

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ လှည်းကူးမြို့
မဟာဇေယျမင်းကျောင်း ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်
သာသနပါလမ္ဗောစရိယ၊ သာသနဓဇမ္ဗောစရိယ
တိပိဋက၊ ဒီဃဘာဏက၊ နိကာယုဇ္ဇေတက မေတ္ထဝိသာရဒ
ဒီဃဘာဏက၊ သာသနဓဇသိရိပဝရမ္ဗောစရိယ၊
ဒီဃနိကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရ၊
ပရိယတ္တိသာသနဟိတဝိနယဓရ
ဒွိပိဋကဓရ (ပိဋကနှစ်ပုံအာဂုံဆောင်)
မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ၊ အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

ဆရာတော် အဋ္ဌန္တကောဝိဒါဘိဝံသ

ရေးသားစီရင်အပ်သော

ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ခုကနိပါတ်

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ လှည်းကူးမြို့
မဟာဇေယျမင်းကျောင်း ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်
သာသနပါလဓမ္မာစရိယ၊ သာသနဓဇဓမ္မာစရိယ
တိပိဋက၊ ဒီဃဘာဏက၊ နိကာယုဇ္ဇောတက ဓမ္မတ္ထဝိသာရဒ
ဒီဃဘာဏက၊ သာသနဓဇသိရီပဝရဓမ္မာစရိယ၊
ဒီဃနိကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရ၊
ပရိယတ္တိသာသနဟိတဝိနယဓရ၊
ဒွိပိဋကဓရ (ပိဋကနှစ်ပုံအာဂုဏ်ဆောင်)
မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ၊ အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကောဝိဒါဘိဝံသ

ရေးသားစီရင်အပ်သော

ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ
ဒုကနိပါတ်

သာသနာ
၂၅၅၇-ခုနှစ်

ကောဇာ
၁၃၇၅-ခုနှစ်

ခရစ်
၂၀၁၄-ခုနှစ်

ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေး၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန
သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးဝင်းထင်အောင်
(မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၃၈၄၃/၀၂၄၀၅) က ထုတ်ဝေ၍

သာသနာရေးဦးစီးဌာနအတွက်

တင်တင်ချစ်ပုံနှိပ်တိုက် (မြ ၀၈၇၄၃)

အမှတ် ၁၉/၁၂၁(က) အောက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်း၊

အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့က ပုံနှိပ်သည်။

ဒုကနိပါတ်

ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

နိဒါန်း

လင်္ကာဒီပ သီဟိုဠ်ကျွန်း မဟာနာမ်မင်းအုပ်စိုးစဉ် သာသနာသက္ကရာဇ် ၉၃၀ ခုနှစ်ကျော်လောက်တွင် အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်သည် ပိဋကတ်တော်များ၏ အဋ္ဌကထာများကို ရေးသားပြုစုရာ ဒုဒ္ဓကနိကာယ်တွင် ပါဝင်သော ဘုရားရှင် အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောကြားခဲ့သော ဇာတကပါဠိတော်ကို အကျယ်ဖွင့်ဆိုရာ ဇာတကအဋ္ဌကထာကို ရေးသားတော်မူခဲ့သည်။ ဇာတကဋီကာကို သီဟိုဠ်ကျွန်း အနုရာဓမြို့၏ အနောက်တောင် ဗဒရတိတ္ထကျောင်းနေ အရှင်ဓမ္မပါလမထေရ် ရေးသော ဇာတကဋီကာ၊ မြန်မာနိုင်ငံ မင်းတုန်းမင်းလက်ထက် မောင်းထောင်ကြီး ဇာတိ ဒုတိယမောင်းထောင်ဆရာတော် ရေးသားသော ဇာတကဋီကာဟု နှစ်မျိုး ရှိ၏။ ယင်းဋီကာများ ယခုအခါ စာအုပ်မျှပင် မတွေ့ရ။ ယင်းကျမ်းများရှိကြောင်းသာ ပိဋကတ်တော်သမိုင်းအရ သိရပေသည်။ အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသရေးသော ဇာတ်အဋ္ဌကထာကို ဆရာတော်အသီးသီးပြုစုသော ဇာတ် အဋ္ဌကထာနိဿယများ ရှိကြောင်း သိရှိရပေသည်။ သို့သော် စာအုပ်မတွေ့ရပေ။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာများ၏ မြန်မာပြန်ကို ညောင်ကန်ဆရာတော် ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

အဋ္ဌကထာကို သာမန်ဟု အထင်မသေးရပေ။ “ပကိဏ္ဏကဒေသနာ နာမ အဋ္ဌကထာ”ဟု သာရတ္ထဋီကာ သုတ်မဟာဝဂ္ဂဋီကာများ၌ ပြဆိုထားရာ အဋ္ဌကထာမှာ ဘုရားလက်ထက်က ထိုထိုအရာဌာနများ၌ ခဲရာခဲဆစ်ပါဠိတော်၏ အဖွင့်များကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ဖွင့်ပြ၍ ပဒဘာဇနီအနေဖြင့် ဟောကြား ထားရာ ထိုဒေသနာကိုပင် ပကိဏ္ဏကဒေသနာဟု ခေါ်သည်။ ယင်းပကိဏ္ဏက ဒေသနာသည်ပင် အဋ္ဌကထာမည်၏။ ယင်းအဋ္ဌကထာသည်ပင် မဟာအဋ္ဌကထာ၊ ကုရုန္တီအဋ္ဌကထာ၊ မဟာပစ္စရိအဋ္ဌကထာ၊ သင်္ခေပအဋ္ဌကထာဟု အဋ္ဌကထာကြီး လေးစောင်ရှိရာ ယင်းအဋ္ဌကထာကြီး လေးစောင်တို့တွင် မဟာအဋ္ဌကထာကို ပဓာနထား၍ ပေါင်းစု တူရာချုံး၍ ဤအဋ္ဌကထာများကို ရေးသား၍ထားပေသည်။

အဋ္ဌကထာကို ဘုရားစကားမဟုတ်ဟု မဆိုရချေ။ ဇာတ်တော်များကား အချို့က သာမန်ပုံပြင်သဘောထားကြသည်။ ပုံပြင်သဘော မဟုတ်ပါပေ။ ဘုရားရှင် ပဌမဗောဓိ အစဦးပိုင်းတွင် ရာဇဂြိုဟ်မှ ကပိလဝတ္ထုပြည်သို့ ကြွတော်မူရာ နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူပြီး ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး နန်းတော် ကြွတော်မူစဉ်ကပင် ဓမ္မပါလဇာတ်ကို ဟောတော်မူခဲ့ရာ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး သကဒါဂါမိမဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ယသော်ဓရာအဆောင်သို့ ကြွတော်မူရာ ခမည်းတော်မင်းကြီးက ချွေးမတော်၏ ဘုရားရှင်အပေါ် ချစ်ခြင်း မေတ္တာတရား ကြီးမားကြောင်း အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် မင်းများက စာသဝဏ်လွှာ ပို့သသည်ကို လက်မခံကြောင်း လျှောက်ထား၍ ဒကာတော်မင်းကြီး ယသော် ဓရာသည် ဤကဲ့သို့ သစ္စာမေတ္တာတရားရှိသည်မှာ မအံ့ဩလောက်သေးဟု မိန့်တော်မူကာ စန္ဒကိန္နရီဇာတ်ကို ဟောကြားသည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရပေသည်။ တချို့က လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းပါရမီဖြည့်ရပြီး ဇာတ်ကလေးက (၅၅၀)ပဲလားဟု ပြောတာ ကြားဖူးရသေးသည်။ အမှန်မှာ ဘုရားရှင်သည် တွေ့ရာမြင်တိုင်း ဇာတ်တော်ကိုဟောကြားသည် မဟုတ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို သုံးသပ် ဆင်ခြင်၍ အကြောင်းအရာ တိုက်ဆိုင်၍ အကြောင်းသင့်တင့်မှသာ ဟောကြား ကြောင်း ထင်ရှားလှပေသည်။ ဇာတ်တော်အားလုံးကို ခြုံငုံကြည့်၍ ဇာတက အဋ္ဌကထာ ပဌမ, ဒုတိယအုပ် ဇာတ်တော် များကား ပဌမတစ်သင်္ချေပိုင်းလောက် ဖြစ်နိုင်လှပေသည်။ တတိယအုပ်ကား ဒုတိယ, တတိယအသင်္ချေပိုင်းလောက်ဟု ယူဆရပေသည်။ စတုတ္ထအုပ်, ပဉ္စမအုပ်တို့ကား တတိယအသင်္ချေ, စတုတ္ထအသင်္ချေ ပိုင်းဟု ယူဆရပေသည်။ အကြောင်းဆိုသော် ပါနီယဇာတ်, ဥဒယဘဒ္ဒဇာတ်တို့ကား အလောင်းတော်ကြီး၏ ပါရမီဉာဏ် အလွန်ရင့်ကျက်နေကြောင်း သိသာထင်ရှား လှပေသည်။ မမြဲတဲ့သင်္ခါရတရားတို့ကို ဝိပဿနာဉာဏ်ဆင်ခြင်ပုံ သတ္တဝါသင်္ခါရ တရားတို့ကို တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သံယောဇဉ်မရှိသင့်ကြောင်း၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတွယ်တာသင့်ကြောင်း၊ ယောနိသောမနသိကာရ ကမ္မသကတာဉာဏ်ဆင်ခြင်ပုံ များကို ထောက်၍ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားနေသကဲ့သို့ ဟောကြား သည်ကို ထောက်၍ အလောင်းတော်သည် ထိုဘဝ၌ပင် ရလိုလျှင် တစ်မဂ်တစ်ဖိုလ် ရနိုင်ကြောင်းထင်ရှား၍ လေးအသင်္ချေအလွန်လောက် ရှိနိုင်ကြောင်း ယူဆရပေ

သည်။ ဝေဿန္တရာဇာတ်ကား ကဿပဘုရားပွင့်တော်မူပြီးမှဟု ထင်ရှားလှပေသည်။

ဤဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဿယများကို ရေးသားရာတွင် လောက်ငကုန်လုံပြည့်စုံပြီဟု ဝန်မခံရဲပါ။ အနည်းငယ်တော့ လိုကောင်းလိုနေပေဦးမည်။ လောကမှာ ပြည့်စုံသော အရာဟူ၍ မရှိ။ တစ်ခန်းတစ်ထောင့် တစ်နေရာက လိုအပ်ချက်ရှိနေပေလိမ့်ဦးမည်။ ပါဠိမြင် အနက်ထင်ရုံမျှ ဆိုရစေကာမူ အချို့ပါဠိများ အနက်ဇဝေဇဝါရှိသလို အဋ္ဌကထာအနက် ထင်တာမျိုးလည်း ရှိပေသေးသည်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဗန်းမော်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက “ဦးကောဝိဒ ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဿယတွေ အကုန်ပြီးအောင် ရေးပါ”ဟု မိန့်ကြားဖူးပေသည်။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ပဌမအုပ်၌ အဝိဒူရေနိဒါန်း အတ္ထကာမဝဂ်မှ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ အကုန်အထိရေးသားပြီးဖြစ်ပေသည်။ ပါဠိတော်နိဿယများကို ရှေးနိဿယအတိုင်း ထည့်သွင်းထားပါသည်။ အချို့ဂါထာများကို ရေးသားခဲ့ရပေသည်။ ထိုသို့ရေးသားရာဝယ် စာပေအယူအဆများ ချွတ်ချော်တိမ်းစောင်းမှုများ ရှိကောင်းရှိပေလိမ့်မည်။ ရှိခဲ့ပါသော် ယောနိသောမနသိကာရ ရှေ့သွားပြု၍ ကြည့်ရှုရာ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် အမရကောသဌ-

ဂစ္ဆတံ ခလနံ ကွာပိ၊ ဘဝဇျေဝ ပမာဒတော၊

ဟသန္တိ ဒုဇ္ဇနာ တတ္ထ၊ သမာဒဟန္တိ သဇ္ဇနာ။

ကွာပိ၊ တစ်စုံတစ်ရာ ကုန်းမြေသာဌ်သော်မှလည်း။ ဂစ္ဆတံ၊ အေးအေးသာသာ သွားလာ သူတို့၏။ ပမာဒတော၊ သတိလွတ်ကင်း မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်။ ခလနံ၊ ချွတ်ချော်တိမ်းပါး လဲသွားရခြင်းသည်။ ဘဝဇျေဝ၊ တစ်ရံတစ်ခါ ဖြစ်တတ်သေးသည်သာ။ တတ္ထ၊ ထိုသို့မတော်တဆ လဲကျရာ၌။ ဒုဇ္ဇနာ၊ စိတ်ထားသေးနပ် လူယုတ်လူညံတို့သည်။ ဟသန္တိ၊ ပြောင်လှောင်အားရ ရယ်မောကြကုန်၏။ သဇ္ဇနာ၊ ထောက်ထားခဲ့ညှာ လိမ္မာရင့်ပြီး လူကြီးလူကောင်းတို့သည်ကား။ သမာဒဟန္တိ၊ ကူညီဖေးမထူပေးကြကုန်၏ ။

(အမရကောသနိဿယ)

သာယာဖြောင့်ဖြူးလှသော ကုန်းသာယာမြေအပြင်၌ သွားလာနေသူများ သည်ပင် တစ်ခါတစ်ရံ သတိလွတ်ကင်း မေ့လျော့ခြင်း အမှတ်တမဲ့ ဖြစ်မှုတို့ကြောင့် ချွတ်ချော်တိမ်းပါးပြီး လဲကျသွားရမှုမျိုး ဖြစ်တတ်ပေ၏။ ထိုသို့လဲကျရာ၌ အခွင့်ကောင်း စောင့်ဆိုင်းနေသူ စိတ်ထားသေးနပ် လူယုတ်လူညံတို့သည် ပြက်ရယ် ပြောင်လှောင်မှု ပြုတတ်ကြပေသေးသည်။ ထိုသို့ လဲကျရာ၌ ညှာတာထောက်ထား လိမ္မာရင့်ကျက်ပြီးဖြစ်သော ပညာရှိသူတော်ကောင်း တို့ကသာ ကူညီဖေးမပြီး ထူပေး ကြလေသည်။

ဘဒ္ဒန္တကောဝိဒါဘိဝံသ
မဟာဇေယျမင်းကျောင်းတိုက်
လှည်းကူးမြို့
၁၃-၆-၂၀၁၂

ဒုကနိပါတ်
ဇာတိအဋ္ဌကထာနိဿယ
မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
နိဿယနိဒါန်း	က
၁။ ဒဋ္ဌဝဂ်	
၁။ ရာဇဝါဒဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁
၂။ သိင်္ဂီလဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၃
၃။ သူကရဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၄
၄။ ဥရုဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၁
၅။ ဘဂ္ဂဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၉
၆။ အလိနစိတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၆
၇။ ဂုဏဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၁
၈။ သုဟနုဇာတကဝဏ္ဏနာ	၇၇
၉။ မောရဇာတကဝဏ္ဏနာ	၈၅
၁၀။ ဝိနိလဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၀၁
၂။ သန္တဝဂ်	
၁။ ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၀၇
၂။ သန္တဝဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၁၄
၃။ သုဿိမဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၁၉
၄။ ဂိဗ္ဗဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၃၀
၅။ နကုလဇာတကဝဏ္ဏနာ	၁၃၇

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၆။ ဥပသာဠကဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၁၄၁
၇။ သမိဒ္ဓိဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၁၄၇
၈။ သကုဏ္ဍိဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၁၅၄
၉။ အရကဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၁၆၀
၁၀။ ကကဏ္ဍကဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၁၆၆
၃။ ကလျာဏဝဂ္ဂ	
၁။ ကလျာဏဓမ္မဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၁၆၇
၂။ ဒုဒ္ဓရဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၁၇၄
၃။ မက္ကဋ္ဌဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၁၈၀
၄။ ဒုဗ္ဗိယမက္ကဋ္ဌဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၁၈၅
၅။ အာဒိစ္စပဋ္ဌာနဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၁၉၀
၆။ ကဋ္ဌာယမုဋ္ဌိဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၁၉၄
၇။ တိန္ဒြကဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၂၀၀
၈။ ကစ္ဆပဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၂၀၇
၉။ သတဓမ္မဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၂၁၄
၁၀။ ဒုဒ္ဓဒဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၂၂၂
၄။ အသဒိသဝဂ္ဂ	
၁။ အသဒိသဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၂၂၇
၂။ သင်္ဂါမာဝစရဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၂၃၉
၃။ ဝါလောဒကဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၂၄၉
၄။ ဂိရိဒတ္တဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၂၅၅
၅။ အနဘိရတိဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၂၅၉
၆။ ဒဓိဝါဟနဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၂၆၄
၇။ စတုမဋ္ဌဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၂၇၆
၈။ သီဟကောတ္ထုဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ	၂၈၁

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၉။ သီဟစမ္မဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၈၄
၁၀။ သီလာနိသံသဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၈၇
၅။ ရဟကဝဂ္ဂ	
၁။ ရဟကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၉၄
၂။ သိရိကာဠကဏ္ဍိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၉၉
၃။ စူဠပဒုမဇာတကဝဏ္ဏနာ	၂၉၉
၄။ မဏိစောရဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၁၄
၅။ ပဗ္ဗတူပတ္ထရဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၂၄
၆။ ဝလာဟကဿဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၃၀
၇။ မိတ္တာမိတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၃၉
၈။ ရာဇဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၄၃
၉။ ဂဟပတိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၄၉
၁၀။ သာဓုသီလဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၅၅
၆။ န တံ ဒဠဝဂ္ဂ	
၁။ ဗန္ဓနာဂါရဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၆၁
၂။ ကေဠိသီလဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၆၉
၃။ ခန္ဓဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၇၆
၄။ ဝိရကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၈၉
၅။ ဂင်္ဂေယျဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၉၄
၆။ ကုရုင်္ဂမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၉၉
၇။ အဿကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၀၄
၈။ သုသုမာရဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၁၂
၉။ ကုက္ကုဋဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၁၈
၁၀။ ကန္တဂလကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၂၂

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
-------------	-----------

၇။ ဗိရုဏထမ္ဘဝဂ်

၁။ သောမဒတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၂၇
၂။ ဥစ္ဆိဋ္ဌဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၃၄
၃။ ဘရုဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၄၀
၄။ ပုဏ္ဏနဒီဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၅၀
၅။ ကစ္ဆပဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၅၆
၆။ မစ္ဆဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၆၂
၇။ သေဂ္ဂုဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၆၆
၈။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၇၀
၉။ ဂရဟိတဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၇၉
၁၀။ ဓမ္မဓဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၈၆

၈။ ကာသာဝဝဂ္ဂ

၁။ ကာသာဝဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၁၄
၂။ စူဠနန္ဒိယဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၂၂
၃။ ပုဋ္ဌဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၃၀
၄။ ကုမ္ဘိလဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၃၉
၅။ ခန္တိဝဏ္ဏဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၄၀
၆။ ကောသိယဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၄၄
၇။ ဂူထပါဏဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၅၀
၈။ ကာမနီတဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၅၆
၉။ ပလာယိတဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၆၆
၁၀။ ဒုတိယပလာယိတဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၇၃

၉။ ဥပါဟနဝဂ္ဂ

၁။ ဥပါဟနဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၇၉
၂။ ဝိကာထူဏဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၈၈
၃။ ဝိကဏ္ဍကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၉၃

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄။ အသိတာဘူဇာတကဝဏ္ဏနာ	၅၉၉
၅။ ဝစ္ဆနခဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၀၅
၆။ ဗကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၁၁
၇။ သာကေတဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၁၄
၈။ ဧကပဒဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၁၇
၉။ ဟရိတမဏ္ဍုကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၂၂
၁၀။ မဟာပိင်္ဂလဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၂၈
၁၀။ သိင်္ဂီလဝဂ်	
၁။ သဗ္ဗဒါဌဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၃၅
၂။ သုနခဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၄၃
၃။ ဂုတ္တိလဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၄၈
၄။ ဝိဂတိစ္ဆဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၇၀
၅။ မူလပရိယာယဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၇၅
၆။ ဗာလောဝါဒဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၈၃
၇။ ပါဒဗ္ဗလိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၈၇
၈။ ကိသုကောပမဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၉၀
၉။ သာလကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၉၅
၁၀။ ကပိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၇၀၀

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

၂။ ဒုကနိပါတ်

၁။ ဒဠဝဂ်

၁။ ရာဇောဝါဒဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒဠံ ဒဠဿ ခိပတိတိအာဒိကေန၊ ဒဠံ ဒဠဿ ခိပတိဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဂါထာပုဒ်ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဣဒံ ဇာတကံ၊ ဤရာဇောဝါဒဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်။ ရာဇောဝါဒံ၊ ကောသလ မင်းကြီးအား ဆုံးမတော်မူခြင်းကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။ သော၊ ထိုကောသလမင်းကြီးအား ဆုံးမတော်မူခြင်းသည်။ တေသကုဏဇာတကေ၊ တေသကုဏဇာတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ပန၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ ဧကသ္မိံ ခိဝသေ၊ တစ်နေ့သ၌။ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ အဂတိဂတံ၊ အဂတိသို့လိုက်အပ်သော။ ဝါ- မလားအပ်သည်သို့လားအပ်သော ဒုဗ္ဗိနိစ္ဆိတံ၊ အဆုံးအဖြတ် ခက်သော။ ဝါ- မကောင်းသဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်သော။ အဉ္စ၊ တရားကို။ ဝိနိစ္ဆိနိတာ၊ တရားသဖြင့် ဆုံးဖြတ်၍။ ဘုတ္တပါတရာသော၊ နံနက်စာစားပြီးသော်။ အလ္လဟတ္ထောဝ၊ စွတ်စိုသော လက်ရှိလျက်သာလျှင်။ အလင်္ကတရထံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောရထားသို့။ အဘိရယ၊ တက်စီး၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဖုလ္လပဒုမသဿိရိကေသု၊ ပွင့်သောပဒုမာကြာပန်းကဲ့သို့ တင့်တယ်ခြင်းအသရေ ရှိကုန်သော။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။ နိပတိတွာ၊ ကျ၍။ ဝါ- တုပ်ဝပ်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။

ဝါ- ဤ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကောသလမင်းကြီးကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ “မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ကုတော၊ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဟန္တ၊ ယခု။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ အလွန်နေမြင့်မှသာလျှင်။ ဝါ- နေ့ခင်း ကြောင်တောင်။ ဝါ- နေ့တောတော၌။ အာဂစ္ဆသိန၊ လာတုံဘိသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ဤစကားရပ်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ(၏)ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ အဂတိဂတံ၊ အဂတိသို့ လိုက်အပ်သော။ ဒုဗ္ဗိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ခက်သော။ အဉ္စ၊ တရားကို။ ဝိနိစ္ဆိနန္တော၊ တရားသဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုမှ။ ဝါ- ယခုအခါ၌။ တံ၊ ထိုတရားကို။ တီရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဘုဠိတွာ၊ နံနက်စာ စားပြီး၍။ အလ္လဟတ္ထောဝ၊ စိုသော လက်ရှိလျက်သာလျှင်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားရာအရပ်သို့။ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်။ သမေန၊ ညီညွတ်စွာ။ ဝါ- ညီညွတ်သဖြင့်။ အဉ္စဝိနိစ္ဆယံ နာမ၊ တရားကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းမည်သည်။ ကုသလံ သုန္ဒရံ၊ ကောင်း၏။ ကုသလံ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ။ ဧသ ဧသော၊ ဤတရားနှင့် ညီညွတ်စွာ စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ သဂ္ဂမဂ္ဂေါ၊ နတ်ပြည်သို့ သွားရောက်ရကြောင်း ခရီးတည်း။ ဝါ- နတ်ရွာ ခရီးတည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိသော။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဿ၊ တရားအားလုံးတို့ကို သိတော် မူသော ဘုရားရှင်၏။ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ လဘမာနာ၊ ရကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တုမ္မေ၊ သင်မင်းကြီးတို့သည်။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်။ သမေန၊ ညီညွတ် စွာ။ ဝါ- သဖြင့်။ အဉ္စ၊ တရားကို။ ယံ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဝိနိစ္ဆိနေယျာထ၊ ဆုံးဖြတ်ကုန်ရာ၏။ ဧတံ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ထိုသို့ (ဤသို့) ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ အနစ္စရိယံ၊ အံ့ဖွယ်မရှိသေး။ ဝါ- အံ့ဩစရာ မကောင်း လှသေး။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝါ- ရှေးတုန်းက။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ အသဗ္ဗညုနံ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မသိကြကုန်သည်။ သမာနာနမ္ပိ၊ ဖြစ်ပါကုန်သော်လည်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ နာရကုန်၍။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်။ သမေန၊ ညီညွတ်စွာ။ အဉ္စ၊ တရားကို။ ဝိနိစ္ဆိနန္တော၊ ဆုံးဖြတ်ကုန်လျက်။ စတ္တာရိ၊

လေးပါး ကုန်သော။ အဂတိဂမနာနိ၊ မလားအပ်ကုန်သော ချစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့သို့
လားခြင်းတို့ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည်ရှောင်ကုန်၍။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ရာဇဓမ္မေ၊
မင်းတို့ကျင့်ရသောတရားတို့ကို။ အကောပေတွာ၊ မပျက်စေကြကုန်မူ၍။ ဓမ္မေန၊
တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း(အဖြစ်)ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုကုန်၍။ သဂ္ဂပုရံ၊ နတ်ပြည်၏
ပြည်ခြင်းကို။ ပူရယမာနာ၊ ပြည့်စေကြကုန်လျက်။ ယံ အဂမိသု၊ အကြင်ဖြစ်ဖူးကုန်ပြီ။
ဝါ- အကြင် ရောက်ဖူးကုန်ပြီ။ ဧတဒေဝ၊ ထိုဖြစ်ဖူးခြင်း ရောက်ဖူးခြင်းသည်သာလျှင်။
အတ္ထရိယံ၊ အံ့ဖွယ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ တေန၊ ထိုကောသလ
မင်းကြီးသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။
အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု

မဟာရာဇ မြတ်သော မင်းကြီး။ အတိတော၊ လွန်လေပြီးသော

အခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊

မည်သောမင်း သည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း သည်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။

အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏။ ကုစ္ဆိသ္မိ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊

ယူ၍။ လဒ္ဓဂဗ္ဘပရိဟာရော၊ ပဋိသန္ဓေ အစောင့်အရှောက် ကို။ ဝါ- ရအပ်ပြီးသော

ပဋိသန္ဓေဟူသော ကိုယ်ဝန် အစောင့် အရှောက်ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ သောတ္ထိနာ၊

ချမ်းသာစွာ။ ဝါ- ချမ်းသာသဖြင့်။ မာတုကုစ္ဆိမ္မာ၊ အမိဝမ်းမှ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဝါ-

ဖွားပြီ။ ပန၊ အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုအံ့။ ဝါ- နာမည်မှည့်ပုံကို ဆိုအံ့။ အဿ၊ ထို

ဘုရားလောင်းအား။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်သော နေ၌။ “ဗြဟ္မဒတ္တ-

ကုမာရော တွေဝ၊ ဗြဟ္မဒတ်သတို့သား” ဟူ၍ သာလျှင်။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊

မှည့်ကြကုန်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ် သတို့သားသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။

ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်ရောက် သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သောဠသဝဿကာလေ၊

တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိသော ကာလ၌။ တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊

သွား၍။ သဗ္ဗသိပ္ပေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အတတ်တို့၌။ နိပ္ပတ္တိ၊ အပြီးသို့။ ပတွာ၊

ရောက်၍။ ပိတု၊ ဖခမည်းတော်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။

ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ဓမ္မေန၊ မင်းကျင့်တရားနှင့်။ သမေန၊ ညီညွတ်စွာ။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း

အဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုပြီ။ ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ ဆန္ဒအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။

အဂန္တာ၊ မလားအပ်သော အရာသို့ မလားမူ၍။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ အနုသာသိ၊ စီရင်ဆုံးဖြတ်ပြီ။ ဝါ- ဆုံးမကံမြစ်ပြီ။ တသ္မိ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အမစ္စာပိ၊ အမတ်တို့သည်လည်း။ ဓမ္မေနေဝ၊ ဟုတ်မှန်သဖြင့်သာလျှင်။ ဝေါဟာရံ၊ တရားကို။ ဝိနိစ္ဆိနိသု၊ ဆုံးဖြတ်ကုန်ပြီ။ ဝေါဟာရေသု၊ တရားတို့ကို။ ဓမ္မေန၊ ဟုတ်မှန်သဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယမာနေသု၊ ဆုံးဖြတ်စီရင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကုဋ္ဌဉ္စကာရကာနာမ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ တရားတွေ့တတ်ကုန်သောသူတို့ မည်သည်။ နာဟေသု၊ မဖြစ်ကုန်။ တေသံ၊ ထိုကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ တရားတွေ့တတ်ကုန်သော သူတို့၏။ အဘာဝိ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အဉ္စတ္ထာယ၊ တရားတွေ့ခြင်းအကျိုးငှါ။ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ ဥပရဝေါ၊ အော်ဟစ်ကြွေးကြော်သံ သည်။ ပစ္ဆိမ္ဇိ၊ ပြတ်ပြီ။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ ဒိဝသမ္ပိ၊ တစ်နေ့ပတ်လုံးလည်း။ ဝိနိစ္ဆယဌာနေ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာအရပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေကုန်၍။ ကဗ္ဗိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူကို။ ဝိနိစ္ဆယတ္ထာယ၊ တရားဆုံးဖြတ်စီမံသောငှါ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာလတ်သည်ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ကုန်၍။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲကြကုန်၏။ ဝိနိစ္ဆယဌာနံ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာအရပ်သည်။ ဆဉ္စေတဗ္ဗဘာဝံ၊ စွန့်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်(၏)ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “မယိ၊ ငါဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ တစ်နည်း- ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ မင်းပြုသည်ရှိသော်။ ဝိနိစ္ဆယဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ရာအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တာနာမ၊ လာကုန်သောသူတို့မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဥပရဝေါ၊ အော်ဟစ်ကြွေးကြော်သံသည်။ ပစ္ဆိမ္ဇိ၊ ပြတ်(၏)ပြီ။ ဝိနိစ္ဆယဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ရာအရပ်သည်။ ဆဉ္စေတဗ္ဗဘာဝံ၊ စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တိ၊ ရောက်(၏)ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယာ၊ ငါသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ပရိယေသိတုံ၊ ရှာခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ “အယံ နာမ၊ ဤမည်သည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ အဂုဏော၊ ကျေးဇူးမဲ့တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “တံ၊ ထိုကျေးဇူးမဲ့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဂုဏေသုယေဝ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၌သာလျှင်။ ဝတ္တိဿာမိ၊ ကိုယ်ကို ဖြစ်ရတော့အံ့။ ဝါ၊ ကျင့်ရတော့အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ တတော၊ ထိုကာလမှ။ ပဌာယ၊ ၍။ “မေ၊ ငါ၏။ အဂုဏဝါဒိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆို

တတ်သော။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်။ အတ္တိနုခေါ၊ ရှိလေသလော။ ကုတိ၊ သို့။ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ အန္တောဝဠုပ္ပကာနံ၊ နန်းတော်တွင်း၌ သုံးဆောင် စေပါးကုန်သော သူတို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ အဂုဏဝါဒိ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုတတ်သော။ ကဗ္ဗိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်တွေ့ရ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂုဏကထမေဝ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး စကားကိုသာလျှင်။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “ဧတေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မယံ၊ ငါ(အား)ကို။ ဘယေနာပိ၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်လည်း။ အဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို။ အဝတွာ၊ မဆိုကုန်မူ၍။ ဂုဏမေဝ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်။ ဝဒေယျံ၊ ဆိုတန်ကုန်ရာ၏။” ကုတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဗဟိဝဠုပ္ပနကေ၊ နန်းတော်အပ၌ သုံးဆောင် စေပါးသောသူ အပေါင်း၌။ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ တတ္ထာပိ၊ ထိုနန်းတော် အပသုံးဆောင်သူတို့၌လည်း။ အဒိသ္မာ၊ မတွေ့မြင်ရ၍။ အန္တောနဂရေ၊ မြို့တွင်း၌။ ပရိဂ္ဂဏှိ၊ စုံစမ်းပြီ။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့ပ၌လည်းကောင်း။ စတုသုဒ္ဓါရေသု၊ မြို့တံခါး လေးမျက်နှာတို့၌လည်းကောင်း။ စတုဂါမကေ၊ မြို့လေးမျက်နှာ ရွာ၌လည်းကောင်း။ ပရိဂ္ဂဏှိ၊ စုံစမ်း(၏)ပြီ။ တတ္ထာပိ၊ ထိုအရပ်တို့၌လည်း။ အဂုဏဝါဒိ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုတတ်သော။ ကဗ္ဗိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်တွေ့ရ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂုဏကထမေဝ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကိုသာလျှင်။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို။ ပရိဂ္ဂဏှိဿာမိ၊ စုံစမ်းအံ့”။ ကုတိ၊ ဤသို့တွေး၍။ အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို။ ရဇ္ဇံ၊ တိုင်းပြည်ကို။ ပဋိစ္ဆာပေတွာ၊ ဆောင်နှင်းခဲ့၍။ ဝါလက်ခံစေ၍။ ဝါ- ဝန်ခံစေ၍။ ရထံ၊ ရထားကို။ အာရုယျ၊ တက်စီး၍။ သာရထိမေဝ၊ ရထားထိန်းကို သာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍။ အညာတကဝေသေန၊ မထင်ရှားသော အသွင်ဖြင့်။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို။ ပရိဂ္ဂဏှမာနော၊ စုံစမ်းလျက်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပစ္စန္တဘူမိ၊ ပစ္စန္တရစ်မြေသို့။ တစ်နည်း- ယာဝ ပစ္စန္တဘူမိ၊ အရပ်စွန်တိုင်အောင်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ အဂုဏဝါဒိ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုတတ်သော။ ကဗ္ဗိ၊ တစ်စုံ တစ်ယောက်သော သူကို။ အဒိသ္မာ၊ မတွေ့မြင်ရ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂုဏကထမေဝ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး စကားကိုသာလျှင်။ သုတွာ၊ ပြောဆိုသံကြား၍။ ပစ္စန္တသီမတော၊ အရပ်အစွန်အပိုင်းအခြားမှ။ မဟာမဂ္ဂေန၊ ခရီးမကြီးဖြင့်။ နဂရာဘိမုခေါယေဝ၊ မြို့သို့ ရှေးရှုသာလျှင်။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်ခဲ့(၏)ပြီ။

တသ္မိံ ပန ကာလေ၊ ထိုကာလ၌ကား။ ဗလ္လိကော နာမ၊ ဗလ္လိကမည်သော။
 ကောသလရာဇပိ၊ ကောသလမင်းသည်လည်း။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရန္တံ မင်း
 အဖြစ်ကို။ ကာရေန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ တစ်နည်း- ရန္တံ ကာရေန္တော၊ မင်းပြုသည်
 ရှိသော်။ အဂုဏကထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုသော စကားကို။ ဝါ- ဂုဏ်
 ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုသောသူကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အန္တော-
 ဝဠုကာဒိသု၊ နန်းတော်တွင်း၌ စေပါးသုံးဆောင်သောသူ အစရှိသည်တို့၌။
 အဂုဏဝါဒိ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုတတ်သောသူကို။ အဒိသွာ၊ မတွေ့မြင်ရ၍။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂုဏကထမေဝ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကို သာလျှင်။ သုတွာ၊
 ကြားရ၍။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို။ ဝါ- နယ်ပယ်ကို။ ပရိဂ္ဂဟန္တော၊ စုံစမ်းသည်ရှိသော်။
 တံ ပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ တေပိ၊
 ထိုမင်းတို့သည်လည်း။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ နိန္ဒဌာနေ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ် ဖြစ်သော။
 သကဋမဂ္ဂေ၊ လှည်းကြောင်းခရီး၌။ အဘိမုခါ၊ ရှေးရှုရင်ဆိုင်မိကြကုန်သည်။
 အဟေသု၊ ဖြစ်ကြကုန်(၏)ပြီ။ ရထဿ၊ ရထား၏။ ဥက္ကမနဌာနံ၊ ရှောင်လွှဲရာ
 အရပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗလ္လိကရညော၊ ဗလ္လိကမင်း၏။ သာရထိ၊
 ရထားထိန်းသည်။ ဗာရာဏသီရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ သာရထိ၊ ရထားထိန်း
 ကို။ ဘော သာရထိ၊ အိုရထားထိန်း (ထည့်)။ “တဝ၊ သင်၏။ ရထံ၊ ရထားကို။
 ဥက္ကမာပေဟိ၊ ရှောင်လွှဲလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။ သောပိ၊
 ထိုဗာရာဏသီမင်း၏ ရထားထိန်းသည်လည်း။ ဗလ္လိကရညော၊ ဗလ္လိကမင်း၏။
 သာရထိ၊ ရထားထိန်းကို(ထည့်)။ “အမ္ဘော သာရထိ၊ အိုရထားထိန်း။ တဝ၊ သင်၏။
 ရထံ၊ ရထားကို။ ဥက္ကမာပေဟိ၊ ရှောင်လွှဲလေလော့။ ဣမသ္မိံ ရထေ၊ ဤရထား၌။
 ဗာရာဏသီရဇ္ဇသာမိကော၊ ဗာရာဏသီပြည်၏ အရှင်ဖြစ်သော။ ဗြဟ္မဒတ္တ
 မဟာရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းမြတ်သည်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေပါ၏။ ဝါ- စီးနေပါ၏။”
 ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဣတရော၊ ဤမှတစ်ပါးသော။ ဗလ္လိကရညော၊ မင်း၏။
 သာရထိပိ၊ ရထားထိန်းသည်လည်း (ထည့်)။ နံ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်း၏ ရထားထိန်း
 ကို။ “အမ္ဘော သာရထိ၊ အို ရထားထိန်း။ ဣမသ္မိံ ရထေ၊ အကျွန်ုပ် မောင်းနှင်သော
 ဤရထားပေါ်၌။ ကောသလရဇ္ဇသာမိကော၊ ကောသလပြည်၏ အရှင်ဖြစ်သော။
 ဗလ္လိကမဟာရာဇာ၊ ဗလ္လိကမင်းမြတ်သည်။ နိသိန္နော၊ စီးနင်းထိုင်နေတော်
 မူပါ၏။ တဝ၊ သင်၏။ ရထံ၊ ရထားကို။ ဥက္ကမာပေတွာ၊ ရှောင်လွှဲ၍။ အမှာကံ၊

ငါတို့၏။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ ရထဿ၊ ရထားအား။ သြကာသံ၊ သွားခွင့်ကို။ ဒေဟံ၊ ပေးလေလော့။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။ ဗာရာဏသီ ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ “အယမ္ဗိ၊ ဤအရှင်သည်လည်း။ ရာဇာယေဝ ကိရ၊ မင်းလျှင်ဖြစ်သတတ်။ ကိ၊ အသို့လျှင်။ ကာတဗ္ဗံ နုခေါ၊ ပြုအပ်သနည်း။” ကုတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံသည်ရှိသော်။ “ဧသော ဥပါယော၊ ဤဥပါယ်တံမျဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။” ကုတိ၊ ဤသို့တွေး၍။ ဝယံ၊ အရွယ်ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “ဒဟရဿ၊ ငယ်ရွယ်သော မင်း၏။ ရထံ၊ ရထားကို။ ဥက္ကမာပေတွာ၊ ရှောင်လွှဲစေ၍။ မဟလ္လကဿ၊ မင်းကြီးအား။ သြကာသံ၊ အလျင်သွားခွင့်ကို။ ဒါပေဿာမိ၊ ပေးစေအံ့။” ကုတိ၊ သို့။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ သာရထိ၊ ထိုကောသလမင်း၏ ရထားထိန်းကို။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏။ ဝယံ၊ အရွယ်ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ ဥဘိန္တမ္ဗိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော မင်းတို့၏လည်း။ သမာနဝယဘာဝံ၊ အရွယ်တူမျှကြသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ရဇပရိမာဏံ၊ တိုင်းပြည်၏ ပမာဏကိုလည်းကောင်း။ ဗလံ၊ ဗိုလ်ပါးကို လည်းကောင်း။ ဓနံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ယသံ၊ အခြွေအရံကိုလည်းကောင်း။ ဇာတိံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဂေါတ္တံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကုလပဒေသံ၊ အမျိုးဟူသော ညွှန်ပြအပ်သော ဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ကုတိ၊ သို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံအကုန်အစင်။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးဦး၍။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးသော မင်းတို့သည်လည်း။ တိယောဇနသတိကဿ၊ ယူဇနာသုံးရာတိုင်တိုင်ရှိသော။ ရဇဿ၊ တိုင်းပြည်၏။ သာမိနော၊ အရှင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သမာနဗလဓနယသ-ဇာတိဂေါတ္တကုလပဒေသာ၊ တူမျှသောဗိုလ်ပါးဥစ္စာ၊ အခြွေအရံ၊ ဇာတ်၊ အနွယ်၊ အမျိုးဟူသော ညွှန်ပြအပ်သောဂုဏ် ရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုတိ၊ သို့။ ဥ တွာ၊ ၍။ “သီလဝန္တဿ၊ သီလရှိသော သူအား။ သြကာသံ၊ သွားခွင့်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးရ တော့အံ့။” ကုတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံတွေး၍။ “ဘော သာရထိ၊ အိုရထားထိန်း။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ ရညော၊ မင်း၏။ သီလာစာရော၊ သီလအကျင့်သည်။ ကိဒိသော၊ အဘယ်ကဲ့သို့ရှုအပ်သော သဘောရှိသနည်း။” ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ သော၊ ထို ဗလိကမင်း၏ရထားထိန်းသည်။ “အယဉ္ဇ၊ ဤသည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရညော၊ မင်း၏။ အယဉ္ဇ သီလာစာရော၊ ဤသီလအကျင့်တည်း။” ကုတိ၊ သို့။ အတ္တနော၊ ၏။ ရညော၊ ဗလိကမင်း၏။ အဂုဏမေဝ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကိုသာလျှင်။ ဂုဏတော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအားဖြင့်။ ဝါ- ဟူ၍။

ပကာသန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုရကား။ “ဒဠ္ဋံ ဒဠ္ဋဿ။ပ။ သာရထိ”ဟူ၍ ဝါ- ဟူသော။
ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၁။ “ဒဠ္ဋံ ဒဠ္ဋဿ ခိပတိ၊ ဗလ္လိကော မုဒုနာ မုဒုံ။
သာဓုမ္ပိ သာဓုနာ ဇေတိ၊ အသာဓုမ္ပိ အသာဓုနာ။
ဧတာဒိသော အယံ ရာဇာ၊ မဂ္ဂါ ဥယျာဟိ သာရထိ”တိ။

ဂါထာအနက် အမွှောသာရထိ၊ အိုရထားထိန်း။ နော၊ ငါတို့၏။ ဗလ္လိကော၊
ဗလ္လိကမင်းသည်။ ဒဠ္ဋဿ၊ ကြမ်းကြုတ်ခတ်ထန်သောသူ၏။ ဥပရိ
အပေါ်၌။ ဒဠ္ဋံ၊ ကြမ်းကြုတ်ခတ်ထန်သော မင်းဒဏ်ကို။ ခိပတိ၊ တင်၏။ မုဒုံ၊
နူးညံ့သောသူကို။ မုဒုနာ၊ နူးညံ့သော ဥပါယ်ဖြင့်။ ဇေတိ၊ အောင်၏။ သာဓုမ္ပိ၊
သူတော်ကောင်းကိုလည်း။ သာဓုနာ၊ ကောင်းမြတ်သော ဥပါယ်ဖြင့်။ ဇေတိ၊ အောင်
၏။ သာရထိ၊ ရထားထိန်း။ အယံ ရာဇာ၊ ဤငါတို့သခင် အရှင်ဗလ္လိကမင်းသည်။
ဧတာဒိသော၊ ဤသို့ သီလအာစာရနှင့်ပြည့်စုံသော သဘောရှိ၏။ တံ၊ သင်သည်။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရထံ၊ ကို။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ။ ဥက္ကမာပေတွာ၊ ဖဲစေ၍။ ဥယျာဟိ
ဥပ္ပထေန ယာဟိ၊ ခရီးမမဟုတ် ခရီးငယ်ဖြင့် သွားလေလော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို။ ဧဝံ၊ နည်းဖြင့်။
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဒဠ္ဋော၊ ကြမ်းကြုတ်ခတ်ထန်သော။ ယော၊ အကြင်သူကို။
ဗလဝဒဠ္ဋေန၊ အားရှိသော ကြမ်းကြုတ်ခတ်ထန်သော။ ပဟာရေန ဝါ၊ ပုတ်ခတ်
ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝစနေန ဝါ၊ စကားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇိနိတဗ္ဗော၊ အောင်
အပ်၏။ (အနိုင်ယူထိုက်၏။) တဿ၊ ထိုကြမ်းကြုတ်ခတ်ထန်သောသူအား။ ဒဠ္ဋမေဝ၊
ကြမ်းကြုတ်ခတ်ထန်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ပဟာရံ ဝါ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို
လည်းကောင်း။ ဝစနံ ဝါ၊ စကားကိုလည်းကောင်း။ ခိပတိ၊ တင်၏။ ဧဝံ၊ သို့။
ဒဠ္ဋောဝ၊ ကြမ်းကြုတ်ခတ်ထန်သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုသူကို။
ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ဝါ- နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။
ဗလ္လိကောတိ နာမံ၊ ဗလ္လိကောဟူသော ဤအမည်သည်။ တဿ ရညော၊
ထိုကောသလမင်း၏။ နာမံ အမည်တည်း။ မုဒုနာ မုဒုန္နိ၊ မုဒုနာ မုဒုံဟူသည်ကား။
မုဒုပုဂ္ဂလံ၊ နူးညံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သယမ္ပိ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း။ မုဒု၊ နူးညံ့သည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မုဒုနာဝ၊ နူးညံ့သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်ဖြင့်။

ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ဝါ- နိုင်၏။ သာဓုမ္ပိ သာဓုနာ ဇေတီတိ၊ သာဓုမ္ပိ သာဓုနာ ဇေတီ ဟူသည်ကား။ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ သာဓု၊ နှလုံးပျော့ပြောင်း အကြင် သူတော်ကောင်း တို့သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ သန္တိ၊ ထင်ရှားမသွေ ရှိကြပေကုန်၏။ တေ၊ နှလုံးပျော့ ပြောင်း ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ သယမ္ပိ၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း။ သာဓု၊ ကောင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သာဓုနာဝ၊ ကောင်းမြတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်ဖြင့်။ ဇိနာတိ၊ အောင်ရ လေ၏။ အသာဓုမ္ပိ အသာဓုနာတိ၊ အသာဓုမ္ပိ အသာဓုနာဟူသည်ကား။ ယေ ပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ အသာဓု၊ သူတော်ကောင်း မဟုတ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းမဟုတ်သော သူတို့ကို။ သယမ္ပိ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း။ အသာဓု၊ မကောင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အသာဓုနာဝ၊ မကောင်းသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်ဖြင့်။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ဣတိ၊ ဤအနက် အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ဧတာဒိသော အယံ ရာဇာတိ၊ ဧတာဒိသော အယံ ရာဇာဟူသည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယံ ကောသလရာဇာ၊ ဗလ္လိက မည်တွင် ဤကောသလရှင်ဘုရင်သည်။ သီလာစာရေန၊ သီလအကျင့်အားဖြင့်။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ မဂ္ဂါ ဥယျာဟိ သာရထီတိ၊ မဂ္ဂါ ဥယျာဟိ သာရထီ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရထံ၊ ရထားကို။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမမှ။ ဥက္ကမာပေတွာ၊ ဖဲစေ၍။ ဥယျာဟိ ဥပ္ပထေန ယာဟိ၊ ခရီးမမဟုတ် ခရီးငယ်ဖြင့် သွားလေလော့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရညော၊ ပြည့်ရှင်မင်းအား။ မဂ္ဂံ၊ ဖြောင့်မတ်တည့်တန်း ခရီးလမ်းကို။ ဒေဟိ၊ မနှေးလျင်စွာ ပေးလိုက်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ပြောဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဗလ္လိကမင်း၏ ရထားထိန်းကို။ ဗာရာဏသီရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ “အမ္ဘော၊ အို ရထားထိန်း။ တယာ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ရညော၊ မင်း၏။ ဂုဏကထာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကို။ ကထိတာ ကိံ ပန၊ ဆိုလေသလော”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဗလ္လိကရညော၊ ဗလ္လိက မင်း၏။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းက။ “အာမ၊ အိမ်း ဟုတ်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဂုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ “ဧတေ၊ ထိုအကျင့်တို့ကို။ ဂုဏာတိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဟူ၍။ ယဒိ ဝဒသိ၊ အကယ်၍ ဆိုတုံအံ့။ အဂုဏာ ပန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့တို့သည်ကား။ ကိဒိသိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘော ရှိလေတုံအံ့နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။

ဗာရာဏသီရဉ္ဇော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းက။ ဝတွာ၊ ဆို၍။
 “ဧတေ၊ ထိုအကျင့် တို့သည်။ အဂုဏာ၊ ကျေးဇူးမဲ့တို့သည်။ တာဝ ဟောန္တ၊ ဖြစ်စေ
 ကုန်ဦး။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ရဉ္ဇော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ ဂုဏာ ပန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 တို့သည်ကား။ ကိဒိသော၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိသနည်း”။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဗလ္လိကမင်း၏ ရထားထိန်းက ဆိုလသော်။ “တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။
 သုဏာဟိ၊ နာလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ “အက္ခောဓေန။ပ။ ဥယျာဟိ
 သာရထိ”ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊
 ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၂။ “အက္ခောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊ အသာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ။
 ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊ သစ္စေနာ”လိကဝါဒိနံ။
 ဧတာဒိသော အယံ ရာဇာ၊ မဂ္ဂါ ဥယျာဟိ သာရထိ”တိ။

ဂါထာအနက် အဗ္ဘော သာရထိ၊ အိုရထားထိန်း။ နော၊ ငါတို့၏။ ရာဇာ၊
 ဗာရာဏသီပြည်ကြီးသနင်း (သေဌ်နင်း) အရှင်မင်းသည်။ ကောဓံ၊
 ဟူးဟူးပြင်းထန် စောင်မာန်အမျက် ထွက်တတ်သောသူကို။ အက္ခောဓေန၊ မျက်ပြေ
 ချမ်းအေး မေတ္တာဆေးဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်တော်မူ၏။ အသာဓုံ၊ ယုတ်မာသော
 မသူတော်ကို။ သာဓုနာ၊ တရားနှင့်လျော်သော သူတော်အကျင့်ဖြင့်။ ဇိနေ၊
 အောင်တော်မူ၏။ ကဒရိယံ ထဒ္ဒမစ္ဆရုံ ခက်ထန်ခိုင်မာသော မစ္ဆေရ်ရှိ၍ တစိမပေးလို
 ဝန်တို စေးနဲခြင်းကြီးသောသူကို။ ဒါနေန၊ ပစ္စည်းဝန်ပုပ် မသိုမြုပ်ဘဲ လက်ဆုပ်
 ဖြေဆန့် ပေးကမ်းဖြန့်သဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်တော်မူ၏။ အလိကဝါဒိနံ၊ မသူတော်နှုတ်
 သစ္စာဖြုတ်၍ မဟုတ်မမှန် ဖောက်ပြန်ချွတ်ယွင်း ဆိုလေ့ရှိသသူကို။ သစ္စေန၊
 သတ်သည့်မြားသို့ ဖြောင့်သားမယွက် တည့်တည့်ထွက်လျက် တစ်ချက်မယုတ်
 အဟုတ်အမှန် ဆိုသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်တော်မူ၏။ သာရထိ၊ ထိန်း။ အယံ ရာဇာ၊
 ဤငါတို့သခင် အရှင်မင်းမြတ်သည်။ ဧတာဒိသော၊ “အက္ခောဓေန ဇိနေ ကောဓံ”
 စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သော ဤသို့သော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော သဘောရှိ၏။ တံ၊
 သင်သည်။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမမှ။ ဥယျာဟိ အပဂစ္ဆ၊ ရှောင်လွှဲလေလော့။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုအက္ခောဓေန အစရှိသော ဂါထာ၌။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊
 အနက်၏အဖွင့်ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဧတာဒိသောတိ၊ ဧတာဒိသော

ဟူသည်ကား။ “အက္ကောဓေန ဇိနေ ကောဓ”န္တိအာဒိဝသေန၊ “အက္ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ” ဤသို့ အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တေဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဧတေဟိ ဂုဏေဟိ၊ ထိုဂုဏ်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အယံ၊ ဤငါတို့၏ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ကုဒ္ဒံ၊ အမျက်ထွက် စိတ်ဆိုးသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အက္ကောဓော၊ အမျက်မထွက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ အက္ကောဓေန၊ မျက်ပြေ ချမ်းအေး မေတ္တာဆေးဖြင့်။ ဇိနာတိ၊ အောင်ရ၏။ အသာဓုံ ပန၊ ယုတ်မာသောအမှု မသူတော်ကိုကား။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ သာဓု၊ ကောင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ သာဓုနာ၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တံမျှဖြင့်။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ကဒရိယံ ထဒ္ဓမစ္ဆရိ၊ ခက်ထန်ခိုင်မာသော မစ္ဆေရရှိ၍ တစိမပေးလို ဝန်တိုစေခဲ့ခြင်းရှိသော သူကို။ ဒါယကော၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်းတတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ ဒါနေန၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းကြောင်းဖြစ်သော ဒါနစေတနာကြောင့်။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ သစ္စေနာ’လိက-ဝါဒီနန္တိ၊ သစ္စေနာ’လိကဝါဒီနံ ဟူသည်ကား။ မုသာဝါဒီ၊ မသူတော်နှုတ် သစ္စာဖြုတ်၍ မဟုတ်မမှန် ဖောက်ပြန်ချွတ်ယွင်းစွာ ဆိုလေ့ရှိသော သူကို။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်က။ သစ္စဝါဒီ၊ မှန်ကန်သော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ သစ္စေန၊ သတ်သည့် မြားသို့ ဖြောင့်သားမယွက် တည့်တည့်ထွက်လျက် တစ်ချက်မယုတ် အဟုတ်အမှန် ဆိုသဖြင့်။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ မဂ္ဂါ ဥယျာဟိ သာရထီတိ၊ မဂ္ဂါ ဥယျာဟိ သာရထီ ဟူသည်ကား။ သမ္မ သာရထီ၊ အဆွေရထားထိန်း။ မဂ္ဂတော၊ ခရီးမမှ။ အပဂစ္ဆ၊ ဖဲပါဦးလော့။ ဧဝံဝိဓသီလာစာရ- ဂုဏယုတ္တဿ၊ ဤသို့ အပြားရှိသော သီလအကျင့်ဂုဏ် တို့နှင့်ယှဉ်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား။ မဂ္ဂံ၊ ဖြောင့်မတ် တည့်တန်း ခရီးလမ်းကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလေလော့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ မဂ္ဂဿ၊ ခရီးလမ်းအား။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျော်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤ သည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဗလ္လိကရာဇာ စ၊ ဗလ္လိကမင်းသည် လည်းကောင်း။ သာရထီ စ၊ ရထားထိန်းသည်လည်းကောင်း။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သောသူတို့သည်လည်း။ ရထား၊ စီးလာသော ရထားမှ။ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း ကုန်၍။ အဿေ၊ မြင်းတို့ကို။ မောစေတွာ၊ လွှတ်စေကုန်၍။ ဝါ- ချွတ်ကုန်ပြီး၍။ ရထံ၊ ရထားကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်ကုန်၍။ ဗာရာဏသီရညော၊ ဗာရာဏသီ

မင်းအား။ မဂ္ဂ၊ ခရီးလမ်းကို။ အဒံသု၊ ပေးကြကုန်ပြီ။ ဗာရာဏသီရာဇာ၊ ဗာရာဏသီ
မင်းသည်။ ဗလ္လိကရညော၊ ဗလ္လိကမင်းအား။ သမ္မ၊ အဆွေ။ “ရညာ နာမ၊ မင်း
မည်သည်။ ဣဒဗ္ဗိဒဗ္ဗ၊ ဤမည် ဤမည်သော အမှုကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။
ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဗာရာဏသီ၊
ဗာရာဏသီ ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒါနာဒီနိ၊ ဒါနအစ ရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊
သုဂတိ ရောက်ကြောင်း ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဇီဝိတ ပရိယောသာနေ၊
အသက်၏ အဆုံး၌။ ဝါ- သက်တမ်းကုန်ဆုံးရာ၌။ သဂ္ဂပုရံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပူရေသိ၊
ပြည့်စေပြီ။ ဗလ္လိကရာဇာပိ၊ ဗလ္လိကမင်းသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်း၏။
သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်နယ်ပယ်ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊
စုံစမ်း၍။ အတ္တနော၊ ၏။ အဂ္ဂဏဝါဒိ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို ဆိုသောသူကို။ အဒိသွာဝ၊
မတွေ့ရ၍ သာလျှင်။ သကနဂရံ၊ မိမိမြို့သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားလေ၍။ ဒါနာဒီနိ၊
ဒါနအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဇီဝိတ-
ပရိယောသာနေ၊ အသက်၏အဆုံး၌။ သဂ္ဂပုရမေဝ၊ နတ်ပြည်သို့ သာလျှင်။ ပူရေသိ၊
ပြည့်စေ(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထာ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကောသလရာဇဿ၊
ကောသလမင်းကြီးအား။ သြဝါဒတ္ထာယ၊ ဆုံးမအံ့ သောငှါ။ ဣမံ
ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ မဟာရာဇ၊
မြတ်သော ကောသလမင်းကြီး။ “ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ မောဂ္ဂလာန်
သည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝါ- ထိုအခါတုန်းက။ ဗလ္လိကရညော၊ ဗလ္လိကမင်း၏။
သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။
အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ဗလ္လိကရာဇာ၊ ဗလ္လိကမင်းသည်။
အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဗာရာဏသီရညော၊
၏။ သာရထိ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ယခုအခါ ၌ကား။ အဟမေဝ၊
ငါဘုရားသည်သာ။ တဒါ၊ ၌။ ဗာရာဏသီ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ”။
ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူပြီ။ ဣတိ ဣဒံ
ပရိသမာပနံ၊ ဤသို့သော ပြီးဆုံးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမော၊ သော။ ရာဇောဝါဒဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ ရာဇောဝါဒဇာတ်၏
အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၂။ သိင်္ဂီလဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့် တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
 သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အသမေက္ခိတကမ္မန္တိအာဒိကေန၊
 အသမေက္ခိတကမ္မန္တိ ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဂါထာပုဒ်ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊
 သော။ ဣဒံ ဇာတကံ၊ ဤသိင်္ဂီလဇာတ်ကို။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ ကုဋ္ဌာဂါရ
 ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်။ ဝေသာလိဝါသိကံ၊
 ဝေသာလီပြည်၌ နေသော။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ နှာပိတပုတ္တံ၊ ဆတ္တာသည်၏
 သားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ရှစ်။ ကထေသိ၊ ဟောကြားတော်မူ(၏)ပြီ။ တဿ၊ ထိုလူလင်
 ငယ်၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ရာဇနဉ္စ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ရာဇောရောဓာနဉ္စ၊
 မင်းမောင်းမတို့၏ လည်းကောင်း။ ရာဇကုမာရာနဉ္စ၊ မင်းသားတို့၏လည်းကောင်း။
 ရာဇကုမာရိကာနဉ္စ၊ မင်းသမီးတို့၏လည်းကောင်း။ မဿုကရဏကေသသဏ္ဌာပန-
 အဋ္ဌပဒဋ္ဌပနာဒိနိ၊ မှတ်ဆိတ်ကြင်စွယ်ကို ပြုပြင်ခြင်း ဆံကိုကောင်းစွာတည်စေခြင်း
 ထားသင့်ရာ၌ ထားခြင်းအစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိစ္စတို့ကို။
 ကရောတိ၊ ပြု၏။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပသန္တော၊ ရတနာသုံးပါးအား
 ကြည်ညို၏။ တိသရဏဂတော၊ ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်၏။ သမာဒိန္နပဉ္စ-
 သီလော၊ ဆောက်တည်အပ်ပြီးသော ငါးပါးသီလရှိ၏။ အန္တရန္တရေ၊ ကြိုးကြားသော
 ကာလ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုဏန္တော၊ နာလျက်။
 ကာလံ၊ အချိန် ကာလကို။ ဝီတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ သော၊ ထိုဆတ္တာသည်
 ဒါယကာသည်။ ဧကသ္မိံ ဒိဝသေ၊ တစ်နေ့သ၌။ ရာဇနိဝေသနေ၊ မင်း၏နန်းတွင်း၌။
 ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကာတံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဂတော၊ သွားလေ၏။ သော၊ ထို
 ဆတ္တာသည်သားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုမင်း၏ နန်းတော်၌။ ဒေဝတ္ထရာပဋိဘာဂံ၊
 နတ်သမီးနှင့် တူသော။ အလင်္ကတပဋိယတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော။
 လိစ္ဆဝိကုမာရိကံ၊ လိစ္ဆဝီမင်းသမီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ
 ၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော၊ စွန်းငြိသော စိတ်ရှိသည်။ ဝါ- တပ်ဖွဲ့သော စိတ်ရှိသည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပိတရာ၊ အဖနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရာဇ နိဝေသနာ၊ မင်း၏နန်းတော်မှ။
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ “ဧတံ ကုမာရိကံ၊ ထိုမင်းသမီးငယ်ကို။ လဘမာနော၊ ရမှ

သာလျှင်။ ဝါ- ရသည်ရှိသော်။ ဇီဝိဿာမိ၊ အသက်ရှင်ရတော့အံ့။ အလဘမာနဿ၊ မရသည်ရှိသော်။ မမ၊ ငါ့အား။ ဧတ္ထေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ မရဏံ၊ သေရခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟာရပစ္စေဒံ၊ အာဟာရကို ဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မဇ္ဇကံ၊ ညောင်စောင်းပေါင်ကို။ ပရိဿဇိတွာ၊ ဖက်၍။ နိပဇ္ဈိ၊ အိပ်ရှာလေပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုလူလင်ကို။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ “တာတာ၊ ချစ်သား။ အဝတ္ထုမ္ပိ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ ဆန္ဒရာဂံ၊ ပြင်းပြစွာသော တပ်စွန်းခြင်းကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ တံ၊ သင်ကား။ နှာပိတပုတ္တော၊ ဆတ္တာသည်သားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဟိနဇေစ္စော၊ ယုတ်မာသော အမျိုးရှိသောသူသည်။ ဘဝသိ၊ ဖြစ်ချေ ပြီတကား။ လိစ္ဆဝိကုမာရိကာ၊ လိစ္ဆဝိသတို့သမီးသည်ကား။ ခတ္တိယဓိတာ၊ မင်းသမီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဇာတိသမ္ပန္နာ၊ အမျိုးနှင့်ပြည့်စုံပေ၏။ သာ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းသမီးသည်။ တုယံ၊ သင့်အား။ န အနုစ္ဆဝိကာ၊ မထိုက်မလျော်ချေ။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ဇာတိဂေါတ္တဟိ၊ အမျိုးအနွယ်တို့ဖြင့်။ တေ တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒိသံ၊ တူသော။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးငယ်ကို။ တေ၊ သင့်ဖို့။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုလူလင်ငယ်သည်။ ပိတု၊ ဖခင်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ န ဂဏှိ၊ မယူ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုလူလင်ကို။ မာတာ၊ အမိသည်လည်းကောင်း။ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်လည်းကောင်း။ ဘဂိနိ၊ နှမသည်လည်းကောင်း။ စူဠပိတာ၊ ဖထွေးသည်လည်းကောင်း။ စူဠမာတာ၊ မိထွေးသည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတကာ စေဝ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ မိတ္တသုဟဇ္ဇာ စ၊ အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်ကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ သညာပေန္တာပိ၊ အမှတ်ပေးကုန်သော်လည်း။ ဝါ- သိစေကုန်သော်လည်း။ သညာပေတု၊ မှတ်စိမ့်သောငှါ။ နာသက္ခိသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ သော၊ ထိုလူလင်သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုညောင်စောင်းပေါ်၌သာလျှင်။ သုဿိတွာ၊ ခြောက်ကပ်၍။ ပရိသုဿိတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ခြောက်ကပ်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုလူလင်၏။ ပိတာ၊ ဖခင်သည်။ သရီရကိစ္စပေတကိစ္စာနိ၊ သေသူတို့အား ပြုအပ်သော ကိစ္စတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။

တနုသောကော၊ နည်းပါးသော စိုးရိမ်ခြင်းရှိလတ်သော်။ “သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ဝန္တိဿာမိ၊ ရှိခိုးအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ ဂန္ဓမာလာဝိလေပနံ၊
နံ့သာပန်း၊ နံ့သာပြောင်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မဟာဝနံ၊ မဟာဝန်တောသို့။
ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။
ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။ “ဥပါသက၊
ဒါယကာ။ တံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊
နေတို့ပတ်လုံး။ န ဒိဿသိ န ခေါ၊ မထင်လာတုံ သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊
မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊
ကြားလျှောက်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တဝ၊
သင်၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ အဝတ္ထုသ္မိံ၊
အရာမဟုတ်သည်၌။ ဆန္ဒရာဂံ၊ ပြင်းပြစွာသော တပ်စွန်းခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊
ဖြစ်စေ၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်သည်ကား။ န ခေါ၊ မဟုတ်သေး။
ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တောယေဝ၊ ရောက်ဖူးသည်
သာလျှင်ကတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ တေန၊ ထိုဆတ္တာသည်
ဒါယကာသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊
မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။
ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဟိမဝန္တ
ပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ သီဟယောနိယံ၊ ခြင်္သေ့၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။
တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း ခြင်္သေ့၏။ ဝါ-မှာ။ ကနိဋ္ဌဘာတရော၊ ညီငယ်တို့သည်။
ဆ၊ ခြောက်စီးတို့ သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်(၏)ပြီ။ ဘဂိနိ၊ နှမသည်။ ဧကာ စ၊
တစ်စီးသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော ခြင်္သေ့တို့
သည်လည်း။ ကဉ္စနဂူဟာယံ၊ ရွှေဂူ၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တဿာ ဂူဟာယ၊ ထို
ရွှေဂူ၏။ အဝိဒူရေ ပန၊ အနီး၌ကား။ ရဇတပဗ္ဗတေ၊ ငွေတောင်၌။ ဧကာ၊ တစ်ခုသော။
ဖလိကဂူဟာ၊ ဖန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဖန်ဂူ၌။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။
သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သီဟာနံ၊
ခြင်္သေ့တို့၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကံသု၊
ပြုကြကုန်ပြီ။ ကာလမကံသု၊ သေကြကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုခြင်္သေ့တို့သည်။

သီဟပေါတိကံ၊ ခြင်္သေ့မငယ်ဖြစ်သော။ ဘင်္ဂိနိ၊ နှမကို။ ကဉ္စနဂုဟာယံ၊ ရွှေဂူ၌။
 ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍။ ဂေါစရာယ၊ အစာရှာကုန်အံ့သောငှါ။ ပက္ကမိတွာ၊ ဖဲခဲ့ကုန်၍။
 မံသံ၊ အသားကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၍။ တဿာ၊ ထိုနှမငယ်အား။ ဒေန္တိ၊
 ပေးကြကုန်၏။ သော သိင်္ဂီလော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ တံ သီဟပေါတိကံ၊
 ထိုခြင်္သေ့မငယ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော၊ ကြိုက်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တဿာ ပန၊ ထိုခြင်္သေ့မငယ်၏ကား။ မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့၏။
 ဓရမာနကာလေ၊ အသက်ထင်ရှား ရှိစဉ်ကာလ၌။ တေန၊ ထိုမြေခွေးနှင့်။ ဩကာသံ၊
 တွေ့ဆုံခွင့်ကို။ နာလတ္ထ၊ မရခဲ့ပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ သတ္တန္တမ္ပိ၊ ခုနစ်
 ကောင်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုခြင်္သေ့တို့၏။ ဂေါစရာယ၊ အစာရှာအံ့
 သောငှါ။ ပက္ကန္တကာလေ၊ ဖဲသွားသော ကာလ၌။ ဖလိကဂုဟာယ၊ ဖန်ဂူမှ။
 ဩတရိတွာ၊ သက်၍။ ကဉ္စနဂုဟာယ၊ ရွှေဂူ၏။ ဒွါရံ၊ တံခါးသို့။ ဂန္တာ၊ သွားပြီး၍။
 သီဟပေါတိကာယ၊ ခြင်္သေ့မငယ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ လောကာမိသပဋိသံယုတ္တံ၊
 လောကာမိသဟုဆိုအပ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်သော။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော။ ရဟဿကထံ၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော စကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆို
 ၏။ ကိံ ကထေသိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား။ “သီဟပေါတိကေ၊ အရှင်
 ခြင်္သေ့မငယ်။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ စတုပ္ပဒေ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော
 သားတည်း။ တွမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း။ စတုပ္ပဒေ၊ အခြေ လေးချောင်းရှိသော
 သားမတည်း။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပဇာပတိ၊ မယားသည်။ ဟောဟိ၊
 ဖြစ်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်၏။ ပတိ၊ လင်သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ပါအံ့။
 တေ မယံ၊ ထိုငါတို့သည်။ သမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်ကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။
 သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဝသိဿာမ၊
 နေကြကုန်အံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။
 ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ သင်္ဂဏှာဟိ၊ ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့
 ပါလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ကထေသိ၊ ပြောဆိုလေပြီ။ သာ၊ ထိုခြင်္သေ့မငယ်သည်။
 တဿ၊ ထိုမြေခွေး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “အယံ သိင်္ဂီလော၊
 ဤမြေခွေးသည်။ စတုပ္ပဒါနံ၊ အခြေလေးချောင်းရှိကုန်သော သားတို့၏။ အန္တရေ၊
 ဘောင်၌။ ဝါ- အတွင်း၌။ နိဟိနော၊ ယုတ်ညံ့၏။ ပဋိကုဋ္ဌော၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိ၏။
 ဝါ- ရွံစရာ ကောင်း၏။ စဏ္ဍာလသဒိသော၊ ဒွန်းစဏ္ဍားမျိုးနှင့် တူ၏။ မယံ၊
 ငါတို့သည်။ ဥတ္တမရာဇကုလသမ္ပတာ၊ မြတ်သော မင်းမျိုးဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော

သားတို့တည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဒေသ ဒေသော၊ ဤမြေခွေးသည်။ မယှ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အနန္တုဝိကံ၊ မလျှောက်ပတ်သော။ အသတ္တိ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ကထေတိ၊ ပြောဆိုနေပြန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ ကထံ၊ သူယုတ်မာစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနေရ၍။ ဇီဝိတေန၊ အသက်ရှင် နေရသဖြင့်။ ကိံ ကရိဿာမိ၊ အသို့ပြုအံ့နည်း။ ဝါ- အဘယ်မှုအံ့နည်း။ နာသာဝါတံ၊ နှာခေါင်းလေကို။ သန္နိရုဇ္ဈိတွာ၊ အောင့်၍။ တစ်နည်း- နာသာဝါတံ သန္နိရုဇ္ဈိတွာ၊ အသက်အောင့်၍။ မရိဿာမိ၊ သေလေ တော့အံ့။ ကုတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အဿာ၊ ထိုခြင်္သေ့မငယ် အား။ “မယှ၊ ငါအား။ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ မရဏံ၊ အကြောင်းမဲ့ သေခြင်းသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်လှသေး။ မေ၊ ငါ၏။ ဘာတိကာ၊ မောင်တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု တာဝ၊ လာကြစေကုန်ဦး။ တေသံ၊ ထိုမောင်တို့အား။ ကထေတွာ၊ ပြောဆို၍။ ဝါ- ပြောဆိုပြီးမှ။ မရိဿာမိ၊ သေအံ့။ ကုတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ထိုအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်ပြီ။ သိင်္ဂီလောပိ၊ မြေခွေးသည်လည်း။ တဿာ၊ ထိုခြင်္သေ့မငယ်၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို။ ဝါ- တုံ့ပြန်သော စကားကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ “ဣဒါနိ၊ ဤယခု အခါ၌။ ဒေသ၊ ဤ ခြင်္သေ့မငယ်သည်။ မယှ၊ ငါအား။ ကုဇ္ဈတိ၊ အမျက်ထွက်လေ၏။ ကုတိ၊ ဤသို့တွေး၍။ ဒေါမနဿပုတ္တော၊ နှလုံး မသာယာခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဖလိကဂုဟာယံ၊ ဖန်ဂူသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ပြီး၍။ နိပဇ္ဈိ၊ လျောင်း အိပ်လေပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ ဝါ- တစ်စီးသော။ သီဟ- ပေါတကော၊ ခြင်္သေ့ငယ်သည်။ မဟိသဝါရဏာဒိသု၊ ကျွဲ ဆင်အစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တစ်ကောင် ကောင်ကို။ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ဘဂိနိယာ၊ နှမ၏အတွက်။ ဘာဂံ၊ အဖို့ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ “အမ္မ၊ နှမငယ်။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒဿု၊ စားလော့။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။ ဘာတိကာ၊ မောင်ချစ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မံသံ၊ အသားကို။ န ခါဒါမိ၊ မစား တော့ပြီ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မရိဿာမိ၊ သေတော့အံ့။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော်။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုံ၊ သင် သည်။ မရိဿသိ၊ သေလတံ့နည်း။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ သာ၊ ထိုခြင်္သေ့မငယ် သည်။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုမြေခွေးဆိုလာသော ဖြစ်ပုံအကြောင်းကို။ အာစိက္ခိ၊ ပြောကြားပြီ။ ဘဂိနိ၊ နှမငယ်။ “သော သိင်္ဂီလော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု။

ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝါ- အဘယ်မှာ။ ဝသတိ၊ နေသနည်း။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် (မေးအပ်သည်) ရှိသော်။ ဖလိကဂုဟာယံ၊ ဖန်ဂူ၌။ နိပန္နံ၊ အိပ်နေသော။ သိင်္ဂီလံ၊ မြေခွေးကို။ “အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိပန္နောတိ၊ အိပ်လေသည်”ဟု။ မညမာနာ၊ ထင်မှတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘာတိက၊ မောင်ချစ်။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ န ပဿသိ၊ မမြင်သနည်း။ ဧသော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ ရဇတပဗ္ဗတေ၊ ငွေတောင်ထိပ်ဖြစ်သော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိပန္နော၊ အိပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။ သိဟ- ပေါတကော၊ ခြင်္သေ့ငယ်သည်။ တဿ၊ ထိုမြေခွေး၏။ ဖလိကဂုဟာယံ၊ ဖန်ဂူ၌။ နိပန္နဘာဝံ၊ အိပ်နေသည်၏အဖြစ်ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ- မသိခြင်းကြောင့်။ “အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိပန္နော၊ အိပ်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ သညိ၊ အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “နံ၊ ထိုမြေခွေးကို။ မာရေဿာမိ၊ သတ်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ သိဟဝေဂေန၊ ခြင်္သေ့၏အဟုန်ဖြင့်။ ပက္ခန္တိတွာ၊ ပြေးလေ၍။ ဖလိကဂုဟံ၊ ဖန်ဂူကို။ ဟဒယေနဝ၊ ရင်ညွန့်ဖြင့်သာလျှင်။ ပဟရိ၊ တိုက်မိ လေတော့၏။ သော၊ ထိုခြင်္သေ့သည်။ ဟဒယေန ဖလိတေန၊ ရင်ကွဲလေ၍။ တစ်နည်း- ဖလိတေန၊ ကွဲအက်သော။ ဟဒယေန၊ ရင်ဖြင့်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုရင်ကွဲရာ အရပ်၌ သာလျှင်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌။ ပတိ၊ လဲကျလေပြီ။ အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ အပရော၊ တစ်စီးသော။ ဝါ- တစ်ကောင်သော ခြင်္သေ့သည်။ အာဂစ္ဆိ၊ လာပြန်ပြီ။ သာ၊ ထိုခြင်္သေ့မငယ်သည်။ တဿပိ၊ ထိုဒုတိယရောက်လာသော ခြင်္သေ့အားလည်း။ တထေဝ၊ ထိုရှေး ခြင်္သေ့အား ပြောကြားသော နည်းအတူသာလျှင်။ ကထေသိ၊ ပြောပြန်ပြီ။ သောပိ၊ ထိုဒုတိယခြင်္သေ့သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုပဌမခြင်္သေ့ အတူသာလျှင်။ ကတွာ၊ ပြုလုပ်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌။ ပတိ၊ ကျရှာပြန်ပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ ဆသု၊ ခြောက်ကောင်ကုန်သော။ ဘာတိကေသုပိ၊ မောင်ခြင်္သေ့တို့သည်လည်း။ မတေသု၊ သေကုန်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗပစ္စာ၊ အလုံးစုံသော ခြင်္သေ့တို့၏နောက်၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အာဂစ္ဆိ၊ လာ(၏)ပြီ။ သာ၊ ထိုခြင်္သေ့ငယ်မသည်။ တဿပိ၊ ထိုဘုရားလောင်း ခြင်္သေ့အား လည်း။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ “ဣဒါနိ၊

ယခုအခါ၌။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ ကုဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝသတိ၊ နေသနည်း။ ကုတိ၊ သို့၊ ဝုတ္တော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ “ဘာတိက၊ မောင်ကြီး။ ဧသော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ ရဇတပဗ္ဗတမတ္ထကော၊ ငွေတောင်ထိပ်၌။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိပန္နော၊ အိပ်နေ၏။” ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “သိင်္ဂီလာနံ၊ မြေခွေးတို့၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပတိဌာ နာမ၊ တည်ရာမည်သည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိနိုင်။ ဖလိကဂုဟာယံ၊ ဖန်ဂူ၌။ နိပန္နကော၊ အိပ်နေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ကုတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ပဗ္ဗတပါဒံ၊ တောင်ခြေရင်းသို့။ ဩတရိတွာ၊ သက်၍။ ဆ၊ ခြောက်ကောင်ကုန်သော။ ဘာတိကော၊ ညီဖြစ်သော ခြင်္သေ့တို့ကို။ မတေ၊ သေသည် တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဣမေ၊ ဤခြင်္သေ့ တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗာလတာယ၊ မိုက်မဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိဂ္ဂဏှနပညာယ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်တတ်သော ပညာ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဖလိကဂုဟဘာဝံ၊ ဖန်ဂူ၏အဖြစ်ကို။ အဇာနိတွာ၊ မသိကုန်၍။ ဟဒယေန၊ ရင်ဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ တိုက်မိ၍။ မတာ၊ သေကြကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်။ အသမေက္ခိတွာ၊ မဆင်ခြင်ကုန်မူ၍။ အတိတုရိတံ၊ အလွန် လျင်မြန်စွာ။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော သူတို့၏။ ကမ္ပနာမ၊ အမှုမည်သည်ကား။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။” ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ “အသမေက္ခိတံ။ပ။ မုခေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၃။ “အသမေက္ခိတကမ္မန္တံ၊ တုရိတာဘိနိပါတိနံ။
 သာနိ ကမ္မာနိ တပေဉ္စန္တိ၊ ဥဏှံဝ’ဇ္ဈောဟိတံ မုခေ”တိ။

ဂါထာအနက် မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ဝါ-ခံတွင်းသို့။ အဇ္ဈောဟိဋ္ဌံ၊ အဇ္ဈောဟရဏီယံ၊ သွတ်သွင်းမျှအပ်သော။ ဥဏှံ၊ ပူသော အာဟာရသည်။ မုခမ္ပိ၊ ခံတွင်းကိုလည်းကောင်း။ ကဏ္ဍမ္ပိ၊ လည်ကိုလည်းကောင်း။ ကုစ္ဆိမ္ပိ၊ ဝမ်းကိုလည်းကောင်း။ ခုဟတိ ဣဝ၊ လောင်၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ တုရိတာဘိ-နိပါတိနံ၊ အဆောတလျင်ဖြစ်၍ ထိုအမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသော။ အသမေက္ခိတ-ကမ္မန္တံ၊ အပြစ်ကိုမရှု မစုံစမ်းမူ၍ ပြုအပ်သောအမှုရှိသော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သာနိ ကမ္မာနိ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော အမှုတို့သည်။ တပေဉ္စန္တိ၊ ပူစေတတ်ကုန်၏။ (သဿ အတ္တနော၊ ဧတာနိ သာနိ။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ အသမေက္ခိတ ကမ္မန္တံ တုရိတာဘိနိပါတိနန္တိ၊ အသမေက္ခိတကမ္မန္တံ တုရိတာဘိ-
 နိပါတိနံ ဟူသည် ကား။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်
 အမှုကို။ ကတ္ထုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုပြုလိုသော အမှု၌။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ အသမေက္ခိ တွာ အနုပဓာရေတွာ၊ အပြစ်ကို
 မရှု မစုံစမ်းမှု၍။ တုရိတော၊ လျင်မြန်သည်။ ဝါ- အဆောတလျင်သည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍။ ဝေဂေနေဝ၊ လျင်မြန်သဖြင့်သာလျှင်။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။
 အဘိနိပတတိ၊ ရှေးရှုကျ၏။ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးဝင်၏။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။
 အသမေက္ခိတကမ္မန္တံ၊ အပြစ်ကိုမရှု မစုံစမ်းမှု၍ ပြုအပ်သော အမှုရှိသော။
 တုရိတာဘိနိပါတိနံ၊ အဆောတလျင်ဖြစ်၍ ထိုအမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသော။ တံ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ သာနိ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့သည်။ တပေန္တိ၊
 ပူပန်စေတတ် ကုန်၏။ သောစေန္တိ၊ စိုးရိမ်စေကုန်၏။ ကိလမေန္တိ၊ ပင်ပန်းစေကုန်၏။
 ယထာ ကိ?၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ ဥဏှံ ဝဇ္ဈောဟိတံ မုခေတိ၊
 ဥဏှံဝဇ္ဈောဟိတံ မုခေ ဟူသကဲ့ သို့တည်း။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ဝါ- ခံတွင်းသို့။
 အဇ္ဈောဟိတံ၊ သွတ်သွင်းမျှအပ်သော။ ဥဏှံ၊ ပူသောအာဟာရသည်။ မုခါဒီနိ၊
 ခံတွင်းအစရှိသည်တို့ကို။ တပ္ပတိ ဣဝ၊ လောင်သကဲ့သို့တည်း။ ဘုဉ္ဇန္တေန၊ စားသော
 သူသည်။ “ဣဒံ၊ ဤအာဟာရသည်။ သီတလံ၊ အေး၏။ ဣဒံ၊ ဤအာဟာရသည်။
 ဥဏှံ၊ ပူ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အနုပဓာရေတွာ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မှု၍။ အဇ္ဈောဟရဏီယံ၊
 သွတ်သွင်းမျှအပ်သော။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ဝါ- ခံတွင်းသို့။ အဇ္ဈောဟရိတံ၊ မျှအပ်
 သော။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။ ဥဏှံ၊ ပူသော အာဟာရသည်။ မုခမ္ပိ၊ ခံတွင်းကို
 လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍမ္ပိ၊ လည်ကိုလည်းကောင်း။ ကုစ္ဆိမ္ပိ၊ ဝမ်းကိုလည်းကောင်း။
 ဒဟတိ ယထာ၊ လောင်မြိုက်၏သို့။ သောစေတိ ယထာ၊ စိုးရိမ်စေ၏သို့။ ကိလမေတိ
 ယထာ၊ ပင်ပန်းစေ၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။
 ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သာနိ၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့သည်။ တပေန္တိ၊
 ပူလောင်စေကုန်၏။

ဣတိ၊ သို့။ သော သီဟော၊ ထိုခြင်္သေ့သည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝတွာ၊
 ဆို၍။ “မမ၊ ငါ၏။ ဘာတိကာ၊ ညီငယ်တို့သည်။ အနုပါယကုသလတာယ၊
 အကြောင်း၌ မလိမ္မာကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ- ကုန်သည်ဖြစ်၍။ “သိင်္ဂီလံ၊

မြေခွေးကို။ မာရေဿာမ၊ သတ်ကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အတိဝေဂေန၊ အလွန်
လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့်။ ပက္ခန္ဓိတွာ၊ ပြေးဝင်ကုန်၍။ သယံ၊ သူတို့ကိုယ်တိုင်။
ဝါ- မိမိတို့သည်။ မတာ၊ သေကြကုန်(၏)ပြီ။ အဟံ ပန၊ ငါသည်တမူကား။ ဧဝရူပံ၊
ဤသို့ ညီများအတူ။ ဝါ- ဤသို့သဘောရှိသည်ကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ သိင်္ဂီလဿ၊
မြေခွေး၏။ ဝါ- သည်။ ဖလိကဂုဟာယံ၊ ဖန်ဂူ၌။ နိပန္နဿေဝ၊ အိပ်စဉ်သာလျှင်။
ဟဒယံ၊ နှလုံးကို။ ဖာလေဿာမိ၊ ကွဲစေအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ သိင်္ဂီလဿ၊ မြေခွေး၏။
အာရောဟနဩရောဟနမဂ္ဂံ၊ တက်ရာသက်ရာခရီးကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်သား၍။
တဒဘိမုခေါ၊ ထိုခရီးသို့ရှေးရှုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ သီဟနာဒံ၊
ခြင်္သေ့ဟောက်သံကို။ နဒိ၊ ဟောက်(၏) ပြီ။ ပထဝိယာ၊ မြေကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။
အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သည်။ ဧကနာဒံ၊ တစ်စပ်တည်း ပဲ့တင်ထပ်သည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိတတသိတဿ၊ ကြောက်ထိတ်လန့်သော။ သိင်္ဂီလဿ၊
မြေခွေး၏။ ဝါ- သည်။ ဖလိကဂုဟာယံ၊ ဖန်ဂူ၌။ နိပန္နဿေဝ၊ အိပ်စဉ်သာလျှင်။
တစ်နည်း- ဘိတတသိတဿ၊ ကြောက်ထိတ်လန့်သော။ သိင်္ဂီလဿ၊ ၏။ ဝါ-
သည်။ ဖလိကဂုဟာယံ၊ ၌။ နိပန္နဿေဝ၊ အိပ်စဉ်သာလျှင်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။
ဖလိ၊ ကွဲပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဖန်ဂူအတွင်း၌သာလျှင်။
ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက် (၏)ပြီ။

သတ္တာ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သော သိင်္ဂီလော၊
ထိုမြေ ခွေးသည်။ ဟီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့ဟောက်သံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊
အသက် ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ရရှာပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။
အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍။ “သီဟော စ။
ပ။ အပ္ပလိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၄။ “သီဟော စ သီဟနာဒေန၊ ဒဒ္ဓရံ အဘိနာဒယိ။
သုတွာ သီဟဿ နိဂ္ဂေါသံ၊ သိင်္ဂီလော ဒဒ္ဓရေ ဝသံ။
ဘိတော သန္တာသမာပါဒိ၊ ဟဒယဉ္ဇဿ အပ္ပလိ”တိ။

ဂါထာအနက် ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ သီဟော စ၊ သားအမျိုးကို အစိုးရခြင်း
ခြင်္သေ့မင်းသည်ကား။ (စ-ကား ဝိသေသတ္ထ) သီဟနာဒေန၊ မိုးကြိုး
သံနှင့်တူသော ခြင်္သေ့အသံဖြင့်။ ဒဒ္ဓရံ၊ ငွေတောင်ကို။ အဘိနာဒယိ၊ ဧကနိန္ဒာဒံ

အကာသိ၊ တစ်ခဲနက်သော ပဲ့တင်သံရှိသည်ကိုပြု၏။ ဒဒ္ဒရေ၊ ဖန်နှင့်ရောသော ငွေတောင်ထိပ်၌။ ဝသံ ဝသန္တော၊ နေသော။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏။ နိဂ္ဂေါသံ၊ ပြင်းထန်စွာသော အသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဘီတော၊ သေဘေးဖြင့် ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သန္တာသံ၊ နှလုံးတုန်နုနု ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပါဒိ၊ ရောက်၏။ တေန ဘယေန၊ ထိုသို့ကြီးစွာသော ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုမြေခွေး၏။ ဟဒယဉ္စ၊ နှလုံးသည်လည်း။ အဖလိ၊ ကွဲလေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုသီဟော စ သီဟနာဒေန ဟူသော ဂါထာ၌။ သီဟောတိ၊ သီဟော နာမ၊ သီဟမည်သည်ကား။ တိဏသီဟော၊ တိဏသီဟလည်းကောင်း။ ပဏ္ဍု- သီဟော၊ ပဏ္ဍုသီဟလည်းကောင်း။ ကာဠသီဟော၊ လည်းကောင်း။ သုရတ္တ- ဟတ္ထပါဒေါ၊ အလွန်နီမြန်းသော လက်ခြေရှိသော။ ကေသရသီဟော၊ အမွှေး များသော ကေသရခြင်္သေ့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သီဟာ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးမျိုးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုလေးမျိုးသော ခြင်္သေ့တို့တွင်။ ကေသရသီဟော၊ ကေသရခြင်္သေ့ကို။ ဣဓ၊ ဤဂါထာ၌။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဒဒ္ဒရံ အဘိနာဒယီတိ၊ ဒဒ္ဒရံ အဘိနာဒယိ ဟူသည်ကား။ အသနိနိပါတသဒ္ဒသဒိသေန၊ မိုးကြိုးကျသံနှင့်တူသော။ ဘေရဝတရေန၊ အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော။ တေန သီဟနာဒေန၊ ထိုခြင်္သေ့ဟောက်သံဖြင့်။ တံ ရဇတပဗ္ဗတံ၊ ထိုငွေတောင်ကို။ အဘိနာဒယိ၊ ရှေးရှုဟိန်းဟောက်ပြီ။ ဧကနိန္ဒာဒံ၊ တစ်ခဲနက် ပဲ့တင်သံ ရှိသည်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဒဒ္ဒရေ ဝသန္တိ၊ ဒဒ္ဒရေ ဝသံ ဟူသည်ကား။ ဖလိကမိဿကေ၊ ဖန်နှင့် ရောသော။ ရဇတပဗ္ဗတေ၊ ငွေတောင်၌။ ဝသန္တော၊ နေသော။ ဘီတော သန္တာသမာပါဒီတိ၊ ဘီတော သန္တာသမာပါဒိ ဟူသည်ကား။ မရဏဘယေန၊ သေဘေးဖြင့်။ ဘီတော၊ ကြောက်သည် ဖြစ်၍။ စိတ္တုကြာသံ၊ စိတ်၏ ထိတ်လန့်ခြင်း သို့။ အာပါဒိ၊ ရောက်၏။ ဟဒယဉ္စဿ အပ္ပလီတိ၊ ဟဒယဉ္စဿ အပ္ပလိ ဟူသည်ကား။ တေန ဘယေန၊ ထိုသို့ ကြီးစွာသော ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုမြေခွေး၏။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသားသည်။ ဖလိ၊ ကွဲလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား ဂါထာ၏ အဖွင့်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ သီဟော၊ ဘုရားလောင်းခြင်္သေ့သည်။ သိင်္ဂီလံ၊ မြေခွေးကို။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ဘာတရော၊ ညီခြောက်စီးတို့ကို။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုတည်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ပဋိစ္စာဒေတွာ၊ ဖူးလွှမ်း ခဲ့၍။ တေသံ၊ ထိုညီတို့၏။ မတဘာဝံ၊ သေသည်၏အဖြစ်ကို။ ဘဂိနိယာ၊ နှမဖြစ်သူ ခြင်္သေ့မငယ်အား။ အာစိက္ခိတွာ၊ ပြောကြားပြီး၍။ တံ၊ ထိုခြင်္သေ့မငယ်ကို။ သမဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကဉ္စနဂုဟာယံ၊ ရွှေဂူ၌။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ယထာကမ္ပံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂတော၊ လားရပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်တော်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ(၏)ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာပြတော်မူသည့်အဆုံး၌။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာဆတ္တာသည်သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်(၏) ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ။ နှာပိတပုတ္တော၊ ဆတ္တာသည်၏သားသည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝါ- ထိုအခါတုန်းက။ သိင်္ဂီလော၊ လောဘကြီးမား တရားမသိ သတိယွင်းယို မြေခွေးအိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ လိစ္ဆဝိကုမာရိကာ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသမီးငယ်သည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝါ- ထိုအခါ တုန်းက။ သီဟပေါတိကာ၊ ခြင်္သေ့မငယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အညတရ ထေရာ၊ မထင်ရှားကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဆ၊ ခြောက်စီးကုန်သော။ ကနိဋ္ဌဘာတရော၊ ညီငယ်ခြင်္သေ့တို့သည်။ အဟေသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ထိုအခါတုန်းက။ ဘာတိကာသီဟော၊ အစ်ကိုကြီးဖြစ်ဖူးသော ခြင်္သေ့သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ဤသို့ပြီးဆုံးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒုတိယာ၊ မြှောက်သော။ သိင်္ဂီလဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၃။ သူကရဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ စတုပ္ပဒေါ အဟံ သမ္မာတိအာဒိကေန၊ စတုပ္ပဒေါ
 အဟံ သမ္မာ ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊
 တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤသူကရဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊
 သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်။ အညတရံ၊ တစ်ပါးသော။ မဟလ္လကတ္ထေရံ၊ မထေရ်
 အိုကြီးကို။ အာရဟံ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ (၏)ပြီ။ ဟိ ဝိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့အံ့။ ဧကသ္မိ
 ဒိဝသေ၊ တစ်နေ့သ၌။ ရတ္တိံ၊ ည၌အခါ၌။ ဓမ္မဿဝနေ၊ တရားနာခြင်းသည်။
 ဝတ္ထမာနေ၊ ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်။ သတ္တရိ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဂန္ဓကုဋိဒ္ဓါရေ၊ ဂန္ဓကုဋိတံခါး(ဝယ်)၌။ ရမဏီယေ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော။ သောပါန-
 ဖလကေ၊ စောင်းတန်း ပျဉ်ချပ်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်း
 အပေါင်းအား။ သုဂတောဝါဒံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမတော်ကို။ ဒတွာ၊
 ပေးတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့။ ပဝိဋ္ဌေ၊ ဝင်တော်မူသည်ရှိသော်။
 ဓမ္မသေနာပတိ၊ ပညာကြောင့် ဘုရားပရိသတ်၏ အကြီးဖြစ်တော်မူသော
 အရှင်သာရိပုတြာမထေရ်သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ (၏)ပြီ။
 မဟာမောဂ္ဂလ္လာနောပိ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်မြတ်သည်လည်း။ ပရိဝေဏမေဝ၊
 ပရိဝုဏ်သို့သာ။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ မုဟုတ္တံ၊ တစ်မုဟုတ်မျှ။ ဝိဿမိတွာ၊
 အပင်အပန်းဖြေတော်မူ၍။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတြာမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊
 အထံသို့။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏)ပြီ။ ပုစ္ဆိတပုစ္ဆိတံ၊
 မေးတိုင်းမေးတိုင်းသော ပြဿနာကို။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ ဓမ္မသေနာပတိ ဖြစ်တော်
 မူသော အရှင်သာရိပုတြာမထေရ်မြတ်သည်။ ဂဂနတလေ၊ ကောင်းကင်အပြင်၌။
 ပုဏ္ဏစန္ဒံ၊ လပြည့်ဝန်းကို။ ဥဌာပေန္တော ဝိယ၊ ပေါ်စေတိသကဲ့သို့။ ဝိဿဇေတွာ၊
 ဖြေ၍။ ပါကဋံ၊ ယင်ရှားသည်ကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ(၏)ပြီ။ စတသေသာ၊ လေးပါး
 ကုန်သော။ ပရိသာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုဏမာနာ၊ နာကြား
 ကုန်လျက်။ နိသီဒိသု၊ နေကြကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော ပရိသတ်တို့တွင်။
 ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ မဟလ္လကတ္ထေရော၊ မထေရ်အိုသည်။ ဧကော
 မဟလ္လကတ္ထေရော၊ မထေရ်အိုတစ်ပါးသည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိဿာ
 ပရိသာယ၊ ဤတရားနာပရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်

သာရိပုတြာကို။ အာလုဠေန္တော၊ နှောက်နှယ်လျက်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ သစေ
ပုစ္ဆိဿာမိ၊ အကယ်၍မေးအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ အယံ ပရိသာ၊
ဤပရိသတ်သည်။ မေ၊ ငါရဟန်းအိုအား။ “အယံ၊ ဤရဟန်းအိုသည်။
ဗဟုဿုတော၊ အကြားအမြင်များသော ရဟန်းပေတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊
၍။ သက္ကာရသမ္မာနံ၊ ကောင်းစွာစီရင်၍ လှူဒါန်းခြင်း မြတ်နိုးတနာပြုခြင်းကို။
ကရိဿတိ၊ လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ပရိသန္တရာ၊
ပရိသတ်တို့အကြားမှ။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ ထေရံ၊ မထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။
ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်စွာ ရပ်၍။ “အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတြာ။ မယမ္ပိ၊
ငါတို့သည်လည်း။ တံ၊ အရှင်ကို။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆာမ၊
မေးကုန်အံ့။ အမှာကမ္ပိ၊ ငါတို့အားလည်း။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကရောဟိ၊
ပြုလော့။ အာဝေဓိကာယ ဝါ၊ ရှေးရှုဖြေခြင်း ဌ်လည်းကောင်း။ နိဝေဓိကာယ ဝါ၊
အကြွင်းမဲ့ဖြေခြင်းဌ်လည်းကောင်း။ နိဂ္ဂဟေ ဝါ၊ နှိပ်ခြင်းဌ်လည်းကောင်း။ ပဂ္ဂဟေ
ဝါ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းဌ်လည်းကောင်း။ ဝိသေသေ ဝါ၊ အထူးပြုခြင်းဌ်လည်းကောင်း။
ပဋိဝိသေသေ ဝါ၊ တစ်ဖန်အထူးပြုခြင်းဌ်လည်းကောင်း။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။
မေ၊ ငါ့အား။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။ ထေရော၊
သာရိပုတြာမထေရ်မြတ်သည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းအိုကြီးကို။ ဩလောကေတွာ၊
ကြည့်တော်မူ၍။ “အယံ မဟလ္လကော၊ ဤရဟန်းအိုသည်။ ဣစ္ဆာစာရေ၊ လောဘ
နိုင်ငံသို့လိုက်၍ ကျင့်ခြင်းဌ်။ ဌိတော၊ တည်၏။ တုတ္ထော၊ အချီးနှီးသာတကား။
ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ။ န ဇာနာတီတိ၊ မသိ”ဟု။ တေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊
တကွ။ ဝါ- အတူ။ အကထေတွာဝ၊ မပြောဆိုမူ၍သာလျှင်။ လဇ္ဇမာနော၊ ရှက်နိုး
သည်ဖြစ်၍။ ဗီဇနိ၊ ယပ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ချထား၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဩတရိတွာ၊
သတ်၍။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ(၏)ပြီ။
မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရောပိ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်လည်း။
အတ္တနော၊ ၏။ ပရိဝေဏမေဝ၊ ပရိဝုဏ်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ
လေ(၏)ပြီ။

မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဥဌာယ၊ ထလတ်ကုန်၍။ “နော၊ ငါတို့အား။ မဓုရ-
ဓမ္မဿဝနံ၊ သာယာစွာသော တရားနာခြင်းကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ။ ဝါ- နာခွင့်ကို။
န အဒါသိ၊ မပေး။ ဧတံ တုတ္ထမဟလ္လကံ၊ ထိုအချီးနှီးသော ရဟန်းအိုကို။ ဂဏှထ၊

ဖမ်းကြကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အနုဗန္ဓိသု၊ အစဉ်လိုက်ကုန်(၏)ပြီ။ သော၊
 ထိုရဟန်းအိုသည်။ ပလာယန္တော၊ ပြေးသည်ရှိသော်။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်း၏
 အစွန်အဖျား၌။ ဘိန္နပဒရာယ၊ ပျက်သော ပျဉ်ရှိသော။ ဝစ္စကုဋိယာ၊ ဝစ္စကုဋိ၌။
 ဝါ- ၏။ ကူပံ၊ တွင်းသို့။ ပတိတွာ၊ ကျ၍။ ဂူထမက္ခိတော၊ မစင်အလူးလူး လိမ်းကျံ
 လျက်။ အဌာသိ၊ ရပ်တည်(၏)ပြီ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တံ၊ ထိုမစင် အလိမ်းလိမ်း
 ကပ်နေသော ရဟန်းအိုကြီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာ
 ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။
 အဂမံသု၊ သွားကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့ကို။
 ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ အဝေလာယ၊ အခါမဲ့၌။ ကိံ၊
 အဘယ့်ကြောင့်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အာဂတာ၊ လာကြကုန်သည်။ အတ္ထု၊
 ဖြစ်ကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးမြန်းတော်မူပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တမတ္ထံ၊
 ထိုအကြောင်းအရာကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကြကုန်(၏)ပြီ။ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဧသ ဧသော မဟလ္လကော၊ ဤ
 ရဟန်းအိုကြီးသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ ဥပ္ပိလာဝိတော၊ လျှပ်ပေါ်
 သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဗလံ၊ အစွမ်းကို။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။
 မဟာဗလေဟိ၊ အစွမ်းကြီးကုန်သော လူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပယောဇေတွာ၊
 ယှဉ်စေ၍။ ဝါ- ပြိုင်ဆိုင်၍။ ဂူထမက္ခိတော ခေါ်၊ မစင်အလိမ်းလိမ်းကပ်သည်ကား။
 န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဧသ ဧသော၊ ဤရဟန်းအိုကြီးသည်။
 ဥပ္ပိလာဝိတော၊ လျှပ်ပေါ်လော်လီသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဗလံ၊
 အစွမ်းကို။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ ဝါ- မသိလေ၍။ မဟာဗလေဟိ၊ အစွမ်းကြီး
 ကုန်သော သူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပယောဇေတွာ၊ ပြိုင်ဆိုင်၍။ ဂူထမက္ခိတော၊
 မစင်အလိမ်းလိမ်းကပ်ဖူးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်
 မူ၍။ တေဟိ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။
 အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ
 ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။
 ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။

ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဟိမဝန္တပွဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ပဗ္ဗတဂုဟာယ၊ တောင်ဂူ၌။
 ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ တဿာ၊ ထိုဂူ၏။ အဝိဒ္ဓရေ၊ အနီး၌။
 ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ သရံ၊ အိုင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီကုန်၍။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။
 သူကရာ၊ ဝက်တို့သည်။ ဝါသံ၊ နေထိုင်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသံ၊ ပြုကုန်(၏)ပြီ။ တမေဝ
 သရံ၊ ထိုအိုင်ကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီကုန်၍။ တာပသာပိ၊ ရသေ့ တို့သည်လည်း။
 ပဏ္ဏသာလာသု၊ သစ်ရွက်တို့ဖြင့် မိုးသော သင်္ခမ်း၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသံ၊
 ပြုကုန်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။
 မဟိသဝါရဏာဒိသု၊ ကွဲ ဆင် အစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တစ်ကောင်ကောင်
 (တစ်ခုခု)ကို။ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ မံသံ၊ အသား ကို။
 ခါဒိတွာ၊ ခဲစားပြီး၍။ တံ သရံ၊ ထိုအိုင်သို့။ ဩတရိတွာ၊ သက်၍။ ပါနီယံ၊
 သောက်ရေကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ဥတ္တရိ၊ တက်(၏)ပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။
 ဧကော၊ တစ်ကောင် သော။ ထူလသူကရာ၊ လျှပ်ပေါ် ဆူဖိုးသော ဝက်သည်။
 တံ သရံ၊ ထိုအိုင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဂေါစရံ၊ အစာကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ သီဟော၊
 ခြင်္သေ့သည်။ တံ၊ ထိုဝက်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “အညံ၊ ယနေ့မှတစ်ပါးသော။
 ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဣမံ၊ ဤဝက်ကို။ ခါဒိဿာမိ၊ စားအံ့။ ခေါ ပန၊
 စင်စစ်သော်ကား။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အယံ၊ ဤဝက်သည်။ န
 အာဂစ္ဆေယျ၊ မလာတော့ရာ”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တဿ၊ ထိုဝက်၏။
 အနာဂမနဘယေန၊ မလာအံ့သည်မှ စိုးသောကြောင့်။ သရတော၊ ရေအိုင်မှ။
 ဥတ္တရိတွာ၊ တက်၍။ ဧကေန၊ တစ်ဘက်သော။ ပဿေန၊ နံပါးဖြင့်။ တစ်နည်း-
 ဧကေန ပဿေန၊ နံပါးတစ်ဘက်ဖြင့်။ ဂန္တံ၊ သွားအံ့သောငှါ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်
 (၏)ပြီ။ သူကရာ၊ ဝက်သည်။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်မျှော်၍။ “ဧသ၊ ဤခြင်္သေ့
 သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မမ၊ ငါမှ။ ဘယေန၊ ကြောက်သောကြောင့်။
 ဥပဂန္တံ၊ အနီးသို့ သွားအံ့သောငှါ။ ဝါ- အနီးသို့ ကပ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊
 မတတ်နိုင်ရကား။ ဝါ- မဝံ့ရကား။ ဘယေန၊ ကြောက်သောကြောင့်။ ပလာယတိ၊
 ပြေးရလေ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣမိနာ သီဟေန၊ ဤ ခြင်္သေ့နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပယောဇေတုံ၊ စစ်ထိုးအံ့သောငှါ။ ဝါ- ယှဉ်ပြိုင်အံ့သောငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊
 သင့်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြှောက်ချီ၍။ ဝါ- မော်၍။
 တံ၊ ထိုခြင်္သေ့ကို။ ယုဒ္ဓတ္တာယ၊ စစ်ထိုးအံ့သောငှါ။ အဝ္တာယန္တော၊ ခေါ်လို ရကား။

“စတုပ္ပဒေါ အဟံ သမ္မုပ။ ပလာယသီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၅။ “စတုပ္ပဒေါ အဟံ သမ္မု၊ တွမ္ပိ သမ္မု စတုပ္ပဒေါ။
ဧဟိ သမ္မု နိဝတ္တဿ၊ ကိံ န ဘီတော ပလာယသီ”တိ။

ဂါထာအနက် သမ္မု၊ အချင်းခြင်္သေ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုပ္ပဒေါ၊ အခြေ
လေးချောင်း ရှိသော သားတည်း။ သမ္မု၊ အချင်းခြင်္သေ့။ တွမ္ပိ၊
သင်သည်လည်း။ စတုပ္ပဒေါ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော သားတည်း။ သမ္မု၊ အချင်း
ခြင်္သေ့။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တုံ၊ သင်သည်။ ဘီတော၊ ငါမှကြောက်၍။ ပလာယသီ
ကိံ န၊ ပြေးသလော။ နိဝတ္တဿ၊ ပြန်ခဲ့ဦးလော့။

သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ တဿ၊ ထိုဝက်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
“သမ္မု သူကရ၊ အချင်းဝက်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ တယာ၊ သင်နှင့်။
သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သင်္ဂါမော၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတော ပန၊ ဤနေ့မှကား။
သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော။ ဒိဝသေ၊ နေ့၌။ ဣမသ္မိယေဝ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌
သာလျှင်။ သင်္ဂါမော၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊
ဆို၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲလေ၏။ သူကရော၊ ဝက်သည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ သီဟေန၊
ခြင်္သေ့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သင်္ဂါမေဿာမိ၊ စစ်ထိုးရပေအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဟဌပဟဌော၊
ရွှင်ရွှင် လန်းလန်း။ ဝါ- ရွှင်လန်းနှစ်သက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တံ ပဝတ္ထိ၊ ထိုဖြစ်သမျှ
အကြောင်းကို။ ဉာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြား(၏)ပြီ။
တေ၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့သည်။ တဿ၊ ထိုဝက်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊
ကြား ကုန်၍။ ဘိတတသိတာ၊ အလွန်ကြောက်ကုန်ရကား။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
တုံ၊ သင်ငြိမ်းသည်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန် သော။ အမေ၊ ငါတို့ကို။
နာသေဿသိ၊ ဖျက်ဆီးဘိ၏။ အတ္တနော၊ ၏။ ဗလံ၊ အစွမ်းကို။ အဇာနိတွာ၊
မသိဘဲ။ သီဟေန၊ ခြင်္သေ့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ အတူ။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို။ ကတ္တု၊ ကာမော၊
ပြုလိုသည်။ ဝါ- ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။
အာဂန္တာ၊ လာ၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အမေ၊ ငါတို့ကို။
ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေဿတိ၊ ရောက်စေလတံ။ သာဟသိကကမ္မံ၊
ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်း သော အမှုကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊

ဆိုကြကုန်(၏)ပြီ။ သောပိ၊ ထိုဝက်သည်လည်း။ ဘိတတသိတော၊ အလွန်
 ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ ကရောမိ၊ အသိပြုရပါအံ့နည်း”။
 ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ မေး(၏)ပြီ။ သူကရာ၊ ဝက်တို့သည်။ “သမ္ပ၊ အချင်း။ တံ၊ သင်သည်။
 ဧတေသံ တာပသာနံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ ဥစ္စာရဘူမိ၊ ကျင်ကြီး စွန့်ရာမြေသို့။ ဂန္ဓာ၊
 သွား၍။ ပူတိဂူထေ၊ ဟောင်ပုပ်သော မစင်၌။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။
 သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ပရိဝဋ္ဋေတွာ၊ လူး၍။ သုက္ခာပေတွာ၊ ခြောက်စေပြီး၍။ သတ္တမေ
 ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဿာဝဗိန္ဒူဟိ၊
 ဆီးနှင်းပေါက်တို့ဖြင့်။ တေမေတွာ၊ ဆွတ်၍။ သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့၏။ အာဂမနတော၊
 လာသည်မှ။ ပုရိမဓာရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝါတယောဂံ၊ လေသင့်ရာ
 အရပ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဥပရိဝါတေ၊ လေညာ၌။ တိဌ၊ ရပ်လော့။ သုစိဇာတိကော၊
 စင်ကြယ်သော သဘောရှိသော။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ တဝ၊ သင်၏။ သရီရဂန္ဓံ၊
 ဟောင်ပုပ်သော မစင်ဖြင့်ထုံအပ်သော ကိုယ်အနံ့ကို။ ယာယိတွာ၊ နံခြင်းကြောင့်။
 တုယံ၊ သင့်အား။ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းကို။ ဝါ- အနိုင်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဂမိဿတိ၊
 သွားလတံ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဝက်သည်။ တထာ၊
 ထိုအစီအရင်အတိုင်း။ ဝါ- ထိုဝက်တို့ ဆိုတိုင်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊
 ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏။ သီဟော၊
 သည်။ တဿ၊ ထိုဝက်၏။ သရီရဂန္ဓံ၊ ကိုယ်အနံ့ကို။ ယာယိတွာ၊ နံလာခြင်းကြောင့်။
 ဂူထမက္ခိတဘာဝံ၊ မစင်လူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “သမ္ပ သူကရ၊ အချင်း
 ဝက်။ တေ၊ သင်သည်။ သုန္ဒရော၊ ကောင်းသော။ လေသော၊ အရေးကို။ ဝါ-
 အရေးကောင်းကို။ စိန္တိတော၊ ကြံမိလေ၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဂူထမက္ခိတော၊ မစင်
 ပုပ်ကို လူးမိသည်။ သစေ နာဘဝိဿ၊ အကယ်၍ မဖြစ်ငြားအံ့။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌
 သာလျှင်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ အပါပေဿံ၊ ရောက်စေ
 ရာ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား။ တေ၊ သင်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ မုခေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်။
 ညံသိတံ၊ ကိုက်အံ့သောငှါ။ နေဝ သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်။ ပဟရိတံ၊
 ကျောက်ကန်အံ့သောငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တေ၊ သင့်အား။ ဇယံ၊
 အောင်ခြင်းကို။ ဝါ- အနိုင်ကို။ ဒမ္ပ၊ ပေးပါ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ “အသုစိ။
 ပ။ ဒဒါမိတေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၆။ “အသုစိ ပူတိလောမောသိ၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော ဝါသိ သူကရ။
သစေ ယုဇ္ဈိတုကာမောသိ၊ ဇယံ သမ္ပ ဒဒါမိ တေ”တိ။

ဂါထာအနက် သမ္ပ သူကရ၊ အချင်း ဝက်ပုပ်။ တုံ၊ သင်သည်။ အသုစိပူတိ-
လောမော၊ မစင်လူးခြင်းကြောင့် ပုပ်သော အမွေးရှိသည်။ အသိ၊
ဖြစ်၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ အလိုမရှိအပ် စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါသိ၊
ပုပ်နံ့မခံနိုင် လှိုင်၏။ ယုဇ္ဈိတုကာမော၊ စစ်ထိုးလိုသည်။ သစေ အသိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့။ တေ၊ ဥပါယ်လှလှရပေသော သင့်အား။ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းကို။ ဒဒါမိ၊
ပေးပါ၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပူတိလောမောတိ၊ ပူတိလောမော
ဟူသည်ကား။ မိဋ္ဌမက္ခိတတ္တာ၊ မစင်လူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုဂ္ဂန္ဓလောမော၊
အလိုမရှိအပ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော အနံ့ရှိသော အမွေးရှိ၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓော
ဝါသိတိ၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော ဝါသိဟူသည်ကား။ အနိဋ္ဌဇေဂုစ္ဆပဋိကူလဂန္ဓော၊ အလိုမရှိအပ်
စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ကောင်းသော အနံ့ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝါယသိ၊ အပုပ်နံ့
မခံနိုင် လှိုင်၏။ ဇယံ သမ္ပ ဒဒါမိ တေတိ၊ ဇယံ သမ္ပ ဒဒါမိ တေဟူသည်ကား။
“တုယံ၊ သင့်အား။ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းကို။ ဝါ- အနိုင်ကို။ ဒေမိ၊ ပေးပါ၏။ အဟံ၊
ငါကား။ ပရာဇိတော၊ အကြောင်း မလှ ယခုရှုံးခဲ့ရပြီ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊
သွားပါတော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ တတောဝ၊
ထိုအရပ်မှ သာလျှင်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍။ ဂေါစရံ၊ အစာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
သရေ၊ အိုင်၌။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ပဗ္ဗတဂုဟမေဝ၊
တောင်ဂူသို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွားလေပြီ။ သူကရောပိ၊ ဝက်သည်လည်း။ “မေ၊
ငါသည်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့ကို။ ဇိတော၊ အောင်အပ်ပြီ။ ဝါ- နိုင်ခဲ့ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။
ဉာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးဝက်တို့အား။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြားပြီ။ တေ၊ ထိုဆွေမျိုး
ဝက်တို့သည်။ ဘိတတသိတာ၊ ကြောက်ထိတ်လန့်ကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ “ပုန၊
တစ်ဖန်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သီဟော၊ သည်။ အာဂစ္ဆန္တော၊ ပြန်လာသည်
ရှိသော်။ ဝါ- ပြန်လာသော။ သီဟော၊ သည်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သော။ အမွေ၊ ငါတို့ကို။ ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေဿတိ၊

ရောက်စေ လတုံ”။ ဣတိ၊ သို့။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ အညတ္ထ၊ အခြားသော အရပ်သို့။ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၍။ “ဧတရဟိ၊ ဌံ။ မဟလ္လကော၊ ရဟန်းအိုကြီးသည်။ တဒါ၊ ဌံ။ ဝါ- ထိုအခါ တုန်းက။ သူကရော၊ ဝက်ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ယခုအခါ၌ ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝါ- ထိုအခါတုန်းက။ သီဟော၊ သားတို့သေဌ်နှင်း ခြင်္သေ့မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဠဝံ၊ ၏။

တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သော။ သူကရဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄။ ဥရုဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ ဣဇ္ဇ’ရဂါနံ ပဝရော ပဝိဋ္ဌောတိ အာဒိကေန၊ ဣဇ္ဇ’ရဂါနံ ပဝရော ပဝိဋ္ဌောဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ ဇာတကံ၊ ဤဥရုဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ သေဏိဘဏ္ဍာနံ၊ အမတ်စစ်သူကြီးနှစ်ယောက်တို့၏ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းကို။ အာရပ္ပ၊ ၍။ ကထေသိ၊ (၏)ပြီ။ ကောသလရညော၊ မင်း၏။ ပါဒပရိစာရကာ၊ ခြေရင်း၌မှီဝဲစား အလုပ် အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော။ သေဝကာသေဏိပမုခါ၊ သေဝကာ သေဏိပမုခမည်ကုန်သော။ ဒွေ မဟာမတ္တာ၊ စစ်သူကြီးဖြစ်ကုန်သော အမတ်ကြီးနှစ်ယောက် တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဒိဋ္ဌဌာနေ၊ တွေ့မြင်ကြရာ အရပ်၌။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ ကရောန္တိ ကိရ၊ ပြုကုန်သတတ်။ တေသံ၊ ထိုအမတ်ကြီးနှစ်ယောက်တို့၏။ ဝေရိဘာဝေါ၊ ရန်ဘက်၏အဖြစ်သည်။ သကလနဂရေ၊ မြို့အလုံး၌။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုအမတ်ကြီးနှစ်ယောက်တို့ကို။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သင့်တင့်သည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ နေဝ သက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။

ဉာတိမိတ္တာ၊ အဆွေအမျိုး မိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သင့်တင့်သည်
တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ န သက္ကိသု၊ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်သည်သာလျှင်ကတည်း။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သတ္တာ၊ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည်။
ပစ္စုသသမယေ၊ အမှောင်ခွင်းဖျောက် အလင်းရောက်စ မိုးသောက်ထအခါ၌။
ဗောဓနေယျဗန္ဓဝေ၊ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့ကို။ ဩလောကေန္တော၊
ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုစစ်သူကြီး
တို့၏။ သောပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ အကြောင်းဥပနိဿယ
ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက် သောနေ၌။
ဝါ- တစ်ဖန်မိုးသောက် နှစ်ရက်မြောက်သော နေ၌။ ဝါ- နောက်တစ်နေ့၌။
ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်းသာလျှင်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့။ ဝါ-
၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော
စစ်သူကြီးတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သောစစ်သူကြီး၏။ ဂေဟဒွါရေ၊
အိမ်တံခါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီး။ သော၊ ထိုစစ်သူကြီးသည်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။
ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီး၍။ ဝါ- ယူပြီးလျှင်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အန္တောနိဝေသနံ၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝေသေတွာ၊ ပင့်၍။ အာသနံ၊ နေရာကို။
ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ နိသီဒါပေသိ၊ ထိုင်တော်မူပါဟု လျှောက်ထားပြီး။ သတ္တာ၊
သည်။ နိသီဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုစစ်သူကြီးအား။ မေတ္တာဘာဝနာယ၊
မေတ္တာဘာဝနာ၏။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို။ ဝါ- ကျိုးဆက်ဂုဏ်အင် အာနိသင်ကို။
ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ကလ္လစိတ္တံ၊ ခံသော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊
သိတော်မူ၍။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူပြီး။ သော၊ ထိုစစ်သူကြီး
သည်။ သစ္စ-ပရိယောသာနေ၊ သစ္စာပြတော်မူသည်၏အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိ-
ဖလေ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်(၏)ပြီး။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုစစ်သူကြီး၏။ သောတာပန္နဘာဝံ၊
သောတာပန်ဖြစ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိတော်မူ၍။ တမေဝ၊ ထို
စစ်သူကြီးကိုသာလျှင်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဥဋ္ဌာယ၊
ထတော်မူ၍။ ဣတရဿ၊ ဤမှတစ်ပါးသော တစ်ယောက်သော စစ်သူကြီး၏။
ဂေဟဒွါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူပြီး။ သောပိ၊ ထိုစစ်သူကြီးသည်
လည်း။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။

ပဝိသထ၊ ဝင်တော်မူကုန်လော့။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ လျှောက်ထား၍။ ယရံ၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝေသေတွာ၊ ဝင်စေ၍။ နိသီဒါပေသိ၊ ထိုင်နေစေတော်မူ(၏)ပြီ။ ကုတရောပိ၊ ဤမှတစ်ပါးသော တစ်ယောက်သော စစ်သူကြီးသည်လည်း။ ပတ္တိ၊ သပိတ်တော်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုစစ်သူကြီးအား။ ဧကာဒသမေတ္တာနိသံသေ၊ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးကုန်သော မေတ္တာ၏ အကျိုးအာနိသင်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဝါ- ချီးမွမ်းတော်မူ၍။ ကလ္လစိတ္တတံ၊ ခံသော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိတော်မူ၍။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ(၏)ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာကို ပြတော်မူသည်၏အဆုံး၌။ သောပိ၊ ထိုစစ်သူကြီးသည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်(၏) ပြီ။ ကုတိ၊ ဤသို့ လျှင်။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုစစ်သူကြီးတို့သည်လည်း။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့ချည်း။ ဝါ- တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ ဒသေတွာ၊ ဖြေကုန်၍။ ဝါ- ပြကုန်၍။ ခမာပေတွာ၊ ကုန်တော့ကုန်၍။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကြကုန်သည်။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည်။ ဧကဇ္ဈာသယာ၊ ဆန္ဒတူကြကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်(၏)ပြီ။ စ၊ သည်သာမကသေး။ တံ ဒိဝသညေဝ၊ ထိုနေ၌သာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ပုခါဝ၊ ရှေ့တော်မှောက်၌သာလျှင်။ ဧကတော၊ အတူတကွ။ ဘုဒ္ဓိသု၊ စားကြကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စကို။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော် သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ(၏)ပြီ။ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော စစ်သူကြီးတို့သည်။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ မာလာဂန္ဓ-ဝိလေပနာနိစေဝ၊ ပန်း၊ နံ့သာ၊ နံ့သာပျောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပိမဓုမာဏိတာဒိနိ စ၊ ထောပတ်၊ ပျား၊ တင်လဲအစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူကုန်၍။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ နိက္ခမိသု၊ ထွက်ကြကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံယေန၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဝတ္ထေ၊ ကျင့်ဝတ်ကို။ ဒသိတေ၊ ပြအပ်သည်ရှိသော်။ သုဂတောဝါဒံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမကို။ ဒတွာ၊ ပေးတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋီ၊ ဂန္ဓကုဋီသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ(၏)ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ သတ္ထု၊ ၏။ ဂုဏကထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန် (၏)ပြီ။ ကိံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေကြကုန်သနည်းဟူမူကား။ “အာဝုသော၊ တို့။ သတ္ထာ၊ သည်။ အဒန္တဒမကော၊ မယဉ်ကျေးသောသူတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူ တတ်ပေ၏။ ယေ နာမ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဒွေ မဟာမတ္ထေ၊ အမတ်ကြီးနှစ်ယောက်တို့ကို။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝါယမမာနောပိ၊ လုံ့လပြုသော်လည်း။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နေဝ သက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဉာတိမိတ္တာဒယော၊ အဆွေအမျိုး မိတ်ဆွေ ခင်ပွန်းအစရှိသော သူတို့သည်။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န သက္ခိသု၊ မတတ်နိုင်ကြကုန်။ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော စစ်သူကြီးတို့ကို။ ဧကဒိဝသေနဝ၊ တစ်နေ့ချင်းဖြင့်သာလျှင်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒမိတာ၊ ဆုံးမတော်မူအပ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ၊ အဘယ်မည်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြ ကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဇနေ၊ ဤသူတို့ကို။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သင့်တင့်သည်တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြုသည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ လည်း။ ဧတေ၊ ထိုနှစ်ယောက် ကုန်သော သူတို့ကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်သင့်တင့်ကုန်သည်တို့ကို။ ကတာယေဝ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု၊ အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္ထေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဥဿဝေ၊ ပွဲလမ်းသဘင်ကို။ ယောသိတေ၊ ကြွေးကြော်သည်ရှိသော်။ မဟာသမဇ္ဈံ၊ ကြီးစွာသော ပွဲသဘင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ စေဝ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း။ ဒေဝနာဂသုပဏ္ဏာဒယော စ၊ နတ်၊ နဂါး၊ ဂဠုန်

အစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ သမဇ္ဇဒဿနတ္ထံ၊ ပွဲသဘင်ကို ကြည့်ရှုအံ့
သောငှါ။ သန္တိပတိသု၊ စည်းဝေးရောက်လာကုန်၏။ တတြ၊ ထိုပွဲသဘင်၌။ ဧကသ္မိ၊
တစ်ခုသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ နာဂေါ စ၊ နဂါးသည်
လည်းကောင်း။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ သုပဏ္ဏော စ၊ ဂဠုန်သည်
လည်းကောင်း။ သမဇ္ဇံ၊ သဘင်ကို။ ပဿမာနာ၊ ကြည့်ကုန်လျက်။ ဧကတော၊
တစ်ပေါင်းတည်း။ ဝါ- အတူတူ။ အဋ္ဌသု၊ ရပ်ကြကုန်(၏)ပြီ။ နာဂေါ၊ နဂါးသည်။
သုပဏ္ဏဿ၊ ဂဠုန်၏။ သုပဏ္ဏဘာဝံ၊ ဂဠုန် ဖြစ်မှန်းကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။
အံသေ၊ ဂဠုန်၏ပခုံး၌။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဌပေသိ၊ တင်(၏)ပြီ။ သုပဏ္ဏော၊ ဂဠုန်
သည်။ “မေ၊ ငါ၏။ အံသေ၊ ပခုံး၌။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ဟတ္ထော၊ လက်ကို။
ဌပိတော၊ တင်အပ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ ဩလောကေန္တော၊
ကြည့်လတ်သော်။ နာဂံ၊ နဂါးဖြစ်နေမှန်း။ သဉ္ဇာနိ၊ သိရှိပြီ။ နာဂေါပိ၊ နဂါးသည်
လည်း။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သည် ရှိသော်။ သုပဏ္ဏံ၊ ဂဠုန်၏ အဖြစ်ကို။
ဝါ- ဂဠုန်ဖြစ်နေမှန်း။ သဉ္ဇာနိတွာ၊ သိရှိ၍။ မရဏဘယတဇ္ဇိတော၊ သေဘေးမှ
ကြောက်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ- သေခြင်းမှ အလွန်ကြောက်ရကား။ နဂရာ၊ မြို့မှ။
နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ နဒိပိဋ္ဌေန၊ မြစ်အပြင်ဖြင့်။ ပလာယိ၊ ပြေးလေ(၏)ပြီ။
သုပဏ္ဏောပိ၊ ဂဠုန်သည်လည်း။ “တံ၊ ထိုနဂါးကို။ ဂဟေဿာမိ၊ ဖမ်းအံ့”။ ဣတိ၊
ဤသို့တွေးတော၍။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်(၏)ပြီ။ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။
ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
တဿာ နဒိယာ၊ ထိုမြစ်၏။ တိရေ၊ ကမ်းနား(ဝယ်)၌။ ပဏ္ဏသာလာယ၊ သစ်ရွက်မိုး
ကျောင်း၌။ ဝသမာနော၊ နေလျက်။ ဒိဝါဒရထပဋိပ္ပဿမ္ဘနတ္ထံ၊ နေပူခြင်းကို ငြိမ်းစိမ့်
သောငှါ။ ဥဒကသာဋိကံ၊ ရေသနပ်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဝက္ကလံ၊ လျော်တေ
သင်္ကန်းကို။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ နဒိ၊ မြစ်ဆိပ်သို့။ ဩတရိတွာ၊ သက်၍။
နာယတိ၊ ရေချိုး၏။ နာဂေါ၊ နဂါးသည်။ “ဣမံ၊ ဤရဟန်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိဿာမိ၊ ရပါအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ပကတိဝဏ္ဏံ၊ ပကတိ
အသွင်ကို။ ဝိဇဟိတွာ၊ စွန့်၍။ မဏိက္ခန္ဓဝဏ္ဏံ၊ ပတ္တမြားတုံးအသွင်ကို။ မာပေတွာ၊
ဖန်ဆင်း၍။ ဝက္ကလန္တရံ၊ လျော်တေသင်္ကန်းကြားသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်(၏) ပြီ။ သုပဏ္ဏော၊
ဂဠုန်သည်။ အနုဗန္ဓမာနော၊ လိုက်လာသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုနဂါးကို။ တတ္ထံ၊
ထိုလျော်တေသင်္ကန်းကြားသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်

ရ၍။ ဝက္ကလေ၊ လျော်တေသင်္ကန်း(၌)အား။ ဂရုဘာဝေန၊ ရိုသေလေးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဆာတော၊ ဆာမွတ်၏။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား တို့၏။ ဝက္ကလံ၊ သင်္ကန်းတော်ကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣမံ နာဂံ၊ ဤနဂါးကို။ ခါဒိဿာမိ၊ စားအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ပကာသေတံ၊ ထင်ရှားပြအံ့သောငှါ။ “ဣဇ္ဇ’ရဂါနံ ပဝရော။ ပ။ ဝိတရာမိ ဘောတ္တု”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၇။ “ဣဇ္ဇ’ရဂါနံ ပဝရော ပဝိဋ္ဌော၊
သေလဿ ဝဏ္ဏေန ပမောက္ခမိစ္ဆံ။
ဗြဟ္မံ စ ဝဏ္ဏံ အပစာယမာနော၊
ဗုဘုက္ခိတော နော ဝိတရာမိ ဘောတ္တု”န္တိ။

ဂါထာအနက် ဘော ပဗ္ဗဇိတ၊ အိုရှင်ရဟန်း။ ဥရဂါနံ၊ မြွေတကာတို့ထက်။ ပဝရော၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော နဂါးမင်းသည်။ ပမောက္ခံ၊ ငါမှ လွတ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆံ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ သေလဿ၊ ပတ္တမြားတုံး၏။ ဝဏ္ဏေန၊ အတွင်းသဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ဣမ၊ ဤအရှင်ဘုရား သင်္ကန်းတော်သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်၏။ အဟဉ္ဇ၊ အကျွန်ုပ်မူကား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော။ ဝဏ္ဏံ၊ လျော်တေသင်္ကန်းတော်ကို။ အပစာယမာနော၊ ပူဇော်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဘုက္ခိတော၊ စားလိုသည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်မှုလည်း။ ဘောတ္တု၊ စားခြင်းငှါ။ နော ဝိတရာမိ၊ မဝံ့ပါ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဣဇ္ဇရဂါနံ ပဝရော ပဝိဋ္ဌောတိ၊ ဣဇ္ဇရဂါနံ ပဝရော ပဝိဋ္ဌော ဟူသည်ကား။ ဣမသို့ ဝက္ကလေ၊ ဤအရှင်ဘုရား သင်္ကန်းတော်သို့။ ဥရဂါနံ၊ မြွေတကာတို့ထက်။ ပဝရော၊ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်၏။ သေလဿ ဝဏ္ဏေနာတိ၊ သေလဿ ဝဏ္ဏေနာဟူသည်ကား။ မဏိဝဏ္ဏေန၊ ပတ္တမြားအသွင်ဖြင့်။ မဏိက္ခန္ဓော၊ ပတ္တမြားတုံးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပမောက္ခမိစ္ဆန္တိ၊ ပမောက္ခ မိစ္ဆံ ဟူသည်ကား။ မမ၊ ငါဂဠုန်မင်း၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။

မောက္ခံ၊ လွတ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆမာနော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မံ စ ဝဏ္ဏံ
 အပစာယမာနောတိ၊ ဗြဟ္မံ စ ဝဏ္ဏံ အပစာယမာနောဟူသည်ကား။ အဟံ ပန၊
 အကျွန်ုပ်သည်ကား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဗြဟ္မဝဏ္ဏံ သေဌဝဏ္ဏံ၊ မြတ်သော
 အဆင်းရှိသော လျော်တေသင်္ကန်းကို။ ပူဇေန္တော၊ ပူဇော်လျက်။ ဂရုံ ကရောန္တော၊
 အလေးအမြတ်ပြုလျက်။ ဗုဘုက္ခိတော နော ဝိတရာမိ ဘောတ္တန္တိ၊ ဗုဘုက္ခိတော
 နော ဝိတရာမိ ဘောတ္တံ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဏ္ဏလန္တရံ၊ လျော်တော်သင်္ကန်းကြားသို့။
 ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သော။ ဧတံ နာဂံ၊ ထိုနဂါးကို။ ဆာတော၊ ဆာလောင်သည်။ သမာနောပိ၊
 ဖြစ်သော်လည်း။ ဘက္ခိတုံ၊ စားအံ့သောငှါ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤကား
 ဂါထာ၏အနက်တည်း။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ ဌိတောယေဝ၊ တည်လျက်သာလျှင်။
 သုပဏ္ဏရာဇဿ၊ ဂဠုန်မင်းအား။ ထုတိ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုလို၍။ ဝါ-
 ပြုလိုရကား။ “သော ဗြဟ္မဂုတ္တော။ပ။ ဝိတရာသိ ဘောတ္တန္တိ”န္တိ ဟူသော။ ဒုတိယံ၊
 နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝါ-နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊
 ဆိုလေ၏။

၈။ “သော ဗြဟ္မဂုတ္တော စိရမေဝ ဇီဝ၊
 ဒိဗျာ စ တေ ပါတုဘဝန္တု ဘက္ခာ။
 ယော ဗြဟ္မဝဏ္ဏံ အပစာယမာနော၊
 ဗုဘုက္ခိတော နော ဝိတရာသိ ဘောတ္တန္တိ”န္တိ။

ဂါထာအနက် သုပဏ္ဏရာဇ၊ ဂဠုန်ငှက်မင်း။ ယော တုံ၊ အကြင်သင်သည်။
 ဗြဟ္မဝဏ္ဏံ၊ မြတ်သော လျော်တေသင်္ကန်းတော်အသွင်ကို။
 အပစာယမာနော၊ အလေးဂရုပြုသည်ဖြစ်၍။ ဗုဘုက္ခိတော၊ အလွန်စားလို
 လျက်လည်း။ ဧတံ နာဂံ၊ ထိုနဂါးကို။ ဘောတ္တံ၊ စားခြင်းငှါ။ နော ဝိတရာသိ၊ မဝံ။
 သော တုံ၊ ထိုသင်သည်။ ဗြဟ္မဂုတ္တော၊ မြတ်သော လျော်တေသင်္ကန်းကို
 စောင့်ရှောက်သည် ဖြစ်၍။ စိရမေဝ၊ အခါလေးမြင့်သာလျှင်။ ဝါ- ကြာမြင့်စွာ
 သာလျှင်။ ဇီဝ၊ အသက် ရှည်စေလော့။ တေ၊ သင့်အား။ ဒိဗျာ စ ဘက္ခာ၊ နတ်၌
 သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော အာဟာရတို့သည်။ ပါတုဘဝန္တု၊ ထင်ရှားဖြစ်စေ
 ကုန်သတည်း။

တတ္ထ၊ ထို သော ဗြဟ္မဂုတ္တော စသော ဂါထာ၌။ အတ္တော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သော ဗြဟ္မဂုတ္တောတိ၊ သော ဗြဟ္မဂုတ္တော ဟူသည်ကား။ သော တံ၊ ထိုသင်သည်။ ဗြဟ္မဂေါပိတော၊ မြတ်သော လျှော်တေသင်္ကန်းကို လုံခြုံစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မရက္ခိတော၊ မြတ်သော လျှော်တေသင်္ကန်းကို စောင့်ရှောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒိဗျာ စ တေ ပါတုဘဝန္တ ဘက္ခာတိ၊ ဒိဗျာ စ တေ ပါတုဘဝန္တ ဘက္ခာ ဟူသည်ကား။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား။ ပရိဘောဂါရဟာ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော။ ဘက္ခာ စ၊ အစာအာဟာရတို့သည်လည်း။ တဝ၊ သင့်အား။ ပါတုဘဝန္တ၊ ထင်ရှားဖြစ်စေကုန် သတည်း။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာကျစေခြင်းကို။ ဝါ- သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နာဂမံသခါဒကော၊ နဂါး၏အသားကို စားတတ်သူသည်။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်ပါလင့်။

ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဌိတောဝ၊ ရပ်တည်လျက်သာလျှင်။ အနုမောဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်စရာ အနုမောဒနာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥတ္တရိတွာ၊ ရေမှတက်၍။ ဝက္ကလံ၊ လျှော်တေသင်္ကန်းကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ တေ ဥဘောပိ၊ ထိုနဂါး ဂဠုန်နှစ်ပါးစုံတို့ကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍။ အဿမပဒံ၊ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာ ဘာဝနာ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဒွေပိ ဇနေ၊ နဂါး ဂဠုန် နှစ်ပါးစုံတို့ကိုလည်း။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သင့်တင့်သည်တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ(၏)ပြီ။ တေ၊ ထိုနဂါးဂဠုန် နှစ်ပါးစုံတို့သည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက် ကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝသိသု၊ နေကြကုန်(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဤယခု အခါ၌။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣမေ မဟာမတ္တာ၊ ဤအမတ်ကြီးတို့သည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝါ- ထိုအခါတုန်းက။ နာဂေါ စ၊ နဂါးသည်လည်းကောင်း။ သုပဏ္ဏော စ၊ ဂဠုန်သည်လည်းကောင်း။ အဟေသု၊ ဖြစ်ခဲ့ကုန်ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊

ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝါ- ထိုအခါ တုန်းက။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ က္ကတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ က္ကတိ က္ကဒံ ပရိသမာပနံ၊ ဤသို့သော ပြီးဆုံးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

စတုတ္ထော၊ သော။ ဥရုဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅။ ဘဂ္ဂဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ ဇီဝံသသတံ ဘဂ္ဂါတိအာဒိကေန၊ ဇီဝံသသတံ ဘဂ္ဂါ အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ က္ကဒံ၊ ဤဘဂ္ဂဇာတ်ကို။ ဇေတဝနသမီပေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၏ အနီး၌။ ဝါ- အနီးဖြစ်သော။ ပသေနဒိကောသလေန၊ ပသေနဒိကောသလ မည်သော။ ရညာ၊ မင်းကြီးသည်။ ကာရိတေ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော။ ရာဇကာရာမေ၊ ရာဇိကာရုံ ကျောင်းတိုက်၌။ ဝိဟရန္တော၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ခိပိတကံ၊ ချေတော်မူခြင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ ဧကသ္မိံ ဒိဝသေ၊ တစ်နေ့သ၌။ သတ္တာ၊ သည်။ ရာဇကာရာမေ၊ ရာဇိကာရုံကျောင်းတိုက်၌။ စတု-ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါးတို့၏ အလယ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော် မူစဉ်။ ခိပိ၊ ချေတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇီဝတု၊ သက်တော်ရှည်စေသော်။ သုဂတော၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇီဝတု၊ သက်တော်ရှည်စေသော်”။ က္ကတိ၊ သို့။ ဥစ္စာသဒ္ဓံ၊ မြင့်သော အသံကို။ မဟာသဒ္ဓံ၊ ကျယ်သော အသံကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ တေန သဒ္ဓေန၊ ထိုအသံကြောင့်။ ဓမ္မကထာယ၊ တရားဟောခြင်း၏။ အန္တရာယော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပိ နုခေါ၊ စင်စစ် သဖြင့်လျှင်။ ခိပိတေ၊ ချေသည်ရှိသော်။ ‘ဇီဝါ’တိ၊ ‘အသက်ရှည်စေသော်’ဟု။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ဇီဝေယျ ဝါ၊ ရှင်ရာသလော။ မရေယျ ဝါ၊ သေရာသလော”။

ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတံ၊ ထိုသို့ချေသည် ရှိသော် အသက်ရှည်စေသော်”ဟု ဆိုသည်ရှိသော် ထိုအကြောင်းကြောင့် ရှင်ရခြင်း သေရခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခိပိတေ၊ ချေသည်ရှိသော်။ “ဇီဝါ”တိ၊ “အသက်ရှည် စေသော်”ဟု။ န ဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြား အံ့။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌာ၊ ဒုက္ကဋ္ဌမည်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအချိန်အခါ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ခိပိတေ၊ ချေသည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဇီဝထ၊ သက်တော်ရှည်စေကုန် သတည်း”ဟု။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ မအပ်ဟု ကုက္ကုစ္စ ဖြစ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ နာလပန္တိ၊ အသက်ရှည်စေကုန်ဟု တုံ့ပြန်၍မဆိုကုန်။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ “ကထံ ဟိ၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။ သကျပုတ္တိယာ၊ သာကီဝင် မင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဇီဝထာတိ၊ သက်တော်ရှည်စေကုန်သတည်း”ဟု။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ “နာလပိဿန္တိ နာမ၊ စကားမဆိုဘဲ နေကုန်ဘိ သနည်း”ဟု။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်း ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဂိဟီ၊ လူတို့သည်။ မင်္ဂလိကာ၊ နှုတ်မင်္ဂလာစကားကို ချီးမွမ်းတတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိဟီနံ၊ လူတို့ သည်။ “ဘန္တေ၊ တို့။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဇီဝထာတိ၊ အသက်ရှည်စေ”ဟု။ ဝုစ္စမာနေန၊ ဆိုအပ် သည်ရှိသော်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ “ဇီဝါ”တိ၊ “အသက်ရှည် စေသော”ဟု။ ဝတ္တံ၊ တုံ့ပြန်၍ဆိုခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိသု၊ မေးမြန်းကြကုန်၏။ ကံ ပုစ္ဆိသု၊ ကုန်သနည်း။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇီဝပဋိဇီဝံ နာမ၊ အသက်ရှည်စေဟုဆိုသော် စကားတုံ့၍ အသက်ရှည်စေဟုဆိုသော စကားမည်သည်ကား။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိသု၊ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇီဝပဋိဇီဝံ နာမ၊ အသက်ရှည်စေဟု ဆိုသော် စကားတုံ့၍ အသက်ရှည်စေဟု ဆိုသော စကားမည်သည်ကား။ ပေါရာဏကာလေ၊ ရှေးကာလ၌။ ဝါ- ရှေးတုန်းက။

ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ တော်မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု၊ အတိတော၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည်။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ကာသိရဋ္ဌေ၊ ကာသိတိုင်း၌။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ဦးသော။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ဝေါဟာရံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သောဠသ-ဝဿုဒ္ဓေသိကံ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိသော။ ဗောဓိသတ္တံ၊ သားဘုရားလောင်းကို။ မဏိကဘဏ္ဍံ၊ ရောင်းအပ်သော ဘဏ္ဍာကို။ ဥက္ခိပါပေတွာ၊ မြှောက်ချီစေ၍။ ဂါမနိဂမာဒိသု၊ ရွာ နိဂုံး အစရှိသည်တို့၌။ စရန္တော၊ သွားသည် ရှိသော်။ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဒေါဝါရိကဿ၊ တံခါးစောင့်၏။ ယရေ၊ အိမ်၌။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစာပေတွာ၊ ချက်စေ၍။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဘုဠိတွာ၊ စား၍။ နိဝါသဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ “အဝေလာယ၊ အခါမဲ့၌။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ အာဂန္တုကာ၊ ဧည့်သည်တို့သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်သနည်း”။ ကုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ “ဗဟိနဂရေ၊ မြို့ပ၌။ ဧကာသာလာ၊ ဇရပ်တစ်ဆောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ ပန၊ ထိုဇရပ်သည်ကား။ အမနုဿ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ ဘီလူးစောင့်ရှောက် ၏။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သစေ ကုစ္ဆထ၊ အကယ်၍ အလိုရှိကုန်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ အလိုရှိသည် ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုဇရပ်၌။ ဝသထာတိ၊ နေကုန်လော့”ဟု။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “တာတာ၊ ဖခင်။ ဧထ၊ လာကုန် လော့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်အံ့။ ယက္ခဿ၊ ဘီလူးဘေးမှ။ မာ ဘာယိတ္ထ၊ မကြောက် ကြကုန်လင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ ထိုဘီလူးကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ တုမှာကံ၊ သင်ဖခင်တို့၏။ ပါဒေသု၊ ခြေရင်းတို့၌။ ပါတေဿာမိတိ၊ ဝပ်စေအံ့”ဟု။ ပိတရံ၊ ဖခင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဇရပ်သို့။ ဂတော၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ပိတာ၊ ဖခင်သည်။ ဖလကေ၊ အင်းပျဉ်၌။ နိပဇ္ဇိ၊ လျောင်း လေ၏။ သယံ၊ မိမိသည်။ ပိတု၊ ဖခင်၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ သမ္မာဟန္တော၊

ဆုပ်နယ်လျက်။ နိဿိဒိ၊ နေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဇရပ်၌။ အဓိဝတ္ထော၊ စောင့်သော။
ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ဒွါဒသဝဿာနိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝေဿဝဏံ၊
ဝေဿဝဏ္ဏနတ်မင်းကို။ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ ခစား၍။ တံ သာလံ၊ ထိုဇရပ်ကို။ လဘန္တော၊
ရသည်ရှိသော်။ “ဣမံ သာလံ၊ ဤဇရပ်သို့။ ပဝိဋ္ဌမနုဿေသု၊ ဝင်ကုန်သော လူတို့
တွင်။ ယော၊ ယော၊ အကြင် သူသည်။ ခိပိတော၊ ချေသည်ရှိသော်။ ‘ဇီဝါ’တိ၊ ‘အသက်ရှည်စေ
သတည်း’ဟု။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ယော စ၊ အကြင်သူလည်း။ ‘ဇီဝါ’တိ၊
‘အသက်ရှည်စေသော’ ဟု။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ ‘ပဋိဇီဝါ’တိ၊ ‘တုံ့ပြန်၍
အသက်ရှည်စေသတည်း’ဟု။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တေ ဇီဝပဋိဇီဝဘာဏိနော၊
ထိုအသက်ရှည်စေသတည်းဟု ဆိုသောသူ၊ တုံ့၍ အသက်ရှည်စေကုန်သတည်းဟု
ဆိုကုန်သော သူတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အဝသေသေ၊ ကြွင်းသော သူတို့ကို။
ခါဒေယျာသိ၊ စားလေလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ လဘိ၊ ဆုရ၏။ သော၊ ထိုဘီလူးသည်။
ပိဋ္ဌိဝံသထူဏာယ၊ ခေါင်အုပ်ဝါး၏ ဖွဲ့ရာလျောက်၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊
ထိုဘီလူးသည်။ “ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ပိတရံ၊ ဖခင်ကို။ ခိပါပေဿာ
မိတိ၊ ချေစေအံ့’ဟူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။
သုခမစုဏ္ဏံ၊ သိမ်မွေ့သောအမှုန့်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ စုဏ္ဏော၊ အမှုန့်သည်။
အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ နာသပုဋ္ဌေ၊ နှာခေါင်း ပေါက်၌။
ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဖလကေ၊ အင်းပျဉ်ပေါ်၌။ နိပန္နကောဝ၊
လျောင်းလျက်သာလျှင်။ ခိပိ၊ ချေ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ‘ဇီဝါ’တိ၊
‘အသက်ရှည်စေသော’ဟူ၍။ န အာဟ၊ မဆို။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏား
ကို။ ခါဒိတုံ၊ စားအံ့သောငှာ။ ထူဏာယ၊ ခေါင်လျောက်မှ။ ဩတရတိ၊ ဆင်း၏။
ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တံ၊ ထိုဘီလူးကို။ ဩတရန္တံ၊ ဆင်းသည်ကို။ ဒိသွာ၊
တွေ့မြင်၍။ “ဣမိနာ၊ ဤဘီလူးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဖကို။ ခိပါပိတော၊
ချေစေအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ အယံ၊ ဤဘီလူးသည်။ သော၊ ထိုအဖ
သည်။ ခိပိတော၊ ချေသည်ရှိသော်။ ‘ဇီဝါ’တိ၊ အသက်ရှည်စေသော’ ဟူ၍။ အဝဒန္တံ၊
မဆိုသောသူကို။ ခါဒကယက္ခော၊ စားသောဘီလူးသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊
ဖြစ်လတ်”ဟု နှလုံးပြု၍။ ပိတရံ၊ အဖကို။ အာရဟ္တာ၊ ရည်မှတ်၍။ “ဇီဝ။ပ။
သရဒေါသတ”န္တိ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊
ဆို၏။

၉။ “ဇီဝ ဝဿသတံ ဘဂ္ဂ၊ အပရာနိ စ ဝိသတိ၊
မာ မံ ပိသာစာ ခါဒန္တ၊ ဇီဝ တံ သရဒေါသတ”န္တိ။

ဂါထာအနက် ဘဂ္ဂ၊ ဖခင်။ တံ၊ သင်ဖခင်သည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး
လည်းကောင်း။ အပရာနိ၊ ထိုမှတပါးကုန်သော။ ဝိသတိ စ၊
အနှစ်နှစ်ဆယ် ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဇီဝ၊ အသက်ရှည်စေလော့။ မံ၊ ငါ့ကို။
ပိသာစာ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့သည်။ မာ ခါဒန္တ၊ မစားစေကုန်သတည်း။ တံ၊
သင်သည်လည်း။ သရဒေါသတံ၊ နှစ်ဆယ်အလွန်ရှိသော အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး။
ဇီဝ၊ အသက်ရှည်စေသော်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အတ္ထော၊ ဧဝံ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဘဂ္ဂါတိ၊ ဘဂ္ဂဟူသည်ကား။
ပိတရံ၊ ဖခင်ကို။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ အပရာနိ စ
ဝိသတိန္တိ၊ အပရာနိ စ ဝိသတိဟူသည်ကား။ အပရာနိ၊ ထိုမှတပါးကုန်သော။
ဝိသတိဝဿာနိ စ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံးလည်း။ ဇီဝ၊ အသက်ရှည်စေ
သတည်း။ မာ မံ ပိသာစာ ခါဒန္တတိ၊ မာ မံ ပိသာစာ ခါဒန္တဟူသည်ကား။
ပိသာစာ၊ မြေဘုတ် ဘီလူးတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာ ခါဒန္တ၊ မစားစေကုန်သတည်း။
ဇီဝ တံ သရဒေါသတန္တိ၊ ဇီဝ တံ သရ ဒေါသတံ ဟူသည် ကား။ တံ ပန၊ သင်သည်
ကား။ ဝိသုတ္တရံ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ် အလွန်ရှိသော။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး။
ဇီဝ၊ အသက်ရှည်စေသတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏
အနက်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သရဒေါသတံ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်အလွန်ကို။
ဂဏိယမာနံ၊ ရေတွက်အပ်သော်။ ဝဿသတမေဝ၊ အနှစ်တစ်ရာသည်သာလျှင်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအနှစ်တစ်ရာကို။ ပုရိမေဟိ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသာယ၊
နှစ်ဆယ်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝိသုတ္တရံ၊ အနှစ် နှစ်ဆယ်အလွန်ကို။ ဣဓ၊ ဤဇီဝ တံ
သရ ဒေါသတံပါ၌။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။

ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။
“ဣမံ၊ ဤလူလင်ကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပိတုနော၊ ဖခင်၏။ ဝါ- ကို။ “ဇီဝါ”တိ၊
“အသက်ရှည်စေသော”ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ခါဒိတံ၊
စားအံ့သောငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အဿ၊ ထိုလူလင်၏။ ပိတရံ ပန၊
ဖခင်ကိုကား။ “ခါဒိဿာမိ”တိ၊ “စားအံ့”ဟု။ ပိတု၊ ဖခင်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။

အဂမာသိ၊ သွား၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ တံ၊ ထိုဘီးလူးကို။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “အယံ၊ ဤဘီးလူးသည်။ (သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။) “ပဋိဇီဝါ”တိ၊ “အတုံ အသက်ရှည်စေသော” ဟူ၍။ အဘဏန္တာနံ၊ မဆိုကုန်သောသူတို့ကို။ ခါဒကယက္ခော၊ စားတတ်သော ဘီးလူးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ပဋိဇီဝံ၊ တုံ၍အသက်ရှည်စေဟု ဆိုခြင်းကို။ “ကရိဿာမိ”တိ၊ “ပြုအံ့”ဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ “တွမ္ပိ ဝဿသတံ။ပ။ သရဒေါသတ”န္တိ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၁၀။ “တွမ္ပိ ဝဿသတံ ဇီဝ၊ အပရာနိ စ ဝိသတံ။

ဝိသံ ပိသာစာ ခါဒန္တု၊ ဇီဝ တံ သရဒေါသတ”န္တိ။

ဂါထာအနက် ပိယပုတ္တ၊ ချစ်စွာသောသား။ တွမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံးလည်းကောင်း။ အပရာနိ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဝိသတံ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဇီဝ၊ အသက်ရှည်လော့။ ပိသာစာ၊ ဘီးလူးတို့သည်။ ဝိသံ၊ လတ်လတ်လောလော သေစေတတ်သော အဆိပ်ကိုသာ။ ခါဒန္တု၊ စားရစေကုန်သတည်း။ တံ၊ သည်။ သရဒေါသတံ၊ နှစ်ဆယ်အလွန်ရှိသော အနှစ်တစ်ရာတို့ပတ်လုံး။ ဇီဝ၊ အသက်ရှည်စေလော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဝိသံ ပိသာစာ ခါဒန္တုတိ၊ ဝိသံ ပိသာစာ ခါဒန္တု ဟူသည် ကား။ ဟလာဟလဝိသံ၊ လတ်တလော သေစေတတ်သော အဆိပ်ကို။ ပိသာစာ၊ တို့သည်။ ခါဒန္တု၊ ခဲစားကုန်လော့။ ယက္ခော၊ ဘီးလူးသည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “ဥဘောပိ၊ သားအဖနှစ်ယောက်လုံးတို့ကိုလည်း။ မေ၊ ငါသည်။ ခါဒိတုံ၊ ခဲစားခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေး၍။ ပဋိနိဝတ္တိ၊ ပြန်လေ(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘီးလူးကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “ဘော ယက္ခ၊ အိုဘီးလူး။ ကသွာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမံ သာလံ၊ ဤအရပ်သို့။ ပဝိဋ္ဌမနုဿေ၊ ဝင်လာကုန်သော လူတို့ကို။ ခါဒသိ၊ စားရသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ “ဘော မာဏဝ၊ အိုလူလင်။ ဒွါဒသဝဿာနိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝေဿဝဏံ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကို။ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ ခစား၍။ လဒ္ဒတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။

ခါဒါမိ၊ စားရ၏။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော သူတို့ကို ပင်လျှင်။ ခါဒိတုံ၊ စားအံ့သောငှါ။ တံ၊ သင်သည်။ လဘသိ ကံ ပန၊ ရလေသလော။ ကုတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌေ၊ မေးသော်။ ဇီဝပဋိဇီဝဘာဏိနော၊ အသက်ရှည်စေသောဟု ဆိုသောသူ တုံ၍ အသက်ရှည်စေသောဟု ဆိုသော သူတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အဝသေသေ၊ ကြွင်းကုန်သော သူတို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ခါဒါမိ၊ စားရ၏။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “ယက္ခ၊ ဘီလူး။ တံ၊ သင်သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေ့၌လည်း။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့်။ ကက္ခဋ္ဌော၊ ကြမ်းတမ်း ရုန့်ရင်းသော။ ဖရသော၊ ရုန့်ရင်းသော။ ပရဝိဟိသကော၊ သူတစ်ပါးကို ညည်းဆဲတတ်သော ဘီလူး သည်။ ဟတွာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ရ၏။ ကုဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကမ္ပံ၊ မကောင်းမှုကံကို။ ကတွာ၊ ပြုပြန်၍။ တမောတမ- ပရာယဏော၊ အမိုက်မှ အမိုက်သို့ လားရသည်ပင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကုတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပါဏာတိပါတာဒီဟံ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်တို့မှ။ ဝိရမဿ၊ ရှောင်လေလော့”။ ကုတိ၊ ဤသို့၊ တံ ယက္ခ၊ ထိုဘီလူး ကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ နိရယဘယေန၊ ငရဲဘေးဖြင့်။ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော။ သီလေသု၊ သီလတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ ယက္ခ၊ ဘီလူးကို။ ပေသနကာရကံ ဝိယ၊ ကျွန်အမှုလုပ်ကိုကဲ့သို့။ အကာသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။

ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ၌။ သဉ္စရန္တာ၊ လှည့်လည်လာကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ယက္ခ၊ ဘီလူးကြီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ ဗောဓိသတ္တေန စ၊ ဘုရားလောင်းသည် လျှင်။ အဿ၊ ထိုဘီလူးကြီးကို။ ဒမိတဘာဝံ၊ ဆုံးမအပ် သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိကုန် ၍။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက် ကုန်၏။ ကံ အာရောစေသုံ၊ အဘယ်သို့ ကြားလျှောက်ကုန်သနည်း ဟူမူကား။ “ဒေဝ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ ဧကော မာဏဝေါ၊ လုလင်တစ်ယောက် သည်။ တံ ယက္ခ၊ ထို ဘီလူးကြီးကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ ပေသနကာရကံ ဝိယ၊ ကျွန်အမှုလုပ်ကဲ့သို့။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဌိတော၊ တည်၏”။ ကုတိ၊ သို့။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ သေနာပတိဋ္ဌာနေ၊ သေနာပတိအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား(၏)ပြီ။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ပိတု စ၊ ဖခင်အားလည်း။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ ယသံ၊ စည်းစိမ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ယက္ခ၊ ဘီလူးကို။

ဗလိပဋိဂ္ဂါဟကံ၊ ဗလိနတ်စာခံသော နတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရား
လောင်း၏။ သြဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဒါနာဒိနိ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော။
ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သဂ္ဂပုရံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပူရေသိ၊ စေပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။
အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ “ဇီဝပဋိဇီဝံ နာမ၊ အသက်ရှည်စေ
ဟူ၍ဆိုခြင်း တုံ့၍ အသက်ရှည်စေဟူ၍ဆိုခြင်းမည်သည်ကား။ တသ္မိံ ကာလေ၊
ထိုကာလ၌။ ဥပ္ပန္နံ ဖြစ်ဖူးပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အင်္ဂုလိမာလော၊ အင်္ဂုလိမာလထေရ်သည်။ တဒါ၊
ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝါ- ထိုအခါတုန်းက။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။
ဧတရဟိ၊ ယခု အခါ၌။ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ-
တုန်းက။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကဿပေါ၊
အရှင်မဟာကဿပ ထေရ်သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ပိတာ၊ သည်။ အဟောသိ၊
ခွဲဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ-
တုံးက။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။
သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဘဂ္ဂဇာတ်အပြီးတည်း။ ဣတိ ဣဒံ
ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ပဉ္စမာ၊ တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဘဂ္ဂဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ ဘဂ္ဂဇာတ်၏
အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆။ အလီနစိတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ သည်။ အလီနစိတ္တံ နိဿာယာတိအာဒိကေန၊
အလီနစိတ္တံ နိဿာယ ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤအလီနစိတ္တဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊
ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ သြဿဋ္ဌဝီရိယံ၊ လုံ့လကို လျော့သော။
ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အာရဟ္တာ၊ ၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဧကာဒသကနိပါတေ၊ ဌံ။ သံဝရဇာတကေ၊ သံဝရဇာတ်ဌံ။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ သော ပန ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်ကား။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ ဩဿဇ္ဇိ ကိရ၊
လျော့သတတ်ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်
ရှိသော်။ “ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏။”
ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ထား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။
အဝိဿဇေတွာ၊ မလျော့မူ၍။ မံသပေသိသဒိသဿ၊ အသားတစ်နှင့်တူသော။
ဒဟရကုမာရဿ၊ နုနယ်လှသော သူငယ်အား။ ဒွါဒသယောဇနိကေ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်
ယူဇနာရှိသော။ ဗာရာဏသိနဂရေ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍။ အဒါသိ နန၊ ပေးဖူးသည် မဟုတ်တုံလော။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကသ္မာ၊
အဘယ့်ကြောင့်။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ ဩဿဇ္ဇသိ၊ လျော့ဘိသနည်း။” ဣတိ၊
သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု၊ အတိတေ၊ ဌံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ မင်းသည်။
ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗာရာဏသိတော၊ မြို့မှ။ အဝိဒူရေ၊
မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ဝမုကီဂါမော၊ လက်သမားတို့၏ရွာသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်(၏) ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုလက်သမားတို့ရွာ၌။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဝမုကီ၊
လက်သမားတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုလက်သမားတို့သည်။ နာဝါယ၊
လှေဖြင့်။ ဥပရိသောတံ၊ မြစ်ညာသို့။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ အရညေ၊ တော၌။
ဂေဟသမ္ဘာရဒါရူနိ၊ အိမ်၏အဆောက်အဦဖြစ်သော သစ်တို့ကို။ ကောဋေတွာ၊
ရွှေကုန်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုတောအရပ်၌သာလျှင်။ ဧကဘူမိကဒ္ဒိဘူမိကာဒိဘေဒေ၊
ဘုံတစ်ဆင့်ဘုံနှစ်ဆင့် အစရှိသည် အပြားရှိကုန်သော။ ဂေဟသမ္ဘာရေ၊ အိမ်
အဆောက်အဦတို့ကို။ သဇေတွာ၊ စီရင်ကုန်၍။ ထမ္ဘတော၊ တိုင်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။
သဗ္ဗဒါရူသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သစ်တို့၌။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍။
နဒီတိရံ၊ မြစ်ကမ်းသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်ကုန်၍။ နာဝံ၊ လှေသို့။ အာရောပေတွာ၊
တင်ကုန်၍။ အနုသောတေန၊ မြစ်၏အကြေဖြင့်။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ အာဂန္တာ၊
လာကုန်၍။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ယာဒိသာနိ၊ အကြင်သို့သဘော

ရိုက်ကုန်သော။ ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့ကို။ အာကင်္ခန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့ကို။ တာဒိသာနိ၊ ထိုသို့သဘော ရှိကုန်သော။ ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍။ ကဟာပဏော၊ အသပြာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်သို့သာလျှင်။ ဂန္တာ၊ သွား ကုန်၍။ ဂေဟသမ္ဘာရေ၊ အိမ်၏ အဆောက်အဦတို့ကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုလက်သမားတို့သည်။ ဧကသ္မိကာလေ၊ တရံရောအခါ၌။ ခန္ဓာဝါရံ၊ တော၌ သစ်ခက်တပ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ကုန်၍။ ဒါရူနိ၊ သစ်တို့ကို။ ကောဋေန္တာနံ၊ ရွှေကုန်လသော်။ တေသံ၊ ထိုလက်သမားတို့၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဧကော ဟတ္ထိ၊ ဆင်တစ်စီးသည်။ ခဒိရခါဏုတံ၊ သျားငုတ်ကို။ အက္ကမိ၊ နင်းမိပြီ။ သော ခါဏုကော၊ ထိုသျားငုတ်သည်။ တဿ၊ ထိုဆင်၏။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ဝိဇ္ဇိ၊ စူး(၏)ပြီ။ ဗလဝဝေဒနာ၊ သည်းစွာကုန်သော ဝေဒနာတို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါဒေါ၊ ခြေသည်။ ဥဒ္ဓမာယိတွာ၊ ဖူးဖူးရောင်၍။ ပုဗ္ဗံ၊ ပြည်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ ဝေဒနာပုတ္တော၊ ဝေဒနာသို့ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တေသံ၊ ထိုလက်သမားတို့၏။ ဒါရုကောဋေနသဒ္ဓံ၊ သစ်ရွေသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “ဣမေ ဝမုကီ၊ ဤလက်သမားတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မယံ၊ ငါ့အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ မညမာနော၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တီဟိ၊ သုံးချောင်းကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ တေသံ၊ ထို လက်သမားတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွားလေ၍။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ နိပဇ္ဇိ ဝပ်(၏)ပြီ။ ဝမုကီ၊ လက်သမားတို့သည်။ တံ၊ ထိုဆင်ကို။ ဥဒ္ဓမာတပါဒံ၊ ဖူးဖူး ရောင်သော ခြေရှိသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍။ ပါဒေ၊ ခြေ၌။ ခါဏုကံ၊ သျားငုတ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ တိခိဏဝါသိယာ၊ ထက်လှစွာသော ပဲခွပ်ဖြင့်။ ခါဏုကဿ၊ ရှားငုတ်၏။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဩဓိ၊ အရစ်ကို။ ဒတွာ၊ ပေးကုန်၍။ ရဇ္ဈယာ၊ ကြိုးဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ အာကမုန္တာ၊ ငင်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ခါဏု၊ ငြောင့်ကို။ ဝါ- သျားငုတ်ကို။ နိဟရိတွာ၊ နုတ်ပြီး၍။ ပုဗ္ဗံ၊ ပြည်ကို။ မောစေတွာ၊ ယိုစေ၍။ ဥဏှောဒကေန၊ ရေနွေးဖြင့်။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေးကုန်၍။ တဒနုရူပေဟိ၊ ထိုအနာနှင့်သင့်လျော်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇေဟိ၊ ဆေးတို့ဖြင့်။ မက္ခေတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။

နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဝဏံ၊ အနာကို။ ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာသည်ကို။ ကရိသု၊ ပြုကုန်(၏)ပြီ။

ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ အရောဂေါ၊ အနာကင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “မယာ၊ ငါသည်။ ဣမေ ဝဗ္ဗကီ၊ ဤလက်သမားတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေသံ၊ ထိုလက်သမားတို့အား။ မယာ၊ ငါသည်။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကာတုံ၊ တုံ့ပြန်မှု ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ(၏)ပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ တတော၊ ထိုနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဝဗ္ဗကီဟိ၊ လက်သမား တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင် တို့ကို။ နိဟရတိ၊ ထုတ်၏။ တစ္ဆေန္တာနံ၊ ရွှေကုန်သော လက်သမားတို့အား။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လှန်၍ လှန်၍။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဝါသိအာဒိနိ၊ ပဲခွပ် အစရှိသည်တို့ကို။ ဥပသံဟရတိ၊ အနီးသို့ ဆောင်၏။ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ ဝေဌေတွာ၊ ရစ်၍။ ကာဠသုတ္တ-ကောဋိယံ၊ မည်းသော အဆင်းရှိသော တမျဉ်းကြိုးအစွန်း၌။ ဂဏှာတိ၊ ကိုင်၏။ ဝဗ္ဗကီပိ၊ လက်သမားတို့သည်လည်း။ အဿ၊ ထိုဆင်အား။ ဘောဇန-ဝေလာယ၊ ထမင်းစားသော အခါ၌။ ဧကေကံ၊ တစ်ဆုပ်တစ်ဆုပ်စီသော။ ပိဏ္ဍံ၊ ထမင်းကို။ ဒေန္တာ၊ ပေးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဉ္စပိဏ္ဍသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော ထမင်းဆုပ်တို့ကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ တဿ ပန ဟတ္ထိဿ၊ ထိုဆင်အားကား။ သဗ္ဗသေတော၊ အလုံးစုံဖြူသော။ ဟတ္ထာဇာနိယပေါတကော၊ ငယ်သေးသော ဆင်အာဇာနည်ဖြစ်သော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုဆင်အား။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ မဟလ္လကော၊ အိုမင်းပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣမေသံ ဝဗ္ဗကီနံ၊ ဤလက်သမား တို့အား။ ကမ္မကရဏတ္ထာယ၊ အမှုလုပ်စိမ့်သောငှါ။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဂန္တံ၊ သွားအံ့သောငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ ဝဗ္ဗကီနံ၊ တို့အား။ အနာစိက္ခိတွာဝ၊ မကြားမူ၍သာလျှင်။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပုတ္တံ၊ ကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ “အယံ ဟတ္ထိ-ပေါတကော၊ ဤဆင်ငယ်သည်။ မမ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ တည်း။ တုမေဟိ၊ သင်တို့ သည်ကား။ မယံ၊ ငါ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဒိန္တံ၊ ပေးအပ်ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေါ တုမ္ဟာကံ၊ သင်တို့အား။ ဝေဇ္ဇဝေတနတ္ထာယ၊ ဆေးဖိုးအကျိုးငှါ။ ဣမံ၊ ဤသား ဆင်ငယ်ကို။ ဒမ္ပိ၊ ပေး၏။

အယံ၊ ဤဆင်ငယ်သည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတံ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ပုတ္တက၊ သားငယ်။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်သော။ ယံ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုငါပြုသော အမှုကို။ တံ၊ သင်သည်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ ဝမုကီနံ၊ လက်သမားတို့အား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ အရညံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်(၏)ပြီ။

တတော၊ ထိုနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဟတ္ထိပေါတကော၊ ဆင်ငယ်သည်။ ဝမုကီနံ၊ လက်သမားတို့၏။ ဝစနကရော၊ စကားကို လိုက်နာသည်။ ဩဝါဒက္ခမော၊ အဆုံးအမကို ခံသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အမှုတို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တေပိ၊ ထိုလက်သမားတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဆင်ငယ်ကို။ ပဉ္စဟိ ပိဏ္ဍသတေဟိ၊ ထမင်းဆုပ်ငါးရာတို့ဖြင့်။ ပေါသေန္တိ၊ မွေးကျွေးကုန်၏။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နဒိ၊ မြစ်သို့။ ဩတရိတွာ၊ သက်ပြီး၍။ နှတွာ၊ ရေချိုး၍။ ကိဋ္ဌိတွာ၊ ကစား၍။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဝမုကီဒါရကာပိ၊ လက်သမားတို့၏ သားငယ်တို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဆင်ကို။ သောဏ္ဍာဒိသု၊ နှာမောင်းအစရှိသည်တို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ဖက်ကုန်၍။ ဝါ- ကိုင်ကုန်၍။ ဥဒကေပိ၊ ရေ၌လည်းကောင်း။ ထလေပိ၊ ကြည်း၌လည်းကောင်း။ တေန၊ ထိုဆင်ငယ်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကိဋ္ဌန္တိ၊ ကစားကုန်၏။ ပန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ အာဇာနိယာ၊ အာဇာနည် ဖြစ်ကုန်သော။ ဟတ္ထိနောပိ၊ ဆင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဿာပိ၊ မြင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ပုရိသာပိ၊ ယောက်ျားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဥစ္စာရံ ဝါ၊ ကျင်ကြီးကို လည်းကောင်း။ ပဿာဝံ ဝါ၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း။ န ကရောန္တိ၊ မစွန့်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။ သောပိ၊ ထိုဆင်ငယ်သည်လည်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဥစ္စာရပဿာဝံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို။ အကတွာ၊ မစွန့်မူ၍။ ဗဟိနဒိတိရေယေဝ၊ မြစ်ကမ်းမှ အပ၌သာလျှင်။ ကရောတိ၊ စွန့်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကသ္မိံ ဒိဝသေ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဥပရိနဒိယာ၊ မြစ်ညာ ၌။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ ဝဿိ၊ ရွာ(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုသို့ရွာသည် ရှိသော်။ သုက္ခံ၊ ခြောက်သော။ ဟတ္ထိလဏ္ဍံ၊ ဆင်ချေးသည်။ ဥဒကေန၊ မိုးရေကြောင့်။ နဒိ၊ မြစ်သို့။ ဩတရိတွာ၊ သက်ကုန် မျောကုန်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည် ရှိသော်။ ဗာရာဏသီနဂရတိတ္ထေ၊ ဗာရာဏသီ မြစ်ဆိပ် (တွင်း)၌။ ဧကသ္မိံ ဂုမ္မေ၊ ချုံ တစ်ခု၌။ လဂ္ဂေတွာ၊ ငြိ၍။ အဌာသိ၊ တည်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရညော၊

ဗာရာဏသီမင်း၏။ ဟတ္ထိဂေါပကာ၊ ဆင်ထိန်းတို့သည်။ “ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့ကို။ နှာပေဿာမာတိ၊ ရေချိုးကုန်အံ့”ဟု။ ပဉ္စဟတ္ထိသတာနိ၊ ဆင်ငါးရာတို့ကို။ နယိသု၊ ဆောင်ကြကုန်(၏)ပြီ။ အာဇာနိယလဏ္ဍဿ၊ အာဇာနည်ဆင်ချေး၏။ ဂန္ဓ၊ အနံ့ကို။ ယာယိတွာ၊ နံခြင်းကြောင့်။ ဧကောပိ ဟတ္ထိ၊ တစ်စီးသော ဆင်မျှသည်လည်း။ နဒိ၊ သို့။ ဩတရိတုံ၊ သက်အံ့သောငှါ။ န ဥဿဟိ၊ မဝံ။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော ဆင်တို့သည်လည်း။ နဂုံဌ၊ အမြီးကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ထောင်၍။ ပလာယိတုံ၊ ပြေးအံ့သောငှါ။ အာရဘိသု၊ အားထုတ်ကုန်(၏)ပြီ။ ဟတ္ထိဂေါပကာ၊ ဆင်ထိန်းတို့သည်။ ဟတ္ထာစရိယာနံ၊ ဆင်ဆရာတို့အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်(၏)ပြီ။ တေ၊ ထိုဆင်ဆရာတို့သည်။ “ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ပရိပန္ဓေန၊ ဘေးရန်ရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ သောဓာပေတွာ၊ သုတ်သင်စေကုန်၍။ တသ္မိ ဂုမ္မေ၊ ထိုချုံ၌။ တံ အာဇာနိယလဏ္ဍံ၊ ထိုအာဇာနည်ဆင်ချေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ “ဣဒံ၊ ဤဆင်ချေးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤရေ၌။ ကာရဏန္တိ၊ မဆင်းဝံသော အကြောင်းတည်း”ဟု။ ဥ တွာ၊ သိကုန်၍။ စာဋိ၊ ရေအိုးကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေပြီးလျှင်။ တံ၊ ထိုဆင်ချေးကို။ တတ္ထ၊ ထိုရေ၌။ မဒ္ဒိတွာ၊ ဖျော်ကုန်၍။ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်တို့၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ သိဇ္ဈာပေသုံ၊ သွန်းစေကုန် (၏)ပြီ။ သရီရာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်။ သုဂန္ဓာနိ၊ မွေးကြိုင်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်(၏)ပြီ။ တသ္မိ ကာလေ၊ ထိုကာလ၌။ တေ၊ ထိုဆင်တို့သည်။ နဒိ၊ မြစ်သို့။ ဩတရိတွာ၊ သက်ကုန်၍။ နှာယိသု၊ ရေချိုးကုန်(၏)ပြီ။

ဟတ္ထာစရိယာ၊ ဆင်ဆရာတို့သည်။ ရညော၊ မင်းအား။ တံ ပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၍။ “ဒေဝ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ တံ ဟတ္ထာဇာနိယံ၊ ထိုဆင်အာဇာနည်ကို။ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာ၍။ အာနေတုံ၊ ဆောင်အံ့သောငှါ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏”ဟု။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နာဝါသယံာဋေဟိ၊ လှေဖောင်တို့နှင့်။ နဒိ၊ မြစ်သို့။ ပက္ခန္တိတွာ၊ သွားလေ၍။ ဥဒ္ဓံဂါမိဟိ၊ အညာသို့ဆန်ကုန်သော။ နာဝါသယံာဋေဟိ၊ လှေဖောင်တို့ဖြင့်။ ဝမုကီနံ၊ လက်သမားတို့၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ သမ္မာပုဏိ၊ ရောက်(၏)ပြီ။ ဟတ္ထိပေါတကော၊ ဆင်သူငယ်သည်။ နဒိယံ၊ မြစ်၌။ ကိဠန္တော၊ ကစားစဉ်။ ဘေရိသဒ္ဓံ၊ စည်သံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဂန္ဓာ၊ သွားလေ၍။ ဝမုကီနံ၊ လက်သမားတို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အဌာသိ၊ တည်၏။ ဝမုကီ၊ လက်သမားတို့သည်။

ရညော၊ မင်းအား။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍။ “ဒေဝ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ ဒါရူဟိ၊ သစ်တို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုတော်ရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ အလိုတော်ရှိလသော်။ ကိကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အာဂတာ၊ ကြွတော်မူလာ ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ ပေသေတွာ၊ စေတော်မူ၍။ အာဟရာပေတုံ၊ ဆောင်စီမံသောငှါ။ န ဝဋ္ဋကိ၊ မသင့်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်တင် ကုန်၏။ ဘဏော၊ အချင်းတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒါရူနံ၊ သစ်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ န အာဂတော၊ မလာ။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ ဣမဿ ဟတ္ထိဿ၊ ဤဆင်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေတော်မူ၍။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက် ကုန်၏။ ဟတ္ထိပေါတကော၊ ဆင်ငယ်သည်။ ဂန္တုံ၊ လိုက်သွားခြင်းငှါ။ န ဣစ္ဆိ၊ အလို မရှိ။ ဘဏော၊ အချင်းတို့။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ငယ်သည်။ ကိ ကာရာပေတိ၊ အဘယ်သို့ ပြုစေလိုသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ငယ်သည်။ ဝမုကီနံ၊ လက်သမားတို့အား။ ပေါသာဝနိကံ၊ မွေးကျေးဇူးကို။ အာဟာရာပေတိ၊ ဆပ်စေလို၏။ ဝါ- ဆောင်စေလို၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “ဘဏော၊ အချင်းတို့။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။” ဟတ္ထိဿ၊ ဆင်၏။ စတုန္တံ ပါဒါနံ စ၊ ခြေလေးချောင်းတို့၏လည်းကောင်း။ သောဏ္ဍာယ စ၊ နှာမောင်း၏လည်းကောင်း။ နဂုံဌဿ စ၊ အမြီး၏လည်းကောင်း။ သန္တိကေ၊ အနီး၌။ သတသဟဿသတသဟဿကဟာပဏော၊ တစ်သိန်း တစ်သိန်း ကုန်သော အသပြာတို့ကို။ ဌပါပေသိ၊ ထားစေ၏။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ ဧတ္တကေနာပိ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာကို ထားစေကာမျှဖြင့်လည်း။ အဂန္တာ၊ မလိုက်မူ၍။ သဗ္ဗဝမုကီနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော လက်သမားတို့အား။ ဒုဿယုဂေသု၊ ပုဆိုးအစုံ တို့ကို။ ဝမုကီဘရိယာနံ၊ လက်သမားတို့၏ မယားတို့အား။ နိဝါသနသာဌကေသု၊ ဝတ်စရာအဝတ်တို့ကို။ ဒိန္နေသု၊ ပေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ (ဧတ္တကေနာပိ၊ ဤမျှဖြင့် လည်း။) အဂန္တာ၊ မလိုက်မူ၍။ သဒ္ဓိံ ကီဠိတာနံ၊ မိမိနှင့်တကွ ကစားဖော်ဖြစ် ကုန်သော။ ဒါရကာနဉ္စ၊ ကလေးသူငယ်ချင်းတို့အားလည်း။ ဒါရကပရိဟာရေ၊ ကလေးသူငယ်နှင့် ထိုက်တန်သော အဆောင်အယောင်ကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်သည် ရှိသော်။ ဝမုကီ စ၊ လက်သမားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိယော စ၊ မိန်းမတို့ကို

လည်းကောင်း။ ဒါရကေ စ၊ သူငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။
ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်ပြီးလျှင်။ ရညာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အဂမာသိ၊ လိုက်
လေ၏။

ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တံ၊ ထိုဆင်ဖြူကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ နဂရံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ နဂရဉ္စ၊ မြို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိသာလဉ္စ၊ ဆင်တင်းကုတ်ကို
လည်းကောင်း။ အလင်္ကာရာ ပေတွာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။ နဂရံ၊
မြို့ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ် လှည့်လည်သည်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေပြီးလျှင်။
ဟတ္ထိသာလံ၊ ဆင်တင်းကုတ်သို့။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ သဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော တန်ဆာတို့ဖြင့်။ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ အဘိသေကံ၊
အဘိသိက်ကို။ ဒတွာ၊ ပေးပြီးလျှင်။ ဩပဝယံ၊ မင်္ဂလာဆင်တော်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဟာယဌာနေ၊ အဆွေခင်ပွန်းအရာ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။
ဥပဒ္ဓရဇ္ဇံ၊ ပြည်ထက်ဝက်ကို။ ဟတ္ထိဿ၊ ဆင်အား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ အတ္တနာ၊
မိမိနှင့်။ သမာနပရိဟာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရ အမျှခံစေသည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။
ဟတ္ထိဿ၊ ဆင်၏။ အာဂတကာလတော၊ ရောက်သော ကာလမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။
ရညော၊ မင်းကြီး၏။ သကလဇမ္ပဒီပေ၊ ဇမ္ပုဒိပ်ကျွန်းအလုံး၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်သည်။
ဟတ္ထဂတမေဝ၊ ဗာရာဏသီမင်း၏လက်သို့ ရောက်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာလေ၊ အချိန်ကာလသည်။ ဂစ္ဆန္တေ၊ ရှည်မြင့်ခြင်းသို့ ရောက်
လတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ ရညော၊ ထိုဗာရာဏသီ
မင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏။ ကုစ္ဆိမ္မိ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။
ဂဏှိ၊ ယူ၏။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရား၏။ ဂဗ္ဘပရိပါကကာလေ၊ ကိုယ်ဝန်ရင့်သော
ကာလ၌။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ကာလမကာသိ၊ သေလွန်၏။ ဝါ- နတ်ရွာစံ၏။
ဟတ္ထိ ပန၊ မင်္ဂလာဆင်ဖြူသည်ကား။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ ကာလင်္ကတဘာဝံ၊
သေလွန်သည်၏ အဖြစ်ကို။ သစေ ဇာနေယျ၊ အကယ်၍ သိဌားအံ့။ တတ္ထေဝ၊
ထိုဆင်တင်းကုတ်၌ သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်ဖြူ၏။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။
ဖလေယျ၊ ကွဲလေရာ၏။ တဿာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟတ္ထိ၊ မင်္ဂလာဆင်ဖြူကို။ ရညော၊
မင်းကြီး၏။ ကာလင်္ကတဘာဝံ၊ သေလွန်သည်၏ အဖြစ်ကို။ အဇာနာပေတွာဝ၊
မသိစေကုန်မူ၍သာလျှင်။ ဥပဌဟိသု၊ လုပ်ကျွေးကြကုန်၏။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။

ကာလကတဘာဝံ ပန၊ သေလွန်သည်၏ အဖြစ်ကိုကား။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ “ရဇ္ဇံ၊ ဗာရာဏသီပြည်သည်။ တုစ္ဆံ ကိရ၊ အချည်းနှီး ဖြစ်သတတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ အနန္တရ- သာမန္တကောသလရာဇာ၊ အခြားမဲ့၌ဖြစ်သော မြို့အနီး၌နေသော ကောသလမင်း သည်။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ သေနာယ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါဖြင့်။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီမြို့ကို။ ပရိဝါရေသိ၊ ဝန်းရံ၏။ နဂရဝါသိနော၊ မြို့သူမြို့သားတို့သည်။ ဒွါရာနိ၊ မြို့တံခါးတို့ကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်ကုန်၍။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်းအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိသု၊ စေကုန်၏။ (ကိံ ပဟိဏိသု၊ အဘယ်သို့ စေကုန်သနည်းဟူမူကား။) “အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားမြတ်သည်။ ပရိပုဏ္ဏဂဗ္ဘာ၊ ပြည့်သော ကိုယ်ဝန်ရှိ၏။ ‘ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သော နေ့၌။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိဿတိ၊ ဖွားမြင်တော်မူလတ္တံ့’။ ဣတိ၊ သို့။ အင်္ဂိဇ္ဇာပါဌကာ၊ လက်ခြေအစရှိသော ကိုယ်အစိတ်ကို ကြည့်၍ ဤသူကား ဤသို့ဖြစ်လတံ့ စသည်ဖြင့် အကျိုးအပြစ်ကို ဟောစွမ်းနိုင်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားမြတ်သည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ သစေ ဝိဇာယိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖွားမြင်သည် ဖြစ်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ယုဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်ကို။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) န ဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ ဧတ္ထကံ ကာလံ၊ ဤမျှ လောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အာဂမေထ၊ ငုံ့လင့်ကုန်ဦး”။ ဣတိ၊ သို့။ ပဟိဏိသု၊ စေကုန်၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ပဋိစ္စိ၊ ဝန်ခံ၏။

ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏။ တဿ၊ ထိုမင်းသားလေး၏။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ ပန၊ အမည် မှည့်သော နေ့၌ကား။ (ယော၊ အကြင်မင်းသားသည်။) မဟာဇနဿ၊ လူအများ၏။ အလီနစိတ္တံ၊ တွန့်တိုဆုတ်နစ်ခြင်းကင်း၍ ရဲတင်းသော စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှန္တော၊ ယူလျက်။ ဇာတော၊ ဖွား၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုမင်းသားလေးအား။ အလီနစိတ္တကုမာရောတွေဝ၊ အလီနစိတ္တမင်းသားဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။

ဇာတဒိဝသတောယေဝ ပန၊ ဖွားသောနေ့မှ စသာလျှင်ကား။ ပဌာယ၊ စ၍။ နာဂရာ၊
 ဗာရာဏသီမြို့သူတို့သည်။ ကောသလရညာ၊ ကောသလမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ အတူ။
 ယုဇ္ဈိယု၊ စစ်ထိုးကြကုန်၏။ နိန္ဒာယကတ္တာ၊ စစ်သည်အပေါင်း၏ အကြီးအကဲ
 မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သင်္ဂါမဿ၊ စစ်ပွဲ၏။ ဗလံ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းသည်။
 မဟန္တမ္ပိ၊ များပါလျက်လည်း။ ယုဇ္ဈမာနံ၊ စစ်ထိုးသည်ရှိသော်။ ထောက် ထောက်၊
 စဉ်းငယ် စဉ်းငယ်။ ဩသက္ကတိ၊ ဆုတ်နစ်၏။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ ဒေဝိယာ၊
 မိဖုရားအား။ တမတ္ထံ၊ ထို အကြောင်းအရာကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြားလျှောက်
 ကုန်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဗလေ၊ ဗိုလ်ပါသည်။ ဩသက္ကမာနေ၊
 ဆုတ်နစ်သည်ရှိသော်။ ပရာဇယဘာဝဿ၊ ရှုံးအံ့သည်မှ။ ဘာယာမ၊ ကြောက်
 ကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရညော ပန၊ မင်း၏ကား။ ကာလကတဘာဝံ စ၊
 စုတေသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ဇာတဘာဝံ စ၊
 ဖွားသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏။
 အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ယုဇ္ဈနဘာဝံ စ၊ စစ်ထိုးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ရညော၊
 မင်းမြတ်၏။ သဟာယကော၊ အဆွေတော်ဖြစ်သော။ မင်္ဂလဟတ္ထိ၊ မင်္ဂလာ
 ဆင်တော်သည်။ န ဇာနာတိ၊ မသိသေး။ နံ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်ကို။ ဇာနာပေမ၊
 သိစေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တိသု အာပုတ္တိသု၊ ပန်ကြားကုန်၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။
 “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”ဟု ဝန်ခံ၍။ ပုတ္တံ၊ သားတော်ကို။ အလင်္ကရိတွာ၊
 တန်ဆာဆင်၍။ ဒုက္ကလစုမ္ပဋကေ၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးအခင်း၌။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။
 ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှ။ ဩရုယု၊ သက်ဆင်း၍။ အမစ္စဂဏပရိဂုတာ၊ အမတ်အပေါင်း
 ခြံရံအပ်သည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။) ဟတ္ထိသာလံ၊ ဆင်တင်းကုတ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။
 ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဟတ္ထိဿ၊ ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊
 အိပ်စေ၍။ “သာမိ၊ အရှင်။ တေ၊ သင်၏။ သဟာယော၊ အဆွေတော်သည်။
 ကာလကတော၊ သေလွန်ပြီ။ တုယံ၊ သင်အား။ ဟဒယဖာလနဘယေန၊ နှလုံးကွဲအံ့
 သည်မှ စိုးသောကြောင့်။ ဝါ- ကြောက်သောကြောင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 နာရောစယိမ္ပိ၊ မကြားကြကုန်။ အယံ၊ ဤသူငယ်သည်။ တေ၊ ၏။ သဟာယဿ၊
 အဆွေတော်၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်တည်း။ ကောသလရာဇာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊
 လာလတ်၍။ နဂရံ၊ ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍။ တဝ၊ သင်၏။ ပုတ္တေန၊
 သားတော်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ယုဇ္ဈတိ၊ စစ်ထိုး၏။ ဗလံ၊ ငါတို့ ဗိုလ်ပါသည်။
 ဩသက္ကတိ၊ ဆုတ်နစ်၏။ တဝ၊ သင်၏။ ပုတ္တံ၊ ကို။ တွညေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။

မာရေဟိ၊ သတ်မှုလည်း သတ်ပါလော့။ အဿ၊ ထိုသင့်သားအား။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း အဖြစ်ကို။ ဂဏှိတွာ၊ ချစ်။ ဒေဟိ ဝါ၊ ပေးမှုလည်းပေးပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုကာလ၌။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ ပရာမသိတွာ၊ သုံးသပ်ပြီးလျှင်။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြှောက်ချီ၍။ ကုမ္ဘော ဦးကင်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထား(၍)ပြီးလျှင်။ ရောဒိတွာ၊ ငိုကြွေး၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ ဒေဝိယာ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ “ကောသလရာဇံ၊ ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ဖမ်းအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဟတ္ထိ- သာလတော၊ ဆင်တင်းကုတ်မှ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ ဝမ္ပံ၊ ချိပ်မိန်ညိုကို။ ပဋိမုဉ္ဇိတွာ၊ ဝတ်ကုန်၍။ အဿ၊ ထိုဆင်အား။ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်ကုန်၍။ နဂရဒ္ဒါရံ၊ မြို့တံခါးကို။ အဝါပုရိတွာ၊ ဖွင့်ကုန်၍။ တံ၊ ထိုဆင်ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ နိက္ခမိသု၊ ထွက်ကုန်(၏)ပြီ။ ဟတ္ထိ၊ သည်။ နဂရာ၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ကောဉ္ဇနာဒံ၊ ကြိုးကြာသံနှင့်တူသော ဟီးသံကို။ ကတွာ၊ ၍။ မဟာဇနံ၊ လူများကို။ သန္တာသေတွာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍။ ပလာပေတွာ၊ ပြေးစေ ပြီးလျှင်။ ဗလကောဌကံ၊ ဗိုလ်ထုကို။ ဘိန္နိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ကောသလရာဇာနံ၊ ကို။ စူဠာယ၊ ဦးသျှောင်၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ အာနေတွာ၊ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ပါဒမူလေ၊ ၌။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ ဝပ်စေ၍။ မာရဏတ္ထာယ၊ သတ်အံ့သောငှါ။ ဥဋ္ဌိတေ၊ ထကုန်သော သူတို့ကို။ ဝါ- လာကုန်သောသူတို့ကို။ ဝါရေတွာ၊ တားမြစ်၍။ ဣတော၊ ဤနေမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့ သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော့။ “ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ ဒဟရော၊ ငယ်သေး၏။ ဣတိ၊ သို့။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ မာ ကရိ၊ မပြုလေလင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ ဥယျောဇေသိ၊ လွတ်လိုက်၏။ တတော၊ ထိုနေမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပုံကျွန်းအလုံး၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ဟတ္ထဂတမေဝ၊ လက်သို့ရောက်သည်သာလျှင်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဥဌဟိတုံ၊ ထအံ့သောငှါ။ သမတ္တော၊ စွမ်းနိုင်သော။ အညော၊ တစ်ပါးသော။ ပဋိသတ္ထု နာမ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူမည်သည်ကား။ နာဟောသိ၊ မရှိ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သတ္တဝသိကကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်မြောက်သော ကာလ၌။ အဘိသေကံ၊ အဘိသိက် သွန်းခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝါ-ရ၍။ အလီနစိတ္တရာဇာ နာမ၊ အလီနစိတ္တမည်သော

မင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြု၍။ ဇီဝိတပရိယောသာနေ၊ အသက်၏အဆုံး၌။ သဂ္ဂပုရံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပူရေသိ၊ ပြည့်စေ(၏)ပြီ။

သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂါထာဒွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်းကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၁။ “အလိနစိတ္တံ နိဿာယ၊ ပဟဋ္ဌာ မဟတီ စမူ။
ကောသလံ သေနာ’သန္တုဋ္ဌ၊ ဇီဝဂ္ဂါဟံ အဂါဟယိ။

ဂါထာအနက် (ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။) မဟတီ၊ များစွာသော။ စမူ၊ ဗာရာဏသီစစ်သည်အပေါင်းသည်။ အလိနစိတ္တံ၊ အလိနစိတ္တမင်းသားကို။ နိဿာယ၊ အမှီရ၍။ (နော၊ ငါတို့၏။) (ပဝေဏီရန္တံ၊ အနွယ်စဉ်ဆက်ဖြစ်သောတိုင်းပြည်ကို။ လဒ္ဓန္တိ၊ ရပေတော့မည်ဟု။) ပဟဋ္ဌာ၊ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ဝမ်းပန်းတသာဖြစ်လတ်၍။ သေန၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်သော။ (ရဇ္ဇေန၊ တိုင်းပြည်ဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌ၊ မရောင့်ရဲမူ၍။ ပရရဇ္ဇလောဘေန၊ သူတစ်ပါးတိုင်းပြည်ကို ရမွက်ကပ်သဖြင့်။) (အာဂတံ၊ ချီလာသော။) ကောသလံ၊ ကောသလမင်းကို။ ဇီဝဂ္ဂါဟံ၊ မသတ်မူ၍ အရှင်ဖမ်းသည်ကို။ အဂါဟယိ ယထာ၊ ဆင်မင်းကို ဖမ်းစေ၏သို့။

၁၂။ ဧဝံ နိဿယသမ္ပန္နော၊ ဘိက္ခု အာရဒ္ဓဝီရိယော။
ဘာဝယံ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ယောဂက္ခေမဿ ပတ္တိယာ။
ပါပုဏေ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယ”န္တိ။

ဂါထာအနက် ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂ လေးပါးဖြင့် ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ပေးခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ဓမ္မံ၊ သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားကို။ ဘာဝယံ ဘာဝယန္တော၊ ပွားစေသော။ နိဿယသမ္ပန္နော၊ ကလျာဏမိတ္တတည်းဟူသော အမှီကောင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ မနစ်မဆုတ်အားထုတ်အပ်သော သမ္ပပ္ပဓာန လုံ့လလေးအင် ပြည့်စုံလင်သော။ ဘိက္ခု၊ ဖြူဝင်းသော သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဝိပဿနာဉာဏ်မှစ၍

အောက်မဂ်အောက်ဖိုလ်ဉာဏ်အစဉ်အားဖြင့်။ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်း အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏော၊ ရောက်ရာ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ အလီနစိတ္တံ နိဿာယာတိ၊ အလီနစိတ္တံ နိဿာယဟူသည်ကား။ အလီနစိတ္တံ၊ အလီနစိတ္တအမည်ရှိသော။ ရာဇကုမာရံ၊ မင်းသားကို။ နိဿာယ၊ အမှီရ၍။ ပဟဋ္ဌာ မဟတီ စမူတိ၊ ပဟဋ္ဌာ မဟတီ စမူ ဟူသည်ကား။ “နော၊ ငါတို့၏။ ပဝေဏီရဇ္ဈံ၊ အနွယ်စဉ်ဆက်ဖြစ်သော တိုင်းပြည်ကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌာ၊ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ဝမ်းပန်းတသာဖြစ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်လတ်၍။ မဟတီ၊ ကြီးစွာသော။ ဝါ- များစွာသော။ စမူ၊ ဗာရာဏသီ စစ်သည်အပေါင်းသည်။ ကောသလံ သေနာ’သန္တုဋ္ဌန္တိ၊ ကောသလံ သေနာ’သန္တုဋ္ဌ ဟူသည်ကား။ သေန (သကေန)၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်သော။ ရဇ္ဇေန၊ တိုင်းပြည်ဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌံ၊ မရောင့်ရဲမူ၍။ ပရရဇ္ဇလောဘေန၊ သူတစ်ပါး တိုင်းပြည်ကို ရမ္မက်တပ် သဖြင့်။ အာဂတံ၊ ချီလာသော။ ကောသလရာဇာနံ၊ ကို။ ဇီဝဂ္ဂါဟံ အဂါဟယီတိ၊ ဇီဝဂ္ဂါဟံ အဂါဟယိ ဟူသည်ကား။ အမာရေတွာဝ၊ မသတ်မူ၍သာလျှင်။ သာ စမူ၊ ထိုဗာရာဏသီစစ်သည်အပေါင်းသည်။ တံ ရာဇာနံ၊ ထိုကောသလမင်းကို။ ဟတ္ထိနာ၊ ဖြင့်။ ဇီဝဂ္ဂါဟံ၊ အရှင်ဖမ်း သည်ကို။ ဂဏှာပေသိ၊ ဖမ်းယူစေပြီ။ ဧဝံ နိဿယသမ္ပန္နောတိ၊ ဧဝံ နိဿယသမ္ပန္နော ဟူသည်ကား။ သာ စမူ၊ ထိုဗာရာဏသီ စစ်သည်အပေါင်းသည်။ ဂဏှာပေသိ ယထာ၊ ဆင်မင်းကို ဖမ်းစေ၏သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အညောပိ၊ အခြားလည်းဖြစ်သော။ နိဿယသမ္ပန္နော၊ ကလျာဏမိတ္တ တည်းဟူသော အမှီကောင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသား သည်။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကလျာဏမိတ္တဖြစ်သော။ ဝါ- မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း ဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓံ ဝါ၊ ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓသာဝကံ ဝါ၊ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သားသာဝကကိုလည်းကောင်း။ နိဿယံ၊ မှီရာကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ဘိက္ခူတိ ဘိက္ခူတိ ဧတံ၊ ဘိက္ခုဟူသော ဤအမည်သည်။ ပရိသုဒ္ဓါမိဝစနံ၊ ဖြူစင်သော သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟောသော သဒ္ဓါတည်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယောတိ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယောဟူသည်ကား။ ပဂ္ဂဟိတဝီရိယော၊ မနစ်မဆုတ် အားထုတ်အပ်သော သမ္ပပ္ပဓာနလုံ့လရှိသော။ စတုဒေါသာပဂတေန၊ လေးအင်သော အပြစ်မှ ကင်းသော။ ဝီရိယေန၊ သမ္ပပ္ပဓာန်လုံ့လနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံလင်သော။

ဘာဝယံ ကုသလံ ဓမ္မန္တိ၊ ဘာဝယံ ကုသလံ ဓမ္မဟူသည်ကား။ ကုသလံ၊ အပြစ်
ကင်းသော။ နိရဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသော။ သတ္တတိသ ဗောဓိပက္ခိယသင်္ခါတံ၊ သုံးဆယ့်
ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယဟု ဆိုအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဘာဝေန္တော၊
ပွားစေသော။ ယောဂက္ခေမဿ ပတ္တိယာတိ၊ ယောဂက္ခေမဿ ပတ္တိယာ ဟူသည်
ကား။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ယောဂေဟိ၊ ယောဂတို့ဖြင့်။ ခေမဿ၊ ဘေးမရှိရာ
ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပုဏနတ္ထာယ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ တံ ဓမ္မံ၊
ထိုသုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားကို။ ဘာဝေန္တော၊ သွားစေသော။
ပါပုဏေ အနုပုဗ္ဗေန သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယန္တိ၊ ပါပုဏေ အနုပုဗ္ဗေန
သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိပဿနတော၊ ဝိပဿနာဉာဏ်မှ။
ပဌာယ၊ စ၍။ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤသုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော
ဗောဓိပက္ခိယတရားကို။ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသော။ ကလျာဏမိတ္တုပနိဿယ
သမ္ပန္နော၊ ကလျာဏမိတ္တုဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဝကဟူသော အမှီကောင်းနှင့်
ပြည့်စုံသော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုဖြူစင်သော သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊
ဝိပဿနာဉာဏ်မှစ၍ အောက်မဂ်အောက်ဖိုလ်ဉာဏ်အစဉ်အားဖြင့်။
ဝိပဿနာဉာဏာနိ စ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်တို့သို့လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌိမမဂ္ဂဖလာနိ
စ၊ အောက်မဂ်အောက်ဖိုလ်တို့သို့ လည်းကောင်း။ ပါပုဏန္တော၊ ရောက်သော ရဟန်း
သည်။ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဒသာနံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနံပိ၊
သံယောဇဉ်တို့၏လည်း။ ခယန္တေ၊ ကုန်ခြင်းအဆုံး၌။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယသင်္ခါတံ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏
ကုန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဝါ- တစ်နည်းကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ တစ်နည်း- နိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊ ရှေးရှုရောက်၍။
သဗ္ဗသံယောဇနာနိ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့သည်။ ခီယန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ တမ္ပိ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်လည်း။ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယမေဝ၊ အလုံးစုံသော
သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခြင်းသည်သာလျှင်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဧဝံ၊ သို့။ အနုပုဗ္ဗေန၊
အစဉ်အားဖြင့်။ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ် သော။ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ၊
အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ဆယ်ပါးတို့၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၏ အနက်တည်း။

ဇာတ်ပေါင်း ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အမတမဟာ-
 နိဗ္ဗာနေန၊ သေခြင်းကင်းရာ မဟာနိဗ္ဗာန်ဖြင့်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊
 ဓမ္မဒေသနာ၏။ ကုဋံ၊ အထွတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူ၍။ ဥတ္တရိပိ၊ အလွန်
 လည်း။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်တော်ကို။
 သမောဓာနေသိ၊ မူ၏။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာကို ပြတော်မူသော အဆုံး၌။
 ဩဿဋ္ဌဝီရိယော၊ လုံ့လကို လျော့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရဟတ္တော၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ (ကိံ သမောဓာနေသိ၊ အဘယ်သို့ ပေါင်းသနည်း။)
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ (ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။) မဟာမာယာ၊ မဟာမာယာသည်။ တဒါ၊
 ထိုစဉ်အခါ၌။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။
 သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ တဒါ၊ ၌။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။
 အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဩဿဋ္ဌဝီရိယော၊ လုံ့လကို လျော့သော။ ဘိက္ခု၊
 သည်။ တဒါ၊ ၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒိန္နဟတ္ထိ၊ ပေးတတ်သော
 ဆင်ဖြူသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတြာသည်။
 တဒါ၊ ၌။ ဟတ္ထိဿ၊ ဆင်ဖြူရတနာ၏။ ပိတာ၊ အဖဖြစ်သော ဆင်သည်သာလျှင်။
 အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ မောဂ္ဂလ္လာနေ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ သာမန္တ
 ကောသလရာဇာ၊ မြို့နီးချင်း ကောသလမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ
 ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ အလိနစိတ္တကုမာရော၊
 အလိနစိတ္တ မင်းသားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊
 ဇာတ်တော်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။

ဆဋ္ဌာ၊ ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ အလိနစိတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ၊
 သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၇။ ဂုဏဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ ယေန ကာမံ ပဏာမေတိတိအာဒိနာ၊ ယေန
 ကာမံ ပဏာမေတိဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
 ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤဂုဏဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ်။
 ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏။ သာဓုကသဟဿဘံ၊
 ပုဆိုးတစ်ထောင် ရခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ရှ်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ(၏)ပြီ။
 ကောသလရညော၊ ကောသလမင်းကြီး၏။ အန္တေပုရေ၊ နန်းတော်တွင်း၌။ ထေရဿ၊
 အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်၏။ ဓမ္မဝါစနဝတ္ထု၊ တရားတော်ကို သင်စေသော ဝတ္ထုသည်။
 ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော။ မဟာသာရဇာတကေ၊ ဧကနိပါတ် မဟာသာရဇာတ်၌။
 အာဂတမေဝ၊ လာပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣမိနာ နယေန၊ ဤသို့ မဟာသာရ
 ဇာတ်၌လာသော နည်းဖြင့်။ ထေရေ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ရညော၊
 ကောသလမင်း၏။ အန္တေပုရေ၊ နန်းတော်တွင်း၌။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဝါစေန္တေ၊
 သင်စေသည်ရှိသော်။ ရညော၊ ကောသလမင်းအား။ သဟဿဂ္ဂနိကာနံ၊
 တစ်ထည်လျှင် အဖိုးတစ်ထောင် ထိုက်ကုန်သော။ သာဓုကာနံ၊ ပုဆိုးတို့၏။ သဟဿံ၊
 တစ်ထောင်ကို။ အာဟရိယိတ္ထ၊ ဆက်လာကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။
 တတော၊ ထိုတစ်ထောင်သော ပုဆိုးမှ။ ပဉ္စသာဓုကသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော
 ပုဆိုးတို့ကို။ ပဉ္စန္ဒံ ဒေဝီသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သော မိဖုရားတို့အား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။
 တာ သဗ္ဗာပိ၊ ထိုအလုံးစုံကုန်သော မိဖုရားတို့သည်လည်း။ တေ သာဓုကေ၊ ထိုပုဆိုး
 တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထားကုန်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ နတ်ဖြစ်နေ၌။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အား။
 ဒတွာ၊ လှူကုန်၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ပုရာဏသာဓုကေယေဝ၊ ပုဆိုးဟောင်းတို့ကို
 သာလျှင်။ ပါရုပိတွာ၊ ဝတ်ရုံကုန်၍။ ရညော၊ ကောသလမင်း၏။ ပါတရာသဌာနံ၊
 နံနက်စာစားရာ အရပ်သို့။ အဂမံသု၊ လာကုန်(၏)ပြီ။

ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ “(ဒေဝီယော၊ မိဖုရားတို့) မယာ၊ သည်။ တုမှာကံ၊
 တို့အား။ သဟဿဂ္ဂနိကာ၊ အဖိုးတစ်ထောင်ထိုက်ကုန်သော။ သာဓုကာ၊
 ပုဆိုးတို့ကို။ ဒါပိတာ၊ ပေးအပ်ကုန်ပြီ။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တုမေ၊ ကိုသည်။
 တေ၊ ထိုပုဆိုးသစ် တို့ကို။ အပါရုပိတွာဝ၊ မရုံကုန်မူ၍သာလျှင်။ အာဂတာ၊
 လာကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ တေ၊

ထိုပုဆိုးတို့ကို။ အမွေဟိ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အား။ ဒိန္နာ၊ လှူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ သည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ပုဆိုးတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဒေဝိယော၊ တို့သည်။ ဒေဝ၊ ကြီး။ အာမ၊ ဟုတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ “သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိစိဝရံ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ သည်။ ဒုဿဝဏိဇ္ဇံ၊ ပုဆိုးကုန်သွယ်ခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ မညေ၊ ပြုလတ်ဟု ငါထင်၏။ တေန၊ ထိုသို့ပုဆိုးကုန်သွယ်ခြင်းကို ပြုလတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတိဗဟူ၊ အလွန် များစွာကုန်သော။ သာဓူကာ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရဿ၊ အား။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဘုတ္တပါတရာသော၊ နံနက်စာ စားပြီးသည်ရှိသော်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ထေရဿ၊ ၏။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ပြီးလျှင်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ၍။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်လျက်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ “ဘန္တေ၊ ရား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ယရေ၊ နန်းတော်၌။ ဣတ္ထိယော၊ မင်းမိန်းမတို့သည်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဥဂ္ဂဏန္တိ ဝါ၊ သင်မူလည်း သင်ကုန်သလော။ သုဏန္တိ ဝါ၊ နာမူလည်းနာကုန်သလော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာမ၊ ဟုတ်၏။ ဂဟေတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ သင်ယူအပ်သည် အားလျော်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဂဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ သောတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ နာအပ်သည် အားလျော်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ ဣတိ၊ ထေရော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ သုဏန္တိယေဝ၊ နာကြ ကုန်သနည်း။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ နိဝါသနံ ဝါ၊ အဝတ်ကို လည်းကောင်း။ ပါရုပနံ ဝါ၊ အရုံကိုလည်းကောင်း။ ဒဒန္တိ၊ လှူကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ န ဒဒန္တိ၊ မလှူကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဇ္ဇယနေ၊ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သဟဿဂ္ဂနိကာနိ၊ အဖိုးတစ်ထောင် ထိုက်ကုန်သော။ ပဉ္စ သာဓူကသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော ပုဆိုးတို့ကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရော၊ သည်။ အဝေါစ၊ မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တုမွေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ တာနိ၊ ထိုပုဆိုးတို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ အာမ၊ မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊

ဤသို့။ ထေရော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ဇာတ်။ ဘန္တေ၊ ရာဇာ။ သတ္ထာရာ၊ သည်။
 တိစိဝရမေဝ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကိုသာလျှင်။ အနုညာတံ နန၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်
 မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ ရာဇာ၊ ပုဏ္ဏိ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဧကဿ၊
 တစ်ပါးသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တိစိဝရမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိဘောဂသီသေန၊
 သုံးဆောင်ခြင်းကို အဦးပြုသဖြင့်။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ် သည်ကား။ အာမ၊
 ဟုတ်၏။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ ပန၊ ခံယူခြင်းကိုကား။ အဝါရိတံ၊ တားမြစ်တော်မမူအပ်။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယာပိ၊ လည်း။ အညေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဇိဏ္ဏစိဝရိကာနံ၊
 သင်္ကန်းနှစ်ရံကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဒါတုံ၊ ပေးအံ့သောငှာ။ တေ သာဓုကာ၊
 ထိုပုဆိုးတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရော၊ အဝေါစ။
 ဘန္တေ၊ ရာဇာ။ တေ ပန ဘိက္ခု၊ သည်ကား။ တုမ္မာကံ၊ တို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ။
 သာဓုကေ၊ တို့ကို။ လဘိတွာ၊ ကုန်၍။ ပေါရာဏစိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းဟောင်းသုံးထည်
 တို့ကို။ ကိံ ကရိဿန္တိ၊ အသို့ပြုကုန်လတံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ရာဇာ၊ အဝေါစ။
 မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပေါရာဏသဃာဋိ၊ ဒုကုဋ်ဟောင်းဖြစ်သော သင်္ကန်းကို။
 ဥတ္တရာသင်္ဂီ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတံ့။ ဣတိ၊ ထေရော။ အဝေါစ။
 ဘန္တေ။ ပေါရာဏဥတ္တရာသင်္ဂီ၊ ကိုယ်ဝတ်အဟောင်းကို။ ကိံ ကရိဿန္တိတိ၊
 အသို့ပြုကုန်လတံ့သနည်းဟု။ အဝေါစ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အန္တရဝါသကံ၊ သင်းပိုင်ကို။
 ကရိဿန္တိတိ၊ ပြုကုန်လတံ့ဟု။ ထေရော။ အဝေါစ။ ဘန္တေ။ ပေါရာဏအန္တရဝါသကံ၊
 သင်းပိုင်ဟောင်းကို။ ကိံ ကရိဿန္တိတိ၊ ဟု။ ရာဇာ။ အဝေါစ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပစ္စတ္ထရဏံ၊
 အိပ်ရာလွှမ်းအခင်းကို။ ကရိဿန္တိတိ၊ ပြုကုန်လတံ့ဟု။ ထေရော။ အဝေါစ။ ဘန္တေ။
 ပေါရာဏပစ္စတ္ထရဏံ၊ အိပ်ရာလွှမ်းအဟောင်းကို။ ကိံ ကရိဿန္တိတိ၊ ဟု။ ရာဇာ။ အဝေါစ။
 မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘုမ္မတ္ထရဏံ၊ မြေအခင်းကို။ ကရိဿန္တိတိ၊ ဟု။ ထေရော။ အဝေါစ။
 ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပေါရာဏဘုမ္မတ္ထရဏံ၊ မြေအခင်းဟောင်းကို။ ကိံ ကရိဿန္တိတိ၊
 ဟု။ ရာဇာ။ အဝေါစ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပါဒပုဉ္ဇနံ၊ ခြေသုတ်ကို။ ကရိဿန္တိတိ၊
 ဟု။ (ထေရော။ အဝေါစ။) (ဘန္တေ) ပေါရာဏပါဒပုဉ္ဇနံ၊ ကို။ ကိံ ကရိဿန္တိတိ၊
 ဟု။ (ရာဇာ။ အဝေါစ။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သဒ္ဓါဒေယျံ နာမ၊ သဒ္ဓါ၍ လှူအပ်သော
 ပစ္စည်းမည်သည်ကို။ ဝိနိပါတေတုံ၊ ပျက်စီးစိမ့်သောငှာ။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ပေါရာဏပါဒပုဉ္ဇနံ၊ ခြေသုတ်ဟောင်းကို။ ဝါသိယာ၊ ပဲခွပ်ဖြင့်။
 ကောဋေတွာ၊ စင်း၍။ မတ္တိကာယ၊ မြေညက်ဖြင့်။ မက္ခေတွာ၊ နယ်၍။

သေနာသနေသု၊ တို့၌။ မတ္တိကာလေပနံ၊ မြေညက်လိမ်းကျံခြင်းကို။ ကရိဿန္တိတိ၊ ဟု။ (ထေရော။ အဝေါစ။) ဘန္တေ၊ ရား။ တုမ္မာကံ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ ယာဝ ပါဒပုဉ္ဏနာပိ၊ ခြေသုတ်ဖြစ်သည်တိုင်အောင် လည်း။ နဿိတုံ၊ ပျက်စီးအံ့သောငှါ။ န လဗ္ဘတိတိ၊ မရအပ်ဟု။ (ရာဇာ။ အဝေါစ။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အမ္မာကံ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ နဿိတုံ၊ ပျက်စီးအံ့သောငှါ။ အာမ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်သည် ဟုတ်၏။ ပရိဘောဂမေဝ၊ အသုံးအဆောင်သည်သာလျှင်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟု။ (ထေရော။ အဝေါစ။)

ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်။ သောမနဿပုတ္တော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဣတရာနိပိ၊ ဤမှတစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဂေဟော၊ နန်းတော်၌။ ဌပိတာနိ၊ ထားအပ်ကုန်သော။ ပဉ္စသာဋကသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော ပုဆိုးတို့ကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်အား။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ အနုမောဒနံ၊ တရားအနုမောဒနာကို။ သုတွာ၊ နာကြားပြီးလျှင်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ၏။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ လဒ္ဓါနိ၊ ရအပ်ကုန်သော။ ပဉ္စသာဋကသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော ပုဆိုးတို့ကို။ ဇိဏ္ဏစိဝရိကာနံ၊ သင်္ကန်းနွမ်းရိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ(၏)ပြီ။ ထေရဿ ပန၊ အာနန္ဒာမထေရ်အားကား။ ပဉ္စမတ္တာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကသတာနိ၊ အတူနေ တပည့်တို့သည်။ (အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေသု၊ ထိုငါးရာကုန်သော အတူနေ တပည့်တို့တွင်။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ ဒဟရဘိက္ခု၊ ရဟန်းငယ်သည်။ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား။ ဗဟူပကာရော၊ ကျေးဇူးများ၏။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်ကို။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ တံမြက်လှည်း၏။ ပါဏီယပရိဘောဇနိယံ၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေကို။ ဥပဌပေတိ၊ တည်ထား၏။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူကိုလည်းကောင်း။ မုခေါဒကန္တာနောဒကံ၊ မျက်နှာသစ်ရေ ချိုးရေကိုလည်းကောင်း။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဝစ္စကုဋီဇန္တာယရသေနာသနာနိ၊ ဝစ္စကုဋီ၊ ဇရုံးအိမ်၊ ကျောင်းတို့ကို။ ပဋိဇဂ္ဂတိ၊ သုတ်သင်၏။ ဟတ္ထပရိကမ္ပပါဒပရိကမ္ပပိဋ္ဌပရိကမ္ပာဒိနိ၊ လက်ကို ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ ခြေကို ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ ကျောက်ကုံးကို ဆုပ်နယ်ခြင်းတို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ လဒ္ဓါနိ၊ ရအပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗာနိ၊

အလုံးစုံကုန်သော။ ပဉ္စသာဋကသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော ပုဆိုးတို့ကို။ “အယံ ဤရဟန်းငယ်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဗဟူပကာရော၊ ကျေးဇူးများ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ (မနသိကတွာ၊ နှလုံးပိုက်၍။) ယုတ္တဝသေန၊ ထိုက်လျော်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ- သင့်လျော်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသော သင်္ကန်းတို့ကို။ တဿေဝ၊ ထိုရဟန်းငယ်အားသာလျှင်။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သောပိ၊ ထိုရဟန်းငယ် သည်လည်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ သာဋကေ၊ ထိုပုဆိုးတို့ကို။ ဘာဇေတွာ၊ ဝေဖန်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမာနုပဇ္ဈာယာနံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်တူ ဖြစ်ကုန်သော။ (ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။) အဒါသိ၊ ပေး(၏)ပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ လဒ္ဓသာဋကာ၊ ပုဆိုးကို ရကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သာဋကေ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်ကုန် ၍။ ရဇိတွာ၊ ဆိုးကုန်၍။ ကဏိကာရပုဗ္ဗဝဏ္ဏာနိ၊ မဟာလှေကားပန်းနှင့် တူကုန်သော။ ကာသာယာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ နိဝါသေတွာ စ၊ ဝတ်ကုန်၍ လည်းကောင်း။ ပါရပိတွာ စ၊ ရုံကုန်၍လည်းကောင်း။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီး (၍)လျှင်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်စွာ။ နိသီဒိတွာ၊ နေကုန် လျက်။ ဝါ- ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ (ကိံ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ကြသနည်း။) “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော။ အရိယသာဝကဿ၊ ဘုရားတပည့် သားအား။ မုခေါလောကနဒါနံ နာမ၊ မျက်နှာကိုကြည့်၍ ပေးခြင်း မည်သည်ကား။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်(၏)ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယသာဝကာနံ၊ ဘုရားတပည့်သားတို့အား။ မုခေါလောကနဒါနံ နာမ၊ မျက်နှာကို ကြည့်၍ ပေးခြင်းမည်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ (ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါ စ၊ ၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော။ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကတ္ထေရေန၊ တရားဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သဟဿဂ္ဂနိကာနံ၊ အဖိုးတစ်ထောင်ထိုက်ကုန်သော။ သာဋကာနံ၊ ပုဆိုးတို့၏။ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာတို့ကို။ ဧကဿေဝ၊ တစ်ပါးတည်းသာ။ ဒဟရဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းငယ်အားသာလျှင်။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးအပ်ကုန်၏။ သော ပန၊ ထိုရဟန်း သည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိသည်။ လဒ္ဓေ၊ ရအပ်ကုန်သော ပုဆိုးတို့ကို။ ဘာဇေတွာ၊ ဝေဖန်၍။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဝါ- တပည့်တော်တို့အား။

အဒါသိ၊ ပေး(၏)ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။) “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ မုခေါ လောကနဒါနံ၊ မျက်နှာကိုကြည့်၍ ပေးခြင်းကို။ န ဒေတိ၊ ပေးသည်မဟုတ်။

သော ပန ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်ကား။ အဿ၊ ထိုအာနန္ဒာမထေရ်အား။ ဗဟူပကာရော၊ ကျေးဇူးများ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အတ္တနော၊ အား။ ဥပကာရဿ၊ ကျေးဇူးပြုသောသူအား။ ဥပကာရဝသေန၊ ကျေးဇူးပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂုဏဝသေန၊ ဂုဏ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ယုတ္တဝသေန၊ ထိုက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ- သင့်လျော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ‘ဥပကာရဿ၊ ကျေးဇူးပြုသင့်သူအား။ ပစ္စုပကာရော နာမ၊ ကျေးဇူးပြု ခြင်းမည်သည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ (မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြု၍။) ကတည-ကတဝေဒိဘာဝေန၊ သူပြုအပ်သော ကျေးဇူးကို အောက်မေ့သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သိခြင်း သူပြုအပ်သော ကျေးဇူးကို ဆပ်သောအားဖြင့် သိခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ အား။ ဥပကာရနညေဝ၊ ကျေးဇူးပြုကုန်သောသူတို့အားသာလျှင်။ ပစ္စုပကာရံ၊ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ခြင်းကို။ ကရိသု၊ ပြုကုန်(၏)ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု (ဘိက္ခဝေ၊ တို့။) အတီတေ၊ ဌ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ တစ်နည်း- ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ မင်းပြုသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပဗ္ဗတဂုဟာယံ၊ တောင်ဂူ၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုခြင်္သေ့သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဂုဟာယ၊ တောင်ဂူမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ဝါ-ပြီးလျှင်။ (ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။) ပဗ္ဗတပါဒံ၊ တောင်ခြေရင်းကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ တံ ပဗ္ဗတပါဒံ၊ ထိုတောင်ခြေရင်းကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ပတ်ရစ်၍။ မဟာသရော၊ အိုင်ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ တဿ၊ ထိုအိုင်ကြီး၏။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ ဥန္နတဌာနေ၊ မြင့်ရာအရပ်၌။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ထဒ္ဓကဒ္ဓမပိဌေ၊ မာသောညွန့်အပြင်၌။ ဝါ- ဝယ်။ မုဒ္ဓနိ၊ နုကုန်သော။ ဟရိတ-

တိဏာနိ၊ စိမ်းညိုကုန်သော မြက်တို့သည်။ ဇာယီသု၊ ပေါက်ရောက်ကုန်၏။ သသကာ စေဝ၊ ယုန်ငယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟရိဏာဒယော စ၊ ခြင်္သေ့ အစရှိသည်တို့လည်းကောင်း။ (သိင်္ဂီလဗိဠာရာဒယော စ၊ မြေခွေး ကြောင် အစရှိ ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ သလ္လဟုကမိဂါ စ၊ ပေါ့ပါးကုန်သော သားတို့သည်လည်းကောင်း။ ကဒ္ဒမမတ္ထကေ၊ ညွှန်ထိပ်အပြင်၌။ ဝိစရန္တာ၊ လှည့်လည်ကုန်လျက်။ တာနိ၊ ထိုစိမ်းစိုသော မြက်အစရှိသည်တို့ကို။ ခါဒန္တိ၊ ခဲစားကုန်၏။ တံ ဒိဝသမ္ပိ၊ ထိုနေ၌ လည်း။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ မိဂေါ၊ သမင်သည်။ တာနိ၊ ထိုစိမ်းညိုကုန်သော မြက်နုတို့ကို။ ခါဒန္တော၊ ခဲစားလျက်။ ဝိစရတိ၊ စားကျက်သို့ သွားလာလှည့်လည်၏။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ “တံ မိဂံ၊ ထိုသမင်ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ဖမ်းအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ပဗ္ဗတ္တမတ္ထကာ၊ တောင်ထိပ်မှ။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်၍။ သီဟဝေဂေန၊ ခြင်္သေ့တို့၏ လျင်မြန်ခြင်းအဟုန်ဖြင့်။ ပက္ခန္တိ၊ ပြေး၏။ မိဂေါ၊ သည်။ မရဏဘယတဇ္ဇိတော၊ သေဘေးမှကြောက်၍။ ဝိ- သေဘေးမှ ခြိမ်းခြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိရဝန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်။ ပလာယိ၊ ပြေး၏။ သီဟော၊ သည်။ ဝေဂံ၊ အဟုန်ကို။ သန္တာရေတုံ၊ တန့်စိမ့်သောငှါ။ ဝိ- ကောင်းစွာ ဆောင်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ ကလလပိဋေ၊ ညွှန် အပြင်၌။ နိပတိတွာ၊ ကျ၍။ ဩသီဒိတွာ၊ နစ်၍။ ဥဂ္ဂန္တံ၊ တက်အံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။) စတ္တာရော၊ လေးချောင်းကုန်သော။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ ထမ္ဘာ ဝိယ၊ တိုင်တို့ကဲ့သို့။ ဩသီဒိတွာ၊ ထောက်၍။ ဝိ- နစ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ နိရာဟာရော၊ အစာမစားရဘဲ။ ဝိ- အစာ မရှိသည် ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ရ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုခြင်္သေ့ကို။ ဂေါစရပ္ပသုတော၊ အစာရှာသွားသော။ ဝိ- စားကျက်၌လေ့ကျက်သော။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဘယေန၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပလာယိ၊ ပြေး(၏)ပြီ။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ တံ၊ ထိုမြေခွေးကို။ ပက္ခောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ “ဘော၊ အိုမြေခွေး။ မာ ပလာယိ၊ မပြေးလင့်။ အဟံ၊ သည်။ ကလလေ၊ ညွှန်၌။ လဂ္ဂေါ၊ ငြိကပ်၏။ ဝိ- နစ်၏။ မေ၊ အား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလှည့်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ တဿ၊ ထိုခြင်္သေ့၏။ သန္တိကံ၊

အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ (ဘော၊ အို ခြင်္သေ့။) “အဟံ၊ သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဥဒ္ဓရေယံ၊ ညွှန်မှထုတ်လိုပါ၏။ ဥဒ္ဓဋ္ဌော ပန၊ ထုတ်သော်တမူကား။ မံ၊ ကို။ (တွံ၊ သည်။) ခါဒေယျာသိ၊ ခံစား ရာ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ (အဟံ၊ သည်။) ဘာယာမိ၊ ကြောက်ပေ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ (ဘော၊ အိုမြေခွေး။) မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ တံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ န ခါဒိဿာမိ၊ မစားအံ့။ ပန၊ စင်စစ်လျှင်။ တေ၊ သင့်အား။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဧကေန၊ တစ်ခုသော။ ဥပါယေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥဒ္ဓရာဟိတံ၊ ညွှန်က ထုတ်ပါလော့ဟု။ (အာဟ၊ ၏။) သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ တဿ၊ ထိုခြင်္သေ့၏။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စတုန္တံ ပါဒါနံ၊ အခြေလေးချောင်းတို့၏။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ကလလေ၊ ညွှန်တို့ကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ စတုန္တံ ပါဒါနံ၊ အခြေလေးချောင်းတို့၏။ (ဌိတဋ္ဌာနတော၊ တည်ရာအရပ်မှ။ စတသော မာတိကာပိ၊ မြောင်းလေးခုတို့ကိုလည်း။ ခဏိတွာ၊ တူး၍။ ဝါ- ယက်၍။ ဥဒကာဘိမုခံ၊ ရေသို့ရှေးရှု။ အကာသိ၊ သွယ်၏။ ဝါ- ပြု၏။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ပဝိသိတွာ၊ သွင်း၍။ ကလလံ၊ ညွှန်ကို။ မုဒံ၊ ပျော့အောင်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တသ္မိံ ခဏော၊ ထိုခဏ၌။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့၏။ ဥဒရန္တရံ၊ ဝမ်းအောက်သို့။ ဝါ- ဝမ်းအတွင်းသို့။ (ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။) အတ္တနော၊ ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်း ကို။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ “သာမိ၊ သခင်။ ဝါယာမံ၊ လုံ့လကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥစ္စာသဒ္ဓံ၊ ကျယ်သော အသံကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ သီသေန၊ ဖြင့်။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို။ ပဟရိ၊ ပုတ်ခတ်ပြီ။ ဝါ- ရွက်ပြီ။ သီဟော၊ သည်။ ဝေဂံ၊ အဟုန်ကို။ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကလလာ၊ ညွှန်မှ။ ဥဂ္ဂန္ဓာ၊ တက်၍။ ဝါ- တက်ပြီးလျှင်။ ပက္ခန္ဓိတွာ၊ ပြေး၍။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်း၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုခြင်္သေ့သည်။ မုဟုတ္တံ၊ အတန်ငယ်။ ဝါ- တစ်မုဟုတ်မျှ။ ဝိဿမိတွာ၊ အပင်အပန်းဖြေ၍။ သရံ၊ အိုင်သို့။ ဩရုယျ၊ ဆင်း၍။ ကဒ္ဓမံ၊ ညွှန်ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍။ ဒရထံ၊ ပူပန်ခြင်းကို။ ပဋိပ္ပဿမ္မေတွာ၊ ငြိမ်းစေပြီး (၍)လျှင်။ ဧကံ၊ တစ်ကောင်သော။ မဟိသံ၊ ကျွဲကို။ ဝမိတွာ၊ သတ်၍။ ဒါဌာဟိ၊ အစွယ်တို့ဖြင့်။ ဩဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထွင်း၍။ မံသံ၊ အသားကို။ ဥဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ခွါ၍။ “သမ္မာ ကောင်းသော မြေခွေး။ ဝါ-အဆွေ မြေခွေး။ ခါဒ၊ စားလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၏။) သိင်္ဂီလဿ၊ မြေခွေး၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ တေန၊

ထိုမြေခွေးသည်။ ခါဒိတော၊ ခဲစားအပ်ပြီးသော်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ခါဒိ၊ စား၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သိင်္ဂီလော၊ သည်။ ဧကံ မံသပေသိ၊ သားတစ်တစ်တုံးကို။ ခုံသိတွာ၊ ကိုက်၍။ ဂဏှိ၊ ချီ၏။ “သမ္မာ၊ ကောင်းသော မြေခွေး။ ဣဒံ၊ ဤအမဲတုံးကို။ ကိမတ္ထာယ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ (ဂဏှာသိ၊ ချီသနည်း။)”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ (သာမိ၊ သခင်။) “တုမှာကံ၊ အရှင်တို့၏။ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿာ၊ ထို ကျွန်မ၏။ ဘာဂေါ၊ အဖို့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သီဟော၊ သည်။ “ဂဏှာဟိ၊ ချီလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ သီဟိယာ၊ ခြင်္သေ့မ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ မံသံ၊ အမဲကို။ ဂဏှိတွာ၊ ချီ၍။ “သမ္မာ၊ ကောင်းသော မြေခွေး။ ဧဟိ၊ လာလော့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဒနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ သခိယာ၊ အဆွေခင်ပွန်းမ၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂမိဿာမာ၊ သွားကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္နာ၊ သွားပြီးလျှင်။ မံသံ၊ အမဲကို။ ခါဒါပေတွာ၊ စားစေ၍။ သိင်္ဂီလဉ္စ၊ မြေခွေးဖိုကိုလည်းကောင်း။ သိင်္ဂီလိဉ္စ၊ မြေခွေးမကိုလည်းကောင်း။ အဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ “ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ တုမော၊ သင်တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပဋိဇ္ဇေဂ္ဂိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဂုဟာယ၊ မိမိဂူ၏။ ဒွါရေ၊ တံခါးနား၌။ အညိဿာ၊ အခြားသော။ ဂုဟာယ၊ ဂူ၌။ ဝသာပေသိ၊ နေစေ၏။ တေ၊ ထိုခြင်္သေ့ မြေခွေးတို့သည်။ တတော၊ ထိုနေ့မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ဂေါစရာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှါ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ သီဟိဉ္စ၊ ခြင်္သေ့မကိုလည်းကောင်း။ သိင်္ဂီလိဉ္စ၊ မြေခွေးမကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့ကုန်၍။ သိင်္ဂီလေန၊ မြေခွေးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္နာ၊ သွားကြကုန်၍။ နာနာမဂေ၊ အထူးအထူးကုန်သော သားတို့ကို။ ဝမိတွာ၊ သတ်၍။ ဥဘောပိ၊ ခြင်္သေ့မြေခွေးနှစ်ဦးတို့သည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ မံသံ၊ ကို။ ခါဒိတွာ၊ စားကုန်၍။ ဣတရာသမ္ပိ၊ မိမိတို့မှတစ်ပါးကုန်သော။ ဒိန္နံ၊ ခြင်္သေ့မ မြေခွေးမတို့အဖို့။ ဝါ- ခြင်္သေ့မ မြေခွေးမတို့၏။ (အတ္ထာယ၊ ငှါ။) အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၍။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာလေ၊ ကာလသည်။ ဂစ္ဆန္တေ၊ ရှည်မြင့်လတ်သော်။ သီဟိ၊ ခြင်္သေ့မသည်။ ဒွေ၊ ပုတ္တေ၊ သားနှစ်ခုတို့ကို။ ဝါ- ဒွေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ ပုတ္တေ၊

သားဖြစ်ကုန်သော ခြင်္သေ့လေးတို့ကို။ ဝိဇာယိ၊ မွေးဖွား၏။ သိင်္ဂီလိပိ၊ မြေခွေးမ သည်လည်း။ ဒွေ ပုတ္တော၊ တို့ကို။ ဝါ- ဒွေ၊ ကုန်သော။ ပုတ္တော၊ မြေခွေးလေးတို့ကို။ ဝိဇာယိ၊ မွေးဖွား၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုခြင်္သေ့ မြေခွေးတို့ သည်လည်း။ သမဂ္ဂဝါသံ၊ အညီအညွတ်နေခြင်းကို။ ဝသိသု၊ နေကြကုန်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သီဟိယာ၊ ခြင်္သေ့မအား။ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ “အယံ သီဟော၊ ဤခြင်္သေ့သည်။ သိင်္ဂီလိပိ၊ မြေခွေး ဖိုကိုလည်းကောင်း။ သိင်္ဂီလိပိ၊ မြေခွေးမကိုလည်းကောင်း။ သိင်္ဂီလိပိတကေ စ၊ မြေခွေးငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပိယာယတိ၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုး၏။ ဣမဿ၊ ဤခြင်္သေ့အား။ သိင်္ဂီလိယာ၊ မြေခွေးမနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သန္တဝေ၊ စပ်ယှက်ရခြင်းရှိသည်။ အတ္ထိ နန၊ ရှိလေယောင်တကား။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ စပ်ယှက်ရသောကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော။ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ယဒိ ပန၊ အကယ်၍ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ၊ ဤမြေခွေးမကို။ ပိဠေတွာ၊ နှိပ်စက်၍။ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ပလာပေယျ၊ ပြေးစေရမူကား။ ယန္တုန၊ ကောင်းလေစွ”။ ဣတိ၊ သို့။ (ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။) သာ၊ ထိုခြင်္သေ့မသည်။ သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏။ သိင်္ဂီလံ၊ မြေခွေးဖိုကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဂေါစရာယ၊ အစာရှာအံ့ သောငှါ။ ဂတကာလေ၊ သွားသော ကာလ၌။ သိင်္ဂီလံ၊ မြေခွေးမကို။ ပိဠေသိ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၏။ တဇ္ဇေသိ၊ ခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲ၏။ “ကိံ၊ အသို့နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲ သနည်းဟူမူကား။) “ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသသိ၊ နေလာဘိသနည်း။ (ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။) (ဣတော၊ ဤ အရပ်မှ။) န ပလာယသိ၊ မပြေးသေးသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ (ပိဠေသိ၊ နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲ၏။ တဇ္ဇေသိ၊ ခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲ၏။) အဿာ၊ ထိုခြင်္သေ့မ၏။ ပုတ္တာပိ၊ သားတို့သည်လည်း။ သိင်္ဂီလိပုတ္တော၊ မြေခွေးမ၏သားတို့ကို။ တထေဝ၊ ထိုအတူ သာလျှင်။ တဇ္ဇေယိသု၊ ခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲကုန်၏။ သိင်္ဂီလိ၊ မြေခွေးမသည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သိင်္ဂီလဿ၊ မြေခွေးဖိုအား။ ကထေတွာ၊ ပြောဆို၍။ “သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ဧတာယ၊ ထိုခြင်္သေ့မ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကတဘာဝမ္ပိ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ (မယံ၊ တို့သည်။) န ဇာနာမ၊ မသိကုန်။ မယံ၊

တို့သည်။စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝသိမ္မ၊ နေခဲ့ကုန်ပြီ။ နော၊ ငါတို့အား။ နာသာပေယျာပိ၊ ပျက်စီးစေမှုလည်း ပျက်စီးစေရာ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဝသနဌာနမေဝ၊ နေရာ အရပ်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးဖို သည်။ တဿာ၊ ထိုမြေခွေးမ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သီဟံ၊ ခြင်္သေ့မင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ “သာမိ၊ သခင်။ အမွေဟိ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည်။ တုမှာကံ၊ သခင်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိဝုတ္ထံ၊ ကြာမြင့်စွာနေခဲ့ပြီ။ အတိစိရံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ။ ဝသန္တာ နာမ၊ နေကုန်သော သူတို့မည်သည်ကို။ အပ္ပိယာ၊ မချစ်လုံးလုံး မုန်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဂေါစရာယ၊ အစာရှာသွားအံ့သောငှါ။ ပက္ကန္တကာလေ၊ ဖဲသွားရာအခါ၌။ သီဟိ၊ ခြင်္သေ့မသည်။ သိင်္ဂီလိ၊ မြေခွေးမကို။ ဝိဟေဌေတိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ ‘ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ (တုမေ၊ တို့။) ဝသထ၊ နေလာကုန်ဘိ သနည်း။ ပလာယထ၊ ပြေးကြကုန်လော့’။ ဣတိ၊ သို့။ တဇ္ဇေတိ၊ ခြိမ်းခြောက်၏။ သီဟပေါတကာပိ၊ ခြင်္သေ့ငယ်တို့သည်လည်း။ သိင်္ဂီလပေါတကေ၊ မြေခွေးမ၏ သားငယ်တို့ကို။ တဇ္ဇေန္တိ၊ ခြိမ်းခြောက်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ န ရောစေတိ၊ မနှစ်သက်။ တေန၊ ထိုသူသည်။ သော၊ ထိုမနှစ်သက်အပ်သော သူကို။ “ယာဟိတိ၊ သွားလော့ဟူ၍”။ နိဟရိတဗ္ဗော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိဟေဌနံ နာမ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းမည်သည်။ ကိမတ္ထိယံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆိုလိုရကား။ “ယေန ကာမံ။ပ။ သရဏတော ဘယ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၁၃။ “ယေန ကာမံ ပဏာမေတိ၊ ဓမ္မော ဗလဝတံ မိဂီ။

ဥန္နဒန္တိ ဝိဇာနာဟိ၊ ဇာတံ သရဏတော ဘယ”န္တိ။

ဂါထာအနက် ဥန္နဒန္တိ၊ အထက်သို့ကော့ညွတ်သော အစွယ်ပြူးပြူးရှိသော။ မိဂီ၊ သားများသနင်း ခြင်္သေ့မင်း။ ဣဿရော၊ အစိုးရသော သူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိကို။ သေဝကံ၊ မှီဝဲခစားသသူကို။ ယေန၊ အကြင်အရပ်အဖို့ဖြင့်။ ကာမံ၊ သွားစေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ တေန ဒိသာဘာဂေန၊ ထိုအရပ်အဖို့ဖြင့်။ ပဏာမေတိ၊ နှင်ထုတ်လိုက်၏။ ဧသော၊ ဤသို့ အလိုရှိရာနှင်လိုက်ခြင်းသည်။ ဗလဝတံ၊ အစိုးရလတ်အားရှိမြတ်သော သူတို့၏။ ဓမ္မော၊ ထုံးစံသဘောတည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်။ ဝိဇာနာဟိ၊ သိတော်မူလော့။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ သရဏတော၊ ကိုးကွယ်ရာမှ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကိုးကွယ်ရာမှ ဘေးဖြစ်လာသောကြောင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဌာနမေဝ၊ နေမြဲအရပ်သို့သာလျှင်။ ဂမိဿာမ၊ သွားကြကုန်တော့အံ့။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယေန ကာမံ ပဏာမေတိ ဓမ္မော ဗလဝတန္တိ၊ ယေန ကာမံ ပဏာမေတိ ဓမ္မော ဗလဝတံ ဟူသည်ကား။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ဝါ- အားကောင်းသော။ ဣဿရော၊ အစိုးရသောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိကို။ သေဝကံ၊ မှီဝဲခစားသသူကို။ ယေန ဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တေန ဒိသာဘာဂေန၊ ထိုအရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ သော၊ ထိုအစိုးရသောသူသည်။ ပဏာမေတိ နိဟရတိ၊ နှင်ထုတ်လိုက်၏။ ဧသ ဧသော၊ ဤသို့ အလိုရှိရာ နှင်လိုက်ခြင်းသည်။ ဗလဝတံ ဗလဝန္တာနံ၊ အားရှိကုန်သော။ ဝါ- အားကောင်းကုန်သော။ ဣဿရာနံ၊ အစိုးရလတ်အားရှိမြတ်သောသူတို့၏။ ဓမ္မော သဘာဝေါ၊ ထုံးစံသဘောတည်း။ ပဝေဏီဓမ္မော စ၊ အစဉ်အဆက်ဖြစ်သော ထုံးစံသဘောသာတည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဝါသံ၊ သင်ခြင်္သေ့မင်းထံ၌ နေခြင်းကို။ သစေ န ရောစေထ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်ကုန်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ မနှစ်သက်သည်ရှိသော်။ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်စွာသာလျှင်။ နော၊ ငါတို့အား။ နိဟရထ၊ နှင်ထုတ်ကြကုန်လော့။ ဝိဟေဌနေန၊ ညဉ်းဆဲခြင်းဖြင့်။ ကော အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ ဣမံ အဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒီပေန္တော၊ ပြလျက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ “ယေန ကမ္မံ” စသော ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ မိဂီတိ၊ မိဂီဟူသည်ကား။ သီဟံ၊ ခြင်္သေ့ကို။ အာလပတိ၊ ရှေးရှုခေါ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝါ- ချဲ့ဦးအံ့။ သော၊ ထိုခြင်္သေ့သည်။ မိဂရာဇတာယ၊ သားတို့သနင်း ခြင်္သေ့မင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုခြင်္သေ့မင်းအား။ မိဂါ၊ သားသမင်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့ သားသမင်တို့ရှိသောကြောင့်။ သော၊ ထိုခြင်္သေ့မင်းသည်။ မိဂီ၊ မိဂီမည်၏။ ဥန္နဒန္တိတိပိ၊ ဥန္နဒန္တိဟူ၍လည်း။ တမေဝ၊ ထိုခြင်္သေ့မင်းကိုပင်လျှင်။ အာလပတိ၊ ရှေးရှုခေါ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝါ- ချဲ့ဦးအံ့။ သော၊ ထိုခြင်္သေ့မင်းသည်။ ဥန္နတာနံ၊ အထက်သို့ ကော့ညွတ်ကုန်သော။ ဒန္တာနံ၊ အစွယ်တို့၏။ ဝါ- တို့သည်။ အတ္ထိယာယ၊ ရှိသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုခြင်္သေ့မင်းအား။ ဥန္နတာ၊ အထက်သို့ ကော့ညွတ်
ကုန်သော။ ဒန္တာ၊ အစွယ်တို့ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
(သော၊ ထိုခြင်္သေ့မင်းသည်။ ဥန္နဒန္တိ၊ ဥန္နဒန္တိမည်၏။ “ဥန္နတဒန္တိ”တိပိ၊ “ဥန္နတဒန္တိ”
ဟူ၍လည်း။ ပါဠောယေဝ၊ ပါဠတစ်မျိုးသည်သာလျှင်။ အတ္တိ၊ အချို့စာအုပ်တွင်
ရှိသေး၏။ ဝိဇာနာဟိတိ၊ ဝိဇာနာဟိ ဟူသည်ကား။ “ဧသ ဧသော၊ ဤသို့ အလို
ရှိရာ နှင်ထုတ်လိုက်ခြင်းသည်။ ဣဿရာနံ၊ အဖိုးရလတ် အားရှိမြတ်သောသူတို့၏။
ဓမ္မော၊ ထုံးစံသဘောတည်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တံ၊ သည်။ ဇာနာဟိ၊ သိတော်
မူလော့။ ဇာတံ သရဏာတော ဘယံတိ၊ ဇာတံ သရဏာတော ဘယံ ဟူသည်ကား။
တုမေ၊ သင်ခြင်္သေ့မင်းတို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပတိဌာနဌေန၊ ထောက်တည်
အားထားရာဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝါ- တည်ရာဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။
သရဏံ၊ မှီခိုကိုးကွယ်ရာတည်း။ တုမှာကညေဝ၊ အသင်ခြင်္သေ့မင်းတို့၏သာလျှင်။
သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာတံ၊ ယခုဖြစ်လာ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဌာနမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာလျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
ဂမိဿာမ၊ ပြန်သွားကြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။

အပရော နယော၊ တစ်သီးတစ်ခြား နည်းတစ်ပါးကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂုစ္စတော၊
ဆိုဦးအံ့။ ဥန္နဒန္တိ၊ အထက်သို့ ကော့ညွတ်သော အစွယ်ပြူးပြူးရှိသော။ တဝ၊
သင်ခြင်္သေ့မင်း၏။ မိဂီ သီဟိ၊ မယားဖြစ်သူခြင်္သေ့မသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်မြေခွေး၏။
ပုတ္တဒါရံ သား မယားကို။ တဇ္ဇန္တိ၊ ခြိမ်းခြောက်လျက်။ ဝါ- ခြိမ်းခြောက်သည်ဖြစ်၍။
ယေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ ကာမံ၊ သွားစေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ တေန၊
ထိုအရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ ပဏာမေတိ၊ နှင်ထုတ်၏။ ယေန ယေနာကာရေဏ၊
အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဣစ္ဆတိ၊ သွားစေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ပဝတ္တတိ၊
အလိုအတိုင်း ဖြစ်စေ၏။ ဝိဟေဌေတိပိ၊ ညှဉ်းလည်း ညှဉ်းဆဲ၏။ ပလာပေတိပိ၊
ပြေးလည်း ပြေးစေ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တံ၊ သင်ခြင်္သေ့မင်းသည်။ ဝိဇာနာဟိ၊
ဖြစ်ပုံအလုံးစုံကို သိလော့။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပုံအလုံးစုံကို သိရာ၌။ အမေဟိ၊
အကျွန်ုပ်မြေခွေး ဇနီးမောင်နှံမိသားစုတို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။
သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင် အံ့နည်း။ ဝါ- တတ်ကောင်းအံ့နည်း။ ဗလဝတံ ဗလဝန္တာနံ၊
အားရှိကုန်သော။ ဝါ- အားကောင်းကုန်သောသူတို့၏။ ဧသ ဧသော၊ ဤသို့
အလိုရှိရာ နှင်ထုတ်လိုက်ခြင်း သည်။ ဓမ္မော သဘာဝေါ၊ ထုံးစံဓမ္မတာ သဘော

တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်မြေခွေး ဇနီးမောင်နှံတို့သည်။ ဂမိဿာမ၊ သွားကြကုန်တော့အံ့။ ကဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ သရဏတော၊ ကိုးကွယ်ရာမှ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာတံ၊ ယခုဖြစ်လျက် ရှိ၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏ အဖွင့်အနက်တည်း။

သီဟော၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုမြေခွေး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သီဟိံ၊ ခြင်္သေ့မကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အာဟ၊ ဆိုသနည်း။ “ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းသော ခြင်္သေ့မ။ အသုကသ္မိံ နာမ ကာလေ၊ ဤမည်သော ကာလ၌။ မမ၊ ငါ၏။ ဂေါစရတ္ထာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှါ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သော။ ဒိဝသေ၊ နေ့၌။ ဣမိနာ သိင်္ဂီလေန၊ ဤမြေခွေးနှင့်လည်းကောင်း။ ဣမာ စ သိင်္ဂီလိယာ၊ ဤမြေခွေးမနှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ (တွံ၊ သည်။) သရသိ၊ အောက်မေ့မိ၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ (သီဟိံ၊ ကို။ အာဟ၊ မေး၏။) (အယျ၊ အရှင်။) အာမ၊ အိမ်း။ သရာမိ၊ အောက်မေ့ ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္ထေ၊ သော်။) သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ အနာဂမနဿ၊ မလာခြင်း၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဇာနာသိ ပန၊ သိ၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ၏။) သာမိ၊ အရှင်။ (အဟံ၊ သည်။) န ဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္ထေ၊ သော်။) “ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းသော ခြင်္သေ့မ။ အဟံ၊ သည်။ ‘ဧကံ မိဂံ၊ သားတစ်ခုကို။ ဝါ- သားကောင် တစ်ကောင်ကို။ ဂဏှိဿာမ၊ ဖမ်းအံ့’။ ဣတိ၊ သို့။ (ဂမနကာလေ၊ သွားရာအခါ၌။) ဝိရဇ္ဈိတွာ၊ ချော်၍။ ကလလေ၊ ညွှန်၌။ လဂ္ဂေါ၊ ကျွန်နစ်၏။ ဝါ- ငြိကပ်၏။ တတော၊ ထိုညွှန်မှ။ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်အံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ နိရာဟာရော၊ အစာမစား ရဘဲ။ ဝါ- အစာအာဟာရ မရှိသည် ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ခဲ့ရ(၏)ပြီ။ သွာဟံ၊ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဣမံ သိင်္ဂီလံ၊ ဤမြေခွေးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိံ၊ ရခဲ့ရ(၏)ပြီ။ အယံ၊ ဤမြေခွေးသည်။ မေ၊ ၏။ ဇီဝိတ- ဒါယကော၊ အသက်ကို ပေးသော။ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းတည်း။ မိတ္တဓမ္မေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏ တရား၌။ ဌာတုံ၊ တည်အံ့သောငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော မြေခွေးတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ မိတ္ထော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဒုဗ္ဗလော နာမ၊ အားနည်းသော မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတော၊ ဤနေမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ မယျံ၊ ငါ၏။ သဟာယဿ စ၊ အဆွေခင်ပွန်း မြေခွေးအားလည်းကောင်း။

သဟာယိကာယ စ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော မြေခွေးမ အားလည်းကောင်း။
ပုတ္တကာနဉ္စ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏သားငယ်တို့အားလည်းကောင်း။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော။ အဝမာနံ၊ မထိမဲ့မြင်အမှုကို။ မာ အကာသိ၊ မပြုလင့်။ ဣတိ၊
သို့။ ဝတ္တာ၊ ရှိ။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်။ “အပိ စေပိ။ပ။ မမ ပါဏဒေါ”တိ၊ ဟူ၍။
ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊
ဆို(၏)ပြီ။

၁၄။ “အပိ စေပိ ဒုဗ္ဗလော မိတ္တာ၊ မိတ္တဓမ္မေသု တိဋ္ဌတိ။

သော ဉာတကော စ ဗန္ဓု စ၊ သော မိတ္တာ သော စ မေ သခါ။

ဒါဌိနိ မာ’တိမညိတ္ထော၊ သိင်္ဂီလော မမ ပါဏဒေါ”တိ။

ဂါထာအနက် ဒါဌိနိ၊ ခြင်္သေ့မ။ စေ၊ အကယ်၍။ ဒုဗ္ဗလောပိ၊ အားနည်းငြားသော်
လည်း။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ မိတ္တဓမ္မေသု၊ အဆွေခင်ပွန်း
တို့၏ တရားတို့၌။ အပိ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍တည်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပေအံ့။ သော၊
ထိုအဆွေခင်ပွန်းတရား၌ တည်ပေသသူသည်။ ဉာတကော စ၊ အမျိုးလည်းဖြစ်၏။
သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ မေ၊ ၏။ မိတ္တာ စ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းဖြစ်ပေ၏။ သော၊
ထိုမြေခွေးသည်။ မေ၊ ၏။ သခါ စ၊ စားဖော်သောက်ဖက်လည်း ဖြစ်ပေ၏။ ယသ္မာ၊
အကြံကြောင့်။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ပါဏဒေါ၊ အသက်ကို
ပေးတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဟာယံ ဝါ၊ အပေါင်း အဖော်ဖြစ်သော
မြေခွေးကို လည်းကောင်း။ သဟာယံ ဝါ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်သော
မြေခွေးမကိုလည်းကောင်း။ တုမေ၊ သင်တို့သားသမီးတစ်စုတို့သည်။
မာတိမညိတ္ထော၊ မထေမဲ့မြင် မပြုကြကုန်လင့်။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထို အပိ စေပိ ဟူသော ဂါထာ၌။ ဧကော၊
တစ်ခုသော။ အပိသဒ္ဒေါ၊ အပိ၌ ပိသဒ္ဒါသည်။ အနုဂ္ဂဟတ္ထော၊ ချီးမြှောက်ခြင်း
အနက်ရှိ၏။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ (အပိသဒ္ဒေါ၊ စေပိ၌ ပိသဒ္ဒါသည်။)
သမ္ဘာဝနတ္ထော၊ ချီးမွမ်းခြင်း အနက်ရှိ၏။ တတြ၊ ထိုဂါထာ၌။ အယံ၊
ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ ယောဇနာ၊ ပုဒ်အနက်တို့ကို ယှဉ်စေခြင်းတည်း။
ဒုဗ္ဗလောပိ၊ အားနည်းငြားသော်လည်း။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ မိတ္တဓမ္မေသု၊
အဆွေခင်ပွန်းတို့၏တရားတို့၌။ စေ အပိ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ တည်ခြင်းငှါ

တတ်နိုင်ပေအံ့။ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ သစေ သက္ကောတိ၊ အကယ်၍ တည်ခြင်းငှါ
 တတ်နိုင်ပေအံ့။ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ သစေ သက္ကောတိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့။
 သော၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတရား၌ တည်သူသည်။ ဉာတကော စ၊ အမျိုးသည်လည်း
 ဖြစ်၏။ ဗန္ဓု စ၊ အဆွေသည်လည်းဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။
 မေတ္တစိတ္တတာယ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ- မေတ္တာ
 ရှိသော စိတ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မိတ္တာ စ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းဖြစ်ပေ၏။
 သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ မေ၊ ၏။ သဟာယဌေန၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 ဝါ- အဖော်သဟဲ၏အဖြစ်ကြောင့်။ သခါ စ၊ စားဖော်သောက်ဖက်လည်းဖြစ်၏။
 ဒါဌိနာမာ'တိ မညိတ္ထောတိ၊ ဒါဌိနာမာ'တိ မညိတ္ထော ဟူသည်ကား။ ဒါဌာသမ္ပန္နော
 အစွယ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘဒ္ဒေ သီဟိ၊ အို. ကောင်းသော ခြင်္သေ့မ။ မယံ၊ ငါ၏။
 သဟာယံ ဝါ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်သော မြေခွေးကိုလည်းကောင်း။ သဟာယံ ဝါ၊
 အပေါင်းဖော်ဖြစ်သော မြေခွေးမကိုလည်းကောင်း။ (တုမော၊ သင်သားသမီးတစ်စု
 တို့သည်။) မာတိမညိ မာ အတိမညိတ္ထော၊ မထေမဲ့မြင် မပြုကြကုန်လင့်။ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏။ အယံ သိင်္ဂီလော၊ ဤမြေခွေးသည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ပါဏဒေါ၊
 အသက်ကို ပေးတတ်၏။ ဝါ- အသက်ကို ပေးသူတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား
 ဂါထာ၏ အနက်တည်း။ တစ်နည်း- တွံ၊ သင် သားသမီးတစ်စုတို့သည်။ မာ
 အတိမညိ၊ မထေမဲ့မြင်မပြုလင့်။

သော၊ ထိုခြင်္သေ့မသည်။ တဿ၊ ထိုခြင်္သေ့မင်း၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ သိင်္ဂီလိ၊
 မြေခွေးမကို။ ခမာပေတ္တာ၊ သည်းခံစေ၍။ တတော၊ ထိုနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။
 သပုတ္တာယ၊ သားနှင့်တကွသော။ တာယ၊ ထိုမြေခွေးမနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သမဂ္ဂဝါသံ၊
 အညီအညွတ် နေခြင်းကို။ ဝသိ၊ နေ၏။ သီဟပေါတကာပိ၊ ခြင်္သေ့ငယ်တို့
 သည်လည်း။ သိင်္ဂီလပေါတ ကေဟိ၊ မြေခွေးငယ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကိဠမာနာ၊
 ကစားကုန်လျက်။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ (ဝသမာနာ၊ နေကြကုန်
 သည်ဖြစ်၍။) မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့၏။ အတိက္ကန္တကာလေပိ၊ လွန်သော
 ကာလ၌လည်း။ မိတ္တဘာဝံ၊ မိတ်ဆွေ၏အဖြစ်ကို။ အဘိန္နိတွာ၊ မပျက်ကုန်မူ၍။
 သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ ဝသိသု၊ နေကြကုန် (၏)ပြီ။ တေသံ၊ ထိုခြင်္သေ့
 မြေခွေးတို့အား။ သတ္တကုလပရိဝဋ္ဌေ၊ အမျိုးခုနစ်ဆက် တိုင်အောင်။ အဘိဇ္ဇမာနာ၊
 မပျက်သော။ မေတ္တိ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ အဂမာသိ၊ ဖြစ်လာသတည်း။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရား
ဒေသနာတော်ကို။ အဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာ
တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်တော်ကို။ သမောဓာနေသိ၊
ပေါင်းတော် မူ(၏)ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပြတော်မူ
သည်၏အဆုံး၌။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပန္နာ၊
သောတာပန်တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ကေစိ၊ တို့သည်။ သကဒါဂါမိနော၊
ဂါမ်တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ကေစိ၊ တို့သည်။ အနာဂါမိနော၊ ဂါမ်တို့သည်။
(ဟောန္တိ။) ကေစိ၊ တို့သည်။ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာ တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ကိ၊ အဘယ်သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူသနည်း။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။) အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ တဒါ၊
ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝါ- ထိုအခါတုန်းက။ သိင်္ဂါလော၊ မြေခွေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့
ဖူးပြီ။ (ဧတရဟိ၊ ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။
ဝါ- ထိုအခါတုန်းက။ သိဟော ပန၊ ခြင်္သေ့သည်ကား။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။
ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။ (ဣတိ ဣဒံ
ပရိသမာပနံ၊ ဤသို့သော ပြီးဆုံးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။)

သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂုဏဇာတကဝဏ္ဏနာ၊
ဂုဏဇာတ်၏အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ဆုံးခန်းတိုင်မြောက် အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

၈။ သုဟနုဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ သည်။ နယိဒံ ဝိသမသီလေနာတိ အာဒိကေန၊ နယိဒံ
ဝိသမသီလေန ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဂါထာပုဒ်ဖြင့်။
(ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။) ဣဒံ၊ ဤသုဟနုဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။
ဝိဟရန္တော၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ စက္ခုဘိက္ခု၊ ကြမ်းကြုတ်
ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောကြားတော်
မူ(၏)ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဇေတဝနေပိ၊ ဇေတဝန်

ကျောင်းတော်၌လည်း။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ကော၊ ကြမ်းကြုတ်သည်။ ဖရသော၊ ရုန့်ရင်းသည်။ သာဟသိကော၊ နိုင်ထက်ကလူ မူတတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇနပဒေပိ၊ ဇနပုဒ်၌လည်း။ ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ကော၊ သည်။ ဖရသော၊ သည်။ သာဟသိကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ (၏)ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌နေသော။ ကေနစိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုသာဖြစ်သော။ ကရဏီယေန၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်။ ဇေတဝနံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ (၏)ပြီ။ သာမဏေရာ စ၊ သာမဏေတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒဟရဘိက္ခု၊ စ၊ ရဟန်းငယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုဇနပုဒ်နေရဟန်း၏။ စက္ကဘာဝံ၊ ကြမ်းကြုတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဇနန္တိ၊ သိကုန်၏။ “ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ စက္ကာနံ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဿိဿာမာတိ၊ မြင်ကုန်အံ့”ဟု။ ကုတူဟလေန၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်အားဖြင့်။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုဇနပုဒ်နေရဟန်းကို။ ဇေတဝနဝါသိကဿ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းနေ ရဟန်း၏။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်သို့။ ပဟိဏိသု၊ ပို့ကြကုန်(၏)ပြီ။ စက္ကော၊ ကြမ်းကြုတ် ကုန်သော။ တေ ဥဘောပိ၊ ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည်လည်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဒိသ္မာ စ၊ မြင်ကုန်၍သာလျှင်။ ပိယသံဝါသံ၊ ချစ်ခင်စွာပေါင်းသင်းကြကုန်လျက်။ သံသန္နိသု၊ နှီးနှောကြကုန်၏။ သမိသု၊ နေကြကုန်(၏)ပြီ။ ဟတ္ထပါဒ-ပိဋ္ဌိသမ္မာဟနာဒိနိ၊ လက်ကို ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ ခြေကို ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ ကျောက်ကုံးကို ဆုပ်နယ်ခြင်း အစရှိသည် တို့ကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်(၏)ပြီ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေတုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်(၏)ပြီ။ ကံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေကုန်သနည်း။ “အာဝုသော၊ တို့။ စက္ကော၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည်။ အညေသံ၊ တစ်ပါးသူတို့၏။ ဥပရိ၊ အပေါ်၌။ စက္ကော၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်၏။ ဖရသော၊ ရုန့်ရင်းကုန်၏။ သဟသိကာ၊ နိုင်ထက်ကလူ မူကြကုန်၏။ အညမညံ ပန၊ အချင်းချင်းမူကား။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်ကြကုန်သည်။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိကြကုန်သည်။ ပိယသံဝါသ၊ ချစ်ခင်ပေါင်းသင်းခြင်း ရှိကြကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကုတိ၊ ဤစကားကို။ (သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်ပြီ။) သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္နာ၊ လာတော်မူလတ်၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယ၊ အဘယ်မည်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။

အတ္တနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ ကုတိ၊ သို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ ရှိ။ “ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ (မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးမိကြကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကြပါကုန်၏။ ကုတိ၊ သို့၊ ဝုတ္တော၊ နားတော် လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုဒါနေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ (တေ ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ အညေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သော သူတို့၏။ ဥပရိ၊ ဌိ။ စက္ကာ၊ ကုန်သည်။ ဖရုသာ၊ ကုန်သည်။ သာဟသိကာ၊ နိုင်ထက်ကလူ မူတတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ ပန၊ မူကား။ သမဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်။ သမ္မောဒမာနာ၊ ကုန်သည်။ ပိယသံဝါသာ၊ ကုန်သည်။) န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌ လည်း။ ဧတေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အညေသံ၊ တို့၏။ (ဥပရိ၊ ဌိ။) စက္ကာ၊ ကုန်သည်။ ဖရုသာ၊ ကုန်သည်။ သာဟသိကာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ ပန၊ အချင်းချင်းမူကား။ သမဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်။ သမ္မောဒမာနာ၊ ကုန်သည်။ ပိယသံဝါသာ စ၊ ကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ဖူးပြီ။ ကုတိ၊ သို့၊ ဝတ္တာ၊ ရှိ။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌိ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌိ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ သဗ္ဗတ္ထသာဓကော၊ ခပ်သိမ်းသော ကိစ္စတို့ကို ပြီးစေတတ်သော။ အတ္ထဓမ္မာနုသာသကော၊ အကျိုးအကြောင်းကို ဆုံးမတတ်သော။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ သော ပန ဇာရာ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ထောကံ၊ စဉ်းငယ်။ ဓနုလောဘပကတိကော၊ ဥစ္စာကို မက်မောတတ်သော သဘော ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းအား။ မဟာသောဏော နာမ၊ မဟာသောဏအမည် ရှိသော။ ကုဋ္ဌအသော၊ စဉ်းလဲသော မြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယ၊ ဌိ။ ဥတ္တရာပထကာ၊ ဥတ္တရာပထတိုင်း၌နေကုန်သော။ အဿဝါဏိဇာ၊ မြင်းကုန်သည် တို့သည်။ ပဉ္စအဿသတာနိ၊ မြင်းငါးရာတို့ကို။ အာနေသံ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်(၏) ပြီ။ အဿာနံ၊ မြင်းတို့၏။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်(၏)ပြီ။ တတော၊ ထိုကာလ၌။ ပုဗ္ဗေ ပန၊ ရှေး၌ကား။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အသော၊ မြင်းတို့ကို။ အဠိပေတွာ၊ အဖိုး ဖြတ်စေ၍။ ဝါ- အဖိုးဖြတ်၍။ မူလံ၊ အရင်းဥစ္စာကို။ အပရိဟာပေတွာ၊ မလျော့စေမူ၍။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုအဖိုးအရင်းကို။

ပရိဟာယမာနော၊ လျော့စေသည်ရှိသော်။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ဝါ-
တစ်ယောက်သော။ အမစ္စံ၊ ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “တာတ၊ အချင်း။
(တွံ၊ သည်။) အဿေ၊ တို့ကို။ အတ္ထိပေဟိ၊ အဖိုးဖြတ်စေလော့။ အတ္ထိပေ န္ဓော စ၊
အဖိုးဖြတ်သော်လည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ မဟာသောဏံ၊ မဟာသောဏမြင်းကို။
ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (ဝိဿဇ္ဈိယမာနေ၊ လွတ်အပ်သည်
ရှိသော်။) တေသံ အဿာနံ၊ ထိုဥတ္တရာပထမြင်းတို့၏။ အန္တရံ၊ အတွင်းသို့။
ပဝိဿတိ၊ ဝင်၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊
လွတ်လိုက်၍။ အဿေ၊ မြင်းတို့ကို။ ခုံသာပေတွာ၊ ကိုက်စေ၍။ ဝဏိတေ၊ အနာ
တို့ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဒုဗ္ဗလကာလေ၊ အားနည်းသော ကာလ၌။ ဝါ-
အားမရှိသော ကာလ၌။ မူလံ၊ အဖိုးအရင်း ကို။ ဟာပေတွာ၊ လျော့စေ၍။ အဿေ၊
တို့ကို။ အတ္ထိပေယျာသိ၊ အဖိုးဖြတ်စေလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သော၊
ထိုအမတ်သည်။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”ဟူ၍။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ တထာ၊
ထိုမင်းဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။

အဿဝါဏိဇာ၊ မြင်းကုန်သည်တို့သည်။ အနတ္တမနာ၊ မနှစ်သက်ကုန်သည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တေန၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ကတကိရိယံ၊ ပြုအပ်သော
အမှုအရာကို။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်(၏)ပြီ။
ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “တုမှာကံ၊ တို့၏။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ကုဋ္ဌအဿော၊ စဉ်းလဲသော
မြင်းသည်။ နတ္ထိ ကိံ ပန၊ မရှိသလော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး (၏)ပြီ။ သာမိ၊ အရှင်။
သုဟနုနာမ၊ သုဟနုအမည်ရှိသော။ စက္ကော၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ ဖရသော၊
ရုန့်ရင်းသော။ (အဿော၊ သည်။) အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။
တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။
တံ အဿံ၊ ထိုသုဟနုမည်သော မြင်းကို။ အာနေယျာထ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့။
ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ။) တေ၊ ထိုမြင်းကုန်သည်တို့သည်။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”
ဟူ၍။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံကုန်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာကြကုန်သည်
ရှိသော်။ တံ ကုဋ္ဌဿံ၊ ထိုသုဟနုအမည်ရှိသော မြင်းစဉ်းလဲကို။ ဂါဟာပေတွာ၊
ယူခဲ့စေ၍။ အာဂစ္ဆိသု၊ လာကြကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။
“အဿဝါဏိဇာ၊ မြင်းကုန်သည်ကို။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ သုတွာ၊
ကြား၍။ သီဟပဉ္စရံ၊ ခြင်္သေ့ခံသော လေသွန်တံခါးကို။ ဥဿိဇ္ဇေတွာ၊ ဖွင့်လှစ်၍။

အသေ၊ တို့ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ မဟာသောဏံ၊ မဟာသောဏ
 မြင်းကို။ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ၊ လွတ်စေ(၏)ပြီ။ အဿဝါဏိဇာပိ၊ မြင်းကုန်သည်တို့
 သည်လည်း။ မဟာသောဏံ၊ မဟာသောဏမြင်းကို။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည်ကို။
 ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ သုဟနံ၊ သုဟနုမြင်းကို။ ဝိဿဇ္ဇာပေသု၊ လွတ်စေကုန်၏။ တေ၊
 ထိုမဟာသောဏမြင်း သုဟနုမြင်းတို့သည်။ အညမညံ၊ တစ်စီးသည်တစ်စီးသို့။
 ပတွာ၊ ရောက်ကုန်၍။ သရီရာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ လေဟန္တာ၊ လျက်ကြကုန်လျက်။
 သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ။ အဋ္ဌသု၊ ရပ်တည်ကြကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊
 ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ “ဒွေ၊ နှစ်စီးကုန်သော။ (ဣမေ ကုဋေသေ၊ ဤမြင်းစဉ်းလဲတို့ကို။
 တံ၊ သည်။) ပဿသိ၊ မြင်၏လော့။ ဣမေ ဒွေ ကုဋေသော၊ ဤမြင်းစဉ်းလဲနှစ်စီး
 တို့သည်။ အညေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သော မြင်းတို့၏။ (ဥပရိဇဝ၊ အပေါ်၌သာ။) စက္ကာ၊
 ကြမ်းကြုတ်ကုန်၏။ ဖရုသာ၊ ရုန့်ရင်းကုန်၏။ သာဟသိကာ၊ နိုင်ထက်ကလူ
 မူတတ်ကုန်၏။ အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ အသေ၊ တို့ကို။ ခုသိတွာ၊ ကိုက်ကုန်၍။
 ဂေလညံ၊ နာသည်၏အဖြစ်သို့။ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေတတ်ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌။ အညမညံ ပန၊ အချင်းချင်းကား။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ လေဟန္တာ၊ လျက်ကြ
 ကုန်လျက်။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍။) အဋ္ဌသု၊
 ရပ်တည် ကြကုန်(၏)ပြီ။ ဧတံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိ နာမ၊ အဘယ်မည်သော
 အကြောင်း တဲနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဟေဓိသတ္တော၊ သည်။ “မဟာရာဇ
 ကြီး။ ဣမေ၊ ဤမြင်းနှစ်စီးတို့သည်။ ဝိသမသိလာ၊ မညီမျှသော အလေ့ရှိကုန်
 သည်လည်း။ န၊ မဖြစ်ကုန်။ ဧတေ၊ ထိုမြင်းနှစ်စီးတို့သည်။ သမသိလာ၊ တူမျှသော
 အလေ့ရှိကုန် သည်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) သမဓာတုကာ စ၊ တူမျှသော
 သဘောရှိကုန် သည်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “နယိဒံ။
 ပ။ အသ”န္တိ၊ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထာဒွယံ၊ ဤဂါထာ နှစ်ပုဒ်အပေါင်းကို။ အာဟ၊
 ဆို၏။

၁၅။ “နယိဒံ ဝိသမသိလေန၊ သောဏေန သုဟနူ သဟ။

သုဟနူပိ တာဒိသောယေဝ၊ ယော သောဏဿ သဂေါစရော။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ သုဟနူ၊ သုဟနုမည်သော

မြင်းကြမ်းကြီးသည်။ သောဏေန၊ သောဏမည်သော မြင်းကြမ်း
 ကြီးနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ယိဒံ၊ ယံ ဣဒံ ပေမံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော ဤ

ချစ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တံ ဣဒံ ပေမံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ဤချစ်ခြင်းကို။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝိသမသီလေန၊ မတူမျှသော သဘောအလေ့အားဖြင့်။ န ကရောတိ၊ မပြု။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ သောဏော၊ သောဏသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘော ရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သုဟန္တပိ၊ သုဟန္တ သည်လည်း။ တာဒိသောယေဝ၊ ထိုသောဏသဘောနှင့် တူသော သဘောရှိသည် သာလျှင်တည်း။ သောဏဿ၊ သောဏ၏။ ယော သဂေါစရော၊ အကြင်မြင်းတို့ကို ကိုက်လျက် ကျက်စားခြင်းဟူသော မိမိအကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သုဟန္တပိ၊ သုဟန္တသည်လည်း။ တံ ဂေါစရောယေဝ၊ ထိုသောဏ၏မြင်းတို့ကို ကိုက်လျက် ကျက်စားခြင်းဟူသော အကျင့်နှင့်တူသော အကျင့်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

၁၆။ ပက္ခန္ဓိနာ ပဂဗ္ဘေန၊ နိစ္စံ သန္ဓာနခါဒိနာ။

သမေတိ ပါပံ ပါပေန၊ သမေတိ အသတာ အသန္တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ ဧတေသု၊ ထိုမြင်းနှစ်စီးတို့တွင်။ ပက္ခန္ဓိနာ၊ မြင်းတစ်ပါး၏အပေါ်သို့ ပြေးသွား တက်လွှားခြင်းအလေ့ ရှိသော။ ပဂဗ္ဘေန၊ ကာယကံ၏ ရုန့်ရင်းကြမ်းကြုတ်ခြင်း အစရှိသော ဒုဿီလအကျင့် ရှိသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲမပြတ်။ သန္ဓာနခါဒိနာ၊ မိမိကို ချည်သောကြိုးကို ကိုက်ဖြတ် တတ်သော အလေ့ရှိသော။ ပါပေန၊ ယုတ်မာစွာသော။ အညတရေန၊ တစ်စီးသော မြင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အညတရဿ၊ တစ်စီးသော မြင်း၏။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်အာစာရ ဒုဿီလသဘောသည်။ သမေတိ၊ တူကြ၏။ အသတာ အနာစာရ- ဂေါစရသမ္ပန္နေန၊ ယုတ်မာသောအကျင့် ယုတ်မာသော ကျက်စားခြင်းဟူသော မသူတော်သဘောနှင့်ပြည့်စုံသော။ အညတရေန၊ တစ်ယောက်သော သူနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဣတရဿ၊ တစ်ယောက်သော သူ၏။ အသံ အသာဓုကမ္ပံ၊ မသူတော်အမှု သည်။ သမေတိ၊ တူကြ၏။ ဂူထာဒိနိ၊ မစင်စသည်တို့သည်။ ဂူထာဒိဟိ၊ မစင်စသည် တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သံသန္တန္တိ ဣဝ၊ နှီးနှောကုန်၏သို့။ သံသန္တတိ၊ နှီးနှောကြ၏။

တတ္ထ တသ္မိံ ဂါထာဒွယေ၊ ဌှံ။ နယိဒံ ဝိသမသီလေန၊ သောဏေန သုဟန္တ သဟာ တိ၊ နယိဒံ ဝိသမသီလေန၊ သောဏေန သုဟန္တ သဟ ဟူသည်ကား။ သုဟန္တကုဋေသော၊ သုဟန္တမည်သော မြင်းကြမ်းကြီးသည်။ ဝါ-ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသော မြင်းသည်။ သောဏေန၊ သောဏမြင်းကြမ်းကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။

ယံ ဣဒံ ပေမံ၊ အကြင်ချစ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 ချစ်ခြင်းကိုပြုခြင်းကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိသမသီလေန၊ မညီညွတ်သော အလေ့ဖြင့်။
 ဝါ- မတူမျှသော သဘောအလေ့ဖြင့်။ ကရောတိ၊ ပြုသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ အထ
 ခေါ၊ အဟုတ်သော်ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ သမသီလေနဝ၊ တူမျှသောသဘော
 အလေ့နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဥဘော၊
 နှစ်စီး ကုန်သော။ ဧတေ၊ ဤသုဟနု သောဏမြင်းကြမ်းကြီးတို့သည်။ အတ္တနော၊
 ၏။ အနာတရတာယ၊ မလျှောက်ပတ်သော အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဒုဿီလတာယ၊ သီလမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
 ဝါ- ဒုဿီလ၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း။ သမသီလာ၊ တူမျှသော
 အလေ့ရှိကုန်၏။ သမဒါတုကာ၊ တူမျှ သော ဓာတ်သဘောရှိကုန်၏။ သုဟနုပိ
 တာဒိသောယေဝ၊ ယော သောဏဿ သဂေါ စရောတိ၊ သုဟနုပိ
 တာဒိသောယေဝ၊ ယော သောဏဿ သဂေါစရော ဟူသည်ကား။ သောဏော၊
 သောဏမည်သော မြင်းကြမ်းကြီးသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော
 သဘောရှိ၏။ သုဟနုပိ၊ သုဟနုမည်သော မြင်းကြမ်းကြီးသည်လည်း။
 တာဒိသောယေဝ၊ ထိုသောဏမြင်းကြမ်းကြီးကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိသည်
 သာတည်း။ သောဏဿ၊ သောဏမြင်းကြမ်းကြီး၏။ ယော သဂေါစရော၊
 အကြင်မြင်းတို့ကို ကိုက်လျက် ကျက်စားခြင်းဟူသော မိမိအကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ သောဏော၊ သောဏမြင်းကြမ်းကြီးသည်။ ယံ ဂေါစရော၊ အကြင်မြင်း တို့ကို
 ကိုက်လျက် ကျက်စားခြင်းဟူသော မိမိအကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောပိ၊
 ထိုသုဟနုမြင်းကြမ်းကြီးသည်လည်း။ တံ ဂေါစရောယေဝ၊ ထိုသောဏ၏မြင်းတို့ကို
 ကိုက်လျက် ကျက်စားခြင်းဟူသော အကျင့်နှင့်တူသော အကျင့်ရှိသည်
 သာလျှင်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သောဏော၊ သောဏမြင်းကြမ်းကြီးသည်။
 အဿဂေါစရော၊ မြင်းတို့ကို ကိုက်လျက် ကျက်စားခြင်းဟူသော မိမိအကျင့်ရှိ သည်
 ဖြစ်၍။ အဿ၊ မြင်းတို့ကို။ ခုသေန္တောဝ၊ ကိုက်လျက်သာလျှင်။ စရတိယထေဝ၊
 ကျင့်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ သုဟနုပိ၊ သုဟနုမြင်းကြမ်းကြီးသည်လည်း။
 အဿ ဂေါစရော၊ မြင်းတို့ကို ကိုက်လျက် ကျက်စားခြင်းဟူသော အကျင့်ရှိသည်
 ဖြစ်၍။ အဿ၊ တို့ကို။ ခုသေန္တောဝ၊ ကိုက်လျက်သာလျှင်။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဝါ-
 လှည့်လည်၏။ ဣမိနာ၊ ဤ သုဟနုပိ တာဒိသောယေဝစသော ပါဌ်ဖြင့်။ နေသံ၊

ထိုသောဏ သုဟနုမြင်းနှစ်ကောင်တို့၏။ သမာနဂေါစရတံ၊ တူသော ကျက်စားခြင်း ဟူသော အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေဟိ၊ ပြ၏။

ပန၊ အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုအံ့။ တေ၊ ထိုသောဏ သုဟနု မြင်းနှစ်ကောင်တို့ကို။ အာစာရဂေါစရေ၊ အကျင့်ကျက်စားရာ၌။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပက္ခန္ဓိနာတိ အာဒိနာ၊ ပက္ခန္ဓိနာအစရှိသည်ဖြင့်။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ပက္ခန္ဓိနာတိအာဒိ၊ ပက္ခန္ဓိနာ အစရှိသောပါဌ်ကို။ ဝုတ္တံ မိန့်အပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုပက္ခန္ဓိနာ စသော ပါဌ်၌။ ပက္ခန္ဓိနာတိ၊ ပက္ခန္ဓိနာ ဟူသည်ကား။ အဿာနံ၊ မြင်းတစ်ပါးတို့၏။ ဥပရိ၊ အပေါ်၌။ ပက္ခန္ဓနသီလေန၊ ပြေးသွား တက်လွှားခြင်းအလေ့ရှိသော။ ပက္ခန္ဓနဂေါစရေန၊ ပြေးသွားတက်လွှားသော အကျင့်ဖြင့်။ ပဂဗ္ဘေနာတိ၊ ပဂဗ္ဘေန ဟူသည်ကား။ ကာယပါဂဗ္ဘိယာဒိသမန္နာဂတေန၊ ကာယကံ၏ ရုန့်ရင်း ကြမ်းကြုတ်ခြင်း အစရှိသည်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဒုဿီလေန၊ ဒုဿီလအကျင့်ရှိသော။ နိစ္စံ သန္ဓာနခါဒိနာတိ၊ နိစ္စံ သန္ဓာနခါဒိနာဟူသည်ကား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ဝါ- ကို။ ဗန္ဓနယောတ္တံ၊ ချီသော ကြိုးကို။ ခါဒနသီလေန၊ ကိုက်ဖြတ်လေ့ ရှိသော။ ခါဒနဂေါစရေန စ၊ ကိုက်ဖြတ်တတ်သော အကျင့်နှင့်လည်း။ (ခါဒနသီလေန စ၊ ခါဒန ဂေါစရေန စ။) သမေတိ ပါပံ ပါပေနာတိ၊ သမေတိ ပါပံ ပါပေန ဟူသည် ကား။ ဧတေသု၊ ထိုသောဏ သုဟနု မြင်းနှစ်ကောင်တို့တွင်။ အညတရေန၊ တစ်စီးသော။ ပါပေန၊ ယုတ်မာ သော အကျင့်ရှိသော သောဏ မည်သော မြင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အညတြ၊ တစ်စီးသော သုဟနုမည်သော မြင်း၏။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်သည်။ ဒုဿီလံ၊ ဒုဿီလသဘော သည်။ သမေတိ၊ ညီမျှ၏။ အသတာ အသန္တိ၊ အသတာ အသံ ဟူသည်ကား။ ဧတေသု၊ ထိုမြင်း နှစ်ကောင်တို့တွင်။ အသတာ အနာစာရဂေါစရသမ္ပန္နေန၊ ယုတ်မာသောအကျင့် ယုတ်မာသော ကျက်စားခြင်းဟူသော မသူတော်သဘောနှင့် ပြည့်စုံသော။ အညတရေန၊ တစ်ယောက်သောသူနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဣတရဿ၊ တစ်ယောက်သောသူ၏။ အသံ အသာဓုကမ္ပံ၊ မသူတော်အမှုသည်။ သမေတိ၊ တူမျှ၏။ ဂူထာဒီနိ၊ မစင်စသည်တို့သည်။ ဂူထာဒီဟိ၊ မစင် စသည်တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ သံသန္ဓတိ ဝိယ၊ နှီးနှော ကုန်၏သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သံသန္ဓတိ၊ နှီးနှော၏။ သဒိသံ၊ တူသည်။ နိဗ္ဗိသေသံ၊ အထူးမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏ အနက်တည်း။

ဧဝံ ဝတ္ထာ စ ပန၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍ကား။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “မဟာရာဇ၊
 ကြီး။ ရညာ နာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ အတိလုဒ္ဓေန၊ အလွန်မက်မောတတ်သည်။
 န ဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ။ ပရဿ၊ သူတစ်ပါး၏။ သန္တကံ နာမ၊ ဥစ္စာမည်သည်ကို။
 နာသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။
 သြဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ အဿေ၊ တို့ကို။ အတ္ထိပေတွာ၊ အဖိုးဖြတ်စေ၍။ ဝိ-
 အဖိုးဖြတ်၍။ ဘူတမေဝ၊ မှန်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ ဒါပေသိ၊
 ပေးစေ(၏)ပြီ။ အဿဝါဏိဇာ၊ မြင်းကုန်သည်တို့သည်။ ယထာသဘာဝမေဝ၊
 သဘောအားလျော်သည်သာဖြစ်သော။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ လဘိတွာ၊ ရကုန် ၍။
 ဟဋ္ဌတုဌာ၊ ရွှင်လမ်းနှစ်သက်ကုန်လျက်။ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာပိ၊
 လည်း။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ သြဝါဒေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ယထာကမ္ပံ၊
 ကံအားလျော်စွာ။ ဂတော၊ လား(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤသုဟနုဇာတ် ဓမ္မဒေသနာ
 ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ (ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။) ဒွေ၊ နှစ်ပါး
 ကုန်သော။ ဣမေ ဒုဋ္ဌဘိက္ခု။ ဤရဟန်းကြမ်းတို့သည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝိ-
 ထိုအခါတုန်းက။ ဒွေ အဿာ၊ မြင်းကြမ်းနှစ်ကောင်တို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ခဲ့
 ကုန်ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝိ-တုန်းက။
 ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။
 အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဝိ- တုန်းက။ ပဏ္ဍိတာမစ္စော၊
 ပညာရှိအမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊
 မူပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

အဋ္ဌမာ၊ သော။ သုဟနုဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉။ မောရဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္ထာ၊ သည်။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာတိ၊ ဥဒေတယံ
 စက္ခုမာ ဧကရာဇ ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိ
 မဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ မောရဇာတကံ၊ ဤမောရဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊
 စဉ်။ ဧကံ၊ သော။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းကို။

အာရဗ္ဗ၊ ဤ။ ကထေသိ၊ (၏)ပြီ။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုငြီးငွေ့သော
 ရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထု၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော် သို့။ နီတော၊ ဆောင်အပ်သည်။ (ဟုတွာ၊
 ဤ။) “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ့သည်ဟူသည်။ သစ္စံ ကိရ၊
 မှန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဂုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဧကံ၊
 တစ်ယောက်သော။ အလင်္ကတပဋိယတ္တသရီရံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော
 ကိုယ်ရှိသော။ မာတုဂါမံ၊ မိန်းမကို။ ဩလောကေတွာ၊ မြင်၍။ (ဥက္ကဏ္ဍာမိ၊
 ငြီးငွေ့ပါ၏။) ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ထား၏။ အထ၊ ဌံ။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။
 သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မာတုဂါမော နာမ၊ မိန်းမမည်သည်ကား။
 တုမှာဒိသာနံ၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိသော သူတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နာလုဠေဿတိ၊ မလှုပ်ခြောက်ခြားစေနိုင်အံ့နည်း။
 (အာလုဠေဿတိ ဧဝ၊ လှုပ်ခြောက်ခြားစေနိုင်သည်သာလျှင်တည်း။) ဟိ၊
 ထိုစကားသည် မှန်၏။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာနမ္ပိ၊ ရှေးပညာရှိတို့အားလည်း။
 သတ္တဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ခုနစ်ရာတို့ပတ်လုံး။ အသမုဒါစိဏ္ဍကိလေသာ၊
 မဖြစ်ပေါ်ကုန်သေးသော ကိလေသာတို့သည်။ ဝါ- မလေ့ကျက်အပ်ကုန်သော
 ကိလေသာတို့သည်။ မာတုဂါမဿ၊ မိန်းမ၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
 ဝါ- ကြားလတ်သော်။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘိတွာ၊ ရကုန်၍။ ခဏေနော၊
 တစ်ခဏချင်းဖြင့်သာလျှင်။ သမုဒါစရိသု၊ ဖြစ်လာကုန်၏။ ဝိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်
 ကုန်သော။ သတ္တာပိ၊ သတ္တဝါတို့ စင်လျက်လည်း။ သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်နွမ်းရ
 ကုန်သေး၏။ ဥတ္တမယသသမင်္ဂီနောပိ၊ မြတ်သော အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံသော
 သူတို့စင်လျက်လည်း။ ဝါ- မြတ်သော အကျော်အစောနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့
 စင်လျက်လည်း။ အာယသကံ၊ အကျော်အစောမဲ့ခြင်း၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏန္တိ၊
 ရောက်ရကုန်သေး၏။ အပရိ သုဒ္ဓိ၊ မစင်ကြယ်သော သူတို့သည်ကား။ ပဂေဝ၊
 အဘယ်မှာ ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဤ။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊
 မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အတီတေ၊ ဌံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌံ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊
 သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မောရ-
 ယောနိယံ၊ ဥဒေါင်းမျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ အဏ္ဍကာလေပိ၊

အဥဖြစ်သော ကာလ၌လည်း။ ကဏိကာရမကုဋ္ဌဝဏ္ဏအဏ္ဏကောသော၊ မဟာ
 လောကား အခွန်နှင့်တူသော အဆင်းရှိသော ဥဒ္ဓံသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အဏ္ဏံ၊ ဥဒ္ဓံကို။
 ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍။ နိက္ခန္ဓော၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ ဝါ- ပေါက်သည်ရှိသော်။ သုဝဏ္ဏ-
 ဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒဿနိယော၊
 ရှုချင်ဖွယ် ရှိ၏။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိ၏။ ပက္ခာနံ၊ အတောင်တို့၏။
 အန္တရေ၊ အကြား၌။ သုရတ္တရာဇိဝိရာဇိတော၊ နိတွေးတွေးယုန်သွေး ဟင်္သာပြဒါး
 ဆွတ်၍ထားဘိသကဲ့သို့ အရေးတို့ဖြင့် ထူး၍တင့်တယ်၏။ သော၊ ထိုရွှေဥဒေါင်း
 သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ ရက္ခန္ဓော၊ စောင့်ရှောက်လိုရကား။
 တိဿော ပဗ္ဗတရာဇိယော၊ တောင်ရေးသုံးခုတို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ စတုတ္ထာယ၊
 လေးခုမြောက်သော။ ပဗ္ဗတရာဇိယာ၊ တောင်ရေး၏။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။
 ဒဏ္ဍကဟိရညပဗ္ဗတတလေ၊ ဒဏ္ဍက ရွှေတောင်အပြင်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။
 ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုရွှေဥဒေါင်းသည်။ ရတ္တိယာ၊ ည၌၏။ ပဘာတာယ၊
 လင်းလတ်သောအခါ၌။ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ ရွှေတောင် ထိပ်၌။ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။
 ဥဂ္ဂစ္ဆန္တံ၊ တက်လတ်သော။ သူရိယံ၊ နေမင်းကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။
 အတ္တနော၊ ၏။ ဂေါစရဘူမိယံ၊ ကျက်စားရာမြေ၌။ ရက္ခာဝရဏတ္ထာယ၊ အစောင့်
 အရှောက်အရံအတား အကျိုးငှါ။ ဗြဟ္မမန္တံ၊ မြတ်သော မန္တရားကို။ ဗန္ဓန္တော၊
 ဖွဲ့လိုရကား။ “ဥဒေတယ”န္တိအာဒိ၊ “ဥဒေတယံ”အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊
 ဆို(၏)ပြီ။

၁၇။ “ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
 ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသ”န္တိ။

ဂါထာအနက် စက္ခုမာ၊ အလုံးစုံသော စကြဝဠာ၌ နေကုန်သောသူတို့၏ မျက်စိရှိ
 ထသော။ ဝါ- အလုံးစုံသော စကြဝဠာ၌ နေကုန်သောသူတို့အား
 မျက်စိအမြင်ကို ပေးတတ်ထသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သော မင်းဖြစ်ထသော။ ဝါ-
 အပြိုင်မရှိ တစ်ဦးတည်းသော မင်းဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်
 တူသော အဆင်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေကြီးကို ထွန်းလင်းစေတတ်
 ထသော။ အယံ ဘာဏုမာ၊ ဤနေမင်းသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဥဒေတိ၊

အရှေ့လောက ဓာတ်မှ တက်လတ်၏။ တံ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေကြီးကို ထွန်းလင်းစေတတ်သော။ တံ၊ အရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်အပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဣမံ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒီဝသံ၊ နေ့အဖို့ပတ်လုံး။ သုခံ၊ မထိဘေးဘျမ်း ချမ်းချမ်းသာသာ။ ဝိဟရေမု၊ လေးပါးသော ဣရိယာပထ ဝိဟာရဖြင့် နေပါလိုကုန်၏။

တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊ ထိုဥဒေတယံ ဂါထာ၌။ ဥဒေတီတိ၊ ဥဒေတိဟူသည် ကား။ ပါစီနလောကဓာတုတော၊ အရှေ့လောကဓာတ်မှ။ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ တက်၏။ စက္ခုမာတိ၊ စက္ခုမာဟူသည်ကား။ သကလစက္ကဝါဠဝါသီနံ၊ အလုံးစုံသော စကြဝဠာ၌နေကုန်သော သူတို့၏။ အန္ဓကာရံ၊ အမှိုက်မှောင်ကို။ ဝိဓမိတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ စက္ခုပဋိလာဘကရဏေန၊ မျက်စိအမြင်ကို ရခြင်းကို ပြုခြင်းဖြင့်။ တေန၊ ထိုနေမင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုစကြဝဠာ၌ နေကုန်သူတို့အား။ ယံ စက္ခု၊ အကြင် မျက်စိအမြင်ကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။ တေန စက္ခုနာ၊ ထိုပေးအပ်သော မျက်စိ အမြင်ဖြင့်။ စက္ခုမာ၊ အလုံးစုံသော စကြဝဠာ၌ နေကုန်သူတို့အား မျက်စိအမြင်ကို ပေးတတ် ထသော။ ဧကရာဇာတိ၊ ဧကရာဇာဟူသည်ကား။ သကလစက္ကဝါဠေ၊ အလုံးစုံသော စကြဝဠာ၌။ အာလောကကရာနံ၊ အလင်းရောင်ကို ပြုတတ် ကုန်သောသူတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဝါ- အတွင်း၌။ သေဌဝိသိဌဌေန၊ ချီးမွမ်း အပ် အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သော အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သော မင်း ဖြစ်ထသော။ ဝါ- အပြိုင်မရှိ တစ်ဦးတည်းသော မင်းဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဏ္ဏောတိ၊ ဟရိဿဝဏ္ဏောဟူသည်ကား။ ဟရိသမာနဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပထဝိပ္ပဘာသောတိ၊ ပထဝိပ္ပဘာသော ဟူသည်ကား။ ပထဝိယာ၊ မြေကြီး၏။ ဝါ- ကို။ ပဘာသော၊ ထွန်းလင်းစေတတ်သော။ တံ တံ နမဿာမိတိ၊ တံ တံ နမဿာမိ ဟူသည်ကား။ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တံ ဘဝန္တံ၊ ထိုအရှင်နေမင်းကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒီဝသံတိ၊ တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒီဝသံဟူသည်ကား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တယာ၊ သင်အရှင် နေမင်းသည်။ ရက္ခိတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်။

ဂေါမိတာ၊ လုံခြုံစေအပ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဣမံ ဒိဝသံ၊ ဤနေ အဖို့ပတ်လုံး။ စတုဣရိယာပထ ဝိဟာရေန၊ လျောင်း၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွား လေးပါးသော ဣရိယာပုတ်ဖြင့် နေခြင်းဖြင့်။ သုခံ၊ မထိဘေးဘျမ်း ချမ်းချမ်းသာသာ။ ဝိဟာရေယျာမ၊ လေးပါးသော ဣရိယာပထ ဝိဟာရဖြင့် နေလိုပါကုန်၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ သူရိယံ၊ နေကို။ နမဿိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာဖြင့်။ အတီတေ၊ လွန်တော် မူလေကုန်ပြီးသော။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်ပြီးသော။ ဗုဒ္ဓေ စေဝ၊ ဘုရားရှင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓဂုဏေ စ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို လည်းကောင်း။ “ယေ ဗြာဟ္မဏာ။ပ။ ဧသနာ”တိ၊ ဟူ၍။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။

ဂါထာ။ “ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊

တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တူ။

နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊

နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။

ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊ မောရော စရတိ ဧသနာ”တိ။

ဂါထာအနက် ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုတော်မူကုန်ပြီးထသော။

သဗ္ဗဓမ္မေ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခတ အသင်္ခတတရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ ဗောဓိအပြင်၌ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်ကုန်ပြီးထသော။ ဝိ- သံသရာကို လွန်ကုန်ပြီးထသော။ ယေ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘော ရှိတော်မူ ကုန်သော။ ဘဂဝန္တော၊ သဗ္ဗညု ဘုရားရှင်တော်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိတော်မူ ကုန်သော။ ဘဂဝန္တော၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တော် တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဣမံ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ နမော နမက္ကာရံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ သမ္ပဋိစ္စန္တူ စ၊ ခံလည်းခံတော်မူစေ ကုန်သတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမဿိတာ၊ ရှိခိုးအပ်ကုန်သော။ တေ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘော ရှိတော်မူကုန်သော။ ဘဂဝန္တော၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တော် တို့သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပါလယန္တူ စ၊ စောင့်လည်းစောင့်တော်မူစေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကုန် ပြီးသော ဘုရား ရှင်တော်တို့အား။ နမော၊ အကျွန်ုပ်၏ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊

ဖြစ်စေသတည်း။ တေသညေဝ၊ ထိုဘုရားရှင်တော်တို့၏သာလျှင်။ ဗောဓိယာ၊ မဂ်လေးတန် ဖိုလ် လေးတန်တို့၌ ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော ဗောဓိအား။ နမော၊ အကျွန်ုပ်၏ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဟူသော ဝိမုတ္တိဖြင့် သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်တော်မူကုန်ပြီးသော ရှင်တော်ဘုရား တို့အား။ နမော၊ အကျွန်ုပ်၏ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေသံ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏။ ဝိမုတ္တိယာ၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ၊ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ၊ နိဿရဏဝိမုတ္တိဟု ဆိုအပ်သော ငါးပါးသော ဝိမုတ္တိအားလည်း။ နမော၊ အကျွန်ုပ်၏ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော မောရော၊ ထိုရွှေဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရိတ္တံ၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ စောင့်ရှောက်ကွယ်ကာတတ်သော မန္တရားကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဒေသနာ ဒေသနာယ၊ အပွင့်အသီးအစရှိသော အထူးထူး အပြားပြားသော အစာကို ရှာအံ့သောငှါ။ စရတိ၊ သွား၏။

တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊ ၌။ ယေ ဗြာဟ္မဏာတိ၊ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဟူသည် ကား။ ဗာဟိတပါပါ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုတော်မူကုန်ပြီးထသော။ ယေ ဝိသုဒ္ဓိဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်တော်မူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဝေဒဂူတိ၊ ဝေဒဂူဟူသည်ကား။ ဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏။ ပါရံ၊ ကမ်းတစ်ဘက်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်သည်တို့တည်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော ဆဋ္ဌိတပျူရိသံသမာသံ ဝစနတ္ထကြောင့်။ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူမည်၏။ ဝေဒေဟိ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့မှ။ ပါရံ၊ ကမ်းတစ်ဘက်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်သည် တို့တည်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော ပဉ္စမိတပျူရိသံဝစနတ္ထကြောင့်။ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူမည်၏။ ပန၊ အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့။ ဝါ- ဝေဒဂူပုဒ်၏ ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး အရကောက်ကို ဆိုဦးအံ့။ ဣဓ၊ ဤဝေဒဂူဟူသော ပါဌ်၌။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သင်္ခတာသင်္ခတဓမ္မေ၊ သင်္ခတ အသင်္ခတတရားတို့ကို။ ဝိဒိတေ၊ ထင်ရှားသည်တို့ကို။ ပါကဋေ၊ ထင်ရှားသည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂတာ၊ သွားရောက်ကုန်သည် တို့တည်း။ ဣတိပိ၊ ထို့ကြောင့်လည်း။ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူမည်၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့် သာလျှင်။ “သဗ္ဗဓမ္မေ”တိ၊ “သဗ္ဗဓမ္မေ”ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ခန္ဓာယတနဓာတုဓမ္မေ၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ် တရားတို့ကို။ သလက္ခဏသာမညလက္ခဏဝသေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော သဘာဝလက္ခဏာ

သာမညလက္ခဏာ၏အစွမ်းဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝါ- ကိုယ်တော်၏။ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်အား။ ဝိဒိတေ၊ ထင်ရှားသည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂတာ၊ သွားရောက်ကုန်၏။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ မာရာနံ၊ မာရ်တို့၏။ မတ္ထကံ၊ ဦးထိပ်ကို။ မဒ္ဒိတွာ၊ နှိမ်နင်းပြီး၍။ ဒသသဟသိလောကဒါတုံ၊ သောင်းလောကဓာတ်ကို။ ဝါ- တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်ကို။ ဥန္နာဒေတွာ၊ ပဲ့တင်ထပ်စေလျက်။ ဗောဓိတလေ၊ ဗောဓိအပြင်၌။ သမ္မာသမ္မောဓိ၊ အရဟတ္တဉာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဝါ- တစ်နည်းကား။ သံသာရံ၊ သံသရာကို။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်ပြီ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တေ မေ နမောတိ၊ တေ မေ နမော ဟူသည်ကား။ တေ တာဒိဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိတော်မူ ကုန်သော။ (ဘဂဝန္တော၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တော်တို့သည်။) မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဣမံ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ နမက္ကာရံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ပဋိစ္ဆန္တု၊ ခံတော်မူစေကုန်သတည်း။ တေ စ မံ ပါလယန္တုတိ၊ တေ စ မံ ပါလယန္တုဟူသည်ကား။ ဧဝံသို့။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမဿိတာ၊ ရှိခိုးအပ်ကုန်သော။ တေ တာဒိဿ၊ ထိုသို့သဘော ရှိတော်မူကုန်သော။ ဘဂဝန္တော၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပါလေန္တု စ၊ စောင့်လည်း စောင့်တော်မူ စေကုန်သတည်း။ ရက္ခန္တု စ၊ စောင့်လည်း စောင့်တော်မူစေကုန်သတည်း။ ဂေါပေန္တု စ၊ လုံခြုံလည်း လုံခြုံစေတော်မူကုန်သတည်း။ နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊ နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာတိ၊ နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊ နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ ဟူသည်ကား။ အတီတာနံ၊ လွန်တော်မူလေပြီးကုန်သော။ ပရိနိဗ္ဗုတာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကုန်ပြီးသော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့် ပြည်စုံတော်မူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့အား။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အယံ နမက္ကာရော၊ ဤရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေ သညေဝ၊ ထိုဘုရားရှင်တော်တို့၏ သာလျှင်။ စတူသု၊ လေးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂေသု စ၊ မဂ်တို့၌ လည်းကောင်း။ ဖလေသု စ၊ ဖိုလ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဉာဏသင်္ခါတာယ၊ ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိအား။ (နမော၊ အကျွန်ုပ်၏ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တထာ၊ ထို့အတူ။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိမုတ္တိဖြင့်။ ဝိမုတ္တာနံ၊ သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်တော်မူ ကုန်ပြီးသော။ တေသညေဝ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့အား သာလျှင်။ (နမော၊ သည်။) အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ

သတည်း။ နေသံ၊ ထိုဘုရားရှင်တော်တို့၏။ ယာ စ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ၊ အကြင်တဒင်္ဂ
 ဝိမုတ္တိသည်လည်းကောင်း။ ယာ စ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ၊ အကြင်ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိသည်
 လည်းကောင်း။ ယာ စ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ၊ အကြင်သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိသည် လည်းကောင်း။
 ယာ စ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ၊ အကြင်ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိသည်လည်းကောင်း။ ယာ စ
 နိဿရဏဝိမုတ္တိ၊ အကြင်နိဿရဏဝိမုတ္တိသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိမုတ္တိ၊
 ဝိမုတ္တိသည်။ ပဉ္စဝိဓာ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နေသံ၊ ထိုဘုရား
 ရှင်တော်တို့အား။ တဿာ ဝိမုတ္တိယာပိ၊ ထိုငါးပါးသော ဝိမုတ္တိအားလည်း။ မယံ၊
 အကျွန်ုပ်၏။ အယံ နမက္ကာရော၊ ဤရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည် ကား။ အတ္ထော၊ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဂါထာ၏အနက်တည်း။ ပန၊
 အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုအံ့။ “ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ မောရော စရတိ ဒသနာ”တိ
 ဣဒံ ပဒဒ္ဓယံ၊ ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ မောရော စရတိ ဒသနာ ဟူသော
 ဤပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ သတ္တာ၊ သည်။ အဘိသမ္ပဒေ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးသည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးမှ။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး။ တဿ၊ ထိုဣမံ
 သော ပရိတ္တံ ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ (ဧဝံ၊ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော မောရော၊ ထိုရွှေဥ ဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ
 ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရိတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စောင့်ရှောက်ကွယ်ကာ
 တတ်သော မန္တရားကို။ ဣမံ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ရက္ခံ၊ အစောင့်
 အရှောက်ကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဂေါစရဘူမိယံ၊ ကျက်စားရာ
 မြေ၌။ ဝါ- စားကျက်၌။ ပုပ္ဖဖလာဒီနံ၊ အပွင့်အသီးအစရှိသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ။ နာနပ္ပကာရာယ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော အစာကို။ ဒသနာယ၊
 ရှာအံ့သောငှါ။ စရတိ၊ သွား၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဒိဝသံ၊ တစ်နေ့ပတ်လုံး။ စရိတွာ၊ စားကျက်၌ လှည့်လည်၍။ သာယံ၊
 ညချမ်းအခါ၌။ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ တောင်ထိပ်၌။ နိဒိတွာ၊ နေ၍။ အတ္ထင်္ဂတံ၊
 ဝင်လေသော။ သူရိယံ၊ နေမင်းကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊
 ဘုရားရှင်တို့၏ဂုဏ်တော်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ နိဝါသနဌာနေ၊ နေရာ
 အရပ်၌။ ရက္ခာဝရဏတ္ထာယ၊ အစောင့်အရှောက် အရံအတားအကျိုးငှါ။ ပုန၊
 တစ်ဖန်။ ဗြဟ္မမန္တံ၊ မြတ်သော မန္တရားကို။ ဗန္ဓန္တော၊ ဖွဲ့လိုရကား။ “အပေတယ”န္တိအာဒိ၊

“အပေတယံ” အစရှိသော ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ “အပေတယံ စက္ခုမာ။ပ။ ဝါသမကပ္ပယီ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၈။ “အပေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
 ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ။
 ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တူ။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
 မောရော ဝါသမကပ္ပယီ”တိ။

ဂါထာအနက် စက္ခုမာ၊ အလုံးစုံသော စကြဝဠာ၌ နေကုန်သော သူတို့၏ မျက်စိ ရှိသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သော မင်းဖြစ်သော။ ဟရိဿဝဏ္ဏော၊ ရွှေ အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေကြီးကို ထွန်းလင်းစေတတ် သော။ အယံ ဘာဏုမာ၊ ဤနေမင်းသည်။ အပေတိ၊ ဝင်၏။ တံ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေကြီးကို ထွန်းလင်းစေတတ်သော။ တံ၊ အရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တယာ၊ ရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဣမံ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ရတ္တိံ၊ ည၌အဖို့ပတ်လုံး။ သုခံ၊ မထိဘေးဘျမ်း ချမ်းချမ်းသာသာ။ ဝိဟရေမု၊ လေးပါးသော ဣရိယာပထ ဝိဟာရဖြင့် နေလိုပါကုန်၏။

ဂါထာအနက် ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုတော်မူကုန်ပြီးသော။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခတ အသင်္ခတတရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ ဗောဓိအပြင်၌ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်ကုန်ပြီးသော။ ယေ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိတော်မူကုန်သော။ ဘဂဝန္တော၊ သဗ္ဗညုတဘုရားရှင်

တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ တာဒိဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိတော်မူကုန်သော။
 ဘဂဝန္တော၊ သဗ္ဗညုတဘုရားရှင်တော်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဣမံ ဤဒိသံ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော။ နမော နမက္ကာရံ ရှိခိုးခြင်းကို။ သမ္ပဋိစ္ဆန္တ၊ စ၊ ခံလည်းခံတော်မူ
 စေကုန်သတည်း။ ဧဝံ သို့။ မယာ၊ သည်။ နမဿိတာ၊ ရှိခိုးအပ်ကုန်သော။ တေ
 တာဒိဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိတော်မူကုန်သော။ ဘဂဝန္တော၊ သဗ္ဗညုတဘုရားရှင်
 တို့သည်။ မံ၊ ကို။ ပါလယန္တ၊ စ၊ စောင့်လည်း စောင့်ရှောက်တော်မူစေကုန်သတည်း။
 ဗုဒ္ဓါနံ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံတော်မူကုန်ပြီးသော ဘုရားရှင်တော်တို့အား။ နမော၊ အကျွန်ုပ်၏ရှိခိုးခြင်းသည်။
 အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေသညေဝ၊ ထိုဘုရားရှင်တော်တို့၏သာလျှင်။
 ဗောဓိယာ၊ မဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန်တို့၌ ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော ဗောဓိအား။
 နမော၊ အကျွန်ုပ်၏ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ဟူသော ဝိမုတ္တိဖြင့် သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်တော်မူကုန်ပြီးသော ရှင်တော်
 ဘုရားတို့အား။ နမော၊ သည်။ အတ္ထု၊ တည်း။ တေသံ၊ တို့၏။ ဝိမုတ္တိယာ၊
 တဒဂ်ဝိမုတ္တိ၊ ဝိက္ခမ္ဘန ဝိမုတ္တိ၊ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ၊ နိဿရဏဝိမုတ္တိဟု
 ဆိုအပ်သော ငါးပါးသော ဝိမုတ္တိအားလည်း။ နမော၊ သည်။ အတ္ထု၊ တည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော မောရော၊ ထိုရွှေဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ ဤဒိသံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော။ ပရိတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စောင့်ရှောက်ကွယ်ကာတတ်သော
 မန္တရားကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိဝါသနဌာနေ၊ မိမိနေရာ ရွှေတောင်ထိပ်၌။ ဝါသံ၊
 နေခြင်းကို။ အကပ္ပယံ၊ ပြုပြီ။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုအပေတယံစသော ဂါထာ၌။ အပေတီတိ၊
 အပေတိ ဟူသည်ကား။ အပယာတိ၊ ဝင်၏။ အတ္ထံ၊ ချုပ်ပျောက်ခြင်းသို့။
 ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ မောရော ဝါသမကပ္ပယီတိ၊
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ မောရော ဝါသမကပ္ပယီဟူသော ဤဂါထာ
 နှစ်ပါဒကိုလည်း။ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား ဖြစ်တော်မူပြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝါ-
 ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးမှ။ အာဟ၊ ဟောတော် မူပြီ။ တဿ၊ ထို ဣမံ သော ပရိတ္တံ
 ကတွာစသော ဂါထာပါဒ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံသော
 နည်းအတိုင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော မောရော၊ သည်။ ဣမံ
 ပရိတ္တံ၊ ဤအပေတယံ ဂါထာစသော ပရိတ်ကို။ ဣမံ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘော

ရှိသော။ ရကံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ အတ္တနော၊ ၏။ နိဝါသနဌာနေ၊ ဌ။ ဝါသံ၊ ကို။ ကပ္ပယိတ္ထ၊ ပြုခဲ့ပြီ။ တဿ၊ ထိုရွှေဥဒေါင်းမင်း၏။ ရတ္တိံ ဝါ၊ ညဉ့်လည်းကောင်း။ ဒိဝါ ဝါ၊ နေ့လည်းကောင်း။ ဣမဿ ဤဒိသဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရိတ္တဿ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စောင့်ရှောက်ကွယ်ကာ တတ်သော မန္တရား၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဘယံ၊ သည်။ ဝါ-
ကြောက်ခြင်းသည်။ နေဝ အဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ လောမဟံသော၊ မွေးညင်းရွှင်ပြ ကြက်သီးထခြင်းသည်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသိယာ၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ နေသာဒ ဂါမဝါသိ၊ မုဆိုးတို့၏ ရွာ၌ နေသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ နေသာဒေါ၊ မုဆိုးသည်။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည် သည်ရှိသော်။ တသ္မိံ ဒဏ္ဍက ဟိရညပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ ထိုဒဏ္ဍကရွှေတောင်ထိပ်၌။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်း ရွှေဥဒေါင်းကို။ ဒိသွာ၊ ဤ။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြား(၏)ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဗာရာဏသိရညော၊ ၏။ ခေမာ နာမ၊ ခေမာမည်သော။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ သုပိနေန၊ အိပ်မက်ဖြင့်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်း ရှိသော။ မောရံ၊ ရွှေဥဒေါင်းမင်းကို။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တံ၊ ဟောသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်မက်၍။ ပဗုဒ္ဓကာလေ၊ နိုးသောကာလ၌။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ကိံ အာရောစေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြားလျှောက်သနည်းဟူမူကား။ “ဒေဝ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေအဆင်း နှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ မောရဿ၊ ဥဒေါင်း၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သောတုကာမာ၊ နာလို၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ အမစ္စေ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးမြန်း(၏)ပြီ။ အမစ္စာ၊ တို့သည်။ (ဒေဝ၊ ကြီး။) “ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား တို့သည်။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတုံ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကြကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။ “သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ ကုန်သော။ မောရာ နာမ၊ ဥဒေါင်းတို့မည်သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ လျှောက်ကြကုန်၍။ “ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မေးအပ်သည် ရှိသော်။ (ဒေဝ၊ ကြီး။) “နေသာဒေါ၊ မုဆိုးတို့သည်။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတုံ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။

နေသာဒေါ မုဆိုး တို့ကို။ သန္နိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏)ပြီ။ အထ၊
 ဌ။ သော နေသာဒပုတ္တော၊ ထိုမုဆိုး၏သားသည်။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒဏ္ဍကဟိရည-
 ပဗ္ဗတော နာမ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရွှေတောင်၌။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ သော။
 မောရော၊ သည်။ ဝသတိ၊ နေ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက် (၏)ပြီ။ (ဘော၊
 အိုမုဆိုး။) တေန ဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ (တွံ၊ သည်။) တံ မောရံ၊ ကို။ အမာရေတွာ၊
 မသတ်ဘဲ။ ဗန္ဓိတွာဝ၊ နှောင်ဖွဲ့၍သာလျှင်။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊
 သို့။ အာဟ၊ (၏)ပြီ။ နေသာဒေါ၊ သည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုရွှေဥဒေါင်း၏။
 ဂေါစရဘူမိယံ၊ ကျက်စားရာမြေ၌။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်းတို့ကို။ ဩဇ္ဈေသိ၊
 ထောင်(၏)ပြီ။ မောရေန၊ ဥဒေါင်းသည်။ အက္ကန္တဌာနေပိ၊ နင်းရာအရပ်၌လည်း။
 ပါသော၊ ကျော့ကွင်းသည်။ န သဉ္ဇရတိ၊ မရွေ့။ နေသာဒေါ၊ မုဆိုးသည်။ ဂဏှိတုံ၊
 ဖမ်းအံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။) သတ္တဝဿာနိ၊
 ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ သာလျှင်။
 ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုရှာပြီ။ ခေမာ၊ ခေမာမည်သော။ ဒေဝီပိ၊
 မိဖုရားသည်လည်း။ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တအပ်သော ရွှေဥဒေါင်းကို။ အလဘမာနာ၊
 မရသည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုရရှာပြီ။ ဝါ- နတ်ရွာစံပြီ။

ရာဇာ၊ သည်။ “မောရံ၊ ဥဒေါင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မေ၊ ငါ၏။ ဒေဝီ၊ မိဖုရား
 သည်။ ကာလကတာ၊ သေလွန်ရ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။
 “ဟိမဝန္တ ပဒေသေ၊ ဌ။ ဒဏ္ဍကဟိရညပဗ္ဗတော နာမ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊
 ထိုရွှေတောင်၌။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ သော။ မောရော၊ သည်။ ဝသတိ၊ ၏။ ယေ၊
 အကြင်သူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုရွှေဥဒေါင်း၏။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒန္တိ၊ စားရ
 ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အဇရာ၊ မအိုကုန်သည်။ အမရာ၊ မသေကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ လေခံ၊ အရေးအသားကို။ ဝါ- အကွရာကို။
 သုဝဏ္ဏပဋေ၊ ရွှေပြား၌။ လိခါပေတွာ၊ ရေးသားစေ၍။ သုဝဏ္ဏပဋံ၊ ရွှေပြားကို။
 မဇ္ဈဿာယ၊ တံတင်း၌။ နိက္ခိပါပေသိ၊ ထားစေ(၏)ပြီ။ တသ္မိံ၊ ထိုမင်းသည်။
 ကာလကတေ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဝါ- နတ်ရွာစံသည်ရှိသော်။ အညော၊
 တစ်ပါးသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ သုဝဏ္ဏပဋံ၊
 ရွှေပြား၌ ရေးထားသော အကွရာကို။ ဝါစေတွာ၊ ဖတ်စေ၍။ (အဟံ၊ သည်။)
 “အဇရော၊ မအိုသည်။ အမရော၊ မသေသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်အံ့”။ ဣတိ၊

သို့။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။) အညံ၊ သော။ နေသာဒံ၊ ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်(၏)ပြီ။
သောပိ၊ ထိုမုဆိုးသည်လည်း။ ဂန္နာ၊ ၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတုံ၊ ဖမ်းအံ့သောငှါ။
အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ လျှင်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။
အကာသိ၊ ပြုရရှာပြီ။ ဧတေနော နိယာမေန၊ ထိုသို့သော နည်းဖြင့် သာလျှင်။
ဆရာဇပရိဝဋ္ဋာ၊ မင်းခြောက်ဆက်လဲသည်၏အဖြစ်သို့။ ဝါ- မင်းခြောက်ဆက်
လဲသည်တိုင်အောင်။ ဂတာ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ဌ။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ဆက်မြောက်
ဖြစ်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ရန္တံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ၍။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ နေသာဒံ၊
ကို။ ပဟိဏိ၊ စေလိုက်၏။ သော၊ ထိုမုဆိုးသည်။ ဂန္နာ၊ သွား၍။ ဗောဓိသတ္တေန၊
သည်။ အက္ကန္တဌာနေပိ၊ နင်းရာအရပ်၌လည်း။ ပါသဿ၊ ကျော့ကွင်း၏။
အသဉ္စရဏဘာဝံ၊ မရွေ့သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ ၏။
အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကတွာ၊ ၍။ အဿ၊ ထိုရွှေဥဒေါင်း၏။
ဂေါစရဘူမိဂမနဘာဝဉ္စ၊ ကျက်စားရာ မြေသို့ သွားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥ တွာ၊
သိ၍။ ပစ္စန္တံ၊ အရပ်စွန်သို့။ ဝါ- အစွန်အဖျားသို့။ ဩတရိတွာ၊ သက်ခဲ့၍။ ဧကံ၊
တစ်ခုသော။ ဝါ- တစ်ကောင် သော။ မောရိ၊ ဥဒေါင်းမကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။
ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (သိက္ခိတေ၊ သင်အပ်သည်ရှိသော်။
မောရိ၊ ဥဒေါင်းမသည်။) ဟတ္ထတာဠသဒ္ဓေန၊ လက်ခုတ်တီးသံဖြင့်။ နစ္စတိ၊ က၏။
အတ္ထရာသဒ္ဓေန စ၊ လက်ဖျစ် တီးသံဖြင့်လည်း။ ဝဿတိ၊ တွန်၏။ ဧဝံ တထာ၊
ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သိက္ခာပေတွာ၊ သင်စေပြီး၍။ ဝါ-
သင်စေပြီးလျက်။ တံ၊ ထိုဥဒေါင်းမကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္နာ၊ ၍။ မောရေန၊
ရွှေဥဒေါင်းသည်။ ပရိတ္တေ၊ အရံအတားကို။ အကတော၊ မပြုအပ်သေးမီ။ ဝါ- သော်။
ပါတောယေဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်။ ပါသယဋ္ဌိယော၊ ကျော့ကွင်းတံတို့ကို။
ရောပေတွာ၊ တင်၍။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်းတို့ကို။ ဩဇ္ဈေတွာ၊ ထောင်၍။ မောရိ၊
ဥဒေါင်းမကို။ ဝဿာပေသိ၊ တွန်စေ(၏)ပြီ။ မောရော၊ ရွှေဥဒေါင်း သည်။ ဝိသဘာဝံ၊
သဘော မတူသော။ မာတုဂါမသဒ္ဓံ၊ ဥဒေါင်းမ၏အသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
ကိလေသာတုရော၊ ကိလေသာဖြင့် ကြင်နာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပရိတ္တံ၊ ကို။
ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ အသက္ကုဏိတွာ၊ မစွမ်းနိုင်၍။ ဝါ- ဘဲ။ ဂန္နာ၊ ၍။ ဝါ-
လျှင်။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်း၌။ ဗဇ္ဈိ၊ မိ၏။ အထ၊ ဌ။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။
နေသာဒေါ၊ သည်။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ဂန္နာ၊ သွားပြီးလျှင်။ ဗာရာဏသီရညော၊
ဗာရာဏသီ မင်းအား။ အဒါသိ၊ ဆက်(၏)ပြီ။

ရာဇာ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုရွှေဥဒေါင်း၏။ ရူပသမ္ပတ္တိ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။) အာသနံ၊ နေရာကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သော နေရာ၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဏှာပေသိ၊ ဖမ်းစေသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တဝ၊ သင်ဥဒေါင်းမင်း၏။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒန္တိကိရ၊ စားရကုန်သတတ်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အဇရာ၊ မအိုကုန်သည်။ အမရာ၊ မသေကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ တဝ၊ သင်၏။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ အဇရော၊ မအိုသည်။ အမရော၊ မသေသည်။ ဟောတုကာမော၊ ဖြစ်လိုသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ သင့်ကို။ ဂဏှာပေသိ၊ ဖမ်းစေခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ၍။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မမ၊ ငါ၏။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒန္တာ၊ စားကုန်သောသူတို့သည်။ အဇရာ၊ မအိုကုန်သည်။ အမရာ၊ မသေကုန်သည်။ တာဝ၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်ဦးတော့။ အဟံ ပန၊ ငါသည်မူကား။ မရိဿာမိ၊ သေရအံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးက။ အာမ၊ အိမ်း။ (တွံ၊ သင်ရွှေဥဒေါင်းသည်။) မရိဿသိ၊ သေရအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ။) မယိ ပန၊ ငါသည်ကား။ မရန္တေ၊ သေသည်ရှိသော်။ မမ၊ ၍။ မံသမေဝ၊ အသားကိုသာလျှင်။ ခါဒိတွာ၊ စားကုန်၍။ ကိန္တိ၊ အဘယ် သို့လျှင်။ ဝါ- အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ န မရိဿန္တိ၊ မသေကုန်လတံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တွံ၊ သင်ဥဒေါင်းမြတ်သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဝ၊ သင်၏။ မံသံ၊ ကို။ ခါဒကာ၊ စားရကုန်သော သူတို့သည်။ အဇရာ၊ မအိုကုန်သည်။ အမရာ၊ မသေကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကိရာတိ၊ ဖြစ်ကုန်လတံ့တဲဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဟံ ပန၊ ငါသည်ကား။ အကာရဏာ၊ အကြောင်းမဲ့။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ သည်။ န ဇာတော၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေ ပန၊ ရှေး၌ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမသ္မိယေဝ နဂရေ၊ ဤမြို့၌သာလျှင်။ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ပဉ္စသီလာနိ၊ ငါးပါးသော သီလတို့ကို။ ရက္ခိ၊ စောင့်ခဲ့ဖူး(၏)ပြီ။ သကလစက္ကဝါဠဝါသိနောပိ၊ အလုံးစုံသော စကြာဝဠာ၌ နေကုန်သော သူတို့ကိုလည်း။ ရက္ခာပေသိ၊ စောင့်စေခဲ့ဖူး(၏)ပြီ။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ ဝါ- ကာလံ ကရိတွာ၊ စုတေ၍။ တာဝတိသဘဝနေ၊ တာဝတိသာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ခဲ့ရဖူးပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဌတွာ၊ တည်၍။ တတော၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ အညဿ၊ တစ်ပါးသော။ အကုသလဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿန္တေန၊ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ မောရယောနိယံ၊ ဥဒေါင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာပိ၊ ဖြစ်ရသော်လည်း။ ပေါရာဏသီလာနုဘာဝေန၊ ရှေး၌ဆောက်တည်ခဲ့ဖူးသော သီလ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ သည်။ ဇာတောတိ၊ ဖြစ်၏ဟု။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) “တံ၊ သင်ဥဒေါင်းမြတ်သည်။ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြဝတေးမင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သီလံ၊ ကို။ ရက္ခိတွာ၊ စောင့်ရှောက်၍။ သီလဖလေန၊ သီလ၏အကျိုးကြောင့်။ ဝါ- သီလ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ သည်။ ဇာတောတိ၊ ဖြစ်၏”ဟု။ (အာဟ၊ ၏။ တဝ၊ သင်၏။) ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ကထံ၊ ကေန၊ ကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သဒ္ဓါတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်ရအံ့နည်း။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ သက္ခိ၊ သက်သေသည်။ အတ္ထိ၊ နော၊ အတ္ထိနု၊ ရှိသလော။ ဝါ- သက်သေပြနိုင်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ၏။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ကော၊ နာမ၊ အဘယ်မည်သော သက်သေနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ စက္ကဝတ္တိကာလေ၊ စကြဝတေးမင်းဖြစ်သော ကာလ၌။ ရတနမယေ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော။ ရထေ၊ ရထား၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဝိစရိ၊ သွားဖူးပြီ။ ဝါ- လှည့်လည်ဖူးပြီ။ မေ၊ ၏။ သော၊ ရထော၊ ထိုရတနာရထားကို။ မင်္ဂလပေါက္ခရဏိယာ၊ မင်္ဂလာရေကန်၏။ အန္တောဘူမိယံ၊ မြေအတွင်း၌။ နိဒဟာပိတေ၊ မြှုပ်စေအပ်(၏)ပြီ။ တံ၊ ထိုရတနာရထားကို။ မင်္ဂလပေါက္ခရဏိတော၊ မင်္ဂလာရေကန်မှ။ ဥက္ခိပါပေဟိ၊ ဖော်စေလော့။ သော၊ ထိုမင်္ဂလာရထားသည်။ မေ၊ ၏။ သက္ခိ၊ သက်သေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တေ၊ သော်။)

ရာဇာ၊ သည်။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”ဟု။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပေါက္ခရဏိတော၊ မင်္ဂလာရေကန်မှ။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဟရာပေတွာ၊ ပယ်စေပြီးလျှင်။ ရထံ၊ မင်္ဂလာရထားကို။ နိဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေခဲ့၍။ ဝါ- ဆောင်စေခဲ့သောကြောင့်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ သဒ္ဓဟိ၊ ယုံကြည်ခဲ့(၏)ပြီ။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အမတမဟာနိဗ္ဗာနံ၊ အမြိုက်ဖြစ်သော မဟာ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။

အဝသေသာ၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာန်မှ ကြွင်းကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သင်္ခတဓမ္မာ၊ သင်္ခတတရားတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အဘာဝိနော၊ အမြဲ မတည်သော သဘောရှိကုန်၏။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ခယဝယဓမ္မာယေဝ၊ ကုန်တတ်ပျက်တတ်သော သဘောရှိကုန်သည်သာလျှင်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) က္ကတိ၊ သို့။ ရညော၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတွာ၊ ၍။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ပဉ္စသု သီလေသု၊ ငါးပါးကုန်သော သီလတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။) ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ရဇေန၊ မင်းအဖြစ်ဖြင့်။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော် သက္ကာရကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ရဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ တဿေဝ၊ ထိုမင်းကြီးအားသာလျှင်။ ပဋိနိယျာဒေတွာ၊ အပ်နှင်းပြီးလျှင်။ ဝါ- အပ်နှင်း၍။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ရစ်လော့”။ က္ကတိ၊ သို့။ သြဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍။ ဒဏ္ဍကဟိရည- ပဗ္ဗတမေဝ၊ ဒဏ္ဍကရွှေတောင်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ ရာဇာပိ၊ သည်လည်း။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ သြဝါဒေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဒါနာဒီနိ၊ ဒါနအစရှိသော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ယထာကမ္ပံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂတော၊ လားပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ က္ကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤမောရဇာတ်ဓမ္မဒေသနာ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာ တို့ကို ပြတော်မူသည်၏အဆုံး၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ အရဟတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ပြီ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ဟူမှုကား။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။) အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ဧတရဟိ၊ ၌။) အဟမေဝ ပန၊ ငါဘုရားသည်သာ လျှင်ကား။ (တဒါ၊ ၌။) သုဝဏ္ဏမောရော၊ ရွှေဥဒေါင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး ပြီ။ က္ကတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ က္ကတိ၊ က္ကဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

နဝမာ၊ သော။ မောရဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀။ ဝိနိလဇာတ်ကဏ္ဍနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ ဧဝမေဝ နန္ဒ ရာဇာနန္တိ အာဒိနာ၊ ဧဝမေဝ နန္ဒ ရာဇာနံ ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ ဇာတကံ၊ ဤဝိနိလဇာတ်ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော စဉ်။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏။ သုဂတာလယံ၊ ဘုရားအတုပြုခြင်းကို။ အာရဗ္ဗာ ဤ။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဂယာသီသဂတာနံ၊ ဂယာသီသသို့ ရောက်လာကုန်သော။ ဒွိန္ဒ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့အား။ သုဂတာလယံ၊ ဘုရားအသွင်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ နိပန္နော၊ အိပ်သည်ရှိသော်။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ထေရာ၊ မထေရ်မြတ်တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေဿေတွာ၊ ဟောကုန်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ နိဿိတကေ၊ တပည့်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူကုန်၍။ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အဂမိသု၊ ပြန်လာခဲ့ကြကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ တေ၊ ထိုသာရိပုတြာ မောဂ္ဂလာန်တို့သည်။ ဝါ- တို့ကို။ “သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတြာ မောဂ္ဂလာန်တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ တုမေ၊ သင်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ အကာသိ၊ ပြုသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သုဂတာလယံ၊ မြတ်စွာ ဘုရား အသွင်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်(၏)ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာရောစေသံ၊ လျှောက်ကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတြာ။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌ သာလျှင်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ အနုကိရိယံ၊ အတုဖြစ်သော အမှုအရာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ပါပုဏိယေဝ၊ ရောက်ဖူး သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ထေရေဟိ၊ သာရိပုတြာ မောဂ္ဂလာန်တို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု (သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတြာ။) အတိတေ၊ ၌။ ဝိဒေဟရဋ္ဌေ၊ ဝိဒေဟ တိုင်း၌။ မိထိလာယံ၊ မိထိလာပြည်၌။ ဝိဒေဟရာဇေ၊ ဝိဒေဟ တိုင်းသူတို့ကို အစိုးရသော မင်းသည်။ ရဇံ၊ သို့။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊

သည်။ တဿ၊ ထိုဝိဒေဟမင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားခေါင်ကြီး၏။ ကုစ္ဆိမ္မိ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ ဝါ- အတတ်ထူးကို ကြံဆ တတ်သော သူတို့၏နေရာ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော အတတ် တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်ယူ၍။ ပိတု၊ အဖ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။ ပတိဌာသိ၊ တည်(၏)ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဿ၊ တစ်ခုသော။ ဝါ- တစ်ကောင်သော။ သုဝဏ္ဏဟံသရာဇဿ၊ ရွှေဟင်္သာမင်း၏။ ဂေါစရဘူမိယံ၊ ကျက်စားရာမြေ၌။ ကာကိယာ၊ ကျီးမနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သံဝါသော၊ ပေါင်းဖော်ခြင်း သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ သာ၊ ထိုကျီးမသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုငှက်ငယ်သည်။ မာတုပတိရူပကော၊ အမိနှင့် တူသည်။ နေဝ အဟောသိ၊ မဖြစ်။ ပိတု၊ အဖနှင့်လည်းတူသည်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်သလျှင် ကတည်း။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုငှက်ငယ်အား။ ဝိနီလကဓာတုကတ္တာ၊ မညိုမရွှေသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ဝိနီလကော”တွေဝ၊ “ဝိနီလက” ဟူသော။ နာမံ၊ အမည်ကိုသာလျှင်။ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်၏။ ဟံသရာဇာ၊ ရွှေဟင်္သာမင်းသည်။ အဘိဏ္ဍ၊ မပြတ်။ ဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ကြည့်၏။ အဿ၊ ထိုရွှေဟင်္သာမင်းအားကား။ အပရေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ခု ကုန်သော။ ဝါ- နှစ်ကောင် ကုန်သော။ ဟံသပေါတကာ၊ ဟင်္သာငယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ပုတ္တာ၊ တို့သည်။ အဟေသု၊ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဟင်္သာငှက်ငယ်တို့သည်။ ပိတရံ၊ အဖဖြစ်သော ရွှေဟင်္သာ မင်းကို။ အဘိဏ္ဍ၊ မပြတ်။ မနုဿပထံ၊ လူ့ပြည် လမ်းသို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ပြန်သွားလေသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ ပုစ္ဆိသု၊ မေးကုန်(၏)ပြီ။ (ကိံ၊ သို့၊ ပုစ္ဆိသု၊ ဟူမူကား။) “တာတာ၊ ဖခင်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ကသွာ၊ ကြောင့်။ အဘိဏ္ဍ၊ မပြတ်။ မနုဿပထံ၊ လူ့ပြည်လမ်းခရီးကို။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိသု၊ ကုန်၏။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧကာယ၊ တစ်ခုသော။ ဝါ- တစ်ကောင်သော။ ကာကိယာ၊ ကျီးမနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ဝါ- တစ်ကောင်သော။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုငါ့သား ဝိနီလကကို။ ဒဌံ၊ ကြည့်အံ့သောငှါ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ၏။) (တာတာ၊ ဖခင်။) ဧတေ၊ ထိုဝိနီလက သားအမိတို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။

ပုတ္တိသု၊ ကုန်ပြီ။ (တာတ၊ ချစ်သားတို့။) ဝိဒေဟရဋ္ဌေ၊ ဝိဒေဟတိုင်း၌။ မိထိလာယ၊ မိထိလာပြည်၏။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ အသုကသ္မိံ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တစ်ခုသော အရပ်၌။ တာလဂ္ဂေ၊ ထန်းပင်ဖျား၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ၏။) “တာတ၊ ဖခင်။ မနုဿ-ပထော နာမ၊ လူတို့ကျက်စားရာ အရပ်မည်သည်ကား။ ဝါ- လူ့ပြည်လမ်းခရီးမည်သည် ကား။ သာသင်္ကော၊ ရွံရှာဖွယ်ရှိ၏။ သပ္ပဋိဘယော၊ ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ တုမေ၊ သင်ဖခင်တို့သည်။ မာ ဂစ္ဆထ၊ မသွားကုန်လင့်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ တံ၊ ထိုဝိနိလကကို။ အာနေဿာမ၊ ဆောင်ချေကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝတွာ၊ ဆိုကုန်၍။) ဒွေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ ဟံသပေါတကာ၊ ဟင်္သာ ငှက်ငယ်တို့သည်။ ပိတရာ၊ အဖဖြစ်သော ရွှေဟင်္သာမင်းသည်။ အာစိက္ခိတ- သညာယ၊ ညွှန်ကြားလိုက်သော အမှတ်ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ ကုန်၍။ တံ ဝိနိလကံ၊ ကို။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ ဒဏ္ဍကေ၊ ဒုတ်တံ၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ စီးစေ၍။ ဝါ- နေစေ၍။ မုခတုဏ္ဏကေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်။ ဒဏ္ဍ ကောဋိယံ၊ ဒုတ်တံစွန်း ကို။ ခုသိတွာ၊ ကိုက်၍။ မိထိလာနဂရမတ္ထကေန၊ မိထိလာမြို့၏အပေါ် ကောင်းကင် ခရီးဖြင့်။ ပါယိသု၊ ဆောင်ကုန်(၏)ပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဝိဒေဟရာဇာ၊ ဝိဒေဟမင်းသည်။ သဗ္ဗသေတစတုသိန္ဓဝယုတ္တရထဝရေ၊ အလုံးစုံဖြူသော သိန္ဓောမြင်း လေးစီးကသော ရထား၌။ နိသီဒိတွာ၊ စီး၍။ ဝါ- နေ၍။ နဂရံ၊ ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ် လှည့်လည်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဝိနိလကော၊ ဝိနိလကသည်။ တံ၊ ထိုဝိဒေဟ မင်းကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိ၊ အဘယ်သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံသနည်း။) “မယံ၊ ငါအား။ ဝိဒေဟရညာ၊ ဝိဒေဟမင်းနှင့်။ ကိ၊ အဘယ်မှာ။ နာနာကာရဏံ၊ အထူးပြု အံ့နည်း။ ဧသ ဧသော၊ ဤဝိဒေဟ မင်းသည်။ စတုသိန္ဓဝယုတ္တရထေ၊ သိန္ဓောမြင်း လေးစီးကသော ရထား၌။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ နဂရံ၊ ကို။ အနုသဉ္ဇရတိ၊ လှည့်လည်၏။ အဟံ ပန၊ ငါသည်တမူကား။ ဟံသယုတ္တရထေ၊ ဟင်္သာကသော ရထား၌။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားရအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ (စိန္တေသိ၊ ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) သော၊ ထိုဝိနိလကသည်။ အာကာသေန၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ လျက်။ “ဧဝမေဝ။ပ။ ဝိနိလက”န္တိ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၉။ “ဧဝမေဝ နန္တ ရာဇာနံ၊ ဝေဒေဟံ မိထိလဂ္ဂဟံ။
အဿာ ဝဟန္တိ အာဇညာ၊ ယထာ ဟံသာ ဝိနီလက”န္တိ။

ဂါထာအနက် န၊ ငါအကြံရှိသည်ကား။ ဝါ- န၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ဝေဒေဟံ၊ ဝိဒေဟ
တိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သော။ မိထိလဂ္ဂဟံ၊ မိထိလာပြည်ကြီး၌
ရွှေဘုံရွှေနန်း သိမ်းမြန်းစိုးအုပ်လျက် စံနေသော။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ အာဇညာ၊
အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိတတ်ကုန်သော။ အဿာ၊ မြင်းတို့သည်။
ဝဟန္တိ ယထာ၊ ဆောင်ကုန်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဝိနီလကံ၊ ဝိနီလက
အမည်ရှိသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဣမေ ဟံသာ၊ ဤဟင်္သာပျိုညီနောင်တို့သည်။ ဝဟန္တိ၊
ဆောင်ကုန်၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဧဝမေဝဟူသော ဂါထာ၌။ ဧဝမေဝတိ၊ ဧဝမေဝ
ဟူသောပုဒ်၏။ ဧဝံ ဧဝတိ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ဧဝံ ဧဝဟု ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊
ပြုအပ်၏။ ဧဝံ ဧဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ နန္တာတိ ဧသောသဒ္ဓေါ၊ နန္တဟူသော
ဤသဒ္ဓါသည်။ ပရိဝိတက္ကော၊ ကြံဆခြင်းအနက်၌။ (ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော။) နိပါတော၊
နိပါတ်တည်း။ ဧကံသေပိ၊ စင်စစ်၌ လည်း။ ဝါ- စင်စစ်သဖြင့်လည်း။ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊
သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝေဒေဟန္တိ၊ ဝေဒေဟံဟူသည်ကား။ ဝိဒေဟရဋ္ဌ-
သာမိကံ၊ ဝိဒေဟတိုင်း၏အရှင်ဖြစ်သော။ မိထိလဂ္ဂဟန္တိ၊ မိထိလဂ္ဂဟံဟူသည်ကား။
မိထိလဂေဟံ၊ မိထိလာပြည်ကြီး၌ ရွှေဘုံရွှေနန်းကို။ မိထိလာယံ၊ မိထိလာပြည်၌။
ဂရံ၊ ရွှေအိမ်ရွှေနန်းကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ ဝါ-သိမ်းမြန်းစိုးအုပ်လျက်။
ဝသမာနံ၊ နေသော။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အာဇညာတိ၊
အာဇညာ ဟူသည်ကား။ ကာရဏာကာရဏာဇာနနကာ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်
မဟုတ်သည်ကို သိတတ်ကုန်သော။ အဿာ၊ မြင်းတို့သည်။ ဝဟန္တိ ယထာ၊
ဆောင်ကုန်သကဲ့သို့။ ယထာ ဟံသာ ဝိနီလကန္တိ၊ ယထာ ဟံသာ ဝိနီလကံ
ဟူသည်ကား။ ဣမေ ဟံသာ၊ ဤဟင်္သာပျိုညီနောင်တို့သည်။ မံ၊ ကို။ ဝဟန္တိ ယထာ၊
ဆောင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ပမာန္တိုင်းယူ ငါ့နည်းတူသာလျှင်။ တံ၊ ထိုဝိဒေဟ
မင်းကို။ ဝဟန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဟံသပေါတကာ၊ ဟင်္သာညီနောင်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုဝိနီလ၏။ ဝစနံ၊ ကို။
သုတွာ၊ ၍။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်၍။ “ဣဇေဝ၊ ဤအမျက်ထွက်ရာ အရပ်၌

သာလျှင်။ နံ၊ ထိုဝိနီလကကို။ ပါတေတွာ၊ ကျစေကုန်၍။ ဝါ- ချကုန်၍။ ဂမိဿာမ၊
သွားကုန်အံ့။ က္ကတိ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာပိ၊ ဖြစ်စေ၍လည်း။ “ဧဝံ၊ သို့။
ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ နော၊ ငါတို့အား။ ပိတာ၊ ဖခင်သည်။ ကိ၊ အသို့။
ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတံ့ နည်း။ က္ကတိ၊ သို့။ ဂရဟဘယေန၊ ကဲ့ရဲ့အံ့သည်မှ ကြောက်သော
ကြောင့်။ ပိတု၊ ဖခင်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်ကုန်၍။ တေန၊
ထိုဝိနီလကသည်။ ကတကိရိယံ၊ ပြုအပ်သော အမှုအရာကို။ ပိတု၊ အား။
အာစိက္ခိသု၊ ပြောကြားကြကုန်(၏)ပြီ။ အထ၊ ဌံ။ နံ၊ ထိုဝိနီလကကို။ ပိတာ၊ သည်။
ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ “တွံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ၏။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့ထက်။
အဓိကတရော၊ လွန်မြတ်သည်။ အသိ ကိ၊ ဖြစ်သလော။ ယော၊ အကြင်သူသည်။
မမ၊ ၏။ ပုတ္တေ၊ တို့ကို။ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍။ ရထေ၊ ဌံ။ ယုတ္တသိန္ဓဝေ ဝိယ၊
ကကုန်သော သိန္ဓောမြင်းတို့ ကဲ့သို့။ ကရောသိ၊ ပြုဘိ၏။ တဿ အတ္တနော၊
ထိုမိမိ၏။ ပမာဏံ၊ ပမာဏကို။ န ဇာနာသိ၊ မသိ။ က္ကမံ ဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်။
တဝ၊ သင်၏။ အဂေါစရော၊ ကျက်စားရာ အရပ်မဟုတ်။ အတ္တနော၊ ၏။ မာတု၊
မိခင်၏။ ဝသနဌာနမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့ သာလျှင်။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလေလော့။
က္ကတိ၊ သို့။ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ “ဝိနီလ ဒုဂ္ဂံ။ပ။ တဝါ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-
ဟူသော။ က္ကမံ ဒုတိယံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၂၀။ “ဝိနီလ ဒုဂ္ဂံ ဘဇသိ၊ အဘူမိ တာတ သေဝသိ။
ဂါမန္တကာနိ သေဝဿု၊ ဧတံ မာတာလယံ တဝါ”တိ။

ဂါထာအနက် တာတဝိနီလ၊ အချင်းဝိနီလ။ က္ကမေသံ၊ ဤဟင်္သာပျို ညီနောင်
တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ တွံ၊ သည်။ ဒုဂ္ဂံ၊ ရောက်နိုင်
ခဲ့သော တောင် မြောင် ချောက်ကြားအရပ်သို့။ ဘဇသိ၊ ရောက်လာ၏။ အဘူမိ၊
သင်၏အရာ မဟုတ်သော မြေအရပ်ကို။ တွံ၊ သည်။ သေဝသိ၊ မှီဝဲလာ၏။ တွံ၊
သည်။ ဂါမန္တကာနိ၊ ရွာစွန်ရွာနားအရပ်တို့ကို။ သေဝဿု၊ မှီဝဲလေလော့။ ဧတံ
ဂါမန္တရံ၊ ဤအကောင်ပုပ် စွန့်ရာဖြစ်သော ရွာစွန်ရွာနားအရပ်သည်။ တဝ၊ ၏။
မာတာလယံ၊ အမိကျီးမ နေရာအရပ်တည်း။ တွံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအမိကျီးမ
နေရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဝိနီလ ဒုဂ္ဂံ အစရှိသော ဂါထာ၌။ ဝိနီလာတိ၊ ဝိနီလ ဟူသည်ကား။ တံ၊ ထိုဝိနီလကို။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ အာလပတိ၊ ရှေးရှုခေါ်၏။ ဒုဂ္ဂံ ဘဇသီတိ၊ ဒုဂ္ဂံ ဘဇသီဟူသည်ကား။ ဣမေသံ၊ ဤဟင်္သာပျို ညီနောင်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဂိရိဒုဂ္ဂံ၊ ရောက်နိုင်ခဲ့သော တောင် မြောင် ချောက်ကြားအရပ်သို့။ ဘဇသီ၊ ရောက်ရ၏။ အဘူမိ တာတ သေဝသီတိ၊ အဘူမိ တာတ သေဝသီဟူသည်ကား။ တာတ၊ အချင်း ဝိနီလ။ ဂိရိဝိသမံ နာမ၊ မညီညွတ်သော တောင် မြောင် ချောက်ကြား အရပ်မည်သည်။ ဝါ- တောင်၌ မညီညွတ်သော အရပ်မည်သည်။ တဝ၊ သင်၏။ အဘူမိ၊ အရာမဟုတ်သော မြေအရပ်တည်း။ တံ၊ ထိုမြေအရပ်ကို။ တွံ၊ သင်သည်။ သေဝသီ၊ မှီဝဲလာရ၏။ ဥပဂစ္ဆသိ၊ ကပ်လာရ၏။ ဧတံ မာတာလယံ တဝါတိ၊ ဧတံ မာတာလယံ တဝ ဟူသည်ကား။ ဥက္ကာရဋ္ဌာနဉ္စ၊ မစင်စွန့်ရာအရပ်လည်းဖြစ်သော။ အာမက- သုသာနဋ္ဌာနဉ္စ၊ အကောင်ပုပ်စွန့်ရာအရပ်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ- သူကောင်စိမ်း မြှုပ်ရာအရပ်လည်း ဖြစ်သော။ ဧတံ ဂါမန္တံ၊ ဤရွာစွန့်ရွာနားအရပ်သည်။ တဝ၊ သင်၏။ မာတု၊ မိခင်ကျီးမ၏။ အာလယံ၊ နေရာသည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်ရာ အသိုက်သည်။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ သို့။ ဂစ္ဆဟိ၊ သွားချေလော့။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဧဝံ၊ သို့။ တံ၊ ထိုဝိနီလကို။ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ “ဟံသပေါတကာ၊ ရွှေဟင်္သာငယ်တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆ၊ လော့။ နံ၊ ထိုဝိနီလကို။ မိထိလာနဂရဿ၊ မိထိလာမြို့၏။ ဥက္ကာရဘူမိယညေဝ၊ မစင်စွန့်ရာအရပ်၌သာလျှင်။ ဩတာရေတွာ၊ ချခဲ့ကုန်၍။ ဧထ၊ လာကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တေ၊ တို့ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေလွှတ်လိုက်(၏)ပြီ။ တေ၊ ထိုရွှေဟင်္သာငယ်တို့သည်။ တထာ၊ ထိုအဖရွှေဟင်္သာ မင်းဆိုတိုင်း သာလျှင်။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဝိနီလဇာတ်ဓမ္မဒေသနာကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဣမံ ဇာတကံ၊ ဤဝိနီလဇာတ်ကို။ သမော ဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။ (ကိံ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ နည်း။ ဧတရဟိ၊ ၌။) ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ဝိနီလကော၊ ဝိနီလကသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ဧတရဟိ၊ ၌။) ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကာ၊ အဂ္ဂသာဝက

တို့သည်။ တဒါ၊ ဌှိ။ ဝါ-တုန်းက။ ဒွေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ ဟံသပေါတကာ၊
ဟင်္သာပျံညီနောင်စုံတို့သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ခဲ့ကုန်ဖူးပြီ။ (ဧတရဟိ၊ ဌှိ။) အာနန္ဒော၊
အရှင်အာနန္ဒာသည်။ တဒါ၊ ဌှိ။ ပိတာ၊ အဖဖြစ်သော ရွှေဟင်္သာမင်းသည်။
အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌှိကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊
ဌှိ။ ဝါ- တုန်းက။ ဝိဒေဟရာဇာ၊ ဝိဒေဟမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။
ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ(၏)ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ
ဒဌဗ္ဗံ။

ဒသမာ၊ သော။ ဝိနိလဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဒဠဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဒဠဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒါန်းကား။ ရာဇောဝါဒဉ္စ၊ ရာဇောဝါဒဇာတ်
လည်းကောင်း။ သိင်္ဂီလဉ္စ၊ သိင်္ဂီလဇာတ်လည်းကောင်း။ သူကရဉ္စ၊ သူကရဇာတ်
လည်းကောင်း။ ဥရဂဉ္စ၊ လည်းကောင်း။ ဘဂ္ဂဉ္စ၊ လည်းကောင်း။ အလိနစိတ္တဂုဏဉ္စ၊
လည်းကောင်း။ သုဟနဉ္စ၊ လည်းကောင်း။ မောရဝိနိလဉ္စ၊ မောရဇာတ် ဝိနိလ
ဇာတ်လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ တဿ၊ ထိုဒဠဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊
ဥဒါန်းတည်း။

ဒဠဝဂ် ပြီး၏။

၂။ သန္တဝဂ်

၁။ ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ သည်။ န သန္တဝံ ကာပုရိသေန ကယိရာတိအာဒိကေန၊
န သန္တဝံ ကာပုရိသေန ကယိရာ ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာ
ပဒေန။ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤဣန္ဒသမာန-
ဂေါတ္တဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌှိ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဧကံ၊ သော။ ဒုဗ္ဗစဇာတိကံ၊
ဆုံးမခက်သော ရဟန်းကို။ အာရပ္ပ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ (၏)ပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။

ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ နဝကနိပါတေ၊ နဝကနိပါတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတံ။ ပန၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ သတ္တာ၊ သည်။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။
“ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဒုဗ္ဗစတာယ၊ ဆုံးမခက်သော
သဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။
အကတွာ၊ နားမထောင်မှု၍။ ဝါ- သောကြောင့်။ ဝါ- မလိုက်နာသောကြောင့်။
မတ္တဟတ္ထိ၊ အမှန်ယစ်သော ဆင်သည်။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ သဗ္ဗုဏ္ဏိတော၊
မှန်မှန်ညက်ညက် နင်းအပ်လေပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊
ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတိတ်ဝတ္ထု (ဘိက္ခဝေ၊ တို့။) အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊
ဗြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။
ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ၍။ ဝုဗ္ဗိပုတ္တော၊
ကြီးခြင်းသို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ယရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊
ပယ်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုခြင်းကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ ပြု၍။ တစ်နည်း- ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ
ပဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ ပဉ္စန္ဒံ ဣသိသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သော ရသေ့တို့၏။
ဂဏသတ္တာ၊ ဂိုဏ်းဆရာကြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊
ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ တေသု
တာပသေသု၊ ထိုရသေ့အပေါင်း တို့တွင်။ ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တော နာမ၊
ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တအမည်ရှိသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ တာပသော၊
ရသေ့သည်။ ဒုဗ္ဗစော၊ အဆုံးအမခက်သည်။ အနောဝါဒကော၊ အဆုံးအမကို
မခံယူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုဣန္ဒသမာနဂေါတ္တရသေ့သည်။ ဧကံ၊
တစ်စီးသော။ ဝါ- တစ်ကောင်သော။ ဟတ္ထိပေါတကံ၊ ဆင်ငယ်ကို။ ပေါသေသိ၊
မွေး(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သုတွာ၊ စကားကို ကြား၍။ တံ၊ ထိုဣန္ဒသမာန
ဂေါတ္တရဟန်းကို။ ပက္ခောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ “ဣသိ၊ ရသေ့။ တံ၊ သင်သည်။
ဟတ္ထိပေါတကံ၊ ဆင်ငယ်ကို။ ပေါသေသိ၊ မွေး၏။ (ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊
ဤစကားသည်။) သစ္စံ ကိရ၊ မှန်လေသလော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ အာစရိယ၊
ဆရာ။ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏။ မတမာတိကံ၊ အမိသေသော။ ဧကံ၊ တစ်စီးသော။
ဟတ္ထိပေါတကံ၊ ဆင်ငယ်ကို။ ပေါသေမိ၊ မွေး၏။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်
သည်ရှိသော်။ ဣသိ၊ ရသေ့။) ဟတ္ထိနော နာမ၊ ဆင်တို့မည်သည်ကား။ ဝုဗ္ဗိပုတ္တာ၊

ကြီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပေါသကေယေဝ၊ မွေးမြူသော အရှင်တို့ကိုသာလျှင်။ မာရေန္တိ၊ သတ်တတ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုဆင်ငယ်ကို။ မာ ပေါသေဟိ၊ မမွေးလင့်။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ၏။) အာစရိယ၊ ဆရာ။ တေန၊ ထိုဆင်ငယ်နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဝတ္တိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝါ- နေခြင်းငှါ။ န သက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တော၊ သော်။) တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ပညာယိဿသိ၊ ထင်ရှားလတုံ။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ၏။) သော၊ ထိုဣန္ဒသမာနဂေါတ္တသည်။ ပေါသိယ မာနော၊ မွေးအပ်သော။ တေန၊ ထိုဆင်ငယ်သည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ မဟာ သရီရော၊ ကြီးသော ကိုယ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ၊ ထိုသို့ကြီးလာသည်ရှိသော်။ ဧကသ္မိံ ကာလေ၊ အခါတပါး၌။ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ ဝနမူလဖလာဖလတ္ထာယ၊ တော၌ဖြစ်သော သစ်သီးကြီးငယ်အကျိုးငှါ။ ဒူရံ၊ ဝေးသော အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ ဝသိသု၊ နေကုန်ပြီ။ ဟတ္ထိပိ၊ ဆင်သည်လည်း။ အဂ္ဂဒက္ခိဏဝါတေ၊ ရှေးဦးစွာသော တောင်လေသည်။ (အာဂတေ၊ လာသည်ရှိသော်။) ပဘိန္ဒမဒေါ၊ မုန်ယိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထိုဣန္ဒသမာနဂေါတ္တ၏။ ပဏ္ဏသာလံ၊ ကျောင်းသို့။ (ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။) ပါနိယယဋံ၊ သောက်ရေအိုးကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍။ ပါသာဏဖလကံ၊ ကျောက်ပြင်ကို။ ခိပိတွာ၊ ပစ်၍။ အာလမ္ပနဖလကံ၊ မှီရာတန်ကဲပျဉ်ကို။ လုဗ္ဗိတွာ၊ နုတ်၍။ “တံ တာပသံ၊ ထိုရသေ့ကို။ မာရေတွာဝ၊ သတ်၍သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဂဟနဌာနံ၊ တောအရပ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ တဿ၊ ထိုဣန္ဒသမာန ဂေါတ္တရသေ့၏။ အာဂမနမဂ္ဂံ၊ လာလတံသော ခရီးကို။ ဝါ- လာမည့်လမ်းကို။ ဩလော ကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ အဌာသိ၊ ရပ်တည်(၏)ပြီ။ ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တော၊ ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တသည်။ တဿ၊ ထိုဆင်၏။ (အတ္ထာယ၊ ငှါ။) ဂေါစရံ၊ အစာကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရသေ့တို့၏။ ပုရတောဝ၊ ရှေ့မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာလတ်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုဆင်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပကတိသညာယေဝ၊ ပကတိသော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုဆင်၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဣန္ဒသမာန ဂေါတ္တရသေ့ကို။ သော ဟတ္ထိ၊ ထိုဆင်သည်။ ဂဟနဌာနာ၊ တောအုပ်အရပ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ ပရာမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။

(ဒဠ္ဋံ ဂဟေတွာ။) ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်။ အက္ကမိတွာ၊ နင်း၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ မဒ္ဒိတွာ၊ နင်းနယ်၍။ ကောဉ္ဇနာဒံ၊ ကြိုးကြာသံနှင့်တူသော မည်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ သေသတာပဒံ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုဖြစ်ပုံအကြောင်းကို။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကြကုန်(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “ကာပုရိသေဟိ၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်ရှိသော ယောက်ျားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သံသဂ္ဂေါ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ ဆို၍။ “န သန္တဝံ။ပ။ န သင်္ဂမော”တိ၊ ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်တို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၂၁။ “န သန္တဝံ ကာပုရိသေန ကယိရာ၊
အရိယော အနရိယေန ပဇာနမတ္ထံ။
စိရာနုဝုတ္ထောပိ ကရောတိ ပါပံ၊
ဂဇော ယထာ ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တံ။

ဂါထာအနက် ဘဝန္တော၊ အိုရသေ့တို့။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ပဇာနံ ပဇာနန္တော၊ သိမြင်သော။ အရိယော၊ မြတ်သော အကျင့်ရှိသော သူသည်။ အနရိ ယေန၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော။ ကာပုရိသေန၊ ပြင်းထန် အမျက်ထွက်တတ်သည် ဖြစ်၍ စင်စစ်စက်ဆုတ်ဖွယ်ရှိသော သူနှင့်။ သန္တဝံ၊ တဏှာအားဖြင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း မိတ်ဖွဲ့သောအားဖြင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ န ကရိယာထ၊ မပြုရာ။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့် မပြုရာဟု ငါဆိုသနည်းဟူမူကား။ ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တေန၊ ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တရသေ့သည်။ ပေါသိယမာနော၊ မွေးအပ်သော။ ဂဇော၊ အမုန်ရစ်သော ဆင်သည်။ ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တံ၊ ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တရသေ့ကို။ ဟနန္တော၊ သတ်လျက်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကာသိ ယထာ၊ ပြု၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အနရိယော၊ သူတော် မဟုတ် ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသောသူသည်။ စိရံ၊ မြင့်ရှည်စွာ။ အနုဝုတ္ထောပိ၊ အတူတကွနေဖူးသော်လည်း။ အဂဏေတွာ၊ ကာလမြင့်ကြာ အတူတကွ နေဖူးသည်ကို မရေတွက်မူ၍။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သန္တဝံ၊ တဏှာအားဖြင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း မိတ်ဖွဲ့သောအားဖြင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ န ကရိယာထ၊ မပြုရာ။

၂၂။ ယံ တွေဝ ဇညာ သဒိသော မမန္တိ၊
သီလေန ပညာယ သုတေနစာပိ။
တေနေဝ မေတ္တိံ ကယိရာထ သဒ္ဓိ၊
သုခေါ ဟဝေ သပ္ပရိသေန သင်္ဂမော"တိ။

ဂါထာအနက် တု၊ မပေါင်းဖော်ရာသည်မှတစ်ပါး ပေါင်းဖော်ရာသည်ကို ဆိုအံ့။
ယံ ဧဝ၊ အကြင်သသူကိုသာလျှင်။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မမ၊
ငါနှင့်။ သီလေန၊ သီလအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပညာယ၊ ပညာအားဖြင့်
လည်းကောင်း။ သုတေနစာပိ၊ အကြားအမြင် အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သဒိသော၊
တူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဇညာ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ တေနေဝ၊ ထိုသူနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ၊
တကွ။ မိတ္တံ၊ မိတ်ဖွဲ့ခြင်းကို။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ သပ္ပရိသေန
သောဘနပုရိသေန၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး အမှုတင့်တယ်သော သူတော်ကောင်း နှင့်။
သင်္ဂမော၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေနေဝ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ မေတ္တိံ၊ မိတ်ဖွဲ့ခြင်းကို။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။

တတ္ထ တသ္မိဂါထာဒွယေ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ န သန္တဝံ ကာပုရိသေန
ကယိရာတိ၊ န သန္တဝံ ကာပုရိသေန ကယိရာဟူသည်ကား။ ကုစ္ဆိတေန၊
စက်ဆုတ်ဖွယ် ကောင်းသော။ ဝါ- စက်ဆုတ်အပ်သော။ ကောဓပုရိသေန၊ ပြင်းထန်
အမျက်ချောင်းချောင်းထွက်သော ယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ တဏှာသန္တဝံ ဝါ၊
တဏှာဖြင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မိတ္တသန္တဝံ ဝါ၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့သောအားဖြင့်
ပေါင်းဖော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ န ကယိရာထ၊ မပြုရာ။ အရိယော န အရိယေန
ပဇာနမတ္ထန္တိ ဧတ္ထ၊ အရိယော န အရိယေန ပဇာနမတ္ထံဟူသော ဤပါဌ၌။
အရိယောတိ၊ အရိယော ဟူသည်ကား။ အာစာရအရိယော၊ အကျင့်ဖြင့်
မြတ်သောသူသည်လည်းကောင်း။ လိင်္ဂအရိယော၊ အသွင်ဖြင့် မြတ်သော သူသည်
လည်းကောင်း။ ဒဿနအရိယော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် အမြင်ဖြင့် မြတ်သော
သူသည်လည်းကောင်း။ ပဋိဝေဓအရိယော၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော အရိယာမဂ်
ဉာဏ်ဖြင့် မြတ်သောအကျင့်ရှိသော သူသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အရိယာ၊

အရိယာတို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးအပြားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 တေသု၊ ထိုလေးမျိုးသော အရိယာတို့တွင်။ ဣဓ၊ အရိယော န အရိယေန ဇာနမတ္ထံ
 ဟူသော ပါဠိ၌။ အာစာရအရိယော၊ မြတ်သော အကျင့်ရှိသောသူကို။ အဓိပ္ပေတော၊
 အလိုရှိအပ်၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ပဇာနံ ပဇာနန္တော၊ သိထသော။
 အတ္တာနတ္ထကုသလော၊ အကျိုးရှိ အကျိုးမဲ့၌ လိမ္မာသော။ အာစာရေ၊ အကျင့်
 အာစာရ၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ သော အရိယပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 နအရိယေန၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော။ နိလ္လဇ္ဇေန၊ အရှက်မရှိသော။
 ဒုဿီလေန၊ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္တဝံ၊ တဏှာအားဖြင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း
 မိတ်ဖွဲ့ခြင်းအားဖြင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ န ကရေယျ၊ မပြုရာ။ ဣတိအယံ၊ ကား။
 အတ္ထော၊ တည်း။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ န ကရေယျ၊ မပြုရာ
 သနည်း။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ အနုဝုတ္ထောပိ၊ အတူတကွနေခဲ့ဖူးသော်လည်း။
 (အဂဏေတွာ၊ ကာလမြင့်ကြာ အတူတကွနေဖူးသည်ကို မရေတွက်မူ၍။) ပါပံ၊
 ယုတ်မာသော အမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္တဝံ၊ တဏှာ
 အားဖြင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း မိတ်ဖွဲ့သောအားဖြင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ န ကရေယျ၊
 မပြုရာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနရိယော၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသောသူသည်။
 စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ အနုဝုတ္ထောပိ၊ အတူတကွ
 နေဖူးသော်လည်း။ အနုဝုတ္ထော၊ နေဖူးသည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်ပါသော်လည်း။
 ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ တံ နိဝါသံ၊ ထိုအတူတကွ နေခဲ့ဖူးသည်ကို။
 အဂဏေတွာ၊ မရေတွက်မူ၍။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။ ကရောတိ၊ ၏။
 လာမကံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။ ကရောတိယေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း။ ယထာ
 ကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဣန္ဒြိယမာနဂေါတ္တေန၊ ဣန္ဒြိယမာနဂေါတ္တ
 ရသေ့သည်။ (ပေါသိယမာနော၊ မွေးအပ်သော။) ဂဇော၊ အမုန်ယစ်သော
 ဆင်သည်။ ဣန္ဒြိယမာနဂေါတ္တံ၊ ဣန္ဒြိယမာနဂေါတ္တရသေ့ကို။ ဟနန္တော၊ သတ်လျက်။
 (ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။) အကာသိ ယထာ၊ ပြု၏သို့။ ဣတိ၊ ဤကဲ့သို့တည်း။
 (ဣန္ဒြိယမာနဂေါတ္တေန၊ သည်။ ပေါသိယမာနော၊ အပ်သော။) သော ဂဇော၊ အမုန်
 ယစ်သော ဆင်သည်။ ဣန္ဒြိယမာနဂေါတ္တံ၊ ကို။ မာရေန္တော၊ သတ်လျက်။ ပါပံ၊
 ကို။ အကာသိ ယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ယံ တွေဝ ဇညာ သဒိသော မမန္တိ အာဒိသု၊ ယံ တွေဝ ဇညာ သဒိသော မမံ
 အစရှိသော ပါဠိတို့၌။ တု၊ မပေါင်းဖော်ရာသည်မှတစ်ပါး ပေါင်းဖော်ရာသည်ကို
 ဆိုအံ့။ ယံ ဧဝ ပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်။ “အယံ၊ ဤသူသည်။ မမ၊ အား။
 သီလာဒိဟိ၊ သီလအစရှိသည်တို့နှင့်။ သဒိသော၊ တူ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနေယျ၊
 သိအံ့။ တေနော၊ ထိုသူနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ မေတ္တိ၊ မိတ်ဖွဲ့ခြင်းကို။ ကယိရာထ၊
 ပြုရာ၏။ သပ္ပရိသေန၊ သူတော်ကောင်းနှင့်။ သမာဂမော၊ ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်။
 သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်နိုင်၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဧဝံ ဣမိနာ ဂါထာဒွယေန၊ ဤဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းဖြင့်။ ဗောဓိသတ္တော၊
 သည်။ “အနောဝါဒကေန နာမ၊ အဆုံးအမကို မခံမယူသော သူမည်သည်။ န
 ဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ။ သုသိက္ခိတေန၊ ပညာရှိတို့ဆုံးမတိုင်း ကောင်းစွာကျင့်သူသည်။
 ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဣသိဂဏံ၊ ရသေ့အပေါင်းကို။
 ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ ဣန္ဒသမာန ဂေါတ္တဿ၊ ၏။ သရီရကိစ္စံ၊ အလောင်းကောင်
 သင်္ကြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို။
 ဘာဝေတွာ၊ ပွား၍။ ဗြဟ္မလောကူပကော၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့ လားသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊
 ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူ၏။ (ကိံ သမောဓာနေသိ၊ နည်း။ ဧတ
 ရဟိ၊ ၌။) အယံ ဒုဗ္ဗစော၊ ဤဆုံးမခက်သော ရဟန်းသည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။
 ဣန္ဒ သမာနဂေါတ္တော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။) အဟမေဝ၊
 လျှင်။ (တဒါ၊ ၌။) ဂဏသတ္တာ၊ ရသေ့အပေါင်းတို့၏ ဆရာသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။
 ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ (၏)ပြီ။

ပဌမာ၊ သော။ ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂။ သန္တဝဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ န သန္တဝသွာ ပရမတ္ထိ ပါပိယောတိအာဒိကေန၊
 အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊
 ဤသန္တဝဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ အဂ္ဂိဇဟနံ၊ မီးပူဇော်ခြင်းကို။
 အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ (၏)ပြီ။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ နဂုံဌ
 ဇာတကေ၊ ဧကကနိပါတ် နဂုံဌဇာတ်၌။ ကထိတသဒိသာမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်
 တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော
 ရသေ့တို့ကို။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ဇဟန္တေ၊ ပူဇော်သည် တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ “ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ဇဋ္ဌိလာ၊ ရသေ့တို့သည်။ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။
 မိစ္ဆာတပံ၊ မိစ္ဆာအကျင့်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤမိစ္ဆာအကျင့်၌။ ဝုဗ္ဗိ၊
 အစီးအပွားသည်။ အတ္ထိ၊ နုခေါ၊ ရှိသလော။ ကုတိ၊ သို့။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 ပုစ္ဆိသု၊ မေးကြကုန်(၏)ပြီ။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတ္ထ၊ ဤမိစ္ဆာအကျင့်၌။ ကာစိ၊ တစ်စုံ
 တစ်ခုသော။ ဝုဗ္ဗိနာမ၊ အစီးအပွားမည်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ပေါရာဏက ပဏ္ဍိတာပိ၊
 ရှေးပညာရှိတို့သည်လည်း။ အဂ္ဂိဇဟနေ၊ မီးပူဇော်ခြင်း၌။ ဝုဗ္ဗိ၊ အစီးအပွားသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကုတိ၊ ဤသို့သော။ သညာယ၊ အမှတ်ဖြင့်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော
 ကာလ ပတ်လုံး။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ဇဟိတွာ၊ ပူဇော်ကုန်၍။ တသ္မိ၊ ကမ္မေ၊ ထိုမီးပူဇော်ခြင်း
 အမှု၌။ အဝုဗ္ဗိမေဝ၊ အစီးအပွားမဲ့ကိုသာလျှင်။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ အဂ္ဂိ၊ ကို။
 ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ငြိမ်းစေကုန်၍။ သာခါဒိဟိ၊ သစ်ခက်အစရှိသည်
 တို့ဖြင့်။ ပေါထေတွာ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ နိဝတ္တိတွာပိ၊ ပြန်လည်
 ၍လည်း။ န ဩလောကေသု၊ မကြည့်ကြကုန်ပြီ။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ရှိ။ အတိတံ၊
 ကို။ အာဟရိ၊ မူ၏။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌံ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။
 ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဗြဟ္မဏကုလေ၊
 ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ (၏)ပြီ။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ တဿ၊
 ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဇာတဂ္ဂိ၊ ဖွားသောနေ့၌ မီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ကုန်၍။
 သောဠသဝဿုဒ္ဓေသေ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ တံ၊
 ထိုဘုရားလောင်းကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ (ကိံ အာဟံသု၊ ကား။) “တာတ၊

ချစ်သား။ ဇာတဂ္ဂိ၊ ဖွားသောနေ့၌ မီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ အရညေ၊ တော၌။
 အဂ္ဂိ၊ ကို။ ပရိစရိဿသိ ကိ၊ လုပ်ကျွေးလတံလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။
 တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်၍။ ကုဋ္ဌမ္မံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။
 သဏ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ ယရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ဘောင်၌
 နေခြင်းကို။ ဝသိဿသိ၊ နေလတံလော။ က္ကတိ၊ သို့။ (အာဟံသု၊ ကုန်၏။) သော၊
 ထိုဘုရားလောင်းသည်။ “မေ၊ ငါ့အား။ ယရာဝါသေန၊ အိမ်ရာထောင်သော
 လူဘောင်၌ နေခြင်းဖြင့်။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ (ဇာတဂ္ဂိ၊ ဖွားသောနေ့၌ မီးကို။
 ဂဟေတွာ၊ ၍။) အရညေ၊ တော၌။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ပရိစရိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။
 ဗြဟ္မလောကပရာယဏော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ က္ကတိ၊
 သို့။ (ဝတွာ၊ ၍။) ဇာတဂ္ဂိ၊ ဖွားသော နေ့၌ မီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ မာတာပိတရော၊
 မိဘတို့ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပဏ္ဏသာလာယံ၊
 သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်း၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေတွာ၊ ပြု၍။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ပရိစရိ
 လုပ်ကျွေးပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ နိမန္တိတဌာနံ၊
 ဆွမ်းဖိတ်ရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်နှင့်။ ပါယာသံ၊ ရောနှော
 အပ်သော ယနာကို။ လဘိတွာ၊ ရခဲ့၍။ “ဣမံ ပါယာသံ၊ ဤထောပတ်နှင့် ရောနှော
 အပ်သော ယဏ္ဍာကို။ မဟာဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာကြီးအား။ ယဇိဿာမိ၊ ပူဇော်အံ့။
 ဝါ- လျှအံ့။ က္ကတိ၊ သို့။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။) တံ ပါယာသံ၊ ထိုယနာကို။ အာဟရိတွာ၊
 ဆောင်ခဲ့၍။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ဇာလေတွာ၊ ညှိ၍။ “ဘဝန္တံ အဂ္ဂိ၊ အရှင်မီးမင်းကို။ တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ။ သပ္ပိယုတ္တံ၊ ထောပတ်နှင့်ယှဉ်သော။ ပါယာသံ၊ ယနာကို။ ပါယေမိ၊
 သောက်စေအံ့။ က္ကတိ၊ သို့။ (ဝတွာ၊ ၍။) ပါယာသံ၊ ယနာကို။ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီး၌။
 ပက္ခိပိ၊ ထည့်၏။ ဗဟုသိနေဟေ၊ များသော ထောပတ်အစေးရှိကုန်သော။
 ပါယာသေ၊ ယနာတို့ကို။ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီး၌။ ပက္ခိတ္တမတ္တေယေဝ၊ ထည့်ကာမျှ၌သာလျှင်။
 အဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလိတွာ၊ တောက်၍။ ပစ္စုဂ္ဂတာဟိ၊ အလွန်လျှင် အထက်သို့
 တတ်ကုန်သော။ အစ္စိဟိ၊ မီးတောက်မီးလျှံတို့ဖြင့်။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်ဖြင့်
 မိုးအပ်သော ကျောင်းကို။ ဈာပေသိ၊ လောင်ကျွမ်းစေပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ရသေ့သည်။
 ဘိတတသိတော၊ အလွန်ထိတ်လန့်ရကား။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ ဗဟိ၊ အပ၌။
 ဌတွာ၊ ရပ်၍။ “ကာပုရိသေဟိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော ယောက်ျားတို့နှင့်။ သန္တဝေါ
 နာမ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းမည်သည်ကို။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ က္ကဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။

မေ၊ ငါသည်။ ကိစ္ဆေန၊ ငြိငြင်သဖြင့်။ ကတာ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော။ ပဏ္ဏသာလာ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းကို။ ဣမိနာ အဂ္ဂိနာ၊ ဤမီးသည်။ ဈာပိတာ၊ လောင်ခဲ့ပြီပေါ့။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဤ။ “န သန္တဝသ္မာ။ပ။ အဒယှိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၂၃။ “န သန္တဝသ္မာ ပရမတ္ထံ ပါပိယော၊
ယော သန္တဝေါ ကာပုရိသေန ဟောတိ။
သန္တပိတော သပ္ပိနာ ပါယသေန၊
ကိစ္ဆာကတံ ပဏ္ဏကုဋိ အဒယှိ”တိ။

ဂါထာအနက် ကာပုရိသေန၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော ယုတ်မာသောသူနှင့်။ ယော သန္တဝေါ၊ အကြင်ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသ္မာ သန္တဝါ၊ ထိုစက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိသသူနှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းအောက်။ ပရံ အလွန်။ ပါပိယော၊ အထူးသဖြင့် ယုတ်မာသော သဘောသည်။ နတ္ထိ၊ လောကဓာတ်ဝယ် မရှိပြီ။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့် မရှိဟူ၍ ငါဆိုသနည်းဟူမူကား။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပါယာသေန၊ ယနာဖြင့်လည်းကောင်း။ သန္တပိတောအပိ၊ ရောင့်ရဲ ပါစေလျက်လည်း။ အယံ အဂ္ဂိ၊ ဤမီးသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ကိစ္ဆာကတံ၊ ငြိငြင် သဖြင့် ပြုအပ်သော။ ပဏ္ဏကုဋိ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကုဋိကို။ အဒယှိ၊ အားပါးမနာ လောင်ခဲ့ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့် ငါဆိုပေသတည်း။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ဌှိ။ န သန္တဝသ္မာတိ၊ န သန္တဝသ္မာဟူသည်ကား။ တဏှာသန္တဝိပိ၊ တဏှာအားဖြင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မိတ္တသန္တဝိပိ စ၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်းအားဖြင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒုဝိဇာပိ၊ နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဧတသ္မာ သန္တဝါ၊ ဤတဏှာအားဖြင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း မိတ်ဆွေဖွဲ့ သောအားဖြင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းအောက်။ ပရံ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ပါပတရံ၊ ယုတ်မာသော သဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ လာမကတရံ၊ ယုတ်မာသော သဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ယော သန္တဝေါ ကာပုရိသေနာတိ၊ ယော သန္တဝေါ ကာပုရိသေန ဟူသည်ကား။ ပါပကေန၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော။ ကာပုရိသေန၊ စက်ဆုပ်

ဖွယ်သော ယုတ်မာသသူနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဒုဝိဇောပိ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသည် လည်းဖြစ်သော။ ယော သန္တဝေါ၊ အကြင်ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတော၊ ထိုနှစ်ပါးအပြားရှိသော ပေါင်းဖော်ခြင်းအောက်။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ပါပတရံ၊ အလွန်ယုတ်မာသော သဘောသည်။ ဝါ- သာ၍ ယုတ်မာသော သဘော သည်။ နတ္ထိ၊ လောကဓာတ်ဝယ် မရှိပြီ။ ကသွာ၊ ကား။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပါယာသေန၊ ယနာဖြင့်လည်းကောင်း။ သန္တပ္ပိတောအပိ၊ ရောင့်ရဲပါစေလျက်လည်း။ အယံ အဂ္ဂိ ဤမီးသည်။ (မယာ၊ ငါသည်။) ကိစ္ဆာကတံ၊ ပြိုင်သဖြင့် ပြုအပ်သော။ ပဏ္ဏကုဋိ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကုဋိကို။ အဒယိ၊ အားပါးမနာ လောင်ခဲ့လေပြီ။ ဣတိ တသွာ၊ ကြောင့်။ အညံ၊ သော။ ပါပတရံ၊ ယုတ်မာသော သဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ “မိတ္တဒုဋ္ဌိနာ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို ပြစ်မှားတတ်သော။ တယာ၊ သင်ဖြင့်။ မေ၊ အား။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝတွာ၊ ၍။) တံ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ သာခါဟိ၊ သစ်ခက်တို့ဖြင့်။ ပေါထေတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ အန္တော ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာ၏အတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဝါ- ဝင်သည်ရှိသော်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ သာမမိဂံ၊ ရွှေနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် သာမာအမည်ရှိသော သမင်မကို။ သီဟဿ စ၊ ခြင်္သေ့၏လည်းကောင်း။ ဗျုပ္ပဿ စ၊ ကျား၏ လည်းကောင်း။ ဒိပိနော စ၊ သစ်၏လည်းကောင်း။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ လေဟန္တိ၊ လျက်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “သပ္ပုရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သန္တဝါ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ သေယျော နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ “န သန္တဝသ္မာ၊ ပ။ သန္တဝေနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမံ ဒုတိယဂါထံ၊ ဒုတိယဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၂၄။ “န သန္တဝသ္မာ ပရံမတ္ထိ သေယျော၊
ယော သန္တဝေါ သပ္ပုရိသေန ဟောတိ။
သီဟဿ ဗျုပ္ပဿ စ ဒိပိနော စ၊
သာမာ မုခံ လေဟတိ သန္တဝေနာ”တိ။

ဂါထာအနက် သပ္ပုရိသေန၊ သူတော်ကောင်းနှင့်။ ယော သန္တဝေါ၊ အကြင်
 ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အသ္မာ သန္တဝါ၊ ထို
 သူတော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ရခြင်းထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ သေယျော၊
 အထူးသဖြင့် မြတ်သော သဘောသည်။ နတ္ထိ၊ လောကဓာတ်ဝယ် မရှိ။ သီဟဿ၊
 ခြင်္သေ့၏လည်းကောင်း။ ဗျုဿ စ၊ ကျား၏ လည်းကောင်း။ ဒီပိနော စ၊
 သစ်၏လည်းကောင်း။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ သာမာ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော
 အဆင်းရှိသော သမင်မသည်။ သန္တဝေန၊ အဖော်ခုံမင် ချစ်ခင်မေတ္တာကြောင့်။
 လေဟ တိ၊ လျက်၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ဌ။ သာမာ မုခံ လေဟတိ သန္တဝေနာတိ၊ သာမာ
 မုခံ လေဟတိ သန္တဝေနဟူသည်ကား။ သာမာ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော
 အဆင်းရှိသော။ မိဂိ၊ သမင်မသည်။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးကောင်ကုန်သော။ ဣမေသံ ဇနာနံ၊
 ဤခြင်္သေ့၊ ကျား၊ သစ် တို့၏။ ဝါ- တို့ကို။ သန္တဝေန၊ အဖော်ခုံမင် ချစ်ခင်
 မေတ္တာကြောင့်။ သိနေဟေန၊ ချစ်ခြင်း ကြောင့်။ လေဟတိ၊ လျက်၏။ ဣတိအယံ၊
 ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဤ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အန္တော ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာ၏
 အတွင်း သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ အဘိညာ စ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယော
 စ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။
 ဇီဝိတပရိယောသာနေ၊ အသက်၏အဆုံး၌။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့
 လားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဤ။ ဇာတကံ၊
 ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ဤ။ (ကိံ သမောဓာနေသိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 “ဧတရဟိ၊ ဌ။ အဟမေဝ၊ လျှင်။ တေန သမယေန၊ ဌ။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ဤ။

ဒုတိယော၊ သော။ သန္တဝဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃။ သုသိမဇာတ်ကဏ္ဍနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ ကာဠာ မိဂါ သေတဒန္တာ တဝိမေတိအာဒိကေန
 ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣမံ၊ ဤသုသိမဇာတ်ကို။
 ဇေတဝနေ၊ ဌှံ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဆန္ဒကဒါနံ၊ အလိုဆန္ဒကို ညီညွတ်၍ လှူခြင်းကို။
 အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌။
 ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဧကမေဝ ကုလံ၊ တစ်ဦးသော အမျိုးသည်သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊
 ဘုရားအမျိုးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတိ၊
 ၏။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်မှ တစ်ပါးသော အယူ
 ရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့အား။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဂဏဗန္ဓနေန၊ ဂိုဏ်းဖွဲ့သောအားဖြင့်။
 ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ ဟုတွာ၊ ၍။
 ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဝိထိသဘာဂေန၊ လမ်းအစဉ်အားဖြင့်။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။
 ကဒါစိ၊ ရံခါ။ သကလနဂရဝါသိနော၊ မြို့အလုံး၌ နေကုန်သောသူတို့သည်။ ဆန္ဒကံ၊
 အလိုဆန္ဒကို။ သံဟရိတွာ၊ စုဆောင်း၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ ပန
 ကာလေ၊ ဤအခါ၌ကား။ သကလနဂရဝါသိနော၊ မြို့အလုံး၌ နေကုန်သောသူ
 တို့သည်။ ဆန္ဒကံ၊ အလိုလိုညီညွတ်၍။ သံဟရိတွာ၊ စုဆောင်း၍။ သဗ္ဗပရိက္ခာရဒါနံ၊
 အလုံးစုံသော ပရိက္ခရာအလှူဝတ္ထုကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်ကုန်၍။ ဒွေ ကောဌာဿ၊
 နှစ်စုတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ “ဣမံ
 သဗ္ဗပရိက္ခာရဒါနံ၊ ဤအလုံးစုံသော အလှူဝတ္ထုကို ပေးလှူခြင်းကို။ အညတ္ထိယာနံ၊
 သာသနာတော်မှ တစ်ပါးသော အယူရှိကုန်သော အရှင်တို့အား။ ဝါ- တိတ္ထိတို့အား။
 ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော
 သူတို့သည်။ “ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအမျိုးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ
 တော်အား။ (ဒဿာမ၊ အံ့”။) ဣတိ၊ သို့။ (အာဟံသု။) ဧဝံ၊ သို့။ ကထာယ၊
 စကားသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝတ္တမာနာယ၊ ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်။
 အညတိတ္ထိယသာဝကေဟိ၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါးသော အယူရှိကုန်သော
 သူတို့၏တပည့်တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနညေဝ၊ သာသနာတော်မှ တစ်ပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော အရှင်တို့အားသာလျှင်။ (မယံ၊ တို့သည်။ ဒဿာမ။) ဗုဒ္ဓသာဝကေဟိ၊

ဘုရားတပည့်တို့သည်။ “ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿေဝ၊ ရဟန်းသံဃာအားသာလျှင်။ (မယံ။ ဒဿာမ။) ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သမ္ပဟုလံ၊ များသည်ကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ပဟုလာယ၊ များစွာသော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ “ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒဿာမ၊ အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တာယေဝ၊ ဆိုကုန်သော သူတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကထာ ဧဝ၊ စကားသည်သာလျှင်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်(၏)ပြီ။ အညတိတ္ထိယသာဝကာ၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါးသော အယူရှိကုန်သောသူတို့၏ တပည့်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား။ ဒါတဗ္ဗဒါနဿ၊ လှူအပ်သော အလှူ၏။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ နာသက္ခိယ၊ မတတ်နိုင်ကြကုန်။ နာဂရာ၊ မြို့သူမြို့သားတို့သည်။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်ကုန်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေကုန်၍။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော။ ဒိဝသေ၊ နေ့၌။ သဗ္ဗပရိက္ခာရေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ပရိက္ခရာတို့ကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အနုမောဒနံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ မဟာဇနံ၊ လူအများကို။ မဂ္ဂဖလေဟိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ဖြင့်။ ပဗောဓေတွာ၊ မောဟတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးစေတော်မူ၍။ ဇေတဝနဝိဟာရမေဝ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ သည်။ ဝတ္တေ၊ ဝတ်ကို။ ဒဿိတေ၊ ပြသည်ရှိသော်။ ဝါ- ပြသည်ရှိသော်။ ဂန္ဓကုဋိပ္ပမုခေ၊ ဂန္ဓကုဋိဦး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်တော်မူ၍။ သုဂတောဝါဒံ၊ ဘုရားတို့၏ အဆုံးအမကို။ ဒတွာ၊ ပေးတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။

သာယနသမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ “အာဝုသော၊ တို့။ အညတိတ္ထိယသာဝကာ၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါးသော အယူရှိကုန်သောသူတို့၏ တပည့်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား။ ဒါတဗ္ဗဒါနဿ၊ လှူအပ်သော အလှူ၏။ အန္တရကရဏတ္ထာယ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုအံ့သောငှါ။ ဝါယမန္တာပိ၊ လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း။ အန္တရာယံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ နာသက္ခိယ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တံ သဗ္ဗပရိက္ခာရဒါနံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ပရိက္ခရာအလှူကို။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ပါဒမူလံယေဝ၊ ခြေတော်ရင်းသို့သာလျှင်။

အာဂတံ၊ ရောက်လာ၏။ ဗုဒ္ဓဗလံ နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ အစွမ်းတော်မည်သည်ကား။
 အဟော၊ အံ့ဖွယ်သူရဲရှိပေ၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးလှပေ၏။ ကုတိ၊ သို့။ ကထံ၊ စကားကို။
 သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ကြွလာတော်မူ၍။
 “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဌံ။ ကာယ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။
 အတ္တနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။” ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ “ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော
 စကားဖြင့်။ (မယံ၊ တို့သည်။) (သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အမှ၊
 ဖြစ်ကြပါကုန်၏။)” ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတေ အညတိတ္ထိယ
 သာဝကာ၊ ထိုသာသနာတော်မှ တစ်ပါးသော အယူရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့၏ တပည့်
 တို့သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဒါတဗ္ဗဒါနဿ၊
 လှူအပ်သော အလှူ၏။ အန္တရာယကရဏတ္ထာယ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုအံ့သောငှါ။
 ဝါယမန္တိ၊ လုံ့လပြုသည်ကား။ (န၊ မဟုတ်သေး။) ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။
 ဝါယမိသုယေဝ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သော ပန ပရိက္ခာရော၊ ထို
 ပရိက္ခရာသည်ကား။ သဗ္ဗကာလေပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလ၌လည်း။ မမ၊ ငါဘုရား
 ၏။ ပါဒမူလံ ဧဝ၊ ခြေတော်ရင်းသို့သာလျှင်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာရ၏။ ကုတိ၊
 သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ၏။

အတိတ်ဝတ္ထု၊ အတီတေ၊ ဌံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌံ။ သုသီမော နာမ၊ သုသီမ
 အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တဒါ၊ ဌံ။
 ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုသုသီမမင်း၏။ ပုရောဟိတဿ၊ ပုရောဟိတ်၏။
 ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏။ ကုဗ္ဗိမ္မိ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္နံ၊ ကို။ ဂဏှိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဘုရား
 လောင်း၏။ သောဠသဝဿိကကာလေ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်မြောက်သော
 ကာလ၌။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ကာလံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ သော ပန၊ ထိုပုရောဟိတ်
 ပုဏ္ဏားသည်ကား။ ဓရမာဏကာလေ၊ ထင်ရှားရှိစဉ်ကာလ၌။ ရညော၊ မင်း၏။
 ဟတ္ထိမင်္ဂလကာရကော၊ ဆင်မင်္ဂလာအမှုကို ပြုတတ်သောသူသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်(၏)ပြီ။ ဟတ္ထိနံ၊ တို့၏။ မင်္ဂလကရဏဌာနေ၊ မင်္ဂလာပြုရာအရပ်၌။ အာဘတ-
 ဥပကရဏဘဏ္ဍာ၊ ဆောင်အပ်သော အဆောက်အဦဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း။
 ဟတ္ထာလင်္ကာရဉ္စ၊ ဆင်တို့ကို တန်ဆာဆင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 ကုန်သော။ သောယေဝ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်သာလျှင်။ အလတ္ထ၊ ရခဲ့ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။

အဿ၊ ထိုပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားအား။ ဧကေကသ္မိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော။ မင်္ဂလေ၊ မင်္ဂလာ၌။ ကောဋိမတ္တံ၊ ကုဋေအတိုင်းအရည်ရှိသော။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ တသ္မိ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထိမင်္ဂလဆဏော၊ ဆင်မင်္ဂလာပွဲသည်။ သမ္မာပုဏ္ဏိ၊ ဆိုက်ရောက်(၏)ပြီ။ သေဿ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကုန်၍။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဟတ္ထိမင်္ဂလဆဏော၊ ဆင်မင်္ဂလာပွဲသည်။ သမ္ပတ္တော၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ပုရောဟိတဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏။ ပုတ္တော ပန၊ သားသည်ကား။ အတိဒဟရော၊ အလွန်ငယ်သေး၏။ တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ နေဝ ဇာနာတိ၊ မသိသေး မတတ်သေးသည် သာလျှင်ကတည်း။ ဟတ္ထိသုတ္တံ၊ ဆင်၏မင်္ဂလာကို ပြသော ကျမ်းကို။ န ဇာနာတိ၊ မတတ်သေး မသိသေးသာလျှင်ကတည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဟတ္ထိမင်္ဂလံ၊ ဆင်မင်္ဂလာအမှုကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”ဟု။ သမ္ပဋိန္ဒြိ၊ ဝန်ခံ(၏)ပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပုရောဟိတပုတ္တဿ၊ ပုရောဟိတ်သားအား။ ဟတ္ထိမင်္ဂလံ၊ ဆင်မင်္ဂလာကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အဒတွာ၊ မပေးကုန်မူ၍။ “ဟတ္ထိမင်္ဂလံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ကုန်၍။ မယံ၊ တို့သည်။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဏှိဿာမ၊ ယူကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်ကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားကြကုန်၏။ အထ၊ ၌။ “စတုတ္ထေ၊ လေးရက်မြောက်သော။ ဒိဝသေ၊ နေ၌။ ဟတ္ထိမင်္ဂလံ၊ ဆင်မင်္ဂလာပွဲသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ မာတာ၊ အမိပုဏ္ဏေးမသည်။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုဖြစ်ပုံအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ၍။ “ဟတ္ထိမင်္ဂလကရဏံ၊ နာမ၊ ဆင်မင်္ဂလာအမှုကို ပြုခြင်းမည်သည်ကား။ ယာဝ သတ္တမာ ကုလပရိဝဋ္ဌာ၊ အမျိုး ခုနစ်ဆက်လည်သည်တိုင်အောင်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဝံသော၊ အနွယ်တည်း။ နော၊ ငါတို့၏။ ဝံသော စ၊ အနွယ်သည်လည်း။ ဩသက္ကိဿတိ၊ ပျက်စီးလတံ့။ (မယံ၊ တို့သည်။ ခနာ စ၊ ဥစ္စာမှလည်း။ ပရိဟာယိဿာမ၊ ဆုတ်ယုတ်လတံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အနုသောစမာနာ၊ စိုးရိမ်သည်ဖြစ်၍။ ပရောဒိ၊ ငို(၏)ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “အဗ္ဗ၊ မိခင်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရောဒသိ၊ ငိုသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ၍။ “အဗ္ဗ၊ မိခင်။ အဟံ၊ သည်။ မင်္ဂလံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ နန၊ ပြုရအံ့သည်မဟုတ်လော”ဟု။ ဣတိ၊

သို့။ အာဟ၊ ဇာ။ တာတ၊ ချစ်သား။ တုံ၊ သင်သည်။ တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံ
တို့ကို။ နေဝ ဇာနာသိ၊ မတတ်သည်သာတည်း။ ဝါ- နားမလည်သည်သာတည်း။
ဟတ္ထိသုတ္တံ၊ ဆင်၏မင်္ဂလာကို ပြသောကျမ်းကို။ န ဇာနာသိ၊ မတတ်သည်သာ
တည်း။ မင်္ဂလံ၊ ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿသိ၊ ပြုလတ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။
(ဝုတ္တေ၊ သော်။) အဗ္ဗ၊ မိခင်။ ကဒါ ပန၊ အဘယ်အခါ၌ကား။ ဟတ္ထိမင်္ဂလံ၊ ဆင်
မင်္ဂလာကို။ ကရိဿသိ၊ ပြုလတ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ။) တာတ၊ ချစ်သား။
ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ စတုတ္ထေ၊ သော။ ဒိဝသေ၊ ၌။ (ကရိဿသိ၊ ပြုလတ်။) ဣတိ၊ သို့။
(ဝုတ္တေ၊ သော်။) အဗ္ဗ၊ မိခင်။ တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ပဂုဏေ၊ လေ့လာ
သည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဟတ္ထိသုတ္တံ၊ ဆင်၏လက္ခဏာကို ပြသော ကျမ်းကို။
ဇာနနကအာစရိယော ပန၊ တတ်သော ဆရာသည်ကား။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။
ဝသတိ၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ဇာ။) တာတ၊ ချစ်သား။ ဧဝရူပေါ၊
ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒိသာပါမောက္ခော၊ ပညာအားဖြင့် အရပ်မျက်နှာ၌နေသော
သူတို့ထက် ကြီးမြတ်သော။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။
ဝိသယောဇနသတမတ္ထကေ၊ ယူဇနာတစ်ရာနှစ်ဆယ်ထက်၌။ ဂန္ဓာရရဌေ၊ ဂန္ဓာရ
တိုင်း၌။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ။
“အဗ္ဗ၊ မိခင်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဝံသံ၊ အနွယ်ကို။ န နာသေဿာမိ၊ မပျက်စေအံ့။
အဟံ၊ သည်။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ဧကဒိဝသေနေဝ၊ တစ်နေ့ချင်းဖြင့်သာလျှင်။
တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဧကရတ္ထေနေဝ၊ တစ်ည၌ချင်းဖြင့်
သာလျှင်။ တယော ဝေဒေ စ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိသုတ္တံ၊ ဆင်၏
လက္ခဏာကို ပြသော ကျမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်ခဲ့၍။ ပုနဒိဝသေ၊
နောက်တစ်နေ့၌။ အာဂန္ဓာ၊ ၍။ စတုတ္ထေ၊ သော။ ဒိဝသေ၊ ၌။ ဟတ္ထိမင်္ဂလံ၊
ဆင်မင်္ဂလာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ (တုံ၊ သင်မိခင်သည်။) မာ ရောဒိ၊ မငိုလင့်”။
ဣတိ၊ သို့။ မာတရံ၊ ကို။ သမဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်
နေ့၌။ ဗောဓိသတ္ထော၊ သည်။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကသာလျှင်။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊
စား၍။ ဧကကောဝ၊ တစ်ယောက် အထီးတည်းသာလျှင်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။
ဧကဒိဝသေနေဝ၊ တစ်နေ့တည်းဖြင့်သာလျှင်။ တက္ကသိလံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အာစရိယံ၊
ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်စွာ။ နိသီဒိ၊ နေ၏။

အထ၊ ဌှံ။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ အာစရိယော၊ သည်။ “တာတ၊ အမောင်
 လုလင်။ (တွံ၊ သည်။) ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊
 ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ဧ။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ (အဟံ၊ သည်။)
 ဗာရာဏသီတော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ။ (အာဂတော၊ လာ၏။) ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တေ၊
 သော်။) ကေနတ္ထေန၊ အဘယ် ကိစ္စကြောင့်။ အာဂတော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိ၊ ဧ။) အာစရိယ၊ ဆရာ။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ ဌှံ။ တယော
 ဝေဒေ စ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိသုတ္တဉ္စ၊ ဆင်၏လက္ခဏာကို
 ပြသော ကျမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဏှနတ္ထာယ၊ သင်အံ့သောငှါ။ (အာဂတော၊
 သည်။ အမှိ၊ ဧ။) ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တေ၊ သော်။) တာတ၊ အမောင် လုလင်။ သာဓု၊
 ကောင်းပြီ။ ဥဂ္ဂဏှ၊ သင်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ဧ။) ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။
 “အာစရိယ၊ ဆရာ။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ အစွာယိကံ၊ အလွန်လျှင်
 နည်း၏။ ဝါ- အဆောတလျင် ရှောင်တခင် ပြုအပ်သော အမှုတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။
 သဗ္ဗံ၊ ကုန်သော။ ပဝတ္ထိံ၊ အကြောင်းအရာကို။ အာရောစေတွာ၊ ပြောကြား၍။
 “အဟံ၊ သည်။ ဧကဒိဝသေနော၊ တစ်နေ့ချင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝီသယောဇနသတံ၊
 ယူဇနာတစ်ရာနှစ်ဆယ်ရှိသော ခရီးကို။ အာဂတော၊ လာခဲ့၏။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့
 ပင်လျှင်။ ဧကရတ္ထိံ၊ တစ်ညဉ့်ပတ်လုံး။ မယုမေဝ၊ အကျွန်ုပ်အားသာလျှင်။ သြကာသံ၊
 အခွင့်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ တတိယဒိဝသေ၊
 သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌။ ဟတ္ထိမင်္ဂလံ၊ ဆင်မင်္ဂလာအမှုသည်။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ်။ အဟံ၊ သည်။ ဧကေနော၊ တစ်ကြိမ်တည်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဥဒ္ဒေသ-
 မဂ္ဂေန၊ ရွတ်အံ့ခြင်းအစဉ်ဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ အကုန်အစဉ်။ ဥဂ္ဂဏှိဿာမိ၊ သင်ပါ
 အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အာစရိယံ၊ ကို။ သြကာသံ၊ ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။
 အာစရိယဿ၊ ဧ။ ဘုတ္တကာလေ၊ စားစဉ်ကာလ၌။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊
 စား၍။ အာစရိယဿ၊ ဧ။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ သဟဿတ္ထဝိကံ၊
 ဥစ္စာထောင်ထုပ်ကို။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဝန္တိတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ။ နိသိန္ဒော၊ နေလျက်။ ပရိယတ္ထိံ၊ သင်ယူခြင်းကို။
 ပဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တေ၊ တက်လသော်။ တယော
 ဝေဒေ စ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိသုတဉ္စ၊ ဆင်မလက္ခဏာကို
 ပြသောကျမ်းကိုလည်းကောင်း။ နိဌပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။

အညောပိ၊ ဤမှတစ်ပါးသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသေးသလော။ ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊
 ရှိ။ “တာတ၊ အမောင်လုလင်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊
 အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်ပြီ။” ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ ကုမသ္မိ
 ဂန္တေ၊ ဤကျမ်း၌။ ပဒပစ္စာဘဌံ၊ ပျက်သော ပုဒ်သည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
 ရှိ၏။ သဇ္ဈာယသမ္မောဟဌာနံ၊ သရဇ္ဈာယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် တွေဝေရာဌာန
 သည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ကုတော၊ မှ။ ပဌာယ၊ ရှိ။
 အန္တေဝါသိကေ၊ တပည့်တို့ကို။ ဝါစေယျာထ၊ ပို့ချလော့။” ကုတိ၊ သို့။ အာစရိယဿ၊
 ၏။ သိပ္ပံ၊ ကို။ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်ခဲ့၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကသာလျှင်။
 ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ အာစရိယံ၊ ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိ။ ဧကဒိဝသေနော၊ တစ်နေ့ချင်းဖြင့်
 သာလျှင်။ ဗာရာဏသိ၊ သို့။ ပစ္စာဂန္တာ၊ ပြန်လာ၍။ မာတရံ၊ မိခင်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိ။
 “တာတ၊ ချစ်သား။ တေ၊ သင်သည်။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ သင်အပ်ပြီလော။”
 ကုတိ၊ သို့။ (မာတရာ၊ မိခင်သည်။) ဝုတ္တော၊ သော်။ “အမ္မ၊ မိခင်။ အာမ၊ သင်ခဲ့ပြီ။”
 ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ရှိ။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပရိတောသေသိ၊ နှစ်သက်စေ၏။

ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ့၌။ ဟတ္ထိမင်္ဂလဆဏော၊ ဆင်တို့၏မင်္ဂလာပွဲကို။
 ပဋိယာဒိယိတ္ထ၊ စီရင်အပ်၏။ သတမတ္တေ၊ တစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။
 ဟတ္ထိသောဏ္ဍာလင်္ကာရေ စ၊ ဆင်တို့၏နှာမောင်းတန်ဆာတို့ကိုလည်းကောင်း။
 သုဝဏ္ဏဒ္ဓဇေ၊ ရွှေတံခွန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟေမဇာလသဉ္ဇန္တေ၊ ရွှေကွန်ရက်
 တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍။ ဌပေသု၊ ထားကုန်ပြီ။ ရာဇင်္ဂဏံ၊
 မင်းရင်ပြင်ကို။ အလင်္ကရိသု၊ တန်ဆာဆင်ကုန်ပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။
 “မယံ၊ တို့သည်။ ဟတ္ထိမင်္ဂလံ၊ ဆင်မင်္ဂလာကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုရကုန်အံ့။ မယံ၊
 တို့သည်။ ကရိဿာမ၊ ပြုရပေကုန်အံ့။” ကုတိ၊ သို့။ မဏ္ဍိတပသာမိတာ၊ တန်ဆာ
 တို့ဖြင့် ဆင်ယင်ကုန်လျက်။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်၏။ သုသိမောပိ ရာဇာ၊ သုသိမ
 မင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော တန်ဆာတို့ဖြင့်
 တန်ဆာဆင်လျက်။ ဥပကရဏဘဏ္ဍံ၊ လျှောက်ပတ်တင့်တယ်သော အဆောက်အဦ
 ဘဏ္ဍာကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ မင်္ဂလဌာနံ၊ မင်္ဂလာပြုရာ အရပ်သို့။ အဂမာသိ၊
 သွား(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ကုမာရပရိဟာရေန၊ သူငယ်အခြံအရံ
 ဖြင့်။ အလင်္ကတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသာယ၊
 ပရိသတ်ဖြင့်။ ပုရက္ခတပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သော အခြွေအရံရှိသည်ဖြစ်၍။ ရညော၊

၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုမေ၊ တို့သည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဝံသဉ္စ၊ အနွယ်ကိုလည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝံသဉ္စ၊ အနွယ်ကိုလည်းကောင်း။ နာသေတွာ၊ ပျက်စီးစေ၍။ ဝါ- ဖျက်ဆီး၍။ ‘အညေဟိ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဟတ္ထိမင်္ဂလံ၊ ကို။ ကာရေတွာ၊ ၍။ ဟတ္ထာလင်္ကာရဉ္စ၊ ဆင်တို့၏တန်ဆာကိုလည်းကောင်း။ ဥပကရဏာနိ စ၊ အဆောက်အဦတို့ကိုလည်းကောင်း။ တေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သော ထိုပုဏ္ဏားတို့အား။ ဒဿာမာတိ၊ ပေးကုန်အံ့’ဟု။ အဝစုတ္ထ၊ ဆိုတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤစကားရပ်ကို။ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်ကား။ သစ္စံ ကိရ၊ မှန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ရှိ။ “ကာဠာ မိဂါ။ပ။ မဟာန”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၂၅။ “ကာဠာ မိဂါ သေတဒန္တာ တဝိမေ၊
ပရောသတံ ဟေမဇာလာဘိဆန္ဒာ။
တေ တေ ဒဒါမိတိ သုသီမ ဗြူသိ၊
အနုဿရံ ပေတ္တိပိတာမဟာန”န္တိ။

ဂါထာအနက် သုသီမ၊ မင်းမြတ်သုသီမ။ တဝ၊ ရှင်မင်းမြတ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ကာဠာ၊ မည်းညိုကုန်သော။ မိဂါ၊ သားမျိုးဖြစ်ကုန်သော။ သေတဒန္တာ၊ ဖြူသော အစွယ်ရှိကုန်ထသော။ ပရောသတံ၊ တစ်ရာထက်လွန်ကုန်ထသော။ ဟေမဇာလာဘိဆန္ဒာ၊ ရွှေကွန်ရက်ဖြင့် ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ ဣမေ ဟတ္ထိ၊ ဤဆင်တော်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သုသီမ၊ မင်းမြတ်သုသီမ။ တံ၊ ရှင်မင်းမြတ်သည်။ အမှာကဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လည်းကောင်း။ အတ္တနော စ၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏လည်းကောင်း။ ဝံသေ၊ အနွယ်၌။ ပေတ္တိပိတာမဟာနံ၊ အဖအဖိုးတို့၏။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်ကို။ အနုဿရံ၊ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့တော်မူနိုင်လျက်ပင်။ အမှာကဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လည်းကောင်း။ အတ္တနော စ၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏လည်းကောင်း။ ဝံသံ၊ အနွယ်ကို။ နာသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်း ၌။ တေ တေ ဒတေ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဤဆင်တော်တို့ကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်မှ။ အညေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား။ မင်္ဂလကရဏတ္ထာယ၊ မင်္ဂလာပြုစီမံ သောငှါ။ ဒဒါမိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။ ဗြူသိ ကိရ၊ အမိန့်တော်ပြန်တော်မူသည်ဟု ကြားရသည်ကား။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။

တတ္ထ တိဿံ ဂါယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ တေ တေ ဒဒါမိတိ သုသီမ ဗြုသိတိ၊
 တေ တေ ဒဒါမိတိ သုသီမ ဗြုသိဟူသည်ကား။ ဘော သုသီမ၊ မင်းမြတ် သုသီမ။
 တဝ၊ သင်မင်းမြတ်၏။ သန္တကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ “ကာဠာမိဂါသေတဒန္တာ”တိ၊
 “ကာဠာမိဂါ သေတဒန္တာ”ဟူ၍။ ဝါ- “မည်းညိုကုန်ထသော သားမျိုးဖြစ်ကုန်သော
 ဖြူသော အစွယ်ရှိကုန် ထသော”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သဒ္ဓါ၊ ရေတွက်အပ်သည်၏
 အဖြစ်သို့။ ဝါ- ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ဂတေ၊ ရောက်ကုန်သော။
 ပရောသတံ၊ တစ်ရာထက်လွန်ကုန်ထသော။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတေ၊
 အလုံးစုံသော တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ တေ ဧတေ ဟတ္ထိ၊ ထို
 ဆိုအပ်ပြီးသော ဤဆင်တော်တို့ကို။ အညေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊
 ပုဏ္ဏားတို့အား။ ဒဒါမိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗြုသိ ကိရ၊ အမိန့်တော် ပြန်တော်
 မူသည်ဟု ကြားရသည်ကား။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ အနုဿရံ ပေတ္တိပိတာမဟာနန္တိ၊ အနုဿရံ ပေတ္တိပိတာမဟာနံ
 ဟူသည်ကား။ အမှာကဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လည်းကောင်း။ အတ္တနော စ၊
 ကိုယ်တော်မြတ်၏လည်းကောင်း။ ဝံသေ၊ အနွယ်၌။ ပိတုပိတာမဟာနံ၊
 အဖအဖိုးတို့၏။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်ကို။ သရန္တောယေဝ၊ အောက်မေ့လျက်
 သာလျှင်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဝါ- ဆိုလို
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ယာဝ သတ္တမာကုလပရိဝဋ္ဌာ၊ ဆွေမျိုး
 ခုနစ်ဆက်လည်သည်တိုင်အောင်။ တုမှာကံ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့၏။ ပေတ္တိပိတာမဟာနံ
 စ၊ အဖအဖိုးတို့၏လည်းကောင်း။ အမှာကံ စ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လည်းကောင်း။
 ပေတ္တိပိတာမဟာ၊ အဖအဖိုးတို့သည်။ ဟတ္ထိမင်္ဂလံ၊ ဆင်မင်္ဂလာကို။ ကရောန္တိ၊ ပြု
 ကုန်၏။ သော တွံ၊ ထိုရှင် မင်းကြီးသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုဿရန္တောပိ၊
 အောက်မေ့လျက်လည်း။ အမှာကဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လည်းကောင်း။ အတ္တနော စ၊
 ကိုယ်တော်၏လည်းကောင်း။ ဝံသံ၊ အနွယ်ကို။ နာသေတွာ၊ ပျက်စီးစေလျက်။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗြုသိ ကိရ၊ အမိန့်တော် ပြန်တော်မူသည်ဟု ကြားရသည်ကား။ သစ္စံ၊
 မှန်သလော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

သုသီမော၊ သုသီမမည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊
 စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ “ကာဠာ မိဂါ။ပ။ ပိတာမဟာနံ”န္တိ ဟူ၍။ ဝါ-
 ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ ဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၂၆။ “ကာဠာ မိဂါ သေတဒန္တာ မမိမေ၊
 ပရောသတံ ဟေမဇာလာဘိဆန္တာ။
 တေ တေ ဒဒါမီတိ ဝဒါမိ မာဏဝ၊
 အနုဿရံ ပေတ္တိ ပိတာမဟာန”န္တိ။

ဂါထာအနက် မာဏဝ၊ အမောင်လုလင်။ မမ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကာဠာ၊
 မည်းညို ကုန်ထသော။ မိဂါ၊ သားမျိုးဖြစ်ကုန်ထသော။ သေတဒန္တာ၊
 ဖြူသော အစွယ်ရှိကုန်ထသော။ ပရောသတံ၊ တစ်ရာထက်လွန်ကုန်ထသော။
 ဟေမဇာလာဘိဆန္တာ၊ ရွှေကွန်ယက်ဖြင့် ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်ထသော။
 ဣမေ၊ ဤဆင်တော်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ပေတ္တိပိတာမဟာနံ၊ အဖအဖိုးတို့၏။ ကြိယံ၊ အမှုကို။ အနုဿရံ အနုဿရန္တော၊
 အောက်မေ့လျက်။ တေ တေ (တေ ဧတေ)၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဤဆင်တော်တို့ကို။
 တယာ၊ သင်မှ။ အညေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား။
 မင်္ဂလကရဏတ္ထာယ၊ မင်္ဂလာပြုစီမံသောငှါ။ ဒဒါမီတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဆို
 သည်ကား။ သစ္စမေဝ၊ မှန်သလျှင်ကတည်း။ (ကြိယာသည် ကာရဏံ နာမ နတ္ထိ။)

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ၌။ တေ တေ ဒဒါမီတိ၊ တေ တေ ဒဒါမိ ဟူသည်ကား။
 မာဏဝ၊ အမောင်လုလင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ ဧတေ ဟတ္ထိ၊ ထိုဆင်တို့ကို။
 အညေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား။ ဒဒါမီတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။
 ဝဒါမိ၊ ဆိုမိသည် ကား။ သစ္စမေဝ၊ မှန်သလျှင်ကတည်း။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့ကို။
 ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့အား။ နေဝ ဒဒါမိ၊ မပေးနိုင်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ အနုဿရန္တိ၊ အနုဿရံဟူသည်ကား။ ပေတ္တိပိတာမဟာနံ၊
 အဖအဖိုးတို့၏။ ကိရိယံ၊ အမှုကို။ အနုဿ ရာမိယေဝ၊ အစဉ်အောက်မေ့မိ
 သလျှင်ကတည်း။ နာနုဿရာမိ၊ မအောက်မေ့မိသည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။ ပန၊
 စင်စစ်ကား။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ပေတ္တိပိတာမဟာနံ၊ အဖအဖိုးတို့၏။
 ဟတ္ထိမင်္ဂလံ၊ ဆင်မင်္ဂလာသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ပေတ္တိပိတာမဟာ၊ အဖအဖိုး
 တို့သည်။ ကရောန္တိ၊ ပြုလုပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အနုဿရန္တာပိ၊ အစဉ်အောက်မေ့
 ကုန်သော် လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိယေဝ၊ ဆိုမိသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ ဣမိနာ
 အဓိပ္ပါယ်န၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသုသိမမင်းကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “မဟာရာဇ
 ကြီး။ အမှာကဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လည်းကောင်း။ အတ္တနော စ၊ ကိုယ်တော်၏
 လည်းကောင်း။ ဝံသံ၊ အနွယ်ကို။ အနုဿရန္တောယေဝ၊ အောက်မေ့လျက်သာလျှင်။
 ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညေဟိ၊ တစ်ပါး
 ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဟတ္ထိမင်္ဂလံ၊ ဆင်မင်္ဂလာကို။ ကာရာပေထ၊ ပြုစေတော်
 မူကုန်အံ့နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။
 “တာတ၊ အမောင်လုလင်။ တံ၊ သင်သည်။ တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို
 လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိသုတ္တဉ္စ၊ ဆင်၏ကျန်အင် လက္ခဏာကို ပြသော ကျမ်းကို
 လည်းကောင်း။ န ဇာနာသိ ကိရ၊ မတတ်သေးသတဲ့”ဟု။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဗြာဟ္မဏာ၊
 ပုဏ္ဏားတို့သည်။ အာရောစေသံ၊ လျှောက်ကြကုန်(၏)ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊
 ငါသည်။ အညေဟိ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ကာရာပေမိ၊
 ပြုစေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “မဟာရာဇ ကြီး။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။
 ဧတ္တကေသု၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ တီသု
 ဝေဒေသု ဝါ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိသုတ္တေသု ဝါ၊ ဆင်၏
 လက္ခဏာကို ပြသော ကျမ်းတို့၌ လည်းကောင်း။ ဧကဒေသမ္ပိ၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို
 ပြသော ကျမ်းတို့၌လည်းကောင်း။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကထေတုံ၊
 ပြောဆိုခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ ဧကဗြာဟ္မဏောပိ၊ တစ်ယောက်သော
 ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ယဒိ၊ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ရှိသော်။
 ဥဌဟတု၊ ထပါစေလော့။ မဟာရာဇ ကြီး။ ဟတ္ထိမင်္ဂလကရဏေန၊ ဆင်မင်္ဂလာ
 ပြုခြင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ တယောပိ ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ဟတ္ထိသုတ္တဉ္စ၊ ဆင်၏လက္ခဏာကိုပြသော ကျမ်းကိုလည်းကောင်း။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။
 ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညော၊ တစ်ပါးသော။ သကလဇမ္ပုဒိပေပိ၊ ဇမ္ပုဒိပါ ကျွန်း
 အလုံး၌လည်း။ ဇာနန္တော နာမ၊ တတ်သိသော သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ ဘယ်လိုနည်း
 နှင့်မျှ မရှိနိုင်။ ဝါ- ရှိကို မရှိနိုင်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့ဟောက် သကဲ့သို့
 ရဲတင်းသော စကားကို။ နဒိ၊ ဆို(၏)ပြီ။ ဧကဗြာဟ္မဏောပိ၊ တစ်ယောက်သော
 ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ပဋိသတ္တု၊ ဆန့်ကျင်ဘက်
 ရန်သူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဌဟိတုံ၊ ထအံ့သောငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်ပြီ။
 ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးနွယ်ကို။ ပတိဌာပေတွာ၊

တည်စေ၍။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာတို့ကိုပြတော်မူသည်၏ အဆုံး၌။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကေစိ၊ တို့သည်။ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမိတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကေစိ၊ တို့သည်။ အနာဂါမိနော၊ တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကေစိ၊ တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ ကိံ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူသနည်းဟူမူကား။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ မဟာမာယာ၊ မဟာမာယာသည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ် အခါ၌။ ဝါ- တုန်းက။ မာတာ၊ မိခင်သည်။ ဝါ- အမိပုဏ္ဏားမသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ပိတာ၊ အဖ ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ သုသီမောရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ဒိသာပါမောက္ခော အာစရိယော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အဟမေဝ ပန၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်ကား။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ မာဏဝေါ၊ ပုဏ္ဏား လုလင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

တတိယာ၊ သော။ သုသီမဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၄။ ဂိဇ္ဈဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ ယံ နု ဂိဇ္ဈော ယောဇနသတန္တိအာဒိကေန၊ ယံ နု ဂိဇ္ဈော ယောဇနသတံဏှိသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိ မဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ ဇာတကံ၊ ဤဂိဇ္ဈဇာတ်ကို။ သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမ တော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊

မူစဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ မာတုပေါသကဘိက္ခု၊ မိဘတို့ကို လုပ်ကျွေးတတ်သော
 ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ဤ။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ သာမဇာတကော၊
 သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ပန၊ အထူးကို
 ဆိုဦးအံ့။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဂိဟီ၊ လူတို့ကို။
 ပေါသေသိ၊ မွေးမြူ၏”။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤငါကြားသော စကားသည်။ သစ္စံ
 ကိရ၊ ကြားတိုင်းမသွေ မှန်လေသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။
 “ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊
 နားတော်လျှောက်ထားသည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေ၊ ထိုသင်
 လုပ်ကျွေးသောသူတို့သည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။ ကိ ပန ဟောန္တိ၊ အဘယ်သို့
 တော်စပ်သည် ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးမြန်းတော်မူ၍။ ဝါ-
 မေးမြန်းတော်မူသည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။
 မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ကို။ ပေါသေမိ၊ မွေးမြူပါ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်
 လျှောက်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းလေစွ
 ကောင်းလေစွ”။ ဣတိ၊ သို့။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။
 ဒတွာ၊ ပေးတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ တုမေ၊
 တို့သည်။ မာ ဥဇ္ဈာယိတ္ထ၊ မကဲ့ရဲ့ကြကုန်လင့်။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးပညာရှိ
 တို့သည်လည်း။ ဂုဏဝသေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိသည်၏အစွမ်းဖြင့်။
 အညာတကာနမ္ပိ၊ အဆွေမတော်သူတို့အားလည်း။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကို။
 အကံသု၊ ပြုခဲ့ကုန်ဖူးပြီ။ ဣမဿ၊ ဤရဟန်းအား။ ဝါ- ၏။ မာတာပိတူနံ၊
 မိဘတို့အား။ ဥပကာရကရဏံ ပန၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းသည်ကား။ ဘာရောယေဝ၊
 တာဝန်ဖြစ်ပေသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊
 မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်
 မည်သော မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ တစ်နည်း-
 ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ မင်းပြုသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဂိဇ္ဈကုဋေပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်
 တောင်ငယ်၌။ ဂိဇ္ဈယောနိယံ၊ လင်းတမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ မာတာပိတရော၊
 မိဘတို့ကို။ ပေါသေတိ၊ မွေးမြူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကသ္မိကာလေ၊ တစ်ချိန်သော
 အခါ၌။ ဝါ- တစ်ပါးသော အခါ၌။ မဟတိ၊ သည်းထန်သော။ ဝါ- ကြီးစွာသော။

ဝါတဝုဋ္ဌိ၊ လေနှင့်တကွသော မိုးရွာခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဂိဇ္ဈာ၊ လင်းတတို့သည်။ ဝါတဝုဋ္ဌိ၊ လေလာလျက် ရွာသော မိုးကို။ သဟိတုံ၊ သည်းခံအံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သီတဘယေန၊ ချမ်းခြင်းတည်းဟူသော ဘေးကြောင့်။ ဗာရာဏသီ၊ ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ ပါကာရသမိပေ စ၊ တံတိုင်းအနီး၌လည်းကောင်း။ ပရိခါသမိပေ စ၊ ကျုံး၏အနီး၌လည်းကောင်း။ သီတေန၊ ချမ်းအေးခြင်းကြောင့်။ ကမ္မမာနာ၊ တုန်ယင်ကုန်လျက်။ နိသီဒိသု၊ နေကြကုန်(၏)ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသီသေဋ္ဌိ၊ ဗာရာဏသီသူဌေးသည်။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ နှာယိတုံ၊ ရေချိုးအံ့သောငှါ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တေ ဂိဇ္ဈေ၊ ထိုလင်းတတို့ကို။ ကိလမန္တေ၊ ပင်ပန်းကုန်သည် တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ အနောဓဿကဋ္ဌာနေ၊ မိုးမစွတ်ရာအရပ်၌။ သန္နိပါတာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေပြီး၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ကာရာပေတွာ၊ ညှိစေ၍။ ဂေါသုသာနံ၊ နွားသင်းချိုင်းသို့။ ပေသေတွာ၊ စေလိုက်၍။ ဂေါမံသံ၊ နွားသားကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ တေသံ၊ ထိုလင်းတတို့အား။ ဝါ- တို့ကို။ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဌပေသိ၊ ထားပြီ။ ဂိဇ္ဈာ၊ လင်းတတို့သည်။ ဝါတဝုဋ္ဌိယာ၊ လေနှင့်တကွ ရွာသော မိုးသည်။ ဝူပသန္တာယ၊ ငြိမ်းလတ်သည်ရှိသော်။ ကလ္လသရီရာ၊ ခံ့သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပဗ္ဗတမေဝ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သို့သာလျှင်။ အဂမံသု၊ ပျံကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုလင်းတတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုတောင်၌သာလျှင်။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကြကုန်၍။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ “ဗာရာဏသီသေဋ္ဌိနာ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူးပြုမှုကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ကတူပကာရဿ စ၊ ပြုဖူးသော ကျေးဇူးရှိပေသော သူအားလည်း။ ပစ္စုပကာရံ နာမ၊ ကျေးဇူးတုံ့မည်သည်ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တုမေသု၊ သင်တို့သည်။ ယော၊ အကြင်လင်းတသည်။ ယံ ဝတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်အဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ ယံ အာဘရဏံ ဝါ၊ အကြင်တန်ဆာကိုလည်းကောင်း။ လဘတိ၊ ရအံ့။ တေန၊ ထိုလင်းတသည်။ တံ၊ ထိုအဝတ်တန်ဆာကို။ ဗာရာဏသီသေဋ္ဌိဿ၊ ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်အထက်၌။ အာကာသင်္ဂဏေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌။ ပါတေတဗ္ဗံ၊ ချအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မန္တယိသု၊ တိုင်ပင်ကြကုန်ပြီ။

တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဂိဇ္ဈာ၊ လင်းတတို့သည်။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။
 ဝါ- တို့သည်။ ဝတ္ထာဘရဏာနိ၊ အဝတ်တန်ဆာတို့ကို။ အာတပေ၊ နေပူ၌။
 သုက္ခာပေန္တာနံ၊ နေပူလှန်းစဉ်။ ဝါ- ခြောက်စေစဉ်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။
 ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်ကုန်၍။ သေနာ၊ စွန့်တို့သည်။ မံသပေသိ၊ သားတစ်ကို။
 ဂဏှန္တိ ဝိယ၊ ထိုးချီကုန်သကဲ့သို့။ (ဧဝံ၊ ဤအတူ။) သဟဿ၊ အဆောတလျင်။
 ဂဟေတွာ၊ ချီကုန်၍။ ဗာရာဏသီသေဌိဿ၊ ဗာရာဏသီသူဌေး၏။ ဂေဟေ၊
 အိမ်အထက်၌။ အာကာသဂီဏေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌။ ပါတေန္တိ၊ ချကုန်၏။ သော၊
 ထိုဗာရာဏသီသူဌေးသည်။ ဂိဇ္ဈာနံ၊ လင်းတတို့၏။ အာဟရဏဘာဝံ၊ ဆောင်ခဲ့
 သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုအဝတ်
 တန်ဆာတို့ကို။ ဝိသုယေဝ၊ အသီးအသီးသာလျှင်။ ဌပေသိ၊ ထားပြီ။ “ဂိဇ္ဈာ၊ လင်းတ
 တို့သည်။ နဂရံ၊ ကို။ ဝိလုမ္မန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ရညော၊ အား။
 အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ “ဧကံ၊ တစ်ကောင်သော။
 ဂိဇ္ဈမ္ပိ၊ လင်းတကိုလည်း။ တာဝ ဂဏှထ၊ ဖမ်းကြကုန်ဦးတော့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
 အဝတ်အစားတန်ဆာကို။ အာဟရာပေဿာမိ၊ ဆောင်စေအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊
 ၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ပါသေ စ၊ ကျော့ကွင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာလာနိ
 စ၊ ပိုက်ကွန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဩဇ္ဈာပေသိ၊ ထောင်စေပြီ။ မာတုပေါသကဂိဇ္ဈော၊
 အမိကို လုပ်ကျွေးသော လင်းတသည်။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်း၌။ ဗဇ္ဈိ၊ မိပြီ။ တံ၊
 ထိုအမိအား လုပ်ကျွေးသော လင်းတကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ “ရညော၊ အား။
 ဒသေဿာမ၊ ပြကုန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ နေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဗာရာဏသီသေဌိ၊
 သည်။ ရာဇပဌာနံ၊ မင်းခစားရာသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ တေ မနုဿေ၊ ထိုလူတို့ကို။
 ဂိဇ္ဈံ၊ လင်းတကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားကုန်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ (ဘော၊
 အချင်းတို့။) “ဣမံ ဂိဇ္ဈံ၊ ကို။ မာ ဗာဇယိသု၊ မသတ်ဖြတ် မညှဉ်းဆဲပါကုန်လင့်။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ (တံ၊ ထိုလင်းတကို။) ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တေဟိ၊ သွားသူတို့နှင့်။
 အဂမာသိ၊ လိုက်သွားပြီ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဂိဇ္ဈံ၊ ကို။ ရညော၊ အား။ ဒသေသုံ၊
 ပြကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုလင်းတကို။ ရာဇာ၊ သည်။ (ဘော ဂိဇ္ဈံ၊ အိုလင်းတ။)
 “တုမေ၊ တို့သည်။ နဂရံ၊ ကို။ ဝိလုမ္မိတွာ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၍။ ဝတ္တာဒိနိ၊ အဝတ်စသည်
 တို့ကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်သလော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ ကြီး။ အာမ၊
 ယူကုန်ပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ၍။) (တုမေဟိ၊ တို့သည်။) တာနိ၊

ထိုဝတ်စားတန်ဆာတို့ကို။ ကဿ၊ အဘယ်သူ့အား။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးအပ်ကုန်သနည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိ၊ ၏။) (မဟာရာဇ၊ ကြီး။) ဗာရာဏသီသေဌိဿ၊ အား။ (ဒိန္နာနိ၊
 ကုန်၏။) ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ၏။) ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ (ဗာရာဏသီ
 သေဌိဿ၊ အား။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးအပ်သနည်း။) ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေးပြန်ပြီ။) (မဟာရာဇ၊
 ကြီး။) တေန၊ ထိုဗာရာဏသီသူဌေးသည်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။
 ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။ ဥပကာရဿ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူအား။ ပစ္စုပကာရံ နာမ၊ ကျေးဇူး
 တုံ့ပြန်ခြင်းမည်သည်ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယံ၊ တို့သည်။
 အဒမ္မာ၊ ပေးကြကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ၏။) အထ၊ ဌှံ။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။
 ရာဇာ၊ သည်။ (ဘော၊ အိုလင်းတ။) “ဂိဇ္ဈာ၊ လင်းတတို့သည်ကား။ ယောဇန
 သတမတ္ထေ၊ ယူဇနာတစ်ရာအထက်၌။ ဌတွာ၊ တည်ကုန်၍။ ကုဏပံ၊ သူကောင်
 ပုပ်ကို။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။
 (အတ္ထာယ၊ ငှါ။) ဩဉ္စိတံ၊ ထောင်ထားအပ်သော။ ပါသံ၊ ကျော့ကွင်းကို။ န
 ပဿသိ၊ မမြင်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆိုလိုရကား။ “ယံ န ဂိဇ္ဈောပ။ န
 ဗုဇ္ဈသိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၂၇။ “ယံ န ဂိဇ္ဈော ယောဇနသတံ၊ ကုဏပါနိ အဝေက္ခတိ။
 ကသ္မာ ဇာလဉ္စ ပါသဉ္စ၊ အာသဇ္ဇာပိ န ဗုဇ္ဈသိ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘော ဂိဇ္ဈ၊ အို လင်းတ။ ဂိဇ္ဈော န ဂိဇ္ဈော နာမ၊ လင်းတမည်
 သည်ကား။ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတစ်ရာကို။ အတိက္ကမိတွာ၊
 လွန်၍။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော။ ကုဏပါနိ၊ သူသေကောင်ပုပ်တို့ကို။ အဝေက္ခတိ၊
 မြင်နိုင်သည်မဟုတ်လော။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ တံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။
 အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဩဉ္စိတံ၊ ထောင်အပ်သော။ ဇာလဉ္စ၊ ပိုက်သို့လည်းကောင်း။ ပါသဉ္စ၊
 ကျော့ကွင်းသို့လည်းကောင်း။ အာသဇ္ဇာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န
 ဗုဇ္ဈသိ၊ မသိဘိသနည်း။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ဌှံ။ ယန္တိ ဧသော သဒ္ဓေါ၊ ယံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။
 နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရ နိပါတ်မျှသာတည်း။ နုတိ ဧသော သဒ္ဓေါ၊ နုဟူသော
 ဤသဒ္ဓါသည်။ နာမတ္ထေ နာမသဒ္ဓါ၏အနက်၌။ (ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော။) ဂိဇ္ဈော နာမ၊
 လင်းတမည်သည်။ နိပါတော၊ တည်း။ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတစ်ရာကို။

အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော။ ကုဏပါနိ၊ သူသေကောင်ပုပ်
တို့ကို။ အဝေက္ခတိ၊ မြင်နိုင်သည် မဟုတ်လော။ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်သည်မဟုတ်လော။
ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ အာသဇ္ဇာပီတိ၊ အာသဇ္ဇာပိ ဟူသည်ကား။
အာသာဒေတွာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ သမ္မာပုဏိတွာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ ဣတိ
အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ တုံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္တာယ၊ ဌိ။
ဩဒ္ဓိတံ၊ ထောင်အပ်သော။ ဇာလဉ္စ၊ ပိုက်ကွန်သို့လည်းကောင်း။ ပါသဉ္စ၊ ကျော့ကွင်း
သို့လည်းကောင်း။ ပတွာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဗုဇ္ဈသိ၊
မသိဘိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

ဂိဇ္ဈော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “ယဒါ ပရာ
ဘဝေါပ။ န ဗုဇ္ဈတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။
အာဟ၊ ၏။

၂၈။ “ယဒါ ပရာဘဝေါ ဟောတိ၊ ပေါသော ဇီဝိတသင်္ခယေ။

အထ ဇာလဉ္စ ပါသဉ္စ၊ အာသဇ္ဇာပိ န ဗုဇ္ဈတိ”တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယဒါ၊ ၌။ ပေါသော၊ သတ္တဝါသည်။ ဇီဝိတ-
သင်္ခယေ၊ အသက်ကုန်အံ့သော အခါသည်။ ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်
သော်။ ပရာဘဝေါ၊ ပျက်စီးလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ သော ပေါသော၊
ထိုပျက်စီးလိုသော သတ္တဝါသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္တာယ၊ ဌိ။ ဩဒ္ဓိတံ၊ ထောင်
အပ်သော။ ဇာလဉ္စ၊ ပိုက်သို့ လည်းကောင်း။ ပါသဉ္စ၊ ကျော့ကွင်းသို့လည်းကောင်း။
အာသဇ္ဇာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ န ဗုဇ္ဈတိ၊ မသိ။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ၌။ ပရာဘဝေါတိ၊ ပရာဘဝေါဟူသည်ကား။
ဝိနာသော၊ ပျက်စီးခြင်း ပျက်စီးလိုခြင်းတည်း။ ပေါသောတိ၊ ပေါသောဟူသည်
ကား။ သတ္တော၊ ပျက်စီးလိုသော သတ္တဝါသည်။

ရာဇာ၊ သည်။ ဂိဇ္ဈဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သေဌိ၊ သူဌေးကြီးကို။
မဟာသေဌိ၊ သူဌေးကြီး။ ဂိဇ္ဈဟိ၊ တို့သည်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။
ဝတ္ထာဒိနိ၊ ပုဆိုးအဝတ်အစရှိသည်တို့ကို။ အာဘတာနီတိ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏
ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန် သလော။ ဣတိ၊ သို့။ သေဌိ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဒေဝ၊ ကြီး။ သစ္စံ၊

မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ တာနိ၊ ထိုအဝတ်တန်ဆာတို့ကို။ ကဟံ၊ အဘယ်၌။ (ဌပိတာနိ၊ ထားအပ် ကုန်သနည်း။) ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိ၊ ၏။) ဒေဝ၊ ကြီး။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုအဝတ်တို့ကို။ ဝိသုံ၊ အသီးအသီး။ ဌပိတာနိ၊ ထားအပ်ကုန်ပြီ။ ယံ၊ အကြင်အဝတ်အထည် တန်ဆာသည်။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအဝတ် အထည်တန်ဆာကို။ တေသံ၊ ထိုဥစ္စာရှင်တို့အား။ ဒဿာမိ၊ ပြန်ပေးအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ မနသိ၊ ကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ၊ တို့ကို။ ဝိသုံ၊ အသီးအသီး။ ဌပိတာနိ၊ ကုန်ပြီ။ ဣမံ၊ ဂိဇ္ဈံ၊ ဤလင်းတကို။ ဝိဿဇေယ၊ လွတ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဂိဇ္ဈံ၊ ကို။ ဝိဿဇာပေတွာ၊ လွတ်စေ၍။ မဟာသေဌိ၊ သူဌေးကြီးကို။ သန္တကာနိ၊ ဥစ္စာတို့ကို။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဥစ္စာရှင်တို့အား။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာကိုပြတော်မူသည်၏ အဆုံး၌။ မာတုပေါသကဘိက္ခု၊ မိဘတို့ကို လုပ်ကျွေးသော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဌဟိ၊ တည်ပြီ။ (ကိံ၊ သမောဓာနေသိ၊ နည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်း သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဗာရာဏသီ- သေဌိ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အဟမေဝ ပန၊ ကား။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ မာတုပေါသကဂိဇ္ဈော၊ မိဘတို့ကို လုပ်ကျွေးသော လင်းတသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။

စတုတ္ထော၊ သော။ ဂိဇ္ဈဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

၅။ နကုလဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ သန္တိ ကတွာ အမိတ္တေနာတိ၊ သန္တိကတွာ
 အမိတ္တေန အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။
 ဣဒံ၊ ဤနကုလဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ သေဏိဘဏ္ဍနံ၊
 အမတ်စစ်သူကြီး နှစ်ယောက်တို့၏ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းကို။ အာရပ္ပ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊
 ပြီ။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု သည်။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ ဥရဂဇာတကေ၊ ဥရဂဇာတ်၌။ ကထိတ-
 သဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသလျှင်ကတည်း။ ဣဓာပိ၊ ဤနကုလဇာတ်၌
 လည်း။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣမေ
 မဟာမတ္တာ၊ ဤအမတ်ကြီးတို့ကို။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ မယာ၊ သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်
 သင့်တင့်သည်တို့ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌
 လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမေ၊ ဤအမတ်ကြီးတို့အား။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်
 သင့်တင့်သည်တို့ကို။ အကာသိ ယေဝ၊ ပြုခဲ့ဖူးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊
 သို့။ ဝတွာ၊ ရှိ။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌံ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇံ၊ ကို။
 ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။
 ဂါမကေ၊ ရွာငယ်၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ရှိ။ ဝယပ္ပတ္တော၊
 အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ၊
 ခပ်သိမ်းသော အတတ်တို့ကို။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်၍။ ယရာဝါသံ၊ အိမ်ရာ
 ထောင်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရသေ့ရဟန်းပြုပြီး၍။ အဘိညာ စ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယော
 စ၊ သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဥဉ္ဇ္ဈစရိယာယ၊
 သပိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းရှာခြင်းဖြင့်။ ဝနမူလဖလာဟာရော၊ တော သစ်မြစ်သစ်သီး
 ဟူသော အာဟာရရှိသည်။ (ဟုတွာ၊ ရှိ။) ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဌံ။ ဝါသံ၊ ကို။ ကပ္ပေသိ၊
 ပြုပြီ။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ စက်မနကောဋိယံ၊ စကြိုစွန်း၌။ ဧကသ္မိ၊
 တစ်ခုသော။ ဝမ္ပိကေ၊ တောင်ပို့၌။ နကုလော၊ မြွေပါသည်။ (ဝသတိ၊ ၏။) တဿ၊
 ထိုတောင်ပို့၏။ သန္တိကေ ဧဝ၊ အနီး၌သာလျှင်။ ဧကသ္မိ၊ သော။ ရုက္ခဗိလေ၊
 သစ်ခေါင်း၌။ သပ္ပေါ စ၊ မြွေသည်လည်း။ ဝါသံ၊ ကို။ ကပ္ပေသိ၊ ၏။ တေ ဥဘော၊

ထိုနှစ်ကောင်ကုန်သော။ အဟိနကုလာပိ၊ မြွေ မြွေပါတို့သည်လည်း။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုမြွေ မြွေပါတို့အား။ ကလဟေ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း၌။ အာဒိနဝဇ္ဇ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာပွားစေ ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ ၈၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။ “ကလဟံ နာမ၊ ခိုက်ရန် မည်သည်ကို။ အကတွာ၊ မပြု မူ၍။ သမဂ္ဂဝါသံ၊ ညီညွတ်သင့်တင့်ရာနေခြင်းကို။ ဝသိတုံ၊ နေအံ့သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သြဝဒိတွာ၊ ဆုံးမပြီး၍။ တေ ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ကောင်ကုန်သော မြွေ မြွေပါတို့ကိုလည်း။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သင့်တင့် သည်တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ၌။ သပ္ပဿ၊ မြွေ၏။ ဗဟိနိက္ခန္တကာလေ၊ အပသို့ ထွက်သော ကာလ၌။ နကုလော၊ မြွေပါသည်။ စင်္ဂမနကောဋီယံ၊ စင်္ကြံဦး၌။ ဝမ္ပိကဿ၊ တောင်ပို၏။ ဗိလဒ္ဓါရေ၊ တွင်းပေါက်၌။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ နိပန္နော၊ ဝပ်လျက်။ အဿသန္တော၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေလျက်။ ပဿသန္တော၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေလျက်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဥပဂဉ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တံ၊ ထိုမြွေပါကို။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နိဒ္ဓါယမာနံ၊ ဝပ်၍ အိပ်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ (နကုလ၊ မြွေပါ။) တေ၊ သင့်အား။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဥပ္ပန္နံ နုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။ “သန္တိကတွာ။ပ။ ဘယမာဂတ”န္တိ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၂၉။ “သန္တိ ကတွာ အမိတ္တေန၊ အဏ္ဏဇေန ဇလာဗုဇ။

ဝိဝရိယ ဒါဌံ သေသိ၊ ကုတော တေ ဘယမာဂတ”န္တိ။

ဂါထာအနက် ဇလာဗုဇ၊ မြွေပါ။ တံ၊ သင်သည်။ အမိတ္တေန၊ ရန်သူဖြစ်သော။ အဏ္ဏဇေန၊ မြွေနှင့်။ သန္တိ၊ စေ့စပ်ခြင်းဟူသော မိတ်အဖြစ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒါဌံ၊ အစွယ်ကို။ ဝိဝရိယ၊ ဖော်၍။ သေသိ၊ အိပ်၏။ တေ၊ သင့်အား။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ အာဂတံ၊ လာသနည်း။

တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ သန္တိ ကတွာတိ၊ သန္တိ ကတွာ ဟူသည်ကား။ မိတ္တဘာဝံ၊ စေ့စပ်ခြင်းဟူသော မိတ်ဆွေ၏အဖြစ်ကို။ ဝါ- ချစ်ကြ သည်၏အဖြစ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဏ္ဏဇေနာတိ၊ အဏ္ဏဇေန ဟူသည်ကား။

အဏ္ဏကောသေ၊ ဥဒ္ဓံ၌။ နိဗ္ဗတ္တေန၊ ဖြစ်သော။ နာဂေန၊ မြွေနှင့်။ ဝါ- နဂါးနှင့်။
 ဇလာဗုဇာတိ၊ ဇလာဗုဇာဟူသည်ကား။ နကုလံ၊ မြွေပါကို။ အာလပတိ၊
 ရှေ့ရှုခေါ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုမြွေပါကို။ ဇလာဗုမ္မိ၊ အမိဝမ်းဗိုက်၌။
 ဝါ-သားအိမ်၌။ ဝါ- သူငယ်အိမ်အချင်း၌။ ဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။
 “ဇလာဗုဇာ”တိ၊ “ဇလာဗုဇာ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိဝရိယာတိ၊ ဝိဝရိယ
 ဟူသည်ကား။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ဝါ- ဖော်၍။

ဧဝံ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော။
 နကုလော၊ မြွေ ပါသည်။ “အယျ၊ အရှင်။ ပစ္စာမိတ္တော နာမ၊ ရန်သူမည်သည်ကို။
 န အဝဇာနိတဗ္ဗော၊ မထီမဲ့မြင် မပြုအပ်။ အာသကီတဗ္ဗောယေဝ၊ ရွံရှာအပ်သည်
 သာလျှင်တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆိုလိုရကား။ ဝါ- ဆိုလို၍။ “သင်္ကေတေဝ။
 ပ။ ကန္တတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၃၀။ “သင်္ကေထေဝ အမိတ္တသ္မိ၊ မိတ္တသ္မိမ္မိ န ဝိဿသေ။

အဘယာ ဘယမုပ္ပန္နံ၊ အပိ မူလာနိ ကန္တတိ”တိ။

ဂါထာအနက် အယျ၊ အရှင်ရသေ့။ အမိတ္တသ္မိ၊ ရန်သူ၌လည်းကောင်း။ မိတ္တသ္မိမ္မိ၊
 အဆွေခင်ပွန်း၌လည်းကောင်း။ သင်္ကေထေဝ၊ ရွံရှာအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ န
 ဝိဿာသေ၊ အကျွမ်းတဝင် မပြုရာ။ အဘယာ၊ ဤသူမှဘေးမဖြစ်ပြီဟု ထင်မှတ်
 အပ်သော အဆွေခင်ပွန်း မှ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ မူလာနိအပိ၊
 အမြစ်အရင်းတို့ကိုသော်လည်း။ ကန္တတိ၊ ဖြတ်တတ်၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ အဘယာ ဘယမုပ္ပန္နန္တိ၊ အဘယာ
 ဘယ မုပ္ပန္နံဟူသည်ကား။ ဣတော၊ ဤသူမှ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ တေ၊ သင့်အား။
 ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည် ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အဘယော၊ အဘယမည်၏။
 သော၊ ထိုဘေး မဖြစ်သောသူသည်။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း?။ မိတ္တော၊ အဆွေ
 ခင်ပွန်းတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ မိတ္တသ္မိမ္မိ၊ မိတ်ဆွေ၌လည်း။ ဝိဿာသေ၊ အကျွမ်း
 တဝင်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တတော၊ ထိုမိတ်ဆွေမှ။ ယံ ဘယံ၊ အကြင်ဘေးသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ ဘယံ၊ ထိုဘေးသည်။ မူလာနိပိ၊ အမြစ်အရင်းတို့ကိုလည်း။
 ကန္တတိ၊ ဖြတ်တောက်၏။ မိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏။ သဗ္ဗရန္တာနံ၊ အပေါက်အကြား
 တို့၏။ ဝါ- တို့ကို။ ဝိဒိတတ္တာ၊ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မူလယစ္စာယ၊

အမြစ်အရင်းပြတ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမြွေပါကို။ ဗောဓိသတ္ထော၊ သည်။ “နကုလ၊ မြွေပါ။ မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ယထာ ယေန အာကာရေန၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ကယိရမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သပ္ပေါ၊ မြွေသည်။ တယိ၊ သင့် အပေါ်၌။ န ဒုဗ္ဘတိ၊ မပြစ်မှားနိုင်။ ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့မြွေသည် မြွေပါအား မပြစ်မှားနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ တံ၊ သင်မြွေပါသည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တသ္မိ၊ ထိုမြွေအပေါ်၌။ အာသင်္ကံ၊ ရွံရှာခြင်းကို။ မာ ကရိ၊ မပြုနှင့်တော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ တရားတို့ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေပိ၊ ထိုမြွေနှင့် မြွေပါတို့သည်လည်း။ ယထာကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂတာ၊ လားကြကုန်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤနကုလဇာတ်တရား ဒေသနာကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူပြီ။ ကိံ သမောဓာနေသိ၊ အဘယ်သို့ ပေါင်းတော် မူသနည်း ဟူမူကား။ “ဧတရဟိ၊ ဤယခုအခါ၌။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣမေ မဟာမတ္တာ၊ ဤအမတ်ကြီးတို့သည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝါ- ထိုအခါတုန်းက။ သပ္ပေါ စ၊ မြွေသည် လည်းကောင်း။ နကုလော စ၊ မြွေပါသည်လည်းကောင်း။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ခဲ့ကုန်ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါတုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝါ- တုန်းက။ တာပသော၊ မြွေနှင့် မြွေပါတို့ကို ဆုံးမတတ်သော ရသေ့သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ”။ ဣတိ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ပဉ္စမာ၊ သော။ နကုလဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆။ ဥပသာဠကဇာတ်ကဏ္ဍနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ဥပသာဠကနာမာနီ”တိ အာဒိကေန၊ “ဥပသာဠကနာမာနီ”ဤသို့ အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤဥပသာဠကဇာတ်ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ဥပသာဠကအမည်ရှိသော။ သုသာနသုဒ္ဓိကံ နာမ၊ သူသေမချဖူးရာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော သင်းချိုင်းကို ရှာသော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ အဗျော၊ ကြွယ်ဝ သည်။ မဟဒ္ဒနော၊ များသော ဥစ္စာရှိသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဒိဋ္ဌိဂတိကတ္တာ ပန၊ မိစ္ဆာအယူရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ဓုရဝိဟာရေ၊ အနီးဖြစ်သော ကျောင်း၌။ ဝသန္တာနံ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနမ္ပိ၊ ဘုရားရှင်တို့အားလည်း။ သင်္ဂဟံ နာမ၊ ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်းမည်သည်။ န အကာသိ၊ မပြုစဖူး။ အဿ၊ ထိုဥပသာဠကပုဏ္ဏား၏။ ပုတ္တော ပန၊ သားသည်ကား။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဉာဏသမ္ပန္နော၊ ဉာဏနှင့်ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုဥပသာဠက ပုဏ္ဏားသည်။ မဟလ္လက ကာလေ၊ အိုမင်းသော ကာလ၌။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ “တာတ၊ ချစ်သား။ တံ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အညဿ၊ တစ်ပါးသော။ ဝသလဿ၊ သူယုတ်မာ၏။ ဈာပိတသုသာနေ၊ သင်္ဂြိုဟ်ရာ သုဿာန်သင်းချိုင်း၌။ မာ ခေါ၊ ဈာပေဟိ၊ မသင်္ဂြိုဟ်ရစ်လင့်။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ အနုစ္ဆိဋ္ဌသုသာနေယေဝ၊ တစ်ယောက်သောသူအားလည်း မသင်္ဂြိုဟ်ဖူးသော သင်းချိုင်း၌သာလျှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဈာပေယျာသိ၊ သင်္ဂြိုဟ်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောကြားခဲ့ပြီ။ တာတ၊ ဖခင်။ အဟံ၊ သည်။ တုမ္ဟကံ၊ သင်တို့အား။ ဈာပေတဗ္ဗယုတ္တကံ ဌာနံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည် အားလျော်သော အရပ်ကို။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ (တာတ၊ ဖခင်။) အဟံ၊ သည်။ သာဓု အာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူငင်၍။ ဝါ- ခေါ်ယူ၍။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ “ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဈာပေယျာသိ၊ သင်္ဂြိုဟ်ရစ်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ တုမေဝ၊ သင်ဖခင်တို့သည်သာလျှင်။ အာစိက္ခထ၊ ညွှန်ကြားခဲ့ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ “တာတ၊ ချစ်သား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ တံ၊ ထိုသားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။

နဂရာ၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဂိဇ္ဈကုဋမတ္ထကံ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ထိပ်သို့။
 အဘိရဟိတွာ၊ တက်၍။ “ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ အညဿ၊ တစ်ပါးသော။ ဝသလဿ၊
 သူယုတ်၏။ အစာပိ တဌာနံ၊ မသင်္ဂြိုဟ်ဖူးရာဖြစ်သော အရပ်တည်း။ ဧတ္ထ၊
 ဤအရပ်၌။ မံ၊ ကို။ (တွံ၊ သင်သည်။) စာပေယျာသိ၊ သင်္ဂြိုဟ်ရစ်လော့”။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ပုတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပဗ္ဗတာ၊ တောင်မှ။ ဩတရိတုံ၊ ဆင်းအံ့
 သောငှါ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်ပြီ။

သတ္တာ၊ သည်။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ ပစ္စုသကာလေ၊ မိုးသောက်ကာလ၌။
 ဗောဓနေယျဗန္ဓဝေ၊ သစ္စာတရားကို သိစေအပ်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့ကို။
 ဩလော ကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ပိတာပုတ္တာနံ၊ သားအဖဖြစ်
 ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။
 ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယကို။ ဝါ- အားကြီးသော မှီရာအကြောင်းကို။ အဒ္ဓသ၊
 မြင်တော်မူ(၏)ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မိဂံ၊ သမင်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ဖမ်းခြင်းငှါ။ မဂ္ဂံ၊
 သမင်လာလတ္တံ့သော လမ်းကို။ ဂဟေတွာ၊ စောင့်ဆိုင်းယူ၍။ ဌိတလုဒ္ဓကော ဝိယ၊
 တည်သော မုဆိုးကဲ့သို့။ ပဗ္ဗတပါဒံ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ခြေရင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။
 ပဗ္ဗတမတ္ထကာ၊ တောင်ထိပ်မှ။ ဩတရန္တာနံ၊ သက်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏား
 သားအဖတို့၏။ (အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။) အာဂမယမာနော၊ မျှော်လင့်တော်မူလျက်။
 နိသီဒိ၊ နေတော်မူ(၏)ပြီ။ (ပဗ္ဗတမတ္ထကာ၊ တောင်ထိပ်မှ။) ဩတရန္တာ၊ သက်ဆင်း
 ကြကုန်သော။ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားသားအဖတို့သည်။ သတ္တာရံ၊ ကို။ အဒ္ဓသံသု၊
 မြင်ကြကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ ပဋိသန္တာရံ၊ စကားစေ့စပ်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊
 ပြုလိုရကား။ “ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏားတို့။ (တုမေ၊ တို့သည်။) ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။
 ဂမိဿထ၊ သွားကြချေကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ မာဏဝေ၊ ပုဏ္ဏားလုလင်
 သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။
 (ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။) “တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တဝ၊ သင်၏။ ပိတရာ၊ အဖ
 သည်။ အာစိက္ခိတဌာနံ၊ ညွှန်ကြားအပ်သော အရပ်သို့။ ဂစ္ဆမ၊ သွားကြကုန်အံ့”။
 ဣတိ၊ သို့။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပိတာပုတ္တေ၊ ပုဏ္ဏားသားအဖတို့ကို။
 ဂဟေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ ပဗ္ဗတမတ္ထကံ၊ တောင်ထိပ်သို့။ အာရယျ၊ တက်တော်မူ၍။
 (ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တဝ၊ ၏။ ပိတရာ၊ သည်။ အာစိက္ခိတဌာနေ၊ ညွှန်ကြား
 အပ်သော အရပ်သည်။) “ကတရံ ဌာနံ၊ အဘယ်အရပ်နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊

ပြီ။ မာဏဝေါ၊ ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ “ဘန္တေ၊ ရား။ (မမ၊ ဇာ၊ ပိတာ၊ သည်။) “တိဏ္ဍံ၊ သုံးလုံးကုန်သော။ ကုမေသံ ပဗ္ဗတာနံ၊ ဤတောင်တို့၏။ အန္တရံ၊ အကြားကို။ အာစိကံ၊ ကြား(၏)ပြီ”။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ တဝ၊ ဇာ၊ ပိတာ၊ သည်။ ကုဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ သုသာနသုဒ္ဓိကော၊ သူသေကို မချဖူးရာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော သဒ္ဓါကို ရှာတတ်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဝါ- ရှေးတုန်းကလည်း။ သုသာနသုဒ္ဓိကောဝ၊ သူသေကိုမချဖူးရာ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော သဒ္ဓါကို ရှာတတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကုဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ “ကုမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ မံ၊ ကို။ ဈာပေယျာသိ၊ သင်္ဂြိုဟ်ရစ်လော့။ ကုတိ၊ သို့။ တဝ၊ သင့်အား။ အာစိကံ၊ ညွှန်ကြားသည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ ကုမသ္မိံ ယေဝ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ အတ္တနော၊ အား။ ဈာပိတဘာဝံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ အာစိကံ၊ ကြားဖူးပြီ”။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု မာဏဝ၊ ပုဏ္ဏားလုလင်။ အတိတော၊ ၌။ ကုမသ္မိံညေဝ ရာဇဂဟေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌သာလျှင်။ အယမေဝ၊ ယခု ဤပုဏ္ဏားသည် သာလျှင်။ (တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါတုန်းက။) ဥပသာဠကော၊ ဥပသာဠကအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ (အဟောသိ၊ ပြီ။) အယမေဝ၊ ယခုအခါ ဤသားသည် သာလျှင်။ (တဒါ၊ ၌။) (တဿ၊ ထိုဥပသာဠကပုဏ္ဏား၏။) ပုတ္တော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မဂဓရဌေ၊ မဂဓတိုင်း၌။ ဗြာဟ္မဏ- ကုလေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပရိပုဏ္ဏသိပ္ပေ၊ ပြီးပြည့်စုံသော အတတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုသိပဗ္ဗန္တံ၊ ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ၍။ အဘိညာ စ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယော စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဈာနကိဋ္ဌံ၊ ဈာန်ဖြင့် ကစားခြင်းကို။ ကိဋ္ဌန္တော၊ ကစားလျက်။ ဟိမဝန္တာပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ လောဏမ္ဗိလသေဝနတ္ထာယ၊ ချဉ်ဆားမှီဝဲအံ့သောငှါ။ ဂိဇ္ဈကုဋေ၊ ၌။ ပဏ္ဏသာလာယံ၊ ၌။ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ တဒါ၊ ၌။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကုမိနာဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဝတွာ၊ ၍။ ပုတ္တေန၊ သားသည်။ (တာတ၊ ဖခင်။) “တုမေယေဝ၊ သင်ဖခင်တို့သာလျှင်။ တထာရူပံ၊ သော။ ဌာနံ၊ အရပ်ကို။ အာစိကံ၊ ပြောကြားကြကုန်လော့”။ ကုတိ၊

သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ “ဣဒမေဝ ဌာနံ၊ ဤတောင်သုံးလုံးတို့၏ အကြားဖြစ်သော ဤအရပ်ကိုသာလျှင်”။ ဣတိ၊ သို့။ အာစိက္ခိတွာ၊ ပြောကြား၍။ ပုတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သြတရန္တော၊ တောင်ထိပ်မှ သက်ဆင်းသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဗောဓိ သတ္တော၊ သည်။ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး လတ်၍။ မာဏဝဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ၍။ မာဏဝ၊ လုလင်။ “ဧဟိ၊ လာလှည့်။ တဝ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ အာစိက္ခိတဌာနဿ၊ ပြောကြား အပ်သော အရပ်၏။ ဥစ္ဆိဋ္ဌဘာဝံ ဝါ၊ သူသေကို သင်္ဂြိုဟ်ဖူးသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အနုစ္ဆိဋ္ဌဘာဝံ ဝါ၊ သူသေကို မသင်္ဂြိုဟ်ဖူးသေးသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဇနိဿာမ၊ သိကြကုန်အံ့။ ဝါ- စုံစမ်းကြကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝတွာ၊ ၍။) တေဟိ၊ ထိုပုဏ္ဏားသားအဖတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပဗ္ဗတမတ္ထကံ၊ သို့။ အာရယျ၊ တက်၍။ “တိဏ္ဍံ၊ သုံးလုံးကုန်သော။ ပဗ္ဗတာနံ၊ တို့၏။ ဣဒံ အန္တရံ၊ ဤ အကြားသည်။ အနုစ္ဆိဋ္ဌဌာနံ၊ တစ်ယောက်သော သူသေကိုမျှ မသင်္ဂြိုဟ်ဖူးရာ အရပ်တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ မာဏဝေ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ “မာဏဝ၊ လုလင်။ ဣမသ္မိယေဝ ဌာနေ၊ လျှင်။ ဈာပိတကာနံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သော သူတို့၏။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဝ၊ သင်၏။ ပိတာ ဧဝ၊ ဖခင်သည်သာလျှင်။ ဣမသ္မိယေဝ ရာဇဂဟေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌သာလျှင်။ ဗြာဟ္မဏကုလေယေဝ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ၍။ ဥပသာဠကောယေဝ နာမ၊ ဥပသာဠက အမည်ရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမသ္မိယေဝ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ ဤတောင် သုံးလုံးတို့၏ အကြား၌။ စုဒ္ဒသ ဇာတိသဟဿာနိ၊ ဘဝတစ်သောင်းလေးထောင်တို့ ပတ်လုံး။ ဈာပိတော၊ ဖုတ်ကြီး သင်္ဂြိုဟ်သည်ကို ခံရဖူးလေပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ အဈာပိတဌာနံ ဝါ၊ မဖုတ်ကြည်းဖူးသော အရပ်ကို လည်းကောင်း။ အသုသာနဌာနံ ဝါ၊ သုသာန်မဟုတ်ရာ အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ သီသာနံ၊ ဦးခေါင်းတို့၏။ အနိဝေသိတဌာနံ ဝါ၊ မဝင်အပ်ဖူးရာ အရပ်ကို လည်းကောင်း။ ဝါ- မသွင်းအပ်ဖူးရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ “ဥပသာဠကနာမာနိ။ပ။ အနာမတ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမံ ဂါထာဒွယံ၊ ဤဂါထာ နှစ်ပုဒ်အပေါင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၃၁။ “ဥပသာဠကနာမာနိ၊ သဟဿာနိ စတုဒ္ဒသ။
အသ္မိ ပဒေသေ ဒမ္မာနိ၊ နတ္ထိ လောကေ အနာမတံ။

ဂါထာအနက် မာဏဝ၊ လုလင်။ အသ္မိ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ ဥပသာဠက-
နာမာနိ၊ ဥပသာဠကအမည်ရှိကုန်သော။ စတုဒ္ဒသသဟဿာနိ၊
တစ်သောင်းလေး ထောင်ကုန်သောသူတို့ကို။ ဒမ္မာနိ၊ ဖုတ်ကြီးသဂြိုဟ်အပ်ကုန်ပြီ။
လောကေ၊ လူ့ပြည်၌။ အနာမတံ၊ သုသာန်သင်းချိုင်းမဟုတ်သော အရပ်မည်သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။

၃၂။ ယမိ သစ္စဉ္စ ဓမ္မော စ၊ အဟိသာ သံယမော ဒမော။
ဧတံ အရိယာ သေဝန္တိ၊ ဧတံ လောကေ အနာမတန္တိ။

ဂါထာအနက် မာဏဝ၊ လုလင်။ ယမိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ သစ္စဉ္စ၊ လောကုတ္တရာ၏
ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော သစ္စာလေးထွေတို့ကို ဝေဖန်နိုင်သော
ဉာဏ်လည်း ကောင်း။ ဓမ္မော စ၊ လောကုတ္တရာတရားလည်းကောင်း။ အဟိသာ
စ၊ သူတစ်ပါးကို မညှဉ်းဆဲကြောင်း ကရုဏာလည်းကောင်း။ သံယမော စ၊
ဝိရမိတဗွဝတ္ထုမှ စောင့်ရှောက်သော သီလသံယမလည်းကောင်း။ ဒမော စ၊ စက္ခု
စသော ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်း ဣန္ဒြိယ သံဝရသီလလည်းကောင်း။ ဣဒံ ဂုဏဇာတံ၊
ဤဂုဏ်လေးပါးအပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊
ဘုရားအစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ ဧတံ ဂုဏဇာတံ၊
ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဂုဏ်လေးပါးအပေါင်းသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ အနာမတံ၊
သေခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အနာမတ
မည်၏။

တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ အနာမတန္တိ၊ အနာမတံဟူသည်ကား။
မတဌာနံ၊ သူကောင်စိမ်းတို့ ဖုတ်ကြည်းသဂြိုဟ်ရာ သုသာန်အရပ်ကို။ ဟိ သစ္စံ၊
မှန်၏။ ဝါ- ချဲ့ဦးအံ့။ တံ၊ ထိုသုသာန်အရပ်ကို။ ဥပစာရဝသေန၊ အမင်္ဂလာကို
မင်္ဂလာကဲ့သို့ လှီးလွှဲ သော ဥပစာရအားဖြင့်။ “အမတ”န္တိ၊ “အမတံ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုသုသာန် အရပ်ကို။ ပဋိသေဓေန္တော၊ တားမြစ်လိုရကား။ ဝါ-
တားမြစ်လိုသည်ဖြစ်၍။ “အနာမတ”န္တိ၊ “အနာမတံ”ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။
“အနမတ”န္တိပိ၊ “အနမတံ”ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဌ်တစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊

အချို့စာ၌ရှိသေး၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ လောကသ္မိံ၊ လောကကြီးထဲ၌။ အနမတဌာနံ၊ မသေအပ်ဖူးရာ အရပ်ဖြစ်သော။ အသုသာနံ နာမ၊ သုသာန်မဟုတ်သော အရပ် မည်သည်။ နတ္ထိ၊ ဧကန်တိတိ အမှန်ပင် မရှိတော့ပြီ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနာမတံပုဒ်၏ အနက်တည်း။ ယမ္ပိ သစ္စဉ္စ ဓမ္မော စာတိ၊ ယမ္ပိ သစ္စဉ္စ ဓမ္မော စ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ စတုသစ္စဝတ္ထုကံ၊ လေးပါးသော သစ္စာတို့၏တည်ရာဖြစ်သော။ ပုဗ္ဗဘာဂသစ္စဉာဏဉ္စ၊ လောကုတ္တရာတရား၏ ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော သစ္စဉာဏ်လည်းကောင်း။ လောကုတ္တရာဓမ္မော စ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟိံသာတိ၊ အဟိံသာဟူသည်ကား။ ပရေသံ၊ တစ်ပါးသူသတ္တဝါတို့အား။ အဝိဟေသာ၊ မညှဉ်းဆဲကြောင်း ကရုဏာသည်။ အဝိဟေဌနာ၊ မညှဉ်းဆဲကြောင်း ကရုဏာသည်။ သံယမောတိ၊ သံယမောဟူသည်ကား။ သီလသံယမော၊ ဝိရမိတဗ္ဗဝတ္ထုမှ စောင့်ရှောက်သော သီလသံယမတည်း။ ဒမောတိ၊ ဒမော ဟူသည်ကား။ ဣန္ဒြိယဒမနံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်း ဣန္ဒြိယသံဝရ သီလသည်။ စ၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဣဒံ ဂုဏဇာတံ၊ ဤဂုဏ်လေးပါးအပေါင်းသည်။ ယမ္ပိ ပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ အရိယာသေဝန္တိတိ၊ ဧတံ အရိယာသေဝန္တိဟူသည်ကား။ အရိယာ၊ ကိလေသာမြူ အမြေးမှ ကင်းဝေးစင်ကြယ် တော်မူကြကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ စ၊ သစ္စာသိမြင် ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စ၊ အသီးအသီး တစ်ဆူစီတစ်ဆူစီ ပွင့်တော်မူကြကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓသာဝကာ စ၊ ဘုရား၏တပည့်သာဝက တို့သည်လည်းကောင်း။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤသစ္စဓမ္မ၊ အဟိံသာ၊ သံယမ၊ ဒမဟူသော လေးပါးသော ဌာနကို။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲတော်မူကြကုန်၏။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝါ- သို့။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ ဘဇန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧတံ လောကေ အနာမတန္တိ၊ ဧတံ လောကေ အနာမတံ ဟူသည်ကား။ ဣဒံ ဂုဏဇာတံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဂုဏ်လေးပါးအပေါင်းသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ အမတဘာဝသာဓနတော၊ မသေသည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနမတံ နာမ၊ အနမတံမည်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပိတာပုတ္တာနံ၊ ပုဏ္ဏားသားအဖ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောကြား၍။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့လားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဥပသာဠကဇာတ်တရား ဒေသနာတော်ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာ သေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာပြတော်မူပြီးသော အဆုံး၌။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော။ ပိတာပုတ္တာ၊ ယခုပုဏ္ဏားသားအဖတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။ ကိံ သမောဓာနေသိ၊ မူကား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ပိတာပုတ္တာ၊ ယခုရာဇဂြိုဟ် မြို့နေ ပုဏ္ဏားသားအဖတို့သည်။ တဒါ၊ ထိုရှေးအခါ၌။ ဝါ- ရှေးအခါတုန်းက။ ပိတာပုတ္တာဝ၊ ရှေးရာဇဂြိုဟ်မြို့နေ ပုဏ္ဏားသားအဖတို့သည်သာလျှင်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ခဲ့ကုန်ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝါ- ထိုအခါတုန်းက။ တာပသော၊ ရသေ့သူမြတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဆဋ္ဌာ၊ သော။ ဥပသာဠကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇။ သမိဒ္ဓိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ အဘုတွာ ဘိက္ခုသိ ဘိက္ခုတိ အာဒိကေန၊ အဘုတွာ ဘိက္ခုသိ ဘိက္ခုဤသို့ အစရှိသော။ ဣဒံ၊ ဤသမိဒ္ဓိ ဇာတ်ကို။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ တပေါဒါရာမေ၊ တပေါဒါရုံ ကျောင်းတိုက်၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ သမိဒ္ဓိထေရံ၊ သမိဒ္ဓိမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိမထေရ်သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သဗ္ဗရတ္တိ၊ အလုံးစုံသော

နေညဉ့်ပတ်လုံး။ ပဓာနံ၊ လုံ့လကို။ ပဒဟိတွာ၊ အားထုတ်၍။ အရုဏုဂ္ဂမနဝေလာယ၊
 အရုဏ်တက်သော အခါ၌။ နှတွာ၊ ရေခိုး၍။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော
 အဆင်းရှိသော။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ သုက္ခာပယမာနော၊ ခြောက်စေအပ်
 သည်ဖြစ်၍။ အန္တရဝါသကံ၊ သင်းပိုင်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဥတ္တရာသင်္ဂီ၊
 ကိုယ်ဝတ်ကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်နှင့်။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ သုပရိကမ္မကတာ၊ ကောင်းစွာ
 အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ သုဝဏ္ဏပဋိမာ ဝိယ၊ ရွှေဆင်းတုကဲ့သို့သော အတ္တဘော
 ရှိသည် ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အဿ၊ ထိုမထေရ်အား။
 အတ္တဘာဝသမိဒ္ဓိယာယေဝ၊ အတ္တဘော၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ “သမိဒ္ဓိ”တိ၊
 “သမိဒ္ဓိ”ဟူသော။ နာမံ၊ အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ၌။ အဿ၊
 ထိုသမိဒ္ဓိ မထေရ်၏။ သရီရသောဘဂ္ဂံ၊ ကိုယ်၏တင့်တယ်ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ဧကာ၊ တစ်ယောက်သော။ ဒေဝဓိတာ၊ နတ်သမီးသည်။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တာ၊ တပ်စွန်းသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ ခေါ (တံ ဧဝ)၊ သင်သည်
 လျှင်။ ဒဟရော၊ ငယ်သေး၏။ ယုဝါ၊ ပျိုမြစ်နုနယ်သေး၏။ သုသု၊ ငယ်သေး၏။
 ကာဠကေသော၊ မည်းညိုသော ဆံရှိ၏။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊
 အရွယ်နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အဘိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်း လှ၏။
 ဒဿနိယော၊ ရှုခြင်ဖွယ်ရှိ၏။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိ၏။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော။ တဝ၊ သင့်အား။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့ကို။
 အပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ မခံစားမူ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းပြုသဖြင့်။ ကော အတ္ထော၊ အဘယ်
 အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့ကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။
 ပရိဘုဉ္ဇဿု၊ ခံစားဦးလော့။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ သမဏဓမ္မံ၊
 ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿသိ၊ ကျင့်ရလတံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဧဝံ၊
 သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။
 “ဒေဝဝီတေ၊ နတ်သမီး။ (အဟံ၊ သည်။) အသုကသ္မိနာမ ဝယေ၊ ဤမည်သော
 အရွယ်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ မရိဿာမိ၊ သေလတံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ မမ၊
 ငါ၏။ မရဏကာလံ၊ သေလတံ့သော ကာလကို။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ မေ၊ ငါ့အား။
 ဧသ ဧသော ကာလော၊ ဤသေလတံ့သော ကာလသည်။ ပဋိစ္စန္ဒော၊ ဖုံးလွှမ်း၏။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တရုဏကာလေယေဝ၊ ငယ်စဉ်ကာလ၌ သာလျှင်။ သမဏ
 ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတွာ၊ ပြုကျင့်၍။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို။ ကရိဿာမိ၊

ပြုအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ပဋိသန္တာရံ၊ အစေ့အစပ်ဖြစ်သော စကားကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်(၏)ပြီ။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သတ္တာရံ၊ ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဧကမတ္ထံ၊ ထိုဖြစ်ပုံအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ “သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ တွညေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ဒေဝဓီတာယ၊ နတ်သမီးသည်။ ပလောဘိတော၊ ဖြားယောင်းအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဒေဝဓီတရော၊ နတ်သမီးတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပလောဘိသုယေဝ၊ ဖြားယောင်းကုန်ဖူးသည်သာလျှင်ကတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ တေန၊ ထိုသမိဒ္ဓိမထေရ်သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္ထေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္ထော၊ သည်။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ကာသိဂါမကေ၊ ကာသိရွာငယ်၌။ ဗြဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗသိပ္ပေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အတတ်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အပြီးသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ ဝါ- ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ အဘိညာ စ၊ အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယော စ၊ သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဇာတဿရံ၊ အလိုလိုဖြစ်သော အိုင်ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ သဗ္ဗရတ္တိ၊ အလုံးစုံသော နေ့ည၌တို့ပတ်လုံး။ ပဓာနံ၊ လုံ့လကို။ ပဒဟိတွာ၊ အားထုတ်၍။ အရုဏုဂ္ဂမနဝေလာယ၊ အရုဏ် တက်သော ကာလ၌။ နှတွာ၊ ရေချိုး၍။ ဧကံ၊ တစ်ထည်သော။ ဝက္ကလံ၊ လျှော်တေ သင်္ကန်းကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဧကံ၊ တစ်ထည်သော။ (ဝက္ကလံ၊ လျှော်တေ သင်္ကန်းကို။) ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဝေါဒကံ၊ ရေမရှိသည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ရူပသောဘဂ္ဂပ္ပတ္တိ၊ အဆင်းအားဖြင့် တင့်တယ်သော

မြတ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အတ္တဘာဝံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်မိ၍။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တာ၊ တပ်စွန်းသော စိတ်ရှိသော။ ဧကာ၊ တစ်ယောက်သော။ ဒေဝဓီတာ၊ နတ်သမီးသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ပလောဘယမာနာ၊ ဖြားယောင်းလျက်။ ဝါ- ဖြားယောင်းလိုရကား။ “အဘုတွာ။ပ။ ဥပစ္စဂါ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဇာ။

၃၃။ “အဘုတွာ ဘိက္ခသိ ဘိက္ခု၊ န ဟိ ဘုတွာန ဘိက္ခသိ။
ဘုတွာန ဘိက္ခု ဘိက္ခဿု၊ မာ တံ ကာလော ဥပစ္စဂါ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်သောကာလ၌။ ကိလေသကာမဝသေန၊ ကိလေသာကာမ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝတ္ထုကာမေ၊ ဝတ္ထု ကာမတို့ကို။ အဘုတွာ၊ မခံစားမူ၍။ ဘိက္ခသိ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ ကျင့်ဘိ၏။ ဝါ- ရဟန်း ပြုဘိ၏။ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘုတွာ၊ ခံစားပြီး၍။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ။ စရိတဗ္ဗံ နန၊ ကျင့်စကောင်းသည် မဟုတ်လော။ (တံ၊ သင်မှုကား။) ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ န ဘုတွာန၊ မခံစားမူ၍ သာလျှင်။ ဘိက္ခသိ၊ ဆွမ်းခံသော အကျင့်သို့ ကပ်ဘိ၏။ ဝါ- ရဟန်းပြုဘိ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ဒဟရကာလေ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ဘုတွာန၊ ခံစားပြီး၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ မဟလ္လကကာလေ၊ အိုမင်းသော ကာလ၌။ ဘိက္ခဿု၊ ဆွမ်းခံသော အကျင့်သို့ ကပ်ဘိလော့။ တံ၊ သင့်ကို။ ကာလော၊ ကာမချမ်းသာ ခံစားရာဖြစ်သော ပျိုရွယ်သော ကာလသည်။ မာ ဥပစ္စဂါ၊ မလွန်စေလင့်။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ၌။ အဘုတွာ ဘိက္ခသိ ဘိက္ခုတိ၊ အဘုတွာ ဘိက္ခသိ ဘိက္ခုဟူသည်ကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်သော ကာလ၌။ ကိလေသကာမဝသေန၊ ကိလေသာကာမ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝတ္ထုကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို။ အဘုတွာဝ၊ မခံစားမူ၍သာလျှင်။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရသိ၊ ကျင့်ဘိ၏။ ဝါ- ရဟန်း ပြုဘိ၏။ န ဟိ ဘုတွာန ဘိက္ခသိတိ၊ န ဟိ ဘုတွာန ဘိက္ခသိဟူသည်ကား။ ပဉ္စကာမ ဂုဏေနာမ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ် မည်သည်တို့ကို။ ဘုတွာ၊ သုံးဆောင်ခံစားပြီး၍။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ။ စရိတဗ္ဗံ နန၊ ကျင့်စကောင်းသည်မဟုတ်လော။ (တံ၊ သည်။) ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။

အဘုတောဝ၊ မသုံးဆောင်မခံစားမူ၍သာလျှင်။ ဘိက္ခာစရိယံ၊ ဆွမ်းခံခြင်း အကျင့်သို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘုတောန ဘိက္ခု ဘိက္ခုသုတိ၊ ဘုတောန ဘိက္ခု ဘိက္ခုသုဟူသည်ကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ (တွံ၊ သည်။) ဒဟရကာလေ၊ ငယ်သော ကာလ၌။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ဘုဗ္ဗိတွာ၊ သုံးဆောင် ခံစားပြီး၍။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ မဟလ္လကကာလေ၊ အိုမင်းသော ကာလ၌။ ဘိက္ခုသု၊ ဆွမ်းခံသော အကျင့် သို့ ကပ်ဘိလော့။ မာ တံ ကာလော ဥပစ္စဂါတိ၊ မာ တံ ကာလော ဥပစ္စဂါ ဟူသည်ကား။ အယံ ဒဟရကာလော၊ ဤပျိုရွယ်သော ကာလသည်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ဘုဗ္ဗနကာလော၊ သုံးဆောင်ခံစားရာဖြစ်သော အခါတည်း။ တံ၊ ထိုငယ်ရွယ်စဉ် ကာလကို။ ဝါ- သင့်ကို။ မာ အတိက္ကမတု၊ မလွန် စေလင့်။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်သမီး၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အတ္တနော၊ ၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။ ပကာသေန္နော၊ ထင်ရှားပြလိုရကား။ “ကာလံ ဝေါဟံ။ပ။ ဥပစ္စဂါ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၃၄။ “ကာလံ ဝေါဟံ န ဇာနာမိ၊ ဆန္ဒော ကာလော န ဒိဿတိ။
တသ္မာ အဘုတွာ ဘိက္ခာမိ၊ မာ မံ ကာလော ဥပစ္စဂါ”တိ။

ဂါထာအနက် ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ အဟံ၊ သည်။ ကာလံ၊ သေအံ့သော ကာလကို။ န ဇာနာမိ၊ မသိခဲ့။ မယံ၊ ငါ့အား။ ကာလံ၊ သေအံ့သော ကာလသည်။ ဆန္ဒော၊ မောဟဗျလွမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ န ဒိဿတိ၊ မထင်ခဲ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ အဘုတွာ၊ မခံစားမူ၍။ မံ၊ ကို။ ကာလော၊ ရဟန်းတရား အားထုတ်ရာ ကာလသည်။ မာ ဥပစ္စဂါ၊ မလွန်ပါ စေလင့်ဟု။ အဟံ၊ သည်။ ဘိက္ခာမိ၊ ဆွမ်းခံသော အကျင့်သို့ ကပ်၏။ ဝါ- ရဟန်းပြု၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ၌။ ကာလံ ဝေါဟံ န ဇာနာမိတိ ဧတ္ထ၊ ကာလံ ဝေါဟံ န ဇာနာမိဟူသော ဤပါဌ်၌။ ဝေါတိ ဧတံ၊ ဝေါဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ နိပါတမတ္ထံ၊ အနက်မရ နိပါတ်မျှသာတည်း။ အဟံ ပန၊ ငါသည်ကား။ “မယာ၊ ငါသည်။ ပထမဝယေ ဝါ၊ ပဌမအရွယ်၌လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမဝယေ ဝါ၊

မဇ္ဈိမအရွယ်၌လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမဝယေ ဝါ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်၌လည်းကောင်း။ မရိတဗ္ဗံ၊
သေအပ်၏။ ဝါ- သေသင့်သေထိုက် ၏”။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အတ္တနော၊ ၏။
မရဏကာလံ၊ သေခြင်း၏ အချိန်အခါကို။ ဝါ- သေရမည့် ကာလကို။ န ဇာနာမိ၊
မသိ။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသော။ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇီဝိတံ
ဗျာဓိ။ပ။ န နာယရေတိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူ၍။ (အဘိဏ္ဍ၊ မပြတ်။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊
ဆင်ခြင်သင့် ဆင်ခြင်ထိုက်၏။ ဆင်ခြင်ရမည် ဆင်ခြင်လေ။)

ဂါထာ။ ဇီဝိတံ ဗျာဓိ ကာလော စ၊ ဒေဟနိက္ခေပနံ ဂတိ။

ပဉ္စေတေ ဇီဝလောကသ္မိ၊ အနိမိတ္တာ န နာယရေတိ။

ဂါထာအနတ် ဇီဝိတဉ္စ၊ ရုပ်ဇီဝိတ၊ နာမ်ဇီဝိတ၊ နှစ်ဝယှက်လိမ်၊ သက်ဇီဝိန်သည်
လည်းကောင်း။ ဗျာဓိ စ၊ ဆနဝုတိ မချီထန်ပြင်း ဇီဝိန်ကင်းအောင်
နှိပ်စက်ခြင်းဆိုတဲ့ ဗျာဓိလည်းကောင်း။ ကာလော စ၊ ပိုင်းခြားရေတွက် ညဉ့်နံနက်ဟု
ချင့်တွက်မရ ချိန်ကာလလည်းကောင်း။ ဒေဟနိက္ခေပနဉ္စ၊ နာမ်ဇီဝိတ စွန့်ချ
ကြဉ်ရှောင် ကျန်ရုပ်ကောင်ကို ဆောင်ဆောင်ဖန်ဆင်း ဖော်သင်းပင်းတို့ ပစ်ချခြင်း
ဆိုတဲ့ အရပ်ဒေသလည်းကောင်း။ ဂတိ စ၊ ဒေဝမနုဿနိရယနှင့် တိရစ္ဆာနပေတ
ငါးဖြာ ဂတိလားရမည်ဆိုတဲ့ ဘဝလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတေ ပဉ္စ၊ ပုထုဇ္ဇန
ပေါင်းလေးဝတို့ ပဉ္စေတေကြုံ ထိဖြစ်ပုံ တို့ကို။ ဇီဝလောကသ္မိ၊ သတ္တလောက၌။
ဝါ- အာရုံခြောက်ဖြာ တဏှာစွမ်းငြိ အရိုတတ်ခြင်း မကင်းလေကြ ဇီဝလောကဆိုတဲ့
သတ္တလောကကြီး၌။ ဝသန္တာ၊ ပျော်မြူးဒုက္ခ အဝဝနှင့် မမျှတမျှ နေထိုင်ကြကုန်သော။
သတ္တာ၊ သူငါကစ များစွာသိန်းသောင်း သတ္တဝါအပေါင်း တို့သည်။ အနိမိတတ္တာ၊
နိမိတ်မထင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ- အကြောင်းနိမိတ် အရိပ် မျှပင် စိတ်ထဲတွင်
မထင်နိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ န နာယရေ၊ ပိုင်းခြားထင်ထင် မသိမြင်နိုင်ကြလေကုန်
သတည်း။ န နာယရေ၊ သိဖို့ရာဆိုရင်ဖြင့် အပုံဝေးလေစွ အဖုံဖုံ မအေးကြတဲ့
တို့လူဘုံမှာ ကိုယ့်အပူကိုရှာ တသုံသုံ အရေးမလှလေဘူး အော်. . မှန်မှန်ကလေး
ကိုမျှ မထင်နိုင်ကြလေကုန်သတည်း။

ဆန္ဒော ကာလော န ဒိဿတီတိ၊ ဆန္ဒော ကာလော န ဒိဿတိ ဟူသည်
ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ “မယာ၊ ငါသည်။ အသုကသ္မိ နာမ ဝယကာလေ

ဝါ၊ ဤမည်သော အရွယ်သို့ ရောက်ရာကာလ၌လည်းကောင်း။ အသုကသို့ နာမ
 ဟေမန္တာဒိဥတုကာလေ ဝါ၊ ဤအမည်ရှိသော ဆောင်းဥတုအစရှိသော
 ဥတုကာလ၌လည်းကောင်း။ မရိတဗ္ဗံ၊ သေအပ်၏။ ကုတိ၊ သို့။ မယုမ္မိ၊ ငါ့အား
 လည်း။ ဧသ ဧသော ကာလော၊ ဤသို့ နံနက် ညချမ်း ဆောင်းဥတု စသော
 ကာလသည်။ ဝါ- ကို။ ဆန္ဒော၊ မောဟဖုံးလွှမ်းအပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ န
 ဒိဿတိ၊ မရှုကြည့်အပ်။ ဝါ- မထင်။ သုပ္ပဋိစ္ဆန္ဒော၊ ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်။
 ဟုတွာ၊ ၍။ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ န ပညာယတိ၊ မထင်ရှား။ တသ္မာ
 အဘုတွာ ဘိက္ခာမီတိ၊ တသ္မာ အဘုတွာ ဘိက္ခာမိဟူသည်ကား။ တေန
 ကာရဏေန၊ ထိုငါးပါးသော မသိနိုင်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။
 ကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ အဘုတွာ၊ မသုံးဆောင်မခံစားမူ၍။ ဘိက္ခာမိ၊
 ဆွမ်းခံသော အကျင့်သို့ ကပ်၏။ ဝါ- ရဟန်းပြု၏။ မာ မံ ကာလော ဥပစ္စဂါတိ၊
 မာ မံ ကာလော ဥပစ္စဂါ ဟူသည်ကား။ မံ၊ ငါ့ကို။ သမဏဓမ္မကရဏကာလော၊
 ရဟန်းတရား ပြုကျင့်အားထုတ်ရာ ကာလသည်။ မာ အတိက္ကမတု၊ မလွန်ပါစေလင့်။
 ကုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။
 အဟံ၊ ငါသည်။ ဒဟရော၊ ပျိုမြစ်နုနယ် ငယ်ရွယ်သေးသည်။ သမာနောဝ၊
 ဖြစ်သော်သာလျှင်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်
 တရားကို။ ကရောမိ၊ ပြုကျင့်၏။ ကုတိ အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ ဘုရားလောင်း
 ရသေ့၏ အလိုတည်း။ ဒေဝဓီတာ၊ နတ်သမီးသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း
 ရသေ့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ အန္တရဓာယိ၊
 ကွယ်လေပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤသမိဒ္ဓိဇာတ် ဓမ္မဒေသနာကို။
 အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊
 ပေါင်းတော်မူပြီ။ ကိ သမောဓာနေသိ၊ အဘယ်သို့ ပေါင်းတော်မူသနည်းဟူမူကား။
 “ဧတရဟိ၊ ဌံ။ အယံ ဒေဝဓီတာ၊ ဤအရှင်သမိဒ္ဓိကို ဖြားယောင်းသော နတ်သမီး
 သည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝါ- ထိုအခါတုန်းက။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ဒေဝဓီတာ၊
 ဖြားယောင်းဖူးသော နတ်သမီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌံ။ အဟမေဝ၊
 သာလျှင်။ တေန သမယေန၊ ထိုအချိန် အခါ၌။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။

အဟောသိ၊ ဖူးပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

သတ္တမာ၊ သော။ သမိဒ္ဓိဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

၈။ သကုဏ္ဍိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ သည်။ “သေနော ဗလသာ ပတမာနော”တိ အာဒိကေန၊ “သေနော ဗလသာ ပတမာနော”ဤသို့ အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ ဇာတကံ၊ ဤသကုဏ္ဍိဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်။ အတ္တဇ္ဈာသယံ၊ မိမိအလို၏အစွမ်းအားဖြင့် ဟောအပ်သော။ သကုဏောဝါဒသုတ္တံ၊ သကုဏောဝါဒသုတ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ (၏)ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သတ္တာ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သကေ ပေတ္တိကေ၊ အဖ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာဖြစ်သော။ ဝိသယေ၊ အာရုံ၌။ စရထ၊ ကျက်စားကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ သံယုတ္တမဟာဝဂ္ဂေ၊ သံယုတ္တနိကာယ် မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်၌။ ဣမံ သုတ္တံ၊ ဤသကုဏ္ဍိသုတ်ကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့ကို။ တာဝတိဌထ၊ ထားကြကုန်ဘိဦး။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တိရစ္ဆာနဂတာပိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်လည်း။ သကံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ပေတ္တိကဝိသယံ၊ အဖ၏ဥစ္စာဖြစ်သော အရာကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ အဂေါစရေ၊ မကျက်စားသင့်သော အရာ၌။ စရန္တော၊ ကျက်စားကုန်သည် ရှိသော်။ ပစ္စာမိတ္တာနံ၊ ရန်သူတို့၏။ ဟတ္ထပထံ၊ လက်တွင်းသို့။ ဂန္နာပိ၊ ရောက်ကုန်၍လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ပညာသမ္ပတ္တိယာ၊ ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းအားဖြင့်။ ဥပါယကောသလ္လေန၊ အကြောင်း၌ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပစ္စာမိတ္တာနံ၊ ရန်သူတို့၏။ ဟတ္တာ၊ လက်မှ။ မုစ္စိသု၊ လွတ်ကုန်ဖူးပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အတိတေ၊ ဌ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊
 သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား
 လောင်းသည်။ လာပသကုဏယောနိယံ၊ ဘိလုံးငှက်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။
 နဂ်လကဋကရဏေ၊ ထွန်တုံး၌ တပ်အပ်သော ထွန်သွားတို့ဖြင့် ထွန်ခြင်းကို ပြုရာ
 ဖြစ်သော။ လေဉ္စုဋ္ဌာနေ၊ မြေစိုင်ခဲ ရှိရာအရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုပြီ။
 သော၊ ထိုဘိလုံးငှက်သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သော အခါ၌။ “သကဝိသယေ၊
 မိမိအရာ၌။ ဂေါစရဂဟဏံ၊ အစာယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ပရဝိသယေ၊
 သူတစ်ပါးတို့၏အရာ၌။ ဂေါစရံ၊ အစာကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ယူအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။
 စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ အဋ္ဌဝိပရိယန္တံ၊ တောအုပ်၏အဆုံးသို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘိလုံးငှက်ကို။ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၏ အဆုံး၌။ ဂေါစရံ၊ အစာကို။
 ဂဏှန္တံ၊ ယူသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သကုဏ္ဍိ၊ သိန်းငှက်သည်။ သဟသာ၊ အဆော
 တလျှင်။ အဇ္ဈပ္ပတ္တာ၊ အလိုသို့ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ဖမ်းယူပြီ။
 သော၊ ထိုဘိလုံးငှက်ကို။ ကုဏ္ဍိယာ၊ သိန်းငှက်သည်။ အာဟရိယမာနော၊
 ယူဆောင် အပ်သည်ရှိသော်။ “မယမေဝ၊ ငါတို့သည်သာလျှင်။ အလက္ခိကာ၊
 ကျက်သရေမရှိကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကြကုန်ပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ အပ္ပပုညာ၊
 ဘုန်းမရှိကြကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကြကုန်ပြီ။ ယေ မယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။
 ပရဝိသယေ၊ သူတစ်ပါးတို့၏အရာဖြစ်သော။ အဂေါစရေ၊ မကျက်စားသင့်သော
 အရပ်၌။ စရိမှ၊ ကျက်စားခဲ့ပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သကေ၊ မိမိ၏
 ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပေတ္တိကေ၊ အဖ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝိသယေ၊ အရာဖြစ်သော။
 ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာအရပ်၌။ သစေ စရေယျာမ၊ အကယ်၍ကျက်စားကြကုန်အံ့။
 ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ကျက်စားသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါအား။ အယံ သကုဏ္ဍိ၊ ဤ
 သိန်းငှက်သည်။ ယဒိဒံ ယာ ဒဿ ယုဒ္ဓါ၊ အကြင်စစ်ထိုးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တဒိဒံ တာ ဒဿယ ယုဒ္ဓါယ၊ ထိုကဲ့သို့ စစ်ထိုးခြင်းငှါ။ အယံ သကုဏ္ဍိ၊
 ဤသိန်းငှက်သည်။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သည်။ န အဘဝိဿ၊ မဖြစ်နိုင်လေရာ”။ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရိဒေဝသိ၊ ငိုကြွေးမည်တမ်း ညည်းတွားလေပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။
 ပရိဒေဝမာနော၊ ငိုကြွေးမည်တမ်း ငြီးတွားသည်ရှိသော်။ လာပ၊ အို ဘိလုံးငှက်။
 တေ၊ သင်၏။ သကော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ပေတ္တိကေ၊ အဖ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။
 ဝိသယော၊ အရာဖြစ်သော။ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာအရပ်သည်။ ကော ပန၊

အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ သကုဏ္ဍိ၊ အို သိန်းငှက်။ နင်္ဂလကဋ္ဌ-
ကရဏံ၊ ထွန်တုံး၌ တပ်အပ်သော ထွန်သွားတို့ဖြင့် ထွန်ခြင်းကို ပြုရာဖြစ်သော။
ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ လေချူဌာနံ၊ အကြင်မြေစိုင်ခဲရှိရာအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဒိဒံ
တံ ဣဒံ လေချူဌာနံ၊ ထိုမြေစိုင်ခဲရှိရာအရပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာ
အရပ်ပေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သကုဏ္ဍိ၊
သိန်းငှက်သည်။ နံ၊ ထိုဘီလုံးငှက်ကို။ သကေ၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်သော။ ဗလေ၊ အစွမ်း၌။
အပတ္တဒ္ဓါ၊ ယုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “လာပ၊ ဘီလုံးငှက်။ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆခေါ၊
သွားချေ။ တတြပိ၊ ထိုသင်၏ကျက်စားရာအရပ်တို့၌လည်း။ ဂန္နာ၊ သွားလတ်၍။
ဝါ- သွားလေ၍။ မေ မယာ၊ ငါမှ။ န မောက္ခသိ၊ မလွတ်နိုင်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊
ဆို၍။ အမုစ္ဆိ၊ လွတ်လိုက်ပြီ။ သော၊ ထိုဘီလုံးငှက်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမိမိကျက်စားရာ
အရပ်သို့။ ဂန္နာ၊ သွား၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ သော။ လေချူ၊ မြေစိုင်ခဲပေါ်သို့။
အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍။ “သကုဏ္ဍိ၊ သိန်းငှက်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဧဟိ၊
လာလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ သေနံ၊ သိန်းငှက်ကို။ အဝုယန္တော၊ ခေါ်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊
ရပ်တည်(၏)ပြီ။ သကုဏ္ဍိ၊ သိန်းငှက်သည်။ သကေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ဗလေ၊
အားအစွမ်း၌။ အပတ္တဒ္ဓါ၊ ယုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဘော၊ နှစ်ခုကုန်သော။
ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကို။ တစ်နည်း- ဥဘော ပက္ခေ၊ အတောင်နှစ်ဘက်တို့ကို။
သန္ဓယ၊ ဖြန့်၍။ လာပသကုဏ္ဍံ၊ ဘီလုံးငှက်အထံသို့။ သဟသာ၊ လျင်မြန်စွာ။
အဇ္ဈပ္ပတ္တာ၊ ပြေးလာ၏။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ တံ၊ ထိုသိန်းငှက်ကို။
လာပေါ၊ ဘီလုံးငှက်သည်။ “မေ၊ ငါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အယံ သကုဏ္ဍိ၊
ဤသိန်းငှက်သည်။ “ဗဟုအာဂတာ ခေါ၊ လျင်မြန်စွာ ဝါ- များစွာလာသလျှင်
ကတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အညာသိ၊ သိပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပရိဝတ္တိတွာ၊ လှည့်လည်
တုံ့ပြန်၍။ တဿေဝ လေချူဿ၊ ထိုမြေစိုင်ခဲ၏။ အန္တရံ၊ အကြားသို့။ ပစ္စာပါဒိ၊
ဝင်လေ၏။ သကုဏ္ဍိ၊ သိန်းငှက်သည်။ ဝေဂံ၊ အဟုန်ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ တန်ဖိမ့်သော
ငှါ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမြေစိုင်ခဲ၌သာလျှင်။ ဥရံ၊
ရင်ကို။ ပစ္စတာဠေသိ၊ တိုက်ကွဲစေ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သာ၊ ထိုသိန်းငှက်သည်။ ဘိန္နေန၊
ကွဲသော။ ဟဒယေန၊ နှလုံးသားဖြင့်။ နိက္ခန္တေဟိ၊ ထွက်ကုန်သော။ အက္ခိဟိ၊
မျက်စိတို့ဖြင့်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။

သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ အတိတံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ တိရစ္ဆာနဂတာပိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်လည်း။ အဂေါစရေ၊ မကျက်စားသင့်သော အရာ၌။ စရန္တာ၊ ကျက်စားကုန်သည်ရှိသော်။ သပတ္တဟတ္ထံ၊ ရန်သူ့လက်တွင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ရကုန်သေး၏။ ပေတ္တိကေ၊ အဖ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ သကေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝိသယေ၊ အရာဖြစ်သော။ ဂေါစရေ ပန၊ ကျက်စားသင့်သော အရာ၌ကား။ စရန္တာ၊ ကျက်စားကုန်သည်ရှိသော်။ သပတ္တေ၊ ရန်သူတို့ကို။ နိဂ္ဂဏ္ဌန္တိ၊ နှိမ်နင်းနိုင်ကုန်၏။ တဿှာ၊ ထို့ကြောင့်။ တုဗ္ဗေပိ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်လည်း။ ပရဝိသယေ၊ သူတစ်ပါးတို့၏အရာဖြစ်သော။ အဂေါစရေ၊ မကျက်စားသင့်သော အရာ၌။ မာ စရထ၊ မကျက်စားကြကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရဝိသယေ၊ သူတစ်ပါးတို့၏အရာဖြစ်သော။ အဂေါစရေ၊ မကျက်စားသင့်သော အရာ၌။ ဝါ- မကျက်စားအပ်သော အရာ၌။ စရတံ စရန္တာနံ၊ ကျက်စားကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ- ကျက်စားကုန်သောသူတို့အား။ မာရော၊ ကိလေသမာရ် ကိုယ်တွင်းရန်သည်။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ ဝါ- ချက်ကောင်းကို။ လစ္ဆတိ၊ ရပေမည်။ မာရော၊ မာရ်သည်။ အာရမ္မဏံ၊ စွဲလမ်းရာကို။ ဝါ- စွဲလမ်းစရာအာရုံကို။ လစ္ဆတိ၊ ရပေမည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ပရဝိသယော၊ သူတစ်ပါးတို့၏အရာဖြစ်သော။ အဂေါစရော၊ မကျက်စားသင့်သော အရာသည်ကား။ ကော စ၊ အဘယ်ဟာပါနည်းဟူမူကား။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ၊ ယေ ဣမေ ကာမဂုဏာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ တေ ဣမေ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့တည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အယံ၊ ကာမဂုဏ်ဖြစ်သော ဤအာရုံငါးပါးသည်။ ပရဝိသယော၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အရာဖြစ်သော။ အဂေါစရော၊ မကျက်စားအပ်မကျက်စားသင့်သော အရာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ဝါ- သစ္စာလေးပါးတရားကို မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “သေနော ဗလသာ။ ပ။ တေနုပါဂမီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ မူပြီ။

၃၅။ “သေနော ဗလသာ ပတမာနော၊ လာပံ ဂေါစရဌာယိနံ။
သဟသာ အဇ္ဈပ္ပတ္တော၊ မရဏံ တေနုပါဂမီ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဂေါစရဌာယိနံ၊ မိမိနေရာမှထွက်၍ အစာရှာ
စားခြင်းငှါ တောအုပ်အစွန်၌ တည်ထသော။ လာပံ၊ ဗီလုံးငှက်သို့။
သေနော၊ သိန်း သည်။ ဗလသာ၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပတမာနော၊ ထိုးအံ့သောငှါ
ကျလေသည်ရှိသော်။ သဟသာ၊ လျင်မြန်စွာ။ အဇ္ဈပ္ပတ္တော၊ ရောက်လေသလျှင်
ကတည်း။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ သော သေနော၊
ထိုသိန်းသည်။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ဥပါဂမီ၊ ရောက်လေ၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ၌။ ဗလသာ ပတမာနောတိ၊ ဗလသာ ပတမာနော
ဟူသည်ကား။ လာပံ၊ ဗီလုံးငှက်ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ဖမ်းယူအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဗလေန၊
အစွမ်း အားဖြင့်။ ထာမေန၊ အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့်။ ပတမာနော၊ ထိုးအံ့သောငှါ
ကျလေသည်ရှိသော်။ ဂေါစရဌာယိနန္တိ၊ ဂေါစရဌာယိနံ ဟူသည်ကား။
သကဝိသယာ၊ မိမိနေရာမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဂေါစရဌာယ၊ ကျက်စားအံ့
သောငှါ။ အဋ္ဌဝိပရိယန္တေ၊ တောအုပ်၏ အစွန်၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ အဇ္ဈပ္ပတ္တောတိ၊
အဇ္ဈပ္ပတ္တောဟူသည်ကား။ သမ္ပတ္တော၊ ဆိုက်ရောက်သလျှင်ကတည်း။ မရဏံ
တေနုပါဂမီတိ၊ မရဏံ တေနုပါဂမီဟူသည်ကား။ တေန ကာရဏေန၊ ထို
အကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်လေ၏။

တသ္မိ ပန၊ ထိုသိန်းငှက်သည်ကား။ မရဏံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။
လာပေါ၊ ဗီလုံးငှက်သည်။ နိက္ခမိတွာ၊ မြေစိုင်ခဲအကြားမှထွက်၍။ “ဝတ၊ စင်စစ်လျှင်။
မေ၊ ငါသည်။ ပစ္စာမိတ္တဿ၊ ရန်သူ၏။ ပိဋ္ဌိ၊ ပျက်စီးခြင်းကို။ ဒိဌာ၊ မြင်အပ်ပြီ”။
ဣတိ၊ သို့။ တဿ၊ ထိုဗီလုံးငှက်၏။ ဟဒယေ၊ နှလုံးသား၌။ ဌတွာ၊ ထား၍။
ဥဒါနံ၊ မဆန့်စိတ်ဝမ်း ပီတိလွမ်းလျက် မြွက်ညွှန်းဝစန ဥဒါနကို။ ဥဒါနေန္တော၊
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကျူးရင့်လိုရကား။ ဝါ- ကျူးရင့်လိုသည်ဖြစ်၍။ “သောတံ
နယေန။ပ။ အတ္ထမတ္တနော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။
အာဟ၊ ဆို၏။

၃၆။ “သောဟံ နယေန သမ္ပန္နော၊ ပေတ္တိကေ ဂေါစရေ ရတော။
အပေတသတ္တု မောဒါမိ၊ သမ္ပဿံ အတ္ထမတ္တနော”တိ။

ဂါထာအနက် နယေန၊ ဘေးမှလွတ်ခြင်း အကြောင်းဥပါယ်ကို သိသော
ဉာဏ်နှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။
ပေတ္တိကော၊ အဖဉာဏ် ဖြစ်သော။ ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာအရပ်၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်
သည်ရှိသော်။ အပေတသတ္တု၊ ရန်သူမှကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ ငါ၏။
အတ္ထံ၊ ရောဂါကင်းလွတ်သည့် အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အစီးအပွားကို။ သမ္ပဿံ၊
ကောင်းစွာမြင်ခြင်းကြောင့်။ မောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ၌။ နယေနာတိ၊ နယေနဟူသည်ကား။ ဥပါယေန၊
ဘေးမှလွတ်ခြင်းအကြောင်းဥပါယ်ကို သိသော ဉာဏ်နှင့်။ အတ္ထမတ္တနောတိ၊ အတ္ထ
မတ္တနောဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အရောဂဘာဝသင်္ခါတံ၊ ရောဂါ
ကင်းလွတ်သည့် အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော။ ဝုဒ္ဓိံ၊ အစီးအပွား တိုးတက်ကြီးပွားခြင်းကို။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤသကုဏ္ဍိဇာတ် ဓမ္မဒေသနာ
ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသိ၊ ပြီး၍။ ဇာတကံ၊
ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊
တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိသု၊
ရောက်ကြကုန်ပြီ။ ကိံ သမောဓာနေသိ၊ အဘယ်သို့ ပေါင်းတော်မူသနည်းဟူမူကား။
(ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။) ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။
သေနော၊ သိန်းငှက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊
လျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ လာပေါ၊ ဗီလုံးငှက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။
ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

အဋ္ဌမာ၊ သော။ သကုဏ္ဍိဇာတဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉။ အရကဇာတာကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ ယော ဝေ မေတ္တေန စိတ္တေနာတိအာဒိကေန၊
 ယော ဝေ မေတ္တေန စိတ္တေန ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊
 ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤအရကဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊
 စဉ်။ မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။
 ဧကသ္မိ သမယေ၊ တစ်ပါးသော အခါ၌။ သတ္တာ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊
 ခေါ်တော်မူပြီ။ ကိ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ ခေါ်တော်မူသနည်းဟူမူကား။
 “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာသေဝိတာယ၊ အစမှစ၍ မှီဝဲအပ်သော။ ဘာဝိတာယ၊ ပွားစေ
 အပ်ထသော။ ဗဟုလီကတာယ၊ များစွာပြုအပ်ထသော။ ယာနီကတာယ၊
 ကောင်းစွာ ကအပ်သော ယာဉ်တရထည် ပြုအပ်သော။ ဝတ္ထုကတာယ၊ စည်းစိမ်
 ချမ်းသာတို့၏ တည်ရာအခြင်းဖြင့် ပြုအပ်ထသော။ အနုဋ္ဌိတာယ၊ အကြိမ်များစွာ
 ပြုအပ်သော ဘာဝနာတို့ဖြင့် အဖန်တလဲလဲဖြစ်အပ်ထသော။ ပရိစိတာယ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ ပွားအပ်ထသော။ ဝါ- အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့၌ ပွားအပ်
 ထသော။ သုသမာရဒ္ဓါယ၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်သော။ ဝါ- လေ့လာအပ်သော
 အဖြစ်သို့ ဆောင်အပ်ထသော။ (မေတ္တာယ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ မေတ္တာစေတော
 ဝိမုတ္တိ၏။) ဧကာဒသ၊ ကုန်သော။ အာနိသံသာ၊ တို့ကို။ ပါဋိကဒီ၊ ကုန်၏။ ကတမေ
 ဧကာဒသ၊ အဘယ်တစ်ဆယ့်တစ်ပါးတို့နည်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။
 သုခံ၊ စွာ။ ပဋိဗုဇ္ဈတိ၊ နိုးရ၏။ ပါပကံ၊ မကောင်းမှုရာ ယုတ်မာစွာသော။ သုပိနံ၊
 အိပ်မက်ကို။ န ပဿတိ၊ မမြင်မက်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ပိယော၊ ချစ်ခင်စုံမက်
 နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အမနုဿာနံ၊ နတ်ဘီလူးတို့၏။ ပိယော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝတာ၊ အာရက္ခနတ်တို့သည်။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏။ ဝါ-
 ဓမ္မိကအစောင့်အရှောက်ကို ရှေးရှုဖြစ်စေကုန်၏။ အဿ၊ ထိုမေတ္တာဝိဟာရီ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏။ (ကာယေ၊ ဌံ။) အဂ္ဂိ ဝါ၊ မီးသည်လည်းကောင်း။ ဝိသံ ဝါ၊ အဆိပ်သည်
 လည်းကောင်း။ သတ္တံ ဝါ၊ လက်နက်သည်လည်းကောင်း။ န ကမတိ၊ မဝင်နိုင်။
 တုဝဋ္ဌံ၊ လျင်စွာ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ မုခဝဏ္ဏော၊ မျက်နှာ
 အဆင်းသည်။ ဝိပ္ပသီဒတိ၊ ကြည်၏။ အသမ္ပုဇ္ဈော၊ မတွေ့မဝေ။ ကာလံ ကရောတိ၊
 သေရ၏။ ဥတ္တရိ၊ မေတ္တာစာန်ထက်လွန်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အပ္ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊
 ထိုးထွင်း၍ မသိသည်ရှိသော်။ ဝါ- မျက်မှောက်မပြုသည်ရှိသော်။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊

ဗြဟ္မဘုံသို့ လားသည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ အာသေဝိတာယ သော။ပ။ မေတ္တာယ
 စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ဧ၊ ဧကာဒသ၊ ကုန်သော။ ဣမေ အာနိသံသာ၊ တို့ကို။
 ပါဠိကင်္ခါ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ မူပိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ
 ဧကာဒသာနိသံသေ၊ ဤတစ်ဆယ့်တစ်ပါးကုန်သော အကျိုးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။
 ဌိတံ၊ တည်သော။ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာဘာဝနာကို။ ဝဏ္ဏေတွာ၊ ခိုးမွမ်းတော်မူ၍။
 “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော သတ္တဝါတို့၌။ ဩဒိဿကာ နောဒိဿကဝသေန၊ ဩဒိဿက၊
 အနောဒိဿက၏အစွမ်းအားဖြင့်။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေ
 အပ်၏။ ဟိတောပိ၊ မိမိအစီးအပွားကို လိုလားသောသူကိုလည်း။ ဟိတေန၊
 အစီးအပွားကို လိုလားသော စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတဗ္ဗော၊ နှံ့စေအပ်၏။ အဟိတဗ္ဗောပိ၊
 မိမိအစီးအပွားကို မလိုလားသောသူကိုလည်း။ ဟိတေန၊ အစီးအပွားကို
 လိုလားသော စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတဗ္ဗော၊ နှံ့စေအပ်၏။ မဇ္ဈတ္တာပိ၊ မိမိအစီးအပွားကို
 လိုလားသည်လည်းမဟုတ် မလိုလားသည်လည်းမဟုတ် လျစ်လျူဖြစ်သော
 သူကိုလည်း။ ဟိတေန၊ ဖြင့်။ ဖရိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ တို့၌။
 ဩဒိဿကာနောဒိဿကဝသေန၊ ဩဒိဿက၊ အနောဒိဿက၏အစွမ်းအားဖြင့်။
 မေတ္တာ၊ မေတ္တာကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်၏။ ကရုဏာ၊ ကရုဏာကို။
 (ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။) မုဒိတာ၊ မုဒိတာကို။ (ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။) ဥပေက္ခာ၊
 ဥပေက္ခာကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ စတုသု၊ ကုန်သော။ ဗြဟ္မ ဝိဟာရေသု၊ တို့၌။
 ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကာတဗ္ဗမေ၊ ပြုအပ်သလျှင်ကတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကား သည် မှန်၏။
 ဧဝံ၊ သို့။ ကရောန္တော၊ ပြုသောရဟန်းသည်။ မဂ္ဂံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဖလံ ဝါ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ အလဘန္တောပိ၊ မရသော်လည်း။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏော၊
 ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားရသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးပညာရှိ
 တို့သည်လည်း။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ မေတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေတွာ၊ စေ၍။
 သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ပတ်လုံး။
 ဗြဟ္မလောကသ္မိယေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌သာလျှင်။ ဝသိသု၊ နေဖူးကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝတွာ၊ ရှိ။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပိ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ကပ္ပေ၊ ကပ်၌။ ဗောဓိ-
 သတ္တော၊ သည်။ ဗြဟ္မဏကုလေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ရှိ။ ဝယပ္ပတ္တော၊

အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်။ ကာမေ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဣသိပဗ္ဗန္တံ ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ၍။ စတုန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရာနံ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့ကို။ လာဘီ၊ ရလေ့ရှိသော။ အရကော နာမ၊ အရကအမည်ရှိသော။ သတ္တာ၊ ဆရာသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဌ။ ဝါသံ၊ ကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုပြီ။ တဿ၊ ထိုအရကဆရာအား။ မဟာပရိဝါရော၊ များသော အခြံအရံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုအရကဆရာသည်။ ဣသိဂဏံ၊ ရသေ့အပေါင်းကို။ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမသည်ရှိသော်။ “ပဗ္ဗဇိတေန နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ မေတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်၏။ ကရုဏာ၊ ကို။ (ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ၏။) မုဒိတာ၊ ကို။ (ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ၏။) ဥပေက္ခာ၊ ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ တံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်မည်သည်ကား။ အပ္ပနာပတ္တံ၊ အပ္ပနာသို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဗြဟ္မလောက-ပရာယဏံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားရခြင်းကို။ ဝါ- လားရသည်၏အဖြစ်ကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ မေတ္တာယ၊ ၏။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည် ဖြစ်၍။ ဝါ- ပြလိုရကား။ “ယော ဝေ မေတ္တေန။ပ။ တတြာဝသိဿတိ”တိ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို။ အာဟ၊ ၏။

၃၇။ “ယော ဝေ မေတ္တေန စိတ္တေန၊ သဗ္ဗလောကာနုကမ္ပတိ။
ဥဒ္ဓံ အဓော စ တိရိယံ၊ အပ္ပမာဏေန သဗ္ဗသော။

ဂါထာအနက် ဘဝန္တော ဣသိယော၊ အို ရသေ့အပေါင်းတို့။ ယော ယော ကောစိ၊ သမဏ၊ ဗြဟ္မဏစသည်တို့တွင် အကြင်အမှတ်မရှိသောသူသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ မြေအပြင်မှ နေဝသညာနာသညာယတနဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်သော အရပ်ဟုဆိုအပ်သော အထက် မျက်နှာသည်လည်းကောင်း။ အဓော၊ မြေအပြင်မှ ဥဿဒဇရဲကြီးတိုင်အောင်သော အရပ်ဟုဆိုအပ်သော အောက်မျက်နှာသည်လည်းကောင်း။ တိရိယဉ္စ၊ လူတို့ပြည်၌ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော စကြဝဠာဟုဆိုအပ်ကုန်သော ဖိလာအရပ်မျက်နှာတို့သည် လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတ္တကေ၊ ဤအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အဗျာပဇ္ဇာ၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အနိယာ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ သတည်း။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ပရိဟရန္တု၊

ဆောင်နိုင်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗသော သဗ္ဗာကာရေန၊ ထက်အောက်
ဖီလာ အရပ်မျက်နှာဟု ဆိုအပ်သော သုဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဖြစ်သော ခပ်သိမ်းသော
အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ မေတ္တေန၊
မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ သဗ္ဗလောကံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက
ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အနုကမ္မတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။

၃၈။ အပ္ပမာဏံ ဟိတံ စိတ္တံ၊ ပရိပုဏ္ဏံ သုဘာဝိတံ။

ယံ ပမာဏကတံ ကမ္မံ၊ န တံ တကြာဝသိဿတိ”တိ။

ဂါထာအနက် တဿ၊ ထိုသူ၏။ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော သတ္တဝါ
လျှင် အာရုံရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာ
ပွားစေအပ်သော။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာသော။ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့၌။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသော။ ယံ စိတ္တံ၊ အကြင်ရူပါဝစရစိတ်၌
ယှဉ်သော ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတြ၊ ထိုရူပါဝစရကံ၌။ ပမာဏကတံ၊
အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်ပြုအပ်သော။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင် ကာမာဝစရကံသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ န အဝသိဿတိ၊ လွှမ်းမိုး၍မတည်နိုင်။
အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ရူပါဝစရကမ္မမေဝ၊ ရူပါဝစရကံသည် သာလျှင်။
ကာမာဝစရကမ္မံ၊ ကာမာဝစရကံကို။ အဝသိဿတိ၊ လွှမ်းမိုး၍မတည်နိုင်၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာဒွယံ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ ယော ဝေ မေတ္တေန
စိတ္တေန၊ သဗ္ဗလောကာနုကမ္မတီတိ၊ ယော ဝေ မေတ္တေန စိတ္တေန၊ သဗ္ဗလောကာနု
ကမ္မတိဟူသည်ကား။ ခတ္တိယာဒီသု ဝါ၊ မင်းမျိုးအစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း။
သမဏ ဗြာဟ္မဏေသု ဝါ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၌လည်းကောင်း။ ယော ကောစိ၊
အကြင်အမှတ်မရှိသော သူသည်။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။
မေတ္တေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။
သတ္တလောကံ၊ သတ္တဝါတို့တည်နေပါကြ သတ္တလောကကြီးကို။ အနုကမ္မတိ၊
အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်၏။ ဥဒ္ဓန္တိ၊ ဥဒ္ဓံဟူသည်ကား။ ပထဝိတော၊ မြေအပြင်မှ။
ယာဝ နေဝသညာနာသညာယတနဗြဟ္မလောကာ၊ နေဝသညာနာသညာယတန
ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်။ အဓောတိ၊ အဓောဟူသည်ကား။ ပထဝိယာ၊ မြေအပြင်မှ။
ဝါ- ၏။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ ဥဿဒေ၊ ဥဿဒမည်သော။ မဟာနိရယေ၊

ကြီးစွာသော ငရဲကြီးတိုင်သော။ တိရိယန္တိ၊ တိရိယံဟူသည်ကား။ မနုဿ လောကေ၊ လူ့ပြည်၌။ ယတ္ထကာနိ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ စက္ကဝါဠာနိ၊ စကြဝဠာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ဖိလာအရပ်မျက်နှာတို့သည်။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဧတေသု၊ ဤအရပ်မျက်နှာတို့၌လည်းကောင်း။ ဧတ္တကေ၊ ထိုအရပ်မျက်နှာထဲတွင် ဤမျှ အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ဌာနေ၊ အရပ်မျက်နှာ၌လည်းကောင်း။ တစ်နည်း- သဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဧတေသု၊ ဤအရပ်မျက်နှာတို့တွင်။ ဧတ္တကေ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ တို့သည်။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အဗျာပဇ္ဇာ၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အနိယာ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ သတည်း။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ပရိဟရန္တု၊ ဆောင်နိုင်စေကုန်သတည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာဝိတေန၊ ပွားစေအပ်သော။ ဝါ- စီးဖြန်းအပ်သော။ မေတ္တေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက် တည်း။ အပ္ပမာဏေနာတိ၊ အပ္ပမာဏေန ဟူသည်ကား။ အပ္ပမာဏေန၊ သဏ္ဌာန်အတိုင်း အရှည်မရှိသော သတ္တဝါတို့၏။ ဝါ- တို့သည်။ အပ္ပမာဏာရမ္မဏတ္တာ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိသော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ သဗ္ဗသောတိ၊ သဗ္ဗသော ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်လည်းကောင်း။ အဝေ၊ အောက်အရပ်လည်းကောင်း။ တိရိယံ၊ ဖိလာအရပ်လည်းကောင်း။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗသုဂတိဒုဂ္ဂတိဝသေန၊ အလုံးစုံ သော သုဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

အပ္ပမာဏံ ဟိတံ စိတ္တန္တိ၊ အပ္ပမာဏံ ဟိတံ စိတ္တံဟူသည်ကား။ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်သော။ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ ဟိတံစိတ္တံ၊ အစီးအပွားနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ ပရိပုဏ္ဏန္တိ၊ ပရိပုဏ္ဏံဟူသည်ကား။ အဝိကလံ၊ မချို့တဲ့သော။ သုဘာဝိတန္တိ၊ သုဘာဝိတံဟူသည်ကား။ သုဝမ္မိတံ၊ ကောင်းစွာ တိုးပွားစေအပ်သော။ ဧတံ၊ ဤသုဘာဝိတံ ဟူသော ဤအမည်သည်။ အပ္ပနာစိတ္တဿ၊ အပ္ပနာသမာဓိနှင့်ယှဉ်သော စိတ်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ယံ

ပမာဏကတံ ကမ္မန္တိ၊ ယံ ပမာဏကတံ ကမ္မဟူသည်ကား။ “အပ္ပမာဏံ၊ အပ္ပမာဏာရမ္မဏ”န္တိ၊ “အပ္ပမာဏံ၊ အပ္ပမာဏာရမ္မဏ”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာရမ္မဏတ္တိက ဝသေန စ၊ အာရမ္မဏတိက်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝသီဘာဝပ္ပတ္တိဝသေန စ၊ ဝသီဘော်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အဝဓိတွာ၊ မပွားမူ၍။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပရိတ္တံ၊ နည်းသော။ ဝါ- နည်းသော အာနုဘော်ရှိသော။ ယံ ကာမာဝစရကမ္မံ၊ အကြင်ကာမာဝစရကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ န တံ တတြာဝသိဿတီတိ၊ န တံ တတြာဝသိဿတိဟူသည်ကား။ ပရိတ္တံ၊ နည်းသော အာနုဘော်ရှိသော။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ “အပ္ပမာဏံ ဟိ တံ စိတ္တ”န္တိ၊ “အပ္ပမာဏံ ဟိ တံ စိတ္တ” ဟူ၍။ ဝါ- “အတိုင်းအရှည်မရှိသော အစီးအပွားဖြစ်သော စိတ်”ဟူ၍။ သင်္ခဂတံ၊ ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ ဝါ- ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ ယံ တံ ရူပါဝစရကမ္မံ၊ အကြင်ရူပါဝစရကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတြ၊ ထိုရူပါဝစရကံ၌။ န အဝသိဿတိ၊ လွှမ်းမိုး၍မတည်နိုင်။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ မဟောယေန၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်သည်။ အဇ္ဈောတ္ထဋ္ဌံ၊ လွှမ်းမိုးအပ်သော။ ပရိတ္တောဒကံ၊ အနည်းငယ်သော ရေအယဉ်သည်။ ဩဃဿ၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်၏။ အပ္ပန္တရေ၊ အတွင်း၌။ တေန၊ ထိုအနည်းငယ်သော ရေအယဉ်သည်။ အသံဟီရမာနံ၊ မဆွဲဆောင်အပ် မဆွဲဆောင်နိုင်သည်ရှိသော်။ နာဝသိဿတိ၊ လွှမ်းမိုး၍မတည်နိုင်။ န တိဌတိ၊ မတည်နိုင်။ အထ ခေါ်၊ အဟုတ်သော်ကား။ မဟောယောဝ၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်သည်သာလျှင်။ တံ၊ ထိုအနည်းငယ်သော ရေအယဉ်ကို။ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ တိဌတိ ယထာ၊ တည်နိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တံ ပရိတ္တကမ္မံ၊ ထိုအနည်းငယ်သော ကာမာဝစရကံသည်။ မဟဂ္ဂတကမ္မဿ၊ မဟဂ္ဂုတ်ဖြစ်သော ရူပါဝစရကံ၏။ အပ္ပန္တရေ၊ အတွင်း၌။ တေန မဟဂ္ဂတကမ္မေန၊ ထိုမဟဂ္ဂုတ်ဖြစ်သော ရူပါဝစရကံသည်။ အစ္စန္နိတွာ၊ ဖြတ်တောက်၍။ အဂ္ဂဟိတဝိပါကောကာသံ၊ မယူအပ်သေးသော အကျိုးပေးခွင့်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ န အဝသိဿတိ၊ လွှမ်းမိုး၍ မတည်နိုင်။ န တိဌတိ၊ မတည်နိုင်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အထ ခေါ်၊ အဟုတ်သော် ကား။ မဟဂ္ဂတကမ္မမေဝ၊ မဟဂ္ဂုတ်ဖြစ်သော ရူပါဝစရကံသည်သာလျှင်။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံကို။ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။

တိဌတိ၊ တည်၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။
အတ္ထော၊ ဂါထာပုဒ်၏ အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အန္တေဝါသိကာနံ၊ အနီးနေ
တပည့်တို့အား။ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာဘာဝနာ၏။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို။
ကထေတွာ၊ ဟော၍။ အပရိဟိနဇ္ဈာနော၊ မယုတ်လျော့သော ဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။
ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္တသံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ သံဝဋ္ဋကပ်၊
ဝိဝဋ္ဋကပ်ခုနစ်ခုတို့ ပတ်လုံး။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ န
အဂမာသိ၊ မလာတော့ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤအရကဇာတ် ဓမ္မဒေသနာ
ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာ
နေသိ၊ ပေါင်းတော်မူပြီ။ ကထံ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊
ငါဘုရားပရိသတ်သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ဣသိဂဏော၊ ရသေ့အပေါင်း
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊
၌။ ဝါ- တုန်းက။ အရကော၊ အရကမည်သော။ သတ္တာ၊ ဆရာကြီးသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ
ဒဌဗ္ဗံ။

နဝမာ၊ သော။ အရကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀။ ကကဏူကဇာတကဝဏ္ဏနာ

နာဟံ ပုရေ ဥဏ္ဏမတီတိ အာဒိကေန၊ အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
ပဋိမဏ္ဍိ တံ၊ သော။ ဣဒံ ကကဏူကဇာတကံ၊ ကို။ မဟာဥမင်္ဂဇာတကေ၊ ၌။
အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ တံ။

ဒသမာ၊ သော။ ကကဏူကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ သန္တဝဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုသန္တဝဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒါန်းကား။ ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တဉ္စ၊ ဣန္ဒသမာန
 ဂေါတ္တဇာတ်လည်းကောင်း။ သန္တဝံ စ၊ သန္တဝဇာတ်လည်းကောင်း။ သုသီမံ စ၊ သုသီမ
 ဇာတ်လည်းကောင်း။ ဂိဇ္ဈံ စ၊ ဂိဇ္ဈဇာတ်လည်းကောင်း။ နကုလံ စ၊ နကုလဇာတ်
 လည်းကောင်း။ ဥပသာဠကံ စ၊ ဥပသာဠကဇာတ်လည်းကောင်း။ သမိဒ္ဓိံ စ၊
 သမိဒ္ဓိဇာတ်လည်းကောင်း။ သကုဏ္ဍိံ စ၊ သကုဏ္ဍိဇာတ်လည်းကောင်း။ အရကဉ္စ၊
 အရကဇာတ်လည်းကောင်း။ ကကဏ္ဍကံ စ၊ ကကဏ္ဍကဇာတ်လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ တဿ၊ ထိုသန္တဝဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ တည်း။

သန္တဝဝဂ် ပြီး၏။

၃။ ကလျာဏဝဂ္ဂ

၁။ ကလျာဏဓမ္မဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
 သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “ကလျာဏဓမ္မော”တိ အာဒိကေန၊
 “ကလျာဏဓမ္မော”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ
 ဇာတကံ၊ ဤကလျာဏဓမ္မဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဧကံ၊ တစ်
 ယောက်သော။ ဗမိရသသံ၊ နားပင်းသော ယောက္ခမကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊
 ဟောကြားတော်မူပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌။ ဧကော၊
 တစ်ယောက်သော။ ကုဋ္ဌမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံ၏။
 ပသန္တော၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိ၏။ တိသရဏဂတော၊ ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်
 တတ်၏။ ပဉ္စသီလေန၊ ငါးပါးသီလနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထို
 သူကြွယ်သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့ သ၌။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ သပ္ပိအာဒိနိ၊
 ထောပတ်အစရှိကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိစေဝ၊ ဆေးတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ပုပ္ဖဂန္ဓဝတ္တာဒိနိ စ၊ ပန်း၊ နံ့သာ၊ အဝတ်အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍။ “ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊
 အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောဿာမိ၊ နာအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။

အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့။
 ဂတကာလေ၊ သွားရာအခါ၌။ သဿ၊ ယောက္ခမသည်။ ခါဒနီယဘောဇနီယံ၊ ခဲဖွယ်
 ဘောဇဉ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဓိတရုံ၊ သမီးကို။ ဒဠုကာမာ၊ ကြည့်ရှုလိုသည်ဖြစ်၍။
 တံ ဂေဟံ၊ ထိုအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ လာပြီ။ သာ စ၊ ထိုယောက္ခမ ဖြစ်သော မိန်းမသည်။
 ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ဗဓိရဓာတုကာ၊ နားပင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊
 ထိုမိန်းမသည်။ ဓိတရာ၊ သမီးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဘုတ္တဘောဇနာ၊ စားအပ်ပြီးသော
 ထမင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ- ထမင်းစားပြီး၍။ ဘတ္တသမ္ပဒံ၊ ထမင်းဆီရစ်ခြင်းကို။
 ဝိနောဒယမာနာ၊ ဖျောက်လျက်။ ဓိတရုံ၊ သမီးကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။
 ပုစ္ဆိ၊ မေးသနည်း။ “အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး။ တေ၊ သင့်၏။ ဘတ္တာ၊ လင်သည်။ တယာ၊
 သင်နှင့်။ သမ္မောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ အဝိဝဒမာနော၊ ငြင်းခုံခြင်း
 မရှိသည်ဖြစ်၍။ ပိယသံဝါသံ၊ ချစ်ခင်လျက်နေခြင်းကို။ ဝသတိ ကိံ၊ နေသလော”။
 ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ အဗ္ဗ၊ မိခင်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်သနည်း။
 တုမှာကံ၊ သင်မိခင်တို့၏။ ဇာမာတာ၊ သမက်သည်။ သီလေနစေဝ၊ သီလအားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ အာစာရသမ္ပဒါယ စ၊ အကျင့်၏ ပြည့်စုံခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။
 ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်ကို။
 ပဗ္ဗဇိတောပိ၊ ရဟန်းဖြစ်သော သူသည်လည်း။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲစွတကား။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ ဓိတု၊ သမီး၏။
 ဝစနံ၊ ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ အသလ္လေက္ခေတွာ၊ မမှတ်မိနိုင်၍။ “ပဗ္ဗဇိတော”တိ၊
 “ရဟန်း”ဟူသော။ ပဒမေဝ၊ ပုဒ်ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ “အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး။
 ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ ဘတ္တာ၊ လင်သည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊
 ရဟန်းပြုလေသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာသဒ္ဓံ၊ ကျယ်စွာသော အသံကို။ အကာသိ၊
 ပြု(၏)ပြီ။ တံ၊ ထိုအသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သကလဂေဟဝါသိနော၊ အိမ်အလုံး၌
 နေကုန်သော သူတို့သည်။ “အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ကုဋ္ဌမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်။
 ပဗ္ဗဇိတော ကိရ၊ ရဟန်းပြုသတဲ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိရဝိသု၊ မည်တမ်းကြကုန် (၏)ပြီ။
 တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။ ဒွါရေန၊ တံခါးဖြင့်။
 သဉ္ဇရန္တာ၊ သွားကုန်သော သူတို့သည်။ “ဧတံ၊ ဤငိုခြင်းသည်။ ကိံ နာမ ကိရ၊
 အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့် ငိုကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိသု၊
 မေးကုန်(၏)ပြီ။ “ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ကုဋ္ဌမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်။

ပဗ္ဗဇိတော ကိရ၊ ရဟန်းပြုသတဲ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇိသု၊ ဖြေဆိုကြကုန်ပြီ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သောပိ ကုဋ္ဌမ္ပိကော၊ ထိုသူကြွယ်သည်လည်း။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မ၊ တရားတော်ကို။ သုတ္တာ၊ နာ၍။ ဝါ- ပြီးလျှင်။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်ခဲ့၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို။ အန္တရာမဂ္ဂေယေဝ၊ ခရီးအကြား၌သာလျှင်။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “သမ္မ၊ အဆွေ။ တံ၊ သင်သည်။ ပဗ္ဗဇိတော ကိရ၊ ရဟန်းပြုသတတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ တဝ၊ သင်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပုတ္တဒါရ ပရိဇနော၊ သားမယားအခြွေအရံသည်။ ပရိဒေဝတိ၊ ငိုကြွေးမည်တမ်း၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်အား။ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ကိံ အဟောသိ၊ သနည်းဟူမူကား။ “အပဗ္ဗဇိတမေဝ၊ ရဟန်းမပြုသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ‘ပဗ္ဗဇိတော ကိရ၊ ရဟန်းပြုသတဲ’။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ကလျာဏသဒ္ဓေါ၊ ကောင်းသော အသံသည်။ ဥပ္ပန္နော ခေါ ပန၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ န အန္တရဓာပေတဗ္ဗော၊ ထိုကောင်းသော အသံကို မကွယ်စေအပ်။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ မယာ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုအံ့ သောငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏”။ ဣတိ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တတောဝ၊ ထိုအကြံ ဖြစ်ပြီးသော နောက်မှသာလျှင်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လည်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ “ဥပါသကာ ဒါယကာ။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဗုဒ္ဓုပ္ပဋ္ဌာနံ၊ ငါဘုရားအား ခစားခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ပစ္စာဂတော၊ ပြန်လာသည်။ အသိ နုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည် ရှိသော်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ လျှောက်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ ကလျာဏသဒ္ဓေါ နာမ၊ ကောင်းသော အသံ မည်သည်ကို။ အန္တရဓာပေသံ၊ ကွယ်စေခြင်းငှါ။ ဝါ- ကွယ်စိမ့်သောငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇော၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒ္ဓော၊ ရဟန်း အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်

ဖြစ်၍။ န စိရဿေဝ၊ အခါမလင့် မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။ ဣဒံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်း၌။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတံ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်ပြီ။ ကိံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်စေကုန်သနည်းဟူမူကား။ “အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အသုကော နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ကုဋုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ ကလျာဏသဒ္ဓေါ၊ ကောင်းသော အသံကို။ န အန္တရဓာပေတဗ္ဗော၊ မကွယ်စေအပ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ကြွလာတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ‘ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်’။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကြပါကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်လည်း။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ ကလျာဏသဒ္ဓေါ၊ ကောင်းသော အသံကို။ ဝိရာဓေတုံ၊ ချွတ်ယွင်းစိမ့်သောငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်’။ ဣတိ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိသု ယေဝ၊ ရဟန်းပြုဖူးကုန်သည်သာလျှင်တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော် မူ၍။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ပြဟုဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သေဌိကုလေ၊ သူဌေးမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ပိတု၊ အဖ၏။ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်။ သေဌိဌာနံ၊ သူဌေးအရာသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ နိဝေသနာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ရာဇုပဌာနံ၊ မင်း၏အနီး ဖြစ်သော အရပ်သို့။ ဝါ- မင်းအား ခစားရာအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ သဿု၊ ယောက္ခမသည်။ “ဓီတရံ

သမီးကို။ ပဿိဿာမိ၊ ကြည့်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ တံ ဂေဟံ၊ ထိုသမီး၏အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ (၏)ပြီ။ သာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ဗမိရဓာတုကာ၊ နားပင်းသော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စကားသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထုသဒိသမေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုနှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း။ တံ ပန၊ ထိုဘုရားလောင်းကိုကား။ ရာဇုပဌာနံ၊ မင်း၏အနီး ဖြစ်သော အရပ်သို့။ ဝါ၊ မင်းအား ခစားရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ယရံ၊ အိမ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာလတ်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ “တုမေ၊ အရှင်သူဌေးတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတာ ကိရ၊ ရဟန်းပြုကုန်သတတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ မဟာပရိဒေဝေါ၊ သည်းစွာသော ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ ကလျာဏသဒ္ဓေါ နာမ၊ ကောင်းသော အသံမည်သည်ကို။ အန္တရဓာပေတုံ၊ ကွယ်စေခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ တတောဝ၊ ထိုအရပ်မှ သာလျှင်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “မဟာသေဌိ၊ သူဌေးကြီး။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကိ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အာဂတော၊ ပြန်လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “ဒေဝ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ ဂေဟဇနော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်သူအပေါင်းသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အပဗ္ဗဇိတမေဝ၊ ရဟန်း မပြုသေးသည်ကိုသာလျှင်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ “ပဗ္ဗဇိတော ကိရ၊ ရဟန်းပြုသွား သတတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပရိဒေဝတိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်ကား။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ ကလျာဏသဒ္ဓေါ၊ ကောင်းသော အသံကို။ န အန္တရဓာပေတဗ္ဗော၊ မကွယ်စေအပ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ပဗ္ဗဇံ၊ ရဟန်း အဖြစ်ကို။ အနုဇာနာဟိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပကာသေတုံ၊ ပြအံ့သောငှါ။ “ကလျာဏဓမ္မောတိ။ပ။ ဣဓ ကာမဘောဂေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၄၁။ “ကလျာဏဓမ္မောတိ ယဒါ ဇနိန္ဒ၊
လောကေ သမညံ အနုပါပုဏာတိ။

တသွာ န ဟိယျေထ နရော သပညော၊
ဟိရိယာပိ သန္တော ဓုရမာဒိယန္တိ။

၄၂။ သာယံ သမညာ ဣဓ မ'ဇ္ဇပတ္တာ၊
ကလျာဏဓမ္မောတိ ဇနိန္ဒ လောကေ။
တာဟံ သမေက္ခံ ဣဓ ပဗ္ဗဇိဿံ၊
န ဟိ မ'တ္ထိဆန္တော ဣဓ ကာမဘောဂေ"တိ။

ဂါထာအနက် ဇနိန္ဒ၊ လူတို့ကို အစိုးရသော မင်းမြတ်။ လောကေ၊ လူ့ရွာ၌။
နရော၊ လူသည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ကလျာဏဓမ္မောတိ၊
ကောင်းသော အကျင့်သီလရှိသောသူဟူ၍။ သာမညံ၊ အမည်ပညတ်ဝေါဟာရသို့။
အနုပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ သပညော၊ ပညာရှိသော။ သော နရော၊ ထိုလူသည်။
တသွာ တတော သာမညတော၊ ထိုသီလရှိသသူ ကောင်းသော အကျင့်တရား
ရှိသသူ ရဟန်းဟူသော အမည်ပညတ်မှ။ န ဟိယျေထ၊ မယုတ်စေရာ။ မဟာရာဇ၊
ကြီး။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့မည်သည်ကား။ ဟိရိယာပိ၊ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌိတ
ဖြစ်သော ဟိရိဖြင့်လည်းကောင်း။ ဩတ္တပ္ပေနပိ၊ ဗဟိဒ္ဓသမုဋ္ဌိတဖြစ်သော ဩတ္တပ္ပဖြင့်
လည်းကောင်း။ ဓုရံ၊ ရဟန်းအဖြစ်တည်းဟူသော ဤဝန်ကြီးကို။ အာဒိယန္တိ၊
ထမ်းယူကုန်၏။

ဇနိန္ဒ၊ လူတို့ကို အစိုးရသော မင်းမြတ်။ ဣဓ လောကေ၊ ဤလူ့ရွာ၌။ ကလျာဏ
ဓမ္မောတိ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိပေသသူဟူ၍။ ပဝတ္တာ၊ ကျော်စောကြေညာ
သော။ သာ အယံ သမညာ၊ ထိုရဟန်းဟူသော အမည်နာမပညတ်သို့။ မေ မယာ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ အဇ္ဇပတ္တာ၊ ဘုန်းကံအလျောက် ရှေးရှုရောက်အပ်ပြီ။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ ထိုဂုဏ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ရအပ်သော ကောင်းသော အကျင့်
တရားရှိသသူ ရဟန်းဟူသော အမည်နာမပညတ်ကို။ သမေက္ခံ၊ ကောင်းစွာရှု
လျက်။ ဣဓ၊ ဤလူပြည်၌။ ပဗ္ဗဇိဿံ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣဓ၊ ဤလူပြည်၌။
ကာမဘောဂေ၊ ကိလေသာကာမဖြင့် ဝတ္ထုကာမကို သုံးဆောင် ခံစားခြင်း၌။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ဆန္တော၊ အလိုဆန္ဒသည်။ န ဟိ အတ္ထိ၊ အလျင်းမရှိပြီ။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ၌။ ကလျာဏဓမ္မောတိ၊ ကလျာဏဓမ္မဟူသည်ကား။
သုန္ဒရဓမ္မော၊ ကောင်းသော အကျင့် သီလရှိသောသူသည်။ သာမညံ

အနုပါပုဏ္ဏာတီတိ၊ သာမညံ အနုပါပုဏ္ဏာတိဟူသည်ကား။ ယဒါ၊ အကြင် အခါ၌။ သီလဝါ၊ သီလရှိသော။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော။ ပဗ္ဗဇိတောတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဣဒံ ပညတ္တိ ဝေါဟာရံ၊ ဤအမည်ပညတ်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ န ဟိယျေထာတိ၊ တသ္မာ န ဟိယျေထဟူသည်ကား။ တတော သာမညတော၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်မှ။ န ပရိဟာယျေထ၊ မဆုတ်ယုတ်ရာ။ ဟိရိယာပိ သန္တော ဓုရမာဒိယန္တိတိ၊ ဟိရိယာပိ သန္တော ဓုရမာဒိယန္တိဟူသည်ကား။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သပ္ပုရိသာ နာမ၊ သူတော် ကောင်းတို့မည်သည်ကား။ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌိတာယ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ဟိရိယာပိ၊ ဟိရိနှင့်လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓသမုဋ္ဌိတာယ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ဖြစ်သော။ ဩတ္တပ္ပေနပိ၊ လန်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း။ ဧတံ ပဗ္ဗဇိတဓုရံ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်တည်း ဟူသော ဝန်ကြီးကို။ ဂဏန္တိ၊ ယူကြကုန်၏။ ဣဓ မဇ္ဇပတ္တာတိ၊ ဣဓ မဇ္ဇပတ္တာ ဟူသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤလူ့ရွာ၌။ အဇ္ဇ ယနေ၊ မယာ၊ ငါသည်။ ပတ္တာ၊ ရောက်ပြီ။ တာဟံ သမေက္ခန္တိ၊ တာဟံ သမေက္ခံ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂုဏဝသေန၊ ဂုဏ်၏အစွမ်းဖြင့်။ တံ လဒ္ဓသမညံ၊ ထိုရအပ် သော အမည်ကို။ သမေက္ခန္တော၊ ရှုလျက်။ ပဿန္တော၊ ရှုကြည့်လျက်။ န ဟိ မ'တ္ထိ ဆန္ဒောတိ၊ န ဟိ မ'တ္ထိ ဆန္ဒော ဟူသည်ကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝါ- အကျွန်ုပ် အား။ ဆန္ဒော၊ အလိုဆန္ဒသည်။ န ဟိ အတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ ဣဓ ကာမဘောဂေတိ၊ ဣဓ ကာမဘောဂေ ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိ လောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌။ ကိလေသကာမဝတ္ထုကာမ- ပရိဘောဂေ၊ ကိလေသကာမဖြင့် ဝတ္ထုကာမကို သုံးဆောင်ခံစားခြင်း၌။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ပဗ္ဗဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍။ ဟိမဝန္တပဒေသံ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဣသိပဗ္ဗဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ကပ်ရောက်၍။ ဝါ- ကျင့်၍။ အဘိညာ စ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယော စ၊ သမာပတ်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို။
 အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊
 မူပြီ။ ကိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ နည်း။ “ဧတရဟိ၊ ဌှံ။ အာနန္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ဌှံ။
 ဝါ- တုန်းက။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊
 သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌှံ။ ဝါ- တုန်းက။ ဗာရာဏသိသေဌှိ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။
 ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ဒဌဗ္ဗံ။

ပဌမာ၊ သော။ ကလျာဏဓမ္မဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

၂။ ဒုဒ္ဓရဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ကော နု သဒ္ဓေန မဟတာ”တိအာဒိကေန၊
 “ကော နု သဒ္ဓေန မဟတာ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊
 ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤဒုဒ္ဓရဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌှံ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။
 ကောကာလိကံ၊ ကောကာလိကကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဟိ၊
 ထိုစကားသည် မှန်၏။ တသ္မိ ကာလေ၊ ထိုကာလ၌။ ဗဟုဿုတာ၊ အကြားအမြင်
 များကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မနောသိလာတလေ၊
 ဆေးဒန်းမြင်းသီလာ အပြင်၌။ နဒမာနာ၊ ဟောက်ကုန်သော။ တရုဏသီဟာ ဝိယ၊
 ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အာကာသဂင်္ဂ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌ စီးသော မြစ်ကို။
 ဩတာရေန္တာ ဝိယ၊ အောက်သို့စီးစေကုန်ဘိသကဲ့သို့၎င်း။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ
 အလယ်၌။ သရဘာဏံ၊ အသံဖြင့်ဟောအပ်သော တရားကို။ ဘဏန္တိ၊ ဟောကုန်
 ၏။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသည်။ တေသု၊ ထိုအကြားအမြင်
 များကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သရဘာဏံ၊ အသံဖြင့်ဟောအပ်သော တရားကို။
 ဘဏန္တေသု၊ ဟောကုန်သည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ ၏။ တုစ္ဆဘာဝံ၊ အချည်းနှီး၏
 အဖြစ်ကို။ အဇာနိတွာဝ၊ မသိမူ၍သာလျှင်။ “အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။ သရဘာဏံ၊
 အသံဖြင့်ဟောအပ်သော တရားကို။ ဘဏိဿာမိ၊ ဟောအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။
 ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အန္တရံ၊ အလယ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ “အမှာကံ၊ ငါတို့အား။
 သရဘာဏံ၊ အသံဖြင့် ဟောအပ်သော တရားကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ န ပါပေန္တိ၊

မရောက်စေကုန်။ အမှာကမ္ပိ၊ ငါတို့အားလည်း။ သစေ ပါပေယျံ၊ အကယ်၍
 ရောက်စေကုန်ငြားအံ့။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဘဏေယျာမ၊ ဟောချင်ပါ
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။ နာမံ၊ အမည် ကို။ အဂ္ဂဟေတွာဝ၊
 မယူမူ၍သာလျှင်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ကထေန္တော၊ ဆိုလျက်။ အာဟိန္ဒတိ၊
 လှည့်လည်၏။ တဿ၊ ထိုကောကာလိက၏။ သာ ကထာ၊ ထိုစကားသည်။
 ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်းသံဃာ၌။ ပါကဋေ၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊
 တို့သည်။ “နံ၊ ထို ကောကာလိကကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝိမံသိဿာမ၊ စုံစမ်းကုန်
 ဦးအံ့”။ ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်
 (၏)ပြီ။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ “အာဝုသော
 ကောကာလိက၊ ငါ့ရှင်ကောကာလိက။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။
 သရဘာဏံ၊ အသံဖြင့်ဟောအပ်သော တရားကို။ ဘဏာဟိ၊ ဟောလော့”။ ဣတိ၊
 သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုကောကာလိကသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလံ၊
 အစွမ်းကို။ အဇာနိတွာဝ၊ မသိမူ၍သာလျှင်။ “သာဓု၊ ကောင်းပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။
 သမ္ပဋိစ္စိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သရဘာဏံ၊ အသံဖြင့် ဟောအပ်သော တရား
 ကို။ ဘဏိဿာမိ၊ ဟောအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တနော၊ အား။ သပ္ပိယံ၊ လျောက်ပတ်
 သော။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပိဝိ၊ သောက်(၏)ပြီ။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ ခါဒိ၊ ခဲ၏။ သပ္ပိယေ
 နေဝ၊ လျောက်ပတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သူပေန၊ ဟင်းဖြင့်။ ဘုဒ္ဓိ၊ စား(၏)ပြီ။

သူရိယေ၊ နေသည်။ အတ္တင်္ဂတေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မဿဝနကာလေ၊
 တရားနာအံ့သော ကာလကို။ ယောသိတေ၊ ကြွေးကြော်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုသံဃော၊
 ရဟန်း အပေါင်းသည်။ သန္နိပတိ၊ စည်းဝေး(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုကောကာလိကသည်။
 ကဏ္ဍကု ရက္ခကဝဏ္ဏံ၊ လိပ်သရွှေပန်းအဆင်းနှင့်တူသော။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။
 ဝါ- သင်းပိုင်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ကဏိကာရပုပ္ဖဝဏ္ဏံ၊ မဟာလှေကားပန်း
 အဆင်းနှင့်တူသော။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပါရပိတွာ၊ ရံ၍။ သံဃမဇ္ဈံ၊ သံဃာ
 အလယ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ထေရေ၊ သီတင်းကြီးသော ရဟန်းတို့ကို။ ဝန္တိတွာ၊
 ရှိခိုး၍။ အလင်္ကာတရတနမဏ္ဍပေ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော ရတနာမဏ္ဍပ်၌။ ပညတ္တ-
 ဝရဓမ္မာသနံ၊ ခင်းအပ်သော ဓမ္မကထိကတို့၏မြတ်သော နေရာသို့။ အဘိရုဟိတွာ၊
 တက်၍။ ဝိစိတြဗီဇနိ၊ ဆန်းကြယ်သော ယပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ “သရဘာဏံ၊
 အသံဖြင့် ဟောအပ်သော တရားကို။ ဘဏိဿာမိ၊ ဟောအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ နိသိဒ္ဓိ၊

နေ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုကောကာလိက၏။ သရိရာ၊ ခန္ဓာကိုယ်မှ။ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်။ မုစ္ဆိသု၊ ယိုကုန်၏။ ဝါ- ထွက်ကုန်၏။ သာရဇ္ဇံ၊ ရွံ့ကြောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဩက္ကမိ၊ သက်ဝင်၏။ ပုဗ္ဗဂါထာယ၊ ဟောဦးအစ ဂါထာ၌။ ပဌမံ ပဒံ၊ ပဌမပုဒ်ကို။ ဥဒါဟရိတွာ၊ ဟော၍။ အနန္တရံ၊ ပဌမပုဒ်မှ တစ်ပါးကို။ ဝါ- အခြားမဲ့ပုဒ်ကို။ န ပဿိ၊ မမြင်သလျှင်ကတည်း။ သော၊ ထိုကောကာလိကသည်။ ကမ္မမာနော၊ တုန်လှုပ်လျက်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဩရုယျ၊ သက်၍။ လဇ္ဇိတော၊ ရှက်စနိုးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သံဃမဇ္ဈတော၊ သံဃာ့ အလယ်မှ။ အပက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အညော၊ တစ်ပါးသော။ ဗဟုဿုတော၊ အကြားအမြင်များသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သရဘာဏံ၊ အသံဖြင့် ဟောအပ်သော တရားကို။ ဘဏိ၊ ဟော၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုကောကာလိက၏။ တုစ္ဆဘာဝံ၊ အချည်းနှီး၏အဖြစ်ကို။ ဇာနိသု၊ သိကြကုန် (၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ “အာဝုသော၊ တို့။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကောကာလိကဿ၊ ကောကာလိက၏။ တုစ္ဆဘာဝေါ၊ အချည်းနှီး၏အဖြစ်ကို။ ဒုဇ္ဇာနော၊ သိနိုင်ခဲ့၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ဧသ ဧသော၊ ဤကောကာလိကသည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ နဒိတွာ၊ မြွက်၍။ ပါကဋ္ဌော၊ အချည်းနှီး၏အဖြစ် ထင်ရှားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ၊ အဘယ်မည်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ ကာယ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောကာလိကော၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ နဒိတွာ၊ ဤကဲ့သို့ ဆို၍။ ပါကဋ္ဌော၊ အချည်းနှီး၏အဖြစ် ထင်ရှားသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ နဒိတွာ၊ ဤကဲ့သို့ဆို၍။ ပါကဋ္ဌော၊ အချည်းနှီး၏အဖြစ် ထင်ရှားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌံ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။
 ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဌံ။
 သီဟယောနိယံ၊ ခြင်္သေ့မျိုးဌံ။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ သီဟာနံ၊
 တို့၏။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုခြင်္သေ့မင်းသည်။
 အနေကသီဟပရိဝါရော၊ များစွာသော ခြင်္သေ့အပေါင်း ခြံရံလျက်။ ရဇတဂုဟာယံ၊
 ငွေဂူဌံ။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုပြီ။ တဿ၊ ထိုငွေဂူ၏။ အဝိဒ္ဓရေ၊ အနီးဌံ။
 ဧကိဿာယ၊ တစ်ခုတည်းသော။ ဂုဟာယ၊ ဂူဌံ။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။
 သိင်္ဂါလောပိ၊ မြေခွေးသည်လည်း။ ဝသတိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါဌံ။ ဧကဒိဝသံ၊
 တစ်နေ့သဌံ။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝသိတွာ၊ ရွာ၍။ ဝိဂတေ၊ စဲသည် ရှိသော်။ သဗ္ဗေ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သီဟာ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်။ သီဟရာဇဿေဝ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏
 သာလျှင်။ ဂုဟဒ္ဓါရေ၊ ငွေဂူတံခါးဌံ။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ သီဟနာဒံ၊
 ခြင်္သေ့အသံကို။ နဒန္တာ၊ ဟောက်ကုန်လျက်။ သီဟကီဠံ၊ ခြင်္သေ့တို့၏
 ကစားမြူးတူးခြင်းကို။ ကီဠံသု၊ ကစားမြူးတူးကုန်(၏)ပြီ။ တေသံ၊ ထိုခြင်္သေ့တို့၏။
 ဧဝံ၊ သို့။ နဒိတွာ၊ ဟောက် ကုန်၍။ ကီဠနကာလေ၊ ကစားမြူးတူးသော ကာလဌံ။
 သောပိ သိင်္ဂါလော၊ ထိုမြေခွေးသည် လည်း။ နဒတိ၊ ဟောင်၏။ သီဟာ၊ ခြင်္သေ့
 တို့သည်။ တဿ၊ ထိုမြေခွေး၏။ သဒ္ဓံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။ အယံ သိင်္ဂါလော၊
 ဤမြေခွေးသည်။ အမေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ နဒတိ၊ ဟောင်၏။ ဣတိ၊
 သို့။ လဇ္ဇိတာ၊ ရှက်စနိုးကုန်သည်ဖြစ်၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။
 တေသံ၊ ထိုခြင်္သေ့တို့၏။ တုဏှိဘူတကာလေ၊ ဆိတ် ဆိတ်နေသော ကာလဌံ။
 ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ သီဟပေါတကော၊
 ခြင်္သေ့ငယ်သည်။ “တာတ၊ ဖခင်။ ဣမေ သီဟာ၊ ဤခြင်္သေ့တို့သည်။ နဒိတွာ၊
 ဟောက်ကုန်၍။ သီဟကီဠံ၊ ခြင်္သေ့တို့၏ကစားမြူးတူးခြင်းကို။ ကီဠန္တာ၊ ကစားမြူး
 တူးကြကုန်စဉ်။ ဧတဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။
 လဇ္ဇာယ၊ ရှက်ခြင်းကြောင့်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်နေသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကော
 နာမ၊ အဘယ်မည် သော။ ဧသ ဧသော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သဒ္ဓေန၊
 ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဇာနာပေတိ၊ သိစေသနည်း။ တစ်နည်း- “ယော၊
 အကြင်သတ္တဝါသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။
 ဇာနာပေတိ၊ သိစေ၏။ ဧသ ဧသော၊ ဤသတ္တဝါ သည်။ ကော နာမ၊

အဘယ်မည်သော သတ္တဝါတဲနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပိတရံ၊ အဖခြင်္သေ့ကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။ “ကော နု သဒ္ဓေန။ပ။ မိဂိဓိဘူ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၄၃။ “ကော နု သဒ္ဓေန မဟတာ၊ အဘိနာဒေတိ ဒဒ္ဓရံ။
တံ သီဟာ နပုဋိနဒန္တိ၊ ကော နာမေ’သော မိဂိဓိဘူ”တိ။

ဂါထာအနက် မိဂိဓိဘူ၊ သားများသနင်း ခြင်္သေ့မင်း။ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါ
သည်။ မဟတာ၊ သည်းစွာသော။ သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်။ ဒဒ္ဓရံ၊
ငွေတောင်ကို။ အဘိနာဒေတိ၊ ပဲ့တင်ထပ်စေ၏။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ကောနု၊
အဘယ်သတ္တဝါနည်း။ ယဿ၊ အကြင်သတ္တဝါ၏။ တံ သဒ္ဓံ၊ ထိုအသံကို။ သုတွာ၊
ကြား၍။ သီဟာ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်။ နပုဋိနဒန္တိ၊ တစ်ဖန်မဟောက်ကုန်။ ဧသော၊
ဤသတ္တဝါသည်။ ကောနာမ၊ အဘယ် မည်သော သတ္တဝါနည်း။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ဌ။ အဘိနာဒေတိ ဒဒ္ဓရန္တိ၊ အဘိနာဒေတိ
ဒဒ္ဓရံဟူသည် ကား။ ဒဒ္ဓရံ၊ ငွေတောင်ကို။ ရဇတပဗ္ဗတံ၊ ငွေတောင်ကို။ ဧကနာဒံ၊
တစ်ခုသော ဟောက်ခြင်း ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ မိဂိဓိဘူတိ၊ မိဂိဓိဘူ
ဟူသည်ကား။ ပိတရံ၊ အဖခြင်္သေ့ကို။ အာလပတိ၊ ရှေးရှုခေါ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။
အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတံသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ မိဂိဓိဘူ ဟူသော ဤပါဌ်၌။ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ မိဂိဓိဘူ၊ သားတို့အား(ကို) အစိုးရသော။ မိဂဇေဌက၊ သားတို့၏
အကြီးအကဲဖြစ်သော။ သီဟရာဇာ၊ ခြင်္သေ့မင်း။ “ဧသ ဧသော၊ ဤသတ္တဝါသည်။
ကော နာမ၊ အဘယ်မည်သော သတ္တဝါတဲနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ တံ၊ သင်ဖခင်ကို။
ပုစ္ဆမိ၊ မေးပါ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုခြင်္သေ့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
ပိတာ၊ အဖခြင်္သေ့မင်းသည်။ “အဓမော။ပ။ သမစ္စရေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။
ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၄၄။ “အဓမော မိဂဇာတာနံ၊ သိင်္ဂီလော တာတ ဝဿတိ။
ဇာတိ’မဿ ဇိဂုစ္ဆန္တာ၊ တုဏှိ သီဟာ သမစ္စရေ”တိ။

ဂါထာအနက် တာတ၊ ချစ်သား။ မိဂဇာတာနံ၊ သားမျိုးတို့တွင်။ အဓမော၊
ယုတ် ညံ့သော။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ ဝဿတိ၊ ဟောင်၏။
အဿ၊ ထိုမြေ ခွေး၏။ ဇာတိ၊ အမျိုးကို။ ဇိဂုစ္ဆန္တာ၊ ရွံရှာကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီဟာ၊
ခြင်္သေ့တို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်၍။ သမစ္စရေ အစ္စန္တိ၊ နေကုန်၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ သမစ္စရေတိ ဧတ္ထ၊ သမစ္စရေ ဟူသော
ဤပါဌ၌။ သန္တိ၊ သံဟူသောသဒ္ဒါသည်။ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရ နိပါတ်မျှသာတည်း။
အစ္စန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တုဏှိ၊
ဆိတ်ဆိတ်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ နိသီဒန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပေါတ္ထကေသု ပန၊ ရှေးစာဟောင်း ပေဟောင်းတို့၌ကား။
“သမစ္စရေ”တိ၊ “သမစ္စရေ”ဟူ၍။ လိခန္တိ၊ ရေးကြကုန်၏။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထော၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောကာလိကော၊ ကောကာ
လိကသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ၌သာလျှင်။ အတ္တနော၊ ၏။ နာဒေန၊
ဟောင်ခြင်းဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုသည်ကား။
န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ အကာသိယေဝ၊ ပြုဖူးသည်သာလျှင်တည်း။”
ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤ တရားဒေသနာတော်ကို။
အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူပြီ။
ကိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ဟူမူကား။ “ဧတရဟိ၊ ၌။ ကောကာလိကော၊ သည်။
တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊
ယခုအခါ၌။ ရာဟုလော၊ ရှင်ရာဟုလာသည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။
သီဟပေါတကော၊ ခြင်္သေ့ငယ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။
အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ သီဟရာဇာ၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်။
အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဇာတကံ၊ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ၊ ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

ဒုတိယာ၊ သော။ ဒဒ္ဒရဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃။ မက္ခဋ္ဌဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “တာတ မာဏဝကော ဧသော”တိ အာဒိကေ
 န၊ အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊
 ဤမက္ခဋ္ဌဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။
 ကုဟကဘိက္ခု၊ အံ့ဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ ဤ။
 ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဝတ္ထု၊ သည်။ ပကိဏ္ဏကနိပါတေ၊ ပကိဏ္ဏကနိပါတ်၌။
 ဥဒ္ဓါလကဇာတကေ၊ ဥဒ္ဓါလကဇာတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။
 တဒါ ပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
 သည်။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ ကုဟကော၊ အံ့ဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ န၊
 မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ မက္ခဋ္ဌော၊ မျောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
 အဂ္ဂိဿ၊ မီး၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ကောဟညံ၊ အံ့ဖွယ်၏အဖြစ်ကို။
 အကာသိယေဝ၊ ပြုဖူးသည်သာလျှင် ကတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။
 အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌ။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။
 ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။
 ကာသိဂါမကေ၊ ကာသိကရွာငယ်၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
 ၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်
 ပြည်၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်ယူ၍။ ယရာဝါသံ၊ အိမ်ရာ
 ထောင်ခြင်းကို။ သဏ္ဌပေသိ၊ ကောင်းစွာတည်စေပြီ။ ဝါ- ဖြစ်စေပြီ။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ ဧကံ၊
 တစ်ယောက်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိတွာ၊ ဖွား၍။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။
 အာဓာဝိတွာ၊ ရှေးရှုပြေး၍။ ပရိဓာဝိတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြေး၍။ ဝိစရဏ ကာလေ၊
 သွားနိုင်သော ကာလ၌။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုရာပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊
 သည်။ တဿာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမ၏။ ပေတကိစ္စံ၊ သူသေကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “မေ၊
 ငါ့အား။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယရာဝါသေန၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊
 အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊
 ရဟန်းပြုအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အဿုမုခံ၊ မျက်ရည်ဖြင့်ပြည့်သော မျက်နှာရှိသော။
 ဉာတိမိတ္တဝဂ္ဂံ၊ အမျိုး အဆွေအပေါင်းကို။ ဝါ- ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေအစုကို။ ပဟာယ၊

စွန့်၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ကုသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ကျင့်၍။ ဝါ- ပြု၍။ တတ္ထ၊ ထိုဟိမဝန္တာ၌။ ဝနမူလဖလာဟာရော၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးဟူသော အာဟာရရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဝဿာနကာလေ၊ မိုးတွင်းကာလ၌။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ သာရဒါရူနိ၊ မြတ်ကုန်သော ထင်းတို့ကို။ ဝါ- အနှစ်ရှိသော သစ်တို့ကို။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ဇာလေတွာ၊ တောက်စေ၍။ ဝိသိဗ္ဗန္တော၊ လှုံလျက်။ ဖလကတ္ထရေ၊ ပျဉ်ချပ်အခင်း၌။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်(၏)ပြီ။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ တာပသကုမာရကောပိ၊ ရသေ့ငယ်သည်လည်း။ ပိတု၊ အဖရသေ့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ သမ္မာဟန္တောဝ၊ ဆုပ်နယ်လျက်သာလျှင်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ ဝါ- တစ်ခုသော။ ဝနမက္ခန္ဓော၊ တောမျောက်သည်။ သီတေန၊ အချမ်းဖြင့်။ ပိဋိယမာနော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ပဏ္ဏသာလာယ၊ သစ်ရွက်ဖြင့် မိုးသော ကျောင်း၌။ တံ အဂ္ဂိ၊ ထိုမီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဝါ- ဤကျောင်းသို့။ သစေ ပဝိသိဿာမိ၊ အကယ်၍ဝင်အံ့။ ‘မက္ခန္ဓော မက္ခန္ဓော’တိ၊ ‘မျောက်မျောက်’ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပေါထေတွာ၊ ရိုက်ကုန်၍။ ဝါ- ထောင်းကုန်၍။ နိဟရိဿန္တိ၊ ထုတ်ကုန်လတံ့။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ဝိသိဗ္ဗေတု၊ လှုံအံ့သောငှါ။ န လဘိဿာမိ၊ မရလတံ့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ့အား။ ဥပါယော၊ အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာပသဝေသံ၊ ရသေ့တို့၏ အသွင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကောဟညံ၊ အံ့ဩဖွယ်၏အဖြစ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဝိသိဿာမိ၊ ဝင်အံ့။ ကုတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဧကဿ၊ တစ်ပါးသော။ မတတာပသဿ၊ သေလေပြီးသော ရသေ့၏။ ဝက္ကလာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ဝါ- လျော်တေအဝတ်တို့ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ပစ္ဆိမ္မံ၊ ခြင်းတောင်းကိုလည်းကောင်း။ အင်္ဂီသယဋ္ဌိဉ္စ၊ ချွန်းရိုးကို လည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပဏ္ဏသာလဒ္ဓါရေ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းတံခါး၌။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ တာလရက္ခံ၊ ထန်းပင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သံကုဋိတော၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်(၏)ပြီ။ တာပသကုမာရကော၊ ရသေ့ငယ်သည်။ တံ၊ ထိုမျောက်

ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မက္ကဋ္ဌဘာဝံ၊ မျောက်၏အဖြစ်ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည် ဖြစ်၍။ “ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ မဟလ္လကတာပသော၊ ရသေ့အိုသည်။ သီတေန၊ အချမ်းဖြင့်။ ပီဠိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ဝိသိဗ္ဗေတုံ၊ လှုံအံ့သောငှါ။ အာဂတော၊ လာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ ပိတု၊ အဖဖြစ်သော။ တာပသဿ၊ ရသေ့အား။ ကထေတွာ၊ ပြောဆို၍။ “ဧတံ၊ ထိုရသေ့ အိုကို။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်ဖြင့် မိုးအပ်သော ကျောင်းသို့။ ပဝေသေတွာ၊ ဝင်စေ၍။ ဝိသိဗ္ဗာပေဿာမိ၊ မီးလှုံစေအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ပိတရံ၊ အဖရသေ့ကို။ အာလပန္တော၊ ခေါ်လိုရကား။ “တာတ မာဏကော။ပ။ ဂါရက”န္တိ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၄၅။ “တာတ မာဏကော ဧကော၊ တာလမူလံ အပဿိတော။
အဂါရကဗ္ဗိဒံ အတ္ထိ၊ ဟန္တ ဒေမ’ဿ ဂါရက”န္တိ။

ဂါထာအနက် တာတ၊ ဖခင်။ ဧသော မာဏကော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဝါ-
ရသေ့သည်။ တာလမူလံ တာလကွန္တံ၊ ထန်းပင်စည်ကို။
အပဿိတော၊ မှီ၍နေ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဣဒံ အဂါရကံ၊ ဤရသေ့ကျောင်း
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟန္တ၊ ယခု။ အဿ၊ ထိုရသေ့အား။ အဂါရကံ၊ ကျောင်းကို။
ဒေမ၊ ပေးကုန်အံ့။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ဌှံ။ မာဏကောတိ ဧသော သဒ္ဓေါ၊ မာဏကော
ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ သတ္တာဓိဝစနံ၊ သတ္တဝါဟူသော အနက်ကို ဟောသော
သဒ္ဓါတည်း။ တေန၊ ထိုမာဏကောဟူသော ပါဌ်ဖြင့်။ “တာတ၊ ဖခင်။ ဧကော၊
တစ်ယောက်သော။ ဧသော မာဏကော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဧသော သတ္တော၊
ဤသတ္တဝါသည်။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဧသော တာပသော၊ ဤရသေ့
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏”။ ဣတိ၊ ဤအနက် အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ တာလမူလံ
အပဿိတောတိ၊ တာလမူလံ အပဿိတော ဟူသည်ကား။ တာလကွန္တံ၊
ထန်းပင်စည်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဌိတော၊ တည်၏။ အဂါရကဗ္ဗိဒံ အတ္ထိတိ၊
အဂါရကဗ္ဗိဒံ အတ္ထိဟူသည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဣဒံ ပဗ္ဗဇိတာဂါရဇ္ဇ၊
ဤရသေ့ကျောင်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်ဖြင့် မိုးသော

ရသေ့ကျောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဟန္တတိ၊ ဟန္တဟူသည်ကား။
ဝဝဿဂ္ဂတ္ထေ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းဟူသော အနက်၌။ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော။ နိပါတော၊
နိပါတ် တည်း။ ဒေမ'ဿ ဂါရကန္တိ၊ ဒေမ'ဿ ဂါရကဟူသည်ကား။ ဧတဿ၊
ထိုရသေ့အား။ ဧကမန္တေ၊ တစ်ခုသော အစွန်အဖျား နံပါးအရပ်၌။ ဝသနတ္ထာယ၊
နေရခြင်းအကျိုးငှါ။ အဂါရံ၊ ကျောင်းကို။ ဒေမ၊ လှူကုန်အံ့။

ဗောဓိသတ္ထော၊ သည်။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
ဥဌာယ၊ ထ၍။ ပဏ္ဏသာလဒ္ဓါရေ၊ သစ်ရွက်ဖြင့် မိုးအပ်သော ကျောင်းတံခါး၌။
ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။
မက္ခဋ္ဌဘာဝံ၊ မျောက်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “တာတ၊ အမောင်။ မနုဿာနံ၊
လူတို့၏။ မုခံ နာမ၊ မျက်နှာမည် သည်ကား။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧသ ဧသော၊ ဤသတ္တဝါ သည်။ မက္ခဋ္ဌော၊ မျောက်တည်း။ ဣဓ၊
ဤကျောင်းတွင်းသို့။ န ပက္ခောသိတဗ္ဗော၊ မခေါ် အပ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။
“မာ ခေါ တွံ။ပ။ သုသီလိနော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊
ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၄၆။ “မာ ခေါ တွံ တာတ ပက္ခောသိ၊ ဒုသေယျ နော အဂါရကံ။
နေတာဒိသံ မုခံ ဟောတိ၊ ဗြာဟ္မဏဿ သုသီလိနော”တိ။

ဂါထာအနက် တာတ၊ ချစ်သား။ သုသီလိနော၊ ကောင်းသော သီလရှိသော။
ဗြာဟ္မဏဿ၊ ရသေ့၏။ မုခံ၊ မျက်နှာသည်။ ဧတာဒိသံ၊
ဤသို့သဘောရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ မက္ခဋ္ဌော၊
မျောက်တည်း။ အယံ၊ ဤမျောက် သည်။ ဣဓ၊ ဤကျောင်းတွင်းသို့။ ပဝိဌော၊
ဝင်သည်ရှိသော်။ နော၊ ငါတို့၏။ အဂါရကံ၊ ကျောင်းငယ်ကို။ ဒုသေယျ၊
ဖျက်ဆီးရာ၏။ တွံ၊ သင်သည်။ မာ ခေါ ပက္ခောသိ၊ မခေါ်လင့်။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ၌။ ဒုသေယျ နော အဂါရကန္တိ၊ ဒုသေယျ နော
အဂါရကဟူသည်ကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဝါ- ခဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤမျောက်သည်။ ဣဓ၊
ဤ ကျောင်းတွင်းသို့။ ပဝိဌော၊ ဝင်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လသော်။ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲ
ငြိုငြင်သဖြင့်။ ကတံ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော။ ဣမံ ပဏ္ဏသာလံ၊ ဤသစ်ရွက်မိုး

ကျောင်းကို။ အဂ္ဂိနာ ဝါ။ မီးဖြင့်မူလည်း။ စာပေန္တော၊ လောင်ကျွမ်းစေသည်ဖြစ်၍။ ဥစ္စာရာဒီနိ ဝါ။ ကျင်ကြီးအစရှိ သည်တို့ကိုမူလည်း။ ကရောန္တော၊ စွန့်သည်ဖြစ်၍။ ဒူသေယျ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏။ နေတာဒိသန္တိ၊ နေတာဒိသံဟူသည်ကား။ “သုသီလိနော၊ ကောင်းသော သီလရှိသော။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ရသေ့၏။ ဧတာဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့ရူအပ်သော သဘောရှိသော။ မုခံ၊ မျက်နှာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဥမ္မကံ၊ မီးစကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ “ဧတ္ထ၊ ဤကျောင်းတွင်း၌။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တိဌသိ၊ ရပ်တည်ရသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ခိပိတွာ၊ ပစ်ချ၍။ တံ၊ ထိုမျောက်ကို။ ပလာပေသိ၊ ပြေးစေပြီ။ မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်သည်။ ဝက္ကလာနိ၊ လျော်တေသင်္ကန်းတို့ကို။ ဆဉ္စေတွာ၊ စွန့်၍။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်သို့။ အဘိရဟိတွာ၊ တက်၍။ ဝနသဏ္ဌံ၊ တောအုပ်တွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ပွား၍။ ဗြဟ္မ လောကူပဂေါ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤမက္ကဋ္ဌဇာတ် ဓမ္မဒေသနာကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိံ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ဟူမူကား။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အယံ ကုဟကဘိက္ခု၊ အံဖွယ် သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော ရဟန်းသည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတ ရဟိ၊ ၌။ ရာဟုလော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ တာပသကုမာရော၊ သားရသေ့ငယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ တာပသော၊ အဖရသေ့ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီး။ ဣတိ၊ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

တတိယာ၊ သော။ မက္ကဋ္ဌကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

၄။ ဒုဗ္ဗိယမက္ကဋ္ဌဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “အဒမ္မ တေ ဝါရိ ပဟူတရူပ”န္တိ အာဒိကေန၊
 “အဒမ္မ တေ ဝါရိ ပဟူတရူပံ” ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊
 ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ ဇာတကံ၊ ဤဒုဗ္ဗိယမက္ကဋ္ဌဇာတ်ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်
 ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။
 ဟိ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ၏။ အကတညုမိတ္တဒုဗ္ဗိဘာဝံ၊ ကျေးဇူးကို
 မသိတတ်သည်၏ အဖြစ် အဆွေခင်ပွန်းအား ပြစ်မှားတတ်သည်၏အဖြစ်ကို။
 ကထေန္တာ၊ ပြောဆိုကြကုန် လျက်။ နိသီဒိ၊ နေကြကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။
 အာဂန္တာ၊ ကြွလာတော်မူလတ်၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊
 ယခုအခါ၌သာလျှင်။ အကတညု၊ ကျေးဇူးကို မသိတတ်သည်။ မိတ္တဒုဗ္ဗိ၊
 အဆွေခင်ပွန်းအား ပြစ်မှားတတ်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။
 ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ရှိ။
 အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။
 ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။
 ကာသိဂါမကေ၊ ကာသိကရွာငယ်၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
 ရှိ။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ယရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို။
 သဏ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်စေ(၏)ပြီ။ ဝါ- ကောင်းစွာတည်စေပြီ။ တသ္မိံ ပန သမယေ၊
 ထိုအခါ၌ကား။ ကာသိကရဌေ၊ ကာသိကတိုင်း၌။ ဝတ္တနိမဟာမဂ္ဂေ၊ ခရီးလမ်းမကြီး
 ၏အကွေ့၌။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်သော။ တိရစ္ဆာနာနံ၊ တို့၏။ အနောတရဏီယော၊
 ဆင်းသက်၍ သောက်ခြင်း ငှါ မတတ်ကောင်းသော။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။
 ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ မဂ္ဂပဋိပန္နာ၊ ခရီးသွားကုန်သော။
 ပုညတ္ထိကာ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒီယရဇ္ဈကေန၊
 ကြိုးရှည်ဖြင့်။ ဝါရကေန၊ ဖွဲ့သော အိုးဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဥဿိန္နိတွာ၊ ငင်၍။
 ဧကိဿာ၊ တစ်ခုသော။ ဒေါဏီယာ၊ ကျင်း၌။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ တိရစ္ဆာနာနံ၊
 တိရစ္ဆာန်တို့အား။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ တဿ၊ ထိုရေတွင်း၏။

သာမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ မဟန္တ၊ ကြီးစွာသော။ အရည်၊ တောသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတော၌။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ မက္ကဋ္ဌ၊ မျောက် တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ တသ္မိ၊ မဂ္ဂေ၊ ထိုလမ်း၌။ ဒွေ တီဏိ ဒိဝသာနိ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ မနုဿသဉ္ဇာရော၊ လူတို့၏ အသွားအလာသည်။ ပစ္ဆိမ္မ၊ ပြတ်(၏)ပြီ။ တိရစ္ဆာနာ၊ တို့သည်။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ န လဘိသု၊ မရကြကုန်။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်သည်။ ပိပါသာတုရော၊ ရေငတ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာမှီးလျက်။ ဥဒပါနဿ၊ ရေတွင်း၏။ သန္တိကေ၊ အနီး၌။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်သွားလာ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ကေနစိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကရဏီယေန၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်။ တံ မဂ္ဂံ၊ ထိုလမ်းခရီးကို။ ပဋိပဋိတွာ၊ သွား၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ ရောက်သွားသည် ရှိသော်။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ဥတ္တာရေတွာ၊ ငင်၍။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေးကြော၍။ ဌိတော၊ ရပ်တည်သည် ရှိသော်။ တံ မက္ကဋ္ဌံ၊ ထိုမျောက်ကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမျောက်၏။ ပိပါသိတဘာဝံ၊ ရေငတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေ ကို။ ဥဿိဉ္စိတွာ၊ ငင်၍။ ဒေါဏီယံ၊ စားကျင်း၌။ အာကိရိတွာ၊ လောင်းထည့်၍။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ ဒတွာ စ ပန၊ ပေးပြီး၍ကား။ “ဝိဿမိဿာမိ၊ အပင်အပန်းဖြေအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ နိပဇ္ဈိ၊ လျောင်း(၏) ပြီ။ မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်သည်။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဝါ- မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ မုခမက္ကဋ္ဌိကံ၊ နှုတ်သီးဖြင့် ဖောက်ပြန်သော ရှုဖွယ်ရှိသည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဘိဿာပေသိ၊ ခြောက်၏။ ဝါ- ကြောက်စေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုမျောက်၏။ တံ ကိရိယံ၊ ထိုအမှုအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အရေ မက္ကဋ္ဌ၊ ဟယ် ပျက်ချော်သော မျောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပိပါသိတဿ၊ ရေငတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ- ရေငတ်သော။ ကိလန္တဿ၊ ပင်ပန်းသော။ တဝ၊ သင့်အား။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ အဒါသိ၊ ပေးခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ဌံ။ တံ၊ သင်သည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ မုခမက္ကဋ္ဌိကံ၊ သွားကို ဖြီးပြုလျက် မျက်နှာ ဖော်၍ မျောက်အမှုအရာကို။ ကရောသိ၊ ပြုဘိ၏။ ပါပဇနဿ၊ ယုတ်မာသော

သူအား။ ကတော၊ ပြုအပ်သော။ ဥပကာရော နာမ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းမည်သည်ကား။ အဟော၊ ဪ။ နိရတ္ထကော၊ အကျိုးမဲ့လေစွတကား။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ “အဒမ္မ တေ။ပ။ သေယျော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၄၇။ “အဒမ္မ တေ ဝါရိ ပဟူတရူပံ၊
ယမ္မာဘိတတ္တဿ ပိပါသိတဿ။
သော ဒါနိ ပိတွာန ကိရိက်ရောသီ၊
အသင်္ဂမော ပါပဇနေန သေယျော”တိ။

ဂါထာအနက် ဟရေ ဒုဋ္ဌမက္ကဋ္ဌ၊ ဟယ် ပျက်ချော်သော မျောက်။ ယမ္မာဘိ-
တတ္တဿ၊ နွေအပူဖြင့် အလွန်ပူပန်သည်ဖြစ်၍။ ပိပါသိတဿ၊
ရေငတ်သော။ တေ၊ သင့်အား။ ပဟူတရူပံ၊ များစွာသော။ ဝါရိ၊ ရေကို။ အဒမ္မ၊
ပေးခဲ့ကုန်ပြီ။ သော တံ၊ ထိုသင်သည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ပိတွာန၊ ငါပေးသော
ရေကိုသောက်ပြီး၍။ မုခမက္ကဋ္ဌိကံ၊ သွားကို ဖြီးပြလျက် မျက်နှာဖော်၍
မျောက်အမူအရာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ကိရိ၊ ကိရိ ကိရိ ဟူသော အသံကို။
ကရောတိ၊ ပြုဘိ၏။ ပါပဇနေန၊ ယုတ်မာသောသူနှင့်။ အသင်္ဂမော၊
မပေါင်းဖော်ခြင်းသည်သာလျှင်။ သေယျော၊ ကောင်းမြတ်၏။

တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊ ဌ။ သော ဒါနိ ပိတွာန ကိရိက်ရောသီတိ၊ သော
ဒါနိ ပိတွာန ကိရိက်ရောသီဟူသည်ကား။ ကုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သော တံ၊
ထိုသင်သည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိန္နပါနီယံ၊ တွင်းမှငင်၍ ပေးအပ်သော သောက်ရေကို။
ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ မုခ မက္ကဋ္ဌိကံ၊ သွားကို ဖြီးပြလျက် မျက်နှာဖော်၍ မျောက်
အမူအရာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ “ကိရိ ကိရိ”တိ သဒ္ဓံ၊ “ကိရိ ကိရိ”ဟူသော
အသံကို။ ကရောသိ၊ ပြုဘိ၏။ အသင်္ဂမော ပါပဇနေန သေယျောတိ၊ အသင်္ဂမော
ပါပဇနေန သေယျောဟူသည်ကား။ ပါပဇနေန၊ ယုတ်မာသောသူနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။
သင်္ဂမော၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်။ န သေယျော၊ မမြတ်။ အသင်္ဂမော၊ မပေါင်းဖော်ရ
ခြင်းသည်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်သေး၏။ ကုတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊
ဂါထာ၏အနက်တည်း။

မိတ္တဒုဋ္ဌိ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကို ပြစ်မှားသော။ သော မက္ကဋ္ဌော၊ ထိုမျောက်သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “တံ၊ သင်သည်။ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှဖြင့်သာလျှင်။ ဧတံ၊ ထိုပြစ်မှားသော အမှုသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ ကရောသိ၊ ပြု၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ “တေ၊ သင်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်းပေါ်၌။ ဝစ္စံ၊ မစင်ကို။ ပါတေထွာ၊ ချ၍။ ဝါ- ကျစေ၍။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ကော တေ။ပ။ အသွာက ဓမ္မတာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၄၈။ “ကော တေ သုတော ဝါ ဒိဋ္ဌော ဝါ၊ သီလဝါ နာမ မက္ကဋ္ဌော။
ဣဒါနိ ခေါ တံ ဩဟန္တံ၊ ဧသာ အသွာက ဓမ္မတာ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘော ဗြာဟ္မဏ၊ အိုပုဏ္ဏား။ သီလ ဝါ၊ သူပြုဖူးသော ကျေးဇူးကို သိတတ်သည်ဖြစ်၍ သီလရှိသော။ မက္ကဋ္ဌော နာမ၊ ကား။ အတ္တိတိ၊ လောကဓာတ်၌ရှိ၏ဟူ၍။ တေ၊ သင်သည်။ ကော၊ အဘယ်၌ အဘယ်မှာ။ သုတော ဝါ၊ ကြားလည်း ကြားဖူးပါသနည်း။ ဒိဋ္ဌော ဝါ၊ မြင်လည်း မြင်ဖူးပါသနည်း။ ဣဒါနိ ခေါ၊ ယခုအခါ၌လျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့် ခေါင်းပေါ်သို့။ ဩဟန္တံ၊ ကျင်ကြီးစွန့်လိုက်ဦးအံ့။ ဧသာ၊ ဤသို့ ကျေးဇူးပြုသောသူ၏ ခေါင်းပေါ်သို့ ကျင်ကြီးစွန့်ခြင်းသည်။ အသွာကံ၊ မျောက်ဖြစ်သော ငါတို့၏။ ဓမ္မတာ၊ အမျိုးသဘောတည်း။

တတြ၊ ထိုဂါထာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံသည်ကား။ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်းချုပ် ဖြစ်သော အနက်တည်း။ ဘော ဗြာဟ္မဏ၊ အိုပုဏ္ဏား။ “ကတဂုဏဇာနနကော၊ သူတစ်ပါးသည်ပြုအပ်ဖူးသော သူဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ်သော။ အာစာရ- သမ္ပန္နော၊ အကျင့်အာစာရ နှင့် ပြည့်စုံသော။ သီလ ဝါ၊ သီလရှိသော။ မက္ကဋ္ဌော နာမ၊ မျောက်မည်သည်ကား။ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏”ဟူ၍။ တယာ၊ သင်သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝါ- အဘယ်အရာဌာနမျိုး၌။ သုတော ဝါ၊ ကြားလည်း ကြားဖူး သနည်း။ ဒိဋ္ဌော ဝါ၊ မြင်လည်း မြင်ဖူးသနည်း။ ဣဒါနိ ခေါ၊ ယခုအခါ၌လျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ဦးခေါင်းပေါ်ကို။ ဩဟန္တံ၊ ကျင်ကြီးစွန့်လိုက်ရဦးအံ့။ တေ၊ သင်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်းပေါ်၌။ ဝစ္စံ၊ မစင်ကို။ ဝါ- ကျင်ကြီးကို။ ကတွာ၊ စွန့်၍။ ပက္ကမိဿာမိ၊ ဖဲသွားအံ့။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧသာ၊ ဤသို့ကျင်ကြီးစွန့်ခြင်းသည်။

မက္ကဋ္ဌာနံ၊ မျောက်မျိုး၌ဖြစ်ကုန်သော။ အသွာကံ၊ ငါတို့၏။ ဓမ္မတာ၊ ထုံးတမ်းစဉ်လာ ဓမ္မတာသဘောတည်း။ ဥပကာရကဿ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သော သူ၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်းပေါ်၌။ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ ဝစ္စံ၊ အကြင်ကျင်ကြီးစွန့်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ အယံ၊ ဤကျေးဇူးပြုသူ၏ ဦးခေါင်းပေါ်၌ ကျင်ကြီးစွန့်မှုကို ပြုခြင်းသည်။ ဇာတိသဘာဝေါ၊ မျောက်မျိုးတို့၏ ဇာတ်သဘောတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ သင်္ခေပတ္တော၊ ဂါထာ၏ အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သော အနက်တည်း။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ ဂန္တံ၊ သွားအံ့ သောငှါ။ အာရတိ၊ အားထုတ်(၏)ပြီ။ မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်သည်။ တင်္ခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်၍။ သာခါယံ၊ သစ်ခက်ပေါ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ ဩလမ္ပကံ၊ တွဲလျားဆွဲလျက်။ ဝါ- တွဲလျားဆွဲခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဩတရန္တော ဝိယ၊ သက်ဘိသကဲ့သို့။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဝစ္စံ၊ ကျင်ကြီးကို။ ပါတေတွာ၊ ချ၍။ ဝါ- ကျစေ၍။ ဝိရဝန္တော၊ မြည်လျက်။ ဝနသဏ္ဌံ၊ တောအုပ်တွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ နုတွာ၊ ရေချိုးပြီး၍။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အကတညူ၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကို မသိသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးအခါ၌လည်း။ ဝါ- ရှေးတုန်းကလည်း။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ကတဂုဏံ၊ ပြုအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ န ဇာနာသိယေဝ၊ မသိသည်သာလျှင်ကတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဒုဗ္ဗိယ-မက္ကဋ္ဌဇာတ် တရားဒေသနာကို။ အာဟ ရိတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိံ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ “ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ မက္ကဋ္ဌော၊ ကျေးဇူးမသိတတ် သော မျောက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ ဇာတကံ၊ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

စတုတ္ထာ၊ သော။ ဒုဗ္ဗိယမက္ကဋ္ဌဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅။ အာဒိစ္စပဋ္ဌာနဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “သဗ္ဗေသု ကိရ ဘူတေသု”တိအာဒိကေန၊
 “သဗ္ဗေသု ကိရ ဘူတေသု”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
 ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤအာဒိစ္စပဋ္ဌာနဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊
 စဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ဝါ၊ တစ်ပါးသော။ ကုဟကဘိက္ခံ၊ အံ့ဖွယ်သရဲကို
 ဖြစ်စေ တတ်သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဝတ္ထု၊
 ဝတ္ထုကြောင်းသည်။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ ကထိတသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်
 တူသလျှင်ကတည်း။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္၊ ကို။
 ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ကာသိ
 ရဌေ၊ ကာသိတိုင်း၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ရှိ။ ဝယပ္ပတ္တော၊
 အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ တက္ကသိလာယံ၊ ပြည်၌။ သဗ္ဗသိပ္ပာနိ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော အတတ် တို့ကို။ ဥဂ္ဂဟိတွာ၊ သင်ယူ၍။ ဣသိပဗ္ဗန္တံ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ အဘိညာ စ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယော
 စ၊ သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ မဟာပရိဝါရော၊
 များသော အခြံအရံရှိသော။ ဂဏသတ္တာ၊ ရသေ့ အပေါင်းတို့၏ ဆရာသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုပြီ။ သော၊
 ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုဟိမဝန္တာ၌။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။
 လောဏမ္ဗိလသေဝနတ္ထာယ၊ ချဉ်ဆားမှီဝဲအံ့သောငှါ။ ပဗ္ဗတာ၊ တောင်မှ။ ဩရုယျ၊
 သက်၍။ ပစ္စန္တေ၊ အရပ်အစွန်၌။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
 ပဏ္ဏသာလာယံ၊ သစ်ရွက်ဖြင့်မိုးအပ်သော ကျောင်း၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပဂဉ္ဇိ၊
 ကပ်ရောက်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ လောလမက္ကဋ္ဌော၊
 လျှပ်ပေါ် လော်လီသော မျောက်သည်။ ဣသိဂဏေ၊ ရသေ့အပေါင်းသည်။
 ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံ အံ့သောငှါ။ ဂတေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ အဿမပဒံ၊
 သင်္ခမ်းကျောင်းသို့။ ဝါ- ရသေ့တို့၏ နေရာ အရပ်သို့။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။
 ပဏ္ဏသာလာ၊ သစ်ရွက်ဖြင့် မိုးအပ်သော ကျောင်း ကို။ ဥတ္တိဏ္ဏာ၊
 ကျော်လွှားအပ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပါနိယယဋ္ဌေသု၊ သောက်ရေအိုး တို့၌။

ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဆဉ္ဇေတိ၊ စွန့်ပစ်၏။ ဝါ- သွန်ပစ်၏။ ကုဏ္ဍိကံ၊ ကရားကို။ ဘိန္ဒတိ၊ ခွဲ၏။ အဂ္ဂိသာလာယံ၊ မီးတင်းကုတ်၌။ ဝစ္စံ၊ မစင်ကို။ ဝါ- ကျင်ကြီးကို။ ကရောတိ၊ စွန့်၏။ တာပဿ၊ ရသေ့တို့သည်။ ဝဿံ၊ မိုးလပတ်လုံး။ ဝသိတွာ၊ နေကုန်၍။ “ဣဒါနိ၊ ၌။ ဟိမဝန္တော၊ ဟိမဝန္တာသည်။ ပုပ္ဖဖလသမိဒ္ဓေါ၊ အပွင့်အသီးနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ရမဏိယော၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိလေ၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဟိမဝန္တာသို့သာလျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂမိဿာမ၊ သွားကြကုန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စန္တဂါမဝါသိကေ၊ အရပ်စွန်၌ နေသော ဒါယကာ တို့ကို။ ဝါ- အရပ်စွန်ရွာငယ်၌နေသော ဒါယကာတို့ကို။ အာပုစ္ဆိသု၊ ပန်ကြားကြကုန်(၏)ပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ အဿမပဒံ၊ အရှင်မြတ်တို့၏ နေရာကျောင်းသင်္ခမ်း အရပ်သို့။ အာဂမိဿာမ၊ လာပါကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာဝ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ ကုန်၍သာလျှင်။ ဂမိဿထ၊ ကြွတော်မူပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ လျှောက်ကုန်၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ပဟူတံ၊ များစွာသော။ ခါဒနီယဘောဇနီယံ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူခဲ့ကုန်၍။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့။ အဂမံသု၊ သွားကြကုန် (၏)ပြီ။ သော၊ မက္ကဋေ၊ ထိုမျောက်သည်။ တံ၊ ထိုခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ ကိံ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ သနည်းဟူမူကား။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ကောဟညံ၊ အံ့ဖွယ်ပြုသည်၏အဖြစ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ အာရာဓေတွာ၊ နှစ်သက် စေ၍။ မယုမ္ပိ၊ ငါ့အားလည်း။ ခါဒနီယဘောဇနီယံ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ အာဟရာပေဿာမိ၊ ဆောင်စေအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုမျောက်သည်။ တာပသစရဏံ၊ ရသေ့တို့၏အကျင့်ကို။ စရန္တော ဝိယ၊ ကျင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သီလဝါ ဝိယ စ၊ သီလ ရှိသူကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တာပဿာနံ၊ ရသေ့တို့၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီး မဝေးသော အရပ်၌။ သူရိယံ၊ နေကို။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်။ အဌာသိ၊ ရပ်တည် (၏)ပြီ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တံ၊ ထိုမျောက်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ “သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိ ကုန်သောသူတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝသန္တာ၊ နေခြင်းကြောင့်။ ဝါ- နေကြကုန်သော သူတို့သည်။ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သည်။ ဝါ- သီလရှိသူတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။

ဝတ္တာ၊ ကုန်၍။ “သဗ္ဗေသု ကိရ။ပ။ မုပတိဋ္ဌတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၄၉။ “သဗ္ဗေသု ကိရ ဘူတေသု၊ သန္တိ သီလသမာဟိတာ။
ပဿ သာခမိဂံ ဇမ္ဗုံ၊ အာဒိစ္စ’မုပတိဋ္ဌတိ”တိ။

ဂါထာအနက် သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ သီလ
သမာဟိတာ၊ သီလသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော သတ္တဝါ တို့သည်။
သန္တိ ကိရ၊ ရှိကုန်သတတ်။ ဇမ္ဗုံ၊ ယုတ်မာသော။ သာခမိဂံ၊ မျောက်ကို။ ပဿ၊
ရှုလော့။ အယံ၊ ဤမျောက် သည်။ အာဒိစ္စ၊ နေကို။ ဥပတိဋ္ဌတိ၊ ရှိခိုးလျက် တည်၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ၌။ သန္တိ သီလသမာဟိတာတိ၊ သန္တိ သီလသမာဟိတာ
ဟူသည်ကား။ သီလေန၊ သီလနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။
သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သီလဝန္တာ စ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်
လည်းကောင်း။ သမာဟိတာ စ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်
လည်းကောင်း။ ဧကဂ္ဂစိတ္တာ၊ တစ်ခုတည်းသော အာရုံ၌ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိ
ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ကုန်၍။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တစ်နည်း- ဧကဂ္ဂစိတ္တာ၊ ကုန်သော။
သီလဝန္တာ စ၊ လည်းကောင်း။ သမာဟိတာ စ၊ လည်းကောင်း။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဇမ္ဗန္တိ၊ ဇမ္ဗူဟူသည်ကား။
လာမကံ၊ ယုတ်မာသော။ အာဒိစ္စ’မုပတိဋ္ဌတိတိ၊ အာဒိစ္စ’မုပတိဋ္ဌတိဟူသည်ကား။
သူရိယံ၊ နေကို။ နမဿာမနော၊ ရှိခိုးလျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

ဧဝံ၊ သို့။ တဿ၊ ထိုမျောက်၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေန္တေ၊
ဆိုကုန်သော။ တေ မနုဿေ၊ ထိုလူတို့ကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
“တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဣမဿ လောလမက္ကဋ္ဌဿ၊ ဤလျှပ်ပေါ်လော်လီသော
မျောက်၏။ သီလာစာရံ၊ သီလအကျင့်ကို။ အဇာနိတွာ၊ မသိကုန်မူ၍။ အဝတ္ထုသ္မိ
ယေဝ၊ အရာမဟုတ်သည်၌သာလျှင်။ ဝါ- ကြည်ညိုဖွယ်ရာ မဟုတ်သည်၌သာလျှင်။
ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ “နာဿ သီလံ။ပ။ ကမဏ္ဍလူ”တိ၊
ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၅၀။ “နာဿ သီလံ ဝိဇာနာထ၊ အနညာယ ပသံသထ။
အဂ္ဂိဟုတ္တဉ္စ ဥဟန္တံ၊ ဒွေ စ ဘိန္နာ ကမဏ္ဍလူ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘောန္တော၊ အိုဒါယကာတို့။ တုမော၊ သင်တို့သည်။ အဿ၊
ထိုမျောက်ယုတ်မာ၏။ သီလံ၊ သီလကို။ န ဝိဇာနာထ၊ မသိကုန်။
အနညာယ၊ မသိကုန်၍။ ပသံသထ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ဣမိနာ ပါပမက္ကဋ္ဌေန၊
ဤမျောက်ယုတ်မာသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အဂ္ဂိဟုတ္တဉ္စ၊ မီးတင်းကုတ်ကိုလည်း။
ဥဟန္တံ၊ ကျင်ကြီးစွန့်အပ်၏။ ဒွေကမဏ္ဍလူ စ၊ ကရားနှစ်လုံးတို့ကိုလည်း။ ဘိန္နာ၊
ခွဲအပ်ကုန်၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ဌ။ အနညာယာတိ၊ အနညာယဟူသည်ကား။ အဇာ
နိတွာ၊ မသိကုန်မူ၍။ ဥဟန္တန္တိ၊ ဥဟန္တဟူသည်ကား။ ပါပမက္ကဋ္ဌေန၊ မျောက်ယုတ်
သည်။ ဥိဟဒံ၊ ကျင်ကြီးစွန့်အပ်၏။ ကမဏ္ဍလူတိ၊ ကမဏ္ဍလူဟူသည်ကား။
ကမဏ္ဍလူ၊ ကရားတို့သည်။ “ဒွေ၊ နှစ်လုံးကုန်သော။ ကုဏ္ဍိကာ စ၊ ကရားတို့ကို
လည်း။ တေန၊ ထိုမျောက်ယုတ် သည်။ ဘိန္နာ၊ ခွဲအပ်ကုန်ပြီ”။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။
အဿ၊ ထိုမျောက်ယုတ်၏။ အဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ကထေသိ၊ ဆိုပြီ။ မနုဿာ၊
တို့သည်။ မက္ကဋ္ဌဿ၊ မျောက်ယုတ်၏။ ကုဟကဘာဝံ၊ အံ့ဖွယ်ကို ဖြစ်စေသည်၏
အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ လေဉ္စုဉ္စ၊ ခဲကိုလည်းကောင်း။ ယဌိဉ္စ၊ တုတ်လှံကံကို
လည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ကုန်၍။ ပေါထေတွာ၊ ရိုက်ပုတ် ပစ်ခတ်ကုန်၍။
ပလာပေတွာ၊ ပြေးစေကုန်၍။ ဣသိဂဏဿ၊ ရသေ့အပေါင်းအား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။
အဒံသု၊ လျှူကုန်(၏)ပြီ။ ဣသယောပိ၊ ရသေ့တို့သည်လည်း။ ဟိမဝန္တမေဝ၊ ဟိမဝန္တာ
သို့သာလျှင်။ ဂန္တာ၊ သွားကြကုန်၍။ အပရိဟိနဇ္ဈာနာ၊ မယုတ်လျော့သော ဈာန်
ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့
လားကုန်သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊
ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ကိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ သနည်း။
“ဧတရဟိ၊ ဌ။ ကုဟကော၊ အံ့ဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အယံ ဘိက္ခု၊
ဤရဟန်းသည်။ တဒါ၊ ဌ။ ဝါ- တုန်းက။ မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်ယုတ်သည်။ အဟောသိ၊
ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ဘုရားပရိသတ်တို့သည်။ တဒါ၊ ဌ။ ဝါ- တုန်းက။

ဣသိဂဏော၊ ရသေ့ အပေါင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌ်ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌ်။ ဂဏသတ္ထာ၊ ရသေ့အပေါင်းတို့၏ ဆရာသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ မှတ်အပ်၏။

ပဉ္စမာ၊ သော။ အာဒိစ္စပဋ္ဌာနဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆။ ကဋ္ဌာယမုဋ္ဌိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္ထာ၊ သည်။ ဗာလော ဝတာယံ ဒုမသာခဂေါစရောတိ၊
ဗာလော ဝတာယံ ဒုမသာခဂေါစရော ဤသို့အစရှိသော။
ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤကဋ္ဌာယမုဋ္ဌိဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊
ဌ်။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ကောသလရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းကြီးကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။
ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ တစ်ပါးသော
အခါ၌။ ဝဿကာလေ၊ မိုးတွင်းကာလ၌။ ကောသလရညော၊ ၏။ ပစ္စန္တော၊ ပစ္စန္တရစ်
သည်။ ဝါ- အစွန် အဖျားအရပ်သည်။ ကုပိ၊ ပျက်(၏)ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုပစ္စန္တရစ်၌။
ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ ယောဓာ၊ သူရဲတို့သည်။ ဒွေ တီဏိ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်
ကုန်သော။ ယုဒ္ဓါနိ၊ စစ်ထိုးခြင်းတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍။ ပစ္စတ္တိကေ၊ ရန်သူတို့ကို။
အဘိဘဝိတုံ၊ နှိမ်နင်းအံ့သောငှါ။ အသက္ကော န္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
ရညော၊ မင်းကြီးအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသုံ၊ စေကုန်(၏)ပြီ။
ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အကာလေ၊ စစ်ထိုးသင့်သောအခါ မဟုတ်သော။ ဝဿာနေ
ယေဝ၊ မိုးတွင်းကာလ၌ပင်လျှင်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဇေတဝနသမိပေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၏အနီး၌။ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်ခက်တပ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။
ကိ၊ အသို့။ စိန္တေသိ၊ သနည်းဟူမူကား။ “အဟံ၊ ငါသည်ကား။ အကာလေ၊ စစ်ထိုး
သင့်သော အခါမဟုတ်သည်၌။ နိက္ခန္တော၊ စစ်ထိုးအံ့သောငှါ ထွက်၏။ ကန္ဓရ
ပဒရာဒယော၊ ချောင်း၊ မြောင်း၊ ထုံးအိုင်တို့သည်။ ဥဒကပူရာ၊ ရေဖြင့် ပြည့်ကုန်၏။
မဂ္ဂေါ၊ လမ်းခရီးသည်။ ဒုဂ္ဂမော၊ သွားရန်ခဲယဉ်း၏။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။
ဥပသင်္ကမိဿာမိ၊ ဆည်းကပ်အံ့။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။

‘မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ၊ သည်။ ဂေဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားအံ့နည်း။’
 ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိဿတိ၊ မေးလတုံ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတမတ္ထံ၊
 ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေဿာမိ၊ ကြားလျှောက်အံ့။ မံ၊ ငါ့ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ သမ္ပရာယိကေန၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော။
 အတ္ထေနဝ၊ အကျိုးဖြင့်သာလျှင်။ န အနုဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးမြှောက်တော်မူသည် မဟုတ်။
 ဒိဌဓမ္မိကေန၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော။ အတ္ထေနပိ၊ အကျိုးဖြင့်လည်း။
 အနုဂ္ဂဏှာတိယေဝ၊ ချီးမြှောက်တော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မိံ တသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်။ ဂမနေန၊ စစ်ထိုးသွားခြင်း၌။ မေ၊ ငါ့အား။ အဝုဗ္ဗိ၊ အစီးအပွားမရှိသည်။
 သစေ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်လတုံ။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
 အကာလော၊ အခါမဟုတ်သေး။ ဣတိ၊ သို့။ ဝက္ခတိ၊ မိန့်တော်မူလတုံ။ ပန၊
 စင်စစ်ကား။ ဝုဗ္ဗိ၊ အစီးအပွားသည်။ သစေ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်လတုံ။ တုဏှိ၊
 ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။
 စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုကောသလမင်းသည်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းသို့။
 ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်
 လျောက်ပတ်စွာ။ နိဿိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “မဟာရာဇ၊
 ကြီး။ ဟန္တ၊ ယခု။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ နေမွန်းတည့်သော အခါ၌။ ဝါ- နေ့တောတော၌။
 ကုတော၊ ဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆသိနု၊ လာသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်ကို။ ဝူပသမေတုံ၊
 ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ခဲ့၏။ “တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။
 ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊
 သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက် ထား(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပုဗ္ဗေပိ၊
 ၌လည်း။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ သေနာယ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါဖြင့် စစ်ထိုး
 အံ့သောငှါ။ အဗ္ဘဂ္ဂစ္ဆမာနာယ၊ ထွက်လာသည်ရှိသော်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏။
 ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ နာကြကုန်၍။ အကာလေ၊ စစ်ထိုးသင့်သော အခါ
 မဟုတ်သည်၌။ အဗ္ဘဂ္ဂမနံ နာမ၊ စစ်ထိုးအံ့သောငှါ သွားခြင်းမည်သည်ကို။ န ဂမိသု၊
 မသွားကြကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ တေန၊ ထိုကောသလမင်းသည်။
 ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မ
ဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိ
သတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ အတ္ထဓမ္မာနုဿာသကော၊ အကျိုး
အကြောင်းကိုပြ ဆုံးမတတ်သော။ သဗ္ဗတ္ထကအမစ္စော၊ အလုံးစုံသော အမှုကိစ္စကို
ရွက်ဆောင်သော အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ ရညော၊ ၏။ ပစ္စန္တေ၊
ပစ္စန္တရစ် သည်။ ကုပိတေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်။ ပစ္စန္တယောဓာ၊ ပစ္စန္တရစ်၌ နေကုန်သော
သူရဲတို့သည်။ ပဏ္ဏံ၊ လျှောက်စာကို။ ပေသေသုံ၊ ဆက်သစေကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊
ဗြဟ္မဒတ် မင်းသည်။ ဝဿကာလေ၊ မိုးတွင်းကာလ၌။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။
ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်ခက်တပ်ကို။ ဗန္ဓိ၊ ဖွဲ့(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊
သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အဌာသိ၊ ရပ်တည်(၏)ပြီ။ တသ္မိခဏေ၊
ထိုခဏ၌။ အဿာနံ၊ မြင်းတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကဠာယေ၊ ကုလားပဲတို့ကို။
သေဒေတွာ၊ ပေါင်းနှေး၍။ ဝါ- ပြုတ်၍။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၍။ ဒေါဏိယံ၊
မြင်းစာခွက်၌။ ပက္ခိပိသု၊ ထည့်ကုန်(၏)ပြီ။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ မက္ကဋေသု၊ မျောက်
တို့တွင်။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ မက္ကဋေ၊ မျောက်သည်။ ရက္ခာ၊ သစ်ပင်မှ။
ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍။ တတော၊ ထိုမြင်းတို့ စားခွက်မှ။ ကဠာယေ၊ ကုလားပဲတို့ကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝါ- ပါးစပ်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဟတ္ထေဟိပိ၊
လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်၍။ ရက္ခေ၊ သစ်ပင်ပေါ်၌။
နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်လျက်။ ခါဒိတုံ၊ စားအံ့သောငှါ။ အာရဟိ၊ အားထုတ်၏။ အထ၊
၌။ ခါဒမာနဿ၊ ခဲစားစဉ်။ အဿ၊ ထိုမျောက်၏။ တစ်နည်း- အဿ၊ ထိုမျောက်
သည်။ ခါဒမာနဿ၊ စားစဉ်။ တစ်နည်း- ခါဒမာနဿ၊ ခဲစားသော။ အဿ၊
ထိုမျောက်၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ဧကော၊ တစ်စေ့သော။ ကဠာယော၊
ကုလားပဲသည်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိ၊ ကျ၏။ သော၊ ထိုမျောက်သည်။ မုခေန စ၊
ခံတွင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်သော် လည်းကောင်း။
ဂဟိတေ၊ ယူအပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကဠာယေ၊ ကုလားပဲတို့ကို။
ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ရက္ခာ၊ သစ်ပင်မှ။ ဩရုယု၊ သက်၍။ တမေဝ ကဠာယံ၊ ထိုကျသော
ကုလားပဲတစ်စေ့ကိုသာလျှင်။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်။ တံ
ကဠာယံ၊ ထိုကျသော ကုလားပဲတစ်စေ့ကို။ အဒိသ္မာဝ၊ မမြင်၍သာလျှင်။ ပုန၊
တစ်ဖန်။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်သို့။ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍။ အဇ္ဈေ၊ တရားတွေ့ရာ၌။
သဟဿပရာဇိတော ဝိယ၊ ဥစ္စာတစ်ထောင်ရှုံးသော သူကဲ့သို့။ သောစမာနော၊

စိုးရိမ်လျက်။ ဒုမ္မုခေါ၊ မျက်နှာမသာသည်ဖြစ်၍။ ရုက္ခသာခါယံ၊ သစ်ခက်၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မက္ကဋ္ဌဿ၊ မျောက်၏။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ “ဘော၊ အိုအမတ်။ မက္ကဋ္ဌေန၊ မျောက်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဧတံ နာမ၊ ထိုအမှုအရာမည်သည်ကို။ ပဿထ ကိ၊ မြင်သလော။” တစ်နည်း- “ဧတံ၊ ထိုအမှုအရာကို။ ပဿထ၊ မြင်၏လော။ ကိ နာမ၊ အဘယ်မည်သော အမှုနည်း။” ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဗဟံ၊ များသည်ကို။ အနဝလောကေတွာ၊ မကြည့် ကုန်မူ၍။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဒုဗ္ဗုဒ္ဓိနော၊ ပညာ မရှိကုန်သော။ ဗာလာ၊ လူမိုက်တို့သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။ ကရောန္တိယေဝ၊ ပြုကုန်မြဲသတည်း။” ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ဗာလော ဝတာယံ။ ပ။ ဂဝေသတီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၅၁။ “ဗာလော ဝတာယံ ဒုမသာခဂေါစရော၊

ပညာ ဇနိန္ဒ နယိမဿ ဝိဇ္ဇတိ။

ကဠာယမုဋ္ဌိ အဝကိရိယ ကေဝလံ၊

ဧကံ ကဠာယံ ပတိတံ ဂဝေသတီ”တိ။

ဂါထာအနက် ဇနိန္ဒ၊ လူတို့ကို အစိုးရသော မင်းမြတ်။ အယံ ဒုမသာခဂေါစရော၊ ဤသစ်ပင်တို့၏အခက်တို့၌ ကျက်စားတတ်သော မျောက်သည်။ ဗာလော ဝတာ၊ မိုက်စွတ်ကား။ ကုမဿ၊ ဤမျောက်အား။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ ဒုမသာခ-ဂေါစရော၊ ဤမျောက်သည်။ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော။ ကဠာယမုဋ္ဌိ၊ ပဲဆုပ်ကို။ အဝကိရိယ၊ ဖရိုဖရဲကြိုလိုက်၍။ ပတိတံ၊ ကျလေသော။ ဧကံ ကဠာယံ၊ ပဲတစ်စေ့ကို။ ဂဝေသတိ၊ ရှာ၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ၌။ ဒုမသာခဂေါစရောတိ၊ ဒုမသာခဂေါစရော ဟူသည် ကား။ မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်သည်။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သော၊ ထိုမျောက်သည်။ ဒုမသာခါသု၊ သစ်ခက်တို့၌။ ဂေါစရံ၊ အစာကို။ ဝါ- စားကျက်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ သာဝ၊ ထိုသစ်ခက်သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုမျောက်၏။ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာ သည်။ သဗ္ဗရဏဘူမိဘူတာ၊ လှည့်လည်ရာမြေဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သော၊ ထိုမျောက်ကို။ “ဒုမသာခဂေါစရော”တိ၊ “ဒုမသာခ-
ဂေါစရ” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇနိန္ဒာတိ၊ ဇနိန္ဒဟူသည်ကား။ ရာဇာနံ၊
မင်းကြီးကို။ အာလပတိ၊ ရှေးရှုခေါ်ဝေါ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
ပရမိဿရဘာဝေန၊ သူတစ်ပါးတို့အား အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇနဿ၊
လူအပေါင်းအား။ ဣန္ဒော၊ အစိုးရသည်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဇနိန္ဒော၊
ဇနိန္ဒမည်၏။ ကဠာယမုဋ္ဌိန္ဒိ၊ ကဠာယမုဋ္ဌိ ဟူသည်ကား။ စရဏကမုဋ္ဌိ၊ ကုလားပဲ
စေ့ကို။ “ကာဠရာဇမာသမုဋ္ဌိ”န္ဒိပိ၊ “ကာဠရာဇမာသမုဋ္ဌိ”ဟူ၍လည်း။ ဝဒန္တိယေဝ၊
ဆိုကြကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အဝကိရိယာတိ၊ အဝကိရိယဟူသည်ကား။
အဝကိရိတွာ၊ ဖရိုဖရဲဖြန့်ကျဲ၍။ ကေဝလန္တိ၊ ကေဝလံဟူသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော။ ဂဝေသတီတိ၊ ဂဝေသတိဟူသည်ကား။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိတံ၊
ကျသော။ ဧကမေဝ၊ တစ်စေ့သာလျှင် ဖြစ်သော ပဲစေ့ကို။ ပရိယေသတိ၊
လိုက်ရှာ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တံ၊
ထိုမျောက် ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ အာမန္တေတွာ၊
သိစေလို၍။ “ဧဝမေဝပ။ ဝါနရော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။
ဂါယံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၅၂။ “ဧဝမေဝ မယံ ရာဇ ယေ စညေ အတိလောဘိနော။

အပ္ပေန ဗဟုံ ဇိယျာမ၊ ကဠာယေနေဝ ဝါနရော”တိ။

ဂါထာအနက် ရာဇ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဝါနရော၊ မျောက်သည်။ ဧကံ
ကဠာယံ၊ ပဲတစ်စေ့ကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာသည်ရှိသော်။
ကဠာယေန၊ ပဲတစ်စေ့ကြောင့်။ သဗ္ဗကဠာယေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ပဲတို့မှ။
ပရိဟီနော ဣဝ၊ ယုတ်လျော့သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အတိ-
လောဘိနော၊ အလွန်လောဘကြီးကုန်သော။ အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ယေ
ဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်းကောင်း။ မယဉ္စ၊ ငါတို့သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပေန၊
အနည်းငယ်သော အကြောင်းကြောင့်။ ဗဟုံ၊ များစွာသော အကျိုးကို။ ဇိယျာမ၊
ဖျက်ဆီးကုန်လတုံ။

တတြ၊ ထိုဂါထာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတံသည်ကား။ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သော အနက်တည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မယဉ္ဇ၊ ငါတို့သည် လည်းကောင်း။ အညေ၊ ငါတို့မှ တစ်ပါးကုန်သော။ လောဘာဘိဘူတာ၊ လောဘသည် လွမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဇနာ စ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပေန၊ အနည်းငယ်သော အကျိုးကြောင့်။ ဗဟုံ၊ များစွာသော အကျိုးကို။ ဇိယျာမ၊ ဖျက်ဆီးကုန်လတံ။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အကာလေ၊ အခါ မဟုတ်သော။ ဝဿာနသမယေ၊ မိုးတွင်းကာလ၌။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန် သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပကဿ၊ အနည်းငယ်သော။ အတ္ထဿ၊ အကျိုး၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဗဟုကာ၊ များစွာကုန်သော။ အတ္ထာ၊ အကျိုးသည်။ ပရိဟာယာမ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ကဠာယေနေဝ ဝါနရောတိ၊ ကဠာယေနေဝ ဝါနရော ဟူသည်ကား။ အယံ ဝါနရော၊ ဤမျောက်သည်။ ဧကံ၊ တစ်စေ့သော။ ကဠာယံ၊ ကုလားပဲကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာမှီးသည်ဖြစ်၍။ ဧကေန၊ တစ်စေ့ သော။ တေန ကဠာယေန၊ ထိုကုလားပဲကြောင့်။ သဗ္ဗကဠာယေဟိ၊ အလုံးစုံသော ကုလားပဲတို့မှ။ ပရိဟိနော၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ မယမ္ပိ၊ တပည့်တော်တို့ သည်လည်း။ အကာလေန၊ အခါမဟုတ်သဖြင့်။ ကန္တရပဒရာဒီသု၊ ချောင်း၊ မြောင်း၊ ထုံးအိုင်တို့သည်။ ပူရေသု၊ ပြည့်ကုန်သည် ရှိသော်။ ဂစ္ဆမာနာ၊ သွားကြကုန်သည် (ဖြစ်၍)ရှိသော်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ မပြောပလောက်ဖွယ် အနည်းငယ်လည်း ဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာမှီးကြကုန်လျက်။ ဝါ- ရှာမှီးရင်း။ ဗဟူဟိ၊ များစွာ ကုန်သော။ ဟတ္ထိဝါဟနအဿဝါဟနာဒီဟိစေဝ၊ ဆင်ယာဉ် မြင်းယာဉ် အစရှိသည်တို့မှလည်းကောင်း။ ဗလကာယေန၊ ဗိုလ်ပါမှလည်းကောင်း။ ပရိဟာယိဿာမ၊ ယုတ်လျော့ကုန်အံ့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အကာလေ၊ အခါ မဟုတ်သည်၌။ ဂန္တံ၊ စစ်တိုက်သွားခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ ဩဝါဒံ၊ ဩဝါဒကို။ ဝါ- အဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တတော၊ ထိုဥယျာဉ်မှ။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ ဗာရာဏသီမေဝ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့သာလျှင်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်(၏)ပြီ။ စောရာပိ၊ ခိုးသူတို့သည်လည်း။ “ရာဇာ၊ မင်းသည်။ စောရမဒ္ဒနံ၊ ခိုးသူကို ဆုံးမခြင်းကို။ ဝါ- နှိမ်နင်းခြင်းကို။

ကရိသာမိ၊ ပြုအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခန္ဓော ကိရ၊ ထွက်သသတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။ ပစ္စန္တတော၊ ပစ္စန္တရစ်မှ။ ပလာယိသု၊ ပြေးလေကုန် (၏)ပြီ။ ပစ္စုပ္ပန္နပိ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၌လည်း။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ “ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ နိက္ခန္ဓော ကိရ၊ ထွက်သတတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။ ပလာယိသု၊ ပြေးလေကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုတွာ၊ နာကြား၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်လှည့်လည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သာဝတ္ထိမေဝ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့သာလျှင်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤကဋ္ဌာယမုဋ္ဌိဇာတ်တရား ဒေသနာကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ဟူမူကား။ “မဟာရာဇ မြတ်သော မင်းကြီး။ ဧတရဟိ၊ ဤ။ အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ပဏ္ဍိတာမစ္စော၊ ပညာရှိသော အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ပရိသမာနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

ဆဌာ၊ သော။ ကဋ္ဌာယမုဋ္ဌိဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇။ တိန္ဒြကဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္ထာ၊ သည်။ “ဓနုဟတ္ထ ကလာပေဟိ”တိအာဒိကေန၊ “ဓနုဟတ္ထကလာပေဟိ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ ဤတိန္ဒြကဇာတ်ကို။ ဇောဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ပညာပါရမီ၊ ပညာပါရမီကို။ အာရပ္ပ၊ ၍။ ကထေသိ၊ (၏)ပြီ။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာဗောဓိဇာတကေ ဝိယ စ၊ မဟာဗောဓိဇာတ်၌ကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ ဥမင်္ဂဇာတကေ ဝိယ စ၊ ဥမင်္ဂဇာတ်၌ကဲ့သို့လည်းကောင်း။

အတ္တနော၊ ကိုယ် တော်၏။ ဝါ- မိမိ၏။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဝဏ္ဏိတံ၊ ချီးမွမ်းအပ် သည်ကို။ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ ဤယခုအခါ၌သာလျှင်။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌ လည်း။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ပညဝါယေဝ၊ ပညာရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဥပါယကုသလောယေဝ၊ အကြောင်း၌လိမ္မာသည် သာလျှင်တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဝါနရယောနိယံ၊ မျောက်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ အသီတိသဟဿဝါနရဂဏပရိဝါရော၊ ရှစ်သောင်းသော မျောက်တို့သည် ခြံရံအပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဟိမဝန္တာပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ တဿ၊ ထိုဟိမဝန္တာ အရပ်၏။ အာသန္တေ၊ အနီး၌။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ပစ္စန္တဂါမကော၊ ပစ္စန္တရစ် ရွာသည်။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဝသတိ၊ လူနေ၏။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဥဗ္ဗသတိ၊ ပျက်စီး၏။ တဿ ဂါမဿ၊ ထိုရွာ၏။ မဇ္ဈေ၊ ပန၊ အလယ်၌ကား။ သာခါဝိဋ္ဌပသမ္ပန္နော၊ အခက်အခွနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဓုရဖလော၊ ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်သော အသီးရှိသော။ ဧကော တိန္ဒြကရုက္ခော၊ တည်ပင်တစ်ပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝါနရဂဏော၊ မျောက် အပေါင်းသည်။ ဥဗ္ဗသိတကာလေ၊ ရွာပျက်စီးသော ကာလ၌။ အာဂန္တာ၊ လာလတ် ၍။ တဿ၊ ထိုတည်ပင်၏။ ဖလာနိ၊ အသီးတို့ကို။ ခါဒတိ၊ စား၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အပရသ္မိ၊ တစ်ပါးသော။ ဖလဝါရေ၊ သီးသော အလှည့်၌။ သော ဂါမော၊ ထိုရွာသည်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အာဝါသော၊ နေသော လူရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ဒဠပရိက္ခိတ္တော၊ မြဲမြံလုံခြုံသော အရံအတားရှိ၏။ ဒွါရယုတ္တော၊ တံခါးနှင့်ယှဉ်၏။ သောပိ၊ ရုက္ခော၊ ထိုတည်ပင်သည်လည်း။ ဖလဘာရနမိ တသာခေါ၊ အသီးလေးခြင်းကြောင့် ညွတ်သောအခက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဝါနရဂဏော၊ မျောက်အပေါင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ စိန္တေသိ၊ ဟူမူကား။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ အသုကဂါမေ၊ ဤမည်သော ရွာ၌။ တိန္ဒြကဖလာနိ၊ တည်သီးတို့ကို။ ခါဒါမ၊ စားကြကုန်၏။ သော ရုက္ခော၊ ထိုတည်ပင်သည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဖလိတော၊ နုခေါ၊ အသီးသီး သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ နော ဖလိတော၊ အသီးမသီးသလော။

သော ဂါမော၊ ထိုရွာသည်။ အာဝါသိတော၊ လူတို့နေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ နော အာဝါသိတော၊ လူတို့မနေသလော။ ကုတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ ဧဝံ ပန၊ ဤသို့လျှင်။ “ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ကုမံ ပဝတ္တိ၊ ဤဖြစ်ပုံအကြောင်းကို။ ဇာနာဟိ၊ သိရှိရအောင် စုံစမ်းချေ။ ကုတိ၊ သို့။ ဧကံ ဝါနရံ၊ မျောက်တစ်ကောင်ကို။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်ပြီ။ သော၊ ထိုမျောက်သည်။ ဂန္ဓာ၊ အစုံစမ်းသွား၍။ ရုက္ခဿ၊ တည်ပင်၏။ ဖလိတ ဘာဝံ စ၊ အသီးသီးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂါမဿ၊ ရွာ၏။ ဂါဠဝါသဘာဝံ စ၊ ရွာ၌ ဝင်၍ လူနေသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အာဂန္ဓာ၊ လာလတ်၍။ ဝါနရာနံ၊ မျောက်တို့အား။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြား(၏)ပြီ။

ဝါနရာ၊ မျောက်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုတည်ပင်၏။ ဖလိတဘာဝံ၊ အသီးသီးသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။ “မဓုရာနိ၊ ချိုမြိန်ကုန်သော။ တိန္ဒြကဖလာနိ၊ တည်သီး တို့ကို။ ခါဒိဿာမ၊ စားကုန်အံ့”။ ကုတိ၊ သို့။ ဥဿာဟဇာတာ၊ အားထုတ်ခြင်း ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝါနရိန္ဒဿ၊ မျောက်မင်းအား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်(၏)ပြီ။ ဝါနရိန္ဒော၊ မျောက်မင်းသည်။ “ဂါမော၊ ရွာသည်။ အာဝါသော၊ လူနေ သလော။ အနာဝါသော၊ လူမနေသလော”။ ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဒေဝ၊ အရှင်မျောက်မင်း။ အာဝါသော၊ လူနေပါ၏။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ န ဂန္တဗ္ဗံ၊ မသွားအပ်။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဗဟုမာယာ၊ မာယာများကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “ဒေဝ၊ အရှင် မျောက်မင်း။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ပဋိသလ္လာနဝေလာယ၊ အိပ်ပျော်ချိန်ဖြစ်သော။ အမုရတ္တသမယေ၊ သန်းခေါင်ယံအခါ၌။ ခါဒိဿာမ၊ စားကုန်အံ့”။ ကုတိ၊ သို့။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော မျောက်တို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ ဝါနရိန္ဒ၊ မျောက်မင်းကို။ သမ္ပဋိတ္ထပေတွာ၊ ဝန်ခံစေကုန်၍။ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာမှ။ ဩတရိတွာ၊ သက်ခဲ့ကုန်ပြီး၍။ တဿ ဂါမဿ၊ ထိုရွာ၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ပဋိသလ္လာနကာလံ၊ အိပ်ပျော်ချိန်ကာလကို။ အာဂမယမာနာ၊ ငုံ့လင့်ကုန်လျက်။ မဟာပါသာဏပိဋေ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်၌။ သယိတွာ၊ အိပ်ကြကုန်၍။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ သန်းခေါင်ယံ၌။ မနုဿေသု၊

လူတို့သည်။ နိဒ္ဒါ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဩက္ကမန္တေသု၊ သက်ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ရုက္ခံ၊ တည်ပင်သို့။ အာရုယျ၊ တက်ကုန်၍။ ဖလာနိ၊ တည်သီးတို့ကို။ ခါဒိသု၊ စားကြကုန်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ သရီရကိစ္စေန၊ ကိုယ်၏ကိစ္စဖြင့်။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဂါမမဇ္ဈဂတော၊ ရွာ၏အလယ်သို့ သွားသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လသော်။ ဝါနရေ၊ မျောက်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ အာစိက္ခိ၊ ပြောကြား(၏)ပြီ။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဓနုကလာပံ၊ လေးတောင့်ကို။ သန္ဓယိတွာ၊ ဖွဲ့ကုန်လျက်။ နာနာဝုဓဟတ္တာ၊ အထူးထူးသော လက်နက်စွဲကိုင်လျက်။ ဝါ- အထူးထူးသော လက်နက်လက်၌ရှိကြကုန်လျက်။ လေဉ္စ၊ ဒဏ္ဍာဒီနိ၊ ခဲ၊ တုတ်၊ လှံတံအစရှိသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူကုန်၍။ “ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်။ ပဘာတာယ၊ လင်းလတ်သည်ရှိသော်။ ဝါနရေ၊ မျောက်တို့ကို။ ဂဏှိဿာမ၊ ဖမ်းကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ရုက္ခံ၊ တည်ပင်ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍။ အဋ္ဌသု၊ ရပ်တည်ကုန်(၏)ပြီ။ အသီတိသဟဿဝါနရာ၊ ရှစ်သောင်းကုန်သော မျောက်တို့သည်။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ မရဏဘယတဇ္ဇိတာ၊ သေဘေးမှကြောက်ကုန်ရကား။ ဝါ- ကြောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ “ဝါနရိန္ဒေန၊ မျောက်မင်းကို။ အညတြ ဌပေတွာ၊ ကြဉ်ထား၍။ နော၊ ငါတို့အား။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုမျောက်မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ “ဓနုဟတ္ထကလာပေဟိ။ပ။ ဘဝိဿတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်(၏)ပြီ။

၅၃။ “ဓနုဟတ္ထကလာပေဟိ၊ နေတ္တိသဝရဓာရိဘိ။

သမန္တာ ပရိကိဏ္ဏ'မှ၊ ကထံ မောက္ခော ဘဝိဿတိ”တိ။

ဂါထာအနက် ဝါနရိန္ဒ၊ မျောက်မင်း။ ဓနုဟတ္ထကလာပေဟိ၊ လေးတောင့်လက်စွဲကုန်သော။ နေတ္တိသဝရဓာရိဘိ၊ မြတ်သော သံလျှက်ကို ဆောင်ကုန်သော သူတို့သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ ပရိကိဏ္ဏမှ၊ ဝန်းရံကုန်၏။ ကထံ၊ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ မောက္ခော၊ သေဘေးမှ လွတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ဌံ။ ဓနုဟတ္ထကလာပေဟီတိ၊ ဓနုဟတ္ထကလာပေဟီ
 ဟူသည်ကား။ ဓနုကလာပဟတ္ထေဟိ၊ လေးတောင့်လက်နက်၌ ရှိကုန်သော။ ဝါ-
 လေး တောင့်လက်စွဲကုန်သော။ ဓနုနိ စေဝ၊ လေးတို့ကိုလည်းကောင်း။ သရ-
 ကလာပေဟီ စ၊ မြားတောင့်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ကုန်၍။ ဌိတေဟိ၊
 ရပ်တည်ကုန်သော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 နေတ္ထိသဝရဓာရိဘီတိ၊ နေတ္ထိ သဝရဓာရိဘိ ဟူသည်ကား။ ခဂ္ဂါ၊ သံလျှက်တို့ကို။
 နေတ္ထိသာ၊ နေတ္ထိသတို့ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဥတ္တမခဂ္ဂဓာရိဟိ၊ မြတ်သော
 သံလျှက်ကို ဆောင်ကုန်သော သူတို့သည်။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။
 ပရိကိဏ္ဍာတိ၊ ပရိကိဏ္ဍာဟူသည်ကား။ ပရိဝါရိတာ၊ ဝန်းရံအပ်ကုန်သည်။ အမှ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ကထန္တိ၊ ကထံဟူသည်ကား။ ကေန ဥပါယေ၊ အဘယ်သို့သော
 အကြောင်းဥပါယ်ဖြင့်။ ဝါ- အဘယ်နည်းလမ်းဖြင့်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ် တို့အား။
 မောက္ခော၊ သေဘေးမှ လွတ်မြောက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ န ခေါ၊ ဖြစ်လတ်နည်း။
 ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာတစ်ပုဒ်လုံး၏ အနက်တည်း။

တေသံ၊ ထိုမျောက်တို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝါနရိန္ဒော၊
 မျောက်မင်းသည်။ “တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မာ ဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်ကြကုန်လင့်။
 မနုဿာ နာမ၊ လူတို့မည်သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိကုန်၏။ အဇ္ဇပိ၊
 ယနေ့လည်း။ မဇ္ဈိမယာမော၊ မဇ္ဈိမယံသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ “အမေ၊ ငါတို့ကို။
 မာရေဿာမ၊ သတ်ကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိဝါရိတာနံ၊ ဝန်းရံကုန်သော။ တေသံ၊
 ထိုသူတို့အား။ ဣမဿ ကိစ္စဿ၊ ဝန်းရံခြင်းဟူသော ဤကိစ္စ၏။ အန္တရာယကရံ၊
 အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်။ အပိနာမ
 ဥပ္ပဇ္ဇေယျာ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်း မသိ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါနရေ၊ မျောက်တို့ကို။
 သမဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေလိုရကား။ ဝါ- သက်သာရာရစေ၍။ “အပ္ပေဝ ။ပ။
 တိန္ဒြက”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၅၄။ “အပ္ပေဝ ဗဟုကိစ္စာနံ၊ အတ္ထော ဇာယေထ ကောစိ နံ။

အတ္ထိ ရုက္ခဿ အတ္ထိန္တံ၊ ခဇ္ဇေယျေဝ တိန္ဒြက”န္တိ။

ဂါထာအနက် ဘောန္တော ဝါနရဂဏာ၊ အိုမျောက်အပေါင်းတို့။ ဗဟုကိစ္စာနံ၊

များသော ကိစ္စရှိကုန်သောသူတို့အား။ အညော၊ တစ်ပါးသော။

ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ခု သော။ အတ္ထော၊ အမှုကိစ္စသည်။ အပ္ပေဝ ဇာယေထ၊ ဖြစ်ငြား
အံ့လည်း မသိ။ ရုက္ခဿ၊ တည်ပင်၏။ အစ္ဆိန္ဒ၊ မပြတ်သော အသီးသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တိန္ဒြကံ၊ တည်သီးကို။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ခဇ္ဇေယျေဝ၊ အလိုရှိတိုင်းသာလျှင်
စားကြကုန်။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ဌံ။ နန္တိ၊ နံဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ နိပါတမတ္ထံ၊
အနက်မရ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဗဟုကိစ္စာနံ၊ များသော ကိစ္စရှိကုန်သော။ မနုဿာနံ၊
လူတို့အား။ အညော၊ တစ်ပါးသော။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ အတ္ထော၊ အမှုကိစ္စ
သည်။ အပ္ပေဝ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊
ဤဂါထာဌံ။ အတ္ထော ဧဝ၊ အနက်သာလျှင်တည်း။ အတ္ထိ ရုက္ခဿ အစ္ဆိန္ဒန္တိ၊
အတ္ထိ ရုက္ခဿ အစ္ဆိန္ဒဟူသည်ကား။ ဣမဿ ရုက္ခဿ၊ ဤတည်ပင်၏။ ဖလာနံ၊
အသီးတို့၏။ အာကမူပရိကမူနဝသေန၊ ရှေးရှုဆွဲငင်ခြင်း ထက်ဝန်းကျင်ဆွဲငင်ခြင်း၏
အစွမ်းဖြင့်။ အစ္ဆိန္ဒ၊ မပြတ်သော။ ဗဟု၊ များစွာသော။ ဌာနံ ဖလံ၊ အရာဌာနဖြစ်သော
အသီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ခဇ္ဇေယျေဝ တိန္ဒြကန္တိ၊ ခဇ္ဇေယျေဝ တိန္ဒြကံ
ဟူသည်ကား။ တိန္ဒြကဖလံ၊ တည်သီးကို။ ခဇ္ဇေယျေဝ ခဇ္ဇေယေဝ၊ အလိုရှိတိုင်း
သာလျှင် စားကြကုန်။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝါ- ချဲ့ဦးအံ့။ ဝေါ တုမေ၊ သင်တို့သည်။
ယာဝတကေန၊ အကြင်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော တည်သီးဖြင့်။
အတ္ထော၊ အလိုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်
ရှိသော တည်သီးကို။ ခါဒထ၊ စားကြကုန်လော့။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပဟရဏ-
ကာလံ၊ အသီးကို ပစ်ချအံ့သော အခါကို။ ဝါ- ပုတ်ချအံ့သော အခါကို။ ဇာနိဿာမ၊
သိကုန်အံ့။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ ဗောဓိသတ္ထော၊ သည်။ ကပိဂဏံ၊ မျောက်အပေါင်းကို။
သမဿာသေသိ၊ သက်သာရာရစေ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ဧတ္ထကံ၊
ဤမျှလောက်သော။ အဿာသံ၊ နှစ်သိမ့်ခြင်းကို။ အလဘမာနာ၊ မရကုန်သည်
ရှိသော်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမျောက်တို့သည်။
ဖလိတေန ဟဒယေန၊ နှလုံးကွဲသဖြင့်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။
ပါပုဏေယျံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ မဟာသတ္ထော ပန၊ ဘုရားလောင်းသည်ကား။
ဧဝံ သို့။ ဝါနရဂဏံ၊ မျောက်အပေါင်းကို။ အဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ “သဗ္ဗေ

အလုံးစုံကုန်သော။ ဝါနရေ၊ မျောက်တို့ကို။ သမာနေထ၊ စုရုံးကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမာနေန္တာ၊ စုရုံးကုန်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုမျောက်မင်း၏။ ဘာဂိနေယျံ၊ တူဖြစ်သော။ သေနကံ နာမ၊ သေနကအမည်ရှိသော။ ဝါနရံ၊ မျောက်ကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်ကုန်၍။ “သေနကော၊ သေနကမည်သော မျောက်သည်။ နာဂတော၊ ပါမလာ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာရောစေသုံ၊ မျောက်မင်းအား ကြားကုန်၏။ သေနကော၊ သေနကမည်သော မျောက်သည်။ သစေ နာဂတော၊ အကယ်၍ ပါမလာသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ “တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မာ ဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်ကြကုန်လင့်။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ သော၊ ထိုသေနကသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သေနကောပိ၊ သေနကသည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဝါနရဂဏဿ၊ မျောက် အပေါင်း၏။ ဂမနကာလေ၊ သွားသော ကာလ၌။ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ အိပ်ပျော်၍။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ပဗုဒ္ဓေါ၊ နိုးလတ်သည် ရှိသော်။ ကဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော မျောက်ကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်၍။ ပဒါနုပဒိကော၊ ခြေရာသို့ အစဉ်လျောက်သော ခြေရာရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဝါနရဂဏဿ၊ မျောက်အပေါင်းအား။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ ပရိယန္တေ၊ အစွန်ဖြစ်သော။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ဇာလေတွာ၊ ထွန်း၍။ ဝါ- တောက်စေ၍။ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ ကန္တန္တိယာ၊ ငင်သော။ မဟလ္လကိတ္ထိယာ၊ မိန်းမအိုကြီး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ခေတ္တံ၊ လယ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော။ ဂါမဒါရကော ဝိယ၊ ရွာသူသားငယ်ကဲ့သို့။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဥမ္မုကံ၊ မီးစကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥပရိဝါတေ၊ လေညာ၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ပဒိပေသိ၊ မီးတိုက်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ မက္ကဋေ၊ မျောက်တို့ကို။ ဆဉ္စေတွာ၊ စွန့်ကုန်၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ။ အဂမံသု၊ ပြေးကြကုန်(၏)ပြီ။ သွားကြကုန်ပြီ။ ဝါနရာ၊ မျောက်တို့သည်။ ပလာယန္တာ၊ ပြေးကြကုန်သည်ရှိသော်။ သေနကဿ၊ သေနက၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဧကေကံ၊ တစ်လုံးတစ်လုံးစီသော။ ဖလံ၊ တည်သီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူကြကုန်၍။ ပလာယိသု၊ ပြေးကြကုန်(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတိန္ဒြကဇာတ်တရားဒေသနာ တော်ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ကိံ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ဟူမူကား။ “ဧတရဟိ၊ ဌံ။ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ် အမည်ရှိသော။ သက္ကော၊ သာကီဝင်သည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ဘာဂိ နေယျော၊ တူဖြစ်သော။ သေနကော၊ သေနကမည်သော မျောက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌံ။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ငါဘုရားပရိသတ်သည်။ တဒါ၊ ဌံ။ ဝါ- တုန်းက။ ဝါနရဂဏော၊ မျောက်အပေါင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌံကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌံ။ ဝါ- တုန်းက။ ဝါနရိန္ဒော၊ မျောက်မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

သတ္တမာ၊ သော။ တိန္ဒြကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈။ ကစ္ဆပဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ သည်။ “ဇနိတ္တံ မေ ဘဝိတ္တံ မေ”တိအာဒိကေန၊ “ဇနိတ္တံ မေ ဘဝိတ္တံ မေ” ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိ မဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤကစ္ဆပဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံ၊ သော။ အဟိဝါတ ကရောဂမုတ္တံ၊ ယဉ်းနာမ္ပလွတ်သော အမျိုးသားကို။ အာရဗ္ဗ၊ ဤ။ ကထေသိ၊ ဟောကြား တော်မူ(၏)ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌံ။ ဧကသ္မိံ ကုလေ၊ တစ်ဦးသော အမျိုး၌။ အဟိဝါတက ရောဂေါ၊ ယဉ်းနာသည်။ ဥပ္ပဇိ ကိရ၊ ဖြစ်သတဲ့။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ “တာတာ၊ ချစ်သား။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ မာ ဝသ၊ မနေလင့်။ ဘိတ္တိံ၊ နံရံကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖောက်၍။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ရက္ခ၊ စောင့်လေလော့။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အာဂန္ဓာ၊ လာလတ်၍။ ဣမသ္မိံ နာမ ဌာနေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌။ မဟာနိဓာနံ၊ မြှုပ်၍ ထားအပ်သော များစွာသော ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်ဖော်၍။ ကုဋ္ဌမ္ပံ၊ ဥစ္စာကို။ သဏ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဝါ- ကောင်းစွာတည်စေ၍။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဇီဝေယျာသိ၊ အသက်မွေးရစ်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်(၏)ပြီ။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ တေသံ၊ ထိုမိဘတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သမ္ပဋိဗ္ဗိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဘိတ္တိံ၊ နံရံကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖောက်၍။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။

အတ္တနော၊ ဇာ၊ ရောဂေ၊ အနာရောဂါသည်။ ဝူပသန္တေ၊ ငြိမ်းလတ်သည်ရှိသော်။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ မဟာနိဓာနံ၊ မြှုပ်ထားအပ်သော များစွာသော ဥစ္စာကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်ဖော်၍။ ကုဋုမ္ပံ၊ ဥစ္စာကို။ သဏ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဝါ- ကောင်းစွာ တည်စေ၍။ ယရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင် သော လူတို့ဘောင်၌။ ဝသိ၊ နေ(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့ သ၌။ သပ္ပိတေလာဒီနိ စေဝ၊ ထောပတ် ဆီ အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုစ္ဆာဒနာဒီနိ စ၊ အဝတ်အရုံအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူခဲ့စေ၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ သတ္တာ၊ သည်။ တေန၊ ထိုအမျိုးသားနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပဋိသန္တာရံ၊ စကားအစေ့အစပ်ကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ “တုမှာကံ၊ သင်ဒါယကာ တို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အဟိဝါတကရောဂေါ၊ ယဉ်းနာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အဿုမှ၊ ကြားဖူးကုန်(၏)ပြီ။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ၊ သင်သည်။ မုတ္တော၊ အနာမှလွတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုဖြစ်ပုံ အကြောင်းအရာကို။ အာစိက္ခံ၊ လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ ခေါ၊ စင်စစ်လျှင်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဘယေ၊ ဘေးသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ ဇာ။ ဝသနဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ အာလယံ၊ တပ်စွန်းခြင်းကို။ ဝါ- တွယ်တာခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသော အရပ်သို့။ အဂတာ၊ မသွား ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကုန်ဖူး(၏)ပြီ။ အနာလယံ၊ မတပ်စွန်းခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသော အရပ်သို့။ ဂတာ ပန၊ သွားကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်ကား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိသု၊ ရကုန်ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ တေန၊ ထိုဒါယကာသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ် သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကာသိ ဂါမကေ၊ ကာသိရွာငယ်၌။ ကုမ္ဘကာရကုလေ၊ အိုးထိန်းသည်၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကုမ္ဘကာရကမ္ပံ၊ အိုးထိန်းသည်အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပုတ္တဒါရံ၊

သားမယားကို။ ပေါသေသိ၊ မွေး၏။ တဒါ ပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ ဗာရာဏသီယံ၊
၌။ မဟာနဒိယာ၊ မြစ်ကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဧကာဗဒ္ဓေါ၊ တစ်စပ်တည်းသော။
မဟာဇာတဿရော၊ အလိုလိုဖြစ်သော အိုင်ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ရှိသည်
ဖြစ်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုအိုင်ကြီးသည်။ ဗဟုဥဒက ကာလေ၊ ရေများသော ကာလ၌။
ဝါ- များသော ရေရှိသော ကာလ၌။ နဒိယာ၊ မြစ်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဧကောဒကော၊
ရေတစ်စပ်တည်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒကော၊ ရေသည်။ မန္တိဘူတေ၊
နည်းလတ်သော်။ ဝိသု၊ အသီးအခြား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မစ္ဆကစ္ဆပါ ပန၊ ငါး
လိပ်တို့သည်ကား။ “ဣမသ္မိ သံဝစ္ဆရေ ဤနှစ်၌။ သုဠိကာ၊ မိုးကောင်းသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ဣမသ္မိ သံဝစ္ဆရေ ဤနှစ်၌။ ဒုဗ္ဗဋ္ဌိကာ၊ မိုးခေါင်သည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တသ္မိ
သရေ၊ ထိုအိုင်၌။ နိဗ္ဗတ္တမစ္ဆကစ္ဆပါ၊ ဖြစ်သော ငါးလိပ်တို့သည်။ “ဣမသ္မိ သံဝစ္ဆရေ
ဤနှစ်၌။ ဒုဗ္ဗဋ္ဌိကာ၊ မိုးခေါင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥ တွာ၊
သိကုန်၍။ ဥဒကဿ၊ အိုင်ရေ၏။ ဧကာဗဒ္ဓကာလေယေဝ၊ မြစ်ရေနှင့်
တစ်စပ်တည်းသော ကာလ၌သာလျှင်။ တမှာ သရာ၊ ထိုအိုင်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်
ကုန်၍။ နဒိ၊ မြစ်သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန် (၏)ပြီ။ ဧကော၊ တစ်ကောင် သော။
ကစ္ဆပေါ ပန၊ လိပ်သည်ကား။ “ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဇာတဌာနံ၊
ဖွားရာအရပ်တည်း။ ဝမ္မိတဌာနံ၊ ကြီးမြင့်ရာအရပ်တည်း။ ဝါ- ကြီးပြင်းရာ
အရပ်တည်း။ မာတာပိတူဟိ၊ မိဘတို့သည်။ ဝသိတဌာနံ၊ နေအပ်ရာအရပ်တည်း။
အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ၊ ဤအရပ်ကို။ ဇဟိတံ၊ စွန့်အံ့သောငှါ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်”။
ဣတိ၊ သို့။ နဒိ၊ မြစ်သို့။ န အဂမာသိ၊ မသွား။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နိဒါယသမယေ၊
နွေကာလ၌။ တတ္ထ၊ ထိုအိုင်တို့၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဆိဇ္ဇိ၊ ပြတ်(၏)ပြီ။ သော
ကစ္ဆပေါ၊ ထိုလိပ်သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ မတ္တိကဂဟဏဌာနေ၊
မြေစိုင်ယူရာအရပ်၌။ ဘူမိ၊ မြေကို။ ခဏိတွာ၊ တူး၍။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ တစ်နည်း-
ဘူမိ၊ ကို။ ခဏိတွာ၊ ကျစ်၍။ ပါဝိသိ၊ ဝပ်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “မတ္တိကံ၊
မြေစိုင်ကို။ ဂဟေဿာမိ၊ ယူအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္နာ၊ သွား၍။
မဟာကုဒ္ဒါလေန၊ ပေါက်တူးကြီးဖြင့်။ ဘူမိ၊ မြေကို။ ခဏန္တော၊ ပေါက်သည်ရှိသော်။
ကစ္ဆပဿ၊ လိပ်၏။ ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုန်းကို။ ဘိန္နိတွာ၊ ပေါက်မိ၍။ ဝါ- ခွဲ၍။
မတ္တိကပိဏ္ဍံ၊ ဝိယ၊ မြေစိုင်ကိုကဲ့သို့။ ကုဒ္ဒါလေနော၊ ပေါက်တူးနှင့်သာလျှင်။ နံ၊

ထိုလိပ်ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ထလေ၊ ကုန်း၌။ ဝါ- ကြည်းကုန်း၌။ ပါတေသိ၊ ကျစေ (၏)ပြီ။ သော၊ ထိုလိပ်သည်။ ဝေဒနာပုတ္တော၊ ဝေဒနာသို့ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ အာလယံ၊ တပ်စွန်းခြင်းကို။ ဝါ- တွယ်တာခြင်းကို။ ဇဟိတံ၊ စွန့်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏိံ၊ ရောက်ရ(၏)ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပရိဒေဝမာနော၊ ငိုကြွေးလိုရကား။ “ဇနိတ္တံ မေ ဘဝိတ္တံ။ပ။ သိယာ”တိ။ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဝေါစ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၅၅။ “ဇနိတ္တံ မေ ဘဝိတ္တံ မေ၊ ဣတိ ပဏေ အဝဿယိ။
တံ မံ ပဏော အဇ္ဈဘဝိ၊ ယထာ ဒုဗ္ဗလကံ တထာ။
တံ တံ ဝဒါမိ ဘဂ္ဂဝ၊ သုဏောဟိ ဝစနံ မမ။

ဂါထာအနက် ဘဂ္ဂဝ၊ ဘဂ္ဂဝ။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဇနိတ္တံ၊ ဖွားရာအရပ်တည်း။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဘဝိတ္တံ၊ ကြီးပြင်းရာ အရပ်တည်း။ ဣတိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်း ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဏေ၊ ညွှန်၌။ အဝဿယိ၊ နေမိချေ၏။ တံ မံ၊ ထိုငါ့ကို။ ပဏော၊ ညွှန်သည်။ ဒုဗ္ဗလကံ၊ အားနည်းသောသူကို။ အဇ္ဈဘဝိ ယထာ၊ အားရှိသသူ နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အဇ္ဈဘဝိ၊ နှိပ်စက်၏။ ဝါ၊ သေချက်မျက်မှောက် ရောက်စေ၏။ တံ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝဒါမိ၊ ဆိုပေအံ့။ ဘဂ္ဂဝ၊ ဘဂ္ဂဝ။ တွံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏောဟိ၊ နာဘိ လတ်သေး။

၅၆။ ဂါမေ ဝါ ယဒိ ဝါ ရညေ၊ သုခံ ယတြာဓိဂစ္ဆတိ။
တံ ဇနိတ္တံ ဘဝိတ္တု၊ ပုရိသဿ ပဇာနတော။
ယမ္ပိ ဇီဝေ တမ္ပိ ဂစ္ဆေ၊ န နိကေတဟတော သိယာ”တိ။

ဂါထာအနက် ဂါမေ ဝါ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း။ ယဒိ၊ ထိုမြို့။ အရညေ ဝါ၊ တော၌ လည်းကောင်း။ ယတြ၊ အကြင်အရပ်၌။ သုခံ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ ပဇာနတော၊ အကျိုးရှိသည် မရှိသည် အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိသော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ ဇနိတ္တု၊ ဖွားရာအရပ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝိတ္တံ၊

ကြီးပြင်းရာအရပ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ယမ္မိ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဇီဝေ၊ အသက်ရှင်ရာ၏။ တမ္မိ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂစ္ဆေ၊ သွားရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ နိကေတဟတော၊ နေရာအရပ်သတ်သည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ ဇနိတ္တံ မေ ဘဝိတ္တံ မေတိ၊ ဇနိတ္တံ မေ ဘဝိတ္တံ မေဟူသည်ကား။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်ဒေသ ဤဌာနသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဇာတဌာနံ၊ မွေးဖွားရာအရပ်ဌာနတည်း။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်ဒေသ ဤဌာနသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝမ္မိတဌာနံ၊ ကြီးပြင်းရာ ပဝတ္တိဌာနတည်း။ ဣတိ ပဏေ အဝဿယိန္တိ၊ ဣတိ ပဏေ အဝဿယိဟူသည်ကား။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤမွေးရပ်ဌာန ကြီးပြင်းရာဌာနဟူသော ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမသ္မိံ ကဒ္ဒမေ ဤညွန့်၌။ အဝဿယိ၊ မှီရာဖြစ်ပြီ။ နိပဇ္ဈိ၊ ဝပ်ပြီ။ ဝါသံ၊ ညွန့်၌နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုခဲ့ပြီ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဇ္ဈဘဝိတိ၊ အဇ္ဈဘဝိဟူသည်ကား။ အဓိအဘဝိ၊ အားရှိသသူ နှိပ်စက်ပြီ။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေပြီ။ ဘဂ္ဂဝါတိ၊ ဘဂ္ဂဝဟူသည်ကား။ ကုမ္ဘကာရံ အိုးထိန်းသည်ကို။ အာလပတိ၊ ရှေးရှုခေါ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဂ္ဂဝါတိ၊ ဘဂ္ဂဝဟူသော။ ယဒိဒံ ယာ ဧသာ၊ ဤအမည်အနွယ်ကို ပညတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧသာ၊ ဤအမည်အနွယ်ကို ပညတ်ခြင်းသည်။ ကုမ္ဘကာရာနံ၊ အိုးထိန်းသည်တို့၏။ နာမဂေါတ္တပညတ္တိ၊ အမည်အနွယ်ကို ပညတ်ခြင်းတည်း။ သုခန္တိ၊ သုခံဟူသည်ကား။ ကာယိက စေတသိကဿာဒံ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး၌ ဖြစ်သော သက်သာရာကို။ တံ ဇနိတ္တံ ဘဝိတ္တဉ္ဇာတိ၊ တံ ဇနိတ္တံ ဘဝိတ္တဉ္ဇဟူသည်ကား။ တံ ဇာတဌာနဉ္စ၊ ထိုမွေးဖွားရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ တံ ဝမ္မိတဌာနဉ္စ၊ ထိုကြီးပြင်းရာ အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ “ဇနိတ္တံ၊ ဘဝိတ္တံ”န္တိ၊ “ဇနိတ္တံ ဘဝိတ္တံ”ဟူ၍။ ဒီဃဝသေန၊ ဒီဃသရ၏အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ပါဌော၊ ပါဌတစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ အချို့ပေစာ၌ ရှိသေး၏။ သော၊ ထိုဇနိတ္တံ ဘဝိတ္တံဟု ဒီဃသရနှင့်ရှိသော ပုဒ်အနက်သည်။ အတ္ထော ဧဝ၊ ဤဇနိတ္တံ ဘဝိတ္တံဟု ရဿသရနှင့် ရှိသောပုဒ်၏ အနက်တူတည်း။ ပဇာနတောတိ၊ ပဇာနတော ဟူသည်ကား။ အတ္တာနတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည်မရှိသည်ကို။ ဝါ- အကျိုးရှိ အကျိုးမဲ့ကို။ ကာရဏာကာရဏံ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို။ ဇနန္တဿ၊ သိသော ယောက်ျား၏။ န

နိကေတဟတော သိယာတိ၊ န နိကေတဟတော သိယာ ဟူသည်ကား။
 နိကေတော၊ နေရာအရပ်၌။ အာလယံ၊ တပ်စွန်းခြင်းကို။ ဝါ- တွယ်တာခြင်းကို။
 ကတွာ၊ ပြု၍။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသော အရပ်သို့။ အဂန္တာ၊ မသွားမူ၍။ နိကေတေန၊
 နေရာအရပ်သည်။ ဟတော၊ သတ်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော။ မရဏဒုက္ခံ၊ သေခြင်းဆင်းရဲသို့။ ပါပိတော၊ ရောက်စေအပ်သည်။
 န ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သော၊ ထိုလိပ်သည်။ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊
 တကွ။ ကထေန္တော၊ စကားပြောဆိုလျက်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုရှာပြီ။
 တစ်နည်း- ကာလမကာသိ၊ သေရှာ(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တံ၊ ထိုလိပ်ကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သကလဂါမဝါသိနော၊ အလုံးစုံသော ရွာ၌နေကုန်သောသူတို့ကို။
 သန္နိပါတာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေပြီး၍။ တေ မနုဿေ၊ ထိုလူတို့ကို။ ဩဝဒန္တော၊
 ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အာဟ၊
 ဟူမူကား။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ ဣမံ ကစ္ဆပံ၊ ဤလိပ်ကို။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။
 ပဿထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ အယံ၊ ဤလိပ်သည်။ အညေသံ၊ တစ်ပါး
 ကုန်သော။ မစ္ဆကစ္ဆပါနံ၊ ငါးလိပ်တို့၏။ မဟာနဒိံ၊ မြစ်ကြီးသို့။ ဂမနကာလေ၊
 သွားသော ကာလ၌။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာ အရပ်၌။ အာလယံ၊
 တပ်စွန်းခြင်းကို။ ဝါ- တွယ်တာခြင်းကို။ ဆိန္ဒိတံ၊ ဖျက်ဆီးအံ့သောငှါ။ ဝါ- ဖြတ်ခြင်းငှါ။
 အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တေဟိ၊ ထိုငါးလိပ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။
 အဂန္တာ၊ မသွားမူ၍။ မမ၊ ငါ၏။ မတ္တိကဂဟဏဋ္ဌာနံ၊ မြေစိုင်ယူရာ အရပ်သို့။
 ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိပဇ္ဈိ ဝပ်၏။ ဝါ- ဝင်နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။
 မတ္တိကံ၊ မြေစိုင်ကို။ ဂဏှန္တော၊ ယူသည်ရှိသော်။ မဟာကုဒ္ဒါလေန၊ ပေါက်တူးကြီးဖြင့်။
 အဿ၊ ထိုလိပ်၏။ ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုန်းကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ပေါက်မိ၍။ ဝါ- ခွဲ၍။ ကွဲစေ၍။
 မတ္တိကပိဏ္ဍံဝိယ၊ မြေစိုင်ခဲကိုကဲ့သို့။ နံ၊ ထိုလိပ်ကို။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်း၌။ ပါတေသိ၊
 ကျစေခဲ့ပြီ။ အယံ၊ ဤလိပ်သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော
 အမှုကို။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပုဒ်ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။
 ပရိဒေဝိတွာ၊ ငိုကြွေး၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုရှာပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ဧသ ဧသော၊ ဤလိပ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။
 အာလယံ၊ တပ်စွန်းခြင်းကို။ ဝါ- တွယ်တာခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မရဏံ၊

သေရခြင်းကို။ ပတ္တော၊ ရောက်(၏) ရှာပြီ။ တုမေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဣမိနာ
 ကစ္ဆပေန၊ လိပ်နှင့်။ သဒိသာ၊ တူကြသည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။
 ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ မယံ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ အဆင်းရူပါရုံတည်း။ မယံ၊
 ၏။ သဒ္ဓေါ၊ အသံ သဒ္ဓါရုံတည်း။ မယံ၊ ၏။ ဂန္ဓော၊ အနံဂန္ဓာရုံတည်း။ မယံ၊ ၏။
 ရသော၊ အရသာရသာရုံတည်း။ မယံ၊ ၏။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗော၊ အတွေ့ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တည်း။
 မယံ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ မယံ၊ ၏။ ဓိတာ၊ သမီးတည်း။ မယံ၊ ၏။ ဒါသဒါသိ
 ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကျွန်ယောက်ျားအပိုင်းအခြား ကျွန်မအပိုင်းအခြားတည်း။ မယံ၊ ငါ၏။
 ဟိရည သုဝဏ္ဏန္တိ၊ ဥစ္စာရွှေငွေဟု။ တဏှာဝသေန၊ တဏှာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဥပဘောဂဝသေန၊ အသုံးအဆောင်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ မာ ဂဏှိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်။ ဧသ ဧသော သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါ
 သည်။ ဧကကောဝ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်း သာလျှင်။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော။
 ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌။ ပရိဝတ္တတိ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်ဖြစ်၏။ ဝါ- လည်ရ၏။ ဣတိ၊
 သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ ဗုဒ္ဓလီလာယ၊ ဘုရားကဲ့သို့ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။
 မဟာဇနဿ၊ လူအများအား။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ သော
 ဩဝါဒေါ၊ ထိုအဆုံးအမသည်။ သကလဇမ္ဗဒိပံ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းအလုံးကို။ ပတ္ထရိတွာ၊
 ပြန့်၍။ သဌိမတ္တာနိ ဝဿသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော
 နှစ်တို့ ပတ်လုံး။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်(၏)ပြီ။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊
 ၏။ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဒါနာဒိနိ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော။
 ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အာယုပရိယောသာနေ၊ အသက်၏
 အဆုံး၌။ သဂ္ဂပုရံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပူရေသိ၊ ပြည့်စေ(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊
 သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 သဂ္ဂပုရံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပူရေသိ၊ ပြည့်စေ(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤကစ္ဆပဇာတ်ဓမ္မဒေသနာကို။
 အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊
 ကို။ သမောဓာ နေသိ၊ ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။ သော ကုလပုတ္တော၊
 ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်(၏)ပြီ။
 ကိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ “ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနန္ဒော၊
 သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ-တုန်းက။ ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊

၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။
အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

အဌမာ၊ သော။ ကစ္ဆပဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

၉။ သတဓမ္မဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “တဉ္စ အပ္ပ”န္တိအာဒိကေန၊ ဤသို့အစရှိသော။
ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤသတဓမ္မ
ဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကဝိသတိဝိဓံ၊
နှစ်ဆယ့်တစ်ပါးအပြားရှိသော။ အနေသနံ၊ အသက်မွေးဖို့ရန် မရှာမှီးအပ်
မပြုလုပ်အပ်သော အနေသနကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ကထေသိ၊ (၏)ပြီ။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအံ့။
ဧကသ္မိံ ကာလေ၊ တစ်ပါးသော ကာလ၌။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။
ရဟန်းတို့သည်။ ဝေဇ္ဇကဓမ္မန၊ ဆေးကုခြင်းအမှုဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒုတကဓမ္မန၊
တမန်သွားခြင်းအမှုဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဟိဏကဓမ္မန၊ စေခိုင်းသူတို့၏ ထိုထိုအမှု၌
ယှဉ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇယံပေသနိကေန၊ သလုံး မြင်းခေါင်းဖြင့်
အစေအပါးခံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပိဏ္ဏပဋိပိဏ္ဏေန၊ ဆွမ်းတုံ့ပေးခြင်း
ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝရူပါယ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဧကဝိသတိ
ဝိဓာယ၊ နှစ်ဆယ့်တစ်ပါး အပြားရှိသော။ အနေသနာယ၊ အနေသနဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊
အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေသုံ၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ သာ၊ ထိုအနေသနသည်။
သာကေတဇာတကေ၊ ၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိ သတိ၊ ဖြစ်လတုံ။ သတ္တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ တထာ၊ ထိုသို့ သော
အခြင်းအရာဖြင့်။ ဇီဝိတကပ္ပနဘာဝံ၊ အသက်မွေးခြင်းပြုသည်၏ အဖြစ်ကို။ ၂ တွာ၊
သိတော်မူ၍။ “ဧတရဟိ၊ ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
အနေသနာယ၊ အနေသနဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။
တေ ပန၊ ထိုရဟန်းတို့သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။
ကပ္ပေတွာ၊ ပြုကုန်၍။ ယက္ခတ္တဘာဝိ၊ ဘီလူး၏အဖြစ်မှလည်းကောင်း။

ပေတတ္တဘာဝါ၊ ပြိတ္တာ၏အဖြစ်မှ လည်းကောင်း။ န မုစ္စဿန္တိ၊ မလွတ်ကုန်လတံ။
 ဝါ- လွတ်နိုင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ ဓုရဂေါဏာ၊ လှည်းဦး၌ က-အပ်ကုန်သော
 နွားတို့ကဲ့သို့။ ဟုတ္တာဝ၊ ဖြစ်ကုန်၍သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတံ။ နိရယေ၊
 ငရဲ၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိဿန္တိ၊ ယူကုန်လတံ။ ဧတေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။
 ဟိတတ္ထာယ၊ အစီးအပွားအကျိုးငှါ။ သုခတ္ထာယ၊ ချမ်းသာခြင်းအကျိုးငှါ။
 အတ္တဇ္ဈာသယံ၊ မိမိအလိုအားဖြင့်ဖြစ်သော။ သကပဋိဘာနံ၊ မိမိဉာဏ်အားသာလျှင်
 ထင်သော။ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ ကထေတုံ၊
 ဟောခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဘိက္ခုသံယံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ သန္နိပါတာပေတွာ၊
 စည်းဝေးစေ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကဝီသတိဝိဓာယ၊ နှစ်ဆယ့်တစ်ပါး အပြားရှိသော။
 အနေသနာယ၊ အနေသနာဖြင့်။ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ န ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗာ၊
 မဖြစ်စေထိုက်ကုန်။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အနေသနာယ၊ အနေသနာ
 ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ ပိဏ္ဏပါတော၊ ဆွမ်းသည်။ အာဒိတ္တလောဟဂုဠ
 သဒိသော၊ ရဲရဲညီသော သံထွေခဲနှင့်တူ၏။ ဟလာဟလဝိဿူပမော၊ လတ်တလော
 သေစေတတ်သော အဆိပ်နှင့် တူ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ဧသာ
 အနေသနာ နာမ၊ ဤအနေသနာမည်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကေဟိ၊
 ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့သည်။ ဂရဟိတဗ္ဗာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏။ ပဋိကုဋ္ဌာ၊
 စက်ဆုပ်ကုန်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ အနေသနာယ၊ အနေသနာ
 ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ရလာသော။ ဝါ- ဖြစ်ပေါ် လာသော။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇန္တဿ၊
 စားသောရဟန်းအား။ ဟာသော ဝါ၊ ရယ်ရွှင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သောမနဿံ
 ဝါ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်စရာသည် လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိနိုင်။ ဝါ-
 မရှိသင့်။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပန္နော၊ ရလာသော။ ဝါ- ဖြစ်ပေါ်လာသော။
 ပိဏ္ဏပါတော၊ ဆွမ်းသည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။
 စက္ကာလဿ၊ ဒွန်းစက္ကား၏။ ဥစ္ဆိဋ္ဌဘောဇနသဒိသော၊ စားကြွင်းဘောဇနနှင့်တူ၏။
 တဿ၊ ထိုအနေသနာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆွမ်းကို စားသောရဟန်း၏။
 ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ သတဓမ္မမာဏဝဿ၊ သတဓမ္မလုလင်၏။
 စက္ကာလုစ္ဆိဋ္ဌဘတ္တ ပရိဘောဂေါ ဝိယ၊ ဒွန်းစက္ကား၏စားကြွင်းထမင်းကို
 သုံးဆောင်ခြင်းကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။
 အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌံ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။
 ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ စက္ကာလယောနိယံ၊
 ဒွန်းစက္ကာမ္ပိ၊ ဌံ။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။
 ကေနစိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ကရဏီယေန၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်။ ပါထေယျ-
 တဏှာလေ စ၊ ရိက္ခာဆန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘတ္တပုဋ္ဌေ၊ ထမင်းထုပ်ကို
 လည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။ ဟိ၊ ဝိတ္တာရေမိ၊
 ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ တသ္မိ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။
 သတဓမ္မော နာမ၊ သတဓမ္မအမည်ရှိသော။ ဥဒိစ္စဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေ၊ ဥဒိစ္စ
 ဗြာဟ္မဏမဟာသာလအမ္ပိ၊ ဌံ။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။
 မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောပိ၊ ထိုလူလင်သည်လည်း။ ကေနစိဒေဝ
 ကရဏီယေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်။ တဏှာလေ စ၊ ဆန်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဘတ္တပုဋ္ဌေ၊ ထမင်းထုပ်ကိုလည်းကောင်း။ အဂဟေတွာဝ၊ မယူမူ၍
 သာလျှင်။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။
 တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မဟာမဂ္ဂေ၊ ခရီးမ၌။ သမာဂစ္ဆိသု၊ ပေါင်းမိကြကုန်၏။
 မာဏဝေါ၊ သတဓမ္မလူလင်သည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ “ဘော၊
 အိုအချင်း။ တွံ၊ သင်သည်။ ကိံ ဇာကိတော၊ အဘယ်အမ္ပိ၊ ဌံဖြစ်သော သူသည်။
 အသိ၊ ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။
 “အဟံ၊ ငါသည်။ စက္ကာလော၊ ဒွန်းစက္ကာမ္ပိတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ “တွံ၊
 သင်ကား။ ကိံ ဇာကိတော၊ အဘယ်အမ္ပိ၊ ဌံဖြစ်သော သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း”။
 ဣတိ၊ သို့။ မာဏဝံ၊ သတဓမ္မလူလင်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ပြန်မေးပြီ။ သော၊ ထိုသတဓမ္မ
 လူလင်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥဒိစ္စဗြာဟ္မဏော၊ ဥဒိစ္စပုဏ္ဏားမ္ပိတည်း”။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်စို့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဘော၊
 နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ အဂမံသု၊ သွားကြ
 ကုန်(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပါတရာသဝေလာယ၊ နံနက်စာစားသော
 အခါ၌။ ဥဒကဗာသုကဌာနေ၊ ရေ ချမ်းသာရာ အရပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ဟတ္ထေ၊
 လက်တို့ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ ဘတ္တပုဋ္ဌံ၊ ထမင်းထုပ်ကို။ မောစေတွာ၊ ဖြေ၍။
 “မာဏဝ၊ လူလင်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဘုဇ္ဇာဟိ၊ စားလှည့်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။
 အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။ အရေ စက္ကာလ၊ ဟယ် ဒွန်းစက္ကာမ္ပိ။ မမ၊ ငါ့အား။ ဘတ္ထေန၊

ထမင်းဖြင့်။ န အတ္တော၊ အလိုမရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”ဟူ၍။ ပုဋကဘတ္တံ၊ ထုတ်ခဲ့သော ထမင်းကို။ ဥစ္ဆိဋ္ဌံ၊ စားကြွင်းကို။ အကတွာဝ၊ မပြုမူသာလျှင်။ အတ္တနော၊ ၏။ ယာပနမတ္တံ၊ မျှလောက်ရုံမျှသော ထမင်းကို။ အညသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ပဏ္ဏော၊ ဖက်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ပုဋကဘတ္တံ၊ ထုတ်ခဲ့သော ထမင်းကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ တင်၍။ ဝါ- ဖွဲ့၍။ ဧကမန္တေ၊ သင့်တင့်သော အရပ်၌။ ဝါ- သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ဓောတဟတ္ထပါဒေါ၊ ဆေးကြောအပ်ပြီးသော လက်ခြေရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တဏှာလေ စ၊ ဆန်တို့ကို လည်းကောင်း။ သေသဘတ္တဉ္စ၊ ကြွင်းသော ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ “မာဏဝ၊ လုလင်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်စို့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား(၏)ပြီ။

တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ သကလဒိဝသံ၊ တစ်နေ့ပတ်လုံး။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ဥဒကဖာသုက-
ဌာနေ၊ ရေချမ်းသာရာအရပ်၌။ နှတွာ၊ ရေချိုးကုန်၍။ ပစ္စုတ္တရိသု၊ ရေမှတက်ကြ
ကုန်(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဖာသုကဌာနေ၊ ရေချမ်းသာရာအရပ်၌။
နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ ဘတ္တပုဋံ၊ ထမင်း ထုပ်ကို။ မောစေတွာ၊ ဖြေ၍။ မာဏဝံ၊
လုလင်ကို။ အနာပုစ္ဆိတွာ၊ မပန်ကြားမူ၍။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှါ။ အာရဘိ၊
အားထုတ်၏။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ သကလဒိဝသံ၊ တစ်နေ့ပတ်လုံး။
မဂ္ဂဂမနေန၊ ခရီးကို သွားခြင်းကြောင့်။ ကိလမန္တော၊ ပင်ပန်းရကား။ ဝါ- ပင်ပန်း
သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဆာတဇ္ဈတ္တော၊ တိုယ်တွင်း၌ ဆာမွတ်ခြင်းသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ “မေ၊ ငါ့အား။ ဘတ္တံ ထမင်းကို၊ သစေ ဒဿတိ၊ အကယ်၍ ပေးအံ့။ ဧဝံသတိ၊
ဤသို့ ပေးသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ စားအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။
ဩလောကေန္တော၊ ကြည်လျက်။ အဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ ဣတရော၊
ဤမှတစ်ပါးသော ခွန်းစက္ကားသည်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော စကားကို။ အဝတွာ၊
မဆိုမူ၍။ ဘုဉ္ဇတေဝ၊ စားသလျှင်ကတည်း။ မာဏဝေါ၊ သတဓမ္မလုလင်သည်။
စိန္တေသိ၊ ကြံစည်၏။ ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း ဟူမူကား။ “အယံ
စက္ကာလော၊ ဤခွန်းစက္ကားသည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ အဝတွာဝ၊ စားလျှင်ဟု
မခေါ်ဆိုမူသာလျှင်။ သပ္ပံ၊ အလုံးစုံ အကုန်အစင်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ နိပ္ပိဋေတွာပိ၊

နှိပ်စက်၍လည်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥပရိ၊ အပေါ်၌။ တံ ဥစ္ဆိဋ္ဌဘတ္တံ၊ ထို စားဆဲ
 ထမင်းကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်စေ၍။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ ဝါ- ကြွင်းကျန်သော
 ထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ကုတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။
 စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုသတဓမ္မ လုလင်သည်။ တထာ၊ ထိုကြံတိုင်းသာလျှင်။
 ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥစ္ဆိဋ္ဌဘတ္တံ၊ စားကြွင်းထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇိ၊ စား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 အဿ၊ ထိုသတဓမ္မလုလင်အား။ ဘုတ္တမတ္တဿေဝ၊ စားစဉ်ပင်လျှင်။ “မယာ၊
 ငါသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇာတိဂေါတ္တကုလပဒေသာနံ၊ ဇာတ်၊ အနွယ်၊ အမျိုး၊
 အရပ်ဒေသတို့အား။ အနန္တစိကံ၊ မလျောက်ပတ်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။
 စက္ကာလဿ၊ ဒွန်းစက္ကာ၏။ ဥစ္ဆိဋ္ဌဘတ္တံ နာမ၊ စားကြွင်းထမင်းကိုစင်လျက်။ မေ၊
 ငါသည်။ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်မိပြီ။ ကုတိ၊ သို့။ ဗလဝရိပ္ပဋိသာရော၊ အလွန်နှလုံး
 မသာယာခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ အဿ၊
 ထိုသတဓမ္မလုလင်အား။ သလောဟိတံ၊ သွေးနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဘတ္တံ၊ ထမင်း
 သည်။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဂ္ဂစ္ဆိ၊ အန်အံ။ သော၊ ထိုသတဓမ္မလုလင်သည်။ “ဝတ၊
 စင်စစ်လျှင်။ မေ၊ ငါသည်။ အပ္ပမတ္တကဿ၊ အနည်းငယ်သော ထမင်း၏။ ကာရဏာ၊
 အကြောင်းကြောင့်။ အနန္တစိကံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကတံ၊
 ပြုအပ်ပြီ။ ကုတိ၊ သို့။ ဥပ္ပန္နဗလဝသောက တာယ၊ အလွန်ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်း
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ- ဖြစ်သော အားကြီးသော စိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိဒေဝမာနော၊ ငိုကြွေးလိုရကား။ “တဉ္စ အပ္ပဉ္စ။ပ။ တမ္ပိ ဥဂ္ဂတ”န္တိ
 ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၅၇။ “တဉ္စ အပ္ပဉ္စ ဥစ္ဆိဋ္ဌံ၊ တဉ္စ ကိစ္ဆေန နော သဒါ။

သောဟံ ဗြာဟ္မဏဇာတိကော၊ ယံ ဘုတ္တံ တမ္ပိ ဥဂ္ဂတ”န္တိ။

ဂါထာအနက် မယာ၊ ငါသည်။ ယံ ဘတ္တံ၊ အကြင်ထမင်းကို။ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်၏။

တံ ဘတ္တံ၊ ထိုထမင်းသည်။ အပ္ပဉ္စ၊ အနည်းငယ်သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥစ္ဆိဋ္ဌံ၊ စားကြွင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုထမင်း
 ကိုလည်း။ သော စက္ကာလော၊ ထိုဒွန်းစက္ကာသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ရုစိယာ၊
 အလိုအားဖြင့်။ နော အဒါ၊ မပေး။ ကိစ္ဆေန၊ ငြိငြင်ဆင်းရဲခြင်းကြောင့်။ အဒါ၊ ပေး၏။
 သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဗြာဟ္မဏဇာတိကော၊ စင်ကြယ်သော ပုဏ္ဏားမျိုး၌

ဖြစ်သောသူတည်း။ တေနဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ယံ ဘတ္တံ၊ အကြင်ထမင်းကို။ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုထမင်းကိုလည်း။ ဥဂ္ဂတံ၊ သွေးနှင့်တကွ အန်အပ်၏။

တတြ၊ ထိုဂါထာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတံသည်ကား။ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်းချုပ် ဖြစ်သော အနက်တည်း။ ယံ ဘတ္တံ၊ အကြင်ထမင်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်၏။ တံ၊ ထိုထမင်းသည်။ အပ္ပဉ္စ၊ အနည်းငယ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥစ္ဆိဋ္ဌဉ္စ၊ စားကြွင်း သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုထမင်းကိုလည်း။ သော စက္ကာလော၊ ထိုဒွန်းစက္ကာ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ န အဒါသိ၊ မပေး။ ဝါ- ပေးသည် မဟုတ်။ အထ ခေါ၊ အဟုတ်သော်ကား။ နိပ္ပိဋ္ဌိယမာနော၊ နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ပင်ပန်းသဖြင့်။ ကသိရေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ပင်ပန်းသဖြင့်။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပရိသုဒ္ဓဗြာဟ္မဏဇာတိကော၊ စင်ကြယ်သော ပုဏ္ဏားမျိုး၌ဖြစ်သော သူတည်း။ တေနဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ မေ၊ ငါသည်။ ယံ၊ အကြင်ထမင်းကို။ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုထမင်းကိုလည်း။ လောဟိတေန၊ သွေးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဥဂ္ဂတံ၊ အန်အပ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သော အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာဏဝေါ၊ သတဓမ္မလုလင်သည်။ ပရိဒေဝိတွာ၊ ငိုကြွေး၍။ “ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အနန္တဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြုမိ၍။ ဇီဝိတေန၊ အသက်ရှင်သဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက် ပြောဆို၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူအား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အဒဿေတွာဝ၊ မမြင်စေမူ၍သာလျှင်။ အနာထမရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော သေခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ရရာလေ(၏)ပြီ။

သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ အတိတံ၊ ဤလွန်လေပြီးသော အကြောင်းအရာကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တနော၊ အား။ အယုတ္တဘောဇနဿ၊ မလျောက်ပတ်သော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုတ္တတ္တာ၊ စားမိသည်၏ (အပ်သည်၏) အဖြစ်ကြောင့်။ သတဓမ္မမာဏဝဿ၊ သတဓမ္မ လုလင်အား။ တံ စက္ကာလုစ္ဆိဋ္ဌကံ၊

ထိုဒွန်းစက္ကား၏ စားကြွင်းထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားမိ၍။ ဟာသော၊ ရွှင်ခြင်းသည်။ နေဝ ဥပ္ပဇ္ဇိသေယျထာပိ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ သောမနဿံ၊ နှစ်သက်သည်၏အဖြစ်သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇိ သေယျထာပိ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ပမာနှိုင်းယူ ဤအတူသာလျှင်။ ဣမသ္မိ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ယော ပဗ္ဗဇိတော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ အနေသနာယ၊ အနေသနဖြစ်။ ဝါ၊ မလျော်သော ပစ္စည်းလေးပါး ရှာမှီးခြင်း ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တော၊ ပြုလျက်။ တထာ လဒ္ဓပစ္စယံ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ရအပ်သော ပစ္စည်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ဗုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌဂရဟိတ ဇီဝိတဘာဝတော၊ ဘုရားစက်ဆုပ်အပ် ကဲ့ရဲ့အပ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဟာသော၊ ရွှင်ခြင်းသည်။ နေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ သောမနဿံ၊ နှလုံးသာယာ သည်၏အဖြစ်သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ဧဝံ ဓမ္မံ။ ပ။ န နန္ဒတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ မူ(၏)ပြီ။

၅၈။ “ဧဝံ ဓမ္မံ နိရံကတွာ၊ ယော အဓမ္မေန ဇီဝတိ။

သတဓမ္မော လာဘေန၊ လဒ္ဓေနပိ န နန္ဒတိ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတဓမ္မော၊ သတဓမ္မလုလင်သည်။ လဒ္ဓေန၊ နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်ရအပ်သော။ လာဘေန၊ ဒွန်းစက္ကား၏ စားကြွင်း ထမင်းဟူသော လာဘ်ဖြင့်။ န နန္ဒတိ ဣဝ၊ ဝမ်းမမြောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဣမသ္မိမ္မိ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌လည်း။ ယော ပဗ္ဗဇိတော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဓမ္မံ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ သီလဟု ဆိုအပ်သော တရားကို။ နိရံကတွာ၊ အချည်းနှီး ဆိတ်သည်ကိုပြု၍။ နိဟရိတွာ၊ ဆဇ္ဈတွာ၊ ကိုယ့်သန္တာန်မှ ထုတ်လိုက် စွန့်လိုက်၍။ အဓမ္မေန၊ နှစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော အနေ သနဟုဆိုအပ်သော အဓမ္မဖြင့်။ ဇီဝတိ၊ အသက်မွေး၏။ သော ပဗ္ဗဇိတော၊ ထို ရဟန်းသည်။ န နန္ဒတိ၊ ဝမ်းမမြောက်နိုင်။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ၌။ ဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မဟူသည်ကား။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလဓမ္မံ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလဟုဆိုအပ်သော တရားကို။ နိရံ ကတွာတိ၊ နိရံ ကတွာ

ဟူသည်ကား။ နီဟရိတွာ၊ ကိုယ့်သန္တာန်မှ ထုတ်ဆောင်၍။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ အဓမ္မေနာတိ၊ အဓမ္မေန ဟူသည်ကား။ ဧကဝီသတိယာ၊ နှစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော။ အနေသနသင်္ခါတေန၊ အနေသန ဟုဆိုအပ်သော။ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ မှားယွင်းသော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ သတဓမ္မောတိ၊ သတ ဓမ္မောဟူသော အမည်သည်။ တဿ၊ ထိုလူလင်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ “သန္တဓမ္မော”တိပိ၊ “သန္တဓမ္မော”ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဌ်တစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ အချို့ပေစာအုပ်တွင် ရှိသေး၏။ န နန္ဒတီတိ၊ န နန္ဒတီဟူသည်ကား။ သတဓမ္မော၊ သတဓမ္မမည်သော။ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်။ “မေ ငါသည်။ စက္ကာလုစ္ဆိဋ္ဌကံ၊ ဒွန်းစက္ကာ၏ စားကြွင်းထမင်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ တေန လာဘေန၊ ထိုလာဘ်ဖြင့်။ န နန္ဒတိ ယထာ၊ မနှစ်သက်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ပမာနှိုင်းယူ ဤအတူ။ ဣမသ္မိမ္ပ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌လည်း။ ကုလ ပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားဖြစ်သော။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ အနေသနာယ၊ အနေသန ဖြင့်။ လဒ္ဓလာဘံ၊ ရအပ်သော လာဘ်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်လျက်။ ဝါ- သုံးဆောင် သည် ဖြစ်၍။ န နန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ န တုဿတိ၊ မရောင့်ရဲနိုင်။ “ဗုဒ္ဓဂရဟိတဇီဝိကာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ကဲ့ရဲ့အပ်သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိမိ၊ အသက်မွေးမိ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဒေါမနဿပုတ္တော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ အနေသနာယ၊ အနေသနဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တဿ၊ ပြုသော ရဟန်းအား။ သတဓမ္မမာဏဝဿ၊ သတဓမ္မလူလင်၏။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အနာထမရဏံ ဣဝ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ သေခြင်းကဲ့သို့။ မရိတုံ၊ သေခြင်းငှါ။ ဝရံ၊ မြတ်လှပေသေး၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္တော၊ ဂါထာ၏ အနက်တည်း။

ဇာတ်ပေါင်း ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤသတဓမ္မဇာတ် ဓမ္မဒေသနာကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောကြားတော်မူ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သောတာ ပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကြကုန်ပြီ။ ကိံ သမောဓာနေသိ၊ အဘယ်သို့ ပေါင်းတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ “ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနန္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ မာဏဝေါ၊ သတဓမ္မလူလင်သည်။

အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌ။ ဝါ- တုန်းက။ စက္ကာလပုတ္တာ၊ ဒွန်းစက္ကာ၊ သားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

နဝမာ၊ သော။ သတဓမ္မဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀။ ဒုဒ္ဓဒဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ဒုဒ္ဓဒံ ဒဒမာနာန”န္တိအာဒိကေန၊ “ဒုဒ္ဓဒံ ဒဒမာ
နာနံ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။
ဣဒံ၊ ဤဒုဒ္ဓဒဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဂဏဒါနံ၊ ဒါယကာ
အပေါင်းတို့၏ အလှူကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ခဲ့ဦးအံ့။ သာဝတ္ထိယံ၊
ပြည်၌။ ကုဋုမ္ပိယပုတ္တာ၊ သူကြွယ်သားဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။
သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်။ ဆန္ဒကံ၊ အလိုဆန္ဒကို။ သံဟရိတွာ၊
တစ်ပေါင်းတည်း ဆောင်ကုန်၍။ သဗ္ဗပရိက္ခာရဒါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ပရိက္ခရာ
အလှူဝတ္ထုကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်ကုန်၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ၊ ဘုရားအမျိုးရှိသော။ ဘိက္ခုသံယံ၊
ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊
အလှူကြီးကို။ ပဝတ္ထေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သော။ ဒိဝသေ၊
နေ့၌။ သဗ္ဗပရိက္ခာရေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ပရိက္ခရာတို့ကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်(၏)ပြီ။
တေသု၊ ထိုဒါယကာတို့တွင်။ ဂဏဇေဋ္ဌကော၊ လူအပေါင်း၏အကြီးဖြစ်သော
ဒါယကာသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်စွာ။ နိဿိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ ဒါနေ၊
ဤအလှူ၌။ ဗဟုဒါယကာပိ၊ များစွာလှူကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ အတ္ထိ၊
ရှိကုန်၏။ အပ္ပဒါယကာပိ၊ အနည်းငယ် လှူကုန်သောသူတို့သည်လည်း။ အတ္ထိ၊
ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ “ဣဒံ
ဒါနံ၊ ဤအလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ များစွာသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒါနံ၊ အလှူ၏အကျိုးကို။ နိယျာဒေသိ၊ အမျှပြု၍ပေး၏။
သတ္တာ၊ သည်။ “ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအမျိုးရှိသော။

ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ နိယျာဒေန္တေဟိ၊ အလှူ၏အကျိုးကို အမျှပြုကုန်၍ ပေးကုန်သော။ ဝါ- အမျှဝေကုန်သော။ တုမေဟိ ခေါ၊ သင်တို့သည်သာလျှင်။ မဟာကမ္မံ၊ မြတ်သော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်လည်း။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ လှူကုန်၍။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ နိယျာဒိသု၊ အလှူ၏အကျိုးကို အမျှပြု၍ ပေးဖူးကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ တေန၊ ထိုဒါယကာသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန် အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။

ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကာသိရဋ္ဌေ၊ ကာသိတိုင်း၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ တက္ကသိလာယံ၊ ပြည်၌။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော အတတ်တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်ယူ၍။ ယရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ပြု၍။ ဝါ- ကျင့်၍။ ဂဏသတ္တာ၊ ဂိုဏ်းဆရာသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ လောဏမ္ဗိလသေဝနတ္ထာယ၊ ချဉ်ဆားကို မှီဝဲအံ့သောငှါ။ ဝါ- မှီဝဲခြင်းအကျိုးငှါ။ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်သို့လှည့်လည်သွားခြင်းကို။ စရမာနော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဗာရာဏသိ၊ ပြည်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ရာဇယျာနေ၊ မင်း၏ဥယျာဉ်၌။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ၌။ ဒွါရဂါမေ၊ တံခါး၏အနီးဖြစ်သော ရွာ၌။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောငှါ။ စရိ၊ သွား(၏)ပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အဒိသု၊ လှူကုန်(၏)ပြီ။ ပုနဒိဝသေ၊ သန်ဘက်ခါနေ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ စရိ၊ ဆွမ်းခံသွား(၏)ပြီ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သမ္ဗိယာယမာနာ၊ မြတ်နိုးစုံမက်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ လှူကုန်၍။ ဂဏဗန္ဓနေန၊ ဂိုဏ်းဖွဲ့သဖြင့်။ ဆန္ဒကံ၊ အလိုဆန္ဒကို။ သံဟရိတွာ၊ တစ်ပေါင်းတည်း ဆောင်ကုန်၍။ ဒါနံ၊ အလှူဝတ္ထုကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်ကုန်၍။ ဣသိဂဏဿ၊ ရသေ့အပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ပဝတ္တယိသု၊ ဖြစ်စေကုန်(၏)ပြီ။ ဒါနပရိယောသာနေ၊ အလှူ၏အဆုံး၌။ ဂဏဇေဋ္ဌကော၊ လူအပေါင်း၏အကြီးဖြစ်သော ဒါယကာသည်။

ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူ၏အကျိုးကို။ နိယျာဒေသိ၊ အမျှပြု၍ပေး၏။ ဝါ- အမျှဝေ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဒါယကာ။ စိတ္တပ္ပသာဒေ၊ စိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လသော်။ ဒါနံ၊ ဒါနသည်။ အပ္ပကံ နာမ၊ နည်းသည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလိုရကား။ “ဒုဒ္ဒဒံ။ပ။ သဂ္ဂပရာယဏာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဝေါစ၊ ဟောကြား(၏)ပြီ။

၅၉။ “ဒုဒ္ဒဒံ ဒဒမာနာနံ၊ ဒုက္ကရံ ကမ္မ ကုဗ္ဗတံ။

အသန္တော နာနုကုဗ္ဗန္တိ၊ သတံ ဓမ္မော ဒုရန္တယော။

၆၀။ တသ္မာ သတဉ္စ အသတံ နာနာ ဟောတိ ဣတော ဂတိ။

အသန္တော နိရယံ ယန္တိ၊ သန္တော သဂ္ဂပရာယဏာ”တိ။

ဂါထာအနက် အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ ဒုဒ္ဒဒံ၊ လောဘ ဒေါသ မစ္ဆေရနိုင်ငံသို့ လိုက်ကုန်သော အပဏ္ဍိတ ဗာလပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လှူနိုင်ခဲ့သော ဒါနကို။ ဒဒမာနာနံ၊ လှူကုန်သော။ ဒုက္ကရံ၊ အပဏ္ဍိတ ဗာလပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုနိုင်ခဲ့သော အလှူပေးခြင်း အမှုကို။ ကုဗ္ဗတံ၊ ပြုကုန်သော ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့၏။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအလှူပေးခြင်း အမှုကို။ အသန္တော၊ အပဏ္ဍိတ ဗာလဟူသား မသူတော်တို့သည်။ နာနုကုဗ္ဗန္တိ၊ မပြုနိုင်ကုန်။ သတံ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မော၊ အလှူပေးခြင်းဟူသော သဘောကို။ အပဏ္ဍိတေဟိ၊ အပဏ္ဍိတ ဗာလလည်းဟူ မသူတော်တို့သည်။ ဒုရန္တယော၊ ဤသို့သောအလှူကြောင့် ဤသို့သော ကောင်းကျိုးကို ရ၏ဟူ၍ အကျိုးနှင့်စပ်သော စကားဖြင့် သိနိုင်ခဲ့၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤဘဝမှ။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တနံ၊ လားကုန်သော။ သတဉ္စ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့၏လည်းကောင်း။ အသတဉ္စ၊ အပဏ္ဍိတ ဗာလလည်းဟူ မသူတော်တို့၏လည်းကောင်း။ ဂတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော ဂတိသည်။ နာနာ၊ ထူးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသန္တော၊ အပဏ္ဍိတ ဗာလလည်းဟူ မသူတော် တို့သည်။ ဒါနံ၊ ဒါနကို။ အဒတွာ၊ မလှူခြင်းကြောင့်။ သီလံ၊ သီလကို။ အရက္ခိတွာ၊ မစောင့်ခြင်းကြောင့်။ နိရယံ၊ ငရဲကြီးငယ်သို့။ ယန္တိ၊ လားရကုန်၏။ သန္တော၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဒါနံ၊ ဒါနကို။ ဒတွာ၊

လှူ၍။ သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခိတွာ၊ စောင့်၍။ ဥပေါသထကမ္ပံ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တီဏိ သုစရိတာနိ၊ သုံးပါးသော သုစရိုက်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ သဂ္ဂပရာယဏာ၊ နတ်ပြည်သို့ လားရကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တတ္ထ တသ္မိံ ဂါထာဒွယေ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ ဒုဒ္ဒဒန္တိ၊ ဒုဒ္ဒဒံ ဟူသည်ကား။ ဒါနံ နာမ၊ ဒါနမည်သည်ကို။ လောဘဒေါသဝသိကေဟိ၊ လောဘ ဒေါသ မစ္ဆေရနိုင်ငံသို့ လိုက်ကုန်သော။ အပဏ္ဍိကေဟိ၊ အပဏ္ဍိတ ဗာလပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ ဝါ- ပညာမဲ့ငြား အန္ဓဗာလပုထုဇဉ်သားတို့သည်။ ဒါတုံ၊ လှူဒါန်းအံ့ သောငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “ဒုဒ္ဒဒ”န္တိ “ဒုဒ္ဒဒံ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုဒါနကို။ ဒဒမာနာနံ၊ လှူဒါန်းကုန်သော။ ဒုက္ကရံ ကမ္မကုဗ္ဗတန္တိ၊ ဒုက္ကရံ ကမ္မကုဗ္ဗတံဟူသည်ကား။ တဒေဝ ဒါနကမ္ပံ၊ ထိုလှူဒါန်းမှုကို သာလျှင်။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သော ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုက္ကရံ၊ ဒုက္ကရမည်၏။ တံ၊ ထိုအလှူ ပေးခြင်းအမှုကို။ ကုရမာနာနံ၊ ပြုကုန်သော။ အသန္နောတိ၊ အသန္နော ဟူသည် ကား။ အပဏ္ဍိတာ၊ ပညာမဲ့ကုန်သော။ ဝါ- ပညာမရှိကုန်သော။ ဗာလာ၊ လူမိုက် တို့သည်။ နာနုကုဗ္ဗန္တိတိ၊ နာနုကုဗ္ဗန္တိ ဟူသည်ကား။ တံ ကမ္ပံ၊ ထိုအလှူပေးခြင်း အမှုကို။ နာနုကရောန္တိ၊ မပြုနိုင်ကုန်။ သတံ ဓမ္မောတိ၊ သတံ ဓမ္မောဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဘာဝေါ၊ အလှူပေးခြင်းဟူသော သဘောကို။ ဧတံ၊ ဤသတံ ဓမ္မောဟူသော ပုဒ်ကို။ ဒါနံ၊ ဒါနကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီ။ ဒုရန္တယောတိ၊ ဒုရန္တယော ဟူသည်ကား။ ဖလသမ္ပန္နဝသေန၊ အကျိုးနှင့်စပ်သော စကားဖြင့်။ ဒုဇ္ဇာနော၊ သိနိုင်ခဲ့၏။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ ဒါနဿ၊ အလှူ၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဖလဝိပါကော၊ အလှူ၏အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုရနုဗောဓော၊ ဒုရနုဗောဓမည်၏။ အပိ စ၊ တစ်နည်းသော်ကား။ ဒုရန္တယောတိ၊ ဒုရန္တယော ဟူသည်ကား။ ဒုရဓိဂမော၊ ရသိနိုင်ခဲ့၏။ အပဏ္ဍိတေဟိ၊ အပဏ္ဍိတ ဗာလလည်းဟူ မသူတော်တို့သည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ ဒါနဖလံ၊ အလှူ၏ အကျိုးကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ နာနာ ဟောတိ ဣတော ဂတိတိ၊ နာနာ

ဟောတိ ဣတော ဂတိ ဟူသည် ကား။ ဣတော၊ ဤဘဝမှ။ စဝိတွာ၊ စုတေ၍။
 ဝါ- သေ၍။ ပရလောကံ၊ တမလွန် ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တာနံ၊ လားကုန်သော ပညာရှိသူ၊
 ပညာမရှိသူတို့၏။ ပဋိသန္ဓိဂူဟဏံ၊ ပဋိသန္ဓေ ယူရခြင်းသည်။ နာနာ၊ ထူးသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသန္တော နိရယံ ယန္တိတိ၊ အသန္တော နိရယံ ယန္တိဟူသည်ကား။
 အပဏ္ဍိတာ၊ ပညာမရှိကုန်သော။ ဝါ- မိုက်ကုန်သော။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိသူ
 တို့သည်။ ဒါနံ၊ ဒါနကို။ အဒတွာ၊ မလှူခြင်းကြောင့်။ သီလံ၊ သီလကို။ အရက္ခိတွာ၊
 မစောင့်မူ၍။ ဝါ- မစောင့်ခြင်းကြောင့်။ နိရယံ၊ ငရဲကြီးငယ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ လားရ ကုန်၏။
 သန္တော သဂ္ဂပရာယဏာတိ၊ သန္တော သဂ္ဂပရာယဏာဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတာ
 ပန၊ သူတော်ကောင်းပညာရှိတို့သည်ကား။ ဒါနံ၊ အလှူဒါနကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။
 သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခိတွာ၊ စောင့်၍။ ဥပေါသထကမ္ပံ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းအမှုကို။ ကရိတွာ၊
 ပြု၍။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သုစရိတာနိ၊ သုစရိုက်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။
 သဂ္ဂပရာယဏာ၊ နတ်ပြည်သို့ လားရကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟန္တံ၊
 ကြီးကျယ်သော။ သဂ္ဂသုခ သမ္ပတ္တိ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။
 အနုဘဝန္တိ၊ အစဉ်ခံစားရကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏
 အနက်တည်း။

ဧဝံ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အနုမောဒနံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ စတ္တာရော
 ဝဿိကာမာသေ၊ မိုးတွင်းလေးလတို့ပတ်လုံး။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၌
 သာလျှင်။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ဝဿာတိက္ကမေ၊ မိုးလလွန်သည်ရှိသော်။ ဟိမဝန္တံ၊
 ဟိမဝန္တာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အပရိ-
 ဟိနဇ္ဈာနော၊ မယုတ်လျော့သော ဈာန်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊
 ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဒုဒ္ဒဒဇာတ် ဓမ္မဒေသနာကို။
 အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိ၊ သို့။
 သမောဓာနေသိ၊ ဟူမူကား။ “ဧတရဟိ၊ ဌံ။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ငါဘုရား၏ပရိသတ်သည်။
 တဒါ၊ ဌံ။ ဝါ- တုန်းက။ ဣသိဂဏော၊ ရသေ့အပေါင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။
 ဧတရဟိ ပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌံ။ ဝါ- တုန်းက။ ဂဏသတ္တာ၊

ရသေ့အပေါင်းတို့၏ ဆရာသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ က္ကတိ ဇာတကံ၊ ဇာတ်တော်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ က္ကတိ က္ကဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒသမာ၊ သော။ ဒုဒ္ဒဒဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကလျာဏဝဂ္ဂေါ၊
ကလျာဏဝဂ်သည်။ သမတ္တော၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

တဿ၊ ထိုကလျာဏဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒါန်းကား။ ကလျာဏဓမ္မံ၊ ကလျာဏ
ဓမ္မဇာတ်လည်းကောင်း။ ဒုဒ္ဓရံ၊ ဒုဒ္ဓရဇာတ်လည်းကောင်း။ မက္ကဋ္ဌိ၊ မက္ကဋ္ဌိဇာတ်လည်း
ကောင်း။ ဒုဗ္ဗိမက္ကဋ္ဌံ၊ ဒုဗ္ဗိယမက္ကဋ္ဌဇာတ်လည်းကောင်း။ အာဒိစ္စပဋ္ဌာနဉ္စေ၊
အာဒိစ္စပဋ္ဌာနဇာတ်လည်းကောင်း။ ကဋ္ဌာယမုဋ္ဌိ၊ ကဋ္ဌာယမုဋ္ဌိဇာတ်လည်းကောင်း။
တိန္ဒြကံ၊ တိန္ဒြကဇာတ်လည်းကောင်း။ ကစ္ဆပံ၊ ကစ္ဆပဇာတ်လည်းကောင်း။
သတဓမ္မဉ္စ၊ သတဓမ္မဇာတ်လည်းကောင်း။ ဒုဒ္ဓဒံ၊ ဒုဒ္ဓဒဇာတ်လည်းကောင်း။ က္ကတိ
စ၊ ဤသို့လည်း။ တေ၊ ထိုဇာတ်တို့သည်။ ဒဿ၊ ဆယ်ဇာတ်တို့တည်း။ က္ကတိ၊
ဤကား။ တဿ၊ ထိုကလျာဏဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒါန်းတည်း။

ကလျာဏဝဂ် ပြီး၏။

၄။ အသဒိသဝဂ္ဂ

၁။ အသဒိသဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ သည်။ “ဓနုဂ္ဂဟော အသဒိသော”တိအာဒိကေန၊
“ဓနုဂ္ဂဟော အသဒိသော”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊
ဂါထာပုဒ်ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ က္ကဒံ၊ ဤအသဒိသဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။
ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်တော်မူခြင်းကို။ အာရပ္ပ၊
၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ(၏)ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ ဧကဒိဝသံ၊
တစ်နေ့သ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ သန္နိသိန္နာ၊

ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြကုန်(လျက်)သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ မဟာဘိနိက္ခမပါရမီ၊ မြတ်သော တောထွက်တော် မူခြင်းဟုဆိုအပ်သော နေက္ခမပါရမီတော်ကို။ ဝဏ္ဏန္တာ၊ ခိုးမွမ်းကြကုန်လျက်။ နိသီဒိသု၊ ထိုင်နေကြကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္တာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထ န၊ ကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ “ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမာယ နာမ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္တာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ “တထာဂတော၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ မဟာဘိ နိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်တော်မူခြင်းကို။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်တော်မူသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ဌလည်း။ သေတစ္ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ နိက္ခန္တောယေဝ၊ တောထွက်တော်မူဖူးသလျှင်ကတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတီတေ၊ ဌ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏။ ကုစ္ဆိမ္မိ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ကို။ ဂဏှိ၊ ယူပြီ။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဇာတဿ၊ ဖွားသော။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ နာမည်မှည့်သောနေ၌။ “အသဒိသကုမာရော”တိ။ “အသဒိသသတို့သား”ဟူသော။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝါ- ထိုနောက်မှ။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ အာဓာဝိတွာ၊ ရှေးရှုပြေး၍။ ပရိဓာဝိတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြေး၍။ ဝိစရဏကာလေ၊ သွားနိုင်သောကာလ၌။ အညော၊ တစ်ယောက်သော။ ပုညဝါ၊ ဘုန်းရှိသော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရား၏။ ကုစ္ဆိမ္မိ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ကို။ ဂဏှိ၊ ယူပြန်ပြီ။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဇာတဿ၊ မွေးဖွားသော။ တဿ၊ ထိုသူတို့သားအား။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်သော နေ၌။ “ဗြဟ္မဒတ္တကုမာရော”တိ။ “ဗြဟ္မဒတ်မင်းသား” ဟူသော။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော မင်းသားတို့တွင်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သောဠသဝဿကာလေ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် မြောက်သော ကာလ၌။ တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဒိသာပါမောက္ခဿ၊ ဒိသာပါမောက္ခဖြစ်သော။

အာစရိယဿ၊ ဆရာကြီး၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ တယော ဝေဒေ စ၊ ဗေဒင်သုံးပုံ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌာရဿ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော။ သိပ္ပါနိ စ၊ အတတ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်၍။ တေသု၊ ထိုပညာနှစ်ရပ်တို့တွင်။ ဣဿာသသိပ္ပေ၊ လေးအတတ်၌။ အသဒိသော၊ အတုမရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဗာရာဏသီ၊ သို့။ ပစ္စာဂမိ၊ ပြန်လာ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကာလံ ကရောန္တော၊ သေလွန်သည်ရှိသော်။ “အသဒိသကုမာရဿ၊ အသဒိသမင်းသားအား။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း အဖြစ်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသားအား။ ဩပရဇ္ဇံ၊ အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဝါ- ပေးရစ်ကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ကာလံ၊ နတ်ရွာစံခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုရှာပြီ။ တသ္မိ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ် မင်းသည်။ ကာလကတေ၊ နတ်ရွာစံသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အတ္တနော၊ အား။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဒီယမာနေ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ “မယံ၊ အား။ ရဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ န အတ္တော၊ အလိုမရှိ”။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏။ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသားကို။ ရဇ္ဇေ၊ ၌။ အဘိသိဉ္စိသု၊ အဘိသိက်သွန်းကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “မယံ၊ အား။ ရဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ အတ္တော၊ အလိုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ”။ ဣတိ၊ သို့။ ကိဉ္စိပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုလည်း။ န ဣစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ ကနိဋ္ဌေ၊ ညီသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ပကတိယာ၊ ပြကတေအားဖြင့်။ ဝသနာကာရေနေဝ၊ မင်း၏ အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝသိ၊ နေ(၏)ပြီ။ ရာဇပါဒမူလိကာ၊ မင်း၏ ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည်။ “အသဒိသကုမာရော၊ အသဒိသ မင်းသားသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ပတ္ထေတိ၊ တောင့်တ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆိုကုန်၍။ ရညော၊ ၍။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ပရိဘိဉ္စိသု၊ ဖျက်ဆီးကုန် (၏)ပြီ။ သောပိ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်လည်း။ တေသံ၊ ထိုမင်း၏ခြေရင်း အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပရိဘိဉ္စမိတ္တော၊ အချစ် ပျက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ “မေ၊ ငါ၏။ ဘာတရံ၊ နောင်တော်ကို။ ဂဏှထ၊ ဖမ်းကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ပယောဇေသိ၊ စေလိုက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၍။ အတ္ထစရကော၊ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်ရွက်သော။ ဝါ- အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်သော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော ယောက်ျားသည်။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကနိဋ္ဌဘာတိကဿ၊ ညီအား။

ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်သောကြောင့်။ နဂရာ၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်း၊ ခရိုင်၊ နိုင်ငံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဓနုဂ္ဂဟော၊ လေးသမားသည်။ အာဂန္ဓာ၊ ၍။ ရာဇဒွါရေ၊ မင်းအိမ်တံခါး၌။ ‘ဌိတော’တိ၊ ‘တည်၏’ဟု။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစာ ပေသိ၊ ကြားစေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှသော။ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ကို။ တံ၊ သင်သည်။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဧကသံဝစ္ဆရေန၊ တစ်နှစ်ဖြင့်။ သတသဟဿံ၊ တစ်သိန်းသော ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ အာဂစ္ဆတု၊ လာစေတော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ၌။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ သမိပေ၊ ၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ နံ၊ ထိုအသဒိသမင်းသားကို။ “တံ၊ သည်။ ဓနုဂ္ဂဟော၊ လေးသမားသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ အာမ၊ ဟုတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥပဋ္ဌဟဿု၊ ခစားလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သော၊ ထိုအသဒိသမင်းသားသည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ရာဇနံ၊ မင်းကို။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ ခစား၏။ တဿ၊ ထိုအသဒိသ မင်းသားအား။ ဒီယမာနံ၊ ပေးအပ်သော။ ပရိဗ္ဗယံ၊ ရိက္ခာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ “အတိဗဟံ၊ အလွန် များစွာ။ လဘတိ၊ ရ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏကဓနုဂ္ဂဟာ၊ လေးသမားဟောင်း တို့သည်။ ဥဇ္ဈာယိသု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ ဥယျာနံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မင်္ဂလသိလာပဋ္ဌသမိပေ၊ မင်္ဂလာကျောက်ဖျာအနီး၌။ သာဏိပါကာရံ၊ တင်းတိမ်အရံကို။ ဝါ- တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာကို။ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ ကာရံစေ၍။ အဗ္ဗုက္ခမူလေ၊ သရက်ပင်၏အရင်းဖြစ်သော။ မဟာသယနေ၊ မြတ်သော အိပ်ရာ၌။ နိပန္နော၊ လျောင်းလျက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်။ ရုက္ခဂ္ဂေ၊ သရက်ပင်ဖျား၌။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ အဗ္ဗပိဏ္ဍိ၊ သရက်သီးခိုင်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဣမံ၊ ဤသရက်သီးခိုင်ကို။ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍။ ဂဏှိတုံ၊ ယူအံ့သောငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဓနုဂ္ဂဟေ၊ လေးသမားတို့ကို။ ပက္ခောပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “ဣမံ အဗ္ဗပိဏ္ဍိ၊ ဤသရက်ခိုင်ကို။ သရေန၊ မြားဖြင့်။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ပါတေတုံ၊ ကျစ်မ့်သော ငှါ။ သက္ခိဿယ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်လတုံလော”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ တံ၊ ထိုသရက်သီးခိုင်ကို။ ပါတေတုံ၊ ကျစေခြင်းငှါ။ အမှာကံ၊ တို့အား။ န ဂရ၊ ဝန်မလေး။ ဒေဝေန ပန၊ ရှင်မင်းမြတ်

သည်ကား။ ဗဟုဝါရေ၊ အကြိမ်များစွာ။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မြင်ဖူးတော်မူ၏။ အဓုနာဂတော၊ ယခုရောက်သစ်စဖြစ်သော။ ဓနုဂ္ဂဟော၊ လေးသမားတော်သည်။ အမေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့ထက်။ ဗဟုတရံ၊ များစွာသော ရိက္ခာကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တံ၊ ထိုသရက်သီးခိုင်ကို။ တံ၊ ထိုလေးသမားတော်သစ်ကို။ ပါတာပေထ၊ ကြွေအောင်ပစ်စေတော်မူလော့။ ဝါ- ကျစေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လေးသမားဟောင်းတို့ လျှောက်ကြကုန်၏။

ရာဇာ၊ သည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “တာတ၊ အမောင်။ ဧတံ၊ ထိုသရက်သီးခိုင်ကို။ ပါတေတုံ၊ ကြွေစိမ့်သောငှါ။ သက္ခိဿသိ၊ စွမ်းနိုင်လတံလော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏)ပြီ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဩကာသံ၊ အရပ်ကို။ လဘမာနော၊ ရသည်ရှိသော်။ သက္ခိဿာမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါလတံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကတရောကာသံ၊ အဘယ်အရပ်ကို။ လဘမာနော၊ ရသည်ရှိသော်။ သက္ခိဿသိ၊ စွမ်းနိုင်လတံနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ရာဇာ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ တုမ္ဟကံ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့၏။ သယနဿ၊ နေရာတော်၏။ ဝါ- ကိန်းစက်ရာ အိပ်ရာတော်၏။ အန္တောကာသံ၊ အတွင်းအရပ်ကို။ လဘမာနော၊ သော်။ သက္ခိဿာမိ၊ စွမ်းနိုင်လတံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ သယနံ၊ အိပ်ရာကို။ ဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဩကာသံ၊ လေးပစ်ရာ အရပ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဓနု၊ လေးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိဝါသနန္တရေ၊ ဝတ်သော ပုဆိုး၏အတွင်း၌။ ဓနု၊ လေးကို။ သန္ဓယိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “သာဏိ၊ တင်းတိမ်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ သည်။ “သာဓု”၊ “ကောင်းပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ သာဏိ၊ တင်းတိမ်ကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ပရိက္ခိပါပေသိ၊ ရံစေ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အန္တေသာဏိ၊ တင်းတိမ်အတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဥပရိနိဝတ္ထံ၊ အပေါ်၌ အမြှီဝတ်သော။ သေတဝတ္ထံ၊ ဖြူသော အဝတ်ကို။ ဟရိတွာ၊ ပယ်၍။ ဧကံ၊ တစ်ထည်သော။ ရက္ကပဋ္ဌံ၊ နီသော ပုဆိုးကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ကစ္ဆံ၊ ဗန္ဓိတွာ၊ အောက်ပိုးကျိုက်၍။ ဝါ- လက်ကတီးကြားကို ဖွဲ့၍။ ဧကံ၊ တစ်ထည်သော။ ရက္ကပဋ္ဌံ၊ နီသော ပုဆိုးကို။ ဥဒရေ၊ ဝမ်း၌။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ပသိဗ္ဗကတော၊ အိတ်မှ။ သန္ဓိယုတ္တံ၊ အစပ်နှင့်

ယှဉ်သော။ ခင်္ဂ၊ သန်လျက်ကို။ နီဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဝါမပသော၊ လက်ဝဲနံပါး၌။ သန္ဓယိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဝါ- လွယ်၍။ သုဝဏ္ဏကဉ္စကံ၊ ရွှေသင်တိုင်းကို။ ပဋိမုဉ္ဇိတွာ၊ ဝတ်၍။ ဝါ- စွပ်၍။ စာပနာဠိ၊ လေးထည့်သော ကျည်ကို။ ပိဋိယံ၊ နောက်မှ။ ဝါ- ကျောက်ကုန်း၌။ သန္ဓယိတွာ၊ လွယ်၍။ သန္ဓိယုတ္တမေဏ္ဍကမဟာဓနံ၊ အစပ်နှင့် ယှဉ်သော ဆိတ်ချိုလေးကြီးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပဝါဠဝဏ္ဏံ၊ သန္တာအဆင်းနှင့် တူသော။ ဇိယံ၊ ညှိကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဥဏှိသံ၊ သင်းကျစ်ကို။ သီသော၊ ဦးခေါင်း၌။ ပဋိမုဉ္ဇိတွာ၊ စွပ်၍။ တိဓိဏာခုရပ္ပံ၊ ထက်လှစွာသော စဉ်းသွားကို။ နခေဟိ၊ လက်သည်းတို့ဖြင့်။ ပရိဝတ္တယမာနော၊ ပွတ်လျက်။ သာဏိ၊ တင်းတိမ် ကို။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ဖြာ။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပထဝီ၊ မြေကို။ ဖာလေတွာ၊ ခွဲ၍။ နိက္ခန္ဓော၊ ထွက်သော။ အလင်္ကတနာဂကုမာရော ဝိယ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော နဂါးလူလင်ကဲ့သို့။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ သရခိပနဌာနံ၊ မြားပစ်ရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ခုရပ္ပံ၊ စဉ်းသွားကို။ သရေ၊ မြား၌။ သန္ဓယိတွာ၊ တပ်၍။ ဝါ- ဖွဲ့၍။ ရာဇာနံ၊ ကို။ “မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ ဧတံ အဗ္ဗပိဏ္ဍိ၊ ထိုသရက်သီးခိုင်ကို။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ အာရောဟန- ကဏ္ဍေန၊ တက်သော မြားဖြင့်။ ပါတေမိ ကိ၊ ကျစေရအံ့လော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်မူကား။ အဓော၊ အောက်သို့။ ဩရောဟနကဏ္ဍေန၊ သက်သောမြားဖြင့်။ ပါတေမိ ကိ၊ ကျစေရအံ့လော”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တာတ၊ အမောင်။ အာရောဟနကဏ္ဍေန၊ တက်သော မြားဖြင့်။ ပါတေန္တာ၊ ကျစေသည်ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မြင်ဖူးသည်ကား။ ဗဟူ၊ များ၏။ ဩရောဟနကဏ္ဍေန ပန၊ အောက်သို့သက်သော မြားဖြင့်သော်ကား။ ပါတေန္တာ၊ ကျစေသည်ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ န ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်ဖူးသေး။ ဩရောဟနကဏ္ဍေန၊ အောက်သို့သက်သော မြားဖြင့်။ ပါတေဟိ၊ ကျစေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ ဣဒံ ကဏ္ဍံ၊ ဤမြားသည်။ ဒူရံ၊ ဝေးသော အရပ်သို့။ အာရောဟိဿတိ၊ တက်လတံ။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ စာတုမဟာရာဇိကဘဝနံ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်သည်။ ဝါ- ဘုံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သယံ၊ အလိုကို။ (သာယံ၊ ညအခါ၌။) ဩရောဟိဿတိ၊ သက်လတံ။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဿ၊ ထိုမြား၏။ ဩရောဟနံ၊ သက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တုမေဟိ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့သည်။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံ အံ့သောငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ သည်။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”ဟူ၍။ သမ္ပဋ္ဌိစ္စိ၊ ဝန်ခံ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝါ- ထို့နောင်မှ။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဣဒံ ကဏ္ဍံ ပန၊ ဤမြား သည်ကား။ အာရောဟမာနံ၊ တက်လတ်သည်ရှိသော်။ အဗ္ဗပိဏ္ဍိဝဏ္ဏံ၊ သရက်သီးခိုင် အညှာကို။ ယာဝ မဇ္ဈံ၊ အလယ်တိုင်အောင်။ ကန္တမာနံ၊ ဖြတ်လျက်။ အာရောဟိဿတိ၊ တက်လတ်။ ဩရောဟမာနံ၊ သက်လတ်သည်ရှိသော်ကား။ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ၊ ဆံခြည်ဖျား မျှလည်း။ ဣတော ဝါ၊ ဤမှလည်းကောင်း။ ဧတ္တော ဝါ၊ ထိုမှလည်းကောင်း။ အဂန္နာ၊ မသွားမူ၍။ ဝါ- မရွေ့မူ၍။ ဥဇုညေဝ၊ အဖြောင့် သာလျှင်။ ပတိတွာ၊ ကျ၍။ အဗ္ဗပိဏ္ဍိ၊ သရက်သီးခိုင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဩတရိဿတိ၊ သက်လတ်။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ပဿ၊ ရှုတော်မူလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုပြီးသော်။ ဝေဂံ၊ အဟုန်ကို။ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ တံ ကဏ္ဍံ၊ ထိုမြားသည်။ အဗ္ဗပိဏ္ဍိဝဏ္ဏံ၊ သရက်သီးခိုင်အညှာကို။ ယာဝမဇ္ဈံ၊ အလယ်တိုင်အောင်။ ကန္တမာနံ၊ ဖြတ်လျက်။ အဘိရဟိ၊ တက်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “ဣဒါနိ၊ ၌။ တံ ကဏ္ဍံ၊ ထိုမြားသည်။ ယာဝ စာတုမဟာရာဇိကဘဝနံ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်တိုင်အောင်။ ဂတံ၊ ရောက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ စိတ္တကဏ္ဍတော၊ ပစ်အပ်သော မြားထက်။ အဓိကတရံ၊ အထူးသဖြင့် လွန်စွာ။ ဝေဂံ၊ အဟုန်ကို။ ဝါ- လျင်မြန်ခြင်းကို။ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ဝါ- တစ်စင်းသော။ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ တံ၊ ထိုပစ်အပ်သော မြားသည်။ ဂန္နာ၊ သွားလေ၍။ ပုရိမကဏ္ဍပုဇေ၊ ရှေးဦးစွာ ပစ်အပ်သော မြား၏ မြားလွှာ မြားခေါင်း၌။ ပဟရိတွာ၊ ခတ်၍။ နိဝတ္တိတွာ၊ လည်၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ တာဝတိသဘဝနံ၊ တာဝတိသာ နတ်ပြည်သို့။ အဘိရဟိ၊ တက်လေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိသာနတ်ပြည်၌။ နံ၊ ထိုမြားကို။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ အဂ္ဂဟေသု၊ ယူကုန်(၏)ပြီ။ နိဝတ္တနကဏ္ဍဿ၊ ပြန်လည်လာသော မြား၏။ ဝါတဆိန္နသဒ္ဓေါ၊ လေကိုဖြတ်သော အသံသည်။ အသနိသဒ္ဓေါ ဝိယ၊ မိုးကြိုးသံ ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ မဟာဇနေန၊ လူများသည်။ “ဧသော သဒ္ဓေါ၊ ဤအသံသည်ကား။ ကိ၊ ဘယ်အသံနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “နိဝတ္တန- ကဏ္ဍဿ၊ ပြန်လာသော မြား၏။ သဒ္ဓေါ၊ အသံတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ သရီရေ ကိုယ်၌။ ကဏ္ဍဿ၊ မြား၏။ ပတနဘာဝံ၊ ကျသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဘိကတသိတံ၊ အလွန်ထိတ်လန့်သော။

မဟာဇနံ၊ လူများကို။ ဒိသွာ၊ ချီ။ “တုမေ၊ တို့သည်။ မာ ဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်
ကုန်လင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ သမဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ န ဒဿာမိ၊ မပေး။
ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကဏ္ဍံ၊ မြားသည်။ ဩတရမာနံ၊ သက်လာသည်ရှိသော်။
ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ၊ တစ်ဆံခြည်ဖျားမျှကို လည်း။ ဣတော ဝါ၊ ဤမှလည်းကောင်း။
ဧတ္တာ ဝါ၊ ထိုမှလည်းကောင်း။ အဂန္နာ၊ မရွေ့မူ၍။ ဝါ- မသွားမူ၍။ ဥဇုညေဝ၊
ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်။ ပတိတွာ၊ ကျ၍။ အမ္ပပိဏ္ဍိ၊ သရက်သီးခိုင်ကို။ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်
(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အမ္ပပိဏ္ဍိယာ စ၊ သရက်သီးခိုင်အား
လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍဿ စ၊ မြားအားလည်းကောင်း။ ဘူမိယံ၊ ဌံ။ ပတိတုံ၊ ကျစ်မ့်
သောငှါ။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ အာကာသေယေဝ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌သာလျှင်။
သမ္ပဋိစ္ဆန္တော၊ ခံလျက်။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်တစ်ဖက်ဖြင့်။ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို။
အဂ္ဂဟေသိ၊ ကိုင်(၏)ပြီ။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။ တံ အစ္ဆရိယံ၊ ထိုအံ့ဖွယ်
သူရဲကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “နော အမေဟိ၊ တို့သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
အတတ်ကို။ န ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မမြင်စဖူး”။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာပုရိသံ၊ ဘုရားလောင်းကို။
ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ ဥန္နဒတိ၊ ကြီးစွာ ပဲ့တင်ထပ်၏။ အပ္ပေါဋ္ဌေတိ၊ လက်ပမ်း
ပေါက်ခတ်၏။ အင်္ဂုလိယော၊ လက်ချောင်းတို့ကို။ ဝိဓုနတိ၊ ခါ၏။ စေလုက္ခေပ-
သဟဿာနိ၊ ပုဆိုးပစ်လွှတ်ခြင်း အထောင်တို့ကို။ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ရာဇ-
ပရိသာယ၊ မင်း၏ပရိသတ်သည်။ တုဋ္ဌပဟဋ္ဌာယ၊ ရွှင်လန်းခြင်းကြောင့်။
ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ ဒိန္နဓနံ၊ ပေးအပ်သော ဥစ္စာသည်။ ကောဋိမတ္တံ၊ ကုဋေ
အတိုင်းအရှည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊
ထိုဘုရားလောင်းအား။ ဓနဝဿံ၊ ဥစ္စာမိုးကြီးသည်။ ဝဿေန္တော ဝိယ၊ သည်းထန်စွာ
ရွာသကဲ့သို့။ ဗဟုံ၊ များစွာ သော။ ဓနဉ္စ၊ လည်းကောင်း။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။
ယသဉ္စ၊ အခြံအရံကိုလည်းကောင်း။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ တေန ရညာ၊ ထိုမင်းသည်။ သက္ကတေ၊ အရိုအသေပြုအပ်သည်
ရှိသော်။ ဝါ- အရိုအသေပြုခြင်းကြောင့်။ ဂရုကတေ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်
သည်ရှိသော်။ ဝါ- အလေးအမြတ်ပြုခြင်းကြောင့်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တတ္ထ၊
ထိုပြည်၌။ ဝသန္တေ၊ နေသည် ရှိသော်။ “အသဒိသကုမာရေ၊ အသဒိသမင်းသား
သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ နတ္ထိ ကိရ၊ မရှိသတတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ
ရာဇာနော၊ ခုနစ်ပြည်ထောင်သော မင်းတို့သည်။ အာဂန္နာ၊ လာလတ်ကုန်၍။

ဗာရာဏသီ နဂရံ ပြည်ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံကုန်၍။ ဝါ- ဝိုင်းရံကုန်၍။ “ရဇ္ဇံ ဝါ၊ ပြည်ကိုမူလည်း။ ဒေတု၊ ပေးမည်လော။ ယုဒ္ဓံ ဝါ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို မူလည်း။ ဒေတု၊ ပေးမည်လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ရညော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား။ ပဏ္ဏံ၊ အမှာစာကို။ ပေသေသုံ၊ ဆက်သကုန်၏။ ဝါ- ပို့စေကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ မရဏဘယဘိတော၊ သေဘေးမှကြောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “မေ၊ ငါ၏။ ဘာတာ၊ နောင်တော် သည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝသတိ၊ နေသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ သာမန္တရာဇာနံ၊ ပြည်နီးချင်းမင်းကို။ ဥပဌဟတိ၊ ခစား၏”။ ဣတိ၊ သို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “မမ၊ ငါ၏။ ဘာတိကေ၊ နောင်တော်သည်။ အနာဂစ္ဆန္တေ၊ မလာသည် ရှိသော်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိနိုင်။ ဝါ- မရှိလတုံ။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ တဿ၊ ထိုအသဒိသမင်းသား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်။ ဝါ- ၍။ ခမာပေတွာ၊ သည်းခံစေ၍။ ဂဏှိတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍။ အာဂစ္ဆထ၊ လာကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဒူတေ၊ တမန်တို့ကို။ ပါဟေသိ၊ စေလိုက်(၏)ပြီ။ တေ၊ ထိုတမန်တို့သည်။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ တံ ပဝတ္ထိ၊ ထိုဖြစ်ပုံအကြောင်းစုံကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တံ ရာဇာနံ၊ ထိုမင်းကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍။ ပစ္စာဂန္တာ၊ တစ်ဖန်ပြန်လည်၍။ ရာဇာနံ၊ ဗာရာဏသီမင်းကို။ “မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဣတိ၊ သို့။ သမဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ “အဟံ အသဒိသကုမာရော၊ ငါအသဒိသမင်းသားသည်။ အာဂတော၊ လာပြီ။ အညံ၊ ဤ မြားမှတစ်ပါးသော။ ဧကကဏ္ဍံ၊ တစ်စင်းသော မြားကို။ ခိပန္တော၊ ပစ်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဝေါ တုမှာကံ၊ သင်မင်းတို့၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဟရိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဇီဝိတေန၊ အသက်ဖြင့်။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ပလာယန္တု၊ ထွက်ပြေးစေကုန်သတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အက္ခရာနိ၊ အက္ခရာတို့ကို။ ကဏ္ဏေ၊ မြား၌။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ရေး၍။ ဝါ- ဖြတ်၍။ အဋ္ဌာလကေ၊ ပစ်စင်ပေါ်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ဦး ကုန်သော။ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့၏။ ဘုဠန္တာနံ၊ စားကုန်စဉ်။ ကဉ္စနပါတိမကုလေယေဝ၊ ရွှေခွက်၏အဖုံး၌သာလျှင်။ ကဏ္ဍံ၊ မြားခုနစ်စင်းကို။ ပါတေသိ၊ ကျစေ၏။ သဗ္ဗေဝ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမင်းတို့သည်။ အက္ခရာနိ၊ အက္ခရာတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ မရဏဘယဘိတာ၊ သေဘေးမှ ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။

ပလာယံသု၊ ပြေးကြကုန်(၏)ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာယ၊
ယင်ငယ်သည်။ ပိဝနမတ္တမ္ပိ၊ သောက်လောက်ရုံမျှလည်းဖြစ်သော။ လောဟိတံ၊
သွေးကို။ အနုပ္ပါဒေတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍။ သတ္တရာဇာနော၊ ခုနစ်ပြည်ထောင် ကုန်သော
မင်းတို့ကို။ ပလာပေတွာ၊ ပြေးစေ၍။ ကနိဋ္ဌဘာတရံ၊ ညီငယ်ကို။ အပလော
ကေတွာ၊ ပန်ကြား၍။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဣသိပဗ္ဗန္ဓံ၊
ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍။ အဘိညာ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။
သမာပတ္တိယော စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဇီဝိတ-
ပရိယောသာနေ၊ အသက်၏အဆုံး၌။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားသည်။
အဟောသိ၊ ပြီ။

သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အသဒိသကုမာရော၊ သည်။
သတ္တ ရာဇာနော၊ ခုနစ်ပြည်ထောင်သော မင်းတို့ကို။ ပလာပေတွာ၊ ပြေးစေ၍။
ဝိဇိတသင်္ဂါမော၊ အောင်မြင်ပြီးသော စစ်ပွဲရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဣသိပဗ္ဗန္ဓံ၊
အဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အဘိသမ္ပဒေ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့
ရောက်တော်မူပြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ဓနုဂ္ဂဟော။ပ။ အဇ္ဈပါဂမီ”တိ၊ ဟူ၍။
ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၆၁။ “ဓနုဂ္ဂဟော အသဒိသော၊ ရာဇပုတ္တော မဟဗ္ဗလော။
ဒုရေပါတီ အက္ခဏဝေဓိ၊ မဟာကာယပ္ပဒါလနော။

၆၂။ သဗ္ဗာမိတ္တေ ရဏံ ကတွာ၊ န စ ကဉ္စိ ဝိဟေဌယိ။
ဘာတရံ သောတ္ထိံ ကတွာ၊ သံယမံ အဇ္ဈပါဂမီ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာဗလော၊ ကြီးမားသော ကာယဗလ၊ ဉာဏ
ဗလရှိသော။ ဒုရေပါတီ၊ ဝေးစွာသော စတုမဟာရာဇ်
တာဝတိံသာတိုင်အောင်သော အရပ်သို့ မြားကိုရောက်စေနိုင်သော။ အက္ခဏ-
ဝေဓိ၊ မချွတ်မယွင်းပစ်နိုင်သော။ ဝါ- လျှပ်တပြက်ခဏ၌ လျှပ်ရောင်ဖြင့် ခုနစ်ကြိမ်
ရှစ်ကြိမ်တိုင် မြားကိုကိုင်၍ပစ်နိုင်သော။ မဟာကာယပ္ပဒါလနော၊ စမ္မ၊ ဒါရု၊
လောဟ၊ အယ၊ ဝါလိက၊ ဥဒက၊ ဖလကဟုဆိုအပ်သော ခုနစ်ပါး ကြီးမားသော
အစုအပေါင်းကို ထုတ်ချင်းထွင်းအောင် ပစ်နိုင်သော။ ရာဇပုတ္တော၊ ဗာရာဏသီ

ပြည့်ရှင်မင်း၏သားတော်အကြီးဖြစ်ထသော။ အသဒိသော၊ ဗလ၊ ဝီရိယ၊ ပညာတို့ဖြင့် သူတကာမတူနိုင်သည်ဖြစ်၍ အသဒိသမည်ကျော်ရသော။ ဓနုဂ္ဂဟော၊ လေးသမားကျော်သည်။ သဗ္ဗာမိတ္တော၊ ခုနစ်ပြည်ထောင် ရန်သူကုန်အောင်တို့ကို။ ရဏံ ကတ္တာ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို ပြု၍။ တစ်နည်း- ရဏံ ကတ္တာ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏံ ကတ္တာ၊ မြူမှုန်ကဲ့သို့ ဖရိုဖရဲ ကွဲပြားလွင့်ပြေး သည်ကိုပြု၍။ ပလာပေသိ၊ ပြေးစေ၏။ ကိဉ္ဇိစ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မျှလည်း။ န ဝိဟေဌယိ၊ သွေးတစ်စက်မျှ မထွက်စေဘဲ မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်။ သော၊ ထိုအသဒိသလေးသမားအကျော်သည်။ ဘာတရံ၊ ညီတော်ကို။ သောတ္ထိံ ကတ္တာ၊ ချမ်းသာသည်ကိုပြု၍။ သံယမံ၊ သီလကို စောင့်ရှောက်သော ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ အဇ္ဈပါဂမိ၊ ကပ်လေ၏။

တတ္ထ တသ္မိံ ဂါထာဒ္ဒယေ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ အသဒိသောတိ၊ အသဒိသော ဟူသည်ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ နာမေနေဝ၊ အမည်အားဖြင့် သာလျှင်။ အသဒိသော၊ အသဒိသမည်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဝီရိယပညာဟိပိ၊ ဝီရိယပညာတို့ဖြင့်လည်း။ အသဒိသောဝ၊ သူတကာနှင့်မတူသည်သာ။ မဟဗ္ဗလောတိ၊ မဟဗ္ဗလောဟူသည်ကား။ ကာယဗလေနပိ၊ ကိုယ်အားနှင့် လည်းကောင်း။ ပညာဗလေနပိ၊ ပညာအားနှင့်လည်းကောင်း။ မဟဗ္ဗလော၊ ကြီးသော အားရှိ၏။ ဒူရေပါတီတိ၊ ဒူရေပါတီဟူသည်ကား။ ယာဝ စာတု- မဟာရာဇိကဘာဝနာ စ၊ စတုမဟာရာဇ်ဘုံတိုင်အောင်လည်းကောင်း။ ယာဝ တာဝတိံသဘာဝနာ စ၊ တာဝတိံသာဘုံတိုင်အောင်လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို။ ပေသေတုံ၊ ပို့စေခြင်းငှါ။ သမတ္ထတာယ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒူရေပါတီ၊ ဝေးသောအရပ်သို့ ရောက်စေနိုင်သော။ အက္ခဏာဝေဓီတိ၊ အက္ခဏာဝေဓီ ဟူသည်ကား။ အဝိရာဓိတဝေဓီ၊ မချွတ်မယွင်း ပစ်မှတ်ကို မှန်အောင်ပစ်နိုင်သော။ အထ ဝါ၊ တစ်နည်းသော်ကား။ ဝိဇ္ဇ၊ လျှပ်စစ်ကို။ အက္ခဏာ၊ အက္ခဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဧကာ၊ တစ်ခုသော။ ဝိဇ္ဇ၊ လျှပ်စစ်သည်။ နိစ္ဆရတိ၊ ပြက်၍ထွက်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တေနောဘာသေန၊ ထိုလျှပ်စစ် နွယ်ရောင်ဖြင့်။ သတ္တဌဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ် ရှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်။ ကဏ္ဍာနိ၊ မြားတို့ကို။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ပစ်ဖောက်နိုင်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အက္ခဏာဝေဓီ၊ အက္ခဏာဝေဓီ မည်၏။ မဟာကာယပ္ပဒါလနောတိ၊ မဟာကာယပ္ပဒါလနောဟူသည်ကား။ မဟန္တေ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ကာယေ၊ အပေါင်းအစုတို့ကို။ ပဒါလေတိ၊

ဖောက်ခွဲနိုင်၏။ စမ္ပကာယော၊ အရေအစုအပေါင်းလည်းကောင်း။ ဒါရုကာယော၊ သစ်သားအစုအပေါင်းလည်းကောင်း။ လောဟကာယော၊ ကြေးအစုအပေါင်းလည်းကောင်း။ အယောကာယော၊ သံအစုအပေါင်းလည်းကောင်း။ ဝါလိကာယော၊ သဲအစုအပေါင်းလည်းကောင်း။ ဥဒကကာယော၊ ရေအစုအပေါင်းလည်းကောင်း။ ဖလကကာယော၊ ပျဉ်ချပ်အစုအပေါင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ သတ္တ၊ ဤခုနစ်ပါးတို့သည်။ မဟာကာယာ နာမ၊ မဟာကာယမည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်ပါးတို့တွင်။ အညော၊ တစ်ပါးသော လေးသမားသည်။ စမ္ပကာယ-ပဒါလနော၊ စမ္ပကာယကို ထွင်းဖောက်သည်ရှိသော်။ မဟိသစမ္ပ၊ ကျွဲရေကို။ ဝိနိဝိဇ္ဈတိ၊ ထွင်းဖောက်နိုင်၏။ သော ပန၊ ထိုအသဒိသလေးသမားကျော်သည်ကား။ မဟိသ စမ္မာနံ၊ ကျွဲရေတို့၏။ သတမ္ပိ၊ အထပ်တစ်ရာကိုသော်လည်း။ ဝိနိဝိဇ္ဈတိယေဝ၊ ထွင်းဖောက်နိုင်သလျှင်ကတည်း။ အညော၊ တစ်ပါးသော လေးသမားသည်။ အဋ္ဌဂုံလဗဟလံ၊ လက်ရှစ်သစ်ထူသော။ ဥဒုမ္ပရပဒရံ၊ ရေသဖန်းပျဉ်ကို။ ဝိနိဝိဇ္ဈတိ၊ ထွင်းဖောက်နိုင်၏။ အညော၊ တစ်ပါးသော လေးသမားသည်။ စတုရဂုံလဗဟလံ၊ လက်လေးသစ်ထူသော။ အသနပဒရံ၊ ပိတောက်ပျဉ်ကို။ ဝိနိဝိဇ္ဈတိ၊ ထွင်းဖောက်နိုင်၏။ သော ပန၊ ထိုအသဒိသလေးသမားကျော်သည်ကား။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ ဗဒ္ဓံ၊ စပ်သော။ ဝါ-ထပ်သော။ ဖလကသတမ္ပိ၊ ပျဉ်ချပ်တစ်ရာကိုသော်လည်း။ ဝိနိဝိဇ္ဈတိ၊ ထွင်းဖောက်နိုင်၏။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အညော၊ တစ်ပါးသော လေးသမားကျော်သည်။ ဒွဂုံလဗဟလံ၊ လက်နှစ်သစ် ထူသော။ တမ္ပလောပဋ္ဌံ၊ ကြေးနီပြားကို။ ဝိနိဝိဇ္ဈတိ၊ ထွင်းဖောက်နိုင်၏။ အညော၊ တစ်ပါးသော လေးသမားကျော်သည်။ အဂုံလဗဟလံ၊ လက်တစ်သစ်ထူသော။ အယပဋ္ဌံ၊ သံပြားကို။ ဝိနိဝိဇ္ဈတိ၊ ထွင်းဖောက်နိုင်၏။ ဝါလိကသကဋ္ဌဿ ဝါ၊ သဲဖြင့်ပြည့်သော လှည်း၏လည်းကောင်း။ ဗဒရသကဋ္ဌဿ ဝါ၊ ပျဉ်ချပ်ဖြင့်ပြည့်သော လှည်း၏လည်းကောင်း။ ပလာလကဋ္ဌဿ ဝါ၊ ကောက်နို့ဖြင့်ပြည့်သော လှည်း၏လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာဘာဂေန၊ နောက်အဖို့ဖြင့်။ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ ပုရဘာဂေန၊ ရှေ့အဖို့ဖြင့်။ အတိပါတေတိ၊ ထွက်စေနိုင်၏။ ဝါ- ကျစေနိုင်၏။ ပကတိယာ၊ ပကတိအားဖြင့်။ ဝါ- ပင်ကိုအားဖြင့်။ ဥဒကေ၊ ဌ။ စတုဥသဘဋ္ဌာနံ၊ လေးဥသဘတိုင်အောင်။ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို။ ပေသေတိ၊ ပို့စေနိုင်၏။ ဝါ- ပစ်နိုင်၏။ ထလေ၊ ကြည်း၌သော်ကား။ အဋ္ဌဥသဘံ၊ ရှစ်ဥသဘတိုင်အောင်။

ပေသေတိ၊ နိုင်၏။ (ပဝေသေတိ) သွင်းနိုင်၏။ ဣတိ ဧဝံ သို့။ သတ္တန္တံ၊ ကုန်သော။
 ဣမေသံ မဟာကာယာနံ၊ ဤအပေါင်းအစုကြီးတို့၏။ ဝါ- တို့ကို။ ပဒါလနတော၊
 ဖောက်ခွဲနိုင်ခြင်းကြောင့်။ မဟာကာယပုဒါလနော၊ မည်၏။ သဗ္ဗာမိတ္ထေတိ၊
 သဗ္ဗာမိတ္ထေ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အမိတ္ထေ၊ ရန်သူတို့ကို။
 ရဏံ ကတ္တာတိ၊ ရဏံ ကတ္တာဟူသည်ကား။ ယုဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။
 ပလာပေသိ၊ စေပြီ။ န စ ကဗ္ဗိ ဝိဟေဌေသီတိ၊ န စ ကဗ္ဗိ ဝိဟေဌေသိ ဟူသည်
 ကား။ ဧကကမ္ပိ၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုလည်း။ န ဝိဟေဌေသိ၊ ပြီ။ ပန၊ စင်စစ်
 သော်ကား။ ဝါ- ထိုသို့တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ မညှဉ်းဆဲသော်လည်း။
 အဝိဟေဌယန္တော ယေဝ၊ မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ တေဟိ၊ ထိုခုနစ်
 ပြည်ထောင်သော မင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကဏ္ဍပေသနေနေဝ၊ မြားကိုစေခြင်းဖြင့်
 သာလျှင်။ ရဏံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သံယမံ အဇ္ဈုပါဂမီတိ၊ သံယမံ
 အဇ္ဈုပါဂမီဟူသည်ကား။ သီလသယမံ၊ သီလကို စောင့်ရှောက်သော။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့
 ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း ဧဝံ သို့။ သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာကို။
 အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိ၊ သို့။
 သမောဓာနေသိ၊ ကား။ “ဧတရဟိ၊ ဌံ။ အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ဌံ။ ဝါ- တုန်းက။
 ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ ညီငယ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊
 သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌံ။ ဝါ- တုန်းက။ အသဒိသကုမာရော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။
 ဣတိ၊ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

ပဌမာ၊ သော။ အသဒိသဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂။ သင်္ခါမာဝစရဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ သည်။ “သင်္ခါမာဝစရော သူရော”တိအာဒိကေန၊
 “သင်္ခါမာဝစရော သူရော”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
 ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါမာဝစရဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊

စဉ်။ နန္ဒတ္ထေရံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ဤ။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ခဲ့ဦးအံ့။ သတ္တရံ၊ သည်။ ပဌမဂမနေ၊ ရှေးဦးစွာကြွတော်မူခြင်းဖြင့်။ ကပိလပုရံ၊ ကပိလဝတ် ပြည်တော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ မူ၍။ ကနိဋ္ဌဘာတိကံ၊ ညီတော်ငယ်ဖြစ်သော။ နန္ဒရာဇကုမာရံ၊ နန္ဒမင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြုစေတော်မူ၍။ ကပိလပုရာ၊ ကပိလဝတ် နေပြည်တော်မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ သာဝတ္ထိ၊ ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်တော်မူ၍။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ နန္ဒော၊ အရှင်နန္ဒသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ဤ။ တထာဂတေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဂေဟာ၊ နန်းတော်မှ။ နိက္ခမနကာလေ၊ ထွက်သော ကာလ၌။ “နန္ဒကုမာရော၊ နန္ဒမင်းသားသည်။ သတ္တာရာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဂစ္ဆတိ ကိရ လိုက်လေသတတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အဗျုလ္လိခိတေဟိ၊ ထက်ဝက် အားဖြင့် ဖြီးအပ်ကုန်ပြီးသော။ ကေသေဟိ၊ ဆံပင်တို့ဖြင့်။ ဝါတပါနန္တရေန၊ လေသွန်ပြတင်းပေါက်ကြားဖြင့်။ ဩလောကေတွာ၊ မျှော်လိုက်၍။ ဝါ- ကြည့်၍။ “အယျုပုတ္တ၊ အရှင့်သားတော်။ တုဝဋ် ခေါ၊ လျင်မြန်စွာသာလျှင်။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ ပြန်လှည့်တော်မူခဲ့ပါလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇနပဒကလျာဏိယာ၊ ဇနပဒကလျာဏီ မင်းသမီးသည်။ ဣဒံ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဤမှာလိုက်သော စကားကို။ ဝါ- ဆိုအပ်သော စကားကို။ အနုဿရန္တော၊ အစဉ်အောက်မေ့လျက်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ လူအဖြစ်ကို တမော့မော့မျှော်သော လည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍။ အနဘိရတော၊ မမွေ့လျော် မပျော်ပိုက်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ- မမွေ့သောကြောင့်။ ဥပ္ပဏ္ဍုပ္ပဏ္ဍုက- ဇာတော၊ ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့ အလွန်ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓမနိသန္တတဂတ္တော၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုနန္ဒ၏။ တံ ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ပုံအကြောင်းကို။ ဥ တွာ၊ သိတော်မူ၍။ “ယန္တုန ယဒိပန၊ အကယ်၍လျှင်။ ဝါ- အကယ်၍ကား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နန္ဒ၊ ကို။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေယျံ၊ တည်စေရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံတော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုနန္ဒထေရ်၏။ ဝသနပရိဝေဏံ၊ နေရာပရိဝုဇ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ပညတ္တာ သနေ၊ ခင်းအပ်သော ဘုရားနေရာတော်၌။ နိသိန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ “နန္ဒ၊ နန္ဒ။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အဘိရမသိ၊ မွေ့လျော်၏ လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇနပဒ-

ကလျာဏိယာ၊ ဇနပဒကလျာဏိ၌။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော၊ တပ်စွန်းသော စိတ်ရှိသည်။
 ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နာဘိရမာမိ၊ မမွေ့လျော်ပါ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။
 နန္ဒ၊ နန္ဒ။ ဟိမဝန္တစာရိကံ၊ ဟိမဝန္တာသို့ လှည့်လည်သွားလာခြင်းကို။ ဂတပုဗ္ဗော၊
 သွားလာဖူးသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ(၏)ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ န ဂတပုဗ္ဗော၊ မသွားလာဖူးပါ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊
 လျှောက်ထား၏။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်စို့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ကထံ၊
 အဘယ်သို့လျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။
 သတ္တာ၊ သည်။ “နန္ဒ၊ နန္ဒ။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုးအစွမ်းအားဖြင့်။ တံ၊
 သင့်ကို။ အဟံ၊ သည်။ နေဿာမိ၊ ခေါ်ဆောင်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ
 ပြီးလျှင်။ ထေရံ၊ နန္ဒ မထေရ်ကို။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်တော်မူ၍။ အာကာသံ၊
 ကောင်းကင်သို့။ ပက္ခန္ဓန္တော၊ ပျံကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။
 ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ ဈာမခေတ္တေ၊ မီးလောင်ရာအပြင်၌။ ဈာမခါဏုကေ၊
 မီးလောင်သောငုတ်၌။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ ဆိန္နကဏ္ဍနာသနဂုံဌံ၊ ပြက်သော နား၊
 နှာခေါင်း၊ မြီးထူရှိသော။ ဈာမလောမံ၊ မီးလောင်သော အမွေးရှိသော။ ဆိန္နဆဝီ၊
 အပေါ်ရေစုတ်သည်ဖြစ်၍။ စမ္ပမတ္တံ၊ အတွင်းရေမျှသာရှိသော။ လောဟိတ-
 ပလိဂုဏ္ဍိကံ၊ နိသော အဆင်းဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်လွှမ်းအပ်သော။ ဧကံ၊ တစ်ကောင်
 သော။ ပလုဋ္ဌမက္ကဋ္ဌိံ၊ ပျက်သော မျောက်အိုမကို။ ဝါ- စုတ်ပြတ်သော မျောက်မကို။
 နန္ဒ၊ နန္ဒ။ ဧတံ မက္ကဋ္ဌိံ၊ ထိုမျောက်အိုမကို။ ပဿသိ၊ မြင်၏လော”။ ဣတိ၊ သို့။
 ဒဿေသိ၊ ပြတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မြင်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊
 နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်စိ အားဖြင့်
 ရှေးရှုခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ(၏)ပြီ။

အထ၊ ထို့နောင်မှ။ ဝါ- ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူ
 ၍။ သဌိယောဇနိယံ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော။ မနောသိလာတလဉ္စ၊ ဆေးဒန်း
 မြင်းသိလာ အပြင်ကိုလည်းကောင်း။ အနောတတ္တဒဟာဒယော၊ အနောတတ်အိုင်
 အစရှိကုန်သော။ သတ္တမဟာသရေ စ၊ အိုင်ကြီးခုနစ်အိုင် တို့ကိုလည်းကောင်း။
 ပဉ္စ၊ ငါးစင်းကုန်သော။ မဟာနဒိယော စ၊ မြစ်ကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း။

သုဝဏ္ဏပဗ္ဗတရဇတပဗ္ဗတမဏိပဗ္ဗတပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ရွှေတောင်၊ ငွေတောင်၊
 ပတ္တမြားတောင်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ အနေကသတရာမဏေယျကံ၊
 အရာမကများသော မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော။ ဟိမဝန္တပဗ္ဗတဉ္စ၊ ဟိမဝန္တာတောင်ကို
 လည်းကောင်း။ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ “နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တေ တယာ၊ သင်သည်။
 တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မြင်အပ်ဖူးသလော။” ဣတိ၊
 သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။ “ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်။ မယာ၊ သည်။ တာဝတိံသ
 ဘဝနံ၊ နတ်ပြည်ကို။ န ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မမြင်အပ်စဖူးပါ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်
 လျှောက်သည်ရှိသော်။ “နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တံ၊ သင်သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ အဟံ၊ သည်။
 တေ၊ သင့်အား။ တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို။ ဒဿယိဿာမိ၊
 ပြပေအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူပြီး၍။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့။
 နေတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ပဏ္ဍုကမ္မလ သိလာသနေ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာကျောက်
 နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ(၏)ပြီ။ သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။
 ဒွိသု၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော။ ဒေဝလောကေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌။ ဒေဝသံဃေန၊ နတ်တို့၏
 အပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး(လျက်)၍။ ဧကမန္တံ၊
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အမုတိယကောဋိသင်္ခါ၊ နှစ်ကုဋေ ငါးသန်း
 အရေအတွက်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏။ ပရိစာရိကာ၊ အလုပ်အကျွေး
 ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ကကုဋုပါဒိ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူကုန်
 သော။ ဒေဝတ္ထရာယောပိ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်း။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်ကုန်၍။
 ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်။ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်စွာ။ နိသီဒိသု၊ နေကုန်၏။ သတ္ထာ၊
 သည်။ အာယသ္မန္တံ နန္ဒ၊ အရှင်နန္ဒကို။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ တာ အတ္ထရာ၊
 ထိုနတ်သမီးတို့ကို။ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပုနပ္ပနံ၊ အဖန်
 တလဲလဲ။ ဩလောကာပေသိ၊ ကြည့်စေတော်မူပြီ။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ ကကုဋုပါဒိနိယော၊
 ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူကုန်သော။ ဣမာ အတ္ထရာယော၊ ဤနတ်သမီးတို့ကို။ ပဿသိ၊
 မြင်၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊
 မြင်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ ဧတာ၊
 ထိုနတ်သမီးတို့သည်။ သောဘန္တိ နုခေါ၊ တင့်တယ်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊
 ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပဒကလျာဏီသည်။ သောဘတိ နုခေါ၊
 တင့်တယ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။

ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပဒကလျာဏီကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်ဆ၍။ သာ
ပလုဋ္ဌမက္ကဋ္ဌိ၊ ထိုမီးလောင်၍ စုတ်ပြတ်နေသော မျောက်မသည်။ န သောဘတိ
သေယျထာပိ၊ မတင့်တယ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣမာ၊
ဤနတ်သမီးတို့ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပဒကလျာဏီ
သည်။ န သောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျောက်သည်
ရှိသော်။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ ကရိဿသိ၊ အသို့ပြုလတုံနည်း။ ဣတိ၊
သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံကမ္ပံ၊ အဘယ်ကောင်းမှု
ကုသိုလ်ကံကိုလျှင်။ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍။ ဣမာ အစ္ဆရာ၊ ဤနတ်သမီးတို့ကို။ လဘန္တိ၊
ရကုန်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျောက်သည်ရှိသော်။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။
သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတွာ၊ ကျင့်ကုန်၍။ ဝါ- ကျင့်သောကြောင့်။ ဣမာ၊
ဤနတ်သမီးတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရနိုင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မူ၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ ဣမာသံ၊ ဤနတ်သမီးတို့ကို။ ပဋိလာဘတ္ထာယ၊ ရစိမ့်သောငှါ။ မေ၊
တပည့်တော်အား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါဠိဘောဂေါ၊ ဝန်ခံသည်။ သစေ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သမဏဓမ္မံ၊
ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿာမိ၊ ကျင့်ပါအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျောက်သည်
ရှိသော်။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ ကရောဟိ၊ အားထုတ်လော့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊
သင့်အား။ ပါဠိဘောဂေါ၊ ဝန်ခံ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မူ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ထေရော၊
နန္ဒမထေရ်သည်။ ဒေဝသံဃဿ၊ နတ်အပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ တထာဂတံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ ပါဠိဘောဂံ၊ ဝန်ခံမှုကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
အတိပပဉ္စံ၊ အလွန် ကြာမြင့်ခြင်းကို။ ဝါ- အလွန်အကျယ်ချဲ့ခြင်းကို။ မာ ကရောထ၊
ပြုတော်မူကြပါကုန်လင့်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ သမဏ ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။
ကရိဿာမိ၊ ကျင့်ပါအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ တံ၊
ထိုနန္ဒကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဇေတဝနမေဝ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်။
ပစ္စာဂမိ၊ ပြန်ကြွတော်မူ(၏)ပြီ။ ထေရော၊ နန္ဒထေရ်သည်။ သမဏဓမ္မံ၊
ရဟန်းတရားကို။ ကာတုံ၊ အားထုတ်ခြင်းငှါ။ ဝါ- ကျင့်အံ့သော ငှါ။ အာရတိ၊
အားထုတ်ပြီ။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်
သာရိပုတြာကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ “သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတြာ။ မယံ၊

ငါ၏။ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ ညီတော်ငယ်ဖြစ်သော။ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်။ တာဝတိံသ
ဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ဒေဝသံဃဿ၊ နတ်အပေါင်းတို့၏။ မဇ္ဈေ၊
အလယ်၌။ ဒေဝတ္ထရာနံ၊ နတ်သမီးတို့၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။
ပါဠိဘောဂံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူစေပြီ။ ကုတိ၊ သို့။ တဿ၊ ထိုအရှင်
သာရိပုတြာအား။ အာစိက္ခိ၊ ကြားတော်မူပြီ။ ဧတေနုပါယေန၊ ထိုသို့သော
အကြောင်းဖြင့်။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဿ စ၊ အရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်
အားလည်းကောင်း။ မဟာကဿပတ္ထေရဿ စ၊ မဟာကဿပမထေရ်အား
လည်းကောင်း။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဿ စ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်အားလည်းကောင်း။
ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကအာနန္ဒတ္ထေရဿ စ၊ တရားဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်သော အာနန္ဒာ
မထေရ်အားလည်းကောင်း။ ကုတိ၊ ဤသို့သောအစဉ်ဖြင့်။ အသီတိယာ
မဟာသာဝကာနံ စ၊ အသီတိ မဟာသာဝကတို့အားလည်းကောင်း။ ယေဘုယျေန၊
များသောအားဖြင့်။ သေသဘိက္ခုနံ စ၊ အသီတိမဟာသာဝကတို့မှကြွင်းကုန်သော
ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။ အာစိက္ခိ၊ ကြားတော်မူ(၏)ပြီ။ ဓမ္မသေနာပတိ၊
တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သည်။ နန္ဒတ္ထေရံ၊
နန္ဒမထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ “အာရုဿော နန္ဒ၊ ငါ့ရှင်နန္ဒ။ တွံ၊
သင်သည်။ တာဝတိံသဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ဒေဝသံဃဿ၊
နတ်အပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဒေဝတ္ထရာ၊ နတ်သမီးတို့ကို။ လဘန္တော၊
ရလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿာမိ၊ ကျင့်အံ့”။
ကုတိ၊ သို့။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပါဠိဘောဂံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဏှိ၊ ယူပြီ။
ကုတိ၊ ကုဒံ ဝစနံ၊ ဤကြားရသော စကားသည်။ သစ္စံ ကိရ၊ ကြားတိုင်းမသွေ
မှန်လေသလော။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့နတ်သမီး
တို့၏အကျိုးငှါ ရဟန်းတရားကို ကျင့်သည် ဖြစ်လတ်သော်။ တဝ၊ သင်၏။
ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သော အကျင့်ကို သုံးခြင်းသည်။ မာတုဂါမသန္နိဿိတော၊
မိန်းမတို့နှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍။ ကိလေသသန္နိဿိတော နန၊ ကိလေသာကို မှီသည်
မဟုတ်တုံလော။ ကုတ္တိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ သမဏဓမ္မံ၊
ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုကျင့်သော။ တဿ တေ၊ ထိုသင့်အား။ ဘတိယာ၊
အခစားဖြင့်။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို။ ကရောန္တေန၊ ပြုသော။ ကမ္ပကာရကေန၊ အမှုကို
လုပ်သော ယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကိံ နာနာကရဏံ၊ အဘယ်မှာလျှင်

ထူးတော့အံ့နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရံ၊ နန္ဒထေရ်ကို။ လဇ္ဇာပေသိ၊ ရှက်စေပြီ။ နိတ္ထေဇံ၊ အရှိန်အဝါ မဲ့သည်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဧတေနုပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဝါ- ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အသီတိမဟာသာဝကာ စ၊ အသီတိမဟာသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသဘိက္ခု စ၊ ကြွင်းကုန်သောရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ တံ အာယသ္မန္တ နန္ဒ၊ ထိုအရှင်နန္ဒကို။ လဇ္ဇာပယိသု၊ ရှက်စေကြကုန်ပြီ။

သော၊ ထိုနန္ဒမထေရ်သည်။ “ဝတ၊ စင်စစ်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်လျော်သည်။ မေ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဟိရိယာ စ၊ ရှက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဩတ္တပ္ပေန စ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ ဒဠ္ဇံ၊ မြဲမြံစွာ။ ဝါ- လွန်စွာ။ ပဂ္ဂဏိတွာ၊ ချီးမြှောက်၍။ ဝါ- အားထုတ်၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွား၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဋိဿဝံ၊ ဝန်ခံတော်မူခြင်းကို။ မုဇ္ဈာပိ၊ ဖြေပါ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ “နန္ဒ၊ နန္ဒ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ တဒါယေဝ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဋိဿဝါ၊ ဝန်ခံခြင်းမှ။ မုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိကုန်၍။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အယံ နန္ဒတ္ထေရော၊ ဤနန္ဒမထေရ်သည်။ ယာဝ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဩဝါဒက္ခမော၊ ဆုံးမခြင်းငှါ ခံပေ၏။ ဧကော ဝါဒေနေဝ၊ တစ်ကြိမ်တည်းသော ဆုံးမခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဟိရောတ္တပွံ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ ပစ္စုပ္ပပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတွာ၊ ပြုကျင့်၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ မူလတ်၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမာယ နာမ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကြပါ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ နန္ဒော၊ သည်။

ဩဝါဒက္ခမော၊ ဆုံးမခြင်းငှါ ခံသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ဌ်လည်း။ နန္ဒော၊ သည်။ ဩဝါဒက္ခမောယေဝ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ ခံသည်သာလျှင်ကတည်း။ က္ကတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မူ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတီတေ၊ ဌ်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌ်။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ မင်းသည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဟတ္ထာစရိယ ကုလေ၊ ဆင်ဆရာတို့၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည် ရှိသော်။ ဟတ္ထာစရိယသိပ္ပေ၊ ဆင်ဆရာတို့၏အတတ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဗာရာဏသိရညော၊ မင်း၏။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ဝါ- တစ်ပါးသော။ သပတ္တရာဇာနံ၊ ပြည်နီးချင်းဖြစ်သော ရန်သူ မင်းကို။ ဥပဌာသိ၊ ခစား(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တဿ၊ ထိုမင်း၏။ မင်္ဂလဟတ္ထိ၊ မင်္ဂလာဆင်ကို။ သုသိက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာ သင်အပ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သိက္ခာပေသိ၊ သင်စေ (၏)ပြီ။ သော ရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ “ဗာရာဏသိရန္တံ ဗာရာဏသိပြည်မင်း၏အဖြစ်ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ယူအံ့”။ က္ကတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်၌ ငြိကပ်သူကို။ ဝါ- ဘုရား လောင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မင်္ဂလဟတ္ထိ၊ မင်္ဂလာဆင်ကို။ အာရုယျ၊ စီး၍။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်။ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသိပြည်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ “ရန္တံ ဝါ၊ ပြည်ကိုမူလည်း။ ဒေတု၊ ပေးမည်လော။ ယုဒ္ဓံ ဝါ၊ စစ်ထိုးခြင်းကိုမူလည်း။ ဒေတု၊ ပေးမည်လော”။ က္ကတိ၊ သို့။ ရညော၊ ဗာရာဏသိ မင်းအား။ ပဏ္ဏံ၊ အမှာစာကို။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ(၏)ပြီ။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ မင်းသည်။ “ယုဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့”။ က္ကတိ၊ သို့။ ပါကာရ- ဒွါရဋ္ဌာလကဂေါပုရေသု၊ တံတိုင်း၊ တံခါး၊ ပစ္စင်၊ တံခါးမုခ်တို့၌။ ဗလကာယံ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို။ အာရောပေတွာ၊ တက်စေ၍။ ဝါ- တင်၍။ ယုဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး(၏)ပြီ။ သပတ္တရာဇာ၊ ပြည်နီးချင်း ရန်သူ မင်းသည်။ မင်္ဂလဟတ္ထိ၊ မင်္ဂလာဆင်ကို။ ဝမ္ပေန၊ ချပ်ဖြင့်။ ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်။ ဝမ္ပံ၊ ချပ်မိန်ညိုကို။ ပဋိမုဉ္ဇိတွာ၊ ဝတ်၍။ ဝါ- စွပ်၍။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရဂတော၊ မြတ်သော ဆင်ကျောက်ကုန်းသို့ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တိခိဏံ၊ ထက်စွာသော။ အင်္ဂုသံ၊ ချွန်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝါ- စွဲ၍။ “နဂရံ၊ မြို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊

ဖြို၍။ ပစ္စာမိတ္တံ၊ ရန်သူကို။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ရန္တံ၊ ပြည်ကို။ ဟတ္ထဂတံ၊ လက်သို့ရောက်သည်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။ နဂရာဘိမုခံ၊ မြို့သို့ရှေးရှု။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ(၏)ပြီ။ ဝါ- သွားစေပြီ။ သော၊ ထိုမင်္ဂလာ ဆင်သည်။ ဥဏှကလလာနိစေဝ၊ ပွဲလျက်ပူ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ- ပွတ်ညက်ပူတို့ကို လည်းကောင်း။ ယန္တပါသာဏေ စ၊ ယန္တရားကျောက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နာနပ္ပကာရာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သော။ ပဟရဏာနိ စ၊ လက်နက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဿဇ္ဇေန္တေ၊ လွှတ်ကြ ကုန်သော သူတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မရဏဘယဘိတော၊ သေဘေးမှ ကြောက်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ- သေဘေးမှ ကြောက်ရကား။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်အံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ- မဝံ့သည်ဖြစ်၍။ ပဋိက္ကမိ၊ နောက်သို့ ဆုတ်ရလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်ကို။ ဟတ္ထာစရိယော၊ မင်္ဂလာဆင်ဆရာသည်။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ “တာတ၊ အမောင်။ တုံ၊ သင်သည်။ သူရော၊ ရဲရင့်သော ဆင်တည်း။ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်မြေပြင်ကို နှိမ်နင်း သွားတတ်သော ဆင်တည်း။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ပဋိက္ကမနံ နာမ၊ နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းမည်သည် ကား။ တုယံ၊ သင့်အား။ နာနုစ္ဆဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဟတ္ထိ၊ ကို။ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမလိုရကား။ “သင်္ဂါမာဝစရောပ။ ကုဉ္ဇရာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဝေါစ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၆၃။ “သင်္ဂါမာဝစရော သူရော၊ ဗလဝါ ဣတိ ဝိဿုတော။

ကိံ နု တောရဏမာသဇ္ဇ၊ ပဋိက္ကမသိ ကုဉ္ဇရ။

ဂါထာအနက် ကုဉ္ဇရ၊ မင်္ဂလာဆင်မြတ်။ တုံ၊ သင်သည်။ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်ကို နှိမ်နင်း၍ ထွင်းဖောက် သွားတတ်၏။ သူရော၊ သဲကြီးဦးခက် တစ်စက်မဆုတ် စုတ်စုတ်ရဲ၏။ ဗလဝါ၊ ခွန်အားကြီး၏။ ဣတိ ဝိဿုတော၊ ဤသို့ ကျော်စောသော ဆင်တည်း။ တောရဏံ၊ တံခါးတိုင်သို့။ အာသဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ကိံ နု ပဋိက္ကမသိ၊ အဘယ့်ကြောင့် နောက်သို့ ဆုတ်ဘိသနည်း။

၆၄။ ဩမဒ္ဒ ခိပ္ပံ ပလိယံ၊ ဧသိကာနိ စ အဗ္ဗဟ။

တောရဏာနိ စ မဒ္ဒိတွာ၊ ခိပ္ပံ ပဝိသ ကုဉ္ဇရာ”တိ။

ဂါထာအနက် ကုဉ္ဇရ၊ မင်္ဂလာဆင်မြတ်။ ပလိယံ၊ တံခါးကျပ်ကို။ သြမဒ္ဒ၊
အောက်သို့ ချလော့။ ဧသိကာနိ စ၊ တံခါးတိုင်တို့ကိုလည်း။
အဗ္ဗဟ၊ နုတ်လော့။ တောရဏာနိ စ၊ တံခါးပေါင်တို့ကိုလည်း။ မဒ္ဒိတွာ၊ နင်း၍။
ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ပဝိဿ၊ မြို့သို့ ဝင်လော့။

တတ္ထ တသ္မိံ ဂါထာဒ္ဒယေ၊ ထိုနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ ဣတိ ဝိဿုတောတိ၊
ဣတိ ဝိဿုတောဟူသည်ကား။ တာတ၊ အမောင်။ တံ၊ သင်သည်။ ပဝတ္ထ-
သမ္ပဟာရံ၊ ဖြစ်သော ပြင်းစွာပုတ်ခတ်ခြင်းရှိသော။ သင်္ဂါမံ၊ မြေပြင်စစ်ပွဲကို။ မဒ္ဒိတွာ၊
နှိမ်နင်း၍။ အဝစရဏတော၊ ကျင်လည်တတ်သောကြောင့်။ သင်္ဂါမာဝစရော၊
စစ်မြေပြင်၌ကျင်လည်တတ်သော ဆင်ဟုလည်းကောင်း။ ထိရဟဒယတာယ၊ မြို့မြို့
ခိုင်ခံ့သော နှလုံးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သူရော၊ ရဲရင့်၏ဟုလည်းကောင်း။
ထာမသမ္ပတ္တိယာ၊ အားစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်။ ဗလဝါ၊ ခွန်အားကြီး၏
ဟုလည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဿုတော၊ ကျော်စောသော ဆင်တည်း။
ပညာတော၊ ထင်ရှားသော ဆင်တည်း။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသော ဆင်တည်း။
တောရဏမသဇ္ဇာတိ၊ တောရဏမသဇ္ဇဟူသည်ကား။ နဂရဒ္ဓါရသင်္ခါတံ၊ မြို့တံခါးဟု
ဆိုအပ်သော။ တောရဏံ၊ တံခါးပေါင်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပဋိက္ကမသီတိ၊
ပဋိက္ကမသီ ဟူသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သြသက္ကသိနုခေါ၊ ဆုတ်နစ်ဘိ
သနည်း။ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ နိဝတ္တေသိ၊ ဆုတ်နစ်ဘိ
သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သြမဒ္ဒိတိ၊ သြမဒ္ဒ ဟူသည်ကား။ အဝမဒ္ဒ၊
နင်းလော့။ အဓော၊ အောက်သို့။ ပါတယ၊ ချလော့။ ဝါ- ကျစေလော့။ ဧသိကာနိ
အဗ္ဗဟာတိ၊ ဧသိကာနိ အဗ္ဗဟဟူသည်ကား။ နဂရဒ္ဓါရေ၊ မြို့တံခါး၌။ သောဠသ-
ရတနံ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်တောင်ရှိသော တံခါးတိုင်ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌရတနံ၊
ရှစ်တောင်ရှိသော တံခါးတိုင်ကိုလည်းကောင်း။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပဝေသေတွာ၊
သွင်း၍။ ဝါ- ဝင်စေ၍။ နိစ္စလံ၊ မလှုပ်ရှားနိုင်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နိခါတာ၊
စိုက်အပ်ကုန်သော။ ဧသိကထမ္ဘာ၊ တံခါး တိုင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။
တေ၊ ထိုတံခါးတိုင်တို့ကို။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဥဒ္ဓရ၊ နုတ်လော့။ လုဉ္ဇာဟိ၊ နုတ်လော့။
ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေတိ၊ စေခိုင်း၏။ တောရဏာနိ စ မဒ္ဒိတွာတိ၊ တောရဏာနိ
စ မဒ္ဒိတွာဟူသည်ကား။ နဂရဒ္ဓါရဿ၊ မြို့တံခါး၏။ ပိဋသယံ၊ ပိဋသယံ၊ တံခါးပေါင်တို့ကို။
မဒ္ဒိတွာ၊ နင်း၍။ ခိပ္ပံ ပဝိဿာတိ၊ ခိပ္ပံ ပဝိဿဟူသည်ကား။ သီယံ၊ လျင်မြန်စွာ။

နဂရံ မြို့သို့။ ပဝိသ၊ ဝင်လော့။ ကုဉ္ဇရာတိ၊ ကုဉ္ဇရဟူသည်ကား။ နာဂံ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးကို။ အာလပတိ၊ ရှေးရှုခေါ်၏။

နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရား လောင်း၏။ ဧကောဝါဒေနော၊ တစ်ကြိမ်တည်းသော အဆုံးအမဖြင့်သာလျှင်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ ဧသိကတ္ထမ္ဘေ၊ တံခါးတိုင်တို့ကို။ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ ပလိဝေဌေတွာ၊ ရစ်ပတ်၍။ အဟိစ္ဆတ္တကာနိဝိယ၊ မှိုတို့ကဲ့သို့။ လုဉ္ဇိတွာ၊ နုတ်၍။ တောရဏံ၊ တံခါးပေါင်ကို။ မဒ္ဒိတွာ၊ နင်း၍။ ပလိယံ၊ တံခါးကျည်ကို။ ဝါ-တံခါးကျဉ်ကို။ သြတာရေတွာ၊ အောက်သို့ ချ၍။ နဂရဒ္ဓါရံ၊ မြို့တံခါးကို။ ဘိန္နိတွာ၊ ချိုး၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိ၊ အဘယ် သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ဟူမူကား။ “ဧတရဟိ၊ ဌံ။ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်။ တဒါ၊ ဌံ။ ဝါ- တုန်းက။ ဟတ္ထိ၊ မင်္ဂလာ ဆင်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌံ။ အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ဌံ။ ဝါ- တုန်းက။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌံကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌံ။ ဝါ- တုန်းက။ ဟတ္တာစရိယော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဒုတိယာ၊ သော။ သိင်္ဂါမာဝစရဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃။ ဝါလောဒကဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ဝါလောဒကံ အပ္ပရသံ နိဟီန”န္တိအာဒိကေန၊ အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤဝါလောဒကဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာ ကုန်သော။ ဝိယာသာဒေ၊ စားကြွင်းစားတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ မူပြီ။

ကိရ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ သာဝတ္ထိယံ၊ ပြည်၌။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့သည်။ ယရာဝါသပလိဗောဓံ၊ အိမ်၏ပလိဗောဓကို။ ပုတ္တဒါရဿ၊ သားမယားအား။ နိယျာဒေတွာ၊ အပ်နှင်း၍။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုဏန္တာ၊ နာကြကုန်လျက်။ ဧကတောဝ၊ တစ်ပေါင်း တည်းသာလျှင်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားကြကုန်၏။ တေသု၊ ထိုဒါယကာ တို့တွင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော ဒါယကာတို့သည်။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့တည်း။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော ဒါယကာတို့သည်။ သကဒါဂါမိနော၊ တို့တည်း။ ကေစိ၊ အချို့ ကုန်သော ဒါယကာတို့သည်။ အနာဂါမိနော၊ တို့တည်း။ ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်သော ဒါယကာမျှလည်း။ ပုထုဇ္ဇနော နာမ၊ ပုထုဇဉ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။ နိမန္တေတွာပိ၊ ဆွမ်းဖိတ်ကုန်သော်လည်း။ တေ ဥပါသကေ၊ ထိုဒါယကာတို့ကို။ အန္တော ကရိတွာ၊ အတွင်းပြုကုန်၍သာလျှင်။ နိမန္တေန္တိ၊ ဆွမ်းဖိတ်ကုန်၏။ တေသံ ပန၊ ထိုငါးရာကုန်သော ဒါယကာတို့၏ကား။ ဒန္တကဋ္ဌမုခေါဒကဝတ္ထဂန္ဓမာလဒါယကာ၊ ဒန်ပူ၊ မျက်နှာသစ်ရေ၊ အဝတ်အရံ၊ နံသာပန်း ပေးကြလှူဒါန်းကြကုန်သော။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ ကုန်သော။ စူဠပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေးငယ်တို့သည်။ ဝိယာသာဒါ၊ စားကြွင်းစားကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုအလုပ်ကျွေးငယ်တို့သည်။ ဘုတ္တ- ပါတရာသာ၊ နံနက်စာ စားပြီးကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ နိဒ္ဒါဟိတွာ၊ အိပ်ကုန်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။ အစိရဝတိ၊ အစိရဝတိမြစ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ နဒီတီရေ၊ မြစ်နား၌။ ဝါ- မြစ်ကမ်း၌။ ဥန္တဒန္တာ၊ ကြော်ငြာကုန်လျက်။ မလ္လယုဒ္ဓံ၊ လက်ပမ်းလုံး ထွေးခြင်းကို။ ယုဇ္ဈန္တိ၊ လုံးထွေးကြကုန်၏။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ တေ ပန ဥပါသကာ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်ကား။ အပ္ပသဒ္ဓါ၊ နည်းသော အသံရှိကုန်သည်။ ဝါ- အသံမရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အပ္ပနိဋ္ဌေါသာ၊ နည်းသော ကြွေးကြော်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဝါ- ကြွေးကြော်ခြင်း ကင်းကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝါ- ကြွေးကြော်ခြင်း ကင်းကုန်လျက်။ ပဋိသလ္လာနံ၊ ဖိုလ်ဝင်စားခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ ဝိယာသာဒါနံ၊ ထို စားကြွင်းစားတို့၏။ ဥစ္စာသဒ္ဓံ၊ ပြင်းထန်စွာသော အသံကို။ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧသော သဒ္ဓေါ၊ ဤအသံကား။ ကိ၊ အဘယ် အသံတဲနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။ “ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရား။ ဝိယာသာဒသဒ္ဓေါ၊ စားကြွင်းစားတို့၏ အသံပါတည်း။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျောက်သည်ရှိသော်။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကုမေ ဝိယာသာဒါ၊ ဤစားကြွင်း စားတို့သည်။ ကုဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ ဝိယာသံ၊ စားကြွင်းကို။ ခါဒိတွာ၊ စားကုန်၍။ ဥန္နဒန္တိ၊ ကြွေးကြော်ကုန်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဝါ- ရှေးတုန်းကလည်း။ ဥန္နဒန္တိယေဝ၊ ကြွေးကြော်ကုန်သလျှင် ကတည်း။ ကုမေပိ ဥပါသကာ၊ ဤဒါယကာတို့သည်လည်း။ ကုဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ သန္နိသိန္နာ၊ ငြိမ်သက်စွာ နေကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ ဝါ- ရှေးတုန်းကလည်း။ သန္နိသိန္နာယေဝ၊ ငြိမ်သက်စွာ နေဖူးကုန်သလျှင်ကတည်း။” ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ထေရေန၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်။ ဟတွာ၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အမစ္စကုလေ၊ အမတ်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ၍။ ဝယပုတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ရညော၊ မင်း၏။ အတ္ထဓမ္မာနုသာသကော၊ အကျိုးအကြောင်းကိုပြ ဆုံးမတတ်သော အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကသ္မိ ကာလေ၊ တစ်ပါးသော အခါ၌။ သော ရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ “ပစ္စန္တော၊ ပစ္စန္တရစ်ကို။ ကုပိတော၊ ခိုးသူတို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်၏။” ကုတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာကုန်သော။ သိန္နဝေ၊ သိန္နောအမျိုး ဖြစ်ကုန်သော မြင်းတို့ကို။ ကပ္ပိပေတွာ၊ ပြင်စေ၍။ ဝါ- ကကြိုးတန်ဆာဆင်စေ၍။ စတုရဂီနိယာ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော။ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်ကို။ ဝုပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ ဗာရာဏသိမေဝ၊ ပြည်သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂန္တာ၊ ပြန်လာ၍။ “သိန္နဝါ၊ သိန္နောမျိုး ဖြစ်ကုန်သော မြင်းတို့သည်။ ကိလန္တာ၊ ပင်ပန်းကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသိန္နောမျိုး ဖြစ်ကုန်သော မြင်းတို့အား။ အလ္လရသမေဝ၊ စိုသော အရသာရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ မုဒ္ဒိကပါနံ၊ မုဒရက်အဖျော်ကို။ ဒေထ၊ ပေးကြကုန်လော့။” ကုတိ၊ သို့။ အာဏာပေသိ၊ ပေးစေပြီ။ ဝါ- စေခိုင်းပြီ။ သိန္နဝါ၊ သိန္နောမျိုးဖြစ်ကုန်သော မြင်းတို့သည်။ ဂန္ဓပါနံ၊ အဦး ဖြစ်သော ဖျော်ရည်ကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်ကုန်၍။ အဿသာလံ၊ မြင်းတင်းကုတ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ

မိမိ၏။ ဌာနေသု၊ နေရာတို့၌။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်ပြီ။ တေသံ ပန၊ ထိုသိန္ဓောမျိုး
 ဖြစ်ကုန်သော မြင်းတို့အားကား။ ဒိန္နာဝသိဌကံ၊ ပေးအပ်သည်မှကြွင်းသော။ အပ္ပရသံ၊
 အနည်းငယ်သော အရည်သည်။ ဗဟုကသဋ္ဌ၊ အဖတ်များသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ “ဣဒံ၊ ဤအကြွင်းကို။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကရောမ၊ ပြုကုန်
 အံ့နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ပုစ္ဆိသု၊ မေးကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။
 ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ မဒ္ဒိတွာ၊ နယ်၍။ မကစိပိလောတိကာဟိ၊ သင်ပန်းလျော်ဖြင့်
 ရက်အပ်သော အဝတ်နွမ်းဖြင့်။ ပရိဿာဝေတွာ၊ စစ်၍။ “ယေ ဂဒြဘာ၊
 အကြင်မြည်းတို့သည်။ သိန္ဓဝါနံ၊ သိန္ဓောမျိုးဖြစ်ကုန်သော မြင်းတို့အား။ နိဝါပံ၊
 ရိက္ခာကို။ ဝါ- အစာကို။ ပဟိသု၊ မှီရကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုမြည်းတို့အား။ ဒါပေထ၊
 ပေးစေကြ ကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေပြီ။ ဂဒြဘာ၊ မြည်းတို့သည်။
 ကသဋ္ဌဥဒကံ၊ မုဒရက်ဖတ်ကို စစ်သော အရည်ကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်ခြင်းကြောင့်။
 မတ္တာ၊ ယစ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိရဝန္တာ၊ ခုန်လွှားပေါက်ကန်သောအားဖြင့်
 မြည်ကုန်လျက်။ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ ဝိစရိသု၊ သွားကုန်(၏)ပြီ။ ဝါ- လှည့်လည်
 ကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မဟာ ဝါတပါနံ၊ လေသွန်တံခါးကြီးကို။ ဝိဝရိတွာ၊
 ဖွင့်၍။ ရာဇင်္ဂဏံ၊ မင်းရင်ပြင်ကို။ ဩလောကယမာနော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ သမိပေ၊
 အနီး၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။
 “မဟာမစ္စ၊ အမတ်ကြီး။ တွံ၊ သင်သည်။ ပဿ၊ မြင်၏လော။ ဣမေ ဂဒြဘာ၊
 ဤမြည်းတို့သည်။ ကသဋ္ဌဥဒကံ၊ မုဒရက်ဖတ်ကို စစ်သော အရည်ကို။ ပိဝိတွာ၊
 သောက်ရခြင်းကြောင့်။ မတ္တာ၊ ယစ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဥပ္ပတန္တာ၊
 ခုန်လွှားပေါက်ကန်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဝိရဝန္တာ၊ မြည်ကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊
 လှည့်လည်ကုန်၏။ ဝါ- သွားကုန်၏။ သိန္ဓဝကုလေ၊ သိန္ဓောမျိုး၌။ ဇာတသိန္ဓဝါ
 ပန၊ ဖြစ်ကုန်သော သိန္ဓောမြင်းတို့သည်ကား။ ဂန္ဓပါနံ၊ အဦးဖြစ်သော
 နံသာဖျော်ရည်ကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်ကုန်၍။ နိဿဒ္ဒါ၊ အသံကင်းကုန်လျက်။
 သန္နိသိန္နာ၊ ငြိမ်သက်စွာ နေကုန်၏။ န ဥပ္ပိလဝန္တိ၊ မမြူးရွှင်ကုန်။ ကာရဏံ၊
 အကြောင်းသည်။ ကိံ န ခေါ၊ အသို့နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။
 “ဝါလောဒကံ။ပ။ သိန္ဓဝါန”န္တိ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။
 အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၆၅။ “ဝါလောဒကံ အပ္ပရသံ နိဟီနံ၊
 ပိတွာ မဒေါ ဇာယတိ ဂဒြဘာနံ။
 ဣမံ စ ပိတွာန ရသံ ပဏီတံ၊
 မဒေါ န သဉ္ဇာယတိ သိန္ဓဝါန”န္တိ။

ဂါထာအနက် ဝယသ၊ အဆွေအမတ်ကြီး။ ဂဒြဘာနံ၊ မြည်းတို့အား။ နိဟီနံ၊
 ယုတ်ထသော။ အပ္ပရသံ၊ နည်းသော အရသာရှိထသော။
 ဝါလောဒကံ၊ မုဒရက် ရည်ကို။ ပိတွာ၊ သောက်ရ၍။ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊
 ဖြစ်၏။ သိန္ဓဝါနံ၊ သိန္ဓောမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော မြင်းတို့အား။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။
 ဣမံ ရသံ၊ ဤမုဒရက်အရည်ကို။ ပိတွာန၊ သောက်၍။ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်းသည်။ န
 သဉ္ဇာယတိ၊ မဖြစ်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်း သည်။ ကိံ နုခေါ၊ အသို့နည်း။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ၌။ ဝါလောဒကန္တိ၊ ဝါလောဒကံဟူသည်ကား။ မကစိ
 ဝါလေဟိ၊ သင်ပန်းလျော်ဖြင့် ရက်အပ်သော အဝတ်နွမ်းဖြင့်။ ပရိသာဝိတဥဒကံ၊
 စစ်အပ် သော မုဒရက်ရည်ကို။ “ဝါလုဒက”န္တိပိ၊ “ဝါလုဒကံ”ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊
 ပါဌ်တစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ အချို့ပေစာအုပ်တွင် ရှိသေး၏။ နိဟီနန္တိ၊
 နိဟီနံဟူသည်ကား။ နိဟီနရသဘာဝေန၊ ယုတ်ညံ့သောအရသာ၏အဖြစ်ဖြင့်။
 နိဟီနံ၊ ယုတ်ထသော။ န သဉ္ဇာယတီတိ၊ န သဉ္ဇာ ယတိဟူသည်ကား။ သိန္ဓဝါနံ၊
 သိန္ဓောမျိုး၌ဖြစ်ကုန်သောမြင်းတို့အား။ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်းသည်။ န ဇာယတိ၊ မဖြစ်။
 ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်ကား။ ကိံနုခေါ၊ အသို့တဲ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းအား။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။
 အာစိက္ခန္ဓော၊ ပြောကြားလိုရကား။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “အပ္ပံ ဝိဒိတွာ။ပ။
 ပိဝိတွာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၆၆။ “အပ္ပံ ဝိဒိတွာန နိဟီနဇစ္စော၊
 သော မဇ္ဇတီ တေန ဇနိန္ဒ ပုဌော။
 ဓောရယုသီလီ စ ကုလမ္ပိ ဇာတော၊
 န မဇ္ဇတီ အဂ္ဂရသံ ပိဝိတွာ”တိ။

ဂါထာအနက် ဇနိန္ဒ၊ လူတို့ကိုအစိုးရသော မင်းမြတ်။ ယော၊ အကြင်မြည်း
 အပေါင်းသည်။ နိဟိနဇစ္စော၊ ယုတ်သော အမျိုးဇာတ်ရှိ၏။ သော၊
 ထိုမြည်းအပေါင်းသည်။ တေန နိဟိနဇစ္စဘာဝေန၊ ထိုသို့ယုတ်သောဇာတ်
 ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ပုဋ္ဌော၊ ခိုးယူ ဖျက်ဆီးအပ်သော ဟိရိဩတ္တပ္ပရှိသည်ဖြစ်၍။
 (ပုဋ္ဌော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။) ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပံ၊ နည်းသော
 အရသာရှိသော မုဒရက်အဖျော်ကို။ ပိဝိတွာန၊ သောက်ရ၍။ မဇ္ဇတိ၊ ယစ်၏။
 ကုလမ္ပိ၊ မြတ်သော အမျိုး၌။ ဇာတော၊ ဖြစ်သော။ ဓောရယုသီလီ စ၊ ဝန်ကို ဆောင်
 တတ်သော သဘောသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသော သိန္ဓောမြင်းအပေါင်းသည်။ အဂ္ဂရသံ၊
 ရှေးဦးစွာယူအပ်သော အဦးအဖျားဖြစ်သော မုဒရက်ဖျော်ရည်ကို။ ပိဝိတွာ၊
 သောက်ရ၍။ န မဇ္ဇတိ၊ မယစ်။

ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
 ဂဒြဘော၊ မြည်းတို့ကို။ ရာဇင်္ဂဏာ၊ မင်းရင်ပြင်မှ။ နိဟရာပေတွာ၊ ထုတ်စေ၍။ တဿ၊
 ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဩဝါဒေဇဝ၊ အဆုံးအမ၌သာလျှင်။ ဌိတော၊ တည်သည်။
 ဟုတွာ၊ ၍။ ဒါနာဒီနိ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊
 ပြု၍။ ယထာကမ္ပံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂတော၊ လား(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊
 ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။
 “ဧတရဟိ၊ ၌။ ဣမေ ဝိယာသာဒါ၊ ဤစားကြွင်းစားတို့သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။
 ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဂဒြဘာ၊ မြည်းတို့သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဧတရဟိ၊
 ၌။ ဣမေ ဥပါသကာ၊ ဤဒါယကာ တို့သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ပဉ္စသတာ၊
 ကုန်သော။ သိန္ဓဝါ၊ သိန္ဓောမျိုးဖြစ်ကုန်သော မြင်းတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။
 ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊
 ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။
 ပဏ္ဍိတာမစ္စော၊ ပညာရှိအမတ်ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။
 သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

တတိယာ၊ သော။ ဝါလောဒကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄။ ဂိရိဒတ္တဇာတကဇာတ်

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ဒုဿိတော ဂိရိဒတ္တေနာ”တိအာဒိကေန၊ ဤသို့ အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤဂိရိ ဒတ္တဇာတ်ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟ ရန္တော၊ မူစဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ ဝိပက္ခသေဝိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အပေါင်းအဖော်ကို မှီဝဲသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ ဤ။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော။ မဟိဋ္ဌာမုခ ဇာတကော၊ မဟိဋ္ဌာမုခဇာတ်၌။ ကထိတမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ ဝိပက္ခံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အပေါင်းအဖော်ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ မှီဝဲသည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဧသ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ ဝိပက္ခသေဝကောယေဝ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော အပေါင်းအဖော်ကို မှီဝဲသလျှင်ကတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတော၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ သာမရာဇာ၊ သာမမည်သော မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဗောဓိ သတ္တော၊ သည်။ အမစ္စကုလေ၊ အမတ်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုသာမမင်း၏။ အတ္ထဓမ္မာနုသာသကော၊ အကျိုးအကြောင်းကိုပြ ဆုံးမတတ်သော အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပန၊ အဖို့တစ်ပါးကား။ ရညော၊ သာမမင်း၏။ မင်္ဂလအသော၊ မင်္ဂလာမြင်းသည်။ ပဏ္ဏဝေါ နာမ၊ ပဏ္ဏဝအမည်ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုမင်္ဂလာမြင်း၏။ အဿဗန္ဓော၊ မြင်းထိန်းသည်။ ဂိရိဒတ္တော နာမ၊ ဂိရိဒတ္တမည်၏။ သော၊ ထိုဂိရိဒတ္တသည်။ ခဗ္ဗော၊ ခွင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ အသော၊ မြင်းသည်။ မုခ ရဇ္ဇုကော၊ နှာရှုပ်ကြိုးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပုရတော ပုရတော၊ ရှေ့မှ ရှေ့မှ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော။ တံ၊ ထိုဂိရိဒတ္တကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဧသ ဧသော၊ ဤဂိရိဒတ္တသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သိက္ခာပေတိ၊ သင်စေ၏။” ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုဂိရိဒတ္တ အား။ အနုသိက္ခန္တော၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ခဗ္ဗော၊ ခွင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ တဿ အဿဿ၊ ထိုမြင်း၏။ ခဗ္ဗဘာဝံ၊

ခွင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ရညော၊ သာမမင်းအား။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝေဇ္ဇေ၊ ဆေးသမား တို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ တေ၊ ထိုဆေးသမားတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွားကြကုန်၍။ အဿဿ၊ မြင်း၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ရောဂံ၊ အနာရောဂါကို။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ “အဿ၊ ထိုမြင်း၏။ ရောဂံ၊ ရောဂါကို။ န ပဿာမ၊ မမြင်ကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ ရညော၊ မင်းအား။ ကထယိသု၊ လျှောက်ထားကြကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ “ဝယဿ၊ ပညာရှိ။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ ဧတ္ထ၊ ဤခွင်သည်၏အဖြစ်၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဇာနာဟိ၊ သိရအောင် စုံစမ်းချေလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ သော၊ ထိုဘုရား လောင်းသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ခဉ္စအဿဗန္ဓသံသဂ္ဂေန၊ ခွင်သော မြင်းထိန်းနှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုမြင်း၏။ ခဉ္စဘူတဘာဝံ၊ ခွင်သောအဖြစ်ကို။ ဝါ- ခွင်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ရညော၊ မင်းအား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ လျှောက်ကြားစေ၍။ “သံသဂ္ဂဒေါသေန၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အပြစ်မည်သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်ပေ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေန္တော၊ ပြလိုရကား။ “ဒူသိတော။ပ။နုဝိဓိယုတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၆၇။ “ဒူသိတော ဂိရိဒတ္တေန၊ ဟယော သာမဿ ပဏ္ဍဝေါ။
ပေါရာဏံ ပကတိံ ဟိတွာ၊ တဿေဝါ’နုဝိဓိယုတိ”တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ ကြီး။ ဂိရိဒတ္တေန၊ မြင်းထိန်းဂိရိဒတ်သည်။ ဒူသိတော၊ ဖျက်ဆီးအပ် သည်ဖြစ်၍။ သာမဿ၊ သာမမည်သော အရှင်မင်းမြတ်၏။ ပဏ္ဍဝေါ၊ ပဏ္ဍဝအမည်ရှိသော။ ဟယော၊ မင်္ဂလာမြင်းတော်သည်။ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ပကတိံ၊ တင့်တယ်စမှယ်စွာ သွားခြင်းသဘောကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ တဿေဝ၊ ထိုမြင်းထိန်း ဂိရိဒတ်၏သာလျှင်။ အနုဝိဓိယုတိ၊ ခွင်သော အတုသို့ လိုက်၍ ကျင့်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဟယော သာမဿာတိ၊ ဟယော သာမဿ ဟူသည်ကား။ သာမဿ၊ သာမမည်သော။ ရညော၊ မင်း၏။ မင်္ဂလဿော၊ မင်္ဂလာမြင်းတော်သည်။ ပေါရာဏံ ပကတိံ ဟိတွာတိ၊ ပေါရာဏံ ပကတိံ

ဟိတွာဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ ဧ၊။ ပေါရာဏပကတိ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော တင့်တယ် စမွယ်စွာ သွားခြင်းသဘောကို။ သိင်္ဂီရဘာဝံ၊ တင့်တယ်စမွယ်စွာ သွားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ အနုဝိဓိယုတီတိ၊ အနုဝိဓိယုတိ ဟူသည်ကား။ အနုသိက္ခတိ၊ အတုလိုက်၍ကျင့်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ ရာဇာ၊ သာမမင်းသည်။ “ဣဒါနိ၊ အခါ၌။ အဿ၊ ထိုမြင်းအား။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုရအံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏) ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “သုန္ဒရံ၊ ကောင်းသော သွားခြင်း ရှိသော။ အဿဗန္ဓံ၊ မြင်းထိန်း ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ပေါရာဏောယထာ၊ ရှေး၌ ကောင်းသကဲ့သို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “သစေ စ တနုဇော။ပ။ နုဝိဓိယုတီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၆၈။ “သစေ စ တနုဇော ပေါသော၊ သိခရာ ကာရကပ္ပိတော။
အာနနေ နံ ဂဟေတွာန၊ မဏ္ဍလေ ပရိဝတ္တယေ။
ခိပ္ပမေဝ ပဟန္တာန၊ တဿေဝါ’နုဝိဓိယုတီ”တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တနုဇော၊ ထိုတင့်တယ်စမွယ်သော သွားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော မြင်းအားလျောက်ပတ်စွာဖြစ်သော။ သိခရာကာရ- ကပ္ပိတော၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုပြင်အပ်သော ဆံမုတ်ဆိတ် ရှိသော။ ပေါသော၊ မြင်းထိန်း ယောက်ျားသည်။ နံ အဿံ၊ ထိုမင်္ဂလာမြင်းတော်ကို။ အာနနေ၊ ဆက်ကြိုး၌။ ဝါ၊ နှာရှုတ်ကြိုး၌။ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်၍။ မဏ္ဍလေ၊ မြင်းတင်းကုတ်၌။ သစေ ပရိဝတ္တယေ ပရိဝတ္တေယျ၊ အကယ်၍ လှည့်လည် သွားငြားအံ့။ အဿော၊ မင်္ဂလာမြင်းတော်သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာလျှင်။ ခဉ္စဘာဝံ၊ ခွင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပဟန္တာန၊ ဖျောက်၍။ တဿေဝ၊ ထိုတင့်တယ် စမွယ်စွာသွားသော ယောက်ျား၏လျှင်။ အနုဝိဓိယုတိ၊ အတုသို့လိုက်၍ ကျင့်လတ်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ တနုဇောတိ၊ တနုဇောဟူသည်ကား။ တဿ၊ ထိုမြင်းထိန်း ယောက်ျားအား။ အနုဇော၊ တင့်တယ်စမွယ်သော သွားခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော အမြင်အား လျော်သည်တည်း။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်စွာ။ ဇာတော၊

ဖြစ်သည်တည်း။ အနုဇော၊ လျောက်ပတ်စွာဖြစ်သည်။ တဿ၊ ထိုမြင်းထိန်း
ယောက်ျားအား။ အနုဇော၊ လျောက်ပတ်စွာဖြစ်သည်တည်း။ တနုဇော၊ ထိုမြင်းထိန်း
ယောက်ျားအား လျောက်ပတ်စွာ ဖြစ်သည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဝါ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအံ့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
သိင်္ဂီရဿ၊ တင့်တယ်စမွယ်သော။ အာစာရသမ္ပန္နဿ၊ အကျင့်အာစာရနှင့်
ပြည့်စုံသော။ တဿ အဿဿ၊ ထိုမင်္ဂလာ မြင်းအား။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်စွာ။
ဇာတော၊ ဖြစ်သော။ သိင်္ဂီရော၊ တင့်တယ်စမွယ်သော၊ အာစာရသမ္ပန္နော၊
အကျင့်အာစာရနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပေါသော၊ မြင်းထိန်းယောက်ျားသည်။
သိခရာကာရကပ္ပိကောတိ၊ သိခရာကာရကပ္ပိတောဟူသည်ကား။ သိခရေန၊
ကောင်း သော။ သုန္ဒရေန၊ ကောင်းသော။ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာအားဖြင့်။
ကပ္ပိတကေမဿ၊ ပြုပြင်အပ်သော ဆံမုတ်ဆိတ်သည်။ တံ အဿံ၊ ထိုမင်္ဂလာ
မြင်းတော်ကို။ အာနနေ၊ ဆက်ကြိုးနှာရှုတ်ကြိုး၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အဿ-
မဏ္ဍလေ၊ မြင်းတင်းကုတ်၌။ ပရိဝတ္တေယျ၊ လှည့်လည်သွားလာရာ၏။ ဧသ ဧသော၊
ဤမင်္ဂလာမြင်းတော်သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ တံ ခဉ္စဘာဝံ၊ ထိုခွင်သည်၏
အဖြစ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ သိင်္ဂီရော၊ တင့်တယ်စမွယ်သော။ အာစာရ-
သမ္ပန္နော၊ အကျင့်အာစာရနှင့်ပြည့်စုံသော။ အယံ အဿဂေါပကော၊ ဤမြင်းထိန်း
သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သိက္ခာပေတိ၊ သင်စေ၏။ ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သော
အမှတ်ဖြင့်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ တဿ၊ ထိုတင့်တယ်စမွယ်စွာ သွားသော
ယောက်ျား၏။ အနုဝိဓိယုတိ၊ အတုသို့ လိုက်၍ ကျင့်လတံ့။ အနုသိက္ခိဿတိ၊
အတုလိုက်၍ ကျင့်လတံ့။ ပကတိဘာဝေယေဝ၊ တင့်တယ်စမွယ်စွာ သွားခြင်း
သဘော၌သာလျှင်။ ဌဿတိ၊ တည်လတံ့။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။
ရာဇာ၊ သာမ မင်းသည်။ တထာ၊ ထိုဘုရားလောင်းဆိုတိုင်း။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ(၏)ပြီ။
အသော၊ မြင်းသည်။ ပကတိဘာဝေ၊ ပြကတေသောအဖြစ်၌။ ဝါ၊ ပင်ကိုသဘော၌။
ပတိဌာသိ၊ တည်ပြီ။ ရာဇာ၊ သာမမင်းသည်။ “တိရစ္ဆာနာနံ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏။
အာသယမ္ပိ၊ အလိုကို စင်လျက်လည်း။ ဇာနိဿတိ နာမ၊ သိတုံဘိ၏”။ ဣတိ၊
သို့။ တုဌစိတ္တော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ မဟန္တံ၊
များစွာသော။ ယသံ၊ စည်းစိမ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဂိရိဒတ္တဇာတ်တရားဒေသနာ
တော်ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊
မူပြီ။ ကိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ မူကား။ “ဧတရဟိ၊ ဌံ။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။
တဒါ၊ ဌံ။ ဝါ- တုန်းက။ ဂိရိဒတ္တော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌံ။ ဝိပက္ခ-
သေဝကော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အပေါင်းအဖော်ကိုမှီဝဲသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။
တဒါ၊ ဌံ။ အသော၊ မင်္ဂလာ မြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌံ။ အာနန္ဒော၊
သည်။ တဒါ၊ ဌံ။ ဝါ-တုန်းက။ ရာဇာ၊ သာမမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ
ပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌံ။ ဝါ- တုန်းက။ အမစ္စပဏ္ဍိတော၊ အမတ်
ပညာရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ
ဒဌဗ္ဗံ။

စတုတ္ထော၊ သော။ ဂိရိဒတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

၅။ အနဘိရတိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ယထောဒကေ အာဝိလေ အပ္ပသန္ဓေ”တိအာ
ဒိကေန၊ “ယထောဒကေ အာဝိလေ အပ္ပသန္ဓေ” ဤသို့အစရှိ
သော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤအနဘိရတိဇာတ်ကို။
ဇေတ ဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ အညတရံ၊ မထင်ရှားသော။ ဗြာဟ္မဏကုမာရံ၊
ပုဏ္ဏားဖြစ်သော သူတို့ သားကို။ အာရဗ္ဗ၊ ဤ။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့ဦးအံ့။
သာဝတ္ထိယံ၊ ပြည်၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏကုမာရော၊
ပုဏ္ဏားဖြစ်သော သတို့သားသည်။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပုံကုန်သော။ ဝေဒါနံ၊ ပေဒင်တို့၏။
ပါရဂူ၊ ကမ်းတစ်ဘက်သို့ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။
ခတ္တိယကုမာရေ စ၊ မင်းသားငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏကုမာရေ စ၊
ပုဏ္ဏားသားငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မန္တေ၊ ပေဒင်တို့ကို။ ဝါစေသိ ကိရ၊ သင်စေ
သတတ်။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ယရာ
ဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို။ သဏ္ဌပေတွာ၊ ကောင်းစွာတည်စေ၍။ ဝါ- ဖြစ်စေ၍။
ဝတ္ထာလင်္ကာရဒါသဒါသိခေတ္တဝတ္ထုဂေါမဟိသပုတ္တဒါရာဒီနံ၊ အဝတ်တန်ဆာ၊

ကျွန်၊ ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမ၊ လယ်ယာ၊ ကျွဲ၊ နွား၊ သား၊ မယား အစရှိသည်တို့၏။
 အတ္ထာယ၊ အကျိုး ငှါ။ စိန္တယမာနော၊ ကြံသည်ရှိသော်။ ရာဂဒေါသမောဟ-
 ဝသိကော၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟနိုင်ငံသို့ လိုက်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အာဝိလစိတ္တော၊
 နောက်ကျသော စိတ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မန္တော၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ပဋိပါဋိယာ၊
 အစဉ်အားဖြင့်။ ပရိဝတ္တေတုံ၊ ပြန်အံ့သောငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်တော့။ ဣတော
 စိတော စ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ တစ်နည်း- ဤမှ ဤမှလည်း။ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်။
 န ပဋိဘံသု၊ မိမိဉာဏ်တွင် မထင်လာကုန်။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဧကဒိဝသံ၊
 တစ်နေ့သ၌။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ဂန္ဓမာလာဒိ၊ နံသာ ပန်းအစရှိသည်ကို။ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို။ ပူဇေတွာ၊ ပန်းစသည်ဖြင့်ပူဇော်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ကိုယ်ဖြင့် တုပ်ကွရိကျိုး ရှိခိုး၍။
 ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ။ နီသီဒိ၊ ထိုင်နေ(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပဋိသန္တာရံ၊ စကားစေ့စပ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊
 ပြုတော်မူ၍။ “မာဏဝ၊ လုလင်။ တုံ၊ သည်။ မန္တော၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဝါစေသိ ကိံ၊
 သင်၏လော။ တေ၊ သင်သည်။ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ပဂုဏာ၊ အဝါးဝစွာ လေ့ကျက်
 အပ်ကုန်၏လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်။
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝါ- ရှေးတုန်းက။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်။ ပဂုဏာ၊
 နှုတ်တက်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ် ကုန်ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ရှေးကအကျွန်ုပ်အား
 ဗေဒင်တို့ နှုတ်တက်ပါသော်လည်း။ ယရာဝါသဿ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်ခြင်းကို။
 ဂဟိတကာလတော၊ ယူအပ်ရာအခါ မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ စိတ္တံ၊
 စိတ်သည်။ အာဝိလံ၊ နောက်ကျသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပါ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်။ န ပဂုဏာ၊
 နှုတ်မတက်နိုင်တော့ပါကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “မာဏဝ၊ လုလင်။ ဣဒါနေဝံ၊
 သာလျှင်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အနာဝိလကာလေ၊
 မနောက်ကျသော ကာလ၌။ တဝ၊ သင့်အား။ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်။ ပဂုဏာ၊
 နှုတ်တက်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂ
 အစရှိသည်တို့ကြောင့်။ အာဝိလ ကာလေ၊ နောက်ကျသော အခါ၌။ တဝ၊
 သင့်အား။ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်။ န ပဋိဘံသု၊ မထင်ကုန်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်

ကုန်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အနာဝိလ-
ကာလေ၊ မနောက်ကျသော ကာလ၌။ တဝ၊ သင့်အား။ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့သည်။
ပဂုဏာ၊ နှုတ်တက်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ရာဂါဒိဟိ ပန၊ တို့ကြောင့်ကား။
အာဝိလကာလေ၊ ၌။ တဝ၊ ၏။ မန္တာ၊ တို့သည်။ န ပဋိဘံသု၊ မထင်ကုန်။ ဣတိ၊
သို့။ ဝတ္တာ၊ မူ၍။ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။
အတိတံ၊ ကို။ ဝါ- လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္၊ ကို။
ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏ
မဟာသာလကုလေ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊
အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ တက္ကသိလာယံ၊ ပြည်၌။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။
ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်ယူ၍။ ဒိသာပါမောက္ခော၊ ဒိသာပါမောက္ခမည်သော။ အာစရိယော၊
ဆရာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။
ခတ္တိယကုမာရေ စ၊ မင်းသားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏကုမာရေ စ၊ ပုဏ္ဏားသား
တို့ကိုလည်းကောင်း။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဝါစေသိ၊ သင်စေ(၏)ပြီ။ တဿ၊ ထို
ဘုရားလောင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏ-
မာဏဝေါ၊ ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ တယော၊ သုံးပုံကုန်သော။ ဝေဒေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။
ပဂုဏေ၊ လေ့ကျက်သည်တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဧကပဒေပိ၊ တစ်ပုဒ်မျှ၌လည်း။
နိက္ကဓေါ၊ ယုံမှားခြင်းမရှိသော။ ပိဋ္ဌိအာစရိယော၊ ဆရာငယ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဝါစေသိ၊ သင်စေ ၏။ ဝါ- ပို့ချပြီ။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။
အပရေန သမယေန၊ တစ်ပါးသော အခါ၌။ ဝါ- နောင်အခါ၌။ ယရာဝါသံ၊ အိမ်ရာ
ထောင်ခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ယရာဝါသစိန္တာယ၊ အိမ်ထောင်မှုကို ကြံသဖြင့်။
အာဝိလစိတ္တော၊ နောက်ကျသော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။
ပရိဝတ္တေတံ၊ ပြန်အံ့သောငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာစရိယော၊
ဆရာသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတံ၊ လာသော။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏား
ကို။ “မာဏဝ၊ လုလင်။ တေ၊ သင်သည်။ မန္တာ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ပဂုဏာ ကိ၊ လေ့ကျက်
အပ်ကုန်၏လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “ယရာဝါသဂဟိတကာလတော၊
အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို ယူအပ်သော ကာလမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အာဝိလံ၊ နောက်ကျသော သဘောရှိသည်။ ဝါ- နောက်ကျသည်။

ဇာတ်၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ပရိဝတ္တေတုံ၊ ပြန်အံ့သောငှါ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ “တာတ၊ ချစ်သား။ စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်သည်။ အာဝိလေ၊ နောက်ကျသည်ရှိသော်။ ပဂုဏာပိ၊ လေ့ကျက်အပ်ပြီးသော်လည်း။ မန္တော၊ ဗေဒင်တို့သည်။ န ပဋိဘန္တိ၊ မိမိဉာဏ်ဝယ် မထင်လာကုန်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ အနာဝိလေ ပန၊ မနောက်ကျသည်ရှိသော်ကား။ အပ္ပဋိဘာဏံ နာမ၊ မထင်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပြီ။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆိုလိုရကား။ “ယထောဒကေပ။ ပရတ္ထ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ကုမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၆၉။ ယတောဒကေ အာဝိလေ အပ္ပသန္တေ၊
 န ပဿတိ သပ္ပိကသမ္ပုကံ စ။
 သက္ခရံ ဝါလုကံ မစ္ဆဂုမ္ပံ၊
 ဧဝံ အာဝိလမ္ပိ စိတ္တေ။
 န သော ပဿတိ အတ္တဒတ္ထံ ပရတ္ထံ။

ဂါထာအနက် တာတ၊ ချစ်သား။ ဥဒကေ၊ ရေသည်။ အာဝိလေ ကဒ္ဒမာလုဠိတေ၊ သဲညွန့်နှစ်ဖြင့် နောက်ကျသည်ရှိသော်။ အပ္ပသန္တေ၊ ညွန့်နှစ်ဖြစ်သောကြောင့်လျှင် မကြည်လင်သည်ရှိသော်။ သပ္ပိကသမ္ပုကဉ္စ၊ ယောက်သွားခရုကိုလည်းကောင်း။ သက္ခရံ၊ ကျောက်စရစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါလုကံ၊ သဲကိုလည်းကောင်း။ မစ္ဆဂုမ္ပံ မစ္ဆယဋံ၊ ငါးအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ န ပဿတိ ယထာ၊ မမြင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ စိတ္တေ၊ သည်။ အာဝိလမ္ပိ၊ ရာဂစသည်ဖြင့် နောက်ကျသည်ရှိသော်။ အတ္တဒတ္ထံ၊ မိမိ အစီးအပွားကိုလည်းကောင်း။ ပရတ္ထံ၊ သူတစ်ပါးအစီးအပွားကိုလည်းကောင်း။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ န ပဿတိ၊ မမြင်နိုင်။

၇၀။ “ယထောဒကေ အစ္ဆေ ဝိပ္ပသန္တေ၊
 သော ပဿတိ သပ္ပိကသမ္ပုကံ စ။
 သက္ခရံ ဝါလုကံ မစ္ဆဂုမ္ပံ၊
 ဧဝံ အနာဝိ လမ္ပိ စိတ္တေ၊
 သော ပဿတိ၊ အတ္တဒတ္ထံ ပရတ္ထ”န္တိ။

ဂါထာအနက် တာတ၊ ချစ်သား။ ဥဒကေ၊ ရေသည်။ အစ္ဆေ၊ ကြည်သည်ရှိသော်။
 ဝိပ္ပသန္ဓေ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်သည်ရှိသော်။ သော ပုရိသော၊ ထိုခရု
 ယောက်သွား စသည်ကို ရှုစားသော ယောက်ျားသည်။ သိပ္ပိကသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ စ၊
 ယောက်သွားခရုကိုလည်းကောင်း။ သက္ခရံ၊ ကျောက်စရစ်ကိုလည်းကောင်း။
 ဝါလုကံ၊ သဲကိုလည်းကောင်း။ မစ္ဆဂုမ္မံ၊ ငါးအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ
 ယထာ၊ မြင်၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ အနာဝိလမ္ပိ၊
 ရာဂစသည်ကြောင့် မနောက်ကျသည် ရှိသော်။ သော ပုရိသော၊ ထိုအကျိုးစီးပွားကို
 ရှာသော ယောက်ျားသည်။ အတ္တဒတ္တံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကို လည်းကောင်း။ ပရတ္တံ၊
 သူတစ်ပါး၏အကျိုးစီးပွားကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အာဝိလေတိ၊ အာဝိလေဟူသည်ကား။ ကဒ္ဒမာလုဠိတေ၊
 ညွှန်နစ်ဖြင့် နောက်ကျသည်ရှိသော်။ အပ္ပသန္ဓေတိ၊ အပ္ပသန္ဓေဟူသည်ကား။
 တာယေဝ အာဝိလတာယ၊ ထိုသို့ညွှန်နစ်ဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင်။ အဝိပ္ပသန္ဓေ၊
 မကြည်လင်သည် ရှိသော်။ သိပ္ပိကသမ္ဗုဒ္ဓံစာတိ၊ သိပ္ပိကသမ္ဗုဒ္ဓံစဟူသည်ကား။
 သိပ္ပိကဉ္စ၊ ယောက်သွားကို လည်းကောင်း။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ခရုကိုလည်းကောင်း။
 မစ္ဆဂုမ္မန္တိ၊ မစ္ဆဂုမ္မံဟူသည်ကား။ မစ္ဆိယဉ္စ၊ ငါးအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ဧဝံ
 အာဝိလမ္ပိတိ၊ ဧဝံ အာဝိလမ္ပိဟူသည်ကား။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ရာဂါဒိဟိ၊
 ရာဂအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ အာဝိလေ၊ နောက်ကျသည်ရှိသော်။
 အတ္တဒတ္တံ ပရတ္တန္တိ၊ အတ္တဒတ္တံ ပရတ္တံဟူသည်ကား။ အတ္တဒတ္တံ၊ မိမိအစီးအပွားကို။
 နေဝ ပဿတိ၊ မမြင်နိုင်။ ပရတ္တံ၊ သူတစ်ပါးအစီးအပွားကို။ နေဝ ပဿတိ၊ မမြင်နိုင်။
 ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သော ပဿတီတိ၊ သော ပဿတိ
 ဟူသည်ကား။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ အနာဝိလေ၊
 ရာဂစသည် ကြောင့် မနောက်ကျသည်ရှိသော်။ သော ပုရိသော၊ ထိုအကျိုးစီးပွားကို
 ရှာသော ယောက်ျား သည်။ အတ္တဒတ္တဉ္စ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကိုလည်းကောင်း။ ပရတ္တဉ္စ၊
 သူတစ်ပါး အကျိုးစီးပွား ကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ ရှုမြင်နိုင်၏။ ဣတိအယံ၊
 ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာနှစ်ပုဒ်၏ အနက်တည်း။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ အတိတံ၊ ဤအတိတ်ကို။ အာဟရိတွာ၊
 မူပြီး၍။ သစ္စာ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ ဇာတကံ၊

ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ဌ။ ဗြာဟ္မဏကုမာရော၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်သော သတို့သားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ ပိတိဋ္ဌဟိ၊ တည်(၏)ပြီ။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ဟူမူကား။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ အယမေဝ မာဏဝေါ၊ ဤလူလင်သည်ပင်။ တဒါ၊ ဌ။ ဝါ- တုန်းက။ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌ။ ဝါ- တုန်းက။ အာစရိယော၊ ဒိသာပါမောက္ခဆရာသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ပဉ္စမာ၊ သော။ အနဘိရတိဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆။ ဒဓိဝါဟနဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ဝဏ္ဏဂန္ဓရသူပေတော”တိအာဒိကေန၊ “ဝဏ္ဏဂန္ဓရသူပေတော”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤဒဓိဝါဟနဇာတ်ကို၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဝိပက္ခသေဝိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အပေါင်းအဖော်ကို မှီဝဲသော။ ဘိက္ခံ၊ ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗာ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ကထိတမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသလျှင် ကတည်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသာဓုသန္နိပါတော နာမ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း မည်သည်။ ပါပေါ၊ ယုတ်မာ၏။ အနတ္ထကရော၊ အကျိုးမဲ့ကို ပြုတတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌။ မနုဿဘူတာနံ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပါပသန္နိဝါသဿ၊ သူယုတ်မာတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း၏။ အနတ္ထကရတာယ၊ အကျိုးမဲ့ကို ပြုသည်၏အဖြစ်၌ကား။ ကိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ပုဗ္ဗေ ပန၊ ရှေး၌ကား။ အသာတေန၊ သာယာဖွယ်မရှိသော။ အမဓုရေန၊ ချိုမြိန်ခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗရက္ခေန၊ တမာပင်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သန္နိဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ မဓုရရသော၊ ချိုသော အရသာရှိသော။ ဒိဗ္ဗရသပဋိဘာဂေါ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော အရသာနှင့်တူသော။ အစေတနော၊ စိတ်မရှိသော။ အဗ္ဗရက္ခောပိ၊ သရက်ပင်စင်လျက်လည်း။ အမဓုရော၊ အချိုကင်းသည်ဖြစ်၍။ တိတ္ထကော၊

ခါးသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု၊ အတိတေ၊ ဌံ။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဌံ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။
 ကာရေန္တေ၊ သော်။ ကာသိရဋ္ဌေ၊ ကာသိတိုင်းဌံ။ ဘာတရော၊
 ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား
 တို့သည်။ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍။ ဟိမဝန္တ-
 ပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာ အရပ်၌။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ပဏ္ဏသာလာ၊ သစ်ရွက်မိုး
 ကျောင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝါ- ဆောက်၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသံ၊ ပြုကြ
 ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော ရသေ့တို့တွင်။ ဇေဋ္ဌကဘာတာ၊ အစ်ကိုကြီး
 ရသေ့သည်။ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားမင်းအဖြစ်သို့။
 ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ တံ၊ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။
 ဥတွာ၊ သိ၍။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ သတ္တဋ္ဌဒိဝ သစ္စယေန၊ ခုနစ်ရက်
 ရှစ်ရက်လွန်သဖြင့်။ တေသံ၊ ထိုညီငယ်တို့၏။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခစားရာသို့။
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဇေဋ္ဌကတာပသံ၊ ရသေ့ကြီး
 ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။
 “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကေန၊ အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်။ အတ္ထော၊
 အလိုရှိသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ပဏ္ဏာရောဂေါ၊ ဖျော့တော့သော ရောဂါ
 စွဲသော။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ “မေ၊ ငါ့အား။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ အတ္ထော၊
 အလိုရှိ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ တံ၊ ထိုစကား
 ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တဿ၊ ထိုရသေ့ကြီးအား။ ဝါသိဖရသုကံ၊ ပဲခွပ်ပုဆိန်ကို။
 အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ ဝါသိဖရသုကော နာမ၊ ပဲခွပ်ပုဆိန်မည်သည်ကား။ ဒက္ခော၊ အရိုး၌။
 ပဝေသနဝသေန၊ သွင်းသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝါသိပိ၊ ပဲခွပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဖရသုပိ၊ ပုဆိန်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။
 “ဣမံ၊ ဤပဲခွပ်ပုဆိန်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မေ၊ ငါ့ကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။
 ဒါရူနိ၊ ထင်းတို့ကို။ အာဟရိဿတိ၊ ဆောင်နိုင်လတံ့နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
 ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရသေ့ကို။ သက္ခော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အာဟ၊ ဆိုသနည်း ဟူမူကား။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဒါရူဟိ၊ ထင်းတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊

အလိုရှိတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣမံ ဖရသံ၊ ဤပုဆိန်ကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ခတ်၍။ “မေ၊ ငါ့ဖို့။ ဒါရူနိ၊ ထင်းတို့ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျာသိ၊ ဆိုတော်မူလော့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒါရူနိ၊ ထင်းတို့ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒဿတိ၊ ညီပေးရလတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍။ တဿ၊ ထိုရသေ့ကြီးအား။ ဝါသိဖရသုကံ၊ ပဲခွပ် ပုဆိန်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဒုတိယမ္ပိ၊ အလတ်ဖြစ်သော ရသေ့သို့လည်း။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကေန၊ အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိပါသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီး။ တဿ၊ ထိုရသေ့အား။ ပဏ္ဏသာလာယ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၏။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဟတ္ထိမဂ္ဂေ၊ ဆင်တို့၏သွားရာလမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ ဝါ- ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ ဝါ- ကို။ ဟတ္ထိဟိ၊ ဆင်တို့သည်။ ဥပဒ္ဒုတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “မေ၊ ငါ့အား။ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ- ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်တို့နှင့်။ ဝသေန၊ စပ်သဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုဆင်တို့ကို။ ပလာပေဟိ၊ ပြေးစေလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တဿ၊ အလတ်ရသေ့အား။ ဧကံ၊ တစ်လုံးသော စည်ကို။ ဥပနာမေတွာ၊ ကပ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိ၊ တလေ၊ ဤဘက်အပြင်ကို။ ပဟဋေ၊ တီးသည်ရှိသော်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပစ္စာမိတ္တာ၊ ရန်သူတို့သည်။ ပလာယိဿန္တိ၊ ပြေးကုန်လတံ့။ ဣမသ္မိ၊ တလေ၊ ဤဘက်အပြင်ကို။ ပဟဋေ၊ တီးသည်ရှိသော်ကား။ မေတ္တာစိတ္တာ၊ မေတ္တာစိတ်ရှိကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ စတုရဂီနိယာ၊ အင်္ဂါလေးပါး ရှိသော။ သေနာယ၊ စပ်သည်ဖြင့်။ ပရိဝါရေဿန္တိ၊ ခြံရံကုန်လတံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တံ ဘေရိ၊ ထိုဣန္ဒြာဿ စည်ကို။ ဒတွာ၊ ပေးပြီး၍။ ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီငယ်ရသေ့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကေန၊ အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိပါသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သောပိ၊ ထိုရသေ့သည်လည်း။ ပဏ္ဏုရောဂဓာတုကောဝ၊ ဖျော့တော့နာစွဲသော ဓာတ်ရှိသလျှင်ကတည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “မေ၊ ငါ့အား။ ဒဓိနာ၊ နို့ဓိမ်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တဿ၊ ထိုရသေ့ငယ်အား။ ဧကံ၊ တစ်လုံးသော။ ဒဓိယဋံ၊ နို့ဓိမ်းအိုးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ “တုမေ၊ အရှင်ဘုရား

တို့သည်။ ဣစ္ဆမာနာ၊ အလိုရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣမံ၊ ဤနို့ဓမ်းကို။ သစေ
 အာသိဉ္ဇေယျာထ၊ အကယ်၍သွန်ကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ မဟာနဒီ၊ မြစ်ကြီးသည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဟောယံ၊ များစွာသော အယဉ်ကို။ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တုမ္မာကံ၊
 အရှင်ဘုရားတို့အား။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ဝါ၊
 ပေးအံ့သောငှါ။ သမတ္ထောပိ၊ စွမ်းနိုင်သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွား လေ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။
 ဝါသိဖရသုကော၊ ပဲခွပ်ပုဆိန်သည်။ ဇေဋ္ဌဘာတိကဿ၊ အစ်ကိုကြီးဖြစ်သော
 ရသေ့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတရေန၊ အလတ်
 ဖြစ်သော ရသေ့သည်။ ဘေရိတလေ၊ စည်အပြင်ကို။ ပဟဋေ၊ တီးအပ်သည်ရှိသော်။
 ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့သည်။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးကုန်၏။ ကနိဋ္ဌော၊ ရသေ့ငယ်သည်။ ဒဓိ၊
 နို့ဓမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ဘုဉ်းပေး၏။

တသ္မိ ကာလေ၊ ထိုကာလ၌။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ သူကရော၊ ဝက်
 သည်။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ပုရာဏဂါမဋ္ဌာနေ၊ ရှေး၌ရွာတည်ဖူးသော အရပ်၌။
 စရန္တော၊ ကျက်စားသည် ရှိသော်။ အာနုဘာဝသမ္ပန္နံ၊ အာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံသော။
 ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ မဏိက္ခန္ဓံ၊ ပတ္တမြားတုံးကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်လေ(၏)ပြီ။ သော၊
 ထိုဝက်သည်။ တံ၊ မဏိက္ခန္ဓံ၊ ထိုပတ္တမြားတုံးကို။ မုခေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်။ ခုံသိတွာ၊
 ကိုက်၍။ တဿ၊ ထိုပတ္တမြား၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်။
 အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက် ၍။ သမုဒ္ဒဿ၊ သမုဒ္ဒရာ၏။
 မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဒီပကံ၊ ကျွန်းငယ်သို့။ ဂန္တာ၊ ရောက်၍။
 “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣမသ္မိ၊ ဤကျွန်း၌။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်းသက်၍။ ဖာသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာရာ
 အရပ်၌။ ဧကဿ၊ တစ်ပင်သော။ ဥဒုမ္ပရရက္ခဿ၊ ရေသဖန်းပင်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုဝက်သည်။ ဧကဒီဝသံ၊
 တစ်နေ့သ၌။ တသ္မိ ရုက္ခမူလေ၊ ထိုသဖန်းပင်ရင်း၌။ မဏိက္ခန္ဓံ၊ ပတ္တမြားတုံးကို။
 ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဩက္ကမိ၊ သက်ရောက်၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကာသိရဋ္ဌဝါသိ၊ ကာသိတိုင်း၌နေသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်
 သော။ မနုဿော၊ လူသည်။ “ဧသ ဧသော၊ ဤသူသည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။
 နိရုပကာရော၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းမည်သည် မရှိ”။ ဣတိ၊ သို့။ မာတာပိတူဟိ၊

မိဘတို့သည်။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ကမိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
 ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ပဋ္ဌနဂါမံ၊ သင်္ဘောဆိပ်ရွာသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ နာဝိကာနံ၊
 လှေသူကြီးတို့၏။ ကမ္မကာရော၊ အမှုလုပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နာဝံ၊ လှေကို။
 အာရုယျ၊ စီး၍။ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဒရာ၏ အလယ်၌။ နာဝါ၊ လှေသည်။ ဘိန္နာယ၊
 ပျက်စီးသဖြင့်။ ဝါ- ပျက်စီးသည်ရှိသော်။ ဝါ- ပျက်စီးလျက်။ ဖလကေ၊ ပျဉ်ချပ်၌။
 နိပန္နော၊ လျောင်းလျက်။ တံ ဒီပကံ၊ ထိုကျွန်းငယ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။
 ဖလာဖလာနိ၊ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ ဝါ- သစ်သီးငယ်သစ်သီးကြီးတို့ကို။
 ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ နိဒ္ဒါယန္တံ၊ အိပ်ပျော်နေသော။ တံ သူကရံ၊
 ထိုဝက်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သဏိကံ၊ သာယာစွာ။ ဝါ၊ ဖြည်းဖြည်း။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
 မဏိက္ခန္ဓံ၊ ပတ္တမြားတုံးကို။ ဂဏှိတွာ၊ ယူ၍။ တဿ၊ ထိုပတ္တမြားတုံး၏။
 အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊
 ပျံတက်၍။ ဥဒုမ္ပရရက္ခေ၊ ရေသဖန်းပင်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်(၏)ပြီ။
 “အယံ သူကရော၊ ဤဝက်သည်။ ဣမဿ မဏိက္ခန္ဓဿ၊ ဤပတ္တမြားတုံး၏။
 အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်။ အာကာသစာရိကော၊ ကောင်းကင်၌
 လှည့်လည်သည်။ ဝါ- ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပျံသွားသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဣဓ၊
 ဤအရပ်၌။ ဝသတိ မညေ၊ နေလေယောင်တကား။ မယာ၊ ငါသည်။ ပဌမမေဝ၊
 ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ ဣမံ သူကရံ၊ ဤဝက်ကို။ မာရေတွာ၊ သေစေ၍။ ဝါ- သတ်၍။
 မံသံ၊ ဝက်သားကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ပတ္တာ၊ နောက်မှ။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။
 ဒဏ္ဍကံ၊ တုတ်လှံကံကို။ ဘဒ္ဒိတွာ၊ ချိုး၍။ တဿ၊ ထိုဝက်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်းပေါ်၌။
 ပါတေတိ၊ ကျစေ၏။ ဝါ- ချလိုက်လေ၏။ သူကရော၊ ဝက်သည်။ ပဗုဇ္ဈိတွာ၊
 နိုးလတ်၍။ မဏိ၊ ပတ္တမြားတုံးကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ ကမ္မမာနော၊
 တုန်လှုပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဝိဓာဝတိ၊
 ပြေး၍သွား၏။ ရုက္ခေ၊ ရေသဖန်းပင်ထက်၌။ နိသိန္နပုရိသော၊ နေသော ယောက်ျား
 သည်။ ဟသိ၊ ရယ်(၏)ပြီ။ သူကရော၊ ဝက်သည်။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်
 သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တံ ရုက္ခံ၊ ထိုရေသဖန်းပင်ကို။
 သီသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ တိုက်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ မတော၊
 သေရှာ(၏)ပြီ။

သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ရုက္ခာ၊ ရေသဖန်းပင်မှ။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်းသက်၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ကတွာ၊ ညှိ၍။ တဿ၊ ထိုဝက်၏။ မံသံ၊ ဝက်သားကို။ ပစိတွာ၊ ကင်၍။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ဝါ- စားပြီးလတ်သော်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍။ ဟိမဝန္တမတ္ထကေန၊ ဟိမဝန္တာအပေါ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ အဿမပဒံ၊ သင်္ခမ်းကျောင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဇေဋ္ဌဘာတိကဿ၊ အစ်ကိုကြီးဖြစ်သော။ တာပသဿ၊ ရသေ့၏။ အဿမေ၊ သင်္ခမ်းကျောင်း၌။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်းသက်၍။ ဒွိဟတိဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ တာပသဿ၊ ရသေ့အား။ ဝတ္ထပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဝါသိဖရသုကဿ၊ ပဲခွပ်ဖြစ်သော ပုဆိန်၏။ ဝါ- ပဲခွပ် ပုဆိန်၏။ အာနုဘာဝဉ္စ၊ အာနုဘော်ကိုလည်း။ ပဿိ၊ မြင်ရလေပြီ။

သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ “ဣမံ၊ ဤပဲခွပ်ပုဆိန်ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ မဏိခန္ဓဿ၊ ပတ္တမြားတုံး၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ တာပသဿ၊ ရသေ့အား။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ ဝါ- ပြပြီးသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမံ မဏိ၊ ဤပတ္တမြားတုံးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝါသိဖရသုကံ၊ ပဲခွပ်ဖြစ်သော ပုဆိန်ကို။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ စရိတုကာမော၊ သွားလိုရကား။ ဝါ- သွားလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုပတ္တမြားတုံးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝါသိဖရသုကံ၊ ပဲခွပ်ပုဆိန်ကို။ ဝါ- ပဲခွပ်ဖြစ်သော ပုဆိန်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်ပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုပဲခွပ်ဖြစ်သော ပုဆိန်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဝါ- သွားပြီးသော်။ ဝါသိဖရသုကံ၊ ပဲခွပ်ဖြစ်သော ပုဆိန်ကို။ ပဟရိတွာ၊ ခတ်၍။ “ဝါသိဖရသုက၊ အို ပဲခွပ်ဖြစ်သော ပုဆိန်။ တာပသဿ၊ ရသေ့၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ မေ၊ ငါ၏။ မဏိက္ခန္ဓံ၊ ပတ္တမြားတုံးကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ယူချေလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုပဲခွပ်ဖြစ်သော ပုဆိန်သည်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ တာပသဿ၊ ရသေ့၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ မဏိက္ခန္ဓံ၊ ပတ္တမြားတုံးကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်ယူခဲ့(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဝါသိဖရသုကံ၊ ပဲခွပ်ပုဆိန်ကို။ ပဋိစ္ဆန္တဌာနေ၊ ဖုံးကွယ်ရာအရပ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ မဇ္ဈိမတာပသဿ၊ အလတ်ဖြစ်သော

ရသေ့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ဘေရိယာ၊ စည်၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မဏိက္ခန္ဓံ၊ ပတ္တမြားတုံးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဘေရိ၊ စည်ကို။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တဿပိ၊ ထိုအလတ်ဖြစ်သော ရသေ့၏လည်း။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒာပေတွာ၊ ဖြတ်စေ၍။ ကနိဌံ၊ အငယ်ဖြစ်သော ရသေ့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဒဓိယဋ္ဌဿ၊ နို့ဓမ်းအိုး၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဝါ- မြင်ခြင်းကြောင့်။ မဏိက္ခန္ဓံ၊ ပတ္တမြားတုံးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဒဓိယဋ္ဌံ၊ နို့ဓမ်းအိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုရသေ့ငယ်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒာပေတွာ၊ ဖြတ်စေ၍။ မဏိက္ခန္ဓံ၊ ပတ္တမြားတုံးကိုလည်းကောင်း။ ဝါသိဖရသုကဉ္စ၊ ပဲခွပ်ရဖြစ်သော ပုဆိန်ကိုလည်းကောင်း။ ဘေရိဉ္စ၊ စည်ကိုလည်းကောင်း။ ဒဓိယဋ္ဌဉ္စ၊ နို့ဓမ်းအိုးကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံသွား၍။ ဝါ- ပျံသွားပြီးသော်။ ဗာရာဏသိယာ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးဖြစ်သော အရပ်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဗာရာဏသိရညော၊ မင်းအား။ “မေ၊ ငါ့အား။ ယုဒ္ဓံ ဝါ၊ စစ်ထိုးခြင်းကိုမူလည်း။ ဒေတု၊ ပေးမည်လော။ ရဇ္ဇံ ဝါ၊ ပြည်ကိုမူလည်း။ ဒေတု၊ ပေးမည်လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သော။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ပဏ္ဏံ၊ အမှာစာကို။ ပါဟေသိ၊ ပါးလိုက်(၏)ပြီ။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ သုတွာဝ၊ ကြား၍သာလျှင်။ “စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဂဏိဿာမိ၊ ဖမ်းအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဧကံ၊ ဘေရိတလံ၊ စည်တစ်ဘက်အပြင်ကို။ ပဟရိ၊ တီး(၏)ပြီ။ စတုရိနီ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော။ သေနာ၊ စစ်သည်သည်။ ပရိဝါရေသိ၊ ခြံရံစေ(၏)ပြီ။ ရညာ၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ အဝတ္ထရဏဘာဝံ၊ လွှမ်းမိုးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဒဓိယဋ္ဌံ၊ နို့ဓမ်းအိုးကို။ ဝိဿဇေသိ၊ သွန်စေ(၏)ပြီ။ မဟာနဒီ၊ မြစ်ကြီးသည်။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မဟာဇနော၊ လူအများသည်။ ဒဓိမ္မိ၊ နို့ဓမ်းမြစ်၌။ ဩသိဒိတွာ၊ နစ်မွန်း၍။ နိက္ခမိတု၊ ထွက်အံ့သောငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဝါသိဖရသုကံ၊ ပဲခွပ်ရဖြစ်သော ပုဆိန်ကို။ ပဟရိတွာ၊ ခတ်၍။ “ရညော၊ မင်း၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝါသိဖရသုကော၊ ပဲခွပ်ရဖြစ်သော ပုဆိန်သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်း၏။

သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိက္ခိပိ၊ ချ(၏)ပြီ။ ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်သော သူသည်မျှလည်း။ အာဝုခံ၊ လက်နက်ကို။ ဥက္ခိပိတုံ၊ ချီအံ့သောငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ ဗလေန၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဝါ- ဝင်ပြီးသော်။ အဘိသေကံ၊ အဘိသိက် ခံခြင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဒဓိဝါဟနော နာမ၊ ဒဓိဝါဟနအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်။ သမေန၊ ညီညွတ်သဖြင့်။ ရဇံ၊ ကာရေသိ၊ မင်းပြုပြီ။

တဿ၊ ထိုဒဓိဝါဟနမင်းအား။ ဝါ- မင်းသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ မဟာ နဒိယံ၊ မြစ်ကြီး၌။ ဇာလကရဏ္ဍကေ၊ ကြုတ်သဖွယ်ဖြစ်သော ကွန်၌။ ကီဠန္တဿ၊ ကစားစဉ်။ ကဏ္ဍမုဏ္ဍဒဟတော၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍအိုင်မှ။ ဒေဝပရိဘောဂံ၊ နတ်တို့၏ အသုံးအဆောင် ဖြစ်သော။ ဧကံ၊ တစ်လုံးသော။ အဗ္ဗပက္ကံ၊ သရက်သီးမှည့်သည်။ အာဂန္တာ၊ မျောလာ၍။ ဇာလေ၊ ကွန်၌။ လဂ္ဂိ၊ ငြိလေ၏။ ဇာလံ၊ ပိုက်ကွန်ကို။ ဥက္ခိပန္တာ၊ ချီကုန်သောသူတို့သည်။ တံ၊ ထိုသရက်သီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အဒံ၊ ပေးကုန်(၏)ပြီ။ တံ၊ ထိုသရက်သီးသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးလှ၏။ ယဋ္ဌပ္ပမာဏံ၊ အိုးစရည်းပမာဏရှိ၏။ ပရိမဏ္ဍလံ၊ ထက်ဝန်းကျင်လုံးဝန်း၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်။ တစ်နည်း- မဟန္တံ၊ သော။ ယဋ္ဌပ္ပမာဏံ၊ သော။ ပရိမဏ္ဍလံ၊ သော။ တံ၊ ထိုသရက်သီးသည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်း ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “ဧတံ၊ ဤသစ်သီးကား။ ကိဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ဖလံ နာမ၊ သစ်သီးမည်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝနစရကေ၊ တောမုဆိုးတို့ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “အဗ္ဗဖလံ၊ သရက်သီးတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်လေ၍။ တဿ၊ ထိုသရက်သီး၏။ အဌိ၊ အစေ့ကို။ အတ္တနော၊ ၏။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ ရောပါပေတွာ၊ စိုက်ပျိုးစေ၍။ ဒီရော ဒကေန၊ နို့ရည်ဖြင့်။ သိဉ္ဇာပေသိ၊ သွန်လောင်းစေ(၏)ပြီ။ ရုက္ခော၊ သရက်ပင်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ တတိယေ သံဝစ္ဆရေ၊ သုံးနှစ်မြောက်၌။ ဖလံ၊ အသီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး(၏)ပြီ။ အဗ္ဗဿ၊ သရက်ပင်အား။ မဟာ၊ များစွာသော။ သက္ကာရော၊ ပူဇော် သက္ကာရသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒီရောဒကေန၊ နို့ရည်ဖြင့်။ သိဉ္ဇန္တိ၊ သွန်လောင်း ကုန်၏။ ဂန္ဓပဉ္စဂုံလိကံ၊ နံ့သာလိမ်းကျသော လက်ငါးချောင်းရှိသည်ကို။ ကတွာ၊

ပြု၍။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ မာလာဒါမာနိ၊ ပန်းဆိုင်းတို့ကို။ ပရိက္ခိပန္တိ၊ ကာရံကုန်၏။ ဂန္ဓတေလေန၊ နံသာဆီဖြင့်။ ဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလေန္တိ၊ တောက်စေ့ကုန်၏။ အဿ ပန၊ ထိုသရက်ပင်အားကား။ ပဋ္ဌသာဏိယာ၊ ပုဆိုးတင်းတိမ်ဖြင့်။ ပရိက္ခေပေါ၊ ကာရံခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဖလာနိ၊ အသီးတို့သည်။ မဓုရာနိ၊ ချိုသော ရသာရှိကုန်သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာနိ၊ ရွှေ အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒဓိဝါဟနရာဇာ၊ ဒဓိဝါဟနမင်းသည်။ အညေသံ၊ အခြားတစ်ပါးကုန်သော။ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့အား။ ဝါ- မင်းတို့၏ အထံသို့။ အမ္မဖလံ၊ သရက်သီးကို။ ပေသေန္တော၊ ပို့စေသည်ရှိသော်။ အဋ္ဌိတော၊ အစေ့မှ။ ရုက္ခနိဗ္ဗတ္တန- ဘယေန၊ အပင်ဖြစ်လတ်သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဝါ- စိုးသောကြောင့်။ အင်္ဂီရနိဗ္ဗတ္တနဌာနံ၊ အညွန့်ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ မဏ္ဍုကကဏ္ဍကေန၊ အဆိပ်ရှိသော ဖား၏အရိုးဖြင့်။ ဝါ၊ လိပ်ကျောက်ဆူးဖြင့်။ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုး၍။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏။ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့အား။ အမ္မံ၊ သရက်သီးကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ အဋ္ဌိ၊ အစေ့ကို။ ရောပိတံ၊ စိုက်ပျိုးစေ အပ်သည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ န သမ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြည့်စုံ။ ဝါ- အပင်မပေါက်။ တေ၊ ထိုမင်းတို့သည်။ “ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်း သည်ကား။ ကိံ နုခေါ၊ အသို့နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆန္တာ၊ မေးကြကုန်သည် ရှိသော်။ တံ ကာရဏံ၊ အဆိပ်ရှိသော ဖားရိုးဖြင့် ထိုးထားသည့်အကြောင်းကို။ ဇာနိသု၊ သိကုန်ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဥယျာန- ပါလံ၊ ဥယျာဉ်စောင့်ကို။ ပက္ခောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ “ဒဓိဝါဟနဿ၊ ဒဓိဝါဟနမင်း၏။ အမ္မဖလာနံ၊ သရက်သီးတို့၏။ ရသံ၊ အရသာကို။ နာသေတွာ၊ ပျက်စီးစေ၍။ ဝါ- ဖျက်၍။ တိက္ကကဘာဝံ၊ ခါးသည်၏အဖြစ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ တွံ၊ သည်။ သက္ခိဿသိ၊ စွမ်းနိုင်လတ်လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အာမ သိက္ခိဿာမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ “တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တွံ၊ သည်။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလေလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ သဟသံ၊ တစ်ထောင်သော ဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ သော၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည်။ ဗာရာ ဣသိ၊ ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဥယျာနပါလော၊ ဥယျာဉ်စောင့်သည်။ အာဂတော၊ လာ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ရညော၊ ဒဓိဝါဟနမင်းအား။ အာရောစာပေတွာ၊

ကြားစေ၍။ တေန၊ ထိုဒဓိဝါဟနမင်းသည်။ ပက္ခောသာပိတော၊ ခေါ်စေအပ် သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ “တံ၊ သင်သည်။ ဥယျာနပါလော၊ ဥယျာဉ်စောင့်လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးသည် ရှိသော်။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ အာမ၊ မှန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာနုဘာဝံ၊ အစွမ်းကို။ ဝဏ္ဏေသိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။ ရာဇာ၊ ဒဓိဝါဟနမင်းသည်။ “ဂစ္ဆ၊ သွားချေလော့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဥယျာနပါလဿ၊ ဥယျာဉ်စောင့်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေ ဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ ပဋိဇ္ဇန္တိ၊ သုတ်သင်ကုန်၏။ ဝါ- ပြုပြင်ကုန်၏။ အဓုနာဂတော၊ ရောက်သစ်စဖြစ်သော။ ဥယျာနပါလော၊ ဥယျာဉ်စောင့်သည်။ အကာလပုပ္ဖါနိ၊ အခါမဲ့ဖြစ်သော။ ဝါ- အခါမဲ့ပွင့်သော ပန်းတို့ကို။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ ပုပ္ဖါပေန္တော၊ ပွင့်စေလျက်။ အကာလဖလာနိ၊ အခါမဲ့ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ- အခါမဲ့သီးသော အသီး တို့ကို။ ဂဏှာပေန္တော၊ ယူစေလျက်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိသည်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ရာဇာ၊ ဒဓိဝါဟနမင်းသည်။ တဿ၊ ထိုရောက်သစ်စ ဖြစ်သော ဥယျာဉ်စောင့်အား။ ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ ပေါရာဏကဥယျာနပါလံ၊ ဥယျာဉ်စောင့် အဟောင်းကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်လိုက်၍။ တဿေဝ၊ ထိုရောက်သစ်စ ဥယျာဉ်စောင့်အားသာလျှင်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးအပ်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည်။ ဥယျာနဿ၊ ဥယျာဉ်၏။ အတ္တနော၊ ၏။ ဟတ္ထဂတဘာဝံ၊ လက်သို့ရောက်သည်၏ အဖြစ် ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အဗ္ဗရက္ခံ၊ သရက်ပင်ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ နိမ္မေ စေဝ၊ တမာပင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဖဂ္ဂဝလ္လိယော စ၊ ခွေးတောက်အနွယ်ပင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ရောပေသိ၊ စိုက်ပျိုးစေပြီ။ ဝါ- စိုက်ပျိုးပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ နိမ္မာ၊ တမာပင်တို့သည်။ ဝမိံသု၊ ကြီးကုန်ပြီ။ မူလေဟိ၊ တမာမြစ်တို့နှင့်။ မူလာနိ စ၊ သရက်မြစ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သာခါဟိ စ၊ တမာခက်တို့နှင့်လည်း။ သာခါ စ၊ သရက်ခက်တို့သည်လည်းကောင်း။ သံသဋ္ဌာ၊ ရောနှောကုန်သည်။ ဩနဒ္ဓဝိနဒ္ဓါ၊ ထွေးယှက် ကုန်သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေန အသာတအမဓုရသံသဂ္ဂေန၊ သာယာအပ်သော အရသာမရှိသော ချိုသော အရသာမှ ကင်းသော ထိုတမာနှင့် ရောနှောခြင်းကြောင့်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ မဓုရဖလော၊ ချိုသော အသီးရှိသော။ အဓ္မော၊ သရက်ပင်သည်။ နိမ္မပဏ္ဏ

သဒိသရသော၊ တမာရွက်နှင့်တူသော အရသာရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တိတ္တကော၊ ခါးသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဥယျာနပါလော၊ ဥယျာဉ်စောင့်သည်။ အမွဖလာနံ၊ သရက်သီးတို့၏။ တိတ္တကဘာဝံ၊ ခါးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ပလာယံ၊ ထွက်ပြေးလေပြီ။

ဒဓိဝါဟနော၊ ဒဓိဝါဟနမင်းသည်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အမွဖလံ၊ သရက်သီးကို။ ခါဒန္တော၊ စားသည်ရှိသော်။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ပဝိဋ္ဌံ၊ သွင်းအပ်သော။ အမွရသံ၊ သရက်ရည်အရသာသည်။ နိမ္မကသဋ္ဌံ၊ ဝိယ၊ တမာရည်ကိုကဲ့သို့။ အဇ္ဈောဟရိတုံ၊ မျှီအံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်ကောင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝါ- မတတ်ကောင်းရကား။ ကက္ကာရေတွာ၊ ဟက်၍။ ဝါ- ဟက်ဟုမြည်သံပြု၍။ နိဋ္ဌဘိ၊ ထွေး၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဒဓိဝါဟနမင်း၏။ အတ္ထဓမ္မာနုသာသကော၊ အကျိုးအကြောင်းပြ ဆုံးမတတ်သော။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ၊ ဒဓိဝါဟနမင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ “ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ ဣမဿ ရုက္ခဿ၊ ဤသရက်ပင်အား။ ပေါရာဏကပရိဟာရတော၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော ပူဇော်သက္ကာရမှ။ ပရိဟိနံ၊ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သန္တေပိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း။ အဿ၊ ထိုသရက်ပင်၏။ ဖလံ၊ အသီးသည်။ ကိတ္တကံ၊ ခါးသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်ကား။ ကိံ နုခေါ၊ အသို့တဲ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။ “ဝဏ္ဏဂန္ဓရသူပေတော။ပ။ ကဋကပ္ပလော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၇၁။ “ဝဏ္ဏဂန္ဓရသူပေတော၊ အမွော’ယံ အဟုဝါ ပုရေ။

တမေဝ ပူဇံ လဘမာနော၊ ကေနမွော ကဋကပ္ပလော”တိ။

ဂါထာအနက် ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ အယံ အမွော၊ ဤသရက်ပင်သည်။ ပုရေ၊ ရှေး၌။ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသူပေတော၊ အဆင်းအနံ့အရသာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ ပူဇံ၊ ထိုရှေး၌ ပြုမြဲတိုင်းသော ပူဇော်ခြင်းကို။ လဘမာနောဧဝ၊ ရလျက်သာလျှင်။ အမွော၊ သရက်ပင်သည်။ ကေန၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်။ ကဋကပ္ပလော၊ ခါးသော အသီးရှိလေသနည်း။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဒဓိဝါဟနမင်းအား။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ အာစိက္ခန္တော၊ ကြားလိုရကား။ ဝါ- ကြားလိုသော။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “ပုစိမန္တပရိဝါရော ။ပ။ ကဋ္ဌကပ္ပလော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၇၂။ “ပုစိမန္တပရိဝါရော၊ အဗ္ဗော တေ ဒဓိဝါဟန။
မူလံ မူလေန သံသဌံ၊ သာခါ သာခါ နိသေဝရေ။
အသာတသန္နိဝါသေန၊ တေန’ဗ္ဗော ကဋ္ဌကပ္ပလော”တိ။

ဂါထာအနက် ဒဓိဝါဟန၊ နို့ဓမ်းတည်းဟူသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိသော မင်းမြတ်။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ အဗ္ဗော၊ မင်္ဂလာသရက်တော်သည်။ ပုစိမန္တပရိဝါရော၊ တမာပင်တည်းဟူသော အခြံအရံရှိ၏။ မူလံ၊ သရက်ပင်၏ အမြစ်သည်။ မူလေန၊ တမာပင်၏ အမြစ်နှင့်။ သံသဌံ၊ နှီးနှော၏။ သာခါ၊ တမာပင်၏ သစ်ခက်တို့သည်။ သာခံ၊ သရက်ပင်အခက်သို့။ နိဝိသရေ၊ ဝင်ကုန်၏။ အသာတသန္နိဝါသေန၊ မချိုကုန်သော တမာပင်တို့နှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းတည်းဟူသော။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ အဗ္ဗော၊ သရက်ပင်သည်။ ကဋ္ဌကပ္ပလော၊ ခါးသော အသီးရှိ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဂါထာ၌။ ပုစိမန္တပရိဝါရောတိ၊ ပုစိမန္တပရိဝါရော ဟူသည် ကား။ နိမ္မရုက္ခပရိဝါရေ၊ တမာပင်တည်းဟူသောအခြံအရံရှိ၏။ သာခါ သာခါ နိသေဝရေတိ၊ သာခါ သာခါ နိသေဝရေဟူသည်ကား။ ပုစိမန္တဿ၊ တမာပင်၏။ သာခါယော၊ သစ်ခက်တို့သည်။ အဗ္ဗရုက္ခဿ၊ သရက်ပင်၏။ သာခါယော၊ အခက်တို့သို့။ နိသေဝန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ အသာတသန္နိဝါသေနာတိ၊ အသာတသန္နိဝါသေန ဟူသည်ကား။ အမရုရေဟိ၊ မချိုကုန်သော။ ပုစိမန္တေဟိ၊ တမာပင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္နိဝါသေန၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းတည်းဟူသော။ တေနာတိ၊ တေန ဟူသည်ကား။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ အယံ အဗ္ဗော၊ ဤသရက်ပင်သည်။ ကဋ္ဌကပ္ပလော၊ ခါးသော အသီးရှိသည်။ အသာတဖလော၊ မသာယာအပ်သော အသီးရှိသည်။ တိတ္တကဖလော၊ ခါးသော အသီးရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ရာဇာ၊ ဒဓိဝါဟနမင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပုစိမန္တေ စ၊ တမာပင်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဖဂ္ဂဝဝလ္လိယော စ၊ ခွေးတောက်နွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဆိန္ဒာပေတွာ၊ ဖြတ်စေ၍။ မူလာနိ၊ အမြစ်အားလုံးတို့ကို။ ဥဒ္ဓရာပေတွာ၊ နုတ်စေ၍။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အမဓုရပံသုံ၊ မချိုသော မြေမှုန့်ကို။ ဟရာပေတွာ၊ ပယ်စေ၍။ မဓုရပံသုံ၊ ချိုသော မြေမှုန့်ကို။ ပက္ခိပါပေတွာ၊ ထည့်စေ၍။ ဒီရောဒက- သက္ခရာဒကဂန္ဓောဒကေဟိ၊ နို့ရေ၊ သကာရေ၊ နံ့သာရေ တို့ဖြင့်။ အမ္ပံ၊ သရက်ပင်ကို။ ပဋိဇ္ဈိပေသိ၊ ပြုပြင်စေ(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုသရက်ပင်သည်။ မဓုရသံသဂ္ဂေန၊ ချိုသော အရသာရှိသော ဝတ္ထုနှင့် ပေါင်းဖော်ရပြန်သောကြောင့်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ မဓုရောဝ၊ ချိုသော အဆီရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ၊ ဒဓိဝါဟနမင်းသည်။ ပကတိဥယျာနပါလဿေဝ၊ ပြကတေသော ဥယျာဉ် စောင့်အားသာလျှင်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ နိယျာဒေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ယထာကမ္ပံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂတော၊ လားရှာလေ(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဒဓိဝါဟနဇာတ်တရားဒေသ နာတော်ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ဟူမူကား။ “ဧတရဟိ၊ ဌံ။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌံ။ ဝါ- တုန်းက။ ပဏ္ဍိတာမစ္စော၊ ပညာရှိအမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ”။ ဣတိ သမော ဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

ဆဌာ၊ သော။ ဒဓိဝါဟနဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇။ စတုမဋ္ဌဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ သည်။ “ဥစ္စေ ဝိဋ္ဌတိ မာရုယျာ”တိအာဒိကေန၊ “ဥစ္စေ ဝိဋ္ဌတိ မာရုယျ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤဇတုမဋ္ဌဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊

မူစဉ်။ အညတရံ၊ မထင်ရှားသော။ မဟလ္လကဘိက္ခု၊ ရဟန်းအိုကြီးကို။ အာရဗ္ဗ၊
 ရှိ။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ကိရ၊ ခဲ့ဦးအံ့။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဒွိသု၊ နှစ်ပါး
 ကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကေသု၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။
 ပဉ္စပုစ္ဆနဝိဿန္တနကထာယ၊ ပြဿနာကို မေးခြင်းဖြေခြင်းစကားဖြင့်။ နိသိန္ဓေသု၊
 နေကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ မဟလ္လကော ဘိက္ခု၊ ရဟန်းအိုသည်။
 တေသံ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝကတို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ တတိယော၊ သုံးယောက်
 မြောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မယမ္ပိ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိဿာမ၊
 မေးပါကုန်အံ့။ တုမေပိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ကင်္ခီ၊
 ယုံမှားခြင်းကို။ အမေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ ပုစ္ဆထ၊ မေးကြပါကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
 ဆို(၏)ပြီ။ ထေရာ၊ မထေရ်မြတ်တို့သည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းအိုကို။ ဇိဂုစ္ဆိတွာ၊ ရွံရှာ
 ကုန်၍။ ဝါ- စက်ဆုတ်ကုန်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိသု၊ ဖဲသွားကြကုန်(၏)ပြီ။
 ထေရာနံ၊ မထေရ်မြတ်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သောတံ၊ နာအံ့သောငှါ။
 နိသိန္နပရိသာ၊ နေသော ပရိသတ်သည်။ သမာဂမဿ၊ အစည်းအဝေး၏။ ဘိန္န-
 ကာလေ၊ ပျက်သော ကာလ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ကိံ၊ အဘယံကြောင့်။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ တုမေ၊
 တို့သည်။ အာဂတာ၊ လာကြကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ တံ ကာရဏံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာရောစယိသု၊
 ကြားလျှောက်ကုန်(၏)ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ သို့။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။
 သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ သာရိပုတြာမောဂ္ဂလာန်တို့သည်။ ဧတံ၊ ထိုရဟန်း
 အိုကြီးကို။ ဇိဂုစ္ဆိတွာ၊ ရွံရှာကုန်၍။ ဝါ- စက်ဆုတ်ကုန်၍။ အကထေတွာ၊ စကားမဆို
 ကုန်မူ၍။ ပက္ကန္တိ၊ ဖဲသွားကုန်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။
 ပက္ကမိသု၊ ဖဲသွားကုန်ဖူးပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊
 ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု၊ အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။
 ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။
 အရညာယတနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်သည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဒွေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ ဝါ- နှစ်ခုကုန်သော။

ဟံသပေါတကာ၊ ဟင်္သာငယ်တို့သည်။ စိတ္တကုဋ္ဌပဗ္ဗတာ၊ စိတ္တကုဋ္ဌတောင်မှ။
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍။ ဝါ- ထွက်ကုန်သည်ရှိသော်။ တသ္မိံ ရုက္ခေ၊ ထို
 ဘုရားလောင်းရုက္ခဦးနတ်သည် စောင့်အပ်သော သစ်ပင်၌။ နိဿိဒိတွာ၊ နား ကုန်၍။
 ဂေါစရာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှါ။ ဂန္နာ၊ သွား၍။ နိဝတ္တန္တာပိ၊ ပြန်လာကုန်သော်
 လည်း။ တသ္မိံယေဝ၊ ထိုသစ်ပင်၌သာလျှင်။ ဝိဿမိတွာ၊ အပန်းဖြေကုန်၍။ စိတ္တ-
 ကုဋ္ဌံ၊ စိတ္တကုဋ္ဌတောင်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကြကုန်၏။ ကာလေ၊ အချိန် ကာလသည်။
 ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ မြင့်ရှည်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုဟင်္သာတို့အား။
 ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဿာသော၊ အကျွမ်းဝင်သည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ဂစ္ဆန္တာပိ၊ သွားကုန်သော်လည်းကောင်း။ အဂစ္ဆန္တာ စ၊
 လာကုန်သည်သော်လည်းကောင်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သမ္မောဒိတွာ၊
 ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာသဖြင့်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြောကြ
 ကုန်၍။ ပက္ကမိသု၊ ဖဲသွားကြကုန်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။
 တေသု၊ ထိုဟင်္သာငယ်တို့သည်။ ရုက္ခဂ္ဂေ၊ သစ်ပင်ဖျား၌။ နိဿိဒိတွာ၊ နားကုန်၍။
 ဗောဓိသတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တေသု၊ ပြောလာကြကုန်သည်ရှိသော်။
 ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ တဿ ရုက္ခဿ၊ ထိုသစ်ပင်
 ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ တေဟိ ဟံသပေါတကေဟိ၊ ထိုဟင်္သာငယ်
 တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တန္တော၊ တိုင်ပင်ပြောဆိုလိုရကား။ “ဥစ္စေ ဝိဋ္ဌပိမာရုယှ၊ပ။
 သောဿတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၇၃။ “ဥစ္စေ ဝိဋ္ဌပိမာရုယှ၊ မန္တယဂေါ ရဟောဂတာ။

နီစေ ဩရုယှ မန္တဝေါ၊ မိဂရာဇာပိ သောဿတိ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘောန္တော ဟံသပေါတကာ၊ အို ဟင်္သာငယ်တို့။ တုမေ၊
 သင်တို့သည်။ ဥစ္စေ၊ ပြကတေအားဖြင့် မြင့်သော ဤသစ်ပင်၌။
 ဝိဋ္ဌပိ၊ အခွပေါ်သို့။ အာရုယှ၊ တက်ကုန်၍။ ရဟောဂတာ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့
 ကပ်ကုန်၍။ မန္တယဂေါ၊ တိုင်ပင်ပြောဟောကြကုန်၏။ နီစေ၊ နိမ့်ရာအရပ်သို့။ ဩရုယှ၊
 သက်ခဲကုန်၍။ မန္တဝေါ၊ တိုင်ပင်ပြောဟောကြလာကုန်လှည့်။ မိဂရာဇာပိ၊ သားများ
 သနင်း ငါမင်းမြတ်သည်လည်း။ သောဿတိ၊ နားထောင်ပါအံ့။

တတ္ထ တသ္မိံ ဂါထာပဒေ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌။ ဥစ္စေ ဝိဋ္ဌပိမာရုယှာတိ၊ ဥစ္စေ
 ဝိဋ္ဌပိမာရုယှဟူသည်ကား။ ပကတိယာ စ၊ ပြကတေအားဖြင့်လည်း။ ဥစ္စေ၊ မြင့်သော။

ဣမသ္မိ ရုက္ခေ၊ ဤသစ်ပင်၌။ ဥစ္စတရံ၊ သာလွန်၍မြင့်သော။ ဝါ- မြင့်လွန်းသော။
ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဝိဋ္ဌပံ၊ သစ်ခွသို့။ ဝါ- အခွပေါ်သို့။ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍။
မန္တယဝေါတိ၊ မန္တယဝေါ ဟူသည်ကား။ မန္တေထ၊ တိုင်ပင်ကြကုန်လော့။ ကထေထ၊
ပြောဟောကြကုန်လော့။ နိစေ ဩရုယှာတိ၊ နိစေ ဩရုယှဟူသည်ကား။
ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်းကုန်၍။ နိစေ၊ နိမ့်သော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်ကုန်၍။
မန္တေထ၊ တိုင်ပင်ပြောဟောကြကုန်လော့။ မိဂရာဇာပိ သောဿတီတိ၊ မိဂရာဇာပိ
သောဿတီဟူသည်ကား။ အတ္တာနံ၊ ကို။ မိဂရာဇာနံ၊ သားများသနင်း ခြင်္သေ့မင်း
လိုလို။ ဝါ- သားများသနင်း ခြင်္သေ့မင်း ယောင်ယောင်။ ကတွာ၊ ပြုဟန်ဆောင်၍။
အာဟ၊ ဝင့်ဝါးပလွှား ဝါကြွားပြောဆိုပြီ။ ဟံသပေါတကာ၊ ဟင်္သာငယ်တို့သည်။
ဇိဂုစ္ဆိတွာ၊ စက်ဆုတ်လှကုန်၍။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ စိတ္တကုဋမေဝ၊ စိတ္တကုဋတောင်သို့
သာလျှင်။ ဂတာ၊ ပြန်သွားကြကုန်ပြီ။

တေသံ၊ ထိုဟင်္သာငယ်တို့၏။ ဂတကာလေ၊ ပြန်သွားရာအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊
သည်။ သိင်္ဂီလဿ၊ မြေခွေးအား။ “ယံ သုဝဏ္ဏော။ပ။ ဇမ္ဗူကာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-
ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုလေပြီ။

၇၄။ “ယံ သုဝဏ္ဏော သုဝဏ္ဏေန၊ ဒေဝေါ ဒေဝေန မန္တယေ။
ကိံ တေ’တ္ထ စတုမဋ္ဌဿ၊ ဗိလံ ပဝိသ ဇမ္ဗူကာ”တိ။

ဂါထာအနက် ဇမ္ဗူကာ၊ ဟယ်မြေခွေး။ သုဝဏ္ဏော၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိသော
ဟင်္သာတစ်ခုသည်။ သုဝဏ္ဏေန၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိသော
ဟင်္သာတစ်ခုနှင့်။ ဒေဝေါ၊ နတ်ဖြစ်သော ဟင်္သာတစ်ခုသည်။ ဒေဝေန၊ နတ်ဖြစ်သော
ဟင်္သာတစ်ခုနှင့်။ ယံ မန္တယေ၊ အကြင်တိုင်ပင်ပြောဆို၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပြောဆိုရာ၌။
စတုမဋ္ဌဿ၊ ကိုယ်၊ အမျိုး၊ အသံ၊ ဂုဏ်တည်းဟူသော လေးပါးသော အင်္ဂါတို့ဖြင့်
ကောင်းမြတ်လှပေသော။ တေ၊ သင်မြေခွေးအား။ ကိံ န၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဇမ္ဗူကာ၊
ဟယ် မြေခွေးမိုက်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဗိလံ၊ အောင်းရာ တွင်းသို့။ ပဝိသ၊ မနွေးလျင်စွာ
ပြေးဝင်ပါလော့။

တတ္ထ တသ္မိ ဂါထာပဒေ၊ ထိုဂါထာ၌။ သုဝဏ္ဏောတိ၊ သုဝဏ္ဏော ဟူသည်ကား။
သုန္ဒရဝဏ္ဏော၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိသော ဟင်္သာတစ်ကောင်သည်။
သုဝဏ္ဏေနာတိ၊ သုဝဏ္ဏေနဟူသည်ကား။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဟံသ-

ပေါတကေန၊ ဟင်္သာငယ် နှင့်။ ဒေဝေါ ဒေဝေနာတိ၊ ဒေဝေါ ဒေဝေန
 ဟူသည်ကား။ ဒွေယေဝ၊ နှစ်ကောင်ကုန် သော။ တေယေဝ ဒေဝေါ၊ ထိုနတ်ဖြစ်သော
 ဟင်္သာတို့ကို သာလျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကထေတိ၊ ပြောဟော၏။ စတုမဋ္ဌဿာတိ၊
 စတုမဋ္ဌဿ ဟူသည်ကား။ သရီရေန၊ ကိုယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇာတိယာ၊
 ဇာတ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝါ- အမျိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သရေန၊
 အသံအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ဣမေဟိ စတူဟိ၊ ဤလေးမျိုးတို့ဖြင့်။ ဝါ- လေးပါးသောအင်္ဂါတို့ဖြင့်။ မဋ္ဌဿ၊
 ပြေပြစ်သော။ ဝါ- ကောင်းမြတ်သော။ သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်သော။ ဣတိ အယံ၊
 ဤသည်ကား။ အက္ခရတ္ထော၊ အက္ခရာ၏အနက်တည်း။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။
 အသုဒ္ဓိယေဝ၊ မစင်ကြယ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုစတုမဋ္ဌဿဟူသော
 စကားကို။ ပသံသာဝစနေန၊ ချီးမွမ်းသယောင်ဆိုသော စကားဖြင့်။ နိန္ဒန္တော၊
 ကဲ့ရဲ့လိုသည် ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ ပြောဆိုရာ၌။
 သိင်္ဂီလဿ၊ မြေခွေးဖြစ်သော။ တေ၊ သင့်အား။ ကိံ၊ ဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ဝါ-
 အဘယ်ပြု အံ့နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊
 ဤစတုမဋ္ဌဿဟူသော ပုဒ်၌။ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း။ “ဗိလံ ပဝိသာ”တိ ဣဒံ၊
 “ဗိလံ ပဝိသ”ဟူသော ဤ စကားကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဘေရဝါရမ္မဏံ၊
 ကြောက်မက်ဖွယ်သော အာရုံကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြု၍။ တံ၊ ထိုမြေခွေးကို။
 ပလာပေန္တော၊ ပြေးစေလျက်။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဇတုမဋ္ဌဇာတ်တရားဒေသနာ
 ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။
 ကိံ သမောဓာနေသိ၊ ဟူမူကား။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ မဟလ္လကော၊
 ရဟန်းအိုကြီးသည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ အဟောသိ၊
 ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ သာရိပုတြာ မောဂ္ဂလာန်တို့သည်။ တဒါ၊
 ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ဒွေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ ဟံသပေါတကာ၊ ဟင်္သာငယ်တို့သည်။
 အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။
 ရုက္ခဒေဝတာ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ် သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ သမောဓာနေသိ၊
 ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

သတ္တမာ၊ သော။ စတုမဋ္ဌဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈။ သီဟကောတ္ထုဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “သီဟင်္ဂုလီ သီဟနခေါ”တိအာဒိကေန၊ “သီဟင်္ဂုလီ သီဟနခေါ” ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤသီဟကောတ္ထုဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ကောကာလိကံ၊ ကောကာလိကကို။ အာရပ္ပ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ (၏)ပြီ။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ကောကာလိကော၊ သည်။ အညေသု၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဗဟုဿုတေသု၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေန္တေသု၊ ဟောကုန်သည်ရှိသော်။ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ကထေတုကာမော၊ ဟောလိုသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ တံ ပဝတ္ထိံ၊ ထို အကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသည်။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ အတ္တနော၊ ၏။ သဒ္ဓေန၊ အသံကြောင့်။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ န၊ မဟုတ် သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်ဆို၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတီတေ၊ ဌံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌံ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဌံ။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ ဧကာယ၊ တစ်ကောင်သော။ သိင်္ဂီလိယာ၊ မြေခွေးမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ ပုတ္တံ၊ သားတစ်ကောင်ကို။ ပဋိလဘိံ၊ ရပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေးမသားသည်။ အင်္ဂုလီဟိ၊ လက်ချောင်းခြေချောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ နခေဟိ၊ လက်သည်းခြေသည်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကေသရေန၊ မှင်ဆံအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်း အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သဏ္ဌာနေန၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ပိတုသဒိသော၊ အဖနှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သဒ္ဓေန၊ အသံအားဖြင့်။ မာတုသဒိသော၊ အမိနှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ဌံ။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿိတွာ၊

ရွာ၍။ ဝိဂတေ၊ စဲသည်ရှိသော်။ သီဟေသု၊ ခြင်္သေ့တို့သည်။ နဒိတွာ၊ ဟောက်
ကုန်၍။ သီဟကီဠံ၊ ခြင်္သေ့တို့၏ မြူးထူးခြင်းကို။ ကီဠန္တေသု၊ မြူးထူးကုန်သည်
ရှိသော်။ သောပိ၊ ထိုမြေခွေးမသား ခြင်္သေ့သည်လည်း။ တေသံ၊ ထိုခြင်္သေ့ အစစ်
တို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ ဝါ- အကြား၌။ နဒိတုကာမော၊ ဟောက်လိုသည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သိင်္ဂီလကံ၊ မြေခွေးတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ (သိင်္ဂီလာနံ ဣဒံ
သိင်္ဂီလကံ) နာဒံ၊ ဟောက်သံကို။ ဝါ- အသံကို။ နဒိ၊ မြည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
အဿ၊ ထိုမြေခွေးမသား၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ ဝါ- မြေခွေးသံကို။ သုတွာ၊ ကြား
ကုန်၍။ သီဟာ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တဿ၊
ထိုမြေခွေးမသား၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အပရော၊ တစ်ပါးသော။
ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ သဇာတိ ပုတ္တော၊ ဇာတ်တူဖြစ်သော သားသည်။
“တာတ၊ ဖခင်။ အယံ သီဟော၊ သည်။ ဝဏ္ဏာဒီဟိ၊ အဆင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။
အမေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်။ သမာနော၊ တူ၏။ အဿ၊ ထိုခြင်္သေ့၏။ သဒ္ဓေါ ပန၊
အသံသည်တမူကား။ အညာဒိသော၊ အကျွန်ုပ်မှတစ်ပါးသော မြေခွေးအသံနှင့်
တူ၏။ ဧသော၊ ဤခြင်္သေ့သည်။ ကော နာမ၊ အဘယ်မည်သော ခြင်္သေ့နည်း။”
ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။ “သီဟင်္ဂုလီ ။ပ။ အညထာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-
ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၇၅။ “သီဟင်္ဂုလီ သီဟနခေါ၊ သီဟပါဒပတိဋ္ဌိတော။

သော သီဟော သီဟသံဃမ္ပိ၊ ဧကော နဒတိ အညထာ”တိ။

ဂါထာအနက် တာတ၊ ဖခင်။ အယံ သီဟော၊ ဤခြင်္သေ့သည်။ သီဟင်္ဂုလီ၊

ခြင်္သေ့တို့၏ ခြေချောင်းနှင့်တူသော ခြေချောင်းလက်ချောင်းရှိ၏။
သီဟနခေါ၊ ခြင်္သေ့တို့၏ ခြေသည်းလက်သည်းနှင့်တူသော ခြေသည်းလက်သည်း
ရှိ၏။ သီဟပါဒပတိဋ္ဌိတော၊ ခြင်္သေ့တို့၏ခြေတို့ဖြင့်သာလျှင် ရပ်၏။ သော သီဟော၊
ထိုခြင်္သေ့သည်။ သီဟသဃံမ္ပိ၊ ခြင်္သေ့အပေါင်း၌။ ဧကော၊ တစ်ကောင်တည်း။
အညထာ၊ ခြင်္သေ့သံမှ တစ်ပါးသော မြေခွေးသံဖြင့်။ နဒတိ၊ မြည်၏။ ကော၊ အဘယ်
ခြင်္သေ့နည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သီဟပါဒပတိဋ္ဌိတောတိ၊ သီဟပါဒပတိဋ္ဌိတော ဟူသည်
ကား။ သီဟပါဒေဟေဝ၊ ခြင်္သေ့တို့၏ ခြေတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။

ဧကော နဒတိ အညထာတိ၊ ဧကော နဒတိ အညထာဟူသည်ကား။ ဧကောဝ၊ တစ်စည်းတည်း သာလျှင်။ အဝသေသသီဟေဟိ၊ ခွေးခြင်္သေ့မှ ကြွင်းသော ခြင်္သေ့တို့နှင့်။ အသဒိသေန၊ မတူသော။ သိင်္ဂီလသဒ္ဓေန၊ မြေခွေးသံဖြင့်။ နဒန္တော၊ ဟောက်လျက်။ အညထာ၊ ခြင်္သေ့သံမှ တစ်ပါးသော မြေခွေးသံဖြင့်။ နဒတိ၊ မြည်၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “တာတာ၊ ချစ်သား။ ဧသ ဧသော၊ ဤခြင်္သေ့သည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဘာတာ၊ ညီဖြစ်သော။ သိင်္ဂီလိယာ၊ မြေခွေးမ ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ရူပေန၊ အဆင်းအားဖြင့်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒိသော၊ တူ၏။ သဒ္ဓေန၊ အသံအားဖြင့်။ မာတရာ၊ မိခင်မြေခွေးမနှင့်။ သဒိသော၊ တူ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဝါ- ဆိုပြီးသော်။ သိင်္ဂီလပုတ္တံ၊ မြေခွေးမသားကို။ အာမန္တော၊ ခေါ်၍။ “တာတာ၊ ချစ်သား။ တံ၊ သင်သည်။ ဣတော၊ ဤနေမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ အပ္ပသဒ္ဓေါ၊ နည်းသော အသံရှိသည်။ ဝါ၊ အသံမပြုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝသ၊ နေလော့။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သစေ နဒိဿသိ၊ အကယ်၍မြည်ပြန်အံ့။ သိင်္ဂီလဘာဝံ၊ မြေခွေး၏အဖြစ်ကို။ တေ၊ ထိုခြင်္သေ့တို့သည်။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကြကုန်လတံ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမလို ရကား။ “မာ တံ နဒိ။ပ။ သရော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၇၆။ “မာ ထံ နဒိ ရာဇပုတ္တ၊ အပ္ပသဒ္ဓေါ ဝနေ ဝသ။

သရေန ခေါ တံ ဇာနေယျံ၊ န ဟိ တေ ပေတ္တိကော သရော”တိ။

ဂါထာအနက် ရာဇပုတ္တ၊ ကေသရာခြင်္သေ့မင်း၏သား။ တံ၊ သင်သည်။ မာ နဒိ၊ မမြည်လင့်။ အပ္ပသဒ္ဓေါ၊ အသံမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝနေ၊ တော၌။ ဝသ၊ နေလော့။ သရေန၊ အသံအားဖြင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ မာ ဇာနေယျံ၊ ခွေးဟူ၍ မသိပါ စေကုန်လင့်။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ တေ၊ သင်၏။ သရော၊ အသံသည်။ န ပေတ္တိကော၊ အဖဖြစ်သော ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံနှင့်မတူ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ရာဇပုတ္တာတိ၊ ရာဇပုတ္တဟူသည်ကား။ မိဂရညော၊ သားတို့၏ မင်းဖြစ်သော။ သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏။ ပုတ္တ၊ သား။ စ ပန၊ ဆက်၍ အထူးပြဆိုဦးအံ့။ ဣမံ ဩဝါဒံ၊ အဖဖြစ်သော ခြင်္သေ့မင်း၏ ဤအဆုံးအမကို။

သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ နဒိတုံ၊ မြည်အံ့သောငှါ။
န ဥဿဟိ နာမ၊ မစွမ်းနိုင်တော့ပြီတကား။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို။
အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိ
သမောဓာနေသိ၊ ကား။ “ဧတရဟိ၊ ဌှံ။ ကောကာလိကော၊ သည်။ တဒါ၊ ဌှံ။ ဝါ-
တုန်းက။ သိင်္ဂါလော၊ မြေခွေးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌှံ။ ရာဟုလော၊ သည်။
တဒါ၊ ဌှံ။ ဝါ- တုန်းက။ သဇာတိပုတ္တော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏သားသည်။ အဟောသိ၊
ပြီ။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဧတရဟိ၊ ဌှံ။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌှံ။ ဝါ- တုန်းက။
မိဂရာဇာ၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။
ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ဒဌဗ္ဗံ။

အဋ္ဌမာ၊ သော။ သီဟကောတ္ထုဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉။ သီဟစမ္မဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “နေတံ သီဟဿ နဒိတ”န္တိအာဒိကေန၊ “နေတံ
သီဟဿ နဒိတံ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိ
မဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤသီဟစမ္မဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌှံ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။
ကောကာလိ ကညေဝ၊ ကောကာလိကကိုပင်လျှင်။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ကထေသိ၊ မူပြီ။
သော၊ ထိုကောကာလိကသည်။ ဣမသ္မိ ကာလေ၊ ဤကာလ၌။ သရဘညံ၊ အသံဖြင့်
ဟောအပ်သော တရားကို။ ဘဏိတုကာမော၊ ဟောလိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
သတ္တာ၊ သည်။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြားတော် မူ၍။ အတိတံ၊
ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌှံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌှံ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။
ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကဿကကုလေ၊
လယ်သမားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။
ကသိကဓမ္မန၊ လယ်လုပ်သော အမှုဖြင့်။ ဇိဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊

ပြု(၏)ပြီ။ တသ္မိ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဝါဏီဇော၊ ကုန်သည်သည်။ ဂဒြဘဘာရကေန၊ မြည်း၌ ဝန်ကို တင်သဖြင့်။ ဝေါဟာရံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ သော၊ ထိုကုန်သည်သည်။ ဂတဂတဌာနေ၊ ရောက်လေရာ ရောက်လေရာအရပ်၌။ ဂဒြဘဿ၊ မြည်း၏။ ပိဋိတော၊ ကျောက်ကုန်းမှ။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ကုန်ထုပ်ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ ဂဒြဘံ၊ မြည်းကို။ သီဟစမ္ပေန၊ ခြင်္သေ့ရေဖြင့်။ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍။ ဝါ- ခြုံ၍။ သာလိယဝ- ခေတ္တေသု၊ သလေးခင်း မုယောခင်းတို့၌။ ဝိဿဇေတိ၊ လွှတ်၏။ ခေတ္တရက္ခကာ၊ လယ်စောင့်ကုန်သော သူတို့သည်။ တံ၊ ထိုမြည်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ “သီဟော”တိသညာယ၊ “ခြင်္သေ့”ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်အံ့သောငှါ။ န သက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဝါ- မဝံကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သော ဝါဏီဇော၊ ထိုကုန်သည်သည်။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ဂါမဒ္ဒါရေ၊ ရွာတံခါး၌။ နိဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပါတရာသံ၊ နံနက်စာကို။ ပစာပေန္တော၊ ချက်စေစဉ်။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ ဂဒြဘံ၊ မြည်းကို။ သီဟစမ္ပံ၊ ခြင်္သေ့ရေကို။ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍။ ဝါ- ခြုံ၍။ ယဝခေတ္တေ၊ မုယောခင်း၌။ ဝိဿဇေသိ၊ လွှတ်(၏)ပြီ။ ခေတ္တရက္ခကာ၊ လယ်စောင့်ကုန်သော သူတို့သည်။ “သီဟော”တိသညာယ၊ “ခြင်္သေ့”ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ တံ၊ ထိုမြည်းကို။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်အံ့သောငှါ။ ဝါ- ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မဝံကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ- မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ အာရောစေသုံ၊ လယ်ရှင်တို့အား ကြားကုန်(၏)ပြီ။ သကလဂါမဝါသိနော၊ ရွာအလုံး၌နေကုန်သော သူတို့သည်။ အာဝုဓာနိ၊ လက်နက်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ သင်္ခေ၊ ခရသင်းတို့ကို။ ဓမေန္တာ၊ မှုတ်ကုန်လျက်။ ဘေရိယော၊ စည်တို့ကို။ ဝါဒေန္တာ၊ တီးကုန်လျက်။ ခေတ္တသမိပံ၊ လယ်၏အနီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ ဥန္နဒိသု၊ ကြော်ငြာကုန်၏။ ဂဒြဘော၊ မြည်းသည်။ မရဏဘယဘိတော၊ သေဘေးမှကြောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂဒြဘရဝံ၊ မြည်း၏ အသံကို။ ရဝိ၊ မြည်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ ဂဒြဘဘာဝံ၊ မြည်း၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “နေတံ သီဟဿ။ပ။ ဂဒြဘော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၇၇။ “နေတံ သီဟဿ နဒိတံ၊ န ဗျုဋ္ဌဿ နဒိပိနော။

ပါရုတော သီဟစမ္ပေန၊ ဇမ္ဗော နဒတိ ဂဒြဘော”တိ။

ဂါထာအနက် ဘောန္တော၊ အို. . အချင်းတို့။ ဧတံ နဒိတံ၊ ထိုအသံသည်။
 သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့၏။ န နဒိတံ၊ အသံမဟုတ်။ ဗျုဋ္ဌဿ စ၊ ကျား၏
 လည်း။ န နဒိတံ၊ အသံမဟုတ်။ ဒီပိနော စ၊ သစ်၏လည်း။ န နဒိတံ၊ အသံမဟုတ်။
 သီဟစမ္ပေန၊ ခြင်္သေ့ရေဖြင့်။ ပါရုပိတော၊ ခြုံအပ်သော။ ဇမ္ဗော၊ ယုတ်မာသော။
 ဂဒြဘော၊ မြည်းသည်။ နဒတိ၊ မြည်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဇမ္ဗောတိ၊ ဇမ္ဗောဟူသည်ကား။ လာမကော၊
 ယုတ်မာသော။ ဂါမဝါသိနောပိ၊ ရွာ၌နေသောသူတို့သည်လည်း။ တဿ၊
 ထိုသတ္တဝါ၏။ ဂဒြဘဘာဝံ၊ မြည်း၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိကုန်၍။ တံ၊ ထိုမြည်းကို။
 အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ဘဉ္ဇန္တာ၊ ချိုးကုန်လျက်။ ဝါ- ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပေါထေတွာ၊
 ရိုက်နှက်ထောင်းထုကုန်၍။ သီဟစမ္ပံ၊ ခြင်္သေ့ရေကို။ အာဒါယ၊ ယူကုန်၍။ အဂမံသု၊
 သွားကြကုန်ပြီ။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ သော ဝါဏိဇော၊ ထိုကုန်သည်သည်။ အာဂန္တာ၊
 လာ၍။ ဗျသနဘာဝပ္ပတ္တံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော။ တံ ဂဒြဘံ၊ ထိုမြည်းကို။
 ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “စိရမ္ပိ ခေါ တံ။ပ။ ဒူသယီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊
 သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၇၈။ “စိရမ္ပိ ခေါ တံ ခါဒေယျ၊ ဂဒြဘော ဟရိတံ ယဝံ။
 ပါရုတော သီဟစမ္ပေန၊ ရဝမာနောဝ ဒူသယီ”တိ။

ဂါထာအနက် အယံ ဂဒြဘော၊ ဤမြည်းသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဂဒြဘဘာဝံ၊
 မြည်း၏အဖြစ်ကို။ အဇာနာပေတွာ၊ မသိစေသည်ရှိသော်။
 သီဟစမ္ပေန၊ ခြင်္သေ့ရေဖြင့်။ ပါရုတော၊ ရုံအပ်သည်ဖြစ်၍။ စိရံပိ ခေါ၊ မြင့်ရှည်စွာ
 လျှင်။ ဟရိတံ၊ စိမ်းစိုသော။ ယဝံ၊ မုယောကို။ ခါဒေယျ၊ စားရလေရာ၏။
 ရဝမာနောဝ၊ မြည်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဒူသယိ၊ ဖျက်ဆီးပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား။ နိပါတမတ္ထံ၊ အနက်မရ နိပါတ်မျှ
 သာတည်း။ အယံ ဂဒြဘော၊ ဤမြည်းသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဂဒြဘဘာဝံ၊
 မြည်း၏အဖြစ်ကို။ အဇာနာပေတွာ၊ မသိစေသည်ရှိသော်။ သီဟစမ္ပေန၊ ခြင်္သေ့
 ရေဖြင့်။ ပါရုတော၊ ရုံအပ်သည်ဖြစ်၍။ စိရံကာလမ္ပိ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး
 လည်း။ ဟရိတံ၊ စိမ်းစိုသော။ ယဝံ၊ မုယောကို။ ခါဒေယျ၊ စားရာ၏။ ဣတိ အယံ၊
 ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ရဝမာနောဝ ဒူသယီတိ၊ ရဝမာနောဝ

ဒုဿိဟူသည်ကား။ ဒသ ဒသော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂဒြဘ-
ဘာဝံ ပန၊ မြည်း၏အဖြစ်ကိုကား။ ရဝမာနောဝ၊ မြည်လျက် သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊
ကို။ ဒုဿိ၊ ဖျက်ဆီးပြီ။ ဧတ္ထ၊ ဤမြည်းသတ္တဝါ၌။ သီဟစမ္ပဿ၊ ခြင်္သေ့ရေ၏။
ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်
တည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုကုန်သည်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထေန္တေယေဝ၊ ဆိုစဉ်ပင်လျှင်။
ဂဒြဘော၊ မြည်းသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ နိပန္နော၊ ဝပ်လျက်။ မရိ၊
သေရှာပြီ။ ဝါဏိဇောပိ၊ ကုန်သည်သည်လည်း။ တံ၊ ထိုမြည်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။
ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွား(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို။
အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိံ၊
သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ဟူမူကား။ “ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ-
တုန်းက။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။
ကောကာလိကော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ဂဒြဘော၊ သည်။ အဟောသိ၊
ပြီ။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါးကား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။
တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ပဏ္ဍိတကဿကော၊ ပညာရှိသော လယ်သမား လယ်လုပ်
ယောက်ျားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ သမောဓာ နေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ
ဒဌဗ္ဗံ။

နဝမာ၊ သော။ သီဟစမ္ပဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀။ သီလာနိသံသဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ယဿ သဒ္ဓါယ သီလဿ”တိ အာဒိကေန၊
“ယဿ သဒ္ဓါယ သီလဿ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤသီလာနိသံသဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊
မူစဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါ တရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဥပါသကံ၊
သီတင်းသည် ဒါယကာကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်

ပြည့်စုံသော။ ပသန္နော၊ ရတနာသုံးပါးအား ကြည်ညိုသော။ အရိယသာဝကော၊ ဘုရား၏တပည့်သာဝကဖြစ်သော။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဇေတဝနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သာယံ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ အစိရဝတီနဒီတီရံ၊ အစိရဝတီမြစ်ကမ်းနား သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဝါ-
ရောက်၍။ နာဝိကော၊ လှေရှင်သည်။ နာဝံ၊ လှေကို။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ၊ တရားနာအံ့သောငှါ။ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တိတ္ထော၊ ဆိပ်၌။ နာဝံ၊ လှေကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်မူ၍။ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင် အာရုံရှိသော။ ပီတိ၊ ပီတိကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နဒိ၊ မြစ်သို့။ ဩတရိ၊ သက်ဆင်း၏။ ပါဒါ၊ ခြေ တို့သည်။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေ၌။ န ဩသီဒိသု၊ မနစ်ကုန်သော။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ ပထဝိတလေ၊ မြေအပြင်၌။ ဂစ္ဆန္တော ဝိယ၊ သွားရသကဲ့သို့။ ဝေမန္တံ၊ ရေလယ်သို့။ ဂတကာလေ၊ ရောက်သော ကာလ၌။ ဝီစိ၊ လှိုင်းတံပိုးကို။ ပဿိ၊ ရှု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဒါယကာ၏။ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင် အာရုံရှိသော။ ပီတိ၊ ပီတိသည်။ မန္တာ၊ ညံ့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ ဩသီဒိတုံ၊ နစ်အံ့သောငှါ။ အာရဘိသု၊ အားထုတ် ကုန်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင် အာရုံရှိသော။ ပီတိ၊ ပီတိကို။ ဒဠံ၊ မြို့မြို့စွာ။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥဒကပိဋေနေဝ၊ ရေပေါ်အပြင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သတ္တာရံ၊ ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သတ္တာ၊ သည်။ တေန၊ ထိုဒါယကာနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပဋိသန္တာရံ၊ စကားအစေ့အစပ်ကို။ ကတွာ၊ ပြုတော် မူ၍။ “ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာလတ်သည် ရှိသော်။ အပ္ပကိလမထေန၊ ပင်ပန်းခြင်းကင်းသဖြင့်။ အာဂတော၊ လာရသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင် အာရုံရှိသော။ ပီတိ၊ ပီတိကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဥဒကပိဋေ၊ ရေအပြင်၌။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ပထဝိ၊ မြေကြီးကို။ မဒ္ဒန္တော ဝိယ၊ နင်းရ သကဲ့သို့။ အာဂတော၊ လာခဲ့ရသည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်ပါ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ “ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တွညေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ ဘုရားကျေးဇူးတော် တို့ကို။ အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သည်။ န ခေါ ပန၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့သည်။

သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဒရာ၏အလယ်၌။ နာဝါယ၊ လှေ သင်္ဘောသည်။ ဘိန္နာယ၊ ပျက်လတ်သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ ဘုရားကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အနုဿရန္တာ၊ အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ လဘိသု၊ ရကုန်ဖူးပြီ။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ တေန၊ ထိုဒါယကာသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတံဝတ္ထု၊ အတိတော၊ ၌။ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာ ဘုရား၏ လက်ထက်တော်အခါ၌။ အရိယသာဝကော၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကဖြစ်သော။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန် ဒါယကာသည်။ ဧကေန၊ တစ်ယောက်သော။ နှာပိတကုဋ္ဌမ္ပိကေန၊ ဆတ္တာသည် ဖြစ်သော သူကြွယ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နာဝံ၊ လှေသင်္ဘောကို။ အဘိရဟံ၊ စီး(၏)ပြီ။ တဿ၊ နှာပိတဿ၊ ထိုဆတ္တာ သည်၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ “အယျ၊ အရှင်။ ကုမဿ၊ ဤသူ၏။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာခြင်း ဆင်းရဲခြင်းသည်။ တဝ၊ အရှင်၏။ ဘာရော၊ တာဝန်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ”။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ နှာပိတံ၊ ဆတ္တာသည်ကို။ တဿ၊ ဥပါသကဿ၊ ထိုဒါယကာ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ နိက္ခိပိ၊ အပ်လိုက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သာ နာဝါ၊ ထိုလှေသင်္ဘောသည်။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော။ ဒိဝသေ၊ နေ့၌။ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဒရာ၏အလယ်၌။ ဘိန္နာ၊ ပျက်လေပြီ။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေ ဇနာပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ ဖလကေ၊ ပျဉ်ချပ်၌။ နိပန္နာ၊ လျောင်းကုန်လျက်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဒီပကံ၊ ကျွန်းငယ်သို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုကျွန်းငယ်၌။ သော၊ နှာပိတော၊ ထိုဆတ္တာသည်သည်။ သကုဏေ၊ ငှက်တို့ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ပစိတွာ၊ ဖုတ်ကင်၍။ ခါဒန္တော၊ စားသည်ရှိသော်။ ဥပါသကဿပိ၊ သောတာပန် ဒါယကာအားလည်း။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဥပါသကော၊ သောတာပန်ဒါယကာသည်။ “မယျံ၊ ငါ့အား။ အလံ၊ မသင့်။ ဝါ- အလိုမရှိ”။ ကုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ န ခါဒတိ၊ မစား။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ “ကုမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ တီဏိ သရဏာနိ၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညာ၊ တစ်ပါးသော။ ပတိဌာ၊ ကိုးကွယ်ရာ ထောက်တည်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပြီ”။ ကုတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ တိဏ္ဏံ သရဏာနံ၊ ထိုရတနာသုံးပါးတို့ကို။ ဝါ- သရဏဂုံသုံးပါးတို့၏။ ဂုဏေ၊

ဂုဏ်တို့ကို။ အနုဿရိ၊ အောက်မေ့ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အနုဿရန္တဿ၊ အဖန်ဖန် အောက်မေ့သော။ အဿ၊ ထိုဒါယကာအား။ တသ္မိံ ဒီပကေ၊ ထိုကျွန်းငယ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ မဟာနာဝံ၊ သင်္ဘောကြီးကဲ့သို့။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ သမုဒ္ဒ- ဒေဝတာ၊ သမုဒ္ဒရာစောင့်နတ်သည်။ နိယာမကော၊ သင်္ဘောသူကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ နာဝါ၊ သင်္ဘောသည်။ သတ္တဟိ ရတနေဟိ၊ ရတနာခုနစ်ပါး တို့ဖြင့်။ ပူရယိတ္ထ၊ ပြည့်စေ(၏)ပြီ။ ဝါ- ပြည့်ပြီ။ တယော၊ သုံးခုကုန်သော။ ကူပကာ၊ လင်းယဉ်တိုင်တို့သည်။ ဣန္ဒနီလမယာ၊ ပတ္တမြားညိုတို့ဖြင့် ပြီးကုန်သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ လင်္ကာရော၊ ရွက်သည်။ ဝါ၊ လင်းယဉ်သည်။ သုဝဏ္ဏမယော၊ ရွှေဖြင့် ပြီး၏။ ယောတ္တာနိ၊ ကြိုးတို့သည်။ ရဇတမယာနိ၊ ငွေဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ယဋ္ဌိဖိယာနိ၊ ထိုးဝါး တက်မတို့သည်။ သုဝဏ္ဏမယာနိ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်၏။

သမုဒ္ဒဒေဝတာ၊ သမုဒ္ဒရာစောင့်နတ်သားသည်။ နာဝါယ၊ သင်္ဘော၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ “ဇမ္ဗုဒီပဂမိကာ၊ ဇမ္ဗုဒီပသို့သွားလိုကုန်သော ခရီးသွားသော သူတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန် သလော”။ ဣတိ၊ သို့။ ယောသေသိ၊ ကြွေးကြော်(၏)ပြီ။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဂမိဿာမ၊ သွားလိုကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ နာဝံ၊ သင်္ဘောသို့။ အဘိရုဟ၊ တက်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သမုဒ္ဒရာစောင့်နတ်က ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ နာဝံ၊ သင်္ဘောပေါ်သို့။ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍။ နှာပိတံ၊ ဆတ္တာသည်ကို။ ပက္ခောသိ၊ ခေါ်၏။ သမုဒ္ဒဒေဝတာ၊ သမုဒ္ဒရာစောင့်နတ်သည်။ “တုယုညေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်ရသင့် ရထိုက်၏။ ဧတဿ၊ ထိုဆတ္တာသည်အား။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ် မထိုက်”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ ဧတဿ၊ ထိုဆတ္တာသည်အား။ သီလဂုဏာစာရော၊ သီလဂုဏ အာစာရသည်။ ဝါ- သီလဂုဏ်အကျင့်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်း သည်။ ဝါ- သီလဂုဏ်အကျင့်မရှိခြင်းအကြောင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဆတ္တာသည် အား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏ (ထည့်)။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုယံ၊ သင်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ နာဝံ၊ သင်္ဘောကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်ခဲ့ပြီ။ ဧတဿ၊

ထိုဆတ္တာသည်၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ န အာဟရီ၊ မဆောင်ခဲ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟောတု၊ သင်ဆိုတိုင်း မှန်သည်ဖြစ်စေ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဒိန္နဒါနေန၊ လှူအပ်သော အလှူဖြင့်လည်းကောင်း။ ရက္ခိတသီလေန၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော သီလဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘာဝိတဘာဝနာယ၊ ပွားအပ်သော ဘာဝနာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧတဿ၊ ထိုဆတ္တာသည်အား။ ပတ္တိ၊ အဖို့ကို။ ဒမ္ပိ၊ ပေးပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ နှာပိတော၊ ဆတ္တာသည်သည်။ “သာမိ၊ အရှင်။ အနုမောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်ပါ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ “ဣဒါနိ၊ ဌ။ ဂဏှိဿာမိ၊ ယူတော့အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တမ္ပိ၊ ထိုဆတ္တာသည်ကိုလည်း။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဇနေပိ၊ လူတို့ကိုလည်း။ သမုဒ္ဒါ၊ သမုဒ္ဒရာမှ။ နိက္ခမေတွာ၊ ထွက်စေ၍။ နဒိယာ၊ မြစ်ဖြင့်။ ဗာရာဏသိ၊ ပြည်သို့။ ဂန္နာ၊ သွား၍။ အတ္တနော၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ ဒွိန္န၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုသူတို့၏လည်း။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ပတိဌပေတွာ၊ တည်စေ၍။ “ပဏ္ဍိတေဟေဝ၊ ပညာရှိတို့နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓါ၊ တကွ။ သံသဂ္ဂေါ နာမ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းမည်သည်ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣမဿ နှာပိတဿ၊ ဤဆတ္တာသည်အား။ ဣမိနာ ဥပါသကေန၊ ဤဒါယကာနှင့်။ သဒ္ဓါ၊ တကွ။ သံသဂ္ဂေါ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်။ သစေ နာဘဝိဿ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ သမုဒ္ဒ မဇ္ဈေယေဝ၊ သမုဒ္ဒရာ၏ အလယ်၌သာလျှင်။ နဿိဿ၊ ပျက်စီးလတ်။” ဣတိ၊ သို့။ ပဏ္ဍိတသံသဂ္ဂုဏံ၊ ပညာရှိနှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း၏ကျေးဇူးကို။ ကထယမာနာ၊ ဆိုလိုရကား။ “ ပဿ သဒ္ဓါယ ။ပ။ နှာပိတော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။

၇၉။ “ပဿ သဒ္ဓါယ သီလဿ၊ စာဂဿ စ အယံ ဖလံ။
နာဂေါ နာဝါယ ဝဏ္ဏေန၊ သဒ္ဓံ ဝဟတုပါသကံ”။

ဂါထာအနက် ဘော၊ အချင်းတို့။ ပဿ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ သဒ္ဓါယ စ၊
လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်သော သဒ္ဓါ၏လည်းကောင်း။
သီလဿ စ၊ လောကီ လောကုတ္တရာဖြစ်သော သီလ၏လည်းကောင်း။ စာဂဿ
စ၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲအပ်သော ဝတ္ထုကို ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း ကိလေသာကို

စွန့်ခွဲခြင်း၏လည်းကောင်း။ အယံ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ (အယံ လိင်္ဂဝိပလ္လာသ) တစ်နည်း- ဖလံ၊ အကျိုးကို။ ပဿ ပဿထ၊ ကြည့်စမ်းကြပါကုန်။ အယံ နာဂေါ၊ ဤနဂါးသည်။ နာဝါယ၊ သဘော၏။ ဝဏ္ဏေန၊ သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ သဒ္ဓံ၊ ကံ ကံ၏အကျိုး ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို ယုံကြည်သော။ ဥပါသကံ၊ သီတင်းသည်ကို။ ဝဟတိ၊ ကြဉ်းဆောင်၏။

၈၀။ “သဗ္ဗိရေဝ သမာသေထ၊ သဗ္ဗိ ကုဗ္ဗေထ သန္တဝံ။

သတံ ဟိ သန္နိဝါသေန၊ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆတိ နှာပိတော”တိ။

ဂါထာအနက် ပေါသော၊ သတ္တဝါသည်။ သဗ္ဗိရေဝ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်း တို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ပေါင်းဖော်ရာ၏။ သဗ္ဗိ၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သန္တဝံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကို ဆိုအံ့။ သတံ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သန္နိဝါသေန၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကြောင့်။ နှာပိတော၊ ဆတ္တာ သည်သည်။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ အဝယဝတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပဿာတိ၊ ပဿဟူသည်ကား။ ကဗ္ဗိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ အနိယမေတွာ၊ မည်သည့် အရာဟု မသတ်မှတ်မူ၍။ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာလပတိ၊ ရှေးရှုခေါ်၏။ သဒ္ဓါယာတိ၊ သဒ္ဓါယဟူသည်ကား။ လောကီယလောကုတ္တရာယ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ဖြစ်သော။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရား၏။ သီလေပိ၊ သီလဿဟူသော ပုဒ်၌လည်း။ ဧသေဝ ဧသော ဧဝ၊ ဤသဒ္ဓါယဟူသော ပုဒ်အဖွင့် ဖွင့်နည်းသည်သာလျှင်။ နယော၊ သိကြောင်း နည်းတည်း။ တစ်နည်း- ဧသေဝ ဧသော ဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော။ နယော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ စာဂဿာတိ၊ စာဂဿဟူသည်ကား။ ဒေယုဓမ္မ- ပရိစ္စာဂဿ စေဝ၊ ပေးလှူအပ်သော ဒါနဝတ္ထုကို စွန့်ကြဲခြင်း၏လည်းကောင်း။ ကိလေသပရိစ္စာဂဿ စ၊ ကိလေသာ တို့ကို စွန့်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ အယံ ဖလန္တိ၊ အယံ ဖလံဟူသည်ကား။ ဣဒံ ဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဣဒံ ဂုဏံ၊ ဤဂုဏ်ကျေးဇူး သည်။ ဣဒံ အာနိသံသံ၊ ဤအကျိုးဆက် ဂုဏ်အင်အာနိသင်သည်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ အထ ဝါ၊ တစ်နည်းသော်ကား။ စာဂဿ စ၊ စွန့်ကြဲခြင်း၏ လည်း။ ဖလံ၊ အကျိုးကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ အယံ နာဂေါ၊ ဤနဂါးသည်။ နာဝါယ၊

သဘော၏။ ဝဏ္ဏေန၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအယံ
 ဖလံဟူသော ပါဌ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဌဗ္ဗော၊ မှတ် အပ်၏။ နာဝါယ
 ဝဏ္ဏနာတိ၊ နာဝါယ ဝဏ္ဏနဟူသည်ကား။ နာဝါယ၊ သဘော၏။ သဏ္ဌာနေန၊
 သဏ္ဌာန်အားဖြင့်။ သဒ္ဓန္တိ၊ သဒ္ဓဟူသည်ကား။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ရတနေသု၊
 ရတနာတို့၌။ ပတိဌိတသဒ္ဓံ၊ တည်သော သဒ္ဓါတရားကို။ သတ္တိရေဝါတိ၊ သတ္တိရေဝ
 ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတေဟိယေဝ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။
 သမာသေ ထာတိ၊ သမာသေထဟူသည် ကား။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။
 အာဝသေယျ၊ နေရာ၏။ ဥပဝသေယျ၊ အနီးကပ်နေရာ၏။ ဣတိ၊ ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ ကုဗ္ဗေထာတိ၊ ကုဗ္ဗေထဟူသည်ကား။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ သန္တဝန္တိ၊
 သန္တဝံ ဟူသည်ကား။ မိတ္တသန္တဝံ၊ မိတ်ဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့ခြင်း ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းကို။
 ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တဏှာသန္တဝေါ၊ တဏှာအားဖြင့်ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။
 ကေနစိပိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူနှင့်လည်း။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ န ကာတဗ္ဗော၊
 မပြုအပ်။ နှာပိတောတိ၊ နှာပိတောဟူသည်ကား။ နှာပိတကုဋ္ဌမ္ပိကော၊ ဆတ္တာသည်
 ဖြစ်သော သူကြွယ်သည်။ “နဟာပိတော”တိပိ၊ “နဟာပိတော” ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊
 ပါဌ်တစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ အချို့ပေစာတွင် ရှိသေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမုဒ္ဒဒေဝတာ၊
 သမုဒ္ဒရာစောင့်နတ်သည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဓမ္မံ၊
 တရားကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟော၍။ သြဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ နာဂရာဇာနံ၊ နဂါးမင်း
 အသွင်ကို၊ ဂဏှိတွာ၊ ယူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိမာနမေဝ၊ ဝိမာန်သို့သာလျှင်။
 အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။
 သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာ
 နေသိ၊ မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ၌။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။
 သကဒါဂါမိဖလေ၊ ၌။ ပတိဌဟိ၊ တည်(၏)ပြီ။ “ကိံ သို့၊ သမောဓာနေသိ၊ ဟူမူကား။
 ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ သောတာပန္နဥပါသကော၊
 သောတာပန်ဖြစ်သော ဒါယကာသည်။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေပြီ။ ဧတရဟိ၊
 ၌။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ နာဂရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊
 ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ သမုဒ္ဒ-

ဒေဝတာ၊ သမုဒ္ဒရာစောင့်နတ်သားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကုတိ သမောဓာနေသိ၊ ကုတိ ကုဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဒသမာ၊ သော။ သီလာနိသံသဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

စတုတ္ထော၊ သော။ အသဒိသဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုအသဒိသဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ကား။ အသဒိသဉ္စ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း။ သင်္ဂါမဉ္စ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း။ ဝါလောဒကဉ္စ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း။ ဂိရိဒတ္တဉ္စ၊ ဇာတ် လည်းကောင်း။ နဘိရတိ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း။ ဒဓိဝါဟဉ္စ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း။ စတုမဋ္ဌဉ္စ၊ ဇာတ်လည်း ကောင်း။ သီဟကောဋ္ဌံ စ၊ ဇာတ် လည်းကောင်း။ သီဟစမ္ပဉ္စ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း။ သီလာနိသံသဉ္စ၊ ဇာတ် လည်းကောင်း။ ကုတိ၊ ဤသည်ကား။ တဿ၊ ထိုအသဒိသဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ တည်း။

အသဒိသဝဂ် ပြီး၏။

၅။ ရုဟကဝဂ္ဂ

၁။ ရုဟကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “အပိ ရုဟက ဆိန္ဒာပီ”တိအာဒိ ကေန၊ “အပိ ရုဟက ဆိန္ဒာပီ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ကုဒံ၊ ဤရုဟကဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ပုရာဏ- ဒုတိယိကာပလောဘနံ၊ မယားဟောင်း ဖြားယောင်းသော ရဟန်းကို။ အာရပ္ပ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ အဋ္ဌကနိပါတေ၊ ဌံ။ ကုန္ဒိယဇာတကေ၊ ကုန္ဒိယဇာတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ပန၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ သတ္တာ၊ သည်။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ ကုတ္တိ၊ ဤမိန်းမသည်။ တေ၊ သင်၏။ အနတ္ထကာရိကာ၊ အကျိုးမဲ့ကို ပြုတတ် သော မိန်းမတည်း။ ပုဗ္ဗေပိ၊

ရှေး၌လည်း။ ဒေသာ၊ ဤမိန်းမသည်။ တေ၊ သင့်အား။ သရာဇိကာယ၊ မင်းနှင့်
တကွသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ လဇ္ဇာပေတွာ၊ အရှက်ရ
စေ၍။ ဝါ- အရှက်ခွဲ၍။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမနာကာရံ၊ နှင်ထုတ်သော
အခြင်းအရာကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ တေန၊ ထိုရဟန်း
သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ အဂ္ဂမဟေ
သိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏။ ကုစ္ဆိမ္မိ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊
အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ပိတု၊ ခမည်းတော်ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ အစ္စယေန၊
ကွယ်လွန်သဖြင့်။ ဝါ- နတ်ရွာစံသဖြင့်။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။ ပတိဌာယ၊ တည်၍။
ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုပြီ။ တဿ၊ ထို ဘုရားလောင်းအား။
ရဟကော နာမ၊ ရဟကအမည်ရှိသော။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်။
အဟောသိ၊ ရှိ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား။ အဿ-
ဘဏ္ဍကေန၊ မြင်းထိန်းတို့၏တန်ဆာဖြင့်။ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ အဿံ၊
မြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုရဟကပုဏ္ဏားသည်။ တံ အဿံ၊
ထိုမြင်းကို။ အာရုယျ၊ စီး၍။ ရညော၊ မင်းအား။ ဥပဌာနံ၊ ခစားရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊
သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟကပုဏ္ဏားကို။ အလင်္ကတအဿဿ၊ တန်ဆာ
ဆင်အပ်သော မြင်း၏။ ပိဌေ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊
သွားသည်ကို လည်းကောင်း။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာသည်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
တဟိံ တဟိံ၊ ထိုထို အရပ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။
“အဿဿ၊ မြင်း၏။ ရူပံ၊ အဆင်းသည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွ။ အသော၊ မြင်း
သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်သရဲလျှင်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။” ဣတိ၊ သို့။
အဿမေဝ၊ မြင်းကိုသာလျှင်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကြကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟက
ပုဏ္ဏားသည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွားလေ၍။ ပါသာဒံ၊ ပြဿာဒ်သို့။ အဘိရုယျ၊
တက်၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ “ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အသော၊
မြင်းသည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဥဘောသု၊
နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ပသေသု၊ နံပါးတို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ မနုဿာ၊
တို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အဿမေဝ၊ မြင်းကိုသာလျှင်။ ဝဏ္ဏန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။”

ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆို(၏)ပြီ။ သာ ပန၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်ကား။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ဆိန္နိကာ၊ ပျက်သော အကျင့်ရှိ၏။ ဓုတ္တိကဓာတုကာ၊ ယောက်ျား တစ်ပါးနှင့် လွန်ကျူးသော သဘော ရှိ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နံ၊ ရဟကပုဏ္ဏားကို။ “အယျ၊ အရှင်။ တံ၊ သင်သည်။ အဿဿ၊ မြင်း၏။ သောဘနကာရဏံ၊ တင့်တယ်ခြင်းအကြောင်းကို။ န ဇာနာသိ၊ မသိ။ အယံ အသော၊ ဤမြင်းသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ အလင်္ကတံ၊ ဆင်ယင်အပ်သော။ အဿဘဏ္ဍကံ၊ မြင်း၏တန်ဆာ ဘဏ္ဍာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ တွမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း။ အသော ဝိယ၊ မြင်းကဲ့သို့။ သောဘိတုကာမော၊ တင့်တယ်လိုသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဿဘဏ္ဍကံ၊ မြင်းဆင်ယင်အပ်သော တန်ဆာကို။ ပိဋန္တိတွာ၊ ဆင်မြန်း၍။ အန္တရဝီထိ၊ ခရီး အလယ်သို့။ ဩရုယျ၊ သက်၍။ အသော ဝိယ၊ မြင်းကဲ့သို့။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ကောဋ္ဌယမာနော၊ ထောက်လျက်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ပဿ၊ ဖူးလေ လော့။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝဏ္ဏယိဿတိ၊ ချီးမွမ်းလတံ။ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း။ တညေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ဝဏ္ဏယိဿန္တိ၊ ချီးမွမ်းကြ ကုန်လိမ့်လတံ။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဥမ္ပတ္တကဇာတိကော၊ ရှေးသော သဘောရှိသော။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏား သည်။ တဿာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “ဣမိနာ နာမ ကာရဏေ န၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်။ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။” ဣတိ၊ သို့။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ တထာသညိ၊ အဟုတ် အမှန်ပင် ဆို၏ဟု အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တထာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ယေ ယေ၊ အကြင် အကြင်သူတို့သည်။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ တေ တေ၊ ထိုထိုသူတို့သည်။ ပရိဟာသံ၊ ပျက်ရယ်ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ “အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်လှပေ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒိသု၊ ဆိုကြကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ ပန၊ မင်းသည်ကား။ နံ၊ ထိုရဟကပုဏ္ဏားကို။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ တေ၊ သင်၏။ ပိတ္တံ၊ အအိမ်ဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော သည်းခြေသည်။ ကုပိတံ၊ ပျက်သလော။ တံ၊ သင်သည်။ ဥမ္ပတ္တကော၊ အရှေ့သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ လဇ္ဇာပေသိ၊ ရှက်စေ(၏)ပြီ။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ “မယာ၊

ငါသည်။ အယုတ္တံ၊ မလျောက်ပတ်သော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ကုတိ၊ သို့။ လဇ္ဇိတော၊ ရှက်သည် ဖြစ်၍။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမအား။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက် ထွက်၍။ “တာယ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်။ သရာဇိကာယ၊ မင်းနှင့်တကွသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ လဇ္ဇာပိတော၊ ရှက်စေအပ်ပြီ။ ပေါထေတွာ၊ သတ်ပုတ်၍။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို။ နိက္ကမိဿာမိ၊ နှင်ထုတ်အံ့။ ကုတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ(၏)ပြီ။ ဓုတ္တိကဗြာဟ္မဏီ၊ ယောက်ျား တစ်ပါးနှင့် လွန်ကျူးလေ့ရှိသော ပုဏ္ဏားမသည်။ တဿ၊ ထိုရဟကပုဏ္ဏား၏။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ အာဂမနဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ပုရေတရညေဝ၊ ရှေးမဆွကသာလျှင်။ စူဠဒွါရေန၊ တံခါးငယ်ဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ရာဇနိဝေသနံ၊ မင်း၏ နန်းတော်သို့။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ စတူဟပဉ္စာဟံ၊ လေးရက် ငါးရက်ပတ်လုံး။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနန်းတော်၌သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ပုရောဟိတံ၊ ပုရောဟိတ်ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “အာစရိယ၊ ဆရာ၏။ မာတုဂါမဿ၊ မိန်းမ၏။ ဒေါသော နာမ၊ အပြစ်မည်သည်ကား။ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်မြဲသည်သာ လျှင်တည်း။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမအား။ ခမိတုံ၊ သည်းခံအံ့သောငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ကုတိ၊ သို့။ ခမာပနတ္ထာယ၊ သည်းခံစိမ့်သောငှါ။ “အပိ ရဟက။ပ။ ဝသံ ဂမိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၈၁။ “အပိ ရဟက ဆိန္ဒာပိ၊ ဇိယာ သန္နိယတေ ပုန။
သန္နိယဿု ပုရာဏိယာ၊ မာ ကောဓဿ ဝသံ ဂမိ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘော ရဟက၊ အို. . ရဟက။ အပိ၊ စင်စစ်။ ဆိန္ဒာပိ၊ ပြတ်သော်
လည်း။ ဇိယာ၊ လေးညို့ကို။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သန္နိယတေ၊ ဆက်ပြန်
အပ်၏။ ပုရာ ဏိယာ၊ ပုရာဏီနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သန္နိယဿု၊ စေ့စပ်ပြန်ဦးလော့။
ကောဓဿ၊ အမျက်၏။ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့။ မာ ဂမိ၊ မလိုက်သင့်။

တတြ၊ ထိုဂါထာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတံသည်ကား။ သင်္ခေပတ္ထော၊
အကျဉ်းချုပ် ဖြစ်သော အနက်တည်း။ ဘော ရဟက၊ အို. . ရဟက။ နန၊ စင်စစ်။
ဆိန္ဒာ၊ ပြတ်သော။ ဇိယာပိ၊ လေးညို့သည်လည်း။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သန္နိယတိ
ယဒ္ဓိယတိ၊ ဆက်စပ်ပြန်အပ်၏။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တွမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း။

ပုရာဏီယာ၊ ပုရာဏီနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သန္ဓိယဿ၊ ဆက်စပ်ပြန်ဦးလော့။ ကောဓဿ၊ အမျက်ဒေါသ၏။ ဝသံ၊ အလိုနိုင်ငံသို့။ မာ ဂမိ၊ မလိုက်လင့်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည် ကား။ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သော အနက်တည်း။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ရဟကော၊ ရဟကသည်။ “ဝိဇ္ဇမာနေသု။ ပ။ ပုရာဏီယာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၈၂။ “ဝိဇ္ဇမာနေသု ဝါကေသု၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု ကာရိသု။
အညံ ဇိယံ ကရိဿာမိ၊ အလညေဝ ပုရာဏီယာ”တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဝါကေသု၊ နူးညံ့သော လျှော်တို့သည်။
ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်သော်လည်းကောင်း။ ကာရိသု၊ လေးညို့ကို ပြုကုန်သောသူတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်သော်လည်းကောင်း။ အညံ၊ တစ်ပါး သော။ ဇိယံ၊ လေးညို့သစ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ပုရာဏီယာ၊ လေးညို့ဟောင်းနှင့် တူသော ပုရာဏီဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အလညေဝ၊ အလိုမရှိသည်သာလျှင် ကတည်း။

တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဓနုကာရမုဒုဝါကေသု စ၊ လေးညို့နူးညံ့သော လျှော်တို့သည်လည်း ကောင်း။ ဇိယကာရကေသု၊ လေးညို့ကို ပြုလုပ်ကုန်သော။ မနုဿေသု စ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်သည်ရှိသော်။ အညံ၊ အခြားတစ်ပါးသော။ ဇိယံ၊ လေးညို့သစ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဆိန္ဒာယ၊ ပြတ်လေပြီးသော။ ဇိယာယ၊ လေးညို့ဟောင်းနှင့်တူသော။ ဣမာယ ပုရာဏီယာ၊ ဤပုရာဏီဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အလံ၊ အလိုမရှိတော့ပြီ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပြီ။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။ စ ပန၊ ဆက်၍ အထူးပြဆိုဦးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏေးမကို။ နိဟရိတွာ၊ နှင်ထုတ်ပြီး၍။ အညံ၊ တစ်ပါး သော။ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမကို။ အာနေသိ၊ ဆောင်ယူလေ(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ မူပြီး၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊

မူ(၏)ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်နေသော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ပြီ။ ကိ၊ အဘယ် သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ဟူမူကား။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ သင်၏မယားဟောင်းသည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ သာသနာတော်၌မပျော် ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်နေသော ရဟန်းသည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ရဟကော၊ ရဟကပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ဗာရာဏသီရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ် မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ပဌမာ၊ သော။ ရဟကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂။ သိရိကာဠကဏ္ဍိဇာတကဝဏ္ဏနာ

“ဣတ္ထိ သိယာ ရူပဝတိ”တိအာဒိဂေန၊ “ဣတ္ထိ သိယာ ရူပဝတိ” ဤသို့ အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤသိရိကာဠကဏ္ဍိဇာတ်သည်။ မဟာဥမင်္ဂဇာတကော၊ မဟာဥမင်္ဂဇာတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။

ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ သိရိကာဠကဏ္ဍိဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၃။ စူဠပဒုမဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ သည်။ “အယမေဝ သာ အဟမပိ သော အနညော” တိအာဒိဂေန၊ “အယမေဝ သာ အဟမပိ သော အနညော” ဤသို့ အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤစူဠပဒုမဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ သာသနာတော်၌ မပျော်ပိုက် ငြီးငွေ့ စိတ်ပျက်နေသောရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဝတ္ထု၊

ဤဝတ္ထုသည်။ ဥမ္မာဒန္တိဇာတကော၊ ဥမ္မာဒန္တိဇာတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ်။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ သော ဘိက္ခု၊ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့နေသော
 ထိုရဟန်းကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ သာသနာတော်၌
 ငြီးငွေ့၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤငါဘုရားကြားရသော စကားသည်။ သစ္စံ ကိရ၊
 မှန်လေသလော”။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူ
 အပ်သည်ရှိသော်။ “ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏”။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ လျှောက်ထား၍။ “ကေန၊ အဘယ်သူသည်လျှင်။ တံ၊ သင့်ကို။
 ဥက္ကဏ္ဍာပိတော ပန၊ ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်စေအပ်သနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊
 မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။
 အလင်္ကတပဋိယတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။
 မာတုဂါမံ၊ မိန်းမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်မိ၍။ ကိလေသာနုဝတ္တကော၊ ကိလေသာ၏အလိုသို့
 လိုက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သည်။ အမှိ၊
 ဖြစ်ပါ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
 ရဟန်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မာတုဂါမော နာမ၊
 မိန်းမမည်သည်ကား။ အကတည၊ ကျေးဇူးကို မသိတတ်။ မိတ္တဒုဗ္ဗိ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို
 ပြစ်မှားတတ်၏။ ဗဟုမာယာ၊ မာယာများ၏။ ဝါ- လှည့်ပတ်ခြင်းများ၏။
 ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ဒက္ခိဏဇာဏု-
 လောဟိတံ၊ လက်ယာပုဆစ်ဒူးသွေးကို။ ပါယေတွာ၊ သောက်စေကုန်၍။ ယာဝ
 ဇီဝိတဒါနံ၊ ဇီဝိတဒါနတိုင်အောင်။ ဒတွာပိ၊ ပေးကုန်သော်လည်း။ မာတုဂါမဿ၊
 မိန်းမ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ န လဘိသု၊ သဘောကို မရဖူးကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊
 မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇံ၊
 ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မ
 ဒတ်မင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားခေါင်ကြီး၏။ ကုဏ္ဍိမ္မိ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။
 စ၊ ဆက်ဦးအံ့။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ နာမည်မှည့်သော နေ၌။ အဿ၊ ထို
 ဘုရားလောင်းအား။ “ပဒုမကုမာရော”တိ၊ “ပဒုမသတို့သား”ဟူ၍။ နာမံ၊ အမည်ကို။
 အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုပဒုမသတို့သား၏။ အပရေန၊ နောက်အခါ၌။
 ဆ၊ ခြောက်ယောက်ကုန်သော။ ကနိဋ္ဌဘာတိကာ၊ ညီတော်ငယ်တို့သည်။

အဟေသံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ တေ ဇနာပိ၊
 ထိုမင်းသားတို့သည်လည်း။ တစ်နည်း- တေ သတ္တပိ ဇနာ၊ ထိုမင်းသားခုနစ်ယောက်
 တို့သည်လည်း။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဝုဗ္ဗိပ္ပတ္တာ၊ ကြီးကုန်၏။ ဝါ- ကြီးပြင်းခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်၏။ ယရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ ရညော၊
 မင်း၏။ သဟာယာ ဝိယ၊ သူငယ်ချင်းတို့ကဲ့သို့။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်သွားလာကုန်၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ရာဇင်္ဂဏံ၊ မင်း
 ရင်ပြင်ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ ဌိတော၊ ရပ်သည်ရှိသော်။
 မဟာပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ ရာဇပဋ္ဌာနံ၊ မင်းအား ခစားရာ အရပ်သို့။
 အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာလတ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဣမေ၊
 ဤမင်းသားတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဏှေယျံ၊
 ယူကုန်ရာ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသင်္ဂံ၊ ရွံရှာခြင်းကို။ ဝါ- ယုံမှားခြင်းကို။
 ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။
 “တာတ၊ ချစ်သားတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဣမသ္မိံ နဂရေ ဤမြို့၌။ ဝသိတုံ၊
 နေအံ့သောငှါ။ န လဘထ၊ မရနိုင်ကြကုန်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အညတ္ထ၊
 တစ်ပါးသော အရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ မမ အစ္စယေန၊ ငါလွန်မှ။ တစ်နည်း-
 မမ၊ ငါ၏။ အစ္စယေန၊ ကွယ်လွန်သဖြင့်။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်ကုန်၍။ ကုလသန္တကံ၊
 အမျိုး၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ဂဏှထ၊ ယူကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊
 သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ ပိတု၊ ဖခင်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။
 သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ဝန်ခံကုန်လျက်။ ရောဒိတွာ၊ မျက်ရည်စွတ်စို ငိုကြွေးကုန်လျက်။ ဝါ-
 ၍။ ကန္တိတွာ၊ မြည်တမ်းကုန်၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ယရာနိ၊
 အိမ်တို့သို့။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ ပဇာပတိယော၊ မယားတို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူကုန်၍။
 “ယတ္ထ ဝါ တတ္ထ ဝါ၊ သွားလိုရာရာအရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ ဇီဝိဿာမ၊
 အသက်မွေးကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍။ မဂ္ဂံ၊
 ခရီးသို့။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ကန္တာရံ၊ ကန္တာရသို့။
 ပတွာ၊ ရောက်ကုန်၍။ အန္ဓပါနံ၊ ထမင်းအဖျော်ကို။ အလဘမာနာ၊ မရကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ နဒံ၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းကို။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံအံ့သောငှါ။
 အသက္ခောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇီဝမာနာ၊
 အသက်ရှင်ကုန်မှုကား။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့ကို။ လဘိဿာမ၊ ရကုန်လတံ”။ ဣတိ၊

ဤသို့နှလုံးသွင်း၌။ ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီငယ်၏။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။
 တေရသကောဋ္ဌာသေ၊ တစ်ဆယ့်သုံးစုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မံသံ၊ အသားကို။
 ခါဒိသု၊ စားကြကုန်(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အတ္တနော စ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။
 ဘရိယာယ စ၊ မယား၏လည်းကောင်း။ လဒ္ဓကောဋ္ဌာသေသု၊ ရအပ်သော
 အဖို့အစုတို့တွင်။ ဧကံ၊ တစ်စုကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဧကံ၊ တစ်စုကို။ ဒွေပိ၊ နှစ်
 ယောက်သောသူတို့သည်လည်း။ ခါဒိသု၊ စားကြကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဆဒိဝသေ၊
 ခြောက်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဆ၊ ခြောက်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့ကို။
 မာရေတွာ၊ သတ်ကုန်၍။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒိသု၊ စားကုန်(၏)ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော ပန၊ သည်ကား။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ ဧကေကံ၊
 တစ်ခုစီ တစ်ခုစီကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဆ ကောဋ္ဌာသေ၊ ခြောက်စုတို့ကို။ ဌပေသိ၊
 ထားပြီ။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော။ ဒိဝသေ၊ နေ့၌။ “ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရား
 လောင်း၏။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ မာရေဿာမ၊ သတ်ကြကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တေ ဆ ကောဋ္ဌာသေ၊
 ထိုခြောက်စုတို့ကို။ တေသံ၊ ထိုညီတော်တို့အား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ့။
 ဣမေ ဆ ကောဋ္ဌာသေ၊ ဤခြောက်စုတို့ကို။ တာဝ ခါဒထ၊ စားကြကုန်ဦးလော့။
 သေ၊ နက်ဖြန်။ ဇာနိဿာမ၊ သိကြကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တေသံ၊
 ထိုညီတော်တို့၏။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒိတွာ၊ စားကုန်၍။ နိဒ္ဒါယနကာလေ၊
 အိပ်ပျော်သော အခါ၌။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပလာယိ၊ ပြေးပြီ။
 သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဂန္နာ၊ သွား၍။ “သာပိ၊ အရှင့်သား။
 ဂန္တု၊ ဆက်သွားခြင်းငှါ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်တော့ပါ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို မယားကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ အာဒါယ၊
 ထမ်းယူ၍။ အရုဏုဂ္ဂမနဝေလာယ၊ အရုဏ်တက်သော အခါ၌။ ကန္တာရာ၊ ခရီးခဲမှ။
 နိက္ခမိ၊ ထွက်မြောက်(၏)ပြီ။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ သူရိယေ၊ နေသည်။ ဥဂ္ဂတေ၊
 ထွက်လသော်။ ဝါ- တက်လသော်။ “သာမိ၊ သခင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ပိပါသိတာ၊ ရေငတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗောဓိ-
 သတ္တော၊ သည်။ “ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊
 ဆို၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကထိတေ၊ ရေငတ်လှ၏ဟု ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။
 ခဂ္ဂေန၊ သံလျှက်ဖြင့်။ ဒက္ခိဏဇာဏုမဏ္ဍလံ၊ လက်ယာပုဆစ်ဒူးကို။ ပဟရိတွာ၊

ဖောက်၍။ ဝါ- ပုတ်ခတ်၍။ “ဘဒ္ဒေ၊ နမ။ ပါနီယံ၊ ရေသည်။ ဝါ- သောက်ရေသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ပန ဒက္ခိဏဇာဏုလောဟိတံ၊ ဤလက်ယာပုဆစ် ဒူးသွေးကိုကား။ ပိဝမာနာ၊ သောက်လျက်။ နိသီဒါဟိ၊ ထိုင်နေလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တထာ၊ ထိုဘုရားလောင်းဆိုသည့်အတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်(သဖြင့်) အားဖြင့်။ မဟာဂင်္ဂ၊ မြစ်ကြီးသို့။ ပတွာ၊ ရောက်ကုန်၍။ ပိဝိတွာ စ၊ ရေသောက်ကုန်၍ လည်းကောင်း။ နတွာစ၊ ရေချိုးကုန်၍လည်းကောင်း။ ဖလာဖလံ၊ သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီး ကို။ ဝါ- သစ်သီးကြီးငယ်ကို။ ခါဒိတွာ၊ စားကုန်၍။ ဖာသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာရာအရပ်၌။ ဝိဿမိတွာ၊ အပင်အပန်းဖြေ၍။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ဂင်္ဂါနိဝတ္တနေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကွေ့၌။ အဿမပဒံ၊ အရိပ်သခံမ်းကို။ မာပေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသံ၊ ပြုကြကုန်(၏)ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဥပရိဂင်္ဂါယ၊ အထက်ဂင်္ဂါမြစ်ညာမှ။ ရာဇာပရာဓိကံ၊ မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်သော။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဟတ္ထပါဒေ စ၊ လက်ခြေတို့ကို လည်းကောင်း။ ကဏ္ဏနာသဉ္စ၊ နားနှာခေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်ကုန်၍။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ အမ္မဏကေ၊ လှေငယ်၌။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ မဟာဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကြီး၌။ ပဝါဟေသံ၊ မျှောလိုက်ကုန်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ မဟန္တံ၊ သည်းစွာ သော။ အဋ္ဌဿရံ၊ ကျင်နာသူ၏ အသံကို။ ဝါ- ညည်းသံကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုဘုရားလောင်းနေရာဖြစ်သော မြစ်ကွေ့အရပ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ဆိုက်ရောက်လေ(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုခိုးသူ၏။ ကရုဏံ၊ သနားဖွယ်ဖြစ်သော။ ပရိဒေဝိတသဒ္ဓံ၊ ငိုကြွေးသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “ဒုက္ခပ္ပတ္တော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ မယိ၊ ငါသည်။ ဌိတေ၊ ထင်ရှားတည်ရှိစဉ်။ မာ နဿိ၊ မပျက်စီးစေလင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ နဒီတီရံ၊ မြစ်ကမ်းသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုခိုးသူကို။ ဥတ္တာရေတွာ၊ ဆယ်၍။ အဿမပဒံ၊ အရိပ်သခံမ်းသို့။ အာနေတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ ကာသာဝဓောဝန- လေပနာဒီဟိ၊ ဖန်ရေဆေးခြင်း ဆေးလိမ်းခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဝဏပဋိကမ္ပံ၊ အနာကို ဆေးဝါးကုစားခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဘရိယာ ပန၊ မယားသည်ကား။ “ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌။ (အာဝါဟေတွာ၊ မျှောစေ၍။) ပဝါဟိတံ၊ မျှောအပ်သော။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒုဿိလံ၊ သီလမရှိသော။

ကုဏ္ဍံ၊ လက် ခြေ နား နှာခေါင်း ဟူသော အညွန့်မရှိသော ငတုံးကို စင်လျက်။
 ပဋိဇ္ဇေက္ခန္ဓာ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူသည် ဖြစ်၍။ ဝိစရတိနာမ၊ လှည့်လည်ဘိ၏။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ တံ ကုဏ္ဍံ၊ ထိုလက် ခြေ၊ နား၊ နှာခေါင်းဟူသော အညွန့်မရှိသော
 ငတုံးကို။ ဇိဂ္ဂတ္ထာမာနာ၊ စက်ဆုတ်ရွံရှာနိုးသည်ဖြစ်၍။ နိဋ္ဌဘန္တိ၊ တံတွေးထွေးလျက်။
 ဝိစရတိ၊ သွား၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုငတုံး၏။ ဝဏောသု၊
 အနာတို့သည်။ သံဝိရုဋ္ဌေသု၊ အသားနုတက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘရိယာယ၊
 မယားနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ တံ၊ ထိုငတုံးကို။ အဿမပဒေယေဝ၊ အရိပ်သင်္ခမ်း၌
 သာလျှင်။ ဌပေတွာ၊ တားခဲ့၍။ အဋ္ဌဝိတော၊ တောအုပ်မှ။ ဖလာဖလာနိ၊ သစ်သီး
 ကြီးငယ်တို့ကို။ ဝါ- သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီးတို့ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။
 တဉ္စ၊ ထိုငတုံးကိုလည်း ကောင်း။ ဘရိယဉ္စ၊ မယားကိုလည်းကောင်း။ ပေါသေသိ၊
 ကျွေးမွေး(၏)ပြီ။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝသန္တေသု၊
 နေကုန်သည်ရှိသော်။ သာ ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တသ္မိံ ကုဏ္ဏေ၊ ထိုငတုံး၌။
 ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တာ၊ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တေန၊ ထိုငတုံးနှင့်။
 သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အနာစာရံ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ကို။ စရိတွာ၊ ကျင့်၍။
 ဧကေနပါယေန၊ တစ်ခုသော ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ မာရေတုကာမာ၊
 သတ်လိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “သာမိ၊ အရှင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ တုမ္ဟကံ၊
 အရှင်တို့၏။ အံသေ၊ ပခုံး၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ ကန္တာရာ၊ ကန္တာရမှ။ နိက္ခမ-
 မာနာ၊ ထွက်သည် ရှိသော်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ ဩလောကေတွာ၊
 ကြည့်၍။ ပဗ္ဗတမ္ပိ၊ တောင်၌။ အယျေ နိဗ္ဗတ္တဒေဝကေ၊ အရှင် တောင်၌ဖြစ်သော
 နတ်မင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာမိကေန၊ လင်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အရောဂါ၊
 အန္တရာယ်ကင်းသည်။ ဝါ- ရောဂါကင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။
 သစေ လဘိဿာမိ၊ အကယ်၍ရအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ရသည်ရှိသော်။ တေ၊
 အရှင်အား။ ဗလိကမ္ပံ၊ ပူဇော်ပသသော အမှုကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊
 သို့။ အာယာစိ၊ တောင်းပန်ခဲ့ပြီ။ သာ၊ ထိုတောင်စောင့်နတ်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တာသေတိ၊ ထိတ်လန့်စေ၏။ အဿာ၊ ထို တောင်စောင့်
 နတ်အား။ ဗလိကမ္ပံ၊ ပူဇော်ပသမှုကို။ ဝါ- ဗလိနတ်စာတင်သော အမှုကို။ ကရောမ၊
 ပြုကြကုန်အံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တံ မာယံ၊
 ထိုမိန်းမ၏ မာယာကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”

ဟူ၍။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဗလိကမ္ပ၊ ဗလိနတ်စာအမှုကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍။ တာယ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဗလိဘာဇနံ၊ ဗလိနတ်စာထည့်သော တောင်းကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ရွက်ခဲစေ၍။ ဝါ- ယူစေ၍။ ပဗ္ဗတမတ္ထကံ၊ တောင်ထိပ်သို့။ အဘိရဟံ၊ တက်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ “သာမိ၊ သခင်။ ဒေဝတာယပိ၊ နတ်ထက်လည်း။ တွညေဝ၊ သခင်သည်လျှင်။ ဥတ္တမဒေဝတာ၊ မြတ်သော နတ်တည်း။ ပဌမံ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ လျှင်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝနပုပ္ဖေဟိ၊ မြတ်သော ပန်းတို့ဖြင့်။ ဝါ- တောပန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်လှည့်လည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဒေဝတာယ၊ တောင်စောင့်နတ်အား။ ဗလိကမ္ပ၊ ပူဇော်ပသသော အမှုကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့”။ ဣတိ ဧဝံ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ပပါတာဘိ မုခံ၊ တောင်ကမ်းပြတ်သို့ ရှေးရှု။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဝနပုပ္ဖေဟိ၊ မြတ်သောပန်း တောပန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်လှည့်လည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝန္တိတုကာမာ ဝိယ၊ ရှိခိုးအံ့ သကဲ့သို့။ ဝါ- ရှိခိုးလိုသကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပိဋ္ဌိပဿေ၊ ကျောက်ကုန်းနား၌။ ဝါ- နံပါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ ပဟရိတွာ၊ တွန်းလှတ်၍။ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ “မေ၊ ငါ၏။ ပစ္စာမိတ္တဿ၊ ရန်သူ၏။ ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက် ကုန်းကို။ ဒိဌာ၊ မြင်အပ်ပေပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ တုဌမာနဿ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗတာ၊ တောင်မှ။ ဩရောဟိတွာ၊ ဆင်း၍။ ကုဏ္ဍဿ၊ ငတုံး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား (၏)ပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ပပါတာနုသာရေန၊ တောင်ကမ်းပြတ်သို့ အစဉ် လျှောက်သဖြင့်။ ပဗ္ဗတာ၊ တောင်မှ။ ပတန္တော၊ ကျလေသည်ရှိသော်။ ဥဒုမ္ပရရက္ခ- မတ္ထကေ၊ ရေသဖန်းပင်အထက်၌။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ အကဏ္ဍကေ၊ ဆူးမရှိသော။ ပတ္တသဉ္စန္ဒေ၊ အရွက်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဂုမ္မေ၊ ခြုံပေါ်၌။ လဂ္ဂိ၊ တင်လေ(၏)ပြီ။ ဝါ- ငြိပြီ။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ ဟေဌာပဗ္ဗတံ၊ တောင်အောက်သို့။ ဩရောဟိတုံ၊ ဆင်းအံ့သော ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ သော၊ ထိုဘုရား လောင်းသည်။ ဥဒုမ္ပရဖလာနိ၊ ရေသဖန်းသီးတို့ကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ သာခန္တရေ၊ အခက်ကြား၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ဝါ- တစ်ကောင်သော။ မဟာသရီရော၊ ကြီးသော ကိုယ်ရှိသော။ ဂေါရောဇာ၊ ဖွတ်မင်း

သည်။ ဟေဋ္ဌာပဗ္ဗတပါဒတော၊ အောက်တောင်ခြေမှ။ အဘိရဟိတွာ၊ တက်၍။ တသ္မိ၊ ထိုရေသဖန်းပင်၌။ ဥဒုမ္မရဖလာနိ၊ ရေသဖန်းသီးတို့ကို။ ခါဒတိ၊ ခဲစား၏။ သော၊ ထိုဖွတ်မင်းသည်။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပလာယိ၊ ပြေး၏။ ဝါ- ပြီ။ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ၌။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ ဧကသ္မိ ပသေ၊ နံပါး တစ်ဘက်၌။ ဖလာနိ၊ သဖန်းသီးတို့ကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွား၏။ ဝါ- ပြီ။ သော၊ ထိုဖွတ်မင်းသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာလတ်သည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍။ “တွံ၊ သင်သည်။ ဣမံ ဌာနံ၊ ဤအရပ်သို့။ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “ဣမိနာ နာမ ကာရဏေန၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ အတ္တနော၊ ၏။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ စီးစေ၍။ ဝါ- လျောင်းအိပ်စေ၍။ ဩတာရေတွာ၊ ဆင်း၍။ အရညတော၊ တောမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ မဟာမဂ္ဂေ၊ ခရီးမ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ “တွံ၊ သင်သည်။ ဣမိနာ မဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလေလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ အရညမေဝ၊ တောသို့သာလျှင်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဂါမကံ၊ ရွာငယ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုရွာငယ်၌သာလျှင်။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ ပိတု၊ ခမည်းတော်၏။ ကာလကတဘာဝံ၊ သေလွန်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ- နတ်ရွာစံသည်၏အဖြစ်ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ကုလသန္တကေ၊ အမျိုးတို့၏အမွေခံ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။ ပတိဌာယ၊ တည်၍။ ပဒုမရာဇာ နာမ၊ ပဒုမအမည်ရှိသော မင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒသရာဇဓမ္မေ၊ ရာဇဓိမိတ်ဆယ်ပါးတို့ကို။ အကောပေတွာ၊ မပျက်စေမူ၍။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တော၊ မင်းပြုသည်ရှိသော်။ စတုသု နဂရဒ္ဓါရေသု၊ မြို့တံခါးလေးမျက်နှာတို့၌လည်းကောင်း။ နဂရမဇ္ဈေ၊ မြို့လယ်၌လည်းကောင်း။ နိဝေသနဒ္ဓါရေ နန်းဦးတံခါး၌လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အရပ်တို့၌။ ဒါနသာလာယော၊ အလှူတင်းကုပ်တို့ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။ ဒေဝသိကံ၊

နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဆ သတသဟဿာနိ၊ ခြောက်သိန်းကုန်သော ဥစ္စာတို့ကို။
ဝိဿဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။

သာပိ ခေါ် ကုက္ကိ၊ ထိုမိန်းမယုတ်သည်လည်း။ တံ ကုဏ္ဍံ၊ ထိုင်တုံးကို။ ခန္ဓေ၊
ပခုံး၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍။ ဝါ- ပိုး၍။ အရညာ၊ တောမှ။ နိက္ခမိတွာ၊
ထွက်၍။ မနုဿ ပထေ၊ လူတို့ကျက်စားရာအရပ်၌။ ဝါ- လူတို့ သွားရာလမ်းခရီး၌။
ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို။ စရမာနာ၊ လှည့်လည်၍။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုထမင်းကို။
သံဟရိတွာ၊ စုရုံး၍။ တံ ကုဏ္ဍံ၊ ထိုင်တုံးကို။ ပေါသေသိ၊ မွေးမြူ(၏)ပြီ။ မနုဿာ၊
လူတို့သည်။ “အယံ၊ ဤငှက်တုံးသည်။ တေ တယာ၊ သင်နှင့်။ ကိံ ဟောတိ၊ အသို့
တော်စပ်သနည်း”။ ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိယမာနာ၊ မေးမြန်းလတ်သည်ရှိသော်။ “အဟံ၊
ငါသည်။ ဧတဿ၊ ဤယောက်ျား၏။ မာတုလဓိတာ၊ ဦးရီးသမီးတည်း။ ဧသော၊
ဤယောက်ျားသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပိတုတ္ထာပုတ္တော၊ ဦးရီးသားတည်း။ ဧတဿေဝ၊
ဤယောက်ျားအားသာလျှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဒံသု၊ မိဘတို့ပေးစားကြကုန်၏။ သာဟံ၊
ထိုငါသည်။ ဝဇ္ဇပ္ပတ္တမ္ပိ၊ မင်းပြစ်သင့်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်လည်း။ အတ္တနော၊
၏။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရွက်၍။ ပရိဟရန္တိ၊ ဆောင်ကြဉ်းလျက်။ ဘိက္ခံ၊
ထမင်းကို။ စရိတွာ၊ အတောင်းအရမ်းလှည့်လည်၍။ ပေါသေမိ၊ မွေးမြူ၏။ ကုတိ၊
သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ “အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ ပတိဗ္ဗတာ၊ လင်ကို
နတ်ကဲ့သို့ လုပ်ကျွေးသော မိန်းမပေတည်း”။ ကုတိ၊ သို့။ တတော၊ ထိုအခါမှ။
ပဌာယ၊ စ၍။ ဗဟုတရံ၊ များစွာသော။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုထမင်းကို။ အဒံသု၊
ပေးကြကုန်ပြီ။ အပရေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဇနာပိ၊ လူတို့သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
အာဟံသု၊ ဆိုကုန်(၏)ပြီ။ ကိံ အာဟံသု၊ သနည်းဟူမူကား။ “တွံ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊
သို့။ မာ ဝိစရိ၊ မလှည့်လည်လင့်တော့။ ပဒုမရာဇာ၊ ပဒုမမင်းသည်။ ဗာရာဏသီယံ၊
ပြည်၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုပြီ။ သကလဇမ္ပဒိပံ၊ ဇမ္ပဒိပံကျွန်း အလုံးကို။
သင်္ခေါဘေတွာ၊ ချောက်ချားစေ၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ သော၊
ထိုပဒုမမင်းသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တုဿိဿတိ၊ နှစ်သက်လတံ။
တုဌော၊ နှစ်သက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တေ၊ သင့်အား။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ ခနံ၊
ဥစ္စာကို။ ဒဿတိ၊ ပေးလတံ။ တဝ၊ သင်၏။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ ကုဓေဝ၊ ဤ
ကြိမ်တောင်း၌သာလျှင်။ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေခဲ့စေ၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့”။ ကုတိ၊
သို့။ ထိရံ၊ မြဲမြံစွာ။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝေတ္တပစ္ဆိ၊ ကြိမ်တောင်းကို။ အဒံသု၊ ပေးကြကုန်ပြီ။

အနာစာရာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တံ ကုဏ္ဍံ၊ ထိုင်တုံးကို။ ဝါ၊ ငတုံးဖို့။ ဝေတ္တပစ္စိယံ၊ ကြိမ်တောင်း၌။ နိဿိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ပစ္စိ၊ တောင်းကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရွက်၍။ ဗာရာဏသီ၊ ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒါနသာလာသု၊ အလှူတင်းကုတ်တို့၌။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ တောင်းစားလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလေ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အလင်္ကတဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရဂတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော မြတ်သောဆင်ကျောက်ကုန်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ ဒါနဂ္ဂံ၊ အလှူတင်းကုတ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အဋ္ဌန္တံ ဝါ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့အားလည်းကောင်း။ ဒသန္တံ ဝါ၊ တစ်ကျိပ်ကုန်သောသူတို့အားလည်းကောင်း။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အနာစာရာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တံ ကုဏ္ဍံ၊ ထိုင်တုံးကို။ ပစ္စိယံ၊ တောင်း၌။ နိဿိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရွက်၍။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဂမနမဂ္ဂေ၊ လာလတံ့သော လမ်း၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဧတံ၊ ဤမိန်းမကား။ ကိံ၊ အဘယ် မိန်းမနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဧကာ၊ တစ်ယောက်သော။ ပတိဗ္ဗတာ၊ လင်ကို နတ်ကိုကဲ့သို့ လုပ်ကျွေးသော မိန်းမတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ သဉ္ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ဝါ-လျက်။ ကုဏ္ဍံ၊ ငတုံးကို။ ပစ္စိယာ၊ တောင်းတည်းမှ။ နိဟရာပေတွာ၊ အပြင်ထုတ်စေ၍။ “အယံ၊ ဤငတုံးသည်။ တေ တယာ၊ သင်နှင့်။ ကိံ ဟောတိ၊ အသို့တော်စပ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိတုတ္ထာပုတ္တော၊ ဦးရီးသားဖြစ်သော။ ကုလဒတ္တိကော၊ မိဘတို့ပေးစားအပ်သော။ သာမိကော၊ ငယ်လင်တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တံ အန္တရံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အဇာနန္တာ၊ မသိကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ “ပတိဗ္ဗတာ၊ လင်ကို နတ်တို့ကဲ့သို့ လုပ်ကျွေးသော မိန်းမပေတည်း။ အဟော၊ ဪ။ . . အံ့ဖွယ်သရဲရှိပေစွ”။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို။ ဝတွာ၊ ဆိုကုန်၍။ တံ အနာစာရိတ္တိ၊ ထိုယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော မိန်းမကို။ ဝဏ္ဏယိသု၊ ချီးမွမ်းကြကုန်ပြီ။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ “အယံ ကုဏ္ဏော၊ ဤငတုံးသည်။ တေ၊ သင်၏။ ကုလဒတ္တိကော၊ မိဘပေးစားသော။ သာမိကော၊ ငယ်လင်ပင် ဟုတ်၏လော”။

ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြန်ပြီ။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ အသဉ္ဇာနန္တိ၊ မမှတ်မိသည်။ ဝါ- မသိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ အာမ၊ ဟုတ်ပေ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သူရာ၊ ရဲတင်းစွာ။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကထေသိ၊ ဆိုပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိန်းမယုတ်ကို။ ရာဇာ၊ ပဒုမမင်းသည်။ “ဧသ ဧသော၊ ဤ ငတုံးသည်ကား။ ဗာရာဏသီရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ ပုတ္တော ကိ၊ သားပင် လော။ တုံ၊ သင်ကား။ ပဒုမကုမာရဿ၊ ပဒုမမင်းသား၏။ ဘရိယာ၊ မယား ဖြစ်သော။ အသုကရညော၊ ဤအမည်ရှိသော မင်း၏။ ဓိတာ နန၊ သမီးပေလော။ အသုကာ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော။ တုံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဇာဏုလောဟိတံ၊ ပုဆစ် ခူးသွေးကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ဣမသ္မိ၊ ကုဏ္ဏော၊ ဤငတုံး၌။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပပါတေ၊ တောင်ကမ်းပါးပြတ်၌။ ပါတေသိ နန၊ တွန်းချလိုက်သည် မဟုတ်တုံလော။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သော တုံ၊ ထိုသင်သည်။ နလာဋေ၊ နဖူးပြင်၌။ မစ္စံ၊ သေမင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ “မတော”၊ “သေလေပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနာ၊ မှတ်ထင် သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမံ ဌာနံ၊ ဤ အရပ်သို့။ အာဂတာ၊ လာလေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇိဝါ နန၊ အသက်ရှင်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ “ဘော အမစ္စ၊ အိုအမတ်တို့။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထေသိ နန၊ ဆိုသလော။ “မမ၊ ငါ၏။ ကနိဌဘာတိကာ၊ ညီတော် ငယ်တို့သည်။ ဆ၊ ခြောက်ယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်ကုန်၍။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒိသု၊ စားကုန်ခဲ့ပြီ။ အဟံ ပန၊ ငါသည်တမူကား။ မယံ၊ ငါ၏။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အရောဂံ၊ အန္တရာယ်မရှိ သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂင်္ဂါတီရံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ အဿမပဒေ၊ အရိပ်သစ်မ်း၌။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ဝဇ္ဈပုတ္တံ၊ သတ်အပ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်သော လက်၊ ခြေ၊ နား၊ နှာခေါင်းတို့ ပြတ်သော။ ကုဏ္ဍံ၊ ငတုံးကို။ ဥတ္တာရေတွာ၊ ကယ်တင်၍။ ပဋိဇဂ္ဂိ၊ မွေးမြူခဲ့ပြီ။ သာ ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဧတသ္မိ၊ ထိုငတုံး၌။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌။ ပါတေသိ၊ ကျစေခဲ့ပြီ။ ဝါ- တွန်းချလိုက်ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။

အတ္တနော၊ ဧ၊။ မေတ္တစိတ္တတာယ၊ မေတ္တာစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိ၊ ရဲခဲပြီ။ ကုတိဇဝံ၊ သို့။ ကထေသိ၊ ပြောခဲ့ပြီ။ ယာယ၊ အကြင် မိန်းမသည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ပဗ္ဗတာ၊ တောင်မှ။ ပါတိတော၊ တွန်းချအပ်၏။ ဝါ- ကျစေအပ်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိသော။ ဧသာ၊ ဤမိန်းမ ပင်တည်း။ န အညာ၊ တစ်ပါးသော မိန်းမမဟုတ်။ ဝဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ သတ်အပ်သော အပြစ်သို့ ရောက်သော။ သော ကုဏ္ဍောပိ၊ ထိုငါ မွေးမြူအပ်သော ငတုံးသည်လည်း။ အယမေဝ၊ ဤငတုံးပင်တည်း။ န အညော၊ တစ်ပါးသူ မဟုတ်။ ကုတိ၊ သို့ဝတ္တ၊ ရှိ။ “အယမေဝ သာ။ပ။ ကဏ္ဏနာသ”န္တိ၊ ဟူသော။ ကုမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။

၈၅။ “အယမေဝ သာ အဟမပိ သော အနညော၊
အယမေဝ သော ဟတ္ထစ္စိန္နော အနညော။
ယမာဟ‘ကောမာရပတိ မမ’န္တိ၊
ဝဇ္ဈိ’တ္ထိယော နတ္ထိ ကုတ္ထိသု သစ္စံ။

ဂါထာအနက် ဘောန္တော အမစ္စာ၊ အို. . အမတ်တို့။ ယာယ၊ အကြင်မိန်းမ သည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ပဗ္ဗတပပါတိတော၊ တောင်ကမ်းပါးပြတ်မှ တွန်းချလိုက်၏။ သာ ကုတ္ထိ၊ ထိုငါ့ကိုတွန်းချလိုက်သော မိန်းမသည်။ အယမေဝ၊ ဤမိန်းမပင်တည်း။ အနညာ၊ တစ်ပါးသော မိန်းမမဟုတ်။ တာယ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ယော ပုရိသော၊ အကြင် ယောက်ျားကို။ ပဗ္ဗတပပါတိတော၊ တောင်ကမ်းပါးပြတ်မှ တွန်းချအပ်၏။ သော ပုရိသော၊ ထိုတွန်းချအပ်သော ယောက်ျားသည်။ အဟံ၊ ငါသည်ပင်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အနညော၊ တစ်ပါးသော သူမဟုတ်။ ဧသာ၊ ဤမိန်းမ သည်။ ယံ ဟတ္ထစ္စိန္နံ၊ အကြင်ပြတ်သော လက်၊ ခြေ၊ နား၊ နှာခေါင်းရှိသော သူ ယုတ်မာကို။ အယံ၊ ဤယောက်ျားသည်။ မမံ၊ ငါ၏။ ကောမာရပတိ၊ မိဘ ထိမ်းမြားအပ်သော ငယ်လင်တည်း။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟု အာဟ၊ ဆို၏။ သော ဟတ္ထစ္စိန္နော၊ သူ၏ငယ်လင်ဆိုသော လက်၊ ခြေ၊ နား၊ နှာခေါင်းရှိသော ထိုယောက်ျား သည်။ အယမေဝ၊ ဤသူယုတ်မာပင်တည်း။ အနညော၊ တစ်ပါးသော သူမဟုတ်။ ကုတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်ကား။ ဝဇ္ဈာ၊ သတ်အပ်သော အပြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ကုတ္ထိသု၊ တို့၌။ သစ္စံ သစ္စာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၈၆။ ကုမဉ္ဇ ဇမ္ဗု မုသလေန ဟန္တာ၊
 လုဒ္ဓံ ဆဝံ ပရဒါရူပသေဝိ။
 ကုမိဿာ စ နံ ပါပပတိဗ္ဗတာယ၊
 ဇီဝန္တိယာ ဆိန္ဒယ ကဏ္ဏနာသန္တိ။

ဂါထာအနက် လုဒ္ဓံ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ ဆဝံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ကင်းသည်
 ဖြစ်၍ သူသေနှင့်တူထသော။ ပါရဒါရူပသေဝိ၊ သူ့မယားကို မှီဝဲ
 တတ်ထသော။ ကုမဉ္ဇ ဇမ္ဗု၊ ဤသူယုတ်မာကိုလည်း။ မုသလေန၊ ကြည်ပွေ့ဖြင့်။
 ဟန္တာ၊ စိစိညက်ညက် ကြေအောင်နှက်၍။ ဒဏ္ဍံ၊ မင်းဒဏ်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကြ
 ကုန်လော့။ ပါပပတိဗ္ဗတာယ၊ ယုတ်မာစွာသော လင်ကို လုပ်ကျွေးသော။ ကုမိဿာ
 စ၊ ဤသီလမရှိသော မိန်းမမည်သည် လည်း။ ဝါ- ဇာလည်း။ (နံ နိပါတ်) ဇီဝန္တိယာ၊
 အသက်ရှင်စဉ်လျှင်။ ကဏ္ဏနာသံ၊ နား၊ နှာခေါင်းကို။ ဆိန္ဒယ၊ ဖြတ်ကြကုန်လော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ ယမာဟ ကောမာရပတိ မမန္တိ၊ ယမာဟ
 ကောမာရပတိ မမံဟူသည်ကား။ ယံ၊ အကြင်ပြတ်သော လက်၊ ခြေ၊ နား၊
 နှာခေါင်းရှိသော သူယုတ်မာကို။ ဧဿ၊ ဤမိန်းမသည်။ “အယံ၊ ဤယောက်ျားသည်။
 မေ၊ ငါ၏။ ကောမာရပတိ၊ မိဘထိမ်းမြားသော ငယ်လင်ဖြစ်သော။ ကုလဒတ္တိကော၊
 မိဘပေးစား သော။ သာမိကော၊ လင်တည်း”။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊
 သူ၏ငယ်လင်ဆိုသော ပြတ်သော လက်၊ ခြေ၊ နား၊ နှာခေါင်းရှိသော ထိုယောက်ျား
 သည်။ အယမေဝ၊ ဤသူယုတ် မာပင်တည်း။ န အညော၊ တစ်ပါးသော သူမဟုတ်။
 “မယာဟု ကောမာရပတိ”တိပိ၊ “မယာဟု ကောမာရပတိ”ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊
 ပါဌ်တစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ အချို့ပေစာအုပ်တို့၌ ရှိသေး၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။
 အယမေဝ၊ ဤ“ယမာဟ ကောမာရပတိ မမံ” ဟူသော ပါဌ်ကိုသာလျှင်။
 ပေါတ္ထကေသု၊ ပေစာအုပ်တို့၌။ လိခိတော၊ များသောအားဖြင့် ရေးသားအပ်၏။
 တဿာပိ၊ ထို“ယမာဟ ကောမာရပတိ”ဟူသော ပါဌ်၏လည်း။ အယမေဝ
 အတ္ထော၊ ဤ“ယမာဟ ကောမာရပတိ မမံ”ဟူသော ပုဒ်၏အနက်ကိုသာလျှင်။
 ဒဌဗ္ဗော၊ တူသော အနက်ရှိ၏ဟု မှတ်အပ်၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ
 “ယမာဟ ကောမာရပတိ မမံ”ဟူသော ပါဌ်၌။ ဝစနဝိပလ္လာသော၊ “ယမာဟ

ဟူသော ဧကဝုဏ်ဝိဘတ်ကို ယမာဟု”ဟု ဝုဏ်ဖောက်ပြန်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗွေ၊ သိအပ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တဒေဝ၊ မင်းဆိုသော စကားသည် သာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤနေရာ၌။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ဝဇ္ဈိ’တ္ထိယောတိ၊ ဝဇ္ဈိ’တ္ထိယောဟူသည်ကား။ ဣတ္ထိယော နာမ၊ မိန်းမတို့မည်သည်။ ဝဇ္ဈာ၊ သတ်အပ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ဝဓိတဗွေ ဧဝ၊ သတ်အပ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ နတ္ထိ ဣတ္ထိသု သစ္စန္တိ၊ နတ္ထိ ဣတ္ထိသု သစ္စံ ဟူသည်ကား။ ဧတာသု၊ ထိုမိန်းမတို့၌။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ သဘာဝေါ နာမ၊ မှန်ကန်သော သဘောတရားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ “ဣမဉ္စ ဇမ္ဗ”န္တိအာဒိ၊ “ဣမဉ္စ ဇမ္ဗ” ဤသို့အစရှိသော စကားရပ်ကို။ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမိန်းမပေါင်တိုငတုံးတို့၏။ ဒဏ္ဍာဏာပနဝသေန၊ မင်းဒဏ်အမိန့်အာဏာ၏အစွမ်းဖြင့်။ တစ်နည်း- တေသံ၊ ထိုမိန်းမ ငတုံးတို့နှင့်။ ဒဏ္ဍာဏာပနဝသေန၊ မင်းဒဏ်အမိန့်အာဏာနှင့် စပ်သဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဣမဉ္စ ဇမ္ဗဟူသော ပါဌ၌။ ဇမ္ဗန္တိ၊ ဇမ္ဗဟူသည်ကား။ လာမကံ၊ ယုတ်မာသောသူကို။ မုသလေန ဟန္တာတိ၊ မုသလေန ဟန္တာဟူသည်ကား။ မုသလေန၊ ကြည်ပွေ့ဖြင့်။ ဟနိတွာ၊ သတ်၍။ ပေါထေတွာ၊ ထုထောင်းရိုက်နှက်၍။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ဘဋ္ဌိတွာ၊ ချိုး၍။ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ဖြစ်အောင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ လုဒ္ဓန္တိ၊ လုဒ္ဓံဟူသည်ကား။ ဒါရုဏံ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ ဘဝန္တိ၊ ဘဝံဟူသည်ကား။ ဂုဏာဘာဝေန၊ ကျေးဇူးဂုဏ်မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နိဇ္ဇိဝံ၊ အသက်မရှိသော။ မတသဒိသံ၊ သူသေကောင်နှင့်တူထသော။ ဣမိဿာ စ နန္တိ၊ ဣမိဿာ စ နံဟူသောပါဌ၌။ နန္တိ၊ နံဟူသောသဒ္ဒါသည်။ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ပါပပတိဗ္ဗတာယ၊ ယုတ်မာစွာသော လင်ကိုလုပ်ကျွေးသော။ အနာစာရာယ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော။ ဒုဿီလာယ၊ သီလမရှိသော။ ဇိဝန္တိယာဝ၊ အသက်ရှင်ဆဲသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဣမိဿာ စ၊ ဤမိန်းမအားလည်း။ ကဏ္ဏနာသံ၊ နား၊ နှာခေါင်းကို။ ဆိန္ဒထ၊ ဖြတ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကောဓံ၊ အမျက်ဒေါသကို။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံအံ့သော ငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ တေသံ၊ ထိုယုတ်မာ ကုန်သောသူတို့အား။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို။ အာဏာပေတွာပိ၊

စေပြီး၍လည်း။ တထာ၊ ထိုသို့ စေခိုင်းတိုင်း။ န ကာရေသိ၊ မပြုစေ။ ပန၊ စင်စစ်ကား။
 ကောပံ၊ အမျက်ဒေါသကို။ မန္တံ၊ ညံ့သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗန္ဓာပိယမာနေ၊ ဖွဲ့စေအပ်သည်ရှိသော်။ သာ၊ ထို
 ယုတ်မာသော မိန်းမသည်။ ပစ္ဆိ၊ တောင်းကို။ သီသတော၊ ဦးခေါင်းမှ။ သြရောပေတုံ၊
 ချအံ့သောငှါ။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုသို့မချနိုင်လောက်
 အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဂါဠတရံ၊ တင်းကြပ်မြဲမြံစွာ။ ဗန္ဓာပေတွာ၊
 ဖွဲ့စေ၍။ ကုဏ္ဍံ၊ ငတုံးကို။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်းထဲ၌။ ပက္ခိပါပေတွာ၊ ထည့်စေ၍။
 အတ္တနော၊ ၏။ ဝိဇိတာ၊ နိုင်ငံမှ။ နိဟရာပေသိ၊ နှင်ထုတ်စေပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို။
 အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။
 ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊
 သာသနာ တော်၌ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊
 တည်ပြီ။ ဇာတကံ၊ ကို။ ကိံ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အညတရာ၊
 မထင်ရှားကုန်သော။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဆ၊ ခြောက်ယောက်
 ကုန်သော။ ဘာတရာ၊ ညီတော်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။
 စိဉ္စမာဏဝိကာ၊ စိဉ္စမာဏ လုလင်မသည်။ တဒါ၊ ၌။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။
 အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ကုဏ္ဍော၊ ငတုံးသည်။
 အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဂေါဓရာဇာ၊ ဖွတ်မင်း
 သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။
 ပဒုမရာဇာ၊ ပဒုမမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဇာတကံ၊ သမောဓာနေသိ၊
 ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

တတိယာ၊ သော။ စူဠပဒုမဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄။ မဏိစောရဇာတာကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “န သန္တိ ဒေဝါ ပဝသန္တိ နူနာ”တိအာဒိကေန၊
 “န သန္တိ ဒေဝါ ပဝသန္တိ နူန”ဤသို့အစ ရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊
 ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤမဏိစောရဇာတ်ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊
 စဉ်။ ဝဇာယ၊ မြတ်စွာဘုရားကို သတ်အံ့သောငှါ။ ပရိသက္ကန္တံ၊ လုံ့လပြုသော။
 ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ် ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ တဒါ ပန၊ ထိုအခါ၌ကား။
 သတ္တာ၊ သည်။ “ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဝဇာယ၊ သတ်အံ့သောငှါ။
 ပရိသက္ကတိ၊ လုံ့လပြု၏”။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊
 လျှင်။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ မံ၊ ငါ ဘုရားကို။ ဝဇာယ၊ သတ်အံ့သောငှါ။ ပရိသက္ကတိ၊
 လုံ့လပြုသည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။
 မယံ၊ ငါဘုရားအား။ ဝဇာယ၊ သတ်အံ့သောငှါ။ ပရိသက္ကတိယေဝ၊ လုံ့လပြုသည်
 သာလျှင်တည်း။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ ပရိသက္ကန္တောပိ၊ လုံ့လပြုသော်လည်း။ မံ၊
 ငါဘုရားကို။ ဝဓိတံ၊ သတ်အံ့သောငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ဣတိ၊ ဝတ္တာ၊ မူ၍။
 အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌံ။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။
 ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဗာရာဏသိတော၊
 ပြည်မှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဂါမကေ၊ ရွာငယ်၌။ ဂဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်
 မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝယပ္ပတ္တဿ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော။
 အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဗာရာဏသိတော၊ ပြည်မှ။
 ကုလဓိတရံ၊ အမျိုးသမီးကို။ အာနေသံ၊ ဆောင်ကုန် (၏)ပြီ။ သာ၊ ထိုအမျိုးသမီး
 သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်။ အဘိရူပါ၊ အလွန်
 အဆင်းလှသည်။ ဒဿနီယာ၊ ရှုချင်ဖွယ်ရှိသည်။ ဒေဝစ္ဆရာဝိယ စ၊ နတ်သမီးကဲ့သို့
 လည်းကောင်း။ ပုပ္ဖလတာဝိယ စ၊ ပွင့်သော ပန်းရှိသော နွယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။
 မတ္တကိန္နရိဝိယ စ၊ ယစ်သော ကိန္နရီမကဲ့သို့လည်းကောင်း။ လဠမာနာ၊ တင့်တယ်
 စမွယ်ခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ သုဇာတာတိ၊
 သုဇာတာနာမ၊ သုဇာတာအမည်ရှိ၏။ ပတိဗ္ဗတာ၊ လင်ကို နတ်ကဲ့သို့ လုပ်ကျွေးခြင်း
 ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ သီလာစာရသမ္ပန္နာ၊ သီလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဝတ္တသမ္ပန္နာ၊

မယားကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အဿာ၊ ထိုအမျိုးသမီးအား။ နိစ္စကာလမို့၊ အခါခပ်သိမ်း လည်း။ ပတိဝတ္တဉ္စ၊ လင်၏ဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ သသုရဝတ္တဉ္စ၊ ယောက္ခမယောက်ျားသူ ယောက္ခမမိန်းမသူတို့၏ ဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ ကတမေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုသုဇာတာအမျိုးသမီးကို။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပါ၊ မြတ်နိုး အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုလင်မယားတို့သည်လည်း။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက် ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဧကစိတ္တာ၊ တူသော စိတ်ရှိကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝသိသု၊ နေကြကုန်ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သုဇာတာ၊ သုဇာတာသည်။ “မာတာ ပိတရော၊ မိဘတို့ကို။ ဒဠကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ “ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ပဟောနကံ၊ ပြည်စုံမျှတလောက်သော။ မဂ္ဂပါထေယျံ၊ လမ်း ရိက္ခာကို။ ပဋိယာဒေဟိ၊ စီရင်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ခဇ္ဇဝိကတိ၊ ခဲဖွယ်အထူးကို။ ပစာပေတွာ၊ ချက်စေ၍။ ခဇ္ဇကာဒီနိ၊ ခဲဖွယ်အစရှိသည်တို့ကို။ ယာနကေ၊ လှည်း ယာဉ်ပေါ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ယာနကံ၊ လှည်းယာဉ်ကို။ ပါဇေန္တော၊ မောင်းနှင် လျက်။ ယာနကဿ၊ လှည်းယာဉ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့လှည်းဦးမှ။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတရာ၊ ဤမှတစ်ပါးသော သုဇာတာသည်။ ပစ္ဆတော၊ လှည်း၏နောက်မှ။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော ဇနီးခင်ပွန်းတို့သည်။ နဂရသမိပံ၊ မြို့၏အနီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်ကုန်၍။ ယာနကံ၊ လှည်းယာဉ်ကို။ မောစေတွာ၊ ချွတ် ကုန်၍။ နှတွာ၊ ရေချိုးကုန်၍။ ဘုဉ္ဇိသု၊ စားကုန်ပြီ။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ယာနကံ၊ လှည်းယာဉ်ကို။ ယောဇေတွာ၊ ကယှဉ်၍။ ပုရတော၊ လှည်းဦးမှ။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သုဇာတာ၊ သုဇာတာသည်။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ ပရိဝတ္ထေတွာ၊ လဲ၍။ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ ပစ္ဆတော၊ လှည်းနောက်မှ။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ယာနကဿ၊ လှည်းယာဉ်၏။ အန္တောနဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်သော ကာလ၌။ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရ- ဂတော၊ မြတ်သော ဆင်ကျောက်ကုန်းသို့ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ တံ ပဒေသံ၊ ထိုအရပ် သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ။ သုဇာတာ၊ သုဇာတာသည်။ ဩတရိတွာ၊ ယာဉ်မှဆင်း၍။

ယာနကဿ၊ လှည်းယာဉ်၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ ပဒဿ၊ ခြေဖြင့်။ ပါယာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထိုသုဇာတာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တဿာ၊ ထိုသုဇာတာ၏။ ရူပသမ္ပတ္တိယာ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ အာကမ္ပိယမာနလောစနော၊ ဆွဲငင်အပ်သော မျက်စိရှိလျက်။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော၊ ကြိုက်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ အမစ္စံ၊ အမတ်ကို။ “ဂစ္ဆသွားချေ။ တွံ၊ သင်သည်။ ဧတိဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ သဿာမိကဘာဝံ ဝါ၊ အရှင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အဿာမိကဘာဝံ ဝါ၊ အရှင်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနာဟိ၊ သိအောင်စုံစမ်းချေ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေသိ၊ စေလိုက်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုအမတ်သည်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ တဿာ၊ ထိုသုဇာတာ၏။ သဿာမိကဘာဝံ၊ အရှင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ သဿာမိကာ၊ ပိုင်ရှင်ရှိ၏။ ယာနကော၊ လှည်းယာဉ်ပေါ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဧတိဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ သာမိကော၊ လင်တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တံ၊ တပ်စွန်းသော စိတ်ကို။ ဝိနောဒေတုံ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကိလေသာတုရော၊ ကိလေသာကြောင့် ကျင်နာစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ဧကေန၊ တစ်ခုသော။ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့်။ နံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ မာရာပေတွာ၊ သတ်စေ၍။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ယူအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ “ဘော၊ အိုအချင်း။ ဂစ္ဆ သွားချေ။ ဣမံ စူဠာမဏိ၊ ဤပတ္တမြားဦးသျှောင်ကျင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝီထိ၊ လမ်းခရီးကို။ ဂစ္ဆန္တော ဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧတဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ယာနကော၊ လှည်းယာဉ်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ဧဟိ၊ လာလှည့်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ စူဠာမဏိ၊ ပတ္တမြား ဦးသျှောင်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်ပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”ဟု။ တံ၊ ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ယာနကော၊ လှည်းယာဉ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဌပိတော၊ ထားအပ်ခဲ့ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ အာရောစေသိ၊ ကြား(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “မေ

ငါ၏။ စူဠာမဏိ၊ ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကျင်သည်။ နဋ္ဌော၊ ပျောက်၏။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မနုဿ၊ လူတို့သည်။ ဧကကောလာဟလံ၊ တစ်ပြိုင်နက် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သဗ္ဗဒ္ဓါရာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော တံခါးတို့ကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်ကုန်၍။ သဇ္ဇာရံ၊ လှည့်လည်သွားလာခြင်းကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်တောက်၍။ စောရံ၊ သူခိုးကို။ ပရိယေသထ၊ ရှာကြကုန်လော့။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ရာဇပုရိသာ၊ မင်းချင်း ယောက်ျားတို့သည်။ တထာ၊ ထိုမင်းပြောဆိုတိုင်း။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ နဂရံ၊ မြို့သည်။ ဧကသင်္ခေါဘံ၊ တစ်ပြိုင်နက် ချောက်ချားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကုတရော၊ တစ်ယောက်သော။ ဝါ- ဤမှတစ်ပါးသော။ ပုရိသော၊ မင်းချင်းသည်။ မနုဿ၊ လူတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ဘော၊ အို အချင်း။ ယာနကံ၊ လှည်းယာဉ်ကို။ ဌပေဟိ၊ ရပ်တံ့လော့။ ရညော၊ မင်း၏။ စူဠာမဏိ၊ ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကျင်တော် သည်။ နဋ္ဌော၊ ပျောက်၏။ ယာနကံ၊ လှည်းယာဉ်ကို။ သောဓေဿာမိ၊ သုတ်သင် အံ့”။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ယာနကံ၊ လှည်းယာဉ်ကို။ သောဓေန္တော၊ သုတ်သင် လျက်။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဌပိတမဏိ၊ ထားအပ်သော ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကျင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ “မဏိစောရော”တိ၊ ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကျင်ကို ခိုးသူဟူ၍။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါဒေဟိ စ၊ ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပေါထေတွာ၊ ညှဉ်းဆဲ၍။ ဝါ- ရိုက်နှက်ထုထောင်း၍။ ပစ္ဆာဗာဟံ၊ လက်ပြန်။ ဗန္ဓိတွာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ နေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ “အယံ၊ ဤသူသည်။ မဏိစောရောတိ၊ ပတ္တမြား ဦးသျှောင်ကျင်ကို ခိုးသူတည်း”ဟု။ ရညော၊ မင်းအား။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ “အဿ၊ ထိုခိုးသူ၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒထ၊ ဖြတ်လေကုန်”။ ကုတိ၊ သို့။ အာဏာပေသိ၊ စေပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ ရာဇပုရိသာ၊ မင်းချင်းတို့သည်။ စတုက္ကေ စတုက္ကေ၊ ခရီးလေးဆုံ ခရီးလေးဆုံတိုင်း၌။ ကသာဟိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်။ ကာဠေန္တာ၊ ရိုက်ကုန်လျက်။ ဒက္ခိဏဒ္ဓါရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမာသေသံ၊ ထွက်စေကြကုန်ပြီ။ သုဇာတာပိ၊ သုဇာတာသည်လည်း။ ယာနကံ၊ လှည်းယာဉ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဗာဟာ၊ လက်မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယ၊ မြှောက်၍။

ပရိဒေဝမာနာ၊ ငိုကြွေးလျက်။ “မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မမ၊ ငါ၏။ သာမိ၊ လင်သည်။ က္ကမံ၊ ဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏”။ က္ကတိ၊ ဤသို့။ ပရိဒေဝမာနာ၊ ငိုကြွေးလျက်။ ပစ္ဆတော၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အဂမာသိ၊ လိုက်၏။ ရာဇပုရိသာ၊ မင်း၊ မင်းချင်းတို့သည်။ “အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိဿာမ၊ ဖြတ်ကုန်အံ့”။ က္ကတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဥတ္တာနံ၊ ပက်လက်။ နိပဇ္ဇာပေသံ၊ အိပ်စေကြကုန်ပြီ။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သုဇာတာ၊ သုဇာတာသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သီလဂုဏံ၊ သီလဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ “ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။ သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိကုန်သော သူတို့ကို။ ဝိဟေဌကေ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သော။ ပါပသာဟသိကမနုဿေ၊ ယုတ်မာကုန်သော နိုင်ထက်ကလူ မှုတတ်ကုန်သော သူတို့ကို။ နိသေဓေတုံ၊ တားမြစ်အံ့သောငှါ။ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ ဒေဝတာနာမ၊ နတ်တို့မည်သည်ကား။ နတ္ထိ ဝတ မညေ၊ မရှိလေယောင်တကား”။ က္ကတိအာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “န သန္တိ ဒေဝါ။ ပ။ ပဋိသေမိတာရော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၈၇။ “န သန္တိ ဒေဝါ ပဝသန္တိ နူန၊
 န ဟိ နူန သန္တိ က္ကမ လောကပါလာ။
 သဟသာ ကရောန္တာနံ မသညတာနံ၊
 န ဟိ နူန သန္တိ ပဋိသေမိတာရော”တိ။

ဂါထာအနက် က္ကမ လောကေ၊ ဤလူ့ရွာ၌။ ဒေဝါ၊ သီလရှိသူတို့ကို ကြည့်ရှုတတ်၊ ယုတ်မာသောသူကို တားမြစ်တတ်ကုန်သော နတ်တို့သည်။ န သန္တိ နူန၊ မရှိကုန်ယောင်တကား။ ဧဝပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ကိစ္စေသု၊ ကိစ္စတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ဒေဝါ၊ သီလရှိသော သူတို့ကို ကြည့်ရှုတတ် ယုတ်မာသော သူတို့ကို တားမြစ်တတ်ကုန်သော နတ်တို့သည်။ ပဝသန္တိ နူန၊ အရပ်တစ်ပါး ရှောင်သွားကုန်ယောင်တကား။ က္ကမ လောကေ၊ ဤလူ့ရွာ၌။ လောကပါလာ၊ လူကိုစောင့်တတ်၏ဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော သီလရှိသူတို့ကို ချီးမြှောက်တတ်ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။ န ဟိ

သန္တိ နန္ဒ၊ အလျှင်းပင် မရှိကုန်ယောင်တကား။ သဟဿ၊ မဆင်မခြင် အဆောတလျှင်အားဖြင့်။ ကရောန္တာနံ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အမှုကိုပြုတတ် ကုန်သော။ အသညတာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို မစောင့်ကုန်သောသူတို့ကို။ ပဋိသေမိတာရော၊ ဤကဲ့သို့ အမှုကို မပြုကြကုန်လင့်၊ ဤအမှုကို သင်တို့ပြုခြင်းငှါ ခွင့်မရဟု တားမြစ်တတ်ကုန်သော နတ်တို့သည်။ န ဟိ သန္တိ နန္ဒ၊ အလျှင်းပင် မရှိ ကုန်ယောင်တကား။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ န သန္တိ ဒေဝါတိ၊ န သန္တိ ဒေဝါဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိ လောကေ၊ ဤလူ့ရွာ၌။ သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိသောသူတို့ကို။ ဩလောကနကာ၊ ကြည့်ရှုတတ်ကုန်သော။ ပါပါနဉ္စ၊ ယုတ်မာသောသူတို့ကိုလည်း။ နိသေဓကာ၊ တားမြစ်တတ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ န သန္တိ နန္ဒ၊ မရှိကုန်ယောင်တကား။ ပဝသန္တိ နန္ဒာတိ၊ ပဝသန္တိ နန္ဒ ဟူသည်ကား။ ဧဝရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိ ကုန်သော။ ကိစ္စေသု၊ ကိစ္စတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ပဝသန္တိ ပဝါသံ ဂစ္ဆန္တိ နန္ဒ၊ အရပ်တစ်ပါး ရှောင်သွားကုန်ယောင်တကား။ တစ်နည်း- ပဝါသံ၊ အရပ် တစ်ပါးသို့။ ပဝသန္တိ ဂစ္ဆန္တိ နန္ဒ၊ ရှောင်သွားယောင်တကား။ ဣဓ လောကပါလာတိ၊ ဣဓ လောကပါလာ ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိ လောကေ၊ ဤလောက၌။ လောက- ပါလသမ္ပတာ၊ လောကကို စောင့်တတ်၏ဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော။ သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိကုန်သောသူတို့ကို။ အနုဂ္ဂါဟကာ၊ ချီးမြှောက်တတ်ကုန်သော။ သမဏ- ပြာဟုဏောပိ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။ န ဟိ သန္တိ နန္ဒ၊ အလျှင်းပင် မရှိကုန်ယောင်တကား။ သဟဿကရောန္တာနံ 'မသညတာနန္တိ၊ သဟဿ- ကရောန္တာနံ ' မသညတာနံ ဟူသည်ကား။ သဟဿ၊ အဆောတလျှင်။ အဝိမံသိတွာ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မှု၍။ သာဟသိကံ၊ နိုင်ထက်ကလူမူသော။ ဒါရုဏံ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော။ ဒုဿီလာနံ၊ သီလမရှိကုန်သော သူတို့ကို။ ပဋိသေမိတာရောတိ၊ ပဋိသေမိတာရောဟူသည်ကား။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အမှုကို။ မာ ကရိတ္ထ၊ မပြုကြကုန်လင့်။ ဧတံ၊ ဤအမှုကို။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝါ- ပြုခွင့်ကို။ န လဗ္ဘာ၊ မရအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသေဓေန္တော၊ တားမြစ်နိုင်ကုန်သော နတ်တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သီလသမ္ပန္နာယ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ တာယ၊ ထိုသုဇာတာသည်။ ပရိဒေဝမာနာယ၊ ငိုကြွေးသည်ရှိသော်။ ဒေဝရညော၊ နတ်တို့၏မင်း ဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ သိကြား၏။ နိသိန္နာသနံ၊ နေရာဖြစ်သော ပဏ္ဍုကမ္မလာ မြကျောက်ဖျာသည်။ ဥဏှာကာရံ၊ ပူသော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ(၏)ပြီ။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ “ကော န ခေါ၊ အဘယ်သူသည်လျှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သက္ကတ္တတော၊ သိကြားမင်း၏အဖြစ်မှ။ စာဝေတုကာမော၊ ရွှေ့လျောစေလိုသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သည်ရှိသော်။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “ဗာရာဏသီရာဇာ၊ သည်။ အတိဖရသကမ္မံ၊ အလွန် ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြုပေ၏။ သီလသမ္ပန္နံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ သုဇာတံ၊ သုဇာတာကို။ ကိလမေတိ၊ ပင်ပန်းစေ၏။ မေ၊ ငါသည်။ ဂန္တံ၊ သွားအံ့ သောငှါ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်လှပေ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ။ ဩရုယျ၊ သက်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်။ ဟတ္ထိပိဋေ၊ ဆင်၏ကျောက်ကုန်း၌။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ တံ ပါပရာဇာနံ၊ ထို ယုတ်မာသော မင်းကို။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းထက်မှ။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ ဓမ္မဂဏ္ဍိကာယ၊ စင်းတီတုံး၌။ ဥတ္တာနံ၊ ပက်လက်။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍။ သဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့ဖြင့်။ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ ရာဇဝေသံ၊ မင်း၏အသွင်ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းထက်၌။ နိသိဒါပေသိ၊ နေစေ(၏)ပြီ။ ရာဇပုရိသာ၊ မင်းချင်းတို့သည်။ ဖရသံ၊ သန်လျက်ကို။ ဝါ- ပေါက်ဆိန်ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီကုန်၍။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္နန္တာ၊ ဖြတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ရညော၊ ဗာရာဏသီ မင်း၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိယ၊ ဖြတ်မိကုန်ပြီ။ စ၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဆိန္နကာလေ ယေဝ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ကာလ၌သာလျှင်။ အဿ ရညော၊ ထို ဗာရာဏသီ မင်း၏။ သီသဘာဝံ၊ ဦးခေါင်း၏အဖြစ်ကို။ ဝါ- ဦးခေါင်းဖြစ်နေမှန်းကို။ ဇာနိသု၊ သိကြကုန်ပြီ။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဒိဿမာနကသရီရေနေဝ၊ ထင်ရှားသော ကိုယ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ- ကိုယ်ထင်ပြသဖြင့် သာလျှင်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ ရာဇာဘိသေကံ၊ ရာဇာဘိသေကကို။ ဝါ- မင်း၏ အဘိသိက်ကို။ ဝါ- မင်းအားအဘိသိက်သွန်းခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သုဇာတာယ

စ၊ သုဇာတာကိုသာလျှင်။ အဂ္ဂမဟေသိဌာနံ၊ မိဖုရားကြီးအရာ၌ထားခြင်းကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေပြီ။ အမစ္စာစေဝ၊ အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏ-
ဂဟပတိကာယော စ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒေဝရာဇာနံ၊
နတ်တို့၏ မင်းဖြစ်သော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ “အဓမ္မိက
ရာဇာ၊ တရားမစောင့်သော မင်းကို။ မာရိတော၊ သတ်အပ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သက္ကဒတ္တိကော၊ သိကြားပေးအပ်သော။ ဓမ္မိကရာဇာ၊
တရားစောင့်သော မင်းကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပေပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ သောမနဿပုတ္တာ၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်သည်။ အဟေသု၊ ကုန်ပြီ။

သက္ကောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတွာ၊
ရပ်၍။ “သက္ကဒတ္တိကော၊ သိကြားမင်းသည် ပေးအပ်သော။ အယံ ရာဇာ၊
ဤမင်းသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဓမ္မေန၊ တရား
သဖြင့်။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေဿတိ၊ ပြုလတ်။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ရာဇာ၊
မင်းသည်။ အဓမ္မိကော၊ တရားမစောင့် သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။
ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ အကာလေ၊ မရွာသင့်သော
ကာလ၌။ ဝဿတိ၊ ရွာ၏။ ကာလေ၊ ရွာသင့်သော ကာလ၌။ န ဝဿတိ၊ မရွာ။
ဆာတဘယံ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းဘေးသည်လည်းကောင်း။ ရောဂဘယံ၊ အနာနှိပ်စက်ခြင်း
ဘေးသည်လည်းကောင်း။ သတ္တဘယံ၊ ဓားလက်နက်ဘေးသည်လည်းကောင်း။
ဣတိ၊ သို့။ တီဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဘယာနိ၊ ဤဘေးတို့သည်။
ဥပဂတာနေဝ၊ ကပ်ရောက်လာကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
သို့။ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “အကာလေ။ပ။ ဟတော”တိ၊
ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုလေ(၏)ပြီ။

၈၈။ “အကာလေ ဝဿတိ တဿ၊ ကာလေ တဿ န ဝဿတိ။

သဂ္ဂါ စ စဝတိ ဌာနာ၊ နန္တ သော တာဝတာ ဟတော”တိ။

ဂါထာအနက် တဿ၊ ထိုတရားမစောင့် မဖြောင့်ကျင့်သော မင်း၏။ ရဇေ၊ တိုင်း
နိုင်ငံ၌။ ဒေါဝေါ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တော၊ ရွာသည်ရှိသော်။
အကာလေ၊ ကောက်တို့ မှည့်ရာကာလ ရိပ်ရာကာလ နယ်ရာကာလစသော
မလျှောက်ပတ်သော ကာလ၌။ ဝဿတိ၊ ရွာ၏။ တဿ၊ ထိုတရားမစောင့်

မဖြောင့်ကျင့်သော မင်း၏။ ရဇ္ဇေ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌။ ကာလေ၊ စိုက်ပျိုးသောကာလ
ကောက်နုသောကာလ အဖုံးကိုယူသောကာလ ဟူသော လျှောက်ပတ်သော
ကာလ၌။ န ဝဿတိ၊ မရွာ။ အဓမ္မိကရာဇာ၊ ဂတိတိမ်းပါး တရားမစောင့်သော
မင်းသည်။ သဂ္ဂါ စ ဌာနာ၊ နတ်ပြည်ကိုခြင်းမှလည်း။ စဝတိ၊ လွတ်ကင်းတတ်၏။
သော၊ ထိုတရားမစောင့်သော မင်းသည်။ တာဝတာ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှအတိုင်း
အရှည်ဖြင့်။ ဟတော နန၊ ပျက်စီးသည်မဟုတ်လော။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အကာလေတိ၊ အကာလေဟူသည်ကား။ အဓမ္မိက
ရညော၊ တရားမစောင့် မဖြောင့်ကျင့်သောမင်း၏။ ရဇ္ဇေ၊ တိုင်း၊ ခရိုင်၊ နိုင်ငံ၌။
အယုတ္တကာလေ၊ ကောက်တို့မှည့်ရာကာလ ရိပ်ရာကာလ နယ်ရာကာလစသော
မလျှောက်ပတ်သော ကာလ၌။ သဿာနံ၊ ကောက်တို့၏။ ပတ္တကာလေ ဝါ၊
မှည့်ရင့်ရာကာလ၌လည်းကောင်း။ လာယနမဒ္ဒနာဒိကာလေ ဝါ၊ ရိတ်ရာကာလ
နယ်ရာကာလ အစရှိသောကာလ၌လည်းကောင်း။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ ဝဿတိ၊
ရွာ၏။ ကာလေတိ၊ ကာလေဟူသည်ကား။ ယုတ္တပယုတ္တကာလေ၊ သင့်လျော်
လျှောက်ပတ်ရာကာလဖြစ်သော။ ဝပနကာလေ စ၊ စိုက်ပျိုးကြံ့ချရာအခါ၌
လည်းကောင်း။ တရုဏသဿကာလေ စ၊ နုသော ကောက်ရှိရာ အခါ၌
လည်းကောင်း။ ဂဗ္ဘဂ္ဂဟဏကာလေ စ၊ အုပ်ဖုံးဟူသော ကိုယ်ဝန်ယူရာအခါ၌
လည်းကောင်း။ န ဝဿတိ၊ မရွာ။ သဂ္ဂါ စ စဝတိ ဌာနာတိ၊ သဂ္ဂါ စ စဝတိ
ဌာနာ ဟူသည်ကား။ သဂ္ဂသင်္ခါတာ၊ နတ်ပြည်ဟုဆိုအပ်သော။ ဌာနာ
ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ။ စဝတိ၊ ရွှေ့လျော့ရ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အဓမ္မိကရာဇာ၊ တရားမစောင့်သော မင်းသည်။
အပ္ပဋိလာဘဝသေန၊ မရသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ။ စဝတိ
နာမ၊ ရွှေ့လျော့သည်မည်၏။ ဝါ- စုတေ၏။ ဝါ၊ တစ်နည်းကား- သဂ္ဂေပိ၊ နတ်ပြည်
၌လည်း။ ရဇ္ဇံ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တော၊ ပြုစေသော။ အဓမ္မိကရာဇာ၊
တရားမစောင့်သော မင်းသည်။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ။ စဝတိ၊ ရွှေ့လျော့ရ၏။
ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗော၊ မှတ်ထိုက်၏။ နန သော
တာဝတာ ဟတောတိ၊ နန သော တာဝတာ ဟတောဟူသည်ကား။ အဓမ္မိကော၊
တရားမစောင့်သော။ ဝါ- တရားမရှိသော။ သော ရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ ဧတ္တကေန၊
ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဟတော၊ ပျက်စီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ ဝါ၊

တစ်နည်း သော်ကား။ ဧတ္ထ၊ နန္တ တာဝတာ ဟတော ဟူသော ပါဠိ၌။ နုကာရော၊ နုအက္ခရာသည်။ ဧကံသဝါစိ၊ စင်စစ်ဟူသော အနက်ကို ဟောသော။ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဧသော၊ ဤတရားမစောင့်သော မင်းသည်။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ န ဟတော၊ ဆင်းရဲပျက်စီးရသည် မဟုတ်သေး။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ အဋ္ဌသု မဟာနိရယေသု၊ ငရဲကြီး ရှစ်ထပ်တို့၌လည်းကောင်း။ သောဠသသု၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ထပ်ကုန်သော။ ဥဿဒနိရယေသု စ၊ ဥဿဒငရဲတို့၌လည်းကောင်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ည၌ပတ်လုံး။ သော၊ ထိုတရားမစောင့်သော မင်းသည်။ ဟညိဿတိ၊ ဆင်းရဲ ပင်ပန်းရလတုံ။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒတွာ၊ ပေးပြီး၍။ အတ္တနော၊ ဤ။ ဒေဝဋ္ဌာနမေဝ၊ နေရာအရပ် ဖြစ်သော ဘုံဗိမာန်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား (၏)ပြီ။ ဗောဓိသက္ကောပိ၊ သည်လည်း။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ သဂ္ဂပုရံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပူရေသိ၊ ပြည့်စေ(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သက္ကော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိံ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒေဝဒက္ကော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ အဓမ္မိကရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ သက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ရာဟုလ မာတာ၊ ရာဟုလာ၏မယ်တော်သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ သုဇာတာ၊ သည်။ အဟော သိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ သက္ကဒတ္တိယရာဇာ၊ သိကြားပေး အပ်သော မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

စတုတ္ထာ၊ သော။ မဏိစောရဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅။ ပဗ္ဗတူပတ္ထရဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ပဗ္ဗတူပတ္ထရေ ရမေ”တိအာဒိကေန၊ “ပဗ္ဗတူ
 ပတ္ထရေ ရမေ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊
 သော။ ဣဒံ၊ ဤပဗ္ဗတူပတ္ထရဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ကောသလ
 ရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ (၏)ပြီ။
 ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ အမစ္စော၊
 အမတ်သည်။ အန္တေပူရေ၊ နန်းတွင်းသူတစ်ယောက်၌။ ပဒုဿိ ကိရ၊ မှားယွင်းလေ
 သတတ်။ ရာဇာပိ၊ ကောသလမင်းသည်လည်း။ တံ၊ ထိုအမတ်ကို။ ပရိဝိမံသမာနော၊
 စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ တထတော၊ မှန်သောအားဖြင့်။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ အာရောစေဿာမိ၊ လျှောက်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။
 “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ အန္တေပူရေ၊ နန်းတွင်းသူ
 တစ်ယောက်၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ ပဒုဿိ၊
 မှားယွင်း၏။ တဿ၊ ထိုအမတ်အား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။
 ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကောသလ
 မင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သော အမစ္စော စ၊
 ထိုအမတ်သည်လည်း။ တေ၊ သင့်အား။ ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးပြုသော အမတ်
 လော။ သာ စ ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း။ ဝါ- ကိုလည်း။ တေ၊ သင်သည်။
 ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုး အပ်သော မိန်းမသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေသလော”။ ဣတိ၊
 သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဟုတ်ပါ၏။ သော၊ ထိုအမတ်
 သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးပြု၏။ သကလံ၊ အလုံးစုံ
 သော။ ရာဇကုလံ၊ မင်းမျိုးကို။ သန္ဓာရေတိ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်၏။ သာပိ၊ ထိုမိန်းမ
 သည်လည်း။ ဝါ- ကိုလည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော။
 ဣတ္ထိ၊ မိန်းမတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။
 “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အတ္တနော၊ အား။ ဥပကာရကေသု၊ ကျေးဇူးပြုတတ်
 ကုန်သော။ သေဝကေသု စ၊ မှီဝဲခစားကုန်သော သူတို့၌လည်းကောင်း။ ပိယာသု၊
 ချစ်အပ်ကုန်သော။ ဣတ္ထိသု စ၊ မိန်းမတို့၌လည်းကောင်း။ တစ်နည်း- တထာရူပါသု၊

ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ သေဝိကာသု၊ မှီဝဲခစားကုန်သော။ ပိယာသု၊
ချစ်အပ်ကုန်သော။ ဣတ္ထိသု စ၊ မိန်းမတို့၌လည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဘိတုံ၊ ဖျက်ဆီးအံ့သောငှါ။
န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေ့၌လည်း။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။
ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။ မဇ္ဈတ္တာဝ၊
လျစ်လျူရှုကုန်သည်သာလျှင်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်
မူ၍။ တေန၊ ထိုကောသလမင်းသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မ
ဒတ္ထေ၊ မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္ထော၊
သည်။ အမစ္စကုလေ၊ အမတ်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့
ရောက်သည် ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ အတ္ထဓမ္မာနုသာသကော၊ အကျိုး
အကြောင်းကိုပြ ဆုံးမတတ်သော အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ အဿ ရညော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။
အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ အန္တေပုရေ၊ နန်းတွင်းသူ မင်းမောင်းမတစ်ယောက်၌။
ပဒုဿိ၊ ပြစ်မှား၏။ ဝါ- မှားယွင်း၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နံ၊ ထိုအမတ်ကို။ တထတော၊
မှန်သောအားဖြင့်။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “အမစ္စောပိ၊ အမတ်သည်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။
ဗဟူပကာရော၊ ကျေးဇူးများ၏။ အယံ ဣတ္ထိပိ၊ ဤမိန်းမသည်လည်း။ ဝါ- ကိုလည်း။
မေ မယာ၊ ငါသည်။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်သော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမတည်း။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်
ကုန်သော။ ဣမေပိ၊ ဤသူတို့ကိုလည်း။ နာသေတုံ၊ ဖျက်ဆီး အံ့သောငှါ။ မယာ၊
ငါသည် (ထည့်)။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။

ပဏ္ဍိတာမစွံ၊ ပညာရှိသော အမတ်ကို။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။
သဟိ တဗ္ဗံ၊ သည်းခံအပ်သည်။ သစေ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်လတ်။ ဧဝံသတိ၊
သော်။ သဟိဿာမိ၊ သည်းခံအံ့။ သဟိတဗ္ဗံ၊ သည်းခံအပ်သည်။ နော စေ
ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်လတ်။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ န သဟိဿာမိ၊ သည်းမခံ
အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊
ခေါ်စေ၍။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ “ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။
တံ၊ သင့်ကို။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။

“မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ တုမေ၊ အရှင်တို့သည်။ ပုစ္ဆထ၊ မေးကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝိဿဇေဿာမိ၊ ဖြေအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။ “ပဗ္ဗတူပတ္ထရေ။ပ။ ရက္ခိတ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၈၉။ “ပဗ္ဗတူပတ္ထရေ ရမေ၊ ဇာတာ ပေါက္ခရဏီ သိဝါ။
တံ သိင်္ဂါလော အပါပါယိ၊ ဇာနံ သီဟေန ရက္ခိတ”န္တိ။

ဂါထာအနက် ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ ရမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော။ ပဗ္ဗတူ-
ပတ္ထရေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်ခြေရင်း၌ ဖြန့်၍တည်သော မြေအပြင်၌။
သိဝါ၊ ချမ်းအေး ချိုမြိန်သော ရေနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။ ဇာတာ၊
ဖြစ်၏။ တစ်နည်း- ပေါက္ခရဏီ၊ ကြာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော မြစ်သည်။ ဇာတာ၊
ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုရေကန်ကို။ ဝါ- ထိုမြစ်ကို။ သီဟေန၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်။ ရက္ခိတံ၊
စောင့်ရှောက်အပ်၏ဟူ၍။ ဇာနံ ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ သိင်္ဂါလော၊ မြေခွေးသည်။
အပါပါယိ၊ သောက်ကောင်းသလော။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပဗ္ဗတူပတ္ထရေ ရမေတိ၊ ပဗ္ဗတူပတ္ထရေ ရမေ ဟူသည်
ကား။ ဟိမဝန္တာပဗ္ဗတပါဒေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်ခြေရင်း၌။ ပတ္ထရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဌိတေ၊
တည်သော။ အင်္ဂဏဋ္ဌာနေ၊ မြေအပြင်အရပ်၌။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊
ပဗ္ဗတူပတ္ထရေ ရမေပုဒ်၏ အနက်တည်း။ ဇာတာ ပေါက္ခရဏီ သိဝါတိ၊ ဇာတာ
ပေါက္ခရဏီ သိဝါ ဟူသည်ကား။ သိဝါ သီတလာ၊ ချမ်းအေးသော။ မရုရောဒကာ၊
ချိုမြိန်သောရေနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပေါက္ခရဏီ၊ လေးဒေါင့်ကန်သည်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။
အပိစ အပရော နယော၊ တသီးတခြား နည်းတစ်ပါးကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊
ဆိုအပ်၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တစ်နည်းကား- အပိ စ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပေါက္ခရ-
သဉ္ဇန္တာ၊ ကြာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ နဒီပိ၊ မြစ်သည်လည်း။ ပေါက္ခရဏီယေဝ၊
ပေါက္ခရဏီမည်သည်သာလျှင်တည်း။ အပါပါယီတိ၊ အပါပါယိ ဟူသည်ကား။
အပဏ္ဏတိ၊ အပဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ဥပသဂ္ဂေါ၊ ဥပသာရပုဒ်တည်း။ အပါယိ၊
သောက်ကောင်းသလော။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဇာနံ သီဟေန
ရက္ခိတန္တိ၊ ဇာနံ သီဟေန ရက္ခိတံ ဟူသည်ကား။ သီဟပရိဘောဂါ၊ ခြင်္သေ့၏
အသုံးအဆောင် ဖြစ်သော။ သာ ပေါက္ခရဏီ၊ ထိုလေးဒေါင့်ကန်ကို။ သီဟေန၊

ခြင်္သေ့သည်။ ရက္ခိတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ နံ၊ ထိုရေကန်ကို။ သော သိင်္ဂီလောပိ၊ ထိုမြေခွေးအိုသည်လည်း။ “အယံ၊ ဤလေးဒေါင့်ရေကန်ကို။ သီဟေန၊ ခြင်္သေ့သည်။ ရက္ခိတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္တော၊ သိလျက်သာလျှင်။ အပါယံ၊ သောက်ပြီ။ တံ၊ သင့်ကို။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ မညသိ၊ မှတ်ထင်သနည်း။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ပေါက္ခရဏိ၊ လေးဒေါင့်ရေကန်ကို။ ဗာလော၊ မိုက်ကန်းသော။ ဝါ- နားမလည်သော။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးအိုသည်။ သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့မှ။ အဘာယိတွာ၊ မကြောက်မူ၍။ ဝါ- မကြောက်သောကြောင့်။ ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟေမိသတ္ထော၊ သည်။ “အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဧတဿ၊ ထိုမင်း၏။ အန္တေပုရေ၊ နန်းတွင်းသူ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ ပဒုဋ္ဌော၊ မှားယွင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ “ပိဝန္တိ စေ။ပ။ ယဒိ တေ ပိယာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၉၀။ “ပိဝန္တိ စေ မဟာရာဇ၊ သာပဒါနိ မဟာနဒိ။

န တေန အနဒိ ဟောတိ၊ ခမဿု ယဒိ တေ ပိယာ”တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မဟာနဒိ၊ ကြာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပေါက္ခရဏိဟု ရအပ်သော အမည်ရှိသော မြစ်ကြီးကို။ သာ ပဒါနိ၊ မြေခွေးသာမဟုတ်သော ငှက်၊ ခွေး၊ ယုန်၊ ကြောင်၊ ကြွဲ၊ ပြောင်၊ ကျား၊ ဆင်၊ သမင် အစရှိသော သားမျိုးတို့သည်။ ပိဝန္တိ စေ၊ သောက်ကုန်စေကာမူ။ တေန၊ အများချိုး သောက်သုံးစားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သာ၊ ထိုမြစ်ကြီးသည်။ အနဒိ နာမ၊ မြစ်မမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥစ္ဆိဋ္ဌနဒိပိ၊ အကြွင်းဖြစ်သော မြစ်မည်သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သာပိ၊ ထိုလွန်ကြူးသော မိန်းမသည်လည်း။ အနိတ္ထိ၊ မိန်းမ မမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဥစ္ဆိဋ္ဌိပိ၊ ကြွင်းကျန်ဖြစ်သော မိန်းမမည်သည် လည်း။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ သာ ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမကို။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အကယ်၍ မြတ်နိုးတော်မူသည်ဖြစ်အံ့။ ခမဿု၊ သည်းခံတော်မူလော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သာပဒါနီတိ၊ သာပဒါနီဟူသည်ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သိင်္ဂီလောဝ၊ မြေခွေးသည်သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်သေး။ အဝသေသာနိ၊

မြေခွေးမှကြွင်းကုန် သော။ သုနခ(ပသဒ)သသဗိလာရမိဂါဒီနိ၊ ခွေး၊ ယုန်၊ ကြောင်၊ ကြွ၊ ပြောင်၊ ကျားသစ်၊ သမင်အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗသာပဒါနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အခြေရှိသော သတ္တဝါတို့သည်။ ပေါက္ခရသညန္တတ္တာ၊ ကြာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “ပေါက္ခရဏီ”တိ၊ “ပေါက္ခရဏီ”ဟူ၍။ လဒ္ဒ နာမံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ တံ နဒိ၊ ထိုမြစ်ကြီးကို။ ပိဝန္တိ စေ၊ သောက်ကုန်စေကာမူ။ န တေန အနဒီ ဟောတီတိ၊ န တေန အနဒီ ဟောတိ ဟူသည်ကား။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ နဒိယံ၊ မြစ်၌။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒွိပဒစတုပ္ပဒါပိ၊ အခြေနှစ်ချောင်း အခြေလေးချောင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ အဟိမစ္ဆာပိ၊ မြေ၊ ငါး၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ ပိပါသိတာ၊ ရေသိပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ- ရေဆာလောင်ငတ်မွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုမြစ်သည်။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ အနဒီ နာမ၊ မြစ် မဟုတ်သည်မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဥစ္ဆိဋ္ဌနဒီ၊ သောက်ကြွင်းသော ကျန်ဖြစ် သော မြစ်မည်သည်။ နာပိ ဟောတိ၊ ဟုတ်လည်းမဟုတ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ နဒိယာ၊ မြစ်၏။ ဝါ- မြစ်သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အား။ သာဓာရဏတာ၊ ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥစ္ဆိဋ္ဌနဒီ၊ သောက်ကြွင်းသောက်ကျန် ဖြစ်သောမြစ်သည်။ နာပိ ဟောတိ၊ ဟုတ်လည်းမဟုတ်။ နဒီ၊ မြစ်သည်။ ဝါ- မြစ်ကို။ ယေန ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသည်။ ပီတာ၊ ရေကို သောက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ န ဒုဿတိ ယထာ၊ မပျက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ပမာနှိုင်းယူ မြစ်အတူ။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ ကိလေသဝသေန၊ ကာမရာဂကိလေသာ၏အစွမ်းဖြင့်။ သာမိကံ၊ မိမိလင်ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ ကျော်လွန်ကျင့်၍။ အညေန၊ မိမိလင်မှတစ်ပါးသော အခြားသော ယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သံဝါသံ၊ မေထုနသံဝါသ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ဂတာပိ၊ သွားလာ သော်လည်း။ အနိတ္ထိ၊ မိန်းမမဟုတ်သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဟုတ်နိုင်။ ဝါ- မဖြစ်နိုင်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော သူတို့အား။ ဝါ- ယောက်ျားတို့အား။ သာဓာရဏဘာဝေန၊ ဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနိတ္ထိ၊ မိန်းမမဟုတ်သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။ ဝါ- မဟုတ်နိုင်။ ဥစ္ဆိဋ္ဌိတ္ထိ၊ ကြွင်းကျန်သော မိန်းမမည်သည်။ နာပိ ဟောတိ၊ မဟုတ်နိုင်။ ဝါ- မဖြစ်နိုင်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သြဒကန္တိကတာယ၊ မေထုန်၏ ရေဆေးခြင်းလျှင်

အဆုံးရှိသည်၏အဖြစ်၏။ သုဒ္ဓဘာဝေန၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥစ္ဆိဋ္ဌိတ္ထိ၊ အကြွင်းဖြစ်သော မိန်းမသည်။ နာပိ ဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။ ခမဿု ယဒိ တေ ပိယာတိ၊ ခမဿု ယဒိ တေ ပိယာ ဟူသည် ကား။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ တေ၊ သင်မင်းမြတ်သည်။ သာ ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ သော စ အမစ္စော၊ ထိုအမတ်သည်လည်း။ ဗဟူပကာရော၊ ကျေးဇူးများသည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည် ရှိသော်။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ခမဿု၊ သည်းခံလော့။ မဇ္ဈဘာဝေန၊ လျစ်လျူရှုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ တိဌာဟိ၊ တည်လေ လော့။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ရညော၊ မင်းအား။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ ပေး(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ သြဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ “ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပကမ္မံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။ မာကရိတ္ထ၊ မပြုကြကုန်လင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့ အားလည်း။ ခမိ၊ သည်းခံ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တေ၊ ထိုသူ တို့သည်။ သြရမိသု၊ ကြဉ်ရှောင်ကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ ဒါနာဒိနိ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဇီဝိတ-ပရိယောသာနေ၊ အသက်၏အဆုံး၌။ သဂ္ဂပုရံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပူရေသိ၊ ပြည့်စေ (၏)ပြီ။ ကောသလရာဇာပိ၊ ကောသလမင်းသည်လည်း။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤ တရားဒေသနာကို။ သုတွာ၊ နာကြား၍။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုသူတို့အားလည်း။ ခမိတွာ၊ သည်းခံ၍။ မဇ္ဈတ္ထော၊ လျစ်လျူရှုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤပဗ္ဗတုပတ္ထရဇာတ်တရား ဒေသနာတော်ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမော ဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူသနည်းဟူမူကား။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ-တုန်းက။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊

သာလျှင်။ တဒါ။ ဌံ။ ဝါ- တုန်းက။ ပဏ္ဍိတာမစ္စော၊ ပညာရှိအမတ်သည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ကုတိ၊ သမောဓာနေသိ၊ ကုတိ ကုဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ပဉ္စမာ၊ သော။ ပဗ္ဗတူပတ္ထရဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆။ ဝလာဟကဿဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ယေ န ကာဟန္တိ ဩဝါဒ”န္တိအာဒိကေန၊ “ယေ
န ကာဟန္တိ ဩဝါဒ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိ
မဏ္ဍိတံ၊ သော။ ကုဒံ၊ ဤဝလာဟကဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။
ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ သာသနာတော်၌ မပျော်ပိုက် ငြီးငွေ့
စိတ်ပျက်နေသော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ ဤ။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအံ့။
သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ သတ္တာရာ၊ သည်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။
ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏”။ ကုတိ ကုဒံ ဝစနံ၊ ဤငါကြားရသော
စကားသည်။ သစ္စံ ကိရ၊ မှန်လေသလော။ ကုတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးတော်မူအပ်သည်
ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏”။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ နားတော်
လျှောက်၍။ “ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊
ငြီးငွေ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း”။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူသည် ရှိသော်။
“ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ အလင်္ကတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်
သော။ မာတုဂါမံ၊ မိန်းမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏အစွမ်း
အားဖြင့်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ့သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏”။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ နားတော်
လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ရဟန်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘိက္ခု၊
ရဟန်း။ ဧတာ ကုတ္တိယော နာမ၊ ဤမိန်းမတို့မည်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရူပသဒ္ဓ-
ဂန္ဓရသဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ စေဝ၊ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း။ ကုတ္တိကုတ္တဝိလာသေဟိ စ၊ မိန်းမတို့၏ အမူအရာ၊ ဟန်ပန်၊
တင့်တယ်စမွယ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပုရိသေ၊ ယောက်ျားတို့ကို။
ပလောဘေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝသေ၊ အလို၌။ ကတွာ၊
လိုက်သည်ကိုပြု၍။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဥပဂတဘာဝံ၊ ကပ်ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။

ဝါ- လိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ သီလဝိနာသဉ္ဇေဝ၊ သီလ၏ပျက်စီးခြင်း သို့လည်းကောင်း။ ဓနဝိနာသဉ္ဇေ၊ ဥစ္စာ၏ပျက်စီးခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ပါပနဋ္ဌေန၊ ရောက်စေတတ်သော အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်။ “ယက္ခိနိယော”တိ၊ “ဘီလူးမတို့” ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌ လည်း။ ယက္ခိနိယော၊ ဘီလူးမတို့သည်။ ဣတ္ထိကုတ္တေန၊ မိန်းမ၏ အမှုအရာဖြင့်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ပုရိသသတ္ထံ၊ ယောက်ျားဖြစ်သော လှည်းကုန်သည်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝါဏီဇေ၊ ကုန်သည်တို့ကို။ ပလောဘေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသေ၊ အလို၌။ ကတွာ၊ လိုက်သည်ကိုပြု၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ပုရိသေ၊ ယောက်ျား တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထိုခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့ကိုလည်း။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ဥဘောဟိ ဟနုကပဿေဟိ၊ မေးပါးစောင်နှစ်ဘက်တို့မှ။ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်။ ပဉ္စရန္တေန၊ ယိုစီးစေသဖြင့်။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ပူရာပေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ခါဒိသု၊ စားကုန်ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ တမ္ပပဏ္ဏိဒိပေ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ သီရိသဝတ္ထု နာမ၊ သီရိသဝတ္ထုအမည်ရှိသော။ ယက္ခနဂရံ၊ ဘီလူးမတို့၏မြို့သည်။ အဟောသိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသီရိသဝတ္ထုအမည်ရှိသော မြို့၌။ ယက္ခိနိယော၊ ဘီလူးမ တို့သည်။ ဝသိသု၊ နေကုန်(၏)ပြီ။ တာ၊ ထိုဘီလူးမတို့သည်။ ဘိန္နနာဝါနံ၊ သဘော ပျက်ကုန်သော။ ဝါဏီဇာနံ၊ ကုန်သည်တို့၏။ အာဂတကာလေ၊ လာသော ကာလ၌။ အလင်္ကတပဋိယတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ခါဒနိယဘောဇနိယံ၊ ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူခဲ့စေကုန်၍။ ဒါသိဂဏပရိဝုတာ၊ ကျွန်အပေါင်း ခြံရံကုန်လျက်။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ အင်္ဂေန၊ ရင်ခွင်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ချီကုန်၍။ ဝါဏီဇေ၊ ကုန်သည်တို့(ကို)သို့။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ကုန်သည်တို့အား။ “မနုဿာဝါသံ၊ လူတို့၏ နေရာအရပ်သို့။ အာဂတာ၊ ရောက်လာကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗာနနတ္ထံ၊ သိစိမ့်သော ငှါ။ ဝါ- သိရခြင်းအကျိုးငှါ။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ကသိဂေါရက္ခာဒိနိ၊ လယ်ထွန်ခြင်း နွားကျောင်းခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တေ၊ ပြုကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂေါဂဏေ၊ နွားအပေါင်းကို

လည်းကောင်း။ သုနခေ၊ ခွေးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒီနိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့ကို။ ဒဿန္တိ၊ ပြကုန်၏။ ဝါဏိဇာနံ၊ ကုန်သည်တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ “ဣမံ ယာဂုံ၊ ဤယာဂုကို။ ပိဝထ၊ သောက်ကြ ကုန်လော့။ ဣမံ ဘတ္တံ၊ ဤထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇထ၊ စားကြကုန်လော့။ ဣမံ ခါဒနိယံ၊ ဤခဲဖွယ်ကို။ ခါဒထ၊ ခဲစားကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ အဇာနန္တာ၊ မသိကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တာဟိ၊ ထိုဘီလူးမတို့သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝါ- ထို့နောင်မှ။ တေသံ၊ ထိုကုန်သည် တို့၏။ ခါဒိတွာ၊ ခဲကုန်၍။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားကုန်၍။ ပိဝိတွာ၊ သောက်ကုန်၍။ ဝိဿမိတ ကာလေ၊ အပင်အပန်းဖြေသော ကာလ၌။ ပဋိသန္တာရံ၊ ပျူငှါလောကဝတ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝါသိကာ၊ နေကုန်သောသူ တို့နည်း။ ကုတော၊ ဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတာ၊ လာကြကုန်သနည်း။ ကဟံ၊ ဘယ် အရပ်သို့။ ဂစ္ဆိဿထ၊ သွားကြကုန်အံ့နည်း။ ကေန ကမ္ပေန၊ ဘယ်အမှုကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတာ၊ လာကြကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ “ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ “ဘိန္နနာဝါ၊ လှေပျက်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတာ၊ လာကြသည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “အယျာ၊ အမောင်တို့။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ နာဝံ၊ လှေကို။ အဘိရဟိတွာ၊ စီး၍။ ဂတာနံ၊ သွားကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သာမိကာနမ္ပိ၊ လင်တို့အားလည်း။ တီဏိ သံဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့သည်။ အတိက္ကန္တာနိ၊ လွန်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုငါတို့၏ လင်တို့သည်။ မတာ၊ သေကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတံ။ တုမ္ပေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဝါဏိဇာယေဝ၊ ကုန်သည်တို့ပင်လျှင်တည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်း၌အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆိုကုန်၍။ တေ ဝါဏိဇေ၊ ထိုကုန်သည် တို့ကို။ ဣတ္ထိကုတ္တ ဟာဝဘာဝဝိလာသေဟိ၊ မိန်းမ၏အသွင်အပြင် မိန်းမ၏ အဖြစ်ဖြင့် တင့်တယ်စမွယ်ခြင်း တို့ဖြင့်။ ပလောဘေတွာ၊ ပြားယောင်းကုန်၍။ ယက္ခနဂရံ၊ ဘီလူးတို့၏ မြို့သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်ကုန်၍။ ပဌမဂဟိတာ၊ ရှေးဦးစွာ ယူအပ်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိကုန်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ တေ၊ ထိုရှေးဦးစွာ ယူအပ်ကုန်သော လူတို့ကို။ ဒေဝသင်္ခလိကာယ၊

နတ်တို့၏သံခြေကျဉ်းတို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ကုန်၍။ ကာရဏယရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ ပက္ခိပန္နိ၊ ထည့်ကုန်၏။ ဝါ- သွင်းကုန်၏။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝသနဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ ဘိန္နနာဝေ၊ သင်္ဘောပျက်ကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ အလဘန္တိယော ပန၊ မရကုန်မှုကား။ ပရတော၊ ထိုမှာဘက်မှ။ ကလျာဏံ၊ ကလျာဏီ မြစ်တိုင်အောင်။ ဩရတော၊ ဤမှာဘက်မှ။ နာဂဒိပံ၊ နာဂဒိပတိုင်အောင်။ ဣတိဇဝံ၊ ဤသို့။ သမုဒ္ဒတီရံ၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းကို။ အနုသဉ္စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ တာသံ၊ ထိုဘီလူးမတို့၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဘိန္နနာဝါ၊ သင်္ဘောပျက်ကုန်သော။ ဝါ- ပျက်သော သင်္ဘောရှိကုန်သော။ ဝါဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ တာသံ၊ ထိုဘီလူးမတို့၏။ နဂရသမိပေ၊ မြို့အနီး၌။ ဥတ္တရိသု၊ ကူးကြကုန်၏။ တာ၊ ထိုဘီလူးမတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုငါးရာကုန်သော ကုန်သည်တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ ပလောဘေတွာ၊ ဖြားယောင်းကုန်၍။ ယက္ခနဂရံ၊ ဘီလူးမတို့၏မြို့သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်ကုန်၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်ကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဒေဝ သင်္ခလိကာယ၊ နတ်တို့သံခြေချင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ နှောင်ဖွဲ့ကုန်၍။ ကာရဏယရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်ကုန်၍။ ဝါ- သွင်းကုန်၍။ ဇေဋ္ဌကယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမအကြီးသည်။ ဇေဋ္ဌက ဝါဏီဇံ၊ ကုန်သည်အကြီးကို။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ဘီလူးမတို့သည်။ သေသေ၊ ကြွင်းကုန်သော ကုန်သည်တို့ကို။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ တာ ယက္ခိနိ ယော၊ ထိုဘီလူးမတို့သည်။ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာကုန်သော။ တေ ဝါဏီဇေ၊ ထိုကုန်သည်တို့ကို။ အတ္တနော၊ ၏။ သာမိကေ၊ လင်တို့ကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ သာ ဇေဋ္ဌက ယက္ခိနိ၊ ထိုဘီလူးမအကြီးသည်။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ ဝါဏီဇေ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဥပဂတေ၊ ကပ်ရောက် သည်ရှိသော်။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ ဂန္တာ၊ သွားပြီး၍။ ကာရဏယရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ မံသံ၊ လူသားကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ သေသာပိ၊ ကြွင်းကုန်သော ဘီလူးမတို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ဝါ- ထိုဘီလူးမကြီးအတူသာလျှင်။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဇေဋ္ဌယက္ခိနိယာ၊ ဘီလူးမကြီးသည်။ မနုဿမံသံ၊ လူသားကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ အာဂတ ကာလေ၊ လာသော ကာလ၌။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ သီတလံ၊ အေးသည်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေဋ္ဌဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်ကြီးသည်။ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ တဿာ၊ ထိုဘီလူးမ၏။ ယက္ခိနိဘာဝံ၊ ဘီလူး၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ “ပဉ္စသတော၊ ငါးရာကုန်သော။ ဣမာ၊ ဤမိန်းမတို့သည်။ ယက္ခိနိယော၊ ဘီလူးမတို့သည်သာ။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ပလာယိတုံ၊ ပြေးအံ့သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ၌။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကသာလျှင်။ မုခဓောဝနတ္ထာယ၊ မျက်နှာသစ်အံ့သောငှါ။ ဂန္တော၊ သွားလေ၍။ သေသဝါဏိဇာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော ကုန်သည် တို့အား။ “ဘော၊ အို. . အချင်း။ ဣမာ၊ ဤမိန်းမတို့သည်။ ယက္ခိနိယော၊ ဘီလူးမတို့တည်း။ န မနုဿိတ္ထိယော၊ လူမိန်းမတို့မဟုတ်ကုန်။ အညေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဘိန္နနာဝါနံ၊ သင်္ဘောပျက်ကုန်သော ကုန်သည်တို့၏။ အာဂတကာလေ၊ လာသော ကာလ၌။ တေ၊ ထိုသင်္ဘောပျက်သော လူတို့ကို။ သာမိကေ၊ လင်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြုလုပ်၍။ အမေပိ၊ ငါတို့ကိုလည်း။ ခါဒိဿန္တိ၊ စားကုန်လတ်။ ဧထ၊ လာကြကုန်လော့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ပလာယိဿာမ၊ ပြေးကြကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြားပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တေသု ပဉ္စသတေသု၊ ထိုငါးရာကုန်သော ကုန်သည်တို့တွင်။ အမုတေယျသတာ၊ နှစ်ရာငါးကျိပ်ကုန်သော ကုန်သည်တို့သည်။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧတာ၊ ဤမိန်းမတို့ကို။ ဝိဇဟိတုံ၊ စွန့်အံ့သောငှါ။ န သက္ခိဿာမ၊ မတတ်နိုင် ကုန်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်သာ။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ န ပလာယိဿာမ၊ မပြေးကြကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဇေဋ္ဌဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်ကြီးသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝစနကရေ၊ စကားကို လိုက်နာကုန်သော။ အမုတေယျ သတေ၊ နှစ်ရာငါးကျိပ်ကုန်သော ကုန်သည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍။ တာသံ၊ ထိုဘီလူးမ တို့မှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပလာယိ၊ ပြေးပြီ။

တသ္မိံ ပန ကာလေ၊ ထိုကာလ၌ကား။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဝလာဟကဿ၊ ယောနိယံ၊ ဝလာဟကမြင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗသေတော၊ ကိုယ်အလုံးဖြူ၏။ ကာဠသိသော၊ ညိုသော ဦးခေါင်းရှိ၏။ မုဉ္ဇကေသော၊ ဖြူဆံ့ မြက်ကဲ့သို့သော လည်ဆံရှိ၏။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဝေဟာသင်္ဂမော၊ ကောင်းကင်သို့

ပျံသွားနိုင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုဝလာဟကမြင်းသည်။ ဟိမဝန္တတော၊ ဟိမဝန္တာမှ။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍။ တမ္ပပဏ္ဍိဒီပံ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ တတ္ထ တမ္ပပဏ္ဍိသရေ၊ ထိုသီဟိုဠ်ကျွန်း ရေအိုင်၌။ ပလ္လလေ၊ ညွှန်ပျောင်း၌။ သယံ ဇာတသာလိ၊ အလိုလိုသာလျှင်ရောက်သော သလေး စပါးကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တော စ၊ သွားသည် ရှိသော်လည်း။ သော၊ ထိုဝလာဟကမြင်းမင်းသည်။ “ဇနပဒံ၊ ဇမ္ဗူဒိပံဇနပုဒ်သို့။ ဂန္တကာမာ၊ သွားလိုသောသူတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော”။ ဣတိ၊ သို့။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ကရုဏာပရိဘာဝိတံ၊ ကရုဏာသည် ထုံမွမ်းအပ်သော။ မာနုသိ၊ လူ၌ဖြစ်သော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုနှစ်ရာငါးကျိပ်ကုန်သော ကုန်သည်တို့သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသို့ ကပ်ကုန်၍။ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။ “သာမိ၊ အရှင်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဇနပဒံ၊ သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ မယံ၊ ငါ၏။ ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုန်းသို့။ အဘိရုဟထ၊ တက်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ အဘိရုဟံသု၊ တက်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသူတို့တွင်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ ဝါလဓိ၊ အမြီးကို။ ဂဏှိသု၊ ဆွဲယူကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ ကုန်သောသူတို့သည်။ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီကုန်၍။ အဋ္ဌသုယေဝ၊ တည်ကုန်သလျှင်ကတည်း။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီကုန်၍။ ဌိတေ၊ တည်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အမုတေယျ သတေ၊ နှစ်ရာငါးကျိပ်ကုန်သော။ တေ ဝါဏီဇေ၊ ထိုကုန်သည်တို့ကို။ အတ္တနော၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ သကသက-ဌာနေသု၊ မိမိ မိမိတို့၏နေရာအရပ်တို့၌။ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တာပိ ခေါ ယက္ခိနိယော၊ ထိုဘီလူးမ တို့သည်လည်း။ အညေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သော ကုန်သည်တို့၏။ အာဂတကာလေ၊ လာသော ကာလ၌။ တတ္ထ၊ ထိုဘီလူးမတို့၏မြို့၌။ ဩဟိနကေ၊ ကျန်ရစ်ကုန်သော။ အမုတေယျသတေ၊ နှစ်ရာငါးကျိပ်ကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဝမိတွာ၊ သတ်၍။ ခါဒိသု၊ စားကုန်ပြီ။

သတ္တာ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယက္ခိနီနံ၊ ဘီလူးတို့၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဂတာ၊ လိုက်ကုန်သော။ တေ ဝါဏိဇာ၊ ထိုနှစ်ရာ ငါးကျိပ်ကုန်သော ကုန်သည်တို့သည်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ ယထာ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝလာဟကဿရာဇဿ၊ ဝလာဟကမြင်းမြတ်၏။ ဝစနကရာ၊ စကားကို လိုက်နာကုန်သော။ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ သကသကဌာနေသု၊ မိမိ မိမိတို့၏ တည်ရာအရပ်တို့၌။ ပတိဋ္ဌိတာ ယထာ၊ တည်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရား ရှင်တို့၏။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အကရောန္တာ၊ မနာယူကုန်သော။ ဝါ- မလိုက်နာ ကုန်သော။ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းယောက်ျားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိယောပိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပါသကာပိ၊ ဒါယကာယောက်ျား တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပါသိကာယာပိ၊ ဒါယိကာမတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စဝိဗေဒနန္တု ကမ္မကရဏဌာနာဒိသု၊ ငါးပါးအပြားရှိသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်ခြင်းအမှုကို ပြုရာအရပ် အစရှိကုန်သော။ စတူသု၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေသု၊ အပါယ်ဘုံတို့၌။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခသို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက် ကုန်၏။ ပန၊ အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုအံ့။ ဩဝါဒကရာ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတိုင်းကျင့်ကုန်သော သူတို့သည်ကား။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော ဂဟပတိ မဟာသလ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ၊ ခတ္တိယမဟာသာလဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ကုသလသမ္ပတ္တိယော စ၊ ကုသိုလ်၏ပြည့်စုံခြင်းဟူသော သူကြွယ်မျိုးတို့သို့ လည်းကောင်း။ ဆကာမသဂ္ဂေ၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည် ခြောက်ထပ်တို့သို့ လည်းကောင်း။ ဝိသတိဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှစ်ဆယ်တို့သို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာနိ ဌာနာနိ စ၊ ဤအရပ်တို့သို့လည်း။ ပတွာ၊ ရောက်ကုန်၍။ အမတမဟာနိဗ္ဗာနံ၊ သေခြင်းကင်းရာ မဟာနိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်သော်မူ၍။ အဘိသမ္ပဒေ၊ ဘုရား ဖြစ်တော် မူသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ “ယေ န ကာဟန္တိ။ပ။ ဝါဏိဇာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူ၏။

၉၁။ “ယေ န ကာဟန္တိ ဩဝါဒံ၊ နရာ ဗုဒ္ဓေန ဒေသိတံ။

ဗျသနံ တေ ဂမိဿန္တိ၊ ရက္ခသီဟိဝ ဝါဏိဇာ။

ဂါထာအနက် ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယေ န ရာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေန၊ သဗ္ဗညု
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သြဝါဒံ၊
 အဆုံးအမကို။ န ကာဟန္တိ၊ န ကရိဿန္တိ၊ မပြုကုန်လတံ၊ မလိုက်နာကုန်လတံ၊
 မကျင့်ကုန်လတံ။ တေ န ရာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ရက္ခသီဟိ၊ ဘီလူးမတို့သည်။
 ပလောဘိတာ၊ ဖြားယောင်းအပ်ကုန်သော။ ဝါဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ ဗျသနံ၊
 ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်ဖူးသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။
 ဗျသနံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတံ။

၉၂။ ယေ စ ကာဟန္တိ သြဝါဒံ၊ န ရာ ဗုဒ္ဓေန ဒေသိတံ။
 သောတ္ထိံ ပါရံ ဂမိဿန္တိ၊ ဝလာဟေနေဝ ဝါဏီဇာ”။

ဂါထာအနက် ယေ န ရာ စ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓေန၊ သဗ္ဗညု
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သြဝါဒံ၊
 အဆုံးအမကို။ ကာဟန္တိ၊ ပြုကုန်လတံ။ တေ န ရာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝလာဟေန၊
 ဝလာဟကမြင်းမြတ်သည်။ အာဂစ္ဆထ၊ လာကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုဝလာဟကမြင်းမြတ်၏။ ဝစနကရာ၊ စကားကို
 လိုက်နာကုန်သော။ ဝါဏီဇာ ဣဝ၊ ကုန်သည်တို့ကဲ့သို့။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာစွာ။
 ပါရံ၊ သံသရာ၏ ထိုမှာဘက်ကမ်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတံ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယေ န ကာဟန္တိတိ၊ ယေ န ကာဟန္တိဟူသည်ကား။
 ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ န ကရိဿန္တိ၊ အဆုံးအမကို မပြုကျင့် မလိုက်နာကုန်
 လတံ။ ဗျသနံ တေ ဂမိဿန္တိတိ၊ ဗျသနံ တေ ဂမိဿန္တိဟူသည်ကား။ တေ၊
 ထိုအဆုံးအမကို မလိုက်နာ ကုန်သောသူတို့သည်။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော
 ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန် လတံ။ ရက္ခသီဟိဝ ဝါဏီဇာတိ၊
 ရက္ခသီဟိဝ ဝါဏီဇာဟူသည်ကား။ ရက္ခသီဟိ၊ ဘီလူးမတို့သည်။ ပလောဘိတ-
 ဝါဏီဇာ ဝိယ၊ ဖြားယောင်းအပ်သော ကုန်သည်တို့ကဲ့သို့။ သောတ္ထိံ ပါရံ
 ဂမိဿန္တိတိ၊ သောတ္ထိံ ပါရံ ဂမိဿန္တိဟူသည်ကား။ အနန္တရာယေန၊ အန္တရာယ်
 မရှိသဖြင့်။ ဝါ- အန္တရာယ်ကင်းသဖြင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ရာဂအပူစသည် ငြိမ်းအေးရာမှန်
 မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတံ။ ဝလာဟေနေဝ ဝါဏီဇာတိ၊
 ဝလာဟေနေဝ ဝါဏီဇာဟူသည်ကား။ ဝလာဟေနေဝ၊ ဝလာဟကမြင်းမြတ်သည်။

“အာဂစ္ဆထ၊ လာကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။ တဿ၊ ထိုဝလာဟကမြင်းမြတ် ၏။ ဝစနကရာ၊ စကားကို လိုက်နာကုန်သော။ ဝါဏိဇာ ဝိယ၊ ကုန်သည်တို့ကဲ့သို့။ ဟိ၊ ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြဦးအံ့။ တေ၊ ထိုနှစ်ရာ ငါးကျိပ်ကုန်သော ကုန်သည်တို့သည်။ သမုဒ္ဒပါရံ၊ သမုဒ္ဒရာတစ်ဘက်ကမ်းသို့။ ဂန္တာ၊ ရောက်ကုန်၍။ သကသကဌာနံ၊ မိမိမိတို့၏ နေရာအရပ်သို့။ အဂမံသု ယထာ၊ ရောက်ကြကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထို့အတူ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာသိမြင် ဘုရားရှင်တို့၏။ သြဝါဒကရာ၊ အဆုံးအမကို လိုက်နာကုန်သောသူတို့သည်။ “သံသာရပါရံ၊ သံသရာ၏တစ်ဘက်ကမ်းဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ ငြိမ်းအေးရာမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အမတမဟာနိဗ္ဗာနေန၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာန်ဖြင့်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာတော်၏။ ဣဋ္ဌံ၊ အထွတ်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူတော်မူပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာကိုပြသည်၏အဆုံး၌။ ဥက္ကဏှိတဘိက္ခု၊ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလ၊ သကဒါဂါမိဖလ၊ အနာဂါမိဖလ၊ အရဟတ္တဖလာနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၊ အနာဂါမိဖိုလ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်တို့သို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ “ဧတရဟိ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ဘုရားပရိသတ်တို့သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ဝလာ ဟကဿ ရာဇဿ၊ ဝလာဟကမြင်း မင်းမြတ်၏။ ဝစနကရာ၊ စကားကို လိုက်နာကုန်သော။ အမုတေယျသတာ၊ နှစ်ရာငါးကျိပ်ကုန်သော။ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဝလာဟကဿ- ရာဇာ၊ ဝလာဟကမြင်း မင်းမြတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဆဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ ဝလာဟကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇။ မိတ္တာမိတ္တဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “န နံ ဥမှယ တေ ဒိသွာ”တိအာဒိကေန၊ “န နံ ဥမှယတေ ဒိသွာ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤမိတ္တာမိတ္တဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ အညတရံ၊ မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ အညတရော၊ မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “မယာ၊ ငါသည်။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ ငါ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ န ကုဇ္ဈိဿတိ၊ အမျက်မထွက်လတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဝတ္ထုခဏ္ဍံ၊ အဝတ်ပိုင်းကို။ ဝိဿာသေန၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ(ပြီးလျှင်)၍။ ဥပါဟနတ္ထဝိကံ၊ ဖိနပ်အိတ် ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို။ အာပုစ္ဆိ၊ ပန်ကြား(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တံ၊ ထိုတပည့်ကို။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ “ကိ ကာရဏာ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ ဂဏှိ၊ ယူသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ န ကုဇ္ဈိဿတိ၊ အမျက်မထွက်လတ်။ ဣတိ၊ သို့။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဝိဿာသေန၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ ဂဏှာမိ၊ ယူမိပေ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ တုယံ၊ သင့်အား။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝိဿာသော နာမ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိဖူးသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဌဟိတွာ၊ ထ(ပြီးလျှင်) ၍။ ပဟရိ၊ သတ်ပုတ်(၏)ပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သာ ကိရိယာ၊ ထိုအမှုအရာသည်။ ဘိက္ခု၊ သု၊ တို့၌။ ပါကဋာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ဌံ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ဌံ။ ကထံ၊ ကို။ “အာဝုသော၊ တို့။ အသုကော၊ ဤ အမည်ရှိသော။ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဆရာအား။ ဝိဿာသေန၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ ဝတ္ထုခဏ္ဍံ၊ အဝတ်လွှာအပိုင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥပါဟနတ္ထဝိကံ၊ ဖိနပ်အိတ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ နံ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်ကို။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဆရာသည်။ “ကော၊ အဘယ်သူသည်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ တုယံ၊ သင့်အား။ ဝိဿာသော နာမ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဌဟိတွာ၊ ထ၍။ ပဟရိ၊ ရိုက်ပုတ်(၏)ပြီ။

သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ကြွလာတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ ကာယ၊ အဘယ် မည်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကြပါကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ ဧသ ဧသော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေန၊ အတူနေတပည့်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အဝိဿာသိကော၊ အကျွမ်းမဝင်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ အဝိဿာသိကောယေဝ၊ အကျွမ်းမဝင်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကာသိရဌေ၊ ကာသိတိုင်း၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည် ရှိသော်။ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ၍။ အဘိညာ စ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယော စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဂဏသတ္တာ၊ ရသေ့အပေါင်းတို့၏ ဆရာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာ အရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ တသ္မိ ဣသိဂဏော၊ ထိုရသေ့တို့၏အပေါင်း ဌ။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ဝစနံ၊ ကို။ အကတွာ၊ မလိုက်နာမူ၍။ ဧကံ၊ တစ်စီးသော။ မတမာတိကံ၊ အမိသေသော။ ဟတ္ထိပေါတကံ၊ ဆင်ငယ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိ၊ မွေး(၏)ပြီ။ ဝါ- သုတ်သင်ကျွေးမွေးပြီ။ အထ၊ ဌ။ နံ၊ ထိုရသေ့ကို။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ ဝုဒ္ဓိပ္ပတ္တော၊ ကြီးပြင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ(၏)ပြီ။ တဿ၊ ထိုရသေ့၏။ သရီရကိစ္စံ၊ အလောင်းကောင်သဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣသိဂဏော၊ ရသေ့ အပေါင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ မိတ္တဘာဝေါ ဝါ၊ အဆွခင်ပွန်း၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အမိတ္တဘာဝေါ ဝါ၊ ရန်သူ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ သက္ကာ နုခေါ၊ တတ်ကောင်းအံ့နည်း။” ဣတိ၊

သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “ဣမိနာ စ ဣမိနာ စ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ မိတ္တဘာဝေါ ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အမိတ္တဘာဝေါ ဝါ၊ ရန်သူ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိတုံ၊ သိအံ့သောငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာစိက္ခန္တော၊ ပြောကြားလိုရကား။ “န နံ ဥမှယတေ။ပ။ ပဏ္ဍိတော”တိ၊ ဟူ၍။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၉၃။ “န နံ ဥမှယတေ ဒိသွာ၊ န စ နံ ပဋိနန္ဒတိ။
စက္ခုနိ စဿ ဒဒါတိ၊ ပဋိလောမဉ္ဇ ဝတ္တတိ။

ဂါထာအနက် ဘော တာပသာ၊ အိုရသေတို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယဿ၊ အကြင် သူ၏။ အမိတ္တော၊ ရန်သူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရန်သူဖြစ်သော သူသည်။ နံ၊ ထိုရန်ဘက်ဖြစ်သသူကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ န ဥမှယတေ၊ မပြုံးရွှင်။ အဿ၊ ထိုရန်ဘက်ဖြစ်သသူ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာစ၊ ကြား၍လည်း။ နံ၊ ရန်ဘက် ဖြစ်သသူကို။ န ပဋိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ အဿ၊ ထိုရန်ဘက်ဖြစ်သသူအား။ စက္ခုနိ၊ ဆိုင်၍ ကြည့်သော မျက်စိတို့ကို။ န ဒဒါတိ၊ မပေး။ အဿ၊ ထိုရန်ဘက်ဖြစ်သသူ၏။ ပဋိလောမဉ္ဇ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုလည်း။ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။

၉၄။ ဧတေ ဘဝန္တိ အာကာရာ၊ အမိတ္တသို့ ပတိဋ္ဌိတာ။
ယေဟိ အမိတ္တံ ဇာနေယျ၊ ဒိသွာ သုတွာ စ ပဏ္ဍိတော”တိ။

ဂါထာအနက် ယေဟိ၊ အကြင်မပြုံးမရွှင်ခြင်းအစရှိသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ တာနိ၊ ထိုမပြုံးမရွှင်ခြင်းအစရှိသော အကြောင်းတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍လည်းကောင်း။ သုတွာ စ၊ ကြား၍လည်းကောင်း။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အမိတ္တော၊ ရန်သူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အမိတ္တံ၊ ရန်သူကို။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဧတေ အာကာရာ၊ မြင်၍ မပြုံး မရွှင်ခြင်း အစရှိသော အကြောင်းတို့သည်။ အမိတ္တသို့၊ ရန်သူ၌။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ န နံ ဥမှယ တေ ဒိသွာတိ၊ န နံ ဥမှယ တေ ဒိသွာ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။

ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ အမိတ္တော၊ ရန်သူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
 ထိုရန်သူဖြစ်သော သူသည်။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုရန်ဘက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒိသွာ၊
 မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရ၍။ န ဥမှယတေ၊ မပြုံး။ ဟသိတံ၊ သာသာညင်းညင်း
 ပြုံးရယ်ခြင်းကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ပဟဋ္ဌာ ကာရံ၊ အပြားအားဖြင့် ပြုံးရယ်သော
 အခြင်းအရာကို။ န ဒဿေတိ၊ မပြု။ ဝါ- မတွေ့မြင်ရ။ န စ နံ ပဋိနန္ဒတီတိ၊ န စ
 နံ ပဋိနန္ဒတိဟူသည်ကား။ တဿ၊ ထိုရန်ဘက် ဖြစ်သောသူ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။
 သုတွာပိ၊ ကြားရ၍လည်း။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုရန်ဘက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န ပဋိနန္ဒတိ၊
 မနှစ်သက်။ သာဓု၊ ကောင်းလေစွ။ တယာ၊ သင်သည်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ
 ဆိုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ န စာနုမောဒတိ၊ ဝမ်းလည်း ဝမ်းမမြောက်။ စက္ခုနိ စဿ
 န ဒဒါတီတိ၊ စက္ခုနိ စဿ န ဒဒါတိဟူသည်ကား။ စက္ခုနာ၊ မိမိမျက်စိနှင့်။ စက္ခု၊
 သူ၏မျက်စိကို။ အာဟစ္စ၊ ဆိုက်၍။ ဝါ- ထိခိုက်၍။ ပဋိမုခေါ၊ ရှေးရှုသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍။ န ဩလောကေတိ၊ မကြည့်။ အညတော၊ အခြားတစ်ပါးအားဖြင့်။ စက္ခုနိ၊
 တို့ကို။ ဟရတိ၊ ဆောင်၏။ ဝါ- မျက်နှာလွှဲနေ၏။ ပဋိလောမဉ္ဇ ဝတ္တတီတိ၊
 ပဋိလောမဉ္ဇ ဝတ္တတိ ဟူသည်ကား။ တဿ၊ ထိုရန်ဘက်ဖြစ်သော သူ၏။
 ကာယကမ္မမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝစီကမ္မမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ န ရောစတိ၊
 မနှစ်သက်။ ပဋိလောမဂါဟံ၊ အပြန်အားဖြင့် ယူခြင်းကို။ ပစ္စနီကဂါဟံ၊
 ဆန့်ကျင်ဘက်ယူခြင်းကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ အာကာရာတိ၊ အာကာရာ ဟူသည်
 ကား။ ကာရဏာနိ၊ မြင်၍ မပြုံးမရွှင်ခြင်းစသော အကြောင်းတို့ကို။ ယေဟိ
 အမိတ္တန္တိ၊ ယေဟိ အမိတ္တံဟူသည်ကား။ ယေဟိ ကာရဏေဟိ၊ အကြင်မပြုံး
 မရွှင်ခြင်းစသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ တာနိ ကာရဏာနိ၊ ထို မပြုံးမရွှင်ခြင်း
 အစရှိသော အကြောင်းတို့ကို။ ဒိသွာ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ သုတွာ စ၊ ၍
 လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ “အယံ ဤသူသည်။
 မေ၊ ငါ၏။ အမိတ္တော၊ ရန်သူတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ တတော၊
 ထို မပြုံးမရွှင်ခြင်းအစရှိသော အကြောင်းတို့မှ။ ဝိပရီတေဟိ ပန၊
 ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့သည်ကား။ ဝါ- အပြန်တို့သည်ကား။ မိတ္တဘာဝေါ၊ မိတ်ဆွေ
 ခင်ပွန်း၏အဖြစ်ကို။ ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝါ- သိလေ။ ဣတိအယံ၊ ကား။
 အတ္တော၊ တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မိတ္တာမိတ္တဘာဝကာရဏာနိ၊ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ခြင်း ရန်သူဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းတို့ကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ပြောကြား၍။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့ လားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေတပည့်သည်။ တဒါ၊ ဌ။ ဟတ္ထိပေါသကတာပသော၊ ဆင်ငယ်ကို မွေးသော ရသေ့သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဆရာသည်။ တဒါ၊ ဌ။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ငါဘုရားပရိသတ်တို့သည်။ တဒါ၊ ဌ။ ဣသိဂဏော၊ ရသေ့ အပေါင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌ။ ဂဏသတ္တာ၊ ရသေ့အပေါင်းတို့၏ ဆရာသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

သတ္တမာ၊ သော။ မိတ္တာမိတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈။ ရာဇဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ပဝါသာ အာဂတော တာတာ”တိအာဒိကေန၊ “ပဝါသာ အာဂတော တာတာ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤရာဇဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ သတ္တာရာ၊ သည်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော ကိရ၊ ငြီးငွေ့သတတ်။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ သစ္စံ ကိရ၊ မှန်သလော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ နားတော်လျှောက်၍။ “ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ့သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ “ဧကံ၊

တစ်ယောက်သော။ အလင်္ကတက္ကတ္ထိ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော မိန်းမကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ့သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ န၊ ထိုရဟန်းကို။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မာတုဂါမော နာမ၊ မိန်းမမည်သည်ကို။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ရှောက်အံ့သောငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဂေဟသာမိကာ၊ အိမ်ရှင်ယောက်ျားတို့သည်။ ဒေါဝါရိကေ၊ တံခါးစောင့်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ရက္ခန္တပိ၊ စောင့်ရှောက် ကုန်သော်လည်း။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ရှောက် အံ့သောငှါ။ န သက္ခိသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တေ၊ သင့်အား။ ကုတ္တိယာ၊ မိန်းမဖြင့်။ ကိ၊ ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ လဒ္ဓိပိ၊ ရအပ်သော်လည်း။ သာ၊ ထိုမိန်းမကို။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ရှောက်အံ့သောငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သုဝယောနိယံ၊ ကျေး မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုကျေးသားအား။ “ရာဇော”တိ၊ “ရာဇ”ဟူသော။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်(၏)ပြီ။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း ကျေးသား၏။ ကနိဋ္ဌဘာတာ ပန၊ ညီငယ်ကျေးသားသည်ကား။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ နာမ၊ ပေါဋ္ဌပါဒအမည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ ဥဘောပိ၊ ထိုကျေးသားညီနောင် နှစ်ခုတို့သည်လည်း။ ကရုဏကာလေယေဝ၊ ငယ်သော ကာလကသာလျှင်။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ လုဒ္ဓကော၊ မုဆိုးသည်။ ဂဟေတွာ၊ ယူခဲ့၍။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ အညတရဿ၊ မထင်ရှားသော ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား။ အဒါသိ၊ ပေး(၏)ပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တေ၊ ထိုကျေးသားညီနောင်တို့ကို။ ပုတ္တဌာနေ၊ သားအရာ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပဋိဇ္ဇိ၊ မွေး၏။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ဗြာဟ္မဏီ ပန၊ ပုဏ္ဏေးမသည်ကား။ အရက္ခိတာ၊ မစောင့်ရှောက် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား သည်။ ဝေါဟာရကရုဏတ္ထာယ၊ ကုန်သွယ်အံ့သောငှါ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိ သော်။ တေသုဝ ပေါသကော၊ ထိုကျေးသားငယ်တို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေါဟာရကရုဏတ္ထာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့။ ကာလေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဝိကာလေ ဝါ၊

ကာလမဟုတ်သည်၌လည်းကောင်း။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ မာတု၊ အမိပုဏ္ဏေးမသည်။ ကရဏကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ သြလောကေယျထ၊ ကြည့်ရှုရစ်ကြကုန်။ အညဿ၊ တစ်ပါးသော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ ဂမနဘာဝံ ဝါ၊ ရောက်လာသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အဂမနဘာဝံ ဝါ၊ မရောက် လာသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနေယျထ၊ သိအောင်ပြုရစ်ကြကုန်လော့။ က္လုတိ၊ သို့။ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမကို။ သုဝပေါတကာနံ၊ ကျေးသားငယ်တို့ကို။ ပဋိစ္စာပေတွာ၊ အပ်နှင်းခဲ့၍။ အဂမာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏေးမသည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ နိက္ခန္တကာလတော၊ ထွက်သွားသော ကာလမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အနာစာရံ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ကို။ စရိ၊ ကျင့်၏။ ရတ္တိမ္ပိ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း။ ဒိဝါပိ၊ နေ့၌လည်းကောင်း။ အာဂစ္ဆန္တာနဉ္စ၊ လာကုန်သော ယောက်ျားတို့၏လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တာနဉ္စ၊ သွားကုန်သော ယောက်ျားတို့၏လည်းကောင်း။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ ပေါဋ္ဌပါဒသည်။ ရာဇံ၊ ရာဇကို။ ပုစ္ဆိ၊ ပန်ကြား၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပန်ကြားသနည်းဟူမူကား။ “ဗြာဟ္မဏော၊ ရာဇ ပုဏ္ဏားသည်။ က္လမံ ဗြာဟ္မဏိ၊ ဤပုဏ္ဏေးမကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ နိယျာဒေတွာ၊ အပ်နှင်း၍။ ဂတော၊ သွား၏။ အယဉ္စ၊ ဤပုဏ္ဏေးမသည်လည်း။ ပါပကမ္မံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏေးမကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဆိုပေအံ့။ က္လုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပန်ကြား၏။ ရာဇော၊ ရာဇသည်။ “ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ။ တွံ၊ သည်။ မာ ဝဒါဟိ၊ မဆိုလင့်။ က္လုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုပေါဋ္ဌပါဒသည်။ တဿ၊ ထိုရာဇ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မနာယူမူ၍။ “အမ္မ၊ မိခင်။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပါပကမ္မံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။ တွံ၊ သင်သည်။ ကရောသိ၊ ပြုရလေသနည်း။ က္လုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏေးမသည်။ တံ၊ ထိုပေါဋ္ဌပါဒကို။ မာရေတုကာမာ၊ သတ်လိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “တာတ၊ ချစ်သား ပေါဋ္ဌပါဒ။ တွံ နာမ၊ သင်မည်သူသည် ကား။ မယှံ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ က္လုတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ န ကရိဿာမိ၊ မပြုတော့အံ့။ တာတ၊ ချစ်သားပေါဋ္ဌပါဒ။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဧဟိ၊ လာခဲ့ချေဦး။ က္လုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပိယာယမာနာ

ဝိယ၊ ချစ်သကဲ့သို့။ ဝါ- ချစ်သယောင် ယောင်။ ပက္ခောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ အာဂတံ၊ လာသော ပေါဋ္ဌပါဒကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ “တွံ၊ သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သြဝဒသိ၊ ဆိုဆုံးမ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပမာဏံ၊ ပမာဏကို။ န ဇာနာသိ၊ မသိ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဂီဝံ၊ လည်ပင်းကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လိမ်၍။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဥဒ္ဓနန္တရေသု၊ ခုံလောက်ကြားတို့၌။ ပက္ခိပိ၊ ထည့်သွင်းလေ၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာဂန္တု၊ လာလတ်၍။ ဝိဿမိတွာ၊ အပင်အပန်းဖြေ၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ “တာတ ရာဓ၊ ချစ်သား ရာဓ။ တေ၊ သင်၏။ မာတာ၊ မိခင်သည်။ အနာစာရံ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ကို။ ကရောတိ ကိံ၊ ကျင့်လေသလော။ န ကရောတိ ကိံ၊ မကျင့်လေ သလော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။ “ပဝါသာ အာဂတော။ပ။ အညမုပသေဝတီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၉၅။ “ပဝါသာ အာဂတော တာတ၊ ဣဒါနိ န စိရာဂတော။
ကစ္စိန္တု တာတ တေ မာတာ၊ န အညမုပသေဝတီ”တိ။

ဂါထာအနက် တာတ၊ ချစ်သား ရာဓ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဝါသာ၊ ဝေးစွာသော အရပ်တစ်ပါးမှ။ ဣဒါနိ၊ ယခုပင်လျှင်။ အာဂတော၊ ရောက်လာ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ န စိရာဂတော၊ ရောက်သည်မကြာမြင့်သေး။ တာတ၊ ချစ်သား ရာဓ။ တေ၊ သင်၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ အညံ၊ ယောက်ျားတစ်ပါးသို့။ န ဥပသေဝတီ ကစ္စိ နု၊ မမှီမဝဲ ကြည်ရှောင် ပါ၏လော။

တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တာတ ရာဓ၊ ချစ်သားရာဓ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဝါသာ၊ ဝေးစွာသော အရပ်တစ်ပါးမှ။ အာဂတော၊ ရောက် လာခဲ့၏။ သော စ အဟံ၊ ထိုငါသည်လည်း။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင် ဆိုက်ရောက်လာ၏။ န စိရာဂတော၊ ရောက်သည်မှာ မကြာမြင့်သေး။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပဝတ္ထိံ၊ ဖြစ်ပုံအကြောင်း ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ “ကစ္စိ နု တေ တာတ မာတာ အညံ ပုရိသံ န ဥပသေဝတီ”တိ။ “ကစ္စိနု တေ တာတ မာတာ အညံ ပုရိသံ န ဥပသေဝတီ”ဟူ၍။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးပါ၏။

ရာဇော၊ ရာဇသည်။ “တာတ၊ ဖခင်။ ပဏ္ဍိတေန နာမ၊ ပညာရှိတို့ မည်သည်ကား။ ဘူတံ ဝါ၊ ဟုတ်မှန်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ အဘူတံ ဝါ၊ မဟုတ်မမှန်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ အနိယျာနိကံ နာမ၊ အကျိုးစီးပွားကို မဆောင်တတ်သော စကားမည်သည်ကို။ န ကထေသုံ၊ ဆိုမြဲမဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဉပေန္တော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝါ- သိစေလိုရကား။ “န ခေါ ပနေတံ။ပ။ ဥပကူထိတော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၉၆။ “န ခေါ ပနေတံ သုဘဏံ၊ ဂိရံ သစ္စပသံဟိတံ။

သယေထ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ မုဗ္ဗရေ ဥပကူထိတော”တိ။

ဂါထာအနက် တာတ၊ ဖခင်။ ပဏ္ဍိတော နာမ၊ ပညာရှိသောသူမည်သည်ကား။

သစ္စပသံဟိတံ၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောနှင့်စပ်သော်လည်း။ ဧတံ ဤဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသော။ အနိယျာနိကံ၊ အကျိုးစီးပွားကို မဆောင်တတ်သော (ထည့်)။ ဂိရံ၊ စကား ကို။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ န သုဘဏံ၊ နှုတ်ထွက်လွယ်သဖြင့် မဆိုကောင်း။ သစ္စံ၊ မှန်သော်လည်း။ အနိယျာနိကံ၊ အကျိုးစီးပွားကို မဆောင်တတ်သော စကားကို။ ဘဏန္တော စ၊ ဆိုသောသူသည်ကား။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ ပေါဋ္ဌပါဒသည်။ မံ မမ၊ ငါ၏။ ပုရေ ရှေ့၌။ ကုက္ကုဠဈာမေ၊ မီးနှင့်ရောသော ပြာပူ၌။ ဥပကူထိတော၊ အလွန်ဆင်းရဲပင်ပန်း ပူလောင်သည်ဖြစ်၍။ သေတိ ယထာ၊ အိပ်ရ၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ကုက္ကုဠဈာမေ၊ မီးနှင့်ရောသော ပြာပူ၌။ ဥပကူထိတော၊ အလွန်ဆင်းရဲပင်ပန်းပူလောင်သည် ဖြစ်၍။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဂိရန္တိ၊ ဂိရံဟူသည်ကား။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ဟိ၊ ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြဦးအံ့။ ဣဒါနိ၊ ၌။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဂိရာ၊ ဂိရာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ဤအတူ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တံ၊ ထိုစကားကို။ “ဂိရာ”တိ၊ “ဂိရာ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သော သုဝပေါတကော၊ ထိုကျေးသားငယ်သည်။ လိဂံ၊ အသွင်ကို။ အနာဒိယိတွာ၊ မယူ မူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဂိရာဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အယံ ပန၊ ဤဆိုအပ်လတံ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဂါထာ၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တာတ၊ ဖခင်။ ပဏ္ဍိတေန နာမ၊ ပညာရှိသော သူမည်သည်ကား။ သစ္စပသံဟိတံ၊ ဟုတ်မှန်သော သဘော နှင့် စပ်သော။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်သော။ အတ္ထယုတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်ယှဉ်သော။

အနိယျာနိကံ၊ အကျိုးစီးပွားကို မဆောင်တတ်သော။ သဘာဝဝစနမ္ပိ၊ သဘောအားဖြင့် ဖြစ်သော စကားကိုလည်း။ န သုဘဏံ၊ နှုတ်ထွက်လွယ်သဖြင့်မဆိုကောင်း။ သစ္စဉ္စ၊ မှန်သော်လည်း။ အနိယျာနိကံ၊ အကျိုးစီးပွားကို မဆောင်တတ်သော စကားကို။ ဘဏန္တော စ၊ ဆိုသောသူသည်ကား။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ ပေါဋ္ဌပါဒသည်။ ဥမ္မုရေ၊ မီးနှင့်ရောသောပြာပူ၌။ ဥပကုထိတော၊ အလွန်ဆင်းရဲ ပင်ပန်းပူလောင်သည်ဖြစ်၍။ သယေထ၊ အိပ်ရာ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ ပေါဋ္ဌပါဒသည်။ ကုက္ကုဋေ၊ မီးနှင့်ရောသောပြာပူ၌။ ဈာမော၊ လောင်ကျွမ်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သယတိ ယထာ၊ အိပ်ရသကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ဤအတူ။ သယေယျ၊ အိပ်ရာ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ “ဥပကုဓိတော”တိပိ၊ “ဥပကုဓိတော”ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဌတစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ အချို့ပေစာအုပ်၌ရှိသေး၏။ အယမေဝ၊ ဤ ဥပကုထိတောဟူသော ပုဒ်၏အနက်သည်ပင်။ အတ္ထော၊ ဥပကုဓိတောပုဒ်၏အနက်တူတည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟော၍။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဣမသ္မိဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသိတုံ၊ နေအံ့သောငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍။ အရညမေဝ၊ တောသို့သာလျှင်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ သာသနာတော်၌ပြီးငွေသော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ပြီ။ ကိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ရာဇော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

အဋ္ဌမာ၊ သော။ ရာဇောတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉။ ဂဟပတိဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ဥဘယံ မေ န ခမတီ”တိအာဒိကေန၊ “ဥဘယံ
မေ န ခမတီ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊
သော။ ဣဒံ၊ ဤဂဟပတိဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဥက္ကဏ္ဍိတမေဝ၊
လူ၏အဖြစ်ကို လည်တမော့မော့ မျှော်လင့်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝါ၊
သာသနာ တော်၌ ပြီးငွေ့သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကထေန္တော
စ၊ ဟောတော်မူသည်ကား။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မာတုဂါမော နာမ၊ မိန်းမမည်သည်
ကား။ အရက္ခိတော၊ မစောင့်ရှောက်နိုင်။ ပါပကမ္မံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ ယေန ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တံမျှင်ဖြင့်။ သာမိကံ၊
လင်ဖြစ်သူကို။ ဝဇ္ဇေတိယေဝ၊ လှည့်စားတတ်သလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊
၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတော၊ ဌံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌံ။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။
ကာရေန္တော၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကာသိရဌေ၊ ဌံ။ ဂဟ
ပတိကုလေ၊ သူကြွယ်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်
ရှိသော်။ ယရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို။ ဂက္ခိ၊ ယူ(၏)ပြီ။ တဿ၊
ထိုဘုရားလောင်း ၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ ဂါမဘောဇကေန၊ ရွာသူကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အနာစာရံ၊ ယုတ်မာသော
အကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥ တွာ၊
သိ၍။ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ စုံစမ်းလျက်။ စရတိ၊ သွား၏။ တဒါ ပန၊ ထိုအခါ၌ကား။
အန္တောဝဿေ၊ မိုးတွင်းကာလ၌။ ဗီဇေသု၊ ပဲမျိုးတို့ကို။ နိဟဋေသု၊ ပျိုးအပ်ကုန်
ပြီးသည်ရှိသော်။ ဆာတကံ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ သဿာနံ၊
ကောက်တို့၏။ ဂဗ္ဘဂ္ဂဟဏကာလော၊ အဖုံးအလုံးထွက်သော ကာလသည်။
ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သကလဂါမဝါသိနော၊ ရွာအားလုံး၌ နေကုန်သော သူတို့သည်။
“ဣတော၊ ဤလမှ။ မာသဒ္ဓယေန၊ နှစ်လဖြင့်။ သဿာနိ၊ ကောက် တို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊
သိမ်းဆည်း ကုန်၍။ ဝိဟိ၊ ကောက်ကို။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။
ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဂါမဘောဇကဿ၊ ရွာသူကြီး၏။

ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဇရဂေါဏံ၊ နွားအိုကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒိသု၊ ကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဂါမဘောဇကော၊ ရွာသူကြီးသည်။ ခဏံ၊ ခိုးစားသင့်သော အခွင့်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ဗဟိ ဂတဝေလာယံ၊ အပသို့သွားသောကာလ၌။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ တေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏။ သုခနိပန္နက္ခဏေယေဝ၊ စည်းဝေးကြသော ခဏ၌သာလျှင်။ ဝါ- ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်လျောင်းစက်သော ခဏ၌သာလျှင်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဂါမဒွါရေန၊ ရွာတံခါးဖြင့်။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်လာ၍။ ဂေဟာဘိမုခေါ၊ အိမ်သို့ ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍။ ပါယာသိ၊ လာ၏။ ဝါ- သွား၏။ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဂါမဒွါရာဘိ မုခါ၊ ရွာတံခါးသို့ရှေ့ရှုလာ(သော)သည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဧသော၊ ဤသူသည်။ ကော နုခေါ၊ အဘယ်သူနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥမ္မာရေ၊ တံခါးခံ၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ “သောယေဝ၊ ထိုငါ၏ ယောက်ျားပင်တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဂါမဘောဇကဿ၊ ရွာသူကြီးအား။ အာစိက္ခံ၊ ကြား၏။ ဂါမဘောဇကော၊ ရွာသူကြီးသည်။ ဘိတော၊ ကြောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပကမ္ပိ၊ တုန်လှုပ်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရွာသူကြီးကို။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ “မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ဥပါယော၊ ဥပါယ်တံမျဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ဂေါမံသံ၊ နွားသားကို။ ခါဒိတံ၊ စားအပ်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ မံသမူလံ၊ အမဲသားဖိုးကို။ သောဓေန္တော ဝိယ၊ တောင်းဟန်ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကောဌံ၊ ကျီသို့။ အာရုယ၊ တက်၍။ ကောဌဒွါရေ၊ ကျီတံခါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ “ဝိဟိ၊ ကောက်စပါးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့။ တွံ၊ သင်သည်။ ဂေဟမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ “အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ယရေ၊ အိမ်၌။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ ဆာတာ၊ ငတ်မွတ်ကုန်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ မံသမူလံ၊ အမဲသားဖိုးကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ စောဒေယျာသိ၊ တောင်းလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ကောဌံ၊ ကျီသို့။ အာရုယ၊ တက်၍။ ကောဌဒွါရေ၊ ကျီတံခါး၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဣတရော၊ ဤမှတစ်ပါးသော ရွာသူကြီးသည်။ ဂေဟမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏ အလယ်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ “မံသမူလံ၊

အမဲသားဖိုးကို။ ဒေဟိ၊ လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကောဌဒွါရေ၊ ကျီတံခါး၌။ နိသိန္နာ၊ နေလျက်။ “ကောဌေ၊ ကျီ၌။ ဝိဟိ၊ စပါးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ သဿေ၊ ကောက်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရန္တေ၊ သိမ်းသည်ရှိသော်။ ဒဿာမိ၊ ပေးပါအံ့။ ဂစ္ဆာဟိ၊ ယခုသွားပါဦးလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ တေသံ၊ ထို နှစ်ယောက် ကုန်သောသူတို့၏။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဧသ၊ ဤအမှုသည်။ ပါပါယ၊ ယုတ်မာသော။ ဣမာယ၊ ဤမိန်းမသည်။ ကတ ဥပါယော၊ ပြုအပ်သောဥပါယ်တံမျှင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဂါမဘောဇကံ၊ ရွာသူကြီးကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ “ဘော ဂါမဘောဇက၊ အိုရွာသူကြီး။ အမှေ၊ ငါတို့သည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဇရဂေါဏဿ၊ နွားအိုသားကို။ ခါဒန္တာ၊ စားကုန်သည်ရှိသော်။ “ဣတော၊ ဤလမှ။ မာသဒ္ဓယေန၊ နှစ်လတို့ဖြင့်။ ဝိဟိ၊ စပါးကို။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ခါဒိမှ၊ စားခဲ့ကြကုန်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ အမုမာသမ္ပိ၊ လခွဲကိုလည်း။ အနတိက္ကမိတွာ၊ မလွန်စေမူ၍။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ ကသွာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အာဟရာပေသိ၊ ဆောင်စေဘိသနည်း။ ဝါ- တောင်းရဘိသနည်း။ တွံ၊ သင်သည်။ ဣမိနာ ကာရဏေန ဤအမဲဖိုးကို တောင်းလိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ န အာဂတော၊ လာသည်မဟုတ်။ အညေန ကာရဏေန၊ တစ်ပါးသော အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတော၊ လာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ မယံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ကိရိယာ၊ အမှုအရာကို။ န ရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ အနာစာရာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ကို ကျင့်သော။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော။ အယမ္ပိ၊ ဤမိန်းမညစ်သည်လည်း။ ကောဌေ၊ ကျီ၌။ ဝိဟိနံ၊ စပါးတို့၏။ အဘာဝံ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမညစ်သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကောဌံ၊ ကျီသို့။ အာရယု၊ တက်၍။ ဝိဟိ၊ စပါးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တွမ္ပိ၊ သည်လည်း။ “ဒေဟိ၊ ပေးလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒသိ၊ ဆို၏။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝေါ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ (အမှုအရာကို)။ န ရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်အပ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ “ဥဘယံ မေ န ခမတိ။ ပ။ န ရုစ္စတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။

၉၇။ “ဥဘယံ မေ န ခမတိ၊ ဥဘယံ မေ န ရုစ္စတိ။
ယာစာယံ ကောဋ္ဌမောတိဏ္ဏာ၊ န ဒဿံ ဣတိ ဘာသတိ။

၉၈။ တံ တံ ဂါမပတိ ဗြူမိ၊ ကဒရေ အပ္ပသ္မိ ဇီဝိတေ။
ဒွေ မာသေ သင်္ဂရံ ကတွာ၊ မံသံ ဇရဂ္ဂဝံ ကိသံ။
အပ္ပတ္တကာလေ စောဒေသိ၊ တမ္ပိ မယံ န ရုစ္စတိ”တိ။

ဂါထာအနက် ဂါမပတိ၊ ရွာသူကြီး။ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်း
ကြောင့်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ကြိယံ၊ အမူအရာသည်။ မေ၊
ငါ့အား။ န ရုစ္စတိ ရှိ န ဥပ္ပါဒေတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို မဖြစ်စေ။ တံ တေန ကာရဏေန၊
ထိုအကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗြူမိ၊ ဆိုအံ့။ အမှာကံ၊ ငါတို့
၏။ ဇီဝိတေ၊ အသက်သည်။ ကဒရေ ကသိရေ၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင် ပင်ပန်းသည်ရှိသော်။
အပ္ပသ္မိ၊ နည်းသည်ရှိသော်။ မံသံ၊ နွားသားကို။ ဂဏ္ဍန္တာနံ၊ ဝယ်ကုန်သော။ အမှာကံ၊
ငါတို့အား။ ကိသံ၊ ကြုံသော။ ဇရဂ္ဂဝံ၊ နွားအိုကို။ ဒဒမာနော၊ ပေးသော။ တွံ၊
သင်သည်။ ဒွိဟိ မာသေဟိ၊ နှစ်လတို့ဖြင့်။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။
ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒွေ မာသေ၊ နှစ်လတို့ကို။ သင်္ဂရံ၊ ပိုင်းခြား ခြင်းကို။ ဝါ- ချိန်းချက်
ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အပ္ပတ္တကာလော၊ ပိုင်းခြားသော ကာလ
မရောက်မီလျှင်။ စောဒေတိ၊ အမဲဖိုးကို တောင်းလာ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုအမူအရာသည်
လည်း။ မယံ၊ ငါ့အား။ န ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို မဖြစ်စေ။ ယာ အယံ ယာ စ
အယံ၊ အကြင်မိန်းမညစ်သည်လည်း။ အန္တောကောဋ္ဌေ၊ ကျီအတွင်း၌။ ဝိဟိနံ၊ စပါး
တို့၏။ နတ္ထိဘာဝံ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနဗာနာဝ၊ သိလျက်ပင်လျှင်။ အဇာနန္တိ
ဝိယ၊ မသိယောင်ကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍ (ထည့်)။ ကောဋ္ဌံ၊ ကျီသို့။ (ဩတိဏ္ဏာ၊
သက်၍။ ကောဋ္ဌဒွါရေ၊ ကျီတံခါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဝိဟိ၊ စပါးကို။ နာဒ္ဒသံ န
အဒ္ဒသံ၊ မမြင်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ တုဉ္စ၊ သင်သည်လည်း။ အကာလေ၊
လရက်ချိန်းချက်သော အခါမဟုတ်သည်၌။ ယံ စောဒေတိ၊ အကြင်တောင်း၏။
ဧတံ ဥဘယံ၊ ထိုသင်တို့ နှစ်ယောက် အမူအရာနှစ်ပါးသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ န
ခမတိ၊ အသည်းကို ဆွဲသကဲ့သို့ သည်းခံခြင်းကို မဖြစ်စေ။ တံ ဥဘယံ၊
ထိုသင်တို့နှစ်ယောက် အမူအရာနှစ်ပါးသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ န ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို
မဖြစ်စေ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ တံ တံ ဂါမပတိ ဖြူမိတိ၊ တံ တံ ဂါမပတိ ဖြူမိ ဟူသည် ကား။ အမ္ဘော ဂါမဇေဋ္ဌက၊ အိုရွာသူကြီး။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့။ ကဒရေ အပ္ပသ္မိ ဇီဝိတေတိ၊ ကဒရေ အပ္ပသ္မိ ဇီဝိတေဟူသည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဇီဝိတံ နာမ၊ အသက်မည်သည်ကား။ ကဒရေဉ္စေ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်လည်း ဆင်းရဲငြိုငြင်ပင်ပန်း၏။ ထဒ္ဓ၊ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်၏။ လူခံ၊ ခေါင်းပါး၏။ ကသိရံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ပင်ပန်း၏။ အပ္ပဉ္စ၊ နည်းလည်း နည်း၏။ မန္တံ၊ နဲ့၏။ ပရိတ္တံ၊ နည်း၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တသ္မိ ဇီဝိတေ၊ ထိုအသက်သည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဒွေ မာသေ သင်္ဂရံ ကတွာ၊ မံသံ ဇရဂ္ဂဝံ ကိသန္တိ၊ ဒွေ မာသေ သင်္ဂရံ ကတွာ၊ မံသံ ဇရဂ္ဂဝံ ကိသံ ဟူသည်ကား။ မံသံ၊ နွားသားကို။ ဂဏ္ဍန္တာနံ၊ ဝယ်ကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ကိသံ၊ ကြုံလှီသော။ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းသော။ ဇရဂ္ဂဝံ ဇရဂေါဏံ၊ နွားအိုကို။ ဒဒမာနေ၊ ပေးသော။ တွံ၊ သင်သည်။ “ဒ္ဓိဟိ မာသေဟိ၊ နှစ်လတို့ဖြင့်။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။” ဣတိဇဝံ၊ သို့။ ဒွေမာသေ၊ နှစ်လတို့ကို။ သင်္ဂရံ ပရိစ္ဆေဒံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းကို။ ဝါ- ချိန်းချက်ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အပ္ပတ္တကာလေ စောဒေသီတိ၊ အပ္ပတ္တကာလေ စောဒေသီဟူသည် ကား။ တသ္မိ ကာလေ၊ ပိုင်းခြားသော ကာလသည်။ အသမ္ပတ္တေ၊ မရောက်မီလျှင်။ ဝါ- မရောက်သေးသည် ရှိသော်။ အန္တရာဝ၊ အတွင်း၌သာလျှင်။ စောဒေသိ၊ အမဲဖိုးကို တောင်းလာ၏။ တမ္ပိ မယံ န ရုစ္စတီတိ၊ တမ္ပိ မယံ န ရုစ္စတီဟူသည်ကား။ ယာစာယံ ယာ စ အယံ၊ အကြင်မိန်းမညစ်သည်လည်း။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိ၏။ ဒုဿီလာ၊ ကိုယ်ကျင့်သီလမရှိ။ အန္တောကောဋ္ဌေ၊ ကျီတွင်း၌။ ဝိဟိနံ၊ စပါးတို့၏။ နတ္ထိဘာဝံ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနဗာနာဝ၊ သိလျက် သာလျှင်။ အဇာနန္တိ ဝိယ၊ မသိယောင်ကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကောဋ္ဌမောကိဏ္ဏာ၊ ကျီသို့ သက်သည်ဖြစ်၍။ ကောဋ္ဌဒ္ဓါရေ၊ ကျီတံခါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ န ဒဿံ၊ မမြင်။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ တွံ၊ သင်သည်။ အကာလေ၊ လရက်ချိန်းချက်သော အခါမဟုတ် သည်၌။ ယဉ္စ စောဒေသိ၊ အကြင်တောင်း၏။ တမ္ပိ၊ သတ်မှတ်ရက် မရောက်မှီ တောင်းခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣဒံ ဥဘယမ္ပိ၊ ဤသင်တို့နှစ်ယောက် အမူအရာ နှစ်ပါးသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နေဝ ခမတိ၊ အသည်းကို ဆွဲသကဲ့သို့ သည်းခံခြင်းကို

မဖြစ်စေ။ က္လုဒံ ဥဘယမ္ပိ၊ ဤသင်တို့နှစ်ယောက်အမှုအရာ နှစ်ပါးသည်။ မေ၊
ငါ့အား။ န ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို မဖြစ်စေ။ က္လုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ကထေန္တောဝ၊ ပြောဆိုလျက်
သာလျှင်။ ဂါမဘောဇကံ၊ ရွာသူကြီးကို။ စူဠာယ၊ ဦးသျှောင်၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။
ကမ္ပိတွာ၊ ငင်၍။ ဂေဟမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ ပေါထေတွာ၊ ထောင်းထု၍။ ဝါ-
သတ်ပုတ်၍။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဂါမဘောဇကော၊ ရွာသူကြီးသည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။”
က္လုတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံတွေး၍။ ပရဿ၊ သူတစ်ပါး၏။ ဝါ- သည်။
ရက္ခိတဂေါပိတဘဏ္ဍေ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၊ လုံခြုံစေအပ် ထိန်းသိမ်းအပ်သော ဥစ္စာ၌။
အပရဇ္ဈသိ၊ ပြစ်မှားကောင်းသလော။ က္လုတိ အာဒိဝစနေဟိ၊ ဤသို့အစရှိသော
စကားတို့ဖြင့်။ ပရိဘာသိတွာ၊ ဆဲရေး၍။ ပေါထေတွာ၊ သတ်ပုတ်၍။ ဝါ-
ထောင်းထု၍။ ဒုဗ္ဗလံ အားနည်းသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂိဝါယ၊ လည်ပင်း၌။ ဂဟေတွာ၊
ကိုင်၍။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ကမ္ပိတွာ၊ ထုတ်လိုက်၍။ တမ္ပိ ဒုဋ္ဌက္ကတ္တိ၊ ထိုမိန်းမ
ပျက်ကိုလည်း။ ကေသေသု၊ ဆံပင်တို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ ကောဋ္ဌာ၊ ကျီမှ။
ဩတာ ရေတွာ၊ ချ၍။ နိပ္ပေါထေတွာ၊ သတ်ပုတ်၍။ “ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဧဝရူပံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။ သစေ ကရောသိ၊ အကယ်၍ ပြုပြန်အံ့။ ဇာနိဿသိ၊
သိရလတ္တံ့။” က္လုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ သန္တဇ္ဇေသိ၊ ခြိမ်းခြောက်ပြီ။ တတော၊
ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဂါမ ဘောဇကော၊ ရွာသူကြီးသည်။ တံ ဂေဟံ၊ ထိုအိမ်ကို။
ဩလောကေတုမ္ပိ၊ ကြည့်အံ့သောငှါလည်း။ န ဝိသဟိ၊ မဝံတော့ပေ။ ပါပါ၊
ယုတ်မာသော။ သာပိ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ မနသာပိ၊
စိတ်ဖြင့်မျှလည်း။ အတိစရိတံ၊ ကျူးလွန်၍ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ က္လမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ သစ္စာနိ၊
တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။
သစ္စပရိယောသာနေ၊ ၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ လူ၏အဖြစ်သို့ လည်တမော့မော့
မျှော်ခြင်း ရှိသော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ပြီ။ ကိ၊
သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။
ဂါမဘောဇကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။
တဒါ၊ ၌။ နိဂ္ဂဟကာရကော၊ နှိပ်စက်နှိပ်ကွပ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဂဟပတိ၊

အိမ်ရှင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ
ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

နဝမာ၊ သော။ ဂဟပတိဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀။ သာဓုသီလဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “သရီရဒဗျ”န္တိ အာဒိကေန၊ “သရီရဒဗျ” ဤသို့
အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊
ဤသာဓုသီလဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ အညတရံ၊ မထင်ရှား
သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။
စတဿော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဓိတရော၊ သမီးတို့သည်။ အဟေသံ၊ ကိရ၊
ရှိသည်ဖြစ်ကုန် သတတ်။ တာ၊ ထိုလေးယောက်ကုန်သော သမီးတို့ကို။ စတ္တာရော၊
လေးယောက်ကုန် သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ပတ္ထန္တိ၊ တောင်းလာကုန်၏။ တေသု၊
ထိုလေးယောက်ကုန်သော သူတို့တွင်။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သောသူသည်။
အဘိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏။ သရီရသမ္ပန္နော၊ တင့်တယ်သော ကိုယ်နှင့်
ပြည့်စုံ၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သောသူသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်၏။
မဟလ္လကော၊ ကြီးရင့်၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော သူသည်။ ဇာတိသမ္ပန္နော၊
မြတ်သော အမျိုးဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော သူသည်။ သီလဝါ၊
သီလရှိ၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့
ကြံသနည်းဟူမူကား။ “ဣမေသု၊ ဤလေးယောက်တို့တွင်။ ကဿ၊ အဘယ်
သူအား။ မမ၊ ငါ၏။ ဓိတရော၊ သမီးကို။ နိဝေသေန္တေန၊ အလို၌သွင်းသဖြင့်။
ပတိဌာပေန္တေန၊ တည်စေသောအားဖြင့်။ ဒါတဗ္ဗာ နုခေါ၊ ပေးအပ်သနည်း။
ရူပသမ္ပန္နဿ၊ အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသော သူအား။ ဒါတဗ္ဗာ ကိံ၊ ပေးအပ်သလော။
ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ဝယပ္ပတ္တဿ၊ ကြီးသော အရွယ်သို့ရောက်သူအား
လည်းကောင်း။ ဇာတိသမ္ပန္နသီလဝန္တာနံ၊ မြတ်သော အမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောသူ
သီလရှိသောသူတို့တွင်။ အညတရဿ၊ တစ်ယောက်ယောက်သော သူအား။
ဒါတဗ္ဗာ ကိံ၊ ပေးအပ်သလော”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။

စိန္တေန္တောပိ၊ ကြံသော်လည်း။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ “ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာနိဿတိ၊ သိတော်မူလတံ။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဧတေသံ၊ ထိုလေးယောက်ကုန်သော သူတို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ အနုစ္ဆဝိကဿ၊ သင့်လျော်သောသူအား။ ဒဿာမိ၊ ပေးပါအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ ဂန္ဓမာလာဒီနိ၊ နံသာပန်း အစရှိသည်တို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူခဲ့စေ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်စွာ။ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဌာယ၊ ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောပေတွာ၊ လျှောက်ထား၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ စတူသု၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဣမေသု၊ ဇနေသု၊ ဤသူတို့တွင်။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ဒါတံ၊ ပေးအံ့သောငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်ပါသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဧတံ ပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကို။ ကထယိသု၊ ဖြေကြားကုန်ဖူးပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြေဖူးကုန်သော်လည်း။ ဘဝသင်္ခေပဂတတ္တာ၊ ဘဝဖုံးလွှမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သလ္လက္ခေတံ၊ မှတ်အံ့သောငှါ။ န သက္ခောတိ၊ မစွမ်းနိုင်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ယာစိတော၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု၊ အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ တက္ကသိလာယံ၊ ၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဟိတွာ၊ သင်ယူ၍။ အာဂန္ဓာ၊ လာလတ်၍။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဒိသာပါမောက္ခော၊ ဒိသာပါမောက္ခမည်သော။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား။ စတဿော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဓိတရော၊ သမီးတို့သည်။ အဟေသု၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တာ၊ ထိုလေးယောက်ကုန်သော သမီးတို့ကို။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ပတ္ထယိသု၊ တောင်းကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ “ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ဒါတဗ္ဗာ န ခေါ၊ ပေးအပ်ကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ “အာစရိယံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဒါတဗ္ဗယုတ္တကဿ၊

ပေးသင့်သော သူအား။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ တဿ၊ ထိုဆရာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။ “သရီရဒဗျံ ။ပ။ ဝနိမှသေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၉၉။ “သရီရဒဗျံ ဝုဗ္ဗဗျံ၊ သောဇစ္စံ သာဓုသီလိယံ။

ဗြာဟ္မဏံ တေဝ ပုစ္ဆမ၊ ကန္တု တေသံ ဝနိမှသေ”တိ။

ဂါထာအနက် အာစရိယ၊ ဆရာ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဓိတရော၊ သမီးတို့ကို။

စတ္တာရော ဇနာ၊ လေးယောက်သောသူတို့သည်။ ပတ္ထေန္တိ၊ တောင်းကုန်၏။ တေသု၊ ထိုလေးယောက်သောသူတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သောသူအား။ သရီရဒဗျံ၊ တင့်တယ်သော ကိုယ်ဖြစ်သည်။ ဝါ- အဆင်းလှသည်၏အဖြစ်သည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သောသူအား။ ဝုဗ္ဗဗျံ ဝုဗ္ဗိဘာဝေါ၊ အရွယ်ကြီးသည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သောသူအား။ သောဇစ္စံ သုဇာတိကာ၊ အမျိုးကောင်း သည်၏အဖြစ်သည်။ ဝါ- အမျိုးမြတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သောသူအား။ သာဓုသီလိယံ၊ ကောင်းသောသီလနှင့်သာ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသု၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော လေးယောက်သောသူတို့တွင်။ အသုကဿ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသောသူအား။ မေ၊ ငါ၏။ ဓိတာ၊ သမီးတို့ကို။ ဒါပေတဗ္ဗာ၊ ပေးသင့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တံ ဗြာဟ္မဏညေဝ၊ အရှင်ပုဏ္ဏားကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆမ၊ မေးပါကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော လေးယောက်ကုန်သောသူတို့တွင်။ ကန္တု၊ အဘယ်သူကိုသာလျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝနိမှသေ၊ သမက်ပြုဖို့ အလိုရှိကုန်အံ့နည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ “သရီရဒဗျံ”န္တိအာဒိဟိ၊ “သရီရဒဗျံ”ဤသို့အစရှိသော စကားရပ် တို့ဖြင့်။ စတုန္တံ၊ လေးယောက်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှား ရှိကုန်သော။ ဂုဏော၊ ဂုဏ်တို့ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြ၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတံသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤသရီရဒဗျံ စသောပါဌ်တို့၌။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဓိတရော၊ သမီးတို့ကို။ စတ္တာရော ဇနာ၊ လေးယောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ ပတ္ထေန္တိ၊ တောင်းကုန်၏။ တေသု၊

ထိုလေးယောက်သောသူတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သော သူအား။ သရီရဒဗျံ၊ တင့်တယ်သော ကိုယ်ဖြစ်သည်။ ဝါ- အဆင်းလှသည်၏အဖြစ် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သရီရသမ္ပဒါ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ အဘိရူပဘာဝေါ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်၏အဖြစ်သည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သော သူအား။ ဝုဗ္ဗဗျံ ဝုဗ္ဗိဘာဝေါ၊ အရွယ်ကြီးသည်၏အဖြစ်သည်။ မဟလ္လကတာ၊ ကြီးသည်၏အဖြစ် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သော သူအား။ သောဇစ္စံ သုဇာတိတာ၊ အမျိုးကောင်းသည်၏အဖြစ်သည်။ ဝါ- အမျိုးမြတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ- ကောင်းသော ဇာတ်ရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ ဇာတိသမ္ပဒါ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ “သုဇစ္စ”န္တိပိ၊ “သုဇစ္စ”ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ တွင်ရှိသေး၏။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သော သူအား။ သာဓုသီလိယံ၊ ကောင်းသော သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သည်။ သုန္ဓရသီလဘာဝေါ၊ ကောင်းသော သီလရှိသူ၏အဖြစ်သည်။ သီလသမ္ပဒါ၊ သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဗြာဟ္မဏံ တေဝ ပုစ္ဆာမာတိ၊ ဗြာဟ္မဏံ တေဝ ပုစ္ဆာမဟူသည် ကား။ တေသု၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော လေးယောက်ကုန်သောသူတို့တွင်။ အသုကဿနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော သူအား။ ဧတာ၊ ထိုသမီးတို့ကို။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ပေးသင့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဇာနန္တာ၊ မသိ ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဗြာဟ္မဏညေဝ၊ အရှင်ကောင်း ပုဏ္ဏားကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးပါကုန်၏။ ကန္တု၊ တေသံ ဝနိမှသေတိ၊ ကန္တု၊ တေသံ ဝနိမှသေ ဟူသည်ကား။ စတုန္တံ၊ လေးယောက်ကုန်သော။ တေသံ ဇနာနံ၊ ထိုသူတို့တွင်။ ကံ၊ ဘယ်သူ့ကို။ ဝနိမှသေ၊ သမက်ပြုဖို့ အလိုရှိပါကုန်အံ့နည်း။ ကံ၊ ဘယ်သူ့ကို။ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိပါကုန်အံ့နည်း။ ကဿ၊ ဘယ်သူအား။ တာ၊ ကုမာရိကာ၊ ထိုသတို့သမီးတို့ကို။ ဒဒါမ၊ ပေးရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။

အာစရိယော၊ ဆရာပုဏ္ဏားကြီးသည်။ တံ၊ ထိုမေးမြန်းသော စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “ရူပသမ္ပဒါဒိသု၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသော ဂုဏ်တို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနာသုပိ၊ ရှိပါကုန်သော်လည်း။ ဝိပန္နသီလော၊ သီလပျက်သောသူကို။ ဝါ- ပျက်စီးသော သီလရှိသော သူကို။ ဂါရယော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသော ဂုဏ်သည်။ အပ္ပမာဏံ၊ လိုရင်းပမာဏ မဟုတ်။ အမှာကံ၊ ငါတို့သည်။ သီလဝန္တဘာဝေါ၊ သီလရှိသူ၏ အဖြစ်ကို။ ရုစ္စတိ၊

နှစ်သက်အပ်၏။ ကုတိ၊ သို့။ ကုမမတ္ထံ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ် ကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုရကား။ “အတ္ထော အတ္ထိ။ပ။ အသွာက ရုစ္စတိ”ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၀၀။ “အတ္ထော အတ္ထိ သရီရသို့၊ ဝုဗ္ဗဗျဿ နမော ကရေ။
အတ္ထော အတ္ထိ သုဇာတသို့၊ သီလံ အသွာက ရုစ္စတိ”တိ။

ဂါထာအနက် ပြာဟုဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သရီရသို့၊ တင့်တယ်သော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသော ကိုယ်၌လည်း။ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပေသလျှင်က တည်း။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊ ငါမဆို။ ဝုဗ္ဗဗျဿ၊ အရွယ်ကြီးသည်၏အဖြစ်အား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရေ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝုဗ္ဗဘာဝေါ၊ အရွယ်ကြီးသည်၏အဖြစ်သည်။ ဝန္တနာမာနံ၊ ရှိခိုးခြင်း မြတ်နိုးခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရထိုက်၏။ သုဇာတသို့၊ မြတ်သော အမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောသူ၌လည်း။ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပေသလျှင်ကတည်း။ ပန၊ ထိုသို့ရှိသော်လည်း။ အသွာကံ၊ ငါတို့အားမူကား။ သီလံ၊ သီလသည်။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သီလဝါ၊ သီလရှိသော။ အာစာရ- သမ္ပန္နော၊ အကျင့်အာစာရနှင့် ပြည့်စုံသောသူကို။ သရီရဒဗျဝိရဟိတောပိ၊ တင့်တယ် ကောင်းမြတ်သော ကိုယ်ဒြပ်မှ ကင်းသော်လည်း။ ဝါ- အဆင်ပြင်လျာမလှပါ သော်လည်း။ ပါသံသော၊ ပညာရှိတို့ ချီးမွမ်းထိုက်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အတ္ထော အတ္ထိ သရီရသို့န္တိ၊ အတ္ထော အတ္ထိ သရီရသို့ ဟူသည်ကား။ ရူပသမ္ပန္နော၊ ရုပ်အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ သရီရေပိ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၌လည်း။ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွားသည်။ ဝိသေသော၊ ထူးသော။ ဝုဒ္ဓိ၊ ကြီးပွားခြင်းသည်။ အတ္ထိယေဝ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ “နတ္ထိ”တိ၊ “မရှိ” ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ န ဝဒါမိ၊ မဆို။ ဝုဗ္ဗဗျဿ နမော ကရေတိ၊ ဝုဗ္ဗဗျဿ နမော ကရေဟူသည်ကား။ ဝုဗ္ဗဘာဝဿ ပန၊ အရွယ်ကြီး သည်၏အဖြစ်အားကား။ နမက္ကာရမေဝ၊ ရှိခိုးခြင်း ကိုသာလျှင်။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝန္တနာမာနံ၊ ရှိခိုးခြင်း မြတ်နိုးခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ အတ္ထော အတ္ထိ သုဇာတသို့န္တိ၊ အတ္ထော အတ္ထိ သုဇာတသို့ ဟူသည်ကား။ သုဇာတေ၊ မြတ်သောအမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပုရိသေပိ၊ ယောက်ျား၌ လည်း။ ဝုဗ္ဗိ၊ ကြီးပွားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇာတိသမ္ပတ္တိပိ၊ အမျိုးဇာတ်၏

ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာယေဝ၊ အလိုရှိအပ်သည်သာလျှင်ကတည်း။ သီလံ
 အသ္မာက ရုစ္စတီတိ၊ သီလံ အသ္မာက ရုစ္စတီဟူသည်ကား။ အမှာကံ ပန၊ ငါတို့အား
 မူကား။ သီလမေဝ၊ သီလသည်သာလျှင်။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ၏။ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏။ သီလဝါ၊ သီလရှိသော။ အာစာရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်အာစာရနှင့်
 ပြည့်စုံသောသူကို။ သရီရဒဗျဝိရဟိတောပိ၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သော ကိုယ်ခြင်မှ
 ကင်းသော်လည်း။ ဝါ- အဆင်းပြင်လျာ မလှပါသော်လည်း။ ပုဇ္ဇော၊ ဖြူစင်သော
 ဘဝအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော ဘုန်းကံရှိသူဟူ၍။ ပါသံသော၊ ပညာရှိသူတို့
 ချီးမွမ်းထိုက်၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။
 တဿ၊ ထိုဆရာကြီး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သီလဝန္တဿေဝ၊
 သီလရှိသော သူအားသာလျှင်။ ဓိတရော၊ သမီး(တို့)ကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ သစ္စာနိ၊
 တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊
 မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ဌှံ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊
 ဌှံ။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ပြီ။ ကိံ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ ဧတရဟိ၊ ဌှံ။ အယမေဝ
 ဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌှံ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အဟောသိ၊
 ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌှံကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌှံ။ ဝါ- တုန်းက။
 ဒိသာပါမောက္ခော၊ မည်သော။ အာစရိယော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ
 သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဒသမာ၊ သော။ သာဓုသီလဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပဉ္စမော၊ သော။ ရုဟကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုရုဟကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ကား။ ရုဟကဉ္စ၊ ရုဟကဇာတ်လည်းကောင်း။
 သိရိကာဠကဉ္စ၊ လည်းကောင်း။ ပဒုမဉ္စ၊ စူဠပဒုမဇာတ်လည်းကောင်း။ မဏိ-
 စောရကဉ္စ၊ လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတူပတ္ထရဝလာဟကံ စ၊ လည်းကောင်း။ မိတ္တာမိတ္တဉ္စ၊
 လည်းကောင်း။ ရာဓဉ္စ၊ လည်းကောင်း။ ဂဟပတိ စ၊ လည်းကောင်း။ သာဓုသီလံ
 စ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤကား။ တဿ၊ ထိုရုဟကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ တည်း။

ရုဟကဝဂ် ပြီး၏။

၆။ န တံ ဒဠ္ဍဝဂ္ဂ

၁။ ဗန္ဓနာဂါရဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ် နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
 သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “န တံ ဒဠ္ဍ ဗန္ဓနမာဟု ဓီရာ”တိ
 အာဒိကေန၊ “န တံ ဒဠ္ဍ ဗန္ဓနမာဟု ဓီရာ” ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
 ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤဗန္ဓနာဂါရဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။
 ဗန္ဓနာဂါရံ နှောင်အိမ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ တသ္မိ ကာလေ၊ ထိုကာလ၌။
 ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ သန္ဓိစ္ဆေဒပန္နဃာတကစောရေ၊ အိမ်ခြံအစပ်ကို ဖြတ်၍
 ခိုးကုန်သောသူ ခရီးသွားတို့ကို သတ်ပုတ်၍ ခိုးကုန်သောသူတို့ကို။ အနေတွာ၊
 ဆောင်ကုန်၍။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်းအား။ ဒသေသံ၊ ကံရ၊
 ပြကုန်သတတ်။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ အဒ္ဓုဗန္ဓန-
 ရဇ္ဈ၊ ဗန္ဓနသင်္ခလိကဗန္ဓနေဟိ၊ ထောင်အနှောင်အဖွဲ့၊ ကြိုးအနှောင်အဖွဲ့၊ သံခြေချင်း
 အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓာပေသိ၊ နှောင်ဖွဲ့စေ(၏)ပြီ။ တိသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်မျှ
 ကုန်သော။ ဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်၌နေကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဒဠ္ဍကာမာ၊ ဖူးလိုကုန်ရကား။ ဝါ- ဖြစ်၍။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်ကုန်၍။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်(လျက်)၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ နတ်ဖြစ်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊
 ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဗန္ဓနာဂါရံ နှောင်အိမ်သို့။ ဂန္တာ၊
 ရောက်ကုန်၍။ တေ စောရေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ ပိဏ္ဍာပါတပဋိက္ကန္တာ၊
 ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခဲကုန်၍။ သာယနသမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကုန်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဈ ယနေ။ ပိဏ္ဍာယ၊
 ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တေဟိ၊ သွားကုန်သော။ အမေဟိ၊ တပည့်တော်တို့သည်။
 အဒ္ဓုဗန္ဓနာဒိဟိ၊ ထိတ်အနှောင်အဖွဲ့ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ် ကုန်သော။
 မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို။ အနုဘဝန္တာ၊ ခံစားရကုန်သော။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊
 နှောင်အိမ်၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ဒိဌာ၊ မြင်အပ်ခဲ့ပါကုန်ပြီ။
 တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ တာနိ ဗန္ဓနာနိ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့တို့ကို။ ဆိန္တိတွာ၊
 ဖြတ်တောက်ကုန်၍။ ပလာယိတံ၊ ပြေးအံ့သောငှါ။ န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။
 “တေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့တို့ထက်။ ထိရတရံ၊ သာလွန်၍ မြဲသော။

အညံ၊ အခြားသော။ ဗန္ဓနံ နာမ၊ အနှောင်အဖွဲ့မည်သည်ကား။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိလေသေးသလော။ ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိသု၊ မေးလျှောက်ကြကုန် (၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတာနိ ဗန္ဓနာနိ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့တို့သည်။ ကိ၊ အဘယ်မှာလျှင်။ ဗန္ဓနာနိ နာမ၊ အနှောင်အဖွဲ့ မည်ကုန်ဦးအံ့နည်း။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဓနုဓညပုတ္တဒါရာဒီသု၊ ဥစ္စာစပါး သားမယားအစရှိသည်တို့၌။ တဏှာသင်္ခါတံ၊ တဏှာဟူ၍ဆိုအပ်သော။ ယံ ဧတံ ကိလေသဗန္ဓနံ၊ အကြင် ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ထိုကိလေသာ တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ဧတေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊ ထိုသံခြေချင်း အစရှိသော အနှောင်အဖွဲ့တို့ထက်။ သတဂုဏေန၊ အဆအရာအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သဟဿဂုဏေန၊ အဆအထောင်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ထိရတရံ၊ သာလွန်၍ ခိုင်မြဲလှ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်သာလွန်၍ ခိုင်မြဲပါသော်လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ မဟန္တံ၊ ကြီးလှစွာသော။ ဒုစ္ဆိဒ္ဓနိယံ၊ ဖြတ်တောက်နိုင်ခဲ့သော။ ဧတံ ဗန္ဓနမ္ပိ၊ ထိုကိလေသာ တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကိုလည်း။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်တောက်ကုန်၍။ ဟိမဝန္တံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍။ ပဗ္ဗဇိသု၊ ရဟန်းပြုကုန်ဖူး(၏)ပြီ။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မ-
ဒတ္တေ၊ မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊
သည်။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ဦးသော။ ဒုဂ္ဂတဂဟပတိကုလေ၊ သူဆင်းရဲ အမျိုး၌။ ဝါ-
ဆင်းရဲသော အိမ်ရှင်အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဘုရား လောင်း၏။ ဝါ-
သည်။ ဝယပုတ္တဿ၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ကာလံ၊
သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုရာပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဘတိ၊ အခစားကို။
ကတွာ၊ ပြုလုပ်၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပေါသေသိ၊ ကျွေးမွေး(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ အနိစ္စမာနုဿေဝ၊ သား
အလိုမရှိဘဲလျက်လျှင်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ကုလဓိတရံ၊ အမျိုးသမီးကို။
ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကတွာ၊ ဆောင်ယူသည်ကိုပြု၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။
မာတာ၊ မိခင်သည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အဿ၊ ထိုဘုရား
လောင်း၏။ ဘရိယာယပိ၊ မယား၏လည်း။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဂတ္တော၊ ပဋိသန္ဓေသည်။
ဝါ- ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။

ဂဗ္ဘဿ၊ ပဋိသန္ဓေ၏။ ဝါ- ကိုယ်ဝန်၏။ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိ သည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ “ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဘတိ၊ အခစားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဇီဝါဟိ၊ အသက်မွေးရစ်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်ကား။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာပိ၊ ထိုမယားသည်လည်း။ ဝါ- ထိုမိန်းမသည်။ “သာမိ၊ အရှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ဝါ- ပဋိသန္ဓေသည်။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ မယိ၊ ငါသည်။ ဝိဇာတာယ၊ သားဖွားပြီးသည်ရှိသော်။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသွာ၊ ရှု၍။ တုံ၊ သင်သည်။ ပဗ္ဗဇိဿသိ၊ ရဟန်းပြုလတံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်း၏”ဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဝိဇာတကာလေ၊ သားဖွားသော ကာလ၌။ “ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ တုံ၊ သင်သည်။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဇာတာ၊ သားဖွားလေပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာပုစ္ဆိ၊ ပန်ကြား(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ “ပုတ္တကဿ၊ သားငယ်ကလေး၏။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ထနပါနတော၊ နို့စို့သည်မှ။ အပဂမနကာလံ၊ နို့မှ ဖဲခွါသော ကာလတိုင်အောင်။ ဝါ- နို့ကွာသည် တိုင်အောင်။ အာဂမေဟိ၊ ငုံ့လင့်ပါဦး။ ဝါ- ဆိုင်းလင့်ပါဦး”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဂဗ္ဘံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဝါ- ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူပြန်ပြီ။

သော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “ဣမံ၊ ဤမိန်းမကို။ သမ္ပဋိတ္ထာပေတွာ၊ ဝန်ခံစေ၍။ ဂန္တံ၊ သွားအံ့သောငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣမိဿ၊ ဤမိန်းမအား။ အနာစိက္ခိတွာဝ၊ အကြောင်းမကြားမူ၍သာလျှင်။ ပလာယိတွာ၊ ထွက်ပြေး၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တဿ၊ ထိုမယားအား။ အနာစိက္ခိတွာ၊ မပြောကြားမူ၍။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပလာယိ၊ ပြေး(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ နဂရဂုတ္တိကာ၊ မြို့စောင့်တို့သည်။ အဂ္ဂဟေသု၊ ဖမ်းကုန်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ “သာမိ၊ အရှင်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မာတုပေါသကော နာမ၊ အမိကို ကျွေးမွေးသော ယောက်ျားတည်း။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝိဿဇေထ၊ လွတ်ကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တေဟိ၊ ထိုမြို့စောင့်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇာပေတွာ၊ လွတ်စေ၍။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။

ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ အဂ္ဂဒွါရေနေဝ၊ မြတ်သော တံခါးဖြင့် သာလျှင်။
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဣသိပဗ္ဗန္ဓံ၊ ရသေ့
 ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အဘိညာ စ၊ အဘိညာဉ်တို့ကို
 လည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယော စ၊ သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊
 ဖြစ်စေ၍။ ဈာနကီဠံ၊ ဈာန်ဖြင့် ကစားခြင်းကို။ ကီဠန္တော၊ ကစားလျက်။ ဝိဟာသိ၊
 နေပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုဟိမဝန္တာ ၌။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။
 “မေ၊ ငါသည်။ ဒုစ္ဆန္ဒနိယံ၊ ဖြတ်နိုင်ခဲ့သော။ ဧဝရူပမ္ပိနာမ၊ ဤသို့ (စင်)သဘော
 ရှိသည်ဖြစ်သော။ ပုတ္တဒါရဗန္ဓနံ၊ သားမယားတို့၌ ချစ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သော။ ကိလေသဗန္ဓနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဆိန္ဒိတံ၊
 ဖြတ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေန္တော၊ ကျူးရင့်လိုရကား။ “န တံ
 ဒဠံ။ပ။ ကာမသုခံ ပဟာယာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာ
 တို့ကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။

၁၀၁။ “န တံ ဒဠံ ဗန္ဓနမာဟု ဓီရာ၊
 ယဒါယသံ ဒါရူပဗ္ဗဇ္ဇေ။
 သာရတ္ထရတ္တာ မဏိကုဏ္ဍလေသု၊
 ပုတ္တေသု ဒါရေသု စ ယာ အပေက္ခာ။

ဂါထာအနက် အာယသံ၊ သံဖြင့်ပြုအပ်သော။ ယံ ဗန္ဓနံ၊ အကြင်သံခြေချင်း
 အစရှိသော အနှောင်အဖွဲ့သည်လည်းကောင်း။ ဒါရူပံ သစ်သား
 ဖြင့်ဖြစ်သော။ ယံ ဗန္ဓနဉ္စ၊ အကြင်ထိပ်ကျဉ်းအစရှိသော အနှောင်အဖွဲ့သည်
 လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇံ ဖြူဆံမြက် လျော် အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သော။ ယံ ဗန္ဓနဉ္စ၊
 အကြင်ကျိုးအနှောင်အဖွဲ့သည်လည်း ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ဗန္ဓနံ၊
 ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဒဠံ၊ မြီ၏ဟူ၍။ ဓီရာဓိက္ကတပါပါ၊ စက်ဆုပ်
 အပ်သော အကုသိုလ်ရှိကုန်သော။ ဝါ- ပညာရှိကုန်သော ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊
 သာဝက၊ ဗောဓိသတ္တသူမြတ်တို့သည်။ န အာဟု၊ မဆိုကုန်။ မဏိကုဏ္ဍလေသု၊
 ပတ္တမြားနားတောင်းတို့၌။ ဝါ- ပတ္တမြားစီအပ်သော ရွှေနားတောင်းတို့၌။ ယေ၊
 အကြင် သူတို့သည်။ သာရတ္ထရတ္တာ၊ လွန်စွာတပ်အပ်သော ရာဂဖြင့် တပ်စွန်း
 တတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ယော သာရာဂေါ စ၊ အကြင်လွန်စွာ တပ်စွန်းခြင်း
 ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည် လည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ပုတ္တဒါရေသု၊

သားမယားတို့၌။ ယာ အပေက္ခာ စ၊ အကြင်တဏှာဟူသော ငဲ့ကွက်ခြင်း အနှောင်အဖွဲ့ကိုလည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ဗန္ဓနံ၊ ထိုရာဂတဏှာဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဒဠံ၊ မြီစွာဟူ၍။ ဓီရာ ဓိက္ကတပါပါ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော အကုသိုလ်ရှိကုန်သော။ ဝါ- ပညာရှိကုန်သော ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝက၊ ဗောဓိသတ္တသူမြတ်တို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။

၁၀၂။ ဧတံ ဒဠံ ဗန္ဓနမာဟု ဓီရာ၊
 ဩဟာရိနံ သိထိလံ ဒုပ္ပမုဉ္ဇံ။
 ဧတမ္ပိ ဆေတွာန ဝဇန္တိ ဓီရာ၊
 အနပေက္ခိနော ကာမသုခံ ပဟာယာ"တိ။

ဂါထာအနက် ဩဟာရိနံ၊ အောက်အပါယ်လေးဘုံသို့ ဆောင်တတ်သော။ သိထိလံ၊ နှောင်ဖွဲ့ရာအရပ်တို့၌ အပေါ်ရေ အတွင်းရေ အသား တို့ကိုလည်း မဖြတ်တတ် သွေးကိုလည်း မထွက်စေတတ် နှောင်ဖွဲ့သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း မသိစေတတ် ကြည်းကြောင်းခရီး ရေကြောင်းခရီး အစရှိသည်တို့၌ အမှုတို့ကို ပြုစီမံသောငှါ ပေးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လျော့သော အနှောင်အဖွဲ့ ရှိသော။ ဒုပ္ပမုဉ္ဇံ၊ တစ်ကြိမ်မျှလည်း ကိလေသာရာဂတဏှာ အနှောင်အဖွဲ့မိက လိပ်ကဲ့သို့ လွတ်စေနိုင်ခဲ ပြေးနိုင်ခဲသော။ ဧတမ္ပိ၊ ထိုပြေးနိုင်ခဲ၍ မြီလှစွာသော တဏှာအနှောင်အဖွဲ့ကိုလည်း။ ဉာဏခဂ္ဂေန၊ ဉာဏ်ဟူသော သံလျှက်ဖြင့်။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ အနပေက္ခိနော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကုန်ပဲ။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဝဇန္တိ၊ သွားနိုင်ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ ဓီရာတိ၊ ဓီရာဟူသည်ကား။ ဓိတိမန္တာ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိကုန်သော။ ဝါ- ပညာရှိကုန်သော။ ဓိက္ကတပါပါ၊ စက်ဆုပ် အပ်သော အကုသိုလ်ရှိကုန်သော။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓီရာ၊ ဓီရမည်ကုန်၏။ အထဝါ၊ တစ်နည်း သော်ကား။ ပညာ၊ ပညာကို။ ဓိ၊ ဓီဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တာယ ပညာယ၊ ထိုပညာနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓီရာ၊ ဓီရမည်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါစ၊ ဘုရားရှင် တို့သည်လည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓသာဝကာ စ၊ ဘုရားတပည့်သား သာဝက တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗောဓိသတ္တာ စ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်လည်းကောင်း။

ဣမေ၊ ဤဘုရားစသည်တို့သည်။ ဓီရာ နာမ၊ ဓီရမည်ကုန်၏။ ယဒါ
ယသန္တိအာဒိသု၊ ယဒါ ယသံ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ သင်္ခလိကသင်္ခါတံ၊
သံခြေချင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အယသာ၊ သံဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ ယံ အာယသံ၊
အကြင်သံဖြင့်ပြုအပ်သော သံခြေချင်းအစရှိသော အနှောင်အဖွဲ့သည်
လည်းကောင်း။ အဒ္ဓဗန္ဓနသင်္ခါတံ၊ ထိပ်ကျဉ်းအနှောင်အဖွဲ့ဟုဆိုအပ်သော။ ယံ
ဒါရုဇံ၊ အကြင်သစ်သားဖြင့်ဖြစ်သော ထိပ်ကျဉ်းစသောအနှောင်အဖွဲ့သည်
လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇတိဏေဟိ ဝါ၊ ဖြူဆံ့မျက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အညေဟိ၊
ဖြူဆံ့မျက်မှတစ်ပါးကုန်သော။ ဝါကာဒိဟိ ဝါ၊ လျှော်အစရှိသည်တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း။ ရန္တံ၊ ကြိုးကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ယဉ္ဇ ကတရဇ္ဈဗန္ဓနံ၊ အကြင်ပြုအပ်
သော ကြိုးဟုဆိုအပ်သော အနှောင်အဖွဲ့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ
အာယသာဒိ၊ ထိုသံခြေချင်းအစရှိသော အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။
သက္ကုဏေယျဘာဝေန၊ စွမ်းနိုင် တတ်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ- ကြောင့်။ ဓီရာ၊
ဘုရားစသော ပညာရှိသူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည်။ ဒဠှံ ထိရန္တိ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့၏
ဟူ၍။ နာဟု န ကထေန္တိ၊ ဟောတော်မမူကြကုန်။ သာရတ္ထရတ္တာတိ၊ သာရတ္ထရတ္တာ
ဟူသည်ကား။ သာရတ္တာ၊ ပြင်းစွာတပ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ရတ္တာ၊
တပ်ကုန်သော။ ဗလဝရာဂရတ္တာ၊ အားကြီးသော ရာဂဖြင့်တပ်ကုန်သော။ ဣတိ
အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ မဏိကုဏ္ဍလေသုတိ၊ မဏိကုဏ္ဍလေသု
ဟူသည်ကား။ မဏိသု စ၊ ပတ္တမြားတို့၌လည်းကောင်း။ ကုဏ္ဍလေသု စ၊ နားတောင်း
တို့၌ လည်းကောင်း။ ဝါ- တစ်နည်းကား။ မဏိယုတ္တေသု၊ ပတ္တမြားစီကုန် ပတ္တမြားနှင့်
ယှဉ်ကုန်သော။ ကုဏ္ဍလေသု၊ နားတောင်းတို့၌။ ဧတံ ဒဠှန္တိ၊ ဧတံ ဒဠှဟူသည်ကား။
ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်။ မဏိကုဏ္ဍလေသု၊ ပတ္တမြားနားတောင်းတို့၌။
သာရတ္ထရတ္တာ၊ ပြင်းစွာ တပ်စွန်းသော ရာဂဖြင့်တပ်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။
ယော သာရာဂေါ စ၊ အကြင်လွန်စွာ တပ်စွန်းခြင်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်
လည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ပုတ္တဒါရေသု၊ သားမယားတို့၌။ အပေက္ခာ၊
ဝံ့ကွက်သော။ ယာ တဏှာ စ၊ အကြင်တဏှာဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်
လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကိလေသမယံ၊ ကိလေသာဖြင့်ပြီးသော။ ဧတံ ဗန္ဓနံ၊
ဤကိလေသာအနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဒဠှံ ထိရန္တိ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့၏ဟူ၍။ ဓီရာ၊ ဘုရား စသော

သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ဩဟာရိနန္တိ၊ ဩဟာရိနံ
 ဟူသည်ကား။ အာကမ္မိတွာ၊ ငင်၍။ စတုသု အပါယေသု၊ အပါယ်လေးဘုံတို့၌။
 ပါတနတော၊ ကျစေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဝဟရတိ၊ အောက်အပါယ်
 ဘုံသို့ ဆောင် တတ်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက် အပါယ်ဘုံသို့။ ဟရတိ၊ ဆောင်တတ်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဩဟာရိနံ၊ ဩဟာရိန မည်၏။ သိထိလန္တိ၊
 သိထိလံဟူသည်ကား။ ဗန္ဓနဌာနေ၊ နှောင်ဖွဲ့ရာအရပ်၌။ ဆဝိစမ္မမံသာနိ၊ အပေါ်ရေ
 အတွင်းရေ အသားတို့ကို။ န ဆိန္ဒတိ၊ မဖြတ်တတ်။ လောဟိတံ၊ သွေးကို။ န
 နိဟရတိ၊ မထုတ်ဆောင်။ ဝါ- မထွက်စေတတ်။ ဗန္ဓနဘာဝမ္ပိ၊ နှောင်ဖွဲ့သည်၏
 အဖြစ်ကိုလည်း။ န ဇာနာပေတိ၊ မသိစေတတ်။ ထလပထ ဇလပထာဒီသု၊
 ကြည်းကြောင်းခရီး ရေကြောင်းခရီး အစရှိသည်တို့၌။ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို။ ကာတုံ၊
 ပြုစီမံသောငှါ။ ဒေတိ၊ ပေးတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သိထိလံ၊ သိထိလ
 မည်၏။ ဒုပ္ပမုဉ္ဇန္တိ၊ ဒုပ္ပမုဉ္ဇံ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအံ့။ ဧကဝါရမ္ပိ၊ တစ်ကြိမ်မျှလည်း။
 တဏှာလောဘဝသေန၊ ကိလေသာတဏှာ၊ လောဘ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊
 ဖြစ်သော။ ကိလေသဗန္ဓနံ၊ ကိလေသာရာဂ တဏှာအနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဒဋ္ဌဌာနတော၊
 ကိုက်အပ် ခဲအပ်ရာအရပ်မှ။ ကစ္ဆပေါ ဝိယ၊ လိပ်ကဲ့ သို့။ ဒုမ္မောစယံ၊ လွတ်စေနိုင်ခဲ
 ပြေစေနိုင်ခဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုပ္ပမုဉ္ဇံ၊
 ဒုပ္ပမုဉ္ဇမည်၏။ ဧတမ္ပိ ဆေတွာနာတိ၊ ဧတမ္ပိ ဆေတွာနဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ဒဋ္ဌံ၊ မြီမြီစွာသော။ ဧတံ ကိလေသဗန္ဓမ္ပိ၊ ဤကိလေသာတဏှာ အနှောင်အဖွဲ့ကို
 စင်လည်း။ ဉာဏခဂ္ဂေန၊ ဉာဏ်ဟူသော သန်လျက်ဖြင့်။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။
 အယဒါမာနိ၊ သံပန်းဆိုင်းတို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ မတ္တဝရဝါရဏာ ဝိယ စ၊
 အမုန်ယစ်သောမြတ်သော ဆင်တို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဉ္စရေ၊ ချိုင့်တို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊
 ချိုး၍။ သီဟပေါတကာ ဝိယ စ၊ ခြင်္သေ့ငယ်ကလေးတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဓီရာ၊
 ပညာရှိတို့သည်။ ဝတ္ထုကာမကိလေသကာမေ၊ ဝတ္ထုကိလေနှစ်ထွေသော
 ကာမတို့ကို။ ဥက္ကာရ ဘူမိဝိယ၊ ဥက္ကာမြေ ကဲ့သို့။ ဇိဂ္ဂုစ္ဆမာနာ၊ စက်ဆုပ်ကြကုန်လျက်။
 အနပေက္ခိနော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ကာမသုခံ၊
 ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဝဇန္တိ၊ သွားနိုင်ကုန်၏။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲသွား
 ကြကုန်၏။ စ ပန၊ ဆက်၍အထူး ပြဆိုဦးအံ့။ ပက္ကမိတွာ၊ ဖဲသွားကုန်ပြီး၍။ ဟိမဝန္တံ၊
 ဟိမဝန္တာတောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊

၍။ ဈာနသုခေန၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်။ ဝီတိနာမေန္တိ၊ လွန်စေကြကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေတွာ၊ ကျူးရင့်၍။ အပရိဟိနဇ္ဈာနော၊ မယုတ်လျော့သော ဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မလောက ပရာယဏော၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့ လားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ဌ။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပန္နာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သကဒါဂါမိနော၊ တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကေစိ၊ တို့သည်။ အနာဂါမိနော၊ တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကေစိ၊ တို့သည်။ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ မဟာမာယာ၊ မဟာမာယာ ဒေဝီသည်။ တဒါ၊ ဌ။ မာတာ၊ အမိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ၊ သည်။ တဒါ၊ ဌ။ ပိတာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ ရာဟုလာမာတာ၊ ရာဟုလာ၏ မယ်တော် သည်။ တဒါ၊ ဌ။ ဘရိယာ၊ မယား သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ ရာဟုလော၊ သည်။ တဒါ၊ ဌ။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌ။ ပုတ္တဒါရုံ သားမယားကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ နိက္ခမိတွာ၊ အိမ်မှထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူပြီ။ ဣတိဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

ပဌမာ၊ သော။ ဗန္ဓနာဂါရဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂။ ကေဠိသီလဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ဟံသာ ကောဉ္ဇာ မယူရာ စာ”တိအာဒိကေန၊
 “ဟံသာ ကောဉ္ဇာ မယူရာ စ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊
 ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤကေဠိသီလဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊
 စဉ်။ အာယသ္မန္တံ လကုဏ္ဍလဘဒ္ဒိယံ၊ အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊
 ရှိ။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သော အာယသ္မာ၊ ရှည်သော သက်တော်ရှိသော
 ထိုလကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ မထေရ်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။
 ပါကဋေ၊ ထင်ရှားသည်။ ပညာတော၊ ကျော်စောသည်။ ဝါ- အပြားအားဖြင့်
 သိစေအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဓုရဿရော၊ သာယာသော
 အသံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဓုရဓမ္မကထိကော၊ သာယာသော တရားကို
 ဟောတတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါကို ရသည်။
 မဟာခိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ အသီတိယာ
 မဟာထေရာနံ၊ အသီတိမဟာထေရ်တို့၏။ အန္တရော၊ အတွင်းဝင်သည်ဖြစ်၍။
 ပမာဏေန၊ ပမာဏအားဖြင့်ကား။ ဩမကော၊ ငယ်၏။ လကုဏ္ဍကော၊ ပုကွ၏။
 သာမဏေရော ဝိယ၊ ကိုရင်ကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ခုဒ္ဒကော၊ ငယ်သော။ သာမဏေ
 ရော၊ ကိုရင်သည်။ ကိဠနတ္ထာယ၊ ကစားအံ့သောငှါ။ ဂတောဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိ၊ ထိုလကုဏ္ဍလ ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်။ ဧကဒိဝသံ၊
 တစ်နေ့သ၌။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဇေတဝနကောဌကံ၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတံခါးမုခ်သို့။ ဂတေ၊ သွားစဉ်။ ဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်မှ။ အာဂတာ၊
 လာကုန်သော။ တိသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
 “ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇေတဝနံ၊ သို့။
 ပဝိသန္တာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိဟာရကောဌကေ၊ ကျောင်းတံခါးမုခ်၌။ ထေရံ၊
 မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ “ဧသော၊ ဤသူကား။ သာမဏေရော၊ ကိုရင်တည်း”။
 ဣတိသညာ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ စိဝရကဏ္ဏေ၊
 သင်္ကန်းစွန်း၌။ ဂဏ္ဍန္တာ၊ ကိုင်ကုန်လျက်။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ဂဏ္ဍန္တာ၊ ကိုင်ကုန်
 လျက်။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဂဏ္ဍန္တာ၊ ကိုင်ကုန်လျက်။ နာသာယ၊ နှာခေါင်း၌။
 ပရာမသန္တာ၊ သုံးသပ်ကုန်လျက်။ ကဏ္ဏေသု၊ နားတို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ကုန်၍။

စာလေတွာ၊ လှုပ်စေ၍။ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံ၊ လက်ဆော့ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ပဋိသာမေတွာ၊ သိုမှီးကုန်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကုန်၍။ ဝန္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသီဒိတွာ၊ နေကုန်၍။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဓုရပဋိသန္တာရေ၊ သာယာစွာသော ပဋိသန္တာရကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်တော်မူသည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သာဝကော၊ တပည့်သာဝကဖြစ်သော။ မဓုရဓမ္မကထိကော၊ သာယာစွာသော တရားကို ဟောတတ်သော။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ၊ ဧတ္ထေရာ နာမ၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယအမည်ရှိသော မထေရ်သည်။ အတ္တိ ကိရ၊ ရှိသတတ်။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကဟံ၊ ဘယ်အရပ်၌။ ဝသတိ၊ နေပါသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိသု၊ မေးကြကုန်(၏)ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ဒဠုကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုကုန်သည်။ အတ္ထ ကိံ ပန၊ ဖြစ်ကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဖူးမြင်လိုပါကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ နားတော်လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ဒွါရကောဌကေ၊ ကျောင်းတံခါးမုခ်၌။ ယံ၊ အကြင် မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ စီဝရကဏ္ဍာဒိသု၊ သင်္ကန်းစွန်းအစရှိသည်တို့၌။ ဂဏ္ဍန္တာ၊ ဆွဲကုန်လျက်။ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံ၊ လက်ဆော့ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုကြကုန်၍။ အာဂတာ၊ လာကြကုန်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဧသ၊ ဤလကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်ပင် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ ပတ္ထိတပတ္ထနော၊ တောင့်တအပ်ပြီးသော ပတ္ထနာရှိသော။ ဝါ- တောင့်တအပ်ပြီး သော ဆုတောင်းပန်ထွာခြင်းရှိသော။ အဘိနိဟာရသမ္ပန္နော၊ ကုသိုလ်ကံနှင့်ပြည့်စုံသော။ သာဝကော၊ သာဝကသည်။ ကိံ ကာရဏာ၊ ဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ အပ္ပေသက္ခော၊ ဘုန်းတန်ခိုးနည်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ရပါ သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတပါပကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှု ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ အပ္ပေသက္ခော၊ ဘုန်းတန်ခိုး နည်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ ဆောင်တော်မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌှံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ မင်းသည်။
 ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဒေဝရာဇာ၊
 ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊
 မင်းအား။ ဇိဏ္ဏံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာဟောင်းမြင်းသော။ ဇရာပုတ္တံ၊ အိုခြင်းသို့ရောက်သော။
 ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကိုလည်းကောင်း။ အဿံ ဝါ၊ မြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဂေါဏံ ဝါ၊
 နွားကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေတုံ၊ မြင်စိမ့်သောငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။
 ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကေဠိသီလော၊ ကစားတတ်သော အလေ့ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
 တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ဆင်အို မြင်းအိုကို။ ဒိသွာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်။
 အနုဗန္ဓာပေသိ၊ လိုက်စေ၏။ ဇိဏ္ဏသကဋ္ဌမ္ပိ၊ လှည်းအိုကိုလည်း။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
 ဘိန္ဒာပေသိ၊ ဖျက်စေ၏။ ဇိဏ္ဏမာတုဂါမေ၊ မိန်းမအိုတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
 ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဥဒရေ ဝမ်း၌။ ပဟရာပေတွာ၊ တွန်း၍။ ပါတာ-
 ပေတွာ၊ လဲကျစေ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဥဌာပေတွာ၊ ထပြန်စေ၍။ ဘယာပေတိ၊
 ထိတ်လန့်စေ၏။ ဝါ- ကြောက်စေ၏။ ဇိဏ္ဏပုရိသေ၊ ယောက်ျားအိုတို့ကို။ ဒိသွာ၊
 မြင်၍။ လဃံကေဝိယ၊ ကျွမ်းသမားတို့ကိုကဲ့သို့။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ သံပရိဝတ္တကာဒိကီဠု၊
 ကျွမ်းထိုးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကစားခြင်းကို။ ကီဠာပေတိ၊ ကစားစေ၏။
 အပဿန္တော၊ မမြင်သည် ရှိသော်။ “အသုကဿ ယရေ ဤမည်သော အိမ်၌။
 မဟလ္လကော၊ သူအိုသည်။ အတ္ထိ ကိရ၊ ရှိသတတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ သုတွာပိ၊ ကြား၍
 လည်း။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ကီဠတိ၊ ကစား၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။
 လဇ္ဇန္တော၊ ရှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖ တို့ကို။
 တိရောရဌာနိ၊ တိုင်းတစ်ပါးတို့သို့။ ပေသေန္တိ၊ ပို့ကုန်၏။ မာတုပဌာနဓမ္မော၊ အမိကို
 လုပ်ကျွေးသော တရားသည်လည်းကောင်း။ ပိတုပဌာနဓမ္မော၊ အဖကို
 လုပ်ကျွေးသော တရားသည်လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမ္မိ၊ ပြတ်ပြီ။ ရာဇသေဝကာပိ၊
 မင်းခစားတို့သည်လည်း။ ကေဠိသီလာဝ၊ ကစားလေ့ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ အဟေသံ၊
 ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မတမတာ၊ သေတိုင်းသေတိုင်းကုန်သော သူတို့သည်။ စတ္တာရော
 အပါယေ၊ အပါယ်လေးဘုံတို့ကို။ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဒေဝပရိသာ၊ နတ်ပရိသတ်
 သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။

သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဘိနဝေ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဒေဝပုတ္တေ၊
 နတ်သားတို့ကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ “ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။

ကိံ နုခေါ၊ အသို့ရှိ သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တံ
 ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “နံ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းကို။ ဒမေဿာမိ၊
 ဆုံးမအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟလ္လက ဝဏ္ဏံ၊ လူအို၏သဏ္ဌာန်ကို။ အဘိနိမ္မိနိတွာ၊
 ဖန်ဆင်း၍။ ဇိဏ္ဏယာနကေ၊ လှည်းအို၌။ ဒွေ တက္ကစာဋီယော၊ ရက်တက်အိုး
 နှစ်လုံးတို့ကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဒွေ၊ နှစ်ကောင် ကုန်သော။ ဇရဂေါဏေ၊
 နွားအိုတို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ က၍။ ဝါ- ကယျဉ်၍။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ဝါ-
 တစ်ပါးသော။ ဆဏဒိဝသေ၊ ပွဲလမ်းသဘင်နေ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ မင်းသည်။
 အလင်္ကတဟတ္ထိ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော ဆင်ကို။ အဘိရဟိတွာ၊ တက်စီး၍။
 အလင်္ကတနဂရံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော မြို့ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်
 လှည့်လည်ခြင်းကို။ ကရောန္တေ၊ ပြုလသော်။ ပိလောတိကနိဝတ္တော၊ ဟောင်းနွမ်းသော
 အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက်။ တံ ယာနကံ၊ ထိုလှည်းအိုကို။ ပါဇေန္တော၊ မောင်းနှင်လျက်။
 ရညော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ အဘိမုခေါ၊ ရှေးရှု သည်ဖြစ်၍။ အဂမာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။
 ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးသည်။ ဇိဏ္ဏယာနကံ၊ လှည်း အိုကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဧတံ
 ယာနကံ၊ ထိုလှည်းအိုကို။ အပနေထ၊ ပယ်ကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊
 ဆို၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ မယံ၊
 တို့သည်။ န ပဿာမ၊ မမြင်ကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်(၏)ပြီ။ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်။ အာနုဘာဝေန၊ မိမိအာနုဘော်အားဖြင့်။ ရညော ယေဝ၊
 မင်းအား သာလျှင်။ ဒသေသိ၊ ပြ(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တသ္မိ၊ ထိုအရပ်သို့။
 ဗဟုသမ္ပတ္တေ၊ အများရောက်လသည်ရှိသော်။ နံ၊ ထိုလှည်းအိုကို။ တဿ၊ ထိုမင်း၏။
 ဥပရိဘာဂေန၊ အထက်အဖို့ဖြင့်။ ပါဇေန္တော၊ မောင်းနှင်လျက်။ ရညော၊ မင်း၏။
 မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ဧကံ၊ တစ်လုံးသော။ စာဋီ၊ ရက်တက်အိုးကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊
 ခွဲ၍။ နိဝတ္တာပေန္တော၊ ပြန်လည် လတ်သည်ရှိသော်။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။
 စာဋီ၊ ရက်တက်အိုးကို။ ဘိန္ဒိ၊ ခွဲပြန်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမင်း၏။
 သီသတော၊ ဦးခေါင်းမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ တက္ကံ၊
 ရက်တက်ရည်သည်။ ပဋ္ဌရတိ၊ ယိုစီး၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ တေန၊ ထိုသို့
 ရက်တက်ရည်စီးခြင်းကြောင့်။ အဋ္ဌိယတိ၊ ပြီးငွေ့၏။ ဟရာယတိ၊ ရှက်နိုး၏။ ဇိဂုစ္ဆတိ၊
 စက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမင်း၏။ တံ ဥပဒ္ဒုတဘာဝံ၊
 ထိုပင်ပန်းဆင်းရဲသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝါ- ထိုသို့ကပ်၍ နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။
 ဥ တွာ၊ သိ၍။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ယာနကံ၊ လှည်းယာဉ်ကို။ အန္တရ-

ဓာပေတွာ၊ ကွယ်စေ၍။ သက္ကတ္တဘာဝံ၊ သိကြားမင်း၏ကိုယ်ကို။ ဝါ- သိကြားမင်း၏ အတ္တဘောကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဝဇိရဟတ္ထော၊ ဝရဇိန်လက်နက်စွဲလျက်။ ဝါ- ဝရဇိန် လက်နက် လက်၌ရှိသည် ဖြစ်၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဝါ- တည်၍။ “ပါပ၊ ယုတ်မာသော။ အဓမ္မိကရာဇ၊ တရားမစောင့်သော မင်း။ တွံ၊ သင်သည်။ မဟလ္လကော၊ အိုမင်းသည်။ န ဘဝိဿသိ ကိံ၊ မဖြစ် လတုံလော။ တဝ၊ သင်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဇရာ၊ အိုရခြင်းတရားသည်။ န ပဟရိဿတိ ကိံ၊ မညှဉ်းဆဲလတုံလော။ ကေဠိသီလော၊ ကစားလေ့ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တွံ၊ သင်သည်။ ဝုဗ္ဗေ၊ လူအိုတို့ကို။ ဝါ- ကြီးရင့်သူတို့ကို။ ဝိဟေဌနကမ္မံ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲသော အမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြုဘိ၏။ ဧကကံ၊ တစ်ယောက် တည်းသော။ တံ၊ သင့်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဧတံ ကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြုကြ ကုန်သဖြင့်။ မတမတာ၊ သေတိုင်း သေတိုင်းကုန်သော သူတို့သည်။ အပါယေ၊ အပါယ်ဘုံတို့ကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကြကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ကို။ ပဋိဇဏ္ဍိတံ၊ လုပ်ကျွေးအံ့သောငှါ။ န လဘန္တိ၊ မရကြ ကုန်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဣမမ္မာ ကမ္မာ၊ ဤကြီးသူတို့အား ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း အမှုမှ။ သစေ န ဝိရမိဿသိ၊ အကယ်၍မကြဉ်ပေအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ မရှောင်ကြဉ်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဝဇိရေန၊ ဝရဇိန်လက်နက်ဖြင့်။ တေ၊ သင်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ အဟံ၊ သည်။ ပဒါလေဿာမိ၊ ခွဲအံ့။ ဣတော၊ ဤ နေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဧတံ ကမ္မံ၊ ဤသို့ ကြီးသူတို့အား ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုမျိုးကို။ မာ အကတ္ထ၊ မပြုလင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ သန္တဇေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။ ဝုဗ္ဗာပစာယိကကမ္မဿ၊ ကြီးကုန်သော သူတို့အား အရိုအသေပြုသော ကောင်းမှု၏။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ဂုဏ်အင် အာနိသင်ကို။ ပကာသေတွာ၊ ထင်ရှားပြ၍။ သြဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ သကဌာနယေဝ၊ မိမိနေရာဌာနဖြစ်သော တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ပြန်သွားလေ(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကာတံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်ကို လည်း။ န ဥပ္ပါဒေသိ၊ မဖြစ်စေတော့။

သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ အတီတံ၊ ဤလွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်။ ဟုတွာ၊

ဖြစ်၍။ “ဟံသာ ကောဇ္ဇာ။ပ။ သရီရဝါ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊
တို့ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော် မူ(၏)ပြီ။

၁၀၃။ “ဟံသာ ကောဇ္ဇာ မယူရာ စ၊ ဟတ္ထယော ပသဒါ မိဂါ။
သဗ္ဗေ သီဟဿ ဘာယန္တိ၊ နတ္ထိ ကာယသ္မိံ တုလျတာ။

ဂါထာအနက် ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်၌။ တုလျတာ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်
သည်၏ အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်။ ဟံသာ စ၊ ဟင်္သာတို့သည်လည်းကောင်း။ ကောဇ္ဇာ စ၊ ကြိုးကြာတို့သည်
လည်းကောင်း။ မယူရာ စ၊ ဥဒေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထယော စ၊ ဆင်တို့
သည်လည်းကောင်း။ ပသဒါ စ၊ ချေတို့သည်လည်းကောင်း။ မိဂါ စ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ
ကြွင်းကုန်သော သားတို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါ
တို့သည်။ သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့မှ။ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်၏။

၁၀၄။ ဧဝမေဝ မနုဿေသု၊ ဒဟရောစေပိ ပညဝါ။

သော ဟိ တတ္ထ မဟာ ဟောတိ၊ နေဝ ဗာလော သရီရဝါ”တိ။

ဂါထာအနက် ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်။ ယော၊
အကြင်သူသည်။ ဒဟရောပိ၊ ငယ်သော်လည်း။ ပညဝါ၊ ပညာရှိ
သည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ သောဟိ၊ ထိုသူသည်သာလျှင်။ တတ္ထ၊
ထိုလူတို့၌။ မဟာ၊ ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ ပညာမရှိသောသူသည်။
သရီရ ဝါ၊ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးသော်လည်း။ မဟာနာမ၊ ကြီးသောမည်သည်။ နေဝ
ဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်သလျှင်ကတည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။
လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယော၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယသည်။ သရီရေန၊ ကိုယ်အားဖြင့်။
ခုဒ္ဒကောတိ၊ ငယ်သကားဟူ၍။ တံ၊ ထိုလကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယကို။ ဉာဏေနပိ၊ ဉာဏ်
အားဖြင့်လည်း။ ခုဒ္ဒကောတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ မာ မညိတ္ထ၊ မမှတ်ကြကုန်လင့်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ ပသဒါ မိဂါတိ၊ ပသဒါ မိဂါ ဟူသည်ကား။
ပသဒသင်္ခါတာ၊ ချေသတ္တဝါဟုဆိုအပ်သော။ မိဂါ၊ သားတို့သည်လည်းကောင်း။
ပသဒါ စ၊ ချေမှလည်းကောင်း။ မိဂါ စ၊ ချေမှကြွင်းကုန်သော ခြေလေးချောင်း
သားအပေါင်းမှ လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ မိဂါ စ၊
သားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊

မှတ်အပ်၏။ “ပသဒ မိဂါ”တိပိ၊ “ပသဒ မိဂါ”ဟူ၍လည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိတစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ အချို့ပေစာတို့၌ ရှိသေး၏။ ပသဒါ၊ ချေတို့သည်လည်းကောင်း။။ မိဂါ၊ ချေမှုကြွင်းကုန်သော သားတို့သည် လည်း ကောင်း။။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နတ္ထိ ကာယသ္မိ တုလျတာတိ၊ နတ္ထိ ကာယသ္မိ တုလျတာဟူသည်ကား။ သရီရေန၊ ကိုယ်အားဖြင့်။ ပမာဏံ နာမ၊ နှိုင်းယှဉ် တိုင်းတာခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ မဟာသရီရာ၊ ကြီးသော ကိုယ်ရှိကုန်သော။ ဟတ္ထိနော စေဝ၊ ဆင်တို့သည် လည်းကောင်း။ ပသဒမိဂါ စ၊ ချေ ချေမှုကြွင်းကုန်သော သားကောင်တို့သည် လည်းကောင်း။ သီဟံ၊ ခြင်္သေ့ကို။ မာရေယျ၊ သတ်ကုန်ရာ၏။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဟံသာဒယော၊ ဟင်္သာအစရှိကုန်သော။ ခုဒ္ဒကသရီရေယေဝ၊ ငယ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ ရှိသော သတ္တဝါတို့ကိုသာလျှင်။ မာရေယျ၊ သတ်ရာ ၏။ ခုဒ္ဒကာယေဝ၊ ငယ်သော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသော သတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်။ သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့မှ။ ဘာယေယျ၊ ကြောက်ကုန်ရာ၏။ မဟန္တာ၊ ကြီးသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသော သတ္တဝါတို့သည်။ သီဟဿ၊ မှ။ န ဘာယေယျ၊ မကြောက်ကုန်ရာ။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဧတံ၊ ဤကိုယ် ခန္ဓာကြီးသော သတ္တဝါတို့သည် ခြင်္သေ့မှ မကြောက်ခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိနိုင်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မရှိနိုင်သောကြောင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့မှ။ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကြရကုန်၏။ သရီရဝါတိ၊ သရီရဝါဟူသည်ကား။ ဗာလော၊ ပညာမရှိသော သူသည်။ မဟာသရီရောပိ၊ ကြီးသော ကိုယ်ခန္ဓာ ရှိသော်လည်း။ မဟာနာမ၊ ကြီးသော သူမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယော၊ သည်။ သရီရေန၊ ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်။ ခုဒ္ဒကောပိ၊ ငယ်ပင်ငယ်ငြားသော်လည်း။ တံ၊ ထိုလကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယကို။ ဉာဏေနပိ၊ ဉာဏ်အား ဖြင့်လည်း။ ခုဒ္ဒကောတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ မာ မညိတ္ထ၊ မမှတ်ထင်ကြကုန်လင့်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ၌။ တေသု ဘိက္ခုသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ကေစိ၊ အချို့။

ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပန္နာ၊ တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်(၏)ပြီ။
 ကေစိ၊ တို့သည်။ သကဒါဂါမိနော၊ တို့သည်။ အဟေသုံ၊ (၏)ပြီ။ ကေစိ၊ တို့သည်။
 အနာဂါမိနော၊ တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်(၏)ပြီ။ ကေစိ၊ တို့သည်။ အရဟန္တာ၊
 တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ ဧတရဟံ၊
 ဌံ။ တာယ၊ ကေဠိသီလတာယ၊ ထိုသို့ အိုမင်းကုန်သောသူတို့အား ကစားလေ့
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့၏။ ကေဠိနိဿယော၊ ကစားခြင်း၏
 တည်ရာသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သော။ သော၊ တာဒိသော၊ ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော
 သဘောရှိသော။ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယော၊ သည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ရာဇာ၊
 မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟံ၊ ပန၊ ဌံကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်
 သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌံ။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊
 သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဒုတိယာ၊ သော။ ကေဠိသီလဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃။ ခန္ဓဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တ”န္တိအာဒိကေန၊ “ဝိရူ
 ပက္ခေဟိ မေ မေတ္တ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
 ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤခန္ဓဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။
 အညတရံ၊ မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။
 ဇန္တာယရဒ္ဒါရေ၊ ဇရုံးအိမ် တံခါး၌။ ကဌာနိ၊ ထင်းတို့ကို။ ဖာလေန္တံ၊ ခွဲသော။ တံ၊
 ထိုရဟန်းကို။ ပူတိရုက္ခန္တရာ၊ သစ်ဆွေးကြားမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဧကော၊
 တစ်ခုသော။ ဝါ- တစ်ကောင်သော။ သပ္ပေ၊ မြွေသည်။ ပါဒဂုံလိယံ၊ ခြေချောင်း၌။
 ခံသိ၊ ကိရ၊ ခဲသတတ်။ ဝါ- ကိုက်သတတ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထေဝ၊
 ထိုမြွေခဲရာအရပ်၌ပင်လျှင်။ မတော၊ သေလေ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။
 မတဘာဝေါ၊ သေသည်၏အဖြစ်သည်။ သကလဝိဟာရေ၊ အလုံးစုံသော
 ကျောင်း၌။ ဝါ- တစ်ကျောင်းတိုက်လုံး၌။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်(၏)ပြီ။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။

အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဇန္တာယရဒ္ဒါရေ၊
 ဇရုံးအိမ်တံခါး၌။ ကဋ္ဌာနိ၊ ထင်း တို့ကို။ ဖာလေန္တော၊ ခွဲသည်ရှိသော်။ သပ္ပေန၊
 မြွေသည်။ ဒဋ္ဌော၊ ခဲအပ်သည်။ ဝါ- ကိုက်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊
 ထိုမြွေခဲရာအရပ်၌သာလျှင်။ မတော ကိရ၊ သေသတတ်။ ဝါ- ပျံတော်မူသတတ်။
 ဣတိ၊ သို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။
 “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမော၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။
 သန္တိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊
 မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမာယနာမ၊ ဤမည်သော
 စကားဖြင့်။ သန္တိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊
 နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုမြွေခဲခံရသော
 ရဟန်းသည်။ စတ္တာရိ၊ လေးမျိုးကုန်သော။ အဟိရာဇကုလာနိ၊ မြွေမင်းမျိုးတို့ကို။
 အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို။ သစေ အဘာဝယိဿ၊ အကယ်၍
 ပွားငြားအံ့။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သပ္ပေါ၊ မြွေသည်။ န ခံသေယျ၊ မခဲပေရာ။
 ပေါရာဏကတာပသာပိ၊ ရသေ့ဖြစ်ကုန်သော ရှေးပညာရှိတို့သည်လည်း။ ဝါ-
 ရှေးပညာရှိဖြစ်ကုန်သော ရသေ့တို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အနုပ္ပန္န၊
 ပွင့်တော်မမူမီ။ ဝါ- မပွင့်သေးသည်ရှိသော်။ စတူသု၊ လေးမျိုးကုန်သော။ အဟိရာဇ-
 ကုလေသု၊ မြွေမင်းမျိုးတို့၌။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍။ တာနိ
 အဟိရာဇကုလာနိ၊ ထိုမြွေမင်းမျိုးတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပဇနကဘယတော၊
 ဖြစ်သော ဘေးမှ။ မုစ္ဆိသု၊ လွတ်ကုန်ဖူးပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။
 အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု၊ အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇံ၊ ကို။
 ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကာသိရဋ္ဌေ၊ ၌။
 ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့
 ရောက်သည်ရှိသော်။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ် စွန့်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇံ၊
 ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ၍။ ဝါ- ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ အဘိညာ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။
 သမာပတ္တိယော စ၊ တို့ကိုလည်း ကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊
 အရပ်၌။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ဂင်္ဂါနိဝတ္တနေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကွေ့၌။ အဿမပဒံ၊
 အရိပ်သင်္ခမ်းကို။ ဝါ- သင်္ခမ်းကျောင်းကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဈာနကိဠံ၊

ဈာန်ကစားခြင်းကို။ ကီဠန္တော၊ ကစားလျက်။ ဝါ- မွေ့လျော် ပျော်ပါးလျက်။
 ဣသိဂဏပရိဝုတော၊ ရသေ့အပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဂင်္ဂါတီရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနား၌။ နာနပ္ပကာရာ၊ အထူးထူး အပြားပြား
 များကုန်သော။ ဒီယဇာတိကာ၊ ရှည်သော အမျိုး၌ဖြစ်ကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့သည်။
 ဝါ- ကျောက်ရှည်မျိုးဖြစ်ကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့သည်။ ဣသိနံ၊ ရသေ့အပေါင်း
 တို့အား။ ပရိပန္နံ၊ ဘေးရန်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ယေဘုယျေန၊ များသော
 အားဖြင့်။ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။
 ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တာပသာ၊ ရသေ့တို့သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။
 ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား။ အာရောစေသုံ၊ ပြောကြားကြကုန်(၏)ပြီ။
 ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တာပသေ၊ ရသေ့တို့ကို။ သန္နိပါတာပေတွာ၊
 စည်းဝေးစေ၍။ “တာပသာ၊ ရသေ့တို့။ တုမေ၊ သင်တို့ သည်။ စတူသု၊ လေးမျိုး
 ကုန်သော။ ဝါ- လေးပါးကုန်သော။ အဟိရာဇကုလေသု၊ မြွေမင်းမျိုးတို့၌။ မေတ္တံ၊
 ချစ်ခြင်းကို။ ဝါ- မေတ္တာကို။ သစေ ဘာဝေယျာထ၊ အကယ်၍ ပွားကုန်ငြားအံ့။
 ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ ပွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ သပ္ပါ၊ မြွေဟို့သည်။ န
 ခုံသေယျံ၊ မခဲကုန်ရာ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။
 စတူသု၊ လေးပါး ကုန်သော။ ဝါ- လေးမျိုးကုန်သော။ အဟိရာဇကုလေသု၊
 မြွေမင်းမျိုးတို့၌။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်လတံသော နည်းအတိုင်း။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို။ ဝါ-
 ချစ်ခြင်းကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ဝိရူပက္ခေဟိ။
 ပ။ ဂေါတမဧကေဟိ စာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။
 အာဟ၊ ဆို၏။

၁၀၅။ “ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ။

ဆဗ္ဗာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ကဏ္ဍာဂေါတမဧကေဟိ စာ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘဝန္တော တာပသာ၊ အိုရသေ့တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။

ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဝိရူပက္ခနဂါးမင်း၏ အမျိုးဖြစ်ကုန်သော မြွေတို့နှင့်။
 သဒ္ဓိ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 ဧရာပထေဟိ၊ ဧရာပထနဂါးမင်း၏ အမျိုးဖြစ်ကုန်သော မြွေတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိ၊
 တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 ဆဗ္ဗာပုတ္တေဟိ၊ ဆဗ္ဗာပုတ္တနဂါးမင်း၏အမျိုးဖြစ်ကုန်သော မြွေတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိ၊

တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏှာဂေါတမကေဟိ စ၊ ကဏှာဂေါတမကနဂါးမင်း၏ အမျိုးဖြစ်ကုန်သော မြွေတို့နှင့် လည်း။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားစေကြကုန်လော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တန္တိ၊ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ ဟူသည် ကား။ ဝိရူပက္ခနာဂရာဇကုလေဟိ၊ ဝိရူပက္ခနဂါးမင်း၏အမျိုးဖြစ်ကုန်သော မြွေတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ မယံ၊ ငါ့အား။ မေတ္တံ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သောချစ်ခြင်း မေတ္တာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဧရာပထာဒီသုပိ၊ ဧရာပထစသောပါဌ်တို့၌လည်း။ ဧသေဝ ဧသော ဧဝ၊ ဤနည်းသည်သာလျှင်။ နယော၊ သိကြောင်းနည်းတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဧရာပထနာဂရာဇကုလံ၊ လည်းကောင်း။ ဆဗျာပုတ္တနာဂရာဇကုလံ၊ လည်းကောင်း။ ကဏှာ ဂေါတမကနာဂရာဇကုလံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတာနိပိ၊ ဤမြွေမင်းမျိုးတို့သည် လည်း။ နာဂရာဇကုလာနေဝ၊ နဂါးမင်းမျိုးတို့သာလျှင်တည်း။

ဧဝံ၊ သို့။ စတ္တာရိ၊ လေးမျိုးကုန်သော။ နာဂရာဇကုလာနိ၊ နဂါးမင်း မျိုးတို့ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ “တုမေ၊ အသင်ရသေ့တို့သည်။ ဧတေသု၊ ဤမြွေမင်းမျိုးတို့၌။ မေတ္တံ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သောချစ်ခြင်း မေတ္တာကို။ ဘာဝေတံ၊ ပွားအံ့သောငှါ။ သစေ သက္ခိဿထ၊ အကယ်၍စွမ်းနိုင် ကုန်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ မေတ္တာပွားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ခဲ့သော်။ ဒီဃဇာတိကာ၊ ကျောက်ရှည်မျိုးဖြစ်ကြသော မြွေတို့သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ န ခုသိဿန္တိ၊ မခဲကုန်လတံ့။ န ဝိဟေဌေဿန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲကုန်လတံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “အပါဒကေဟိ။ပ။ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဂါထာ “အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘဝန္တော တာပသာ၊ အိုရသေ့တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။
အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိကုန်သော မြွေ၊ နဂါး၊ ငါးအစရှိသော
သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊

ဖြစ်စေသတည်း။ ဒွိပါဒကေဟိ၊ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေလေးချောင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့နှင့် လည်း။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗဟုပ္ပဒေဟိ၊ များသော အခြေရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားကြကုန်လော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပဌမပဒေန၊ အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံဟူသော ပဌမပါဒ ပုဒ်ဖြင့်။ ဩဒိဿကံ၊ ဩဒိဿကမေတ္တာ ရည်ညွှန်းအပ်သော မေတ္တာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အပါဒကေသု၊ အခြေမရှိကုန်သော။ ဒီယဇာတိကေသု၊ ရှည်သော မျိုးဇာတ်ရှိကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့၌လည်းကောင်း။ မစ္ဆေသု စ၊ ငါးတို့၌လည်းကောင်း။ မေတ္တာဘာဝနာ၊ မေတ္တာပွားခြင်းကို။ ဒဿိတာ၊ ပြအပ်ပြီ။ ဒုတိယပဒေန၊ မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေဟူသော ဒုတိယပါဒပုဒ်ဖြင့်။ မနုဿေသု စေဝ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ပက္ခိဇာတေသု စ၊ ငှက်မျိုးတို့၌လည်းကောင်း။ မေတ္တာဘာဝနာ၊ ကို။ ဒဿိတာ၊ အပ်ပြီ။ တတိယပဒေန၊ စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံဟူသော တတိယပါဒပုဒ်ဖြင့်။ ဟတ္ထိအဿာဒိသု၊ ဆင်၊ မြင်း အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗစတုပ္ပဒေသု၊ အလုံးစုံသော အခြေလေးချောင်း သတ္တဝါအပေါင်းတို့၌။ မေတ္တာဘာဝနာ၊ ကို။ ဒဿိတာ၊ အပ်ပြီ။ စတုတ္ထပဒေန၊ မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေဟူသော စတုတ္ထပါဒပုဒ်ဖြင့်။ ဝိစ္ဆိကသတပဒိဥစ္စာလိင်္ဂပါဏကမက္ကဋ္ဌကာဒိသု၊ ကင်းမြီးကောက်၊ ကင်းခြေများ၊ ဥစ္စာလိင်္ဂပိုးငယ်၊ မျောက်အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့၌။ မေတ္တာဘာဝနာ၊ ကို။ ဒဿိတာ၊ ပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ သရူပေန၊ သရုပ်အားဖြင့်။ မေတ္တာဘာဝနံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာယာစနဝသေန၊ တောင်းပန်သော မေတ္တာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒဿေန္တော၊ ပြလိုရကား။ “မာမံ အပါဒကော။ပ။ ဗဟုပ္ပဒေါ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဂါထာ “မာမံ အပါဒကော ဟိသိ၊ မာမံ ဟိသိ ဒွိပါဒကော။

မာမံ စတုပ္ပဒေါ ဟိသိ၊ မာမံ ဟိသိ ဗဟုပ္ပဒေါ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘဝန္တော တာပသာ၊ အိုရသေ့တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။
 အပါဒကော၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိသိ၊
 မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ ဒွိပါဒကော၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါသည်လည်း။
 မံ၊ ငါ့ကို။ မာဟိသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေ သတည်း။ စတုပ္ပါဒေါ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော
 သတ္တဝါသည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာဟိသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ ဗဟုပ္ပဒေါ စ၊
 အခြေများစွာရှိသော သတ္တဝါသည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာဟိသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေ
 သတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မေတ္တာ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားစေ ကြကုန်လော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မာမန္တိ၊ မာမံဟူသည်ကား။ အပါဒကာဒိသု၊ အခြေ
 မရှိသော သတ္တဝါအစရှိကုန်သော။ ဧတေသု၊ ထိုသတ္တဝါတို့တွင်။ ကောစိ၊ တစ်စုံ
 တခုသော။ ဧကောပိ၊ တစ်ကောင်သော သတ္တဝါသည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာ
 ဟိသတု၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မာ ဝိဟေဌေတု၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာယာစန္ဒာ၊ တောင့်တကြကုန်လျက်။ ဝါ- တောင်းပန်ကြကုန်လျက်။
 မေတ္တာ၊ မေတ္တာဘာဝနာကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားစေကြကုန်လော့။ ဣတိ အယံ၊ ကား။
 အတ္ထော၊ တည်း။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အနောဒိဿကဝသေန၊ မရည်ညွှန်းသော မေတ္တာ၏
 အစွမ်း ဖြင့်။ ဝါ- အနောဒိဿမေတ္တာ၏အစွမ်းဖြင့်။ မေတ္တာဘာဝနံ၊
 မေတ္တာဘာဝနာကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြလိုရကား။ “သဗ္ဗေ သတ္တာပ။ မာဂမာ”တိ၊
 ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဂါထာ “သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊ သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။
 သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊ မာကဗ္ဗိ ပါပမာဂမာ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘဝန္တော တာပသာ၊ အိုရသေ့တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ သဗ္ဗေ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ ဝဋ်တရား ခန္ဓာငါးပါးတို့၌
 ငြိစွန်းတတ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
 ပါဏာ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်
 လည်းကောင်း။ ကေဝလာ၊ ဆိုအပ်ပြီး အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ သန္တိ၊

ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်း သော အာရုံတို့ကိုသာလျှင်။ ပဿန္တု၊ မြင်ကြစေကုန်သတည်း။ ဧတေသု၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သတ္တဝါတို့တွင်။ ကိဉ္စိ ဧကံပိ သတ္တံ၊ တစ်စုံတစ်ရာ တစ်ယောက်မျှသော သတ္တဝါ ကိုလည်း။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော ဆင်းရဲသည်။ မာ အာဂမာ၊ မရောက်လာပါစေ သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အဝေရာ၊ ရန်ဆူးရန်ငြောင့် အနှောင့်အယှက်ကင်း ကုန်သည်။ အဗျာပဇ္ဇာ၊ နှလုံးဒုက္ခ ဗျာပါဒကင်းကုန်သည်။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ နိဒ္ဒါက္ခာ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲဒုက္ခကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ အနောဒိဿကဝသေန၊ မရည်မှတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ မေတ္တာ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားစေကြကုန်လော့။

တတ္ထ၊ ထိုသဗ္ဗေ သတ္တာစသော ဂါထာ၌။ တဏှာဒိဋ္ဌိဝသေန၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝဋ္ဋေ၊ ဝဋ်တရား၌လည်းကောင်း။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌လည်းကောင်း။ အာသတ္တာ၊ ငြိစွန်းကုန်၏။ ဝိသတ္တာ၊ အထူးအားဖြင့်။ ဝါ- အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့် ငြိစွန်းကုန်၏။ လဂ္ဂါ၊ ငြိကပ်ကုန်၏။ လဂ္ဂိတာ၊ ငြိကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ဝါ- ဖြစ်သော ငြိကပ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တမည်ကုန်၏။ အဿာသပဿာသပဝတ္တနသင်္ခါတေန၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ပါဏနဝသေန၊ ထွက်သက် ဝင်သက်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပါဏာ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သတ္တဝါ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဘူတဘာဝိတနိဗ္ဗတ္တနဝသေန၊ ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲသော သတ္တဝါ တို့ကို ပွားစေခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဘူတာ၊ ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနမတ္တဝိသေသော၊ သဒ္ဓါမျှသာ ဖြစ်သော အထူးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ အဝိသေသေန၊ အထူးမမ သာမညအားဖြင့်။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတာနိ ပဒါနိ၊ ဤသတ္တပါဏဘူတဟူသော ပုဒ်တို့သည်။ သဗ္ဗသတ္တသင်္ခါဟကာနေဝ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို သိမ်းယူခြင်းတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေဝလာတိ၊ ကေဝလာဟူသည်ကား။ သကလာ၊ ဆိုအပ်ပြီး အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဤကေဝလာဟူသောပုဒ်သည်။ သဗ္ဗသဒ္ဓသေဝ၊ သဗ္ဗသဒ္ဓါ၏သာလျှင်။ ပရိယာယဝစနံ၊ ပရိယာယ်ဖြစ်သော

သဒ္ဓါတည်း။ ဘဒြာနိ ပဿန္တုတိ၊ ဘဒြာနိ ပဿန္တုဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းကုန်သော။ သာဓုနိ၊ ကောင်းကုန်သော။ ကလျာဏာနေဝ၊ ကောင်းသော အာရုံတို့ကိုသာလျှင်။ ပဿန္တု၊ မြင်ကြစေကုန်သတည်း။ မာ ကဗ္ဗိ ပါပမာဂမာ တိ၊ မာ ကဗ္ဗိ ပါပမာဂမာဟူသည်ကား။ ဧတေသု၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သတ္တဝါတို့တွင်။ ကဗ္ဗိ ဧကံ သတ္တမ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ရာ တစ်ယောက်မျှသော သတ္တဝါသို့လည်း။ ပါပံ လာမကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ မာ အာဂမာ၊ မရောက်ပါစေသတည်း။ မာ အာဂစ္ဆတု၊ မလာရောက်ပါစေသတည်း။ မာ ပါပုဏာတု၊ မရောက်ပါစေသတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အဝေရာ၊ ရန်ဆူးရန်ငြောင့် အနှောင့်အယှက်ကင်းကုန်သည်။ အဗျာပဇ္ဇာ၊ နှလုံးဒုက္ခ ဗျာပါဒကင်းကုန်သည်။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ နိဒ္ဒါက္ခာ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲဒုက္ခကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ “သဗ္ဗ သတ္တေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ အနောဒိဿကဝသေန၊ မရည်မှတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ မေတ္တာ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားစေကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ရတနာနံ၊ တို့၏။ ဂုဏော၊ တို့ကို။ အနုဿရာပေတုံ၊ အောက်မေ့စေခြင်းငှါ။ ဝါ- အမှတ်ရစေခြင်းငှါ။ “အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ။ပ။ သံယော”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

၁၀၆။ “အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အပ္ပမာဏော သံယော”တိ အာဟ။

ဂါထာအနက် ဘဝန္တော တာပသာ၊ အိုရသေ့တို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားသည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာမရှိ။ ဝါ- မနှိုင်း ယှဉ်နိုင် မပိုင်းခြားနိုင်သော ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဓမ္မော၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာမရှိ။ ဝါ- မနှိုင်းယှဉ်နိုင် မပိုင်းခြားနိုင်သော ကျေးဇူးတော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သံယော၊ ရှစ်ယောက်သော ပရမတ္ထသံဃာတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာ မရှိ။ ဝါ- မနှိုင်းယှဉ်နိုင် မပိုင်းခြားနိုင်သော ကျေးဇူးတော်ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တုမေ၊

သင်တို့သည်။ တိဏ္ဍံ ရတနာနံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏။ ဂုဏော၊ ကျေးဇူးတို့ကို။ အနုဿရေထ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပမာဏကရာနံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဂုဏာနဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ ပမာဏာ ဘာဝေန၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်း၏မရှိခြင်းကြောင့်။ ဗုဒ္ဓရတနံ၊ ဘုရားရတနာသည်။ အပ္ပမာဏံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာမရှိ။ ဝါ- မနှိုင်းယှဉ်နိုင်မပိုင်းခြားနိုင်သော ကျေးဇူး ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူသည်ကား။ နဝရိမော၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော။ လောကုတ္တရဓမ္မော၊ လောကုတ္တရာတရားတည်း။ တဿပိ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန်ဟု ဆယ်တန်သော တရားတော်မြတ်၏လည်း။ ပမာဏံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သော ဌာ၊ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အပ္ပမာဏော၊ အပ္ပမာဏမည်တော်မူ၏။ အပ္ပမာဏေန၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင် မပိုင်းခြားနိုင်သော။ တေန ဓမ္မေန၊ ထိုမဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန် ပရိယတ်ဟု ဆိုအပ်သော ဆယ်တန်သော တရားတော်မြတ်နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သံယောပိ၊ မဂ်ဖိုလ်ဒွိထား စတုပ္ပား၍ ရှစ်ပါးအရိယာ သညာခေါ်လတ် ပရမတ္ထ သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်။ အပ္ပမာဏော၊ မည်ရွေ့မည်မျှ ဂဏန်းချ၍ ရေတွက်နှိုင်းယှဉ် တိုင်းတာခြင်းမရှိ။

ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေသံ ရတနာနံ၊ ဤရတနာတို့၏။ ဂုဏော၊ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အနုဿရေထ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ ဂုဏာနံ၊ တို့၏။ အပ္ပမာဏဂုဏတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ သပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ သတ္တော၊ တို့ကို။ ဒဿေတုံ၊ အံ့သောဌာ။ “ပမာဏဝန္တာနိ။ပ။ မူသိကာ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဂါထာ “ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ၊ အဟိဝိစ္စိက သတပဒီ။
ဥဏ္ဏနာဘိ သရဗူ မူသိကာ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘဝန္တော တာပဿ၊ အိုရသေတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။

သရီသပါနိ၊ ကောက်တကျစ်ဖြစ်၍ သွားတတ်ကုန်သော။ ဝါ-
ရွရွတွား၍ သွားတတ်ကုန်သော။ ဝါ- ကိုယ်ဖြင့် သွားတတ်ကုန်သော။ ဒီဃ-
ဇာတိကာနိ၊ ကျောက်ရှည်မျိုးဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ပမာဏဝန္တာနိ၊
နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာရှိကုန်၏။ အဟိဝိစ္ဆိကသတပဒီ၊ မြွေ၊
ကင်းမြီးကောက်၊ ကင်းခြေများတို့လည်းကောင်း။ ဥဏ္ဏနာဘိ၊ ချက်မှပိုးမွေးကဲ့သို့
ထွက်သော အမျှင်ရှိသော ပင့်ကူလည်းကောင်း။ သရဗူ၊ တက်တူလည်း ကောင်း။
မူသိကာ၊ ကြွက်တို့လည်းကောင်း။ ဣမာနိ ဘူတာနိ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။
ပမာဏဝန္တာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာရှိကုန်၏။ ဣမေ သတ္တာ၊
ဤကိလေသာရှိသော သတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပမာဏာနံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြု
တတ်သော ကိလေသာမရှိကုန်သော။ တိဏ္ဍံ ရတနာနံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏။
အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ ရတ္တိဒိဝံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပရိတ္တကမ္ပံ၊
စောင့်ရှောက်သော အမှုကို။ ကရောန္တု၊ ပြုစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာသီသထ၊ တောင့်တကုန်လော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သရီသပါနိတိ၊ သရီသပါနိဟူသော အမည်သည်။
သပ္ပဒီဃ ဇာတိကာနံ၊ မြွေကျောရှည်မျိုးဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၏။ နာမံ၊
အမည်တည်း။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ တေ၊ ထိုမြွေကျောရှည်မျိုးဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်။
သရန္တာ၊ ရွေ့တွားကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏။ ဝါ- တစ်နည်းကား။ သိရေန၊
ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝါ- ကိုယ်ဖြင့်။ သပန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သရီသပါ၊
သရီသပမည်၏။ “အဟိ”တိ၊ “အဟိ” အစရှိသော ပါဌ်သည်။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါ
တို့ကို။ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ နိဒဿနံ၊ ညွှန်ပြခြင်းတည်း။ တတ္ထ၊
ထိုအဟိစသော ပါဌ်၌။ ဥဏ္ဏနာဘိတိ၊ ဥဏ္ဏနာဘိ ဟူသည်ကား။ မက္ကဋကော၊
ပင့်ကူသည်။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝါ- ချဲ့ဦးအံ့။ တဿ၊ ထိုပင့်ကူ၏။ နာဘိတော၊
ချက်မှ။ ဥဏ္ဏာသဒိသံ၊ ပိုးမွေးနှင့်တူသော။ သုတ္တံ၊ ချည်မျှင်သည်။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “ဥဏ္ဏနာဘိ”တိ၊ “ဥဏ္ဏနာဘိ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
သရဗူတိ၊ သရဗူဟူသည်ကား။ ယရဂေါဠိကာ၊ အိမ်မြှောင်သည်။ ဣတိ၊ သို့။
ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧတေသံ၊ ထိုမြွေ စသော သတ္တဝါ

တို့အား။ အန္တောရာဂါဒယော၊ အတွင်းအဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ရာဂဒေါသအစ ရှိကုန်သော။ ပမာဏကရာ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ရာဂစသော ကိလေသာတရားတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာနိ သရီသပါဒီနိ၊ ထိုရွှေတွားသွားတတ်ကုန်သော မြေစသော သတ္တဝါတို့သည်။ ပမာဏဝန္တာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်း ကို ပြုတတ်သော ကိလေသာရှိကုန်၏။ ကုတိ၊ သို့။ ဒဿေတွာ၊ ပြပြီး၍။ “အပ္ပမာဏာနံ၊ နှိုင်းရှည့်ခြင်းကို ပြုတတ်သောကိလေသာ မရှိကုန်သော။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ရတနာနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်(အားဖြင့်) ကြောင့်။ ပမာဏဝန္တာ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ရာဂအစရှိသော ကိလေသာ ရှိကုန်သော။ ကုမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ရတ္တိန္ဒိဝံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပရိတ္တကမ္မံ၊ စောင့်ရှောက်သော အမှုကို။ ကရောန္တု၊ ပြုစေကုန်သတည်း။ ကုတိ ဧဝံ၊ သို့။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ရတနာနံ၊ တို့၏။ ဂုဏော၊ တို့ကို။ အနုဿရထ၊ အဖန်ဖန် အောက်မေ့ကြကုန်လော့။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို အောက်မေ့သည်(ထက်)မှ။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်သော ခုနစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဂုဏ်ကိုအောက်မေ့မှုကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ “ကတာ မေ ရက္ခာ ။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနန္တိ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ကုမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

ဂါထာ “ကတာ မေ ရက္ခာ ကတာ မေ ပရိတ္တာ၊

ပဋိက္ကမန္တ ဘူတာနိ။

သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊

နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနန္တိ။

ဂါထာအနက် ဘဝန္တော တာပသာ၊ အိုရသေ့တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။

ရတနတ္ထယဂုဏော၊ ရတနာသုံးပါး၏ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အနုဿရန္တေန၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့သော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ရက္ခံ၊ အစောင့် အရှောက်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပရိတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ အရံအတား အကွယ်အကာကို။ ကတာ၊ ပြု အပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ ငါ၏အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တ၊ ဖဲစေကုန်သတည်း။ ကုတိ၊ သို့။ အာသီသထ၊ တောင့်တကုန်လော့။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်လေပြီးသော ရှင်တော်ဘုရားအား။

နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊
ဝိပဿီစသော ရှင်တော်ဘုရားတို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊
သို့။ နမက္ကာရံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကတာ မေ ရက္ခာတိ၊ ကတာ မေ ရက္ခာဟူသည်ကား။
မယာ၊ ငါသည်။ ရတနတ္ထယဂုဏေ၊ ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။
အနုဿရန္တေန၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့သော။ အတ္တနော၊ ၏။ ရက္ခာ၊
အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂုတ္တိ၊ လုံခြုံမှုကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ကတာ မေ ပရိတ္တာတိ၊
ကတာ မေ ပရိတ္တာဟူသည်ကား။ မေ၊ ငါသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပရိတ္တာဏမ္ပိ၊
ခန္ဓပရိတ်တော်၏ အာဏာစက်ကိုလည်း။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ပဋိက္ကမန္တ ဘူတာနီတိ၊
ပဋိက္ကမန္တ ဘူတာနီဟူသည်ကား။ မယိ၊ ငါ့အပေါ်၌။ အဟိတဇ္ဈာသယာနိ၊
အစီးအပွားမဲ့ကို အလိုရှိကုန်သော။ ဘူတာနိ၊ ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲသော သတ္တဝါတို့သည်။
ပဋိက္ကမန္တ အပဂစ္ဆန္တ၊ အပသို့ ဖဲသွားစေကုန်သတည်း။ သောဟံ နမော ဘဂဝတောတိ၊
သောဟံ နမော ဘဂဝတောဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတပရိတ္တာ၊ ပြုအပ်သော
အစောင့်အရှောက်ရှိသော။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ အတီတဿ၊ လွန်တော်မူပြီး
သော။ ပရိနိဗ္ဗတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာနဓာတ် ဝင်စံချုပ်ငြိမ်း ဘဝဇာတ်သိမ်းတော်မူသော။
သဗ္ဗဿပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို လက်ဝါး
ပေါ်တွင် တင်၍ထည့်ထား ပတ္တမြားကဲ့သို့ မိမိလည်းသိ တစ်ပါးသော
သတ္တဝါတို့ကိုလည်း သိစေတော်မူ တတ်သော။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ
ဘဂဝုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကျော်ကြား ရှင်တော်မြတ် ဘုရားအား။ နမော နမက္ကာရော၊
ခြေ၊ လက်၊ နဖူး၊ တတောင်၊ ဒူးဟု ငါးမျိုးတည်ရိုး ရှိခိုးခြင်း ကို။ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏။
နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနန္တိ၊ နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ ဟူသည်ကား။
ဝိသေသေန ပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား။ အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသော ကာလ၌။
ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗတနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံချုပ်ငြိမ်း ဘုံဇာတ်သိမ်း
တော်မူကြ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ မဖောက်မပြန် သယမ္ဘဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို
ကိုယ်တော်တိုင် သာလျှင် သစ္စာလေးဝ ဥေယျဉဿုံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင်
သိမြင်တော်မူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏။
ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ “နမက္ကာရံ၊ ရှိခိုးမှုပြုခြင်းကို။ ကရောန္တာပိ၊ ပြုကြကုန်သော်လည်း။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဝိပဿီစသော ဘုရားရှင်တို့ကို။ အနုဿရထ၊ အဖန် တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဣသိဂဏဿ၊ ရသေ့အပေါင်းအား။ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤခန္ဓပရိတ်တော်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ ပန၊ အဖို့တစ်ပါးကို ဆိုအံ့။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒွိဟိ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာနှစ်ပုဒ် တို့ဖြင့်။ စတုသု၊ လေးမျိုးကုန်သော။ အဟိရာဇကုလေသု၊ မြွေမင်းမျိုးတို့၌။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၏။ ဝါ- မေတ္တာကို။ ဒီပိတတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ- တစ်နည်းကား။ သြဒိဿကာ- နောဒိဿကဝသေန၊ ရည်ညွှန်းအပ် မရည်ညွှန်းအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒွိန္နံ နှစ်ပါးကုန်သော။ မေတ္တာဘာဝနာနံ၊ သြဒိဿကမေတ္တာဘာဝနာ အနောဒိဿကမေတ္တာဘာဝနာတို့၏။ ဝါ- တို့ကို။ ဒီပိတတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံ ပရိတ္တံ၊ ဤခန္ဓပရိတ်ဒေသနာတော်ကို။ ဣဓ၊ ဤနေရာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဣသိဂဏော၊ ရသေ့အပေါင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ သြဝါဒေ၊ သြဝါဒ၌။ ဝါ- အဆုံးအမ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို။ ဘာဝေသိ၊ ပွားစေ(၏)ပြီ။ ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ ဘုရားကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အနုဿရိ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧတေသု၊ ထိုရသေ့အပေါင်းတို့သည်။ ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ ဘုရား ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အနုဿရန္တေသုယေဝ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်သည်ရှိသော်သာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒီယဇာတိကာ၊ ကျောရှည်မျိုးတို့သည်။ ဝါ- မြွေတို့သည်။ ပဋိက္ကမိသု၊ ဖဲသွားကြကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဘူဝိဟာရတရားတို့ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိံ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ဘုရားပရိသတ်သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဣသိဂဏော၊ ရသေ့အပေါင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌ။ ဂဏသတ္တာ၊ ရသေ့အပေါင်းတို့၏ဆရာသည်။
အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။ က္ကတိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ က္ကတိ က္ကဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

တတိယာ၊ သော။ ခန္ဓဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄။ ဝိရကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “အပိ ဝိရက ပဿေသိ”တိအာဒိကေန၊ “အပိ
ဝိရက ပဿေသိ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိ
မဏ္ဍိတံ၊ သော။ က္ကဒံ၊ ဤဝိရကဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။
သုဂတာလယံ၊ ဒေဝဒတ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အတုပြုခြင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ ဤ။
ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဟိ ဝိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ထေရေသု၊ အရှင်သာရိပုတြာ
မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်တို့သည်။ ဒေဝ ဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ အာဂတေသု၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ “သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတြာ။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တုမေ၊ သင်တို့ကို။
ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ အကာသိ၊ ပြုသနည်း။” က္ကတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊
မေးတော်မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သုဂတာလယံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုအတုကို၊ ဒဿေသိ၊
ပြုပြီ။” က္ကတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ နားတော်လျှောက်အပ်သည် ရှိသော်။ “သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတြာ။ က္ကဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ အနုကိရိယံ၊
အတုဖြစ်သော အမှုအရာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ ဝါ- ပြုခြင်းကြောင့်။
ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ န ခေါ၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊
ရှေး၌လည်း။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ဖူးပြီ။ က္ကတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊
မိန့်တော်မူ၍။ ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ယာစိတော၊
တောင်းပန်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတံဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ မင်းသည်။
ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဟိမဝန္တ
ပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဥဒကကာကယောနိယံ၊ တင်ကျီးမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊

ဖြစ်၍။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ သရံ၊ အိုင်ကို။ ဥပနိဿယ၊ အမှီပြု၍။ ဝသိ၊ နေ(၏)ပြီ။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ “ဝီရကော”တိ၊ “ဝီရက”ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ နာမံ၊ အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကာသိရဋ္ဌေ၊ ကာသိတိုင်း၌။ ဒုဗ္ဗိက္ခံ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး အစာရှားသည်။ ဝါ- မပြည့်စုံသော ထမင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မနုဿ၊ လူတို့ သည်။ ကာကဘတ္တံ၊ ကျီးစာထမင်းကို။ ဒါတုံ ဝါ၊ ပေးအံ့သောငှါလည်းကောင်း။ ယက္ခနာဂ ဗလိကမ္ပံ၊ ဘီလူး နဂါးတို့အား ပူဇော်ပသခြင်းကို။ ကာတုံ ဝါ၊ ပြုအံ့သောငှါလည်းကောင်း။ နာသက္ခိယံ၊ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။ ဆာတကရဋ္ဌတော၊ ငတ်မွတ်သော တိုင်းနိုင်ငံမှ။ ကာကာ၊ ကျီးတို့သည်။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိသု၊ ဝင်ကုန် (၏)ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုတော၌။ ဗာရာဏသိဝါသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌နေသော။ သဝိဋ္ဌကော နာမ၊ သဝိဋ္ဌကမည်သော။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ ကာကော၊ ကျီးသည်။ ကာကိ၊ ကျီးမကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူခဲ့၍။ ဝီရကဿ၊ ဝီရက၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ တံ သရံ၊ ထိုအိုင်ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဧကမန္တေ၊ လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုသဝိဋ္ဌကသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ တသ္မိံ သရေ၊ ထိုအိုင်၌။ ဂေါစရံ၊ အစာကို။ ဂဏှန္တော၊ ယူလတ်သည်ရှိသော်။ သရံ၊ အိုင်ထဲသို့။ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ပစ္စုတ္တရိတွာ၊ အိုင်မှတက်၍။ ဝါ- တစ်ဖန်တက်၍။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ သုက္ခာပေန္တံ၊ ခြောက်စေသော။ ဝီရကံ၊ ဝီရကကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဣမံ ဥဒကကာကံ၊ ဤတင်ကျီးကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဗဟူ၊ များစွာကုန် သော။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအံ့သောငှါ။ ဝါ- ရစိမ့်သောငှါ။ သက္ကာ၊ တက်ကောင်း၏။ ဣမံ၊ ဤတင်ကျီးကို။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ခစားအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ တံ၊ ထိုဝီရကသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ “သမ္ပ၊ အဆွေ။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ “သာမိ၊ အရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝါ- အရှင်ကို။ ဥပဋ္ဌဟိတုံ၊ ခစားအံ့သောငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “သာဓု၊ ကောင်းပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ တေန၊ ထိုဝီရကသည်။ သမ္ပဋိစ္ဆိတော၊ ဝန်ခံအပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ခစား(၏)ပြီ။ ဝီရကောပိ၊ ဝီရကသည်လည်း။ တတော၊ ထို အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။

အတ္တနော၊ ဧ၊ ယာပနမတ္တံ၊ မျှလောက်ရုံကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ဆယ်၍။ သဝိဋ္ဌကဿ၊ သဝိဋ္ဌကအား။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ သောပိ၊ ထိုသဝိဋ္ဌကသည်လည်း။ အတ္တနော၊ ဧ၊ ယာပနမတ္တံ၊ မျှလောက်ရုံကိုသာ။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ ကာယိယာ၊ ကျီးမအား။ ဒေတိ၊ ပေး၏။

တဿ၊ ထိုသဝိဋ္ဌကအား။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ မာနော၊ မာန်မာနသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကိ ဥပ္ပဇ္ဈိ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ “အယမ္ပိ ဥဒကကာကော၊ ဤ တင်ကျီးသည်လည်း။ ကာဠကော၊ မည်းသော အဆင်းရှိ၏။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ ကာဠကော၊ မည်းသော အဆင်းရှိ၏။ အက္ခိတုဏ္ဏပါဒေဟိပိ၊ မျက်စိ၊ နှုတ်သီး၊ ရွှေသည်း တို့ဖြင့်လည်း။ ဧတဿ စ၊ ထိုတင်ကျီး၏လည်းကောင်း။ မယုဉ္ဇ၊ ငါ၏လည်းကောင်း။ နာနာ ကရဏံ၊ ထူးခြားမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဣမိနာ၊ ဤတင်ကျီးသည်။ ဂဟိတမစ္ဆေဟိ၊ ယူအပ်ကုန်သော ငါးတို့ဖြင့်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ကမ္မံ၊ စားခြင်းအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဂဏှိဿာမိ၊ ယူအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ မာနော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဥပ္ပဇ္ဈိတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ သော၊ ထိုသဝိဋ္ဌကသည်။ ဝိရကံ၊ ဝိရကသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ “သမ္ပ၊ အဆွေ။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ သရံ၊ အိုင်သို့။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ယူအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “သမ္ပ၊ အဆွေ။ တံ၊ သင်သည်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ ဂဏှနကုလေ၊ ဖမ်းသော အမျိုး၌။ န နိဗ္ဗတ္တော၊ မဖြစ်ချေ။ မာ နဿိ၊ မပျက်စီး စေလင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ တေန၊ ထိုဝိရကသည်။ ဝါရိယမာနောပိ၊ တားမြစ်အပ်သော်လည်း။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အနာဒိယိတွာ၊ မယူမူ၍။ သရံ၊ အိုင်သို့။ ဩရုယ၊ သက်၍။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဥမ္ပုဇ္ဈမာနော၊ ငုပ်သည် ရှိသော်။ သေဝါလံ၊ မှော်ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖောက်၍။ နိက္ခမိတံ၊ ထွက်အံ့သောငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သေဝါလန္တရေ၊ မှော်ကြား၌။ လဂ္ဂိ၊ ငြိ၏။ အဂ္ဂတုဏ္ဏမေဝ၊ နှုတ်သီးဖျားသည်သာလျှင်။ ပညာယိ၊ ထင်ရှားပြီ။ သော၊ ထိုသဝိဋ္ဌကသည်။ နိရဿာသော၊ အသက်မရှူ နိုင်သည်ဖြစ်၍။ အန္တောဥဒကေယေဝ၊ ရေထဲ၌ပင်လျှင်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊

ထိုသဝိဋ္ဌက၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ အာဂမနံ၊ လာလတ်သည်ကို။ အပဿယ
မာနာ၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုဖြစ်ပုံအကြောင်းကို။ ဇာနနတ္ထံ၊ သိစိမ့်သောငှါ။
ဝီရကဿ၊ ဝီရက၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “သာမိ၊ အရှင်။ သဝိဋ္ဌကော၊
သဝိဋ္ဌကသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ သော၊ ထိုသဝိဋ္ဌကသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ
လျှင်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆမာနာ၊ မေးလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
“အပိ ဝီရက။ပ။ သဝိဋ္ဌက”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။
အာဟ၊ ဆို၏။

၁၀၇။ “အပိ ဝီရက ပဿေသိ၊ သကုဏံ မဉ္ဇုဘာဏကံ။
မယူရ ဂီဝသင်္ကာသံ၊ ပတိ မယံ သဝိဋ္ဌက”န္တိ။

ဂါထာအနက် ဝီရက၊ အရှင်ဝီရက။ မဉ္ဇုဘာဏကံ၊ သာယာသော အသံရှိ
ထသော။ မယူရဂီဝသင်္ကာသံ၊ ဥဒေါင်းလည်နှင့်တူသော အဆင်းရှိ
ထသော။ မယံ၊ ငါ၏။ ပတိ၊ လင်ဖြစ်သော။ သဝိဋ္ဌကံ၊ သဝိဋ္ဌကအမည်ရှိသော။
သကုဏံ၊ ငှက်ကို။ တံ၊ သင်သည်။ ပဿေသိပိ၊ မြင်ပါ၏လော။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပိ ဝီရက ပဿေသိတိ၊ အပိ ဝီရက ပဿေသိ
ဟူသည်ကား။ သာမိ ဝီရက၊ အရှင်ဝီရက။ အပိ ပဿေသိ၊ မြင်ပါ၏လော။
မဉ္ဇုဘာဏကန္တိ၊ မဉ္ဇုဘာဏကံဟူသည်ကား။ မဉ္ဇုဘာဏိနံ၊ သာယာသော
အသံရှိထသော။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သာ၊ ထိုကိုးမသည်။ ရာဂဝသေန၊ ရာဂ၏ အစွမ်းဖြင့်။
“မေ၊ ငါ၏။ ပတိ၊ လင်သည်။ မဓုရဿရော၊ ချိုမြိန်သာယာသော အသံရှိ၏”။
ဣတိ၊ သို့။ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
မယူရဂီဝသင်္ကာသန္တိ၊ မယူရဂီဝသင်္ကာသံ ဟူသည်ကား။ မောရဂီဝသမာနဝဏ္ဏံ၊
ဥဒေါင်းလည်နှင့်တူသော အဆင်းရှိထသော။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝီရကော၊ ဝီရကသည်။ “တေ၊ သင်၏။
သာမိကဿ၊ လင်၏။ ဂတဌာနံ၊ သွားရာအရပ်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာမ ဇာနာမိ၊
သိပါ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ဥဒကထလစရဿ။ပ။ မတော”တိ၊ ဟူ၍။
ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၀၈။ “ဥဒကထလစရဿ ပက္ခိနော၊
 နိစ္စံ အာမကမစ္ဆဘောဂိနော။
 တဿာ'နုကရံ သဝိဋ္ဌကော၊
 သေဝါလေ ပလိဂုဏ္ဍိတော မတော”တိ။

ဂါထာအနက် ကာကံ၊ ကျီးမ။ ဥဒကထလစရဿ၊ ရေအရပ် ကြည်းအရပ်၌
 ကျက်စားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ အာမကမစ္ဆဘောဂိနော၊
 ငါးစိမ်းကို စားလေ့ရှိသော။ တဿ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပက္ခိနော၊
 ငှက်၏။ အနုကရံ အနုကရောန္တော၊ အတုပြုသည်ဖြစ်၍။ သဝိဋ္ဌကော၊ သင့်လင်
 သဝိဋ္ဌကသည်။ သေဝါလေ၊ မှော်၌။ ပလိဂုဏ္ဍိတော၊ လွှမ်းဖုံးအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ-
 ငြိသည်ဖြစ်၍။ မတော၊ သေရှာလေပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဥဒကထလစရဿာတိ၊ ဥဒကထလစရဿဟူသည်ကား။
 ဥဒကေ စ၊ ရေ၌လည်းကောင်း။ ထလေ စ၊ ကြည်း၌လည်းကောင်း။ စရိတုံ၊ ကျက်စား
 ခြင်းငှါ။ သမတ္ထဿ၊ စွမ်းနိုင်သော။ ပက္ခိနောတိ၊ ပက္ခိနောဟူသည်ကား။ အတ္တာနံ၊
 မိမိကိုယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တဿာ'နုကရန္တိ၊ တဿာ'နုကရံ
 ဟူသည်ကား။ တဿ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပက္ခိနော၊ ၏။ အနု-
 ကရောန္တော၊ အတုလိုက်၍ ပြုသည်ဖြစ်၍။ ဝါ- အတုပြုခြင်းကြောင့်။ သေဝါလေ
 ပလိဂုဏ္ဍိတော မတောတိ၊ သေဝါလေ ပလိဂုဏ္ဍိတော မတောဟူသည်ကား။ ဥဒကံ၊
 ရေသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သေဝါလံ၊ မှော်ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍။ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်စိမ့်
 သောငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သေဝါလ-ပရိယောနဒ္ဓေါ၊
 မှော်သည်ထက်ဝန်းကျင် မြေးယုက်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အန္တော ဥဒကေယေဝ၊
 ရေအတွင်း၌သာလျှင်။ မတော၊ သေရှာပြီ။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဧတဿ၊ ထိုသဝိဋ္ဌက၏။
 တုဏ္ဏံ၊ နှုတ်သီးသည်။ ဝါ- ကို။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊
 တည်း။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ကာကံ၊ ကျီးမသည်။ ပရိဒေဝိတွာ၊
 ငိုကြွေး၍။ ဗာရာဏသိမေဝ၊ ပြည်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊
 ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိံ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။
 “သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတြာ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ သဝိဋ္ဌကော၊

သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌိကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌိ။
ဝီရကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ
ဒဌဗ္ဗံ။

စတုတ္ထာ၊ သော။ ဝီရကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

၅။ ဂင်္ဂေယျဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္ထာ၊ သည်။ “သောဘတိ မစ္ဆော ဂင်္ဂေယျော”တိအာဒိ
ကေန၊ “သောဘတိ မစ္ဆော ဂင်္ဂေယျော”ဤသို့ အစရှိသော။
ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤဂင်္ဂေယျဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌိ။
ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဒဟရဘိက္ခူ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊
၍။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊
အမျိုးကောင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထို နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
သာသနေ၊ ဌိ။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍။ အသုဘဘာဝနံ၊ အသုဘဘာဝနာကို။
အနနုယုဋ္ဌိတွာ၊ အားမထုတ်ကုန်မူ၍။ ရူပပသံသကာ၊ အဆင်းကို ချီးမွမ်းတတ်
ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန် ၍။ ရူပံ၊ ရုပ်အဆင်းကို။ ဥပလာဠေန္တော၊ တင့်တယ်စေ
ကုန်လျက်။ ဝိစရိသု၊ သွားကုန်သတတ်။ တေ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ “တွံ၊ သင်သည်။ န သောဘသိ၊ မတင့်တယ်။ အဟံ၊
ငါသည်။ သောဘာမိ၊ တင့်တယ်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ရူပံ၊ ရုပ်အဆင်းကို။ နိဿာယ၊
မှီ၍။ ဥပ္ပန္နဝိဝါဒါ၊ ငြင်းခုံခြင်းဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ နိသိန္နံ၊
နေသော။ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ မဟလ္လကတ္ထေရံ၊ မထေရ်အိုကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
“ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သောဘနဘာဝံ ဝါ၊ တင့်တယ်
သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အသောဘနဘာဝံ ဝါ၊ မတင့်တယ်သည်၏အဖြစ်
ကိုလည်း ကောင်း။ ဇာနိဿတိ၊ သိလတံ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆိုကုန်၍။ တံ၊
ထိုရဟန်းအိုသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမေသု၊
ငါတို့တွင်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်လျှင်။ သောဘနော၊ တင့်တယ်သနည်း”။ ဣတိ၊
သို့။ ပုစ္ဆိသု၊ မေးကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းအိုသည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။

တုမေဟိ၊ သင်တို့ထက်။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ သောဘနတရော၊ လွန်၍ တင့်တယ်၏။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒဟရာ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့သည်။ အယံ မဟလ္လကော၊ ဤရဟန်းအိုသည်ကား။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သည်ကို။ အကထေတွာ၊ မဖြေဆိုမူ၍။ အပုစ္ဆိတံ၊ မမေးအပ် သည်ကို။ ကထေတိ၊ ပြောဆိုနေ၏။ ကုတိ၊ သို့။ တံ၊ ထိုရဟန်းအိုကို။ ပရိဘာသိတွာ၊ ဆဲရေးကုန်၍။ ဝါ- ရေရွတ်ကုန်၍။ ပက္ကမိသု၊ ဖဲသွားကြကုန်(၏)ပြီ။ တေသံ၊ ထိုရဟန်း အပေါင်းတို့တွင်။ သာ ကိရိယာ၊ ထိုရဟန်းအို၏အမှုအရာသည်။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်း သံဃာ၌။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့ သ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော။ မဟလ္လကော၊ ကြီးရင့်သော။ ထေရော၊ မထေရ်အိုသည်။ ရူပနိဿိတကော၊ ရုပ်အဆင်းကို မှီကုန်သော။ တေ ဒဟရေ၊ ထိုရဟန်းငယ်တို့ကို။ လဇ္ဇာပေသိ ကိရ၊ ရှက်စေသတတ်”။ ကုတိ၊ သို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသု၊ ဖြစ်စေကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း”။ ကုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ကုမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏”။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒွေ၊ နှစ်ပါး ကုန်သော။ ကုမေ ဒဟရာ၊ ဤပဉ္စင်းငယ်တို့သည်။ ကုဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ ရူပ- ပသံသကာ၊ မိမိတို့၏ ရုပ်အဆင်းကို ချီးမွမ်းတတ် ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဧတေ၊ ထိုရဟန်းငယ်တို့သည်။ ရူပမေဝ၊ မိမိတို့၏ ရုပ်အဆင်း ကိုသာလျှင်။ ဥပလာဠေန္တာ၊ ချီးမွမ်းကြကုန်လျက်။ ဝိစရိသု၊ လှည့်လည်ကုန်ဖူးပြီ။ ဝါ- သွားကုန်ဖူးပြီ”။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဂင်္ဂါတီရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ် ကမ်းနား၌။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဂင်္ဂါယမုနာနံ၊ ဂင်္ဂါယမုနာမြစ်တို့၏။ သမာဂမဋ္ဌာနေ၊ ပေါင်းဆုံရာအရပ်၌။ ဂဏိယေျာ စ၊ ဂင်္ဂါငါးသည်လည်းကောင်း။ ယာမုနေယေျာ စ၊ ယမုနာငါး

သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ မစ္ဆာ၊ ငါးတို့သည်။
 “အဟံ၊ ငါသည်။ သောဘာမိ၊ တင့်တယ်၏။ တံ၊ သင်သည်။ န သောဘသိ၊
 မတင့်တယ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ရူပံ၊ ရုပ်အဆင်းကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြုကုန်၍။ ဝိဝဒမာနာ၊
 ငြင်းခုံသည်ရှိသော်။ အဝိဒူရေ၊ အနီးဖြစ်သော။ ဂင်္ဂါတီရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနား၌။ နိပန္နံ၊
 လျောင်းအိပ်နေသော။ ကစ္ဆပံ၊ လိပ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဧသော၊ ဤလိပ်သည်။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သောဘနဘာဝံ ဝါ၊ တင့်တယ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း။
 အသောဘနဘာဝံ ဝါ၊ မတင့်တယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိဿတိ၊
 သိလတဲ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆိုကုန်၍။ တံ၊ ထိုလိပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။
 “သမ္ပကစ္ဆပ၊ အဆွေ လိပ်။ ဂင်္ဂေယျော၊ ဂင်္ဂါငါးသည်။ သောဘတိ ကိနု ခေါ၊
 တင့်တယ် သလော?။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မှုကား။ ယာမုနေယျော၊ ယမုနာ
 ငါးသည်။ သောဘတိ ကိနုခေါ၊ တင့်တယ်သလော?။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိသု၊ မေးကြ
 ကုန်ပြီ။ ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်။ “ဂင်္ဂေယျောပိ၊ ဂင်္ဂါငါးသည်လည်း။ သောဘတိ၊
 တင့်တယ်၏။ ယာမုနေယျောပိ၊ ယမုနာငါးသည်လည်း။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။
 ပန၊ ထိုသို့ပင်တင့်တယ်သော်လည်း။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ခုနှစ်ကောင်ကုန်သော။ တုမေဟိ၊
 သင်ငါးတို့ထက်။ အဟမေဝ၊ ငါလိပ်သည်သာလျှင်။ အတိရေကတရံ၊ အတိုင်းထက်
 အလွန်။ သောဘာမိ၊ တင့်တယ်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို။
 ပကာသေန္တော၊ ပြလိုရကား။ “သောဘတိ မစ္ဆောပ။ အတိရောစတိ”တိ၊ ဟူ၍။
 ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၁၀၉။ “သောဘတိ မစ္ဆော ဂင်္ဂေယျော၊

အထော သောဘတိ ယာမုနော။

စတုပ္ပဒေါယံ ပုရိသော၊ နိဂြောဓပရိမဏ္ဍလော။

ဤသကာယတဂီဝေါ စ၊ သဗ္ဗေဝ အတိရောစတိ”တိ။

ဂါထာအနက် ဂင်္ဂေယျော၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌ဖြစ်သော။ မစ္ဆော၊ ငါးသည်။ သောဘတိ၊
 တင့်တယ်ပေ၏။ အထော၊ ထိုမြို့။ ယာမုနော၊ ယမုနာမြစ်၌
 ဖြစ်သော။ မစ္ဆောပိ၊ ငါးသည်လည်း။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်ပေ၏။ စ၊ ထိုငါးနှစ်ဦး
 တို့ထက် ထူးသည်ကို ဆိုအံ့။ စတုပ္ပဒေါ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော။ နိဂြောဓ-
 ပရိမဏ္ဍလော၊ ပင်ညောင်ပင်ကဲ့သို့ ဝန်းစက်စက်ဖြစ်သော။ ဤသာမာယတ-

ဂီဝေါ(နိဿယ)၊ ဤသကာယတဂီဝေါ၊ ရထားသန် သဖွယ် ရှည်သွယ်ညွတ်ကော့သော လည်ရှိထသော။ အယံ ပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်ကား။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော သင်တို့ကိုသာလျှင်။ အတိရောစတိ၊ လွန်၍ တင့်တယ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ စတုပ္ပဒေါယန္တိ၊ စတုပ္ပဒေါယံဟူသော ပုဒ်၏။ စတုပ္ပဒေါ အယန္တိ ဆေဒေါ၊ စတုပ္ပဒေါ အယံဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ပုရိသော တိ၊ ပုရိသောဟူသည်ကား။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ နိဂြောဓ ပရိမဏ္ဍလောတိ၊ နိဂြောဓပရိမဏ္ဍလောဟူသည်ကား။ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သော။ ဝါ- ကောင်းစွာ ပေါက်သော။ နိဂြောဓော ဝိယ၊ ပင်ညောင်ပင် ကဲ့သို့။ ပရိမဏ္ဍလော၊ ဝန်းဝန်းစက်စက်ဖြစ်ထသော။ ဤသကာယတဂီဝေါတိ၊ ဤသကာယတဂီဝေါဟူသည်ကား။ ရထိသာ ဝိယ၊ ရထားသန်ကဲ့သို့။ အာယတဂီဝေါ၊ ရှည်သွယ်သွယ် ကော့သော လည်ရှိထသော။ သဗ္ဗေဝ အတိရောစတိတိ၊ သဗ္ဗေဝ အတိရောစတိ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ သဏ္ဌာန- သမ္ပန္နော၊ သဏ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော သင်တို့ကိုသာလျှင်။ အတိရောစတိ၊ လွန်၍တင့်တယ်၏။ အဟမေဝ၊ လိပ်ဖြစ်သော ငါသည်သာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တုမေ၊ သင်တို့ကို။ အတိက္ကမိ တွာ၊ ကျော်လွန်၍။ ဝါ- သာလွန်၍။ သောဘာမိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။

မတ္တာ၊ ငါးတို့သည်။ တဿ၊ ထိုလိပ်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ “အမ္ဘော ပါပကစ္ဆပ၊ အို လိပ်ယုတ်မာ။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သည်ကို။ ဝါ- မေးအပ်သော အမေးကို။ အကထေတွာ၊ မဖြေမူ၍။ အညမေဝ၊ တစ်ပါးကို။ ဝါ- အခြားတစ်ပါးကိုသာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဆိုပေ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ယံ ပုစ္ဆိတော ။ပ။ ရုစ္စတီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၁၀။ “ယံ ပုစ္ဆိတော န တံ အက္ခာသိ၊ အညံ အက္ခာသိ ပုစ္ဆိတော။
အတ္ထပ္ပသံသကော ပေါသော၊ နာယံ အသ္မာက ရုစ္စတီ”တိ။

ဂါထာအနက် အမ္ဘော ပါပကစ္ဆပ၊ အိုလိပ်ယုတ်မာ။ ပုစ္ဆိတော၊ ငါတို့မေးအပ်သော။ တွံ၊ သင်သည်။ ယံ၊ အကြင်ပြဿနာကို။ မေ၊ ငါသည်။ ပုစ္ဆိတော၊

မေးအပ်၏။ တံ၊ ထိုမေးအပ်သော ပြဿနာကို၊ န အက္ခာသိ၊ မဖြေ။ အညံ၊ တစ်ပါးကို။ အက္ခာသိ၊ ဖြေဆို၏။ အတ္တပ္ပသံသကော၊ မိမိကိုယ်ကို ချီးမွမ်းတတ်သော။ အယံ ပေါသော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ န ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို မဖြစ်စေ။

တတ္ထ၊ ထိုယံ ပုစ္ဆိတော စသောဂါထာ၌။ အတ္တပ္ပသံသကောတိ၊ အတ္တပ္ပသံသကော ဟူသည်ကား။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပသံသနသီလော၊ ချီးမွမ်းလေ့ ရှိသော။ အတ္တုက္ကံသကော၊ မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှောက်တတ်သော။ ဝါ- ချီးမွမ်း တတ်သော။ ပေါသော၊ သတ္တဝါသည်။ နာယံ အသွာတ ရုစ္စတီတိ၊ နာယံ အသွာက ရုစ္စတိဟူသည်ကား။ အယံ ပါပကစ္ဆပေါ၊ ဤလိပ်ယုတ်မာသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ န ရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်စေ။ န ခမတိ၊ မနှစ်သက်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ကစ္ဆပဿ၊ လိပ်၏။ ဥပရိ၊ အပေါ်သို့။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ခိပိတွာ၊ ပစ်ခဲ့ကုန်၍။ သကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိတို့၏နေရာအရပ်သို့သာလျှင်။ ဂမိသု၊ သွားကုန်(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ကိံ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ “ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဝါ- နှစ်ပါးကုန်သော။ ဒဟရတိက္ခူ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဒွေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ မစ္ဆာ၊ ငါးတို့သည်။ အဟေသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ မဟလ္လကော၊ ရဟန်းအိုသည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဣမဿ ကာရဏဿ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကို။ ပစ္စက္ခကာရိကာ၊ မျက်မှောက်ပြု ရသော။ ဂင်္ဂါတီရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌။ နိဗ္ဗတ္တ- ရုက္ခဒေဝတာ၊ ဖြစ်သော ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ပဉ္စမာ၊ သော။ ဂင်္ဂေယျဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆။ ကုရုဂ်မိဂဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ဣဃံ ဝဋ္ဋမယံ ပါသ”န္တိ အာဒိကေန၊ “ဣဃံ ဝဋ္ဋမယံ ပါသ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤကုရုဂ်မိဂဇာတ်ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဟိ ဝိတ္တာရေမိ၊ ခဲ့ဦးအံ့။ တဒါ၊ ၌။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ဝဇာယ၊ သတ်အံ့သောငှါ။ ပရိသက္ကတိ၊ လုံ့လပြု၏”။ ဣတိ၊ သို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ မယံ၊ ငါဘုရားအား။ ဝဇာယ၊ သတ်အံ့သောငှါ။ ပရိသက္ကတိ၊ လုံ့လပြုသည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ပရိသက္ကိယေဝ၊ လုံ့လပြုဖူးသလျှင်ကတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကုရုဂ်မိဂေါ၊ ကုရုဂ် မည်သော သမင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အရညေ၊ တော၌။ ဧကဿ၊ တစ်ခုသော။ သရဿ၊ အိုင်၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ဂုဗ္ဗေ၊ ချဲ့၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ တဿေဝ သရဿ၊ ထိုအိုင်၏သာလျှင်။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ရုက္ခဂ္ဂေ၊ သစ်ပင်ဖျား၌။ သတပတ္တော၊ ခေါက်ရှာငှက် သည်။ (ဝသတိ၊ နေ၏။) ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ သရသ္မိ၊ ပန၊ အိုင်၌ ကား။ ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ တယောပိ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုတိရစ္ဆာန် တို့သည်။ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အညမညံ၊ အချင်း ချင်း။ ပိယသံဝါသံ၊ ချစ်သော နေခြင်းဖြင့် နေခြင်းကို။ ဝသီသု၊ နေကြကုန်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ မိဂလုဒ္ဒကော၊ သားမုဆိုးသည်။ အရညေ၊ တော၌။ စရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ပါနိယတိတ္ထေ၊ သောက်ရေဆိပ်၌။ ဗောဓိ- သတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ပဒဝဠုန္တံ၊ ခြေရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ လောဟနိဂဠ- သဒိသံ၊ သံချောင်းနှင့် တူသော။ ဝဋ္ဋမယံ၊ လုံး၍ပြုအပ်သော။ ပါသံ၊ သားရေ ကျော့ကွင်းတို့။ ဩဇ္ဈေတွာ၊ ထောင်၍။ အဂမာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊

သည်။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ပါတုံ၊ သောက်အံ့ သောငှါ။ အာဂတော၊ လာသည် ရှိသော်။ ပဌမယာမေယေဝ၊ ညဉ့်ဦးယံကပင်လျှင်။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်း၌။ ဗဇ္ဈိတွာ၊ မိခြင်းကြောင့်။ ဗဒ္ဓရဝံ၊ ဖွဲ့သော မြည်သံကို။ ရဝိ၊ မြည်၏။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း ၏။ တေန သဒ္ဓေန၊ ထိုအသံကြောင့်။ ရုက္ခဂ္ဂတော၊ သစ်ပင်ဖျားမှ။ သတပတ္တော စ၊ ခေါက်ရှာငှက်သည်လည်းကောင်း။ ဥဒကတော၊ ရေမှ။ ကစ္ဆပေါ စ၊ လိပ်သည် လည်းကောင်း။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ “ကိံ န ခေါ၊ အသို့လျှင်။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်ပါသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ မန္တယိသု၊ တိုင်ပင်ကြကုန်(၏)ပြီ။ အထ၊ ၌။ သတပတ္တော၊ ခေါက်ရှာငှက်သည်။ ကစ္ဆပံ၊ လိပ်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ “သမ္မ၊ အဆွေလိပ်။ တဝ၊ သင့်အား။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမံ ပါသံ၊ ဤကျော့ကွင်းကို။ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည် ရှိသော်။ သော၊ ထိုမုဆိုးသည်။ နာဂစ္ဆတိ၊ မလာလတံ။ ဝါ- မလာနိုင်။ တထာ၊ ထိုသို့သားမုဆိုး မလာနိုင်လောက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒ္ဓိဟိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ အမေဟိပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ကတ- ပရက္ကမေန၊ ပြုအပ်သော လုံ့လဖြင့်။ နော အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သဟာယော၊ အဆွေ သည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတံ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ “ဣဃံ ဝဋ္ဋမယံ။ ပ။ လုဒ္ဓကော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၁၁။ “ဣဃံ ဝဋ္ဋမယံ ပါသံ၊ ဆိန္ဒ ဒန္တေဟိ ကစ္ဆပ။

အဟံ တထာ ကရိဿာမိ၊ ယထာ နေဟိတိ လုဒ္ဓကော”တိ။

ဂါထာအနက် ကစ္ဆပ၊ အဆွေလိပ်။ ဣဃံ၊ ငါတို့ကံတွန်း၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဝဋ္ဋမယံ၊ လုံးစွာကျစ်သဖြင့် ပြုအပ်သော။ ပါသံ၊ သားရေကြော့ကွင်း ကို။ ဒန္တေဟိ၊ သွားတို့ဖြင့်။ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်ကား။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ လုဒ္ဓကော၊ မုဆိုးသည်။ နေဟိတိ န ဧဟိတိ၊ မလာလတံ။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုချေအံ့။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်။ စမ္မဝရတ္တံ၊ သားရေဖြင့်ပြီးသော လုံးသော ကျော့ကွင်းကို။ ခါဒိတုံ၊ ကိုက်အံ့သောငှါ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်(၏) ပြီ။ သတပတ္တော၊

ခေါက်ရှာငှက်သည်။ လုဒ္ဒကဿ၊ မုဆိုး၏။ ဝသနဂါမံ၊ နေရာရွာသို့။ ဂတော၊ ယုံသွားလေသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အဝိဒူရေ၊ အနီးဖြစ်သော။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌။ နိသီဒိ၊ နေလေ၏။ လုဒ္ဒကော၊ မုဆိုးသည်။ ပစ္စုသကာလေယေဝ၊ မိုးသောက်သောကာလ၌သာလျှင်။ သတ္တိံ၊ လုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲယူ၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်လေ(၏)ပြီ။ သကုဏော၊ ခေါက်ရှာငှက်သည်။ တဿ၊ ထိုမုဆိုး၏။ နိက္ခမနဘာဝံ၊ ထွက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဝဿိတွာ၊ မြည်၍။ ဝါ- မြည်တွန်လျက်။ ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကို။ ပပ္ဖေါဋေတွာ၊ ခါ၍။ ဝါ- ခါပြီးလျှင်။ ပုရိမဒ္ဒါရေန၊ အရှေ့တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမန္တံ၊ ထွက်လာသော။ တံ၊ ထိုမုဆိုးကို။ မုခေ၊ မျက်နှာ၌။ ပဟရိ၊ ပုတ်လေ၏။ လုဒ္ဒေ၊ မုဆိုးသည်။ “ကာဠကဏ္ဍိနာ သကုဏေန၊ ငှက်ယုတ်မာသည်။ တစ်နည်း- ကာဠကဏ္ဍိနာ၊ ယုတ်မာသော။ သကုဏေန၊ ငှက်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝါ- ငါ့ကို။ ပဟဋေ၊ ပုတ်ခတ်အပ်သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ သယိတွာ၊ အိပ်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သတ္တိံ၊ လုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူ၍။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထပြီ။ သကုဏော၊ ခေါက်ရှာငှက်သည်။ “အယံ၊ ဤမုဆိုးသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပုရိမဒ္ဒါရေန၊ အရှေ့တံခါးဖြင့်။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လတ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပစ္ဆိမဒ္ဒါရေန၊ အနောက်တံခါးမှ။ နိက္ခမိဿတိ၊ ထွက်လတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ပစ္ဆိမဂေဟေ၊ အိမ်၏အနောက်၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ လုဒ္ဒေပိ၊ မုဆိုးသည်လည်း။ “ပုရိမဒ္ဒါရေန၊ အရှေ့တံခါးဖြင့်။ နိက္ခန္တေန၊ ထွက်သော။ မေ၊ ငါသည်။ ကာဠကဏ္ဍိသကုဏော၊ ငှက်ယုတ်မာကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ပစ္ဆိမဒ္ဒါရေန၊ အနောက်တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိဿာမိ၊ ထွက်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ပစ္ဆိမဒ္ဒါရေန၊ အနောက်တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်လေ(၏)ပြီ။ သကုဏော၊ ငှက်သည်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဝဿိတွာ၊ မြည်လျက်။ ဂန္တာ၊ ပြေးသွား၍။ မုခေ၊ မျက်နှာ၌။ ပဟရိ၊ ပုတ်ခတ်ပြန်၏။ လုဒ္ဒေ၊ မုဆိုးသည်။ “ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း။ ကာဠကဏ္ဍိသကုဏေန၊ ငှက်ယုတ်မာသည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ပဟဋေ၊ ပုတ်ခတ်အပ်ပြန်ပြီ။ “ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ ဧသ ဧသော၊ ဤငှက်ယုတ်မာသည်။ မေ၊ ငါအား။ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်စိမ့်သောငှါ။ န ဒေတိ၊ ပေးမည်မဟုတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ ယာဝ အရုဏုဂ္ဂမနာ၊ အရုဏ်တက်သည်တိုင်အောင်။ သယိတွာ၊ အိပ်၍။ အရုဏုဂ္ဂမနဝေလာယ၊ အရုဏ်တက်သောအခါ၌။ သတ္တိံ၊ လုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်လေ၏။ သကုဏော၊ ငှက်သည်။

ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “လုဒ္ဒေါ၊ မုဆိုးသည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာနေ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ ကထေသိ၊ ပြောကြား(၏)ပြီ။

တသ္မိ ခဏော၊ ထိုခဏ၌။ ကစ္ဆပေန၊ လိပ်သည်။ ဧကမေဝ၊ တစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ စမ္ပဝဋ္ဌံ၊ သားရေလွန်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သေသဝရတ္တာ၊ ကြွင်းသော လွန်ကို။ ခါဒိတာ၊ ခဲအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုလိပ်၏။ ဒန္တာ ပန၊ သွားတို့သည်ကား။ ပတနာကာရပ္ပတ္တာ၊ ကြွေလုသော အခြင်းအရာသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ ပဂ္ဂရတိ၊ ယိုစီးလေ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သတ္တိ၊ လုံ့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အသနိဝေဂေန၊ မိုးကြိုးကဲ့သို့သော အဟုန်ဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာလတ်သော။ လုဒ္ဒပုတ္တံ၊ မုဆိုးသားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံ ဝဋ္ဌံ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဆိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဝနံ၊ တောသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေပြီ။ သကုဏော၊ ခေါက်ရှာငှက်သည်။ ရုက္ခဂ္ဂေ၊ သစ်ပင်ဖျား၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ကစ္ဆပေါ ပန၊ လိပ်သည်ကား။ ဒုဗ္ဗလတ္တာ၊ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ နိပဇ္ဈိ၊ ဝပ်လေ (၏)ပြီ။ လုဒ္ဒေါ၊ မုဆိုးသည်။ ကစ္ဆပံ၊ လိပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ပသိဗ္ဗကေ၊ အိတ်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ခါဏုကေ၊ သစ်ငုတ်၌။ လဂ္ဂေသိ၊ ချိတ်ဆွဲ(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သည် ရှိသော်။ ကစ္ဆပဿ၊ လိပ်(၏) ဝါ- ကို။ ဂဟိတဘာဝံ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ “သဟာယဿ၊ ငါ၏ အဆွေအား။ ဇီဝိတဒါနံ၊ အသက်အလှူကို။ ဒဿာမိတိ၊ ပေးအံ့”ဟု။ ဒုဗ္ဗလော ဝိယ၊ အားနည်းသကဲ့သို့။ ဝါ- နည်းသော အားရှိသူကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ လုဒ္ဒဿ၊ မုဆိုးအား။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ သော၊ ထိုမုဆိုးသည်။ “ဧသ ဧသော၊ ဤကုရုဏ်သမင်သည်ကား။ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ် လတံ။ နံ၊ ထိုကုရုဏ်သမင်ကို။ မာရေဿာမိတိ၊ သတ်အံ့”ဟု။ သတ္တိ၊ လုံ့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ နာတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်း။ နစ္စာသန္ဓေ၊ မနီးလွန်းသဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလျက်။ တံ၊ ထိုမုဆိုးကို။ အာဒါယ၊ သွေးဆောင်ခေါ်ယူ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်(၏)ပြီ။ ဒူရံ၊ အဝေးသို့။ ဂတဘာဝံ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ပဒံ၊ ခြေရာကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လှည့်စား၍။ အညေန၊ မဂ္ဂေန၊ ခရီးတစ်ပါးဖြင့်။ ဝါတဝေဂေန၊ လေကဲ့သို့

လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ပြေးလေ၍။ သိင်္ဃေန၊ ဦးချိုဖြင့်။ ပသိဗ္ဗကံ၊ အိတ်ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြောက်ချီ၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပါတေတွာ၊ ချ၍။ ဝါ- ကျစေ၍။ ဖာလေတွာ၊ ဖောက်၍။ ကစ္ဆပံ၊ လိပ်ကို။ နိဟရိ ထုတ်ဆောင်(၏)ပြီ။ သတပတ္တောပိ၊ ခေါက်ရှာငှက်သည်လည်း။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်မှ။ ဩတရိ သက်လာ၏။ ဝါ- ဆင်းသက်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ခုကုန်သော ငှက် လိပ်တို့အားလည်း။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒဒမာနော၊ ပေးလျက်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ တုမေ၊ သင်တို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိံ၊ ရခဲ့လေပြီ။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ သဟာယကဿ၊ အဆွေဖြစ်သော။ မယံ၊ ငါ၏။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုလုပ်အပ်ပေပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ လုဒ္ဓေါ၊ မုဆိုးသည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာလတ်၍။ တုမေ၊ သင်တို့ကို။ ဂဏှေယျ၊ ဖမ်းယူရာ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သမ္မသတပတ္တံ၊ အဆွေခေါက်ရှာငှက်။ တံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပုတ္တကေ၊ သားငယ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အညတ္တံ၊ တစ်ပါးသော အရပ်သို့။ ယာဟိ၊ သွားလေလော့။ သမ္မ ကစ္ဆပ၊ အဆွေလိပ်။ တွမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း။ ဥဒကံ၊ ရေထဲသို့။ ပဝိသာဟိ၊ ဝင်လေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုငှက်လိပ်တို့သည်။ တထာ၊ ထိုဘုရားလောင်းဆိုတိုင်း။ အကံသု၊ ပြုကုန် (၏)ပြီ။

သတ္တာ၊ သည်။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ကစ္ဆပေါ။ ပ။ အပါနယီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၁၂။ “ကစ္ဆပေါ ပါဝိသီ ဝါရုံ၊ ကုရုဂေါ ပါဝိသီ ဝနံ။

သတပတ္တော ဒုမဂ္ဂမ္ဘာ၊ ဒုရေ ပုတ္တေ အပါနယီ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဒါ၊ ၌။ မယိ၊ ငါသည်။ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်။ ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်။ ဝါရုံ၊ ရေသို့။ ပါဝိသီ၊ ဝင်လေ ၏။ ကုရုဂေါ၊ ကုရုဂ်မည်သော သမင်သည်ကား။ ဝနံ၊ တောသို့။ ပါဝိသီ၊ ဝင်လေ၏။ သတပတ္တော၊ ခေါက်ရှာငှက်သည်ကား။ ဒုမဂ္ဂမ္ဘာ၊ သစ်ပင်ဖျားမှ။ ဒုရေ၊ ဝေးသော အရပ်သို့။ ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို။ အပါနယိ၊ ဆောင်လေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပါနယီတိ၊ အပါနယီဟူသည်ကား။ အာနယိ၊ ဆောင်ပြီ။ ပုတ္တကေ၊ သားငယ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ ဣတိ၊ အယံ၊ ကား။ အတ္တော၊ တည်း။

လုဒ္ဒကော၊ မုဆိုးသည်လည်း။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ ကဗ္ဗိ၊ တစုံတခုကို။ အပဿိတွာ၊ မတွေ့မြင်ရ၍။ ဆိန္ဒပသိဗ္ဗကံ၊ ပေါက်ပြဲလေသော အိပ်ကို။ ဝါ- ပြတ်သော အိပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒေါမနဿပွတ္တော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေပြီ။ တယောပိ၊ သုံးဦးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ သဟာယာ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဝိဿာသံ၊ ကျမ်းဝင်ခြင်းကို။ အစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ မပြတ်မူ၍။ ယထာ ကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂတာ၊ လားကြကုန်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဌံ။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ဌံ။ လုဒ္ဒကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌံ။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ဌံ။ သကပတ္တော၊ ခေါက်ရှာငှက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌံ။ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ တဒါ၊ ဌံ။ ကစ္ဆပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌံကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌံ။ ကုရုဏ်မိဂေါ၊ မည်သော သမင်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာ နေသိ၊ မူ၏။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဆဋ္ဌာ၊ သော။ ကုရုဏ်မိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇။ အဿကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ သည်။ “အယ’မဿကရာဇေနာ”တိ အာဒိကေန၊ “အယ’မဿကရာဇေန”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤအဿကဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ပုရာဏဒုတိယိကာပလောဘနံ၊ မယားဟောင်း ဖြားယောင်းသော ရဟန်းကို။ အာရပ္ပ၊ ၍။ ကထေသိ၊ (၏)ပြီ။ ဟိ တံ ဝစနံ ဝိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ပြီးငွေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏”။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤငါကြားရသော စကားသည်။

သစ္စံ ကိရ၊ မှန်လေသလော”။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တာ၊ သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးတော်မူ
 အပ်သည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊
 နားတော်လျှောက်၍။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင့်ကို။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။
 ဥက္ကဏ္ဍာပိတော၊ ငြီးငွေ့စေအပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊
 မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပုရာဏဒုတိယိကာယ၊
 မယားဟောင်းသည် (ကတ္တား)။ အဟံ၊ တပည့်တော်ကို (ကံ)။ ဥက္ကဏ္ဍာပိတော၊
 ငြီးငွေ့စေအပ်ပါပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
 ရဟန်းကို။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တယိ၊ သင့်အပေါ်၌။ တဿ၊ ဣတ္ထိယာ၊
 ထိုမိန်းမ၏။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ဤယခုအခါ၌သာလျှင်။ အတ္ထိ၊
 ရှိသည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ဝါ- န အတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။
 တံ၊ သင်သည်။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော
 ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ခဲ့ဖူး(၏)ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊
 ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတော၊ ၌။ ကာသိရဋ္ဌေ၊ ကာသိတိုင်း၌။ ပါဠိလိနဂရေ၊ ပါဠိ
 မြို့၌။ အဿကော နာမ၊ အဿကမည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုအဿကမင်းအား။ ဥပရိနာမ၊
 ဥပရိ မည်သော။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်သော။ မနာပါ၊ မြတ်နိုးစွာသော။ အဂ္ဂမဟေသိ၊
 မိဖုရားခေါင် ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုဥပရိသည်။ အဘိရူပါ၊
 အလွန်အဆင်းလှ၏။ ဒဿနိယာ၊ ရှုချင်ဖွယ်ရှိ၏။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိ၏။
 မာနုသဝဏ္ဏံ၊ လူမိန်းမ၏ အဆင်းကို။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်၏။ ဒိဗ္ဗဝဏ္ဏံ၊ နတ်သမီး
 အဆင်းကို။ အပတ္တာ၊ မမီတတ်။ သာ၊ ထိုဥပရိမိဖုရားသည်။ ကာလံ၊ နတ်ရွာစံ
 ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုရှာပြီ။ တဿ၊ ထိုဥပရိမိဖုရား၏။ ကာလကိရိယာယ၊
 သေခြင်းကြောင့်။ ရာဇာ၊ အဿကမင်းသည်။ သောကာဘိဘူတော၊ သောကဖြင့်
 နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခိ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းရှိသည်။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံး
 မသာယာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုအဿကမင်းသည်။ တဿ၊
 ထိုဥပရိမိဖုရား၏။ သရိရံ၊ အလောင်းကို။ ဒေါဏိယံ၊ တလား၌။ ဝါ- အခေါင်း၌။
 နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ လျောင်းစေ၍။ တေလကလလံ၊ ဆီနှစ်ကို။ ပက္ခိပါပေတွာ၊
 ထည့်စေ၍။ ဟေဋ္ဌာမဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်းအောက်၌။ ဌပါပေတွာ၊ ထားစေ၍။

နိရာဟာ ရော၊ အာဟာရကင်းလျက်။ ဝါ- အာဟာရမရှိသည်ဖြစ်၍။ ရောဒမာနော၊ မျက်ရည်ယို၍ ငိုကြွေးလျက်။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်(၏)ပြီ။ မာတာပိတရော၊ မယ်တော် ခမည်းတော်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသညာတကာ၊ မယ်တော် ခမည်းတော်မှ ကြွင်းကုန်သော အဆွေ အမျိုး အဆွေခင်ပွန်း အမျိုးအမတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မိတ္တာမစ္စဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာဒယောပိ၊ မိတ်ဆွေ၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သူ၊ ပုဏ္ဏား၊ သူကြွယ် အစရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်း ကောင်း။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မာသောစိ၊ စိုးရိမ်တော်မမူလင့်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရား မှန်သမျှတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စသာလျှင်ဖြစ်ကုန်၏”။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသည် တို့ကို။ ဝဒန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်။ သညာပေတုံ၊ ကောင်းစွာ သိစိမ့်သောငှါ။ နာသက္ခိသု၊ မတတ်နိုင်ကြကုန်။ တဿ၊ ထိုအဿကမင်း၏။ ဝိလပန္တသေဝ၊ ငိုကြွေးမည်တမ်းစဉ်ပင်လျှင်။ သတ္တဒိဝသာ၊ ခုနစ်ရက်တို့သည်။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပဇ္ဇာဘိညအဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘီ၊ ငါးပါးသော အဘိညာဉ် ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကိုရသော။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်။ အာလောကံ၊ အလင်းအရောင်ကို။ ဝဗေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗ စက္ခုဖြင့်။ ဇမ္ဗုဒိပံ၊ ဇမ္ဗုဒိပကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်။ တံ ရာဇာနံ၊ ထိုအဿကမင်းကို။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပရိဒေဝမာနံ၊ ငိုကြွေးလျက် နေသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “မယာ၊ ငါသည်။ ဧတဿ၊ ထိုအဿကမင်း၏။ အဝဿယေန၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သင့်၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံ၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ သြတရိတွာ၊ သက်၍။ မင်္ဂလသိလာပဋ္ဌေ၊ မင်္ဂလာကျောက်ဖျာ ၌။ ကဉ္စနပဋိမာ ဝိယ၊ ရွှေဆင်းတုကဲ့သို့။ နိသီဒိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပါဠိလိနဂရဝါသီ၊ ပါဠိမြို့၌ နေသော။ ဗြာဟ္မဏမာဏဝေါ၊ ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂတော၊ ရောက် လတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဗောဓိ သတ္တော၊ သည်။ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားလုလင်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပဋိသန္တာရံ၊ စကားစေ့စပ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “မာဏဝ၊ လုလင်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဓမ္မိကော

ကိ၊ တရားစောင့်ပါ၏လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မှန်ပါ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်ပါ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် တရားစောင့်သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဘရိယာ၊ မိဖုရားသည်။ ကာလကတာ၊ သေ၏။ ဝါ- နတ်ရွာစံပြီ။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရား၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒေါဏိယံ၊ တလားငယ်၌။ ပက္ခိပါပေတွာ၊ ထည့်စေ၍။ ဝိလပမာနော၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်။ နိပန္နော၊ အိပ်သည်သာ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့အထိ။ သတ္တမော၊ ဒီဝသော၊ ခုနစ်ရက်ရှိလေပြီ။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ။ ကိဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ န မောစေထ၊ မလွတ်စေကြကုန်ဘိသနည်း။ တုမ္မာဒိသေသု၊ အရှင်ဘုရားတို့ ကဲ့သို့သော။ ဝါ- အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိသော။ သီလဝန္တေသု၊ သီလရှိကုန်သော အရှင်မြတ်တို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိပါကုန်လျက်။ ရညော၊ မင်းအား။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကို။ အနုဘဝိတုံ၊ ခံစားအံ့သောငှါ။ ယုတ္တံ နုခေါ၊ သင့်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ပုဏ္ဏားလုလင်က လျှောက်သည်ရှိသော်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ န ခေါ၊ ဇာနာမိ၊ မသိပေ။ ဝါ- မသိ သလျှင်ကတည်း။ ပန၊ ထိုသို့ပင် မသိသော်လည်း။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ သစေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မေးငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရား၏ နိဗ္ဗတ္တဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ အဿ ရညော၊ ထိုမင်းအား။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍။ သန္တိကေယေဝ၊ အထံ၌သာလျှင်။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ကထာပေယံ၊ စကားဆိုရာ၏။ ဝါ- ဆိုစေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ အာနေမိ၊ ဆောင်ပါအံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလ ပတ်လုံး။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ နိသီဒေထ၊ နေပါကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ မာဏဝေါ၊ ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကဿ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနှင့် ပြည့်စုံသော။ တဿ၊ ထိုရသေ့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တု၊ သွားအံ့သောငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။

ရာဇာ၊ အဿကမင်းသည်။ “ဥပရိ၊ ဥပရိမိဖုရားကို။ ဒဋ္ဌ၊ မြင်အံ့သောငှါ။ လဘိဿာမိ ကိရ၊ ရအံ့တဲ့”။ ဣတိ၊ သို့။ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ရထံ၊ ရထားကို။ အဘိရဟိတွာ၊ စီး၍။ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ ဇာနာထ၊ သိကုန်၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ အကျွန်ုပ် ကြားရ သည်ကား။ သစ္စံ ကိရ၊ မှန်လေသလော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အာမ၊ မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ် သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သာ ခေါ၊ ထိုဥပရိ မိဖုရားသည်။ ရူပသ္မိယေဝ၊ အဆင်း၌သာလျှင်။ ဝါ- အဆင်းကြောင့်သာလျှင်။ မတ္တာ၊ ယစ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ အကတွာ၊ မပြုခဲ့မိရှာ၍။ ဣမသ္မိယေဝ ဥယျာနေ၊ ဤ ဥယျာဉ်၌သာလျှင်။ ဂေါမယပါဏကယောနိယံ၊ နွားချေးပိုး၏ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ရရှာလေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ တေ၊ သင်မင်းမြတ်အား။ တံ၊ ထိုနွားချေးပိုးမကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ ကထာပေမိ၊ စကားဆိုစေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ကထာပေထ၊ စကားဆိုစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ် သည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော် ဖြင့်။ “ဥဘောပိ၊ နှစ်ခုကုန်သော နွားချေးပိုး ဖိုမတို့သည်။ ဂေါမယပိဏ္ဍံ၊ နွားချေးစိုင့် ကို။ ဝဇ္ဇယမာနာ၊ ဖောက်ကုန်လျက်။ ရညော၊ မင်း၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ အာဂစ္ဆန္တ၊ လာစေကုန်သတည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုနှစ်ခုကုန်သော နွားချေးဖိုမတို့၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ တေ၊ ထိုနှစ်ကောင်ကုန်သော နွားချေးဖိုမတို့သည်။ တထေဝ၊ ထိုဘုရားလောင်းမိဌာန်တိုင်းသာလျှင်။ အာဂမိသု၊ လာလတ်ကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တံ၊ ထိုနွားချေးပိုးမကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြလျက်။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အယံ၊ ဤနွားချေးပိုးမသည်။ တေ၊ သင်မင်းမြတ်၏။ ဥပရိဒေဝိ၊ ဥပရိမည်သော မိဖုရားတည်း။ တံ၊ သင့်ကို။ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ဂေါမယပါဏကဿ၊ နွားချေးပိုး၏။ ပစ္ဆတော၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။

ဂစ္ဆတိ၊ လိုက်သွား၏။ နံ၊ ထိုနွားချေးပိုးမကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ “ဥပရိနာမ၊ ဥပရိမိဖုရားစင်လျက်။ ဂေါမယပါဏကယောနိယံ၊ နွားချေးပိုး၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ်”ဟူ၍။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ န သဒ္ဓဟာမိ၊ မယုံကြည်ပါ။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ နံ၊ ထိုနွားချေးပိုးမကို။ ကထာပေမိ၊ စကားဆိုစေအံ့။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကထာပေထ၊ ဆိုစေကုန်လော့။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားသည်ရှိသော်။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်။ တံ၊ ထိုနွားချေးပိုးမကို။ ကထာပေန္တော၊ ဆိုစေလျက်။ “ဥပရိ”တိ၊ “ဥပရိ”ဟူ၍။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ အဓိဋ္ဌာန်၍။ အာဟ၊ ခေါ်၏။ သာ၊ ထိုနွားချေးပိုးမသည်။ မနုဿ-ဘာသာယ၊ လူ၏ ဘာသာ ဖြင့်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း”။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ၊ သင်သည်။ အတိတဘဝေ၊ လွန်လေပြီးသော ဘဝ၌။ ကာနာမ၊ ဘယ်အမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဿကရညော၊ အဿကမင်း၏။ အဂ္ဂ-မဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးဖြစ်၍။ ဥပရိနာမ၊ ဥပရိအမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေ၊ သင်သည်။ အဿကရာဇာ၊ အဿကမင်းကို။ ပိယော ကိပန၊ ချစ်သေးသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ဂေါမယပါဏကော၊ နွားချေးပိုးဖိုကို။ ပိယော ကိ ပန၊ ချစ်သလော။ ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သော၊ ထိုအဿကမင်းသည်။ ပုရိမဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌။ သာမိကော၊ လင်ဖြစ်ခဲ့သူတည်း။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝါ- တုန်းက။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကုမသ္မိ ဥယျာနေ၊ ဤဥယျာဉ်၌။ တေန၊ ထိုအဿကမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ရူပသဒ္ဓဂန္ဓရသဖောဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တို့ကို။ အနုဘဝမာနာ၊ အစဉ်ခံစားလျက်။ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်သွားလာခဲ့ရဖူးပြီ။ ကုဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ဝါ- ယခုမူကား။ ဘဝသင်္ခေပဂတကာလတော၊ ဘဝ ဖုံးလွှမ်းခြင်းဖြစ်သော ကာလမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သော၊ ထိုအဿကမင်းသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကိ ဟောတိ၊ အသို့တော်သနည်း။ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ကုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဿကရာဇာနံ၊ အဿကမင်းကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ တဿ၊ ထိုအဿကမင်း၏။ ဂလလောဟိတေန၊ လည်ချောင်း

သွေးဖြင့်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သာမိကဿ၊ လင်ဖြစ်သော။ ဂေါမယပါဏကဿ၊
 နွားချေးပိုး၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ မက္ခေယံ၊ လိမ်းကျံချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊
 ဆို၍။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်၏အလယ်၌။ မနုဿဘာသာယ၊ မနုဿဘာသာဖြင့်။
 ဝါ- လူတို့၏ဘာသာဖြင့်။ “အယ’မဿကရာဇေန။ပ။ ပိယတရော မမာ”တိ၊ ဟူ၍။
 ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၁၃။ “အယမဿကရာဇေန၊ ဒေသော ဝိစရိတော မယာ။
 အနုကာမယကာမေန၊ ပိယေန ပတိနာ သဟ။

ဂါထာအနက် ဘန္တေ၊ ရှင်ရသေ့။ အယံ ဒေသော၊ ဤမွေ့လျော် ပျော်ဖွယ်ရာ
 ရှိသော ဥယျာဉ် အရပ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ အနုကာမယကာမေန၊ ချစ်ခြင်းချစ်ထသော။ ဝါ- အပြန်အလှန် ချစ်ထသော။
 ပိယေန၊ ရှေးဘဝကအလွန်ချစ်ထသော။ ပတိနာ၊ ထိုရှေးအတ္တဘောက
 လင်ဖြစ်ဖူးသော။ အဿကရာဇေန၊ အဿကမင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဝိစရိတော၊
 ကျင်လည်သွားလာဖူးသော။ ဒေသော၊ အရပ်တည်း။

၁၁၄။ နဝေန သုခဒုက္ခေန၊ ပေါရာဏံ အပိဓိယတိ။
 တသ္မာ အဿကရညာဝ၊ ကိဋ္ဌော ပိယတရော မမာ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘန္တေ၊ ရှင်ရသေ့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌ကား။ နဝေန၊ အသစ်
 ဖြစ်သော။ သုခဒုက္ခေန၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။ ပေါရာဏံ၊
 အဟောင်းဖြစ်သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ အပိဓိယတိ၊
 ပိတ်ကွယ်ဖုံးလွှမ်း၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဿကရညာ၊ လင်ဟောင်းဖြစ်သော
 အဿကမင်းထက်။ ကိဋ္ဌောဝ၊ လင်သစ်ဖြစ်သော နွားချေးပိုးအဖိုကိုသာလျှင်။ မေ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ ပိယတရော၊ အလွန် ချစ်အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အယ’မဿကရာဇေန ဒေသော ဝိစရိတော မယာတိ၊
 အယ’မဿကရာဇေန ဒေသော ဝိစရိတော မယာဟူသည်ကား။ ရမဏီယော၊
 မွေ့လျော်ဖွယ်ရာရှိသော။ အယံ ဥယျာနပဒေသော၊ ဤဥယျာဉ်အရပ်ကို။ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဿကရာဇေန၊ အဿကမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။
 ဝိစရိတော၊ လှည့်လည်သွားလာအပ်ခဲ့ပြီ။ အနုကာမယကာမေနာတိ ဧတ္ထ၊
 အနုကာမယကာမေန ဟူသော ဤပါဌ၌။ အနူတိ ပဒံ၊ အနုဟူသော ဤပုဒ်သည်။

နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရနိပါတ်မျှသာတည်း။ တံ၊ ထိုအဿကမင်းကို။ ကာမယ-
မာနာယ၊ ချစ်ခင်တတ်သော။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ကာမယ-
မာနေန၊ ချစ်ခင်တတ်သော။ တေန၊ ထိုအဿကမင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဣတိ
အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ပိယေနာတိ၊ ပိယေန ဟူသည်ကား။ ပိယေန၊ ရှေး
ဘဝက အလွန်ချစ်ထသော။ တသ္မိ အတ္တဘာဝေ၊ ရှေးအတ္တဘောက လင်ဖြစ်
ဖူးသော ထိုအဿကမင်း၌။ နဝေန သုခဒုက္ခေန ပေါရာဏံ အပိဓိယတိတိ၊
နဝေန သုခဒုက္ခေန ပေါရာဏံ အပိဓိယတိဟူသည်ကား။ ဟိ သစ္စံ မှန်၏။ ဝါ-
ချဲ့ဦးအံ့။ ဘန္တေ၊ အရှင်။ နဝေန၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်။ ပေါရာဏံ၊
အဟောင်းဖြစ်သော။ သုခံ စ၊ ချမ်းသာခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နဝေန၊ အသစ်
ဖြစ်သော။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ပေါရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ စ၊
ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပိဓိယတိ၊ ပိတ်၏။ ဝါ- ဖုံးလွှမ်း၏။ ပဋိစ္ဆာဒိယတိ၊
ဖုံးလွှမ်း၏။ တစ်နည်း- ပိဓိယတိ ပဋိစ္ဆာဒိယတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ဒေသာ၊ ဤချမ်းသာ
သစ်ဖြင့် ချမ်းသာဟောင်း ဆင်းရဲသစ်ဖြင့် ဆင်းရဲဟောင်းကို ဖုံးလွှမ်းပိတ်ဖုံးခြင်းသည်။
လောကဿ၊ လောက၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတံထွာ ဓမ္မတာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော
အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ တသ္မာ အဿကရညာဝ၊ ကိဋ္ဌော ပိယတရော
မမာတိ၊ တသ္မာ အဿက ရညာဝ၊ ကိဋ္ဌော ပိယတရော မမဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊
အကြံကြောင့်။ နဝေန၊ အသစ်ဖြစ်သော ချမ်းသာ ဆင်းရဲဖြင့်။ ပေါရာဏံ၊
အဟောင်းဖြစ်သော ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို။ ပိဓိယတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
မမ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဿကရာဇတော၊ လင်ဟောင်းဖြစ်သော အဿကမင်း
ထက်။ သတဂုဏေန၊ အဆအရာဖြင့်လည်းကောင်း။ သဟဿဂုဏေန၊ အဆ
အထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိဋ္ဌောဝ၊ နွားချေးပိုးဖိုကိုသာလျှင်။ ပိယတရော၊
သာလွန်၍ ချစ်အပ်ပါသတည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အဿကရာဇာ၊ အဿကမင်းသည်။
ဝိပဋိသာရိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။
ဌိတောဝ၊ ရပ်တည်လျက်သာလျှင်။ ကုဏပံ၊ အကောင်ပုပ်ကို။ နိဟရာပေတွာ၊
ထုတ်ဆောင် စေ၍။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ နှတွာ၊ ရေချိုး၍။ ဝါ- သီသံနှတွာ၊ ဦးခေါင်း
လျှော်၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့။
ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အညံ၊ အခြားတစ်ပါးသော မိန်းမကို။ အဂ္ဂမဟေသိ၊

မိဖုရားကြီးအရာကို။ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရန္တံ၊
မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ရာဇာနံ၊
အဿကမင်းကို။ သြဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ နိဿောကံ၊ သောကမရှိသည်ကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ ဟိမဝန္တမေဝ၊ ဟိမဝန္တာသို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ သစ္စာနိ၊
တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ မူပြီး၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊
မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ သာသနာတော်၌ မပျော်
ပိုက်၍ ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်နေသော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊
တည်ပြီ။ ကိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ “ဧတရဟိ၊ ၌။ ပုရာဏ-
ဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်းသည်။ တဒါ၊ ၌။ ဥပရိ၊ ဥပရိမည်သော မိဖုရားကြီးသည်။
အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တဒါ၊
၌။ အဿကရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။
တဒါ၊ ၌။ မာဏဝေါ၊ ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။
အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တာပသော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ရသေ့သည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။
ဣတိ သမောဓာနေသိ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

သတ္တမာ၊ သော။ အဿကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈။ သုသုမာရဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “အလံ မေ’တေဟိ အဓမ္မဟိ”တိအာဒိကေန၊
“အလံ မေ’တေဟိ အဓမ္မဟိ” ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊
ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤသုသုမာရဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊
မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏။ ဝါ- ဒေဝဒတ်သည်။ ဝဇာယ၊ သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရားအား သတ်အံ့သောငှါ။ ပရိသက္ကနံ၊ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။
ကထေသိ၊ မူ၏။ ဟိ တံ ဝစနံ ဝိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ဝဇာယ၊ သတ်အံ့သောငှါ။

ပရိသက္ကတိ၊ လုံလပြု၏။ ကုတိ၊ သို့။ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ မယံ၊ ငါဘုရားအား။ ဝဇာယ၊ သတ်အံ့သောငှါ။ ပရိသက္ကတိ၊ လုံလပြုသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ပရိသက္ကတိယေဝ၊ လုံလပြုသည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ထိုသို့ပင် လုံလပြုသော်လည်း။ သန္တာသမတ္တမ္ပိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမျှကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ န သက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကပိယောနိယံ၊ မျောက်အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ နာဂဗလော၊ ဆင်ပြောင်အားကို ဆောင်နိုင်သည်။ ထာမသမ္ပန္နော၊ အစွမ်း(ဖြင့်)နှင့်ပြည့်စုံသည်။ မဟာသရီရော၊ ကြီးသော ကိုယ်ရှိသည်။ “သောဘဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ တင့်တယ်ခြင်းအစုသို့ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂင်္ဂါနိဝတ္တနေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကွေ့ဖြစ်သော။ အရညာယတနေ၊ တောနေရာ၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ သုသုမာရော၊ မိကျောင်းသည်။ ဝသိ၊ နေ(၏)ပြီ။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုမိကျောင်း၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဟဒယမံသေ၊ နှလုံးသား၌။ ဒေါဟဉ္စ၊ ချင်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သုသုမာရံ၊ မိကျောင်းဖိုကို။ “သာမိ၊ အရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတဿ ကပိရာဇဿ၊ ထိုမျောက်မင်း၏။ ဟဒယမံသံ၊ နှလုံးသားကို။ ခါဒိတုကာမာတိ၊ စားလို၏”ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်မ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇလဂေါစရာ၊ ရေ၌ ကျက်စားကုန်၏။ ဧသော၊ ထိုမျောက်မင်းသည်တမူကား။ ထလဂေါစရာ၊ ကုန်းကြည်း၌ ကျက်စား၏။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ နံ၊ ထိုမျောက်မင်းကို။ ဂဏှိတုံ၊ ဖမ်းအံ့သောငှါ။ သက္ခိဿာမ၊ စွမ်းနိုင်ကုန် အံ့နည်း။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ အပ်သော်။ သာမိ၊ အရှင်။ ယေန ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တံမျှ၌ဖြင့်။ ဂဏှ၊ ဖမ်းလော့။ သစေ န လဘိဿာမိ၊ အကယ်၍ မရအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မရသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မရိဿာမိ၊ သေရအံ့။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “ဘဂီနိ၊ နှမ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ မာ သောစိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ဥပါယော၊ ဥပါယ်တံမျှ၌သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ တဿ၊ ထိုမျောက်မင်း၏။

ဟဒယမံသံ၊ နှလုံးသားကို။ ခါဒါပေဿာမိ၊ စားစေပါအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ သုသုမာရိ၊ မိကျောင်းမကို။ သမဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ဝါ- သက်သာရာ ရစေ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌။ ပါနီယံ၊ သောက် ရေကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ဂင်္ဂါတီရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌။ နိသိန္နကာလေ၊ နေသော ကာလ၌။ သန္တိကံ၊ ဘုရားလောင်း၏အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ဝါနရိန္ဒ၊ မျောက်မင်း။ ဣမသ္မိ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ ကာသာယဖလာနိ၊ အဖန်သီးတို့ကို။ ကဒလိဖလာနိ၊ ငှက်ပျောသီးတို့ကို။ ခါဒန္တော၊ စားလျက်။ နိဝိဋ္ဌဌာနေယေဝ၊ ကျက်စားမြဲအရပ်၌ သာလျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ကိ၊ အဘယ့် ကြောင့်။ စရသိ၊ ကျက်စားဘိသနည်း။ ဝါ- လှည့်လည်ဘိသနည်း။ ပါရဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်တစ်ဘက်ကမ်း၌။ အမ္မလဗုဇာဒီနံ၊ သရက် တောင်ပိန္နဲ အစရှိကုန်သော။ မဓုရဖလာနံ၊ ချိုကုန်သော သစ်သီးတို့၏။ အန္တော၊ အဆုံးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊ သင်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဂင်္ဂါတစ်ဘက်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဖလာဖလံ၊ သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီးတို့ကို။ ဝါ- သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ ခါဒိတုံ၊ စားအံ့သောငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ ကိ၊ မသင့်သလော။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကုမ္ဘိလရာဇ၊ မိကျောင်းမင်း။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ မဟောဒကာ၊ ရေများ၏။ ဝါ- များသော ရေရှိ၏။ ဝိတ္ထိဏ္ဏာ၊ အပြောကျယ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်တစ်ဘက် သို့။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မျောက်မင်း ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဝါနရိန္ဒ၊ မျောက်မင်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ။ သစေ ဣစ္ဆသိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့။ ဧဝံ၊ သော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ မမ၊ ငါ၏။ ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုန်းသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ နေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထို ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည်။ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”ဟူ၍။ သမ္ပဋိစ္စိ၊ ဝန်ခံ၏။ “တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ မေ၊ ငါ၏။ ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုံးသို့။ အဘိရဟ၊ တက်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တေ၊ မိကျောင်းက ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ကပိရာဇာ၊ မျောက်မင်းသည်။ တံ၊ ထိုမိကျောင်း၏ ကျောက်ကုံးသို့။ အဘိရဟိ၊ တက်ပြီ။ သုသုမာရော၊ မိကျောင်းသည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ ဩသီဒါပေသိ၊ နှစ်စေ၏။ ဝါ- နှစ်၏။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “သမ္မ၊ အဆွေ။ တံ၊ သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ ဩသီဒါပေသိ၊ မွန်းစေ၏။ ဧတံ၊ ထိုသို့မွန်းစေခြင်းသည်။ ကိ န ခေါ၊

အကြောင်းအသို့နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝါနရိန္ဒ၊ မျောက်မင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဓမ္မသုဓမ္မတာယ၊ ကောင်းသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားသည်ကား။ န၊ မဟုတ်ပေ။ ပန၊ စင်စစ် သော်ကား။ တဝ၊ သင်၏။ ဟဒယမံသေ၊ နှလုံးသား၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဘရိယာယ၊ မယားအား။ ဒေါဟဠော၊ ချင်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပေ၏။ တံ၊ ထိုငါ၏မယားကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်မျောက်မင်း၏။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသားကို။ ခါဒါပေတု-
ကာမော၊ စားစေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ဝါ- စားစေလို၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုသုမာရော၊ မိကျောင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏(စပ်)။ သမ္ပ၊ အဆွေ၊ ကထေန္တေန၊ ပြောဆိုသော။ တေ တယာ၊ သင်သည်။ သုန္တရံ၊ ကောင်းစွာ။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဝါ- မှတ်အပ်ပြီ။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဥဒရေ၊ ရင်၌။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသား သည်။ သစေ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ရှိသည် ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ရှိလသော်။ သာဓဂ္ဂေသု၊ သစ်ပင် ဖျားတို့၌။ ဝါ- သစ်ခက် ဖျားတို့၌။ စရန္တာနံ၊ ပြေးသွားကုန်လတ်သည်ရှိသော်။ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကြေသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝါနရိန္ဒ၊ မျောက်မင်း။ ကဟံ ပန၊ အဘယ်အရပ်၌ကား။ တုမော၊ တို့သည်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးကို။ ဌပေထ၊ ထားကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ မိကျောင်းက ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ပက္ကမလပိဏ္ဍိသဉ္ဇန္တံ၊ မှည့်သော အသီးခိုင်ဖြင့် ဖူးလွမ်းအပ်သော။ (ပက္ကမလပိဏ္ဍိသမ္ပန္တံ၊ မှည့်သော အသီးအခိုင်နှင့် ပြည့်စုံသော။) ဧကံ ဥဒုမ္ပရံ၊ ရေသဖန်းတစ်ပင်ကို။ ဒဿန္တော၊ ပြသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ပဿ၊ ရှုလော့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဧတာနိ ဟဒယာနိ၊ ထိုနှလုံးတို့(ကို) သည်။ ဧတသ္မိ ဥဒုမ္ပရေ၊ ထိုရေသဖန်းပင်၌။ ဩလမ္ပန္တိ၊ ဆွဲအပ်ကုန်၏။ ဝါ- တွဲလဲ ဆွဲကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝါနရိန္ဒ၊ မျောက်မင်း။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဟဒယံ၊ နှလုံးကို။ သစေ ဒဿသိ၊ အကယ်၍ ပေးအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ပေးသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ န မာရေဿာမိ၊ မသတ်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သုသုမာရော၊ မိကျောင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်သို့။ မံ၊ ငါ့ကို။ နေဟိ၊ ဆောင်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌။ ဩလမ္ပန္တိ၊ ဆွဲ၍ ထားသော နှလုံးကို။ ဒဿာမိ၊

ပေးပါအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုမိကျောင်း
သည်။ တံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုရေသဖန်းပင်သို့။
အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုမိကျောင်း၏။ ပိဋ္ဌိတော၊
ကျောက်ကုံးမှ။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်၍။ ဥဒုမ္ပရရက္ခေ၊ ရေသဖန်းပင်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။
“သမ္ပ၊ အဆွေ။ အချင်း။ ဗာလသုသုမာရ၊ ဟယ် မိကျောင်းမိုက်။ “တွံ၊ သင်သည်။
ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ ဟဒယံ နာမ၊ နှလုံးမည်သည်ကား။ ရက္ခဂ္ဂေ၊
သစ်ပင်ဖျား၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ သညိ၊ ဤသို့သော အမှတ်ရှိသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘိ၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ဗာလော၊ မိုက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊
ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝဇ္ဇေသိ၊ လှည့်စား(၏)ပြီ။ တဝ၊ သင့်အား။ ဖလာဖလံ၊
သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီးသည်။ ဝါ- သစ်သီးကြီးငယ်သည်။ တဝေဝ၊ သင့်အား
သာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေတော့။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ တေ၊ သင့်အား။ သရီရမေဝ၊
ကိုယ်သည်သာလျှင်။ မဟန္တံ၊ ကြီး၏။ ပညာ ပန၊ ပညာသည်တမူကား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤသို့ သော အနက်ကို။ ပကာသေန္တော၊
ပြလိုရကား။ “အလံ မေ။ပ။ ယထာသုခ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊
ဤ နှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။

၁၁၅။ “အလံ မေ’တေဟိ အဓမ္မဟိ၊ ဇမ္ဗူဟိ ပနသေဟိ စ။

ယာနိ ပါရံ သမုဒ္ဒဿ၊ ဝရံ မယံ ဥဒုမ္ပရော။

ဂါထာအနက် သုသုမာရ၊ မိကျောင်း။ သမုဒ္ဒဿ၊ ဂင်္ဂါ၏။ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်၌။
ယာနိ၊ အကြင်သရက်သီး အစရှိသည်တို့ကို။ တယာ၊ သင်သည်။
နိဒ္ဒိဌာနိ၊ ညွှန်ပြ အပ်ကုန်၏။ ဧတေဟိ အဓမ္မဟိ၊ ထိုသရက်သီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။
ဧတေဟိ ဇမ္ဗူဟိ၊ ထိုသပြေသီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧတေဟိ ပနသေဟိ စ၊
ထိုပိန္နသီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မေ၊ ငါ့အား။ အလံ၊ အလိုမရှိပြီ။ မယံ၊ ငါ့အား။
ဥဒုမ္ပရော၊ ရေသဖန်းသီးသည်သာလျှင်။ ဝရံ၊ ကောင်းမြတ်၏။

၁၁၆။ မဟတီ ဝတ တေ ဗောန္တိ၊ န စ ပညာ တဒ္ဓပိကာ။

သုသုမာရ ဝဋ္ဌိတောမေသိ၊ ဂစ္ဆ ဒါနိ ယထာသုခ”န္တိ။

ဂါထာအနက် သုသုမာရ၊ မိကျောင်း။ ဝတ၊ စင်စစ်။ တေ၊ သင်၏။ ဗောန္တိ၊
ကိုယ်သည်သာလျှင်။ မဟတီ၊ ကြီး၏။ တဒ္ဓပိကာ တဿ သရီရဿ
အနုစ္ဆဝိကာ၊ ထိုကြီးသော ကိုယ်အား လျှောက်ပတ်သော။ ပညာ စ၊ ပညာမူကား။

နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံ၊ သင့်ကို။ မေ၊ ငါသည်။ ဝဇ္ဇိတော၊ လှည့်ပတ်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။
ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ။
ဝါ- အလျောက်။ ဝါ- အလို အလျောက်။ ဂစ္ဆ၊ သွားတော့လေမောင်မင်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ အလံ မေ'တေဟိတိ၊ အလံ မေ'တေဟိ
ဟူသည်ကား။ ယာနိ၊ အကြင်သရက်သီးအစရှိသည်တို့ကို။ တယာ၊ သင်သည်။
ဒီပကေ၊ ကျွန်းငယ်၌။ နိဒ္ဒိဌာနိ၊ ညွှန်ပြအပ်ကုန်၏။ ဧတေဟိ၊ ထိုသရက်သီး
အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ မယံ၊ ငါ့အား။ အလံ၊ တန်ပြီ။ ဝရံ မယံ ဥဒုမ္မရောတိ၊ ဝရံ
မယံ ဥဒုမ္မရောဟူသည်ကား။ အယမေဝ ဥဒုမ္မရရက္ခော၊ ဤရေသဖန်းပင်သည်
သာလျှင်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဝရံ၊ ကောင်းမြတ်လှပေသေး၏။ ဗောဇ္ဈိတိ၊ ဗောဇ္ဈိ
ဟူသည်ကား။ သရီရံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာသည်။ တဒူပိကာတိ၊ တဒူပိကာဟူသည်ကား။
တေ၊ သင့်အား။ တဒူပိကာ တဿ သရီရဿ အနုစ္ဆဝိကာ၊ ထိုကြီးသော ကိုယ်အား
လျောက်ပတ်သော။ ပညာ ပန၊ ပညာသည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိပေ။ ဂစ္ဆ ဒါနိ
ယထာသုခန္တိ၊ ဂစ္ဆ ဒါနိ ယထာသုခံဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာ
သည်အလျောက်။ ဝါ- အလိုအလျောက်။ ဂစ္ဆ၊ မနှေးလျှင်စွာ သွားပါလေမောင်မင်း။
တေ၊ သင့်အား။ ဟဒယမံသဂဟဏူပါယော၊ နှလုံးသားကို ယူခြင်း၏ အကြောင်း
ဥပါယ်တံမျဉ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိနိုင်တော့။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။
သုသုမာရော၊ မိကျောင်းသည်။ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်မှ။ ဝါ- ကို။ ပရာဇိတော
ဝိယ၊ ရုံးသောသူကဲ့သို့။ ဒုက္ခိ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ရပ် ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုမ္မနော၊
နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။ ပဇ္ဈာယန္တောဝ၊ ကြံ့မိုင်လျက်သာလျှင်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ နိဝါသဌာနမေဝ၊ နေရာအရပ် သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွားရှာလေပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။
ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ကိံ၊ သို့။ သမောဓာ
နေသိ၊ သနည်းဟူမူကား။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။
တဒါ၊ ၌။ သုသုမာရော၊ မိကျောင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ စိဉ္စ-
မာဏဝိကာ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာသည်။ တဒါ၊ ၌။ သုသုမာရီ၊ မိကျောင်းမသည်။
အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ကပိရာဇာ၊

မျောက်မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရဖူးပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။
ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

အဋ္ဌမာ၊ သော။ သုသုမာရဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉။ ကုက္ကုဋ္ဌဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ဒိဋ္ဌာ မယာ ဝနေ ရုက္ခာ”တိအာဒိကေန၊
“ဒိဋ္ဌာ မယာ ဝနေ ရုက္ခာ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤကုက္ကုဋ္ဌဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။
ဓမ္မသေနာပတိသာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာ
ထေရ်၏။ သဒ္ဓိ ဝိဟာရိကံ၊ အတူနေတပည့်ဖြစ်သော။ ဒဟရဘိက္ခံ၊ ပဉ္စင်းငယ်ကို။
အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်။ အတ္တနော၊ ၏။
သရီရဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဝါ- ကို။ ဂုတ္တိကမ္ပေ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းအမှု၌။ ဝါ- လုံခြုံမှု၌။
ဆေကော၊ လိမ္မာသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ “မေ၊ ငါ၏။ သရီရဿ၊
ကိုယ်အား။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ န ဘယေယ၊ မဖြစ်တန်ရာ”။ ဣတိ၊ သို့။
ဘယေန၊ ကြောက်သောကြောင့်။ အတိသီတံ၊ အလွန်အေးသည်ကိုလည်းကောင်း။
အစ္စဏံ၊ အလွန်ပူသည်ကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ န
ကရောတိ၊ မပြု။ “သီတုဏှေဟိ၊ အချမ်းအပူတို့ဖြင့်။ သရီရံ ကိုယ်သည်။ ကိလမေယ၊
ပင်ပန်းရာ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဘယေန၊ ကြောက်သောကြောင့်။ ဗဟိ၊ အပသို့။ န
နိက္ခမတိ၊ မထွက်။ အတိကိလိန္ဒဥတ္တဏ္ဍုလာဒီနိ၊ အလွန်ပျော့သောဆွမ်း မနပ်သော
ဆွမ်းအစရှိသည်တို့ကို။ န ဘုဉ္ဇတိ၊ မစား။ တဿ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်၏။ သာ သရီရ-
ဂုတ္တိကုသလတာ၊ ထိုကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၌ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သည်။
သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ၏အလယ်၌။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အသုကော၊
ဤအမည်ရှိသော။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သရီရဂုတ္တိကမ္ပေ၊
ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အမှု၌။ ဆေကော ကိရ၊ လိမ္မာသတတ်”။ ဣတိ၊ သို့။
ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ဖြစ်စေကုန် (၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊
ကြွလာတော်မူလတ်၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဌံ။ တုမ္ပေ၊ တို့သည်။ ကာယ၊

အဘယ်မည်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော် မူလတ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကုမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်အပ်သော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဒဟရော၊ ဤပဉ္စင်းငယ်သည်။ ကုဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ သရီရဂုတ္တိကမ္ပေ၊ ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအမှု၌။ ဆေကော၊ လိမ္မာသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဆေကောယေဝ၊ လိမ္မာသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အရညာယတနေ၊ တောနေရာ၌။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်သည်။ အတောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ သကုဏလုဒ္ဒကော၊ ငှက်မုဆိုးသည်။ ဧကံ၊ တစ်ကောင်သော။ ဒီပကကုက္ကုဋံ၊ တိမ်ညင်ဖြစ်သော ကြက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝါလရဇ္ဈေ၊ သားမြီးဖြင့် ကျစ်အပ်သော ကျော့ကွင်းကိုလည်းကောင်း။ ယဋ္ဌိဉ္စ၊ ကျော့ကွင်းတံကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အရညေ၊ တော၌။ ကုက္ကုဋေ၊ ကြက်တို့ကို။ ဗန္ဓန္တော၊ ထောင်လတ်သည်ရှိသော်။ ဝါ- ဖွဲ့လတ်သည်ရှိသော်။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သော။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ပေါရာဏကုက္ကုဋံ၊ ကြက်ဟောင်းကို။ ဗန္ဓိတုံ၊ ထောင်အံ့သောငှါ။ ဝါ- ဖွဲ့အံ့သောငှါ။ အာရတိ၊ အားထုတ်၏။ သော၊ ထိုကြက်သည်။ ဝါလပါသေ၊ သားမြီးကျော့ကွင်း၌။ ကုသလတာယ၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဗန္ဓိတုံ၊ မိမိမ့်သောငှါ။ န ဒေတိ၊ မပေး။ ဥဌာယုဌာယ၊ ပျံ၍ ပျံ၍။ နိလီယတိ၊ နား၏။ လုဒ္ဒကော၊ မုဆိုးသည်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သာခါပလ္လဝေဟိ၊ သစ်ခက်ရွက်နုတို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယဋ္ဌိဉ္စ၊ ကျော့ကွင်းတံကိုလည်းကောင်း။ ပါသဉ္စ၊ ကျော့ကွင်းကိုလည်းကောင်း။ ဩဇ္ဈေတိ၊ ထောင်၏။ ကုက္ကုဋေ၊ ကြက်သည်။ တံ၊ ထိုမုဆိုးကို။ လဇ္ဇာပေတုကာမော၊ ရှက်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ မာနုသိ၊ လူ၌ဖြစ်သော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ နိစ္ဆာရေတွာ၊ မြွက်လို၍။ “ဒိဌာမယာ။ပ။ သက္ကသိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၁၇။ “ဒိဋ္ဌာ မယာ ဝနေ ရုက္ခာ၊ အဿကဏ္ဍာ ဝိဘီဋကော။
န တာနိ ဧဝံ သက္ကန္တိ၊ ယထာ တံ ရုက္ခ သက္ကသီ”တိ။

ဂါထာအနက် သမ္ပ ရုက္ခ၊ အချင်းသစ်ပင်။ ဝနေ၊ တော၌။ အဿကဏ္ဍာရုက္ခာ
စ၊ အင်ကြင်းပင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဘီဋကရုက္ခာ စ၊ သစ်ဆိမ့်
ပင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ဖူးကုန်ပြီ။ ဧတာနိ၊ ထိုသစ်ပင်
တို့သည်ကား။ တံ၊ သင်သစ်ပင်သည်။ သက္ကသီ ယထာ၊ ထိုမှဤမှ တရွရွ
ရွေ့သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ န သက္ကန္တိ၊ ထိုမှ ဤမှ မရွေ့ပါတုန်တကား။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သမ္ပ လုဒ္ဒက၊
အဆွေမုဆိုး။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣမသ္မိ ဝနေ၊ ဤတော၌။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
ဝါ- ပေါက်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ အဿကဏ္ဍာရုက္ခာ စ၊
အင်ကြင်းပင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဘီဋကရုက္ခာ စ၊ သစ်သိမ့်ပင်တို့ကို
လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မြင်အပ်ဖူးကုန်ပြီ။ တာနိ ပန ရုက္ခာနိ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်
သစ်ဆိမ့်ပင်တို့သည်ကား။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အသက္ကုဏန္တေ၊
ထိုမှ ဤမှ မရွေ့ကုန်သည်ရှိသော်။ အသင်္ကမန္တေ၊ မပြောင်းရွှေ့နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်။
အဝိစရန္တေ၊ မလှည့်လည်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်။ တံ၊ သစ်ပင်သည်။ သက္ကသီ၊ တရွရွ
ရွေ့ နိုင်၏။ သင်္ကမသိ၊ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှဤမှလည်း။
ဝိစရသိ၊ လှည့်လည်နိုင်၏။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုကဲ့သို့ ရွေ့နိုင်လောက်အောင်သော
အခြင်းအရာအားဖြင့်။ န သက္ကန္တိ၊ တရွေ့ရွေ့ မရွေ့နိုင်ကုန်။ န သင်္ကမန္တိ၊ မပြောင်းရွှေ့
နိုင်ကုန်။ န ဝိစရန္တိ၊ မလှည့်လည်နိုင်ကုန်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ စ
ပန၊ ဆက်၍ အထူးပြဆိုဦးအံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ သော ကုက္ကုဋေ၊ ထိုကြက်
သည်။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ အညတ္တ၊ တစ်ပါးသော အရပ်သို့။ အဂမာသိ၊
သွားလေ(၏)ပြီ။ တဿ၊ ထိုကြက်၏။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ ဂတကာလေ၊
သွားသော ကာလ၌။ လုဒ္ဒကော၊ မုဆိုးသည်။ “ပေါရာဏကုက္ကုဋေ။ပ။ ဘာသတိ”တိ၊
ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၁၈။ “ပေါရာဏကုက္ကုဋေ အယံ၊ ဘေတွာ ပဉ္စရမာဂတော။
ကုသလော ဝါလပါသာနံ၊ အပက္ကမတိ ဘာသတိ”တိ။

ဂါထာအနက် ပဉ္စရံ၊ လှောင်သော ဆောင်းကို။ ဘေတွာ၊ ဖောက်၍။

အာဂတော၊ လာသော။ အယံ ပုရာဏကုက္ကုဋေ၊ ဤကြက်
ဟောင်းသည်။ ဝါလဝါသာနံ၊ သားမြီးကျောကွင်းတို့၌။ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်
ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဗန္ဓိတုံ၊ မိမိမ့်သောငှါ။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ အပက္ကမတိ၊
ကျောကွင်းမှ ရှောင်လည်း ရှောင်၏။ ဘာသတိ စ၊ ငါ့ကိုလည်း လူ့ဘာသာဖြင့်
ဆိုလည်းဆို၏။ ဘာသိတွာ၊ ဆိုပြီး၍။ ပလာတော၊ ပြေးလေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ တုသလော ဝါလဝါသာနန္တိ၊ ကုသလော ဝါလဝါသာနံ
ဟူသည်ကား။ ဝါလမယေသု၊ သားမြီးဖြင့်ပြီးကုန်သော။ ပါသေသု၊ ကျောကွင်းတို့၌။
ကုသလော၊ လိမ္မာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဗန္ဓိတုံ၊ မိမိမ့်သောငှါ။
အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ အပက္ကမတိစေဝ၊ ကျောကွင်းမှ ရှောင်လည်း ရှောင်၏။
ဘာသတိ စ၊ ငါ့ကိုလည်း လူ့ဘာသာဖြင့် ဆိုလည်း ဆို၏။ ဘာသိတွာ စ ပန၊
ဆိုပြီး၍ကား။ ပလာတော၊ ပြေးလေ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ လုဒ္ဒကော၊ မုဆိုး
သည်။ အရညေ၊ တော၌။ စရိတွာ၊ လှည့်ပတ်၍။ ယထာလဒ္ဓံ၊ အကြင်အကြင်
ရရသမျှကို။ ဝါ- ရရတိုင်းကို။ ဝါ- အကြင်အကြင် ရအပ်သည်အားလျော်စွာ။
အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂေဟမေဝ၊ အိမ်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွားလေ၏။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်
မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝ
ဒတ်သည်။ တဒါ၊ ၌။ လုဒ္ဒကော၊ မုဆိုးသည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။
ကာယဂုတ္တိကုသလော၊ ကိုယ်ကိုစောင့်ခြင်း၌ လိမ္မာသော။ ဒဟရဘိက္ခု၊ ငယ်သော
ရဟန်းသည်။ တဒါ၊ ၌။ ကုက္ကုဋေ၊ ကြက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊
၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ တဿ ပန ကာရဏဿ၊
ထိုအကြောင်းကိုကား။ ပစ္စက္ခကာရိကာ၊ မျက်မှောက်ပြုသော။ ရုက္ခဒေဝတာ၊
ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊
ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဠဝံ။

နဝမာ၊ သော။ ကုက္ကုဋေဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀။ ကန္တဂလကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “အမ္ဘော ကော နာမယံ ရုက္ခော”တိအာဒိကေ
 န၊ “အမ္ဘော ကော နာမယံ ရုက္ခော”ဤသို့ အစရှိသော။ ဂါထာ
 ပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤကန္တဂလကဇာတ်ကို။ ဝေဠုဝနေ၊
 ဝေဠုဝန်ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ သုဂတာလယံ၊ ဘုရားအတုပြုခြင်းကို။
 အာရပ္ပ၊ ၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဟိ တံ ဝစနံ ဝိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့အံ့။
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ “ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။
 သုဂတာလယံ၊ ဘုရားအတုကို။ အကာသိ၊ ပြု၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊
 ကြားတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝ ဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ၊
 ယခုအခါ၌သာလျှင်။ မယံ၊ ငါဘုရား ၏။ အနုကိရိယံ၊ အတုဖြစ်သော အမူအရာကို။
 ကရောန္တော၊ ပြုခြင်းကြောင့်။ ဝါ- ပြုသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို။
 ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ပါပုဏိယေဝ၊
 ရောက်ဖူးသည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊
 မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇံ၊
 ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဟိမဝန္တာ
 ပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ရုက္ခကောဋ္ဌကသကုဏယောနိယံ၊ သစ်တောက်ငှက်
 မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ “ခဒိရဝနိယော”တိနာမံ၊
 “ခဒိရဝနိယ” ဟူသောအမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုခဒိရဝနိယ
 ငှက်သည်။ ခဒိရဝနေ ယေဝ၊ သျှားတော၌လျှင်။ ဂေါစရံ၊ အစာကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။
 တဿ၊ ထိုခဒိရဝနိယငှက်အား။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ ကန္တဂလကောနာမ၊
 ကန္တဂလကမည်သော။ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 သော၊ ကန္တဂလကသည်။ သိမ္ဗလိပါလိဘဒ္ဒကဝနေ၊ လက်ပံတော ကသစ်တော၌။
 ဂေါစရံ၊ အစာကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ သော၊ ကန္တဂလကသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့
 သ၌။ ခဒိရဝနိယဿ၊ ခဒိရဝနိယ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။
 ခဒိရဝနိယော၊ ခဒိရဝနိယသည်။ “မေ၊ ငါ၏။ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။
 အာဂတော၊ လာ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကန္တဂလကံ၊ ကန္တဂလကကို။ ဂဟေတွာ၊
 ခေါ်ယူ၍။ ခဒိရဝနံ၊ သျှားတောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ခဒိရခန္ဓံ၊ သျှားပင်တုံးကို။

တုဏ္ဏေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ပေါက်၍။ ရုက္ခတော၊ သျားပင်မှ။ ပါဏကေ၊
 ပိုးတို့ကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ အဒါသိ၊ ကန္တဂလကအား ပေး၏။ ကန္တဂလကော၊
 ကန္တဂလကသည်။ ဒိန္နေ ဒိန္နေ၊ ပေးတိုင်း ပေးတိုင်းကုန်သော ပိုးတို့ကို။ မဓုရပူဝေဝိယ၊
 ချိုမြိန်သော မုန့်တို့ကဲ့သို့။ ဆိန္ဒိတွာ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍ ဖြတ်၍။ ခါဒိ၊ စားလေ၏။
 တဿ၊ ထိုကန္တဂလကအား။ ခါဒန္တဿေဝ၊ စားစဉ်ပင်လျှင်။ မာနော၊ မာန်မာနသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ “အယမ္ပိ၊ ဤခဒိရ
 ဝနိယသည်လည်း။ ရုက္ခကောဠကယောနိယံ၊ သစ်တောက်အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊
 ဖြစ်သော။ သကုဏော၊ ငှက်တည်း။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ ရုက္ခကောဠက-
 ယောနိယံ၊ သစ်တောက်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော။ သကုဏော၊ ငှက်တည်း။
 မေ၊ ငါ့အား။ ဧတေန၊ ထိုခဒိရဝနိယသည်။ ဒိန္နဂေါစရေန၊ ပေးအပ်သော အစာဖြင့်။
 ကိံ၊ ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ခဒိရဝနေ၊ သျားတော
 ၌။ ဂေါစရံ၊ အစာကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ယူအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ မာနော၊ မာနသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊
 ဖြစ်ပြီ။ ဥပ္ပဇ္ဈိတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ သော၊ ထိုကန္တဂလကသည်။ ခဒိရဝနိယံ၊ ခဒိရဝနိယကို။
 “သမ္ပ၊ အဆွေ။ တံ၊ သင်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ မာ အနုဘဝိ၊ မခံစားပါလင့်။
 အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ခဒိရဝနေ၊ သျားတော၌။ ဂေါစရံ၊ အစာကို။
 ဂဏှိဿာမိ၊ ယူအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုလေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကန္တဂလကကို။ သော၊ ထိုခဒိရဝနိယသည်။ “သမ္ပ၊
 အဆွေ။ တံ၊ သင်သည်။ ဟန္တ၊ ယခု။ သိမ္မလိပါလိဘဒ္ဒကာဒိဝနေ၊ လက်ပံတော
 ကသစ်တော အစရှိသော တော၌။ နိဿာရေ၊ အနှစ်မရှိသော။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌။
 ဂေါစရဂ္ဂဟဏကုလေ၊ အစာကိုယူသော အမျိုး၌။ ဇာတော၊ ဖြစ်ရ၏။ ခဒိရာ နာမ၊
 သျားပင်တို့မည်သည်ကား။ ဇာတသာရာ၊ ဇာတ်အားဖြင့် အနှစ်ရှိကုန်၏။ ထဒ္ဒါ၊
 ချင်ချင်မာကုန်၏။ တေ၊ သင်သည်။ ဧတံ၊ ဤသို့ ကိုယ်တိုင်အစာယူခြင်းကို။ မာ
 ရစ္စိ၊ မနှစ်သက်လင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကန္တဂလကော၊ ကန္တဂလကသည်။
 “အဟံ၊ ငါသည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ရုက္ခကောဠကယောနိယံ၊ သစ်တောက်အမျိုး၌။
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော။ သကုဏော၊ ငှက်သည်။ န၊ မဟုတ်လော”။ ဣတိ၊ သို့။ တဿ၊
 ထိုခဒိရဝနိယ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အနာဒိယိတွာ၊ မယူမူ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။
 ဂန္တ၊ သွား၍။ ခဒိရရက္ခံ၊ သျားပင်ကို။ တုဏ္ဏေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်။ ပဟရိ၊ ပေါက်၏။
 တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ အဿ၊ တို့ကန္တဂလက၏။ တုဏ္ဏံ၊ နှုတ်သီးသည်။

ဘိဇ္ဇိ၊ ပျက်လေ၏။ ဝါ- ပျက်ပြီ။ အကိစ္စနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ဝါ- မျက်လုံးတို့သည်။
 နိက္ခမနာကာရပ္ပတ္တာနိ၊ ထွက်သော အခြင်းအရာသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဇာတာနိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဖာလိတံ၊ ကွဲလေ၏။ သော၊ ထိုကန္တဂလက သည်။
 ခန္ဓေ၊ ပင်စည်၌။ ပတိဌာတုံ၊ တည်အံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်။
 ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဝါ- မြေသို့။ ပတိတွာ၊ ကျ၍။ “အမ္ဘော ကော။ပ။
 ဝိဘိဇ္ဇိတ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုလေ၏။

၁၁၉။ “အမ္ဘော ကော နာမယံ ရုက္ခော၊
 သိန္နပတ္တော သကဏ္ဍကော။
 ယတ္ထ ဧကပ္ပဟာရေန၊
 ဥတ္တမဂ္ဂံ ဝိဘိဇ္ဇိတ”န္တိ။

ဂါထာအနက် အမ္ဘော၊ အဆွေ ခဒိရဝနိယ။ ယတ္ထ၊ အကြင်သစ်ပင်၌။
 ဧကပ္ပဟာရေန၊ တစ်ကြိမ်ပေါက်သဖြင့်။ ဥတ္တမဂ္ဂံ၊ ငါ၏ဦးခေါင်း
 သည်။ ဝိဘိဇ္ဇိတံ၊ ကွဲရှ၏။ သကဏ္ဍကော၊ အဆူလည်းရှိသော။ သိန္နပတ္တော၊
 သေးသိမ်သော အရွက်လည်းရှိသော။ အယံ ရုက္ခော၊ ဤသစ်ပင်သည်ကား။ ကော
 နာမ၊ အဘယ်သစ်ပင်နည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အမ္ဘော ကော နာမယံ ရုက္ခောတိ၊ အမ္ဘော ကော
 နာမယံ ရုက္ခောဟူသည်ကား။ ဘော ခဒိရဝနိယ၊ အို ခဒိရဝနိယ။ အယံ ရုက္ခော၊
 ဤသစ်ပင်သည်။ ကော နာမ၊ အဘယ်မည်သော သစ်ပင်နည်း။ “ကော နာမ
 သော”တိပိ။ “ကော နာမ သော”ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဌတစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊
 အချို့ပေစာအုပ်၌ ရှိသေး၏။ သိန္န ပတ္တောတိ၊ သိန္နပတ္တော ဟူသည်ကား။
 သုခုမပတ္တော၊ သိမ်မွေ့သေးသိမ်သော အရွက်လည်းရှိသော။ ယတ္ထ
 ဧကပ္ပဟာရေနာတိ၊ ယတ္ထ ဧကပ္ပဟာရေနဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ ရုက္ခော၊ အကြင်
 သစ်ပင်၌။ ဧကေနော ပဟာရေန၊ တစ်ချက်တည်း ပေါက်သဖြင့်သာလျှင်။ ဥတ္တမဂ္ဂံ
 ဝိဘိဇ္ဇိတန္တိ၊ ဥတ္တမဂ္ဂံ ဝိဘိဇ္ဇိတံဟူသည်ကား။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဘိန္နံ၊
 ကွဲလေတော့၏။ စ၊ ဆက်ဦးအံ့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်သာ။
 ဘိန္နံ၊ ကွဲသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ တုဏ္ဏမ္ပိ၊ နှုတ်သီးသည်လည်း။ ဘိန္နံ၊ ပျက်စီးလေ
 တော့၏။ သော၊ ထိုကန္တဂလကသည်။ ဧဝဒနာပ္ပတ္တတာယ၊ ဝေဒနာသို့

ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ခဒိရရကွံ၊ သျှားပင်ကို။ “ဧသော၊ ဤသစ်ပင် သည်ကား။ ရုက္ခော ကိံ နာမ၊ အဘယ်မည်သော သစ်ပင်တဲ့နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်။ ဝေဒနာပုတ္တော၊ ဝေဒနာသို့ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ ဝိပ္ပလပိ၊ မြည်တမ်း(၏)ပြီ။

တံ ဝစနံ၊ ထိုကန္တဂလက၏စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ခဒိရဝနိယော၊ ခဒိရဝနိယသည်။ “အစာရိ ဂတာယံ။ပ။ ဥတ္တမင်္ဂ”ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၂၀။ “အစာရိ ဝတာယံ ဝိတုဒံ ဝနာနိ၊
ကဋ္ဌင်္ဂရုက္ခေသု အသာရကေသု။
အထာ'သဒါ ခဒိရံ ဇာတသာရံ၊
ယတ္ထ'ဗ္ဗိဒါ ဂရုဠော ဥတ္တမင်္ဂ”န္တိ။

ဂါထာအနက် ဘော ကန္တဂလက၊ အိုကန္တဂလက။ ဂရုဠော၊ ငှက်မြတ်ဖြစ်သော။ အယံ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တုံ၊ သင်သည်။ ဝနာနိ၊ အနှစ်မရှိကုန်သော လက်ပံတော ကသစ်တောတို့ကို။ ဝိတုဒံ ဝိတုဒန္တော၊ ဖောက်လျက်။ အသာရ ကေသု၊ အနှစ်မဲ့ကုန်သော လက်ပံ ကသစ်အစရှိကုန်သော။ ကဋ္ဌင်္ဂရုက္ခေသု၊ တောထင်းအစုသာဖြစ်ကုန်သော သစ်ပင်တို့၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အစာရိ၊ ကျက်စားလှလေပြီ။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ ဇာတိသာရံ၊ ငယ်သောအခါမှစ၍ ဇာတ်အားဖြင့် အနှစ်ရှိသော။ ခဒိရံ၊ သျှားတောသို့။ အာသဒါ၊ ရောက်လာပြီ။ ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်လာပြီး၍။ ယတ္ထ၊ အကြင် သစ်ပင်၌။ တုံ၊ သင်သည်။ ဥတ္တမင်္ဂ၊ ဦးခေါင်းကို။ အဗ္ဗိဒါ အဘိန္နယံ၊ ခွဲပြီ။ ဧသော သာရရုက္ခော၊ ဤအနှစ်ပြည့်စွာ တင်းတင်းမာသော သစ်ပင်သည်။ ခဒိရော နာမ၊ သျှားပင်မည်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အစာရိဝတာယန္တိ၊ အစာရိဝတာယံဟူသည်ကား။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အယံ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တုံ၊ သင်သည်။ အစာရိ၊ ကျက်စားလှ လေပြီ။ ဝိတုဒံ ဝနာနိတိ၊ ဝိတုဒံ ဝနာနိဟူသည်ကား။ နိဿာရသိမ္မလိ- ပါလိဘဒ္ဒကဝနာနိ၊ အနှစ်မရှိသော လက်ပံတော ကသစ်တောတို့ကို။ ဝိတုဒန္တော၊

ဖောက်လျက်။ ဝိဇ္ဇန္တော၊ ထိုးဆွလျက်။ ကဋ္ဌင်္ဂရုက္ခေသုတိ၊ ကဋ္ဌင်္ဂရုက္ခေသု
 ဟူသည်ကား။ ဝနကဋ္ဌကောဋ္ဌာသေသု၊ တောထင်းအစုသာ ဖြစ်ကုန်သော။
 ရုက္ခေသု၊ သစ်ပင်တို့၌။ အသာရကေသုတိ၊ အသာရကေသု ဟူသည်ကား။
 နိဿာရေသု၊ အနှစ်မရှိကုန်သော။ ပါလိဘဒ္ဒကသိမ္ဗလိအာဒိသု၊ ကသစ်တော
 လက်ပံတော အစရှိကုန်သော တောတို့၌။ အထာ'သဒါ ခဒိရံ ဇာတသာရန္တိ၊
 အထာ'သဒါ ခဒိရံ ဇာတသာရံဟူသည်ကား။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ ပေါတက-
 ကာလတော၊ ငယ်သော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဇာတသာရံ၊ ဇာတ်အားဖြင့် အနှစ်
 ရှိသော။ ခဒိရံ၊ သျှားတောသို့။ သမ္မာပုဏိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ ယတ္ထ'ဗ္ဗိဒါ ဂရုဠော
 ဥတ္တမင်္ဂန္တိ ဧတ္ထ၊ ယတ္ထ'ဗ္ဗိဒါ ဂရုဠော ဥတ္တမင်္ဂဟူသော ဤပါဌ်၌။ ယတ္ထ'ဗ္ဗိဒါတိ၊
 ယတ္ထ'ဗ္ဗိဒါဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ ခဒိရေ၊ အကြင်သျှားတော၌။ အဘိန္နိ၊ ခွဲပြီ။
 ပဒါလယိ၊ ခွဲပြီ။ ဂရုဠောတိ၊ ဂရုဠော ဟူသည်ကား။ သကုဏော၊ ငှက်မြတ်သည်။
 ဟိ သစ္စံ မှန်၏။ ဧတံ၊ ဤဂရုဠောဟူသော ပုဒ်သည်။ သဗ္ဗသကုဏာနံ၊ အလုံးစုံသော
 ငှက်တို့အား။ သဂါရဝသပ္ပတိဿ၊ ရိုသေခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော အလေးပြုအပ်သော
 သူတို့၌ ရိုသေခြင်းအားဖြင့် မှီရာနှင့်တကွ ဖြစ်သော သူကို။ ဝစနံ၊ ဟောသော
 သဒ္ဓါတည်း။

ဣတိ၊ သို့။ နံ၊ ထိုကန္တဂလကကို။ ခဒိရဝနိယော၊ ခဒိရဝနိယသည်။ ဝတွာ၊
 ဆို၍။ “ဘော ကန္တဂလက၊ အိုကန္တဂလက။ ယတ္ထ၊ အကြင်သစ်ပင်၌။ တွံ၊ သင်သည်။
 ဥတ္တမင်္ဂံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ အဘိန္နိ၊ ခွဲပြီ။ ဧသော သာရရုက္ခော၊ ဤဦးခေါင်းကွဲရာ
 ဖြစ်သော အနှစ် ရှိသော သစ်ပင်သည်ကား။ ခဒိရောနာမ၊ သျှားပင်မည်၏။ ဣတိ၊
 သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုကန္တဂလကသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။
 ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ရရှာလေပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊
 တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ကန္တဂလကော၊
 သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။
 ခဒိရဝနိယော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊
 ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဒသမာ၊ သော။ ကန္တဂလကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌော၊ သော။ န တံ ဒဋ္ဌဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထို န တံ ဒဋ္ဌဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒါန်းကား။ ဗန္ဓနာဂါရံ၊ ဗန္ဓနာဂါရဇာတ်လည်းကောင်း။ ကေဠိသီလံ၊ လည်းကောင်း။ ခဏ္ဍံ၊ လည်းကောင်း။ ဝီရကဂင်္ဂေယျံ၊ ဝီရကဇာတ် ဂင်္ဂေယျဇာတ်လည်းကောင်း။ ကုရုဂ်မဿကဉ္စေ၊ ကုရုဂ်ဇာတ် အဿကဇာတ်လည်းကောင်း။ သုသုမာရဉ္စ၊ သုသုမာရဇာတ်လည်းကောင်း။ ကုက္ကုဋံ၊ ကုက္ကုဋဇာတ်လည်းကောင်း။ ကန္တဂလကံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တေ၊ ထိုဇာတ်တို့သည်။ ဒဿ၊ ဆယ်ဇာတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား။ တဿ၊ ထိုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒါန်းတည်း။

န တံ ဒဋ္ဌဝဂ် ပြီး၏။

၇။ ဗီရကထမ္ဘဝဂ်

၁။ သောမဒတ္တဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “အကာသိ ယောဂ္ဂ”န္တိ အာဒိကေန၊ “အကာသိ ယောဂ္ဂ” ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤသောမဒတ္တဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိမာရန္တော၊ မူစဉ်။ လာဠုဒါယိတ္ထေရံ၊ လာဠုဒါယိထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဟိ တံ ဝစနံ ဝိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့အံ့။ သော၊ ထိုလာဠုဒါယိသည်။ ခွိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏လည်းကောင်း။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏လည်းကောင်း။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ဧကဝစနမ္ပိ၊ တစ်ခွန်းသော စကားကိုမျှလည်း။ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ကထေတံ၊ ဆိုအံ့သောငှါ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သာရဇ္ဇဗဟုလော၊ ရွံရှာခြင်းများသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “အညံ၊ တစ်ပါးကို။ ကထေဿာမိ၊ ဆိုအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အညမေဝ၊ တစ်ပါးကို သာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဆိုမိလေ(၏)ပြီ။ တဿ၊ ထိုလာဠုဒါယိမထေရ်၏။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုဖြစ်ပုံအကြောင်း

ကို။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထေန္တာ၊ ပြောဟော
ကုန်လျက်။ နိသီဒိသု၊ နေကုန်၏။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ကြွလာတော်မူ၍။
“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။
သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မူ၍။ “ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊
ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။
“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လာဠုဒါယီ၊ လာဠုဒါယီသည်။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ သာရဇ္ဇ-
ဗဟုလော၊ ရွံ့ရှားခြင်းများသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ သာရဇ္ဇ-
ဗဟုလောယေဝ၊ ရွံ့ရှားခြင်းများသလျှင် ကတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။
အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ မင်းသည်။ ရန္၊
ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကာသိရဋ္ဌေ၊
ကာသိတိုင်း၌။ အညတရသ္မိံ၊ တစ်ဦးသော။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပုတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ တက္ကသိလာယံ၊
တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်ယူ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။
ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ မာတာပိတူနံ၊ မိဖတို့၏။ ဒုဂ္ဂတဘာဝံ၊
ဆင်းရဲသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ “ပရိဟိနကုလတော၊ ယုတ်မာသော
အမျိုးမှ။ ဝါ- ဆုတ်ယုတ်နေသော အမျိုးမှ။ သေဌိကုလံ၊ မြတ်သော အမျိုးကို။
ဝါ- သေဌေးမျိုးကို။ ပတိဋ္ဌပေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ ဝါ- တည်စေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်၍။ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသီ
ပြည်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ခစားလေ၏။ သော၊ ထို
ဘုရားလောင်းသည်။ ဝါ- ကို။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပေါ၊
မြတ်နိုးအပ်သည်။ ဝါ- စိတ်နှလုံးဖြင့် ရောက်စေအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသောမဒတ္တ၏။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။
ဂေါဏေဟိယေဝ၊ နွားတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ကသိ၊ လယ်ထွန်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးမှုကို။ ကပ္ပေန္တဿ၊ ပြုသော။ ပိတုနော၊ ဖခင်၏။ တေသု ဒွိသု
ဂေါဏေသု၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်တို့တွင်။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ ဂေါဏော၊
နွားသည်။ မတော၊ သေလေ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရား

လောင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ “တာတ၊ ချစ်သား။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ ဂေါဏော၊ နွားသည်။ မတော၊ သေလေ၏။ ကသိကမ္ပ၊ လယ်ထွန်ခြင်းအမှုသည်။ န ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်နိုင်တော့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဧကံ၊ တစ်ကောင်သော။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ယာစာဟိ၊ တောင်းလေလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုလေ၏။ တာတ၊ ဖခင်။ မေ၊ ငါသည်။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးကို။ နစိရဿေဝ၊ မကြာသေးမီကသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။ ဣဒါနေဝ၊ ယခု အခါ၌သာလျှင်။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ယာစိတံ၊ တောင်းအံ့သောငှါ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်လှ သေးပေ။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ယာစထ၊ တောင်းကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ တံ၊ သင်သည်။ မယံ၊ ငါ၏။ သာရဇ္ဇဗဟုလဘာဝံ၊ ရှက်ကြောက်ရွံ့ရှားခြင်း များသည်၏အဖြစ်ကို။ န ဇာနာသိ၊ မသိပေ။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏လည်းကောင်း။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော သူတို့၏လည်းကောင်း။ သမ္ပုဓေ၊ မျက်မှောက်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမ္မာဒေတံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အဟံ၊ ငါ သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ယာစိတံ၊ တောင်းအံ့သောငှါ။ သစေ ဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍သွားအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဣမမ္ပိ၊ ဤနွားကိုလည်း။ ဒတွာ၊ ပေးခဲ့မိ၍။ အာဂမိဿာမိ၊ လာလတံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပုဏ္ဏားက ဆို၏။ တာတ၊ ဖခင်။ ယံ၊ အကြင်ဖြစ်လိုရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုဖြစ်လိုရာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေတော့။ မယိ၊ ငါသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးအား။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ယာစိတံ၊ တောင်းအံ့သောငှါ။ န သက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်။ အပိ စ ခေါ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုမေ၊ သင်တို့ကို။ ယောဂ္ဂံ၊ အတတ်ပညာ သင်ခြင်းကို။ ကာရေဿာမိ၊ ပြုစေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ ယောဂ္ဂံ၊ အတတ် ပညာသင်ခြင်းကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပိတရံ၊ ဖခင်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဗီရဏတ္ထမ္ဘက- သုသာနံ၊ ဗီရဏတ္ထမ္ဘကအမည်ရှိသော သုသာန်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ တိဏကလာပေ၊ မြက်စုတို့ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ စု၍။ “အယံ၊ ဤကား။ ဝါ- ဤသူကား။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ အယံ၊ ဤသူကား။ ဥပရာဇာ၊ အိမ်ရှေ့မင်း

တည်း။ အယံ၊ ဤသူကား။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးတည်း။ ကုတိ၊ သို့။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဒဿေတွာ၊ ပြု၍။ “တာတ၊ ဖခင်။ တံ၊ သင်သည်။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္နာ၊ သွား၍။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဘဝံ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်။ ဇယတု၊ အောင်စေသတည်း။ ကုတိ၊ ဧဝံ၊ သို့။ ဣမံ၊ ဂါထံ၊ ကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ယာဇေယာသိ၊ တောင်းလော့။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ဒွေ မေပ၊ ခတ္တိယာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဂါထံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ သင်စေ၏။

ဂါထာ “ဒွေ မေ ဂေါဏာ မဟာရာဇ ယေဟိ ခေတ္တံ ကသာမသေ။
တေသု ဧကော မတော ဒေဝ၊ ဒုတိယံ ဒေဟိ ခတ္တိယာ”တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒွေ ဂေါဏာ၊ နွားနှစ်ကောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယေဟိ၊ အကြင်နွားနှစ်ကောင်တို့ဖြင့်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသာမသေ၊ ထွန်ကုန်၏။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ တေသု၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်တို့တွင်။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သည်။ မတော၊ သေ၏။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမြတ်။ ဒုတိယံ၊ အဖော်ဖြစ်သောနွားကို။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။

ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဧကေန သံဝစ္ဆရေန၊ တစ်နှစ်လည်သဖြင့်။ ဣမံ၊ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ပဂုဏံ၊ လေ့လာသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ “တာတ သောမဒတ္တ၊ ချစ်သားသောမဒတ်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဂါထာ၊ ဂါထာသည်။ ပဂုဏာ၊ အဝါးဝသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ ဌံ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝတ္တံ၊ ဆိုအံ့သောငှါ။ သက္ကောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေဟိ၊ ဆောင်လော့။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ “တာတ၊ ဖခင်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝါ- သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ပိတရံ၊ အဖကို။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေသိ၊ ဆောင်(၏)ပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ “မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဇယတု၊ အောင်စေသတည်း။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။

အဒါသိ၊ ဆက်သ(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “သောမဒတ္တ၊ သောမဒတ်။ အယံ
 ဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ တေ တယာ၊ သင်နှင့်။ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့
 တော်စပ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏။ ပိတာ၊ ဖခင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သောမဒတ္တော၊ သောမဒတ်သည်။ အာဟ၊
 လျှောက်၏။ ကေနဌေန၊ အဘယ်အမှုကြောင့်။ အာဂတော၊ လာသနည်း။ ဣတိ၊
 သို့။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အာဟ၊ မေးပြန်၏။ တသ္မိံ ခဏော၊ ထိုခဏ၌။ ဗြာဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်။ ဂေါဏယာစနတ္ထာယ၊ နွားကို တောင်းအံ့သောငှါ။ “ဒွေ မေ။ပ။
 ခတ္တိယာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဂါထံ၊ ကို။ ဝဒန္တော၊ ရွက်ဆိုလိုရကား-

ဂါထာ “ဒွေ မေ ဂေါဏာ မဟာရာဇ၊ ယေဟိ ခေတ္တံ ကသာမသေ။
 တေသု ဧကော မတော ဒေဝ၊ ဒုတိယံ ဂဏှ ခတ္တိယာ”တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒွေ ဂေါဏာ၊ နွား
 နှစ်ကောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယေဟိ၊ အကြင်နွား
 နှစ်ကောင်တို့ဖြင့်။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသာ မသေ၊ ထွန်ပါကုန်၏။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။
 တေသု၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်တို့တွင်။ ဧကော၊ နွားတစ်ကောင်သည်။ မတော၊ သေလေ
 ၏။ ခတ္တိယ၊ မင်းမြတ်။ ဒုတိယံ၊ အဖော်ဖြစ်သော နွားကို။ ဂဏှ၊ ယူတော်မူလော့။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဝိရဇ္ဇိတွာ၊ ချွတ်ယွင်း၍။ ကထိတ
 ဘာဝံ၊ ဆိုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ သိတံ၊ ရယ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 “သောမဒတ္တ၊ သောမဒတ်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဂေါဏာ၊
 နွားတို့သည်။ ဗဟူမညေ၊ များကုန်ယောင်တကား”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဝါ- အရှင်မင်းမြတ်တို့သည်။
 ဂေါဏာ၊ နွားတို့ကို။ ဒိန္နာ၊ ပေးတော်မူအပ် ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတံ့။
 ဣတိ၊ သို့။ သောမဒတ္တော၊ သောမဒတ်သည်။ အာဟ၊ လျှောက်လေ၏။ ရာဇာ၊
 မင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ တုဿိတွာ၊ နှစ်သက်၍။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား
 အား။ သောဠသဂေါဏေ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုသော နွားတို့ကိုလည်းကောင်း။
 အလင်္ကာရဘဏ္ဍာကေ၊ တန်ဆာဘဏ္ဍာတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဿ၊ ထို ပုဏ္ဏား၏။
 နိဝါသနဂါမဉ္စ၊ နေသော ရွာကိုလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဒေယံ၊ မြတ်သော ပေးခြင်းဖြင့်။
 ဝါ- မြတ်သောပေးခြင်းကို။ ဒတွာ၊ ပေးလိုက်၍။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ ယသေန၊

အခြံအရံဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လွတ်လိုက်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သဗ္ဗသေတသိန္ဓဝယုတ္တံ၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော သိန္ဓောမြင်းတို့ဖြင့် ကအပ်သော။ ရထံ၊ ရထားကို။ အဘိရုယျ၊ စီး၍။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ အဂမာသိ၊ သွား(၏) လေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပိတရာ၊ အဖနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရထေ၊ ရထား၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ “တာတ၊ ဖခင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမေ၊ သင်တို့ကို။ သကလသံဝစ္ဆရံ၊ တစ်နှစ်ပတ်လုံး။ ယောဂ္ဂံ၊ လေ့ကျက်ခြင်းကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဝါ- ခဲ့ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ပြုပါစေလျက်။ ဝါ- ပြုပါစေသော်လည်း။ သန္နိဋ္ဌာနကာလေ၊ တောင်းခြင်းကို ပြီးစေသော ကာလ၌။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ အဒတ္ထ၊ ပေးခဲ့၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “အကာသိ၊ ပ။ အပ္ပမည”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၂။ “အကာသိ ယောဂ္ဂံ ဓုဝ’မပ္ပမတ္တော၊
သံဝစ္ဆရံ ဗီရဏတ္ထမ္ဘကသ္မိံ။
ဗျာကာသိ သညံ ပရိသံ ဝိဂယျ၊
န နိယမော တာယတိ အပ္ပပည”န္တိ။

ဂါထာအနက် တာတ၊ ဖခင်။ ဓုဝံ၊ မပြတ်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ သံဝစ္ဆရံ၊ တစ်နှစ်ပတ်လုံး။ ဗီရဏတ္ထမ္ဘကသ္မိံ၊ ဗီရဏတ္ထမ္ဘကသုသာန်၌။ ယောဂ္ဂံ၊ လေ့ကျက်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုလေ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပြုလျက်။ ပရိသံ၊ သို့။ ဝိဂယျ၊ ငင်၍။ အညံ၊ တစ်ပါးကို။ ဗျာကာသိ၊ ဆို၏။ အပ္ပပညံ၊ ပညာနည်းသောသူကို။ နိယမော၊ အမြဲလေ့ကျက် ခြင်းသည်။ န တာယတိ၊ မစောင့်ရှောက်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အကာသိ ယောဂ္ဂံ ဓုဝ’မပ္ပမတ္တော၊ သံဝစ္ဆရံ ဗီရဏတ္ထမ္ဘကသ္မိံန္တိ၊ အကာသိ ယောဂ္ဂံ ဓုဝ’မပ္ပမတ္တော၊ သံဝစ္ဆရံ ဗီရဏတ္ထမ္ဘကသ္မိံ ဟူသည်ကား။ တာတ၊ ဖခင်။ တွံ၊ သင်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ ဗီရဏတ္ထမ္ဘမယေ၊ ပြိန်းမြက်ချုံဖြင့်ပြီးသော။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ ယောဂ္ဂံ၊ လေ့ကျက်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဗျာကာသိ သညံ ပရိသံ ဝိဂယျာတိ၊ ဗျာကာသိ သညံ ပရိသံ ဝိဂယျဟူသည် ကား။ အထ ၈ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်သို့။ ဝိဂါဟိတွာ၊ ဝင်၍။ တံ သညံ၊ ထိုအမှတ်သညာကို။ ဝိအကာသိ၊

ဆို၏။ ဝိကာရံ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့။ အာပါဒေသိ၊ ရောက်စေပြီ။ ပရိဝတ္တေသိ၊ လည်စေပြီ။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ န နိယျမော တာယတိ အပ္ပပညန္တိ၊ န နိယျမော တာယတိ အပ္ပပညံ ဟူသည်ကား။ အပ္ပပညံ၊ ပညာနည်းသော။ ပုဂ္ဂလံ နာမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်ကို။ နိယျမော၊ အမြဲလေ့ကျက်ခြင်းသည်။ ယောဂ္ဂါ စိန္တာ၊ လေ့ကျက်ခြင်းသည်။ စရဏံ၊ ကျင့်ခြင်း၊ ဝါ- လေ့ကျက်ခြင်းသည်။ န တာယတိ၊ မစောင့်ရှောက်။ န ရက္ခတိ၊ မစောင့်ရှောက်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ “ဒွယံ ယာစနကော။ပ။ ယာစနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုလေ၏။

၁၂၂။ “ဒွယံ ယာစနကော တာတ၊ သောမဒတ္တ နိဂစ္ဆတိ။
အလာဘံ ဓနလာဘံ ဝါ၊ ဧဝံ ဓမ္မာ ဟိ ယာစနာ”တိ။

ဂါထာအနက် တာတ သောမဒတ္တ၊ ချစ်သားသောမဒတ်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။
ယာစကော၊ တောင်းသောသူသည်။ အလာဘံ ဝါ၊ မရခြင်းသို့
လည်းကောင်း။ ဓနလာဘံ ဝါ၊ ဥစ္စာရခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွယံ၊
နှစ်ပါးအပြားသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ယာစနာ၊ တောင်းခြင်းသည်။
ဧဝံ ဓမ္မာ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဧဝံ ဓမ္မာ ဟိ ယာစနာတိ၊ ဧဝံ ဓမ္မာ ဟိ ယာစနာ
ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ ယာစနာ၊ တောင်းရမ်းခြင်းသည်။ ဧဝံ သဘာဝါ၊ ဤသို့
သဘောရှိ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လာဠုဒါယီ၊ လာဠုဒါယီသည်။
ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ သာရဇ္ဇဗဟုလော၊ ကြောက်ရွက်ရွံ့ရှား
တတ်သော အဖြစ်များသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ သာရဇ္ဇ-
ဗဟုလောယေဝ၊ ကြောက်ရွက်ရွံ့ရှားတတ်သော အဖြစ်များသည်သာလျှင်တည်း။”
ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။
“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊
ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ လာဠုဒါယီ၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ သောမဒတ္တဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။

အဟောသိ ပြီ၊ ဧတရဟိ ပန၊ ဌိကာ။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌိ။ သောမဒတ္တော၊
သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကုတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ကုတိ
ကုဒံ ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

ပဌမာ၊ သော။ သောမဒတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

၂။ ဥစ္ဆိဋ္ဌဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “အညော ဥပရိမော ဝဏ္ဏော”တိအာဒိကေန၊
“အညော ဥပရိမော ဝဏ္ဏော”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ကုဒံ၊ ဤဥစ္ဆိဋ္ဌဘတ္တဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌိ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။
ပုရာဏဒုတိယိကာပလောဘနံ၊ မယားဟောင်း၊ ဖြားယောင်းသော ရဟန်းကို။
အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအံ့။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ “ဘိက္ခု၊
ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ကုတိ ကုဒံ
ဝစနံ၊ ဤငါကြားရသော စကားသည်။ သစ္စံ ကိရ၊ မှန်လေသလော။ ကုတိ၊ သို့။
သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဌော၊ မေးလတ်သည်ရှိသော်။ “သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏။”
ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ နားတော်လျှောက်၍။ “တံ၊ သင့်ကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။
ဥက္ကဏ္ဍာပေသိ၊ ငြီးငွေ့စေသနည်း။” ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။
“ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ ငယ်က ကြင်ပေါင်း မယားဟောင်းသည်။
မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဥက္ကဏ္ဍာပေသိ၊ ငြီးငွေ့စေအပ်(၏)ပြီ။” ကုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
နားတော်လျှောက်၏။ အထ၊ ဌိ။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
အယံ ကုတ္တိ၊ ဤမိန်းမသည်။ တေ၊ သင်၏။ အနတ္ထကာရိကာ၊ အကျိုးစီးပွား မဲ့ကိုသာ
ပြုတတ်၏။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇာရဿ၊ သယောက်လင်၏။
ဥစ္ဆိဋ္ဌကံ၊ စားကြွင်းထမင်းကို။ ဘောဇေသိ၊ ကျွေးဖူးပြီ။ ဝါ- စားစေဖူးပြီ။ ကုတိ၊ သို့။
ဝတွာ၊ ရှိ။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌိ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌိ။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။
ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊

တစ်ခုသော အရပ်၌။ ဘိက္ခု၊ ထမင်းကို။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ ဝါ- လှည့်ပတ်
 တောင်းစား၍။ ဇီဝိကကပ္ပကေ၊ အသက်မွေးရသော။ ကပဏေ၊ အထီးကျန်သော။
 နဋကကုလေ၊ နဋမျိုး၌။ ဝါ- ကချေသည်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊
 အရွယ်သို့ရောက်သည် ရှိသော်။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲသည်။ ဒုရူပကော၊ မကောင်းသော
 အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခု၊ ထမင်းကို။ စရိတွာ၊ လှည့်ပတ်
 တောင်းစား၍။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေး ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
 ကာသိရဋ္ဌေ၊ ကာသိတိုင်း၌။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ဂါမကေ၊ ရွာငယ်၌။ ဧကဿ၊
 တစ်ယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏေးမသည်။ ဒုဿိလာ၊
 သီလမရှိသည်။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတိစာရံ
 အလွန်အကျူးကျင့်ခြင်းကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။
 ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ကေနစိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော။
 ကရဏိယေန၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ဂတေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ တဿ၊
 ထိုပုဏ္ဏေးမ၏။ ဇာရော၊ သယောက်လင်သည်။ တံ ခဏံ၊ ထိုခဏကို။ ဝါ- ထိုခဏ၌။
 ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တံ ဂေဟံ၊ ထိုအိမ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏေးမ
 သည်။ တေန၊ ထိုသယောက်လင်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အတိစရိတွာ၊ အလွန်အကျူး
 ကျင့်၍။ “မုဟုတ္တံ၊ အတန်ငယ်။ အစ္စ၊ နေဦးလော့။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စားပြီး၍သာလျှင်။
 ဂမိဿသိ၊ သွားရလတံ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။
 သူပဗ္ဗနသမ္ပန္နံ၊ အမဲဟင်းလျာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဥဏှဘတ္တံ၊ နွေးသော ထမင်းကို။
 ဝမေတွာ၊ ခူး၍။ “တွံ၊ သင်သည်။ ဘုဉ္ဇ၊ စားလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ တဿ၊ ထိုသယောက်
 လင်အား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ အာဂမနံ၊
 လာခြင်းကို။ ဝါ- အလာကို။ ဩလောကယမာနာ၊ မျှော်လျက်။ ဝါ- ကြည့်လျက်။
 ခွါရေ တံခါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏေးမ
 ၏။ ဇာရဿ၊ သယောက် လင်၏။ ဘုဉ္ဇနဋ္ဌာနေ၊ စားရာ အရပ်၌။ ပိဏ္ဏံ၊ ထမင်းကို။
 ပစ္စာသီသန္တော၊ တောင့်တလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။

တသ္မိ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဂေဟာဘိမုခေါ၊ အိမ်သို့
 ရှေးရှု။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏေးမသည်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ အာဂစ္ဆန္တံ၊
 လာလတ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ “ဥဋ္ဌေဟိ၊
 ထလော့။ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာရံ၊

သယောက်လင်ကို။ ကောဌေ၊ ကျီတွင်း၌။ ဩတာရေတွာ၊ သွင်း၍။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိသိန္နကာလေ၊ နေသော ကာလ၌။ ဖလကံ၊ လက်ဆေးရေခွက်။ ဝါ- ဆေးရေခွက်ကို။ ဥပနေတွာ၊ အနီးသို့ ဆောင်၍။ ဟတ္ထဓောဝနံ၊ လက်ဆေးရေကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဣတရေန၊ သယောက်လင်သည်။ ဘုတ္တာဝသိဌဿ၊ စားအပ်သော အကြွင်းဖြစ်သော။ သီတဘတ္တဿ၊ အေးသော ထမင်း၏။ ဥပရိ၊ အပေါ်၌။ ဥဏှဘတ္တံ၊ နွေးသော ထမင်းကို။ ဝဗ္ဗေတွာ၊ ခူး၍။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား။ အဒါသိ၊ ပေး(၏)လေပြီ။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဘတ္တေ၊ ထမင်း၌။ ဟတ္တံ၊ လက်ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဥဏှံ၊ ပူသော။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ သီတလံ၊ အေးသော။ ဘတ္တံ စ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဣမိနာ၊ ဤထမင်းသည်ကား။ အညဿ၊ တစ်ပါးသောသူ၏။ ဘုတ္တာဓိကေန၊ စားအပ်ပြီးသော ထမင်းမှ အပို အလွန်ဖြစ်သော။ ဥစ္ဆိဌဘတ္တေန၊ စားကြွင်းထမင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံလေ (၏)ပြီ။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။ “အညော ဥပရိမော။ပ။ ဥပ္ပရီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၂၃။ “အညော ဥပရိမော ဝဏ္ဏော၊
အညော ဝဏ္ဏော စ ဟေဌိမော။
ဗြာဟ္မဏီ တွေဝ ပုစ္ဆမိ၊
ကိံ ဟေဌာ ကိဉ္စ ဥပ္ပရီ”တိ။

ဂါထာအနက် ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမ။ ဘတ္တဿ၊ ထမင်း၏။ ဥပရိမော၊ အထက်၌ ဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏော၊ အခြင်းအရာသဘောလက္ခဏာသည်။ အညော၊ တစ်ပါးတည်း။ ဟေဌိမော၊ အောက်၌ဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏော စ၊ အခြင်းအရာ သဘောလက္ခဏာသည်ကား။ အညော၊ တစ်ပါးတည်း။ တွေဝ တွံ ဧဝ၊ သင့်ကို ပင်လျှင်။ ပုစ္ဆမိ၊ ငါမေးအံ့။ ဟေဌာ၊ အောက်၌ဖြစ်သော ထမင်းကား။ ကိံ၊ အသို့ နည်း။ ဥပရိ၊ အထက်၌ဖြစ်သော ထမင်းကား။ ကိံ၊ အသို့နည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဝဏ္ဏောတိ၊ ဝဏ္ဏောဟူသည်ကား။ အာကာရော၊ အခြင်းအရာ သဘောလက္ခဏာတည်း။ တစ်နည်း- အာကာရော၊ အခြင်းအရာ သဘောလက္ခဏာသည်။ ဝဏ္ဏောတိ ဝဏ္ဏော နာမ၊ ဝဏ္ဏမည်၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။

အယံ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ဥပရိမဿ၊ အထက်၌ဖြစ်သော ထမင်း၏။ ဥဏှဘာဝံ စ၊ ပူနေသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌိမ ဿ၊ အောက်၌ဖြစ်သော ထမင်း၏။ သီတဘာဝံ စ၊ အေးနေသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည် ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ ဟေဋ္ဌာ ကိဉ္စ ဥပရိတိ၊ ကိံ ဟေဋ္ဌာ ကိဉ္စ ဥပရိဟူသည်ကား။ ဝမ္ပိတဘတ္တေန နာမ၊ ခူးပြီးသော ထမင်းမည်သည်ကား။ ဥပရိ အထက်၌။ ဝါ- အထက်က။ သီတလေန၊ အေးနေသည်လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝါ- အောက်က။ ဥဏှေန၊ ပူနေသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ ၏။ စ ပန၊ ဆက်၍အထူး ပြဆိုဦးအံ့။ ဣဒံ၊ ဤထမင်းသည်ကား။ တာဒိသံ၊ ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ “ကေန ကာရဏေန ဥပရိဘတ္တံ ဥဏှံ၊ ဟေဋ္ဌိမံ သီတလံ”န္တိ။ “ကေန ကာရဏေန ဥပရိဘတ္တံ ဥဏှံ၊ ဟေဋ္ဌိမံ သီတလံ”ဟူ၍။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏။

ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတကမ္မဿ၊ ပြုအပ်သော အမှု၏။ ဥတ္တာနဘာဝဘယေန၊ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကထေန္တေပိ၊ မေးမြန်းပြောဆို သော်လည်း။ တုဏှိယေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တသ္မိ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ နဋပုတ္တဿ၊ နဋအမျိုးသားအား။ “ကောဋ္ဌေ၊ ကျီ၌။ နိသီဒါပိတ- ပါပပုရိသေန၊ နေစေအပ်သော ယောက်ျားသည်။ ဇာရေန၊ သယောက်လင်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်နိုင်၏။ ဣမိနာ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ဂေဟဿာမိကေန၊ အိမ်ရှင်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဗြာဟ္မဏီ ပန၊ ပုဏ္ဏားမသည်တမူကား။ အတ္တနာ၊ သည်။ ကတကမ္မဿ၊ ပြုအပ်သော အမှု၏။ ပါကဋဘာဝဘယေန၊ ထင်ရှားအံ့သည်၏ အဖြစ်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော စကားကို။ န ကထေတိ၊ မဆိုနိုင်။ ဟန္တ၊ ယခု။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိဿ၊ ဤပုဏ္ဏားမသည်။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ ပကာသေတွာ၊ ထင်ရှားပြ၍။ ဇာရဿ၊ သယောက်လင်၏။ ဝါ- ကို။ ကောဋ္ဌကေ၊ ကျီထဲ၌။ နိသီဒါပိတဘာဝံ၊ နေစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ အား။ ကထေမိ၊ ဆိုရတော့အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုနဋမည်သော အမျိုး၌ဖြစ်သော သူသည်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခန္တ- ကာလတော၊ ထွက်ရာကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဣတရဿ၊ ဤမှတစ်ပါးသော

သယောက်လင်သည်။ ဂေဟပဝေသနံ၊ အိမ်သို့ဝင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အတိ-
စရဏံ၊ အလွန်အကျူးကျင့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂဘတ္တဘုဉ္ဇနံ၊ မြတ်သော
ထမင်းအဦးဖြစ်သော ထမင်းကို စားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပြာဟုဏိယာ၊
ပုဏ္ဏားမ၏။ ဝါ- သည်။ ဒွါရေ တံခါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ မဂ္ဂံ လမ်းခရီးကို။ သြလောကနံ၊
စောင့်မျှော်ကြည့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဇာရဿ၊ သယောက်လင်၏။ ဝါ- သည်။
ကောဌေ၊ ကျီထဲ၌။ ဝါ- သို့။ သြတာရိကဘာဝံ၊ ဝင်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။
ဝါ- ဝင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ သဗ္ဗံ၊ ဤသို့ အလုံးစုံသော။
တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုဖြစ်ခဲ့ပုံ အကြောင်းစုံကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြားလို၍။ “အဟံ နဋေ ။
ပ။ ယံ ဂဝေသသီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း
ဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုလေ၏။

၁၂၄။ “အဟံ နဋေသို့ ဘဒ္ဒန္တေ၊
ဘိက္ခကောသို့ ဣဓာဂတော။
အယံ ဟိ ကောဌမောတိဏ္ဏော၊
အယံ သော ယံ ဂဝေသသီ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘဒ္ဒန္တေ အိုအရှင်ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဋေ၊ နဋအမျိုးသည်။
အသို့၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခကော၊ ထမင်းတောင်းလို၍။ ဣဓ၊ ဤအရပ်
သို့။ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။ သော တွံ၊ ထိုအရှင်သည်။ ဣမိနာ၊
ဤထမင်းသည်။ ကိဿ န ခေါ၊ အဘယ်သူ၏လျှင်။ ဥစ္ဆိဋ္ဌကေန၊ စားကြွင်းထမင်း
သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဝေသသီ၊ ရှာလေ၏။ ဣမံ ဘတ္တံ၊
ဤထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားသော။ အယံ ဟိ၊ ဤပုဏ္ဏားမ၏ သယောက်လင်
သည်ကား။ တဝ၊ သင်မှ။ ဘယေန၊ ကြောက်သောကြောင့်။ ကောဌံ၊ ကျီတွင်းသို့။
သြတိဏ္ဏော၊ ဝင်ခဲ့လေ၏။ တွံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏားသည်။ နံ၊ ထို သယောက်လင်ကို။
စူဠာယ၊ ဦးသျှောင်၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ဆွဲ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ပုန၊
တစ်ဖန်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။ န ကရောမိ၊
မပြုဝံ့တော့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဇာနာဟိ၊ သိအောင်မူလိုက် ဆုံးမလိုက်လော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အဟံ နဋေသို့ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ အဟံ နဋေသို့ ဘဒ္ဒန္တေ
ဟူသည်ကား။ သာမိ၊ အရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်ကား။ နဋဇာတိကော၊ နဋအမျိုးသည်။

အသို့၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုကောသို့ ဣဓာဂတောတိ၊ ဘိက္ခုကောသို့ ဣဓာဂတော
 ဟူသည်ကား။ သွာဟံ၊ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဣမံ ဌာနံ၊ ဤအရပ်သို့။
 ဘိက္ခုကော၊ ထမင်းတောင်းလိုသည်။ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို။ ပရိယေသမာနော၊
 ထက်ဝန်းကျင် ရှာမှီးလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အာဂတော၊ လာခဲ့ရသည်။ အသို့၊
 ဖြစ်၏။ အယံ ဟိ ကောဌမော တိဏ္ဏောတိ၊ အယံ ဟိ ကောဌမောတိဏ္ဏော
 ဟူသည်ကား။ ဧတိဿာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမ၏။ ဣမံ ဘတ္တံ၊ ဤထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇန္တော၊
 စားသော။ အယံ ပန ဇာရော၊ ဤသယောက်လင်သည်ကား။ တဝ၊ သင်မှ။
 ဘယေန၊ ကြောက်သောကြောင့်။ ကောဌံ၊ ကျီတွင်းသို့။ ဩတိဏ္ဏော၊ ဝင်လေ၏။
 အယံ သော ယံ ဂဝေသသီတိ၊ အယံ သော ယံ ဂဝေသသီ ဟူသည်ကား။ ယံ
 တံ၊ အကြင်အရှင်သည်။ ဣမိနာ၊ ဤထမင်းသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။
 ဥစ္ဆိဋ္ဌကေန၊ စားကြွင်းထမင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ န ခေါ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ဂဝေသသိ၊ ရှာမှီးလေ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အယံ၊ ဤပုဏ္ဏားမ၏ သယောက်လင်
 တည်း။ နံ၊ ထိုသယောက်လင်ကို။ စူဠာယ၊ ဦးချောင်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ဆွဲ၍။
 ကောဌာ၊ ကျီမှ။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။
 ဇာတေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ပါပံ၊
 မကောင်းမှုကို။ န ကရောတိ၊ မပြုဝံ့တော့။ တထာ၊ ထိုသို့ မကောင်းမှုကို နောက်ထပ်
 တစ်ဖန် မပြုဝံ့နိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုသယောက်
 လင်အား။ သတိ၊ အမှတ်သတိကို။ ဇနေဟိ၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊
 ဆို၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားလေ၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်
 ကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။
 သိက္ခာပိတေ၊ သင်စေအပ်သည်ရှိသော်။ နံ၊ ထိုသူကို။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ န ကရောန္တိ၊ မပြုဝံ့တော့ကုန်။ တထာ၊
 ထိုသူတို့ ဤသို့ သဘောရှိသောမကောင်းမှုကို မပြုရဲလောက်အောင်သော
 ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ တဇ္ဇနပေါထနေဟိ၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်း ထောင်းထု
 ရိုက်ပုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ သိက္ခာပေတွာ၊ သင်စေ၍။ ယထာကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ။
 ဂတော၊ လားလေ၏။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။
 သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာ

နေသိ၊ မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ဌ။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။
သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဌ။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်လေပြီ။ ကိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။
ဧတရဟိ၊ ဌ။ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်းသည်။ တဒါ၊ ဌ။ ဗြာဟ္မဏိ၊ သည်။
အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တဒါ၊ ဌ။
ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။
တဒါ၊ ဌ။ နဋပုတ္တော၊ နဋအမျိုးသားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ သမောဓာနေသိ
ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဒုတိယာ၊ သော။ ဥစ္ဆိဋ္ဌဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃။ ဘရုဇာတကဝဏ္ဏနာ

စူပုန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ဣသီန’မန္တရံ ကတွာ”တိအာဒိကေန၊ “ဣသီန’
မန္တရံ ကတွာ” ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊
သော။ ဣဒံ၊ ဤဘရုဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ကောသလရာဇာနံ၊
ကောသလမင်းကြီးကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဟိ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။
ဝိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဘဂဝတော စ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း။ ဘိက္ခု-
သံဃဿ စ၊ ရဟန်းအပေါင်းအားလည်းကောင်း။ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ်
ပူဇော်ခြင်း ဝိသေသတည်းဟူသော သက္ကာရသည်။ မဟာ၊ များစွာ။ ဝါ- များသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တဝစနဿ၊ ဆိုအပ်သော စကား၏။
သာဓကံ၊ သက်သေဖြစ်သော။ ဝါ- သက်သေတိုင်မြောက် ယုံကြည်လောက်သော။
ယထာ ကိံ ဝစနံ၊ အဘယ်သို့သော စကားကို။ အာဟ၊ ဘုရားဟောတော် မူသနည်း
ဟူမူကား။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအချိန်အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ကို။ သက္ကတော၊
ကောင်းစွာ ပြုအပ်သည်။ ဂရုကတော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်။ မာနိတော၊
မြတ်နိုးအပ်သည်။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်။ အပစိတော၊ အရိုအသေပြု
အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇ-

ပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား ဆေးတို့ကို။ လာဘီ၊ ရသည်။ ဝါ- ရတော်မူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်း။ ဝါ- ကိုလည်း။ သက္ကတော၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား ဆေးတို့ကို။ လာဘီ၊ ရလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညတိတ္ထိယာ၊ အည တိတ္ထိယဖြစ်ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ ပန၊ ပရိဗိုလ်တို့သည်ကား။ အသက္ကတာ၊ ကောင်းစွာ မပြုအပ်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏အရံအတား ဆေးတို့ကို။ လာဘိနော၊ ရခြင်းရှိကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိဟိနလာဘသက္ကာရာ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရ မှ ယုတ်လျော့ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အဟောရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဂုဠသန္နိပါတံ၊ လျှို့ဝှက်လုံခြုံစွာစည်းဝေးခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍။ “ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့။ (ဘန္တေ) သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ဥပ္ပန္နကာလတော၊ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်သော ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဟတလာဘသက္ကာရာ၊ ပြတ်သော လာဘသက္ကာရရှိကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်ကား။ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ လာဘအစု အကျော်အစော အခြံအရံအစုကိုရသည်။ ဝါ- အလာဘ်အစု အကျော်အစော အခြံအရံ အစုသို့ ရောက်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ဧဿ သမ္ပတ္တိ၊ ထိုပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဇာတာ န ခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ မန္တယန္တိ၊ တိုင်ပင်ကြကုန်၏။ တတြ၊ ထိုသို့တိုင်ပင်ကြရာ၌။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော အညတိတ္ထိယတို့ သည်။ “ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သကလ ဇမ္ဗုဒီပဿ၊ ဇမ္ဗုဒီပိကျွန်းအလုံး၏။ ဥတ္တမဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော ဌာနဖြစ်သော။ ဘူမိသီသေ၊ မြေတို့၏အထွတ်အထိပ်၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘသက္ကာရသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေါ်၏။” ဣတိဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊

ဆိုကြကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော အညတိတ္ထိယတို့သည်ကား။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့။ ဧတံ ကာရဏံ၊ ထိုအရှင်တို့ဆိုသော အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဇေတဝနပိဋ္ဌေ၊ ဇေတဝန်နောက်ကျော၌။ တိတ္ထိယာရာမံ၊ တိတ္ထိတို့၏ အရံကို။ ကာရေမ၊ ပြုကြကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပြုကုန်သည် ရှိသော်။ လာဘိနော၊ လာဘ်ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်လည်း။ “ဧတံ၊ ထိုဖြစ်လာပုံစကားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်လာတိုင်းကောင်းပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အပြီးသတ်ခြင်းကို။ ဝါ- ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ အနာရောစေတွာ၊ မကြားကုန်မူ၍။ အာရာမံ၊ အရံကို။ သစေပိ ကာရေဿာမ၊ အကယ်၍ပြုစေကုန်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ ပြုစေကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝါရေဿန္တိ၊ တားမြစ်ကုန်လတ်။ လဉ္စ၊ တံစိုးလက်ဆောင်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ အဘိဇ္ဇနကော နာမ၊ မပျက်သောသူ မည်သည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိပေ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ရညော၊ ကောသလမင်းအား။ လဉ္စ၊ တံစိုးကို။ ဒတွာ၊ ပေးကုန် ၍။ အာရာမဋ္ဌာနံ၊ အရံနေရာကို။ ဂဏှိဿာမ၊ ယူကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ပန္နေတွာ၊ တိုင်ပင်ကြကုန်၍။ ဥပဋ္ဌာကေ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ ယာစိတွာ၊ တောင်းကုန်၍။ ရညော၊ မင်းအား။ သတသဟဿံ၊ တစ်သိန်းသော လက်ဆောင်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး ကုန်၍။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇေတဝနပိဋ္ဌိယံ၊ ဇေတဝန် နောက်ကျော၌။ တိတ္ထိယာရာမံ၊ တိတ္ထိတို့၏ အရံကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကာတုံ၊ ပြုစီမံသောငှါ။ န ဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ တုမှာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့အား။ အာရောစေန္တိ၊ ကြားလာကုန်အံ့။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံကို။ န ဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ် မပေးသင့် မပေးထိုက်။ ဝါ- မပေးပါလင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ လဉ္စလောဘေန၊ တံစိုး၌ တပ်မက်မောခြင်းကြောင့်။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”ဟူ၍။ သမ္ပဋိစ္စိ၊ ဝန်ခံ(၏)ပြီ။

တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းမိန့်ကို။ သင်္ဂဏှိတွာ၊ ကောင်းစွာ ယူကုန်၍။ ဝဗုကိ၊ လက်သမားကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ကမ္ပ၊ အမှုကို။ ပဋ္ဌပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်(၏)ပြီ။ မဟာသဒ္ဓေါ၊ ကျယ်စွာသော အသံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဥစ္စာသဒ္ဓမဟာသဒ္ဓါ၊

ကျယ်စွာသော အသံရှိကုန်သော။ ဧတေ ပန၊ ထိုသူတို့သည်ကား။ ကေ၊ အဘယ် သူတို့နည်း။ ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အညတိတ္ထိယာ၊ အညတိတ္ထိယတို့သည်။ ဇေတဝနပိဋိယံ၊ ဇေတဝန် နောက်ကျော၌။ တိတ္ထိယာရာမံ၊ တိတ္ထိအရံကို။ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏။ ဧသော သဒ္ဓေါ၊ ထိုအသံသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထိုအရံပြုရာ၌။ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော။ သဒ္ဓေါ၊ အသံတည်း။ ကုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်လေ၏။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧတံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်ကား။ တိတ္ထိယာရာမဿ၊ တိတ္ထိတို့၏အရံအား။ န အနုစ္ဆဝိကံ၊ မလျှောက်ပတ်လှပေ။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ ဥစ္စာသဒ္ဓကာမာ၊ ကျယ်သော အသံကို အလိုရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုတိတ္ထိတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝသိတုံ၊ နေအံ့သောငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ် ကောင်းပေ။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ သန္နိပါတာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြ ကုန်လော့။ ရညော၊ ကောသလမင်းအား။ အာစိက္ခိတွာ၊ ပြောကြားကြကုန်၍။ တိတ္ထိယာရာမကရဏံ၊ အညတိတ္ထိတို့၏ အရံပြုလုပ်ခြင်းကို။ နိဝါရေထ၊ တားမြစ်ကြကုန်လော့။” ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညော၊ ကောသလမင်း၏။ နိဝေသနဒ္ဓါရေ၊ နန်းတော်တံခါး၌။ အဌာသိ၊ ရပ်လေ(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလ မင်းသည်။ သံဃဿ၊ သံဃာတော် ၏။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။ သုတွာပိ၊ ကြား၍လည်း။ “တိတ္ထိယာရာမံ၊ အညတိတ္ထိယတို့၏ အရံကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်။” ကုတိ၊ သို့။ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ လဉ္ဇဿ၊ တံစိုး၏။ ဝါ- တံစိုးကို။ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူမိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ- ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “ရာဇာ၊ သည်။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ နတ္ထိ၊ မရှိပေ။” ကုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါပေသိ၊ ဆိုစေ(၏)ပြီ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ လာကုန်၍။ ဝါ- သွားကုန်၍။ သတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “လဉ္ဇံ၊ တံစိုးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောတိ၊ ပြု၏။” ကုတိ၊ သို့။ ဥ တွာ၊ သိတော်မူ၍။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကေ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ် တော်မူ(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ တေသမ္ပိ၊ ထိုအဂ္ဂ သာဝကတို့၏လည်း။ အာဂတဘာဝံ၊ ကြွလာသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တထေဝ၊

ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင်။ ဝဒါပေသိ၊ ဆိုစေပြန်(၏)ပြီ။ တေပိ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော အဂ္ဂသာဝကတို့သည်လည်း။ အာဂန္တု၊ လာလတ်ကုန်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ “သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ နိသီဒိတုံ၊ နေအံ့သောငှါ။ န လဘိဿတိ၊ မရတော့လတုံ။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမိဿတိ၊ ထွက်လတုံ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန် နေ၌။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ရညော၊ ကောသလမင်း၏။ နိဝေသနဒ္ဓါရံ၊ နန်းတော်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ သုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်ကြွလာတော်မူကြောင်းကို ကြား၍။ ပါသာဒါ၊ နန်းတော် ပြာသာဒ်မှ။ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဝေသေတွာ၊ ပင့်၍။ ဝါ- နန်းတော်တွင်းသို့ သွင်း၍။ ဝင်စေ ၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ သံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ ယာဂုခဇ္ဇကံ၊ ယာဂုခဲဖွယ်ကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ သတ္တာရံ၊ ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ နေလေ၏။ သတ္တာ၊ သည်။ ရညော၊ ကောသလ မင်းအား။ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ ပရိယာယဓမ္မဒေသနံ၊ အကြောင်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ဓမ္မဒေသနာကို။ အာရဘန္တော၊ အားထုတ်တော်မူလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ ပေါရာဏကရာဇာနော၊ ရှေးမင်းတို့သည်။ လဉ္စ၊ တံစိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ သီလဝန္တေ၊ သီလရှိကုန်သော သူမြတ်တို့ကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝါ- တစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်ကို။ ကလဟံ၊ အငြင်းအခုံကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေကုန်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရဋ္ဌဿ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၏။ ဝါ- ကို။ အဿာမိနော၊ အစိုးမရကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ဖူးကုန်ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မူ၍။ တေန၊ ထိုကောသလမင်းသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ အတိတေ၊ ၌။ ဘရုရဋ္ဌေ၊ ဘရုတိုင်း၌။ ဘရု ရာဇာ နာမ၊ ဘရုမည်သော မင်းသည်။ ရဇံ၊ ကို။ ကာရေသိ၊

ပြု(၏)ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပဉ္စာဘိညော၊ ငါးပါးသော အဘိညာဉ် ရှိသော။ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘီ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ကို ရသော။ ဂဏသတ္တာ၊ ရသေ့ အပေါင်းတို့၏ ဆရာဖြစ်သော။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဟိမဝန္တာပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ လောဏမ္ဗိလသေနတ္တာယ၊ ချဉ်ဆားကို မှီဝဲအံ့သောငှါ။ ပဉ္စသတတာပသ- ပရိဝုတော၊ ရသေ့ငါးရာခြံရံလျက်။ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်မှ။ ဩတရိတွာ၊ သက်ခဲ့၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဘရုနဂရံ၊ ဘရုမြို့သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဘရုမြို့၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ ဥတ္တရဒွါရေ၊ မြောက်တံခါးအနီး၌။ သာခါဝိဋ္ဌပ သမ္ပန္နဿ၊ အခက်အခဲနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝဋုရက္ခဿ၊ ပညောင်ပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ ရက္ခမူလေ၊ ထို ပညောင်ပင်အရင်း၌သာလျှင်။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တသ္မိံ၊ ကုသိဂဏော၊ ထိုရသေ့အပေါင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုပညောင်ပင်ရင်း၌။ ဝသန္တေ၊ နေသည်ရှိသော်။ အဗုမာသစ္စယေန၊ လခွဲလွန်သဖြင့်။ အညော၊ တစ်ပါးသော။ ပဉ္စသတပရိဝါရော၊ ရသေ့ ငါးရာ အခြံအရံရှိသော။ ဂဏသတ္တာ၊ ရသေ့အပေါင်းတို့၏ဆရာသည်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ နဂရေ၊ မြို့တွင်း၌။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဒက္ခိဏဒွါရေ၊ တောင်တံခါး၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ တာဒိသဿေဝ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝဋုရက္ခဿ၊ ပညောင်ပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထ ရက္ခမူလေ၊ ထိုပညောင်ပင်ရင်း၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ တေ၊ ကုသိဂဏာပိ၊ ထိုရသေ့အပေါင်းတို့ သည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဘရုမြို့၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် သရွေ့။ ဝိဟရိတွာ၊ နေကုန်၍။ ဟိမဝန္တာမေဝ၊ ဟိမဝန္တာသို့သာလျှင်။ အဂမံသု၊ သွားကြ ကုန်(၏)ပြီ။

တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ ဂဗ္ဘကာလေ၊ သွားသော ကာလ၌။ ဒက္ခိဏဒွါရေ၊ တောင် တံခါး၌။ ဝဋုရက္ခေ၊ ပညောင်ပင်သည်။ သုက္ခေ၊ ခြောက်တော့၏။ ပုနဝါရေ၊ နောက်တစ်ကြိမ်၌။ တေသု၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တေသု၊ လာရောက် ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏဒွါရေ၊ တောင်တံခါး၌။ ဝဋုရက္ခဝါသိနော၊

ပညောင်ပင်၌နေကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဂန္ဓာ၊ လာလတ်ကုန်၍။ အတ္တနော၊ တို့၏။ ဝဋ္ဋရက္ခဿ၊ ပညောင်ပင်၏။ သုက္ခဘာဝံ၊ ခြောက်နေသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိကုန်၍။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ ဘိက္ခာယ စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံကုန်၍။ နဂရာ၊ ဘရုမြို့မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍။ ဥတ္တရဒ္ဒါရေ၊ မြောက်တံခါးအနီး၌။ ဝဋ္ဋရက္ခမူလံ၊ ပညောင်ပင်ရင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထ၊ ထိုမြောက်တံခါး၏ အနီးဖြစ်သော ပညောင်ပင်ရင်း၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသံ၊ ပြုကုန်(၏)ပြီ။ ဣတရေ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော။ ဣသယော ပန၊ ရသေ့တို့သည်ကား။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အာဂန္ဓာ၊ လာလတ်ကုန်၍။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခယစရိတွာ၊ ဆွမ်းခံကုန်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ရက္ခမူလမေဝ၊ ပင်ညောင်ပင်ရင်းသို့ သာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသံ၊ ပြုကုန်(၏)ပြီ။ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ “သော၊ ထို သစ်ပင်သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ရက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။ န၊ မဟုတ်။ သော၊ ထိုသစ်ပင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရက္ခော၊ သစ်ပင်တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီကုန်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ တစ်နည်း- အညမညံ အညော အညဿ၊ တစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်အား။ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ကို။ ကရိသု၊ ပြုကြကုန်(၏)ပြီ။ ကလဟော၊ ခိုက်ရန်သည်။ မဟာ၊ ကြီးကျယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ “အမှာကံ၊ ငါတို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝသိတဌာနံ၊ နေအပ်ရာအရပ်ကို။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ န လဘိဿထ၊ မရလတဲ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမသ္မိ ဝါရေ၊ ဤအလှည့် ဤအကြိမ်၌။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ဝါ- ဤအရပ်သို့။ အာဂတာ၊ ရောက်လာကုန်၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ န လဘိဿထ၊ မရကုန်လတဲ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တေ၊ ထိုနှစ်ဦးကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ သာမိနော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်ကား။ သာမိနော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ ရက္ခမူလဿတ္ထာယ၊ ရက္ခမူ၏အကျိုးငှါ။ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့။ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပဌမံ၊

စွာ။ ဝုတ္တက္ကသိ ဂဏညေဝ၊ နေဖူးသော ရသေ့အပေါင်းကိုသာလျှင်။ သာမိကံ၊ အရှင်ကို။ အကာသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ ဣတရေ၊ ဤမှတစ်ပါးသော နောက်မှလာသော ရသေ့တို့သည်။ “ဣဒါနိ။ ဌံ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမေဟိ၊ ဤရသေ့တို့မှ။ န ပရာဇိတာ၊ မရှုံးလင့်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဝဒါပေဿာမ၊ ဆိုစေကုန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်ကုန်၍။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ စက္ကဝတ္တိပရိဘောဂံ၊ စကြာဝတေးမင်း၏ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော။ ရထပဉ္စရံ၊ ရထားချိုင့်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ကုန်၍။ ရညော၊ မင်းအား။ လဉ္စ၊ တံစိုးကို။ ဒတွာ၊ ပေးကုန်၍။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အမေပိ၊ ငါတို့ကိုလည်း။ သာမိကေ၊ အရှင်တို့ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလေလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ လဉ္စ၊ တံစိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ “ဒွေပိ ဂဏာ၊ နှစ်ဦး ကုန်သော ရသေ့အပေါင်းတို့သည်လည်း။ ဝသန္တ၊ နေကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေပိ၊ နှစ်ဦးကုန်သော ရသေ့တို့ကိုလည်း။ သာမိကေ၊ အရှင်တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ ဣတရေ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သောရသေ့တို့သည်။ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ တဿ ရထပဉ္စရဿ၊ ထိုရထားချိုင့်၏။ ရထစက္ကာနိ၊ ရထား လှည်းဘီးတို့ကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ကုန်၍။ လဉ္စ၊ တံစိုးကို။ ဒတွာ၊ ပေးကုန်၍။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အမေယေဝ၊ ငါတို့ကိုသာလျှင်။ သာမိကေ၊ အရှင်တို့ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလေလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တထာ၊ ထိုရသေ့တို့ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ ဣသိဂဏာ၊ ရသေ့အပေါင်း တို့သည်။ “ဝတ္ထုကာမေ စ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကိလေသကာမေ စ၊ ကိလေသ ကာမတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတေဟိ၊ ရဟန်းပြု ကုန်သော။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ရုက္ခမူလဿ၊ ရုက္ခမူ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်း ကြောင့်။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ ကရောဇ္ဈေဟိ၊ ပြုကုန်သဖြင့်။ လဉ္စ၊ တံစိုးကို။ ဒဒဇ္ဈေဟိ၊ ပေးလျက်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်တော်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ခဲ့ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ ပလာယိတွာ၊ ပြေးလေကုန်၍။ ဟိမဝန္တမေဝ၊ ဟိမဝန္တာသို့သာလျှင်။ အဂမံသု၊ သွားကြလေကုန်ပြီ။ သကလဘရုရဋ္ဌဝါသိနော၊ အလုံးစုံကုန်သော ဘရုတိုင်း၌ နေကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။

ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ “သီလဝန္တေ၊ သီလရှိကုန်သော ရသေ့တို့ကို။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံ ခြင်းကို။ ကရောန္တေန၊ ပြုစေသဖြင့်။ ရညာ၊ မင်းသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်တင့်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဘရုရညော၊ ဘရုမင်းအား။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက် ကုန်၍။ တိယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသော။ ဘရုရဋ္ဌံ၊ ဘရုတိုင်းကို။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာသို့။ ဥဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ အရဋ္ဌံ၊ တိုင်းမဟုတ်သည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်(၏)ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ဘရုရာဇာနံ၊ ဘရုမင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သကလရဋ္ဌဝါသိနောပိ၊ တိုင်းအလုံး၌ နေကုန်သောသူတို့ သည်လည်း။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကြလေကုန်(၏)ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ အတိတံ၊ ဤလွန်လေပြီးသော ရှေးအတိတ်အကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ပဒွေ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ဣသိန’မန္တရံ။ပ။ သစ္စုပသံဟိတ”န္တိ၊ ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာ တို့ကို။ အဝေါစ၊ မူ(၏)ပြီ။

၁၂၅။ “ဣသိန’မန္တရံ ကတွာ၊ ဘရုရာဇာတိ မေ သုတံ။
ဥစ္ဆိန္နော သဟ ရဋ္ဌေဟိ၊ သ ရာဇာ ဝိဘဝဂံတော။

၁၂၆။ တသ္မာ ဟိ ဆန္ဒာဂမနံ၊ နပ္ပသံသန္တိ ပဏ္ဍိတာ။
အဒုဋ္ဌစိတ္တော ဘာသေယျ၊ ဂိရံ သစ္စုပသံဟတ”န္တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ မြတ်သော မင်းကြီး။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကုရုရာဇာ၊ ကုရု မင်းသည်။ ဣသိနံ၊ ရသေ့နှစ်ဦးတို့၏။ ဝါ- တို့အား။ အန္တရံ၊ မညီကွဲပြား အပေါက်အကြားကို။ ကတွာ အကာသိ၊ ပြုဖူးပြီ။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ သရာဇာ သော ရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ ရဋ္ဌေဟိ၊ တိုင်းနိုင်ငံလူတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဥစ္ဆိန္နော၊ အမြစ်အရင်း ပြတ်လတ်၍။ ဝိဘဝံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်လတ်ပြီ။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါသည်။ သုတံ၊ ကြားဖူး၏။ တသ္မာ ဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဆန္ဒာဂမနံ၊ ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်ခြင်းကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ န ပသံသန္တိ၊ မချီးမွမ်းကုန်။ အဒုဋ္ဌစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့သည် မဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပစ္စုပသံဟိတံ၊ သဘောမှန်သည်နှင့်စပ်သော။ ဂိရံ၊ အကျိုး အကြောင်းကို မှီသော စကားကိုသာ။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ အန္တရံ ကတွာတိ၊ အန္တရံ ကတွာ ဟူသည်ကား။ ဆန္ဒာဂတိဝသေန၊ ဆန္ဒာဂတိသို့လိုက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ- ချစ်ခြင်းကြောင့် မလားအပ်သည်သို့ လားခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဝရံ၊ အပေါက် အကြားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဘရုဇာဇာတိ၊ ဘရုဇာဇာဟူသည်ကား။ ဘရုရဋ္ဌေ၊ ဘရုတိုင်းနိုင်ငံ၌။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။

ဣတိ မေ သုတန္တိ၊ ဣတိ မေ သုတံဟူသည်ကား။ ဣတိ၊ သို့။ မယာ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းအရာကို။ သုတံ၊ ကြားအပ်ဖူး၏။ တသ္မာ ဟိ ဆန္ဒာ ဂမနန္တိ၊ တသ္မာ ဟိ ဆန္ဒာဂမနံ ဟူသည်ကား။ ယသ္မာဟိ ယသ္မာ ဧဝ၊ အကြံကြောင့်လျှင်။ ဆန္ဒာဂမနံ၊ ဆန္ဒာဂတိသို့လိုက်ခြင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ဘရုဇာဇာ၊ ဘရုမင်းသည်။ ရဋ္ဌေန၊ တိုင်းနိုင်ငံသူတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဥစ္ဆန္ဓော၊ အမြစ်အရင်းပြတ်လတ်ခဲ့၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့တိုင်း နိုင်ငံသူတို့နှင့်တကွ အမြစ်အရင်း ပြတ်ခဲ့သောကြောင့်။ ဆန္ဒာဂမနံ၊ ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်ခြင်းကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ တို့သည်။ နပ္ပသံသန္တိ၊ မချီးမွမ်းကြကုန်။ အဒုဋ္ဌစိတ္တောတိ၊ အဒုဋ္ဌစိတ္တောဟူသည် ကား။ ကိလေသေဟိ၊ ရာဂစသော ကိလေသာတို့သည်။ အဒုဿိတစိတ္တော၊ မဖျက် ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘာသေယျ ဂိရံ သစ္စုပသံဟိတန္တိ၊ ဘာသေယျ ဂိရံ သစ္စုပသံဟိတံဟူသည်ကား။ သဘာဝနိဿိတံ၊ သဘောတရား အားဖြင့် မှီသော။ အတ္ထနိဿိတံ၊ အကျိုးကို မှီသော။ ကာရဏနိဿိတံ၊ အကြောင်းကို မှီသော။ ဂိရံဧဝ၊ စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုဘရုတိုင်း နိုင်ငံ၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဘရုရဋ္ဌော၊ ဘရုမင်း၏။ ဧတံ လဉ္စ၊ ဤတံစိုးကို။ ဂဏ္ဍန္တဿ၊ ယူသောသူအား။ ဝါ- ယူသူမှာ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိက္ခောသန္တာ၊ တားမြစ်ကြကုန်လျက်။ သစ္စုပသံဟိတံ၊ သဘောမှန်သည်နှင့်စပ်သော။ ဂိရံ စကားကိုသာ။ ဘာသိသု၊ ပြောဆိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဌိတဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်သည်ကား။ နာဠိကေရဒီပေ၊ နာဠိကေရ ကျွန်း၌။ ဝါ- အုန်းကျွန်း၌။ အဇ္ဇာပိ၊ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်လည်း။ ဒီပကသဟဿံ၊ ကျွန်းငယ်တစ်ထောင်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှားပေ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၏ အနက်တည်း။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ “မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဆန္ဒဝသိကေန၊ ဆန္ဒ၏ အလိုသို့လိုက်သော
 သူမည်သည်။ န ဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်သင့် မဖြစ်ရာ။ ဒွေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတဂဏော၊
 ရဟန်းတို့ကို။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ ကာရေတုံ၊ ပြုစီမံသောငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊
 မသင့်ပေ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့် တော်မူ၍။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဧတရဟိ၊
 ဌံ။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ တေန သမယေန၊ ထိုအချိန်အခါ၌။ ဇေဋ္ဌကဏ္ဍသိ၊
 ရသေ့ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်တော်ကို။
 သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူပြီ။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ တထာဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရားအား။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 ဂတကာလေ၊ ပြန်ကြွတော်မူသော ကာလ၌။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပေသေတွာ၊
 စေလွှတ်၍။ တိတ္ထိယာရာမံ၊ အညတိတ္ထိယတို့၏ အရံကို။ ဝိဒ္ဓံသာပေသိ၊ ဖျက်ဆီးစေ
 (၏)ပြီ။ တိတ္ထိယာ၊ အညတိတ္ထိတို့သည်။ အပ္ပတိဌာ၊ တည်ရာမရကုန်သည်။
 အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

တတိယာ၊ သော။ ဘရုဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၄။ ပုဏ္ဏနဒီဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ ပုဏ္ဏံ နဒီ”န္တိအာဒိကေန၊ ပုဏ္ဏံ နဒီ” ဤသို့အစရှိ
 သော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤပုဏ္ဏနဒီ
 ဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ပညာပါရမီ၊ ပညာပါရမီတော်ကို။
 အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဟိ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ဝိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။
 ဧကသ္မိံ ဒိဝသေ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တထာဂတဿ၊
 ၏။ ပညံ၊ ပညာပါရမီတော်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊
 ဖြစ်စေကြကုန်ပြီ။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကား။ “အာဝုသော၊ တို့။
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာပညော၊ ကြီးသော ပညာရှိတော်မူ၏။
 ပုထုပညော၊ ကျယ်သော ပညာရှိတော်မူ၏။ ဟာသပညော၊ ရွှင်သော ပညာ

ရိုတော်မူ၏။ ဇဝနပညော၊ လျင်သော ပညာရိုတော်မူ၏။ တိက္ခပညော၊ ထက်သော ပညာရိုတော်မူ၏။ ဂမ္ဘီရပညော၊ နက်နဲသော ပညာရိုတော်မူ၏။ နိဗ္ဗေဓိက ပညော၊ ထိုးထွင်းသော ပညာရိုတော်မူ၏။ ဥပါယပညာယ၊ အကြောင်းကို သိသော ပညာနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကုတိ၊ သို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ကြွလာတော်မူလတ်၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဌံ။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။” ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမ္မ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်။ ဥပါယကုသလော၊ အကြောင်းဥပါယ်၌ လိမ္မာသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်။ ဥပါယကုသလောယေဝ၊ အကြောင်းဥပါယ်၌ လိမ္မာသည် သာလျှင်ကတည်း။” ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပုရောဟိတကုလေ၊ ပုရောဟိတ်အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပုတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ တက္ကသိလာယံ၊ ပြည်၌။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ၊ အလုံးစုံသော အတတ်တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်ယူ၍။ ပိတု၊ ဖခင်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ပုရောဟိတဌာနံ၊ ပုရောဟိတ် အရာကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ဗာရာဏသီရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ အတ္ထဓမ္မာနုသာသကော၊ အကျိုး အကြောင်းကိုပြ ဆုံးမတတ်သော အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ပရိဘေဒကာနံ၊ ကုန်းချောတတ်ကုန်သော သူတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည်။ ဝါ၊ စိတ်ဆိုးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ မာ ဝသိ၊ မနေလင့်။” ကုတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဗာရာဏသီတော၊ ပြည်မှ။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ နှင်ထုတ် လိုက်လေ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ကာသိကဂါမကေ၊ လယ်လုပ်သူတို့၏ ရွာငယ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။

ကပ္ပေသိ၊ ပြုပြီ။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။
 တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။
 “ကဗ္ဗိ၊ တစ်စုံ တစ်ယောက်သောသူကို။ ပေသေတွာ၊ စေ၍။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။
 ပက္ခောသိတုံ၊ ခေါ်အံ့ သောငှါ။ မယံ၊ ငါ့အား။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်လျော် မလျောက်ပတ်။
 ပန၊ စင်စစ်ကား။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ပဏ္ဏံ၊
 ထန်းရွက်ကို၊ လိခိတွာ၊ ရေး၍။ ကာကမံသံ၊ ကျီးသားကို။ ပစာပေတွာ၊ ချက်စေ၍။
 ပဏ္ဏဉ္စ၊ ထန်းရွက်ကိုလည်းကောင်း။ မံသဉ္စ၊ ကျီးသားကိုလည်းကောင်း။ သေတ-
 ဝတ္ထေန၊ ပဝါဖြူဖြင့်။ ပလိဝေဌေတွာ၊ ထုတ်၍။ ရာဇမုဒ္ဒိကာယ၊ မင်းတံဆိပ်ဖြင့်။
 လဉ္ဇေတွာ၊ ခတ်၍။ ပေသေဿာမိ၊ ပို့စေအံ့။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိသည်။ ယဒိ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်၍ဖြစ်လတံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ပဏ္ဏံ၊
 မှာစာကို။ ဝါစေတွာ၊ ဖတ်၍။ ကာကမံသဘာဝံ၊ ကျီးကန်းသား၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊
 သိ၍။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတံ့။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နော စေ ဘဝိဿတိ၊
 အကယ်၍မဖြစ်လတံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ နာဂမိဿတိ၊ မလာလတံ့”။ ဣတိ၊ သို့။
 စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သော ရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ ပုဏ္ဏံ နဒိ၊ ပ။ ပြာဟုဏာတိ၊ ဟူသော။
 ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ ပဏ္ဏော၊ ထန်းရွက်၌။ လိခိ၊ ရေးလေ(၏)ပြီ။

၁၂၇။ ပုဏ္ဏံ နဒိ ယေန စ ပေယျမာဟု၊
 ဇာတံ ယဝံ ယေန စ ဂယျမာဟု။
 ဒူရံ ဂတံ ယေန စ အဝုယန္တိ၊
 သောတျာ'ဂတော ဟန္တ စ ဘုဉ္ဇ ပြာဟုဏာတိ။

ဂါထာအနက် ပြာဟုဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယေန၊ အကြင်ငှက်ကြောင့်။ ပုဏ္ဏံ၊ ရေဖြင့်
 ပြည့်သော။ နဒိ စ၊ မြစ်ကိုလည်း။ ပေယျံ၊ ကမ်းနား၌ရပ်၍ သောက်
 ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော ရေရှိသောမြစ်ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ယေန၊ အကြင်ငှက်
 ကြောင့်။ ဇာတံ၊ ရောက်သော။ ယဝဉ္စ၊ မုယောအစရှိသော စပါးပင်နုကိုလည်း။
 ဂယျံ၊ ဖုံးလွှမ်းနိုင်သော စပါးပင်ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ယေန၊ အကြင်ကြောင့်။
 ဒူရံ၊ ဝေးသော အရပ်သို့။ ဂတဉ္စ၊ သွားလေသော အဆွေခင်ပွန်းကိုလည်း။ အဝုယန္တိ၊
 ရောက်အံ့ဟူ၍ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုငှက်ကို။ ဘုဉ္ဇ စ၊ စားလည်းစားလော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပုဏ္ဏံ နဒီ ယေန စ ပေယျမာဟူတိ၊ ပုဏ္ဏံ နဒီ ယေန စ ပေယျမာဟူဟူသည်ကား။ ကာကပေယျာ၊ ကျီးကန်းသည် ကမ်းနား၌ ရပ်၍သောက်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ရေရှိသော။ နဒီတိ၊ မြစ်ဟူ၍။ ဝဒန္တာ၊ ဆိုကြကုန်လျက်။ ယေန၊ အကြင်ငှက် ကြောင့်။ ပုဏ္ဏံ၊ ရေဖြင့်ပြည့်သော။ နဒီ၊ မြစ်ကို။ ကာကပေယျံ၊ ကျီးကန်းသည် ကမ်းနား၌ ရပ်၍ သောက်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ရေရှိသော မြစ်ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝါ- ထိုစကားသည် ဟုတ်စွ။ အပုဏ္ဏာ၊ ရေဖြင့်မပြည့်သော။ နဒီ၊ မြစ်ကို။ “ကာက ပေယျာ”တိ၊ “ကာကပေယျာ”ဟူ၍။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်ပေ။ ယဒါပိ၊ အကြင်အခါ၌လည်း။ နဒီတိရေ၊ မြစ်ကမ်းနား၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ပသာရေတွာ၊ ဆန့်တန်း၍။ ကာကေန၊ ကျီးကန်းသည်။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ငဒါ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို မြစ်ကို။ “ကာကပေယျာ”တိ၊ “ကာကပေယျာ”ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဇာတံ ယဝံ ယေန စ ဂုယု မာဟူတိဇတ္ထ၊ ဇာတံ ယဝံ ယေန စ ဂုယု မာဟု ဟူသောဤပါဌ၌။ ယဝန္တိ၊ ယဝံဟူသည်ကား။ ဒေသနာသီသမတ္တံ၊ ဒေသနာတော်ကို ခေါင်းတပ်ကာမျှတည်း။ ပန၊ အဓိပ္ပေတတ္ထကို ဆိုဦးအံ့။ ဣဓ၊ ဤယဝံဟူသောပါဌ၌။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဇာတံ၊ ရောက်သော။ ဝါ- ပေါက်သစ်သော။ ဥဂ္ဂတံ၊ အပေါ်သို့ တက်လာသော။ သမ္ပန္န- တရုဏသဿံ၊ ပြည့်စုံသော နုသော ကောက်ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝါ- ချဲ့ဦးအံ့။ တံ၊ ထိုပြည့်စုံသော နုသော ကောက်ကို။ ယဒါ၊ အကြင် အခါ၌။ အန္တော၊ မိမိအတွင်း၌။ ဝါ- သို့၊ ပဝိဋ္ဌကာကံ၊ ဝင်သော ကျီးကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတုံ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ။ သက္ကာတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဝါ- တတ်နိုင်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဂုယုတိ၊ ဖုံးလွှမ်းနိုင်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂုယံ၊ ဂုယုမည်၏။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ ဂုယုတိ၊ ဖုံးလွှမ်းသနည်း?။ ကာကံ၊ ကျီးကန်းကို။ ဂုယုတိ၊ ဖုံးလွှမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကာကဿ၊ ကျီးကန်းကို။ ဂုယံ၊ ဖုံးလွှမ်းနိုင်သည်တည်း။ ကာကဂုယံ၊ ကျီးကိုဖုံးလွှမ်းနိုင်သည်။ တံ၊ ထိုကျီးကန်းကို။ ဝဒမာနာ၊ ပြောဆိုကုန်လျက်။ ကာကေန၊ ကျီးကန်းသည်။ ဂုယုဝစနဿ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော စကား၏။ ကာရဏဘူတေန၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ “ဂုယု”န္တိ “ဂုယံ” ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ယေန စ ဂုယုမာဟူ”တိ၊ “ယေန စ ဂုယုမာဟူ”ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ဒုရံ ဂတံ ယေန စ အဂ္ဂယန္တိတိ၊ ဒုရံ ဂတံ ယေန စ အဂ္ဂယန္တိ ဟူသည် ကား။ ဒုရံ၊ ဝေးသော

အရပ်သို့။ ဂတံ၊ သွားသော။ ဝိပုဇ္ဈိ၊ ကင်း၍ နေသော။ ပိယပုဂ္ဂလံ၊ ချစ်မြတ်နိုး
အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပတ္တေန္တာ၊ တောင့်တကုန်သောသူတို့သည်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။
နိသိန္နံ၊ နေသော။ နိလီနံ၊ နားလာသော။ ယံ၊ အကြင်ကျီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
ဣတ္ထန္တာမော၊ ဤမည်သော ငါ့အဆွေသည်။ သစေ အာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍
လာလတ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ လာလတ်သည်ရှိသော်။ ကာက၊ ရွှေကျီး။ ဝဿ၊ သာလိုက်ပါ။
ဝါ- အာလိုက်ပါ။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝဿန္တညေဝ၊ မဆိုဘဲပင်
သူသဘာဝအာသော ကျီးသံကိုသာလျှင်။ သုတွာ ဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း။
“ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကာကော၊ ရွှေကျီးသည်။ ဝဿတိ၊
သာလေပြီ။ ဣတ္ထန္တာမော၊ ဤမည်သော ငါ့အဆွေသည်။ အာဂမိဿတိ၊ လာပေ
လတ်”။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်။ ယေန စ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။
အဝှယန္တိ ကထေန္တိ၊ ရောက်အံ့ဟု ဆိုကုန်၏။ မန္တေန္တိ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ ဥဒါဟရန္တိ၊
ထုတ်၍ဆိုကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ သောတျာ’ဂတောတိ၊
သောတျာ’ဂတော ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုငှက်ကို။ တေ၊ သင့်ဖို့။ အာနီတော၊
ဆောင်အပ်၏။ ဟန္တ ဘုဉ္ဇ ဗြာဟ္မဏာတိ၊ ဟန္တ ဘုဉ္ဇ ဗြာဟ္မဏာဟူသည်ကား။
ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဂဏှ၊ ယူလော။ နံ၊ ထိုငှက်ကို။ ဘုဉ္ဇဿ၊ စားလော့။ ဣဒံ၊
ဤငှက်၏အသားကို။ ကာကမံသန္တိ၊ ကျီးကန်းသားဟူ၍။ ခါဒ၊ စားလော့။ ဣတိ
အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဣတိ၊ သို့။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ ပဏ္ဏေ၊ ထန်းရွက်၌။ လိခိတွာ၊
ရေး၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရား
လောင်းသည်။ ပဏ္ဏံ၊ မှာစာကို။ ဝါစေတွာ၊ ဖတ်၍။ “ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။
ဒဋ္ဌ၊ ကာမော၊ မြင်လို၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “ယတော မံ၊ ပ။ ပါပိယာ”တိ၊
ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ ဂါထံ၊ ဒုတိယဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၁၂၈။ “ယတော မံ သရတိ ရာဇာ ဝါယသမ္ပိ ပဟေတဝေ။

ဟံသာ ကောဉ္ဇာ မယူရာ စ၊ အာသတိယေဝ ပါပိယာ”တိ။

ဂါထာအနက် ရာဇာ၊ ထမင်းသခင် ပြည့်ရှင်မင်းသည်။ ယတော၊ ယဒါကာလေ၊
အကြင် ကာလ၌။ ဝါယသမံသံ၊ ကျီးသားကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။
ဝါယသမ္ပိ၊ ကျီးသား ကိုစင်လျက်။ ပဟေတဝေ၊ ပို့လာခြင်းငှါ။ မံ၊ ငါ့ကို။ သရတိ၊

အောက်မေ့တော်မူပေသေး၏။ ဟံသာ စ၊ ဟင်္သာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကောဇ္ဇာ
စ၊ ကြိုးကြာတို့ကိုလည်းကောင်း။ မယူရာ စ၊ ဥဒေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥပနီတာ၊
ဆက်လာကုန်သည်ရှိသော်။ တာနိ၊ ထိုဟင်္သာ ကြိုးကြာ ဥဒေါင်းတို့ကို။ ပဟေတဝေ၊
ပို့လာခြင်းငှါ။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နာသရိဿတိ၊ မအောက်မေ့
လတုံနည်း။ သရိဿတိဇဝ၊ အောက်မေ့လတုံသည်သာလျှင်ကတည်း။ လောကသ္မိ၊
လူ့ရွာ၌။ အသတိယေဝ၊ မအောက်မေ့ခြင်းသည်သာလျှင်။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာ၏။
သတိ၊ အောက်မေ့တော်မူခြင်းသည်။ သေဌော၊ မြတ်၏။ တစ်နည်းကား- ဟံသ-
ကောဇ္ဇမယူရာနံ၊ ဟင်္သာ၊ ကြိုးကြာ၊ ဥဒေါင်းတို့၏။ မံသံ၊ အသားကို။ လဘိတွာ၊
ရ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နာသရိဿတိ၊ မအောက်မေ့လတုံ
သနည်း။ သရိဿတိ ဇဝ၊ အောက်မေ့လတုံသည်သာလျှင်တည်း။ လောကသ္မိ၊
လူ့ရွာ၌။ ယံ ဝါ တံ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညား စားကောင်းသောကံဖွယ်ကို။
လဘိတွာ၊ ရ၍။ သရဏံ နာမ၊ အောက်မေ့ခြင်းမည်သည်။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်း၏။
အသတိယေဝ၊ မအောက်မေ့ခြင်းသည် သာလျှင်။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယတော မံ သရတိ ရာဇာ၊ ဝါယသမ္ပိ ပဟေတဝေတိ၊
ယတော မံ သရတိ ရာဇာ၊ ဝါယသမ္ပိ ပဟေတဝေဟူသည်ကား။ ယဒါ၊ အကြင်
အခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဝါယသမံသံ၊ ကျီးကန်းသားကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ တမ္ပိ၊
ထိုကျီးကန်းသား ကိုလည်း။ ပဟေတံ၊ ပို့စေခြင်းငှါ။ မံ၊ ငါ့ကို။ သရတိ၊ အမှတ်ရ
ပေ၏။ ဟံသာ ကောဇ္ဇာ မယူရာ စာတိ၊ ဟံသာ ကောဇ္ဇာ မယူရာ စ
ဟူသည်ကား။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အဿ၊ ထိုမင်းအား။ ဇတေ
ဟံသာဒယော၊ ဤဟင်္သာအစရှိသည်တို့သည်။ ဝါ- တို့ကို။ ဥပနီတာ၊ ဆက်လာ
ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတုံ။ ဇတာနိ ဟံသမံသာဒီနိ၊ ထိုဟင်္သာသား
အစရှိသည်တို့ကို။ လစ္ဆတိ၊ ရအံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်
ကြောင့်။ န သရိဿတိ၊ မအောက်မေ့လအံ့နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊
တည်း။ အဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ၌ကား။ “ဟံသကောဇ္ဇမယူရာနန္တိ” “ဟံသ
ကောဇ္ဇမယူရာနံ” ဟူ၍။ ပါဌော၊ ပါဌ်တစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ အချို့ရှိသေး၏။ သော၊
ထိုဟံသ ကောဇ္ဇမယူရာနံဟူသော ပါဌ်သည်။ သုန္ဒရတရော၊ အကောင်းဆုံးတည်း။
ဣမေသံ ဟံသာဒီနံ၊ ဤဟင်္သာအစရှိသည်တို့၏။ မံသံ၊ အသားကို။ လဘိတွာ၊
ရ၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ န သရိဿတိ၊ အမှတ်မရနိုင်အံ့နည်း။

သရိဿတိယေဝ၊ အမှတ်ရလတုံသလျှင်ကတည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ အသတိယေဝ ပါပိယာတိ၊ အသတိယေဝ ပါပိယာဟူသည်ကား။ ယံ ဝါ တံ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညား စားကောင်းသောက်ဖွယ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ သရဏံ နာမ၊ အောက်မေ့ခြင်းမည်သည်။ သုန္ဓရံ၊ ကောင်းလှ၏။ လောကသ္မိံ ပန၊ လူ့ရွာ၌ကား။ အသတိယေဝ၊ မအောက်မေ့ခြင်း သည်သာလျှင်။ ပါပိယာ၊ ယုတ်မာ၏။ အသတိကရဏံယေဝ၊ မအောက်မေ့မှုပြုခြင်းသည် သာလျှင်။ ဟီနံ၊ ယုတ်ညံ့။ လာမကံ၊ ယုတ်မာ၏။ တဉ္စ၊ ထိုမအောက်မေ့ခြင်းကို ပြုခြင်းသည်လည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရညော၊ မင်းအား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မံ၊ ငါ့ကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သရတိ၊ အမှတ်ရနေပေ၏။ မေ၊ ငါ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ပစ္စာသီသတိ၊ တောင့်တနေပေ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားရပေတော့အံ့။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို။ ဝါ- လှည်းကို။ ယောဇာပေတွာ၊ ယှဉ်ကစေ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရာဇနံ၊ မင်းကြီးကို။ ပဿိ၊ ဖူးမြင်ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တုဿိတွာ၊ နှစ်သက်၍။ ပုရောဟိတဌာနေယေဝ၊ ပုရောဟိတ်အရာ၌သာလျှင်။ ပတိဌာပေသိ၊ တည်စေပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ဝါ- တုန်းက။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ပုရောဟိတော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာ နေသိ၊ မူပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

စတုတ္ထာ၊ သော။ ပုဏ္ဏနဒီဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅။ ကစ္ဆပဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “အဝဇီ ဝတ အတ္တာန”န္တိအာဒိကေန၊ “အဝဇီ ဝတ အတ္တာနံ” ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤကစ္ဆပဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ကောကာလိကံ၊

ကောကာလိကကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဝတ္ထု၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုသည်ကား။ မဟာတက္ကာရိဇာတကေ၊ မဟာတက္ကာရိဇာတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောကာလိကော၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ ဝါစာယ၊ မိမိပြောစကားသည်။ ဟတော၊ သတ်အပ်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဝါစာယ၊ မိမိစကားသည်။ ဟတောယေဝ၊ သတ်အပ် ဖူးသလျှင်ကတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အမစ္စကုလေ၊ အမတ်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ အတ္ထဓမ္မာနုသာသကော၊ အကျိုးအကြောင်းကို ဆုံးမတတ်သော အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ သော ပန ရာဇာ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်ကား။ ဗဟုဘာဏီ၊ များစွာသော စကားကို ဆိုတတ်သည်။ ဝါစကားများသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ တသ္မိ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ကထေန္တေ၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ အညေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သော သူတို့အား။ ဝစနဿ၊ စကား၏။ ဩကာသောနာမ၊ အခွင့် မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပေ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ တံ ဗဟုဘာဏီတံ၊ ထိုစကားများသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝါရေတုကာမော၊ တားမြစ်လိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဥပါယံ၊ အကြောင်းဥပါယ်ကို။ ဥပဓာရေန္တော၊ စုံစမ်းလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ တသ္မိဉ္စ ကာလေ၊ ထိုကာလ၌လည်း။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ သရေ၊ အိုင်၌။ ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ဒွေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ ဟံသပေါတကာ၊ ဟင်္သာငယ်တို့သည်။ ဂေါစရာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှါ။ စရန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ တေန၊ ထိုလိပ်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်(၏)ပြီ။ တေ၊ ထိုဟင်္သာလိပ်တို့သည်။ ဒဠဝိဿာသိကာ၊ မြို့မြို့စွာ အကျွမ်းဝင်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ် ကုန်၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ကစ္ဆပံ၊ လိပ်ကို။ “သမ္မကစ္ဆပ၊ အဆွေလိပ်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ စိတ္တကုဋပဗ္ဗတလေ၊ စိတ္တကုဋတောင်အပြင်၌။ ကဉ္စနဂုဟာယံ၊ ရွှေဂူ၌။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်။

ရမဏီယော၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်း သော။ ပဒေသော၊ အရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ သင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဂစ္ဆသိ၊ လိုက်ခဲ့လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်(၏)ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်ကို။ ဝါ- အဘယ်သို့။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂမိဿာမိ၊ သွားနိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကစ္ဆပေန၊ လိပ်သည်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သမ္ပ ကစ္ဆပ၊ အဆွေလိပ်။ တံ၊ သင်သည်။ မုခံ၊ နှုတ်ကို။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်အံ့သောငှါ။ သစေ သက္ခိဿသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော စကားကို။ သစေ န ကထေဿသိ၊ အကယ်၍ စကားမဆိုအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ သင်လိပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူကုန်၍။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ သာမိ၊ အရှင်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မုခံ၊ နှုတ်ကို။ ရက္ခိဿာမိ၊ စောင့်ရှောက်ပါအံ့။ တုမေ၊ အရှင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူကုန်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ လိပ်သည် ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုဟင်္သာတို့သည်။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ဆိုကုန်၍။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဒဏ္ဍကံ၊ တုတ်တံကို။ ကစ္ဆပေန၊ လိပ်ကို။ ခံသာပေတွာ၊ ကိုက်စေ၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ တဿ၊ ထိုတုတ်တံ၏။ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ကောဋိယော၊ အစွန်းတို့ကို။ ခံသိတွာ၊ ကိုက်၍။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ပက္ခန္ဓိသု၊ ပျံကုန် (၏)ပြီ။ တံ၊ ထိုလိပ်ကို။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဟံသေဟိ၊ ဟင်္သာတို့သည်။ နိယမာနံ၊ ဆောင်လိုက်သည်ကို။ ဂါမဒါရကာ၊ ရွာသူသားငယ် တို့သည်။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ “ဒွေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ ဟင်္သာ၊ ဟင်္သာတို့သည်။ ကစ္ဆပံ၊ လိပ်ကို။ ဒဏ္ဍကေန၊ တုတ်တံဖြင့်။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်(၏)ပြီ။

ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်။ “မံ၊ ငါ့ကို။ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ယဒိ နေန္တိ၊ အကယ်၍ ဆောင်ကုန်(အံ့)၏။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဆောင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒုဋ္ဌစေဋ္ဌကာ၊ လူငယ်ပျက်တို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ဟင်္သာတို့သည် ငါ့ကိုဆောင်ရာ ၌။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ကိံ ကရိဿန္တိ၊ အဘယ်ပြုနိုင်ကုန်လတံ့နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထုကာမော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဟံသာနံ၊ ဟင်္သာတို့၏။ သီယဝေယဂတာယ၊ လျင်သော အဟုန်ရှိ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗာရာဏသိနဂရေ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ရာဇနိဝေသနဿ၊ မင်းအိမ် ၏။ ဥပရိဘာဂံ၊ အထက်အဖို့သို့။ သမ္ပတ္တကာလေ၊

ရောက်သော ကာလ၌။ ဒဋ္ဌဌာနတော၊ ကိုက်ရာအရပ်မှ။ ဒဏ္ဍကံ၊ တုတ်တံကို။
 ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွတ်သော်။ ဝါ- လွတ်၍။ အာကာသင်္ဂဏော၊ ကောင်းကင်ပြင်၌။
 ဝါ- မှ။ ပတိတွာ၊ ကျ၍။ ဒွေ ဘာဂေါ၊ နှစ်ဖို့နှစ်စိတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။
 ဝါ- ကွဲလေပြီ။ “ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်။ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်ပြင်မှ။ ပတိတွာ၊
 ကျ၍။ ဒွေဓာ၊ နှစ်စိတ်။ ဘိန္နော၊ ကွဲလေ(၏)ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကကောလာဟလံ၊
 တစ်ပြိုင်နက် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊
 မင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ အမစ္စဂဏပရိဝုတော၊ အမတ်
 အပေါင်းသည် ခြံရံလျက်။ ဝါ- အပ်သည်ဖြစ်၍။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊
 သွား၍။ ကစ္ဆပံ၊ လိပ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ “ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိသူခမိန်။
 ဧသ ဧသော၊ ဤလိပ်သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝါ- ကိန္တိ
 ကတွာ၊ အသို့ဖြစ်၍။ ပတိတော၊ ကောင်းကင်မှ ကျရလေသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။
 ပုစ္ဆိ၊ မေးလေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ သြဝဒိတု-
 ကာမော၊ ဆုံးမလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပါယံ၊ အကြောင်းဥပါယ်ကို။ ဥပဓာရေန္တော၊
 စုံစမ်းလျက်။ စိရပဋိကဒေါ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး မြော်လင့်လျက်။ စရာမိ၊
 သွားခဲ့ရပေ၏။ “ဣမိနာ ကစ္ဆပေန၊ ဤလိပ်သည်။ ဟံသေဟိ၊ ဟင်္သာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊
 အတူတကွ။ ဝိဿာသော၊ အကျွမ်းတဝင် ရှိခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်သည်။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ တေဟိ၊ ထိုဟင်္သာတို့သည်။ ဣမံ၊ ဤလိပ်ကို။ ‘ဟိမဝန္တာ၊
 ဟိမဝန္တာသို့။ နေဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဏ္ဍကံ၊ တုတ်တံကို။
 ခံသာပေတွာ၊ ကိုက်စေ၍။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ပက္ခန္ဓေဟိ၊ ပျံသည်။
 ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုသို့ပျံသည်ရှိသော်။ ဣမိနာ၊ ဤလိပ်သည်။ ကဿစိ၊
 တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားလေ၍။ အရက္ခိတ-
 မုခတာယ၊ နှုတ်မစောင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ- အဖြစ်ဖြင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံ
 တစ်ခုသော စကားကို။ ဝတ္ထုကာမေန၊ ဆိုလိုခြင်းကြောင့်။ ဒဏ္ဍကာ၊ တုတ်တံမှ။
 ဝိဿဋ္ဌော၊ လွတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ လွတ်သည်ရှိသော်။
 အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ ပတိတွာ၊ ကျ၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏
 ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တေနော၊ ရောက်သည်သာလျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏”။ ဣတိ၊
 သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အာမ၊ အိမ်း။ ဝါ- ဪ။ အတိမုခရာ၊
 အလွန်နှုတ်ကြမ်း ကုန်သော။ အပရိယန္တဝစနာ နာမ၊ အဆုံးမရှိ စကားပြောဆို
 တတ်သော သူတို့မည်သည်ကား။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။

ပါပုဏန္တိယေဝ၊ ရောက်နိုင်ကုန်သလျှင် ကတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။
“အဝဇီ ဝတ အတ္တာနံ။ပ။ ဗျသနံ ဂတ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ကို။
အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။

၁၂၉။ “အဝဇီ ဝတ အတ္တာနံ၊ ကစ္ဆပေါ ဗျာဟရံ ဂိရံ။
သုဂ္ဂဟိတသ္မိံ ကဋ္ဌသ္မိံ၊ ဝါစာယ သကိယာ’ဝဓိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သော ကစ္ဆပေါ၊ ထိုလိပ်သည်။
သုဂ္ဂဟိတသ္မိံ၊ ကောင်းစွာကိုက်၍ချီအပ်သော။ ကဋ္ဌသ္မိံ၊ တုတ်တံ၌။
ဗျာဟရံ ဗျာဟ ရန္တော၊ နှုတ်ကိုမစောင့် စကားဆိုခြင်းကြောင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။
အဝဇီ ဝတ၊ သတ်လေသည်ဟု အကျွန်ုပ်ကြံမိ၏။ သကိယာ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။
ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်။ အဝဓိ၊ မိမိကိုယ်ပင် မိမိသတ်၏။

၁၃၀။ ဧတမ္ပိ ဒိသ္မာ နရဝီရိယသေဌ၊
ဝါစံ ပမုဉ္ဇေ ကုသလံ နာတိဝေလံ။
ပဿသိ ဗဟုဘာဏေန၊
ကစ္ဆပံ ဗျသနံ ဂတ”န္တိ။

ဂါထာအနက် နရဝီရိယသေဌ၊ လူအပေါင်းတို့တွင် မြတ်သော လုံ့လရှိသော အရှင်
မင်းမြတ်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ဧတမ္ပိ၊ ထိုအကြောင်း
ကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကုသလံ ဝါစံ၊ အပြစ်မရှိသော စကားကိုသာလျှင်။ ပမုဉ္ဇေ၊
ပြောဆိုရာ၏။ တသ္မိမ္ပိ၊ ထိုအပြစ်မရှိသော စကား၌လည်း။ အတိဝေလံ၊
အခါလေးမြင့်။ ဝါ- ကာလကိုလွန်စေ၍။ အပရိယန္တဝါစံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ
များစွာသော စကားကို။ န ပမုဉ္ဇေ၊ မဆိုရာ။ ဗဟုဘာဏေန၊ စကားများခြင်းကြောင့်။
ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂတံ၊ ရောက်သော။ ကစ္ဆပံ၊ လိပ်ကို။ ပဿသိ၊ မြင်၏လော။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ အဝဇီ ဝတာတိ၊ အဝဇီ ဝတာ ဟူသည်
ကား။ ယာသေတိ ဝတ၊ သတ်လေသည်တကား။ ဗျာဟရန္တိ၊ ဗျာဟရံဟူသည်ကား။
ဗျာဟရန္တော၊ နှုတ်ကိုမစောင့် စကားဆိုခြင်းကြောင့်။ သုဂ္ဂဟိတသ္မိံ ကဋ္ဌသ္မိံန္တိ၊
သုဂ္ဂဟိတသ္မိံ ကဋ္ဌသ္မိံ ဟူသည်ကား။ မုခေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်။ ဝါ- ပါးစပ်ဖြင့်။ သုဌ၊
ကောင်းစွာ၏။ ခုံသိတာ၊ ကိုက်၍။ ဂဟိတေ၊ ချီအပ်သော။ ဒဏ္ဍကေ၊ တုတ်တံ၌။
ဝါစာယ သကိယာ’ဝဓိတိ၊ ဝါစာယ သကိယာ’ဝဓိ ဟူသည်ကား။ အတိမုခရတာယ၊

အလွန်နှုတ်ကြမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ ဝါ-
 အခါမဲ့၌။ ဝါ- မပြောသင့်သော အခါ၌။ ဝါစံ၊ စကားကို။ နိစ္ဆာရေန္တော၊ မြွက်ဆိုလျက်။
 ဝါ- မြွက်ဆိုမိသော ကိုရွှေလိပ်သည်။ ဒဋ္ဌဌာနံ၊ ကိုက်အပ်ရာ အရပ်ဖြစ်သော တုတ်တံ
 ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်၍။ သကာယ၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်သော။ တာယ ဝါစာယ၊ ထို
 စကားဖြင့်။ ဝါ- ကြောင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အဝဓိ၊ သတ်လေပြီ။ ယာတေသိ၊
 သတ်ရာရောက်လေပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧသ ဧသော၊ ဤလိပ်သည်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်
 ၏ကုန်ဆုံးခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ရလေပြီ။ အညထာ၊ တစ်ပါးသော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်။ ဧသ၊ ဤလိပ်သည်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်ပေ။
 ဧတမ္ပိ ဒိသ္မာတိ၊ ဧတမ္ပိ ဒိသ္မာဟူသည်ကား။ ဧတမ္ပိ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နရဝီရိယသေဌာတိ၊ နရဝီရိယသေဌ ဟူသည်ကား။
 နရေသု၊ လူအပေါင်းတို့တွင်။ ဝီရိယေန၊ လုံ့လဝီရိယဖြင့်။ သေဌ၊ မြတ်သော။
 ဥတ္တမဝီရိယ၊ မြတ်သော လုံ့လဝီရိယရှိသော။ ရာဇဝရ၊ အိုမင်းမြတ်။ ဝါစံ ပမုဉ္ဇေ
 ကုသလံ နာတိဝေလန္တိ၊ ဝါစံ ပမုဉ္ဇေ ကုသလံ နာတိဝေလံ ဟူသည်ကား။ သစ္စာဒိ-
 ပဋိသံယုတ္တံ၊ သစ္စာအစရှိသည်တို့နှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ကုသလမေဝ၊ အပြစ်မရှိသော
 စကားကိုသာလျှင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ မုဉ္ဇေယျ
 နိစ္ဆာရေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားနှင့်ယှဉ်သော။ ကာလယုတ္တံ၊ သင့်
 လျော်သော အချိန်ကာလနှင့် ယှဉ်သော။ တမ္ပိ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ နိစ္ဆာရေယျ၊
 မြွက်ဆိုရာ၏။ အတိဝေလံ၊ အခါလေးမြင့်။ ဝါ- ကာလကိုလွန်စေ၍။ န နိစ္ဆာယေ၊
 မမြွက်ဆိုရာ။ အတိက္ကန္တကာလံ၊ အချိန်ကာလကို လွန်သော။ အပရိယန္တဝါစံ၊ အဆုံး
 အပိုင်းအခြားမရှိ များစွာဆိုသော စကားကို။ န ဘာသေယျ၊ မပြောဆိုရာ။
 ပဿသီတိ၊ ပဿသီဟူသည်ကား။ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်။ ပဿသိ
 နန၊ မြင်၏ လော။ ဗဟုဘာဏေနာတိ၊ ဗဟုဘာဏေနဟူသည်ကား။ ဗဟုဘာဏနေန၊
 စကားများခြင်းကြောင့်။ ကစ္ဆပံ ဗျသနံ ဂတန္တိ၊ ကစ္ဆပံ ဗျသနံ ဂတံ ဟူသည်ကား။
 ဧတံ ကစ္ဆပံ၊ ထိုလိပ်သည်။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်ရလေပြီ။ ဣတိ
 အယံ၊ ကား။ အတ္တော၊ ဂါထာနှစ်ပုဒ်တို့၏ အနက်တည်း။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “မံ၊ ငါ့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဘာသတိ၊ ဆို၏”။
 ဣတိ၊ သို့။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ တွံ၊ သင်သည်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။
 သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ကထေသိ၊ ဆို၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တုံ ဝါ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်မူလည်း။
ဟောဟိ၊ ဖြစ်စေ။ အညော ဝါ၊ အခြားသော။ ဝါ- တစ်ပါးသော သူသည်မူလည်း။
ဟောဟိ၊ ဖြစ်စေ။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။
ပမာဏာတိက္ကန္တံ၊ ပမာဏကိုလွန်သော စကား ကို။ ဘာသန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။
ဧဝရူပံ၊ သော။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်နိုင်၏။” ဣတ၊ သို့။
ပါကဋံ၊ ထင်ရှားစွာ။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တတော၊
ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဝိရမိတွာ၊ များစွာဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၍။ မန္တဘာဏီ၊
စကားနည်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊
တို့၊ ဧတရဟိ၊ ဌ။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသည်။ တဒါ၊
ထိုစဉ်အခါ၌။ ကစ္ဆပေါ၊ စကားများသော ကိုရွှေ့လိပ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။
ဧတရဟိ၊ ဌ။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ မဟာထေရာ၊ သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန်
ဖြစ်ကုန်သော မဟာထေရ်တို့သည်။ တဒါ၊ ဌ။ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ဟံသပေါတကာ၊
ဟင်္သာငယ်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ရာဇာ၊
မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊
ဌ။ ပဏ္ဍိတာမစ္စော၊ ပညာရှိ အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊
ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

ပဉ္စမာ၊ သော။ ကစ္ဆပဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

၆။ မစ္ဆဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “န မာ’ယမဂ္ဂိ တပတိ”တိအာဒိကေန၊ “န မာ’ယ-
မဂ္ဂိ တပတိ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊
သော။ ဣဒံ၊ ဤမစ္ဆဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ပုရာဏဒုတိယိကာ
ပလောဘနံ၊ မယားဟောင်း ဖြားယောင်းသော ရဟန်းကို။ အာရပ္ပ၊ ၍။ ကထေသိ၊
မူပြီ။ ဟိ တံ ဝစနံ ဝိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။

သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ဥက္ကဏ္ဍာပိတော၊ ငြီးငွေ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤငါဘုရား ကြားရသောစကားသည်။ သစ္စံ ကိရ၊ မှန်လေ သလော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည် ရှိသော်။ “တံ၊ သင့်ကို။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ဥက္ကဏ္ဍာပိတော၊ ငြီးငွေ့စေအပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်ကို။ ပုရာဏ-ဒုတိယိကာယ၊ ရှေးကကြင်ပေါင်း မယားဟောင်းသည်။ ဥက္ကဏ္ဍာပိတော၊ ငြီးငွေ့စေအပ်ပါပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်း ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ ဣတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်။ တေ၊ သင်၏။ အနတ္ထကာရိကာ၊ အကျိုးမဲ့ကို ပြုတတ်၏။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဧတံ၊ ထိုမိန်းမကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သူလေန၊ တံစို့ဖြင့်။ ဝါ-တံကျင်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ လျှို့၍။ အင်္ဂါရေသု၊ မီးကျီးတို့၌။ ပစိတွာ၊ ကင်၍။ ခါဒိတဗ္ဗတံ၊ စားအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ခဲ့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိတို့ကို။ နိဿာယ၊ အမှီရ၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ အလတ္ထ၊ ရခဲ့ဖူးပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ် မင်း၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိ၊ (၏)ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဧက ဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ကေဝဋ္ဌာ၊ တံငါသည်တို့သည်။ ဇာလေ၊ ပိုက်ကွန်၌။ လဂ္ဂံ၊ မိသော။ ဝါ- ငြိကပ်သော။ မစ္ဆံ၊ ငါးကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ဆယ်ကုန်၍။ ဥဏှဝါလုကာ-ပိဋ္ဌေ၊ ပူသော သဲပြင်၌။ ဌပေတွာ၊ ထားကုန်၍။ “အင်္ဂါရေသု၊ မီးကျီးတို့၌။ နံ၊ ထိုငါးကို။ ပစိတွာ၊ ကင်၍။ ခါဒိဿာမ၊ စားကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ သူလံ၊ တံစို့ကို။ ဝါ- တံကျင်ကို။ တစ္ဆိသု၊ ချန်ကုန်ပြီ”။ မတ္တော၊ ငါးဖိုသည်။ ဝါ- ငါးထီးသည်။ မစ္ဆံ၊ ငါးမကို။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ ပရိဒေဝမာနော၊ ငိုလျက်။ “န မာ’ယမဂ္ဂိ။ပ။ ကွစိ”တိ ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဝေါစ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၁၃၁။ “နမာ’ယမဂ္ဂိ တပတိ၊ သူလော သာဓု တစ္ဆိတော။

ယဉ္ဇ မံ မညတေ မစ္ဆိ၊ အညံ သော ရတိယာ ဂတော။

ဂါထာအနက် ဇာလိနော၊ အရှင်တံငါတို့။ အယံ အဂ္ဂိ၊ ဤမီးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ န တပတိ၊ မပူစေ။ သာဓုတစ္ဆိတော၊ ကောင်းစွာ ချွန်အပ်သော။ အယံ သူလော၊ ဤတံစို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ န တပတိ၊ မပူစေ။ ဝါ- ပူပန်ခြင်းကို မဖြစ်စေ။ သော၊ ထိုငါ့လင် ငါးဖိုသည်။ ရတိယာ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်သဖြင့်။ အညံ၊ ငါမှတစ်ပါး သော ငါးမနောက်သို့။ ဂတော၊ လိုက်လေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မစ္ဆိ၊ ငါးမသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ယဉ္ဇ မညတေ၊ အကြင်အောက်မေ့ရှာလတံ။ တဒေဝ၊ ထိုငါ့မယား ငါးမ၏အောက်မေ့ခြင်းသည် သာလျှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ တပတိ၊ ပူစေ၏။

၁၃၂။ သော မံ ဒဟတိ ရာဂဂ္ဂိ၊ စိတ္တံ စူပတပေတိ မံ။

ဇာလိနော မုဉ္ဇထာ'ယိရာ မံ၊ န ကာမေ ဟညတေ ကွစိ"တိ။

ဂါထာအနက် သော ရာဂဂ္ဂိ၊ ထိုငါးမကို တပ်စွန်းခြင်းတည်းဟူသော ရာဂမီး သည်သာလျှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒဟတိ၊ လောင်မြိုက်၏။ စိတ္တဉ္ဇ၊ ရာဂနှင့်ယှဉ်သော ငါ၏ စိတ်သည်သာလျှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥပတပေတိ၊ ပူလောင်စေ၏။ အယိရာ၊ အရှင်တံငါတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မုဉ္ဇထ၊ လွှတ်ကြပါကုန်။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပတ္ထိတော၊ တောင့်တသော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို။ ကွစိ၊ တစ်ရံတဆစ်၌။ န ဟညတေ၊ မသတ်မညှဉ်းဆဲထိုက်။ တစ်နည်း- ကာမေ၊ ကာမဂုဏ် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မစ္ဆိ၊ ငါးမကို။ အနုဗန္ဓမာနော၊ လိုက်သောသူကို။ တုမာဒိသေဟိ၊ အရှင်တို့ကဲ့သို့ရှုအပ်သော သူတို့သည်။ ကွစိ၊ တစ်ရံတဆစ်၌။ န ဟညတေ၊ သတ်ခြင်းငှါ မထိုက်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ န မာယ'မဂ္ဂိ တပတိတိ၊ န မာယ'မဂ္ဂိ တပတိ ဟူသည်ကား။ အယံ အဂ္ဂိ၊ ဤမီးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ န တပတိ၊ မပူစေ။ တာပံ၊ ပူလောင်ခြင်းကို။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ န သောစယတိ၊ မစိုးရိမ်ရစေ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ န သူလောတိ၊ န သူလောဟူသည်ကား။ သာဓုတစ္ဆိတော၊ ကောင်းစွာ ချွန်အပ်သော။ ဝါ- ကောင်းစွာ ရွှေ့အပ်သော။ အယံ သူလောပိ၊ ဤတံစို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ န တပတိ၊ မပူစေ။ မေ၊ ငါ့အား။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ န ဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ။ ယဉ္ဇ မံ မညတေတိ၊ ယဉ္ဇ မံ မညတေ ဟူသည်ကား။ မစ္ဆိ၊ ငါ့မယား ငါးမသည်။ “သော၊ ထိုငါ့လင် ငါးဖိုသည်။ အညံ၊

ငါမှတစ်ပါးသော။ မစ္ဆိ၊ ငါးမနောက်သို့။ ပဉ္စကာမဂုဏာရတိယာ၊ ငါးပါးသော
 ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်။ ဝါ- ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်၌
 မွေ့လျော်သဖြင့်။ ဂတော၊ လိုက်လေပြီ။ က္ကတိ၊ သို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့တွေးတောကြံစည်
 ခြင်းဖြင့်။ ယံ ပန မညတိ၊ အကြင်အောက်မေ့ရှာလတံ့။ တဒေဝ၊ ထိုငါးမယား
 ငါးမ၏အောက်မေ့ ခြင်းသည်သာလျှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ တပတိ၊ ပူပန်စေ၏။ သောစယတိ၊
 စိုးရိမ်စေရ၏။ သော မံ ဒဟတီတိ၊ သော မံ ဒဟတိဟူသည်ကား။ ဧသ ဧသော၊
 ဧတာဒိသော၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ ယော ပန ရာဂဂ္ဂိ၊ ထိုငါးမကို တပ်စွန်းခြင်း
 တည်းဟူသော ရာဂမီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော ရာဂဂ္ဂိ၊ ထိုငါးမကို တပ်စွန်းခြင်း
 တည်းဟူသောရာဂမီးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ တပတိ၊ လောင်၏။ ဈာပေတိ၊ လောင်မြိုက်
 ၏။ စိတ္တံ စူပတပေတိ မန္တိ၊ စိတ္တံ စူပတပေတိ မံ ဟူသည်ကား။ ရာဂ သမ္ပယုတ္တကံ၊
 ရာဂနှင့်ယှဉ်သော။ မမ၊ ငါ၏။ စိတ္တမေဝ စ၊ စိတ်ကိုသာလျှင်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။
 ဥပတာပေတိ၊ ပူပန်စေ၏။ ကိလမေတိ၊ ပင်ပန်းစေ၏။ ဝိဟေဌေတိ၊ ညှဉ်းဆဲစေ၏။
 ဇာလိနောတိ၊ ဇာလိနော ဟူသည်ကား။ ကေဝဋ္ဌေ၊ တံငါသည်တို့ကို။ အာလပတိ၊
 ရှေးရှု ခေါ်ဝေါ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ တေ၊ ထိုတံငါသည်တို့ကို။ ဇာလဿ၊
 ပိုက်ကွန်၏။ ဝါ- ပိုက်သည်။ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “ဇာလိနော”တိ၊
 “ဇာလိနော”ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ မုဉ္ဇဏာ’ယိရာမန္တိ၊ မုဉ္ဇဏာ’ယိရာ
 မံဟူသည်ကား။ သာမိ နော၊ အရှင်တံငါသည်တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။
 မုဉ္ဇဏ၊ လွှတ်ကြပါကုန်။ က္ကတိ၊ သို့။ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ န ကာမေ ဟညတေ
 ကွစိတိ၊ န ကာမေ ဟညတေ ကွစိ ဟူသည်ကား။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်၌။ ပတိတ္ထိတော၊
 တည်သော။ (ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပတ္ထိတော၊ တောင့်တသော။) ကာမေန၊
 ကာမဂုဏ်သည်။ နိယမာနော၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို။
 ကွစိ၊ တစ်ရံတဆစ်၌။ န ဟညတိ၊ မသတ် မညှဉ်းဆဲထိုက်။ ဝါ- မသတ်အပ် မညှဉ်း
 ဆဲအပ်။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို။ တုမှာဒိသာ၊ အရှင်တို့ကဲ့သို့သော
 သူတို့သည်။ ဟနိတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ အနုစ္ဆဝိကာ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သည်။ န၊
 မဟုတ်ကုန်။ က္ကတိ၊ သို့။ ပရိဒေဝတိ၊ ငိုကြွေး၏။ အထ ဝါ၊ တစ်နည်းသော်ကား။
 ကာမေတိ၊ ကာမေဟူသည်ကား။ ဟေတုဝစနေ၊ ဟိတ်အနက်ကို ဟောသော
 သဒ္ဓါ၌။ ဘုမ္မံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်သက်သော သဒ္ဓါတည်း။ ကာမဟေတု၊ ကာမဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်။ မစ္ဆိ၊ ငါးမကို။ အနုဗန္ဓမာနော နာမ၊ လိုက်သောသူမည်သည်ကို။

ကွစိ၊ တစ်ရံ တဆစ်၌။ တုမှာဒိသေဟိ၊ အရှင်တို့ကဲ့သို့သော သူတို့သည်။ န ဟညတိ၊ သတ်ခြင်းငှါ မထိုက်။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိဒေဝတိ၊ ငိုလေ၏။ တသ္မိံ ခဏော၊ ထိုခဏ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ နဒီတီရံ၊ မြစ်ကမ်းနားသို့။ ဂတော၊ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တဿ မစ္ဆဿ၊ ထိုငါး၏။ ပရိဒေဝိတသဒ္ဓံ၊ ငိုကြွေးသော အသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ကေဝဋ္ဌေ၊ တံငါသည် တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ တံ မစ္ဆံ၊ ထိုငါးကို။ မောစေသိ၊ လွတ်စေ(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်(၏)ပြီ။ ကိံ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်းသည်။ တဒါ၊ ၌။ မစ္ဆိ၊ ငါးမသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ တဒါ၊ ၌။ မစ္ဆော၊ ငါးဖိုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

ဆဌာ၊ သော။ မစ္ဆဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၇။ သေဂ္ဂုဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “သဗ္ဗော လောကော”တိအာဒိကေန၊ “သဗ္ဗော လောကော”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤသေဂ္ဂုဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ပဏ္ဍိကဥပါသကံ၊ ဟင်းရွက်သည်ဖြစ်သော ဒါယကာကို။ အာရပ္ပ၊ ၍။ ကထေသိ၊ (၏)ပြီ။ ဝတ္ထု၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကို။ ဧကကနိပါတေ၊ ဧကက နိပါတ်၌။ ဝိတ္တာရိတမေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသလျှင်ကတည်း။ ဣဓာပိ၊ ဤဒုကနိပါတ် ၌လည်း။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုဒါယကာကို။ “ဥပါသက၊ ဒါယကာ။

တွံ၊ သင်သည်။ ဗီရဿံ၊ ကြာမြင့်စွာမှ။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ ကံ၊ ဖြစ်သလော။ ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ပဏ္ဍိကဥပါသကော၊ ဟင်းရွက်သည်ဖြစ်သော ဒါယကာသည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပဟံသိတမုခိ၊ အမြဲရွှင်ပြသော မျက်နှာရှိသော။ ဓိတာ၊ သမီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ တံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏ သမီးကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝိမံသိတွာ၊ စုံစမ်း၍။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သော။ ကုလဒါရကဿ၊ အမျိုးသားကောင်ကလေးအား။ အဒါသိ၊ ပေးခဲ့(၏)ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပွဲ၌။ ကုတိကတ္တဗ္ဗတာယ၊ ဤသို့အမှုကိစ္စကို ဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ အာဂန္တု၊ လာအံ့သောငှါ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ နလဘိ၊ မရခဲ့ပါ။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဒါယကာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ “ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ကုဒါနိ ဧဝ၊ ဤယခုအခါ၌သာလျှင်။ ဧဿ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ သီလဝတိ၊ သီလရှိသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ သီလဝတိယေဝ သီလဝတိဧဝ၊ သီလရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ တေန၊ ထိုဒါယကာသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်။ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အယမေဝ ပဏ္ဍိကဥပါသကော၊ ဤဟင်းရွက်သည် ဒါယကာသည်သာလျှင်။ “ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ဝိမံသိဿာမိ စုံစမ်းအံ့။ ကုတိ၊ ဤသို့တွေး၍။ အရညံ၊ တောသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကုစ္ဆန္တော ဝိယ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့။ ဝါ- အလိုရှိသယောင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဟတ္ထေ၊ သမီး၏လက်၌။ ဂဏှိ၊ ဆွဲကိုင်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပရိဒေဝမာနံ၊ ငိုလတ်သော်။ နံ၊ ထိုသမီးကို။ ပိတာ၊ ဖခင်သည်။ “သဗ္ဗော လောကော။ပ။ ပရောဒသီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာဖြင့်။ ဝါ- ရှေးဦးစွာသော ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ မေး(၏)ပြီ။

၁၃၃။ “သဗ္ဗော လောကော အတ္တမနော အဟောသိ၊
အကောဝိဒါ ဂါမဓမ္မဿ သေဂ္ဂ။

ကောမာရိ ကော နာမ တဝ'ဇ္ဇမေဃော၊
ယံ တံ ဂဟိတာ ပဝနေ ပရောဒသီ"တိ။

ဂါထာအနက် အဗ္ဗ၊ အိအမိ။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ လောကော၊ သတ္တဝါသည်။
ဧတာ ကာမသေဝနာယ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို မှီဝဲခြင်း၌။
အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေဂ္ဂ၊ ချစ်သမီး
သေဂ္ဂ။ တံ ပန၊ သင်သည်တမူကား။ ဂါမဓမ္မဿ၊ ရွာသူတို့၏အကျင့်၌။
အကောဝိဒါ၊ အဘယ့်ကြောင့် မလိမ္မာဘိသနည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ပဝနေ၊ တော
အရပ်၌။ မယာ၊ ငါသည်။ သန္တဝသေန၊ ပေါင်းဖော်လိုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
ဂဟိတာ၊ လက်၌ကိုင်အပ်သည်ရှိသော်။ ယံ ပရောဒတိ၊ အကြင်ငို၏။ အဇ္ဈ ယခု။
ဧသ ဧသော၊ ဤသို့ငိုခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ တဝ၊ သင်၏။ ဓမ္မော၊ သဘောသည်။
ကော၊ အသို့နည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ကောမာရိကာ နာမ၊ ကုမာရိကစစ်စစ်ဖြစ်သော
သဘောလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဗ္ဗော လောကော အတ္တမနော အဟောသီတိ၊ သဗ္ဗော
လောကော အတ္တမနော အဟောသီဟူသည်ကား။ အဗ္ဗ၊ အမိ။ သကလောပိ၊
အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ သတ္တလောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ဧတိဿာယ
ကာမသေဝနာယ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို မှီဝဲခြင်း၌။ အတ္တမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည်။ ဝါ-
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ အကောဝိဒါ ဂါမဓမ္မဿ
သေဂ္ဂတိ၊ အကောဝိဒါ ဂါမဓမ္မဿ သေဂ္ဂဟူသော ဤပါ၌။ သေဂ္ဂတိ၊ သေဂ္ဂ
ဟူသည်ကား။ တဿာ၊ ထိုသမီး၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ အဗ္ဗ သေဂ္ဂ၊ အမိ ချစ်
သမီး။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တံ ပန၊ သင်သည်ကား။ ဂါမဓမ္မဿ၊ ရွာသူတို့၏အကျင့်၌။
အကောဝိဒါ၊ အဘယ့်ကြောင့် မလိမ္မာဘိသနည်း။ တံ၊ သင်ချစ်သမီးသည်။ ဣမသ္မိ
ဂါမဓမ္မေ ဤရွာသူတို့၏ အကျင့်၌။ ဣမသ္မိ ဝသလဓမ္မေ၊ အရေတစိုစို ယိုထွက်သော
သူယုတ်မာတို့၏အကျင့်၌။ အကုသလာ၊ မလိမ္မာသည်။ ဝါ- မကျွမ်းကျင်သည်။
အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဝါ- ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ကောမာရိကော နာမ တဝ'ဇ္ဇ ဓမ္မောတိ၊ ကောမာရိကော နာမ တဝ'ဇ္ဇ ဓမ္မော
ဟူသည်ကား။ အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး။ ကုမာရိကော နာမ၊ ကုမာရိကစစ်စစ်ဖြစ်သော။
ဧသ ဧသော၊ ဤသဘောသည်။ တဝ၊ သင်၏။ အဇ္ဈ ယခု။ သဘာဝေါ၊ သဘော
တည်း။ ယံ တံ ဂဟိတာ ပဝနေတိ၊ ယံ တံ ဂဟိတာ ပဝနေ ဟူသည်ကား။ တံ၊

သင်ချစ်သမီးကို။ ဝါ- သည်။ မယာ၊ ငါဖခင်သည်။ ဣမသ္မိံ ပဝနေ၊ ဤတောအရပ်၌။ သန္တဝဝသေန၊ ပေါင်းဖော်လိုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဂဟိတာ၊ ဆွဲကိုင်အပ်သည်ရှိသော်။ ပရောဒသိ၊ ငိုဘိ၏။ န သမ္ပဋိစ္ဆသိ၊ ဖခင်အလိုကို လက်မခံ။ ဧသ ဧသော၊ ဤငိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ တဝ၊ သင်၏။ သဘာဝေါ၊ သဘောသည် ကား။ ကော၊ အဘယ်သို့နည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ ကုမာရိကာယေဝ၊ ကုမာရိကစစ်စစ် ဖြစ်သော သဘောလော?။ ဝါ- အပျိုစစ်စစ်ဖြစ်သော သဘောလော?။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။

တံ ဝစနံ၊ ထိုဖခင်၏စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ကုမာရိကာ၊ သူငယ်မသည်။ “တာတာ၊ ဖခင်။ အာမ၊ အိမ်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကုမာရိကာယေဝ၊ သူငယ်မ သာလျှင်ကတည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မေထုနဓမ္မံ နာမ၊ မေထုန်အကျင့် မည်သည်ကို။ န ဇာနာမိ၊ မသိစဖူးပါ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပရိဒေဝမာနာ၊ ငိုကြွေးလျက်။ “ယော ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ။ပ။ သဟသံ ကရောတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၃၄။ “ယော ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ ဘဝေယျ တာဏံ၊
သော မေ ပိတာ ဒုဗ္ဘိ ဝနေ ကရောတိ။
သာ ကဿ ကန္တာမိ ဝနဿ မဇ္ဈေ၊
ယော တာယိတာ သော သဟသံ ကရောတိ”တိ။

ဂါထာအနက် တာတာ၊ ဖခင်။ ယော ပိတာ၊ အကြင်အဖသည်။ ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ၊ ဆင်းရဲတွေ့ သည်ရှိသော်။ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော ပိတာ၊ ထိုအဘသည်။ ဝနေ၊ လူသူမနီး တောကြီးအရပ်၌။ ဒုဗ္ဘိ၊ ကိုယ်မှဖြစ်သော သမီး၌ လွန်ကျူးပြစ်မှားခြင်းကို။ ကရောသိ ကတံ မညသိ၊ ပြုကောင်း၏ဟု ထင်မှတ်ဘိ၏။ သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဝနဿ၊ တောအရပ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ တာဏဂဟဏတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ယူအံ့သောငှါ။ ကန္တာမိ၊ ငိုပါရအံ့နည်း။ ယော ပိတာ၊ အကြင် အဖသည်။ တာယိတာ၊ စောင့်ရှောက်ထိုက်၏။ သော ပိတာ၊ ထိုစောင့်ရမည့် အဘသည်သာလျှင်။ သဟသံ သာဟသံ၊ နိုင်ထက်ကလူ အမူသွမ်းဖြင့် ရုန့်ရင်းသော အမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြုအံ့ကြံခဲ့ဘိ၏။

သာ၊ ထိုဂါထာကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ကထိတာယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသလျှင်က
တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သော ပဏ္ဏိကော၊ ထိုဟင်းရွက်သည် ဒါယကာသည်။ တဒါ၊
ထိုအခါ၌။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ဝိမံသိတွာ၊ စုံစမ်း၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နေတွာ၊
ဆောင်၍။ ကုလဒါရကဿ၊ အမျိုးသားအား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ယထာကမ္ပ၊ ကံအား
လျော်စွာ။ ဂတော၊ လားရလေ(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။
သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာ-
နေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ၌။ ပဏ္ဏိကဉ္စပါသကော၊ ဟင်းရွက်သည်
သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်(၏)ပြီ။ ကိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊
ကား။ “ဉ္စပါ သက၊ ဒါယကာ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဓိတာယေဝ၊ သင့်သမီးသည်သာလျှင်။
တဒါ၊ ၌။ ဓိတာ၊ သင့်သမီးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ပိတာယေဝ၊
သတို့သမီး၏ဖခင်သည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ပိတာ၊ ဖခင်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။
ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ တဿ ကာရဏဿ၊
ထိုအကြောင်းကို။ ပစ္စက္ခကာရိကာ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်သော။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခစိုး
နတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊
ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

သတ္တမာ၊ သော။ သေဂ္ဂုဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္ထာ၊ သည်။ “သဌဿ သာဌေယျမိဒ”န္တိ အာဒိကေန၊
“သဌဿ သာဌေယျမိဒ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤကုဋ္ဌဝါဏိဇဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ တော်၌။
ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇံ၊ ကုန်သည်စဉ်းလဲကို။
အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဟိ တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သာဝတ္ထိ-
ဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ နေကုန်သော။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇေ စ၊ ကုန်သည်စဉ်းလဲသည်
လည်းကောင်း။ ပဏ္ဏိတဝါဏိဇေ စ၊ ကုန်သည်ပညာရှိသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊

သို့။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဝါဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ မိတ္တိကာ၊ မိတ်ဖွဲ့ကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ပဉ္စသကဋသတာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို။ ဘဏ္ဍာဿ၊ ဘဏ္ဍာဖြင့်။ ပူရာပေတွာ၊ ပြည့်စေကုန်၍။ ပုဗ္ဗန္တတော၊ အရှေ့ အစွန်းမှ။ အပရန္တ၊ အနောက်အစွန်းသို့။ ဝိစရမာနာ၊ လှည့်လည်သွားကုန်လျက်။ ဝေါဟာရံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရကုန်၍။ သာဝတ္ထိ၊ ပြည်သို့။ ပစ္စာဂမိသု၊ ပြန်လာကြကုန်(၏)ပြီ။ ပဏ္ဍိတဝါဏီဇော၊ ပညာရှိသော ကုန်သည်သည်။ ကုဋ္ဌဝါဏီဇံ၊ စဉ်းလဲသော ကုန်သည်ကို။ “သမ္မ၊ အဆွေ။ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို။ ဘာဇေမ၊ ခွဲဝေကြကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုလေ၏။ ကုဋ္ဌဝါဏီဇော၊ စဉ်းလဲသော ကုန်သည်သည်။ “အယံ၊ ဤသူသည်။ ဒီယရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဝါ- ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဒုက္ခသေယျာယ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သော အိပ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဘောဇနေန၊ မကောင်းသော ဘောဇဉ်ကို စားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ယရေ၊ အိမ်၌။ နာနဂ္ဂရသံ၊ အထူးထူး မြတ်သော အရသာရှိသော။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ အဇီရကေန၊ အစာမကြေခြင်းကြောင့်။ မရိဿတိ၊ သေရပေလတံ။ အထ၊ ထိုသို့ သေလတ်သည် ရှိသော်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဧတံ ဘဏ္ဍံ၊ ထိုဥစ္စာသည်။ မယုမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်။ ဝါ- ငါ့အဖို့သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခက်သည်။ န မနာပံ၊ မြတ်နိုးဖွယ်မရှိ။ ဝါ- မကောင်းသေး။ ဒိဝသော၊ နေ့သည်။ န မနာပေါ၊ မြတ်နိုးဖွယ်မရှိ။ ဝါ- မကောင်းသေး။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရတော့အံ့။ ပုနဒိဝသေ၊ တစ်ဖန်မိုးသောက် နှစ်ရက်မြောက် သော နေ့၌။ ဝါ- သန်ဘက်နေ့ (မှ)၌။ ဇာနိဿာမိ၊ သိပေအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ကာလံ၊ အချိန်ကာလကို။ ခေပေတိ၊ ကုန်လွန်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကုန်သည်စဉ်းလဲကို။ ပဏ္ဍိတဝါဏီဇော၊ ပညာရှိသော ကုန်သည်သည်။ နိပ္ပိဋေတွာ၊ နှိပ်စက်၍။ ဘာဇာပေတွာ၊ ခွဲဝေစေ၍။ ဂန္ဓမာလံ၊ နံ့သာပန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် သောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တံ၊ သည်။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အာဂတော၊

လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာဂတဿ၊ လာသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အမုမာသမတ္တော၊ လခွဲမျှရှိပါပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ လျှောက်၍။ အထ၊ ထိုသို့ လခွဲမျှရှိလျက်။ ကသွာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပပဉ္စ၊ ကြာမြင့်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ၊ ဘုရား၏အနီးဖြစ်သော အရပ်သို့။ အာဂတော၊ လာခဲ့ရသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုဖြစ်ခဲ့ပုံအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ သောဝါဏိဇော၊ ထိုကုန်သည်သည်ကား။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ ကုဋ္ဌော၊ စဉ်းလဲသည်။ န ခေါ၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဧသ ဧသော၊ ထိုကုန်သည်သည်။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇောယေဝ၊ စဉ်းလဲသော ကုန်သည်သည် ဖြစ်ဖူးသလျှင်ကတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ တေန၊ ထိုဒါယကာသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတော၊ ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ မင်းသည်။ ရန္၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အမစ္စကုလေ၊ အမတ်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ ဝိနိစ္ဆယာမစ္စော၊ ဆုံးဖြတ်သော အမတ်ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ ဂါမဝါသိ၊ ရွာ၌နေသော။ ဝါဏိဇော စ၊ ကုန်သည်သည်လည်းကောင်း။ နဂရဝါသိ၊ မြို့၌နေသော။ ဝါဏိဇော စ၊ ကုန်သည်သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်တို့သည်။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဂါမဝါသိ၊ ရွာ၌နေသော ကုန်သည်သည်။ နဂရဝါသိဿ၊ မြို့နေကုန်သည်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဉ္စမာလသတာနိ၊ သံထွန်သွား ငါးရာတို့ကို။ ဌပေသိ၊ အပ်နှံထား(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုမြို့နေကုန်သည်သည်။ တေ ဖာလေ၊ ထိုထွန်သွားတို့ကို။ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ရောင်း၍။ မူလံ၊ အဖို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဖာလာနံ၊ ထွန်သွားတို့၏။ ဌပိတဋ္ဌာနေ၊ ထားရာအရပ်၌။ မူသိကဝစ္စံ၊ ကြွက်တို့၏မစင်ကို။ အာကိရိတွာ၊ ဖရိုဖဲဖြန့်ကြဲ၍။ ဌပေသိ၊ ထား(၏)ပြီ။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဂါမဝါသိ၊ ရွာနေကုန်သည်သည်။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ “မေ၊ ငါ၏။ ဖာလေ၊ ထွန်သွားတို့ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်စဉ်းလဲသည်။ “တေ၊ သင်၏။ ဖာလာ၊ ထွန်သွား

တို့ကို။ မူသိကာဟိ၊ ကြွက်တို့သည်။ ခါဒိတာ၊ ခဲစားအပ်ကုန်ပြီ။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ မူသိကဝစ္စံ၊ ကြွက်တို့၏ မစင်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ(၏)ပြီ။ ကုတရော၊ ဤမှ တစ်ပါးသော ရွာနေကုန်သည်သည်။ “ခါဒိတာဝ၊ ကြွက်ခဲအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပစေကုန်ဦးတော့။ မူသိကာဟိ၊ ကြွက်တို့သည်။ ခါဒိတေ၊ ခဲအပ် ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ- ခဲအပ်သည်ရှိသော်။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းအံ့နည်း။ ကုတိ၊ သို့။ နှာနတ္ထာယ၊ ရေချိုးအံ့သောငှါ။ တဿ၊ ထိုကုန်သည်စဉ်းလဲ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည် ရှိသော်။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သော။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ “ဣမဿ၊ ဤသူငယ်အား။ ကတ္တစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်သို့။ ဂန္တုံ၊ သွားစိမ့်သောငှါ။ ဝါ- သွားခွင့်ကို။ မာ အဒတ္ထ၊ မပေးပါလင့်။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ အန္တောဂဗ္ဗေ၊ တိုက်ခန်းတွင်း၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇေ၊ ကုန်သည်စဉ်းလဲ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုကုန်သည်စဉ်းလဲသည်။ “မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုလေ၏။ သမ္မ၊ အဆွေ။ တဝ၊ သင်၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ မမ၊ ငါ၏။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ နိမုဂ္ဂကာလေ၊ ငုပ်သော ကာလ၌။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ ကုလလော၊ စွန်ရဲသည်။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ တဝ၊ သင်၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ နခပဉ္စရေန၊ ခြေသည်းချိုင့်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ချီ၍။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ပက္ခန္တော၊ ပျံလေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပါဏိ၊ လက်ကို။ ပဟရိတွာ၊ တီး၍။ ပါဏိ ပဟရိတွာ၊ လက်ခတ်တီး၍။ ဝါ- လျက်။ ဝိရဝိတွာ၊ အော်ဟစ်၍။ ဝါယမန္တောပိ၊ လုံ့လ ပြုသော်လည်း။ မောစေတုံ၊ လွတ်စိမ့်သောငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်း နိုင်ပြီ။ ဝါ- မတတ်နိုင်။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အရေ၊ အချင်း။ တွံ၊ သင်သည်။ မုသာ၊ မမှန်သော စကားကို။ ဘဏသိ၊ ဆိုဘိ၏။ ဒါရကေ၊ သူငယ် တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ချီကုန်၍။ ဂန္တုံ၊ ပျံသွားအံ့သောငှါ။ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ ကုလလာ နာမ၊ စွန်တို့မည်သည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိနိုင်ကုန်။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ကုန်သည်စဉ်းလဲက ဆို၏။ သမ္မ၊ အဆွေ။ ဟောတု၊ သင့်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ အယုတ္တေ၊ မသင့်သည်။ ဟောန္တေပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိ၊ ကရောမိ၊ အသို့ပြုရအံ့နည်း။ ကုလလေနေဝ၊ စွန်သည်သာလျှင်။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တော၊ သားကို။ နီတော၊ ဆောင်

အပ်လေပြီ။ ဝါ- ချီအပ်လေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သော၊
ထိုကုန်သည် စဉ်းလဲသည်။ တံ၊ ထိုရွာနေကုန်သည်ကို။ သန္တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။
“အရေ ဒုဋ္ဌစောရ၊ ဟယ် ခိုးသူပျက်။ အရေ မနုဿမာရကာ၊ ဟယ် လူသတ်သမား။
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာသို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။
ကမ္မာပေဿာမိ၊ ဆုံးဖြတ်စေကုန်အံ့။ ဝါ- ငင်စေကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။
နိက္ခမိ၊ ထွက်ပြီ။ သော၊ ထိုရွာနေကုန်သည်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ရုစ္စနကမေဝ၊
နှစ်သက်သော အမှုကိုသာလျှင်။ ကရောသိ၊ သင်ပြုပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။
တေနေဝ၊ ထိုကုန်သည်စဉ်းလဲနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝိနိစ္ဆယဌာနံ၊ တရား
ဆုံးဖြတ်ရာအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။

ကုဋ္ဌဝါဏီဇော၊ ကုန်သည်စဉ်းလဲသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ “သာမိ၊ အရှင်။ အယံ၊
ဤသူသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နှာယိတုံ၊ ရေချိုး
အံ့သော ငှါ။ ဂတော၊ သွားခဲ့၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်
မှာနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်။ “ကုလလေန၊ စွန်သည်။ ဟဋ္ဌော၊
ချီလေ၏။ ဝါ- ချီအပ်ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အဉ္စ၊
တရားကို။ ဝါ- တရားစွဲမှုကို။ ဝိနိစ္စိနထ၊ ဆုံးဖြတ်တော်မူကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။
အာဟ၊ ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဣတရံ၊ ဤမှတစ်ပါးသော ရွာနေကုန်သည်ကို။
“ဘဏော၊ အချင်း။ သစ္စံ၊ မှန်သလော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏)ပြီ။ သော၊ ရွာနေ
ကုန်သည်သည်။ “သာမိ၊ သခင်။ အာမ၊ ဟုတ်ပေ၏။ သာမိ၊ သခင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဂတော၊ သွားလတ်သည်ရှိသော်။
သေနေန၊ စွန်သည်။ ပဟဋ္ဌဘာဝေါ၊ ချီသည်၏အဖြစ်သည်။ သစ္စမေဝ၊ မှန်သလျှင်
ကတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဏော၊ အချင်း။ လောကော၊ လောက၌။
ကုလလာနာမ၊ စွန်တို့မည်သည်ကား။ ဒါရကော၊ သူငယ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ချီယူ
ကုန်၍။ ဟရန္တိ၊ ကံ ပန၊ ဆောင်နိုင်ကုန်သလော။ ဝါ- ချီနိုင်ကုန်သလော”။ ဣတိ၊
သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သာမိ၊ အရှင်။ အဟမ္မိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။
တုမေ၊ အရှင်တို့ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးဦးအံ့။ ကိ၊ သို့။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးအံ့နည်း။ ကုလလာ၊
စွန်တို့သည်။ ဒါရကော၊ သူငယ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ချီကုန်၍။ အာကာသေ၊
ကောင်းကင်သို့။ ဝါ- ၌။ ဂန္တု၊ ပျံသွားအံ့သောငှါ။ န သက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။

မူသိကာ ပန၊ ကြွက်တို့သည်တမူကား။ အယဖာလေ၊ သံထွန်သွားတို့ကို။ ခါဒန္တိ၊ စားနိုင်ကုန်အံ့လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးပါ၏။ ဣဒံ၊ သင်၏ ဤစကားသည်။ ကိ နာမ၊ အဘယ်မည်သော စကားနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧတဿ၊ ထိုသူ၏။ ယရေ၊ အိမ်၌။ ပဉ္စဖာလသတာနိ၊ သံထွန်သွားငါးရာတို့ကို။ ဌပိတာနိ၊ ထားအပ် ကုန်ပြီ။ သွာယံ သော အယံ၊ ထိုသူ သည်။ “တေ၊ သင်၏။ ဖာလာ၊ ထွန်သွားတို့ကို။ မူသိကာဟိ၊ ကြွက်တို့သည်။ ခါဒိတာ၊ စားအပ်ကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ “ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ တေ၊ သင်၏။ ဖာလေ၊ ထွန်သွားတို့ကို။ ခါဒိတမူသိကာနံ၊ စားကုန်သော ကြွက်တို့၏။ ဝစ္စံ၊ မစင်တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝစ္စံ၊ မစင်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ သာမိ၊ အရှင်။ မူသိကာ၊ ကြွက်တို့သည်။ ဖာလေ၊ ထွန်သွားတို့ကို။ စေ ခါဒန္တိ၊ အကယ်၍ စားကုန်အံ့။ ကုလလာပိ၊ စွန်တို့သည်လည်း။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ဟရိဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန် လတံ။ ဝါ- ချီကုန်လတံ။ မူသိကာ၊ ကြွက်တို့သည်။ အယဖာလေ၊ သံထွန်သွားတို့ကို။ သစေ ခါဒန္တိ၊ အကယ်၍ မစားနိုင်ကုန်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မစားနိုင်ကုန်သည် ရှိသော်။ သေနာပိ၊ စွန်တို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ န ဟရိဿန္တိ၊ မချီနိုင် ကုန်လတံ။ ဧသော ပန၊ ဤသူသည်ကား။ “တေ၊ သင်၏။ ဖာလာ၊ ထွန်သွားတို့ကို။ မူသိကာဟိ၊ ကြွက်တို့သည်။ ခါဒိတာ၊ ခဲအပ်ကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ပြောဆို နေ၏။ တေသံ၊ ထိုကြွက်တို့၏။ ခါဒိတဘာဝံ ဝါ၊ ခဲအပ်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အခါဒိတဘာဝံ ဝါ၊ မခဲအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဇာနာထ၊ သိတော်မူကုန်လော့။ မေ၊ အား။ အဉ္စ၊ တရားကို။ ဝိနိစ္ဆနထ၊ ဆုံးဖြတ် တော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား လောင်းသည်။ “သဌဿ၊ စဉ်းလဲသော ကုန်သည်၏။ ပဋိသာဌေယျံ၊ အတုံ့ စဉ်းလဲသည်၏အဖြစ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဇာနိဿာမိ၊ သိစေအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမိနာ၊ ဤကုန်သည်သည်။ စိန္တိတံ၊ ကြံစည်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “တေ၊ သင်သည်။ သုဌ၊ ကောင်းစွာ။ စိန္တိတံ၊ ကြံစည်အပ်ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ “သဌဿ သာဌေယျမိဒံ။ပ။ ဖာလနဌော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။

၁၃၅။ “သဌဿ သာဌေယျမိဒံ သုစိန္တိတံ၊

ပစ္စောဒ္ဓိတံ ပဋိကုဋ္ဌဿ ကုဋံ။

ဖာလံ စေ ခါဒေယျံ၊ မူသိကာ၊

ကဿာ ကုမာရံ ကုလလာ န ဟရေယျံ။

ဂါထာအနက် ဘဏော၊ အချင်း။ တယာ၊ သင်သည်။ သဌဿ၊ စဉ်းလဲသောသူ၏။
 ဣဒံ သာဌေယျံ၊ ဤအတုစဉ်းလဲသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုစိန္တိတံ၊
 လှလှကြံ့အပ်၏။ ကုဋဿ၊ ကောက်ကျစ်သောသူ၏။ ပဋိကုဋံ၊ အတုကောက်ကျစ်
 သည်၏အဖြစ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပစ္စောဒ္ဓိတံ ပဋိဩဒ္ဓိတံ၊ ကောက်ကျစ်တုပြု၍
 ကြော့အပ်၏။ ဝါ- တစ်ဖန်လက်တုံ့ပြန်၍ ကြော့အပ်၏။ ဖာလံ၊ သံထွန်သွားကို။
 မူသိကာ၊ ကြွက်တို့သည်။ စေ ခါဒေယျံ၊ အကယ်၍ စားနိုင်ကုန်အံ့။ ကုမာရံ၊ သူငယ်ကို။
 ကုလလာ၊ စွန်တို့သည်။ ကဿာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ န ဟရေယျံ၊ မချီနိုင်ချေကုန်
 အံ့နည်း။ ဟရေယျံ ဧဝ၊ ချီနိုင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

၁၃၆။ ကုဋဿ ဟိ သန္တိ ကုဋကုဋာ၊

ဘဝတိ စာပိ နိကတိနော နိကတျာ။

ဒေဟိ ပုတ္တနဌ ဖာလနဌဿ ဖာလံ၊

မာ တေ ပုတ္တမဟာသိ ဖာလနဌော”တိ။

ဂါထာအနက် ဣဓ လောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌။ ကုဋဿ၊ ကောက်ကျစ်သောသူ၏။
 ကုဋကုဋာ၊ ကောက်တုံ့ ကောက်ကုန်သော သူတို့သည်။ သန္တိဟိ၊
 ရှိကုန်ရာသလျှင်ကတည်း။ နိကတိနော၊ စဉ်းလဲတတ်သော သူကို။ နိကတျာ
 နိကတိယာ၊ အတုစဉ်းလဲသော အမှုကို။ ကာရကာစာပိ၊ ပြုတတ်သော သူတို့
 သည်လည်း။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ ပုတ္တနဌ၊ သားပျောက်သော
 ယောက်ျား။ ဖာလနဌဿ၊ ထွန်သွားပျောက်သော သူအား။ ဖာလံ၊ တွန်သွားကို။
 ဒေဟိ၊ ပေးလေ။ ဝါ- ပေးလော့။ ဖာလနဌော၊ ထွန်သွား ပျောက်သောသူသည်။
 တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ မာ အဟာသိ၊ ဆောင်ယူ၍ မသွား စေလင့်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ သဌဿာတိ၊ သဌဿဟူသည်ကား။ သဌ
 ဘာဝေန၊ အတုစဉ်းလဲသည်၏အဖြစ်နှင့်။ ဝါ- ဖြင့်။ ကေရာဋိကေန၊ ကောက်ကျစ်
 ခြင်းဖြင့်။ “ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဥပါယံ၊ အကြောင်းဥပါယ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 ပရသန္တကံ၊ သူတစ်ပါးဥစ္စာကို။ ခါဒိတုံ၊ ခဲခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့
 ကြံ၍။ သဌဿ၊ စဉ်းလဲသောသူ၏။ သာဌေယျမိဒံ သုစိန္တိတန္တိ၊ သာဌေယျမိဒံ

သုစိန္တိတံဟူသည်ကား။ ဣဒံ ပဋိသာဌေယျံ၊ ဤအတုစဉ်းလဲသည်၏အဖြစ်ကို။ စိန္တေန္တေန၊ ကြံစည်သော။ တယာ၊ သင်သည်။ သုဌ၊ ကောင်းစွာ။ စိန္တိတံ၊ ကြံစည်အပ်၏။ ပစ္စောဒ္ဓိတံ ပဋိကုဋ္ဌဿ ကုဋ္ဌန္တိ၊ ပစ္စောဒ္ဓိတံ ပဋိကုဋ္ဌဿ ကုဋ္ဌံ ဟူသည်ကား။ ကုဋ္ဌဿ၊ ကောက်ကျစ်သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ တယာ၊ သင်သည်။ ပဋိကုဋ္ဌံ၊ အတုစဉ်းလဲခြင်းကို။ သုဌ၊ ကောင်းစွာ။ ပစ္စောဒ္ဓိတံ၊ ကောက်ကျစ်တုပြု၍ ကြော့အပ်၏။ ဝါ- တစ်ဖန်လက်တုံ့ပြန်၍ ကြော့အပ်၏။ ပဋိဘာဂံ၊ အတုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဩဒ္ဓိတသဒိသမေဝ၊ ကောက်ကျစ်တုပြု၍ ကြော့အပ်တစ်ဖန် လက်တုံ့ပြန်၍ ကြော့အပ်သည်နှင့် တူသည်ကိုသာလျှင်။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဖာလံ စေ ခါဒေယျံ၊ မူသိကာတိ၊ ဖာလံ စေ ခါဒေယျံ၊ မူသိကာဟူသည်ကား။ မူသိကာ၊ ကြွက်တို့သည်။ ဖာလံ၊ သံထွန်သွားကို။ ယဒိ ခါဒေယျံ၊ အကယ်၍ခဲကုန်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ကသ္မာ ကုမာရံ ကုလလာ န ဟရေယျန္တိ၊ ကသ္မာ ကုမာရံ ကုလလာ န ဟရေယျံဟူသည် ကား။ မူသိကာသု၊ ကြွက်တို့သည်။ ဖာလေ၊ သံထွန်သွားတို့ကို။ ခါဒန္တိသု၊ ခဲစားကုန်သည် ရှိသော်။ ကုလလာ၊ စွန်ရဲတို့သည်။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ကုမာရံ၊ သူငယ်ကို။ ဝါ- ကောင်ကလေးကို။ နော ဟရေယျံ၊ မချီနိုင်ချေကုန်အံ့နည်း။ ကုဋ္ဌဿ ဟိ သန္တိ ကုဋ္ဌကုဋ္ဌာတိ၊ ကုဋ္ဌဿ ဟိ သန္တိ ကုဋ္ဌကုဋ္ဌာ ဟူသည်ကား။ တံ၊ သင်သည်။ “အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ မူသိကာဟိ၊ ကြွက်တို့သည်။ ဖာလေ၊ သံထွန်သွား တို့ကို။ ခါဒါပိတပုရိသော၊ ခဲစားစေအပ်သော ယောက်ျားသည်။ ကုဋ္ဌောတိ၊ ကောက်ကျစ်သော သူတည်း”ဟူ၍။ မညသိ၊ မှတ်ထင်ဘိ၏။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ ဝါ- ထိုသို့ပင် မှတ်ထင်သော်လည်း။ တာဒိသဿ၊ ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သော သဘော ရှိသော။ ကုဋ္ဌဿ၊ ကောက်ကျစ်သော သူ၏။ ဝါ- ကောက်ကျစ်သူမှာ။ ဣမသ္မိ လောကေ၊ ဤလောက၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ကုဋ္ဌာ၊ ကောက်ကျစ်သူတို့သည်။ သန္တိ၊ ထင်ရှားမသွေ ရှိချေကုန်၏။ ကုဋ္ဌဿ ကုဋ္ဌာတိ ဧတံ၊ ကုဋ္ဌဿ ကုဋ္ဌာဟူသော ဤအမည်သည်။ ကုဋ္ဌပဋိကုဋ္ဌာနံ၊ ကောက်တုံ့ကောက်တု ကောက်ကုန်သော သူတို့၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ကုဋ္ဌဿ၊ ကောက်ကျစ်သောသူ၏။ ပဋိကုဋ္ဌာ နာမံ၊ ကောက်တုံ့ ကောက်ကုန်သောသူတို့မည်သည်။ သန္တိ၊ ထင်ရှားမသွေ ရှိကြပေ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဝါ- ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဝတိ စာပိ နိကတိနော နိကတျာတိ၊ ဘဝတိ စာပိ နိကတိနော နိကတျာဟူသည်ကား။

နိကတိနော၊ စဉ်းလဲတတ်သော သူကို။ ဝါ- အား။ နေကတိကဿ၊ စဉ်းလဲတတ်သော။ ဝဉ္ဇနကပုဂ္ဂလဿ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိကတျာ၊ အတူစဉ်းလဲသော အမှုမှ။ အပရော၊ တစ်ပါးသော။ နိကတိကာရကော၊ စဉ်းလဲခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဝဉ္ဇနကပုရိသော၊ လှည့်ပတ်တတ်သော ယောက်ျားသည်။ ဘဝတိယေဝ၊ ဖြစ်တတ်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ ဝါ- ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ ဒေဟိပုတ္တနဌ ဖာလနဌဿ ဖာလန္တိ၊ ဒေဟိ ပုတ္တနဌ ဖာလနဌဿ ဖာလံ ဟူသည်ကား။ အမ္ဘော နဌပုတ္တပုရိသ၊ အိုအမောင် သားပျောက်ယောက်ျား။ တစ်နည်း- နဌပုတ္တ၊ ပျောက်သော သားရှိသော။ ဝါ- သားပျောက်သော။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ အိုအမောင်ယောက်ျား။ နဌဖာလဿ၊ ပျောက်သော သံထွန်သွားရှိသော။ ဝါ- သံထွန်သွားပျောက်သော။ ဧတဿ၊ ထိုသူအား။ ဖာလံ၊ ပျောက်သော ထွန်သွားအစား သံထွန်သွားကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလေလော့။ ဖာလေ ပုတ္တမဟာသိ ဖာလနဌောတိ၊ ဖာလေ ပုတ္တမဟာသိ ဖာလနဌောဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအံ့။ အဿ၊ ထိုထွန်သွားပျောက်သော သူအား။ ဖာလံ၊ ပျောက်ဆုံးသော ထွန်သွားအစား ထွန်သွားကို။ သစေ န ဒဿသိ၊ အကယ်၍ မပေးအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဟရိဿတိ၊ ဆောင်ယူ၍ သွားလတံ့။ ဧသ ဧသော၊ ဤထွန်သွားပျောက်သောသူသည်။ တေ၊ သင်၏။ တံ၊ ထိုသားကလေးကို။ မာဟရတု၊ ဆောင်ယူ၍ မသွားပါစေလင့်။ အဿ၊ ထိုထွန်သွားပျောက်သောသူအား။ ဖာလံ၊ ပျောက်ဆုံးသော ထွန်သွားအစား သံထွန်သွား ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးပေ။ ဝါ- ပေးပါလေ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

သာမိ၊ အရှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ သစေ ဒေတိ၊ အကယ်၍ ပေးအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဖာလံ၊ ထွန်သွားကို။ ဒေမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တနဌော၊ သားပျောက်သော သူသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ဖာလေ၊ ထွန်သွားတို့ကို။ သစေ ဒေတိ၊ အကယ်၍ ပေးအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ တေ၊ သင့်အား။ ကုမာရံ၊ သူငယ်ကို။ ဝါ- ကောင်ကလေးကို။ ဒေဟိ၊ ပြန်ပေးအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဖာလနဌော၊ ထွန်သွားပျောက်သော သူသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊ သို့။ နဌပုတ္တော၊ သားပျောက်သောသူသည်။ ပုတ္တံ၊ မိမိ သားကိုလည်းကောင်း။ ဖာလနဌော စ၊ ထွန်သွားပျောက်သောသူသည်လည်း။ ဖာလံ၊ ပျောက်ဆုံးလေသော ထွန်သွားကိုလည်းကောင်း။ ပဋိလဘိတွာ၊ အသီးအသီး မိမိဟာ မိမိပြန်ရကုန်၍။ ဥဘောပိ၊

နှစ်ယောက် ကုန်သောသူတို့သည်လည်း။ ယထာကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂတာ၊ လားကြလေကုန်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ “ဣဒါနိ၊ ၍။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်စဉ်းလဲသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၍။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်စဉ်းလဲသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ၍။ ပဏ္ဍိတဝါဏိဇောယေ၊ ပညာရှိကုန်သည်သည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၍။ ပဏ္ဍိတဝါဏိဇော၊ ပညာရှိ ကုန်သည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣဒါနိ ပန၊ ၍ကား။ အဟမေ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၍။ ဝိနိစ္ဆယာမစွော၊ တရား ဆုံးဖြတ်သော အမတ်ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဇာတကံ၊ သမောဓာနေသိ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

အဋ္ဌမာ၊ သော။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇောတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉။ ဂရဟိတဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ဟိရညံ မေ သုဝဏ္ဏံ မေ”တိအာဒိကေန၊ “ဟိရညံ မေ သုဝဏ္ဏံ မေ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤဂရဟိတဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၍။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ ဝါ- တစ်ယောက်သော။ အနဘိရတိယာ၊ မမေ့လျော်သဖြင့်။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ပစ္စေကံ၊ အသီးသီး။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော။ အာရမ္မဏံ နာမ၊ အာရုံမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပေ။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ အနဘိရတိဝါသံ၊ မမေ့လျော်သော နေခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝသန္တံ၊ နေသော။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သတ္ထု၊ ၍။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ အာနေသံ၊ ဆောင်ကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ သစ္စံ ကိရ၊ မှန်လေသလော”။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တာရာ၊ သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးတော်မူ အပ်သည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊

နားတော်လျှောက်၍။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်
 အကြောင်းကြောင့်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ကိလေသ-
 ဝသေန၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းကြောင့်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ့သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်ပါ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ထားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။
 သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ ကိလေသော နာမ၊ ဤ သိလေသာ
 မည်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တိရစ္ဆာနေဟိပိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်သော်လည်း။ ဂရဟိကော၊
 ကဲ့ရဲ့အပ်ပြီ။ တံ၊ သင်ကား။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သာသနေ၊ သာသနာ
 တော်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပါ လျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တိရစ္ဆာနေဟိပိ၊
 တိရစ္ဆာန်တို့သည်သော်လည်း။ ဂရဟိတကိလေသဝသေန၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော
 ကိလေသာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ့လေ သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊
 မူ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။
 ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဟိမဝန္တ
 ပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဝါနရယောနိယံ၊ မျောက်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ရလေပြီ။
 တမေနံ၊ တံ ဧတံ၊ ထိုဘုရားလောင်းမျောက်ကို။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။
 ဝနစရကော၊ တော မုဆိုးသည်။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ရညော၊
 မင်းအား။ အဒါသိ၊ ဆက်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းမျောက်သည်။ စိရံ၊
 ကြာမြင့်စွာ။ ရာဇဂေဟေ၊ မင်းအိမ်၌။ ဝါ- မင်းနန်းတော်၌။ ဝသမာနော၊ နေလတ်
 သည်ရှိသော်။ ဝတ္တသမ္ပန္နော၊ ကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
 မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌။ ဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။
 ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ အညာသိ၊ သိ(၏) ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဿ၊
 ထိုဘုရားလောင်းအား။ ဝတ္တေ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ- ဝတ်နှင့်
 ပြည့်စုံခြင်း၌။ ပသီဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ ဝနစရကံ၊ မုဆိုးကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊
 ခေါ်စေ၍။ “ဣမံ ဝါနရံ၊ ဤမျောက်ကို။ ဂဟိတဌာနေယေဝ၊ ဖမ်းယူအပ်ရာ
 အရပ်၌သာလျှင်။ ဝိဿဇ္ဇေဟိ၊ လွှတ်ချေလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း
 (၏)ပြီ။ သော၊ ထိုမုဆိုးသည်။ တထာ၊ ထိုသို့စေခိုင်းတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။
 ဝါနရဂဏော၊ မျောက်အပေါင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ အာဂတဘာဝံ၊

လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတုတွာ၊ သိ၍။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။
ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ မဟန္တေ၊ ကြီးစွာသော။ ပါသာဏပိဋေ၊
ကျောက်ဖျာအပြင်၌။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ ဗောဓိသတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ “သမ္မ၊ အဆွေ။ တံ၊ အရှင်သည်။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော
ကာလပတ်လုံး။ ကဟံ၊ ဘယ်အရပ်၌။ ဝုတ္တော၊ နေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏”။ ဣတိ၊
သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗာရာဏသီယံ၊ ပြည်၌။ ရာဇနိဝေသနေ၊ မင်းအိမ်၌။ ဝုတ္တော၊
နေရသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အထ၊ ထိုသို့
မင်းအိမ်၌ နေရသော်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝါ- အသို့မူ၍။ မုတ္တော၊
လွတ်လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိသု၊ မေးကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊
မင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကေဠိမက္ကဋံ၊ အပျော်မျောက်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မမ၊ ငါ့အား။
ဝတ္ထော၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဝါ- ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌။ ပသန္နော၊
ကြည်ညိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝိဿဇေသိ၊ လွတ်လိုက်(၏)ပြီ။ ဣတိ၊
သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ တေ ဝါနရာ၊ ထိုမျောက်တို့သည်။
“မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌။ ဝတ္တမာနကိရိယံ နာမ၊ လူတို့၏ဖြစ်သော အမူအရာ
မည်သည်ကို။ တုမော၊ သင်တို့သည်။ ဇာနိဿထ၊ သိကုန်လတ်။ အမှာကမ္မိ၊ ပါတို့အား
လည်း။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကထေထ၊ ပြောဆိုကုန်လော့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
သောတုကာမာ၊ နာလိုကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊
ဆိုကုန်၏။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ကိရိယံ၊ အမူအရာကို။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာ ပုစ္ဆထ၊
မမေးကြကုန်လင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည် ဆိုလတ်သည်ရှိသော်။
ကထေထ၊ ဆိုပါကုန်ဦးလော့။ မယံ၊ ငါတို့ သည်။ သောတုကာမာ၊ နာလိုကုန်သည်။
အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါနရာ၊ မျောက်တို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။
ဗောဓိသတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ မနုဿာ နာမ၊ လူတို့မည်သည်
ကား။ ခတ္တိယာပိ၊ မင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏာပိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်
လည်းကောင်း။ “မယံ မယံ”န္တိ၊ “ငါ့ဥစ္စာ ငါ့ဥစ္စာ”ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတတ်ကြ ကုန်၏။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အဘာဝဋ္ဌေန၊ အတည်မရှိသော အနက်သဘော သတ္တိ
ကြောင့်။ အနိစ္စတံ၊ အနိစ္စ၏အဖြစ် ကို။ ဝါ- အမြဲမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ န ဇာနန္တိ၊

မသိကြကုန်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အန္ဓဗာလာနံ၊ အလွန်မိုက်ကန်း
ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းအရာကို။ သုဏာထ၊
နားထောင်ကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ဟိရညံ မေ။ပ။ ဝိတုဒတေ
ဇန”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။

၁၃၇။ “ဟိရညံ မေ သုဝဏ္ဏံ မေ၊ ဧသာ ရတ္တိံ ဒိဝါ ကထာ။
ဒုမ္မေဓာနံ မနုဿာနံ၊ အရိယဓမ္မံ အပဿတံ။

ဂါထာအနက် ဘဝန္တော၊ အချင်းမျောက်အပေါင်းတို့။ ဒုမ္မေဓာနံ၊ ပညာမရှိ
ကုန်သော။ အရိယဓမ္မံ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာတို့၏
တရားကို။ ဝါ- အပြစ်ကင်းသော ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို။ အပဿတံ
အပဿန္တာနံ၊ မမြင်ကုန်ထသော။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း။
ဒိဝါ၊ နေ့၌လည်းကောင်း။ ကထာ၊ မပြတ်ပြောသော စကားသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။
ဟိရညံ၊ ငွေ။ မေ၊ ငါ၏။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧသာ ကထာ၊ ဤသို့ ငါ့ငွေ
ငါ့ရွှေဟူ၍ဆိုသော စကားသာလျှင်တည်း။ အညံ၊ ငါ့ငွေ ငါ့ရွှေ ပြောသည်မှ
တစ်ပါးကို။ တေ၊ ထိုအိမ်ရှင်တို့သည်။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊
အမြဲမရှိကုန်။ ဟုတွာ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာဖြစ်၍။ န ဘဝန္တိ၊ အရှည်မတည်
ပျက်စီးကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ န ဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တစ်နည်း- အညာ၊ ငါ့ငွေ ငါ့ရွှေ
ပြောသည်မှ တစ်ပါးသော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ အနိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒုက္ခံပိ၊ ဒုက္ခဟူ၍
လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တေသံ၊ ထိုအိမ်၌နေသော လူတို့အား။ ကထာ နာမ၊
အနိစ္စ ဒုက္ခနှင့်စပ်သော စကားမည်သည်။ နတ္ထေဝ၊ အလျှင်းပင် မရှိခဲ့။

၁၃၈။ ဒွေ ဒွေ ဂဟပတယော ဂေဟေ၊
ဧကော တတ္ထ အပဿုကော။
လမ္ပတ္ထနော ဝေဏိကတော၊
အထော အင်္ဂိတကဏ္ဍကော။
ကိတော ဓနေန ဗဟုနာ၊
သော တံ ဝိတုဒတေ ဇန”န္တိ။

ဂါထာအနက် ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဒွေ ဒွေ၊ နှစ်ယောက် နှစ်ယောက်ကုန်သော။
ဂဟပတယော၊ အိမ်ရှင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊

ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော အိမ်ရှင်တို့တွင်။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော အိမ်ရှင်သည်ကား။ အမဿုကော၊ မုတ်ဆိတ်ကြင်စွယ်လည်း မရှိ။ လမ္ပတ္ထနော၊ ရှည်သော သားမြတ်လည်းရှိ၏။ ဝေဏိကတော၊ အထူးထူးအပြားပြား အခြင်းအရာအားဖြင့် ထုံးအပ်သော ဆံထုံးလည်းရှိ၏။ တတော၊ ထိုမြို့။ အကီတကဏ္ဍကော၊ နားတောင်း ပန်ဆင်ရန် ဖောက်အပ်သော နားလည်းရှိ၏။ ဗဟုနာ၊ များစွာသော။ ဓနေန၊ အတွင်းဥစ္စာဖြင့်။ ကီတော၊ ဝယ်ယူဆောင်အပ်၏။ သော၊ ထိုအဖို့ဥစ္စာ များစွာပေး၍ ဝယ်အပ်သော အိမ်ရှင်တစ်ဦးသည်။ တံ ဇနံ၊ ထိုကျွန်အမှုလုပ် အစရှိသော သူကို။ ဝိတုဒတေ၊ ဟယ် ကျွန်ပျက် နင်သည် အမှုကို မပြုကောင်းသလောဟု နှုတ်သီးလှုံဖြင့် ထိုးတတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်တို့တွင်။ ဟိရညံ မေ သုဝဏ္ဏံ မေတိ ဧတံ၊ ဟိရညံ မေ သုဝဏ္ဏံ မေဟူသော ဤစကားသည်။ ဒေသနာသီသမတ္တံ၊ ဒေသနာတော်ကို ဦးခေါင်းတပ်ကာမျှတည်း။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဣမိနာ ပဒဒ္ဒယေန၊ ဤနှစ်ပုဒ် အပေါင်းဖြင့်။ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ရတနမ္ပိ၊ ရတနာကိုလည်းကောင်း။ ခေတ္တဝတ္ထု၊ လယ်ယာမြေ၏ တည်ရာဖြစ်သော။ ပုဗ္ဗာပရဏ္ဏဉ္စ၊ ကောက်ပဲကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဒွိပဒစတုပ္ပဒဉ္စ၊ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါ၊ ခြေလေးချောင်းရှိသော သားအပေါင်းကို လည်းကောင်း။ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ “ဣဒံ မေ ဣဒံ မေ”တိ၊ “ဣဒံ မေ ဣဒံ မေ”ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ ဧသာ ရတ္တိံ ဒိဝါ ကထာတိ၊ ဧသာ ရတ္တိံ ဒိဝါ ကထာဟူသည်ကား။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ ရတ္တိဉ္စ၊ ညဉ့်လည်းကောင်း။ ဒိဝါစ၊ နေ့လည်းကောင်း။ နိစ္စကာလံ၊ အမြဲမပြတ် အခါခပ်သိမ်း။ ဧသာ ကထာ၊ ဤငါ့ငွေ ငါ့ရွှေဟူ၍ဆိုသော စကားသာလျှင်တည်း။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ အညံ၊ ငါ့ငွေ ငါ့ရွှေ ပြောသည်မှ တစ်ပါးကို။ တေ၊ ထိုအိမ်ရှင်တို့သည်။ “ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်”။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ “ဟုတွာ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ကုန် ၍။ န ဘဝန္တိ၊ အရှည်မတည် ပျက်စီးကုန်၏”။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ န ဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပရိဒေဝန္တာ၊ ငိုကြွေးကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဒုမ္ပေဓာနန္တိ၊ ဒုမ္ပေဓာနံ ဟူသည်ကား။ အပ္ပပညာနံ၊ နည်းသော ပညာရှိကုန်သောသူတို့အား။ အရိယဓမ္မံ အပဿတန္တိ၊ အရိယဓမ္မံ အပဿတံ ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော။

အရိယာနံ၊ အရိယာတို့၏။ ဓမ္မံ ဝါ၊ တရားကိုလည်းကောင်း။ ဝါ- တစ်နည်းကား။ နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဝါ- အပြစ်မရှိသော။ အရိယံ၊ ကိလေသာ မြူမှေးမှ ကင်းဝေးစင်ကြယ်သော။ နဝရိမံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော။ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို။ အပဿန္တာနံ၊ မမြင်ကုန်သော လူတို့၏။ ဧသာဝ ကထာ၊ ဤငါ့ငွေ ငါ့ရွှေ ဟူ၍ ဆိုသော စကားသာလျှင်တည်း။ ပန၊ ဗျုတ်ရိုက်ကား။ အညာ၊ ဤငါ့ငွေ ငါ့ရွှေ ပြောသည်မှ တစ်ပါးသော။ “အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလှ၏။ ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း”။ ဣတိ၊ သို့။ တေသံ၊ ထိုလူတို့အား။ ကထာ နာမ၊ စကားမည်သည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဂဟပတယောတိ၊ ဂဟပတယောဟူသည်ကား။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အဓိပတိ- ဘူတာ၊ အကြီးဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော အရှင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧကော တတ္ထာတိ၊ ဧကော တတ္ထဟူသည်ကား။ ဒွိသု၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေသု ယရသာမိကေသု၊ ထိုအိမ်ရှင်တို့တွင်။ “ဧကော”၊ “ဧကော”ဟူ၍။ ဝါ- တစ်ယောက်သော အိမ်ရှင်သည်ကား။ မာတုဂါမံ၊ မိန်းမကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌။ ဝါ- ထိုဂါထာ၌။ ဝေဏိကောတိ၊ ဝေဏိကော ဟူသည်ကား။ ကတဝေဏိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆံထုံးရှိသည်။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြား အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သဏ္ဌာပိတကေသကလာပေါ၊ ကောင်းစွာတည်စေအပ်သော ဆံထုံးဆံစုရှိ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ အထော အင်္ဂီတကဏ္ဍကောတိ၊ အထော အင်္ဂီတကဏ္ဍကော ဟူသည် ကား။ အထ၊ ထိုမြို့။ သွေဝ ဝိဒ္ဓကဏ္ဍော၊ ထိုထိုးဖောက်အပ်သော နားရှိသည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ သွေဝ ဆိဒ္ဓကဏ္ဍော၊ ထိုထိုးပေါက်သော နားရှိသည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ လမ္မကဏ္ဍတံ၊ တွဲလျားကျသော နားရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ ကိတော ဓနေန ဗဟုနာတိ၊ ကိတော ဓနေန ဗဟုနာဟူသည်ကား။ သော ဧသ ဧသော ပန၊ ထို တစ်ယောက်သော အိမ်ရှင် သည်ကား။ အမဿုကော၊ မုတ်ဆိတ်ကြင်စွယ်လည်း မရှိ။ လမ္မတ္ထနော၊ ရှည်သော တွဲလျားကျသော သားမြတ်လည်း ရှိ၏။ ဝေဏိကတော၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ထုံးအပ်သော ဆံထုံးလည်း ရှိ၏။ အင်္ဂီတကဏ္ဍော၊ နားတောင်း ပန်ဆင်ရန် ဖောက်အပ်သော နားလည်းရှိ၏။ မာတာပိတုနံ၊ မိဘ တို့အား။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သော ဧသော၊ ထို

တစ်ယောက်သော အိမ်ရှင်ကို။ ကိတော၊ ဝယ်ယူဆောင်အပ်သော။ ဒသော၊
 ထိုတစ်ယောက်သော အိမ်ရှင်ကို။ မဏ္ဍေတွာ ပသာဓေတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ ယာနံ၊
 ယာဉ်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဝါ- တက်စေ၍။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။
 ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်။ ယရံ၊ အိမ်သို့။ အာနိတော၊ ဆောင်အပ်၏။ သော တံ
 ဝိတုဒတေ ဇနန္တိ၊ သော တံ ဝိတုဒတေ ဇနံဟူသည်ကား။ သော ဂဟပတိ၊ ထို
 အိမ်ရှင်သည်။ အာဂတကာလတော၊ ရောက်လာရာ အခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တသ္မိ
 ဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌။ ဒါသကမ္မကရာဒိဘေဒံ၊ ကျွန် အလုပ်သမား စသည်အပြား
 ရှိသော။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ “အရေ ဒုဋ္ဌဒါသ၊ ဟယ် ကျွန်ပျက်။ အရေ ဒုဋ္ဌဒါသိ၊
 ဟယ် ကျွန်ပျက်မ။ တံ၊ နင်သည်။ ဣမံ၊ ဤအမှုကို။ န ကရောသိ၊ မပြုကောင်း
 သလော”။ ဣတိ၊ သို့။ မုခသတ္တိဟိ၊ နှုတ်လှံတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒတိ၊ ထိုးတတ်၏။
 သာမိကော ဝိယ၊ ဥစ္စာရှင် ပိုင်ရှင်ကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဟာဇနံ၊ များစွာ
 သောင်းပြောင်း လူအပေါင်းကို။ ဝိစာရေတိ၊ စီရင်၏။ ဝါ- စိစစ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ။ “မနုဿလောကေ၊ လူပြည်၌။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အယုတ္တန္တိ၊
 မသင့်”ဟူ၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မနုဿလောကံ၊ လူပြည်အရပ်ကို။ ဂရဟိ၊
 ကဲ့ရဲ့တော်မူ(၏)ပြီ။

တံ၊ ထိုဘုရားလောင်း လူတို့ကြောင်းကြား ပြောစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
 သဗ္ဗေ၊ ကုန်အောင်စုံကုန်သော။ ဝါနရာ၊ မျောက်တို့သည်။ “မာ ကထေထ၊ မာ
 ကထေထ၊ မပြောပါကုန်လင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အသောတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ မကြားကောင်း
 မနာသာ ယုတ်မာသော စကားကို။ အဿုမှာတိ၊ ကြားရကုန်၏”ဟု။ ဥဘောဟိ
 ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့်။ ကဏ္ဏေ၊ နားနှစ်ဖက်တို့ကို။ ဒဠ္ဇံ၊ ကြပ်ကြပ်။ ပိဒဟိသု၊
 ပိတ်ကုန်၏။ “ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤကျောက်ဖြာအရပ်၌။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဣဒံ
 အယုတ္တံ၊ ဤစကားညစ် စကားယုတ်ကို။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တံ
 ဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ဝိဂရဟိတွာ၊ အထူးထူးအပြားပြားကဲ့ရဲ့၍။ အညတ္ထ၊
 တစ်ပါးသော အရပ်သို့။ အဂမံသု၊ သွားကြလေကုန်၏။ သော ပိဋ္ဌိပါသာဏော၊
 ထိုကျောက်ဖျာသည်။ ဂရဟိတပိဋ္ဌိပါသာဏောယေဝ နာမ၊ မျောက်တို့ကဲ့ရဲ့ရာ
 ကျောက်ဖျာဟူသော အမည်ရှိသည်သာလျှင်။ ဇာတော ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ သစ္စာနိ၊
 တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊
 မူ၏။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ဌှံ။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။
 သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ ပတိဌဟိ၊ တည်(၏)ပြီ။ ကိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊
 ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဌှံ။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ဘုရားရှင်၏ပရိသတ်သည်။ တဒါ၊
 ၌။ ဝါနရဂဏာ၊ မျောက် အပေါင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ကား။
 အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါနရိန္ဒော၊ မျောက်မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။
 ဣတိ သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

နဝမာ၊ သော။ ဂရဟိတဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀။ ဓမ္မဇေဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ သုခံ ဇီဝိတရူပေါသိ ”တိအာဒိကေန၊ “သုခံ
 ဇီဝိတရူပေါသိ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိ မဏ္ဍိတံ၊
 သော။ ဣဒံ၊ ဤဓမ္မဇေဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဒေဝဒတ္တဿ၊
 ၏။ ဝဇာယ၊ သတ်အံ့သောငှါ။ ပရိသက္ကနံ၊ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အာရပ္ပ၊ ၍။ ကထေသိ၊
 (၏)ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊
 တို့။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ဝဇာယ၊
 သတ်အံ့သောငှါ။ ပရိသက္ကတိ၊ လုံ့လပြုသည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊
 ရှေး၌လည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ မယံ၊ ငါဘုရားအား။ ဝဇာယ၊ သတ်အံ့သောငှါ။
 ပရိသက္ကတိယေဝ၊ လုံ့လပြုသလျှင်ကတည်း။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် လုံ့လ
 ပြုသော်လည်း။ သန္တာသမတ္တမ္ပိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမျှကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။
 နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မူ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူ၍။

အတိတ်ဝတ္ထု ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ပြည်၌။ ယသပါဏိ
 နာမ၊ ယသပါဏိမည်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေသိ၊
 ပြုပြီ။ အဿ၊ ထိုမင်းအား။ ကာဠကော နာမ၊ ကာဠကမည်သော။ သေနာပတိ၊

စစ်သူကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿေဝ၊ ထိုမင်း၏ သာလျှင်။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ နာမေန၊ အမည်အား ဖြင့်။ ဓမ္မဇဇော နာမ၊ ဓမ္မဇဇမည်၏။ ရညော၊ ယသပါဏိမင်း၏။ သီသပ္ပသာဓနကပ္ပကော ပန၊ ဦးခေါင်းကို တန်ဆာဆင် တတ်သော ဆတ္တာသည်သည်ကား။ ဆတ္တပါဏိ နာမ၊ ဆတ္တ ပါဏိအမည်ရှိ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေသိ၊ ပြု၏။ အဿ၊ ထိုယသပါဏိမင်း၏။ သေနာပတိပန၊ စစ်သူကြီးသည်ကား။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံး အဖြတ် ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလတ်သည်ရှိသော်။ လဉ္စ၊ တံစိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ခါဒတိ၊ စား၏။ ပရပိဋ္ဌိမံသိကော၊ သူတစ်ပါး၏ ကျောက်ကုန်းသားကို စားတတ်သော စစ်သူကြီးသည်။ လဉ္စ၊ တံစိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဿာမိကော၊ အရှင်မဟုတ် ကုန်သော သူတို့ကို။ သာမိကော၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဝိနိစ္ဆယေ၊ တရားအဆုံးအဖြတ်၌။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးသော။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဗာဟာ၊ လက်မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယ၊ မြှောက်၌။ ကန္တန္တော၊ ငိုမြည်လျက်။ ဝိနိစ္ဆယာ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာမှ။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ ရာဇုပဌာနံ၊ မင်းခစားရာသို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ “သာမိ၊ အရှင်။ ရညော၊ မင်း၏။ အတ္ထဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အနုသာသန္တေသု၊ ဆုံးမတတ်ကုန်သော။ တုမ္မာဒိသေသု၊ အရှင်တို့ကဲ့သို့သောသူတို့သည်။ ဝိဇ္ဇာမာနေသု၊ ထင်ရှားရှိ ကုန်လျက်။ ကာဠကသေနာပတိ၊ ကာဠကစစ်သူကြီးသည်။ လဉ္စ၊ တံစိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သာမိကော၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို။ အဿာမိကော၊ အရှင်မဟုတ်သည် တို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ပရာဇိတဘာဝံ၊ ရှုံးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ ကထေသိ၊ ပြောဆို(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကာရုညံ၊ သနားခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ “ဘဏော၊ အချင်း။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ တေ၊ သင်၏။ အဉ္စ၊ တရားကို။ ဝိနိစ္ဆိနိဿာမိ၊ ဆုံးဖြတ်အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ တံ၊ ထိုတရားရှုံးသောသူကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဝိနိစ္ဆယဌာနံ၊ တရား ဆုံးဖြတ်ရာအရပ်သို့။ အာဂမာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။ သန္နိပတိ၊ စည်းဝေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တံ၊ အဉ္စ၊ ထိုတရားကို။ ပဋိဝိနိစ္ဆိနိတွာ၊

တစ်ဖန်ဆုံးဖြတ်၍။ သာမိကညေဝ၊ ဥစ္စာရှင်ဟုတ်သော သူကို။ သာမိကံ၊ ဥစ္စာရှင်ကို။ အကာသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။

မဟာဇနော၊ လူများသည်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ သော သဒ္ဓေါ၊ ထိုကောင်းချီးပေးသော အသံသည်။ မဟာ၊ ပြင်းထန်စွာ။ ဝါ-
ကြီးကျယ်စွာ။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထိုကောင်းချီး
ပေးသော အသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “ဧသော၊ ဤအသံသည်။ ကိံ သဒ္ဓေါ
နာမ၊ အဘယ်မည်သော အသံနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏)ပြီ။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။
ဒုဗ္ဗိနိစ္ဆိတော၊ မကောင်းသဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်သော။ အဇ္ဈော၊ တရားကို။ ဓမ္မဇေ-
ပဏ္ဍိတေန၊ ဓမ္မဇေပညာရှိသည်။ သုဝိနိစ္ဆိတော၊ ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဧသ
ဧသော၊ ဤအသံသည်။ တတြ၊ ထိုတရားဆုံးဖြတ်ရာအရပ်၌။ သာဓုကာရ သဒ္ဓေါ၊
ကောင်းချီးပေးသော အသံတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ ရာဇာ၊
မင်းသည်။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ပက္ခောသာ
ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ တေ၊ သင်သည်။ အဇ္ဈော၊ တရားကို။
ဝိနိစ္ဆိတော ကိရ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သလော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။
အာမ၊ မှန်၏။ ကာဠကေန၊ ကာဠကသည်။ ဒုဗ္ဗိနိစ္ဆိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆုံးဖြတ်
အပ်သော။ အဉ္စ၊ တရားကို။ ဝိနိစ္ဆိနိ၊ ဆုံးဖြတ်ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်သည်
ရှိသော်။ “ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တုမှေဝ၊ သင်တို့သည်သာလျှင်။
အဉ္စ၊ တရားကို။ ဝိနိစ္ဆိနထ၊ ဆုံးဖြတ်ကုန်လော့။ မယံ၊ ငါ၏။ ကဏ္ဏသုခဉ္စ၊
နားချမ်းသာခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ။ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။
ဝုမ္မိစ၊ အစီးအပွား တိုးပွားခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ”။ ဣတိ၊ သို့။
ဝတွာ၊ ဆို၍။ အနိစ္စန္တမ္ပိ၊ အလိုမရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။
သတ္တာနုဒ္ဒယာယ၊ သတ္တဝါတို့အား အစဉ်သနားသဖြင့်။ ဝိနိစ္စယေ၊ တရား
ဆုံးဖြတ်သော အရာ၌။ နိဿိဒထ၊ ထိုင်နေကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ယာစိတွာ၊
တောင်းပန်၍။ သမ္ပဋိတ္တ ပေသိ၊ ဝန်ခံစေ(၏)ပြီ။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။
ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဝိနိစ္စယေ၊ တရားဆုံးဖြတ်သော အရာ၌။ နိဿိဒတိ၊ ထိုင်နေ
၏။ သာမိကေယေဝ၊ ဥစ္စာရှင်ဖြစ်သော သူတို့ကိုသာလျှင်။ သာမိကေ၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို။
ကရောတိ၊ ပြု၏။

ကာဠကော၊ ကာဠကသည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ လဉ္စ၊ တံဗိုးကို။ အလဘန္တော၊ မရလတ်သော်။ လာဘတော၊ လာဘ်မှ။ ပရိဟာယိတွာ၊ ယုတ်လျော့၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ အာယာတံ၊ ရန်ငြိုးကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဓမ္မဓဇပဏ္ဍိတော၊ ဓမ္မဓဇပညာရှိ သုခမိန်သည်။ တဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ပတ္ထေတိ၊ တောင့်တနေ၏။” ကုတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ အန္တရေ၊ စိတ်၌။ ပရိဘိန္ဒ၊ အချစ်ဖျက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အသဒ္ဒဟန္တော၊ မယုံကြည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ- သည်ပုံသည်နည်း။ မာ အဝစ၊ မဆိုပါလင့်”။ ကုတိ၊ သို့။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တေန၊ ထိုကာဠကသည်။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ တုမ္ပေ၊ တို့သည်။ သစေ န သဒ္ဒဟထ၊ အကယ်၍ ယုံကြည်တော်မူကုန်အံ့။ တဿ၊ ထိုဓမ္မဓဇ၏။ အာဂမနကာလေ၊ လာသော ကာလ၌။ ဝါတပါနေန၊ လေသွန်တံခါးပေါက်ဖြင့်။ ဩလောကေထ၊ ကြည့်တော်မူကုန်လော့။ အထ၊ ထိုသို့ ကြည့်တော်မူလတ်သည်ရှိသော်။ အနေန၊ ဤဓမ္မဓဇသည်။ သကလနဂရဿ၊ မြို့အလုံးကို။ ဝါ- တစ်မြို့လုံးကို။ အတ္တနော၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ကတဘာဝံ၊ ရောက်စေသည်ကို ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပဿိဿထ၊ မြင်တော်မူကုန်လတ်”။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဓမ္မဓဇ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အဉ္စကာရကပရိသံ၊ တရားတွေ့သော ပရိသတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဧတဿေဝ၊ ဤဓမ္မဓဇ၏သာလျှင်။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တည်း”။ ကုတိ၊ သို့။ သညာယ၊ အမှတ်ဖြင့်။ ဝါ- သတ်မှတ်သဖြင့်။ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ အချစ်ပျက်၍။ “သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီး။ မယံ၊ တို့သည်။ ကိံ ကရောမ၊ အသို့ပြုကုန်ရအံ့နည်း”။ ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီး။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဧတံ၊ ထိုဓမ္မဓဇကို။ မာရေတုံ၊ သတ်အံ့သောငှါ။ ဝါ- သတ်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္ထေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဩဠာရိကဒေါသံ၊ ရုန့်ရင်းသော အပြစ်ကို။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်ဘဲ။ ဝါ- မမြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ မာရေဿာမ၊ သတ်ကုန်အံ့နည်း။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ဥပါယော၊ ဥပါယ်တံမျှည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကုတိ၊ သို့။ ဝုတ္ထေ၊ လျှောက်သည်ရှိသည်။ ကတရူပါယော၊ ကတရူပါယော၊ အဘယ်မည်သော ဥပါယ်တံမျှည်နည်း။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ အဿ၊ ထိုဓမ္မဓဇအား။ အသယံ၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ

မစွမ်းနိုင်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသို့။ အာရောပေတွာ၊ ထင်၍။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့ သောငှါ။ အသက္ကောန္တံ၊ မစွမ်းနိုင်သော။ တံ၊ ထိုဓမ္မဇနကို။ ဒေါသေန၊ ထိုအပြစ်ဖြင့်။ မာရေဿာမ၊ သတ်ကြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည် ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုဓမ္မဇ၏။ အသယုကမ္မံ ပန၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော အမှုသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ ဥယျာနံ နာမ၊ ဥယျာဉ်မည်သည်ကား။ သာရဘူမိယံ၊ ကောင်းမြတ်သော မြေ၌။ ရောပိတံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဋိဇ္ဈိယမာနံ၊ ပြုပြင်အပ်သည် ရှိသော်။ တီဟိ သံဝစ္ဆရေဟိ၊ သုံးနှစ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ စတူဟိ သံဝစ္ဆရေဟိ၊ လေးနှစ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဖလံ၊ အသီးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တုမေ၊ အရှင်မင်းမြတ် တို့သည်။ တံ၊ ထိုဓမ္မဇကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “သွေ၊ နက်ဖြန်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်(၌)ကို။ ကိဋ္ဌိဿာမ၊ ကစားကုန်အံ့။ မေ၊ ငါ့အဖို့။ ဝါ- ငါ့အတွက်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်းလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေထ၊ ဆိုတော်မူကုန်လော။ သော၊ ထိုဓမ္မဇသည်။ မာပေတုံ၊ ဖန်ဆင်းအံ့သောငှါ။ န သက္ခိဿတိ၊ မစွမ်းနိုင် လတုံ။ အထ၊ ထိုသို့မစွမ်းနိုင်သည်ရှိသော်။ နံ၊ ထိုဓမ္မဇကို။ တသ္မိံ ဒေါသေ၊ ထိုအပြစ် ၌။ မာရေဿာမ၊ သတ်စေကြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်လေ၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ သုခမိန်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ပုရာဏဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်ဟောင်း၌။ ကိဋ္ဌိမ္မ၊ ကစားရ သည်ကား။ စိရံ၊ ကြာမြင့်လှပြီ။ တစ်နည်း- စိရံ၊ ကြာမြင့်မှ။ ကိဋ္ဌိမ္မ၊ ကစားရကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ နဝဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်သစ်၌။ ကိဋ္ဌိတုကာမာ၊ ကစားလို ကုန်သည်။ အမ္မ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ကိဋ္ဌိဿာမ၊ ကစားကုန်အံ့။ နော၊ ငါတို့ဖို့။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်းလော့”။ မာပေတုံ၊ ဖန်ဆင်းအံ့ သောငှါ။ သစေ န သက္ခိဿသိ၊ အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်။ တေ၊ သင်၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိနိုင်တော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “ကာဠကေန၊ ကာဠကသည်။ လဉ္စ၊ တံစိုးကို။ အလဘမာနေန၊ မရခြင်းကြောင့်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ပရိဘိန္နော၊ အချစ်ဖျက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ သက္ကောန္တော၊ စွမ်းနိုင်ပါမူကား။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရလတုံ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းသော ဘောဇဉ်

ကို။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စား၍။ စိန္တယမာနော၊ ကြံစည်လျက်။ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ နိပဇ္ဈိ၊ အိပ်၏။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ ဘဝနံ၊ နေရာသည်။ ဝါ- ဘုံဗိမာန်သည်။ ဥဏှာကာရံ၊ ပူသော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ(၏)ပြီ။ သက္ကော၊ သည်။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သိရိဂဗ္ဘံ၊ ကျက်သရေရှိသော တိုက်ခန်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ “ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိသူခမိန်။ ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလေ၏။ တံ၊ သင်သည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်ကား။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သက္က၊ သိကြားမင်း။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်းလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုမင်းစေခိုင်းချက်ကို။ ကိံ ကတွာ၊ အသို့ပြု၍။ မာပေမိ၊ ဖန်ဆင်းရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့တွေး၍။ စိန္တေမိ၊ ကြံနေပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သည် ရှိသော်။ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိသူခမိန်။ မာ စိန္တယိ၊ ကြံမနေနှင့်တော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ နန္ဒနဝနစိတ္တ လတာဝနသဒိသံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ် စိတ္တလတာ ဥယျာဉ်နှင့်တူသော။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ မာပေဿာမိ၊ ဖန်ဆင်းစေအံ့။ ကတရသ္မိ ဌာနေ၊ အဘယ်အရပ်၌။ မာပေမိ၊ ဖန်ဆင်းရအံ့ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သက္က၊ သိကြားမင်း။ အသုကဌာနေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌။ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်း လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သက္ကော၊ သည်။ မာပေတွာ၊ ၍။ ဒေဝပုရမေဝ၊ နတ်ပြည်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ ပြန်သွားလေ၏။

ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ၌။ ဗောဓိသက္ကော၊ သည်။ ဥယျာနံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်းအား။ “တေ၊ သင်မင်းအား။ မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သည်။ တစ်နည်း- မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ တေ၊ သင်မင်းကြီး(အား)၏။ ဥယျာနံ၊ သည်။ နိဌိတံ၊ ပြီးပြီ။ ကီဠသု၊ ကစားတော်မူပါ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာရောစေသိ၊ နားတော်လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အဌာရသဟတ္ထေန၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်တောင်ရှိသော။ မနောသိလာဝဇ္ဇေန္တေန၊ ဆေးဒန်းမြင်းသီလာအဆင်းနှင့်တူသော။ ပါကာရေန၊ တံတိုင်းဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ခြံရံအပ်သော။ ဒွါရဋ္ဌာလကသမ္ပန္နံ၊ တံခါးပစ္စင်နှင့်

ပြည့်စုံသော။ ပုပ္ဖဖလဘာရဘရိတနာနာရက္ခပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပွင့်အသီးတို့ဖြင့်
 ပြည့်သော အထူးထူးသော သစ်ပင်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဥယျာနံ၊
 ဥယျာဉ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကာဠကံ၊ ကာဠကကို။ “ကာဠက၊ ကာဠက။ ပဏ္ဍိတေန၊
 ပညာရှိသုခမိန် သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်လေပြီ။
 ဣဒါနိ၊ ဌှံ။ မယံ၊ တို့သည်။ ကိံ ကရောမ၊ အသို့ပြုကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊
 မေးပြီ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဧကရတ္တေန၊ တစ်ညဉ့်ချင်းဖြင့်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။
 မာပေတုံ၊ ဖန်ဆင်းအံ့သောငှါ။ သက္ကောန္တော၊ စွမ်းနိုင်သောသူသည်။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်
 ကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူအံ့သောငှါ။ ကိံ၊ အဘယ်မှာ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်ရုံအံ့နည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ကာဠကက ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဣဒါနိ၊ ဤယခု
 အခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ကိံ ကရောမ၊ အသို့ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
 ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ နံ၊ ထိုပညာရှိ သုခမိန်ကို။ အပရမ္ပိ၊ တစ်ပါးလည်း
 ဖြစ်သော။ အသယုကမ္ပံ၊ မဆောင်ရွက်စွမ်းနိုင်သော အမှုကို။ ကာရေမ၊ ပြုစေ
 ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ကိံ ကမ္ပံ နာမ၊ အဘယ်မည်သော အမှု
 မည်သည်ကို။ ကာရေမ၊ ပြုစေကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်။ သတ္တရတနမယံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော။ ပေါက္ခရဏိ၊ လေးထောင့်
 ရေကန်ကို။ မာပေမ၊ ဖန်ဆင်းစေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ရာဇာ၊
 မင်းသည်။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ” ဟူ၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။
 “အာစရိယ၊ ဆရာ။ တေ၊ တယာ၊ သင်သည်။ ဥယျာနံ၊ ကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။
 မာပိတံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်လေပြီ။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဝါ- အဖို့တစ်ပါးကား။ ဧတဿ၊
 ထိုဥယျာဉ်အား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျှောက်ပတ်သော။ သတ္တရတနမယံ၊ ရတနာ
 ခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော။ ပေါက္ခရဏိ၊ လေးထောင့်ရေကန်ကို။ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်းလေ
 ဦးလော့။ တံ၊ သင်သည်။ မာပေတုံ၊ ဖန်ဆင်း အံ့သောငှါ။ သစေ န သက္ခိဿသိ၊
 အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ တေ၊ သင်၏။ ဇီဝိတံ၊ ရှိဆဲ
 အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိရလတုံ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။
 “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သာဓူ၊ ကောင်းပြီ။ သက္ကောန္တော၊ စွမ်းနိုင်ပါ မူကား။ အဟံ၊
 သည်။ မာပေဿာမိ၊ ဖန်ဆင်းပါဦးအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်ကို။
 မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ မာပိတေ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သည်ရှိသော်။ သောဘဂ္ဂပ္ပတ္တံ၊

တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ သတတိတ္ထံ ဆိပ်ကမ်းတစ်ရာရှိသော။ သဟဿဝင်္ကံ အကောက်တစ်ထောင် ရှိသော။ ပဉ္စဝဏ္ဏပဒုမသဉ္ဇန္တံ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသော ပဒုမာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။ နန္ဒနပေါက္ခရဏိသဒိသံ၊ နန္ဒာရေကန်နှင့်တူသော။ ပေါက္ခရဏိ၊ ကို။ မာပေသိ၊ ပြီ။

ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ၌။ ဝါ- တစ်ဖန်မိုးသောက် နှစ်ရက်မြောက်နေ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တမ္ပိ၊ ထိုရေကန်ကိုလည်း။ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ရညော၊ မင်းအား။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်ကို။ မာပိတာ၊ ဖန်ဆင်းအပ်ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ တမ္ပိ၊ ထိုရေကန်ကို လည်း။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ကာဠုက၊ ကာဠုက။ ဣဒါနိ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ကိံ ကရောမ၊ အသို့ပြုကုန်အံ့နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ကာဠုကံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဥယျာနဿ၊ အား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျှောက်ပတ်သော။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ မာပေတုံ၊ ဖန်ဆင်း စိမ့်သောငှါ။ အာဏာပေဟိ၊ စေလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ၍။ “ဣဒါနိ၊ ၌။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဣမဿ ဥယျာနဿ စေဝ၊ ဤဥယျာဉ်အားလည်း ကောင်း။ ဣမာယ ပေါက္ခရဏိယာ စ၊ ဤရေကန်အားလည်းကောင်း။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျှောက်ပတ်သော။ သဗ္ဗဒန္တမယံ၊ အလုံးစုံ ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသော။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်းဦးလော့။ တုံ၊ သင်သည်။ နော စေ မာပေဿသိ၊ အကယ်၍ မဖန်ဆင်းနိုင်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ ဇီဝိတံ၊ ယခုရှင်ဆဲအသက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိရလတံ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ သတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဂေဟမ္ပိ၊ အိမ်ကိုလည်း။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း (၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပုနဒိဝသေန၊ နက်ဖြန်နေ၌။ တမ္ပိ၊ ထိုအိမ်ကိုလည်း။ ပစ္စက္ခံကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်(၏)ပြီ။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ တံ ဂေဟံ၊ ထိုအိမ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဣဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ကိံ ကရောမ၊ အသို့ပြုကုန်အံ့နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ကာဠုကံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး (၏)ပြီ။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဂေဟဿ၊ အိမ်အား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျှောက်ပတ် သော။ မဏိ၊ ပတ္တမြားကို။ မာပေတုံ၊ ဖန်ဆင်းစိမ့်သောငှါ။ အာဏာပေဟိ၊ စေလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ “ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိသူခမိန်။ ဣမဿ ဒန္တမယဂေဟဿ၊

ဤဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသော အိမ်အား။ အနုစ္စဝိကံ၊ လျှောက်ပတ် သော။ မဏိ၊
ပတ္တမြားကို။ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်းလော့။ မဏိအာလောကေန၊ ပတ္တမြားရောင်ဖြင့်။
ဝိစရိဿာမ၊ လှည့်လည်သွားကုန်အံ့။ မာပေတုံ၊ ဖန်ဆင်းအံ့သောငှါ။ တံ၊ သည်။
သစေ န သက္ကောသိ၊ အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ ဇီဝိတံ၊ ရှင်ဆဲ
အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ သက္ကော၊ သည်။ မဏိမ္ပိ၊ ပတ္တမြား
ကိုလည်း။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း(၏)ပြီ။

ဗောဓိသက္ကော၊ သည်။ ပုန ဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ၌။ တံ၊ ထိုပတ္တမြားကို။ ပစ္စက္ခံ
ကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်(၏)ပြီ။
ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တမ္ပိ၊ ထိုပတ္တမြားကိုလည်း။ ဒိသွာ၊ ၍။ “ဣဒါနိ၊ ၌။ မယံ၊
တို့သည်။ ကိံ ကရိဿာမ၊ အသို့ပြုကုန်အံ့နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ကာဠကံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊
၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဓမ္မဓဇဗြာဟ္မဏဿ၊ ဓမ္မဓဇပုဏ္ဏားအား။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတ-
ဒါယိကာ၊ အလိုရှိတိုင်းပေးတတ်သော။ ဝါ- အလိုရှိအပ်ရာ အလိုရှိအပ်ရာ အခါ၌
ပေးတတ်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ အတ္ထိ၊ မညေ၊ ရှိလေယောင်တကား။ ဣဒါနိ၊
၌။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ဒေဝတာပိ၊ နတ်သည်လည်း။ ဝါ- နတ်တောင်မှလည်း။
မာပေတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ အာဏာပေဟိ၊ စေလော့။
စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ မနုဿံ နာမ၊ လူမည် သည်ကို။
ဒေဝတာပိ၊ နတ်သည်လည်း။ မာပေတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တသွာ၊
ထို့ကြောင့်။ “စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဥယျာနပါလံ၊
ဥယျာဉ် စောင့်ကို။ မေ၊ ငါ့အဖို့။ ဝါ- အတွက်။ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်းလော့။ ဣတိ၊
သို့။ တံ၊ ဓမ္မဓဇ ဘုရားလောင်းကို။ ဝဒါဟိ၊ ဆိုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ “အာစရိယ၊
ဆရာ။ တယာ၊ သင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့ကို။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကိုလည်းကောင်း။
ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်ကိုလည်းကောင်း။ ဒန္တမယပါသာဒေါ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသော
ပြာသာဒ်ကိုလည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုပြာသာဒ်၏။ အာလောကကရဏတ္ထာယ၊
အလင်းကိုပြုအံ့သောငှါ။ မဏိရတနဉ္စ၊ ပတ္တမြားရတနာကိုလည်းကောင်း။ မာပိတံ၊
ဖန်ဆင်းအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ မေ၊ ငါ့အဖို့။ ဥယျာနရက္ခကံ၊ ဥယျာဉ်ကို စောင့်တတ်
သော။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဥယျာနပါလံ၊

ဥယျာဉ်စောင့်ကို။ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်းလော့။ တုံ၊ သည်။ နော စေ မာပေဿတိ၊ အကယ်၍ မဖန်ဆင်းနိုင်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိရလတုံ”ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “ဟောတု၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်စေရ မူကား။ လဘမာနော၊ ရသည်ရှိသော်။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရလတုံ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဂေဟံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းသော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စားပြီး၍။ နိပန္နော၊ အိပ်သည်ရှိသော်။ ပစ္စုသကာလေ၊ မိုးသောက်သော ကာလ၌။ ပဗုဇ္ဈိတွာ၊ နိုး၍။ သယန ပိဋေ၊ အိပ်ရာအပြင်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ “သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ မာပေတု၊ ဖန်ဆင်း အံ့သောငှါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်းလေပြီ။ စတုရင်္ဂ- သမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဥယျာနပါလံ ပန၊ ဥယျာဉ်စောင့်ကို တမူကား။ မာပေတု၊ ဖန်ဆင်းအံ့သောငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖန်ဆင်းခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်။ သန္တေ၊ ဖြစ်လသော်။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါး တို့၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ မရဏတော၊ သေရသည်ထက်။ အရညေ၊ တော၌။ အနာထ- မရဏမေဝ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ သေရခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝရတရံ၊ ကောင်း မြတ်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ(၏)ပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား။ အနာရောစေတွာ၊ မပြောကြားမှု၍။ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှ။ ဩတရိတွာ၊ သက်၍။ အဂ္ဂဒ္ဒါရေနေဝ၊ မြတ်သော တံခါးဖြင့် သာလျှင်။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အညတရသ္မိံ၊ တစ်ခု သော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ သတံ သပ္ပရိသာနံ၊ သူတော် ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မံ၊ လောကဓံ တရားရှစ်ပါးတို့ နှိပ်စက်လသော် မတုန်မလှုပ်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော သဘောကို။ အာဝဇ္ဇမာနော၊ ဆင်ခြင်လျက်။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ လေ(၏)ပြီ။

သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဝနစရကော ဝိယ၊ တောသွားမှုဆိုးကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ “ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တုံ၊ သင်သည်။ သုခုမာလော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော သဘောရှိ၏။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗဒုက္ခရူပေါ ဝိယ၊ အလွန်ဆင်းရဲသော သဘောရှိသကဲ့သို့။ ဝါ- မမြင်အပ်ဖူးသော အလွန်ဆင်းရဲသော သဘောရှိသကဲ့သို့။ ဣမံ အရညံ၊ ဤတောအုပ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ကိံ ကရောန္တော၊ အဘယ်ကို

ပြုလျက်။ နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကုတိ၊ သို့။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။ “သုခံ ဇီဝိတရူပေါသိ။ပ။ ဈာယသိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၃၉။ “သုခံ ဇီဝိတရူပေါသိ၊ ရဋ္ဌာ ဝိဝနမာဂတော။

သော ဧကကော ရုက္ခမူလေ၊ ကပဏော ဝိယ ဈာယသိ”တိ။

ဂါထာအနက် ပြာဟုဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တံ၊ သင်သည်။ သုခံ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဇီဝိတရူပေါ၊ အသက်ရှည်သော သဘောရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သော တံ၊ ထိုသင်သည်။ ရဋ္ဌာ၊ ပြည့်သောလူရှိရာ မြို့ရွာအရပ်မှ။ ဝိဝနံ နိရုဒ္ဓကဋ္ဌာနံ အရည်၊ ရေမရှိသော တောကြီးအရပ်သို့။ အာဂတော၊ ဝင်လတ်၍။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ကပဏော ဝိယ၊ အထီးကျန်သောသူကဲ့သို့။ ဧကကော၊ တစ်ယောက် အထီးတည်း။ နိဿိန္ဒော၊ နေလျက်။ ဈာယတိ၊ ကြံ့မိုင်၏။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်မည်သော အမှုကိုလျှင်။ စိန္တေသိ၊ ကြံဘိသနည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သုခံ ဇီဝိတရူပေါသိတိ၊ သုခံ ဇီဝိတရူပေါသိ ဟူသည် ကား။ တံ၊ သင်သည်။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဇီဝိတသဒိသော၊ အသက်ရှည် သည်နှင့်တူသည်။ သုခေဓိတော၊ ချမ်းသာစွာ ကြီးပွားစေအပ်သည်။ သုခပရိဟတော ဝိယ၊ ချမ်းသာစွာအထိန်း တို့သည် ခါးထစ်ရင်ခွင်ပိုက်ပွေ့တင်လျက် ဆောင်ရွက်အပ်သည်ဖြစ်သကဲ့သို့။ ရဋ္ဌာတိ၊ ရဋ္ဌာဟူသည်ကား။ အာကိဏ္ဏ- မနုဿဋ္ဌာနာ၊ ပြည့်သော လူရှိရာ မြို့ရွာအရပ်မှ။ ဝိဝန မာဂတောတိ၊ ဝိဝနမာဂတောဟူသည်ကား။ နိရုဒ္ဓကဋ္ဌာနံ၊ ရေမရှိသော အရပ်ဖြစ်သော။ အရည်၊ တောကြီးသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်လတ်၍။ ဝါ- ဝင်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ရုက္ခမူလေတိ၊ ရုက္ခမူလေဟူသည်ကား။ ရုက္ခသမိပေ၊ သစ်ပင်၏အနီး၌။ ကပဏော ဝိယ ဈာယသိတိ၊ ကပဏော ဝိယ ဈာယသိဟူသည်ကား။ ကပဏော ဝိယ၊ အထီးကျန်သော သူကဲ့သို့။ ဧကကော၊ တစ်ယောက်အထီးတည်း။ နိဿိန္ဒော၊ နေလျက်။ ဈာယသိ၊ ကြံ့မိုင်၏။ ပဇ္ဇာယသိ၊ ကြံ့မိုင်၏။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်မည်သော။ ဧတံ၊ ထိုအမှုကို။ စိန္တေသိ၊ ကြံနေဘိသနည်း။ ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆံ၊ ပြီ။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “သုခံ ဇီဝိတရူပေါသ္မိ
 ။ပ။ အနုဿရန္တိ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။
 ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၄၀။ “သုခံ ဇီဝိတရူပေါသ္မိ၊
 ရဋ္ဌာ ဝိဝနမာဂတော။
 သော ဧကကော ရုက္ခမူလေ။
 ကပဏော ဝိယ ဈာယာမိ။
 သတံ ဓမ္မံ အနုဿရန္တိ။

ဂါထာအနက် သမ္မ၊ အဆွေ။ ဧတံ၊ ဤဆိုသော စကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အဟံ၊
 ငါသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝါ- သုခံ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဇီဝိတရူပေါ၊
 အသက် ရှည်သော သဘောရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ သောဟံ၊
 ထိုငါသည်။ ရဋ္ဌာ၊ ပြည့်သောလူရှိရာ မြို့ရွာအရပ်မှ။ ဝိဝနံ နိရုဒ္ဓကဋ္ဌာနံ အရည်၊
 ရေမရှိသော တောကြီးအရပ်သို့။ အာဂတော၊ ဝင်လတ်၍။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။
 ကပဏော ဝိယ၊ အထီးကျန်သောသူကဲ့သို့။ ဧကကော၊ တစ်ယောက်အထီးတည်း။
 နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ဈာယာမိ၊ ကြံ့မြိုင်၏။ သတံ၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကဟု
 ဆိုအပ်သော သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မံ၊ လာဘာ လာဘစသော လောကဓံတရား
 ရှစ်ပါးသည် နှိပ်စက်သော်လည်း မတုန်မလှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တရားသဘော
 ကို။ အနုဿရံ အနုဿရန္တော၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့လျက်။ နိသိန္နော၊
 နေသည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သတံ ဓမ္မံ အနုဿရန္တိ၊ သတံ ဓမ္မံ အနုဿရံ
 ဟူသည်ကား။ သမ္မ၊ အဆွေ။ ဧတံ၊ ဤသင်ဆိုသောစကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်လှပေ၏။
 အဟံ၊ ငါသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝါ- သုခံ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဇီဝိတရူပေါ၊
 အသက်ရှည်သော သဘောရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ရဋ္ဌာ စ၊ ပြည့်သော လူရှိရာ
 မြို့ရွာအရပ်မှလည်း။ ဝိဝနံ နိရုဒ္ဓကဋ္ဌာနံ အရည်၊ ရေမရှိသော တောကြီးအရပ်သို့။
 အာဂတော၊ ဝင်ခဲ့၏။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဧကကော၊ တစ်ယောက်အထီးတည်း
 သာလျှင်။ ဣမသ္မိ ရုက္ခမူလေ၊ ဤသစ်ပင်ရင်း၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ နေထိုင်၍။ ကပဏော
 ဝိယ၊ အထီးကျန်သောသူကဲ့သို့။ ဈာယာမိ၊ ကြံ့မြိုင်ခဲ့၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ “ကိ”

နာမေတံ စိန္တေသီ”တိ။ “ကိံ နာမေတံ စိန္တေသီ”ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ တွံ၊ သင်သည်။ ဝဒေသီ၊ ဆို၏။ တွံ၊ သင်သည်။ စိန္တေသီ၊ ကြံ၏။ (ဧတံ အနက်မရှိ) ဧကံ၊ ဤသင်ကြံသော အကြံသည်။ ကိံ နာမ၊ ဘယ်အကြံနည်း။ (ဤကား ဧတံ အနက်ရှိ၏) တံ၊ ထိုစကားကို။ တေ၊ သင့်အား။ “သတံ ဓမ္မ”န္တိ၊ “သတံ ဓမ္မ”ဟူ၍။ တေ၊ သင့်အား။ ပဝေဒေဟိ၊ ကြားသိစေအံ့။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတံ သပ္ပရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဝါ- ဘုရားစင်္ကြောင်း သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မ၊ လောကဓံတရားသော လောကဓံတရားရှစ်ပါးကြောင့်လည်း မတုန်လှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တရားသဘောကို။ အနုဿရန္တော၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့လျက်။ ဣမ၊ ဤသစ်ပင်ရင်း၌။ နိဿိန္တော၊ နေခဲ့၏။ သတံ ဓမ္မန္တိ၊ သတံ ဓမ္မဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ သာဝကာနံ၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဘုရားသာဝကဖြစ်ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိ ကုန်သော။ သတံ သပ္ပရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မ၊ လောကဓံတရားကို။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ လာဘော၊ လာဘ်ရခြင်းလည်းကောင်း။ အလာဘော၊ လာဘ်မရခြင်းလည်းကောင်း။ ယသော၊ အခြံအရံအကျော်အစောလည်းကောင်း။ အယသော၊ အခြံအရံ အကျော်အစောမဲ့ခြင်းလည်းကောင်း။ နိန္ဒာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းလည်းကောင်း။ ပသံသာ၊ ချီးမွမ်းခြင်းလည်းကောင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းလည်းကောင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌဝိဓော၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော။ အယံ လောကဓမ္မော၊ ဤလောကဓံတရားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တစ်နည်း- အယံ လောကဓမ္မော၊ ဤလောကဓံသည်။ အဋ္ဌဝိဓော၊ ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဣမိနာ၊ ဤလောကဓံရှစ်ပါးဖြင့်။ ဝါ- သည်။ အဗ္ဘာဟတာ၊ အလွန်အနှိပ်အစက် ခံရကုန်သော။ ဝါ- အလွန်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ န ကမ္မန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။ န ပဝေဓေန္တိ၊ မလှုပ်ရှားကုန်။ ဝါ- တုန်တုန်ခိုက်မဖြစ်ကုန်။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ အကမ္မန- သင်္ခါတော၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ သတံ သပ္ပရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ အယံ ဤဒိသော၊ ဤကဲ့သို့ ရှုအပ်သော။ ဓမ္မော၊ လောကဓံတရားသဘောတည်း။ ဣမံ၊ ဤလောကဓံတရားသဘောကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အနုဿရန္တော၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့လျက်။ ဝါ- အောက်မေ့သော။ အဟံ၊ သည်။ နိဿိန္တော၊ ထိုင်နေသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသူတော်ကောင်းတို့၏ သဘောကို ဆင်ခြင်
 ခြင်းသည် ဖြစ်လတ်သော်။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမသ္မိ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ကသ္မာ၊
 အဘယ့်ကြောင့်။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
 ဆို၏။ သမ္မ၊ အဆွေ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့်
 ပြည့်စုံသော။ ဥယျာနပါလံ၊ ဥယျာဉ်စောင့်ကို။ အာဟရာပေတိ၊ ဆောင်စေ၏။
 တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအံ့သောငှါ။ အဟံ၊
 ငါသည်။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပေ။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပရဿ၊ သူတစ်ပါး၏။
 ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ မရဏေန၊ သေခြင်းဖြင့်။ ဝါ- သေသဖြင့်။ ကိ၊ အဘယ်ပြု
 အံ့နည်း။ ဝါ- ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။
 အနာထမရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော သေခြင်းဖြင့် သေခြင်းကို။ မရိဿာမိ၊ သေရ
 တော့အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဣဓ၊ ဤလူသူမနီး တောမြိုင်ကြီးထဲ၌။
 ဝါ- သို့။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ နိသိန္နော၊ နေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဘုရားလောင်းက
 ဆို၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါကား။ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့သေဌ်နင်း
 သိကြားမင်းတည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင့်ဘို့။ ဝါ- သင့်အတွက်။
 ဥယျာနာဒိနိ၊ ဥယျာဉ်အစရှိသည်တို့ကို။ မာပိတာနိ၊ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်ပြီ။ စတုရင်-
 သမန္နာဂတံ၊ လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဥယျာနပါလံ၊ ဥယျာဉ် စောင့်ကို။
 မာပေတံ၊ ဖန်ဆင်းအံ့သောငှါ။ န သက္ကော၊ မတတ်ကောင်း။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။
 ရညော၊ မင်း၏။ သီသပ္ပသာဓနကပ္ပကော၊ ဦးခေါင်းကို တန်ဆာဆင်တတ်သော
 ဆေတ္တာ သည်သည်။ ဆတ္တပါဏိနာမ၊ ဆတ္တပါဏိမည်၏။ သော၊ ထိုဆတ္တပါဏိ
 သည်။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတော၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံ၏။ စတုရ်သမန္နာဂတေန၊
 အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဥယျာနပါလေန၊ ဥယျာဉ်စောင့်ဖြင့်။ အတ္ထေ၊
 အလိုရှိသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဧတံ ကပ္ပကံ၊ ထိုဆတ္တာသည်ကို။ ဥယျာနပါလံ၊
 ဥယျာဉ်စောင့်ကို။ ကာတံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလေလော့။ ဣတိ၊ သို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ သို့။ သက္ကော၊ သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ ဩဝါဒံ၊ ကို။
 ဒတွာ၊ ၍။ “မာဘာယိ”တိ၊ “မကြောက်လင့်”ဟု။ သမဿာပေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။
 အတ္တနော၊ ၏။ ဒေဝပုရမေဝ၊ နတ်ပြည်သို့လျှင်။ ဂတော၊ သွားလေ၏။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘုတ္တပါတရာသော၊ နံနက်စာစားပြီးသော်။ ရာဇဒွါရံ၊ မင်းအိမ်တံခါးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဆတ္တပါဏိမ္မိ၊ ဆတ္တပါဏိ ကိုလည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမင်းအိမ်တံခါး၌လျှင်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ “သမ္ပ ဆတ္တပါဏိ၊ အဆွေဆတ္တပါဏိ။ တံ၊ သင်သည်။ စတုရင်္ဂသမန္ဓာဂတော၊ လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “မယျံ၊ ငါ၏။ စတုရင်္ဂသမန္ဓာဂတဘာဝံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို။ တေ၊ သင့်အား။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အာစိက္ခိ၊ ပြောကြားသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ် မင်းသည်။ အာစိက္ခိ၊ ပြောကြားပေ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ “ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာစိက္ခိ၊ ကြားသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးသည် ရှိသော်။ “ဣမိနာ နာမ ကာရဏေန၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်။ အာစိက္ခိ၊ ကြားပေ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြား(၏)ပြီ။ သော၊ ထို ဆတ္တပါဏိသည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ စတုရင်္ဂသမန္ဓာဂတော၊ လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အာမ၊ ဟုတ်မှန်ပေ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဆတ္တပါဏိကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍ သာလျှင်။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံ သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ အယံ ဆတ္တပါဏိ၊ ဤဆတ္တပါဏိသည်။ စတုရင်္ဂသမန္ဓာဂတော၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ စတုရင်္ဂသမန္ဓာ ဂတေန၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဥယျာနပါလေန၊ ဥယျာဉ်စောင့်ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ အလို ရှိသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣမံ၊ ဤဆတ္တပါဏိကို။ ဥယျာနပါလံ၊ ဥယျာဉ်စောင့်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဆတ္တပါဏိကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “အရေ၊ အချင်း။ တံ၊ သင်သည်။ စတုရင်္ဂသမန္ဓာဂတော၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏)ပြီ။ မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ အာမ၊ အိမ်း ဟုတ်ပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ကတမေဟိ၊ အဘယ် မျှကုန်သော။ စတုရင်္ဂဟိ၊ လေးပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။

ဂါထာ “အနုဿယကော အဟံ ဒေဝ၊ အမဇ္ဇပါယကော အဟံ။
နိဿယဟကော အဟံ ဒေဝ၊ အက္ကောဓနံ အဓိဋ္ဌိတော”တိ။

ဂါထာအနက် ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အနုဿယကော၊ ငြူစူခြင်း
မရှိ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အမဇ္ဇပါယကော၊ ယစ်မျိုးကိုလည်း
မသောက်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိဿေဟကော၊ နမူးနထူး
အလွန်အကျူး ချစ်ခြင်းလည်း မရှိ။ အက္ကောဓနံ၊ အမျက်မထွက်သော အကျင့်ကို
လည်း။ အဓိဌိတော၊ ဆောက်တည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတော၊
အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။
ဥဿယာ နာမ၊ ငြူစူခြင်းမည်သည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မဇ္ဇံ၊ သေကို။
န ပိဝိတပုဗ္ဗံ၊ မသောက်အပ်စဖူး။ ပရေသု၊ သူတစ်ပါးတို့၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
သေဟောဝါ၊ ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကောဓောဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ န ဘူတပုဗ္ဗော၊ မဖြစ်စဖူး။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊
ဤအင်္ဂါတို့နှင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဆတ္တပါဏ်ကို။ ရာဇ၊ မင်းသည်။ ဘော ဆတ္တပါဏိ၊
အိုဆတ္တပါဏိ။ “အဟံ၊ ငါသည်။ အနုဿယကော၊ ငြူစူခြင်းမရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။
အာမ၊ အိမ်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ အနုဿယကော၊ ငြူစူခြင်းမရှိသည်။ အမှိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တံ၊ သင်သည်။ ကိ အာရမ္မဏံ၊ အဘယ်အာရုံကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အနုဿယကော၊ ငြူစူခြင်း မရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ အသိ၊
ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ သုဏာဟိ၊ နာတော်
မူလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ လျှောက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အနုဿယကကာရဏံ၊
ငြူစူခြင်းမရှိသော အကြောင်းကို။ ကထေန္တော၊ ဆိုလိုရကား။ “ဣတ္ထိယာ။ပ။
အနုဿယကော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ရွတ်၏။

ဂါထာ “ဣတ္ထိယာ ကာရဏာ ရာဇ၊
ဗန္ဓာပေသိ ပုရောဟိတံ။
သော မံ အတ္ထေ နိဝေဒေသိ၊
တသ္မာဟံ အနုဿယကော”တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမသ္မိယေဝ
ဗာရာဏသီနဂရေ၊ ဤဗာရာဏသီပြည်၌သာလျှင်။ တာဒိသောဝ၊
သင်မင်းမြတ်ကဲ့သို့ သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပုရောဟိတံ၊ ပညာရှိ
ပုရောဟိတ်ကို။ ဗန္ဓာပေသိ၊ နှောင်ဖွဲ့စေ၏။ သော၊ ထိုပုရောဟိတ်သည်။ မံ၊
အကျွန်ုပ်ကို။ အတ္ထေ၊ အကျိုးစီးပွားတို့ကို။ နိဝေဒေတိ၊ ညွှန်ကြားပေ၏။ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အနုဿယကော၊ ငြူစူခြင်း မရှိ။

တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်လတုံသော နည်းဖြင့်။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။
ဣမသ္မိယေဝ ဗာရာဏသီနဂရေ၊ ဤဗာရာဏသီပြည်၌သာလျှင်။ တာဒိသောဝ၊
သင်မင်းမြတ်ကဲ့သို့ သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပုရောဟိတံ၊
ပညာရှိပုရောဟိတ်ကို။ ဗန္ဓာပေသိ၊ နှောင်ဖွဲ့စေခဲ့ပြီ။

ဂါထာ “အဗဒ္ဓါ တတ္ထ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ယတ္ထ ဗာလာ ပဘာသရေ။
ဗဒ္ဓါပိ တတ္ထ မုစ္ဆန္တိ၊ ယတ္ထ ဓီရာ ပဘာသရေ။

ဂါထာအနက် ယတ္ထ၊ အကြင်အဓိကရုဏ်း အကြောင်းအရာ၌။ ဗာလာ၊ စရိုက်
မသိ အကြိုက်ကိုသာ ကြည့်တတ်ကြသော သူမိုက်တို့သည်။
ဘာသရေ၊ မထောက်မညာ အကြောင်းရှာ၍ ပြောဆိုတတ်ကြကုန်၏။ တတ္ထ၊
သူမိုက်တို့ မထောက်မညာ ပြောဆိုရာဖြစ်သော အဓိကရုဏ်းအကြောင်းအရာ၌။
အဗဒ္ဓါ၊ မနှောင်ဖွဲ့သင့်သော သူတို့ကို။ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ တစ်နည်း-
အဗဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အဓိကရုဏ်းအကြောင်းအရာ၌။
ဓီရာ၊ သည်းခံခြင်းတရား ရှေးရှုထား၍ သနားခဲ့ညာ သူတော်ကောင်းပညာရှိတို့သည်။
ဘာသရေ၊ ရှေးရှုထောက်ညာ ပြောဆိုကြကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဓိကရုဏ်း အကြောင်း
အရာ၌။ ဗဒ္ဓါပိ၊ နှောင်ဖွဲ့ထိုက်သူတို့သည်လည်း။ မုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်မြောက်ရကုန်၏။

ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ “အဗဒ္ဓါ တတ္ထ။ပ။ ပဘာသရေ”ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမသ္မိ
ဇာတကေ၊ ဤဗန္ဓနမောက္ခဇာတ်၌။ အာဂတနယေနေဝ၊ လာသောနည်းဖြင့်

သာလျှင်။ ဧကသ္မိံ ကာလေ၊ တစ်ပါးသော ကာလ၌။ အယံ ဆတ္တပါဏိ၊ ဤဆတ္တပါဏိသည်။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ စတုသဋ္ဌိယာ၊ ခြောက်ကျိပ်လေးယောက်ကုန်သော။ ပါဒမူလိကေဟိ၊ ခြေရင်း၌မြီကုန်သော အမတ်တို့နှင့်။ တစ်နည်း- ပါဒမူလိကေဟိ၊ ခြေရင်း၌မြီကုန်သော။ စတုသဋ္ဌိယာ၊ ခြောက်ကျိပ်လေးယောက်ကုန်သော အမတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သမ္ပဒုဿိတွာ၊ ချွတ်ယွင်းပြီး၍။ အတ္တနော၊ ၏။ မနောရထံ၊ နှလုံးအလိုကို။ အပူရေန္တံ၊ မပြည့်သော။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ နာသေတုကာမာယ၊ ဖျက်ဆီးလိုသော။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားသည်။ ပရိဘိန္ဒော၊ ချောပစ်၍။ ဝါ- ကုန်းချောသည်ဖြစ်၍။ ဗန္ဓာပေသိ၊ နှောင်ဖွဲ့ စေ(၏)ပြီ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ အာနီတော၊ ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရား၏။ ဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်ဖြစ်သော။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ (အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။) သယံ၊ မိမိသည်။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်ရှိသော်။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ဗန္ဓာပိတေ၊ နှောင်ဖွဲ့ စေအပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဒမူလိကေ၊ ခြေရင်း၌ မြဲစွဲကုန်သော။ တေ၊ ထိုအမတ်တို့ကို။ မောစေတွာ၊ လွတ်စေ၍။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဧတေသဉ္စ၊ ထိုခြောက်ကျိပ်လေးယောက်ကုန်သော အမတ်တို့၏လည်းကောင်း။ ဒေဝိယာ စ၊ မိဖုရား၏လည်းကောင်း။ အပရာဓံ၊ ပြစ်မှားမိသော အပြစ်ကို။ တုမေ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့သည်။ ခမထ၊ သည်းခံတော်မူကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ(၏)ပြီ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ “ဣတ္ထိယာ ကာရဏာ။ပ။ အနုဿယကော”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဂါထာ “ဣတ္ထိယာ ကာရဏာ ရာဇ၊ ဗန္ဓာပေသိ ပုရောဟိတံ။

သော မံ အတ္ထေ နိဝေဒေသိ၊ တဿာဟံ အနုဿယကော”တိ။

ဂါထာအနက် ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်း

ကြောင့်။ ပုရောဟိတံ၊ ပညာရှိပုရောဟိတ်ကို။ အဟံ၊

အကျွန်ုပ်သည်။ ဗန္ဓာပေသိ၊ နှောင်ဖွဲ့စေခဲ့ဖူးပြီ။ သော၊ ထိုပုရောဟိတ်ပညာရှိသည်။

မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အတ္ထေ၊ အကျိုး စီးပွားတို့ကို။ နိဝေဒေသိ၊ ဟောကြားခဲ့ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အနုဿယကော၊ မဋ္ဌူစူ မစောင်းမြောင်းတော့ပါ။

တဒါ ပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ခဲ့ပြီ။ ကိံ စိန္တေသိ၊ ကား။ “အဟံ၊ ငါသည်။ သောဠသသဟဿဣတ္ထိယော၊ တစ်သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သော မိန်းမတို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဧတံ ဧကမေဝ၊ ထိုတစ်ယောက်တည်းသော မိန်းမကိုသာလျှင်။ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သင်္ဂဏန္တောပိ၊ ထောက်ပံ့ပါသော်လည်း။ သန္တေပေတု၊ ရောင့်ရဲ စိမ့်သောငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုပ္ပုရဏီယာနံ၊ အလိုဆန္ဒ ပြည့်နိုင်ခဲ့ကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့အား။ ကုဇ္ဈနံ နာမ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း မည်သည်ကား။ နိဝတ္ထဝတ္ထေ၊ ဝတ်သော အဝတ်သည်။ ကိလိဿန္တေ၊ ညစ်နွမ်း လတ်သည်ရှိသော်။ “ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ ကိလိဿသိ၊ ညစ်နွမ်းသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ကုဇ္ဈနသဒိသံ၊ အမျက်ထွက်သည်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘုတ္တဘတ္တေ၊ စားသော ထမင်းသည်။ ဂူထဘာဝံ၊ မစင်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တေ၊ ရောက်လတ်သည် ရှိသော်။ “ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဧတံ သဘာဝံ၊ ထိုမစင်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောသို့။ အာပဇ္ဇသိ၊ ရောက်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ကုဇ္ဈနသဒိသံ၊ အမျက်ထွက်သည်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ကိလေသံ၊ ကိလေသာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မယိ၊ ငါ့၌။ ဥဿယ၊ ငြူစူခြင်းသည်။ မာ ဥပ္ပဇ္ဇတု၊ မဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဓိဋ္ဌဟိ၊ အဓိဋ္ဌာန်(၏)ပြီ။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အနုဿယကော၊ ငြူစူခြင်းမရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ “ကသ္မာဟံ အနုဿယကော”တိ၊ “ကသ္မာဟံ အနုဿယကော”ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဆတ္တပါဏ်ကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “သမ္ပ ဆတ္တပါဏိ၊ အချင်းဆတ္တပါဏိ။ ကိံ အာရမ္မဏံ၊ အဘယ်အာရုံကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တုံ၊ သင်သည်။ အမဇ္ဇပေါ၊ ယစ်မျိုးကို မသောက်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဆတ္တပါဏ်သည်။ တံ ကာရဏံ၊ ထို

အကြောင်းကို။ အစိက္ခန္ဓော၊ ကြားလိုရကား။ “မတ္တော အဟံ။ပ။ ဝိဝဇ္ဇယိ”န္တိ ဟူ၍။
ဝါ- ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

ဂါထာ “မတ္တော အဟံ မဟာရာဇ၊ ပုတ္တမံသာနိ ခါဒယိ။

တဿ သောကေနဟံ ဖုဋ္ဌော၊ မဇ္ဇပါနံ ဝိဝဇ္ဇယိ”န္တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မတ္တော၊ ရစ်သည်
ဖြစ်၍။ ပုတ္တမံသာနိ၊ သားလေး၏အသားတို့ကို။ ခါဒယိ၊ စားခဲ့ဖူး
(၏)ပြီ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တဿ၊ ထိုသေလေသော သားအား။ သောကေန၊
အောက်မေ့စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဖုဋ္ဌော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဇပါနံ၊
သေသောက်ခြင်းကို။ ဝိဝဇ္ဇယိ၊ ကြဉ် ရှောင်ခဲ့၏။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တာဒိသော၊
သင်မင်း ကဲ့သို့သော သဘောရှိသော။ ဗာရာဏသီရာဇ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဇ္ဇေန၊ ရစ်မျိုးနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဝတ္တိတုံ၊ ဖြစ်အံ့သောငှါ။ နာသက္ခိ၊
မစွမ်းနိုင်ပြီ။ အမံသကဘတ္တမ္ပိ၊ အမဲမရှိသော ထမင်းကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊
စားအံ့သောငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ဥပေါသထဒိဝသေသု၊ ဥပုသ်နေ့
တို့၌။ မာယာတော၊ သားငါး မသတ်စေလင့်ဟု စည်လည်စေသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဘတ္တကာရကော၊ စားတော်ချက်သည်။ ပက္ခဿ၊ ပက္ခ၏။ တေရသိ-
ယညေဝ၊ တစ်ဆယ့်သုံးရက်နေ့၌လျှင်။ မံသံ၊ အမဲကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဌပေသိ၊
ထား(၏)ပြီ။ ဒုန္နိက္ခိတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်သော။ တံ၊ ထိုအမဲကို။ တစ်နည်း-
တံ၊ ထိုအမဲကို။ ဒုန္နိက္ခိတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်သော်။ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်။
ခါဒိသု၊ စားကုန်(၏)ပြီ။ ဘတ္တဟာရကော၊ စားတော်ချက်သည်။ ဥပေါသထဒိဝသေ၊
ဥပုသ်နေ့၌။ မံသံ၊ အမဲကို။ အလဘိတွာ၊ မရ၍။ ရညော၊ မင်းအား။ နာနဂ္ဂရ
သဘောဇနံ၊ အထူးထူးအပြားပြား မြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။ ပစိတွာ၊
ချက်၍။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဥပနာမေတုံ၊ ကပ်အံ့သော
ငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မဝံ့ရကား။ ဝါ- မစွမ်းနိုင်ရကား။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသို့။
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေ၍။ “ဒေဝိ၊ အရှင်မိဖုရား။ အဇ္ဈ ယနေ။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ မံသံ၊ အမဲကို။ န လဒ္ဓံ၊ မရအပ်ပါ။ အမံသကဘောဇနံ နာမ၊ အမဲမရှိသော
စားတော် မည်သည်ကို။ ဥပနာမေတုံ၊ ဆက်ကပ်အံ့သောငှါ။ န သဟာမိ၊ မဝံ့။

ကိန္တိ၊ အသို့။ ကရောမိ၊ ပြုပါအံ့နည်း။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ လျှောက်၏။ တာတ၊ အမောင် စားတော်ချက်။ မယံ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားကို။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ မနာပေါ၊ မြတ်နိုးအပ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တမေဝ၊ ထိုသားကိုသာလျှင်။ စုမ္မန္တော၊ နမ်းတော်မူလျက်။ ပရိဿဇန္တော၊ ဖက်တော်မူလျက်။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္တိဘာဝမ္ပိ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ န ဇာနတိ၊ မသိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ မဏ္ဍေတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ဥရုမ္ပိ၊ ပေါင်၌။ နိသီဒါပေယျံ၊ နေစေအံ့။ ရညော၊ မင်းအား။ ပုတ္တေန၊ သားတော်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကိဠနကာလေ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါး ကစားစဉ်ကာလ၌။ တံ၊ သင်သည်။ ဘတ္တံ၊ စားတော်ထမင်းကို။ ဥပနေယျာသိ၊ တည်လေလော့။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အလင်္ကာတာဘရဏံ၊ ဆင်အပ်သော တန်ဆာကို။ မဏ္ဍေတွာ၊ ဆင်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ဥရုမ္ပိ၊ ပေါင်၌။ နိသီဒါပေသိ၊ နေစေ(၏)ပြီ။ ရညော၊ မင်းအား။ ပုတ္တေန၊ သားတော်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကိဠနကာလေ၊ ကစားမွေ့လျော် ရွှင်ပျော်စဉ် ကာလ၌။ ဘတ္တဟာရကော၊ စားတော်ချက်သည်။ ဘတ္တံ၊ စားတော်ကို။ ဥပနာမေသိ၊ တည်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ သုရာမဒမတ္တော၊ သူရာယစ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပါတိယံ၊ ခွက်၌။ မံသံ၊ အမဲကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်၍။ “မံသံ၊ အမဲကား။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ အဇ္ဇ ယနေ။ ဥပေါသထဒိဝသံ၊ ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်ရကား။ မာဃာတတာယ၊ သားငါးမသတ်စေလင့်ဟု စည်လည်စေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မံသံ၊ အမဲကို။ န လဒ္ဓံ၊ မရအပ်။ ကုတိ၊ သို့။ ပုတ္တော၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ “မယံ၊ ငါ့အား။ မံသံ နာမ၊ အမဲမည်သည်ကို။ ဒုလ္လဘံ၊ ရဲခဲသလော။ ကုတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဥရုမ္ပိ၊ ပေါင်ပေါ်၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ပိယပုတ္တဿ၊ ချစ်စွာသော သားလေး၏။ ဂီဝံ၊ လည်ကို။ ဝဋ္ဋေတွာ၊ လိမ်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ဘတ္တဟာရကဿ၊ စားတော်ချက်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ ခိပိတွာ၊ ပစ်ချ၍။ “ဝေဂေန၊ လျင်သော အဟုန်ဖြင့်။ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ကုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။ ဘတ္တဟာရကော၊ စားတော်ချက်သည်။ တထာ၊ ထိုမင်းအမိန့်ရှိတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပုတ္တမံသေန၊ သားလေး၏ အသားဖြင့်။ ဘတ္တံ၊ စားတော်ကို။ ဝါ- ထမင်းကို။ ဘုဠိ၊ ပြီ။ ရညော၊

မင်းမှ။ ဘယေန၊ ကြောက်ခြင်း ကြောင့်။ ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်သည်မျှလည်း။ ကန္တိတုံ ဝါ၊ မြည်တန်းခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ရောဒိတုံဝါ၊ ငိုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ကထေတုံ ဝါ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သော။ ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်သော သူမည်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ ဝါ- မရှိပြီ။

ရာဇာ၊ သည်။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စားပြီး၍။ သယနပိဋေ၊ အိပ်ရာအပြင်၌။ နိဒ္ဒ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဥပဂန္တာ၊ ကပ်ရောက်၍။ ပစ္စုသကာလေ၊ မိုးသောက်သော ကာလ၌။ ပဗုဇ္ဈိတွာ၊ နိုး၍။ ဝိဂတမဒေါ၊ သူရာယစ်ခြင်းမှ ပြေလတ်သော်။ “မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တံ၊ သားတော်လေးကို။ အာနေထ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုကာလ ၌။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ကန္တမာနာ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ပတိ၊ ဝပ်၏။ “ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ ကိ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ရောဒသိ၊ ငိုသနည်း”။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သော်။ ဝါ- မေးအပ်သော်။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေက။ တေ တယာ၊ ရှင်မင်းမြတ်သည်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဝါ- သေစေ၍။ ပုတ္တမံသေန၊ သားလေး၏ အသားဖြင့်။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တံ၊ ပွဲတော်တည်အပ်ပြီ။ ဝါ- စားအပ်ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပုတ္တသောကေန၊ သားအတွက် စိုးရိမ်ခြင်းကြောင့်။ ရောဒိတွာ၊ မျက်ရည်ယို၍။ ကန္တိတွာ၊ ငိုကြွေး၍။ “မေ၊ ငါ့အား။ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲသည်။ သုရာပါနံ၊ သူရာသောက်ခြင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ သုရာပါနေ၊ သုရာသောက်ခြင်း၌။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ န ပါပုဏာမိ၊ ပါရမီနုသေး၍ မရောက်ရသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝိနာသကာရကံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို ပြုတတ်သော။ သုရံ နာမ၊ သေမည်သည်ကို။ န ပိဝိဿာမိ၊ မသောက်တော့အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ပံသံ၊ မြေမှုန့်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ပုဉ္ဇိတွာ၊ ပွတ်၍။ အဓိဌာသိ၊ အဓိဌာန်(၏)ပြီ။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ မဇ္ဇံ နာမ၊ ယစ်မျိုးမည်သည်ကို။ န ပိဝိ၊ မသောက်တော့ပြီ။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ “မတ္တော အဟံ မဟာရာဇာ”တိ၊ “မတ္တော အဟံ မဟာရာဇာ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ရွတ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဆတ္တပါဏ်ကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “သမ္မ ဆတ္တပါဏ်၊ အချင်းဆတ္တပါဏ်။ ကိံ ပန အာရမ္မဏံ၊ အဘယ်သို့သော အာရုံကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံ၊ သင်သည်။ နိဿေဟော၊ ချစ်ခြင်းမရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ သော၊ ထိုဆတ္တပါဏ်သည်။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာစိက္ခန္ဓော၊ ပြောကြားလိုရကား။ “ကိတဝါသော။ပ။ ကာရဏာ”ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ရွတ်၏။

ဂါထာ “ကိတဝါသော နာမဟံ ရာဇ၊

ပုတ္တော ပစ္စေကဗောဓိ မေ။

ပတ္တံ ဘိန္နိတွာ စဝိတော၊

နိဿေဟော တဿ ကာရဏာ”တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။

ဗာရာဏသီယံ ယေဝ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌သာလျှင်။ ကိတဝါသော နာမ၊ ကိတဝါသအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းဖြစ်ဖူး၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ပစ္စေကဗောဓိဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို။ ဘိန္နိတွာ၊ ခွဲ၍သာ လျှင်။ ဌိတော၊ ငရဲ၌တည်၏။ တဿ၊ ထိုသား၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိဿေဟော၊ ချစ်ခြင်းမရှိတော့ပေ။

မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဗာရာဏသီယံယေဝ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌သာလျှင်။ ကိတဝါသော နာမ၊ ကိတဝါသမည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ တဿ မေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဝိဇာယိ၊ မွေးဖွားပြီ။ လက္ခဏပါဌကာ၊ လက္ခဏာဖတ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တံ၊ ထိုမွေးဖွား စသားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ “မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ အယံ ကုမာရော၊ ဤမင်းသားသည်။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ အလဘိတွာ၊ မရ၍။ ဝါ- မရသည်ရှိသော်။ မရိဿတိ၊ သေလတံ”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ အဿ၊ ထိုမင်းသားအား။ “ဒုဋ္ဌကုမာရော”တိ။ “ဒုဋ္ဌ ကုမာရ”ဟူ၍။ နာမံ၊ အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့။ ပုတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဩပရဇ္ဇံ၊

အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို။ ပုရတော ဝါ၊ ရှေ့မှလည်းကောင်း။ ပစ္ဆတော ဝါ၊ နောက်မှလည်းကောင်း။ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်ပြီ။ စ၊ သည်သာမကသေး။ အဿ၊ ထိုမင်းအား။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ အလဘိတွာ၊ မရ၍။ မရဏဘယေန၊ သေခြင်းမှကြောက်သောကြောင့်။ စတုဿ၊ လေးဖက်ကုန်သော။ ဒွါရေဿ၊ တံခါးတို့၌။ အန္တောနဂရေဿ၊ မြို့တွင်းတို့၌လည်းကောင်း။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ပေါက္ခရဏိယော၊ လေးထောင့်ကန်တို့ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေပြီ။ စတုက္ကာဒိဿ၊ ခရီးလေးဆုံအစရှိသော အရပ်တို့၌။ မဏ္ဍပေ၊ မဏ္ဍပ်တို့ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍။ ဝါ- ပြုလုပ်စေ၍။ ပါနီစာဋိယော၊ သောက်ရေအိုးစရည်းကြီးတို့ကို။ ဌပါပေသိ၊ ထားစေပြီ။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ ဧကဒိဝသေ၊ တစ်နေ့သ၌။ အလင်္ကတပဋိယတ္တော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစော ကသာလျှင်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ လမ်းခရီး အကြား၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကို။ ပဿိ၊ မြင်ပြီ။ မဟာဇနောပိ၊ လူများ အပေါင်းသည်လည်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးမြင်ရ၍။ တမေဝ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကိုသာလျှင်။ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုး၏။ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ အဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်အား။ အပ္ပလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီ၏။

ကုမာရော၊ ဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ ကိံ စိန္တေသိ၊ အသို့ကြံလေ သနည်း။ “မာဒိသေန၊ ငါကဲ့သို့ရူအပ်သော မင်းသားနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကြသူတို့ သည်။ ဣမံ မုဏ္ဍကံ၊ ဤဦးပြည်းရဟန်းကို။ ဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ အဿ၊ ထိုဦးပြည်းရဟန်းအား။ အပ္ပလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏှန္တိ၊ ချီကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ သော၊ ထိုဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားသည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ။ ဩရယု၊ ဆင်းသက်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ တေ တယာ၊ သင်သည်။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပါသလော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ကုမာရ၊ မင်းသား။ အာမ၊ အိမ်းရပေစွ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ် မိန့်တော်မူအပ်သော်။ တဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊

ယူ၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ ဘတ္တေန၊ ဆွမ်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ မဒ္ဓိတွာ၊ နယ်၍။ ပါဒပ္ပဟာရေန၊ ခြေဖြင့်ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏံ၊ မှုန်မှုန် ညက်ညက်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်သည်။ “အယံ သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါကား။ နဋ္ဌော ဝတ၊ ပျက်စီးလေစွတကား”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တဿ၊ ထိုဒုဋ္ဌကုမာရ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်ပြီ။ ကုမာရော၊ ဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားသည်။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ အဟံ၊ ငါကား။ ကိတဝါသ ရညော၊ ကိတဝါသမင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ နာမေန၊ အမည် အားဖြင့်။ ဒုဋ္ဌကုမာရော နာမ၊ ဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသား မည်သူတည်း။ တံ၊ သင်ကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည် စိတ်ဆိုးသည်ဖြစ်၍။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဥမ္ပိလေတွာ၊ ဖွင့်၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ တံ၊ သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကိ ကရိဿသိ၊ အသို့ပြုနိုင်လိမ့်မည်နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သခင်မြတ်သည်။ ဆိန္ဒုဘတ္တော၊ ပြတ်သော ဆွမ်း ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘဂ္ဂန္တာ၊ ပျံတတ်၍။ ဥတ္တရဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၏မြောက်ဘက်၌။ နန္ဒနမူလပဗ္ဗာရမေဝ၊ နန္ဒမူ လိုက်ဝှမ်းသို့သာလျှင်။ ဂတော၊ ကြွလေပြီ။ ကုမာရဿာပိ၊ ဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသား အားလည်း။ တင်္ခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ပါပကမ္မံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ သပိတ်ကို ခွဲသော မကောင်းမှုသည်။ ပရိပစ္စိ၊ ကျက်ပြီ။ သော၊ ထိုဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားသည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ သုယာမိ၊ ပူလောင်၏။ သုယာမိ၊ ပူလောင်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ သမုဂ္ဂတ- သရီရဉာဟော၊ ကောင်းစွာ အထက်သို့တက်သော ပူလောင်သော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ပတိ၊ လဲကျလေပြီ။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထိုထို အရပ်၌သာလျှင်။ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္တကံ၊ ထိုမျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေသည်။ ဆိန္ဒု၊ ပြတ်ပြီ။ မာတိကာ၊ မြောင်းငယ်တို့သည်။ သုဿိသု၊ ချောက်ကုန်ပြီ။ တတ္ထေ၊ ထိုသပိတ်ခွဲရာ အရပ်၌သာလျှင်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ အဝီစိမ္မိ၊ အဝီစိငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ရပြီ။ ရာဇာ၊ ကိတဝါသမင်းသည်။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုဖြစ်ပုံ အကြောင်းအရာကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပုတ္တသောကေန၊ သားကို စွဲ၍ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ အဘိဘူတော၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “မမ၊

ငါ့အား။ အယံ သောကော၊ ဤစိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ပိယဝတ္ထုတော၊ ချစ်သော သူကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ ဖြစ်(၏)ပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ သွေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ သစေ နာဘဝိဿ၊ အကယ်၍ မဖြစ်ငြားအံ့။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇိဿ၊ မဖြစ်လတံ့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣတော၊ ဤကာလမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ သဝိညာဏကေ ဝါ၊ သဝိညာဏက၌လည်းကောင်း။ အဝိညာဏကေ ဝါ၊ အဝိညာဏက၌ လည်းကောင်း။ ကိသ္မိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ဝတ္ထုသ္မိ၊ ဝတ္ထု၌။ သွေဟော နာမ၊ ချစ်ခြင်းမည်သည်ကား။ မေ၊ ငါ့အား။ မာ ဥပ္ပဇ္ဇတု၊ မဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ အဓိဋ္ဌာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန် (၏)ပြီ။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သွေဟော နာမ၊ ချစ်ခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပြီ။ တံ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ် မှန်းထား၍။ “ကိတဝါသော နာမာဟ”န္တိ၊ “ကိတဝါသော နာမာဟံ”ဟူ၍။ ဝါ- ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ရွတ်ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုကိတဝါသောနာမာဟံ စသော ဂါထာ၌။ ပုတ္တော ပစ္စေကဗောဓိ မေ၊ ပတ္တံ ဘိန္နိတွာ စဝိတောတိ၊ ပုတ္တော ပစ္စေကဗောဓိ မေ၊ ပတ္တံ ဘိန္နိတွာ စဝိတော ဟူသည်ကား။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ပစ္စေကဗောဓိပတ္တံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ သပိတ်ကို။ ဘိန္နိတွာ၊ ခွဲ၍။ စဝိတော၊ စုတေခဲ(၏)ပြီ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ နိသွေဟော တဿ ကာရဏာတိ၊ နိသွေဟော တဿ ကာရဏာ ဟူသည်ကား။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဥပ္ပန္နသွေဟဝတ္ထုဿ၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်း ရှိသောသူ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိသွေဟော၊ ချစ်ခြင်းကင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဆတ္တပါဏီကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “သမ္မ၊ အချင်း ဆတ္တ ပါဏီ။ ကိံ ပန အာရမ္မဏံ၊ အဘယ်အာရုံကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နိက္ခောဓော၊ အမျက်ထွက်ခြင်း မရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ သော၊ ထိုဆတ္တပါဏီသည်။ တံ ကာရဏံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာစိက္ခန္တော၊ ပြောကြားလိုရကား။ “အရကော ဟုတွာ။ပ။ အဟ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

ဂါထာ “အရကော ဟုတွာ မေတ္တစိတ္တံ၊ သတ္တ ဝဿာနိ ဘာဝယံ။
သတ္တ ကပ္ပေ ဗြဟ္မလောကေ၊ တသ္မာ အက္ခောဓနော အဟ”န္တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အရကော၊ အရက
 အမည်ရှိသော ရသေ့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်
 နှစ်တို့ပတ်လုံး။ မေတ္တစိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ကို။ ဘာဝယံ၊ ပွားစေခဲ့ဖူး
 (၏)ပြီ။ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေသောကြောင့်။ သတ္တကပ္ပေ၊ ခုနစ်ပါးသော သံဝဋ္ဌဝိဝဋ္ဌ
 ကပ်တို့ပတ်လုံး။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ ဝသိ၊ နေခဲ့(၏)ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အက္ခောဓနော၊ အမျက်ထွက်ခြင်း မရှိ။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မဟာ-
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အရကော နာမ၊ အရကအမည်ရှိသော။
 တာပသော၊ ရသေ့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။
 မေတ္တစိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍။ သတ္တသံဝဋ္ဌ-
 ဝိဝဋ္ဌကပ္ပေ၊ ခုနစ်ပါးသော သံဝဋ္ဌကပ်ဝိဝဋ္ဌကပ်တို့ပတ်လုံး။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့
 ပြည်၌။ ဝသိ၊ နေခဲ့ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်
 စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ မေတ္တဘာဝနာယ၊ မေတ္တာကို ပွားများခြင်း၏။ အာစိဏ္ဏ-
 ပရိစိဏ္ဏတ္တာ၊ လေ့ကျက်အပ် ထက်ဝန်းကျင်လေ့ကျက်အပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 အက္ခောဓနော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ရလေပြီ။ ဣတိ အယံ၊
 ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ သို့။ ဆတ္တပါဏိနာ၊ ဆတ္တပါဏိသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ စတူသု၊
 လေးပါးကုန် သော။ အင်္ဂေသု၊ အင်္ဂါတို့ကို။ ကထိတေသု၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။
 ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အား။ ဣဃီတသည်၊ မျက်စိမှိတ်ခြင်း
 လည်ညိတ်ခြင်းအမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး(၏)ပြီ။ တင်္ခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။
 အမစ္စာ စ၊ အမတ်တို့သည်လည်း ကောင်း။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာဒယော စ၊
 ပုဏ္ဏားသူကြွယ် အစရှိကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထကုန်၍။
 “အရေ လဉ္စခါဒက၊ ဟယ်၊ တံစိုးစား။ ဒုဋ္ဌစောရ၊ ခိုးသူပျက်။ တံ၊ သင်သည်။ လဉ္စ၊
 တံစိုးကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ဥပဝဒိတွာ၊ စွပ်စွဲ၍။
 မာရေတုကာမော၊ သေစေလိုသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကာဠကံ၊
 ကာဠကမည်သော စစ်သူကြီးကို။ ဟတ္ထပါဒေသု၊ လက်ခြေတို့၌။ ဂဟေတွာ၊
 ကိုင်ကုန်၍။ ရာဇနိဝေသနာ၊ မင်းအိမ်မှ။ ဩတာရေတွာ၊ ချကုန်၍။ ဂဟိတဂဟိတေ-

ယေဝ၊ ကိုင်မိတိုင်း ကိုင်မိတိုင်းသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပါသာဏမုဂ္ဂရေဟိ၊
ကျောက် ဆောက်ပုတ် တို့ဖြင့်။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ခွဲကုန်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊
အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေကုန်၍။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။
ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ကုန်၍။ ကမုန္တာ၊ ငင်ကုန်လျက်။ သင်္ကာရဋ္ဌာနေ၊ တံမြက်ချေး စွန့်ရာ
အရပ်၌။ ဆဇ္ဈေသု၊ စွန့်ကုန်(၏)ပြီ။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ရာဇာ၊
မင်းသည်။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ် ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။
ယထာကမ္ပံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂတော၊ လားလေ(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ ဇာတကံ၊
ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ကိံ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။
“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ကာဠကသေနာပတိ၊
ကာဠကစစ်သူကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။
တဒါ၊ ၌။ ဆတ္တပါဏိ ကပ္ပကော၊ ဆတ္တပါဏိမည်သော ဆတ္တာသည်သည်။
အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ သက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊
ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ပန၊ ၌။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဓမ္မဇဇော၊ ဓမ္မဇဇမည်ငြောင်း
သူအပေါင်းတို့ ကိုးစားရာ ပညာရှိ သုခမိန်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ”။ ဣတိ
သမောဓာနေသိ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဌဗ္ဗံ။

ဒသမာ၊ သော။ ဓမ္မဇဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သတ္တမော၊ သော။ ဗီရဏထမ္ဘဝဂေါ၊ သည်။ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဗီရဏထမ္ဘဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
သောမဒတ္တဗ္ဗံ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း။ ဥစ္ဆိဋ္ဌံ စ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း။ ကုရု စ၊ ဇာတ်
လည်းကောင်း။ ဘရု စ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏနဒီပိ စ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း။
ကစ္ဆပမစ္ဆသေဂ္ဂ၊ စ၊ ကစ္ဆပဇာတ် မစ္ဆဇာတ် သေဂ္ဂ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း။
ကုဋ္ဌဝါဏိဇဂရဟိ စ၊ ကုဋ္ဌဝါဏိဇဇာတ် ဂရဟိတ ဇာတ်လည်းကောင်း။ ဓမ္မဇဇံ စ၊
ဓမ္မဇဇာတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တေ၊ ထိုဇာတ် တို့သည်။ ဒသ၊ တို့တည်း။

ဗီရဏထမ္ဘဝဂ် ပြီး၏။

၈။ ကာသာဝဝဂ္ဂ

၁။ ကာသာဝဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “အနိက္ကသာဝေါ ကာသာဝ”န္တိ အာဒိကေန၊ “အနိက္ကသာဝေါ ကာသာဝ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤကာသာဝဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ဤ။ ကထေသိ၊ (၏)ပြီ။ ဝတ္ထုပန၊ ဝတ္ထုသည်ကား။ ရာဇဂဟေ၊ ဌံ။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ တစ်ပါးသော အခါ၌။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သောရဟန်း အပေါင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဒေဝဒတ္တာပိ၊ ဒေဝဒတ်သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနုရုပါယ၊ လျော်သော။ ဒုဿီလပရိသာယ၊ သီလမရှိသော ပရိတ်သတ်ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ဂယာသီသေ၊ ဂယာသီသ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇဂဟဝါသီနော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေ ကုန်သောသူတို့သည်။ ဆန္ဒကံ၊ ဆန္ဒကို။ သဃ်ရိတွာ၊ တစ်ပေါင်းတည်းပြုကုန်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ သဇ္ဇယိသု၊ စီရင်ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဝေါဟာရတ္ထာယ၊ ကုန်ပြုအံ့သောငှါ။ အာဂတဝါနိဇော၊ လာသောကုန်သည်သည်။ ဣမံ သာဓုကံ၊ ဤပုဆိုးကို။ ဝိဿေဇေတွာ၊ စွန့်ကုန်၍။ “မယမ္ပိ ငါ့ကိုလည်း။ ပတ္တိကံ၊ အဖို့ရှိသည်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာဂ္ဂံ၊ များစွာသော အဖိုးထိုက်သော။ ဂန္ဓကာသာဝံ၊ မွေးကြိုင်သော သင်္ကန်းလျာပုဆိုးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ နာဂရာ၊ မြို့သူ မြို့သားတို့သည်။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ပဝတ္တယိသု၊ ဖြစ်စေ ကုန်(၏)ပြီ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အလှူဝတ္ထုကို။ ဆန္ဒကေန၊ ဆန္ဒတူသော အားဖြင့်။ သင်္ကမ္ပိတံ၊ စုရုံးအပ်သော။ ကဟာပဏေဟေဝ၊ အသပြာတို့ဖြင့်သာလျှင်။ နိဋ္ဌာသိ၊ ပြီး၏။ သော သာဓုကော၊ ထိုမွေးသော အနံ့ရှိသော ပုဆိုးသည်။ အတိရေကော၊ ပိုလွန်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ “အယံ ဂန္ဓကာသာဝသာဓုကော၊ ဤမွေးကြိုင်သော ပုဆိုး သည်။ အတိရေကော၊ ပိုလွန်၏။ ကဿ၊ အဘယ်အရှင်အား။ နံ၊ ထိုမွေးကြိုင်သော

ပုဆိုးကို။ ဒေမ၊ ပေးလှူကုန်ရအံ့နည်း။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ
မထေရ်အား။ ဒေမ ကိ၊ လှူရကုန်အံ့လော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်မူကား။ ဒေဝဒတ္တဿ၊
ရှင်ဒေဝဒတ်အား။ ဒေမ ကိ၊ လှူရကုန်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မန္တယီသု၊ စည်းဝေး
တိုင်ပင်ကြကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ “သာရိ-
ပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။ ဒေမ၊ လှူကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အပရေ၊ တစ်ပါးကုန်သော သူတို့သည်။ “သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊
သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ယထာ-
ရစိ၊ အလိုအလျောက်။ ပက္ကမိဿတိ၊ ဖဲသွားလိမ့်မည်သာ။ ဝါ-သွားလတံ။
ဒေဝဒတ္တေရော ပန၊ အရှင်ဒေဝဒတ်သည်တမူကား။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ အမှာကံ၊
ငါတို့၏။ နဂရမေဝ၊ မြို့ကိုသာလျှင်။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
မင်္ဂလာမင်္ဂလေသု၊ သေမှုရှင်မှုတို့၌။ အယမေဝ၊ ဤရှင်ဒေဝဒတ်သည်သာလျှင်။
အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အဝဿယော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ။
ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်အား။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ရှိကုန်
၏။ သမ္ပဟုလိကံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ကရောန္တေသုပိ၊ ပြုကုန်သော်လည်း။ “ဒေဝဒတ္တဿ၊
ရှင်ဒေဝဒတ်အား။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာရော၊ ဆိုကုန်သော
သူတို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ များကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမွေးကြိုင်ကုန်သော ပုဆိုးကောင်းကို။ ဒေဝဒတ္တဿ၊
ဒေဝဒတ်အား။ အဒံသု၊ လှူကုန်ပြီ။ ဒေဝဒတ္တော၊ ရှင်ဒေဝဒတ်သည်။ တဿ၊ ထို
ပုဆိုးကို။ ဒဿ၊ အဆာကို။ ဆိန္ဒာပေတွာ၊ ဖြတ်စေ၍။ ဩဝဋ္ဋိကံ၊ စနစ်ကို။
သိဗ္ဗာပေတွာ၊ ချပ်စေ၍။ ရဇာပေတွာ၊ ဆိုးစေ၍။ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌဝဏ္ဏံ၊ ရွှေပြားအဆင်းနှင့်
တူသော အဆင်းရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပါရပိ၊ ရံ(၏)ပြီ။ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊
ထိုအခါ၌။ ဝါ- ထိုကာလ၌။ တိသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ရာဇဂဟာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍။ သာဝတ္ထိ၊
သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တာ၊ လာလတ်ကုန်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္နိတွာ၊
ရှိခိုးကုန်၍။ ကတပဋိသန္တာရာ၊ ပြုအပ်သော ယူငြါလောကဝတ် ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်ကုန်၍။ တံ ပဝတ္ထိ၊ ထိုဖြစ်ပုံအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြားကုန်၍။ “ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနန္တဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ အရဟဒ္ဓန္ဓံ၊ ရဟန္တာတို့၏တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သော သင်္ကန်း ကို။ ပါရပိ၊ ရုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနန္တရူပံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ အရဟဒ္ဓန္ဓံ၊ ရဟန္တာတို့၏ တံခွန် ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို။ ပရိဒဟတိ၊ ဝတ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ပရိဒဟိယေဝ၊ ဝတ်ရုံဖူးသလျှင်ကတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဟောတော် မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ လတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဟတ္ထိ၊ ကုလေ၊ ဆင်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သော်။ အသီတိသဟဿမတ္တဝါရဏပရိဝါရော၊ ရှစ်သောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော မုန်ရစ်နှစ်သော ဆင်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော။ ယူထပတိ၊ ဆင် အကြီးအကဲသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၏။ အရညာယတနေ၊ တောနက်ရာ၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသော။ ဒုဂ္ဂတမနုဿော၊ ဆင်းရဲသောလူသည်။ ဒန္တကာရ- ဝီထိယံ၊ ဆင်စွယ်လုပ်ကုန်သော သူတို့၏လမ်းခရီး၌။ ဒန္တကာရေ၊ ဆင်စွယ်ပွတ် သမားတို့ကို။ ဒန္တဝလယာဒိနိ၊ ဆင်စွယ်၊ လက်ကောက်အစရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တေ၊ လုပ်ကုန်သည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “အယေ၊ အရှင်တို့။ ဟတ္ထိဒန္တေ၊ ဆင်စွယ်တို့ကို။ လဘိတွာ၊ ရကုန်သည်ရှိသော်။ ဂဏှိဿထ၊ ယူကြကုန်လတံလော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ တေ၊ ထိုဆင်စွယ်သမားတို့သည်။ “အာမ၊ အိမ်း။ ဂဏှိဿာမ၊ ယူကုန် အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြီ။ သော၊ ထိုဆင်းရဲသော ယောက်ျားသည်။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကာသာဝဝတ္ထဝသနော၊ ဖန်ရည်စွန်းသော သင်္ကန်းကို ဝတ်လျက်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဝေသံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသွင်ကို။ ဂဏှိတွာ၊ ယူ၍။ ပဋိသီသကံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ပဋိမုဉ္ဇိတွာ၊ ခြုံ၍။ ဝါ- စွပ်၍။ ဟတ္ထိဝီထိယံ၊ ဆင်တို့၏ခရီး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ အာဝုဓေန၊ လက်နက်ဖြင့်။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဝါ-သေစေ ၍။ ဒန္တေ၊ အစွယ်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဝိက္ကိဏန္တော၊ ရောင်းလျက်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးမှုကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။

ပရဘာဂေါ နောက်အဖို့၌။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း ၏။ ပရိဝါရဟတ္ထိနံ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော ဆင်တို့တွင်။ သဗ္ဗပစ္စိမံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်တို့၏ နောက်ဆုံး ဖြစ်သော။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။ မာရေတုံ၊ သတ်အံ့သောငှါ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ ဟတ္ထိနော၊ ဆင်တို့သည်။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ ဟတ္ထိသု၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တေသု၊ လျော့ကုန်သည်ရှိသော်။ “ကေန န ခေါ ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဟတ္ထိနော၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ လျော့ကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပရိဂ္ဂဏန္တော၊ စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ “ပစ္စေက ဗုဒ္ဓဝေသံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏အသွင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဟတ္ထိဝိထိပရိယန္တေ၊ ဆင်တို့သွားရာ လမ်းနား၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား သည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ မာရေတိ န ခေါ၊ သတ်လေသလော။ နံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ပရိဂ္ဂဏိဿာမိ၊ စုံစမ်းအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဟတ္ထိ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော ဆင်တို့ကို။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ကတွာ၊ ထားသည်ကို ပြု၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ပစ္စတော၊ နောက်မှ။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝါ-ကိုင်၍။ ပက္ခန္တိ၊ ပြေးလာ ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လည်၍။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ဝါ-ရပ်လျက်။ နံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပေါထေတွာ၊ ရိုက်ပုတ်၍။ မာရေဿာမိ၊ သတ်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောဏ္ဏံ၊ နှာမောင်းကို။ ပသာရေတွာ၊ ဆန့်၍။ တေန၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ပရိဒဟိတာနိ၊ ဝတ်အပ် ကုန်သော။ ကာသာဝါနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဣမံ အရဟဒ္ဓဇံ၊ ဤရဟန္တာတံခွန်ဖြစ်သော သင်္ကန်းတော်ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂရံ၊ အလေးအမြတ်။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောဏ္ဏံ၊ နှာမောင်းကို။ ပဋိသံဟရိတွာ၊ တစ်ဖန်သိမ်းဆည်းပြန်၍။ “အမ္ဘော ပုရိသ၊ အို ယောက်ျား။ တုယံ၊ သင့်အား။ ဧသ ဧသော အရဟဒ္ဓဇော၊ ဤရဟန္တာတို့၏ တံခွန်ဖြစ်သော သင်္ကန်းတော်သည်။ အနန္တုဝိကော နန၊ မလျှောက်ပတ်သည် မဟုတ်ပါလော။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဧတံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ တံ၊ သင်သည်။ ပရိဒဟသိ၊ ဝတ်ဘိသနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍--

၁၄၁။ “အနိက္ကသာဝေါ ကာသာဝံ၊ ယော ဝတ္ထံ ပရိဒဟိဿတိ။
အပေတော ဒမသစ္စေန၊ န သော ကာသာဝ မရဟတိ။

ဂါထာအနက် အမ္ဘော ပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ အနိက္ကသာဝေါ၊ မနှင်ထုတ်
အပ်သေးသော တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာရှိသော။ ဒမ-
သစ္စေန၊ ကုန္တုကို ဆုံးမခြင်းဟု ဆိုအပ်သောဒမ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ပရမတ္ထ
သစ္စာမှ။ တစ်နည်းကား ဒမသစ္စေန၊ ကုန္တုတို့ကို ဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်သော မဒ၊
လေးပါးအပြားရှိသော သစ္စာမှ။ အပေတော၊ ကင်းသော။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော။ ဝတ္ထံ၊ သင်္ကန်းတော်ကို။ ပရိဒဟိဿတိ၊
ဝတ်ရုံတိ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ န အရဟတိ၊
မဝတ်ရုံထိုက်။

၁၄၂။ ယော စ ဝန္တကသာဝံ'ဿ၊ သီလေသု သုသမာဟိတော။
ဥပေတော ဒမသစ္စေန၊ သ ဝေ ကာသာဝမရဟတိ”တိ။

ဂါထာအနက် စ၊ ဝိသေသကိုဆိုအံ့။ ယော၊ အကြင်သူမြတ်သည်။ ဝန္တ-
ကာသာဝေါ၊ ထွေးအန်အပ်ပြီးသော တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာ
ရှိသည်လည်းကောင်း။ သီလေသု၊ မဂ်သီလ ဖိုလ်သီလတို့၌။ သုသမာဟိတော၊
ကောင်းစွာ ထောင်ထားအပ်ဘိသကဲ့သို့ မြှစွာတည်သည်လည်းကောင်း။ ဒမသစ္စေန၊
ကုန္တုကို ဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဒမ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော ပရမတ္ထသစ္စာနှင့်။
ဝါ-ဒုက္ခသမုဒယ နိရောဓနှင့် မဂ္ဂမည်သာ လေးသစ္စာနှင့်။ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်
လည်းကောင်း။ အဿ၊ ဖြစ်၏။ သော ဧဝရူပေါ ပုဂ္ဂလော၊ ဤသို့သဘောရှိသော
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ကာသာဝံ၊ ရဟန္တာတို့၏ တံခွန်သဖွယ် ဖြစ်သော
သင်္ကန်းတော်ကို။ အရဟတိ၊ ဝတ်ရုံခြင်းငှါ ထိုက်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ အနိက္ကသာဝေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရာဂေါ၊
တပ် နှစ်သက်ခြင်းရာဂလည်းကောင်း၊ ဒေါသော၊ စိတ်၏ပြစ်မှားခြင်း
ပျက်စီးခြင်းလည်း ကောင်း။ မောဟော၊ တွေဝေခြင်းမောဟလည်းကောင်း။ မက္ခော၊
သူတစ်ပါးတို့၏ဂုဏ် အစရှိသည်ကို ချေဖျက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပဠာသော၊
အဖျင်းမှုခြင်း၊ ဝါ-ပြိုင်ပြုခြင်း အင်တူ ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ကုဿ၊ သူတစ်ပါးတို့၏

စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ငြူစူခြင်း။ မစ္ဆရိယံ၊ မိမိ၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို လျှို့ဝှက်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော မစ္ဆရိယစေတသိက်လည်းကောင်း။ ဝါ-သူတစ်ပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကို သည်းမခံခြင်းလက္ခဏာရှိသော မစ္ဆရိယ စေတသိက်လည်းကောင်း။ မာယာ၊ မိမိပြုအပ်သော မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော လှည့်ပတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ သာဌေယျံ၊ မိမိမှာထင်ရှားမရှိသော ဂုဏ်ကို ထင်စွာ ပြခြင်းရှိသော ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော ကေရာဋိကပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ် ဟူသော စဉ်းလဲခြင်းလည်းကောင်း။ ထမ္ဘော၊ ခက်ထန်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။ ဝါ-စိတ်ခက်ထန်ခြင်းလည်း ကောင်း။ သာရမ္ဘော၊ ကရုဏူတ္တရလက္ခ ရှိသော ချုပ်ချယ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဒုစ္စရိတာ၊ ကာယဒုစ္စရိုက်အစရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ မာနော၊ မှန်ကင်းကဲ့သို့ ထောင်လွှားခြင်း လက္ခဏာရှိသော မာန်လည်းကောင်း။ အတိမာနော၊ အလွန်မာန်ရစ်ခြင်း မာန်မူခြင်း လည်းကောင်း။ မဒေါ၊ မာန်ရစ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပမာဒေါ၊ သတိ၏ပျောက်ပျက်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဝါ-သတိပျောက်ကင်း မေလျော့ခြင်းလည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန် သော။ အကုသလာဓမ္မာ၊ အကိုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန် သော။ ဒုစ္စရိတာ၊ ဒုစရိုက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဘဝဂါမိကမ္ပံ၊ ဘဝ သုံးပါးသို့ လားရောက်စေနိုင်သော ကံကိုလည်းကောင်း။ ဒိယမုကိလေသသဟဿံ၊ တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာကိုလည်းကောင်း။ ကသာဝေါ၊ ကသာဝဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧသော၊ ဤရာဂစသော တရားအပေါင်းသည်။ ကသာဝေါ နာမ၊ ကသာဝ မည်၏။ သော၊ ထိုရာဂစသော ကိလေသာအဖန်ဟူသမျှကို၊ ယဿ ဟူလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ (ဆဋ္ဌိကတ္တား) သန္တာနတော၊ ကိုယ်တွင်းအဇ္ဈတ္တသန္တာန်မှ။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သေး။ အနိသဌော၊ မစွန့်လွှတ်အပ်သေး။ သန္တာနတော၊ မှ။ အနိက္ခန္တော၊ ထွက်မသွားသေး။ သော၊ ထိုရာဂစသော ကိလေသာအဖန်ကို အဇ္ဈတ္တသန္တာန်မှ မပယ်အပ် မစွန့်အပ် အဇ္ဈတ္တသန္တာန်မှ ထွက်မသွားသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနိက္ကသာဝေါနာမ၊ အနိက္ကသာဝမည်၏။ ကာသဝန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာသာယရသပိတံ၊ ဖန်ရည်ကို သောက်တတ်သော။ အရဟဒ္ဓဘူတံ၊ ရဟန္တာတို့ တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သော သင်္ကန်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ယော ဝတ္ထံ ပရိဒဟိဿတီတိ၊ ဟူသည် ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။

ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သင်္ကန်းကို။ ပရိဒဟိဿတိ၊ ဝတ်လတံ့။
 နိဝါသေတိ စေ၊ ဝတ်လည်း ဝတ်၏။ ပါရုပတိစ၊ ရုံလည်း ရုံ၏။ အပေတော
 ဒမသစ္စေနာတိ၊ ဟူသည် ကား။ ဣန္ဒြိယဒမသင်္ခါတေန၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့ကို
 ဆုံးမခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဒမေနစ၊ ဆုံးမခြင်းနှင့်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတေန၊
 နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော။ ပရမတ္ထသစ္စေန စ၊ ပရမတ္ထသစ္စာနှင့်လည်းကောင်း။
 အပေတော၊ ကင်း၏။ ပရိဝဇ္ဇိတော၊ ကြဉ်အပ်၏။ ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ နိဿက္ကတ္ထေ၊
 နိဿက္ကတ္ထ၌။ ဝါ- ပဉ္စမိအနက်၌။ ကရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်း ဝိဘက်ရှိသော သဒ္ဓါတည်း။
 ဧတသ္မာ ဒမသစ္စာ၊ ဤဒမသစ္စာမှ။ အပေတော၊ ကင်း၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ စ၊ ဆက်ဦးအံ့။ “သစ္စ”န္တိ ဧတ္ထ၊ “သစ္စ”ဟူသော ဤပါ၌။
 ဝစီသစ္စမ္ပိ၊ ဝစီသစ္စာသည်လည်းကောင်း။ စတုသစ္စမ္ပိ၊ သစ္စာလေးပါးသည်
 လည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ သင့်သလျှင်ကတည်း။ န သော ကာသာဝ မရဟတီတိ၊
 န သော ကာသာဝမရဟတိ ဟူသည်ကား။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အနိက္ကသာဝတ္တာ၊
 မနှင့်ထုတ်အပ်သော တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 အရဟဒ္ဓဇံ၊ ရဟန္တာတို့၏ အလံတံခွန်ဖြစ်သော။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ န အရဟတိ၊
 မဝတ်ရုံထိုက်။ ဝါ- မထိုက်တန်။ ဧတဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ အနန္တုစ္ဆဝိကော၊
 မလျှောက်ပတ်။

ယော စ ဝန္တကာသဝ'ဿာတိ၊ ယော စ ဝန္တကာသာဝ'ဿဟူသည်ကား။
 ယော ပန ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ယထာဝုတ္တဿေဝ၊ အကြင် အကြင်
 ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာသာဝဿ၊ ရဟန္တာတို့၏ အလံတံခွန်သဖွယ်
 ဖြစ်သော ဖန်ရည် စွန်းသောသင်္ကန်း၏။ ဝန္တတ္တာ၊ အန်အပ်ပြီးသော တစ်ထောင့်
 ငါးရာ ကိလေသာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝန္တကာသာဝေါ၊ ထွေးအန်အပ်ပြီးသော
 တစ်ထောင့်ငါးရာကိလေသာ ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သီလေသု သုသမာ-
 ဟိတောတိ၊ သီလေသု သုသမာဟိတော ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂသီလေသု စေဝ၊
 မဂ်သီလတို့၌လည်းကောင်း။ ဖလသီလေသု စ၊ ဖိုလ်သီလတို့၌လည်းကောင်း။ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ။ အာဟိတော၊ ကောင်းစွာထောင်၍ ထားအပ်ဘိသကဲ့သို့ မြဲစွာတည်၏။
 အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဌပိတော ဝိယ၊ ထားအပ်သကဲ့သို့။ တေသု၊ ထိုမဂ်သီလ
 ဖိုလ်သီလတို့၌။ ပတိဌိတော၊ တည်၏။ ဧတံ၊ ဤသီ လေသု သုသမာဟိတော ဟူသော
 အမည်သည်။ တေဟိ သီလေဟိ၊ ထိုမဂ်သီလ ဖိုလ်သီလတို့နှင့်။ သမင်္ဂီဘူတဿ၊

ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောသူ၏။ ဝါ-ကို။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဝါ- ဟောသော သဒ္ဓါတည်း။ ဥပေတောတိ၊ ဥပေတော ဟူသည်ကား။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဒမ သစ္စေနာတိ၊ ဒမသစ္စေန ဟူသည်ကား။ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား ရှိသော။ ဒမေနစ၊ ကုန္တိယဒမနှင့်လည်းကောင်း။ သစ္စေန စ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော ပရမတ္ထသစ္စာနှင့်လည်းကောင်း။ သ ဝေ ကာသာဝမရဟတီတိ၊ သ ဝေ ကာသာဝမရဟတိ ဟူသည်ကား။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရဟဒ္ဓဇံ၊ ရဟန္တာတို့၏တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သော။ ဣမံ ကာသာဝံ၊ ဤသင်္ကန်းကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ကထေတွာ၊ ဆို၍။ “ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ မာ အာဂမိ၊ မလာလင့်။ တံ၊ သင်သည်။ စေ အာဂစ္ဆသိ၊ အကယ်၍ လာအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့လာခဲ့သော်။ တေ၊ သင်၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိရ လတံ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ ပလာပေသိ၊ ပြေးစေပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ဌ။ ဟတ္ထိမာရက ပုရိသော၊ ဆင်သတ်သော ယောက်ျားသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ယခုအခါ၌ ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌ။ ယူထပတိ၊ ဆင်အပေါင်းတို့၏ အကြီးအကဲသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမာ သော၊ ကာသာဝဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

၂။ စူဠနန္ဒိယဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဣဒံ တဒါစရိယဝစော”တိ အာဒိကေန၊ “ဣဒံ တဒါစရိယဝစော” ဤသို့သဘောရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤစူဠနန္ဒိယဇာတ်ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ (၏)ပြီး။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ဌံ။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ကက္ခဠော၊ ကြမ်းတမ်း၏။ ဖရသော၊ ရုန့်ရင်း၏။ သာဟသိကော၊ နိုင်ထက်ကလူ မူတတ်၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားအပေါ်၌။ အဘိမာရေ၊ လွှမ်းမိုး၍သေစေတတ်သော လေးသမားတို့ကို။ ပယောဇေသိနာမ၊ လုံ့လပြုစေဘိ၏။ သိလံ၊ ကျောက်ဖျာကို။ ပဝိဇ္ဇိ၊ လှိမ့်၏။ နာဠာဂီရိ၊ နာဠာဂီရိဆင်ကို။ ပယောဇေသိ၊ လွတ်လိုက်၏။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားအပေါ်၌။ အဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။ ခန္တိမေတ္တာဒယာမတ္တမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော သည်းခံခြင်းမေတ္တာ သနားခြင်းသည်မျှလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဌံ။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကာယ၊ အဘယ်မည်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ ဌံသာလျှင်။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ကက္ခဠော၊ ကြမ်းတမ်းသည်။ ဖရသော၊ ရုန့်ရင်းသည်။ နိက္ကာရုဏိကော၊ သနားခြင်းမရှိသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ကက္ခဠော၊ ကြမ်းတမ်းသည်။ ဖရသော၊ ရုန့်ရင်းသည်။ နိက္ကာရုဏိကော၊ သနားခြင်းမရှိ သည်။ အဟောသိယေဝ၊ ဖြစ်ဖူးသလျှင်ကတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌံ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ အရပ်၌။ မဟာနန္ဒိယော နာမ၊ မဟာနန္ဒိယအမည်ရှိသော။ ဝါနရော၊ မျောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ အဿ၊ ထိုမဟာနန္ဒိယ၏။ ကနိဋ္ဌဘာတိကာ ပန၊

ညီငယ်ဖြစ်သော မျောက်သည်ကား။ စူဠနန္ဒိယော နာမ၊ စူဠနန္ဒိယမည်၏။ ဥဘော၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုမျောက်တို့သည်လည်း။ အသီတိသဟဿဝါနရ-
 ပရိဝါရာ၊ ရှစ်သောင်းသော မျောက်အခြံအရံရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ ဟိမဝန္တ-
 ပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ အန္ဓမာတရံ၊ အမိမျက်မမြင်ကို။ ပဋိဇ္ဇေန္တာ၊ မွေးမြူကြ
 ကုန်လျက်။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသံ၊ ပြုကုန်(၏)ပြီ။ တေ၊ ထိုစူဠနန္ဒိယ မဟာ
 နန္ဒိယတို့သည်။ မာတရံ၊ အမိကို။ သယနဂုဗ္ဗေ၊ နေရာချ၌။ ဝါ-အိပ်ရာချ၌။
 ထပေတွာ၊ ထားခဲ့ကုန်၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍။ မဓုရာနိ၊
 ချိုမြိန်ကောင်းမြတ် ကုန်သော။ ဖလာဖလာနိ၊ သစ်သီးငယ်သစ်သီးကြီးတို့ကို။ ဝါ-
 သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ မာတုယာ၊ အမိသို့။ ဝါ-မိခင်ထံသို့။ ပေသေန္တိ၊ ပို့ကုန်၏။
 အာဟရဏကဝါနရာ၊ အစာဆောင်ကုန်သော မျောက်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုမိခင်
 မျောက်မျက်မမြင်ကြီးအား။ န ဒေန္တိ၊ မပေးကုန်။ သာ၊ ထိုမျက်မမြင်သော မျောက်မကြီး
 သည်။ ခုဒါပိဋိတာ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အဋ္ဌိစမ္မာ-
 ဝသေသာ၊ အရိုးအရေမျှသာကြွင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ကိသာ၊ ကျုံ့လှိပ်နိချုံးသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိခင်ကို။ ဗောဓိသတ္တော၊
 ဘုရားလောင်းသည်။ အဗ္ဗ၊ မိခင်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ (ဝါ)တို့ကို။ မဓုရ
 ဖလာဖလာနိ၊ ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်ကုန်သော သစ်သီးကြီးသစ်သီးငယ်တို့ကို။ ဝါ-
 သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပေသေမ၊ ပို့ပါစေကုန်၏။ တုမေ၊
 သင်တို့သည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မိလာယထ၊ ညှိုးနွမ်းရတိသနည်း။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ အဟံ၊ ငါသည်။ န လဘာမိ၊ မရ။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည် ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “မယိ၊ ငါသည်။
 ယူထံ၊ မျောက်အပေါင်းကို။ ပရိဟရန္တေ၊ ရွက်ဆောင်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏။
 မာတာ၊ အမိသည်။ နသိဿတိ၊ ပျက်စီးရလတ်။ ယူထံ၊ မျောက်အပေါင်းကို။
 ပဟာယ၊ စွန့်၍။ မာတရံယေဝ၊ အမိကိုသာလျှင်။ ပဋိဇ္ဇေန္တိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း
 သည်။ စူဠနန္ဒိယံ၊ စူဠနန္ဒိယကို။ ပက္ခောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ “တာတ၊ ညီထွေး။ တွံ၊
 သင်သည်။ ယူထံ၊ မျောက်အပေါင်းကို။ ပရိဟရ၊ ဆောင်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။
 မာတရံ၊ အမိကို။ ပဋိဇ္ဇေန္တိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သောပိ၊
 ထိုစူဠနန္ဒိယသည်လည်း။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ “ဘာတိက၊ အကိုကြီး။ မယံ၊

အကျွန်ုပ်အား။ ယူထပရိဟရဏေန၊ မျောက်အပေါင်းကို ဆောင်ခြင်းဖြင့် ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟမ္မိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ မာတရမေဝ၊ အမိကိုသာလျှင်။ ပဋိဇဂ္ဂိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဝါ- နှစ်ကောင်ကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုညီနောင်တို့သည်လည်း။ ဧကစ္ဆန္တာ၊ တူသောဆန္ဒရှိကုန်ရကား။ ဝါ- တူသောဆန္ဒရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ယူထံ၊ မျောက်အပေါင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ခဲ့ကုန်ပြီး၍။ မာတရံ၊ အမိကို ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူကုန်လျက်။ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာမှ။ ဩရယု၊ သက်ကုန်၍၊ ပစ္စန္ဓေ၊ အစွန်အဖျား ဖြစ်သော။ နိဂြောဓရက္ခေ၊ ပညောင်ပင်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေတွာ၊ နေကုန်၍။ မာတရံ၊ မိခင်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂသုလုပ်ကျွေးကုန်(၏)ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသီဝါသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌နေသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပြာဟ္မဏမာဏဝေါ၊ ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ ဒိသာပါမောက္ခဿ၊ ဒိသာပါမောက္ခဖြစ်သော။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သဗ္ဗသိပ္ပိနိ၊ ခပ်သိမ်းသော အတတ်တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်ပြီး၍။ “ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ အာပုစ္ဆိ၊ ပန်ကြား(၏)ပြီ။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အင်္ဂီဝိဇ္ဇာနုဘာဝေန၊ အင်္ဂီဝိဇ္ဇာ၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားလုလင်၏။ ကက္ခဠဗရသဿာဟသိကဘာဝံ၊ ကြမ်းတမ်းသည်၏အဖြစ်၊ ရုန့်ရင်းသည်၏အဖြစ်၊ နိုင်ထက်ကလူ မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “တာတ၊ လုလင်။ တံသင်သည်။ ကက္ခဠေ၊ ကြမ်းတမ်း၏။ ဖရသော၊ ရုန့်ရင်း၏။ သာဟသိကော၊ နိုင်ထက်ကလူ မူတတ်၏။ ဧဝရူပါနံ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော သူတို့အား။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဧကသဒိသမေဝ၊ အတူမျှသာလျှင်။ န ဣဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းသို့၊ ပါပုဏိဿသိ၊ ရောက်ရလတုံ၊ တုံသင်သည်။ ကက္ခဠေ၊ ကြမ်းတမ်းသည်။ မာ ဟောဟိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ပစ္ဆာနုတာပနကာရဏံ၊ နောင်တ ပူပန်ခြင်းကို ပြုတတ်သော အမှုကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အညေဟိ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ သိပ္ပေဟိ၊ အတတ်တို့ဖြင့်၊ ဇီဝိကံ ၊

အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေတုံ၊ ပြုအံ့သောငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ “ဓနုကောဋီ၊ လေးအတတ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိဿာမိ၊ အသက်မွေးရ တော့အံ့။ လုဒ္ဒကမ္ပံ၊ မုဆိုးတို့၏အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေဿာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗာရာဏသိတော၊ ဗာရာဏသီ ပြည်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပစ္စန္တဂါမကေ၊ အရပ်စွန်ဖြစ်သော ရွာငယ်၌။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ ဓနုကလာပသန္တဒ္ဓေါ၊ လေးတောင့်လွယ်လျက်။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နာနာမိဂေ၊ အထူးထူးသော သားတို့ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဝါ-သေစေ၍။ မံသဝိက္ကယေန၊ အသားကို ရောင်းသဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေး ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ အရညေ၊ တော၌။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ ပြန်လာလတ်သည်ရှိသော်။ အင်္ဂဏပရိယန္တေ၊ အိမ်အပြင်၏အစွန်း၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ နိဂြောဓရက္ခံ၊ ပညောင်ပင်ကို။ ဒိတွာ၊ မြင်၍။ ဧတ္ထ၊ ဤပညောင်ပင်၌။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုရှိသည်။ အပိ နာမ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်း မသိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဂြောဓရက္ခာဘိမုခေါ၊ ပညောင်ပင်သို့ ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊ သွား(၏)လေပြီ။

တသ္မိ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဥဘော၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ဝါ-နှစ်ကောင်ကုန်သော။ တေ ဘာတရောပိ၊ ထိုမျောက်ညီနောင်တို့သည်လည်း။ မာတရံ၊ အမိကို။ ဖလာနိ၊ သစ်သီးတို့ကို။ ခါဒါပေတွာ၊ စားစေ၍။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ကတွာ၊ ထားသည်ကို ပြု၍။ ဝိဋ္ဌပဗ္ဘန္တရေ၊ သစ်ခွကြား၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်လျက်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ ထိုမုဆိုးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “နော၊ ငါတို့၏။ မာတရံ၊ အမိကို။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အသို့ပြုလတံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သာခန္တရေ၊ သစ်ခက်ကြား၌။ နိလီယိသု၊ ပုန်းအောင်းကြကုန်၏။ သောပိ ခေါ သာဟသိကပုရိသော၊ ထိုနိုင်ငံထက်ကလူ မှုတတ်သော ယောက်ျားသည်လည်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်း ဝါ-ပညောင်ပင်ရင်းသို့။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ တေသံ၊ ထိုမျောက်ညီနောင်တို့၏။ ဇရာဒုဗ္ဗလံ၊ အိုသည်ဖြစ်၍ အားနည်းသော။ အန္တံ၊ ကန်းသော။ တံ မာတရံ၊ ထိုအမိမျောက်မကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “မေ၊ ငါ့အား။ တုစ္ဆဟတ္ထဂမနေန၊ လက်ချည်းစည်းသွားသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်း။ ဣမံ မက္ကဋီ၊ ဤမျောက်အိုမကို။ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ပစ်၍။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂမိဿာမိ၊ သွားရပေတော့အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုကြမ်းကြုတ်သော ယောက်ျားသည်။ တဿ၊ ထိုမျောက်အိုမအား။ ဝိဇ္ဇနတ္ထာယ၊

ပစ်အံ့သောငှါ။ ခန့်၊ လေးကို။ ဂဏှိ၊ ကိုင်(၏)ပြီ။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တာတ စူဠနန္ဒိယ၊ ညီထွေး စူဠနန္ဒိယ။ ဒေသာ ပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ မေ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ မာတရံ၊ မိခင်ကို။ ဝိဇ္ဇိတုကာမော၊ ပစ်လို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဿာ၊ ထိုမိခင်အိုအား။ ဝါ-အတွက်။ ဇီဝိတဒါနံ၊ ဇီဝိတဒါနကို။ ဝါ-အသက်အလှူကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ တံ၊ သင်သည်။ မမစ္စယေန၊ ငါလွန်သဖြင့်။ မာတရံ၊ မိခင်ကို။ ပဋိဇ္ဈေယျာသိ၊ လုပ်ကျွေးရစ်လေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ သာခန္တရာ၊ သစ်ခက်ကြားမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ “ဘော ပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ မာတရံ၊ မိခင်ကို။ မာ ဝိဇ္ဇိ၊ မပစ်ပါလင့်။ ဒေသာ၊ ဤမျောက်မသည်။ အန္ဓာ၊ ကန်းလည်း ကန်း၏။ ဇရာဒုဗ္ဗလာ၊ အိုလည်း အို၍ အားလည်း နည်းလှပေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဿာ၊ ထိုမျောက်မအိုအား။ ဇီဝိတဒါနံ၊ ဇီဝိတဒါနကို။ ဒေမိ၊ ပေးအံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ဧတံ၊ ထိုမျောက်မအိုကို။ အမာရေတွာ၊ မသတ်မူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာရေဟိ၊ သတ်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သရဿ၊ မြား၏။ အာသန္နဌာနေ၊ အနီးဖြစ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ နေ(၏)ပြီ။

နိက္ကရုဏော၊ သနားခြင်းမရှိသော။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ပစ်၍။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ မာတရမ္ပ၊ အမိကိုလည်း။ ဝိဇ္ဇိတံ၊ ပစ်အံ့သောငှါ။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ခန့်၊ လေးကို။ သန္ဓယံ၊ တင်ပြန်(၏)ပြီ။ စူဠနန္ဒိယော၊ စူဠနန္ဒိယသည်။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “အယံ၊ ဤယောက်ျားသည်။ မေ၊ ငါ၏။ မာတရံ၊ အမိကို။ ဝိဇ္ဇိတုကာမော၊ ပစ်လို၏။ ဧကဒိဝသမ္ပိ၊ တစ်နေ့မျှလည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဇီဝမာနာ၊ အသက်ရှင်လတ်သော်။ လဒ္ဓဇီဝိတာယေဝ နာမ၊ အသက်ကိုရသော မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿာ၊ ထိုအမိအား။ ဇီဝိတဒါနံ၊ ဇီဝိတဒါနကို။ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သာခန္တရာ၊ သစ်ခက်ကြားမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဘော ပုရိသ၊ အို ယောက်ျား။ မေ၊ ငါ၏။ မာတရံ၊ အမိကို။ တံ၊ သင်သည်။ မာ ဝိဇ္ဇိ၊ မပစ်ပါလင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဿာ၊ ထိုမိခင်အား။ ဇီဝိတဒါနံ၊ ဇီဝိတဒါနကို။ ဒေမိ၊ လှူအံ့။ တံ၊ သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ပစ်ဖောက်၍။ ဒွေဘာတိကေ၊ ညီနောင်နှစ်ခုဖြစ်ကုန်သော။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ မာတု၊ အမိအား။ ဇီဝိတဒါနံ၊ ဇီဝိတဒါနကို။

ဒေဟိ၊ ပေးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သရဿ၊ မြား၏။ အာသန္နဌာနေ၊ အနီးဖြစ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တမ္ပိ၊ ထိုစူဠနန္ဒိယကိုလည်း။ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ပစ်ဖောက်၍။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ ‘အယံ မက္ကဋ္ဌိ၊ ဤမျောက်မအိုသည်။ ယရေ အိမ်၌။ ဒါရကာနံ၊ သူငယ်တို့အဖို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုမျောက်ညီနောင်တို့၏။ မာတရမ္ပိ၊ အမိကိုလည်း။ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ပစ်ဖောက်၍။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ တယောပိ၊ မျောက်သုံးခုတို့ကိုလည်း။ ကာဇေန၊ ထမ်းပိုးဖြင့်။ အာဒါယ၊ ထမ်း၍။ ဂေဟာဘိမုခေါ၊ အိမ်သို့ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ပါပပုရိသဿ၊ ထိုယုတ်မာသော ယောက်ျား၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အသနိ၊ မိုးကြိုးသည်။ ပတိတွာ၊ ကျ၍။ ဘရိယဉ္ဇ၊ မယားကို လည်းကောင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဒါရကေစ၊ သားငယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဂေဟေနေဝ၊ အိမ်နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဈာပေသိ၊ လောင်ကျွမ်း(၏)ပြီ။ ပိဋ္ဌိဝံသထူဏမတ္တံ၊ ခေါင်အုပ်ဝါး၏ ဖွဲ့ရာတိုင်မျှသည်။ အဝသိဿိ၊ ကြွင်းတော့၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ဂါမဒ္ဒါရေ ယေဝ၊ ရွာတံခါး၌သာလျှင်။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ တံ ပဝတ္ထိ၊ ထိုဖြစ်ပုံအကြောင်းကို။ အာရော-
စေသိ၊ ကြား၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ပုတ္တဒါရသောကေန၊ သားမယားတို့ကို စွဲ၍ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ အဘိဘူတော၊ လွမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တသ္မိယေဝ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ မံသကာဇ္ဇေ၊ အမဲနှင့်တကွသော ထမ်းပိုးကိုလည်းကောင်း။ ဓနုဉ္ဇေ၊ လေးကိုလည်းကောင်း။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်ခဲ့၍။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ခဲ့၍။ နဂ္ဂေ၊ ကိုယ်အချည်းစည်း။ ဗာဟာ၊ လက်မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယှ၊ မြှောက်၍။ ပရိဒေဝမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်။ ဂန္နာ၊ သွား၍။ ယရံ၊ အိမ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုယုတ်မာသော ယောက်ျား၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ သာ ထူဏာ၊ ထိုခေါင်တိုင်သည်။ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ကွဲ၍။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိတွာ၊ လဲကျ၍။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဘိန္နိ၊ ခွဲ၏။ ပထဝိ၊ မြေကြီးသည်။ ဝိဝရံ၊ ဟင်းလင်းသော အခြင်းအရာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အဝိစိတော၊ အဝိစိမှ။ ဇာလာ၊ မီးလျှံသည်။ ဥဌဟိ၊ တက်၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ပထဝိယာ ဂိလိယမနော၊ မြေမျိုလတ်သော်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာကြီး၏။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံး

အမကို။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ “ဝတ၊ စင်စစ်။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်း
အရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပါရာသရိယဗြာဟ္မဏော၊ ရှေးဆရာဖြစ်သော ပုဏ္ဏား
သည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ပရိဒေဝမာနော၊ ငိုကြွေးလိုရကား။ ဣဒံ တဒါ။ပ။ ဟရတေ ဖလ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-
ဟူသော။ ဣမံ ဂါထာဒွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခု အပေါင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၄၃။ “ဣဒံ တဒါစရိယဝစော၊ ပါရာသရိယော ယဒဗြဝိ။

မာသု တွံ အကရိ ပါပံ၊ ယံ တွံ ပစ္ဆာ ကတံ တပေ။

ဂါထာအနက် မာဏဝ၊ လုလင်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ယံ ပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှု
သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ဖြစ်သော အကျိုးပေးရာကာလ၌။ တွံ၊ သင့်
ကိုပင်လျှင်။ တပေ တပေယျ၊ ပူပန်စေရာ၏။ တံ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။
ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ တွံ၊ သင်သည်။ မာ အကရိ၊ မပြုလေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ
ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ပါရာသရိယော၊ ရှေးဆရာဖြစ်သော ပုဏ္ဏားသူမြတ်သည်။
အဗြဝိ၊ ဆိုဖူးပေ၏။ တံ ဣဒံ ဝစနံ၊ ထိုဆရာဆိုသော ဤစကားသည်။ အာစရိယ-
ဝစော၊ ဆရာကောင်းလက္ခဏာ ပီစွာသော သူမြတ်၏ စကားပေတည်း။

၁၄၄။ ယာနိ ကရောတိ ပုရိသော၊ တာနိ အတ္တနိ ပဿတိ။

ကလျာဏကာရိ ကလျာဏံ၊ ပါပကာရိ စ ပါပကံ။

ယာဒိသံ ဝပတေ ဗီဇံ၊ တာဒိသံ ဟရတေ ဖလ”န္တိ။

ဂါထာအနက် ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ယာနိ၊ အကြင်ကောင်းမှု မကောင်းမှု
တို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တေသံ၊ ထိုမိမိပြုအပ်သော ကောင်းမှု
မကောင်းမှုတို့၏။ ပါကံ၊ ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးကို။ ပတိလဘန္တော၊ ရလတ်သည်
ရှိသော်။(ထည့်) တာနိ၊ ထိုကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးတို့ကို။ ဝါ-ကောင်းမှု
မကောင်းမှုတို့ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။ ကလျာဏကာရိ၊ ကောင်းမှုကို
ပြုလေ့ရှိသောသူသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းကျိုးကို။ အနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။
ပါပကာရိ စ၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသော သူသည်လည်း။ ပါပကံ၊ မကောင်းကျိုး
ကို။ အနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ လောကေ၊ လူ့ရွာ၌။ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့ သဘော
ရှိသော။ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့ကို။ ဝပတေ၊ စိုက်ပျိုး၏။ တာဒိသံ၊ ထိုမျိုးစေ့နှင့် တူသော
သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ အသီးကို။ ဟရတေ ယထာ၊ ဆောင်၏သို့တည်း။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပါရာသရိယော၊ ရှေးဆရာဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသူမြတ်သည်။ “မာသု တံ ပါပံ အကရိ၊ ယံ ကတံ ပစ္ဆာ တုညေဝ တာပေယျာ”တိ။ “မာသု တံ ပါပံ အကရိ၊ ယံ ကတံ ပစ္ဆာ တုညေဝ တာပေယျာ”ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ အဗြဝိ၊ ဆိုခဲ့ပြီ။ ကတံ၊ မိမိပြုအပ်ပြီးသော။ ယံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ဖြစ်သော အကျိုးပေးရာကာလ၌။ တုညေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ တာပေယျ၊ ပူပန်စေရာ၏။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို။ တံ၊ သင်သည်။ မာ အကရိ၊ မပြုလင့်။” အာစရိ ယဿ၊ ဆရာကြီး၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုဩဝါဒစကားသည်။ ဣဒံ ဤဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့ရူအပ်သော သဘောရှိ၏။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ယာနိ ကမ္မာနိ၊ အကြင်ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို။ ကာယဝစီမနောဒွါရေဟိ၊ ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ မနောဒွါရတို့ဖြင့်။ ကရောတိ၊ ပြုလေ၏။ တေသံ၊ ထိုကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏။ ဝိပါကံ၊ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို။ ပဋိလဘန္တော၊ ရလတ် သည်ရှိသော်။ တာနိယေဝ၊ ထိုကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးတို့ကိုသာလျှင်။ ဝါ-ကောင်းမှု မကောင်းမှုတို့ကိုသာလျှင်။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။ ကလျာဏ-ကမ္မကာရိ၊ ကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသော သူသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော။ ဖလံ၊ အကျိုးတရားကို။ အနုဘောတိ၊ အစဉ်ခံစားရ၏။ ပါပကာရီ စ၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်လည်း။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ဟီနံ၊ ယုတ်နိမ့်သော။ လာမကံ၊ ယုတ်မာသော။ အနိဋ္ဌဖလမေဝ၊ အလိုမရှိအပ်သော ဝါ-အနိဋ္ဌာရုံဖြစ်သော အကျိုးတရားကိုသာလျှင်။ အနုဘောတိ၊ အစဉ်ခံစားရ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ လောကသ္မိမ္မိ၊ လောကကြီးထဲ၌လည်း။ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ဝါ-အကြင်ကဲ့သို့ ရူအပ်သော သဘောရှိသော။ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့ကို။ ဝပတေ၊ စိုက်ပျိုး၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ အသီးကို။ ဟရတေ၊ ဆောင်ရ၏။ ဗီဇာနုရူပံ၊ မျိုးစေ့အားလျော်သော။ ဗီဇာနုစ္ဆဝိကမေဝ၊ မျိုးစေ့နှင့်သင့်လျော်သော။ ဖလံ၊ အသီးကို။ ဟရတိ၊ ဆောင်ရ၏။ ဂဏှာတိ၊ ယူရ၏။ အနုဘဝတိ၊ အစဉ်ခံစားရ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏ အနက်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုယုတ်မာသော ယောက်ျားသည်။ ပရိဒေဝန္တော၊ ငိုကြွေးလျက်။ ပထဝီ၊ မြေသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အဝီစိမဟာနိရယေ၊ မဟာအဝီစိငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ရလေပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝဒတ္တာ၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ဤယခုအခါ၌သာလျှင်။ ကက္ခဠော၊ ကြမ်းတမ်း သည်။ ဖရသော၊ ရုန့်ရင်းသည်။ နိက္ကာရုဏိကော၊ ကြင်နာသနားခြင်း မရှိသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ကက္ခဠာယေဝ၊ ကြမ်းတမ်းသည် သာလျှင်။ ဖရသောယေဝ၊ ရုန့်ရင်းသည်သာလျှင်တည်း။ နိက္ကာရုဏိကောယေဝ၊ သနားခြင်းမရှိသည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တာ၊ သည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ လုဒ္ဒက ပုရိသော၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော ယောက်ျားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဒိသာပါမောက္ခာ၊ ဖြစ်သော။ အာစရိယော၊ ဆရာကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ စူဠနန္ဒိယော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ မဟာပဇာပတိဂေါတမိ၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ မာတာ၊ မိခင်မျက်မမြင် မျောက်အိုမကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ မဟာနန္ဒိယော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့လေပြီတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဒုတိယာ၊ သော။ စူဠနန္ဒိယဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

၃။ ပုဋ္ဌဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “နမေ နမန္တဿ ဘဇေ ဘဇန္တိ” နှိ အာဒိကေန၊ “နမေ နမန္တဿ ဘဇေ ဘဇန္တိ” ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤပုဋ္ဌဘတ္တဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ကုဋုမ္ပိကံ၊ သူကြွယ်ကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိ- နဂရဝါသိ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌နေသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ကုဋုမ္ပိကော၊

သူကြွယ်သည်။ ဧကေန၊ တစ်ယောက်သော။ ဇနပဒကုဋ္ဌမ္ပိကေန၊ ဇပုဒ်နေဖြစ်သော။
 ဝါ-ဇနပုဒ်၌နေသော သူကြွယ်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝေါဟာရံ၊ ကုန်ဖိုးမြီပေးခြင်းကို။
 အကာသိ ကိရ၊ ပြု(၏)ပြီတဲ့။ သော၊ ထိုသာဝတ္ထိမြို့နေ သူကြွယ်သည်။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ တဿ ဓာရဏကဿ၊ ထိုမြီဆောင်
 သူ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။ ဓာရဏကော၊ မြီဆောင်သော
 သူသည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ န အဒါသိ၊ မပေး။ ဣတရာ၊ ဤမြီဆောင်သူမှ တစ်ပါးသော
 မြီရှင်သည်။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ အဘုဉ္စိတွာ၊ မစားမူ၍
 သာလျှင်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ လမ်းခရီးအကြား၌။
 ဆာတဇ္ဈတ္တံ၊ အလွန်ဆာမွတ်သော ကိုယ်ရှိသော။ နံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ဒိသွာ၊ ၍။
 မဂ္ဂပဋိပန္နာ၊ ခရီးသွားကုန်သော။ ပုရိသာ၊ ယောက်ျားတို့သည်။ “ဘရိယာယပိ၊
 မယားအားလည်း။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဘုဉ္စာဟိ၊ စားလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌဘတ္တံ၊
 ထမင်းထုပ်ကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထို
 ထမင်းထုပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တဿာ၊ ထိုမယားအား။ အဒါတုကာမော၊
 မပေးလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ဘဒ္ဒေ၊ နမ။ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်ကား။
 စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏။ တိဌဌာနံ၊ တည်ရာ အရပ်တည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ပုရတော၊
 ရှေ့မှ။ ယာဟိ၊ သွားလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသော။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဘုဉ္စိတွာ၊ စား၍။ တုစ္ဆပုဋ်၊ အချဉ်းနှီးသော
 ထမင်းထုပ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ “ဘဒ္ဒေ၊ နမ။ အဘတ္တကံ၊ ထမင်းမရှိသော။
 တုစ္ဆပုဋ်မေဝ၊ အချဉ်းနှီးသော ထမင်းထုပ်ကိုသာလျှင်။ ဝါ-ထမင်းမပါသော အထုပ်ကို
 သာလျှင်။ အဒံသု၊ ပေးကြကုန်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။
 ဧကကေနေဝ၊ တစ်ယောက်တည်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ တေန၊ ထိုယောက်ျားသည်။
 ဘုတ္တဘာဝံ၊ စားအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဒေါမဿနပ္ပတ္တာ၊ နှလုံးမသာ
 ယာခြင်းသို့ ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။
 တေ အပိ၊ ထိုဇနီးခင်ပွန်းတို့သည်လည်း။ ဇေတဝနပိဋ္ဌိဝိဟာရေန၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၏ နောက်အဖို့ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကြကုန်သည်ရှိသော်။ “ပါနီယံ၊
 သောက်ရေကို။ ပိဝိဿာမ၊ သောက်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်သို့။ ပဝိသီသု၊ ဝင်ကုန် (၏)ပြီ။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသညေဝ၊ ထိုဇနီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့၏ သာလျှင်။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလျက်။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဌိတလုဒ္ဒကောဝိယ၊ သမင်ကို ဖမ်းလို၍ စောင့်နေသော မုဆိုးကဲ့သို့။ ဂန္ဓကုဋိဆာယာယ၊ ဂန္ဓကုဋိအရိပ်၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော ဇနီးခင်ပွန်းတို့သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍။ နိသီဒိသု၊ နေကုန်၏။ သတ္တာ၊ သည်။ တေဟိ၊ ထိုဒါယကာ ဒါယိကာမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပဋိသန္တာရံ၊ စကားစေ့စပ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ တေ၊ သင်၏။ အယံဘတ္တာ၊ ဤလင်သည်။ တေ၊ သင်၏။ ဟိတကာမော ကိ၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသလော။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗေဟော ကိ၊ ချစ်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏)ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဧတဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ သေဟာ၊ အလွန်ချစ်၏။ အယံ ပန၊ ဤယောက်ျားသည်ကား။ မယံ၊ တပည့်တော်မအား။ နိသ္ဗေဟော၊ ချစ်ခြင်းမရှိပါ။ အညေပိ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဒိဝသာပိ၊ နေ့တို့ကိုလည်း။ တိဋ္ဌန္တု၊ ထားကုန်ဦး။ အဇူဇဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဧသ ဧသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ပုဋ္ဌဘတ္တံ၊ ထမင်းထုပ်ကို။ ပတိတွာ၊ ရ၍။ မယံ၊ တပည့်တော်မအား။ ဝါ- အကျွန်ုပ်အား။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ အတ္တနာဝ၊ မိမိချည်းသာလျှင်။ ဘုဉ္ဇိ၊ စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်(၏)ပြီ။ “ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ တံ၊ သင်သည်။ နိစ္စကာလမ္ပိ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း။ ဧတဿေဝ၊ ထိုယောက်ျား၏သာလျှင်။ ဟိတကာမာ၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိ၏။ သဗ္ဗေဟာ၊ အလွန် ချစ်၏။ အယံပန၊ ဤယောက်ျားသည်ကား။ တေ၊ သင့်အား။ နိသ္ဗေဟောဝ၊ ချစ်ခြင်းမရှိသည်သာတည်း။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တဝ၊ သင်၏။ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူးတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗိဿရိယံ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ် ချမ်းသာကို အစိုးရသည်၏အဖြစ်ကို။ နိယျာဒေတိ၊ ဆောင်နှင်းဖူး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ တာယ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။
ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အမစ္စကုလေ၊ အမတ်

မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ အတ္ထဓမ္မာနုဿာသကော၊ အကျိုးအကြောင်းကိုပြ ဆုံးမတတ်သော အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အယံ၊ ဤသားတော်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ပဒုဗ္ဗေယျာပိ၊ ပြစ်မှားငြားအံ့လည်း မသိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အသင်္ကန္တော၊ ရွံရှာနိုး၍။ နိဟရိ၊ နှင်ထုတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမ၊ ထွက်၍။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ကာသိဂါမကော၊ လယ်လုပ်၍ အသက်မွေးကုန်သော သူတို့၏ ရွာငယ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ပိတု၊ အဖ၏။ ကာလကတဘာဝံ၊ သေသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “ကုလသန္တကံ၊ အမျိုးတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ရန္တံ၊ မင်း အဖြစ်ကို။ ဂဏိဿာမိ၊ ယူအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ပစ္စာဂစ္ဆန္တော၊ ပြန်လတ်သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ “ဘရိယာယပိ၊ မယားအားလည်း။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဘုဉ္ဇာဟိ၊ စားလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဘတ္တပုဋ်၊ ထမင်းထုပ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ တဿ၊ ထိုမယားအား။ အဒတွာ၊ မပေးမှု၍။ သယမေဝ၊ မိမိချည်းသာလျှင်။ တံ၊ ထိုထမင်းထုပ်ကို။ ဘုဉ္ဇိ၊ စား(၏)ပြီ။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ “အယံ ပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ ကက္ခဠော ဝတ၊ ကြမ်းတမ်းရုန့်ရင်းစွတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေါမနဿပ္ပတ္တာ၊ နှလုံးမသာယာသော အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တံ၊ ထိုမယားကို။ အဂ္ဂမဟေသိဌာနေ၊ မိဖုရားကြီးအရာ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ “ဧတိဿ၊ ထိုမိန်းမအား။ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှသည်ပင်လျှင်။ အလံ၊ သင့်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ သက္ကာရံ ဝါ၊ လာဘသက္ကာရကိုလည်း ကောင်း။ သမ္မာနံ ဝါ၊ မြတ်နိုးရတနာကိုလည်းကောင်း။ န ကရောတိ၊ မပြု။ “ကထံ အဘယ်သို့။ ဝါ- ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ။ တွံ၊ သည်။ ယာပေသိ၊ မျှတသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ နံ၊ ထိုမယားကို။ န ပုစ္ဆတိ၊ မမေး။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံကြ၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံသနည်းဟူမူကား။ “အယံ ဒေဝီ၊ ဤမိဖုရားသည်။ ရညော၊ မင်းအား။

ဗဟူပကာရာ၊ ကျေးဇူးများ၏။ သသ္မေဟာ၊ အလွန်ချစ်၏။ ရာဇာ ပန၊ မင်းသည် တမူကား။ ဧတံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ကိသ္မိဉ္စိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း။ န မညတိ၊ မအောက်မေ့။ အဿာ၊ ထိုမိဖုရားအား။ သက္ကာရသမ္ဘာနံ၊ လာဘသက္ကာရ မြတ်နိုး တနာကို။ ကာရေဿာမိ၊ ပြုစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ(၏)ပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ တံ၊ ထိုမိဖုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဥပစာရံ အနီး၌လှည့်လည်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ “တာတ၊ အမောင်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ် မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေတုံ၊ ဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ဒေဝီ၊ အရှင်မိဖုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တုမေ၊ အရှင်တို့ကို။ ဥပဋ္ဌဟာမ၊ ခစားပါကုန်၏။ မဟလ္လကာနံ၊ အသက်အရွယ် ကြီးကုန်သော။ ပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ ဝတ္ထုခဏ္ဍဝါ၊ အဝတ် အထည်အပိုင်းကိုမျှလည်းကောင်း။ ဘတ္တပိဏ္ဍံ ဝါ၊ ထမင်းတစ်ထုပ်ကိုမျှလည်းကောင်း။ ဒါတုံ၊ ပေးအံ့သောငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ ကိံ နာမ၊ မသင့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ဖခင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္တနာဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ။ န လဘာမိ၊ မရပါ။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးရပါအံ့နည်း။ လဘနကာလေ၊ ရသော ကာလ၌။ အဒါသိ နန၊ ပေးအံ့သည်မဟုတ်တုံလော။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုမူကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ။ န ဒေတိ၊ မပေး။ အညံ၊ တစ်ပါးကို။ ဒါနံ၊ ပေးခြင်းကို။ တိဋ္ဌတု၊ ထားပါဦး။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဏှိတုံ၊ ယူအံ့သောငှါ။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာလတ်သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ လမ်းခရီးအကြား၌။ ဘတ္တပုဋ်၊ ထမင်းထုပ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ဘတ္တမတ္တမ္ပိ၊ ထမင်းမျှကိုလည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ အတ္တနာဝ၊ မိမိချည်းသာလျှင်။ ဘုဉ္စိ၊ စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ ကိံပန၊ အသို့နည်း။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထေတုံ၊ ဆိုအံ့သောငှါ။ သက္ခိဿထ ပန၊ စွမ်းနိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တာတ၊ အမောင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သက္ခိဿာမိ၊ စွမ်းနိုင်လတုံ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ “အမ္မ၊ အမိ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ ပင်လျှင်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဌိတကာလေ၊ တည်စဉ်ကာလ၌။ မယိ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုစ္ဆန္တေ၊ မေးလတ်သည် ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထေထ၊ ဆိုကုန်လော့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဝေါ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။

ဂုဏ်၊ ကျေးဇူးကို။ ဇာနာပေဿာမိ၊ သိစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပုရိမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်(၏)ပြီ။ သာပိ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သမိပေ၊ အနီး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်(၏)ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “အမ္မ၊ အမိ။ တုမ္မေ၊ အရှင်တို့သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ကက္ခဋ္ဌာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်၏။ ပိတူနံ၊ အဖတို့အား။ ဝတ္တခဏ္ဍဝါ၊ အဝတ်ပိုင်းများကိုမျှလည်းကောင်း။ ဘတ္တပိဏ္ဍမတ္တံ ဝါ၊ ထမင်းကိုမျှလည်းကောင်း။ ဒါတုံ၊ ပေးအံ့သောငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ ကိ နာမ၊ သင့်သည် မဟုတ်တုံလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ အမောင်။ အဟမေဝ၊ အကျွန်ုပ်သည်ပင်လျှင်။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ န လဘာမိ၊ မရပါ။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ အရှင်သည်။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနံ၊ မိဖုရားမြတ် အရာကို။ လဒ္ဓံနန၊ ရပ်အပ်သည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ အမောင်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ သမ္မာနေ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို ရခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနံ၊ မိဖုရားမြတ် အရာသည်။ ကိ ကရိဿတိ၊ အဘယ်ပြုလတံ့နည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ ဒဿတိ၊ ပေးအံ့နည်း။ သော၊ ထို မင်းသည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဘတ္တပုဋ္ဌံ၊ ထမင်းထုပ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ တတော၊ ထိုထမင်းထုပ်မှ။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ သယမေဝ၊ မိမိချည်းသာလျှင်။ ဘုဉ္စိ၊ စား(၏)ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ် သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကြားပင်။ သစ္စံ ကိရ၊ မှန်လေ သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ၊ ထိုမင်း၏။ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံခြင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ “အမ္မ၊ အမိ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ရညော၊ မင်း၏။ အပ္ပိယကာလ တော၊ မချစ်မလေးမြတ်သော ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်တို့အား။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဝါသေန၊ နေသဖြင့်။ ကိ၊ ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ လောကသ္မိ၊ လောကကြီးထဲ၌။ အပ္ပိယသမ္ပယောဂေါ စ၊ မိမိအားမချစ်သော

သူတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တုမှာကံ၊ အရှင်တို့အား။
 ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဝါသေန၊ နေခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ရညော၊ မင်းအား။
 အပ္ပိယသမ္ပယောဂေါ၊ မချစ်သောသူနှင့် ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်သာလျှင်။ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ဣမေ သတ္တာ နာမ၊ ဤသတ္တဝါတို့
 မည်သည်ကား။ ဘဇန္တေ၊ မိမိသို့ ဆည်းကပ်သော သူတို့ကို။ ဘဇန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။
 အဘဇနဘာဝံ၊ မိမိကို မဆည်းကပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အညတ္ထ၊
 တစ်ပါးသော အရပ်သို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၊ သွားသင့်၊ သွားထိုက်၏။ လောက-
 သန္တိဝါသော၊ လူတို့နေရာသည်။ မဟန္တော၊ ကျယ်ဝန်းလှပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ “နမေ နမန္တဿ။ပ။ ဟိ လောကော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ဣမာ
 ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၄၅။ နမေ နမန္တဿ ဘဇေ ဘဇန္တိ၊
 ကိစ္စာနုကုဗ္ဗဿ ကရေယျ ကိစ္စံ။
 နာနတ္ထကာမဿ ကရေယျ အတ္ထံ၊
 အသမ္ဘဇန္တမ္ပိ န သမ္ဘဇေယျ။

ဂါထာအနက် အဗ္ဗ၊ အမိ။ နမန္တဿ၊ မိမိသို့ညွတ်သောသူအားသာလျှင်။ နမော၊
 ညွတ်တုံ၊ ညွတ်ရာ၏။ ဘဇန္တံ၊ မိမိသို့ ဆည်းကပ်သောသူကို
 သာလျှင်။ ဘဇေ၊ ဆည်း ကပ်တုံ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ ကိစ္စာနုကုဗ္ဗဿ၊ မိမိကိစ္စအမှုကို
 ဆောင်ရွက်သောသူ၏ သာလျှင်။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ ကရေယျ၊ ဆောင်ရွက်ရာ၏။
 အနတ္ထကာမဿ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကို အလိုမရှိသောသူ၏။ အတ္ထံ၊ အမှုကိစ္စကို။
 န ကရေယျ၊ မဆောင်ရွက်ရာ။ အသမ္ဘဇန္တမ္ပိ၊ အတူတကွ မဆည်းကပ်သော
 သူကိုလည်း။ န သမ္ဘဇေယျ၊ အတူတကွ မဆည်းကပ်ရာ။

၁၄၆။ စဇေ စဇန္တံ ဝနထံ န ကယိရာ၊
 အပေတစိတ္တေန န သမ္ဘဇေယျ၊
 ဒိဇော ဒုမံ ဒိဏဖလန္တိ ဥ တွာ၊
 အညံ သမေက္ခေယျ မဟာ ဟိ လောကော”တိ။

ဂါထာအနက် စဇန္တံ၊ မိမိကိုစွန့်သောသူကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဝနထံ၊ မိမိကို
 စွန့်သောသူ၌ တပ်စွန်းခြင်းကို။ န ကယိရာ၊ မပြုရာ။ အပေတ-

စိတ္တေန၊ ချစ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသော သူနှင့်။ န သမ္ဘလေယျ၊ မပေါင်းဖော်ရာ။
ဒိဇော၊ ငှက်သည်။ ဒုမံ၊ သစ်ပင်ကို။ ခိဏဖလန္တိ၊ အသီးကုန်လေပြီဟု။ ဥ တွာ၊ သိ၍။
အညံ၊ တစ်ပါးသော သစ်ပင်ကို။ သမေက္ခတိ ယထာ၊ ရှာသကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊
ထိုအတူ။ အညံ၊ တစ်ပါးသော အရပ်ကို။ သမေက္ခယျ၊ ရှာရာ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။
ဧသ လောကော၊ ဤလူတို့နေရအရပ်သည်။ မဟာ၊ ကျယ်လှပေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ “နမေ နမန္တဿ ဘဇေ ဘဇန္တိ” ဟူသည်
ကား။ ယော၊ မည်သူမဆို အကြင်သို့သောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ နမတိ၊
ညွတ်၏။ တဿ၊ မိမိကိုညွတ်သော ထိုသူအားသာလျှင်။ ပဋိနမေယျ၊ တစ်ဖန်ပြန်၍
ညွတ်ရာ၏။ ယော စ၊ မည်သူမဆို အကြင်သို့သောသူသည်။ ဘဇတိ၊ မိမိကို
ဆည်းကပ်၏။ တမေဝ၊ ထိုမိမိကိုဆည်းကပ်သောသူကိုသာလျှင်။ ဘဇေယျ၊ ပြန်၍
ဆည်းကပ်ရာ၏။ ကိစ္စာနု ကုဗ္ဗဿ ကရေယျ ကိစ္စန္တိ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊
မိမိအား။ ဥပ္ပန္နကိစ္စံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကိစ္စမှန်သမျှကို။ အနုကုဗ္ဗန္တဿေဝ၊ မိမိကိစ္စကို
ဆောင်ရွက်သောသူ၏သာလျှင်။ တဿပိ၊ ထိုမိမိကိစ္စကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သူ
၏လည်း။ ဥပ္ပန္နကိစ္စံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကိစ္စကို။ ပဋိကရေယျ၊ တစ်ဖန်ပြုလုပ်
ဆောင်ရွက်ရာ၏။ စဇေ စဇန္တိ ဝနထံ န ကယိရာတိ ဟူသည်ကား။ အတ္တာနံ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်သောသူကို။ ဇဟေယျာဝ၊ စွန့်ရာသာလျှင်ကတည်း။ တသ္မိ၊
ထိုမိမိကိစ္စနှင့်။ တဏှာသင်္ခါတံ၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော။ ဝနထံ၊ တပ်စွန်းခြင်းကို။
န ကရေယျ၊ မပြုရာ။ အပေတစိတ္တေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဂတစိတ္တေန၊ ချစ်ခြင်း
ကင်းသော စိတ်ရှိသောသူနှင့်။ ဝိပလ္လတ္တစိတ္တေန၊ ဖောက်ပြန်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်
ကင်းသော စိတ်ရှိ သူနှင့်။ န သမ္ဘလေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တထာရူပေန၊ ထိုသို့
ချစ်ခြင်းကင်းသော သဘောရှိသောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ န သမာဂစ္ဆေယျ၊
မပေါင်းဖော် မယှဉ်တွဲရာ။ ဒိဇော ဒုမန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သကုဏော၊ ငှက်သည်။
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဖလိတံ၊ အသီးရှိသော။ ဝါ-ဖြစ်သော အသီးသီးခြင်းသို့ရောက်သော
ဝါ-ဖြစ်သောအသီး သီးခြင်းသို့ရောက်ခြင်းရှိသော။ ရက္ခမ္ပိ၊ သစ်ပင်ကိုလည်း။ ဖလေ၊
အသီးသည်။ ခိဏော၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ “အယံ၊ ဤသစ်ပင်ကား။ ခိဏဖလော၊
ကုန်သော အသီးရှိ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ တံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊
စွန့်၍။ အညံ၊ အခြားသော သစ်ပင်ကို။ သမေက္ခတိ ပရိယေသတိ ယထာ၊ ရှာမှီး
သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ပမာနှိုင်းယူ ငှက်အတူ။ အညံ၊ အခြားသော အရပ်ဌာနကို။

သမေက္ခေယျ၊ ရှာရာ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မမှားဧကံ စင်စစ်မှန်၏။ ဧသဧသော လောကော၊ ဤသတ္တဝါတို့ စုဝေးတည်နေရာလောကကြီးသည်။ မဟာ၊ ကျယ်ဝန်းလှပေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ သဿေဟံ၊ အလွန်ချစ်သော။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ လဘိဿထ၊ ရကုန်လတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။

တံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဗာရာဏသီရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားအား။ သဗ္ဗိဿရိယံ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကြကုန်သည်။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဝသီသု၊ ကုန်(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ သစ္စ ပရိယောသာနေ၊ သစ္စာပြတော်မူ၏အဆုံး၌။ ဒွေဇယမ္ပတိကာ၊ လင်မယားနှစ်ယောက် တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။ ကိံ သမောဓာနေသိ၊ သနည်းဟူမူကား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒွေဇယမ္ပတိကာ၊ လင်မယားနှစ်ယောက် တို့သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဒွေဇယမ္ပတိကာ၊ တို့သည်။ အဟေသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ပဏ္ဍိတာမစ္စော၊ ပညာရှိအမတ်သည်။ အဟေသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမောဓာနေသိ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

တတိယာ၊ သော။ ပုဋ္ဌဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄။ ကုမ္ဘိလဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူ
 တတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “ယဿေ’တေ
 စတုရော ဓမ္မာ”တိ အာဒိကေန၊ “ယဿေ’တေ စတုရော ဓမ္မာ” ဤသို့အစရှိသော။
 ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤကုမ္ဘိလဇာတ်ကို။ ဝေဠုဝနေ၊
 ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။

၁၄၇။ ယဿေ’တေ စတုရော ဓမ္မာ၊ ဝါနရိန္ဒ ယထာ တဝ။
 သစ္စံ ဓမ္မော ဓိတိ စာဂေါ၊ ဒိဋ္ဌံ သော အတိဝတ္တတိ။

ဂါထာအနက် ဝါနရိန္ဒ၊ အိုမျောက်မင်း။ တဝ၊ သင်မျောက်မင်းအား။ သစ္စံ၊ အမှန်ကို
 ဆိုခြင်း ဝစီသစ္စာလည်းကောင်း။ ဓမ္မော၊ ပညာလည်းကောင်း။
 ဓိတိ၊ အားထုတ်ခြင်း လုံ့လလည်းကောင်း။ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ စတုရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ သန္တိ ယထာ၊
 ရှိကုန်၏သို့။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဧတေ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော တရားတို့သည်။
 သန္တိ၊ ရှိကုန်ငြားအံ့။ တံ၊ သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အတိဝတ္တတိ ယထာ၊ လွန်၍
 ဖြစ်နိုင်၏သို့။ သော၊ ထိုလေးပါးသော တရား ရှိသောသူသည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ ရန်သူကို။
 အတိဝတ္တတိ၊ လွန်၍ဖြစ်နိုင်၏။

၁၄၈။ ယဿ စေ’တေ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ဂုဏာ ပရမဘဒ္ဒကာ။
 သစ္စံ ဓမ္မော ဓိတိ စာဂေါ၊ ဒိဋ္ဌံ သော နာတိဝတ္တတိ။

ဂါထာအနက် ပရမဘဒ္ဒကာ၊ အလွန်ကောင်းသော မိကျောင်းမင်း။ ယဿ စ၊
 အကြင်သူအားကား။ သစ္စံ၊ အမှန်ကို ဆိုခြင်း ဝစီသစ္စာ
 လည်းကောင်း။ ဓမ္မော၊ ပညာလည်းကောင်း။ ဓိတိ၊ အားထုတ်ခြင်းလုံ့လ
 လည်းကောင်း။ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေ ဂုဏာ၊
 ထိုတရားအစုတို့သည်။ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ ရန်သူကို။
 နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်။

တတ္ထ၊ ထိုအောက်ဂါထာ၌။ ဂုဏာ ပရမဘဒ္ဒကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဿ၊
 အကြင်သူအား။ ပရမဘဒ္ဒကာ၊ အလွန်ကောင်းကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါး

ကုန်သော။ ရာသဋ္ဌေန၊ အစုဟူသော အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်လည်းကောင်း။ ပိဏ္ဍဋ္ဌေန၊ အပေါင်းဟူသော အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧတေ ဂုဏာ၊ ထိုတရားအစုတို့သည်။ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပစ္စာမိတ္တံ၊ ရန်သူကို။ အတိက္ကမိတံ၊ လွန်အံ့သောငှါ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဧတ္ထ၊ ဤကုမ္ဘိလ ဇာတ်၌။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်လစ်လပ် စကားရပ် သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ကုမ္ဘိလဇာတကော၊ ၌။ သမောဓာနေန၊ ပေါင်းခြင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အပြီးတည်း။

စတုတ္ထာ၊ သော။ ကုမ္ဘိလဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅။ ခန္တိဝဏ္ဏဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “အတ္ထိ မေ ပုရိသော ဒေဝါ”တိ အာဒိကေန၊ သော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤခန္တိဝဏ္ဏ ဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ကောသလရာဇနံ၊ ကောသလမင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ တဿ၊ ထိုကောသလမင်း၏။ အန္တေပုရေ၊ နန်းတွင်း၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဗဟူပကာရော၊ ကျေးဇူးများသော။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ ပဒုဿိ၊ နန်းတွင်းသူ၌ မှားယွင်း၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဥ တွာပိ၊ သိ၍လည်း။ “ဧသော၊ ဤသူသည်။ မေ၊ အား။ ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးများ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဝါသေတွာ၊ သည်းခံ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ပေါရာဏကရာဇာနောပိ၊ ရှေးမင်းတို့သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ အဓိဝါသေသုယေဝ၊ သည်းခံကုန်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ တေန၊ ထိုကောသလမင်းသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ် သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။
 ကာရေန္တေ၊ သော်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ အန္တေပုရေ၊ နန်း
 တွင်း၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ ပဒုဿိ၊ အိမ်ရာကို
 ပြစ်မှား ၏။ အမစ္စဿာပိ၊ အမတ်ကိုလည်း။ သေဝကော၊ ခစားသောသူသည်။
 တဿ၊ ထိုအမတ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်ရာ၌။ ပဒုဿိ၊ ပြစ်မှားပြန်(၏)ပြီ။ သော၊
 ထိုအမတ်သည်။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ အပရာဓံ၊ အပြစ်ကို။ အဓိဝါသေတုံ၊
 သည်းခံအံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊
 ထိုယောက်ျားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂနု၊
 သွား၍။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။
 ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ သဗ္ဗကိစ္စကာရကော၊ အလုံးစုံ သော ကိစ္စကို
 ဆောင်ရွက်သော။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂေဟေ၊
 အိမ်ရာ၌။ ပဒုဿိ၊ ပြစ်မှား၏။ တဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ကိံ၊ အသို့အပုံ။ ဝါ-
 ဘယ်နည်း၊ ဘယ်ပုံ။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။ “အတ္ထိဒေဝ။ပ။ မညသိ”။ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ဂါထံ၊ ကို။
 အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၁၄၉။ “အတ္ထိ မေ ပုရိသော ဒေဝ၊ သဗ္ဗကိစ္စေသု ဗျာဝဋ္ဌော။

တဿ စေကော’ ပရာဓ’တ္ထိ၊ တတ္ထ တံ ကိန္တိ မညသိ”တိ။

ဂါထာအနက် ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဗ္ဗကိစ္စေသု၊ ခပ်သိမ်းသော
 ကိစ္စတို့၌။ ဗျာပဋ္ဌော၊ (ဝါဝဋ္ဌော) လုံ့လပြုတပ်သော။ ပုရိသော၊
 ယောက်ျားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ စ၊ ထိုယောက်ျားအားကား။ ဧကော၊
 တစ်ခုသော။ အပရာဓော၊ အိမ်ရာပြစ်မှားသော အပြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊
 ထိုအိမ်ရာပြစ်မှားသော ယောက်ျား၏ အပြစ်ကြောင့်။ ကိန္တိ၊ အသို့ပြုအပ်၏ဟူ၍။
 တံ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်။ မညသိ၊ အောက်မေ့ တော်မူသနည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ တဿ စေကော’ပရာဓ’တ္ထိ’တိ၊ တဿ စေကော’
 ပရာဓ’တ္ထိ ဟူသည်ကား။ တဿ စ ပုရိသဿ၊ ထိုယောက်ျားအားလည်း။ ဧကော၊
 တစ်ခုသော။ အပရာဓော၊ အိမ်ရာပြစ်မှားသော အပြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ
 တံ ကိန္တိ မညသိ’တိ၊ တတ္ထ တံ ကိန္တိ မညသိဟူသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်ရာ
 ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့်။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ အပရာဓော

အိမ်ရာပြစ်မှားသော အပြစ်၌။ တုံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်။ “ကိံ ကာတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဘယ်သို့ ပြုသင့်ပြုထိုက်သနည်းဟူ၍။” မညသိ၊ အောက်မေ့ မှတ်ထင်ပါသနည်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ တဒနုရူပံ၊ ထိုစိတ်ဖြစ်ခြင်းအား လျော်သော။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို။ ပဏေဟိ၊ စေလော့။ ဣတိ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “အမှာကမ္မတ္ထိ။ပ။ ရုစ္စတိ”တိ၊ ဟူ၍ ဝါ-ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၁၅၀။ “အမှာကမ္မ’တ္ထိ ပုရိသော၊ ဧဒိသော ဣဓ ဝိဇ္ဇတိ။
ဒုလ္လဘော အင်္ဂသမ္ပန္နော၊ ခန္တိ’ရသ္မာက ရုစ္စတိ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘော အမစ္စ၊ အိုအမတ်။ အမှာကမ္မိ၊ သင့်အားသာလျှင် မဟုတ် ငါတို့အားလည်း။ ဧဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော အိမ်ရာပြစ်မှား တတ်သော ယောက်ျားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော စ၊ ထိုအိမ်ရာပြစ်မှားတတ်သော ယောက်ျားသည် လည်း။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ ဣဓ ဣဓေဝ၊ အဝေးမဟုတ် ဤအရပ်၌ပင်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ရာဇာနောပိ သမာနာ၊ မင်းဖြစ်ကုန် လျက်လည်း။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဗဟုပကာရတံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အဓိဝါသေမ၊ သည်းခံကုန်၏။ တုယံ ပန၊ မင်းလည်းမဟုတ်သော သင်အားမူကား။ အဓိဝါသနဘာရော၊ သည်းခံခြင်းဟူသော ဝန်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂသမ္ပန္နော သဗ္ဗေဟိ ဂုဏကောဌာသေဟိ သမန္နာဂတော၊ အလုံးစုံသော ကျေးဇူးအစုတို့နှင့်ပြည့်စုံသော ယောက်ျားမည်သည်ကို။ ဒုလ္လဘော၊ လောက၌ အလွန်ရခဲ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အသ္မာကံ၊ ငါတို့အား။ ဧဝရူပေ သဌာနေသု၊ ဤကဲ့သို့သော အရာတို့၌။ ခန္တိ၊ သည်းခံခြင်းသည်သာလျှင်။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အမှာ ကမ္မိ၊ သင့်အားသာလျှင်မဟုတ် ငါတို့အားလည်း။ ရာဇုနံ သတံ ရာဇုနံ သမာနာနံ၊ မင်းတို့အားဖြစ်ကုန်လျက်။ ဧဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အဂါရေ၊ အိမ်၌။ ဗဟုပကာ ရော၊ ကျေးဇူးများသော။ ဒုဿနကပုရိသော၊ ပြစ်မှားတတ်သော ယောက်ျားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော စ ခေါ၊ ထိုအိမ်ရာ၌ ပြစ်မှားတတ်သော

ယောက်ျားသည်လည်း။ ဣမ ဣဓေဝ၊ အဝေးမဟုတ် ဤအနီးအရပ်၌ပင်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ ဣဓေဝ၊ ဤအနီးအရပ်၌ပင်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ထင်ရှားရှိ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ရာဇာနောပိသမာနာ၊ မင်းဖြစ်ကုန်လျက်လည်း။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဗဟူပကာရံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ အဓိဝါသေမ၊ သည်းခံကုန်အံ့။ တုယံ ပန၊ မင်းလည်း မဟုတ်သော သင့်အားမူကား။ အရညော၊ မင်းမဟုတ်သည်။ သတောပိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း။ အဓိဝါသနဘာရော၊ သည်းခံခြင်းဟူသော ဝန်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အင်္ဂသမ္ပန္နော၊ အင်္ဂါနှင့်ပြည့်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဂုဏကောဌာသေဟိ၊ ဂုဏ်အစုတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ပုရိသော နာမ၊ ယောက်ျားမည်သည်ကို။ ဒုလ္လဘော၊ ခဲယဉ်းသဖြင့်။ ဝါ- ဆင်းရဲသဖြင့် ရအပ်၏။ ဝါ- ရခဲ၏။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ အသွာကံ၊ ငါတို့အား။ ဧဝရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ အဓိဝါသနခန္တိယေဝ၊ အဓိဝါသနခန္တိသည်သာလျှင်။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ဂုတ္တဘာဝံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အန္တေပုရေ၊ နန်းတွင်း၌။ ပဋိဿိတုံ၊ ပြစ်မှားအံ့သောငှါ။ န ဝိသဟိ၊ မဝံတော့ပေ။ သော၊ ထိုအမတ်ကို။ သေဝကောပိ၊ ခစားသော ယောက်ျားသည်လည်း။ အဿ ရညော၊ ထိုမင်းအား။ အာရောစိတဘာဝံ၊ ကြားလျှောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအမှုမျိုးကို။ ကာတုံ၊ နောက်တစ်ဖန်ပြုအံ့သောငှါ။ န ဝိသတိ၊ မဝံတော့။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ “မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ ဧတ ရဟိ၊ ၌။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါတုန်းက။ ဗာရာဏသီ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူပြီ။ သောပိ အမစ္စော၊ ထိုအမတ်သည်လည်း။ ရညော၊ ကောသလမင်းသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ကထိတဘာဝံ၊ လျှောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။

တံ ကမ္မံ ထိုအမှုမျိုးကို။ ကာတုံ၊ နောက်တစ်ဖန်ပြုအံ့သောငှါ။ နာသက္ခိ၊ မဝံ့တော့ပြီ။
ဝါ-မစွမ်းနိုင်တော့ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ပဉ္စမာ၊ သော။ ခန္တိဝဏ္ဏဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆။ ကောသိယဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “ကာလေ နိက္ခမနာ သာဓူ”တိ
အာဒိကေန၊ သော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ကောသိယ
ဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ကောသလရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းကြီး
ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ(၏)ပြီ။ ကောသလရာဇာ၊
ကောသလမင်းသည်။ ပစ္စန္တလသမနတ္ထာယ၊ ပစ္စန္တရစ်ကို ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ။ အကာလေ၊
အခါမဟုတ်သည်၌။ နိက္ခမိ၊ ထွက်(၏)ပြီ။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ဟေဌာ၊ အောက်
ကဋ္ဌာယမုဋ္ဌိဇာတ်၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။

အတိတ်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ ပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော
အကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ(၏)ပြီ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီ-
ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။
ဥယျာနေ၊ ဌံ။ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်ခက်တပ်၌။ နိဝေသယိ၊ ဝင်နေ၏။ (နိဝါသေသိ) နေ၏။
တသ္မိ၊ ကာလေ၊ ထိုကာလ၌။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ဥလူကသကုဏော၊ ခင်ပုပ်ငှက်
သည်။ ဝေဠုဂုမ္မံ၊ ဝါးရုံချုံသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိလိယိ၊ ပုန်းအောင်း(၏)ပြီ။
ကာကသေနာ၊ ကျီးအပေါင်းသည်။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်ကုန်၍။ “နိက္ခန္တမေဝ၊
ထွက်လာသော ခင်ပုပ်ငှက်ကိုသာလျှင်။ ဂဏှိဿာမ၊ ဖမ်းကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ပရိဝါရေသိ၊ ခြံ(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုခင်ပုပ်ငှက်သည်။ သူရိယတ္ထင်္ဂမနံ၊ နေဝင်ခြင်းကို။
အနောလောကေတွာ၊ မကြည့်မူ၍။ အကာလေယေဝ၊ အခါမဲ့၌ သာလျှင်။
နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပလာယိတုံ၊ ပြေးအံ့သောငှါ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်(၏)ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုခင်ပုပ်ငှက်ကို။ ကာကာ၊ ကျီးကန်းတို့သည်။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံကုန်၍။ တုဏ္ဏေဟိ၊ နှုတ်သီးတို့ဖြင့်။ ကောဋေန္တာ၊ ထိုးကုန်လျက်။ ပရိပါတေသံ၊ ကျစေကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ “ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ ဣမေ ကာကာ၊ ဤကျီးကန်းတို့သည်။ ကောသိယံ၊ ခင်ပုပ်ကို။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ပရိပါတေန္တိ နုခေါ၊ ကျစေကုန်ဘိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ ဝါ-အခါမဲ့၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဌာနာ၊ နေရာအရပ်မှ။ နိက္ခမန္တာ၊ ထွက်ကုန်သော သူတို့သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခမျိုးကို။ ပဋိလဘန္တိယေဝ၊ ခံရကုန်မြဲသာလျှင်ကတည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည် ၌။ ဝါ-အခါမဲ့၌။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝသနဌာနာ၊ နေရာအရပ်မှ။ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်အံ့သောငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုရကား။ “ကာလေ နိက္ခမနာ။ပ။ သုခိ သိယာ”တိ၊ ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော။ ဣမံ ဂါထာဒွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၅၁။ “ကာလေ နိက္ခမနာ သာဓု၊ နာကာလေ သာဓု နိက္ခမော။
အကာလေန ဟိ နိက္ခမ္မ၊ ဧကကမ္မိ ဗဟုဇ္ဇနော။
န ကိဉ္စိ အတ္ထံ ဇောတေတိ၊ ဓင်္ဂသေနာဝ ကောသိယံ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ကာလေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ကာလ၌။ နိက္ခမနာ၊ မိမိနေရာမှထွက်ခြင်း လုပ်ကြံခြင်း လုံ့လ ပြုခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်းမြတ်၏။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ် မသင့်သော ကာလ ၌ကား။ နိက္ခမနာ၊ မိမိနေရာမှ တစ်ပါးအရပ်သို့ သွားခြင်းငှါ ထွက်ခြင်း လုပ်ကြံခြင်းငှါ လုံ့လပြုခြင်း သည်။ န သာဓု၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ် အပြစ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ မကောင်း လှပေ။ ဟိ၊ အပြစ်ဆိုအံ့။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဌာနတော၊ နေရာအရပ်မှ။ အကာလေ၊ မသင့်လျော်မလျောက်ပတ်သော အခါ၌။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍လည်းကောင်း လုပ်ကြံ၍ လည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ န ဇောတေတိ၊ မထွန်းပစေနိုင်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဗဟုဇ္ဇနောပိ၊ များစွာသော ရန်သူအပေါင်းသည်လည်း။ ဧကကံ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ ထွက်သည်လည်း

ဖြစ်သော လုံ့လပြုသည်လည်းဖြစ်သော တစ်ယောက်အထီးတည်းသော ထိုသူကို။
 ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်
 စေတတ်၏။ တတြ၊ ထိုသို့ရောက်စေရာ၌။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဥပမာ၊ ဥပမာတည်း။
 ဧကံသေန၊ ကျီးကန်းအပေါင်းသည်။ ကောသိယံ၊ အခါမဟုတ် မလျောက်ပတ်သော
 ကာလ၌ ထွက်သည်လည်းဖြစ်သော တစ်ပါးအရပ်သို့ သွားခြင်းငှါ လုံ့လပြု
 သည်လည်းဖြစ်သော ဤခင်ပုတ်ငှက်ကို။ ဝိတုဒန္တိ ဣဝ၊ ထိုးခွပ်သတ်ညှဉ်း ပျက်စီး
 ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တိရစ္ဆာနဂတေ၊ တိရစ္ဆာန်တို့ကို။
 အာဒိ၊ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ အကာလေ၊
 အခါမဟုတ် မသင့်လျော်သော ကာလ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဌာနတော၊
 နေရာအရပ်မှ။ န နိက္ခမိတဗ္ဗံ၊ ထွက်ခြင်းငှါ မသင့်။ ဝါ- မထွက်အပ်။ န ပရက္ကမိတဗ္ဗံ၊
 လုံ့လပြုခြင်းငှါ မသင့်။

၁၅၂။ ဓီရော စ ဝိမိဝိဓာနည၊ ပရေသံ ဝိဝရာနုဂ္ဂ။

သဗ္ဗာမိတ္တေ ဝသီကတွာ၊ ကောသိယောဝ သုခိ သိယာ”တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဝိမိဝိဓာနည၊ ရှေးပညာရှိတို့သည် ထား
 အပ်သော ထုံးပဝေဏီအစု ထုံးပဝေဏီအစီအရင်ကို သိသော။
 ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့၏။ ဝိဝရာနုဂ္ဂ၊ လစ်ဟင်းသော အခွင့်အပေါက်ကို သိထသော။
 ဓီရော၊ သဘော အားလျော်စွာ မှတ်နိုင်ဆောင်နိုင်သော ပညာရှိသည်။ သဗ္ဗာမိတ္တေ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော မိမိ၏ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူတို့ကို။ ဝသီကတွာ၊ မိမိအလိုသို့
 လိုက်သည်ကိုပြု၍။ သုခိ၊ ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 တတြ၊ ထိုကိုယ်စိတ် ချမ်းသာခြင်း နှင့် ပြည့်စုံရာ၌။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဥပမာ၊
 ဥပမာတည်း။ ကောသိယော၊ အခါမဟုတ် သည်၌ထွက်သော ဤခင်ပုတ်ငှက်မိုက်မှ
 တစ်ပါးသော အခါဟုတ်သည်၌သာ ထွက်သွားသော ခင်ပုတ်ငှက်လိမ္မာသည်။ သုခိ၊
 ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ သိယာ ဣဝ၊ ဖြစ်၏သို့တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုပဌမဂါထာ၌။ ကာလေ နိက္ခမနာ သာဓူတိ၊ ကာလေ နိက္ခမနာ
 သာဓု ဟူသည်ကား။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ နိက္ခမနာ နာမ၊ ထွက်ခြင်းမည်သည်။
 နိက္ခမနံ ဝါ၊ မိမိနေရာမှ ထွက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပရက္ကမနံဝါ၊ လုပ်ကြံခြင်းငှါ လုံ့လ
 ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။ ယုတ္တပယုတ္တကာလေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ကာလ၌။
 သာဓု၊ ကောင်း၏။ န ကာလေ သာဓု နိက္ခမောတိ၊ န ကာလေ သာဓု နိက္ခမော

ဟူသည်ကား။ အကာလေ ပန၊ အခါမဟုတ် မသင့်လျော် မလျောက်ပတ်သော
ကာလ၌ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဌာနတော၊ နေရာအရပ်မှ။ အညတ္ထ၊
တစ်ပါးသော အရပ်သို့။ ဂန္တံ၊ သွားအံ့သောငှါ။ နိက္ခမော နာမ၊ ထွက်ခြင်းမည်သည်။
နိက္ခမနံ ဝါ၊ ထွက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပရက္ကမနံ ဝါ၊ လုံ့လပြုခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ န သာဓု၊ မကောင်း။ “အကာလေန ဟိ”တိ အာဒိသု၊ “အကာလေန
ဟိ” အစရှိကုန်သော။ စတုသု ပဒေသု၊ လေးပုဒ်တို့တွင်။ ပဌပဒေန၊ ပဌမပုဒ်နှင့်။
သဒ္ဓိ၊ တကွ။ တတိယံ၊ ကိစ္စိ အတ္ထံ ဇောတေတိဟူသော တတိယာပုဒ်ကိုလည်းကောင်း။
ဒုတိယေန၊ ဧကကမ္ပိ ဗဟုဇ္ဇနောဟူသောဒုတိယာပုဒ်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ စတုတ္ထံ၊
ဓင်္ဂသေနာဝ ကောသိယံ ဟူသော စတုတ္ထပုဒ်ကို။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စပ်၍။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ဝသနဌာနတော၊ နေရာအရပ်မှ။ ကောဓိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ပုရိသော၊
ယောက်ျားသည်။ အကာလေန၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ နိက္ခမိတွာ ဝါ၊ ထွက်၍
လည်းကောင်း။ ပရက္ကမိ တွာ ဝါ၊ လုံ့လပြု၍လည်းကောင်း။ ကိစ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။
အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ န ဇောတေတိ၊ မထွန်းပစေနိုင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်သော။ ဝုဗ္ဗိ၊ အစီးအပွားကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊
ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဧကကမ္ပိ၊
တစ်ယောက်အထီးတည်းသည်လည်းဖြစ်သော။ ဗဟုဇ္ဇနော၊ များစွာသော ရန်သူ
အပေါင်းသည်။ ဗဟူပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော။ သော ပစ္စတ္ထိကဇ္ဇနော၊ ထိုရန်သူ
အပေါင်းသည်။ အကာလေ၊ အခါမဲ့၌။ နိက္ခမန္တံ ဝါ၊ ထွက်သည်လည်း ဖြစ်သော။
ပရက္ကမန္တံ ဝါ၊ လုပ်ကြံခြင်းငှါ လုံ့လပြုသည်လည်းဖြစ်သော။ ဧကကံ၊ တစ်ယောက်
အထီးတည်းသော။ ဧတံ၊ ထိုသူကို။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့။
ပါပေတိ၊ ရောက်စေနိုင်၏။ တတြ၊ ထိုသို့ရောက်စေရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတုံကား။
ဥပမာ၊ ဥပမာတည်း။ ဓင်္ဂသေနာ၊ ကျီးအပေါင်းသည်။ ကောသိယံ၊ အခါမဟုတ်
မလျောက်ပတ်သော ကာလ၌ ထွက်သည်လည်းဖြစ်သော တစ်ပါးအရပ်သို့
သွားခြင်းငှါ လုံ့လပြုသည်လည်း ဖြစ်သော ခင်ပုပ်ငှက်ကို။ ဝိတုဒန္တိ ယထာ၊ ထိုးဆိတ်
ကုန်၏သို့တည်း။ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ အယံ ဓင်္ဂသေနာ၊ ဤကျီး
အပေါင်းသည်။ အကာလေ၊ အခါမဲ့၌။ နိက္ခမန္တံ၊ ထွက်သည်လည်းဖြစ်သော။
ပရက္ကမန္တံ၊ လုပ်ကြံခြင်းငှါ လုံ့လပြုသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣမံ ကောသိယံ၊
ဤခင်ပုပ်ငှက်ကို။ တုဏ္ဏေဟိ၊ နှုတ်သီးတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တိ ယထာ၊ ထိုးဆွဲကုန်၏သို့။

မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွားသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပေန္တိ ယထာ၊ ရောက်စေကုန်၏သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တိရစ္ဆာနဂတော၊ တိရစ္ဆာန်တို့ကို။ အာဒိံ ကတွာ၊ အစပြု၍။ ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဌာနတော၊ နေရာအရပ်မှ။ န နိက္ခမိတဗ္ဗံ၊ မထွက်အပ်။ န ပရက္ကမိတဗ္ဗံ၊ လုပ်ကြံခြင်းငှါ လုံ့လမပြုအပ်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ပဌမဂါထာ၏အနက်တည်း။

ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာ၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ ကို။ ဧဝံ ဣမိနာ ဝုစ္စမာန နယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဓီရောတိ၊ ဓီရောဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတော၊ သဘောအားလျော်စွာ မှတ်နိုင်၊ ဆောင်နိုင်သော ပညာရှိသည်။ ဝိဇီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပေါရာဏက ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်။ ဌပိတပဝေဏီ၊ ထားအပ်သော ထုံးစံအစီအရင်သည်။ ဝိဓာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကောဌာသော ဝါ၊ အဖို့အစုသည်လည်းကောင်း။ သံဝိဒဟနံ ဝါ၊ အစီအရင်သည်လည်းကောင်း။ ဝိဝရာနုဂ္ဂတိ၊ ဝိဝရာနုဂ္ဂ ဟူသည်ကား။ ဝိဝရံ၊ လစ်ဟင်းသောအခွင့်ကို။ ဝါ-အပေါက်အကြားကို။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ အစဉ်လိုက်လျက်။ ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ သဗ္ဗာမိတ္တေတိ၊ သဗ္ဗာမိတ္တေဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အမိတ္တေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူတို့ကို။ ဝသီကတွာတိ၊ ဝသီ ကတွာဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသေ၊ အလိုသို့။ ဝါ-၌။ ကတွာ၊ လိုက်သည်ကို ပြု၍။ ကောသိယောဝါတိ၊ ကောသိယောဝ ဟူသည်ကား။ ဣမမှာ ဗာလကောသိယာ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ ထွက်သော မိုက်ကန်းသော ဤခင်ပုတ်ငှက်မှ။ အညော၊ တစ်ပါးသော။ ပဏ္ဍိတ-ကောသိယော ဝိယ၊ အခါမဟုတ်သည်၌သာ ထွက်သော ပညာရှိသော ခင်ပုတ်ငှက် လိမ္မာကဲ့သို့တည်း။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ယော စ ခေါ၊ အကြင်ခင်ပုတ်ငှက်လိမ္မာသည်။ “ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ဤအခါ၌။ နိက္ခမိတဗ္ဗံ၊ မိမိနေရာမှ ထွက်အပ်၏။ ပရက္ကမိတဗ္ဗံ၊ လုပ်ကြံခြင်းငှါ လုံ့လမပြုအပ်၏။ ဣမသ္မိံ၊ ဤအခါ၌။ န နိက္ခမိတဗ္ဗံ၊ မိမိနေရာမှ မထွက်အပ်။ န ပရက္ကမိတဗ္ဗံ၊ လုပ်ကြံခြင်းငှါ လုံ့လမပြုအပ်။” ဣတိ။ သို့။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတေဟိ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်။ ဌပိတဿ၊ ထားအပ်သော။ ပဝေဏီသင်္ခါတဿ၊ ထုံးစံ အစီအရင်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိမိနာ၊ အစီအရင်၏။ ကောဌာသသင်္ခါတံ၊ အစုဟုဆိုအပ်သော။ ဝိဓာနံ ဝါ၊ အစီအရင်ကိုလည်းကောင်း။ တဿ ဝါ ဝိမိနော၊ ထိုအစီအရင်၏လည်း။ ဝိဓာနံ

သံဝိဒဟနံ၊ အစီအရင်ကိုလည်းကောင်း။ အနုဋ္ဌာနံ၊ မထကြွခြင်းကိုလည်းကောင်း။
 ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သော ဝိမိဝိဓာနည၊ ထိုရှေးပညာရှိတို့သည် ထားအပ်သော ထုံးစံ
 စီအရင်ကို သိသော။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါး တို့၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပစ္စာမိတ္တာနံ၊
 ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူတို့၏။ ဝိဝရံ၊ အပေါက်အကြားကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ယထာ နာမ၊
 ဥပမာမည်သည်ကား။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ဝါ-လိမ္မာသော။ ကောသိယော၊
 ခင်ပုပ်ငှက်သည်။ ရတ္တိသင်္ခါတော၊ ညဉ့်ဟုဆိုအပ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကာလေ၊
 ကျက်စားရာထွက်သင့်သော အခါ၌။ နိက္ခမိတွာ စ၊ ထွက်၍လည်းကောင်း။
 ပရက္ကမိတွာ စ၊ လုံ့လပြု၍လည်းကောင်း။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသစ်ပင်အရပ် စသည်၌။
 သယိတာနညေဝ၊ အိပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ကာကာနံ၊ ကျီးတို့၏။ သိသာနိ၊
 ဦးခေါင်းတို့ကို။ ဆိန္ဒမာနော၊ ဖြတ်လျက်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ အမိတ္တေ၊
 ထိုဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူတို့ကို။ ဝသီကတွာ၊ အလိုသို့ လိုက်သည်ကိုပြု၍။ သုခိ၊
 ကိုယ်စိတ်နှစ်ရပ် ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ သိယာ ယထာ၊ ဖြစ်ရာ၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊
 ထို့အတူ။ ဓိရောပိ၊ ကြောင်းကျိုးသိမြင် ပညာရှင်သည်လည်း။ ကာလေ၊ မိမိနေရာမှ
 ထွက်သင့်ရာအချိန်ခါ၌။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍လည်းကောင်း။ ပရက္ကမိတွာ၊ လုံ့လ
 ပြု၍လည်း ကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပစ္စာမိတ္တေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူတို့ကို။
 ဝသီကတွာ၊ အလိုသို့ လိုက်သည်ကိုပြု၍။ သုခိ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ရပ် ချမ်းသာခြင်း
 ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဒ္ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲခြင်း မရှိသည်။ ဝါ-ဆင်းရဲခြင်းကင်းသည်။
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။ ရာဇာ၊
 မင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရား လောင်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
 နိဝတ္တိ၊ ပြန်နစ်၏။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊
 မူ၍။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနန္ဒော၊ သည်။
 တဒါ၊ ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊
 ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ပဏ္ဍိတာမစ္စော၊ ပညာရှိအမတ်သည်။ အဟောသိ၊
 ခဲ့ဖူးပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊
 ဒဌဗ္ဗံ။

ဆဌာ၊ သော။ ကောသိယဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီး၏။

၇။ ဂူထပါဏဇာတ်ကဏ္ဍနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
 သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “သုရော သုရေန သင်္ဂမ္မာ”တိ
 အာဒိကေန၊ အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤ
 ဂူထပါဏဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ အညတရံ၊ မထင်ရှားသော။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်း ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ တသ္မိ ကာလေ၊ ထိုကာလ၌။
 ဇေတဝနတော၊ မှ။ တိဂါဝုတဗုယောဇနမတ္ထေ၊ သုံးဂါဝုတ် ယူဇနာခွဲရှိသော အရပ်၌။
 ဧကော၊ တစ်ခုသော။ နိဂမော၊ နိဂုံးရွာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံးရွာ၌။
 ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ သလာကဘတ္တပက္ခိယဘတ္တာနိ၊ စာရေးတံဆွမ်း လဆန်း
 ပက္ခ လဆုတ်ပက္ခ၌ လျှူအပ်သော ဆွမ်းတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တတြ၊ ထိုနိဂုံးရွာ
 ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပဉ္စာ ပုစ္ဆကော၊ ပြဿနာကို မေးတတ်သော။
 ကောဏ္ဍော၊ (ကောဏ္ဍော) ငတုံးသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုငတုံးသည်။
 သလာကဘတ္တပက္ခိယဘတ္တာနံ၊ သလာကဘတ် ပက္ခိကဘတ်တို့၏။ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ။ အာဂတော၊ လာကုန်သော။ ဒဟရေ စ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။
 သာမဏေရေ စ၊ သာမဏေတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကေ၊ အဘယ်ပဉ္စင်း သာမဏေ
 ငယ်တို့သည်။ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်သနည်း။ ကေ၊ အဘယ်ပဉ္စင်း သာမဏေငယ်တို့သည်။
 ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်သနည်း။ ကေ၊ အဘယ်ပဉ္စင်း သာမဏေငယ်တို့သည်။ ဘုဉ္စန္တိ၊
 စားကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ကထေတုံ၊
 ဖြေအံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တေ၊ မစွမ်းကုန်သည်ရှိသော်။ လဇ္ဇာပေသိ၊ ရှက်စေ
 (၏)ပြီ။ တေ၊ ထိုပဉ္စင်းသာမဏေတို့သည်။ တဿ၊ ထိုငတုံးမှ။ ဘယေန၊ ကြောက်
 သောကြောင့်။ သလာကဘတ္တပက္ခိယဘတ္တတ္ထာယ၊ သလာကဘတ် ပက္ခိကဘတ်
 တို့၏အကျိုးငှါ။ တံ ဂါမံ၊ ထိုရွာသို့။ န ဂစ္ဆန္တိ၊ မသွားကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သလာကဂုံ၊
 စာရေးတံချရာ ရွာသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အသုကဂါမေ၊
 ဤအမည်ရှိသော ရွာ၌။ သလာကဘတ္တံ ဝါ၊ သလာကဘတ်သည်လည်းကောင်း။
 ပက္ခိကဘတ္တံ ဝါ၊ ပက္ခိကဘတ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “အာဂူသော၊ ငါ့ရှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ရှိသော်လည်း။
 တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ကောဏ္ဍော၊ ငတုံးသည်။ ပဉ္စ၊

ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတတ်၏။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ကထေတုံ၊ ဖြေအံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တေ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သော ရဟန်းသာမဏေတို့ကို။ အက္ကောသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွက်၏။ တဿ၊ ထိုငတုံးမှ။ ဘယေန၊ ကြောက်သောကြောင့်။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းသာမဏေသည်။ ဂန္တံ၊ သွားအံ့ သောငှါ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။ ဘတ္တာနိ၊ ဆွမ်းတို့ကို။ မယံ၊ ငါ့သို့။ ပါပေထ၊ ရောက်စေကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုငတုံးကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ မာနမရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တုမေ၊ သင်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပလာယနကံ၊ ပြေးယောင်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုခဲ့အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”ဟူ၍။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသို့။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။ ဘတ္တာနိ၊ ဆွမ်းတို့ကို။ ပါပေသံ၊ ရောက်စေ ကုန်ပြီ။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဂါမဒ္ဒါရေ၊ ရွာတံခါး၌။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပါရုပိ၊ ရုံ၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကောက္ကော၊ ငတုံးသည်။ စက္ကမေက္ကကော ဝိယ၊ ကြမ်းသော ဆိတ်ကဲ့သို့။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ ဥပဂန္တာ၊ ကပ်လာ၍။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ မေ၊ ငါ၏။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ကထေဟိ၊ ဖြေဆိုလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံလည့်လည်၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာသနသာလံ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်သို့။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မေ၊ ငါ့အား။ အာဂန္တံ၊ လာခြင်းငှါ။ ဝါ-လာခွင့်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သောပိ၊ ထိုငတုံးသည်လည်း။ နံ၊ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ “မေ၊ ငါ့အား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ။ ဝါ-သောက်ခွင့်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ အာသနသာလံ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်ကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သမ္ပဋိတုံ၊ တံမြက်လှည်းအံ့သောငှါ။ ဝါ-တံမြက်လှည်းခွင့်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးဦးလော့။ သလာကဘတ္တံ၊ စာရေးတံဆွမ်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ တမေဝ၊ ထိုငတုံးကိုပင်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ကိုင်စေ၍။ “ဧဟိ၊ လာလော့။ တေ၊ သင့်အား။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ကထေဿာမိ၊ ဖြေကြားအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဗဟိဂါမံ၊ ရွာပသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ သံဟရိတွာ၊ ခေါက်၍။ အံသေ၊ ပခုံး၌။ ဌပေတွာ၊ တင်၍။ တဿ၊ ထိုငတုံး၏။ ဟတ္ထတော၊

လက်မှ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်(၏)ပြီ။ တကြာပိ၊ ထို
အရပ်၌လည်း။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သော၊ ထိုင်တုံးသည်။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ မေ၊
ငါ၏။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ကထေဟိ၊ ဖြေလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုင်တုံးကို။ တေ၊ သင်၏။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ကထေမိ၊ ဖြေဆိုအံ့”။
ဣတိ၊ သို့။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တစ်ချက်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ-တစ်ပြိုင်နက်
တည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပါတေတွာ၊ လဲစေ၍။ ဝါ- ကျစေ၍။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့ကို။
သံစုဏ္ဏန္တေ ဝိယ၊ ကျေစေဘိသကဲ့သို့။ ပေါထေတွာ၊ သတ်ပုတ်၍။ ဂူထံ၊ မစင်ကို။
မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ “ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊
စ၍။ ဣမံ ဂါမံ၊ ဤရွာသို့။ အာဂတံ၊ လာသော။ ကဗ္ဗိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းကို။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာ ကို။ ပုစ္ဆိတကာလေ၊ မေးသော ကာလ၌။ ဇာနိဿာမိ၊
သိစေအံ့”။ ဝါ-သိအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သန္တဇေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွား၏။
သော၊ ထိုင်တုံးသည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။
ဒိသ္မာဝ၊ မြင်လျှင်မြင်ချင်းသာလျှင်။ ပလာယတိ၊ ပြေးလေ၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်
အဖို့၌။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ သာ ကိရိယာ၊ ထိုအမှုအရာသည်။ ဘိက္ခု-
သံဃေ၊ ရဟန်းသံဃာ၌။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်
တို့။ အသုကဘိက္ခု၊ ဤမည်သောရဟန်းသည်။ ကောဏ္ဍဿ၊ ငတုံး၏။ မုခေ၊ ခံတွင်း
၌။ ဂူထံ၊ မစင်ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ဂတော ကိရ၊ သွားသတဲ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တာ၊
ကြွလာတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။
ကာယ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။
”ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊
၌။ ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါ
ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊
၌သာလျှင်။ တံ၊ ထိုင်တုံးကို။ မိဋ္ဌေန၊ မစင်ဖြင့်။ အာသာဒေတိ၊ စားစေသည်။ ဝါ-
ထိခိုက်စေသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ အာသာဒေတိယေဝ၊
စားစေသည် သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊
မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီသော အခါ၌။ အင်္ဂမဂ
 ဓဝါသိနော၊ အင်္ဂတိုင်း မဂတိုင်း၌နေကုန်သောသူတို့သည်။
 အညမညဿ၊ တစ်ဦးသည် တစ်ဦး၏။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်လတ်သော်။
 ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ရဋ္ဌာနံ၊ အင်္ဂတိုင်း မဂတိုင်းတို့၏။
 သီမန္တရေ၊ သီမန္တရိက်၌။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ သရံ၊ အိုင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီကုန်၍။
 ဝသိတွာ၊ နေကုန်၍။ သုရံ၊ သုရာကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်ကုန်၍။ မစ္ဆမံသံ၊ ငါးအမဲကို။
 ခါဒိတွာ၊ စားကုန်၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ယာနာနိ၊ ယာဉ်တို့ကို။ ဝါ-
 လှည်းတို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ ကကုန်၍။ ပက္ကမိသု၊ သွားကုန်(၏)ပြီ။ တေသံ၊ ထိုသူ
 တို့၏။ ဝါ-ထိုသူတို့သည်။ ဂတကာလေ၊ သွားသော ကာလ၌။ ဧကော၊ တစ်ကောင်
 သော။ ဂူထခါဒကော၊ မစင်စားသော။ ပါဏကော၊ ပိုးကောင်သည်။ ဂူထဂန္ဓေန၊
 မစင်နဲ့ နံသောကြောင့်။ အာဂန္တာ၊ လာလက်၌။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝါ-သည်။
 ပီတဌာနေ၊ သောက်အပ်ရာ အရပ်၌။ ဆဒ္ဓိတံ၊ စွန့်အပ်သော။ သုရံ၊ သုရာကို။
 ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပိပါဿာယ၊ ရေသိပ်ခြင်းကြောင့်။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ မတ္တော၊
 ယစ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ် ၍။ ဂူထပုဉ္ဇံ၊ မစင်ပုံသို့။ အဘိရုဟိ၊ တက်(၏)ပြီ။ တသ္မိ၊
 ထိုပိုးသည်။ အာရုဋ္ဌေ၊ တက်လတ်သော်။ အလ္လဂူထံ၊ မစင်စိုသည်။ ထောကံ၊
 အတန်ငယ်။ ဩနမိ၊ ညွတ်၏။ သော၊ ထိုမစင်ပိုးသည်။ “မံ၊ ငါ့ကို။ ဓာရေတုံ၊
 ခံအံ့သောငှါ။ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝိရိဝိ၊ ကြုံးဝါး၏။ တသ္မိညေဝ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။
 မတ္တဝရဝါရဏော၊ အမုန်ယစ်သော ဆင်ပြောင်သည်။ တံ ပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။
 ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဂူထဂန္ဓံ၊ မစင်နဲ့ကို။ ယာယိတွာ၊ နံခြင်းကြောင့်။ ဇိဂစ္ဆန္တော၊
 စက်ဆုပ်ရွံရှာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဋိက္ကမိ၊ ဖဲသွား၏။ သော၊ ထိုမစင်ပိုးသည်။
 တံ၊ ထိုဆင်ပြောင်ကြီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဧသ၊ ဤဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ မမ၊
 ငါမှ။ ဘယေန၊ ကြောက်သောကြောင့်။ ပလာယတိ၊ ပြေး၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သညိ၊
 အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “မေ၊ ငါ့အား။ ဣမိနာ၊ ဤဆင်ပြောင်ကြီးနှင့်။
 သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊
 သို့။ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ တံ၊ ထိုဆင်ပြောင်ကြီးကို။ အဝှါယန္တော၊ ခေါ်လို
 ရကား။ “သူရော သူရေန။ပ။ ဝိက္ကမ”န္တိ၊ ဟူ၍ ဝါ-ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာသော။
 ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၅၃။ “သူရော သူရေန သင်္ဂမ္မာ ဝိက္ကန္တေန ပဟာရိနာ။
ဧဟိ နာဂ နိဝတ္တဿ၊ ကိံ န ဘီတော ပလာယသိ။
ပဿန္တု အင်္ဂမဂဓာ၊ မမ တုယုဉ္စ ဝိက္ကမ”န္တိ။

ဂါထာအနက် ဘော နာဂ၊ အို ဆင်ပြောင်။ သူရော၊ ရဲရင့်သော သင်သည်။
ဝိက္ကန္တေန၊ ကြီးသော လုံ့လရှိသော။ ပဟာရိနာ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှာ
စွမ်းနိုင်သော။ သူရေန၊ ရဲရင့်သောငါနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သင်္ဂမ္မာ၊ ဆိုင်မိကြ၍။ ကိံ
ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အသင်္ဂါမေတွာ၊ စစ်မထိုးဘဲ။ ဂစ္ဆတိ၊
သွားဘိသနည်း။ ဧကပဟာရောပိ၊ တစ်ကြိမ်သော စစ်ထိုးခြင်းကိုလည်း။ ဒါတဗ္ဗော
နန၊ ပေးအပ်သည်မဟုတ်လော။ နာဂ၊ ဆင်ပြောင်။ ဧဟိ၊ လာလှည့်ဦး။ နိဝတ္တဿ၊
ပြန်ခဲ့ဦး။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပလာယသိ ကိံန၊ ပြေးလေသလော။
မမ စ၊ ငါ၏လည်းကောင်း။ တုယုဉ္စ၊ သင်၏လည်းကောင်း။ ဝိက္ကမံ၊ လုံ့လကို။
အင်္ဂမဂဓာ၊ အင်္ဂတိုင်းသား မဂတိုင်းသားတို့သည်။ ပဿန္တု၊ မြင်စေကုန်သတည်း။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်လတုံသော နည်းဖြင့်။
ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝိရိယဝိက္ကမေန၊ ကြီးသော လုံ့လရှိသော။ ဝိက္ကန္တေန၊
ကြီးသော လုံ့လရှိသော။ ပဟာရဒါနသမတ္ထတာယ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို ပေးခြင်းငှာ
စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဟာရိနာ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ သူရေန၊
ရဲရင့်သော။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သူရော၊ ရဲရင့်သော။ တုံ၊ သင်သည်။
သမာဂန္တာ၊ တွေ့ဆုံပါလျက်။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အသင်္ဂါမေတွာ၊
စစ်မထိုးမူ၍သာလျှင်။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားဘိသနည်း။ ဧကသမ္ပဟာရောပိ၊ တစ်ကြိမ်သော
စစ်ထိုးခြင်းကိုလည်း။ ဒါတဗ္ဗော နာမ၊ ပေးအပ် ပေးသင့် ပေးထိုက်သည်မည်သည်။
သိယာ နန၊ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်လော။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နာဂ၊ ဆင်ပြောင်။ ဧဟိ၊
လာလှည့်။ နိဝတ္တဿ၊ ပြန်ခဲ့ဦး။ ဧတ္တကေနော၊ ဤမျှလောက်ကလေးဖြင့်ပင်။
မရဏဘယတဇ္ဇိတော၊ သေဘေးသည်ခြိမ်းခြောက်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပလာယသိ ကိံန၊ ပြေးလေသလော။ ဣမေ၊ ဤ
အင်္ဂတိုင်း မဂတိုင်းသားတို့သည်။ ဣမံ သီမံ၊ ဤအပိုင်းအခြားကို။ အန္တရံ၊
အတွင်းကို။ ဝါ- အကြားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝသန္တာ၊ နေကြကုန်လျက်။ ပဿန္တု၊
မြင်ကြစေကုန်သတည်း။ အင်္ဂမဂဓာ၊ အင်္ဂတိုင်း မဂတိုင်းသားတို့သည်။ မမ စ၊
ငါ၏လည်းကောင်း။ တုယုဉ္စ၊ သင်၏လည်းကောင်း။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ဦးလည်း

ဖြစ်ကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပရက္ကမံ၊ လုံ့လကို။ ပဿန္တ၊ မြင်စေကုန်သတည်း။
ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

သော ဟတ္ထိ၊ ထိုဆင်သည်။ ကဏ္ဍံ၊ နားကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ကဏ္ဍံဒတွာ၊
နားထောင် ၍။ တဿ၊ ထိုမစင်ပိုး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ နိဝတ္တိတွာ၊
ပြန်ခဲ့၍။ တဿ၊ ထိုမစင်ပိုး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုမစင်ပိုးကို။
အပသာဒေန္တော၊ ကြိမ်းမောင်းလိုရကား။ “န တံ ပါဒါ။ပ။ ပူတိနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝိ-
ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၅၄။ “န တံ ပါဒါ ဝဓိဿာမိ၊ န ဒန္တေဟိ န သောဏ္ဍိယာ။
မိဇ္ဇေန တံ ဝဓိဿာမိ၊ ပူတိ ဟညတု ပူတိနာ”တိ။

ဂါထာအနက် ဂူထပါဏ၊ မစင်ပိုး။ တံ၊ သင့်ကို။ ပါဒါ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ န
ဝဓိဿာမိ၊ ငါမသတ်အံ့။ ဒန္တေဟိ၊ အစွယ်တို့ဖြင့်လည်း။ န ဝဓိဿာမိ၊
မသတ်အံ့။ သောဏ္ဍိယာ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ န ဝဓိဿာမိ၊ ငါမသတ်အံ့။ မိဇ္ဇေန၊
မစင်ဖြင့်သာလျှင်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝဓိဿာမိ၊ သတ်လိုက်တော့အံ့။ ပူတိ၊ မစင်ပိုးသည်။
ပူတိနာ၊ မစင်ဖြင့်။ ဟညတု၊ သေစေသတည်း။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ ကို၊ ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တံ၊ မစင်ပိုးကို။
ပါဒါဒိဟိ၊ ခြေအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ န ဝဓိဿာမိ၊ မသတ်အံ့။ တုယံ ပန၊ သင့်အားကား။
အနုစ္ဆဝိကေန၊ လျောက်ပတ်သော။ မိဇ္ဇေန၊ မစင်ဖြင့်။ တံ၊ မစင်ပိုးကို။ ဝဓိဿာမိ၊
သတ်အံ့။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

စ ပန၊ ဆက်၍အထူး ပြဆိုဦးအံ့။ တစ်နည်း- ဧဝဉ္စ ပန၊ ဤသို့လျှင်။ ဝတွာ၊
ဆို၍။ “ပူတိဂူထပါဏကော၊ မစင်ပိုးသည်။ ပူတိနာဝ၊ မစင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဟညတု၊
သေစေသတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တဿ၊ ထိုမစင်ပိုး၏။ မတ္တကေ၊
ထိပ်ထက်၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ လက္ခံ၊ မစင်တုံးကို။ ပါတေတွာ၊ ချလိုက်၍။ ဥဒကံ၊
ကျင်ငယ်ရေကို။ ဝိဿဇေတွာ၊ စွန့်လိုက်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ တံ၊
ထိုမစင်ပိုးကို။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။
ကောဉ္ဇနာဒံ၊ ကြီးကြာသံနှင့်တူသော ကျည်သံကို။ နဒန္တော၊ ဟီးလျက်။ အရညမေဝ၊
တောသို့သာလျှင်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာ
 တော်ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကောဏ္ဍော၊ ငတုံးသည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။
 ဂူထပါဏကော၊ မစင်ပိုးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။
 သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝါရဏော၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တံ ကာရဏံ၊
 ထိုအကြောင်းကို။ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်ပြုခဲ့သောအားဖြင့်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တသ္မိ
 ဝနသဏ္ဍော၊ ထိုတောအုပ်၌။ နိဝတ္တဒေဝတာ၊ နေခဲ့သော နတ်သည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ဣတိ ဣဒံ
 ပရိသမာပနံ၊ ဒဌဗ္ဗံ။

သတ္တမာ၊ သော။ ဂူထပါဏဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

၈။ ကာမနိတဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်နှင့် အတိတ်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမ
 တော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။
 “တယောဂိရိ” နှိ အာဒိကေန၊ “တယော ဂိရိ” ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊
 ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဣဒံ၊ ကာမနိတဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊
 ၌။ ဝိဟာရန္တော၊ မူစဉ်။ ကာမနိတဗြာဟ္မဏံ၊ ကာမနိတအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားကို။
 အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်မည်သော။ ဝတ္ထု စ၊
 ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း။ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ ဝတ္ထု စ၊ ဝတ္ထုသည်
 လည်းကောင်း။ ဒွါဒသကနိပါတေ၊ ဒွါဒသကနိပါတ်၌။ ကာမဇာတကေ၊ ကာမ
 ဇာတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ပန၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ ဒွိသု၊
 နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေသု ရာဇပုတ္တေသု၊ ထိုမင်းသားတို့တွင်။ ဇေဌကော၊
 မင်းသားကြီးသည်။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။
 ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ကနိဋ္ဌော၊ မင်းသားငယ်သည်။ ဥပရာဇာ၊
 အိမ်ရှေ့မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော မင်း၊

အိမ်ရှေ့မင်းတို့တွင်။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသကာမတို့၌။ အတိတ္တော၊ မရောင့်ရဲနိုင်။ ဓနလောလော၊ ဥစ္စာအပေါ်၌ လောလီခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဇမ္ဗုဒီပံ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်။ တဿ ရညော၊ ထိုမင်း၏။ ဒွိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ကာမေသုပိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမတို့အပေါ်၌လည်း။ အတိတ္တဘာဝံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ- မရောင့်ရဲသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “ဣမံ ရာဇာနံ၊ ဤမင်းကို။ နိဂ္ဂဟိတွာ၊ နှိပ်ကွပ်၍။ လဇ္ဇာပေဿာမိ၊ ရှက်စေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗြာဟ္မဏ မာဏဝဝဏ္ဏေန၊ ပုဏ္ဏားလုလင်၏အသွင်ဖြင့်။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ပဿိ၊ ဖူးမြင်(၏)ပြီ။ ရညာ စ၊ မင်းကြီးသည်လည်း။ “မာဏဝ၊ လုလင်။ တွံ၊ သင်သည်။ ကေနတ္ထေန၊ အဘယ်ကိစ္စကြောင့်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မေးလတ်သည် မိန့်လက်သည်ရှိသော်။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ခေမာနိ၊ ဘေးကင်းကုန်သော။ သုဘိက္ခာနိ၊ ဝပြောကုန်သော။ ဝါ- ရလွယ်သော ထမင်းရှိကုန်သော။ ပဟူတဟတ္ထိ- အဿရတ္ထပတ္တိနိ၊ များစွာသော ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား၊ ခြေသည်ရှိကုန်သော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏာလင်္ကာရဘရိတာနိ၊ ဥစ္စာ၊ ရွှေ၊ ငွေဓာန်ဆာတို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ တိဏိ နဂရာနိ၊ မြို့ကြီးသုံးမြို့တို့ကို။ ဝါ-သုံးပြည်ထောင်တို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်ခဲ့၏။ ” တာနိ ပန၊ ထိုသုံးပြည်ထောင်တို့ကိုကား။ အပ္ပကေနေဝ၊ အနည်းငယ်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဗလေန၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါဖြင့်။ ဂဏှိတုံ၊ ယူအံ့သောငှါ။ သက္ကာ၊ တတ် ကောင်း၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်အား။ တာနိ၊ ထိုသုံးပြည် ထောင်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒါတုံ၊ ပေးအံ့သောငှါ။ အာဂတော၊ လာခဲ့၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “မာဏဝ၊ လုလင်။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဂစ္ဆမ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေဦးလော့။ ပါတောဝ၊ စောစောကသာလျှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ ပြန်လာဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သာဓု၊

ကောင်းပြီ။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ ဗလံ၊ ဗိုလ်ပါကို။ သဇ္ဇေဟိ၊ စီရင်ခန့်ထားလော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သကဋ္ဌာန မေဝ၊ မိမိနေရာ
တာဝတိံသာသို့သာလျှင်။ ဂတော၊ ပြန်သွားလေတော့၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ၌။ ဘေရိ၊ စည်ကို။ စရာပေတွာ၊
လည်စေ၍။ ဗလသန္ဓေ၊ ဗိုလ်ပါစီရင်ခြင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ အမစ္စေ၊ အမတ်
တို့ကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ ဧကော၊
တစ်ယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏမာဏဝေါ၊ ပုဏ္ဏားလူလင်သည်။ “ဥတ္တရာပဉ္စာလေ၊
ဥတ္တရာပဉ္စာလမြို့၌လည်းကောင်း။ ဣန္ဒပတ္တေ၊ ဣန္ဒပတ္တမြို့၌လည်းကောင်း။
ကေကကေ၊ ကေကကမြို့၌လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တီသု၊ သုံးခုကုန်သော၊
ဣမေသု နဂရေသု၊ ဤမြို့တို့၌။ တစ်နည်း၊ ဣမေသု တီသု နဂရေသု၊ ဤသုံးမြို့တို့၌။
ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
ဆို(၏)ပြီ။ တံ မာဏဝံ၊ ထိုလူလင်ကို။ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူ၍။ ဝါ- ခေါ်ယူ၍။ တီသု
နဂရေသု၊ သုံးမြို့တို့၌။ ဝါ-သုံးပြည်ထောင်တို့၌။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဏိဿာမ၊
ယူကုန်အံ့။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ နံ၊ ထိုလူလင်ကို။ တုမေ၊ တို့သည်။ ပက္ကောသထ၊
ခေါ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။
အဿ၊ ထိုလူလင်အား။ နိဝါသော၊ နေရာကို။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဒါပိတော၊
ပေးစေအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။ တဿ၊ ထိုလူလင်အား။ မေ၊
ငါသည်။ နိဝါသဂေဟံ၊ နေရာအိမ်ကို။ န ဒါပိတံ၊ မပေးစေအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ နိဝါသပရိဗ္ဗယော ပန၊ နေစရိတ်ရိက္ခာကိုကား။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်
ပြီလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုနေစရိတ်ရိက္ခာကိုလည်း။
န ဒိန္နော၊ မပေးအပ်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အထ၊ ထိုသို့
မပေးအပ်သည်ရှိသော်။ နံ၊ ထိုလူလင်ကို။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ။ ဝါ- အဘယ်အရပ်၌။
မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပဿိဿာမ၊ မြင်ရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။
နဂရဝီထီသု၊ မြို့လမ်းတို့၌။ ဩလောကေထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်။ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်ကြကုန်
သည်ရှိသော်။ အဒိသွာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ “မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ မယံ၊ တို့သည်။
န ပဿာမ၊ မမြင်ကြပါကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်(၏)ပြီ။ မာဏဝံ၊

လုလင်ကို။ အပဿန္တဿ၊ မမြင်သော။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝံ ဤသို့။ မဟန္တာ၊ ကြီးစွာသော။ ဣဿရိယာ နာမ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ အစိုးရသည် မည်သောအဖြစ်မှ။ ပရိဟိနော၊ ယုတ်လျော့ရသည်။ အမှိ နာမ၊ ဖြစ်ဘိ၏။” ဣတိ၊ သို့။ မဟာသောကော၊ ကြီးစွာသော စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဟဒယဝတ္ထု၊ ဟဒယဝတ္ထုသည်။ ဥဏှံ၊ ပူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ဝတ္ထု-လောဟိတံ၊ နှလုံးသွေးသည်။ ကုပ္ပိ၊ ပျက်(၏)ပြီ။ လောဟိတပက္ခန္ဓိကာ၊ ဝမ်းသွေး သွန်ခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝေဇ္ဇာ၊ ဆေးသမားတို့သည်။ တိကိစ္ဆိတုံ၊ ဆေးကုအံ့သောငှါ။ နာသက္ခိသု၊ မစွမ်းနိုင်ကြတော့ကုန်။

တတော၊ ထို့နောင်မှ။ တိဟစတုဟစ္စယေန၊ သုံးရက်လေးရက်လွန်သဖြင့်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အာဝဇ္ဇမာနော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ တဿ၊ ထိုမင်း ၏။ တံ အာဗာဓံ၊ ထိုအနာရောဂါကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “နံ၊ ထိုမင်းကို။ တိကိစ္ဆိဿာမိ၊ ဆေးကုအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ပြာဟ္မဏဝဏ္ဏေန၊ ပုဏ္ဏားအသွင်ဖြင့်။ အာဂန္တာ၊ လာလတ် ၍။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ “ဝေဇ္ဇုပြာဟ္မဏော၊ ဆေးသမားပုဏ္ဏားသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့အား။ တိကိစ္ဆနတ္ထာယ၊ ဆေးကုအံ့သောငှါ။ အာဂတော၊ လာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားစေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “မဟန္တမဟန္တာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော။ ရာဇဝဇ္ဇာ၊ မင်း၏ဆေးသမားတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ တိကိစ္ဆိတုံ၊ ကုစားအံ့သောငှါ။ နာသက္ခိသု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ အဿ၊ ထိုဆေးသမားအား။ ပရိဗ္ဗယံ၊ ရိက္ခာကို။ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍။ ဥယျောဇေထ၊ လွှတ်လိုက်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “အဟံ၊ ငါသည်။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ တိကိစ္ဆိဿာမိ၊ ဆေးကုအံ့။ မယျံ၊ ငါ့အား။ နိဝါသပရိဗ္ဗယေန၊ နေစရိတ်ရိက္ခာဖြင့်။ နေဝ အတ္ထော၊ အလိုမရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဝေဇ္ဇုလာဘမ္ပိ၊ ဆေးကုသခကိုလည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ န ဂဏှိဿာမိ၊ မယူအံ့။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဿတု၊ ရှုမြင်စေသတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တဖြိုးကား။ အာဂစ္ဆတု၊ လာစေသတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဇယာပေတွာ။ အောင်စေ၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ။ အဌာသိ၊ ရပ်တည် ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “တွံ၊

သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ တိကိစ္ဆသိ၊ ဆေးကုအံ့လော” ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ အာမ၊ အိမ်း. ကုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။
 တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တိကိစ္ဆဿ၊ ကုလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဗျာဓိနော၊ ယခုအနာ၏။ လက္ခဏံ၊
 လက္ခဏာကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ကထေထ၊ ဆိုကုန်လော့။ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်
 အကြောင်းကြောင့်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သနည်း။ ခါဒိတံ ဝါ၊ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။
 ပီတံ ဝါ၊ သောက်ဖွယ်ကို လည်းကောင်း။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နံ ကိ၊ ဖြစ်လေ
 သလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်မူကား။ ဒိဋ္ဌဝါ၊ မြင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သုတံ ဝါ၊
 ကြားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နံ ကိ၊ ဖြစ်လေသလော။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တာတ၊ အရှင် ပုဏ္ဏား။ မယံ၊ ငါ၏။ ဗျာဓိ၊
 အနာသည်။ သုတံ၊ ကြားခြင်းကို။ ဝါ- သုတကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဥပ္ပန္နော၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား။ ဧကော၊ တစ်ယောက်
 သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ အာဂန္တာ၊ လာလက်၍။ မယံ၊ ငါ့အား။ တီသု
 နဂရေသု၊ သုံးပြည်ထောင်တို့၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍၊ ဒဿာမိ၊
 ပေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုလုလင်အား။
 နိဝါသဌာနံ ဝါ၊ နေရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ နိဝါသပရိဗ္ဗဝါယံ ဝါ၊ နေစရိတ်ရိက္ခာ
 ကိုလည်းကောင်း။ န ဒါပေသိ၊ မပေးစေမိခဲ့။ သော၊ ထိုလုလင်သည်။ မယံ၊ ငါ့အား။
 ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ အညဿ၊ တစ်ပါးသော။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊
 အထံသို့။ ဂတော၊ သွားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ။ “ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟန္တာ၊
 ကြီးစွာသော။ ဣဿရိယာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ အစိုးရသည်၏အဖြစ်မှ။ အဟံ၊
 ငါသည်။ ပရိဟိနော၊ ဆုတ်ယုတ်ရသည်။ အမှီနာမတိ၊ ဖြစ်ရဘိ၏။ ဝါ- ဖြစ်ရလိမ့်
 သတည်းဟု။ စိန္တေန္တဿ၊ ကြံသော။ မေ၊ ငါ့အား။ အယံ ဗျာဓိ၊ ဤအနာသည်။
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ရပေ၏။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကာမစိတ္တံ၊ လောဘနှင့် ယှဉ်သော
 စိတ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဗျာဓိ၊ အနာကို။ တိကိစ္ဆိတံ၊ ဆေးကု
 အံ့သောငှါ။ သစေ သက္ကောသိ၊ အကယ်၍စွမ်းနိုင်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့စွမ်းနိုင်သည်
 ရှိသော်။ တိကိစ္ဆဟိ၊ ဆေးကုလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။
 ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုရကား။ “တယော ဂိရိပ။ ကာမနီတ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-
 ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွသော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၅၅။ “တယော ဂိရိ အန္တရံ ကာမယာမိ၊
 ပဉ္စာလာ ကုရုယော ကေကကေ စ၊
 တတုတ္တရိ ဗြာဟ္မဏ ကာမယာမိ၊
 တိကိစ္ဆ မံ ဗြာဟ္မဏ ကာမနိတ”န္တိ။

ဂါထာအနက် ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တယော ဂိရိ၊ တုန်လှုပ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့် တောင်သဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော မြို့သုံးမြို့ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စာလာ၊ ဥတ္တရပဉ္စာလတိုင်းလည်းကောင်း။ ကုရုယော၊ ကုရုတိုင်းလည်းကောင်း။ ကေကကေစ၊ ကေကကတိုင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အန္တရေ၊ တိုင်းသုံးတိုင်းကိုလည်းကောင်း။ ကာမယာမိ၊ လိုချင်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တတုတ္တရိပိ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းအဖြစ်ထက် အလွန်ဖြစ်သော ပြည်ထောင်ကိုလည်း။ ကာမယာမိ၊ လိုချင်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကာမနိတံ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ တို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ သစေ သက္ကောသိ၊ အကယ်၍ကုစားနိုင်အံ့။ တိကိစ္ဆ၊ ကုလော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ တယော ဂိရိန္တိ၊ တယော ဂိရိဟူသည်ကား။ တယော ဂိရိ၊ တုန်လှုပ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့် တောင်သဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော မြို့သုံးမြို့ တို့သည်။ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ အယမေဝ၊ ဤတယောဂိရိ ဟူသော ပါဌ်သည်သာလျှင်။ ပါဌော၊ ပါဌ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ “သုဒဿနဿ ဂိရိနော ခွါရံ ဟေတံ ပကာသတိ”တိ ဧတ္ထ ဟူသော ပါဌ်၌။ သုဒဿနံ၊ သုဒဿန မည်သော။ ဒေဝနဂရံ၊ နတ်မြို့ကို။ ယုဇ္ဈိတွာ၊ စစ်ထိုး၍။ ဒုဂ္ဂဏှတာယ၊ ယူနိုင်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒုစ္စလနတာယ၊ တုန်လှုပ်စေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ “သုဒဿနဂိရိ”တိ၊ “သုဒဿနဂိရိ”ဟူ၍။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဣဓာပိ၊ ဤ တယော ဂိရိဟူသော ပါဌ်၌လည်း။ တိဏိ နဂရာနိ၊ သုံးပြည်ထောင်တို့ကို။ “တယော ဂိရိ”န္တိ၊ “တယော ဂိရိ”ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ၊ ဤဆိုအပ် လတံသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တိဏိ စ နဂရာနိ၊ သုံးပြည်ထောင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထိုသုံးမြို့တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြားအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ တိဝိဓမ္မိ၊ သုံးပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းခရိုင်နိုင်ငံကို။ ကာမယာမိ၊ လိုချင်၏။

“ပဉ္စာလာ ကုရုယော ကေကကေစာ”တိ၊ “ပဉ္စလာ ကုရုယော ကေကကေ စ”
 ဟူသော။ ဣမာနိ၊ ဤတိုင်းတို့သည်။ ဝါ-ဤအမည်တို့သည်။ တေသံ ရဋ္ဌာနံ၊
 ထိုတိုင်းသုံးတိုင်းတို့၏။ နာမာနိ၊ အမည်တို့တည်း။ တေသု၊ ထိုတိုင်း သုံးတိုင်းတို့တွင်။
 ပဉ္စာလာတိ၊ ပဉ္စာလဟူသည်ကား။ ဥတ္တရပဉ္စာလာ၊ ဥတ္တရပဉ္စာလတိုင်းတည်း။
 တစ်နည်း၊ ဥတ္တရပဉ္စာလာ၊ ဥတ္တရပဉ္စာလတို့သည်။ ပဉ္စာလာတိ ပဉ္စာလာ နာမ၊
 ပဉ္စာလမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥတ္တရပဉ္စာလတိုင်း၌။ ကပိလံနာမ၊ ကပိလမည်သော။
 နဂရံ မြို့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကုရုယောတိ၊ ကုရုယောဟူသည်ကား။ ကုရုရဋ္ဌံ၊
 ကုရုတိုင်းတည်း။ တစ်နည်း၊ ကုရုရဋ္ဌံ၊ ကုရုတိုင်းသည်။ ကုရုယောတိ၊ ကုရုတိုင်း
 မည်၏။ ဝါ- ကုရုမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကုရုတိုင်း၌။ ဣန္ဒပတ္တံ နာမ၊ ဣန္ဒပတ္တမည်သော။
 နဂရံ မြို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကေကကေစာတိ၊ ကေကကေစ ဟူသည်ကား။
 ပစ္စတ္တေ၊ ပဌမာဝိဘတ်၏အနက်၌။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဓါ
 တည်း။ တေန၊ ထိုကေကကေစဟူသော ပါဠိဖြင့်။ ကေကကရဋ္ဌံ၊ ကေကကတိုင်းကို။
 ဒသေတိ၊ ပြ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကေကကတိုင်း၌။ ကေကကရာဇဓာနီယေဝ၊ ကေကက
 ဟူသော မင်းနေပြည်သည်သာလျှင်။ နဂရံ မြို့တော်တည်း။ တဒုတ္တရန္တိ၊ တဒုတ္တရံ
 ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဋိလဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော။ ဣတော ဗာရာဏသီရဇ္ဇာ၊
 ဤဗာရာဏသီမင်းအဖြစ်မှ။ ဝါ- ထက်။ တဒုတ္တရံ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းအထက်
 အလွန်ဖြစ်သော။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ တံ ရဇံ၊ ထိုသုံးပြည်ထောင်
 မင်းအဖြစ်ကို။ ကာမယာမိ၊ လိုချင်၏။ တိကိစ္ဆ မံ ဗြာဟ္မဏကာမနီတန္တိ၊ တိကိစ္ဆ
 မံ ဗြာဟ္မဏကာမနီတံ’ဟူသည်ကား။ ဣမေဟိ ဝတ္ထုကာမေဟိ စ၊ ဤဝတ္ထုကာမ
 တို့သည်လည်းကောင်း။ ဣမေဟိ ကိလေသကာမေဟိ စ၊ ဤကိလေသကာမ
 တို့သည်လည်းကောင်း။ နီတံ ဟတံ၊ ဆောင်အပ်နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဝါ- နှိပ်စက်
 အပ်သော။ ပဟတံ၊ အပြားအားဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဝါ- သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ တွံ၊
 သင်သည်။ သစေ သက္ကောသိ၊ အကယ်၍စွမ်းနိုင်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ စွမ်းနိုင်သည်
 ရှိသော်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မံ၊ ငါ့ကို။ တိကိစ္ဆ၊ ဆေးကုလော့။ ဣတိ အယံ၊ ကား။
 အတ္ထော၊ ဂါထာ၏ အနက်တည်း။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ “မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်။ တွံ၊ သင်မင်းမြတ်ကို။ မူလောသဓာဒီဟိ၊ သစ်မြစ်ဆေးအစရှိသည်တို့ဖြင့်။
 အတေကိစ္ဆော၊ မကုစားကောင်း။ ဉာဏောသဓေနေဝ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော

ဆေးဖြင့်သာလျှင်။ တိကိစ္ဆိ တဗ္ဗော၊ ကုစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ “ကဏှာဟိ ဒဋ္ဌဿ။ပ။ တိကိစ္ဆာ”တိ၊ ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၅၆။ ကဏှာဟိ ဒဋ္ဌဿ၊ ကရောန္တိ ဟေကေ။
အမနုဿ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ကရောန္တိ ပဏ္ဍိတာ။
န ကာမနီတဿ၊ ကရောတိ ကောစိ။
ဩက္ကန္တသုက္ကဿ ဟိ ကာ တိကိစ္ဆာ”တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ မင်းမြတ်။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ တို့သည်။ ကဏှာဟိ၊ မည်းသော အဆင်းရှိကုန်သော မြွေတို့သည်။ ဒဋ္ဌဿ၊ ခဲအပ်သော သူအား။ တိကိစ္ဆိ ဆေးကုခြင်းကို။ ကရောန္တိ ပြုကုန်၏။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အမနုဿပဝိဋ္ဌဿ၊ ဘီလူးဖမ်းစား အပ်သော သူအား။ တိကိစ္ဆိ၊ ဆေးကုခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ ကာမနီတဿ၊ ကာမနှိပ်စက်သော သူအား။ တိကိစ္ဆိ၊ ဆေးကုခြင်းကို။ န ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင်းကြောင့်။ န ကရောန္တိ၊ မပြုနိုင်ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဩက္ကန္တ- သုက္ကဿ၊ အကုသိုလ်တရားသို့ သက်ဝင်သောသူအား။ မန္တောသဓာဒီဟိ၊ မန္တရား ဆေးဝါး အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ကာ တိကိစ္ဆာ၊ အဘယ်မှာ ကုစားနိုင်အံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ ကာမနီတဿ၊ ကာမသည် နှိပ်စက် အပ်သော သူအား။ တိကိစ္ဆိ၊ ဆေးကုခြင်းကို။ န ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကဏှာဟိ ဒဋ္ဌဿ ကရောန္တိ ဟေကေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ ဧကဇ္ဇေ၊ အချို့ကုန်သော။ တိကိစ္ဆကာ၊ ဆေးကုသသော ဆေး ဆရာ တို့သည်။ ယောရဝိသေန၊ ကြမ်းသော အဆိပ်ရှိသော။ ကာဠသပေေန၊ မည်းနက်သော အဆင်းရှိသော မြွေဟောက်သည်။ ဒဋ္ဌဿ၊ ကိုက်အပ်သော သူအား။ မန္တေဟိစေဝ၊ ဂါထာမန္တရားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဩသဓေဟိ စ၊ အမြစ်ဆေးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ တိကိစ္ဆိ၊ ဆေးကုခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အမနုဿ ပဝိဋ္ဌဿ ကရောန္တိ ပဏ္ဍိတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပရေ၊ တစ်ပါး ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဘူတဝေဇ္ဇာ၊ ဘုတ်ဆေးသမားတို့သည်။

ဝါ- တစ္ဆေမြေဘုတ်ပူးဝင်သည်ကို ဆေးကုသော ဆေးဆရာတို့သည်။ ဘူတယက္ခာဒိဟိ၊ မြေဘုတ်ဘီလူး အစရှိကုန်သော။ အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ပူးဝင်အပ်သော။ အဘိဘူတဿ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ ဂဟိတဿ၊ ဖမ်းယူအပ်သော။ ဗလိကဗ္ဗပရိတ္တကရဏဩသဓပရိဘာဝိတာဒိဟိ၊ ဗလိနတ်စာ ပေးခြင်းအမှု၊ အရံအတားကို ပြုခြင်း ဆေးဖြင့် ထုံမွန်းခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ တိကိစ္ဆံ ဆေးကုခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ န ကာမနီတဿ ကရောတိ ကောစီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ နီတဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သော။ ကာမဝသိတဿ၊ ကာမဂုဏ်၏ အလိုနိုင်ငံသို့ လိုက်သော။ ပုဂ္ဂလဿ ပန၊ ပုဂ္ဂိုလ် အားကား။ ဝါ- ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား။ (ဆဋ္ဌိကံ)။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့ကို။ အညတြ ဌပေတွာ၊ ကြဉ်ထား၍။ အညော၊ ပညာရှိမှတစ်ပါးသော။ ကောစိ၊ တစ်စုံ တစ်ယောက်သောသူသည်။ တိကိစ္ဆံ၊ ဆေးကုခြင်းကို။ န ကရောတိ၊ မပြုနိုင်။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုပင်ပြုသော်လည်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းကို။ သမတ္ထော နာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ ဧကန်တိတိ အမှန်ပင် မရှိပြီ။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဩက္ကန္တ သုက္ကဿ၊ အကုသိုလ်တရားသို့ သက်ဝင်သောသူအား။ မန္တောသဓာဒိဟိ၊ မန္တရား ဆေးဝါးအစရှိသည် တို့ဖြင့်။ ကာ တိကိစ္ဆာ၊ အဘယ်မှာ ကုစားနိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩက္ကန္တသုက္ကဿ၊ အကုသိုလ်တရားသို့ သက်ဝင်သောသူအား။ ကုသလဓမ္မ- မရိယာဒံ၊ ကုသိုလ်တရား၏ အပိုင်းအခြားကို။ အတိက္ကန္တဿ၊ ကျော်လွန်သော။ အကုသလဓမ္မ၊ အကုသိုလ်တရား၌။ ပတိဋ္ဌိတဿ၊ တည်သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ မန္တောသဓာဒိဟိ၊ မန္တရားဆေးဝါး အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ကာ နာမ တိကိစ္ဆာ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဆေးကုသနိုင်စွမ်းရှိမည်နည်း။ ဩသဓေဟိ၊ ဆေးတို့သည်။ ဝါ- ဖြင့်။ တိကိစ္ဆိတုံ၊ ဆေးကုခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည် ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုမင်းအား။ မဟာသတ္ထော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ သို့။ အာဟ၊ သနည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ (ထည့်) တုံ။ သင်သည်။ တာနိ တိဏိ ရဇ္ဇာနိ၊ ထိုသုံးပြည်ထောင်ကို။ သဓေ လစ္ဆသိ၊ အကယ်၍ ရအံ့။ ဣမေသု စတုသု ရဇ္ဇေသု၊ ဤလေး မြို့တို့၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကရောန္တော

ပြုလတ်သော်။ ဧကပ္ပဟာရေနော၊ တစ်ပြိုင်နက်ချင်းသာလျှင်။ စတ္တာရိ၊ လေးထည်
 ကုန်သော။ သာဋကယုဂါနိ၊ ပုဆိုးအစုံတို့ကို။ ပရိဒဟေယျာသိ အပိ နုခေါ၊ ဝတ်နိုင်
 ရာအံ့လော။ စတူသု၊ လေးခုကုန်သော။ သုဝဏ္ဏပါတီသု ဝါ၊ ရွှေခွက်တို့၌လည်း။
 ဧကပ္ပဟာရေနော၊ တစ်ပြိုင်နက်သာလျှင်။ ဘုဠေယျာသိ အပိ နု၊ စားနိုင်ရာအံ့လော။
 စတူသု၊ လေးခုကုန်သော။ သယနေသု ဝါ၊ မြတ်သော အိပ်ရာတို့၌လည်း။
 ဧကပ္ပဟာရေနော၊ တစ်ပြိုင်နက်သာလျှင်။ သယေယျာသိ အပိ နု၊ အိပ်နိုင်ရာ
 အံ့လော။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တဏှာဝသိကေန နာမ၊ တဏှာအလိုသို့
 လိုက်သော မည်သည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။
 ဒသာ တဏှာနာမ၊ ထိုတဏှာမည်သည်ကား။ ဝိပတ္တိမူလာ၊ ပျက်စီးခြင်း၏
 အကြောင်းရင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုတဏှာသည်။ ဝမုမာနာ၊
 ပွားလတ်သည်ရှိသော်။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ တံ၊ ထိုစိုးရိမ်ခြင်းကို။ ဝမေတိ၊
 ပွားစေ၏။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုတဏှာ၏တည်ရာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ထပ်
 ကုန်သော။ မဟာနိရယေသု၊ ငရဲကြီးတို့၌လည်းကောင်း။ သောဠသသု၊ တစ်ဆယ့်
 ခြောက်ထပ်ကုန်သော။ ဥဿဒနိရယေသု၊ ဥဿဒငရဲတို့၌လည်းကောင်း။
 နာနပ္ပကာရဘေဒေသု၊ အထူးထူး အပြားပြားဖြင့် များကုန်သော။ အဝသေ သေသု၊
 ငရဲမှ ကြဉ်ကုန်သော။ ဝါ-ငရဲမှကြွင်းကုန်သော။ အပါယေသု စ၊ အပါယ်တို့၌
 လည်းကောင်း။ ခိပတိ၊ ပစ်ချတတ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ နိရယာဒိဘယေန၊
 ငရဲအစရှိသော ဘေးဖြင့်။ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊
 ဟောကြား(၏)ပြီ။ ရာဇာပိ၊ မင်း သည်လည်း။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဓမ္မံ၊
 တရားကို။ သုတွာ၊ နာရ၍။ ဝိဂတသောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းကင်းသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ နိဗျာဓိတံ၊ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။
 ပါပုဏိ၊ ရောက်(၏)ပြီ။ သက္ကောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုမင်းအား။
 သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သီလေသု၊ သီလတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊
 တည်စေ၍။ ဒေဝလောကမေဝ၊ နတ်ပြည်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွား လေ၏။
 သောပိ၊ ထိုမင်းသည်လည်း။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒါနာဒိနိ၊ ဒါန
 အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ယထာကမ္မံ၊
 ကံအားလျော်စွာ။ ဂတော၊ လားလေ(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာမနိတဗြာဟ္မဏော၊ ကာမနိတပုဏ္ဏားသည်။ တဒါ၊ ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

အဋ္ဌမာ၊ ဖြစ်သော။ ကာမနိတဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

၉။ ပလာယိတဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဂဇ္ဈမေယေဟိ”တိ အာဒိကေန၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤပလာယိတဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ပလာယိတ-ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပြေးသော ပရိဗိုဇ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ၏။ သော၊ ထိုပရိဗိုဇ်သည်။ ဝါဒတ္ထာယ၊ စကားပြောဆိုပြိုင်ဆိုင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သကလဇမ္ပဒီပံ၊ ဇမ္ပုကျွန်းအလုံးစုံကို။ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ ကဗ္ဗိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော။ ပဋိဝါဒိ၊ ပြောဆိုဖက်ကို။ အလ ဘိတွာ၊ မရ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ “မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝါဒံ၊ ပြောဆိုခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သမဇ္ဇော၊ စွမ်းနိုင်သော။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိလေသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပုစ္ဆိမေးပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ “တာဒိသာနိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သောသူတို့၏။ သဟဿေနပိ၊ အထောင်နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝါဒံ ကာတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ။ တစ်နည်း ဝါဒံ၊ ပြောဆိုခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သမဇ္ဇော၊ စွမ်းနိုင်သော။ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူသော။ ဒွိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သောသူတို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော။ ဓမ္မိဿရော၊ တရားဖြင့်

လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော။ ပရပွဝါဒမဒ္ဒနော၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အယူဝါဒကို
 ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ တတ်နိုင်သော။ မဟာဂေါတမော၊ မဟာဂေါတမဘုရားရှင်သည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ သကလပိဇမ္ဗဒီပေ၊ ဇမ္ဗူကျွန်းအလုံး၌လည်း။ တစ်နည်း-
 သကလေ၊ အလုံးစုံသော။ ဇမ္ဗဒီပေပိ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌လည်း။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။
 ပရပွဝါဒေါ၊ တစ်ပါးသော ဝါဒရှိသော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
 အတိက္ကမိတုံ၊ လွန်အံ့သောငှါ။ သမတ္ထော နာမ၊ စွမ်းနိုင်သော သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဝါ- ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဝေလန္တံ၊ ကမ်းနားသို့။ ပတွာ၊ ရောက်ကုန်၍။
 သမုဒ္ဒဉ္စိမိယော၊ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးတို့သည်။ နဿန္တိ ဝိယ၊ ပျောက်ပျက်ကုန်
 သကဲ့သို့။ သဗ္ဗဝါဒါ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဝါဒတို့သည်။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ပါဒမူလံ၊ ခြေတော်ရင်းသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏာ၊ မှုန်မှုန်
 ညက်ညက် တို့သည်။ ဝါ- ပျောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ ဘုရားကျေးဇူးတော်တို့ကို။ ကလေသံ၊ ဆိုကြကုန်(၏)ပြီ။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊
 ပရိဗိုဇ်သည်။ “သော ပန၊ ထိုဘုရားသည်ကား။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကဟံ၊
 အဘယ်မှာနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “ဇေတဝနေ”တိ၊ “ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်မှာတည်း”ဟူ၍။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊
 ထိုဘုရားအား။ ဝါဒံ၊ အမေးပုစ္ဆာကို။ အာရောပေဿာမိ၊ တင်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 မဟာဇနပရိဝုတော၊ လူများဖြင့်ခြံရံလျက်။ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလတ်သည်ရှိသော်။ ဇေတေန၊ ဇေတမည်သော။ ကုမာရေန၊ မင်းသား
 သည်။ နဝကောဋီဓနံ၊ ကိုးကုဋေသော ဥစ္စာကို။ ဝိဿဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ကာရိတံ၊
 ဆောက်လုပ်အပ်သော။ ဇေတဝနဒ္ဓါရကောဋ္ဌကံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
 တံခါးမုခ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “အယံ၊ ဤပြာသာဒ်သည်ကား။ သမဏဿ
 ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ဝသနပါသာဒေါ၊ နေရာပြာသာဒ်လော”။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “အယံ၊ ဤပြာသာဒ်သည်ကား။ ဒ္ဓါရကောဋ္ဌကော၊ တံခါးမုခ်
 တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “ဒ္ဓါရကောဋ္ဌကော၊ တံခါးမုခ်သည်ပင်။
 တာဝ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့စင် ရှိသေး၏။ တစ်နည်း- တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝသနဂေဟံ၊
 နေရာကျောင်းတော်သည်ကား။ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတံ့ နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ဂန္ဓကုဋိ နာမ၊ ဂန္ဓကုဋိတော်
 မည်သည်ကား။ အပ္ပမေယျော၊ နှိုင်းယှဉ်ဖွယ်ရာမရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊

ဆိုလတ်သော်။ “ဧဝရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သမဏေန၊ ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝါဒံ၊ ပြိုင်ဆိုင်ပြောဆိုခြင်းကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ကရိဿတိ၊ နိုင်ချေလိမ့်မည်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ တတောဝ၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်။ ပလာယိ၊ ပြေးလေ(၏)ပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဥန္နာဒိနေ၊ ကြော်ငြာ(ကုန်)လျက်။ ဝါ- လိုက်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍။ “သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “အကာလေ၊ အခါမဲ့၌။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာဂတာ၊ လာကြကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ တံ ပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ကထယိသု၊ လျှောက်ထားကြကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ဤယခုအခါ၌သာလျှင်။ ဧသ ဧသော၊ ဤပရိဗိုဇ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝသနဌာနဿ၊ နေရာအရပ်၏။ ဒွါရကောဌကံ၊ တံခါးမုခ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပလာယတိ၊ ပြေးသည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ မမ၊ ငါ၏။ ဝသနဌာနဿ၊ နေရာအရပ်၏။ ဒွါရကောဌကံ၊ တံခါးမုခ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပလာယ တေဝ၊ ပြေးဖူးသလျှင်ကတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ တေဟိ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဂန္ဓာရရဌေ၊ ဂန္ဓာရတိုင်း၌။ တက္ကသိလာယံ၊ အတတ်ထူးကို ကြံဆ တတ်သောသူတို့နေရာ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ် မင်းသည်။ “တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်ကို။ ဂဏိဿာမိ၊ ယူအံ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ ဗလ ကာယေန၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နဂရတော၊ မြို့မှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ “ဣမိနာ နိယာမေန၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့ကို။ ပေသေထ၊ စေကုန်လော့။ ဣမိနာ၊ ဤအမှတ်ဖြင့်။ ရထေ၊ တို့ကို။ ပေသေထ၊ စေကုန်လော့။ ဣမိနာ၊ ဤအမှတ်ဖြင့်။ အသေ၊ မြင်းတို့ကို။ ပေသေထ၊ စေကုန်လော့။ ဣမိနာ၊ ဤအမှတ်ဖြင့်။ ပတ္တိ၊ ခြေသည်တို့ကို။ ပေသေထ၊ စေကုန်လော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဓာဝိတွာ၊ ပြေးကုန်၍။

အာဝုဇေဟိ၊ လက်နက်တို့ဖြင့်။ ပဟရထ၊ ထိုးပစ်ကြကုန်လော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယနဝဿဝလာဟကာ ဝိယ၊ တစ်ခဲနက် ရွာကုန်သော မိုးတို့ကဲ့သို့။ သရဝဿံ၊ မြားမိုးကို။ ဝဿထ၊ ရွာစေကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သေနံ၊ စစ်သည်ကို။ ဝိစာရေန္တေ၊ စီရင်လိုကား။ “ဂဇ္ဇဂ္ဂမေယေဟိ။ ပ။ ဂဇ္ဇတော”ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣတိ ဣမံ ဂါထာဒွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၅၇။ “ဂဇ္ဇဂ္ဂမေယေဟိ ဟယဂ္ဂမာလိဘိ။
ရထူမိဇာတေဟိ သရာဘိဝဿေဘိ။
ထရဂ္ဂဟာဝဋ္ဋဒဋ္ဌပ္ပဟာရိဘိ။
ပရိဝါရိတာ တက္ကသိလာ သမန္တတော”တိ။

ဂါထာအနက် ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ ဂဇ္ဇဂ္ဂမေယေဟိ၊ ကြိုးကြာသံကဲ့သို့သော ဆင်တို့၏ ဟိသံကို ဟီးကုန်သော အမုန်ယစ်ကုန်သော ပြတ်ကုန်သော ဆင်တည်းဟူသော မိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟယဂ္ဂမာလိဘိ၊ မြတ်ကုန်သော သိန္ဓောမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော မြင်းကို စီးကုန်သော သူရဲတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ထရဂ္ဂဟာဝဋ္ဋဒဋ္ဌပ္ပဟာရိဘိ၊ ထိုမှဤမှလှည့်လည်၍ ပြင်းစွာ ထိုးခုတ်ကုန်သော ရတနာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော အရိုးတပ်သော သန်လျှက်ကို စွဲကိုင်အပ်သော ခြေသည်သူရဲတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သရာဘိဝဿေဘိ၊ တစ်ခဲနက်သော မိုးကို ရွာစေဘိသကဲ့သို့ မြားမိုးကို ရွာစေကုန်တတ်ထသော။ ရထူမိဇာတေဟိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော လှိုင်းတံပိုးအဟုန်ရှိကုန်သော သမုဒ္ဒရာရေတို့ကဲ့သို့သော ရထားစီးသူရဲ အပေါင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ တက္ကသိလာ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်ကို။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပရိဝါရိတာ၊ ခြံရံအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သီယံ၊ လျင်စွာ။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့။ ပရိဝါရိတာ၊ ခြံရံကြကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။

၁၅၈။ “အဘိဓာဝထ စူပဓာဝထ စ၊
ဝိဝိဓာ ဝိနာဒိတာ ဝဒန္တိဘိ။
ဝတ္တတ’ဇ္ဇ တုမုလော ယောသော ယထာ၊
ဝိဇ္ဇုလတာ ဇလဓရဿ ဂဇ္ဇတော”တိ။

ဂါထာအနက် ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အဘိဓာဝထ စ၊ ရှေ့မှလည်း ပြေးကြကုန်လော့။ ဥပဓာဝထ စ၊ ချဉ်းလည်း ချဉ်းကပ် ကြကုန်လော့။ ဝဒန္တိဘိ၊ ဆင်မြတ်ဆယ်ကောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝိဝိဓ၊ သေလိတ၊ ဂဇိတ၊ ဝါဒိတ၊ ဟူသောအထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်။ ဝိနာဒိတာ၊ အသီးသီးသော အသံရှိကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တုမုလော၊ သည်းစွာသော။ ယောသော ယထာ၊ မိုးကြိုးသံကဲ့သို့။ ဝတ္တတု၊ ဖြစ်လော့။ ဂဇ္ဇတော၊ ချွန်းထသော။ ဇလဓရဿ၊ မိုးတိမ်၏။ မုခတော၊ အဝမှ။ နိဂ္ဂတာ၊ ထွက်ကုန်သော။ ဝိဇ္ဇလတာ၊ လျှပ်စစ်နွယ်တို့သည်။ စရန္တိ ယထာ၊ ပြေးသွားကုန်ဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဝိစရန္တော၊ ပြေးသွားကုန်လျက်။ နဂရံ တက္ကသိုလ် ပြည်ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံကုန်၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဂဏှထ၊ ဖမ်းကြကုန်လော့။ ဣတိ ဣမံ ဂါထာဒွယံ၊ ဤဂါထာ နှစ်ပုဒ်အပေါင်းကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုပဌမဂါထာ၌။ ဂဇ္ဇေမေယေဟိတိ၊ ဂဇ္ဇေမေယေဟိဟူသည်ကား။ အဂ္ဂဂဇ္ဇ မေယေဟိ၊ မြတ်သော ဆင်တည်းဟူသော မိုးတို့ဖြင့်။ ကောဉ္ဇနာဒံ၊ ကြိုးကြာသံကဲ့သို့သော ဆင်တို့၏ဟီးသံကို။ ဂဇ္ဇန္တေဟိ၊ ဟီးကုန်သော။ မတ္တဝရ- ဝါရဏဝလာဟကေဟိ၊ အမုန်ယစ်သော မြတ်သော ဆင်တည်းဟူသော မိုးတို့ဖြင့်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟယဂ္ဂမာလိဘိတိ၊ ဟူသည် ကား။ အဂ္ဂဟယမာလိဟိ၊ မြတ်သော သိန္ဓောမျိုး၌ဖြစ်သော မြင်းကို စီးသော သူရဲကောင်းတို့ဖြင့်။ ဝရသိန္ဓဝဝလာဟကကုလေဟိ၊ မြတ်သော သိန္ဓောမျိုး၌ ဖြစ်သော မြင်းကို စီးကုန်သော။ အဿာဏိကေဟိ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့ဖြင့်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ရထူမိဇာတေဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဉ္ဇာတ ဦမိဝေဂေဟိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော လှိုင်းတံပိုးအဟုန်ရှိကုန်သော။ သာဂရ- သလိလေဟိ ဝိယ၊ သမုဒ္ဒရာရေတို့ကဲ့သို့။ သဉ္ဇာတရထူမိဟိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ရထားစီးရဲသူတို့ဖြင့်။ ရထာနိကေဟိ၊ ရထားစီးသူရဲတို့ဖြင့်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သရာဘိ ဝဿေဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေဟိယေဝ ရထာနိကေဟိ၊ ထိုရထားစီးသူရဲတို့သည်သာလျှင်။ ဃနဝဿမေယောဝိယ၊ တစ်ခဲနက်သော မိုးကို ရွာစေဘိသကဲ့သို့။ သရဝဿံ၊ မြားကို။ ဝဿန္တေဟိ၊ ရွာစေတတ်ကုန်သော။ ထရုဂ္ဂဟာဝဋ္ဋဒဋ္ဌပုဟာရိဘိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဝဋ္ဋဒဋ္ဌဟာရိဘိ၊ ထိုမှဤမှလည်း ပြင်းစွာထိုးခုတ်ကုန်သော။ ထရုဂ္ဂဟေဟိ၊

ရတနာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော အရိုးတပ်သော သန်လျှက်ကို စွဲကိုင်ကုန်သော
 ခြေသည်သူရဲတို့ဖြင့်။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ အာဝတ္တိတွာ၊ ရှေ့ရှု
 လည်၍။ ပရိဝတ္တိတွာ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်လည်၍။ ဒဠ္ဇံ၊ ပြင်းထန်စွာ။ ပဟရန္တေဟိ၊
 ထိုးခုတ်တတ်ကုန်သော။ ဂဟိတခဂ္ဂရတနတရဒဏ္ဍေဟိ၊ ရတနာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်
 အပ်သော အရိုးတပ်သော သန်လျှက်ကို စွဲကိုင်ကုန်သော။ ပတ္တိယောဓေဟိ စ၊
 ခြေသည်သူရဲတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ပရိဝါရိတာ တက္ကသီလာ သမန္တတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အယံ တက္ကသီလာ၊ ဤတက္ကသိုလ်ပြည်ကို။ ပရိဝါရိတာ၊
 ခြံရံအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သီယံ၊
 လျင်မြန်စွာ၊ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။

အဘိဓာဝထ စူပဓာဝထ စာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေဂေန၊ လျင်သော
 အဟုန်ဖြင့်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဓာဝထစေဝ၊ ရှေ့မှလည်း ပြေးကြကုန်လော့။
 ဥပဓာဝထ စ၊ ချဉ်းလည်း ချဉ်းကပ်ကြကုန်လော့။ ဝိဝိဓာ ဝိနာဒိတာ ဝဒန္တိဘိတိ၊
 ဟူသည်ကား။ ဝရဝါရဏေဟိ၊ ဆင်မြတ် ဆင်ကောင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝိဝိဓာ၊
 သေလိတ၊ ဂဇ္ဇိတ၊ ဝါဒိတဟူသော အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်။ ဝိနဒိတာ၊
 အသီးအသီးသော အသံရှိကုန်သည်။ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ သေလိတဂဇ္ဇိတ-
 ဝါဒိတေဟိ၊ သေလိတ၊ ဂဇ္ဇိတ၊ ဝါဒိတ ဟူကုန်သော အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်။
 နာနာဝိရဝါ၊ အသီးအသီးသော အသံရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့။
 ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝတ္ထတ'ဇ္ဇ တုမုလော ယောသော တိ၊
 ဟူသည်ကား။ အဇ္ဇ ယနေ၊ တုမုလော၊ သည်းစွာသော။ မဟန္တော၊ ကြီးကျယ်သော။
 ဝါ-ကြီးစွာသော။ အသနိသဒ္ဓသဒိသော၊ မိုးကြိုးသံနှင့်တူသော။ ယောသော၊
 အသံတည်း။ ယထာ ဝိဇ္ဇုလတာ ဇလဓရဿ ဂဇ္ဇတောတိ၊ ဟူသည်ကား။
 ဂဇ္ဇန္တဿ၊ ထစ်ချွန်းသော။ ဇလဓရဿ၊ မိုးတိမ်၏။ မုခတော၊ အဝမှ။ နိဂ္ဂတာ၊
 ထွက်ကုန်သော။ ဝိဇ္ဇုလတာ၊ လျှပ်စစ်နွယ်တို့သည်။ စရန္တိ ယထာ၊ ပြေးသွားကုန်ဘိ
 သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဝိစရန္တာ၊ ပြေးသွားကုန်လျက်။ နဂရံ၊
 တက္ကသိုလ်ပြည်ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံကုန်၍။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ဂဏှထ၊ ယူကြကုန်လော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ သော ရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ ဂဇိတွာ၊ ကြိုးဝါး၍။ သေနံ၊ စစ်သည်ကို။ ဝိစာရေတွာ၊ စီရင်၍။ နဂရဒွါရသမိပံ၊ မြို့တံခါး၏အနီးသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဒွါရကောဋ္ဌကံ၊ တံခါးမုခ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ရညော၊ မင်း၏။ ဝသနဂေဟံ၊ နေရာ နန်းလော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “အယံ၊ ဤသည်ကား။ နဂရ ဒွါရကောဋ္ဌကော၊ မြို့တံခါးမုခ်သည်သာလျှင်တည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “နဂရဒွါရကောဋ္ဌကော၊ မြို့တံခါးမုခ်သည်ပင်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘော ရှိ၏။ တစ်နည်း- တာဝ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့စင် သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏။ နိဝေသနဂေဟံ၊ နေရာနန်းတော်သည်ကား။ ကီဒိသံ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်နည်း။ တစ်နည်းကား- ကီဒိသံ၊ အသို့ သဘောရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ဝေဇယန္တပါသာဒသဒိသံ၊ ဝေဇယန္တပြာသာဒ်နှင့် တူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ “ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယသ သမ္ပန္နေန၊ အခြံအရံ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဘုန်းကျက်သရေနှင့်ပြည့်စုံသော။ ရညော၊ မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယုဇ္ဈိတံ၊ စစ်ထိုးအံ့သောငှါ။ န သက္ခိဿာမ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွါရကောဋ္ဌကံ၊ တံခါးမုခ်ကို။ ဒိသွာဝ၊ မြင်၍ သာလျှင်။ နိဝတ္ထိတွာ၊ ပြန်နစ်၍။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ ဗာရာဏသီမေဝ၊ ဗာရာဏသီသို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ လျင်စွာသွား(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ “ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဧတ ရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပလာယိတပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပြေးသော ပရိပိုင်သည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ ဗာရာဏသီရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ တက္ကသိရာဇာ၊ တက္ကသိုလ်မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

နဝမာ၊ သော။ ပလာယိတဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

၁၀။ ဒုတိယပလာယိတဇာတ်ကဏ္ဍနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဓဇမပရိမိတ”န္တိအာဒိကေန၊ “ဓဇမပရိမိတ” ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤဒုတိယ ပလာယိတဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ပလာယိတပရိဗ္ဗာဇကမေဝ၊ ပြေးသော ပရိဗိုလ်ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဣမသ္မိံ ပန ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဤ ဝတ္ထု၌ ကား။ သော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုပရိဗိုလ်သည်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်(၏)ပြီ။ တသ္မိံ ခဏော၊ ထိုခဏ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာ-ဓမ္မာသနေ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော တရားဟောသော နေရာတော်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ မနောသိလာတလေ၊ ဆေးဒန်း မြင်းသီလာအပြင်၌။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့သံကို။ နဒန္တော၊ ကြွေးကြော်သော။ သီဟပေါတကော ဝိယ၊ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုလ်သည်။ ဒသဗလဿ၊ အားဆယ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ဗြဟ္မသရီရ-ပဋိဘာဂံ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ကိုယ်နှင့်တူသော။ ရူပံ၊ ကိုယ်တော်ကိုလည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏစန္ဒသဿိရိကံ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။ မုခံ၊ မျက်နှာတော်ကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌသဒိသံ၊ ရွှေပြားနှင့်တူသော။ နလာဋ္ဌေ၊ နဖူးတော်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသုတ္တမံ၊ ယောက်ျားမြတ်ကို။ ဇိနိတုံ၊ အောင်အံ့သောငှါ။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သက္ခိဿတိ၊ တတ်နိုင်ချေအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ ပရိသန္တရံ၊ ပရိသတ်အတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပလာယိ၊ ပြေးလေ(၏)ပြီ။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ တံ၊ ထိုပရိဗိုလ်ကို။ အနုဗန္ဓိတွာ၊ အစဉ်လိုက်၍။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍။ သတ္ထုဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုဖြစ်ပုံအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ သော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုပရိဗိုလ်သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ မုခံ၊ မျက်နှာတော်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပလာတော၊ ပြေးသည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေ့၌လည်း။ ဝါ- ရှေးတုံးကလည်း။ မမ၊ ငါ၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ သော။ မုခံ၊

ကို။ ဒိသွာ၊ ဤ။ ပလာတောယေဝ၊ ပြေးဖူးသလျှင်ကတည်း။ ကုတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု ဥပသကာ၊ ဒါယကာတို့။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။
ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ရန္တံ၊
ကို။ ကာရေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ ဧကော၊
တစ်ယောက်သော။ ဂန္ဓာရရာဇာ၊ ဂန္ဓာရမင်းသည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေသိ၊ ပြု (၏)ပြီ။
သော၊ ထိုဂန္ဓာရမင်းသည်။ “ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကို။ ဂဟေဿာမိ၊
သိမ်းယူအံ့။” ကုတိ၊ ဤသို့။ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ စတုရဂီနိယာ၊ အင်္ဂါ
လေးပါးရှိသော။ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ လာလတ်၍။ နဂရံ၊ မြို့ကို။
ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍။ နဂရဒ္ဓါရေ၊ မြို့တံခါးအနီး၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလဝါဟနံ၊ ဗိုလ်ပါစစ်သည်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။
“ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဗလဝါဟနံ၊ စစ်သည်အပေါင်း ကို။ ဇိနိတံ၊
အောင်အံ့သောငှါ။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ သက္ခိဿတိ၊ စွမ်းနိုင်လတံနည်း။”
ကုတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သေနံ၊ စစ်သည်ကို။ သံဝဏ္ဏေတွာ၊ ချီးမွမ်း၍။
“ဇေမပရိမိတံ။ပ။ တာဒိသေနာ”တိ၊ ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။
ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၅၉။ “ဇေမပရိမိတံ အနန္တပါရံ၊
ဒုပ္ပသဟံ ဓဏေဟိ သာဂရံ။
ဂိရိမိဝ အနိလေန ဒုပ္ပသယော၊
ဒုပ္ပသဟော အဟမဇ္ဇ တာဒိသေနာ”တိ။

ဂါထာအနက် ရထေသု၊ ရထားတို့၌။ မောရစ္ဆဒေ၊ ဒေါင်းတောင်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊
ထား၍။ ဓဏံ ဇေမေဝ၊ ထောင်အပ်သော တံခွန်သည်ပင်လျှင်။
အပရိမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ် နိုင်များ၏။ အနန္တပါရံ၊ ဆင်ကားဤမျှ မြင်းကားဤမျှဟု
ရေတွက်ခြင်း၏ အပိုင်းအခြားကို လွန်သည်ဖြစ်၍ အဆုံးမရှိသော ကမ်းရှိ၏။
ဓဏေဟိ၊ ကျီးတို့သည်။ သာဂရံ သမုဒ္ဒရာကို။ ဒုပ္ပသဟံ ကုဝ၊ လွှမ်းမိုးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်
ဘိသကဲ့သို့။ မေ၊ ငါ၏။ အယံ ဗလကာယော၊ ဤဗိုလ်ပါအပေါင်းကို။ ဒုပ္ပသဟော၊
ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော ရန်သူတို့သည်။ နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။

အနိလေန၊ လေသည်။ ဂိရံ၊ တောင်ကို။ ဒုပ္ပသယော ဣဝ စ၊ တုန်လှုပ်စိမ့်သောငှါ မစွမ်းနိုင်ဘိသကဲ့သို့လည်း။ အဟံ၊ ဤသို့ဗိုလ်ပါအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံသော ငါ့ကို။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ဗိုလ်ပါအပေါင်းသည်။ ဒုပ္ပသဟော၊ လွှမ်းမိုးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဓဇမပရိမိတန္တိ ဣဒံ၊ ဓဇမပရိမိတံဟူသော ဤပုဒ်ကို။ တာဝ၊ ရှေးဦး စွာ။ မေ၊ ငါ၏။ ရထေသု၊ ရထားတို့၌။ မောရဆဒေ၊ (မောရစ္ဆရေ) ဒေါင်းတောင်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဥဿာပိတဓဇမေဝ၊ စိုက်ထောင်အပ်သော တံခွန်သည်ပင်လျှင်။ အပရိ မိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ် မနှိုင်းနိုင်သော။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ အနေကသတသချံ၊ အရာမက များစွာသော အရေအတွက်ရှိသော။ အနန္တပါရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဗလဝါ ဟနမ္ပိ၊ ဗိုလ်ပါစစ်သည်သည်လည်း။ “ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့သည်။ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်၏။ အဿာ၊ မြင်းတို့သည်။ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။ ရထာ၊ ရထားတို့သည်။ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။ ပတ္တိ၊ ခြေသည်သူရဲတို့သည်။ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဏနပရိစ္ဆေဒရဟိတံ၊ ရေတွက်ခြင်း၏ အပိုင်းအခြားကို လွန်သည်။ ဝါ- ရေတွက်က်ခြင်း၏ အပိုင်းအခြားမှ ကင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အနန္တပါရံ၊ အဆုံးမရှိသော ကမ်းရှိ၏။ ဒုပ္ပသဟန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိသတ္တုဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူတို့သည်။ သဟိတံ အဘိဘဝိတံ၊ လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်ခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ယထာ ကိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဓင်္ဂေဟိ၊ ကျီးကန်းတို့သည်။ သာဂရံ၊ သမုဒ္ဒရာကို။ ဒုပ္ပသဟံ ဣဝ၊ လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ဘိသကဲ့သို့။ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာကို။ ဗဟူဟိ၊ များစွာ ကုန်သော။ ကာကေဟိ၊ ကျီးကန်းတို့သည်။ ဝေဂဝိက္ခမ္ဘနဝသေန ဝါ၊ အဟုန်ကို ခွာခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိက္ကမနဝသေန ဝါ၊ လွန်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒုပ္ပသဟော ယထာ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ပမာနှိုင်းယူ ဤအတူ။ ဒုပ္ပသဟံ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ ဂိရိမိဝ အနိလေန ဒုပ္ပသယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မေ၊ ငါ့အား။ အယံ ဗလကာယော၊ ဤဗိုလ်ပါရဲမက်အပေါင်းသည်။ ပဗ္ဗတော၊ တောင်ကို။ ဝါတေန၊ လေသည်။ အကမ္ပနိယတော၊ မတုန်လှုပ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုပ္ပသဟော ယထာ၊ လွှမ်းမိုးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အညေန၊

အခြားသော။ ဗလကာယေန၊ ဗိုလ်ပါရဲမက်အပေါင်းသည်။ ဒုပ္ပသဟော၊ လွမ်းမိုးနှိပ်စက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ ဒုပ္ပသဟော အဟ မဇ္ဇ တာဒိသေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမိနာ ဗလေန၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်း နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ သွာဟံ သော အဟံ၊ ထိုငါ့ကို။ အဇ္ဈ ယနေ၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ဗိုလ်ပါအပေါင်းသည်။ ဒုပ္ပသဟော၊ လွမ်းမိုးနှိပ်စက် ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈာလကော၊ ပစ္စင်ပြအိုးပေါ်၌။ ဌိတံ၊ ရပ်နေသော။ ဟေမိသတ္တံ၊ ဘုရား လောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဂန္ဓာရမင်းအား။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ပုဏ္ဏစန္ဒသဿိရိကံ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ အသရေရှိသော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ “ဗာလ၊ ဟယ် ငမိုက်။ တွံ၊ သင်သည်။ မာ ဝိလသိ၊ မယောင်ယမ်း မမြည်တမ်းလင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မတ္တဝါရဏော၊ အမုန် ယစ်သော ဆင်ပြောင်သည်။ နဠဝနံ၊ ကျူတောကို။ အက္ကမတိ ဝိယ၊ နင်းဘိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ တေ၊ သင်၏။ ဗလဝါဟနံ၊ စစ်သည်အပေါင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိဒ္ဓံသေဿာမိ၊ ဖျက်ဆီးလိုက်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သန္တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ “မာ ဗာလိယံ။ပ။ ပေါထယိဿတိ”တိ၊ ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၁၆၀။ “မာ ဗာလိယံ ဝိလပိ န ဟိဿ တာဒိသံ၊
ဝိဋ္ဌယသေ န ဟိ လဘသေ နိသေဓကံ၊
အာသဇ္ဇသိ ဂဇမိဝ ဧကစာရီနံ၊
ယော တံ ပဒါ နဠမိဝ ပေါထယိဿတိ”တိ။

ဂါထာအနက် ဟရေ ဗာလ၊ ဟယ် ငမိုက်။ တွံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗာလိယံ၊ မိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ မာ ဝိလပိ၊ မမြည်တမ်းလင့်။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဗလကာယော၊ ဗိုလ်ပါ အပေါင်းသည်။ တာဒိသံ တာဒိသော၊ ထိုသို့သင်ကြံသောအတိုင်း သဘောရှိသည်။ န ဟိဿ၊ မဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ တွံ၊ သင့်ကို။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ဝိဋ္ဌယသေ၊ ရာဂဒေါသအစရှိသော အပူသည် လောင်အပ်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ နိသေဓကံ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသော နှိပ်စက်လွှမ်းမိုး၍တားမြစ်တတ်သော သူကို။ န ဟိ

လဘသေ၊ မရသလျှင်ကတည်း။ အာသဇ္ဇသိ၊ ချဉ်းခဲ့လော့။ ဧကစာရိနံ၊ ဧကစာရီ
တစ်စည်းတည်းသာ သွားလေ့ရှိသော။ ဂဇံ ဂဇော၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ နဠ၊
ကျူတောကို။ ပါဒါ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ပေါထယိ ဣဝ၊ နင်းချိုးသကဲ့သို့။ ဧဝံ
တထာ၊ ထို့အတူ။ ယော ရာဇာ၊ အကြင်ဗာရာဏသီမင်းသည်။ တံ၊ သင့်ကို။
ပေါထာယိဿတိ၊ နင်းနှိပ်လတံ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မာ ဗာလိယံ ဝိလပီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ဗာလဘာဝံ၊ မိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ မာ ဝိပ္ပလသိ၊ မမြည်တမ်းလင့်။ န ဟိဿ
တာဒိသန္တိ၊ ဟူသည် ကား။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သင်ကြားသောအတိုင်း သဘော
ရှိသည်။ နဟိ အဿ၊ မဖြစ်သလျှင် ကတည်း။ ဝါ၊ တည်းကား။ အယမေဝ၊ ဤလက်ရှိ
ပါဌသည်သာလျှင်။ ပါဌော၊ မူရင်းပါဌသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဒိသော၊
ထိုသို့သင်ကြသော အတိုင်းသဘောရှိသည်။ “မေ၊ ငါ၏။ ဗလဝါဟနံ၊ ဗိုလ်ပါစစ်သည်
သည်။ အနန္တပါရံ ဆင်ကားဤမျှ၊ မြင်းကား ဤမျှဟု ရေတွက်ခြင်း၏ အပိုင်းအခြားကို
လွန်သည်ဖြစ်၍ အဆုံးမရှိသော ကမ်းရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တက္ကေန္တော၊ ကြံဆလျက်။
ဝါ- ကြံဆသောသူသည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ရဇ္ဇဉ္စ၊ မင်းအဖြစ်ကိုလည်း။
ဂဟေတု၊ ယူအံ့သောငှါ။ သမတ္ထော နာမ၊ စွမ်းနိုင်သည် မည်သည်။ နဟိ အဿ၊
မဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။
ဝိဍုယှသေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗာလ၊ ဟယ် ငမိုက်။ တံ၊ သင်သည်။ ကေဝလံ၊
သက်သက်။ ရာဂဒေါသမောဟမာနပရိဋ္ဌာဟေန၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန
တည်းဟူသော ပူလောင်ခြင်းဖြင့်။ ဝိဍုယှ သိယေဝ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန
ဟူသော အပူသည် လောင်အပ်သလျှင်ကတည်း။ န ဟိ လဘသေ နိသေဓကန္တိ၊
ဟူသည်ကား။ မာဒိသံ ပန၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိသောသူကိုကား။ ပဿယု
အဘိဘဝိတွာ၊ လွမ်းမိုးနှိပ်စက်၍။ နိသေဓကံ၊ တားမြစ်တတ်သောသူကို။ န တာဝ
လဘသိ၊ ရှေးဦးစွာ မရသလျှင်ကတည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တံ၊ သင်ဂန္ဓာရမင်းကို။
အာဂတမဂ္ဂေနဝ၊ လာလမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ- လာလမ်းဖြင့်ပင်။ ပလာပေဿာမိ၊
ပြေးစေရတော့အံ့။ အာသဇ္ဇသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဂစ္ဆသိ၊ ချဉ်းခဲ့လော့။ ဂဇမိဝ
ဧကစာရိနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကစာရိနံ၊ ဧကစာရီ တစ်စည်းတည်းသာ
သွားလေ့ရှိသော။ မတ္တဝရဝါရဏံ ဝိယ၊ အမုန်ယစ်သော မြတ်သော ဆင်ပြောင်ကြီး
ကဲ့သို့။ ယော တံ ပဒါနဠမိဝ ပေါတယိဿတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတာ နာမ၊

ဥပမာမည်သည်ကား။ မတ္တဝရဝါရဏော၊ အမှန်ယစ်သော မြတ်သော ဆင်သည်။
နဠ၊ ကျူတောကို။ ပါဒါ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ပေါထေတိ ယထာ၊ နင်းချိုး သကဲ့သို့။
သံစုဏ္ဏေတိ ယထာ၊ မှုန်မှုန်ညက်ညက်ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ သော၊
ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပေါထယိဿတိ၊ နင်းနှိပ်လတ်။ တံ၊ သင့်ကို။
အာသဇ္ဇသိ၊ ချဉ်းခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သန္ဓာယ၊
ရည်ရွယ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

ပန၊ အဖို့တစ်ပါးကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တဇ္ဇေန္တဿ၊ ခြိမ်းခြောက်သော။ အဿ၊
ထို ဘုရားလောင်း၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဂန္ဓာရရာဇာ၊ ဂန္ဓာရ
မင်းသည်။ ဥလ္လောကန္တော၊ ကြည့်မျှော်လေသည်ရှိသော်။ ဝါ- မော်ကြည့်
လတ်သော်။ ကဉ္စနပဋ္ဌသဒိသံ၊ ရွှေပြားနှင့်တူသော။ မဟာနလာဋ်၊ မြတ်သော
နဖူးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိကို။ ဝါ- မိမိအား။ ဂဟဏာဘိတော၊ ဖမ်းအပ်
သည်မှကြောက်ရကား။ ဝါ- ကြောင့်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍။ ပလာယန္တော၊
ပြေးလျက်။ သကနဂရမေဝ၊ မိမိမြို့သို့လျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊
ဆောင်တော်မူ၍။ “ဥပသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဧတရဟိ၊ ဌှံ။
ပလာယိတပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထွက်ပြေးသော ပရိပိုင်သည်။ တဒါ၊ ဌှံ။ ဂန္ဓရရာဇာ၊
ဂန္ဓာရမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ အဟမေဝ၊
ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌှံ။ ဗာရာဏသီရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။
ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဒသမာ၊ သော။ ဒုတိယပလာယိတဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အဋ္ဌမော၊ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကာသာဝဝဂ္ဂေါ၊ ကာသာဝဝဂ်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုကာသာဝဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား။ ကာသာဝံ၊ ကာသဝဇာတ်
လည်းကောင်း။ စူဠနန္ဒိယံ စ၊ စူဠနန္ဒိယဇာတ်လည်းကောင်း။ ပုဋ္ဌဘတ္တဉ္စ၊ ပုဋ္ဌဘတ္တ
ဇာတ်လည်းကောင်း။ ကုမ္ဘိလံ၊ ကုမ္ဘိလဇာတ်လည်းကောင်း။ ခန္တိဝဏ္ဏံ၊ ခန္တိဝဏ္ဏဇာတ်

လည်းကောင်း။ ကောသိယဉ္ဇ၊ ကောသိယဇာတ်လည်းကောင်း။ ဂူထပါဏံ၊
 ဂူထပါဏဇာတ်လည်းကောင်း။ ကာမနီတံ၊ ကာမနီတဇာတ်လည်းကောင်း။
 ပလာယိတဒ္ဓယမ္ပိ စ၊ ပဌမပလာယိတဇာတ် ဒုတိယပလာယိတဇာတ်လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ တဿ၊ ထိုကာသာဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ တည်း။

ကာသာဝဂ် ပြီး၏။

၉။ ဥပါဟနဝဂ္ဂ

၁။ ဥပါဟနဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “ယထာပိ ကိတာ”တိ အာဒိကေန၊ “ယထာပိ
 ကိတာ”ဤသို့ အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊
 တန်ဆာဆင်အပ် သော။ ဣဒံ၊ ဤဥပါဟနဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊
 မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော
 တော်မူ(၏) ပြီ။ ဟိ တံ ဝစနံ ဝိတ္ထာရေမိ၊ ထို စကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ ဓမ္မသဘာယံ၊
 တရားသဘင်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊
 ဒေဝဒတ်သည်။ အာစရိယံ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဘုရားကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ပဋိသတ္တု၊
 ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီး
 ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်
 စေကြကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တာ၊ ကြွလာတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်
 စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္ထ န၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊
 ၌။ ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါ
 ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ဤယခုအခါ၌သာလျှင်။ အာစရိယံ၊

ဆရာဖြစ်သော ငါဘုရားကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေ့၌လည်း။ ပတ္တောယေဝ၊ ရောက်ဖူးသလျှင်ကတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်ကို။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိ သတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဟတ္ထာစရိယကုလေ၊ ဆင်ဆရာ၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဟတ္ထိသိပ္ပေ၊ ဆင်အတတ်၌။ နိပ္ပတ္တိ၊ အပြီးသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကာသိဂါမကော၊ ကာသိရွာ၌နေသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ မာဏဝကော၊ လူလင်ငယ်သည်။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂဏှိ၊ သင်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တာ နာမ၊ ဘုရားလောင်းတို့ မည်သည်ကား။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဝါစေန္တော၊ သင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ- ပို့ချ ကုန်သည်ရှိသော်။ အာစရိယမုဋ္ဌိ၊ ဆရာအတွက် အကြွင်းထားခြင်းကို။ န ကရေန္တိ၊ မပြုကုန်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ဇာနနနိယာမေန၊ သိသောအမှတ်ဖြင့်။ နိရဝသေသံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိအောင်။ သိက္ခာပေန္တိ၊ သင်စေကုန်၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ သော မာဏဝေါ၊ ထိုလူလင်သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ဇာနနသိပ္ပံ၊ သိသမျှ အတတ်ကို။ နိရဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိအောင်။ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်ယူ၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ခစားအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား လောင်းသည်။ “တာတ၊ အမောင်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား(၏)ပြီ။ ကိ အာရောစေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြားသနည်းဟူမူကား။ “မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အန္တေဝါသိကော၊ တပည့်သည်။ တုမေ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့ကို။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ ခစားအံ့သောငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ကြား(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်(ထည့်)။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဥပဋ္ဌာတု၊ ခစားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်(ထည့်)။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့

တပြီးကား။ အဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ပရိဗ္ဗယံ၊ ရိက္ခာကို။ ဇာနာထ၊ သိတော်မူ
 ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ အန္တေ-
 ဝါသိကော၊ တပည့်သည်။ တုမေဟိ၊ သင်တို့နှင့်။ သမကံ၊ တူမျှသော ရိက္ခာကို။ န
 လစ္ဆတိ၊ မရလတုံ။ တုမေသု၊ သင်တို့သည်။ သတံ၊ တစ်ရာသော ရိက္ခာကို။
 လဘန္တေသု၊ ရကုန်သည်ရှိသော်။ တုမ္မာကံ၊ တို့။ အန္တေဝါသိကော၊ သည်(ထည်)။
 ပဏ္ဏာသံ၊ ငါးဆယ်သော ရိက္ခာကို။ လစ္ဆတိ၊ ရလတုံ။ တုမေ၊ တို့သည်(ထည်)။
 ဒွေ၊ နှစ်ခုတို့ကို။ လဘန္တေသု၊ ရကုန်သည်ရှိသော်။ တုမ္မာကံ၊ တို့၏။ အန္တေဝါသိကော၊
 သည်(ထည်)။ ဧကံ၊ တစ်ခုကို။ လစ္ဆတိ၊ ရလတုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္နာ၊ သွား၍။ တံ ပဝတ္တိ၊
 ထိုအကြောင်းကို။ အန္တေဝါသိကဿ၊ တပည့်အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။
 အန္တေဝါသိကော၊ တပည့်သည်။ “အာစရိယ၊ ဆရာ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမေဟိ၊
 သင်တို့နှင့်။ သမံ၊ အမျှ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဇာနာမိ၊ တတ်၏။ ဝါ- သိ၏။ သမက
 ညေဝ၊ အမျှသာလျှင်ဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗယံ၊ ရိက္ခာကို။ သစေ လဘိဿာမိ၊ အကယ်၍
 ရလအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ရသည်ရှိသော်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ခစားအံ့။ နော စေ
 လဘိဿာမိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ န ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ မခစားအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုဖြစ်ပုံကို။
 ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “တုမေဟိ၊
 သင်တို့နှင့်။ သော သမပ္ပကာရော၊ ထိုအမျှသော ဆုလာဘ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊
 အကယ်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ယူလိုသည်ဖြစ်လသော်။ တုမေဟိ၊ သင်တို့နှင့်။
 သမကညေဝ၊ အမျှသာလျှင်ဖြစ်သော။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဒဿေတုံ ပြအံ့သောငှါ။
 သက္ကောန္တော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သမကံ၊ တူမျှသော ရိက္ခာကို။
 လဘိဿတိ၊ ရလတုံ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊
 ဘုရားလောင်းသည်။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုဖြစ်ပုံအကြောင်းကို။ တဿ၊ ထိုတပည့်အား။
 အာရောစေတွာ၊ ကြားစေ၍။ တေန၊ ထိုတပည့်သည်။ “သာဓု၊ ကောင်းပြီ။
 ဒဿေဿာမိ၊ ပြအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည် ရှိသော်။ ရညော၊ မင်းအား။
 အာရောစေသိ၊ ကြား(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။
 သွေ၊ နက်ဖြန်။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဒဿေထ၊ ပြကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝုတ္တော၊ သော်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဒဿေဿာမ၊ ပြကြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ နဂရေ၊ မြို့၊ ဌံ။ ဘေရိ၊ စည်ကို။ စရာပေထ၊ လည်စေ
ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ “သွေ၊ နက်ဖြန်၌။ အာစရိယော စ၊
ဆရာသည်လည်းကောင်း။ အန္တေဝါသိကောစ၊ တပည့်သည်လည်းကောင်း။
ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ ဟတ္ထိသိပ္ပံ၊ ဆင်အတတ်ကို။ ဒဿဿန္တိ
ကိရ၊ ပြကုန်လတ်။ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။
ဒဠ္ဗကာမာ၊ ရှုလိုကုန်သောသူတို့သည်။ ပဿန္တု၊ ရှုစေကုန်သတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ဘေရိ၊ ကို။ စရာပေသိ၊ လည်စေ၏။

အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ “မေ၊ ငါ၏။ အန္တေဝါသိကော၊ တပည့်သည်။
ဥပါယ ကောသလ္လံ။ ဥပါယ်တံမျည်၌ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကို။ န ဇာနာတိ၊
မသိလေ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကံ၊ တစ်စီးသော။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
ဧကရတ္တေနဝ၊ တစ်ညဉ့်ချင်း သာလျှင်။ ဝိလောမံ၊ ဖောက်ပြန်သော အတတ်ကို။
သိက္ခာပေသိ၊ သင်စေ(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တံ၊ ထိုဆင်ကို။
“ဂစ္ဆ၊ သွားလော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဩသက္ကိတုံ၊ နောက်သို့
ဆုတ်စိမ့်သောငှါ။ “ဩသက္က၊ နောက်သို့ ဆုတ်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊
ဆိုသည်ရှိသော်။ ဂန္တု၊ သွားစိမ့်သောငှါ။ “တိဌ၊ ရပ်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊
ဆိုသည်ရှိသော်။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ ဝပ်စိမ့်သောငှါ။ “နိပဇ္ဇ၊ ဝပ်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊
ဆိုသည်ရှိသော်။ ဌာတုံ၊ တည်စိမ့်သောငှါ။ “ဂဏှေ၊ ယူလော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊
ဆိုသည် ရှိသော်။ ဌပေတုံ၊ ထားစိမ့်သောငှါ။ “ဌပေတိ၊ ထားလော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဂဏှိတုံ၊ ယူစိမ့်သောငှါ။ သိက္ခာပေတွာ၊ သင်၍။ ဝါ- သင်စေ၍။ ပုနဒိဝသေ၊
နက်ဖြန်နေ၌။ တံ ဟတ္ထိံ၊ ထိုဆင်ကို။ အဘိရဟိတွာ၊ စီး၍။ ရာဇင်္ဂဏံ၊ မင်းရင်ပြင်သို့။
အဂမာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။ အန္တေဝါသိကောပိ၊ တပည့်သည်လည်း။ ဧကံ၊ တစ်စီး
သော။ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ အဘိရဟိ၊ စီး(၏)ပြီ။ မဟာဇနော၊
လူများအပေါင်းသည်။ သန္နိပတိ၊ စည်းဝေး၏။ ဥဘောပိ၊ ဆရာတပည့် နှစ်ယောက်
တို့သည်လည်း။ သမကံ၊ အမျှ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဒဿသုံ၊ ပြကုန်(၏)ပြီ။ ပုန၊
တစ်ဖန်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။
ဝိလောမံ၊ ဖောက်ပြန်သော အတတ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဆင်
သည်။ “ဂစ္ဆ၊ သွားလော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဩသက္ကိ၊

နောက်သို့ ဆုတ်(၏)ပြီ။ “ဩသက္က၊ နောက်သို့ ဆုတ်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ ဓာဝိ၊ ပြေး(၏)ပြီ။ “တိဌ၊ ရပ်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ နိပဇ္ဇိ၊ ဝပ်ပြီ။ “နိပဇ္ဇ၊ ဝပ်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ “ဂဏှ၊ ယူလော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိက္ခိပိ၊ ချလိုက်(၏)ပြီ။ “နိက္ခိပ၊ ချလိုက်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဂဏှိ၊ ယူ(၏)ပြီ။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ “အရေ ဒုဋ္ဌ အန္တေဝါသိကာ၊ ဟယ် ပြစ်မှားတတ်သော တပည့်။ တုံ၊ သင်သည်။ အာစရိယေန၊ ဆရာနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သာရမ္ဘံ၊ ပြိုင်ခြင်းကို။ ကရောသိ၊ ပြုဘိ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ န ဇာနာသိ၊ မသိပေ။ အာစရိယေန၊ ဆရာနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ (ထည့်)။ သမကံ၊ အမျှဖြစ်သော အတတ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဝါ- တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝံသည်၊ ဤသို့သော အမှတ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လေဇ္ဈဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ ခဲလှံတံ အစရှိသည်ဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခက်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုပွဲအလယ်၌သာလျှင်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ (၏)ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဟတ္ထိမှာ၊ ဆင်မှ။ ဩရယျ၊ သက်ဆင်း၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ “မဟာရာဇ မြတ်သော မင်းကြီး။ သိပ္ပနာမ၊ အတတ်မည်သည်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သုခတ္ထာယ၊ ချမ်းသာစေခြင်းအကျိုးငှါ။ ဂဏှန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်မိမိကိုယ်ကို ချမ်းသာစေခြင်းအကျိုးငှါ သင်ငြားသော်လည်း။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောသူအား။ ဂဟိတသိပ္ပံ၊ သင်အပ်သော အတတ်သည်။ ဒုက္ကဋ္ဌဥပါဟနာ ဝိယ၊ မကောင်းသဖြင့် လုပ်အပ်သော ဖိနပ်ကဲ့သို့။ ဝိနာသ-မေဝ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့သာလျှင်။ အာဝဟတိ၊ ဆောင်ရွက်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ယထာပိ ကိတာပ။ ပါနဒူပမော”တိ၊ ဟူ၍ ဝါ-ဟူသော။ ဣဒံ ဂါထာဒွယံ၊ ဤနှစ်ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၆၁။ “ယထာပိ ကိတာ ပုရိသဿုပါဟနာ၊
သုခဿ အတ္ထာယ ဒုခံ ဥဒဗ္ဗဟေ၊
ယမ္မာဘိတတ္တာ တလသာ ပပိဋိတာ၊
တဿေဝ ပါဒေ ပုရိသဿ ခါဒရေ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ မြတ်သော မင်းကြီး။ သုခဿ၊ ချမ်းသာ၏။ အတ္ထာယ၊
အကျိုးငှါ။ ကီတာ၊ ဝယ်၍။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ပဋိမုက္ကာ၊ စွပ်
အပ်သော။ ဥပါဟနာ၊ မကောင်းသဖြင့် လုပ်အပ်သော ဖိနပ်သည်။ ပုရိသဿ၊
စီးသော ယောက်ျား၏။ ဒုခံ ဒုက္ခံ၊ ဆင်ရဲခြင်းကို။ ဥဒဗ္ဗဟေ ဥဒဗ္ဗဟေယျ၊ ဆောင်ရာ
၏။ ယမ္မာဘိတတ္တာ၊ နွေအခါအပူသည် နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း။ တလဿ၊ ခြေဖဝါးအပြင်သည်။ ပီဠိတာ ပီဠိတတ္တာ စ၊ နာကျင်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကီတာ၊ ဝယ်၍။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ပဋိမုက္ကာ၊
စွပ်အပ်ကုန်သော။ ဥပါဟနာ၊ ဖိနပ်တို့သည်။ တဿေဝ ပုရိသဿ၊ ထိုစီးသော
ယောက်ျား၏သာလျှင်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ခါဒရေ ခါဒန္တိ ယထာ၊ ကိုက်ကုန်သကဲ့သို့။

၁၆၂။ ဧဝမေဝ ယော ဒုက္ကုလီနော အနရိယော၊
တမ္မာက ဝိဇ္ဇေ သုတဉ္စ အာဒိယ၊
တမေဝ သော တတ္ထ သုတေန ခါဒတိ၊
အနရိယော ဝုစ္စတိ ပါနဒူပမော”တိ။

ဂါထာအနက် ဧဝမေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ဒုက္ကုလီနော၊ ယုတ်နိမ့်သော အမျိုး
ရှိသော။ ယော အနရိယော၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပကင်းသည်ဖြစ်၍
သူတော်ကောင်းမဟုတ် ယုတ်မာသော အကြင်သူသည်။ တမ္မာကတမ္မာကာ၊ ထိုထို
အတတ်ကို သင်ပေးတတ်သော ဆရာမှ။ ဝိဇ္ဇေ၊ အဋ္ဌာရသဝိဇ္ဇာတို့တွင် အကြင်
အမှတ်မရှိသော ဝိဇ္ဇာကိုလည်းကောင်း။ သုတဉ္စ၊ သင်ကြားအပ်သော ပရိယတ်ကို
လည်းကောင်း။ အာဒိယ အာဒိယတိ၊ သင်၏။ အာဒိယိတွာ၊ သင်ပြီး၍။ သော၊
ထိုအမျိုးယုတ်စွာသော မသူတော်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဆရာထံ၌။ လဒ္ဓေန၊ ရအပ်သော။
သုတေန၊ အကြားအမြင် သင်အပ်သော ဝိဇ္ဇာဖြင့်။ တမေဝ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကိုပင်လျှင်။
ခါဒတိ၊ ကိုက်၏။ သော ဒုက္ကုလီနော၊ ထိုအမျိုးယုတ်သော သူကို။ ဒုပါဟနူပမော၊
ကိုက်တတ်သော ဖိနပ်နှင့်တူသော။ အနရိယော၊ သူမြတ်မဟုတ် ယုတ်မာသော
သူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တစ်နည်းကား- ဒုပါဟနူပမော၊ ကိုက်တတ်သော
ဖိနပ်ဆိုးရှိသောသူနှင့် တူသော။ အနရိယော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

တတ္ထ တသ္မိံ ဂါထာဒွယေ၊ ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ ဝါ- တွင်။ ပဌမဂါထာယ၊ ၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတံသော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဥဒဗ္ဗဟေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒဗ္ဗဟေယျ၊ ဆောင်ရာ၏။ ယမ္မာဘိတတ္တာ တလသာ ပပိဋိတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယမ္မေန၊ နွေအခါနေပူသည်။ အဘိတတ္တာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပါဒတလေန စ၊ ခြေဖဝါး အပြင်သည်လည်း။ ပိဋိတာ၊ နာကျင်နှိပ်စက်အပ်၏။ တဿေဝါတိ၊ တဿေဝဟူသည်ကား။ ယေန၊ အကြင်စီးသော ယောက်ျားသည်။ သုခတ္ထာယ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကျိုးငှါ။ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ပဋိမုက္ကာ၊ စွပ်အပ် ကုန်သော။ တာ ဒုက္ကဋ္ဌုပါဟနာ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော ဖိနပ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တဿေဝ၊ ထိုစီးသော ယောက်ျား၏သာလျှင်။ ခါဒရေတိ၊ ဟူသည် ကား။ ဝဏံ၊ အမာကို။ ဝါ- အနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ခါဒန္တိ၊ ကိုက်ကုန်၏။

ဒုက္ကုလိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုဇ္ဇာတိကော၊ ယုတ်နိမ့်သော အမျိုးဇာတ် ရှိသော။ အကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသား မဟုတ်သောသူသည်။ အနရိယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိရောတ္တပ္ပဝဇ္ဇိတော၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပသည် ကြည်အပ်သော။ ဝါ- ဟိရိ ဩတ္တပ္ပမှကင်းသော။ အသပ္ပရိသော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာသည်။ တမ္မာက ဝိဇ္ဇေ သုတဉ္စ အာဒိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဌ်၌။ တံ တံ၊ ထိုထိုအတတ်ကို။ မနတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ “တမ္မော”တိ“တမ္မော”ဟူ၍။ နိရုတ္တိနယေန၊ နိရုတ္တိနည်းအားဖြင့်။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုသင့်လျက်။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ တမ္မာကော၊ တမ္မာကမည်၏။ တံ တံ သိပ္ပံ၊ ထိုထိုအတတ်ကို။ အာသေဝတိ၊ မှီဝဲတတ် ၏။ ပရိဝတ္တေတိ၊ ပြန်လှန်သုံးသပ်တတ်၏။ ဝါ- ထက်ဝန်းကျင်မှ လည်စေတတ် ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ဧတံ၊ ဤ တမ္မာကဟူသော အမည်သည်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တမ္မာကာ၊ ထိုဆရာမှ။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ အဿ၊ ထိုတမ္မာက စသော ဝါကျ၏။ ဂါထာဗန္ဓသုခတ္ထံ၊ ဂါထာဗန္ဓကို ရွတ်လွယ်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ ရဿဘာဝေါ၊ ရဿ၏အဖြစ်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ဝိဇ္ဇဟူသည်ကား။ အဌာရသသု၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်ကုန်သော။ ဝိဇ္ဇဌာနေသု၊ ဝိဇ္ဇဌာနတို့တွင်။ ယံကိပ္ပိ၊

အကြင်အမှတ်မရှိသော ဝိဇ္ဇာကိုလည်းကောင်း။ သုတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံကိဉ္စိ၊
 အကြင်အမှတ်မရှိသော။ သုတပရိယတ္တိ၊ သင်ကြားအပ်သော ပရိယတ်
 လည်းကောင်း။ အာဒိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဒိယိတွာ၊ သင်ယူ၍။ တမေဝ
 သော တတ္ထ သုတေန ခါဒတီတိဇတ္ထ၊ ဟူသော ဤပါဌ်၌။ တမေဝါတိ၊ ဟူသည်
 ကား။ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုပင်လျှင်။ သောတိ၊ သောဟူသည်ကား။
 ဒုက္ကုလီနော၊ အမျိုးယုတ်မာစွာသော။ ဝါ- မကောင်းသော အမျိုးပျက်ရှိသော။
 ယော အနရိယော၊ အကြင်မသူတော်သည်။ အာစရိယမ္မာ၊ ဆရာမှ။ ဝိဇ္ဇန္တ၊ အတတ်
 ကိုလည်းကောင်း။ သုတဉ္စ၊ သင်ကြားအပ်သော ပရိယတ်ကိုလည်းကောင်း။
 အာဒိယတိ၊ သင်ယူ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးယုတ်မာစွာသော မသူတော်သည်။ တတ္ထ
 သုတေန ခါဒတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဿ၊ ထိုဆရာ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။
 လဒ္ဓေန၊ ရအပ်သော။ သုတေန၊ အကြားအမြင်သင်အပ်သော ဝိဇ္ဇာဖြင့်။ သော၊
 ထိုအမျိုးယုတ်မာစွာသော မသူတော်သည်။ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုပင်လျှင်။
 ခါဒတိ၊ ကိုက်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဋ္ဌကထာယံ ပန၊
 ရှေးအဋ္ဌကထာ၌ကား။ “တေနေဝ သော တတ္ထ သုတေန ခါဒတီ”တိပိ၊ “တေနေဝ
 သော တတ္ထ သုတေန ခါဒတီ”ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဌ်တစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊
 အချို့ပေစာ၌ရှိသေး၏။ တဿာပိ၊ ထိုရှေးအဋ္ဌကထာရှိ ပါဌ်၏လည်း။ သော၊
 ထိုအမျိုးယုတ်မာစွာသော မသူတော်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဆရာထံ၌။ လဒ္ဓေန၊ ရအပ်
 သော။ တေန သုတေန၊ ထိုကြားမြင်အပ်သော ဝိဇ္ဇာဖြင့်။ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကိုပင်လျှင်။ ခါဒတိ၊ ကိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယမေဝ၊ ဤအနက်သည်
 ပင်လျှင်။ အတ္ထော၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ၏ အနက်တည်း။ အနရိယော ဝုစ္စတိ
 ပါနဒူပမောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုပါဟနော၊ ကိုက်တတ်သော ဖိနပ်
 နှင့်တူသော။ ဒုက္ကဋ္ဌုပါဟနုပမော၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော ဖိနပ်နှင့် ဥပမာ
 ရှိသော။ အနရိယော၊ သူမြတ်မဟုတ် ယုတ်မာသောသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဟိ၊ ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြဦးအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌုပါဟနာ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော
 ဖိနပ်တို့သည်။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ ခါဒန္တိ ယထာ၊ ကိုက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊
 ပမာနှိုင်းယူ ထိုအတူသာလျှင်။ ဧသ ဧသော၊ ဤအမျိုးယုတ်မာသော သူသည်။
 သုတေန၊ အကြားအမြင်သင်အပ်သော ဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ခါဒန္တော၊ ကိုက်လျက်။ အတ္တနာဝ၊
 မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ခါဒတိ၊ ကိုက်၏။ အထ ဝါ၊ တစ်နည်း

သော်ကား။ ပါနာယ၊ ကိုက်တတ်သော ဖိနပ်ဖြင့်။ ဒုတော၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည် တည်း။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ပါနဒု၊ ပါနဒုမည်၏။ ဧတံ၊ ဤဒုပါဟနပမော ဟူသော အမည်သည်။ ဥပါဟနပတာပိတဿ၊ အပူကို ကပ်၍သတ်တတ်သော ဖိနပ်ဥပမာ ရှိသော။ ခါဒိတပါဒဿ၊ ကိုက်အပ်သော အခြေရှိသော။ ဥပါဟနာယ၊ ဖိနပ်ဆိုး၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယော သော၊ အကြင် သူမြတ်မဟုတ် ယုတ်မာသော သူသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သုတေန၊ အကြားအမြင် သင်အပ်သော ဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ခါဒတိ၊ ကိုက်၏။ သော၊ ထိုသူမြတ်မဟုတ် ယုတ်မာသော သူကို။ တေန သုတေန၊ ထိုအကြားအမြင်သင်အပ်သော ဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ခါဒိတတ္တာ၊ ကိုက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “အနရိယော” တိ၊ “အနရိယော” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ပါနဒုပမော၊ ကိုက်တတ်သော ဖိနပ်နှင့်တူသော။ ဥပါဟနပတာပိတ ပါဒသဒိသောတိ၊ ကိုက်တတ်သော ဖိနပ်ဆိုးရှိသော သူနှင့်တူသော သူတော်မဟုတ် ယုတ်မာသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ အနရိယော ဝုစ္စတိ ပါနဒုပမောဟူသော ပါဌ၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း (၏)အား။ မဟန္တံ၊ များစွာ သော။ ယသံ၊ စည်းစိမ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ “ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ အန္တေဝါသိ ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည် သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ အာစရိယော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိ သမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ပဌမာ၊ သော။ ဥပါဟနဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

၂။ ဝိဏာထူဏဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဧကစိန္တိတောယမတ္ထော”တိ
အာဒိကေန၊ “ဧကစိန္တိတောယမတ္ထော”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤဝိဏာထူဏဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊
မူစဉ်။ အညတရံ၊ တစ်ယောက်သော။ ကုမာရိတံ၊ သူငယ်မကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်း
ပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ကိရ၊ ခဲ့ဦးအံ့။ သာဝတ္ထိယံ၊ ပြည်၌။ ဧကာ၊ တစ်ယောက်
သော။ သာ သေဌိဓိတာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။
ဥသဘရာဇဿ၊ နွားမင်းဥသဘအား။ သက္ကာရံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကယိရမာနံ၊
ပြုတတ်သည်ကို။ ဝါ- ပြုအပ်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဓာတိ၊ အမိန့်ထိန်းကို။
“အမ္မ၊ အမိ။ ဝါ-မိခင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧသ၊ ဤနွားမင်း သည်။ သက္ကာရံ၊ ချီးမြှောက်
ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ကော နာမ၊ ဘယ်အမည်ရှိသနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊
မေး၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဥသဘရာဇာ နာမ၊ နွားမင်း ဥသဘ မည်၏။ ဝါ- ဥသဘ
မည်သော နွားမင်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သာ၊
ထိုသူဌေးသမီးသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ ဌတွာ၊
ရပ်၍။ အန္တရဝီထိ၊ ခရီးလမ်းအလယ်ကို။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်။
ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ခုန္တံ၊ လူကုန်းကို။ ဝါ- ငကုန်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဂုန္တံ၊
နွားတို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ ဇေဋ္ဌကဿ၊ နွားမင်းကြီး၏။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌။
ကကုဓံ၊ လဘို့သည်။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ မနုဿဇေဋ္ဌကဿပိ၊ လူမင်းကြီး၏လည်း။
ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ တေန၊ ထိုလဘို့သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရှိသည် ဖြစ်ရာ၏။ အယံ၊
ဤသူသည်။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်။ ပုရိသုသဘော၊ ယောက်ျားဥသဘသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဝါ- ဖြစ်လိမ့်မည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧတဿ၊ ထိုယောက်ျား
ဥသဘ၏။ ပါဒပရိစာရိကာယ၊ ခြေရင်း၌ အလုပ်အကျွေး သည်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။
ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သာ၊ ထိုသူဌေး
သမီးသည်။ ဒါသိ၊ ကျွန်မကို။ ပေသေတွာ၊ စေလိုက်၍။ “သေဌိဓိတာ၊ သူဌေးသမီး
သည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တုကာမာ၊ သွားလို၏။ အသုကဋ္ဌာနံ၊
ဤမည်သော အရပ်သို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ တိဋ္ဌ ကိရ၊ နေနှင့်လော့တံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။
တဿ၊ ထိုလူကုန်းအား။ အာရောစေတွာ၊ ကြားစေ၍။ သာရဘဏ္ဍကံ၊ မြတ်သော

ဘဏ္ဍာတို့။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အညာတကဝသေန၊ မထင်ရှားသော အသွင်ဖြင့်။ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှ။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်းသက်၍။ တေန၊ ထိုလူကုန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပလာယိ၊ ပြေးလေ(၏)ပြီ။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ နဂရေ စ၊ မြို့သူ အပေါင်း၌လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံယေ စ၊ ရဟန်းအပေါင်း၌လည်းကောင်း။ ပါဋကံ၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အသုကာနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော။ သေဌိဓိတာ၊ သူဌေးသမီးသည်။ ခုဇ္ဇေန၊ ငကုန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပလာတာ ကိရ၊ ပြေးသတတ်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ကြွလာတော်မူလတ်၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ တုမော၊ တို့သည်။ ကာယ၊ အဘယ်မည်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္တ န၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မူလတ်၍။ “ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသာ၊ ဤသူဌေးသမီးသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ခုဇ္ဇံ၊ ငကုန်းကို။ ကာမေတိ၊ တပ်စွန်းသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ကာမေသိယေဝ၊ တပ်စွန်းသလျှင်ကတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ နိဂမဂါမေ၊ နိဂုံးရွာ၌။ သေဌိကုလေ၊ သူဌေးမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက် သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ယရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို။ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ တစ်နည်း- ယရာဝါသံ ဝသန္တော၊ အိမ်ရာထောင်သည်ရှိသော်။ ပုတ္တဓိတာဟိ၊ သားသမီးတို့ဖြင့်။ ဝမုမာနော၊ ပွားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်လတ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဗာရာဏသိ-သေဌိဿ၊ ဗာရာဏသီသူဌေး၏။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ဝါရေတွာ၊ တောင်း၍။ ဒိဝသံ၊ နေ့ကို။ ဌပေသိ၊ မှတ်ထား(၏)ပြီ။ သေဌိဓိတာ၊ သူဌေးသမီးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဥသဘဿ၊ နွားမင်းဥသဘအား။ သက္ကာရသမ္မာနံ၊

ကောင်းစွာပြုပြင်ခြင်း မြတ်နိုးတနာပြုခြင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဧသော၊ ဤသူသည် ကား။ ကောနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓာတိ၊ နို့ထိမ်းကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “ဥသဘော”တိ၊ “ဥသဘ”ဟု။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အန္တရဝီထိယာ၊ ခရီးအလယ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ခုဇ္ဇံ၊ လူကုန်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “အယံ၊ ဤယောက်ျားသည်။ ပုရိသူသဘော၊ ယောက်ျားဥသဘ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သာရဗာဏ္ဍကံ၊ မြတ်သော ဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တေန၊ ထိုလူကုန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပလာယိ၊ ပြေး(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သေဌိဓိတရံ သုဌေးသမီးကို။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာနေဿာမိ”၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်။ ဗာရာဏသိ၊ ပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တေ သွားသည်ရှိသော်။ တမေဝ မဂ္ဂံ၊ ထိုသူဌေးသမီးပြေးလာသော လမ်းခရီးသို့သာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိ သွား(၏)ပြီ။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုသူဌေးသမီး ငကုန်း တို့သည်လည်း။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တစ်ညဉ့်ပတ်လုံး။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အဂမံသု၊ သွားကုန်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တစ်ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဝါ- အလုံးစုံသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ သီတာဘိဟတဿ၊ ချမ်းအေးမှုသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ခုဇ္ဇဿ၊ ငကုန်း၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ အာရုဏောဒယေ၊ အာရုဏ်တတ်သော အခါ၌။ ဝါတော၊ လေနာ သည်။ ကုပ္ပိ၊ ထ၏။ ဝါ-ပျက်၏။ မဟန္တာ၊ သည်းစွာကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ တို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုငကုန်းသည်။ မဂ္ဂိ၊ လမ်းခရီးမှ။ ဩက္ကမ္မ၊ သက်၍။ ဝါ-ဖဲ၍။ ဝေဒနာပုတ္တော၊ သည်းစွာသော ဝေဒနာသို့ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဏာဒဏ္ဍကော ဝိယ၊ ညှိပြတ်ပြီးသော စောင်းရိုးကောက်ကဲ့သို့။ သံကုဋိတော၊ ကွေးလျက်။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ သေဌိဓိတာပိ၊ သူဌေးသမီးသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုငကုန်း၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သေဌိဓိတရံ၊ သူဌေးသမီးကို။ ခုဇ္ဇဿ၊ ငကုန်း၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိသိန္နံ၊ နေသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သဗ္ဗာနိတွာ၊ ကောင်းစွာမှတ်မိ သိရှိ၍။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ သေဌိဓိတာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သလ္လပန္တော၊ စကားပြောလိုရကား။ “ဧကစိန္တိတော။ပ။ မရဟသီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၆၃။ “ဧကစိန္တိတောယမတ္ထော၊ ဗာလော အပရိဏာယကော။
န ဟိ ခုဇ္ဇေန ဝါမေန၊ ဘောတိ သင်္ဂန္တုမရဟသီ”တိ။

ဂါထာအနက် အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး။ အယံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အတ္ထော၊ အမှုကို။
ဧကစိန္တိတော၊ တစ်ယောက်တည်းသော သင်သည်သာလျှင်
ကြံအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ အယံ ခုဇ္ဇော၊ ဤငှက်ကုန်းသည်။ ဗာလော၊
ပညာမရှိ မသိတတ်သော လူဗာလသည်။ အပရိဏာယကော၊ အကြီးအကဲ
မဟုတ်သည်။ ဝါ-ယူဆောင်၍သွားတတ်သော သူတစ်ပါးမရှိသော် မိမိဘာဝ
မသွားတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ကိုယ်ရှင်ကိုယ်ကိုမျှ မဆောင်ရွက်နိုင်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဘောတိ၊ အို ရှင်မ။ တံ၊ ရှင်မသည်။ ဝါမေန၊
ကွယ်သော။ ခုဇ္ဇေန၊ ငှက်ကုန်းနှင့်။ သင်္ဂန္တု၊ ပေါင်းဖော်အံ့သောငှါ။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဧကစိန္တိတောယမတ္ထောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး။
တံ၊ သင်သည်။ ယံ အတ္ထံ၊ အကြင်အမှုကို။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဣမိနာ ခုဇ္ဇေန။
ဤငှက်ကုန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပလာတာ၊ ပြေးခဲ့လေပြီ။ ဧကိဿာယဇဝ၊ တစ်ယောက်
တည်းသာလျှင် ဖြစ်သော။ တယာ၊ သင်သည်။ အယံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။
စိန္တိတော၊ ကြံအပ် သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဗာလော အပရိဏာယကောတိ၊
ဟူသည်ကား။ အယံ ခုဇ္ဇော၊ ဤငှက်ကုန်းသည်။ ဗာလော၊ ပညာမရှိ မသိတတ်သော
လူဗာလတည်း။ ဒုပ္ပည ဘာဝေန၊ ပညာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ-ပညာနည်း
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟလ္လကော၊ ကြီးရင့်သည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်ပါသော်လည်း။
ဗာလောဝ၊ မိုက်ကန်းသည်သာလျှင်တည်း။ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တေ၊
သွားသော။ အညသ္မိ၊ အခြားသူတစ်ပါးသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ဂန္တု၊ မိမိ
ဘာသာသွားခြင်းငှါ။ အသမတ္ထတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
အပရိဏာယကော၊ အကြီးအကဲလည်း မဟုတ်။ န ဟိ ခုဇ္ဇေန ဝါမေန ဘောတိ
သင်္ဂန္တုမရဟသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဝါမနတ္တာ၊ ကွယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
ဝါမေန၊ ကွယ်သော။ ဣမိနာ ခုဇ္ဇေန၊ ဤငှက်ကုန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဘောတိ၊ အိုရှင်မ။
မဟာကုလေ၊ ဆွေကြီးမျိုးကြီး၌။ ဇာတာ၊ ဖြစ်သော။ ဝါ-မွေးဖွားသော။ အဘိရူပါ၊
အလွန်အဆင်းလှသော။ ဒဿနီယာ၊ ရှုခြင်ဖွယ်ကောင်းသော။ တံ၊ သင်သည်။
သင်္ဂန္တု၊ ပေါင်းဖော်အံ့သောငှါ။ ဂန္တု၊ အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားအံ့ သောငှါ။ နာရဟသီ၊
မထိုက်တန် မလျော်ကန်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သေဌိဓိတာ၊ သူဌေးသမီးသည်။ “ပုရိသုသဘံ။ပ။ ယထာ ထုဏာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို(၏)ပြီ။

၁၆၄။ “ပုရိသုသဘံ မညမာနာ၊ အဟံ ခုဇ္ဇမကာမယိ။

သော'ယံ သံကုဋိတော သေတိ၊ ဆိန္ဒတန္တိ ယထာ ထုဏာ”တိ။

ဂါထာအနက် အယျ၊ အရှင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဥသဘံ၊ နွားမင်း ဥသဘကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍။ ဂုန္န၊ နွားတို့၏။ ဇေဋ္ဌကဿ၊ အကြီး ဖြစ်သော နွားမင်း၏။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ ကကုဓံ၊ လဘို့သည်။ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ ဣမဿပိ၊ ဤယောက်ျားအားလည်း။ တံ၊ ထိုလဘို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣမိနာ၊ ဤယောက်ျားသည်။ ပုရိသဥသဘေန၊ ယောက်ျားဥသဘသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်နိုင်ရာ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ခုဇ္ဇ၊ ငကုန်းကို။ ပုရိသဥသဘမညမာနာ၊ ယောက်ျားဥသဘဟု ထင်မှတ်မိ၍။ အကာမယိ၊ တပ်စွန်းမိ၏။ သော၊ ထိုငကုန်းသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ဆိန္ဒတန္တိ၊ ညှိပြတ်ပြီးသော။ ဝိဏာ ယထာ၊ စောင်းကဲ့သို့။ သံကုဋိတော၊ ကွေးလျက်။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတုံသော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အယျ၊ အရှင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဥသဘံ၊ နွားမင်းဥသဘကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဂုန္န၊ နွားတို့၏။ ဇေဋ္ဌကဿ၊ အကြီး ဖြစ်သော နွားမင်း၏။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ ကကုဓံ၊ လဘို့သည်။ ဟောတိ၊ ရှိသည် ဖြစ်၏။ ဣမဿပိ၊ ဤယောက်ျားအားလည်း။ တံ၊ ထိုလဘို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣမိနာ၊ ဤယောက်ျားသည်။ ပုရိသုသဘေနပိ၊ ယောက်ျားဥသဘသည်လည်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ”န္တိ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ခုဇ္ဇ၊ ငကုန်းကို။ ပုရိသုသဘံ၊ ယောက်ျားဥသဘဟူ၍။ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍။ အကာမယိ၊ တပ်စွန်းမိ၏။ သော၊ ထိုငကုန်းသည်။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သဒေါဏိကော၊ စောင်းခွက်နှင့်တကွသော။ ဆိန္ဒတန္တိ၊ အညှိ ပြတ်ပြီးသော။ အယံ ဝိဏာဒဏ္ဍကော၊ ဤလက်ရိုးတပ်သော စောင်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ သံကုဋိတော၊ ကွေးလျက်။ သေတိ၊ အိပ်ရရှာလေသတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုသဌေးသမီး၏။ အညာတက
ဝေသေန၊ မသိမလိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မထင်ရှားသော အသွင်ဖြင့်။ နိက္ခန္တ-
ဘာဝမေဝ၊ အိမ်မှထွက်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ တံ၊ ထိုသူဌေး
သမီးကို။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ ရထံ၊ တန်ဆာ
ဆင်အပ်သော ရထားသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဝါ- စီးစေ၍။ ဂေဟမေဝ၊
အိမ်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား (၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊
တော်မူ၍။ “ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သေဌိဓိတာ၊ သူဌေးသမီးသည်။
တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။ အယမေဝ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ သူဌေးသမီးသည်သာလျှင်။
အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊
၌။ ဗာရာဏသီသေဌိ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။
သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဌဉ္စ၊ ၏။

ဒုတိယာ၊ သော။ ဝိဏာထူဏဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီး၏။

၃။ ဝိကဏ္ဍကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
သဌညမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာမံ ယဟိ ဣစ္ဆသိ တေန
ဂစ္ဆာ”တိအာဒိကေန၊ ကာမံ ယဟိ ဣစ္ဆသိ တေန ဂစ္ဆ”ဤသို့အစရှိသော။
ဂါထာပဒေန၊ ဂါထာပုဒ်ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤဝိကဏ္ဍကဇာတ်ကို။
ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ ငြီးငွေ့သော
ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ(၏)ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။
ဓမ္မသဘံ၊ တရားသဘင်သို့။ အာနိတော၊ ဆောင်အပ်သော။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။
“ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော ကိရာ”တိ၊ “ငြီးငွေ့ခြင်းရှိသတတ်
ဟူသည်။ သစ္စံ ကိရ၊ မှန်လေသလော”ဟု။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဌော၊
မေးတော်မူ(တတ်)အပ်သည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်လှပါ”။ ဣတိ၊

ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ နားတော်လျှောက်၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ပြီးငွေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကာမဂုဏကာရဏာ၊ ကာမဂုဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ပြီးငွေခြင်းရှိသည်။ အမ္မိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ကုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကာမဂုဏာ နာမ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့မည်သည်။ ဝိကဏ္ဍကသလ္လသဒိသာ၊ အရွက်မရှိသော မြားနှင့်တူကုန်၏။ သကိ၊ တစ်ကြိမ်။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ ပတိဌံ၊ တည်ရာကို။ လဘမာနာ၊ ရကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိကဏ္ဍကံ ဝိယ၊ အရွက်မရှိသော မြားကဲ့သို့။ ဝိဒ္ဓံ၊ စူး၏။ ဝိကဏ္ဍကံ၊ အရွက်မရှိသော မြားသည်။ သုံသုမာရံ၊ မိကျောင်းကို။ မရဏမေဝ၊ သေခြင်းသို့သာလျှင်။ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေကုန်၏။ ကုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မူ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူ၏။

အတိတ်ဝတ္ထု အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဗာရာဏသီယံ၊ ပြည်၌။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပေါက္ခဏိတီရံ၊ ရေကန်နားသို့။ ဝါ- လေးထောင့်ရေကန်၏ ကမ်းနားသို့။ သမ္မာပုဏိ၊ ဆိုက်ရောက်လေ(၏)ပြီ။ နစ္စဂီတာသု၊ ကခြင်းသီခြင်းတို့၌။ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်သော သူတို့သည်။ နစ္စဂီတာနိ၊ ကခြင်းသီခြင်းတို့ကို။ ပယောဇေသု၊ သီကုန်(၏)ပြီ။ ဝါ-ယှဉ်စေကုန်ပြီ။ ပေါက္ခဏရဏိယံ၊ ရေကန်၌။ မစ္ဆကစ္ဆပါ၊ ငါးလိပ်တို့သည်။ ဂီတသဒ္ဓလောလတာယ၊ သီချင်းသံ၌ တပ်စွန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ ဝါ-အညီအညွတ် ကောင်းစွာ ကျရောက်ကုန်၍။ ရညာဝ၊ မင်းနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ လိုက်ပါသွားကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တာလက္ခန္ဓပ္ပမာဏံ၊ ထန်းတုံးပမာဏရှိသော။ မစ္ဆယဋံ၊ ငါးအပေါင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဣမေ မစ္ဆာ၊ ဤငါးတို့သည်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ စရန္တိ နုခေါ၊ လိုက်လာကုန်သလော”။ ကုတိ၊ ဤသို့။ အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏)ပြီ။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဧတေ၊ ထိုငါးတို့သည်။ ဒေဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ခစားကုန်၏။ ကုတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ “မံ၊ ငါ့ကို။ ဧတေ၊ ထိုငါးတို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ ကိရ၊ ခစားကုန်သတတ်”။ ကုတိ၊ ဤသို့။ တုသိတွာ၊

နှစ်သက်၍။ တေသံ၊ ထိုငါးတို့အား။ နိစ္စဘတ္တံ၊ ထမင်းဝတ်ကို။ ပဌပေသိ၊ တည်စေ
(၏)ပြီ။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ တဏှာလမ္ဗဏံ၊ တစ်အမွဏမျှသော ဆန်ကို။
ပါစေသိ၊ ချက်စေ(၏)ပြီ။ ဘတ္တဝေလာယ၊ ထမင်းကျွေးသော ကာလ၌။ ဧကစ္စေ၊
အချို့ကုန်သော။ မစ္ဆာ၊ ငါးတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့
ကုန်သော။ မစ္ဆာ၊ ငါးတို့သည်။ နာဂစ္ဆန္တိ၊ မလာကုန်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ နဿတိ၊
ပျက်စီး၏။ ရညော၊ မင်းအား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို။ အာရောစေသံ၊
ကြားကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဘတ္တ-
ဝေလာယ၊ ထမင်းကျွေးသောအခါ၌။ ဘေရိ၊ စည်ကို။ ပဟရိတွာ၊ တီး၍။
ဘေရိသညာယ၊ စည်းသံအမှတ်ဖြင့်။ မစ္ဆေသု၊ ငါးတို့သည်။ သန္နိပတိတေသု၊
စည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဒေထ၊ ပေးကြကုန်လော့”။ ဣတိ၊
သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဘတ္တကမ္ပိကော၊ ထမင်းချက်
အမှုကို ရွက်ဆောင်သောသူသည်။ ဘေရိ၊ စည်ကို။ ပဟာရာပေတွာ၊ တီးစေ၍။
သန္နိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့အား။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဒေတိ၊
ပေး၏။ တေပိ၊ ထိုငါးတို့သည်လည်း။ ဘေရိသညာယ၊ စည်သံအမှတ်ဖြင့်။ သန္နိ-
ပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏။

တေသု၊ ထိုငါးတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ ဘုဉ္ဇန္တေသု၊
စားကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ဝါ-တစ်ကောင်သော။ သုံသုမာရော၊
(သံသုမာရော) မိကျောင်းသည်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ ခါဒိ၊ စားပြီ။
ဘတ္တကမ္ပိကော၊ ထမင်းကျွေးခြင်းအမှု၌ ရွက်ဆောင်သောသူသည်။ ရညော၊
မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊
ကြား၍။ “သုံသုမာရံ၊ မိကျောင်း ကို။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့ကို။ (တို့အား) ခါဒနကာလေ၊
စားသော ကာလ၌။ ဝိကဏ္ဍကေန၊ အရွက် မတပ်သော မြားဖြင့်။ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ပစ်၍။
ဂဏှ၊ ဖမ်းလော့”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုထမင်းကျွေးခြင်းအမှုကို
ရွက်ဆောင်သော သူသည်။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”ဟု။ ဂန္တာ၊ သွားလျက်။ ဝါ-၍။
နာဝါယ၊ လျော့၍။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ ခါဒိတုံ၊ စားအံ့ သောငှါ။ အာဂတံ၊
လာသော။ သုံသုမာရံ၊ မိကျောင်းကို။ ဝိကဏ္ဍကေန၊ အရွက်မတပ်သော မြားဖြင့်။
ပဟရိ၊ ပစ်(၏)ပြီ။ တံ၊ ထိုမြားသည်။ တဿ၊ ထိုမိကျောင်း၏။ အန္တောပိဌံ၊
ကျောအတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုမိကျောင်းသည်။ ဝေဒနာပုတ္တော၊

ဝေဒနာသို့ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုမြားကို။ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍
သာလျှင်။ ပလာယိ၊ ပြေးလေ(၏)ပြီ။ ဘတ္တကမ္ပိကော၊ ထမင်းကျွေးခြင်းအမှုကို
ရွက် ဆောင်သောသူသည်။ တဿ၊ ထိုမိကျောင်း၏။ ဝါ-ကို။ ဝိဒ္ဓဘာဝံ၊ မြားစူး
သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ တံ၊ ထိုမိကျောင်းကို။ အာလပန္နော၊ ခေါ်လျက်။
“ကာမံ ယဟိံပ။ အနု ဗန္ဓမာနော”ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။
ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၆၅။ “ကာမံ ယဟိံ ကုစ္ဆသိ တေန ဂစ္ဆ။
ဝိဒ္ဓေါသိ မမ္မမ္ပိ ဝိကဏ္ဍကေန၊
ဟတောသိ ဘတ္တေန သုဝါဒိတေန၊
လောလော စ မစ္ဆေ အနုဗန္ဓမာနော”တိ။

ဂါထာအနက် ဟရေ သုသုမာရ၊ ဟယ် မိကျောင်း။ တံ၊ သင်သည်။ ကာမံ၊ စင်စစ်။
ယဟိံ၊ အကြင်အရပ်သို့။ ကုစ္ဆသိ၊ သွားလို၏။ တေန၊ ထိုအရပ်
သို့။ ဂစ္ဆ၊ သွား လေဦး။ မမ၊ ငါ၏။ အသ္မိ နိယာမိတဌာနေ၊ ဤမှတ်အပ်သော
အရပ်၌။ ဝိကဏ္ဍကေန၊ အရွက်မတပ်သော မြားဖြင့်။ ဝါ-မြားသည်။ တံ၊ သင့်ကို။
ဝိဒ္ဓေါ၊ စူးအပ်လေပြီးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ သင်သည်။ လောလော၊ လျှပ်ပေါ်
သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မစ္ဆေ ထမင်းစားအံ့သောငှါ လာကုန်သော ငါးတို့ကို။
အနုဗန္ဓမာနော၊ စားအံ့သောငှါ လိုက်၏။ တေန စ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ သုဝါဒိတေန၊
ကောင်းစွာ တီးမှုတ်ခြင်းရှိသော။ ဘတ္တေန၊ ထမင်းသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဟတော၊
သတ်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကာမန္တိ၊ ကာမဟူသည်ကား။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။
ယဟိံ ကုစ္ဆသိ တေန ဂစ္ဆာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိ၊ အကြင်အရပ်သို့။ ကုစ္ဆသိ၊
သွားလို၏။ တသ္မိ၊ ထိုသွားလိုရာ အရပ်သို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ မမ္မမ္ပိတိ၊ ဟူသည်ကား။
မမ္မဌာနေ၊ နာကျင်ရာအရပ်၌။ ဝိကဏ္ဍကေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိကဏ္ဍက-
သလ္လေန၊ အရွက်မတပ်သော မြားဖြင့်။ ဝါ-မြားသည်။ ဟတောသိ ဘတ္တေန
သုဝါဒိတေန၊ လောလော စ မစ္ဆေ အနုဗန္ဓမာနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တံ၊
သင့်ကို။ ဘေရိဝါဒိတသညာယ၊ စည်တီးသော အမှတ်ဖြင့်။ ဘတ္တေ၊ ထမင်းကို။
ဒီယမာနေ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်။ လောလော၊ လျှပ်ပေါ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။

ခါဒနတ္ထာယ၊ ခဲအံ့သောငှါ။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ အနုဗန္ဓမာနော၊ အစဉ်လိုက်လျက်။ သဝါဒိတေန၊ တီးခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ (သုဝါဒိတေန)၊ ကောင်းစွာ တီးမှုတ်ခြင်း ရှိသော။ ဝါ-တီးအပ်သော။ တေန ဘတ္တေန၊ ထိုထမင်းသည်။ ဟတော၊ သတ်အပ်ပြီ။ ဂတဌာနေပိ၊ သွားရာအရပ်၌လည်း။ ဝါ-ရောက်ရာအရပ်၌လည်း။ တေ၊ သင့်အား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပြီ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။

သော၊ ထိုမိကျောင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ယနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်လေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား ဖြစ်တော်မူပြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ဧဝမ္ပိလောကာမိသံ။ ပ။ သံသုမာရော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော် မူ(၏)ပြီ။

၁၆၆။ “ဧဝမ္ပိ လောကာမိသံ ဩပတန္တော၊
ဝိဟညတိ စိတ္တဝသာနုဝတ္တိ၊
သော ဟညတိ ဉာတိသခါန မဇ္ဈေ၊
မစ္ဆာနုဂေါ သောရိဝ သံသုမာရော”တိ။

ဂါထာအနက် ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မစ္ဆာနုဂေါ၊ ငါးသို့ အစဉ်လိုက်သော။ သော သံသုမာရော၊ ထိုမိကျောင်းသည်။ ဟညတိ ဣဝ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ လောကာမိသံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးသို့။ ဩပတန္တော၊ ကျသော။ စိတ္တဝသာနုဝတ္တိ၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းအားဖြင့် စိတ်၏ အလိုသို့ အစဉ်လိုက်သော။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဉာတိသခါနံ၊ (ဉာတိသယံနံ) ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့၏။ ဝါ- ဆွေမျိုးခင်ပွန်းတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဟညတိ၊ ပင်ပန်း ရ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ လောကာမိသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ငါးပါး ကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့တည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဝါ- ဟိယသွာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို။ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဝါ-သတ္တဝါ အပေါင်းသည်။ ဣဌတော၊ အလိုရှိအပ်သောအားဖြင့်။ ကန္တတော၊ နှစ်သက်ဖွယ်

အားဖြင့်။ မနာပတော၊ နှစ်သက်မြတ်နိုး ဖွယ်အားဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ စွဲမြဲစွာ ယူတတ်၏။ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ “လောကာမိသ”န္တိ၊ “လောကာမိသံ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သြပတန္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တံ လောကာမိသံ၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးဟူသော လောကာမိသသို့။ အနုပတန္တော၊ အစဉ်ကျလျက်။ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ စိတ္တဝသာနုဝတ္တိ၊ စိတ်၏အလိုသို့ အစဉ်လိုက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်းရ၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်းရ၏။ သော ဟညတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝရူ ပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဉာတိနဉ္စ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏လည်းကောင်း။ သခါနဉ္စ၊ ခင်ပွန်းတို့၏ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဝိကဏ္ဍကေန၊ အရွက်မတပ်သော မြားသည်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ စူးအပ် ပြီးသော။ မစ္ဆာနုဂေါ၊ ငါးသို့ အစဉ်လိုက်သော။ သုသုမာရော ဝိယ၊ မိကျောင်း ကဲ့သို့။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို။ မနာပါတိ၊ မြတ်နိုးဖွယ်ဟူ၍။ ဂဟေတွာ၊ စွဲမြဲစွာ ယူ၍။ ဟညတိ၊ ပင်ပန်းရ၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်းရ၏။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိယေဝ၊ ရောက်သလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာအနက်တည်း။

ဇာတ်ပေါင်း ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ(၏)ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာ တို့ကို ပြတော်မူသည်၏အဆုံး၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ပြီ။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ သမောဓာနေသိ၊ သနည်းဟူမူကား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ သုသုမာရော၊ မိကျောင်းသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ငါဘုရား ပရိသတ် တို့သည်။ တဒါ၊ ၌။ မစ္ဆာ၊ ငါးတို့သည်။ အဟောသု၊ ကုန်ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမောဓာ နေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

တတိယော၊ သော။ ဝိကဏ္ဍကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄။ အသိတာဘူဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
 သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “တွမေဝ ဒါနိ’မကရာ”တိအာဒိ-
 ကေန၊ “တွမေဝ ဒါနိ’မကရာ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊
 အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤအသိတာဘူဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။
 အညတရံ၊ မထင်ရှားသော။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။
 ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ကိရ၊ ခဲ့ဦးအံ့။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဒွိန္ဒ၊ နှစ်ပါး
 ကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့၏။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ဥပဋ္ဌာက-
 ကုလေ၊ အလုပ်အကျွေးအိမ်၌။ ဧကာ၊ တစ်ယောက်သော။ ကုမာရိကာ၊ သတို့သမီး
 သည်။ အဘိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏။ သောဘဂ္ဂပ္ပတ္တာ၊ မြတ်သော တင့်တယ်ခြင်း
 သို့ ရောက်၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်
 ရှိသော်။ သမာနဇာတိကံ၊ တူသော အမျိုးဇာတ်ရှိသော။ ကုလံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊
 ရောက်(၏)ပြီ။ သာမိကော၊ လင်သည်။ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။ ကိသ္မိဉ္စ၊ တစိုးတစိမျှ။
 အမညမာနေ၊ မမြတ်နိုးသည်။ ဝါ- မမှတ်ထင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အညတ္ထ၊
 တစ်ပါးသော မိန်းမ၌။ စိတ္တဝသေန၊ စိတ်လိုလိုက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ စရတိ၊
 ကျင့်လေ၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ အတ္တနိ၊
 မိမိအပေါ်၌။ တံ အနာဒရတံ၊ ထိုသို့မရိုမသေပြုခြင်းကို။ အဂဏောတွာ၊ မရေမတွက်
 မူ၍။ ဒွေ၊ နှစ်ပါး ကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့ကို။ နိမန္တေတွာ၊
 ဖိတ်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကြားသည်
 ရှိသော်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ပြီ။ သာ၊
 ထိုသတို့သမီးသည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အဂ္ဂဖလသုခေန၊ မဂ်ဖိုလ်
 ချမ်းသာဖြင့်။ ဝီတိနာမယမာနာ၊ လွန်စေလျက်။ “သာမိကောပိ လင်သည်လည်း။ မံ၊
 ငါ့ကို။ န ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ မေ၊ ငါ့အား။ ယရာဝါသေန၊ အိမ်ထောင်ခြင်းဖြင့်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။
 မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ အာစိက္ခိတွာ၊ ပြောကြား၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။
 အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်(၏)ပြီ။ တဿ၊ ထိုသတို့သမီး၏။
 သာ ကိရိယာ၊ ထိုအမှုအရာသည်။ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့၌။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသည်။
 ဇာတာ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။

ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အသုကကုလဿ၊ ဤ အမည်ရှိသော အမျိုး၏။ ဓိတာ၊ သမီးသည်။ အတ္ထဂဝေသိကာ၊ အကျိုးစီးပွားကို ရှာတတ်၏။ သာမိကဿ၊ လင်၏။ အနိစ္ဆဘာဝံ၊ အလိုမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ အဂ္ဂသာဝက တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတွာ၊ နာရ၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သာ ကုမာရိကာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ အတ္ထဂဝေသိကာ၊ အကျိုးစီးပွားကို ရှာမှီး တတ်၏။” ကုတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္တာ၊ သည်။ အဂန္တာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟံ၊ ၌။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကာယ၊ အဘယ် မည်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္ထ န၊ ဖြစ်ကြကုန် သနည်း။” ကုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ကုမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါ ကုန်၏။” ကုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကုဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌ သာလျှင်။ ဧသာ ကုလဓိတာ၊ ထိုအမျိုးသမီးသည်။ အတ္ထဂဝေသိကာ၊ အကျိုးစီးပွားကို ရှာမှီးတတ်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ အတ္ထဂဝေသိကာယေဝ၊ အကျိုးစီးပွားကို ရှာမှီးသည်သာလျှင် ကတည်း။” ကုတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ မည်သော မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကုသိပဗ္ဗဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ကပ်၍။ အဘိညာ စ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယော စ၊ တို့ကို လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသီရာဇာ၊ ဗာရာဏသီ မင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တဿ၊ သားဖြစ်သော။ ဗြဟ္မဒတ္တကုမာရဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသား၏။ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိံ၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဥပ္ပန္နသင်္ကော၊ ဖြစ်သော ရွံရှာခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ရဋ္ဌာ၊ တိုင်း၊ ခရိုင်၊ နိုင်ငံမှ။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ နှင်လိုက်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသားသည်။

အသိတာဘုံ နာမ၊ အသိတာဘူအမည်ရှိသော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ မစ္ဆမံသဖလာဖလာနိ၊ ငါး၊ အမဲ၊ သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီးတို့ကို။ ခါဒန္တော၊ စားလျက်။ ပဏ္ဏသာလာယ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ဇရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ သော၊ ဗြဟ္မဒတ် မင်းသားသည်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဝါ- တစ်ယောက်သော။ ကိန္နရိ၊ ကိန္နရီမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝါ-ထင်ထင်တွေ့မြင်ရ၍။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တာ၊ တပ်စွန်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ဣမံ၊ ဤကိန္နရီမကို။ ပဇာပတိံ ကရိဿာမိ၊ မယားပြုလုပ်ရ တော့အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးတောကြံစည်၍။ အသိတာဘုံ၊ အသိတာဘူမိဖုရား ကို။ အဂဏေတွာ၊ ရှိတယ်လို့တောင် မရေတွက်မူ၍။ တဿ၊ ထိုကိန္နရီမ၏။ အနုပဒံ၊ ခြေရာအစဉ်သို့။ အဂမာသိ၊ လိုက်လေ(၏)ပြီ။ သာ၊ ထိုအသိတာဘူ မိဖုရားသည်။ တံ ကိန္နရိ၊ ထိုကိန္နရီမသို့။ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်လိုက်သော။ တံ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍။ “အယံ၊ ဤဗြဟ္မဒတ် မင်းသားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဂဏေတွာ၊ ရှိတယ်လို့တောင် မရေတွက်မူ၍။ ကိန္နရိ၊ ကိန္နရီ မသို့။ အနုဗန္ဓတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဣမိနာ၊ ဤမင်းသားဖြင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိ၊ ဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်စွန်းခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေ၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ကသိဏပရိကမ္ပံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို။ ကထာပေတွာ၊ ဟော ကြားစေ၍။ ကသိကံ၊ ကသိုဏ်းကို။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်လျက်။ အဘိညာ စ၊ အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယော စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဏ္ဏသာလာယ၊ သစ်ရွက်မိုး သော ဇရပ်၏။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ(၏)ပြီ။ ဗြဟ္မဒတ္တောပိ၊ မင်းသားသည်လည်း။ ကိန္နရိ၊ ကိန္နရီမကို။ အနုဗန္ဓန္တော၊ အစဉ်လိုက်လျက်။ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ တဿ၊ ထိုကိန္နရီမ၏။ ဂတမဂ္ဂမ္ပိ၊ အစဉ်သွားသော ခရီးကိုလည်း။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍။ ဆိန္နာသော၊ အာသာ ပြတ်သည်။ ဝါ-ပြတ်သော အာသာရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဏ္ဏသာလာဘိမုခေါဝ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ဇရပ်သို့ ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အာဂတော၊ လာလတ် လေ၏။ အသိတာဘူ၊ အသိတာဘူ မိဖုရားသည်။ တံ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ် မင်းသားကို။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာလတ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗျဂ္ဂန္တာ၊

ပျံတက်၍။ မဏိဝဏ္ဏော၊ ပတ္တမြားညိုအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ ဝေဟ-
တလေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌။ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်။ “အယျပုတ္တ၊ အရှင့်သား။ တံ၊ အရှင့်
သားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣဒံ၊ ဤစာနုသုခံ၊ ဤစာနုချမ်းသာကို။
လဒ္ဓံ၊ ရအပ်လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ “တွမေဝ ဒါနိ။ပ။ ခရဆိန္ဒံ
ရေနုကံ”ဟူ၍။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၆၇။ “တွမေဝ ဒါနိ’မကရ၊ ယံ ကာမော ဗျဂမာ တယိ။
သောယံ အပ္ပဋိသန္ဓိကော၊ ခရဆိန္ဒံ ရေနုကံ”န္တိ။

ဂါထာအနက် အယျပုတ္တ၊ အရှင့်သား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တွမေဝ၊ သင်သည်
ပင်လျှင်။ မေ မမ၊ ငါ၏။ ဣဒံ၊ ဤစာနုချမ်းသာကို။ အကရ၊
ပြုလေ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တယိ၊ သင်၌။ မေ မမ၊ ငါ၏။ ယံ ယော ကာမော၊
အကြင်တပ်စွန်းခြင်း ကာမသည်။ ဗျဂမာ၊ ကင်းလေပြီ။ ခရဆိန္ဒံ၊ လွှဲဖြင့်ဖြတ်
အပ်သော။ ရေနုကံ ဣဝ၊ ဆင်စွယ်ကဲ့သို့။ သော အယံ၊ ထိုသင်၌တပ်စွန်းခြင်း
ကာမသည်။ အပ္ပဋိသန္ဓိကော၊ တစ်ဖန်တပ်စွန်းခြင်း မရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ တွမေဝ ဒါနိ’မကရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အယျပုတ္တ၊
အရှင့်သား။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ကိန္နရိ၊ ကိန္နရီမကို။ အနုဗန္ဓန္တော၊
အစဉ်လိုက်လျက်။ တွညေဝ၊ သင်သည်ပင်လျှင်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣဒံ၊ ဤစာနု
ချမ်းသာကို။ အကရ၊ ပြုလေ၏။ ယံ ကာမော ဗျဂမာ တယိတိ၊ ဟူသည်ကား။
မမ၊ ငါ၏။ တယိ၊ သင့်အပေါ်၌။ ယံ ယော ကာမော၊ အကြင်တပ်စွန်းခြင်း
ကာမသည်။ ဝိဂတော၊ ကင်းလေပြီ။ ယံ ယော ကာမော၊ အကြင်တပ်စွန်းခြင်း
ကာမကို။ ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာနေန၊ ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာန်ဖြင့်။ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ယဿ၊
အကြင်တပ်စွန်းခြင်းကာမသည်။ ဝါ-ကို။ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ ဝိသေသံ၊ ဤအဘိညာဉ်သမာပတ်တည်း
ဟူသော တရားထူးသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ခဲ့ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။
“သောယံ အပ္ပဋိသန္ဓိကော”တိ၊ ဟူသည်ကား။ သော ပန ကာမော၊ ထို
တပ်စွန်းခြင်းကာမသည်ကား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အပ္ပဋိသန္ဓိကော၊ တစ်ဖန်
ဆက်စပ်ခြင်းမရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ပဋိသန္ဓိတုံ၊ တစ်ဖန်ဆက်စပ်ခြင်းငှါ။ န
သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းတော့ပေ။ ခရဆိန္ဒံ ရေနုကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကကဇော၊

လွှကို။ ခရော၊ ခရဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟတ္ထိ ဒန္တော၊ ဆင်စွယ်ကို။ ရေနုကံ၊ ရေနုကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကကစေန၊ လွှသည်။ ဆိန္ဒော၊ ဖြတ်အပ်သော။ ဟတ္ထိဒန္တော၊ ဆင်စွယ်သည်။ အပ္ပဋိသန္ဓိကော၊ တစ်ဖန်ဆက်စပ်ခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ပုရိမနယေန၊ ရှေးနည်းဖြင့်။ န အလ္လိယတိ ယထာ၊ မကပ်ငြိတော့သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ မယံ၊ ငါ့အား။ တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ယဋ္ဌနံ နာမ၊ စေ့စပ်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသား၏။ ပဿန္တဿေဝ၊ မြင်စဉ်ပင်လျှင်။ ဝါ-ကြည့်နေစဉ်ပင်လျှင်။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသော အရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုအသိတာဘူ မင်းသမီး၏။ ဂတကာလေ၊ သွားသော ကာလ၌။ ပရိဒေဝမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်။ “အတြိစ္ဆံပ။ အသိတာဘူယာ”ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၆၈။ “အတြိစ္ဆံ အတိလောဘေန၊ အတိလောဘမဒေန စ။

ဧဝံ ဟာယတိ အတ္တမ္မာ၊ အဟံဝ အသိတာဘူယာ”တိ။

ဂါထာအနက် အဟံ၊ ငါသည်။ အသိတာဘူယာ၊ အသိတာဘူမင်းသမီးမှ။ ဟာယာမိ ဣဝ၊ ယုတ်၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ အတြိစ္ဆံ၊ အတြိစ္ဆမာနော၊ ထိုထို အာရုံ၌ လိုချင်မက်မောတတ်သောသူသည်လည်း။ အတိလောဘေန စ၊ ရပြီးသော အာရုံကိုလွန်၍ အသစ်အာရုံ၌ တပ်စွန်းသော လောဘကြောင့် လည်းကောင်း။ အတိလောဘမဒေန စ၊ အလွန်ဖြစ်သော လောဘဖြင့် ရစ်ခြင်း ကြောင့်လည်းကောင်း။ အတ္တမ္မာ၊ အကျိုးစီးပွားမှ။ ဟာယတိ၊ ယုတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အတြိစ္ဆံ အတိလောဘေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတြ၊ အတြ၊ ထိုထိုအာရုံ၌။ ဣစ္ဆာသင်္ခါတာ၊ လိုချင်မက်မောခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ အပရိယန္တတဏှာ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော တဏှာကို။ အတြိစ္ဆာ၊ အတြိစ္ဆာ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အတိက္ကမိတွာ၊ ကျော်လွန်၍။ ပဝတ္တလောဘော၊ ဖြစ်သော လောဘကို။ ဝါ-ဖြစ်သော လိုချင်ခြင်းကို။ အတိလောဘော၊ အတိလောဘဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အတိလောဘ မဒေနစာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုရိသမဒံ၊ ပုရိသ မာန်ကို။ ဝါ-ယောက်ျားဟူသော ယဇ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒနတော၊ ဖြစ်စေတတ်

သောကြောင့်။ အတိလောဘမဒေါနာမ၊ လွန်သောလောဘ ဖြင့် ယစ်ခြင်းမည်သည်။
ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဝါ-
ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတြိစ္ဆာဝသေန၊ ထိုထိုအာရုံ၌ အလွန် လိုချင်
မက်မောခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ အတြိစ္ဆမာနော၊ ထိုထိုအာရုံ၌ လိုချင်မက်မောတတ်
သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတိလောဘေန စ၊ ရပြီးသော အာရုံကို လွန်၍
အသစ်အာရုံ၌ တပ်စွန်းသော လောဘကြောင့်လည်းကောင်း။ အတိလောဘမဒေန
စ၊ ပုရိသမာန်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အလွန်သော လောဘဖြင့် ယစ်ခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသိတာဘူယာ၊ အသိတာဘူမည်သော။
ရာဇဓိတာယ၊ မင်းသမီးမှ။ ပရိဟီနော ယထာ၊ ဆုတ်ယုတ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊
ထို့အတူ။ အတ္ထာ၊ အကျိုးစီးပွားမှ။ ဟာယတိ၊ ယုတ်လျော့၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤ
သည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသားသည်။ ဣမာယ ဂါထာယ၊
ဤဂါထာဖြင့်။ ပရိဒေဝိတွာ၊ ငိုကြွေးလျက်။ အရညေ၊ တော၌။ ဧကကောဝ၊
တစ်ယောက်အထီးတည်းသာလျှင်။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ပိတု၊ ဖခင်၏။ အစ္စယေန၊
လွန်သဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ တော်မူ၍။
“ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဇနာ၊ ဤသူတို့သည်။ တဒါ၊
၌။ ရာဇပုတ္တော စ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသားသည်လည်းကောင်း။ ရာဇဓိတာ စ၊
အသိတာဘူ မင်းသမီးသည်လည်းကောင်း။ အဟေသံ၊ ခဲ့ကုန်ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊
၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ဣတိ
ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊

စတုတ္ထာ၊ သော။ အသိတာဘူဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅။ ဝစ္ဆနဇောတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
 သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “သုခါ ယရာ ဝစ္ဆနခါ”တိအာဒိ
 ကေန၊ “သုခါ ယရာ ဝစ္ဆနခါ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊
 အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤဝစ္ဆနဇောတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ရောဇမလ္လံ၊
 ရောဇမည်သော မလ္လမင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။
 သော၊ ထိုရောဇအမည်ရှိသော မလ္လမင်းသည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အရှင်
 အာနန္ဒာ၏။ ဂိဟိသဟာယော ကိရ၊ လူအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သတတ်။ သော၊ ထိုရောဇ
 အမည်ရှိသော မလ္လမင်းသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွလာ
 စိမ့်သောငှါ။ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမဟာထေရ်အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကား
 ကို။ ပါဟေသိ၊ မှာကြားလိုက်(၏)ပြီ။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။
 သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်၍။ အဂမာသိ၊ သွား(၏)ပြီ။ သော၊
 ထိုရောဇမည်သော မလ္လမင်းသည်။ ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ နာနဂ္ဂရသ-
 ဘောဇနံ၊ အထူးထူးသော မြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။ ဘောဇေတွာ၊
 ဘုဉ်းပေးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော နေရာ၌။ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။
 ထေရေန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိသန္တာရံ၊ ပျူငှါသော လောက
 ဝတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ ဂိဟိဘောဂေဟိ၊
 လူတို့၏စည်းစိမ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊
 ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ နိမန္တေန္တော၊ ဖိတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ဘန္တေ
 အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ။ မမ၊ တပည့်တော်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဟူတံ၊
 များစွာသော။ သဝိညာဏကအဝိညာဏကရတနံ၊ အသက်ရှိသော ရတနာ
 အသက်မရှိသော ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပေ၏။ ဣဒံ၊ ဤရတနာကို။ မဇ္ဈေ၊
 အလယ်၌။ ဘိန္နိတွာ၊ ခွဲ၍။ တုယံ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဒမ္ဗိ၊ ပေးပါ၏။ ဧဟိ၊
 လာလှည့်တော့။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော အရှင်နှင့်အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အဂါရံ၊
 အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသာမ၊ နေကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ထေရော၊
 အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ တဿ၊ ထိုရောဇမည်သော မလ္လမင်းအား။
 ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေတွာ၊ ပြောဆို
 ဟောကြား၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။

ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တေ၊ သင်သည်။ ရောဇော၊ ရောဇမည်သော မလ္လမင်းကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ခဲ့ပါ၏လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မြင်ခဲ့ ပါ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ လျှောက်၍။ “အဿ၊ ထိုရောဇမည်သော မလ္လမင်း အား။ ကိံ၊ ကထေသိ၊ အသို့ဆိုခဲ့သနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည် ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရောဇော၊ ရောဇမည်သော မလ္လမင်းသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ယရာဝါသေန၊ ယရာဝါသဖြင့်။ နိမန္တေသိ၊ ဖိတ်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ ၌။ အဿ၊ ထိုရောဇမည်သော မလ္လမင်းအား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယရာဝါသေ စေ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ ကာမဂုဏေ စ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ လည်းကောင်း။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောခဲ့ပြီ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ထား၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ရောဇော၊ ရောဇမည်သော မလ္လမင်းသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်း တို့ကို။ ယရာဝါသေန၊ ယရာဝါသဖြင့်။ နိမန္တေသိ၊ ဖိတ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ နိမန္တေသိယေဝ၊ ဖိတ်ဖူး သလျှင်ကတည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မူ၍။ တေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန် အပ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အညတရသ္မိံ၊ တစ်ခု သော။ နိဂမဂါမေ၊ နိဂုံးရွာ၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗိတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ဣသိပဗ္ဗဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ကပ်၍။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ လောဏမ္ဗိလသေဝနတ္ထာယ၊ ချဉ်ဆားမှီဝဲအံ့သောငှါ။ ဗာရာဏသိ၊ ပြည်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ရာဇုယျာနေ၊ မင်း၏ဥယျာဉ်၌။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ၌။ ဗာရာဏသိ၊ ပြည်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသိသေဌိ၊ ဗာရာဏသိသူဌေးသည်။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ အာစာရဝိဟာရေ၊ အကျင့်အာစာရ ဣရိယာပထဝိဟာရ၌။ ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေစိမ့်သောငှါ။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊

ယူ(စေ)၍။ ကံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ ပဋိဇဂ္ဂန္တော၊ လုပ်ကျွေးသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ ဝဿာပေသိ၊ နေစေ(၏)ပြီ။ တေ၊ ထိုရသေ့သူဌေးတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဥပ္ပန္နသိနေဟာ၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်(၏)ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဗာရာဏသိသေဌိ၊ ဗာရာဏသိ သူဌေး သည်။ ဗောဓိသတ္တေ၊ ဘုရားလောင်း၌။ ပေမဝိဿာသဝသေန၊ ချစ်ခြင်း အကျွမ်းဝင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ကိံ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ သနည်းဟူမူကား။ “ပဗ္ဗဇ္ဇာ နာမ၊ ရဟန်းအဖြစ်မည်သည်ကား။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ ပြုပြင်၏။ မမ၊ ငါ၏။ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ဝစ္ဆနခပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ဝစ္ဆနခ ပရိဗ္ဗာဇကို။ ဥပ္ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ လူထွက်စေ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိဘဝံ၊ စည်းစိမ်ကို။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍။ တဿ၊ ထိုဝစ္ဆနခပရိဗ္ဗာဇအား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဌေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ သမဂ္ဂါဝါသံ၊ အညီအညွတ် နေခြင်းကို။ ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံလေ(၏)ပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုဗာရာဏသိသူဌေးသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စ၏အဆုံး၌။ တေန၊ ထိုဝစ္ဆနခ ပရိဗ္ဗာဇနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မဓုရပဋိသန္တာရံ၊ သာယာစွာ ပျူငှာသော လောကဝတ် စကားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “ဘန္တေ ဝစ္ဆနခ၊ အရှင်ဝစ္ဆနခ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ နာမ၊ ရဟန်းအဖြစ် ဟူသည်ကား။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲပြုပြင်လှ၏။ ယရာဝါသော၊ အိမ်၌နေခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာလှ၏။ ဘန္တေ ဝစ္ဆနခ၊ အရှင်ဝစ္ဆနခ။ တွံ၊ အရှင်သည်။ ဧဟိ၊ လာလှည့်လော့။ ဥဘေ၊ နှစ်ဦးကုန် သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်ကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကိလေ နှစ်ထွေသော ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တာ၊ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်လျက်။ ဝဿာမ၊ နေကြကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “သုခါ ယရာ။ပ။ အနုဿုကော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၆၉။ “သုခါ ယရာ ဝစ္ဆနခ၊

သဟိရညာ သဘောဇနာ။

ယတ္ထ ဘုတွာ ပိဝိတွာ စ၊

သယေယျာထ အနုဿုကော”တိ။

ဂါထာအနက် ဝစ္ဆနခ၊ အရှင်ဝစ္ဆနခ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ရတနာခုနစ်ပါး စားဖွယ်
 ဘောဇဉ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော အိမ်၌။ အနုဿုကော၊ လုံ့လမပြုဘဲ။
 ဘုတ္တာ စ၊ စား၍လည်းကောင်း။ ပိဝိတ္တာ စ၊ သောက်၍လည်းကောင်း။ သယေယျာထ၊
 နေလာလှည့်ကုန်လော့။ သဟိရညာ၊ ရွှေအစရှိသောရတနာ ခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
 ထသော။ သဘောဇနာ၊ စားဖွယ်ဘောဇဉ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော။ ယရာ၊ အိမ်၌နေခြင်း
 သည်သာ။ သုခ၊ ချမ်းသာ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဟိရညာတိ၊ ကား။ သတ္တရတနသမ္ပန္နာ၊ ရွှေအစရှိသော
 ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံထသော။ သဘောဇနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗဟုခါဒနီယ-
 ဘောဇနီယာ၊ များစွာသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်နှင့်ပြည့်စုံထသော။ ယတ္ထ ဘုတ္တာ
 ပိဝိတ္တာ စာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဟိရညဘောဇနေသု၊ ရွှေငွေစသော ရတနာ
 ခုနစ်ပါးဘောဇဉ်တို့နှင့် ပြည့်စုံ ထသော။ ယေသု ယရေသု၊ အကြင်အိမ်တို့၌။ နာနဂ္ဂ-
 ရသာနိ၊ အထူးထူးသော မြတ်သော အရသာရှိကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ စားဖွယ်
 ဘောဇဉ်တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားသောက်သုံးဆောင်၍။ နာနာပါနာနိ စ၊
 အထူးထူးသော အဖျော်ယမကာတို့ကို။ ပိဝိတ္တာ၊ သောက်၍။ သယေယျာထ
 အနုဿုကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေသု၊ အကြင်ကြွယ်ဝ ချမ်းသာသူတို့နေရာ
 အိမ်တို့၌။ အလင်္ကတသိရိသယနပိဋ္ဌေ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော အသရေ ရှိသော
 အိပ်ရာအပြင်၌။ အနုဿုကော၊ လုံ့လမပြုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ သင်သည်။
 သယေယျာသိ၊ အိပ်ရာ၏။ တေ ယရာ နာမ၊ ထိုအိမ်တို့မည်သည်ကား။ အတိ ဝိယ၊
 အလွန်လျှင်။ သုခ၊ ချမ်းသာလှကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
 ဂါထာ၏အနက်တည်း။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္ထော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အဿ၊ ထိုဗာရာဏသီ
 သူဌေး၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုပြောဆိုသော စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားလိုက်ရ၍။
 “မဟာသေဌိ၊ သူဌေးကြီး။ တံ၊ သင်သည်။ အညာဏတာယ၊ မသိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမဂိဇ္ဈေ၊ ကာမဂုဏ်၌ မက်မောသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
 ယရာဝါသဿ၊ အိမ်၌နေခြင်း၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေသိ၊ ဆိုပေ၏။
 ပဗ္ဗဇ္ဇာယ စ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်၏လည်း။ အဂုဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ကထေသိ၊
 ပြောဆိုဘိ၏။ တေ၊ သင့်အား။ ယရာဝါသဿ၊ အိမ်၌နေခြင်း၏။ အဂုဏံ၊

ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ကထေဿာမိ၊ ငါဆိုပေအံ့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ သုဏ္ဍာဟိ၊ နာလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ယရာ နာ’နီဟမာနဿ။ ပ။ ပဋိပဇ္ဇတီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၇၀။ “ယရာ နာ’ နီဟမာနဿ၊ ယရာ နာ’ဘဏ္ဍာတော မုဿ။
ယရာ နာဒိန္နဒဏ္ဍဿ၊ ပရေသံ အနိကုဗ္ဗတော။
ဧဝံ ဆိဒ္ဓံ ဒုရဘိသမ္ဘဝံ၊ ကော ယရံ ပဋိပဇ္ဇတီ”တိ။

ဂါထာအနက် မဟာသေဌိ၊ သူဌေးကြီး။ အနီဟမာနဿ၊ အစဉ်မပြတ် လယ်ယာ ထွန်ခြင်း နွားကျောင်းခြင်းအစရှိသော အမှုဖြင့် လုံ့လမပြုသော သူ၏။ ယရာ၊ ယရာဝါသသည်ကား။ န တိဌတိ၊ မတည်နိုင်။ မုဿ၊ အဘဏ္ဍာတော၊ လယ်ယာဥစ္စာ ရွှေငွေ အစရှိသည်တို့၏အကျိုးငှါ မုဿမဆိုသော သူ၏လည်း။ ယရာ၊ ယရာဝါသမည်သည်ကား။ န တိဌတိ၊ မတည်နိုင်။ အာဒိန္နဒဏ္ဍဿ၊ ဒဏ် ပေးခြင်းကို မယူထသော။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့အား။ အနိကုဗ္ဗတော၊ နှိပ်စက် ခြင်းကို မပြုသောသူ၏လည်း။ ယရာ၊ ယရာဝါသမည်သည်ကား။ န တိဌတိ၊ မတည် နိုင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်ရှိသော။ ဒုရဘိသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်နိုင်ခဲ့သော သဘော ရှိသော။ ယရံ၊ အိမ်ကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပဋိပဇ္ဇတီ၊ စိုးအုပ်၍ နေချင်ဘိအံ့နည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယရာ နာ’နီဟမာနဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိစ္စကာလံ၊ မြဲသော ကာလပတ်လုံး။ ဝါ-အစဉ်မပြတ်။ ကသိဂေါရက္ခာဒိကရဏေန၊ လယ်ယာထွန်ခြင်း နွားကျောင်းခြင်း အစရှိသော အမှုကို ပြုခြင်းဖြင့်။ အနီဟမာနဿ၊ မထုတ်ဆောင်နိုင်သော။ အဝါယမန္တဿ၊ လုံ့လမပြုသောသူ၏။ ယရာ နာမ၊ ယရာဝါသမည်သည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိနိုင်။ ယရာဝါသော၊ သည်။ ဝါ-အိမ်၌ နေခြင်းသည်။ န ပတိဌာတိ၊ မတည်နိုင်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယရာ နာ’ဘဏ္ဍာတော မုဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ခေတ္တဝတ္ထု- ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒီနံ၊ လယ်ယာရွှေငွေအစရှိသည်တို့၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ အမုဿ၊ ဘဏ္ဍာတောပိ၊ မုဿမဆိုသော သူ၏လည်း။ ယရာ နာမ၊ ယရာဝါသ မည်သည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိနိုင်။ ယရာ နာ’ဒိန္နဒဏ္ဍဿ ပရေသံ အနိကုဗ္ဗတောတိ၊

ဟူသော ဝါကျ၌။ နာဒိန္နဒဏ္ဍဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဂ္ဂဟိတဒဏ္ဍဿ၊
ဒဏ္ဍပေးခြင်းကို မယူ တတ်သော။ နိက္ခိတ္တဒဏ္ဍဿ၊ ချထားအပ်သော ဒဏ္ဍပေးခြင်း
ရှိသောသူအား။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့အား။ အနိကုဗ္ဗတော၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို
မပြုသောသူ၏။ ယရာ နာမ၊ ယရာဝါသမည်သည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိနိုင်။ ပန၊ ဆက်
ဦးအံ့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အာဒိန္န ဒဏ္ဍော၊ ယူအပ်ပြီးသော ဒဏ္ဍရှိသည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့၏။ ဒါသကမ္မကရာဒိနံ၊ ကျွန်အလုပ်သမား
အစရှိသည်တို့အား။ တသ္မိ တသ္မိ အပရာဓေ၊ ထိုထို အပြစ်၌။ အပရာဓာနုရူပံ၊
အပြစ်အားလျော်စွာ။ ဝဓဇန္ဓနဆေဒနတာဠနာဒိဝသေန၊ သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲခြင်း
ပုတ်ခတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တဿေဝ၊
ထိုသူ၏သာလျှင်။ ယရာဝါသော၊ ယရာဝါသသည်။ သဏ္ဌဟတိ၊ တည်၏။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧဝံ ဆိန္ဒု ဒုရဘိ သမ္ဘဝံ၊ ကော
ဃရံ ပဋိပဇ္ဇတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဧတေသံ
ဤဟာဒိနံ၊ ဤကြောင့်ကြဗျာပါရအစရှိသည်တို့၏။ ဝါ-ဤကြောင့်ကြဗျာပါရ
အစရှိသည်တို့ကို။ အကရဏေ၊ မပြုခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တာယ တာယ
ပရိဟာနိယာ၊ ထိုထိုဆုတ်ယုတ်ခြင်းဖြင့်။ တံ ဆိန္ဒု၊ ထိုအပေါက်ကို။ ကရဏေ၊ ပြုခြင်း
သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ နိစ္စမေဝ၊ အမြဲသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗတော၊ ပြုအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုရဘိသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်နိုင်ခဲ့သော သဘောရှိသော။ ဒုရာရာဓနိယံ၊
အားထုတ်နိုင်ခဲ့သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ကရောန္တဿပိ၊
ပြုသောသူအားလည်း။ ဒုရဘိသမ္ဘဝမေဝ၊ ဖြစ်နိုင်ခဲ့သော သဘောရှိသည်သာလျှင်
ဖြစ်သော။ ယရာဝါသံ၊ ယရာဝါသကို။ ဝါ-အိမ်၌ နေခြင်းကို။ “အဟံ၊ ငါသည်။
နိပ္ပရိတဿော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကင်းသည်။ ဝါ-ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍။ အဇ္ဈာဝသိဿာမိ၊ စိုးအုပ်၍နေအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကော၊ အဘယ်သူ သည်။
ပဋိပဇ္ဇတိ၊ စိုးအုပ်နေချင်ဘိ အံ့နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏
အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ယရာဝါသဿ၊ အိမ်၌
နေခြင်း၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေတွာ၊ ဆို၍။ ဥယျာနမေဝ၊ ဥယျာဉ်သို့
သာလျှင်။ အာဂမာသိ၊ သွားပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်
မူ၍။ “ဧတရဟိ၊ ဌံ။ ရောဇော၊ ရောဇမည်သော။ မလ္လော၊ မလ္လမင်း
သည်။ တဒါ၊ ဌံ။ ဗာရာဏသီသေဌိ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ခဲဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊
ဌံကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌံ။ ဝစ္ဆနခပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။
အဟောသိ၊ ခဲဖူးပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ဣတိ
ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ပဉ္စမာ၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝစ္ဆနခဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

၆။ ဗကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဘဒ္ဒကော ဝတ ယံ ပက္ခိ”တိ
အာဒိနာ၊ “ဘဒ္ဒကော ဝတ ယံ ပက္ခိ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဗကဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။
ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ ကုဟကဘိက္ခု၊ အံဖွယ်သရဲကိုဖြစ်စေတတ်သော ရဟန်းကို။
အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ ဟိ တံ ဝစနံ ဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကို
ချဲ့ဦးအံ့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဒဿိတံ၊
ပြအပ်သော။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊
လျှင်။ ဧသ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ ကုဟကော၊ အံဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်
သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေ့၌လည်း။ ဧသ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။
ကုဟကောယေဝ၊ အံဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေဖူးသလျှင်ကတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊
မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ
ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိ
သတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဧကသ္မိ၊
တစ်ခုသော။ သရေ၊ အိုင်၌။ မစ္ဆော၊ ငါးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဟာပရိဝါရော၊

များစွာသော အခြံအရံရှိ (လျက်)သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝသိ၊ နေ(၏)ပြီ။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ဝါ-တစ်ကောင်သော။ ဗကော၊ ဗျိုင်းသည်။ “မစ္ဆေ၊
 ငါးတို့ကို။ ခါဒိဿာမိ၊ စားအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သရဿ၊ အိုင်၏။ အာသန္နဌာနေ၊
 အနီးဖြစ်သော အရပ်၌။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ပါတေတွာ၊ ချ၍။ ဝါ- ဆန့်၍။
 ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကို။ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်၍။ မန္တမန္တော၊ အလွန်သိမ်မွေ့
 သကဲ့သို့။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ တေသံ၊ ထိုငါးတို့၏။
 ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အာဂမယမာနော၊ ငုံ့လင့်လျက်။ အဌာသိ၊ ရပ်(၏)ပြီ။
 တသ္မိခဏော၊ ထိုခဏ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မစ္ဆဂဏပရိဝုတော၊
 ငါးအပေါင်းခြံရံလျက်။ ဝါ-ငါးအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂေါစရံ၊
 အစာကို။ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူလသော်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်(၏)ပြီ။
 မစ္ဆဂဏော၊ ငါးအပေါင်းသည်။ တံ ဗကံ၊ ထိုဗျိုင်းကို။ ပဿိတွာ၊ မြင်၍။ “ဘဒ္ဒကော
 ဝတ'ယံ။ပ။ ဈာယတီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဂါထံ၊ ကို။
 အာဟ၊ ဆို၏။

၁၇၁။ “ဘဒ္ဒကော ဝတ'ယံ ပက္ခိ၊ ဒိဇော ကုမုဒသန္နိဘော။
 ဝူပသန္တေဟိ ပက္ခေဟိ၊ မန္တမန္တောဝ ဈာယတီ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘော၊ အရှင်တို့။ ကုမုဒသန္နိဘော၊ ကြာဖြူအဆင်းနှင့်တူထသော။
 ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော။ အယံ ဒိဇော၊ ဤဌာနသည်။ ဝူပသန္တေဟိ၊
 ငြိမ်းချမ်း ကုန်သော။ ပက္ခေဟိ၊ အတောင်တို့ဖြင့်။ ဘဒ္ဒကော ဝတ၊ ကောင်းလေစွ။
 မန္တမန္တော၊ ညံ့ညံ့ပျောင်းပျောင်းရှိသကဲ့သို့သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဇာယတိ၊
 မှိုင်လျက် နေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မန္တမန္တောဝ ဈာယတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဗလဗလော
 ဝိယ၊ ညံ့ညံ့ပျောင်းပျောင်းရှိသကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကိဉ္စိ၊ ဘာတစ်ခုကိုမျှ။
 အဇာနန္တော ဝိယ၊ မသိသကဲ့သို့။ ဝါ- မသိသလို။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကကောဝ၊
 တစ်ကောင်တည်းသာလျှင်။ ဈာယတိ၊ မှိုင်လျက် နေ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဗျိုင်းကို။ ဗောဓိသတ္တော၊
 ဘုရားလောင်းသည်။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ “နဿ သီလံ။ပ။ န ဖန္ဒတီ”တိ၊
 ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊
 ဆို၏။

၁၇၂။ “နာဿ သီလံ ဝိဇာနာထ၊ အနညာယ ပသံသထ။
အမေ ဝိဇော န ပါလေတိ၊ တေန ပက္ခိ န ဖန္ဒတိ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘဝန္တော၊ အချင်းတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အဿ၊ ထိုဗျိုင်း၏။
သီလံ၊ သီလကို။ န ဝိဇာနာထ၊ မသိကြကုန်။ အနညာယ၊ မသိကုန်ဘဲ
လျက်။ ပသံ သထ၊ ချီးမွမ်းကြကုန်၏။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ ဝိဇော၊ ဗျိုင်းငှက်သည်။ န
ပါလေတိ၊ မစောင့်။ တေန၊ ထိုသို့မစောင့်သောကြောင့်။ အယံပက္ခိ၊ ဤငှက်သည်။
န ဖန္ဒတိ၊ မတုန်မလှုပ် အလစ်ဖြုတ်၍ စားအံ့သောငှါ နေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အနညာယာတိ၊ ဟူသည်ကာ။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။
အမေ ဝိဇော န ပါလေတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧသ ဧသော ဝိဇော၊ ဤဗျိုင်းငှက်သည်။
အမေ၊ ငါတို့ကို။ န ရက္ခတိ၊ မစောင့်။ န ဂေါပါယတိ၊ မလုံခြုံစေ။ “ဧတေသု၊
ထိုငါးအပေါင်းတို့တွင်။ ကတရံ၊ အဘယ်မည်သော ငါးကို။ ကဗဠံ၊ ထမင်းလုတ်
ဟူသော အစာကို။ ကရိဿာမိ န ခေါ၊ ပြုရအံ့နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့တွေး၍။
ဥပဓာရေတိ၊ စုံစမ်းနေလေ၏။ တေန ပက္ခိ န ဖန္ဒတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေန၊
ထိုသို့မစောင့်သောကြောင့်။ အယံ သကုဏော၊ ဤဗျိုင်းငှက်သည်။ န ဖန္ဒတိ၊
မတုန်မလှုပ် အလစ်ဖြုတ် စားအံ့သောငှါ နေ၏။ န စလတိ၊ မလှုပ်ရှား။ ဣတိ အယံ၊
ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်
ရှိသော်။ မစ္ဆဂဏော၊ ငါးအပေါင်းသည်။ ခေါဘေတွာ၊ ချောက်ချားစေ၍။ ဗကံ၊
ဗျိုင်းကို။ ပလာပေသိ၊ ပြေးစေ၏။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ။ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ တော်မူ၍။
“ဧတရဟိ၊ ၌။ ကုဟကော၊ အံ့ဖွယ်သူရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော။
ဘိက္ခု၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဗကော၊ ဗျိုင်းသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊
ယခု အခါ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ မစ္ဆရာဇာ၊
ငါးမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊
ပေါင်းတော်မူပြီ”။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဆဋ္ဌာ၊ သော။ ဗကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၇။ သာကေတဇာတ်ကဓဏ္ဍနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
 သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “ကော န ခေါ ဘဂဝါ ဟေတူ”တိ
 အာဒိကေန၊ “ကော န ခေါ ဘဂဝါ ဟေတူ” ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
 ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤသာကေတဇာတ်ကို။ သာကေတံ၊ သာကေတ
 ပြည်ကို။ ဝါ-မြို့ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ သာကေတံ၊ သာကေတ
 မည်သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။
 ပန၊ အညွှန်းကို ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသာကေတဇာတ်၌။ အတိတမ္ပိ၊ အတိတ်လည်း
 ဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကိုလည်း ကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန်မ္ပိ၊ ပစ္စုပ္ပန်လည်းဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊
 ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဧကကနိပါတေ၊ ဧကကနိပါတ်၌။
 ကထိတမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ကတည်း။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းဦးသို့။ ဂတကာလေ၊ ကြွတော်မူသော ကာလ၌။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧသ ဧသော သိနေဟော နာမ၊ ဤချစ်ခြင်း
 မည်သည်ကား။ ကထံ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ပတိဋ္ဌာ
 တိ၊ တည်နိုင်သနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တာ၊ မေးလိုကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။
 “ကော န ခေါ။ ပ။ ပသီဒတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဂါထံ၊
 ကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်(၏)ပြီ။

၁၇၃။ “ကော န ခေါ ဘဂဝါ ဟေတူ၊ ဧကစ္စေ ဣဓ ပုဂ္ဂလေ။
 အတိဝ ဟဒယံ နိဗ္ဗာတိ၊ စိတ္တဉ္စာပိ ပသီဒတိ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ ဣဓ လောကေ၊ ဤ
 လောက၌။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိဋ္ဌမတ္တေနေဝ၊
 မြင်ကာမျှဖြင့်လျှင်။ ‘ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။ အတိဝ၊ အလွန်လျှင်။ နိဗ္ဗာတိ၊ ငြိမ်းချမ်း၏။
 စိတ္တဉ္စာပိ၊ စိတ်သည်လည်း။ ပသီဒတိ၊ ကြည်၏။ ဟေတူ၊ အကြောင်းကား။ ကော
 န ခေါ၊ အသို့နည်း။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဣဓ၊
 ဤလောက၌။ ယေန ဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော။
 ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိဋ္ဌမတ္တယေဝ၊ မြင်ကာမျှ၌သာလျှင်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။

အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ နိဗ္ဗာတိ၊ ငြိမ်းအေး၏။ သုဝါသိတဿ၊ ကောင်းစွာ
ထုံအပ်သော။ သိတဿ၊ အေးသော။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ ယဋ္ဌသဟဿေန၊ ရေအိုး
တစ်ထောင်ဖြင့်။ ပရိသိတ္တံ ဝိယ၊ ထက်ဝန်းကျင် သွန်လောင်းအပ်သကဲ့သို့။ သိတလံ၊
အေးမြသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ဌ။ ဒိဋ္ဌမတ္တေယေဝ၊
မြင်အပ်ကာမျှ၌သာလျှင်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။ န နိဗ္ဗာတိ၊ မငြိမ်း။ ဧကစ္စေ၊
အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိဋ္ဌမတ္တေယေဝ၊ မြင်ကာမျှ၌သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်ရ၏။ မုဒု၊ နူးညံ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပေမဝသေန၊
ချစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ အလ္လိယတိ၊ ငြိကပ်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်၌။
ပေမဝသေန၊ ချစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ န အလ္လိယတိ၊ မငြိကပ်။ သော ဟေတု၊
ထိုအကြောင်းသည်။ ကော န ခေါ၊ အသို့နည်း။ ဣတိ အယံ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
ဂါထာ၏အနက်တည်း။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ သတ္ထာ၊ သည်။ ပေမကာရဏံ၊
ချစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ “ပုဗ္ဗေဝ။ပ။
ယထော ဒကေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊
ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၇၄။ “ပုဗ္ဗေဝ သန္နိဝါသေန၊ ပစ္စုပ္ပန္နဟိတေန ဝါ။

ဧဝံ တံ ဇာယတေ ပေမံ၊ ဥပ္ပလံဝ ယထောဒကေ”တိ။

ဂါထာအနက် ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးရှေးဘဝ အတီတ၌။ သန္နိဝါသေန ဝါ၊ မာတာပိတ
အာဒိစ၍ သဟာယအထူး အတူတကွ ဖြစ်ခဲ့ကြဖူးသောကြောင့်
လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နဟိတေန ဝါ၊ ယခုဘဝ ပစ္စုပ္ပန်မှာ နှစ်သက်စရာ အကြီးစား
အမှုတွေနှင့် စီးပွားပြုကြဖူးသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧဝံ ဣမေဟိ ဒွိဟိ
ကာရဏေဟိ၊ ဤသို့ ပေါင်းထားကြောင်းနှစ်ပါးတို့ကြောင့်။ တံ ပေမံ၊ ထိုသို့
အခြေမပျက် ဂဟေဆက်၍ ရေစက်မကင်း ချစ်ခင်ရခြင်းသည်။ ဇာယတေ၊ ဖြစ်ရလေ
တော့သတည်း။

ယထာ ကိ၊ မျှော်တွေးရှုစရာ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဥဒကေ ဥဒကသရေ၊
စက္ကဝက် ဝမ်းဘဲ တသဲသဲနှင့် ပျော်နွဲ့မညီး ရေအိုင်ကြီး၌။ ပဝတ္ထံ၊ အမှီတကဲ သဟဲအစစ်
အဖြစ်ကြီး ဖြစ်သော။ ဥပ္ပလံ ဝါ၊ မြင်ခါခဏ ရွှင်စွာကြွနိုင်လို့ ပက်ဇာအလှဆိုတဲ့

ကမ္ဘာခေါ်ရုံ ကြာညိုမျိုးသည်လည်းကောင်း။ သေသပဒုမာဒိ ဝါ၊ ကြာပဒုမံ အာဒိခံ၍
 ကြွင်းကျန်ခဲ့ငြား ကြာလေးပါးသည်လည်းကောင်း။ ဥဒကဉ္စ၊ သန့်ရှင်းကြည်လင်
 မှော်မတင်သည့် ဧရေစင်ကို လည်းကောင်း။ ကလလဉ္စ၊ နူးညံ့ပျော့ပြောင်း
 မြေဆီကောင်းတဲ့ ညွန်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာနိ ဒွေ ကာရဏာနိ၊
 ရေနင့်ညွန်ထား ဤအကြောင်းနှစ်ပါးတို့ကို။ နိဿာယ၊ အမှီတကဲ့ သဟဲပြု၍။
 ဇာယတေ ယထာ၊ ဖြစ်ရသကဲ့သို့ပါပေတည်း။

တဿာ၊ ထိုပုဗ္ဗေဝ သန္နိဝါသေနဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတံ ပေမံ နာမ၊ ဤချစ်ခြင်းမည်သည်။
 ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုရိမဘဝေ၊
 ရှေးအတိတ်ဘဝ၌။ မာတာ ဝါ၊ အမိသည်လည်းကောင်း။ ပိတာ ဝါ၊ အဖသည်
 လည်းကောင်း။ ပုတ္တော ဝါ၊ သားသည်လည်းကောင်း။ ဓိတာ ဝါ၊ သမီးသည်
 လည်းကောင်း။ ဘာတာ ဝါ၊ အစ်ကိုသည်လည်းကောင်း။ ဘဂိနိ ဝါ၊ နှမသည်
 လည်းကောင်း။ ပတိ ဝါ၊ လင်သည်လည်းကောင်း။ ဘရိယာ ဝါ၊ မယားသည်
 လည်းကောင်း။ သဟာယော ဝါ၊ အပေါင်းအဖော်သည်လည်းကောင်း။ မိတ္တော ဝါ၊
 အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်းကောင်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယေန၊
 အကြင်သူနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဧကဋ္ဌာနေ၊ တစ်ခုတည်းသောအရပ်၌။ ဝုတ္ထပုဗ္ဗော၊
 ရှေး၌နေဖူး၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဣမိနာ သန္နိဝါသေန ဝါ၊ ဤသို့
 အတူတကွနေဖူးသော အားဖြင့်လည်း။ ဘဝန္တရေပိ၊ ဘဝတစ်ပါး၌လည်း။
 အနုဗန္ဓန္တော၊ အစဉ်ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ သော သိနေဟော၊ ထိုချစ်ခြင်းသည်။ န
 ဝိဇဟတိ၊ မစွန့်။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ ကတေန၊ ပြုအပ်သော။
 ပစ္စုပ္ပန္နဟိတေန ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်သော အားဖြင့်လည်း။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ တံ ပေမံ၊ ထိုချစ်ခြင်းသည်။ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါး ကုန်သော။
 ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပေမံ နာမ၊ ချစ်ခြင်း မည်သည်။
 ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာ ကိ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 စောဒနံ၊ ကို။ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်းမှုပြု၍။ “ဥပ္ပလံဝ ယထောဒကေ”တိ၊ “ဥပ္ပလံဝ
 ယထောဒကေ”ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ (ထည့်) ဝါကာရဿ၊ ဝါအက္ခရာ၏။ ရဿတ္တံ၊
 ရဿပြုသည်၏ အဖြစ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ စ၊ ဆက်ဦးအံ့။ သမုစ္စယတ္ထေ၊
 သမုစ္စည်းအနက်၌။ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော။ ဧသ ဧသော၊ ဤဝါသဒ္ဓါကို။ တစ်နည်း၊

ဧသ ဧသော၊ ဤဝါသဒ္ဓါကို။ သမုစ္စယတ္ထေ၊ ဌ။ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္ထော၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဥပ္ပလဉ္စ၊ ကြာအစရှိသည်သည်လည်းကောင်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသော။ ဇလဇပုပ္ဖဉ္စ၊ ရေ၌ဖြစ်သော ပန်းသည်လည်းကောင်း။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ ဇာယမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဥဒကဉ္စေဝ၊ ရေကိုလည်းကောင်း။ ကလလဉ္စ၊ ညွှန်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ထည့်) ဒွေ၊ ကုန်သော။ ကာရဏာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇာယတိ ယထာ၊ ဖြစ်ရသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ ဧတေဟိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ပေမံ၊ မြင်လျှင် မြင်ချင်း ချစ်ခင်ရခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ခိုင်မြဲစွာ မှတ်အပ်၏။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဇနာ၊ ဤသူတို့ သည်။ တဒါ၊ ဌ။ ဗြာဟ္မဏော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏီ စ၊ လည်းကောင်း။ အဟေသံ၊ ခဲ့ကုန်ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌ်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌ။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူး ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

သတ္တမာ၊ သော။ သာကေတဇာတကဝဏ္ဏတာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

၈။ ဧကပဒဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဣဃံ ဧကပဒံ တာတာ”တိ အာဒိကေန၊ “ဣဃံ ဧကပဒံ တာတာ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤဧကပဒဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ကုဋုမ္ပိကံ၊ သူကြွယ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ သာဝတ္ထိဝါသိ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ နေလေ့ရှိသော။ ဧသ ဧသော ကုဋုမ္ပိကော၊ ဤသူ ကြွယ်သည်။ အတ္ထိ ကိရ၊ ရှိသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊

ထိုသူကြွယ်အား။ ဧက ဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ အင်္ဂေ၊ ရင်ခွင်၌။ နိသိန္ဒော၊ နေသော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အတ္တဿ၊ အကျိုးစီးပွား၏။ ဒွါရံ နာမ၊ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာမည်သော။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ “ဧသ ဧသော ပဉ္စော၊ ဤပြဿနာမည်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓဝိသယော၊ ဘုရားအရာတော် တည်း။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ အညော၊ တစ်ပါးသော သူသည်။ ကထေတုံ၊ ဖြေအံ့ သောငှါ။ န သက္ခိဿတိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ ဒါရကော၊ ဤကောင်ကလေးသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥရုမ္ပ၊ ပေါင်ပေါ်၌။ နိသိန္ဒော၊ နေလျက်။ အတ္တဿ၊ အကျိုးစီးပွား၏။ ဒွါရံ နာမ၊ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာမည်သော။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏)ပြီ။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဣမ၊ ဤအရှင်ဘုရားထံသို့။ အာဂတော၊ လာခဲ့ပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမံ ပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကို။ ကထေထ၊ ဖြေတော်မူပါ ကုန်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ “ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ အယံ ဒါရကော၊ ဤသူငယ်သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ အတ္တဂဝေသကော၊ အကျိုးစီးပွားကို ရှာသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးအခါတုန်းကလည်း။ အတ္တဂဝေသကော၊ အကျိုးစီးပွားကို ရှာသည် သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမံ ပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကို။ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးဖူး (၏)ပြီ။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်လည်း။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ ကထေသုံ၊ ဖြေကြားကုန်ဖူး(၏)ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့မေးဖူးဖြေဖူး သော်လည်း။ ဘဝသဇေပဂတတ္တာ၊ ဘဝဖုံးလွှမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န သလ္လက္ခေသိ၊ ကောင်းစွာ မမှတ်မိနိုင်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ တေန၊ ထိုဒါယကာသည်။ ယာစိတော၊ အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မ ဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သေဌိကုလေ၊ သူဌေးမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည် ရှိသော်။ ပိတု၊ အဖ၏။ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်။ သေဌိဌာနံ၊ သူဌေးအရာကို။

လဘိ၊ ရလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူဌေးအား။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ကုမာရော၊ ပျိုနုသော သားသည်။ ဥရုမ္ပိ၊ ပေါင်ပေါ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ “တာတ၊ ဖခင်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဧကပဒံ၊ တစ်ခုသော ပုဒ်ရှိသော။ အနေကတ္ထနိဿိတံ၊ တစ်ပါးမက များစွာသော အကျိုးကို မှီသော။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ကထေထ၊ ဆိုပါကုန်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။ “ဣဃံ၊ ပ။ သာဓယေမသေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးစွာသော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၇၄။ “ဣဃံ ဧကပဒံ တာတ၊ အနေကတ္ထပဒဿိတံ။

ကိဉ္စိ သင်္ဂါဟိကံ ဗြူသိ၊ ယေန’တ္ထေ သာဓယေမသေ”တိ။

ဂါထာအနက် တာတ၊ ဖခင်။ ဣဃံ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ယေန၊ အကြင် များစွာသော အကြောင်းကို မှီသော တစ်ခုသော အကြောင်းအဖို့ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ အကျိုး စီးပွားတို့ကို။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သာဓယေမသေ၊ ပြီးစေကုန်အံ့။ အနေကတ္ထပဒနိဿိတံ၊ များစွာသော အကြောင်းအစုတို့ကို မှီထသော။ သင်္ဂါဟိကံ၊ များစွာသော အကြောင်းကိုပြတတ်သော ပုဒ်ကို သင်္ဂြိုဟ်တတ်သော။ ကိဉ္စိ ဧကံ ပဒံ၊ တစ်စုံတစ်ရာဖြစ်သော တစ်ခုသော ပုဒ်ကို။ ဝါ- တစ်ခုသော အကြောင်းအဖို့ အစုကို။ ဗြူသိ၊ ဖခင်ဟောပါလော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဣဃံ၊ တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာစနတ္ထေ ဝါ၊ တောင်းပန်ခြင်း အနက်၌လည်းကောင်း။ စောဒနတ္ထေ ဝါ၊ စောဒနာခြင်း အပြစ်တင်ခြင်းအနက်၌ လည်း ကောင်း။ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော။ နိပါတော၊ တည်း။ ဧကပဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ကာရဏပဒံ၊ အကြောင်းအစုကို။ ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ကာရဏပဒသဉ္စိတံ၊ အကြောင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သော။ ဗျဉ္ဇနပဒံ၊ ဗျည်းပုဒ်တည်း။ အနေကတ္ထ ပဒဿိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနေကာနိ၊ တစ်ပါးမက များစွာကုန်သော။ အတ္ထပဒါနိ၊ အကျိုးစီးပွား အစုတို့ကို။ ကာရဏနိဿိတာနိ၊ အကြောင်းအစုတို့ကို။ နိဿိတံ၊ မှီသော။ ကိဉ္စိ သင်္ဂါဟိကံ ဗြူသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ဧကပဒံ၊ တစ်ခုသော အစုကို။ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ ပဒါနံ၊ အစုတို့(၏)ကို။ ဝါ-ပုဒ်ကို။ သင်္ဂါဟိကံ၊ သင်္ဂြိုဟ်တတ်သော။ ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ အယမေဝ ဝါ၊ ဤကိဉ္စိ သင်္ဂါဟိကံ ဗြူသိဟူသော ပါဌ်သည်သာ။ ပါဌော၊

ပါဌ်တစ်မျိုးသည်။ အတ္တိ၊ ရှိသေး၏။ ယေန'တ္ထေ သာဓယေမသေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနေကတ္ထနိဿိတေန၊ တစ်ပါးမကများစွာသော အကြောင်းကို မှီသော။ ဝါ- အကျိုးစီးပွားကို မှီသော။ ဧကေန၊ တစ်ခုသော။ ယေန ပဒေန၊ အကြင်အကြောင်း အဖို့ဖြင့်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝုဗ္ဗိ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ သာဓယျာမ၊ ပြီးစေကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုအစီးအပွားကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကထေဟိ၊ ဖခင် ဟောပါလော့။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ကထေန္တော၊ ဖြေလို သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ဒက္ခေယျက'ပဒံ။ ပ။ ဒုခါယ စာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၇၆။ “ဒက္ခေယျက'ပဒံ တာတ၊ အနေကတ္ထပဒဿိတံ။

တဉ္စ သီလေန သညတ္တံ၊ ခန္တိယာ ဥပပါဒိတံ။

အလံ မိတ္တေ သုခါပေတံ၊ အမိတ္တာနံ ဒုခါယ စာ”တိ။

ဂါထာအနက် တာတ၊ ချစ်သား။ ဒက္ခေယျံ၊ လာဘ်ကိုဖြစ်စေခြင်း၌ လိမ္မာသော သူ၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယဟု ဆိုအပ်သော။ ဧကပဒံ၊ တစ်ခုသော တရားအဖို့သည်။ အနေကတ္ထပဒဿိတံ၊ တစ်ပါးသော များစွာသော အကြောင်းဟူသော အဖို့အစုကို မှီ၏။ တဉ္စ၊ ထို ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယသည်လည်း။ သီလေန၊ အာစာရသီလနှင့်။ သညတ္တံ၊ ယှဉ်စပ်အပ်လတ်သည် ရှိသော်။ ခန္တိယာ၊ သည်းခံခြင်းနှင့်။ ဥပပါဒိတံ၊ ပြည့်စုံလတ် သည်ရှိသော်။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ ဒုခါယ စ၊ ဆင်းရဲစိမ့်သောငှါ လည်းကောင်း။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဒက္ခေယျစသော ဂါထာ၌။ ဒက္ခေယျ'ကပဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒက္ခေယျံ၊ လာဘ်ကို ဖြစ်စေခြင်း၌ လိမ္မာသောသူ၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သော ဝီရိယဟူသော။ ဧကပဒံ၊ တစ်ခုသော တရားအဖို့သည်။ ဒက္ခေယျံ နာမ၊ ဒက္ခေယျ မည်သည်ကား။ လာဘုပ္ပါဒကဿ၊ လာဘ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ဆေကဿ၊ လိမ္မာသော။ ကုသလဿ၊ ကျွမ်းကျင်သူ၏။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တံ၊ ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သော။ ဝီရိယံ၊ ကို။ အနေကတ္ထပဒဿိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။

ဝုတ္တပ္ပကာရံ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လဝီရိယကို။ အနေကေဟိ၊ တစ်ပါးမက များစွာကုန်သော။ အတ္ထပဒေဟိ၊ အကြောင်းဟူသော အဖို့အစုတို့ဖြင့်။ နိဿိတံ၊ မှီ၏။ ကတရေဟိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော။ အတ္ထပဒေဟိ၊ အကြောင်းဟူသော အဖို့အစုတို့ဖြင့်။ နိဿိတံ၊ မှီသနည်း?။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုတ္တ၊ အမေးတည်း။ သီလာဒီဟိ၊ အာစာရသီလအစရှိသည်တို့နှင့်။ နိဿိတံ၊ မှီ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ “တဉ္စ သီလေန သညတ္တ”န္တိအာဒိ၊ “တဉ္စ သီလေန သညတ္တ”အစရှိသော စကားရပ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တဿ၊ ထိုတဉ္စ သီလေန စသော စကားရပ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ စ ပန၊ ဆက်၍ အထူးပြဆိုဦးအံ့။ အာစာရသီလသမ္ပယုတ္တံ၊ အာစာရသီလနှင့်ယှဉ်သော။ အဓိဝါသနခန္တိယာ၊ အဓိဝါသနခန္တိနှင့်။ ဝါ-အရာရာဝယ် ငါသာ အနာခံမည်ဟူသော အဓိဝါသနခန္တိနှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံသော။ တံ ဧတံ ဝီရိယံ၊ ထိုဝီရိယကို(သည်)။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ သုခါပေတုဉ္စ၊ ချမ်းသာစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ အမိတ္တာနံ၊ ရန်သူတို့အား။ ဒုက္ခာယ စ၊ ဆင်းရဲစိမ့်သောငှါလည်းကောင်း။ အလံသမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ လာဘုပ္ပါဒကဉာဏသမ္ပယုတ္တံ ကုသလဝီရိယသမန္နာဂတော၊ လာဘ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ကုသိုလ်ဝီရိယနှင့်ပြည့်စုံသော။ အာစာရခန္တိသမ္ပန္နော၊ အကျင့်သည်းခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကော နာမ၊ အဘယ်မည်သော သူသည်။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ သုခါပေတုံ ဝါ၊ ချမ်းသာ စေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ အမိတ္တေ၊ ရန်သူတို့ကို။ ဒုက္ခာပေတုံ ဝါ၊ ဆင်းရဲစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်ဘဲရှိအံ့နည်း။ သက္ကောတိ ဧဝံ၊ စွမ်းနိုင်သည်သာတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ကထေသိ၊ ဖြေကြား(၏)ပြီ။ သောပိ၊ ထိုသူငယ်သည်လည်း။ ပိတု၊ ဖခင်၏။ ကထိတနယေနော၊ ဖြေအပ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏ အကျိုးစီးပွားကို။ သာဓေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ယထာကမ္ပံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂတော၊ လားလေ၏။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာကို။ အာဟာရိတွာ၊ ရှိ။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာတို့ကိုပြသည်၏ အဆုံး၌။ ပိတာ၊ အဖသည်လည်းကောင်း။ ပိတာပုတ္တာ၊ သားအဖတို့သည်။ ဝါ- ဖခင်နှင့် သားတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်ပြီ။ ကိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူသနည်းဟူမူကား။ “ဧတရဟိ၊ ၌။ အယမေဝ ပုတ္တော၊ သာဝတ္ထိပြည် သူကြွယ် သားသည်။ တဒါ၊ ၌။ ပုတ္တော၊ ဗာရာဏသီ သူဌေး၏သားသည်။ အဟောသိ၊ ခဲဖူးပြီး။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဗာရာဏသီသေဋ္ဌိ၊ ဗာရာဏသီသူဌေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမောဓာနေသိ၊ ခဲဖူးပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဌဗ္ဗံ၊ ၏။

အဋ္ဌမာ၊ သော။ ဧကပဒဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

၉။ ဟရိတမဏ္ဍုကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “အာသီဝိသမ္ပိ မံ သန္တ”န္တိအာဒိကေန၊ “အာသီဝိသမ္ပိ မံ သန္တ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤဟရိတမဏ္ဍုကဇာတ်ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော် မူစဉ်။ အဇာတသတ္တံ၊ အဇာတသတ်မင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ကောသလရာဇဿ၊ ကောသလမင်း၏။ ပိတာ၊ အဖဖြစ်သော။ မဟာကောသလော၊ မဟာကောသလမင်းသည်။ ဗိမ္ဗိသာရရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား။ ဓိတရံ၊ သမီးတော်ကို။ ဒဒမာနေ၊ ပေးလတ်သည်ရှိသော်။ ဓိတု၊ သမီးတော်၏။ နှာနမူလံ၊ ကသယ်မှုန့်ဖုံးကို။ ပဝတ္တေတု၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ကာသိဂါမကံ နာမ၊ ကာသိအမည်ရှိသော ရွာငယ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ အဇာတသတ္တုနာ၊ အဇာတသတ် မင်းအား။ ပိတုယာတကကမ္မေ၊ ပိတုယာတကကံကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား။

သိနေဟေန၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်။ နစိရဿေဝ၊ အခါမလင့် မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ကာလံ၊ နတ်ရွာစံခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုရှာလေပြီ။ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ် မင်းသည်။ မာတရိ၊ မိခင်မယ်တော်သည်။ ကာလကတာယပိ၊ သေလတ်သည် ရှိသော်လည်း။ ဝါ- နတ်ရွာလားသော်လည်း။ တံ ဂါမံ၊ အမိအမွေဖြစ်သော ကာသိရွာငယ်ကို။ ဘုဉ္ဇတေဝ၊ အခွန်စားမြဲစားသလျှင်ကတည်း။ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ “ပိတုဃာတကဿ၊ အဖကို သတ်သော။ စောရဿ၊ သူခိုးအား။ မမ၊ ငါ၏။ ကုလသန္တကံ၊ အမျိုး၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဂါမံ၊ ကာသိရွာကို။ န ဒဿာမိ၊ မပေးတော့အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေန၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ယုဇ္ဈတိ၊ စစ်ထိုး၏။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ မာတုလဿ၊ ဦးရီးတော်၏။ ဇယော၊ အောင်မြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဘာဂိနေယျဿ၊ တူတော်၏။ ဇယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ ကား။ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ဝါ-နိုင်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သောမနဿပုတ္တော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ရထေ၊ ရထား၌။ ဓဇံ၊ တံခွန်ကို။ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်ထောင်၍။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ ယသေန၊ အခြံအရံဖြင့်။ နဂရံ မြို့သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်လေ၏။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပရာဇယတိ၊ ရှုံးနိမ့်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေါမနဿပုတ္တော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကန္တိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူကို။ အဇာနာပေတွာဝ၊ မသိစေမူ၍သာလျှင်။ ပဝိသတိ၊ မြို့သို့ ဝင်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ “အာဝုသော၊ တို့။ အဇာတသတ္တု၊ သည်။ မာတုလံ၊ ဦးရီးကို။ ဇိနိတွာ၊ အောင်၍။ တုဿတိ၊ နှစ်သက်ဝမ်းသာရှိ၏။ ဝါ-နှစ်သက်ရ၏။ မာတုလံ၊ ဦးရီးကို။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေါမနဿပုတ္တော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ရ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေ ကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္နာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကာယ၊ အဘယ်မည်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြ ကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

ဣဒါနေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ ဧသ ဧသော၊ ဤအဇာတသတ်မင်းသည်။ ဇိနိတွာ၊ အောင်၍။ တုဿတိ၊ နှစ်သက်ရသည်။ ပရာဇယိတွာ၊ ရုံး၍။ ဒေါမနဿပွတ္တော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ဌိလည်း။ ဧသ ဧသော၊ ဤအဇာတသတ်မင်းသည်။ ဇိနိတွာ၊ အောင်၍။ ဝါ- အနိုင်ရ၍။ တုဿတိ၊ နှစ်သက်ဝမ်းသာရှိ၏။ ပရာဇိတော၊ ရုံးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေါမနဿပွတ္တော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတံဝတ္ထု၊ အတိတေ၊ ဌိ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌိ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ။ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ နိလမဏ္ဍုကယောနိယံ၊ ဖားညိုမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝါ-၏။ ဟဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ နဒီကန္တရာဒိသု၊ မြစ် ချောင်းအစရှိသည်တို့တွင်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ ဂဟဏတ္ထာယ၊ ဖမ်းအံ့သောငှါ။ ကုမိနာနိ၊ မြိုးတို့ကို။ ဩဇ္ဈေသု၊ ထောင်ကုန်(၏)ပြီ။ ဧကသ္မိ၊ တစ်ခုသော။ ကုမိနေ၊ မြိုး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ မစ္ဆာ၊ ငါးတို့သည်။ ပဝိသိသု၊ ဝင်ကုန်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကော၊ တစ်ခုသော။ ဝါ-တစ်ကောင်သော။ ဥဒကာသီဝိသော၊ ရေမြေ သည်။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ ခါဒန္တော၊ စားလိုရကား။ ဝါ-လိုသည်ဖြစ်၍။ တံ ကုမိနံ၊ ထိုမြိုးသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ(၏)ပြီ။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မစ္ဆာ၊ တို့သည်။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တံ၊ ထိုရေမြေကို။ ခါဒန္တာ၊ ခဲကုန်လျက်။ ဧကလောဟိတံ၊ တစ်ကိုယ်လုံး သွေးခြင်းခြင်း နီသည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုရေမြေသည်။ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ရကား။ ဝါ- သည်ဖြစ်၍။ မရဏဘယတဇ္ဇိတော၊ သေဘေးမှ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ-သေးဘေးသည် ခြိမ်းခြောက်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ကုမိနမုခေန၊ မြိုးပေါက်ဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဝေဒနာပွတ္တော၊ ဒုက္ခဝေဒနာသို့ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဒကပရိယန္တေ၊ ရေ၏အဆုံး၌။ နိပဇ္ဈိ၊ အိပ်(၏)ပြီ။ နိလမဏ္ဍုကောပိ၊ ဖားညိုသည်လည်း။ တသ္မိ၊ ခဏော၊ ထိုခဏ၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်၍။ ကုမိနသုလ၊ မတ္တကေ၊ မြိုးတံ၏ထိပ်၌။ နိပန္နော၊ ဝပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသီဝိသော။ ရေမြေသည်။ ဝိနိစ္ဆယဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ရာအရပ်ကို။ အလဘန္တော၊ မရသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုမြိုးထိပ်ဝ၌။ နိပန္နံ၊ ဝပ်နေသော။ တံ၊ ထိုဖားညိုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “သမ္ပ နိလမဏ္ဍုက၊ အဆွေ ဖားညို။ ဣမေသံ မစ္ဆာနံ၊ ဤငါးတို့၏။ ကိရိယာ၊ အမှုအရာကို။ တုယံ၊ သင်သည်။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်

အပ်သလော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။ “အာသီဝိသမ္ပိပ။ မစ္ဆကာ” ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၇၇။ “အာသီဝိသမ္ပိ မံ သန္တံ၊ ပဝိဋ္ဌံ ကုမိနာမုခံ။

ရုစ္စတေ ဟရိတာမာတာ၊ ယံ မံ ခါဒန္တိ မစ္ဆကာ”တိ။

ဂါထာအနက် သမ္ပ ဟရိတာမာတာ၊ ဖားညိုမ၏သားဖြစ်သော အဆွေ။ ကုမိနာမုခံ၊ မြူးဝသို့၊ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သော။ အာသီဝိသံ၊ အဆိပ်ထန်သော မြွေသည်။ သန္တမ္ပိ၊ ဖြစ်ပါလျက်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ မစ္ဆကာ၊ ငါးအပေါင်းတို့သည်။ ယံ ခါဒန္တိ၊ အကြင်ခဲကုန်၏။ တံ ကိရိယံ၊ ထိုသို့ ငါးတို့ ခဲသော အမှုအရာသည်။ တုယံ၊ သင့်အား။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏လော့။

တတ္ထ၊ ထိုအာသီဝိသမ္ပိ စသော ဂါထာ၌။ အာသီဝိသမ္ပိ မံ သန္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မံ၊ ငါ့ကို။ အာဂတဝိသံ၊ လာသော အဆိပ်ရှိသော မြွေသည်။ ဝါ-ထန်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေသည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ရုစ္စတေ ဟရိတာ မာတာ၊ ယံ မံ ခါဒန္တိ မစ္ဆကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟရိတမဏ္ဍုကပုတ္တ၊ ဖားညိုမ၏သား ဖြစ်သော အဆွေ။ ဝါ- ဖားညိုမ၏သား။ ဧတံ၊ ထိုသို့ငါးတို့ခဲသော အမှုအရာသည်။ တဝ၊ သင့်အား။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်သလော။ ဝါ- နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရေမြွေကို။ ဟရိတမဏ္ဍုကော၊ ဖားညိုသည်။ “သမ္ပ အချင်းရေမြွေ။ အာမ ရုစ္စတိ၊ ငါသည် နှစ်သက်၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “ကိ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ “တွမ္ပိ၊ သင် သည်လည်း။ တဝ၊ သင်၏။ ပရေသံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အာဂတေ၊ ရောက်လာကုန်သော။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ သစေ ခါဒသိ၊ အကယ်၍စားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ သော်။ မစ္ဆာပိ၊ ငါးတို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဒေသံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အာဂတံ၊ လာသော။ တံ၊ သင့်ကို။ ခါဒန္တိ၊ ခဲနိုင်ကုန်၏။ ဝါ- ခဲခွင့်ရကုန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိသယေ၊ အရာဖြစ်သော။ ပဒေသေ၊ အရပ်၌။ ဂေါစရဘူမိယံ၊ မိမိ ကျက်စားရာ နယ်မြေ၌။ အဗလဝါ နာမ၊ အားမရှိသော သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ “ဝိလုမ္ပတေဝပ။ ဝိလုမ္ပတီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ တို့၏ ပြည်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၇၈။ “ဝိလုမ္ပတေဝ ပုရိသော၊ ယာ’ဝဿ ဥပကပ္ပတိ။
ယဒါ စညေ ဝိလုမ္ပန္တိ၊ သော ဝိလုတ္တော ဝိလုမ္ပတိ”တိ။

ဂါထာအနက် သမ္မာ အချင်းရေမြေ။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်သော ကာလ
ပတ်လုံး။ ဝိလုမ္ပတော၊ သူတစ်ပါးကို လုယက်တတ်သော။ အဿ၊
ထိုယောက်ျားအား။ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရသောအဖြစ်၊ အာဏာရှိသော အဖြစ်သည်။
ဥပကပ္ပတိ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ သော
ပုရိသော၊ ဣဿရိယပြည့်စုံသား ထိုယောက်ျားသည်။ အညံ၊ မိမိနိုင်လောက်သော
တစ်ပါးသောသူကို။ ဝိလုမ္ပတေဝ၊ နှိပ်စက်လုယက် ဖျက်ဆီးသည်သာတည်း။ ယဒါ
စ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သောသူတို့သည်။ ဣဿရာ၊
အခွင့်သာ၍ အစိုးရပြန်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိလုမ္ပန္တိ၊ နှိပ်စက်လုယက်
ဖျက်ဆီးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော ဝိလုတ္တော၊ ထိုမိမိအစိုးရသော ကာလ၊
သူတစ်ပါးကို နှိပ်စက်လုယက် ဖျက်ဆီးတတ်သော သူကို။ အညေဟိ၊ မိမိတို့
အခွင့်သာ၍ အစိုးရအာဏာရှိပြန်သော တစ်ပါးသော သူတို့သည်။ ဝိလုပ္ပတိ၊
လက်တုံ့ပြန် ၍ နှိပ်စက်လုယက် ဖျက်ဆီးအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဝိလုမ္ပတေဝ စသော ဂါထာ၌။ ဝိလုမ္ပတေဝ ပုရိသော၊ ယာ၊
ဝဿ ဥပကပ္ပတိ”တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်သော
ကာလပတ်လုံး။ အဿ ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားအား။ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရသော
အဖြစ် အာဏာရှိသော အဖြစ်သည်။ ဥပကပ္ပတိ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ပဝတ္တတိ၊
ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ သော ပုရိသော၊
ထိုယောက်ျားသည်။ အညံ၊ မိမိနိုင်လောက်သော သူတစ်ပါးကို။ ဝိလုမ္ပတိယေဝ၊
နှိပ်စက်လုယက် ဖျက်ဆီးသည်သာ တည်း။ “ယာဝ သော ဥပကပ္ပတိ”တိပိ၊ ယာဝ
သော ဥပကပ္ပတိ”ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဌ်တစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ အချို့ပေစာ
စသည်တို့၌ ရှိသေးဟူ၏။ ယတ္ထကံ ကာလံ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။
သော ပုရိသော၊ ဣဿရိယပြည့်စုံသော ထိုယောက်ျားသည်။ ဝိလုမ္ပိတုံ၊ နှိပ်စက်
လုယက် ဖျက်ဆီးအံ့သောငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊
တည်း။ ယဒါ စညေ ဝိလုမ္ပန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဒါ စ၊ အကြင်အခါ၌ကား။
အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သောသူတို့သည်။ ဣဿရာ၊ အခွင့်သာ၍ အစိုးရပြန်
ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိလုမ္ပန္တိ၊ နှိပ်စက်လုယက် ဖျက်ဆီးကုန်၏။ သော

ဝိလုတ္တေ ဝိလုမ္မတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော ဝိလုမ္မကော၊ ထိုမိမိ အစိုးရသော ကာလ၊ သူတစ်ပါးကို နှိပ်စက်လုယက် ဖျက်ဆီးတတ်သော သူကို။ အညေဟိ၊ မိမိတို့ အခွင့်သာ၍ အစိုးရအာဏာရှိပြန်သော တစ်ပါးသော သူတို့သည်။ ဝိလုမ္မတိ၊ လက်တုံ့ ပြန်၍ နှိပ်စက်လုယက် ဖျက်ဆီးအပ်၏။ “ဝိလုမ္မတေ”တိပိ၊ “ဝိလုမ္မတေ”ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဌတစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ အချို့ပေစာ၌ရှိသေး၏။ အယမေဝ၊ ဤဝိလုမ္မတေ”ဟူသောပါဌ၏ အနက်သည်ပင်လျှင်။ အတ္ထေ၊ ဝိလုမ္မတိဟူသော ပုဒ်၏အနက်တူတည်း။ “ဝိလုမ္မန”န္တိပိ၊ “ဝိလုမ္မန”ဟူ၍လည်း။ ပဌန္တိ၊ ရွက်ဖက်ကြကုန်သေး၏။ တဿ၊ ထိုဝိလုမ္မနဟူသော ပါဌ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ န သမေတိ၊ ဝိလုမ္မတိ ဝိလုမ္မတေပုဒ်၏အနက်နှင့် မညီ။ “ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိလုမ္မကော၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော သူသည်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဝိလုပ္ပံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ကုတိ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အဇ္ဈေ၊ တရားကို။ ဝိနိစ္ဆိတေ၊ ဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော်။ ဥဒကာသီဝိသဿ၊ ရေမြွေ၏။ ဒုဗ္ဗလဘာဝံ၊ အားနည်း သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “ပစ္စာမိတ္တံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူကို။ ဂဏှိဿာမ၊ ဖမ်းကုန်အံ့”။ ကုတိ၊ ဤသို့။ မစ္ဆဂဏာ၊ ငါးအပေါင်းတို့သည်။ ကုမိနမုခါ၊ မြူးဝမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ နံ၊ ထိုရေမြွေကို။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေကုန်၍။ ပက္ကမံ၊ ဖဲသွားကြကုန်(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ကုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အဇာတသတ္ထု၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဥဒကာသီ ဝိသော၊ ရေမြွေသည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရား သည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ နီလမဏ္ဍုကော၊ ဖားညိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ကုတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူ၏။ ကုတိ ကုဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

နဝမာ၊ သော။ ဟရိတမဏ္ဍုကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီး၏။

၁၀။ မဟာပိင်္ဂလဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
 သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “သဗ္ဗော ဇနော”တိအာဒိနာ၊
 “သဗ္ဗော ဇနော”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။
 ဣဒံ၊ ဤမဟာပိင်္ဂလဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ၊
 ဒေဝဒတ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ(၏)ပြီ။
 ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားအပေါ်၌။ အာယာတံ၊ ရန်ပြီးကို။
 ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ နဝမာသစ္စယေန၊ ကိုးလ လွန်သဖြင့်။ ဇေတဝနဒွါရကောဋ္ဌကော၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော် တံခါးမုခ်ဦး၌။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ နိမုဂ္ဂေ၊ မြုပ်သည်ရှိသော်။
 ဝါ- မျှသည်ရှိသော်။ ဇေတဝနဝါသိနော စ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေကုန်သော
 သူတို့သည်လည်းကောင်း။ သကလရဋ္ဌဝါသိနော စ၊ တိုင်းအလုံး၌ နေကုန်သော
 သူတို့သည်လည်းကောင်း။ “ဗုဒ္ဓပဋိကဏူကော၊ ဘုရားရှင်၏ ရန်စူးရန်ငြောင့်
 ဖြစ်သော။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်ကို။ ပထဝိယာ၊ မြေကြီးသည်။ ဂိလိတော၊ မျှအပ်
 ၏။ ဒါနိ၊ ယခု။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဟတပစ္စာမိတ္တော၊
 ပျောက်ကင်းသော ရန်သူရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တုဋ္ဌဟဋ္ဌာ၊
 နှစ်သက်ရွှင်လမ်းခြင်း ရှိကုန်သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုသူ၏။ ကထံ၊
 စကားကို။ ပရမ္ပရယောသေန၊ အဆင့်ဆင့်သော အသံဖြင့်။ သုတွာ၊ ကြား၍။
 သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပဝါသိနော၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါ ကျွန်းအလုံး၌ နေကုန်သော။ ယက္ခဘူတ-
 ဒေဝဂဏာ စ၊ ဘီလူး၊ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုးနတ် အပေါင်း တို့သည်လည်း။ တုဋ္ဌဟဋ္ဌာဇဝ၊
 နှစ်သက်ရွှင်လမ်းကုန်သည်သာလျှင်။ အဟေသု၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊
 တစ်နေ့သ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ “အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ပထဝိယံ၊ ၌။ နိမုဂ္ဂေ၊ နှစ်မြုပ်သည်ရှိသော်။ ဝါ-
 မျှသည်ရှိသော်။ “ဗုဒ္ဓပဋိကဏူကော၊ ဘုရားသခင်၏ ရန်စူးရန်ငြောင့်ဖြစ်သော။
 ဒေဝဒတ္တော၊ ကို။ ပထဝိယာ၊ မြေကြီးသည်။ ဂိလိတော၊ မျှအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 မဟာဇနော၊ လူများသည်။ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဇာတော၊
 ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသု၊ ဖြစ်စေကြကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။
 အာဂန္တာ၊ တော်မူ၍။ “ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကာယ၊

သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္တ န၊ ကုန်သနည်း။ ကုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ဤ။ ကုမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။ ကုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုဒါနေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ ဒေဝဒတ္တေ၊ သည်။ မတေ၊ သေသည် ရှိသော်။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ တုဿတိစေဝ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်၏။ ဟသတိ စ ဧဝ၊ ရွှင်လည်း ရွှင်လန်းသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ တုဿတိ စေဝ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်၏။ ဟသတိ စ၊ ရွှင်လည်း ရွှင်လန်းသလျှင်ကတည်း။ ကုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တေ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ မဟာ ပိင်္ဂလော နာမ၊ မဟာပိင်္ဂလအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဓမ္မေန၊ မတရားသဖြင့်။ ဝိသမေန၊ မညီညွတ်သဖြင့်။ ရဇံ၊ ကို။ ကာရေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ ချစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပါပကမ္မာနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တော၊ လျက်။ ဒဏ္ဍဗလိဇယံကဟာပဏာဒိဂ္ဂဟဏေန၊ ရာဇဝတ်မင်းဒဏ်ပေးခြင်း အခွန်အတုတ်ယူခြင်း၊ ရွှေ့ရှားစေခြင်း၊ အသပြာယူခြင်း အစရှိသည်ကိုပြုသဖြင့်။ ဝါ-ရာဇဝတ် မင်းဒဏ်ပေးခြင်း၊ အခွန်အတုတ်ယူခြင်း၊ ရွှေ့ရှားစေခြင်း အသပြာအစရှိသည်ကို ယူခြင်းဖြင့်။ ဥဗ္ဘယန္တေ၊ ကြံညစ်ယန္တရား၌။ ဥဗ္ဘံ၊ ကြံကို။ ပိဋေတိ ဝိယ၊ ညစ်သကဲ့သို့။ မဟာဇနံ၊ လူများ အပေါင်းကို။ ကက္ခဠော၊ ကြမ်းတမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဖရသော၊ ရုန့်ရင်းသည်ဖြစ်၍။ သာဟ သိကော၊ နိုင်ထက်ကလူ မူတတ်သည်ဖြစ်၍။ ပိဋေသိ၊ နှိပ်စက်(၏)ပြီ။ ပရေသု၊ သူတစ်ပါး တို့၌။ အဿ၊ ထိုမဟာပိင်္ဂလမင်း၏။ အနုဒ္ဒယာမတ္တမ္ပိ နာမ၊ အနည်းငယ်မျှသော သနားခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကုတ္တိနမ္ပိ၊ မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း။ ပုတ္တမီတာနမ္ပိ၊ သားသမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ အမစ္စဗြာဟ္မဏ-ဂဟပတိကာဒိနမ္ပိ၊ အမတ်ပုဏ္ဏား သူကြွယ်စသူတို့သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သည်။ အမနာပေါ၊ မနှစ်သက် အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အက္ခမ္ပိ၊ မျက်စိ၌။ ပတိတရဇံ ဝိယ၊ ကျသောမြူကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ ဘတ္တပိဏ္ဏေ၊ ထမင်းဆုပ်၌။ သက္ခရာ ဝိယ၊ ကျသော ကျောက်စရစ်ကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ ပဏိ၊

ဖနောင့်ကို။ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ဣ၍။ ပဝိဋ္ဌကဏ္ဍကော ဝိယ၊ ဝင်သော ဆူးကဲ့သို့ လည်းကောင်း။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။
 မဟာပိင်္ဂလဿ၊ မဟာပိင်္ဂလမင်း၏။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊
 ဖြစ်(၏)ပြီ။ မဟာပိင်္ဂလော၊ မဟာပိင်္ဂလမင်းသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့် စွာသော
 နေညဉ့် ပတ်လုံး။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြု၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။
 အကာသိ၊ ပြုလေပြီ။ တသ္မိ၊ ထိုမဟာပိင်္ဂလမင်းသည်။ ကာလကတေ၊ သေသည်
 ရှိသော်။ သကလဗာရာဏသိဝါသိနော၊ ဗာရာဏသီတစ်ပြည်လုံး၌ နေသော
 သူတို့သည်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်းကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။
 မဟာဟသိတံ၊ သည်းစွာသော ရယ်ခြင်းကို။ ဟသိတွာ၊ ရယ်ကုန်၍။ ဒါရူနံ၊ ထင်း
 တို့၏။ သကဋ္ဌသဟဿေန၊ လှည်းအထောင်ဖြင့်။ မဟာပိင်္ဂလံ၊ မဟာပိင်္ဂလမင်းကို။
 ဝါ-မင်း၏ အလောင်းကို။ ဈာပေတွာ၊ သင်္ဂြိုဟ်ကုန်၍။ အနေကေဟိ၊ များစွာ
 ကုန်သော။ ယဋ္ဌသဟဿေဟိ၊ ရေအိုးအထောင်တို့ဖြင့်။ အာဠာဟနံ၊ သင်းချိုင်း
 မီးကို။ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။
 အဘိသိဉ္ဇိတွာ၊ အဘိသိက်သွန်းကုန်၍။ “နော အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဓမ္မိကော၊
 တရားစောင့် သော။ ရာဇာ၊ မင်းကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊
 နှစ်သက်ရွှင်လန်းကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ဥဿဝဘေရိ၊
 ပွဲခံကြောင်းစည်ကို။ စရာပေတွာ၊ လည်စေ၍။ သမုဿိတဓဇပဋ္ဌာကံ၊ စိုက်အပ်သော
 တံခွန် ကုက္ကားရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နဂရံ၊ ကို။ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။
 ဒွါရေ ဒွါရေ၊ တံခါးတိုင်း တံခါးတိုင်း။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်
 စေ၍။ ဝိပုကိဏ္ဍလာဇကုသုမ၊ မဏ္ဍိတတလေသု၊ ဖရိုဖရဲကြံအပ်သော ပေါက်ပေါက်
 ပန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော အပြင်ရှိကုန်သော။ အလင်္ကတမဏ္ဍပေသု၊
 တန်ဆာဆင်အပ်သော မဏ္ဍပ်တို့၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေကုန်၍။ ခါဒိသု၊ စေဝ၊ ခဲလည်း
 ခဲကုန်၏။ ပဝိသု၊ စ၊ သောက်လည်း သောက်ကုန်၏။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အလင်္ကတေ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။
 မဟာ တလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌။ သမုဿိတသေတစ္ဆတ္တဿ၊ စိုက်ထောင်အပ်သော
 ထီးဖြူ ရှိသော။ ပုလ္လင်္ဂဝရဿ၊ မြတ်သော ပုလ္လင်၏။ ဝါ-ပုလ္လင်မြတ်၏။ မဇ္ဈေ၊
 အလယ်၌။ မဟာ ယသံ၊ များစွာသော စည်းစိမ်ကို။ ဝါ-များစွာသော အခြံအရံ
 စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အမစ္စာ၊ စ၊ အမတ်တို့သည်

လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိ ရဋ္ဌိကဒေါဝါရိကာဒယော စ၊ ပုဏ္ဏား၊ သူကြွယ်၊
 တိုင်း၌နေသောသူ၊ တံခါးစောင့် အစရှိသော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ရာဇာနံ၊
 မင်းကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊
 တစ်ယောက်သော။ ဒေါဝါရိကာ၊ တံခါးစောင့်သည်။ နာတိ ဒုရေ၊ မဝေးလွန်းသော
 အရပ်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ အသဿန္တော၊ ပြင်းစွာသော ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေလျက်။
 ပဿသန္တော၊ ပြင်းစွာသော ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေလျက်။ ပရောဒိ၊ ငို၏။ ဗောဓိ
 သတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တံ၊ ထိုတံခါးစောင့်ကို။ သမ္ပ ဒေါဝါရိကာ၊ အဆွေ
 တံခါးစောင့်။ မမ၊ ငါ၏။ ပိတရိ၊ အဖသည်။ ကာလကတော၊ သေသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေ
 ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ တုဋ္ဌပဟေဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်ကုန်သည် အပြားအားဖြင့်
 ရွှင်လန်းကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဥဿဝံ၊ ပွဲလမ်းသဘင်ကို။ ကီဠန္တာ၊
 ကစားကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ တွံ ပန၊ သင် တမူကား။ ရောဒမာနော၊
 ငိုလျက်။ ဌိတော၊ တည်၏။ မမ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်ကို။ ခေါ၊ စင်စစ်။
 တဝေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပေါ၊ မြတ်နိုးအပ်သည်။
 အဟောသိ န ခေါ၊ ဖြစ်သလော” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။ “သဗ္ဗော
 ဇနော။ပ။ ဒွါရပါလာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဂါထံ၊ ကို။
 အာဟ၊ ဆို၏။

၁၇၉။ “သဗ္ဗော ဇနော ဟိသိတော ပိင်္ဂလေန၊
 တသ္မိ မတေ ပစ္စယာ ဝေဒယန္တိ၊
 ပိယော န တေ အာသိ အကဏှနေတ္တော၊
 ကသ္မာ န တွံ ရောဒသိ ဒွါရပါလာ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘော ဒွါရပါလာ၊ အို တံခါးစောင့်။ ပိင်္ဂလေန၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်။
 သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ ဇနော၊ တိုင်းသူပြည်သူအပေါင်းကို။
 ဟိသိတော၊ ညည်းဆဲအပ်၏။ တသ္မိ၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းသည်။ မတေ၊ သေသည်ရှိသော်။
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဇနာ၊ တိုင်းပြည်သူတို့သည်။ ပစ္စယာ ပိတိယော၊
 နှစ်သက်ခြင်းတို့ကို။ ဝေဒယန္တိ၊ ခံစားကြကုန်၏။ တေ၊ သင်သည်တမူကား။
 အကဏှနေတ္တော၊ မျက်နှာမရှိကြောင်သည် အတိဖြစ်၍ အကဏှနေတ္တဟု
 ဆိုအပ်သော ပိင်္ဂလမင်းကို။ ပိယာ န၊ ချစ်အပ်သလော။ တွံ၊ သင်သည်။ ကသ္မာ၊
 အဘယ့်ကြောင့်။ ရောဒသိ န၊ ရှိုက်ကြီးငင်ကြီး ငိုဘိသနည်း။

တတ္ထ၊ ထိုသဗ္ဗော ဇနော စသော ဂါထာ၌။ ဟိသိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ နာနပ္ပ ကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော။ ဒဏ္ဍဗလိအာဒိဟိ၊ ရာဇဝတ်မင်းဒဏ်ပေးခြင်း အခွန်အတုတ်ယူခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပီဠိတော၊ နိပ်စက်အပ်၏။ ပိင်္ဂလေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပိင်္ဂလက္ခေန၊ မျက်နှာဝန်းမရှိ ကြောင်သော မျက်စိရှိသော ပိင်္ဂလမင်းသည်။ ကိရ၊ အဆင့်စကား ကြားရဖူး သည်ကား။ တဿ၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းအား။ ဒွေပိ၊ နှစ်လုံးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နိဗ္ဗိဒ္ဓပိင်္ဂလာနိ၊ ထုတ်ခြင်းထွင်းဖောက်သဖြင့် ကြောင်ကုန်သော။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိ တို့သည်။ ဗိဠာရက္ခိဝဏ္ဏနာနိ၊ ကြောင်မျက်လုံး အဆင်းရှိကုန်သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုမင်းအား။ “ပိင်္ဂလော”တိ နာမံ၊ “ပိင်္ဂလ” ဟူသော အမည်ကို။ အကံသုကိရ၊ မှည့်ကြကုန်သတတ်။ (ကိရသဒ္ဓါ ဤအတိုင်းလည်း ပေးနိုင်သည်) ပစ္စယာ ဝေဒယန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပီတိယော၊ နှစ်သက်ခြင်းတို့ကို။ ပဝေဒယန္တိ၊ အပြားအားဖြင့် ခံစားအပ်ကုန်၏။ အကဏှ- နေတ္တာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပိင်္ဂလနေတ္တာ၊ မျက်နှာဝန်းမရှိ ကြောင်သော မျက်စိရှိသော ပိင်္ဂလမင်းကို။ ကသ္မာ နု တွန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ ရောဒသိ န၊ ရှိုက်ကြီးတငင်ငင် ငိုဘိ သနည်း။ အဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ၌ကား။ “ကသ္မာ တုဝ”န္တိ၊ “ကသ္မာ တုဝ”ဟူ၍။ ပါဠော၊ ပါဠိတစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ အချို့ပေစာတို့၌ ရှိသေး၏။

သော၊ ထိုတံခါးစောင့်သည်။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “မဟာရာဇ မြတ်သော မင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ “မဟာ- ပိင်္ဂလော၊ မဟာပိင်္ဂလမင်းသည်။ မတော”တိ၊ သေပြီ”ဟူ၍။ သောကေန၊ စိုးရိမ်ခြင်း ကြောင့်။ ရောဒါမိ၊ ငိုသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ န ရောဒါမိ၊ မငို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သီသဿ၊ ဦးခေါင်းအား။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပေပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ပိင်္ဂလရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်။ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှ။ ဩတရန္တော စ၊ သက်သော်လည်းကောင်း။ အာရောဟန္တော စ၊ တက်သော် လည်းကောင်း။ ကမ္မာရမုဋ္ဌိကာယ၊ ပန်းပဲတို့၏ပေတူဖြင့်။ ပဟရန္တော ဝိယ၊ ရိုက်ဘိ သကဲ့သို့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ အဋ္ဌဌ၊ ရှစ်ချက်ရှစ်ချက်ကို။ ခဋကေ၊ ရိုက်ခြင်းကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းသည်။ ပရလောကံ၊ တမလွန် ဘဝသို့။ ဂန္တာပိ၊ လား၍လည်း။ မမ၊ ငါ၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဒဒမာနော

ဝိယ၊ ရိုက်ခြင်းကို ပေးဘိသကဲ့သို့။ နိရယပါလာနမ္ပိ၊ ငရဲစောင့်တို့၏လည်းကောင်း။
ယမဿပိ၊ ယမမင်း၏ လည်းကောင်း။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ခဋကေ၊ ရိုက်ခြင်းတို့ကို။
ဒဿတိ၊ ပေးလတံ့။ အထ၊ ထိုငရဲထိန်းတို့၏ဦးခေါင်း၌ ရိုက်ခြင်းကို ပေးလတ်သည်
ရှိသော်။ နံ၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းကို။ တေ၊ ထိုငရဲထိန်းတို့သည်။ “အယံ၊ ဤမင်းသည်ကား။
အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဗာဓတိ၊ ညည်းဆဲ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။
စိန္တေတွာ၊ တွေး၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဣဓေ၊ ဤအရပ်သို့ သာလျှင်။ အာနေတွာ၊
ပို့လိုက်ကုန်၍။ ဝိဿေဇေယျံ၊ လွတ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ အထ၊ ထိုသို့ လွတ်လိုက်သည်
ရှိသော်။ သော၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းသည်။ ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သီသေ၊
ဦးခေါင်း၌။ ခဋကေ၊ ရိုက်ခြင်းတို့ကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးတန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တွေး၍။
ဘယေန၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ရောဒါမိ၊ ငိုပါ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဣမမတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြလို၍။ “န မေ ပိယော
အာသိ။ပ။ ပုန ဣဓာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း
ဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၈၀။ “န မေ ပိယော အာသိ အကဏှနေတ္တော၊
ဘာယာမိ ပစ္စာဂမနာယ တဿ။
ဣတော ဂတော ဟိံသေယျ မစ္စုရာဇံ၊
သော ဟိံသိတော အာနေယျ ပုန ဣဓာ”တိ။

ဂါထာအနက် မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အကဏှ-
နေတ္တော၊ ပိင်္ဂလမင်းကို။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ န အာသိ၊ မဖြစ်။
သော၊ ထိုပိင်္ဂလ မင်းသည်။ ဣတော၊ ဤဘဝမှ။ ဂတော၊ တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်
သည်ရှိသော်။ မစ္စုရာဇံ၊ သေမင်းကို။ ဝါ- ငရဲမင်းကို။ ဟိံသေယျ၊ ညည်းဆဲရာ၏။
ဟိံသိတော၊ ညည်းဆဲခြင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းကို။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။
ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အာနယေယျ၊ ပို့လာပြန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုပိင်္ဂလ
မင်း၏။ ပစ္စာဂမနာယ၊ တစ်ဖန်ပြန်၍ လာခြင်းမှ။ ဘာယာမိ၊ ကြောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတံခါးစောင့်ကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။
“သော ရာဇာ၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းကို။ ဒါရူနံ၊ ထင်းတို့၏။ ဝါဟသဟဿေန၊ အစီး
တစ်ထောင်ဖြင့်။ ဒဗ္ဗော၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်လေပြီ။ ဥဒကယဋ္ဌသတေဟိ၊ ရေအိုး အရာ
တို့ဖြင့်။ သိတ္တော၊ သင်းချိုင်းကို သွန်းလောင်းအပ်လေပြီ။ အဿ၊ ထိုသင်္ဂြိုဟ်

အပ်ပြီးသော ပိင်္ဂလမင်း၏။ သာပိ အာဠာဟနဘူမိ၊ ထိုသင်းချိုင်းမြေကိုလည်း။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ခတာ၊ တူးဆွအပ်လေပြီ။ ပကတိယာပိ၊ ပြကတေ အားဖြင့်လည်း။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂတာ နာမ၊ သွားကုန်သောသူတို့ မည်သည်။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသော ဘဝ၌။ ဂတိဝသာ၊ လားရာဂတိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တေနဝ သရီရေန၊ ထိုကိုယ်ခန္ဓာဖြင့်သာလျှင်။ န ဂစ္ဆန္တိ၊ မလာနိုင်ကုန်။ တံ၊ သင်သည်။ မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုတံခါးစောင့်ကို။ သမဿာသေန္တော၊ နှစ်သိမ့်စေလျက်။ “ဒမောပ။ နာဂမိဿတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၈၁။ “ဒမော ဝါဟသဟဿေဟိ၊ သိတ္တော ယဋ္ဌသတေဟိ သော။
ပရိက္ခတာ စ သာ ဘူမိ၊ မာ ဘာယိ နာဂမိဿတိ”တိ။

ဂါထာအနက် ဒေါဝါရိကာ၊ တံခါးစောင့်။ သော၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းကို။ ဝါဟသဟဿေဟိ၊ လှည်းတစ်ထောင်တိုက် ထင်းတို့ဖြင့်။ ဒမော၊ မီးတိုက်အပ်ပြီ။ ယဋ္ဌ သတေဟိ၊ ရေအိုးအရာတို့ဖြင့်။ သိတ္တော၊ ရေသွန်အပ်ပြီ။ သာ စ ဘူမိ၊ ထိုသင်းချိုင်း မြေကိုလည်း။ ပရိက္ခတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ တူးဆွအပ်ပြီ။ တံ၊ သင်သည်။ မာ ဘာယိ၊ မကြောက် လင့်။ ပိင်္ဂလော၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်။ နာဂမိဿတိ၊ မလာနိုင်တော့လတံ။

တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒေါဝါရိကော၊ တံခါးစောင့်သည်။ အဿာသံ၊ သက်သာရာကို။ ပဋိလဘိ၊ ရလေ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း သည်။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြု၍။ ဒါနာဒီနိ၊ အလှူ အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ယထာကမ္မံ၊ ကံအား လျော်စွာ။ ဂတော၊ လားလေ၏။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ “ဧတရဟိ၊ ဌံ။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ဌံ။ မဟာပိင်္ဂလော၊ မဟာပိင်္ဂလမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌံကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည် သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌံ။ ပုတ္တော၊ ပိင်္ဂလမင်း၏သားသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဒသမာ၊ သော။ မဟာပိင်္ဂလဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

နဝမော၊ သော။ ဥပါဟနဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဥပါဟနဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ကား။ ဥပါဟနံ၊ ဥပါဟနဇာတ်လည်းကောင်း။
ဝိဏာထူကံ၊ ဇာတ်။ ဝိကဏ္ဍကံ၊ ဇာတ်။ အသိတာဘူ၊ ဇာတ်။ ဝစ္ဆနခံ၊ ဇာတ်။
ဗကဉ္စေဝ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း။ သာကေတဉ္စ၊ သာကေတဇာတ်လည်းကောင်း။
ဧကပဒံ၊ ဇာတ်လည်း ကောင်း။ ဟရိတမာတု၊ ဟရိတမဏ္ဍုကဇာတ်လည်းကောင်း။
ပိင်္ဂလံ၊ ဇာတ်ကိုလည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ကား။ တဿ၊ ထိုဥပါဟနဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊
တည်း။

ဥပါဟနဝဂ် ပြီး၏။

၁၀။ သိင်္ဂီလဝင်

၁။ သဗ္ဗဒါဌဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “သိင်္ဂီလော မာနတ္ထဒွေါ”တိ
အာဒိကေန၊ “သိင်္ဂီလော မာနတ္ထဒွေါ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤသဗ္ဗဒါဌဇာတ်ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟရန္တော၊
မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ ဒေဝဒေတ္တာ၊
ဒေဝဒတ်သည်။ အဇာတသတ္တံ၊ အဇာတသတ်မင်းကို။ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညို
စေ၍။ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘသက္ကာရကို။ စိရဋ္ဌိတိကံ၊
ကြာမြင့်စွာတည်သည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ နာဠာဂီရိ-
ပယောဇနေ၊ နာဠာဂီရိဆင်ဖြင့် တိုက်သော ပွဲ၌။ ပါဠိဟာရိယဿ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာ
ကို။ ဒိဌကာလတော၊ မြင်သော အခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။
သော လာဘသက္ကာရော၊ ထိုလာဘသက္ကာရသည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ(၏)ပြီ။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ဌံ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မ သဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။
“အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ လာဘသက္ကာရံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊
ဖြစ်စေ၍။ စိရဋ္ဌိတိကံ၊ ကြာမြင့်စွာတည်သည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ နာသက္ခိ၊

မစွမ်းနိုင်ပြီ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဌှံ။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကာယ၊ မည်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္ထ၊ နှ၊ ကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ဌှံ။ ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ဌှံသာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘသက္ကာရကို။ အန္တရဓာပေသိ၊ ကွယ်စေသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ အန္တရဓာပေသိယေဝ၊ ကွယ်စေဖူးသလျှင်ကတည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရဏသိယံ၊ ဌှံ။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပုံကုန်သော။ ဝေဒါနဉ္စ၊ ဗေဒင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌာရသန္တံ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်ကုန်သော။ သိပ္ပါနဉ္စ၊ အတတ်တို့၏လည်းကောင်း။ ပါရံ၊ ကမ်းတစ်ဘက်သို့။ ဂတော၊ ရောက်လေ၏။ သော၊ ထိုပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားသည်။ ပထဝီဇယမန္တံ နာမ၊ မြေပြင်၌ ရန်ကို လည်စေတတ်သော မန္တရားကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပထဝီဇယမန္တောတိ၊ ပထဝီဇယမန္တောဟူသည်ကား။ အာဝဋ္ဋနမန္တော၊ ရန်ကိုလည်စေတတ်သော မန္တရားကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား လောင်းသည်။ “တံ မန္တံ၊ ထိုပထဝီဇယမန္တရားကို။ သဇ္ဈာယိဿာမိ၊ သရဇ္ဈာယ်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ အင်္ဂဏဋ္ဌာဏေ၊ အပြင်ရှိသော အရပ်ဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိ၊ ပါသာဏေ၊ ကျောက်ဖျာ၌။ နိသိဒတွာ၊ နေ၍။ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ တံ မန္တံ၊ ထိုပထဝီဇယမန္တရားကို။ အညဝိဟိတံ၊ တစ်ပါးသော အာရုံ၌ နှလုံးသွင်းနေသော။ ဓိတိဝိရဟိတံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကင်းသောသူကို။ သာဝေတုံ၊ ကြားစိမ့်သောငှါ။ န သက္ကာ ကိရ၊ မတတ်ကောင်းသတတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နံ၊ ထိုပထဝီဇယမန္တရားကို။ သော၊ ထိုပုရောဟိတ်သည်။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ သဇ္ဈာယတိ၊ သရဇ္ဈာယ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊

ထိုပုရောဟိတ်၏။ သဇ္ဈာယနကာလေ၊ သရဇ္ဈာယံအပ်သော ကာလ၌။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ဝါ-တစ်ကောင်သော။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ ဗိလေ၊ တွင်း၌။ နိပန္နော၊ ဝပ်လျက်။ တံ မန္တံ၊ ထိုပထဝီဇယမန္တန်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍ သာလျှင်။ ပဂုဏံ၊ လေ့ကျက်သည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ အနန္တရာတိတေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်၍လွန်လေပြီးသော။ အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်၏အပြစ်၌။ ပဂုဏပထဝီဇယမန္တော၊ ပထဝီဇယမန္တရားကို လေ့လာသော။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ဝါ-တစ်ယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်ဖူး သတတ်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယံခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ “မေ၊ ငါ့အား။ အယံ မန္တော၊ ဤမန္တရားသည်။ ပဂုဏော ဝတ၊ နှုတ်တက်ပေ၏တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ ဗိလာ၊ တွင်းမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ “အန္တော ဗြာဟ္မဏ၊ အိုပုဏ္ဏား။ အယံ မန္တော၊ ဤမန္တရားသည်။ တယာပိ၊ သင့်ထက်လည်း။ မမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်။ ပဂုဏတရော၊ ပို၍နှုတ်တက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပလာယိ၊ ပြေး လေ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “အယံ သိင်္ဂီလော၊ ဤမြေခွေးသည်။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်လေ၏။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ(၏)ပြီ။

သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဧကံ၊ တစ်ကောင်သော။ သိင်္ဂီလိံ၊ မြေခွေးမကို။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ခံသိ၊ ကိုက်(၏)ပြီ။ “သာမိ၊ သခင်။ ကိံ၊ အသို့နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ “တွံ၊ သင်သည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ တွံ၊ သင်သည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ န ဇာနာသိ၊ မသိသလော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုမြေခွေးမသည်။ သာမိ၊ သခင်။ အာမ၊ အိန်း။ ဇာနာမိ၊ သိ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပဋိစ္စိ၊ ဝန်ခံလေ၏။ သော၊ ထို မြေခွေးသည်။ ပထဝီဇယမန္တံ၊ ပထဝီဇယမန္တရားကို။ ပရိဝေတ္တေတွာ၊ မန်း၍။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ သိင်္ဂီလသတာနိ၊ မြေခွေးအရာတို့ကို။ အာဏာပေတွာ၊ စေ၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဟတ္ထိအဿသိဟ-ဗျုဿူကရမိဂါဒယော၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ ဝက်၊ သမင် အစရှိကုန်သော။ စတုပ္ပဒေ၊ ခြေလေးချောင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကေ၊

အထံ၌။ အကာသိ၊ ပြု၏။ စ ပန၊ ထပ်၍အထူး ပြဆိုဦးအံ့။ ကတွာ၊ အခြံအရံ ပြုပြီး၍။ သဗ္ဗဒါဌော နာမ၊ သဗ္ဗဒါဌအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကံ၊ တစ်ကောင်သော။ သိင်္ဂီလိ၊ မြေခွေးမကို။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးကို။ အကာသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်စီးကုန်သော။ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်တို့၏။ ပိဌေ၊ ကျောက်ကုန်း ၌။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ တိဌတိ၊ တည်၏။ ဝါ-စီးရ၍။ သီဟပိဌေ၊ ခြင်္သေ့၏ ကျောက်ကုန်း၌။ သဗ္ဗဒါဌော၊ သဗ္ဗဒါဌမည်သော။ သိင်္ဂီလော ရာဇာ၊ မြေခွေးမင်း သည်။ သိင်္ဂီလိယာ၊ မြေခွေးမ ဖြစ်သော။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။ ဝါ-စီးရ၏။ မဟန္တော၊ များစွာသော။ ယသော၊ အခြံအရံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုသဗ္ဗ ဒါဌမြေခွေးသည်။ ယသမဟန္တေန၊ အခြံအရံများသဖြင့်။ ပမဇ္ဇိတွာ၊ မေ့လျော့၍။ မာနံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ “ဗာရာဏသီရဇ္ဈံ ဗာရာဏသီမင်းအဖြစ်ကို။ ဂက္ခိဿာမိ၊ ယူအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗစတုပ္ပဒပရိဝုတော၊ အလုံးစုံသော ခြေလေးချောင်းရှိသော သားအပေါင်း သည် ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ- ခြံရံအပ်လျက်။ ဗာရာဏသီယာ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၏။ အဝိဒ္ဓုရဋ္ဌာနံ၊ အနီးဖြစ်သော အရပ်သို့။ သမ္မာပုဏိ၊ ရောက်လာ၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ ဒွါဒသယောဇနာ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသဗ္ဗဒါဌမြေခွေးမင်းသည်။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီး၌။ ဌိတောယေဝ၊ တည်လျက်သာလျှင်။ “ရဇ္ဈံ ဝါ၊ မင်းအဖြစ်ကိုလည်း။ ဒေတု၊ ပေးအံ့လော။ ယုဒ္ဓံဝါ၊ စစ်ထိုးမှုလည်း။ ယုဇ္ဈတု၊ ထိုးအံ့လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်(၏)ပြီ။ ဗာရာဏသီဝါသိနော၊ ဗာရာဏသီပြည်၌နေကုန်သော သူတို့သည်။ ဘိတတသိတာ၊ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့် ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ နဂရဒွါရာနိ၊ မြို့တံခါး တို့ကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်ကုန် ၍။ အဋ္ဌသု၊ ရပ်တည်နေကုန်(၏)ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းသို့။ ဥပသင်္ဂမိတွာ၊ ကပ်၍။ “မဟာရာဇ မြတ်သော မင်းကြီး။ မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ သဗ္ဗဒါဌသိင်္ဂီလေန၊ သဗ္ဗဒါဌမြေခွေးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ယုဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဘာရော၊ တာဝန်တည်း။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညော၊ အကျွန်ုပ်မှ အခြားသောသူသည်။ တေန၊ ထိုသဗ္ဗဒါဌမြေခွေးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ယုဇ္ဈိတု၊ စစ်ထိုးအံ့သောငှါ။ သမတ္တော နာမ၊ စွမ်းနိုင်သော သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ”။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ရာဇာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နဂရေ စ၊ မြို့သားတို့ကိုလည်းကောင်း။ သမဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ “ကိန္တိ၊ အသို့။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သဗ္ဗဒါဌာ၊ သဗ္ဗဒါဌမြေခွေးသည်။ ရဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဟေဿတိ န ခေါ၊ ယူလတံနည်း”။ နံ၊ ထိုသဗ္ဗဒါဌမြေခွေးကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ တာဝ၊ မေးဦးအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ဒွါရဏ္ဍာလကံ၊ ပစ္စင်သို့။ အဘိရဟိတွာ၊ တက်၍။ “သမ္ပ သဗ္ဗဒါဌ၊ အချင်း သဗ္ဗဒါဌ။ ကိန္တိ၊ အသို့။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣမံ ရဇံ၊ ဤပြည်ကို။ တံ၊ သင်သည်။ ဂဏိဿသိ၊ ယူအံ့နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ “သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့ဟောက်သံ ရဲရင့်သံကို။ နဒါပေတွာ၊ ဟောက်စေ၍။ မဟာဇနံ၊ လူများကို။ သဒ္ဓေန၊ ခြင်္သေ့သံဖြင့်။ သန္တာသေတွာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဂဏိဿာမိ၊ ယူအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိနိုင်ပေ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ အဏ္ဍာလကာ၊ ပစ္စင်မှ။ ဩရယျ၊ ဆင်းသက်၍။ “သကလ ဒွါဒသယောဇနိက-ဗာရာဏသိနဂရဝါသိနော၊ အလုံးစုံ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော ဗာရာဏသိပြည်၌ နေကုန်သော လူတို့သည်။ ကဏ္ဍိဒါနိ၊ နားပေါက်တို့ကို။ မာသပိဋ္ဌေန၊ ပဲကြီးမုန့်ညက်ဖြင့်။ လဉ္စန္ဓ၊ ပိတ်စေ့ကုန်သတည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘေရိ၊ စည်ကို။ စရာပေသိ၊ လည်စေ(၏)ပြီ။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ဘေရိယာ၊ စည်၏။ အာဏံ၊ အမိန့်သံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။ ဝါ-အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့်။ ဗိဠာလေ၊ ကြောင်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ သဗ္ဗဒါတုပ္ပဒါနဉ္စ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော သားတို့၏လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍိဒါနိ၊ နားပေါက်တို့ကို။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ လဉ္စိယမာနေ၊ ပိတ်ဆို့အပ်သည်ရှိသော်။ ပရဿ၊ သူတစ်ပါး၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သောတံ၊ ကြားအပ်သောငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုသို့သူတစ်ပါးတို့ မကြားနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ မာသပိဋ္ဌေန၊ ပဲကြီးမုန့်ညက်ဖြင့်။ လဉ္စိ၊ ပိတ်လေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အဏ္ဍာလကံ၊ ပစ္စင်သို့။ အဘိရဟိတွာ၊ တက်၍။ “သဗ္ဗဒါဌာ”တိ၊ “သဗ္ဗဒါဌ” ဟူ၍။ အာဟ၊ ခေါ်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိ၊ အသို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဣမံ ရဇံ၊ ဤပြည်ကို။ ကိန္တိ၊ အသို့။ ကတွာ၊ ပြု၍။ (ကိန္တိ

ကတွာ၊ အသို့ပြု၍)။ ဂဏှိဿသိ၊ ယူအံနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့ဟောက်ဟန် ရဲတင်းသံကို။ နဒါပေတွာ၊ ဟောက်စေ၍။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ တာသေတွာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ဂဏှိဿာမိ၊ ယူအံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့ဟောက်သံ ရဲတင်းသံကို။ နဒါပေတုံ၊ ဟောက်စေခြင်းငှါ။ တံ၊ သင်သည်။ န သက္ခိဿသိ၊ မစွမ်းနိုင်လတံ။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ သစ္စံ မှန်၏။ ဇာတိသမ္ပန္နာ၊ မြတ်သော အမျိုးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ သုရတ္တဟတ္ထပါဒါ၊ တင့်တယ်စွာသော လက်ခြေရှိကုန်သော။ ကေသရသီဟရာဇာနော၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းတို့သည်။ တာဒိဿဿ၊ ထိုကဲ့သို့ရူအပ်သော သဘောရှိသော။ ဇေ- သိဂီလဿ၊ မြေခွေးအို၏။ အာဏံ၊ အမိန့်အာဏာကို။ န ကရိဿန္တိ၊ မပြုကုန်လတံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သိဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ မာနတ္ထဒွေ၊ မာန်ဖြင့် ခိုင်မာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ သီဟာ၊ ခြင်္သေ့တို့ကို။ တာဝ တိဋ္ဌန္တု၊ ထားဘိဦး။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယဿ၊ အကြင်ခြင်္သေ့၏။ ပိဋ္ဌေ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ နိသိန္နော၊ နေ၏။ တညေဝ၊ ထိုခြင်္သေ့ကိုပင်လျှင်။ နဒါပေဿာမိ၊ ဟောက်စေဦးအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ယဒိ သက္ကောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ နဒါပေဟိ၊ ဟောက်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သော၊ ထိုသဗ္ဗဒါဌမြေခွေးသည်။ ယသ္မိသီဟေ၊ အကြင် ခြင်္သေ့၌။ နိသိန္နော၊ စီး၏။ ဝါ-နေ၏။ တဿ၊ ထို ခြင်္သေ့အား။ “နဒါဟိ၊ ဟောက် လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး(၏)ပြီ။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဟတ္ထိကုမ္မေ၊ ဆင်ဦးကင်း၌။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဥပ္ပိဋ္ဌေတွာ၊ ညည်းဆဲနှိပ်စက်၍။ ဝါ-မော်၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့ဟောက်ဟန် ရဲတင်းသံကို။ နဒိ၊ ဟောက်ပြီ။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့သည်။ သန္တာသပ္ပတ္တာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သိဂီလံ၊ မြေခွေးကို။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ အဿ၊ ထို မြေခွေး၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်ကို။ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်။ အက္ကမိတွာ၊ နင်း၍။ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏံ၊ မှုန်မှုန် ညက်ညက် ကြေသည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ သဗ္ဗဒါဌော၊ သဗ္ဗဒါဌ မြေခွေးသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်လေ၏။ တေပိ ဟတ္ထိ၊ ထိုဆင်တို့သည်လည်း။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့

ဟောက်သံကို။ သုတ္တာ၊ ကြားကုန်၍။ မရဏဘယတဋီတာ၊ သေဘေးမှ ကြောက်
 ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ကုန်၍။ ဝါ-ဖြစ်သောကြောင့်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဩဝိဇ္ဈိတွာ၊
 ထိုးမိကြကုန်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏
 ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကြကုန်(၏)ပြီ။ သိဟေ၊ ခြင်္သေ့တို့ကို။ ဌပေတွာ၊
 ထား၍။ သေသာပိ၊ ခြင်္သေ့မှ ကြွင်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မိဂဿကရာဒယော၊
 သမင်၊ ဝက်အစရှိကုန်သော။ သသဗိဠာရပရိယောသာနာ၊ ယုန်၊ ကြောင် အဆုံးရှိ
 ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ စတုပ္ပဒါ၊ အခြေလေးချောင်းရှိကုန်သော
 သားတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။
 ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ သိဟာ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်။ ပလာယိတွာ၊ ပြေးကုန်၍။ အရညံ၊
 တောသို့။ ပဝိသိသု၊ ဝင်ကုန်(၏)ပြီ။ ဒွါဒသယောဇနိကော၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ
 ရှိသော။ မံသရာသိ၊ အသားအစုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား
 လောင်းသည်။ အဇ္ဇာလကာ၊ ပစ္စင်မှ။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်းသက်၍။ နဂရဒွါရာနိ၊
 မြို့တံခါးတို့ကို။ ဝိဝရာပေတွာ၊ ဖွင့်စေ၍။ “သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ပြည်သူတို့ကို။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကဏ္ဏေသု၊ နားတို့သည်။ မာသိပိဋ္ဌ၊ ပဲကြီးမုန့်ညက်ကို။ အပနေတွာ၊
 ပယ်ရှားစေ၍။ မံသတ္ထိကာ၊ အသားဖြင့် အလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်။ မံသံ၊
 အသားကို။ အာဟရန္တု၊ ဆောင်စေကုန်သတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ နဂရေ၊ မြို့၌။
 ဘေရိ၊ စည်ကို။ စရာပေသိ၊ လည်စေ(၏)ပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အလ္လမံသံ၊
 စိုသောအသား ဝါ- အသားစိုင့်ကို။ ခါဒိတွာ၊ စားကုန်၍။ သေသံ၊ ကြွင်းသော
 အသားကို။ သုက္ခာပေတွာ၊ အခြောက်လှန်း၍။ ဝလ္လုရံ၊ အမဲညှင်းကို။ အကံသု၊
 ပြုကြကုန်(၏)ပြီ။ တသ္မိကာလေ၊ ထိုကာလ၌။ ဝလ္လုရကရဏံ၊ အမဲညှင်း
 ပြုခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ ကိရ၊ ဆိုကြကုန်သတတ်။
 သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ “သိင်္ဂီလော။
 ပ။ ဒါဌိနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝ-ဟူသော။ ဣမာ အဘိသမ္ပဒ္ဓဂါထာ၊ ဤအဘိသမ္ပဒ္ဓ
 နှစ်ဂါထာတို့ကို။ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊
 ပေါင်းတော်မူပြီ။

၁၈၂။ သိင်္ဂီလော မာနတ္ထဒွေါ စ၊ ပရိဝါရေန အတ္ထိကော။

ပါပုဏိ မဟတိ ဘူမိ၊ ရာဇာသိ သဗ္ဗဒါဌိနံ။

ဂါထာအနက် ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ မဟတိ ဘူမိ
မဟန္တံ သမ္ပတ္တိ၊ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရ၍။ သဗ္ဗဒါဌိနံ၊
အလုံးစုံအစွယ်ရှိသော သတ္တဝါတို့၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော
သိင်္ဂီလော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ မာနတ္ထဒ္ဓေါ စ၊ အခြံအရံကို မှီ၍ဖြစ်သော မာနဖြင့်
ခိုင်မာသည်ဖြစ်၍။ ပရိဝါရေန၊ ရပြီးသော အခြံအရံထက်လည်း လွန်၍ဖြစ်သော
အခြံအရံဖြင့်။ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သိနာသံ၊ ကိုယ်အသက်
ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။

၁၈၃။ ဧဝမေဝ မနုဿေသု၊ ယော ဟောတိ ပရိဝါရဝါ။

သော ဟိ တတ္ထ မဟာ ဟောတိ၊ သင်္ဂီလော ဝိယ ဒါဌိနံ "န္တိ။

ဂါထာအနက် ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ ဒါဌိနံ၊ အစွယ်
ရှိသော သတ္တဝါတို့ထက်။ မဟာ၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ဖြစ်၏
သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။
ပရိဝါရဝါ၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဟိ၊ ထိုအခြံအရံနှင့်
ပြည့်စုံသော သူသည်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့၌။ မဟာ၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အထပစ္စာ၊ ထိုမှနောက်၌။ သော၊ ထိုစည်းစိမ်ခိုင်ပြီး ကြီးမားသောသူသည်။
သိင်္ဂီလော ဝိယ၊ မြေခွေးကဲ့သို့။ ပမာဒံ၊ စည်းစိမ် ရစ်၍မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊
ရောက်၍။ တံ ပရိဝါရံ၊ ထိုအခြံအရံကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။
ပါပုဏာတိ၊ ရောက်တတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုသိင်္ဂီလောစသော ဂါထာ၌။ မာနတ္ထဒ္ဓေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိဝါရံ၊
အခြံအရံကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်သော။ မာနေန၊ မာနဖြင့်။ ထဒ္ဓေါ၊
ခိုင်မာသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပရိဝါရေန အတ္ထိကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိဝါရေန၊
ရပြီးသော အခြံအရံထက်။ ဥတ္တရိပိ၊ လွန်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပရိဝါရေန၊
အခြံအရံဖြင့်။ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဟတိ ဘူမိန္တိ၊
ဟူသည်ကား။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ကို။ ရာဇာသိသဗ္ဗဒါဌိနန္တိ၊
ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒါဌိနံ၊ အစွယ်ရှိသော သတ္တဝါတို့ထက်။
ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော ဟိ တတ္ထ မဟာ ဟောတိတိ၊ ဟူသည်ကား။
ပရိဝါရသမ္ပန္နော၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံသော။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။

တေသု ပရိဝါရေသု၊ ထိုအခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံသော လူအပေါင်းတို့၌။ မဟာ နာမ၊
မြတ်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိင်္ဂီလော ဝိယ ဒါဌီနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။
သိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးသည်။ ဒါဌီနံ၊ အစွယ်ရှိသော သတ္တဝါတို့ထက်။ မဟာ၊ မြတ်သည်။
ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ မဟာ၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အထ ပစ္ဆာ၊ ထိုမှနောက်၌။ သော သိင်္ဂီလော ဝိယ၊ ထိုမြေခွေးကဲ့သို့။
ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍။ တံ ပရိဝါရံ၊ ထိုအခြံအရံကို။
နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။

ဇာတ်ပေါင်း ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ထိုစဉ်အခါ၌။

သိင်္ဂီလော၊ တရားမသိ သတိယွင်းယို မြေခွေးအိုသည်။ အဟောသိ၊
ခဲဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊
ခဲဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။
တဒါ၊ ၌။ ပုရောဟိတော၊ ပထဝီဇယ မန္တရားကို ရွတ်ဖတ်ခဲ့သော ပုဏ္ဏားပုရောဟိတ်
သည်။ အဟောသိ၊ ခဲဖူးပြီ။ ကုတိ၊ ဤသို့။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ကုတိ၊ ဤသို့။
ကုဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဌဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဌမာ၊ သော။ သဗ္ဗဒါဌဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

၂။ သုနုခဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဗာလော ဝတာယံ သုနုခေါ”တိ
အာဒိကေန၊ “ဗာလော ဝတာယံ သုနုခေါ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ကုဒံ၊ ဤသုခနဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။
အာသနသာလာယ၊ နေရာဇရပ်၌။ အမ္မဏကောဌကေ၊ ခွေးစားခွက်၌။ ဘတ္တ-
ဘုဉ္ဇနသုနခံ၊ ထမင်းစားသော ခွေးကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူပြီ။
တံ၊ ထိုခွေးကို။ ဇာတကာလတော၊ မွေးဦးအစကာလမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။

ပါနီယဟာရကာ၊ ရေခပ်ကုန်သော သူတို့သည်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ
 ဇရပ်၌။ ပေါသေသံ၊ ကိရ၊ မွေးကုန်သတတ်။ သော၊ ထိုခွေးသည်။ အပရဘာဂေ၊
 နောက်အဖို့၌။ တတ္ထ၊ ထိုဇရပ်၌။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဝါ-အစာကို။ ဘုဉ္ဇန္တော၊
 စားလျက်။ ထူလသရီရော၊ ဆူဖြိုးသော ကိုယ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဂါမဝါသိ၊
 ရွာ၌နေသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ တံ၊ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်
 လတ်သော်။ သုနခံ၊ ခွေးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပါနီယဟာရကာနံ၊ သောက်ရေခပ်
 ကုန်သော သူတို့အား။ ဥတ္တရိသာဋကဉ္စ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးကိုလည်းကောင်း။
 ကဟာပဏဉ္စ၊ အသပြာကိုလည်းကောင်း။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဂဒ္ဒုလေန၊ တောက်ဖြင့်။
 ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ တံ၊ ထိုခွေးကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွား(၏)ပြီ။ သော၊
 ထိုခွေးသည်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နီယမာနော၊ ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်။ န ဝသိ၊
 မမြည်။ ဒိန္နံ၊ ဒိန္နံ၊ ပေးတိုင်း ပေးတိုင်းသော အစာကို။ ခါဒန္တော၊ စားလျက်။ ပစ္ဆတော၊
 ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အဂမာသိ၊ လိုက်(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊
 ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ “အယံ၊ ဤခွေးသည်။ ဤဒါနံ၊ ယခုအခါ၌။ မံ၊
 ငါ့ကို။ ပိယာယတိ၊ အကျွမ်းဝင်(၏)ပြီ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဒ္ဒုလံ၊ တောက်ကို။
 မောစေသိ၊ ဖြေ(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုခွေးသည်။ ဝိဿဋ္ဌမတ္တော၊ လွှတ်ကာမျှသည်။
 ဝါ- လွတ်အပ်ကာမျှသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကဝေဂေန၊ တစ်ဟုန်တည်းဖြင့်။
 အာသနသာလမေဝ၊ နေရာဇရပ်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွားပြီ။ ဝါ-ပြေးလေ(၏)
 ပြီ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တံ၊ ထိုခွေးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ တေန၊ ထိုခွေးသည်။
 ဂတကာရဏံ၊ (ပြုအပ်) ရောက်အပ်သော အကြောင်းကို။ ဇာနိတွာ၊ သိကုန်၍။
 သာယနသမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်သည်။
 “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အာသနသာလာယ၊ နေရာဇရပ်၌။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။
 ဗန္ဓနမောက္ခကုသလော၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ခြင်း၌ လိမ္မာသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။
 ဝိဿဋ္ဌမတ္တော၊ လွတ်အပ်ကာမျှသည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အာဂတော၊
 ပြန်လာ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ဖြစ်ကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊
 သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကာယ၊
 မည်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မူ၍။ “ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဣမာယ နာမ၊
 ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏”။ ဣတိ၊

ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော သုနခေါ၊
ထိုခွေးသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ ဗန္ဓနမောက္ခကုသလော၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ
လွတ်ခြင်း၌ လိမ္မာသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ ကုသလောယေဝ၊
လိမ္မာသလျှင်ကတည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတိတ်ံ၊ ကို။ အာဟရိ
မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ံဝတ္ထု၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ၌။ ဗြာဟ္မ
ဒတ္တော၊ မင်းသည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊
ဘုရားလောင်းသည်။ ကာသိရဋ္ဌေ၊ ကာသိတိုင်း၌။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ဦးသော။
မဟာဘောဂကုလေ၊ များသော စည်းစိမ်ရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။
ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ယရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို။
အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ(၏)ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။
ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သော။ မနုဿဿ၊ လူအား။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ အဟောသိ၊
ရှိသည်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုခွေးသည်။ ပိဏ္ဍိဘတ္တံ၊ ထမင်းဆုပ်ကို။ လဘန္တော၊ ရခြင်း
ကြောင့်။ ဝါ- ရသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ထူလသရီရော၊ ဆူဖြိုးသော ကိုယ်ရှိသည်။
ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဂါမဝါသိ၊ ရွာ၌
နေသောသူသည်။ ဝါ- ရွာသားသည်။ ဗာရာဏသိ၊ ပြည်သို့။ အာဂတော၊ လာသည်
ရှိသော်။ တံ သုနခံ၊ ထိုခွေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တဿ မနုဿဿ၊ ထိုခွေးရှင်
ယောက်ျားဖြစ်သော လူအား။ ဥတ္တရိသာဋကဉ္စ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးကိုလည်းကောင်း။
ကဟာပဏဉ္စ၊ အသပြာကိုလည်းကောင်း။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သုနခံ၊ ခွေးကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စမ္ပယောတ္တေန၊ သားရေလွန်ဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ ချည်၍။ ယောတ္တ-
ကောဋိယံ၊ လွန်စွန်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အဋ္ဌဝိမုခေ၊
တောအုပ်ဝ၌။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ သာလံ၊ ဇရပ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သုနခံ၊
ခွေးကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ချည်၍။ ဖလကေ၊ ပျဉ်ချပ်၌။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ လျောင်း၍။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်
ခြင်းသို့။ ဩက္ကမိ၊ သက်ရောက်၏။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊
ဘုရားလောင်းသည်။ ကေနစိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခု သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကရဏီယေန၊
ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်။ အဋ္ဌဝိ၊ တောအုပ်ဝသို့။ ပဋိပန္နော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။
ယောတ္တေန၊ လွန်ဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ ချည်၍။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။ တံ သုနခံ၊ ထိုခွေးကို။

ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဗာလော ဝတာယံ။ပ။ ဝဇေ”တိ၊ ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၈၄။ “ဗာလော ဝတာယံ သုနခေါ၊ ယော ဝရတ္တံ န ခါဒတိ။
ဗန္ဓနာ စ ပမုဉ္ဇေယျ၊ အသိတော စ ယရံ ဝဇေ”တိ။

ဂါထာအနက် ယော သုနခေါ၊ အကြင်ခွေးသည်။ ဝရတ္တံ၊ လွန်ကြိုးကို။ န
ခါဒတိ၊ မစား။ အယံ သုနခေါ၊ ဤခွေးသည်။ ဗာလော ဝတ၊
မိုက်စွတ်ကား။ ခါဒိတော၊ စားအပ်သည်ရှိသော်။ ဗန္ဓနာ စ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှလည်း။
ပမုဉ္ဇေယျ၊ လွတ်ရာ၏။ ဝါ- ပမုဉ္ဇေယျ ပမောစေတွာ၊ လွတ်၍။ အသိတော
သုဟိတော၊ ဝပြောသည်ဖြစ်၍။ ယရဉ္စ၊ အိမ်သို့လည်း။ ဝဇေ သွားရရာ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဗာလော ဝတ စသော ဂါထာ၌။ ပမုဉ္ဇေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။
ပမော စေယျ၊ လွတ်ရာ၏။ ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ အယမေဝ၊ ဤမူလပမုဉ္ဇေယျပါဌ်-
သည်သာလျှင်။ ပါဌော၊ မှန်ကန်စစ်မှန်သောပါဌ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အသိတော စ ယရံ ဝဇေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အသိတော သုဟိတော၊ ဝပြောသည်၊
ဝါ- ဝဖြိုးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဌာနံ၊ မိမိနေရာ အရပ်
ဖြစ်သော အိမ်သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ “အဋ္ဌိတံ မေ။ပ။ ဇနော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ ဟူသော။ ဒုတိယံ၊
တို့၏ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၈၅။ “အဋ္ဌိတံ မေ မနသ္မိံ မေ၊ အထော မေ ဟဒယေ ကတံ။
ကာလဉ္စ ပဋိကင်္ခါမိ၊ ယာဝ ပဿုပတူ ဇနော”တိ။

ဂါထာအနက် သာမိ၊ အရှင်။ တုမှ၊ သင်တို့သည်။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။
ကထေထ၊ ဆိုကြကုန်၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ မေ၊ ငါ၏။
မနသ္မိံ၊ စိတ်၌သာလျှင်။ မေ၊ ငါသည်။ အဋ္ဌိတံ အဓိဋ္ဌိတံ၊ ဆောက်တည်အပ်၏။
အထော အထ စ ပန၊ စင်စစ်သော် ကား။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။
မေ၊ ငါ၏။ ဝါ- ငါသည်။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ ကတံ ဌပိတံ၊ ထားအပ်ပြီ။ ယာဝ၊
အကြင်ရွှေ့လောက်။ ဇနော၊ ဤလူအပေါင်သည်။ ပဿုပတု၊ အိပ်စေဦး။ တာဝ၊

ထိုရွှေလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာလဉ္စ ကာလံ ဧဝ၊ အခါကိုသာလျှင်။ ပဋိကင်္ခါမိ၊ ဆိုင်းငံ့သင့်၏။

တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌိတံ မေ စသော ဂါထာ၌။ အဋ္ဌိတံ မေ မနသ္မိ မေတိ၊ ဟူသည် ကား။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ကထေထ၊ ဆိုကြကုန်၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ မယာ၊ ငါသည်။ အဓိဋ္ဌိတမေဝ၊ ဆောက်တည် အပ်ပြီးသည်သာလျှင် တည်း။ ဧတံ၊ ထိုစကားကို။ မေ၊ ငါ၏။ မနသ္မိယေဝ၊ စိတ်၌ သာလျှင်။ မေ၊ ငါသည်။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ ဆောက်တည်အပ်၏။ အထော မေ ဟဒယေ ကတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စ ပန၊ ထပ်၍ ဆက်ဦးအံ့။ အထ၊ ထိုမြို့။ တစ်နည်း- အထ စ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ မေ၊ ငါ၏။ ဝါ- ငါသည်။ ဟဒယေ၊ နှလုံးသား၌။ ကတမေဝ ဌပိတမေဝ၊ ထားအပ်ပြီသာလျှင် ကတည်း။ ကာလဉ္စ ပဋိကင်္ခါမိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာလံ ကာလံ ဧဝ၊ အခါကို သာလျှင်။ ပဋိမာနေမိ၊ မျှော်လင့်စောင့်စားနေရ၏။ ယာဝ ပဿုပတူ ဇနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အယံ မဟာဇနော၊ ဤလူများ အပေါင်းသည်။ ပဿုပတု၊ အိပ်စေဦးလော့။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဩက္ကမတု၊ သက်ရောက်လော့။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာလံ၊ အချိန်အခါ ကို။ ပဋိမာနေမိ၊ မျှော်လင့်စောင့်စားနေ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝါ- ဟိယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဣတရထာ၊ တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ “အယံ သုနခေါ၊ ဤခွေးသည်။ ပလာယတိ၊ ပြေးလေ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရဝေါ၊ အသံသည်။ ဥပ္ပဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏။ သုတ္တ ကာလေ၊ အိပ်ပျော်သော ကာလ၌။ စမ္ပယောတ္တံ၊ သားရေလွန်ကြိုးကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ အဟံ၊ သည်။ ပလာယိဿာမိ၊ ပြေးရအံ့။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏ အဓိပ္ပါယ်တ္ထတည်း။ သော၊ ထိုခွေးသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ မဟာဇနော၊ များစွာသောင်းပြောင်း လူအပေါင်းသည်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော် ခြင်းသို့။ ဩက္ကန္တေ၊ သက်ရောက်သည် ရှိသော်။ ယောတ္တံ၊ လွန်ကို။ ခါဒတိ၊ စား၍။ သုဟိတော၊ ဝဖြိုးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာမိကာနံ၊ အရှင်တို့၏။ ယရမေဝ၊ အိမ်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွားလေ၏။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ က္ကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာကို။ အာဟရိတ္တာ၊ မူ၍။ “ဧတရဟိ၊ ဌံ။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ တဒါ၊ ဌံ။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ခဲဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌံကား။ အဟမေ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌံ။ ပဏ္ဍိတပုရိသော၊ ပညာရှိသော ယောက်ျားသည်။ အဟောသိ၊ ခဲဖူးပြီး”။ က္ကတိ၊ ဤသို့။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ က္ကတိ က္ကဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဌဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒုတိယာ၊ သော။ သုနခဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃။ ဂုတ္တိလဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “သတ္တတန္တိ သုမဓုရံ”န္တိအာဒိကေ န၊ “သတ္တတန္တိ သုမဓုရံ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ က္ကဒံ၊ ဤဂုတ္တိလဇာတ်ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအံ့။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ “အာဝုသော ဒေဝဒတ္တ၊ ငါ့ရှင်ဒေဝဒတ်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တယံ၊ သင်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာတည်း။ တံ၊ သင်သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ တိဏိ ပိဋကနိ၊ ပိဋကသုံးပုံတို့၌။ ဥဂ္ဂတိ၊ သင်ယူ(၏)ပြီ။ စတ္တာရိ လေးပါးကုန်သော။ ဈာနာနိ၊ ဈာန်တို့ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ(၏)ပြီ။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ ပဋိသတ္တုနာ နာမ၊ ရန်သူမည်သည်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်လှပေ”။ က္ကတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်(၏)ပြီ။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကိပန၊ အဘယ်မှာလျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာဟုတ်အံ့နည်း။ ဝါ- ဆရာသည်။ ဟောတိ၊ အံ့နည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလေနော၊ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ တိဏိ ပိဋကနိ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ကို။ ဥဂ္ဂတိတာနိ နန၊ သင်ယူအပ်ကုန်သည် မဟုတ်တုံ

လော။ ဈာနာနိ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒိတာနိ နန၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်မဟုတ်တုံလော။ က္ကတိ၊ ဤသို့။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ ဝါ- ဆရာဘုရားကို။ ပစ္စက္ခာသိ၊ စွန့်(၏)ပြီ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ဌ။ “အာဝုသော၊ တို့၊ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ အာစရိယံ၊ ဆရာဘုရားကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ ပဋိသတ္တု၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ရလေ၏။” က္ကတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္နာ၊ ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ တုမေ၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ ကာယ၊ အဘယ်မည်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။” က္ကတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ တော်မူ၍။ “ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမ္၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။” က္ကတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ နားတော်လျှောက်သည် ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ ဝါ- ဆရာဖြစ်သော ငါ့ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ မမ၊ ငါ၏။ ပဋိသတ္တု၊ ရန်သူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ပတ္တောယေဝ၊ ရောက်ခဲ့ဖူးသလျှင်ကတည်း။ က္ကတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရဏသီယံ၊ ဌ။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဂန္ဓဗ္ဗကုလေ၊ စောင်းသမားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ “ဂုတ္တိလကုမာရော”တိ၊ “ဂုတ္တိလသတို့သား”ဟူသော။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဂုတ္တိလသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည် ရှိသော်။ ဂန္ဓဗ္ဗသိပ္ပေါ၊ စောင်းအတတ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အပြီးသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ၊ ဇမ္ဗုကျွန်းအလုံး၌။ အဂ္ဂဂန္ဓဗ္ဗော၊ မြတ်သော စောင်းသမားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂုတ္တိလဂန္ဓဗ္ဗော နာမ၊ ဂုတ္တိလ စောင်းသမားမည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုဂုတ္တိလစောင်းသမားသည်။ ဒါရာ ဘရဏံ၊ သားမယားမွေးမြူခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ အန္တေ မာတာပိတရော၊ မိဘ မျက်မမြင်တို့ကို။ ပေါသေသိ၊ မွေးကျွေး၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရဏသီဝါသိနော၊ ဗာရဏသီပြည်သား

ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ ဝဏီဇာယ၊ ကုန်သွယ်အံ့သောငှါ။ ဥဇ္ဇေနိနဂရံ၊ ဥဇ္ဇေနီ(မြို့)ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ ဥဿဝေ၊ ပွဲသဘင်သည်။ ယုဋ္ဌေ၊ ကြွေးကြော်လတ်သည်ရှိသော်။ ဆန္ဒကံ၊ ဆန္ဒကို။ သံဟရိတွာ၊ တစ်ပေါင်းတည်းပြုကုန်၍။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနဉ္စ၊ ပန်း၊ နံသာ၊ နံသာပြောင်း တို့ကိုလည်းကောင်း။ ခဇ္ဇဘောဇ္ဇာဒိနိ စ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် အစရှိသည် တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကီဠနဋ္ဌာနေ၊ ကစားရာအရပ်၌။ သန္နိ-ပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ “ဝေတနံ၊ အခကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ စောင်းသမားကို။ အာနေထ၊ ဆောင်ချေကုန်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်(၏)ပြီ။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ တေန သမယေန၊ ထိုအချိန်အခါ၌။ ဥဇ္ဇေနိယံ၊ ဥဇ္ဇေနီပြည်၌။ မူသိလော နာမ၊ မူသိလ အမည်ရှိသော။ ဇေဋ္ဌဂန္ဓဗ္ဗော၊ စောင်းသမားကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ထိုကုန်သည် တို့သည်။ တံ၊ ထိုမူသိလ စောင်းသမားကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေကုန်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ စောင်းတီးခြင်းအတတ်ကို။ ကာရေသု၊ ပြုစေကုန်(၏)ပြီ။

မူသိလော၊ မူသိလသည်။ ဝီဏံ၊ စောင်းကို။ ဝါဒန္တော၊ တီးလတ်သည်ရှိသော်။ ဝီဏံ၊ စောင်းကို။ ဥတ္တမမုစ္ဆနာယ၊ အမြတ်ဖြစ်သော တီးခြင်းဖြင့်။ မုစ္ဆိတွာ၊ တီး၍။ ဝါဒေသိ၊ မြည်စေ(၏)ပြီ။ ဂုတ္တိလဂန္ဓဗ္ဗဿ၊ ဂုတ္တိလစောင်းသမား၏။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ စောင်းသံ၌။ ဇာတ ပရိစယာနံ၊ ဖြစ်ဖူးသော လေ့ကျက်ခြင်းရှိကုန်သော။ ဝါ၊ နားရည်ဝနေကြကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့အား။ တဿ၊ ထိုမူသိလ၏။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ စောင်းသံသည်။ ကိလဉ္စကဏ္ဍာဝနံ ဝိယ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်အတံ စောင်းကို တီးသကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်ပြီ။ ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်သော သူသည်မူလည်း။ ပဟဋ္ဌာကာရံ၊ ရွှင်သော အခြင်းအရာကို။ န ဒဿေသိ၊ မပြ။ မူသိလော၊ မူသိလသည်။ တေသု၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်။ တုဋ္ဌာကာရံ နှစ်သက်သော အခြင်းအရာကို။ အဒဿေန္တေသု၊ မပြကုန်သည်ရှိသော်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ အတိခရံ၊ အလွန်ကြမ်းသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝါဒေမိ မညေ၊ တီးမိလေယောင်တကား”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဇ္ဈိမမုစ္ဆနာယ၊ အလတ်ဖြစ်သော တီးခြင်းဖြင့်။ မုစ္ဆိတွာ၊ တီး၍။ မဇ္ဈိမသရေန၊ အလတ်ဖြစ်သော အသံဖြင့်။ ဝါဒေသိ၊ မြည်စေ၏။ တေ၊ ထိုကုန်သည် တို့သည်။ တတ္ထပိ၊ ထိုအလတ်ဖြစ်သော အသံ၌လည်း။ မဇ္ဈတ္တာဝ၊ လျစ်လျူ ရှုကုန်သည် သာလျှင်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန် (၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုမူသိလသည်။

“ဣမေ ဤသူတို့သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ။ န ဇာနန္တိ မညေ၊ မသိလေယောင်
 တကား”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ အဇာနနကော ဝိယ၊ မသိ
 သကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တန္တိယော၊ ညှိတို့ကို။ သိထိလေ၊ လျော့သည်တို့ကို။ ကတွာ၊
 ပြု၍။ ဝါဒေသိ၊ တီး၏။ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်။ တတ္ထပိ၊ ထိုသို့တီးရာ၌လည်း။
 ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ န အာဟံသု၊ မဆိုကြကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊
 ထိုကုန်သည်တို့ကို။ မူသိလော၊ မူသိလသည်။ “အဗ္ဘော ဝါဏီဇာ၊ အို ကုန်သည်တို့။
 မယံ၊ ငါသည်။ ဝိဏံ၊ စောင်းကို။ ဝါဒေန္တေ၊ တီးလတ်သော်။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကိ၊
 အဘယ့်ကြောင့်။ န တုဿထ နုခေါ၊ မနှစ်သက်ကြကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဝိဏံ၊ စောင်းကို။ ဝါဒေသိ ကိ ပန၊ တီးသလော။ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်ကား။ “အယံ၊ ဤမူသိလသည်။ ဝိဏံ၊ စောင်းကို။
 မုစ္ဆေတိ၊ တီး၏ဟူသော။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ န ကရိမ္မာတိ၊ မပြုကြကုန်ဟု။ ဝါဏီဇာ၊
 ကုန်သည်တို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မယာ၊ ငါ့ထက်။
 ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်မြတ်သော။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ ဇာနာထ ကိ ပန၊ သိကုန်သလော။
 ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဇာနနဘာဝေန၊ မသိမလိမ္မာ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န တုဿထ ကိ၊ မနှစ်သက် ကြကုန်သလော။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဂုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သော်။ ဝါဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ “ဗာရာဏသီယံ၊
 ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဂုတ္တိလဂန္ဓဗ္ဗဿ၊ ဂုတ္တိလစောင်းသမား၏။ ဝိဏာသဒ္ဓံ၊
 စောင်းသံကို။ သုတပုဗ္ဗာနံ၊ ကြားဖူးကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ တဝ၊ သင်၏။
 ဝိဏာသဒ္ဓေါ၊ စောင်းသံသည်။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ဝါ၊ မိန်းမတို့သည်။ ဒါရကေ၊
 သူငယ်တို့ကို။ တောသာပနသဒ္ဓေါ ဝိယ၊ နှစ်သိမ့်စေသော အသံကဲ့သို့။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဟန္တ၊ ယခု။
 ဝါ- ကိုင်း။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဒိန္နပရိဗ္ဗယံ၊ ပေးအပ်သော
 ရိက္ခာကို။ (ဤဂါထာ၌ တုမေဟိ-က၊ ပရိဗ္ဗယံ၌ ဒိန္နံပင် အဂုတ္တကတ္တားစပ်)
 ပဋိဂ္ဂဏှထ၊ ခံယူကြကုန်လော့။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဧတေန၊ ထိုရိက္ခာဖြင့်။ န အတ္ထော၊
 အလိုမရှိ။ အပိ စ ခေါ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။
 ဂစ္ဆန္တ၊ သွားကုန်သည် ရှိသော်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဏှိတွာ၊ ယူဆောင်၍။ ဂစ္ဆေယျာထ၊
 သွားကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မူသိလော၊ သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထို
 ကုန်သည်တို့သည်။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ”ဟု။ သမ္ပဋိစ္စိတွာ၊ ဝန်ခံကုန်၍။
 ဂမနကာလေ၊ သွားသော ကာလ၌။ တံ၊ ထိုမူသိလကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။

ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ တဿ၊ ထိုမူသိလအား။
 “ဂုတ္တိလဿ၊ ဂုတ္တိလ၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကား။ ဧတံ၊ ထိုအရပ်တည်း။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခိတွာ၊ ပြောကြားကုန်၍။ သကသကနိဝေသနံ၊ မိမိမိ
 တို့၏အိမ်သို့။ အဂမိသု၊ သွားကုန်(၏)ပြီ။

မူသိလော၊ မူသိလသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။
 ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ လဂ္ဂေတွာ၊ ချိတ်၍။ ဝါ- ဆွဲ၍။ ဌပိတံ၊ အပ်သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊
 ဘုရားလောင်း၏။ ဇာတိဝိဏံ၊ ဇာတ်အားဖြင့်ဖြစ်သော စောင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝါဒေသိ၊ တီး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။
 မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ သည်။ အန္ဓဘာဝေန၊ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊ ထိုမူသိလကို။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ “မူသိကာ၊
 ကြွက်တို့သည်။ ဝိဏံ၊ စောင်းကို။ ခါဒန္တိ မညေ၊ ကိုက်ကုန်ယောင်တကား။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ သညာယ၊ အမှတ်ဖြင့်။ “သုသု”တိ၊ “သုသု”ဟူ၍။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။
 တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ မူသိလော၊ မူသိလသည်။ ဝိဏံ၊ စောင်းကို။ ဌပေတွာ၊
 ထား၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို။
 ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ “တွံ၊ သင်သည်။ ကုတော၊ အဘယ်ရပ်မှ။ အာဂတော၊ လာသည်။
 အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “အာစရိယဿ၊
 ဆရာ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတုံ၊ သင့်အံ့သောငှါ။
 ဥဇ္ဇေနိတော၊ ဥဇ္ဇေနိပြည်မှ။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုမူသိလသည်။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။
 မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ “သာဓု”တိ၊ “ကောင်းပြီ” ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်
 ရှိသော်။ “အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်မှာနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ တာတ၊ အမောင်။ ဝိပ္ပဝုတ္တော၊ အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားသေး၏။
 ဝါ၊ အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားသဖြင့် ကင်း၍ နေသေး၏။ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ ဝါ၊ ယနေ့။
 အာဂမိဿတိ၊ ရောက်လာလတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို။
 သုတွာ၊ ကြား၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊
 ဘုရားလောင်းကို။ အာဂတံ၊ လာလတ်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တေန၊
 ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ကတပဋိသန္တာရော၊ ပြုအပ်သော စကားအစေ့အစပ်
 ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာဂတကာရဏံ၊ လာသော

အကြောင်းကို။ အာရာစေသိ၊ ပြောကြား(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အင်္ဂဝိဇ္ဇာပါဌကော၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာအတတ်ကို တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဘုရား လောင်းသည်။ တဿ၊ ထိုမူသိလ၏။ အသပ္ပုရိသဘာဝံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာ၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိနှင့် ပြီး၍။ တာတ၊ ညီထွေး။ ဂစ္ဆ၊ ပြန်သွားလေ။ တဝ၊ သင့်အဖို့။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုမူသိလသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ ဥပကာရံ၊ ဆုပ်နယ်ခြင်းဟူသော ကျေးဇူးကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ တေ၊ ထိုမိဘတို့ကို။ အာရာစေတွာ၊ နှစ်သက်အားရစေ၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဒါပေထ၊ ပေးစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာစိ၊ တောင်းပန်ပြီ။ ဗောဓိ သတ္တော၊ သည်။ မာတာပိတူဟိ၊ မိဘတို့သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဂုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုမိဘတို့ကို။ အတိက္ကမိတုံ၊ ကျော်လွန်အံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးရပြီ။ သော၊ ထိုမူသိလသည်။ ဗောဓိသတ္တေနဝ၊ နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ရာဇနိဝေသနံ၊ မင်းအိမ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထိုမူသိလကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဧသ ဧသော၊ ဤသူကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အန္တေဝါသိကော၊ တပည့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ သော၊ ထိုမူသိလသည်။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဝါ၊ အားဖြင့်။ ရညော၊ မင်းအား။ ဝိဿာသိကော၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အာစရိယမုဋ္ဌိ၊ ဆရာ၏လက်ဆုပ်ကို။ အကတွာ၊ ချန်ထားမှု မပြုမူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇာနနနိယာမေန၊ သိသော အမှတ်ဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိက္ခာပေ တွာ၊ သင်စေ၍။ “တာတ၊ အမောင်။ တေ၊ သင့်မှာ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး(၏)ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

သော၊ ထိုမူသိလသည်။ “မယံ၊ ငါသည်။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ပဂုဏံ၊ လေ့လာအပ်ပြီ။ ဣဒံ ဗာရာဏသိနဂရဉ္စ၊ ဤဗာရာဏသိမြို့သည်လည်း။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ၊ ဇမ္ဗူ ကျွန်းအလုံး၌။ အဂ္ဂနဂရံ၊ မြတ်သော မြို့တည်း။ အာစရိယောပိ၊ ဆရာသည်လည်း။ မဟလ္လကော၊ အိုမင်းပြီ။ ဣဓေဝ၊ ဤဗာရာဏသိမြို့၌သာလျှင်။

မယာ၊ ငါသည်။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ(၏)ပြီ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုမူသိလသည်။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ခစားအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ “တာတ၊ အမောင်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေဿာမိ၊ လျှောက်ဦးအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ “မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ အန္တေဝါသိကော၊ တပည့်သည်။ ဒေဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ ခစားခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ဒေယျဓမ္မံ၊ ပေးဖွယ်ဝတ္ထုကို။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဇာနာထ၊ သိတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေတွာ၊ လျှောက်၍။ ရညာ၊ မင်းသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဒေယျဓမ္မတော၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုမှ။ ဥပနံ၊ ထက်ဝက်ကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတုံ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ မူသိလဿ၊ မူသိလအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား (၏)ပြီ။ မူသိလော၊ မူသိလသည်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝါ- ငါသည်။ တုမေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမကညေဝ၊ တူမျှသော ဆုလာဘ်ကိုသာလျှင်။ လဘန္တော၊ ရသည် ရှိသော်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ခစားအံ့။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ န ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ မခစားအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဇာနနသိပ္ပံ၊ သိသော အတတ်ဖြစ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အတတ်ကို။ ဇာနာမိ နန၊ တတ်သည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာမ ဇာနာသိ၊ အေး- သင် တတ်၏။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဆရာနှင့်အမျှ တတ်လျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဥပနံ၊ ထက်ဝက်သော ဥစ္စာကိုသာ။ ဒေတိ၊ ပေးရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်ရ ပြန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ ယဒိဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်။ တုမေဟိ၊ သင်တို့နှင့်။ သမကံ၊ အမျှ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဒသေတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သက္ကောန္တော၊ စွမ်းနိုင်မှုကား။ သမကံ၊ တူမျှသော ဆုလာဘ်ကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတုံ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။

တဿ၊ ထိုမူသိလအား။ အာရောစေတွာ၊ ပြောကြား၍။ တေန၊ ထိုမူသိလသည်။
 “သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ အဟံ၊ သည်။ ဒဿေဿာမိ၊ ပြအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊
 ဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ ရညော၊ မင်းအား။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို။
 အာရောစေတွာ၊ လျှောက်၍။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဒဿေတု၊
 ပြလော့။ ကတရဒိဝသံ၊ အဘယ်နေ့၌။ သာကတ္ထ၊ ဆွေးနွေးပြိုင်ဆိုင် ကြခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်မည်နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “မဟာရာဇ၊
 မြတ်သော မင်းကြီး။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော။ ဒိဝဿေ၊ နေ့၌။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေလော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မူသိလံ၊ မူသိလကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။
 “မူသိလ၊ မူသိလ။ တွံ၊ သင်သည်။ အာစရိယေန၊ ဆရာနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။
 သာကတ္ထံ၊ အတတ် ပညာ ဆွေးနွေးပြိုင်ဆိုင်ခြင်းကို။ ကရိဿသိ၊ ပြုလတ်။ ဣဒံ
 ဝစနံ၊ ဤကြားရသော စကား သည်ကား။ သစ္စံ ကိရ၊ မှန်လေသလော”။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊
 လျှောက်သည်ရှိသော်။ “မူသိလ၊ မူသိလ။ အာစရိယေန၊ ဆရာနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။
 ဝိဂ္ဂဟော နာမ၊ ပြိုင်ဆိုင်ခြင်းမည်သည်ကား။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ မာကရိ၊ မပြုလင့်”။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါရိယမာနောပိ၊ တားမြစ်အပ်သော်လည်း။ “မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
 မင်းကြီး။ အလံ၊ မသင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အာစရိယေန၊ ဆရာနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။
 သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော။ ဒိဝဿေ၊ နေ့၌။ သာကတ္ထံ၊ ပြိုင်ဆိုင် ဆွေးနွေးခြင်း
 သည်။ ဟောတုယေဝ၊ ဖြစ်ပါစေသလျှင်ကတည်း။ တေသု၊ ထိုဆရာတပည့်
 နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ကတရဿ၊ အဘယ်မည်သောသူ၏။ ဝါ- တစ်ယောက်ယောက်
 ၏။ ဇာနိတဘာဝံ၊ တတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနိဿာမ၊ သိရအံ့နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “သာဓု၊ ကောင်းပြီ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊
 ဝန်ခံ၍။ “ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော။ ဒိဝဿေ၊ နေ့၌။
 အာစရိယဂုတ္တိလော စ၊ ဆရာဂုတ္တိလသည် လည်းကောင်း။ အန္တေဝါသိကမူသိလော
 စ၊ တပည့်မူသိလသည်လည်းကောင်း။ ရာဇဒွါရေ၊ မင်းအိမ်တံခါး၌။ အညမညံ၊
 အချင်းချင်း။ သာကတ္ထံ၊ ပြိုင်ဆိုင်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။
 ဒဿေဿန္တိ၊ ပြကုန်လတ်။ နာဂရာ၊ မြို့သူတို့သည်။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေး ကုန်၍။

သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ပဿန္တ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘေရိ၊ စည်ကို။ စရာပေသိ၊ လည်စေ(၏)ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ(၏)ပြီ။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ စိန္တေသိ၊ သနည်းဟူမူကား။ “အယံ မူသိလော၊ ဤမူသိလသည်။ ဒဟရော၊ ငယ်သေး၏။ တရုဏော၊ ပျိုမျစ်နုနယ်၏။ အဟံ၊ ငါကား။ မဟလ္လကော၊ ကြီးရင့်ချေပြီ။ ပရိဟိနထာမော၊ အားအစွမ်းလျော့ချေပြီ။ မဟလ္လကဿ၊ သူအို၏။ ကိရိယာနာမ၊ အမူအရာမည်သည်ကား။ န သမ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြည့်စုံ။ အန္တေဝါသိကော၊ ရှိသော်။ ပတ္တဗ္ဗလဇ္ဇတော၊ ရောက်အပ်သော ရှက်ခြင်းထက်။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ မရဏံ၊ သေရခြင်းသည်။ ဝရတရံ၊ ကောင်းမြတ် လှပေသေး၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ မရဏဘယေန၊ သေအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဂမနာဂမနံ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို။ ကရောန္တဿေဝ၊ ပြုလုပ်စဉ်သာလျှင်။ ဆဒိဝဿ၊ ခြောက်ရက်တို့သည်။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်(၏)ပြီ။ တိဏာနိ၊ မြက်တို့သည်။ မတာနိ၊ သေကုန်၏။ ဇယံမဂ္ဂေါ၊ ခြေကြောင်းခရီးသည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိခဏော၊ ထိုခဏ၌။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းသည်။ ဘဝနံ၊ နေရာကျောက်ဖျာသည်။ ဥဏှာကာရံ၊ ပူဇွေးသော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အာဝဇ္ဇမာနော၊ ဆင်ခြင်လတ်သည်ရှိသော်။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “ဂုတ္တိလဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂုတ္တိလစောင်းဆရာသည်။ အန္တေဝါသိကဿ၊ တပည့်မှ။ ဘယေန၊ ကြောက်သောကြောင့်။ အရညေ၊ လူသူမနီးတောမြိုင်ကြီးထဲ၌။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို။ အနုဘောတိ၊ အစဉ်ခံစားရ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧတဿ၊ ထိုဂုတ္တိလစောင်းသမား၏။ အဝဿယေန၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာလာလတ်၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ တုံ၊ သင်ဆရာသည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “တုံ၊ သင်သည်။ ကော၊

အဘယ်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ မေးလတ် သည်ရှိသော်။
ဝါ- ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အသွ၊
ဖြစ်၏”။ ကုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသိကြားမင်းကို။
ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “ဒေဝရာဇ၊ သိကြားမင်း။ အဟံခေါ၊
ငါသည်လျှင်။ အန္တေဝါသိကတော၊ တပည့်မှ။ ပရာဇယဘယေန၊ ရှုံးအံ့သည်ကို
ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်ခဲ့ပေ၏”။ ကုတိ၊ ဤသို့။
ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ “သတ္တတန္တိ၊ ပ။ ကောသိယာ”တိ၊ ဟူ၍၊ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
စွာသော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၈၆။ “သတ္တတန္တိ သုမဓုရံ၊ ရာမဏေယျံ အဝါစယိ။

သော မံ ရင်္ဂမိ အဝေတိ၊ သရဏံ မေ ဟောဟိ ကောသိယာ”တိ။

ဂါထာအနက် ကောသိယ၊ ကောသိယအနွယ်ဖြစ်သော သိကြားမင်း။ အဟံ၊ ငါ
ဂုတ္တိလစောင်းသမားသည်။ သတ္တတန္တိ၊ ညို့ခနစ်ချောင်း ရှိထသော။
သုမဓုရံ၊ အလွန်သာယာသော အသံရှိထသော။ ရာမဏေယျံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်
ရှိထသော။ ဝိဏံ၊ စောင်းအတတ်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇာနနိယာမေန၊ သိသော
အမှတ်ဖြင့်။ မူသိလံ၊ တပည့်ဆိုး မူသိလလုလင်ကို။ အဝါစယိ၊ ဆရာလက်ဆုပ်၊
မှန်ထုပ်လျှို့ဝှက်၊ ထားကောင်း လျက်ကို၊ လက်တွင်းမကျန် အကုန်သင်မိ၏။ သော၊
ထိုတပည့်ဆိုး မူသိလသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကုဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ ရင်္ဂမိ၊ ပွဲသဘင်
အလယ်၌။ အဝေတိ၊ ချုပ်ချယ်ထိပါး ရမ်းကားခေါ်ငင်၏။ တွံ၊ သင်သိကြားမင်း
သည်။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော့။

တဿ၊ ထိုသတ္တတန္တိ အစချီသော ဂါထာ၏။ အတ္တော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဒေဝရာဇ၊ နတ်တို့သနင်း သိကြားမင်း။ အဟံ၊ ငါဂုတ္တိလ
စောင်းသမားသည်။ မူသိလံ နာမ၊ မူသိလအမည်ရှိသော။ အန္တေဝါသိကံ၊ တပည့်
ဆိုးကို။ တစ်နည်း- အန္တေဝါသိကံ၊ တပည့်ဆိုးဖြစ်သော။ မူသိလံ နာမ၊ မူသိလ
မည်သော လုလင်မိုက်ကို။ သတ္တတန္တိ၊ ညို့ခနစ်ချောင်းရှိသော။ သုမဓုရံ၊ အလွန်
သာယာသော အသံရှိသော။ ရာမဏေယျံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိထသော။ ဝိဏံ၊
စောင်းကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇာနနိယာမေန၊ သိသော အမှတ်ဖြင့်။ သိက္ခာပေသိ၊
သင်စေခဲ့ပြီ။ ဝါ၊ သင်ပေးခဲ့ပြီ။ သော၊ ထိုတပည့်ဆိုး မူသိလလုလင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ရင်မဏ္ဍလေ၊ ပွဲသဘင်အလယ် ပွဲဝိုင်း၌။ ပက္ခောသတိ၊ ခေါ်၏။
ဝါ- စိန်ခေါ်၏။ ကောသိယဂေါတ္တ၊ ကောသိယအနွယ်ဖြစ်သော သိကြားမင်း။ တုံ၊
သင်သကြားမင်းသည်။ တဿ မေ၊ ဂုတ္တိလမည်ငြား ထိုအကျွန်ုပ် စောင်း သမား၏။
သရဏံ၊ ကိုးကွယ်အားထားရာသည်။ ဝါ- ကိုးစားရာသည်။ ဟောဟိ၊ မှန်စွာ မသွေ
ဖြစ်ပါစေလော့။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏ သဘာဝါဓိပ္ပါယ်တည်း။

သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တဿ၊ ထိုစောင်းဆရာ ဂုတ္တိလ၏။ ဝစနံ၊
စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ တုံ၊ သင်ဆရာသည်။ မာ ဘာယိ၊
မကြောက်လင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်ဆရာ၏။ တာဏဉ္စ၊ ကိုးကွယ်ရာ
သည်လည်းကောင်း။ လေဏဉ္စ၊ မှီခိုရာသည်လည်းကောင်း။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်အံ့”။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ “အဟံ တံ။ပ။ ဇေဿသီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။
ဒုတိယံ၊ တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၈၇။ “အဟံ တံ သရဏံ သမ္မာ အဟမာစရိယပူဇကော။

န တံ ဇယိဿတိ သိဿော၊ သိဿမာစရိယ ဇေဿသီ”တိ။

ဂါထာအနက် သမ္မာ အာစရိယ၊ ကောင်းမြတ်သော ဆရာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊
သင်ဆရာ၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်မှီခိုရာသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။
တံ၊ သင် ဆရာကို။ တာယိဿာမိ၊ မ၊ စ၊ အံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာစရိယပူဇကော၊
မူသိလကဲ့သို့ ကျေးဇူးမဲ့မမှု ဆရာကို ပူဇော်တတ်သော တပည့်ကောင်းတည်း။ တံ၊
သင့်ကို။ သိဿော၊ ကျေးဇူးမဲ့ သန္ဓေဆိုးသော မူသိလတပည့်သည်။ န ဇယိဿတိ၊
မအောင်လတံ့။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ တုံ၊ သင်ဆရာသည်။ သိဿံ၊ ဘက်မဟုတ်ဘဲ
ပွဲလယ်ဝယ် ပြိုင်အံ့ပြုသော မူသိလတပည့်ဆိုးကို။ ဇေဿတိ၊ ပွဲကြီးအတွင်း
အောင်ခြင်းကြီး အောင်လတံ့။

တတ္ထ၊ ထိုအဟံ တံ စသောဂါထာ၌။ အဟံ တံ သရဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။
အဟံ၊ ငါသည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ အဝဿယော၊ မှီခိုရာသည်။ ပတိဋ္ဌာ၊
ထောက်တည် ရာသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ သင်ဆရာကို။ တာယိဿာမိ၊ မ၊
စ၊ အံ့။ သမ္မာတိဇတံ၊ သမ္မာဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ပိယဝစနံ၊ ချစ်ဖွယ်ရာကို
ဟောသော သဒ္ဒါတည်း။ သိဿ မာစရိယ ဇေဿသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာစရိယ၊

ဆရာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဝိဏာ၊ စောင်းကို။ ဝါဒယမာနော၊ တီးသည်ရှိသော်။ သိဿံ၊ တပည့်ဆိုး မူသိလကို။ ဇိနိဿသိ၊ အောင်လတံ။ ဝါ၊ အနိုင်ရလတံ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဝါ တစ်နည်းသော်ကား။ တုံ၊ သင်ဆရာသည်။ ဝိဏာ၊ စောင်းကို။ ဝါဒေန္တော၊ တီးသည်ရှိသော်။ ဧကံ၊ တစ်ချောင်းသော။ တန္တိ၊ ညို့ကို။ ဆိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဆ၊ ခြောက်ခုကုန်သော။ တန္တိယော၊ ညို့တို့ကို။ ဝါရေယျာသိ၊ တီးရာ၏။ တေ၊ သင်၏။ ဝိဏာယ၊ စောင်း၏။ ပကတိသဒ္ဓေါ၊ ပြကတေသော အသံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ။ မူသိလောပိ၊ မူသိလသည်လည်း။ တန္တိ၊ ညို့ကို။ ဆိန္နိဿတိ၊ ဖြတ်လတံ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမူသိလ၏။ ဝိဏာယ၊ စောင်း၏။ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ။ ဝါ- အသံမထွက်လတံ။ တသ္မိံ ခဏော၊ ထိုခဏ၌။ သော၊ ထိုမူသိလသည်။ ပရာဇယံ၊ ရှုံးခြင်းသို့။ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်လတံ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမူသိလ၏။ ပရာဇယဘာဝံ၊ ရှုံးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိရ၍။ ဝါ- သိရသောကြောင့်။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု မြှောက်သော။ တန္တိမ္ပိ၊ ညို့ကိုလည်းကောင်း။ တတိယံ၊ သော။ တန္တိမ္ပိ၊ လည်းကောင်း။ စတုတ္ထံ၊ သော။ တန္တိမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စမံ၊ သော။ တန္တိမ္ပိ၊ လည်းကောင်း။ ဆဌံ၊ သော။ တန္တိမ္ပိ၊ လည်းကောင်း။ သတ္တမံ၊ သော။ တန္တိမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဆိန္နိတွာ၊ ၍။ သုဒ္ဓဒဏ္ဍကမေဝ၊ သက်သက်သော စောင်းရိုးတံကိုသာလျှင်။ တုံ၊ သင်ဆရာသည်။ ဝါဒေယျာသိ၊ တီးရာ၏။ ဝါ- တီးပါလေ။ ဆိန္နတန္တိကောဋီဟိ၊ ပြတ်လေပြီးသော စောင်းညို့အစွန်းတို့မှ။ ဝါ- ဖြတ်အပ်ပြီးသော စောင်းညို့ အစွန်းတို့မှ။ သရော၊ စောင်းသံသည်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ဒွါဒသယောဇနိကံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ရှိသော။ ဗာရာဏသိနဂရံ၊ ဗာရာဏသိ မြို့ကို။ ဆာဒေတွာ၊ စောင်းသံဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍။ ဌဿတိ၊ တည်လတံ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရား လောင်းအား။ တိဿော၊ သုံးခုကုန်သော။ ပါသကယဋီကာ၊ စောင်းလက် တို့ကို။ တစ်နည်း- တိဿော ပါသကယဋီကာ၊ စောင်းသုံးလက်တို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဝိဏာသဒ္ဓေနေဝ ပန၊ တီးအပ်သော စောင်းသံဖြင့်သာလျှင်ကား။ သကလနဂရေ၊ တစ်မြို့လုံးကို။ ဆာဒိတေ၊ လွှမ်းသည်ရှိသော်။ ဣတော၊ ဤစောင်းသုံးလက်မှ။ ဧကံ ပါသကယဋီကံ၊ စောင်းတစ်လက်ကို။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဝါ-

ကောင်းကင်သို့၊ ခိပေယျာသိ။ ပစ်လော့။ အထ၊ ထိုသို့ ပစ်သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်၏။
 ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်းသက်လာကုန်၍။ တိဏီ အစ္စရာသတာနိ၊
 နတ်သမီးသုံးရာတို့သည်။ နစ္စိဿန္တိ၊ ကကုန်လတံ။ တာသံ၊ ထိုနတ်သမီးသုံးရာတို့၏။
 နစ္စနကာလေ စ၊ ကသော ကာလ၌လည်း။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက် သော စောင်း
 လက်ကို။ ခိပေယျာသိ၊ ပစ်လေဦးလော့။ အထ၊ ထိုသို့ပစ်သည်ရှိသော်။ အပရာနိပိ၊
 တစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တိဏီ သတာနိပိ၊ နတ်သမီးသုံးရာတို့သည်လည်း။
 ဩတရိတွာ၊ ဆင်းသက်လာကုန်၍။ တဝ၊ သင်၏။ ဝီဏာဓုရေ၊ စောင်းဦး၌။ နစ္စိဿန္တိ၊
 ကကြကုန်လိမ့်လတံ။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော
 စောင်းလက်ကို။ ခိပေယျာသိ၊ ပစ်လေဦးလော့။ အထ၊ ထိုသို့ပစ်သည်ရှိသော်။
 အပရာနိပိ၊ တစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တိဏီ သတာနိပိ၊ နတ်သမီးသုံးရာ
 တို့သည်လည်း။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်းသက်လာကုန်၍။ ရံမဏ္ဍလေ၊ ပွဲသဘင်အပြင်၌။
 ဝါ၊ ပွဲသဘင်ဝိုင်း၌။ နစ္စိဿန္တိ၊ ကကုန်လတံ။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ တေ၊ သင်၏။
 သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမိဿာမိ၊ လာအံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားနှင့်ချေ။ မာ
 ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊
 ဆိုပြီး၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ အဿာသေသိ၊ သက်သာရာ ရစေ၏။
 ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယေ၊ နံနက်အခါ၌။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊
 သွား(၏)ပြီ။ နာဂရာ၊ မြို့သူတို့သည်။ ရာဇဒွါရသမိပေ၊ မင်းနန်းတော်တံခါးအနီး၌။
 မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ရညော၊ မင်း၏။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေသံ၊
 ခင်းကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှ။ ဩတရိတွာ၊ သက်၍။
 အလင်္ကတမဏ္ဍပေ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော မဏ္ဍပ်၌။ ပလ္လင်္ကမဇ္ဈေ၊ ပလ္လင်
 အလယ်၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဒွါဒသသဟဿာ၊ တစ်သောင်းနှစ်ထောင်ကုန်သော။
 အလင်္ကတိတ္ထိယော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော မိန်းတို့သည်လည်းကောင်း။
 အမစ္စုဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာဒယော စ၊ အမတ် ပုဏ္ဏား သူကြွယ်အစရှိကုန်သော
 သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ပရိဝါရယိသု၊ ခြံရံကုန်(၏)ပြီ။ သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံကုန်သော။ နာဂရာ၊ မြို့သူတို့သည်။ သန္တိပတိသု၊ စည်းဝေး ကုန်(၏)ပြီ။
 ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ စက္ကာတိစက္ကေ၊ လှည်းအဆင့်ဆင့်တို့ကိုလည်း ကောင်း။
 မဇ္ဇာတိမဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်းအဆင့်ဆင့်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗန္ဓိသု၊ ဖွဲ့ကြကုန်
 (၏)ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ နှာတာနုလိတ္တော၊ ရေးချိုး၍ လျော်စွာ လိမ်း၍။
 နာနဂ္ဂရ သဘောဇနံ၊ အထူးထူးသော မြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။
 ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ ဝိဏံ၊ စောင်းကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူခဲ့စေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သော နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။
 အဒိဿမာနကာယေန၊ မထင်ရှားသော ကိုယ်ဖြင့်။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။
 အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ အဌာသိ၊ တည် (၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောယေဝ၊
 ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုသိကြားမင်းကို။ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။ မူသိလောပိ၊
 မူသိလသည်လည်း။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာသနေ၊ နေရာ၌။
 နိသီဒိ၊ နေ၏။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ပရိဝါရေသိ၊ ခြံရံ (၏)ပြီ။
 အာဒိတောဝ၊ အစမှသာလျှင်။ ဒွေပိ၊ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်တို့ သည်လည်း။
 သမသမံ၊ အမျှထပ်တူ။ ဝါဒယိသု၊ တီးကြကုန်(၏)ပြီ။ မဟာဇနော၊ လူများ
 အပေါင်းသည်။ ဒွိန္နမ္ပိ၊ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်တို့အားလည်း။ ဝါဒိတေန၊
 စောင်းတီးခြင်းဖြင့်။ တုဌော၊ နှစ်သက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥက္ကဋ္ဌိသဟဿာနိ၊
 များစွာသော ကြွေးကြော်ခြင်း အထောင် တို့ကို။ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ(၏)ပြီ။ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဗောဓိသတ္တပေဝ၊
 ဘုရားလောင်းကိုသာလျှင်။ သာဝေန္တော၊ ကြားစေ လျက်။ “ဧကံ၊ တစ်ချောင်းသော။
 တန္တိ၊ ညို့ကို။ ဆိန္န၊ ဖြတ်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊
 ဘုရားလောင်းသည်။ တန္တိ၊ ညို့ကို။ ဆိန္န၊ ဖြတ်လိုက်ပြီ။ သာ၊ ထိုစောင်းညို့သည်။
 ဆိန္နာပိ၊ ပြတ်သွားသော်လည်း။ ဆိန္နကောဋိယာ၊ ပြတ်သော အစွန်းမှ။ သရံ၊
 စောင်းသံသည်။ မုဉ္ဇတေဝ၊ ထွက်သလျှင်ကတည်း။ ဒေဝဂန္ဓဗ္ဗံ ဝိယ၊ နတ်စောင်းသံ
 ကဲ့သို့။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ မူသိလောပိ၊ မူသိလသည်လည်း။ တန္တိ၊ ညို့ကို။ ဆိန္န၊
 ဖြတ်လေ၏။ တတော၊ ထိုပြတ်သော စောင်းညို့မှ။ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်။ န နိက္ခမိ၊
 မထွက်။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ခုမြောက်သော စောင်းညို့ကို
 လည်းကောင်း။ ဆိန္န၊ ဖြတ်(၏)ပြီ။ ။ပ။ သတ္တမမ္ပိ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော စောင်းညို့ကို
 လည်းကောင်း။ ဆိန္န၊ (၏)ပြီ။ သုဒ္ဓဒဏ္ဍကံ၊ သက်သက်သော စောင်းရိုးကို။
 ဝါဒေန္တဿ၊ တီးသော ဘုရားလောင်း၏။ သဒ္ဓေါ၊ စောင်းသံသည်။ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီ
 မြို့ကို။ ဆာဒေတွာ၊ လွှမ်း၍။ အဌာသိ၊ တည်၏။ စေလုက္ခေဝ သဟဿာနိ စေ၊
 ပုဆိုးပစ်လွှားခြင်း အထောင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥက္ကဋ္ဌိသဟဿာနိ စ၊
 ကြွေးကြော်ခြင်း အထောင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဝတ္တယိသု၊ ဖြစ်စေကုန်(၏)ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဧကံ ပါသကံ၊ စောင်းတစ်ခုကို။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဝါ၊ သို့။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ တိဏိ အစ္ဆရာသတာနိ၊ နတ်သမီးသုံးရာတို့သည်။ သြတရိတွာ၊ ဆင်းသက်လာကုန်၍။ နိစ္စံသု၊ ကကုန်(၏)ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဒုတိယေ စ၊ နှစ်ခုမြောက်သော စောင်းလက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ တတိယေ စ၊ လည်းကောင်း။ ခိတ္တေ၊ ကောင်းကင်သို့ပစ်အပ်သည် ရှိသော်။ တိဏိ တိဏိ အစ္ဆရာသတာနိ၊ သုံးရာသုံးရာသော နတ်သမီးတို့သည်။ သြတရိတွာ၊ ဆင်းသက်လာကုန်၍။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ နိစ္စံသု၊ ကကုန်(၏)ပြီ။

တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ ဣဂီတသညံ၊ မျက်စိမှိတ်ခြင်း၊ လည်ကိုညိတ်ခြင်း အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး(၏)ပြီ။ မဟာ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ “တွံ၊ သင်သည်။ အာစရိယေန၊ ဆရာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိရုဇ္ဈိတွာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍။ သမကာရံ၊ တူမျှသော လာဘသက္ကာရ ရှိသည်ကို။ ကရောမိ၊ ပြုအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါယမသိ၊ လုံ့လပြု၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပမာဏံ၊ ပမာဏကို။ တွံ၊ သင်သည်။ န ဇာနာသိ၊ မသိ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မူသိလံ၊ ကို။ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ ဂဟိတဂဟိတေယေဝ၊ ကိုင်မိတိုင်း ကိုင်မိတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ပါသာဏဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ ကျောက်ခဲ လှံတံ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သံစုဏ္ဏေတွာ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ကြေစေ၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ သင်္ကာရဋ္ဌာနေ၊ တံမြက်ချေး အမှိုက်စုရာအရပ်၌။ ဆဇ္ဈေသိ၊ စွန့်ပစ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တုဋ္ဌစိတ္တော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ယနဝဿံ၊ တစ်ခဲနက်သော မိုးကို။ ဝဿာပေန္တော ဝိယ၊ ရွာစေဘိသကဲ့သို့။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ နာဂရာ၊ မြို့သူတို့သည်။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဗဟုံ၊ သော။ ခနံ၊ ကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်(၏)ပြီ။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိသန္တာရံ၊ စေ့စပ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ သင့်ဖို့။ သဟဿယုတ္တအာဇာနည်ရထံ၊ အာဇာနည်မြင်းတစ်ထောင် ကသော ရထားကို။ တစ်နည်း- သဟဿယုတ္တံ၊ တစ်ထောင်က ယှဉ်အပ်သော။ အာဇာနည်ရထံ၊ အာဇာနည်မြင်းရထားကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ မာတလိံ၊

မာတလိနတ်သားကို။ ပေသေသာမိ၊ စေလိုက်အံ့။ တံ၊ သင်သည်။ သဟဿယုတ္တံ၊ အာဇာနည်မြင်းတစ်ထောင်ကသော။ ဝေဇယန္တရထံ၊ ဝေဇယန္တာရထား မြတ်ကို။ အဘိရုယျ၊ တက်စီး၍။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ လိုက်လာခဲ့လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားလေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဂန္ဓာ၊ သွားနှင့်၍။ ပက္ခကမ္မလသိလာယံ၊ ပက္ခကမ္မလာကျောက်နေရာ၌။ နိသိန္နံ၊ နေနှင့်သော။ နံ၊ ထိုသိကြားမင်းကို။ “မဟာရာဇ မြတ်သော မင်းကြီး။ တုမေ၊ အရှင်တို့သည်။ တဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတာ၊ ကြွကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝဓိတရော၊ နတ်သမီးတို့သည်။ ပုစ္ဆိသု၊ မေးကုန်(၏)ပြီ။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာသံ၊ ထိုနတ်သမီးတို့အား။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကထေတွာ၊ ပြောဆို၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ သီလဉ္စ၊ သီလကိုလည်းကောင်း။ ဂုဏဉ္စ၊ ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏေသိ၊ ချီးမွမ်း၏။ ဒေဝဓိတရော၊ နတ်သမီးတို့သည်။ “မဟာရာဇ မြတ်သော မင်းကြီး။ မယမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ ဒဠကာမာ၊ ဖူးလိုကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤနတ်ပြည်သို့။ နံ၊ ထိုဆရာကို။ အာနေဟိ၊ ပင့်ဆောင်တော်မူပါလော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကြကုန်(၏)ပြီ။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား ကို။ အာမန္နေတွာ၊ ခေါ်၍။ “တာတ၊ အမောင်မာတလိ။ ဒေဝစ္ဆရာ၊ နတ်သမီး တို့သည်။ ဂုတ္တိလဂန္ဓဉ္စ၊ ဂုတ္တိလစောင်းသမားကို။ ဒဠကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုကုန်၏။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ နံ၊ ထိုဂုတ္တိလ စောင်းသမားကို။ ဝေဇယန္တရထေ၊ ဝေဇယန္တာရထား၌။ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဝါ၊ စီးစေ၍။ အာနေဟိ၊ ပင့်ဆောင်ချေလော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ သော၊ ထိုမာတလိနတ်သားသည်။ “သာဓူ”တိ၊ “ကောင်းပြီ” ဟူ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ အာနေသိ၊ ပင့်ဆောင်(၏)ပြီ။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သမ္မောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဟောပြော၍။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ တေ၊ သင်ဆရာ၏။ ဂန္ဓဉ္စ၊ စောင်းသံကို။ ဒေဝကညာ၊ နတ်သမီးပျိုတို့သည်။ သောတုကာမာ ကိရ၊ နားထောင်လိုကုန်သတတ်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ မယံ၊ ဂန္ဓဉ္စာ နာမ၊ အကျွန်ုပ်တို့ စောင်းသမားတို့မည်သည်ကား။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝါမ၊ အသက်မွေးရကုန်၏။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ လာဘန္တံ၊ ရကုန်သည်

ရှိသော်။ ဝါဒေယျာမ၊ တီးရချေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဝါဒေဟိ၊ တီးလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ မူလံ၊ အဖို့ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ ငါ့အား။ အညေန၊ တစ်ပါးသော။ မူလေန၊ အဖို့ဖြင့်။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ဣမာ ပန ဒေဝဓိတရော၊ ဤနတ်သမီးတို့သည်ကား။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကထေန္တု၊ ဆိုစေကုန်သတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝါဒေဿာမိ၊ တီးတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဝုတ္တိလစောင်းသမားကို။ ဒေဝဓိတရော၊ နတ်သမီးတို့သည်။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ တေ၊ သင့်အား။ ကထေဿာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ စောင်းကို။ ကရောဟိ၊ တီးလော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ စောင်းကို။ အကာသိ၊ တီး(၏) ပြီ။ တံ၊ ထိုစောင်းသည်။ ဒိဗ္ဗဂန္ဓဗ္ဗံ၊ နတ်စောင်းကို။ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော။ ဒိဝသေ၊ နေ၌။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဒေဝဓိတာနံ၊ နတ်သမီးတို့၏။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှု ကံကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော နတ်သမီးသည်။ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ-ကာလေ၊ ကဿပဘုရားပွင့်တော်မူသောကာလ၌။ ဧကဿ၊ တစ်ပါးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ဥတ္တမဝတ္ထံ၊ မြတ်သော အဝတ်ကို။ ဒတွာ၊ လျှံခဲ့သောကြောင့်။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ ပရိစာရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ အစ္စရာသဟဿပရိဝါရံ၊ နတ်သမီးတစ်ထောင် အခြံအရံကို ဆောင်သော။ ဥတ္တမဝတ္ထဒေဝကညံ၊ မြတ်သော အဝတ်ရှိသော နတ်သမီးကို။ ဝုတ္တိလော၊ ဝုတ္တိလစောင်းသမားသည်။ “ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ တွံ၊ သင်သည်။ ပုရိမဘဝေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကိံ ကမ္မံ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ပြုခဲ့သောကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ရသနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တဿ၊ ထိုစောင်းသမား၏။ ပုစ္ဆနာကာရော စ၊ မေးသော အခြင်းအရာသည်လည်းကောင်း။ ဝိဿဇ္ဇနာ စ၊ နတ်သမီး၏ဖြေသော အဖြေသည်လည်းကောင်း။ ဝိမာနဝတ္ထုမ္ပိ၊ ဝိမာန ဝတ္ထု၌။ အာဂတမေဝ၊ လာသလျှင်ကတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဝိမာနဝတ္ထု၌။ “အဘိက္ကန္တေန

ဝဏ္ဏေန။ပ။ ပဘာသတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဂုတ္တမိ ဂုတ္တံ ဧဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သလျှင် ကတည်း။

ဂါထာ “အဘိက္ကန္တေန ဝဏ္ဏေန၊ ယာ တံ တိဌသိ ဒေဝတေ။

ဩဘာသေန္တိ ဒိသာ သဗ္ဗာ၊ ဩသဓိ ဝိယ တာရကာ။

ဂါထာအနက် ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ ယာ တံ၊ အကြင်သင်သည်။ ဩသဓိ၊

ဩသဓိ အမည်ရှိသော။ တာရကာ ဝိယ၊ ကြယ်ကဲ့သို့။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းပစေလျက်။ အဘိက္ကန္တေန၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းဖြင့်။ တိဌသိ၊ တည်၏။

ဂါထာ ကေန တေ တာဒိသော ဝဏ္ဏော၊ ကေန တေ ဣဓ မိဇ္ဈတိ။

ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စ တေ ဘောဂါ၊ ယေ ကေစိ မနသော ပိယာ။

ဂါထာအနက် ကေန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။

တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသနည်း။ ကေန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ဣဓ၊ ဤနတ်ပြည်၌။ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း။ ကေန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ယေ ကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ မနသော၊ စိတ်အား။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော။ ဘောဂါ စ၊ စည်းစိမ်တို့သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။

ဂါထာ ပုစ္ဆာမိ တံ ဒေဝိ မဟာနုဘာဝေ၊

မနုဿဘူတာ ကိမကာသိ ပုညံ။

ကေနာသိ ဧဝံ ဇလိတာနုဘာဝါ၊

ဝဏ္ဏော စ တေ သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိတိ။

ဂါထာအနက် မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး။

တံ၊ သင့်ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ ငါမေး၏။ မနုဿဘူတာ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော သင်သည်။ ကေန၊ အဘယ်ကောင်းမှုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇလိတာနုဘာဝါ၊ ထွန်းပသော အာနုဘော်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊ အဘယ်ကောင်းမှုကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ ဝဏ္ဏော စ၊ အဆင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ပဘာသတိ၊ ထွန်းပသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။

ဂါထာ ဝတ္ထုတ္တမဒါယိကာ နာရီ၊ ပဝရာ ဟောတိ နရေသု နာရီသု။
ဧဝံ ပိယရူပဒါယိကာ မနာပံ၊ ဒိဗ္ဗံ သာ လဘတေ ဥပေစ္စ ဌာနံ။

ဂါထာအနက် ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နရေသု စ၊ ယောက်ျားတို့တွင်လည်းကောင်း။
နာရီသု စ၊ မိန်းမတို့တွင်လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုတ္တမဒါယိကာ၊
မြတ်သော အဝတ်ကို လှူသော။ နာရီ၊ မိန်းမသည်။ ပဝရာ၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပိယရူပဒါယိကာ၊ ချစ်ဖွယ်သော သဘောရှိသော ဝတ္ထုကို
လှူသော။ သာ နာရီ၊ ထိုမိန်းမ သည်။ ဌာနံ၊ နတ်ပြည်အရပ်သို့။ ဥပစ္စ၊ ကပ်၍။ ဒိဗ္ဗံ၊
နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော။ မနာပံ၊ နှစ်လို ဖွယ်သော ဝတ္ထုကို။ လဘတေ၊ ရ၏။

ဂါထာ တဿာ မေ ပဿ ဝိမာနံ၊ အစ္စရာ ကာမဝဏ္ဏီနီဟမသ္မိ။
အစ္စရာသဟဿဿာဟံ၊ ပဝရာ ပဿ ပုညာနံ ဝိပါကံ။

ဂါထာအနက် ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ တဿာ မေ၊ ထို
အကျွန်ုပ်၏။ ဝိမာနံ၊ ဝိမာန်ကို။ ပဿ၊ ရှုပါလော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ ကာမဝဏ္ဏီနီ၊ နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ အစ္စရာသဟဿအစ္စရာသဟဿာနံ၊ နတ်သမီးတစ်ထောင်
တို့ထက်။ ပဝရာ၊ မြတ်သော။ အစ္စရာ၊ နတ်သမီးသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ပုညာနံ၊
ကောင်းမှုတို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပဿ၊ ရှုတော် မူပါလော့။

ဂါထာ တေန မေ တာဒိသော ဝဏ္ဏော၊ တေန မေ ဣဓ မိဇ္ဈတိ၊
ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စ မေ ဘောဂါ၊ ယေ ကေစိ မနသော ပိယာ။

ဂါထာအနက် ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေန၊ ထိုမြတ်သော အဝတ်အလှူကြောင့်။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။
တာဒိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်သော အလှူကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ ဣဓ၊ ဤနတ်ပြည်၌။ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံရ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်သော အလှူ
ကြောင့်။ ယေ ကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ မနသော၊ စိတ်အား။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်
ကုန်သော။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
သလျှင်ကတည်း။

ဂါထာ တေနမိ ဧဝံ ဇလိတာနုဘာဝါ၊

ဝဏ္ဏော စ မေ သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိ”တိ။

ဂါထာအနက် တေန၊ ထိုမြတ်သောအဝတ်အလှူကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇလိတာနုဘာဝါ၊ ထွန်းပသော အာနုဘော်ရှိသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဏ္ဏော စ၊ အဆင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ် မျက်နှာတို့ကို။ ပဘာသတိ၊ ထွန်းပ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿဇေတိ၊ ဖြေ၏။

အပရာ၊ တစ်ယောက်သော နတ်သမီးသည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရမာနဿ၊ ကြွသွားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပူဇနတ္ထာယ၊ ပူဇော်အံ့သောငှါ။ အဒါသိ၊ လှူခဲ့၏။ အပရာ၊ တစ်ယောက်သော နတ်သမီးသည်။ “စေတိယေ၊ စေတီတော်၌။ ဂန္ဓပဉ္စင်္ဂလိကံ၊ နံ့သာလက်ငါးချောင်းရာကို။ ဒေထ၊ လှူပါကုန်၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဂန္ဓေ၊ နံ့သာတို့ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ အပရာ၊ တစ်ယောက်သော နတ်သမီးသည်။ မဓုရာနိ၊ ချိုသော အရသာရှိကုန်သော။ ဖလာဖလာနိ၊ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ ဝါ၊ သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီးတို့ကို။ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဖူး၏။ အပရာ၊ တစ်ယောက်သော နတ်သမီးသည်။ ကဿပဒသဗလဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ စေတိယေ၊ စေတီတော်၌။ ဂန္ဓပဉ္စင်္ဂလိကံ၊ နံ့သာလက်ငါးချောင်းရာကို။ အဒါသိ၊ လှူခဲ့၏။ အပရာ၊ တစ်ယောက်သော နတ်သမီးသည်။ မဂ္ဂပဋိပန္နာနံ၊ ခရီးသွားကုန်သော။ ကုလဂေဟေ၊ ဒါယကာအိမ်၌။ ဝါသံ၊ နားလာနေခြင်းသို့။ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်လာကုန်သော။ ဘိက္ခုနုဉ္စ၊ ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီနုဉ္စ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏လည်းကောင်း။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အဿောသိ၊ နာခဲ့ဖူး၏။ အပရာ၊ တစ်ယောက်သော နတ်သမီးသည်။ ဝေလာယ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးချိန်သည်။ ဥပကဌာယ၊ နီးကပ်လတ်သော်။ နာဝါယ၊ လှေပေါ်၌။ ဘုတ္တဿ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဌတွာ၊ ရပ်တည်၍။ ဥဒကံ၊ သောက်ရေကို။ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဖူး၏။ အပရာ၊ တစ်ယောက်သော နတ်သမီးသည်။ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ ဝသမာနာ၊ နေလျက်။ အက္ခောဓနာ၊ အမျက်မထွက်သည်။ ဟုက္ကာ၊ ဖြစ်၍။ သဿုသဿုရဝတ္တံ၊ ယောက္ခမ ယောက်ျားသူ၊ ယောက္ခမ မိန်းမသူတို့၏ ဝတ်ကို။

အကာသိ၊ ပြုခဲ့၏။ အပရာ၊ တစ်ယောက်သော နတ်သမီးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ လဒ္ဓကောဋ္ဌာသတောပိ၊ ရသော အဖို့မှလည်း။ သံဝိဘာဂံ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍သာလျှင်။ ပရိဘုဒ္ဓိ၊ သုံးဆောင်ပြီး။ သီလဝတီ စ၊ သီလရှိသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အပရာ၊ တစ်ယောက်သော နတ်သမီးသည်။ ပရဂေဟေ၊ သူတစ်ပါးအိမ်၌။ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိက္ကောဓနာ၊ အမျက်မထွက်သည်။ နိမ္မာနာ၊ မာန်မရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ လဒ္ဓကောဋ္ဌာသတော၊ ရအပ်သော အဖို့အစုမှ။ သံဝိဘာဂံ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဒေဝရညော၊ သိကြားမင်း၏။ ပရိစာရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧဝမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဘေဒေန၊ အပြားအားဖြင့်။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဂုတ္တိလဝိမာနဝတ္ထုသ္မိ၊ ဂုတ္တိလဝိမာနဝတ္ထု၌။ အာဂတာ၊ လာသော။ ဆတ္တိသဒေဝဓိတာ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ယောက်ကုန်သော၊ ဝါ- သုံးကျိပ်ခြောက်ယောက်ကုန်သော နတ်သမီးတို့သည်။ ယံ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင် အကြင် ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗံ အလုံးစုံသော ကောင်းမှုကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တာပိ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်လည်း။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ အတ္တနော၊ မိမိသည်။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို။ ဂါထာဟိယေဝ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ကထေသု၊ ဖြေဆိုကြကုန်(၏)ပြီ။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “သွာဟံ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဣမ၊ ဤနတ်ပြည်သို့။ အာဂန္တာ၊ ရောက်လာ၍။ အပ္ပမတ္တကေနပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်သော။ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကြောင့်။ ပဋိလဒ္ဓဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယော၊ ရအပ်ကုန်သော နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်တို့ကို။ အဿောသိ၊ ကြားခဲ့ရပေပြီ။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ မနုဿတ္တံ၊ လူ့အဖြစ်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သည် ကား။ လာဘာ ဝတ၊ ကောင်းသော ရခြင်းပေ တကား။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ မနုဿတ္တံ၊ ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သည်ကား။ သုလဒ္ဓံ ဝတ၊ ကောင်းကောင်းလှလှ ရအပ်ပေတကား။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒါနာဒိနိ၊ ဒါနအစရှိ ကုန်သော။ ကုသလကမ္မာနေဝ၊ ကုသိုလ်ကံတို့ကိုသာလျှင်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုရတောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ဥဒါနေသိ၊ သနည်းဟူမူကား။ “သွာဂတံ ဝတ မေ။

ပ။ န သော စရေ"တိ၊ ဟူ၍။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်လေ၏။

ဂါထာ “သွာဂတံ ဝတ မေ အဇ္ဈ၊ သုပ္ပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ၊

ယံ အဒ္ဓဿာမိ ဒေဝတာယော၊ အစ္ဆရာကာမဝဏ္ဏိယော။

ဂါထာအနက် အဇ္ဈ၊ ယခု။ မေ၊ ငါ၏။ အာဂတံ၊ လာခြင်းသည်ကား။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းပေတကား။ ပဘာတံ၊ မိုးသောက်ခြင်းသည်ကား။ သုပ္ပဘာတံ၊ နံက်မိုးသောက် အလင်းရောက်၍ ကောင်းသော မိုးသောက်ခြင်းပေတကား။ တစ်နည်း- မေ၊ ငါ့အား။ သွာဂတံ ဝတ၊ တာဝတိံသာသို့ ကောင်းစွာ ရောက်လာခြင်းပေတကား။ အဇ္ဈ၊ ယနေ့။ သုပ္ပဘာတံ၊ ကောင်းစွာ ညဉ့်ပျောက် အလင်းရောက်ခြင်း ဖြစ်ပေစွတကား။ သုဟုဋ္ဌိတံ၊ အိပ်ရာနေရာမှ ကောင်းစွာထခြင်း ဖြစ်ပေစွတကား။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ ကာမဝဏ္ဏိယော၊ အလိုရှိရာ အဆင်းကို ဖန်ဆင်းနိုင်ကုန်သော။ အစ္ဆရာဒေဝ တာယော၊ မမြင်စဖူး မြင်သူမူးမျှ ထူးလှစွာသော နတ်သမီးတို့ကို။ အဒ္ဓဿာမိ၊ မြင်ရပေ၏။

ဂါထာ ဣမာသာဟံ ဓမ္မံ သုတွာ၊ ကာဟာမိ ကုသလံ ဗဟုံ။

ဒါနေန သမစရိယာယ၊ သံယမေန ဒမေန စ။

သွာဟံ တတ္ထ ဂမိဿာမိ၊ ယတ္ထ ဂန္ဓာ န သောစရေ"တိ။

ဂါထာအနက် အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမာသံ၊ ဤနတ်သမီးတို့၏။ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်

အကြောင်း တရားကောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ကာဟာမိ၊ ငါပြုလုပ်ပေအံ့သတည်း။ သွာဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဒါနေန စ၊ အလှူပေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သမစရိယာယ စ၊ သုစရိုက် တရားကို ကျင့်သဖြင့်လည်းကောင်း။ သံယမေန စ၊ သီလကို စောင့်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒမေန စ၊ စက္ခုသောတ စသည်ခြောက်ထွေ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမသဖြင့်လည်းကောင်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ န သောစရေ၊ စိုးရိမ်သောက မရှိကြကုန်။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားပေအံ့သတည်း။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ သတ္တာဟပစ္စယေန၊ ခုနစ်ရက် လွန်သဖြင့်။ ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်။ မာတလိသင်္ဂါဟကံ၊ လူအပေါင်းကို

ချီးမြှောက်တတ်သော မာတလိအမည်ရှိသော နတ်သားကို။ အာဏာပေတွာ၊
ခေါ်၍။ ရထေ၊ ရထား၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဝါ၊ စီးစေပြီးသော်။ ဗာရာဏသီ-
မေဝ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့သာလျှင်။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရား
လောင်းသည်။ ဗာရာဏသီ၊ ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။
အတ္တနော၊ မိမိသည်။ ဒိဋ္ဌကာရဏံ၊ မြင်ခဲ့ရသော အကြောင်းကို။ မနုဿာနံ၊
လူတို့အား။ အာစိက္ခံ၊ ပြောကြား၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မနုဿာ၊
လူတို့သည်။ သဉ္ဇဿာဟာ၊ အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဝါ- အားထုတ်ခြင်းနှင့်တကွ
ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။
မညီသု၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ရကုန်(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ တော်မူ၍။
“ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊
၌။ မူသိလော၊ မူသိလစောင်းသမားသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။
အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။
ဧတရဟိ၊ ၌။ အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။
ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။ ဂုတ္တိလဂန္ဓဗ္ဗော၊
ဂုတ္တိလစောင်းသမားသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။
ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ။

တတိယာ၊ သော။ ဂုတ္တိလဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

၄။ ဝိဂတိစ္ဆဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “ယံ ပဿတိ န တံ ဣစ္ဆတိ”တိ
အာဒိကေန၊ “ယံ ပဿတိ န တံ ဣစ္ဆတိ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
ပဋိ မဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤဝိဂတိစ္ဆဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။
ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ပလာယိကံ၊ ပြေးလေသော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပရိဗိုလ်ကို။

အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုပရိဗိုဇ်သည်။ သကလ-
ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဇမ္ဗုကျွန်းအားလုံး၌။ ပဋိဝါဒံ၊ ပြောဆိုဖက်ကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။
သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ဝါ၊ လာပြီးသော်။ “မယာ၊ ငါနှင့်။
သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝါဒံ၊ ပြောဆိုခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။
သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်အံ့နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ မဟာဇန-
ပရိဝုတော၊ လူအများခြံရံလျက်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်သို့။ ဂန္တာ၊
သွား၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌။
ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တံ၊ ဟောစဉ်။ တစ်နည်း- စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါး
အလယ်၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူသော။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ ကိရ၊ မေးသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အဿ၊ ထိုပရိဗိုဇ်အား။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဝိဿဇေတွာ၊ ဖြေတော်မူ၍။
“ဧကံ နာမ၊ တစ်ခုမည်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာ
ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သော၊ ထိုပရိဗိုဇ်သည်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ကထေတံ၊
ဖြေအံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။
ပလာယိ၊ ပြေးလေ၏။ နိသိန္နပရိသာ၊ ထိုင်နေသော ပရိသတ်သည်။ ဝါ- စည်းဝေး
ကုန်သော ပရိသတ်တို့သည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊
ပရိဗိုဇ်ကို။ ဧကပဒေနေဝ၊ တစ်ပုဒ်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ နိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်အပ်ပြီ”။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကြကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။
“ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌ သာလျှင်။
ဧတံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ကို။ ဧကပဒေနေဝ၊ တစ်ပုဒ်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ နိဂ္ဂဏှာမိ၊ နှိပ်စက်
မိသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ နိဂ္ဂဏှိယေဝ၊ နှိပ်စက်ဖူးသလျှင်
ကတည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု၊ အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။

ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကာသိရဋ္ဌေ၊
ကာသိတိုင်း၌။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊
အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကိလေ နှစ်ထွေသော ကာမတို့ကို။
ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ကပ်၍။

ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်တို့ပတ်လုံး။ ဝါ- ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ ဝသိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ပဗ္ဗတာ၊ တောင်မှ။ သြရယျ၊ ဆင်းသက်၍။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ နိဂမဂါမံ၊ နိဂုံးရွာကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဂင်္ဂါနိဝတ္တနေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကွေ့၌။ ပဏ္ဏသာလာယံ၊ သစ်ရွက်မိုးသော သင်္ခမ်း၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်။ သကလဇမ္ပဒီပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ပုဒိပ်၌။ ဝါ- ဇမ္ပုကျွန်းလုံး၌။ ပဋိဝါဒံ၊ ပြောဆိုဘက်ကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ တံ နိဂမံ၊ ထိုနိဂုံးသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ “မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝါဒံ၊ ပြောဆိုခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်။ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ရှိလေသလော”။ ဣတိ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ “အတ္ထိ ရှိ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ မဟာဇနပရိဝုတော၊ လူများခြံရံလျက်။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာ အရပ် သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ပဋိသန္တာရံ၊ စကားအစေ့အစပ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ကို။ ဗောဓိသတ္ထော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “ဝဏ္ဏဂန္ဓ ပရိဘာဝိတံ၊ အဆင်းအနံ့တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပန်းတို့ဖြင့် ထုံအပ်သော။ ဂင်္ဂါပါနိယံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ရေ ကို။ တံ၊ သင်သည်။ ပိဝိဿသိ၊ သောက်လတံ့လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဝါဒေန၊ ဝါဒဖြင့်။ သြတ္ထရန္တော၊ လွှမ်းမိုးသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါသည်ကား။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဝါလုကာ၊ သဲသည်ပင်။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမည်သလော။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမည်သလော။ သြရိမတီရံ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းသည်။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမည်သလော။ ပါရိမတီရံ၊ ဟိုမှာဘက်ကမ်းသည်။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမည်သလော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မေး၏။ ဗောဓိသတ္ထော၊ သည်။ “ပရိဗ္ဗာဇက၊ ပရိဗိုဇ်။ တံ ပန၊ သင်သည်ကား။ ဥဒကဉ္စ၊ ရေကိုလည်းကောင်း။ ဝါလုကဉ္စ၊ သဲကိုလည်းကောင်း။ သြရိမတီရဉ္စ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းကိုလည်းကောင်း။ ပါရိမတီရဉ္စ၊ ဟိုမှာ ဘက်ကမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါကို။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ။ လဘိဿသိ၊ ရလတံ့နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အပ္ပဋိဘာနော၊ ဆိုဖွယ်မဲ့လျှင်း ပညာကင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ ပလာယိ၊ ပြေးလေ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်သည်။ ပလာတေ၊ ပြေးသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္ထော၊ သည်။ နိသိန္နပရိသာယ၊ စည်းဝေးသော ပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊

လိုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ရှိ။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

၁၈၈။ “ယံ ပဿတိ န တံ ဣစ္ဆတိ၊ ယဉ္ဇ န ပဿတိ တံ ကိရိစ္ဆတိ။
မညာမိ စိရံ စရိဿတိ၊ န ဟိ တံ လစ္ဆတိ ယံ ဣစ္ဆတိ။

ဂါထာအနက် ဘဝန္တော၊ အချင်းတို့။ ယော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ အကြင်ပရိဗိုဇ်
သည်။ ယံ၊ အကြင်ရေအစရှိသည်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တံ၊
ထိုရေအစရှိသည်ကို။ န ဣစ္ဆတိ၊ ဂင်္ဂါဟူ၍ အလိုမရှိ။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်ရေအစရှိသည်မှ
လွတ်သော ဂင်္ဂါကို။ ဣစ္ဆတိ ကိရ၊ ဂင်္ဂါဟူ၍ အလိုရှိသတတ်။ အယံ ပရိဗ္ဗာဇကော၊
ဤပရိဗိုဇ်သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဂင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါကို။ ပရိယေသန္တော၊
ရှာမှီးလျက်။ စိရံ၊ အခါလေးမြင့်။ စရိဿတိ မညာမိ၊ သွားရလတံ့ဟု ငါထင်မိ၏။
အယံ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဤပရိဗိုဇ်သည်။ ဥဒကာဒိ ဝိနိမုတ္တံ၊ ရေအစရှိသည်မှ လွတ်သော။
ဂင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါကို။ ပရိယေသတိ ယထာ၊ ရှာသကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ရူပါဒိဝိနိမုတ္တံ၊
ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်မှ လွတ်သော။ အတ္တာနမ္ပိ၊ ကိုယ်ကိုလည်း။
ပရိယေသန္တော၊ ရှာလျက်။ သံသာရေ၊ အစမထင် သံသရာ၌။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။
စရိဿတိ မညာမိ၊ ကျင်လည်ရလတံ့ဟု ငါထင်မိ၏။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ စရန္တော၊
လှည့်ပတ်ကျင်လည်သော်လည်း။ သ သော၊ ထိုပရိဗိုဇ်သည်။ ယံ၊ အကြင်သို့ သဘော
ရှိသော။ ဂင်္ဂ ဝါ၊ ဂင်္ဂါကိုလည်းကောင်း။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဘောကိုလည်းကောင်း။
ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ဂင်္ဂါကိုလည်းကောင်း။ အတ္တာနံ
ဝါ၊ အတ္တဘောကိုလည်းကောင်း။ န ဟိ လစ္ဆတိ၊ မရလတံ့သလျှင်ကတည်း။

၁၈၉။ ယံ လဘတိ န တေန တုဿတိ၊ ယံ စ ပတ္ထေတိ လဒ္ဓံ ဟိဋ္ဌေတိ။

ဣစ္ဆာ ဟိ အနန္တဂေါစရာ၊ ဝိဂတိစ္ဆာန နမော ကရောမသေ”တိ။

ဂါထာအနက် ယံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော ရေအစရှိသော ဝတ္ထု၊ ရူပါရုံအစရှိ
သည်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တေန၊ ထိုရေအစရှိသော ဝတ္ထု၊ ရူပါရုံ
အစရှိသည်ဖြင့်။ န တုဿတိ၊ မရောင့်ရဲ။ လဒ္ဓေန၊ ရအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။
အတုဿန္တော၊ မရောင့်ရဲသော သူသည်။ ယဉ္ဇ ယံ ယံ သမ္ပတ္တိ၊ အကြင်အကြင်
စည်းစိမ်ကို။ လဒ္ဓလဒ္ဓါ၊ ရ၍။ ဧတာယ၊ ဤစည်းစိမ်ဖြင့်။ ကိ၊ အဘယ်အကျိုး
ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟိဋ္ဌေတိ အဝမညတိ၊ မထီမဲ့မြင် အောက်မေ့၏။ ဣစ္ဆာ၊
လူတို့တဏှာမည်သည်။ အနန္တဂေါစရာ၊ ကမ်းအဆုံးမရှိသော အာရုံရှိသည်။ ဟိ
ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ လူတဏှာမည်သည်

အဆုံးမရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဂတိစ္ဆာနံ၊ အလိုက္ကစ္ဆာ တဏှာရန်မက် ကင်း
တော်မူကုန်ပြီသော ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကအရှင်မြတ်တို့အား။ မယံ၊
ငါတို့သည်။ နမော နမက္ကာရံ၊ အကြိမ်ကြိမ် ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောမသေ"တိ၊ ပြုပါ
ကုန်၏"ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထို ယံ ပဿတိ စသော ဂါထာ၌။ ယံ ပဿတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံ
ဥဒကာဒိ၊ အကြင်ရေအစရှိသည်တို့ကို။ ပဿတိ၊ မျက်ဝါးထင်ထင် ရှုမြင်ရ၏။ တံ၊
ထိုရေ အစရှိသည်တို့ကို။ ဂင်္ဂါတိ၊ ဂင်္ဂါဟူ၍။ န ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ ယဉ္ဇ န
ပဿတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒကာဒိဝိနိမုတ္တံ၊ ရေအစရှိသည်မှ လွတ်သော။ ယဉ္ဇ
ဂင်္ဂ၊ အကြင်ဂင်္ဂါကိုလည်း။ န ပဿတိ၊ ပညာမျက်စိ ရှာဖွေကြည့်လျှင် ဘာတစ်ခုမှ
မမြင်မတွေ့ရ။ တံ၊ ထိုရေစသည်မှ လွတ်သော ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မတွေ့မြင်ရသော
ဂင်္ဂါကိုမှ။ ဣစ္ဆတိ ကိရ၊ လိုနေသတတ်။ မညာမိ စိရံ စရိဿတိတိ၊ ဟူသည်ကား။
အဟံ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မညာမိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်မိ၏။ အယံ ပရိဗ္ဗာဇကော၊
ဤပရိဗိုဇ်သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဂင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါကို။ ပရိယေသန္တော၊
မရမနေ ရှာဖွေလျက်။ စိရံ၊ အခါလေးမြင့်။ စရိဿတိ၊ သွားရလတံ။ တစ်နည်းကား-
ဥဒကာဒိဝိနိမုတ္တံ၊ ရေအစရှိသည်မှ လွတ်သော။ ဂင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါကို။ ပရိယေသတိ ယထာ၊
ရှာမှီးသကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ ရူပါဒိဝိနိမုတ္တံ၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊
ဝိညာဉ်မှ လွတ်သော။ အတ္တာနမ္ပိ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ ပရိယေသန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်
သံသရာတစ်ဝှမ်း ရှာမှီးလျက်။ သံသာရေ၊ အစမထင် သံသရာတစ်ဝှမ်း၌။ စိရံ ကြာမြင့်စွာ။
စရိဿတိ၊ ကျင်လည်ရ လတံ။ န ဟိ တံ လစ္ဆတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ စိရံ ကြာမြင့်စွာ။
စရန္တောပိ၊ ကျင်လည်ရ သော်လည်း။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ယံ တံ ဂင်္ဂ
ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယံ တံ အတ္တာနံ ဝါ၊ အကြင်အတ္တဘောကိုလည်းကောင်း။
ဣစ္ဆတိ၊ အလို ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ဂင်္ဂါ အတ္တဘောကို။ န လစ္ဆတိ၊
မရနိုင်။ ယံ လဘတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံ ဥဒကံ ဝါ၊ အကြင်ရေကိုလည်းကောင်း။
ယံ ရူပါဒိ ဝါ၊ အကြင်ရူပါရုံ အစရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ တေန၊
ထိုရအပ်သော ရေအစရှိသော ဝတ္ထုရူပါရုံ အစရှိသည်ဖြင့်။ န တုဿတိ၊ မရောင့်ရဲ
နိုင်။ ယံ ပတ္ထေတိ လဒ္ဓံ ဟိဋ္ဌေတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ လဒ္ဓေန၊ ရအပ်သော
စည်းစိမ်ဖြင့်။ အတုဿန္တော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ ယံ ယံ သမ္ပတ္တိ၊ အကြင်အကြင်
စည်းစိမ်ကို။ ပတ္ထေတိ၊ တောင့်တ၏။ တံ တံ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။

“ဧတာယ၊ ဤစည်းစိမ်ဖြင့်။ ကိ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟိဋ္ဌေတိ၊ ရှက်ချ၏။ အဝမညတိ၊ အထင်သေး၏။ ဝါ၊ မထိမဲ့မြင် အောက်မေ့၏။ ဣစ္ဆာ ဟိ အနန္တဂေါစရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော စည်းစိမ်ကို။ ဟိဋ္ဌေတွာ၊ ရှက်ချ၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ ဣစ္ဆနတော၊ အလိုရှိ သောကြောင့်။ ဣစ္ဆာ နာမ၊ ဣစ္ဆာမည်သော။ အယံ တဏှာ၊ ဤလူတို့၏တဏှာသည်။ အနန္တဂေါစရာ၊ ကမ်းအဆုံးမရှိသော တဏှာမည်၏။ ဝိဂတိစ္ဆာနံ နမော ကရောမသေတိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္မာ၊ ထိုသို့လူတို့ တဏှာမည်သည် အဆုံးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဂတိစ္ဆာ၊ အလိုဣစ္ဆာ တဏှာရန်မက်ကင်းကုန်သော။ ယေ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ အကြင်ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကအရှင်မြတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအလိုဣစ္ဆာ တဏှာရမ္မက် ကင်းတော်မူကြကုန်သော ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကအရှင်မြတ်တို့အား။ မယံ၊ ငါတို့ သည်။ နမက္ကာရံ၊ အကြိမ်ကြိမ် ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောမ၊ ပြုပါကုန်အံ့သတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏ အနက်တည်း။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ “ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဧတရဟိ၊ ဌံ။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ တဒါ၊ ဌံ။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ခဲဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌံကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌံ။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ အဟောသိ၊ ခဲဖူးပြီ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

စတုတ္ထာ၊ သော။ ဝိဂတိစ္ဆဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅။ မူလပရိယာယဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်တ္ထ၊ သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “ကာလော ယသတိ ဘူတာနိ” တိ အာဒိကေန၊ “ကာလော ယသတိ ဘူတာနိ” ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤမူလပရိယာယဇာတ်ကို။ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ ဥက္ကဋ္ဌတိုင်းကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သုဘဂဝနေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော တော၌။

ဝိဟရန္တော၊ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်။ မူလပရိယာယသုတ္တန္တံ၊ ဟောတော်မူ အပ်သော မူလပရိယာယသုတ္တန်ကို။ အာရဟ္တာ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော တော်မူပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပုံကုန်သော။ ဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ တိဏ္ဍံ ဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏။ ပါရဂူ၊ ကမ်းတစ်ဘက်သို့ ရောက်ကုန်သော။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍။ တီဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ပိဋကနိ၊ ပိဋကတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်ယူကုန်၍။ မာနမဒမတ္တာ၊ မာနမာန်ဖြင့် ယစ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ “သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တိဏောပိ ပိဋကနိ၊ ပိဋကပ်သုံး တို့ကိုသာလျှင်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဝါ၊ တတ်၏။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ တာနိ၊ ထိုပိဋကသုံးပုံတို့ကို။ ဇာနာမ၊ သိကုန်၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုဘုရားရှင်အား။ ဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အမေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ နာနာကရဏံ၊ ထူးခြားမှုကို ပြုခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်မှာနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားအား ခစားခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆန္တိ၊ မသွားကုန်။ ပဋိပက္ခာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ စရန္တိ၊ လှည့်လည် ကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာဂန္တာ၊ လာကုန်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ နိသိန္ဓေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဘူမိဟိ၊ ဘူမိတို့ဖြင့်။ ပဋိ မဏ္ဍေတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ မူလပရိယာယသုတ္တန္တံ၊ မူလပရိယာယ သုတ္တန်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။ ဝါ၊ ဘာကိုမျှ။ န သလ္လက္ခေသု၊ မမှတ်သားနိုင်ကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့အား။ “အမေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ သဒိသာ၊ တူကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မာနံ၊ မာနကို။ ဝါ၊ မာန်ကို။ ကရောမ၊ ပြုမိကြကုန်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှ။ ဝါ၊ ဘာကိုမျှ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ န ဇာနာမ၊ မသိကြတော့ကုန်။ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့နှင့်။ သဒိသော၊ တူသော။ ပဏ္ဍိတော နာမ၊ ပညာရှိမည်သည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိနိုင်တော့ပေ။ ဗုဒ္ဓဂုဏာ နာမ၊ ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့မည်သည်ကား။ အဟော၊ ဪ အံ့ဖွယ်သရဲ ရှိပေကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။

အဟောသိ၊ ဖြစ်(၏)ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ နိဟတမာနာ၊ ပယ်အပ်သော မာနရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဥဒ္ဓဒဒါဌာ၊ နုတ်အပ်သော အစွယ်ရှိကုန်သော။ သပ္ပါ၊ ဝိယ၊ မြွေတို့ကဲ့သို့။ နိဗ္ဗိသေဝနာ၊ မာန်ထောင်လွှားခြင်း ကင်းကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ကဌာယံ၊ ဥက္ကဌ၌။ ဝါ၊ ဥက္ကဌတိုင်း ဥက္ကဌမြို့၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့လျော်တော်မူသမျှ။ ဝိဟရိတွာ၊ နေတော်မူ၍။ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီ ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဂေါတမကစေတိယေ၊ ဂေါတမကနတ်၏နေရာ၌ ဆောက်အပ်သော ကျောင်း၌။ ဂေါတမကသုတ္တန္တံ နာမ၊ ဂေါတမကအမည်ရှိသော သုတ္တန်ကို။ ကထေဟိ၊ ဟော်တော်မူ(၏)ပြီ။ ဒသသဟသသိလောကဓာတု၊ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်သည်။ ကမ္မိ၊ တုန်လှုပ်၏။ တံ၊ ထိုဂေါတမကသုတ္တန်ကို။ သုတ္တာ၊ နာရကုန်၍။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကြကုန်(၏)ပြီ။ မူလပရိယာယသုတ္တန္တပရယောသာနေ ပန၊ မူလပရိယာယသုတ္တန်၏ အဆုံး၌ကား။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ကဌာယံ၊ ဥက္ကဌ၌။ ဝိဟရန္တေယေဝ၊ နေတော်မူစဉ်ပင်လျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ အနုဘာဝေါ၊ အနုဘော်သည်။ အဟော၊ ဪ-အံ့ဖွယ်သရဲ ရှိပေစွ။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု ကုန်၍။ (ထည့်) တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ မာနမဒမတ္တာ၊ မာန်ယစ်ခြင်းဖြင့် ယစ်ကုန်သော။ တေ နာမ ဗြာဟ္မဏပဗ္ဗဇိတာ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးမှ ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မူလပရိယာယဒေသနာယ၊ မူလပရိယာယသုတ္တန်ဒေသနာတော်ဖြင့်။ နိဟတမာနာ၊ ပယ်အပ်သော မာနရှိသည်တို့ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်(၏)ပြီ။ ကုတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသု၊ ဖြစ်စေကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္ဓာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ကုန်နည်း။” ကုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူလတ်၍။ “ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကုမာယ နာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။” ကုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ နားတော်လျှောက်သည် ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကုဒါနေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာနပဂ္ဂဟိတသိရေ၊ မာနဖြင့် ထောင်လွှားသော ဦးခေါင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဝိစရန္တေ၊ သွားကုန်သော။ ကုမေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ နိဟတမာနေ၊ ပယ်အပ်သော မာနရှိသည်

တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြုသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာနပဂ္ဂဟိတသိရေ၊ မာနဖြင့် ထောင်လွှားသော ဦးခေါင်းရှိကုန်သော။ ဝိစရန္တေ၊ သွားကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ နိဟတမာနေ၊ ပယ်အပ်သော မာနရှိသည်တို့ကို။ အကာသိယေဝ၊ ပြုဖူးသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူ၏။

အတိတ်ဝတ္ထု၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဗြဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏာမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ ဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်တို့၏။ ပါရဂူ၊ တစ်ဘက်ကမ်းသို့ ရောက်သော။ ဒိသာပါမောက္ခော၊ ဒိသာပါမောက္ခမည်သော။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဉ္စမာနဝကသတာနိ၊ လုလင်ငါးရာတို့ကို။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဝါစေသိ၊ သင်စေ (၏)ပြီ။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုလုလင်တို့သည်လည်း။ နိဋ္ဌိတသိပ္ပံ၊ အပြီးသို့ ရောက်သော အတတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ သိပ္ပေ၊ အတတ်၌။ အနုယောဂံ၊ မေးစိစစ်ခြင်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ “ယတ္တကံ၊ အကျင့်မျှလောက်သော အတတ်ကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇာနာမ၊ သိကုန်၏။ ဝါ-တတ်ကုန်၏။ အာစရိယောပိ၊ ဆရာသည်လည်း။ တတ္ထကမေဝ၊ ထိုမျှလောက်သော အတတ်ကိုသာလျှင်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဝါ-တတ်၏။ ဝိသေသော၊ ဆရာနှင့်တပည့် ထူးခြားမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မာနတ္ထဒ္ဓါ၊ မာနဖြင့် ခိုင်မာကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ န ဂစ္ဆန္တိ၊ မသွားကြကုန်။ ဝတ္ထပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ န ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ တေ၊ ထိုငါးရာကုန်သော လုလင်တို့သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ အာစရိယေ၊ ဆရာသည်။ ဗဒရိရက္ခမူလေ၊ ဆီးပင်ရင်း၌။ နိသိန္ဓေ၊ နေသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုဆရာကို။ ဝမ္ဘေတုကာမာ၊ ကဲ့ရဲ့လိုကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဗဒရိရက္ခံ၊ ဆီးပင်ကို။ နခေန၊ လက်သည်းဖြင့်။ အာကောဋေတွာ၊ ခေါက်ကုန်၍။ “အယံ ရုက္ခော၊ ဤသစ်ပင်သည်။ နိဿာရောဝ၊ အနှစ်မရှိသလျှင်ကတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ဝမ္ဘနဘာဝံ၊ ကဲ့ရဲ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ အန္တေဝါသိကေ၊ တပည့်တို့ကို။ ဝေါတုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊

မေးအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်းကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ “ဝဒေထ၊ မေးကုန်လော့။ ကထေဿာမ၊ ဖြေကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ပဉ္စ၊ ပြဿာနာကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “ကာလော ယသတိ။ပ။ ပစီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၉၀။ “ကာလော ယသတိ ဘူတာနိ၊ သဗ္ဗာနေဝ သဟ’တ္တနာ။
ယော စ ကာလယသော ဘူတော၊ သ ဘူတပစနိ ပစီ”တိ။

ဂါထာအနက် အန္တေဝါသိကာ၊ တပည့်တို့။ ကာလော၊ ပုရောဘတ္တကာလ
ပစ္ဆာဘတ္တကာလ စသော ကာလသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဟ၊
တကွ။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို။
ယသတိ၊ စား၏။ ယော စ ဘူတော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်ကား။ ကာလယသော၊
ကာလကို ပြန်၍စား၏။ သ သော ဘူတော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ဘူတပစနိ၊ သတ္တဝါ
တို့ကို အပါယ်၌ ကျက်စေတတ်သော တဏှာရာဂမှီသော မီးကို။ ပစီ၊ ဉာဏ်တည်း
ဟူသော မီးဖြင့် ဖုတ်မြှိုက်လောင်စေ၏။ ကော၊ အဘယ်သတ္တဝါနည်း။

တတ္ထ၊ ထိုကာလော ယသတိစသော ဂါထာ၌။ ကာလောတိ၊ ဟူသည်ကား။
ပုရေ ဘတ္တကာလောပိ၊ ဆွမ်းထမင်း၏ရှေ့အဖို့ဖြစ်သော ပုရောဘတ္တကာလ နံနက်
ကာလသည်လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာဘတ္တကာလောပိ၊ ဆွမ်းထမင်း၏ နောက်အဖို့
ဖြစ်သော ပစ္ဆာဘတ္တကာလ နေ့မွန်းတည့်ချိန်ကာလသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ
ဧဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည် တည်း။ ဘူတာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧတံ၊ ဘူတာနိ
ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ သတ္တာဓိဝစနံ၊ သတ္တဝါကို ဟောသောသဒ္ဒါတည်း။ ကာလော၊
နံနက် နေ့လယ် ညချမ်းစသော ကာလသည်။ ဘူတာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ စမ္ပမံသာဒီနိ၊
အရေထူ အရေပါး အသားအစရှိသည်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ ခါဒတိ၊ စားသည်
ကား။ န၊ မဟုတ်။ အပိ စ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။
အာယုဝဏ္ဏဗလာနိ၊ အသက်တမ်း ရုပ်အဆင်း ခွန်အားဗလတို့ကို။ ခေပေန္တော၊
တဖြည်းဖြည်း တရွေ့ရွေ့နှင့် ကုန်ခန်းစေလျက်။ ယောဗ္ဗညံ၊ နုပျိုသည်၏အဖြစ်ကို။
မဒ္ဒန္တော၊ နင်းနယ်ဆုပ်နယ်လျက်။ အာရောဂုံ၊ အနာကင်းသူ၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ-

အနာရောဂါကင်းရှင်း ကျန်းမာခြင်းကို။ ဝိနာသေန္တော၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ ဝါ-
ပျက်စီးစေလျက်။ ယသတိ၊ စားတတ်၏။ ခါဒတိ၊ စားတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယသန္တော စ၊ စားသောသူသည်လည်း။ ကိဉ္စိ၊
တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ။ ဝါ- ဘာတစ်ခုကိုမျှ။ ဝါ- ကိဉ္စိ၊ မျက်နှာကြီးငယ် မရွယ်မထောက်
တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါကိုမျှ။ န ဝဇ္ဇေတိ၊ မရှောင်ကြဉ်။ သဗ္ဗာနေဝ၊
အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ယသတိ၊ စား၏။ စ၊
ဆက်ဦးအံ့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဘူတာနေဝ၊ သတ္တဝါတို့ကိုသာလျှင်။ န ယသတိ၊
စားသည်မဟုတ်။ အပိ စ ခေါ၊ အဟုတ်သော်ကား။ ဝါ- စင်စစ်သော်ကား။ အတ္တနာ၊
မိမိနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အတ္တာနမ္ပိ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ ယသတိ၊ စား၏။ ပုရေ-
ဘတ္တကာလော၊ ပုရေဘတ္တကာလသည်။ ဝါ- နံနက်ကာလသည်။ ပစ္ဆာဘတ္တ-
ကာလံ၊ ပစ္ဆာဘတ္တကာလသို့။ ဝါ၊ နေမွန်းတည့်ချိန် ကာလသို့။ န ပါပုဏာတိ၊
မရောက်။ ပစ္ဆာဘတ္တကာလာဒိသု၊ ပစ္ဆာဘတ္တကာလအစရှိသည်တို့၌။ ဧသနယော၊
ဤနည်း အတိုင်းတည်း။ ယော စ ကာလဃသော ဘူတောတိ၊ ယော စ
ကာလဃသော ဘူတော ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအမည်သည်။ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာ၏။
ဝါ- ကို။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဝါ- ဟောသော သဒ္ဒါတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။
သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်။ အာယတိံ၊
နောင်အခါ၌။ ပဋိသန္ဓိကာလံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရမည့်ကာလကို။ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍။
ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ကာလဃသော
ဘူတော”တိ၊ “ကာလဃသော ဘူတော”ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သဘူတ ပစနိ
ပစီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ယာ ယံ တဏှာ၊ အကြင်တဏှာ
သည်။ အပါယေသု၊ အပါယ်ဘုံတို့၌။ ဘူတော၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပစတိ၊ ကျက်စေ၏။
ဝါ၊ ချက်၏။ တံ၊ ထိုတဏှာကို။ ဉာဏဂ္ဂိနာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော မီးဖြင့်။ ပစိ၊
ကျက်ပြီ။ ဒဟိ၊ လောင်မြိုက်ပြီ။ ဘသ္မိ၊ ပြာကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။
“ဘူတပစနိ ပစီ”တိ၊ “ဘူတပစနိ ပစီ”ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ “ပဇနိ”န္တိပိ၊
ပဇနိ”ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဌတစ်မျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ အချို့ပေစာ၌ရှိသေး၏။ ဇနိကံ
နိဗ္ဗတ္တကံ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏
အဖွင့်အနက်တည်း။

ဣမံ ပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ မာဏဝေသု၊ လုလင်တို့တွင်။

ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်မျှလည်း။ ဝါ၊ တစ်ယောက်သော လုလင်သည်လည်း။ ဇာနိတုံ၊ သိအံ့သောငှါ။ ဝါ- သိခြင်းငှါ။ သမတ္ထော နာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝါ၊ မရှိ။ အထ၊ ထိုအထခါ၌။ နေ၊ ထိုလုလင်တို့ကို။ ဗောဓိသတ္ထော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “မာဏဝါ၊ လုလင်တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။” အယံ ပဉ္စေ၊ ဤပြဿနာသည်။ တီသု၊ သုံးပုံကုန်သော။ ဝေဒေသု၊ ဗေဒင်တို့၌။ တစ်နည်း တီသု ဝေဒေသု၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌။ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟူသော။ သညံ၊ အမှတ်သားကို။ မာ အကတ္တ၊ မပြုကြကုန်လင့်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ “ယံ၊ အကြင် အတတ်ကို။ အဟံ၊ ငါဆရာသည်။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသိသော အတတ်ကို။ မယံ၊ တပည့်ဖြစ်သူငါတို့သည်။ ဇာနာမ၊ သိကုန်တတ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနာ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဗဒရိရက္ခသဒိသံ၊ ဆီးပင်နှင့်တူသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်၏။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သက်။ အညာတဿ၊ မသိသော။ ဗဟုနော၊ များစွာသော။ အတ္တဿ၊ အနက်၏။ ဝါ၊ အနက်ကို။ မမ၊ ငါ၏။ ဇာနနဘာဝံ၊ သိသည်၏အဖြစ်ကို။ တုမေ၊ တို့သည်။ န ဇာနာထ၊ မသိကုန်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော။ ဒိဝသေ၊ ကာလတိုင်အောင်။ ဝါ- နေ့တိုင်အောင်။ ကာလံ၊ ကာလကို။ ဝါ- အချိန်ကို။ ဒမ္မိ၊ ပေးပေ၏။ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ကာလေန၊ ကာလဖြင့်။ ဣမံ ပဉ္စံ၊ ဤပြဿနာကို။ စိန္တေထ၊ ကြံလေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုလုလင်တို့သည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိတို့၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ စိန္တေတွာပိ၊ ကြံကြကုန်သော်လည်း။ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ နေဝ ပဿိသု၊ မမြင်ကုန်။ ကောဋီ၊ အစကို။ ဝါ- အစွန်းကို။ န ပဿိသု၊ မမြင်ကုန် သလျှင်ကတညတ္တမဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ၌။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍။ နိသိဒိတွာ၊ နေကုန်၍။ “ဉာဠုမုခါ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိကုန်သော အမောင်လုလင်တို့။ တုမေ၊ တို့ သည်။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ဇာနိတ္ထ ကိ၊ သိမြင်ကြကုန်၏လေ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝါ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဉ္စံ၊ ကို။ န ဇာနာမ၊ မသိမမြင်နိုင်ကြကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒိသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္ထော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တေ၊ ထိုလုလင်တို့ကို။ ဂရုဗ္ဗာ

မာနော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဤ။ “ဗဟူနိ။ပ။ ကဏ္ဍဝါ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၉၁။ “ဗဟူနိ နရသီသာနိ၊ လောမသာနိ ဗြဟာနိ စ။
ဂီဝါသု ပဋိမုက္ကာနိ၊ ကောစိဒေဝေ’တ္ထ ကဏ္ဍဝါ”တိ။

ဂါထာအနက် ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ နရသီသာနိ၊ လူတို့၏ဦးခေါင်းတို့သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ သဗ္ဗာနိ စ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုလူတို့၏ ဦးခေါင်းတို့သည်။ လောမသာနိ၊ အမွေးကိုယ်စီ ရှိကြကုန်၏။ ဗြဟာနိ စ၊ ကြီးလည်း ကြီးကုန်၏။ ဂီဝါသု၊ လည်တို့၌။ ပဋိမုက္ကာနိ၊ စွပ်အပ်ကုန်၏။ တာလဖလံ ဝိယ၊ ထန်းသီးကဲ့သို့၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ န ဂဟိတာနိ၊ မကိုင်ယူအပ်ကုန်။ တေသံ၊ ထိုလူဦးခေါင်းတို့၏။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤအမွေးရှိခြင်းစသော သဘောတို့ဖြင့်။ နာနာကရဏံ၊ အထူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထူးသည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဦးခေါင်းအများတို့တွင်။ ကောစိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ဦးခေါင်းသည်သာလျှင်။ ကဏ္ဍဝါ၊ သိတတ်သော ပညာနားရှိ၏။

တဿာ၊ ထိုဗဟူနိ နရသီသာနိဟူသော ဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ နရာနံ၊ လူတို့၏။ သီသာနိ၊ ဦးခေါင်းတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဝါ၊ ရှုကြည့်အပ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်ဦးအံ့။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုလူဦးခေါင်းတို့သည်။ လောမသာနိ၊ အမွေးအမျှင်ကိုယ်စီ ရှိကြကုန်၏။ မဟန္တာနိ၊ ကြီးကုန်သော။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သီသာနိ၊ ဦးခေါင်းတို့ကို။ ဂီဝါသုယေဝ၊ လည်ပင်းတို့၌သာလျှင်။ ဌပိတာနိ၊ တည်ထားအပ်ကုန်ပြီ။ တာနိ၊ ထိုဦးခေါင်းတို့ကို။ တာလဖလံ ဝိယ၊ ထန်းသီးကဲ့သို့။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ န ဂဟိတာနိ၊ မကိုင်ယူအပ်ကုန်။ ဝါ- ယူ၍မရနိုင်ကုန်။ တေသံ၊ ထိုလူဦးခေါင်းတို့၏။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤအမွေးကိုယ်စီရှိကြခြင်းစသော သဘောတို့ဖြင့်။ နာနာကရဏံ၊ ခြားနားမှုကို ပြခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထူးသည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဦးခေါင်းအများတို့တွင်။ ကောစိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ဦးခေါင်းသည်သာလျှင်။ ကဏ္ဍဝါတိ၊ သိတတ်သော ပညာနားရှိ၏ဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကဏ္ဍဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပညဝါ၊ သိတတ်သော ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော နားရှိ၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား။ ကဏ္ဍဆိဒ္ဓံ၊ နားပေါက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသည်ကား။ န၊

မဟုတ်။ အတ္ထိဇဝ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ တစ်နည်း- န နတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 တေ မာဏဝကေ၊ ထိုလူလင်တို့ကို။ “ဗာလာနံ၊ မိုက်ကန်းကုန်သော။ တုမ္မာကံ၊
 သင်တို့အား။ ကဏ္ဍဆိဒ္ဓမတ္တမေဝ၊ နားပေါက်မျှသည်သာလျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပညာ၊
 သိတတ်သော ဉာဏ်ပညာနားသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂရဟိတွာ၊
 ကဲ့ရဲ့၍။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿေဇေသိ၊ ဖြေကြားလေ၏။ တေ၊ ထိုလူလင်တို့သည်။
 သုတွာ၊ ကြား၍။ “အာစရိယ နာမ၊ ဆရာတို့ မည်သည်ကား။ အဟော၊ အော်-
 အံ့ဖွယ်ရှိကုန်စွတကား။ မဟန္တာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်စွတကား”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခမာပေတွာ၊
 သည်းခံစေ၍။ ဝါ၊ ကန်တော့၍။ နိဟတမာနာ၊ ပယ်သက်အပ် ပြီးသော
 မာန်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဥပဋ္ဌဟိသု၊
 လုပ်ကြွေးကြကုန်(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ဌှံ။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဣမေ
 ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တဒါ၊ ဌှံ။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ မာဏဝါ၊ လူလင်တို့သည်။
 အဟေသံ၊ ခဲ့ကုန်ဖူးပြီး။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌှံကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။
 တဒါ၊ ဌှံ။ အာစရိယော၊ ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ခဲ့ဖူးပြီ”။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 အပ်၏။

ပဉ္စမာ၊ သော။ မူလပရိယာယဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆။ ဗာလောဝါဒဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော
 သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဟန္တာ ဆေတွာ ဝဓိတွာ စာ”တိ
 အာဒိကေန၊ “ဟန္တာ ဆေတွာ ဝဓိတွာ စ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
 ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤဗာလောဝါဒဇာတ်ကို။ ဝေသာလီ၊ ပြည်ကို။
 ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ကုဋ္ဌာဝါရသာလာယံ၊ စုလစ်မွန်းချွန်တပ်သော ကျောင်း

ဇရပ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ သီဟသေနာပတိ၊ သီဟစစ်သူကြီးကို။ အာရဗ္ဗ၊
အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ(၏)ပြီ။ ဟိ တံ ဝစနံ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။
သော၊ ထိုသီဟစစ်သူကြီးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
ခြင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ့၌။ သမံ
သကဘတ္တံ၊ သားပြွမ်းဆွမ်းကို။ အဒါသိ၊ လှူ(၏)ပြီ။ နိဂဏ္ဌာ၊ နိဂဏ္ဌာတို့သည်။
တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
အနတ္တမနာ၊ နှလုံးမသာယာကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ဝိဟေဌေတုကာမာ၊ ညဉ်းဆဲလိုကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။
“သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ဇာနိ ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ ဥဒ္ဓိဿ-
ကတံ၊ ရည်၍ ပြုအပ်သော။ မံသံ၊ အသားကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အက္ကောသိသု၊ ဆဲရေးကုန် (၏)ပြီ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ “အာဝုသော၊
ငါ့ရှင်တို့။ နာဋုပုတ္တော၊ နဋ၏ သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌာသည်။ သမဏော
ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာနိ ဇာနန္တော၊ လျက်။ ဥဒ္ဓိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ပြုအပ်သော။
မံသံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။
အက္ကောသန္တော၊ ဆဲရေးလျက်။ အာဟိဏ္ဏတိ၊ လှည့်လည်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊
ကို။ သမုဋ္ဌာပေသု၊ ဖြစ်စေကြကုန်(၏)ပြီ။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။
သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ နာဋုပုတ္တော၊ နဋ၏ သားဖြစ်သော။
နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဥဒ္ဓိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ပြုအပ်သော။
မံသခါဒနေန၊ အသားကို စားသောအားဖြင့်။ မံ၊ ကို။ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့သည်ကား။
န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဂရဟိယေဝ၊ ကဲ့ရဲ့ဖူးသလျှင်က တည်း။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူ(၏)ပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မ-
ဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။
ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပုတ္တော၊ အရွယ်သို့
ရောက်သည်ရှိသော်။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ကပ်၍။
လောဏမ္ဗိလ သေဝနတ္ထာယ၊ ချဉ်ဆားမှီဝဲအံ့သောငှါ။ ဟိမဝန္တတော၊ ဟိမဝန္တာမှ။
ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသိပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ဝါ၊ သွား၍။ ပုနဒိဝသေ၊

နက်ဖြန်နေ့၌။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ဘိက္ခုာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဝါ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ကုဋ္ဌမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်။ “တာပသံ၊ ရသေ့ကို။ ဝိဟေဌဿာမိ၊ ညှဉ်းဆဲအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယရံ၊ အိမ်သို့။ ပဝေသေတွာ၊ ပင့်၍။ ဝါ၊ သွင်း၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ မစ္ဆမံသေန၊ ငါးအမဲဖြင့်။ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘတ္တကိစ္စဝသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသော ကိစ္စ အဆုံး၌။ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ “ဘော ဣသိ၊ အိုရသေ့။ တုမေယေဝ၊ သင်တို့ကိုသာလျှင်။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍။ ပါဏော၊ သတ္တဝါကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဝါ- သေစေ၍။ ဣမံ မံသံ၊ ဤအမဲကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣဒံ အကုသလံ၊ ဤအကုသိုလ်သည်။ အမှာကမေဝ၊ ငါတို့အားသာလျှင်။ မာ ဟောတု၊ မဖြစ်စေလင့်။ တုမှာကမ္ပိ၊ သင်တို့အားလည်း။ ဝါ- စားသော သင်တို့အားလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “ဟန္တာ။ပ။ ဥပလိပ္ပတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၉၁။ “ဟန္တာ ဆေတွာ ဝဓိတွာ စ၊ ဒေတိ ဒါနံ အသညတော၊
ဧဒိသံ ဘတ္တံ ဘုဉ္ဇမာနော၊ သ ပါပေန ဥပလိပ္ပတိ”တိ။

ဂါထာအနက် တာပသ၊ ရှင်ရသေ့။ အသညတော၊ သီလမရှိသောသူသည်။ ဟန္တာ စ၊ ခုတ်၍လည်းကောင်း။ ဆေတွာ စ၊ ဖြတ်၍လည်းကောင်း။ ဝဓိတွာ စ၊ သတ်၍လည်းကောင်း။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ဧဒိသံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ စားသော။ သော သမဏော၊ ထို ရဟန်းသည်။ ပါပံ ပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်။ ဥပလိပ္ပတိ၊ လိမ်းကျံ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဟန္တာ စသော ဂါထာ၌။ ဟန္တာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ် ၍။ ဆေတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကိလမေတွာ၊ ပင်ပန်းစေ၍။ ဝဓိတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဝါ- သေစေ၍။ ဒေတိ ဒါနံ အသညတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ် နှလုံးသုံးပါးကို စောင့်စည်းမှုမရှိသော။ ဒုဿိလော၊ သီလမရှိ သူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ- သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ဧဒိသံ ဘတ္တံ ဘုဉ္ဇမာနော၊ သ ပါပေန

ဥပလိပ္ပတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဥဒ္ဓိဿကဘတ္တံ၊ ရည်ညွှန်း၍ပြုအပ်သော ဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ စားသော။ သော သမဏောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ ပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်။ ဥပလိပ္ပတိ၊ လိမ်းကျံ၏။ သံယုဇ္ဇတိ-ယေဝ၊ ယှဉ်သလျှင်ကတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာအဖွင့်အနက် တည်း။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဗောဓိသတ္ထော၊ သည်။ “ပုတ္တဒါရမ္ပိ။ ပ။ ဥပလိပ္ပတီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ- ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၉၃။ “ပုတ္တဒါရမ္ပိ စေ ဟန္တာ၊ ဒေတိ ဒါနံ အသညတော။
ဘုဉ္ဇမာနောပိ သပ္ပညော၊ န ပါပေန ဥပလိပ္ပတီ”တိ။

ဂါထာအနက် ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ အသညတော၊ သီလမရှိသောသူသည်။ ပုတ္တဒါရမ္ပိ၊ သားမယားကိုသော်လည်း။ ဟန္တာ၊ သတ်၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ အကယ်၍ လှူစေကာမူ။ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ၊ ထို ဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇမာနောပိ၊ စားသော်လည်း။ ပါပံ ပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်။ န ဥပလိပ္ပတိ၊ မလိမ်းကျံ။

တတ္ထ၊ ထိုပုတ္တဒါရမ္ပိ စသော ဂါထာ၌။ ဘုဉ္ဇမာနောပိ သပ္ပညောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညံ၊ အခြားသော။ မံသံ၊ အသားကို။ တိဋ္ဌတု၊ ထားဘိဦး။ ပုတ္တဒါရံ သား မယားကို။ ဝဓိတွာပိ၊ သတ်၍လည်း။ ဒုဿီလေန၊ သီလမရှိသောသူသည်။ ဒိန္နံ၊ လှူဒါန်းအပ်သော အလှူကို။ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ခန္တိ-မေတ္တာဒိဂုဏသမ္ပန္နော၊ သည်းခံမှု ချစ်ခြင်းအစရှိသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇမာနောပိ၊ စားသော်လည်း။ ပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်။ န ဥပလိပ္ပတိ၊ မလိမ်းကျံ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏ အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုဒါယကာအား။ ဗောဓိသတ္ထော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားလေ၏။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ နာဋုပုတ္တော၊ နဋ၏သားဖြစ်သော။

နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ တဒါ၊ ဌ။ ကုဋ္ဌမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်။ အဟောသိ၊ ခဲဖူးပြီး။
ဧတရဟိ ပန၊ ဌိကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌ။ တာပသော၊
ရသေ့သည်။ အဟောသိ၊ ခဲဖူး(၏)ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊
ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဆဋ္ဌာ၊ သော။ ဗာလောဝါဒဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ၏။

၇။ ပါဒုလိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “အဒ္ဓါ ပါဒုလိ သဗ္ဗေ”တိအာဒိကေန၊ “အဒ္ဓါ
ပါဒုလိ သဗ္ဗေ”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိ မဏ္ဍိတံ၊
သော။ ဣဒံ၊ ဤပါဒုလိဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ လာဠုဒါယီထေရံ၊
လာဠုဒါယီမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ဤ။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအံ့။ ဧကသ္မိံ ဒိဝသေ၊
တစ်နေ့သ၌။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကာ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ ပဉ္စ၊
ပြဿနာကို။ ဝိနိစ္ဆိနန္တိ၊ ဆုံးဖြတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ သုဏန္တာ၊
ကြားနာရကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကြ
ကုန်၏။ လာဠုဒါယီထေရော ပန၊ လာဠုဒါယီမထေရ်သည်ကား။ ပရိသန္တရေ၊
ပရိသတ်တို့၏ အလယ်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ “ဧတေ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ၊
မောဂ္ဂလာန်တို့သည်။ အမေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ သမံ၊ အမျှ။ ကိံ ဇာနန္တိ၊ တတ်ကုန်သလော။
ကိံ၊ ဘာကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်သနည်း။ ဝါ- တတ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဩဋ္ဌ၊
နှုတ်ခမ်းကို။ ဘဠိ၊ ကိုက်၏။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ တံ၊ ထိုလာဠုဒါယီ မထေရ်ကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိသု၊ ဖဲကြကုန်(၏)ပြီ။ ပရိသာ၊ တို့သည်။
ဘိဇ္ဇ၊ ပျက်၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ဌ။ “အာဝုသော၊ တို့။ လာဠုဒါယီ၊
လာဠုဒါယီမထေရ်သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကော၊ တို့ကို။ ဂရဟိတွာ၊
ကဲ့ရဲ့၍။ ဩဋ္ဌ၊ နှုတ်ခမ်းကို။ ဘဠိ၊ ကိုက်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကတံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသု၊
ဖြစ်စေကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ မူ၍။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ လာဠုဒါယီ၊ သည်။ ဩဋ္ဌဘဉ္ဇနံ၊ နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ခြင်းကို။
ဌပေတွာ၊ ထား၍။ တတော ဥတ္တရိ၊ ထို့ထက်အလွန်ဖြစ်သော။ အညံ၊ ကပ်ပါးသော

အမှုကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ဌ်လည်း။ လာဠုဒါယိ၊ သည်။ သြဋ္ဌဘဉ္ဇနံ၊ နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ခြင်းကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ တတော ဥတ္တရိ၊ ထို့ထက်အလွန်ဖြစ်သော။ အညံ၊ တစ်ပါးသော အမှုကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌ်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌ်။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ် မင်း၏။ အတ္ထဓမ္မာနုဿာသကော၊ အကျိုးအကြောင်းကိုပြ ဆုံးမတတ်သော။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ရညော၊ ၏။ ပါဒဉ္ဇလီ နာမ၊ ပါဒဉ္ဇလီ အမည်ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သည်။ လာလော၊ လျှပ်ပေါ်သည်။ ဒန္ဓပရိသက္ကနော၊ ညံသော လုံ့လရှိသည်။ အဟောသိ၊ (၏)ပြီ။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ရာဇာ၊ သည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုရှာလေ(၏)ပြီ။ အမစ္စာ၊ တို့သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ မတကိစ္စာနိ၊ သူသေ ကောင် ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်မှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “တံ၊ ထိုပါဒဉ္ဇလီမင်းသားကို။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။ အဘိသိဉ္ဇိဿာမ၊ အဘိသိက်သွန်းကြကုန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ မန္တယမာနာ၊ တိုင်ပင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ရာဇပုတ္တံ ပါဒဉ္ဇလိ၊ ပါဒဉ္ဇလီမင်းသားကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန် (၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “အယံ ကုမာရော၊ ဤမင်းသားသည်။ လာလော၊ လျှပ်ပေါ် လော်လီ၏။ ဒန္ဓပရိသက္ကနော၊ ညံသော လုံ့လရှိ၏။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ စုံစမ်း၍။ နံ၊ ထိုမင်းသား ကို။ အဘိသိဉ္ဇိဿာမ၊ အဘိသိက်သွန်းကုန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမစ္စာ၊ တို့သည်။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်ကုန်၍။ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို။ သမိပေ၊ အနီး၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေကုန်၍။ အဉ္စ၊ တရားကို။ ဝိနိစ္ဆိနန္တာ၊ ဆုံးဖြတ် ကုန်သည်ရှိသော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ န ဝိနိစ္ဆိနိသု၊ မဆုံးဖြတ်ကုန်။ တေ၊ ထိုအမတ် တို့သည်။ အဿာမိကံ၊ အရှင်မဟုတ်သောသူကို။ သာမိကံ၊ အရှင်ကို။ ကတွာ၊ ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်၍။ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို။ “ကုမာရ၊ မင်းသား။ ကီဒိသံ၊ အသို့ သဘောရှိသနည်း။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ အဉ္စ၊ တရားကို။ ဝိနိစ္ဆိနိမှ၊ ဆုံးဖြတ်ကုန်၏လော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိသု၊ မေးကုန်(၏)ပြီ။ သော၊ ထို ပါဒဉ္ဇလီမင်းသားသည်။ သြဋ္ဌ၊ နှုတ်ခမ်းကို။ ဘဉ္ဇိ၊ ကိုက်နေလေ(၏)ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ ပဏ္ဍိတော ဝတ မညေ၊ ပညာရှိလေယောင်

တကား။ တေန၊ ထိုမင်းသားသည်။ အသမ္မာဝိနိစ္ဆိတဘာဝေါ၊ ကောင်းစွာ
မဆုံးဖြတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉာတော၊ သိအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်အံ့။
ဣတိ၊ သို့။ မညမာနော၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ “အဒ္ဓါ ပါဒဉ္စလိ။
ပ။ ပဿတီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၉၄။ “အဒ္ဓါ ပါဒဉ္စလိ သဗ္ဗေ၊ ပညာယ အတိရောစတိ။
တထာ ဟိ ဩဋ္ဌံ ဘဉ္စတိ၊ ဥတ္တရိ နှန ပဿတီ”တိ။

ဂါထာအနက် ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ ပါဒဉ္စလိ၊ ပါဒဉ္စလိမင်းသားသည်။ အဒ္ဓါ၊
စင်စစ်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့ကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။
အတိရောစတိ၊ လွန်၍ထွန်းပ၏။ တထာဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဩဋ္ဌံ၊ နှုတ်ခမ်းကို။
ဘဉ္စတိ၊ ခွေလိပ်တွန့်ရှုပ် လှုပ်၏။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်ဖြစ်သော အကြောင်းကို။ ပဿတိ
နှန၊ မြင်ယောင်တကား။

တဿ၊ ထိုအဒ္ဓါ ပါဒဉ္စလိအစချီသော ဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ပါဒဉ္စလိကုမာရော၊ ပါဒဉ္စလိ
မင်းသားသည်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ အမေ တို့ကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ အတိရောစတိ၊
လွန်၍ထွန်းပ၏။ တထာ ဟိ- တတော ဧဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ဩဋ္ဌံ၊ နှုတ်ခမ်းကို။
ဘဉ္စတိ၊ ကိုက်နေပေ၏။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်ဖြစ်သော။ အညံ၊ အခြားသော။ ကာရဏံ၊
အကြောင်းကို။ ပဿတိ နှန၊ မြင်လေယောင်တကား။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊
ဂါထာ၏အနက်တည်း။

တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်။ အပရသ္မိ၊ တစ်ပါးသော။ ဒိဝသေပိ၊ နေ၌လည်း။
ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်ကုန်၍။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ အနံ၊
တရားကို။ သုဌ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိနိစ္ဆိတံ၊ ဆုံးဖြတ်ကုန်၍။ “ဒေဝ၊ မြတ်သော
မင်းကြီး။ သုဌ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိနိစ္ဆိတံ၊ အဆုံးအဖြတ်သည်။ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့
သဘောရှိသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုပါဒဉ္စလိမင်းသားသည်။
ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း။ ဩဋ္ဌမေဝ၊ နှုတ်ခမ်းကိုသာလျှင်။ ဘဉ္စိ၊ ကိုက်နေပြန်၏။ အထ၊
၌။ အဿ၊ ထိုပါဒဉ္စလိမင်းသား၏။ အန္ဓဗာလဘာဝံ၊ အလွန်ငိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။
ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “နာယံ ဓမ္မံ။ ပ။ ကိဉ္စနန္တိ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။
ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၉၅။ “နာယံ ဓမ္မံ အဓမ္မံ ဝါ၊ အတ္တာနတ္ထဉ္စ ဗုဇ္ဈတိ။
အညတြ ဩဋ္ဌနိဗ္ဗောဂါ၊ နာယံ ဇာနာတိ ကိဉ္စန”န္တိ။

ဂါထာအနက် ဘောဇ္ဇော၊ အချင်းတို့။ အယံ၊ ဤပါဒဉ္စလိမင်းသားသည်။ ဓမ္မံ
ဝါ၊ သင့်သော အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အဓမ္မံ ဝါ၊
မသင့်သော အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အတ္တာနတ္ထံ ဝါ၊ အကျိုးရှိသည်
မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ န ဗုဇ္ဈတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤပါဒဉ္စလိမင်းသားသည်။
ဩဋ္ဌနိဗ္ဗောဂါ၊ နှုတ်ခမ်းကို ခွေလိပ်တွန့်ရှုပ် လှုပ်ခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြင်၍။ ကိဉ္စန၊
တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။

အမစ္စာ၊ တို့သည်။ ပါဒဉ္စလိကုမာရဿ၊ ပါဒဉ္စလိမင်းသား၏။ လာလဘာဝံ၊
လျှပ်ပေါ် လော်လီသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိကုန်၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ရဇဇေ
မင်းအဖြစ်၌။ အဘိသိဉ္စိသု၊ အဘိသိက်သွန်းကုန်(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ လာဠဒါယီ၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ပါဒဉ္စလိ၊ ပါဒဉ္စလိ
မင်းသားသည်။ အဟောသိ၊ ဖူး၏။ ဧတရဟိ ပန၊ ၌ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊
၌။ ပဏ္ဍိတာမစ္စော၊ ပညာရှိအမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊
ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

သတ္တမာ၊ သော။ ပါဒဉ္စလိဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈။ ကိသုကောပမဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု သတ္တာ၊ သည်။ “သဗ္ဗေဟိ ကိသုကော ဒိဋ္ဌော”တိအာဒိကေန၊
“သဗ္ဗေဟိ ကိသုကော ဒိဋ္ဌော”ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤကိသုကောပမဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊
မူစဉ်။ ကိသုကောပမသုတ္တန္တံ၊ ကိသုကောပမသုတ္တန်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ကထေသိ၊
မူ(၏)ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ခဲ့ဦးအံ့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။

တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။
ယာစိသု၊ တောင်းကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ(၏)ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနိ၊ ညဉ့်သန့်ရာ နေ့သန့်ရာ
တို့သို့။ အဂမိသု၊ သွားကုန်(၏)ပြီ။ ဝါ-ကပ်ကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။
ဧကော၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဿာယတနာနိ၊
ဖဿာယတနတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏိတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟန္တာအဖြစ်သို့။
ပါပုဏိ၊ ရောက်(၏)ပြီ။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်။ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါး
ကုန်သော ခန္ဓာတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏိတွာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ ဧကော၊
တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတေ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို။
ပရိဂ္ဂဏိတွာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်။
အဋ္ဌာရဿ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဓာတုယော၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏိတွာ၊ ၍။
အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ
တို့သည်။ အဓိဂတဝိသေသံ၊ ရအပ်သော တရားထူးကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။ အထ၊ ဌ။ ဧကဿ၊ တစ်ပါးသော။
ဘိက္ခုနော၊ အား။ “ဣမေသံ၊ ဤရဟန်းတို့၏။ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။
နာနာ၊ ထူးကုန်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ဧကံ၊ တူ၏။ ကထံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။
ဝါ- ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံ။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္တံ၊ ရအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်။
ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊
မေးလျှောက်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကိသုကဒိဋ္ဌဘာတိကေဟိ၊
ပေါက်ပင်ကို မြင်ဖူးကုန်သော မင်းသားညီနောင်လေးယောက် တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။
တေ၊ သင့်အား။ နာနတ္တံ၊ ထူးသော အဖြစ်သည်။ ကိံ၊ အသို့ရှိသနည်း။” ဣတိ၊
သို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။
နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ကထေထ၊ ဟောတော်မူပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခုဟိ၊
တို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ ဌ။ ဗာရာဏသီယံ၊ ပြည်၌။ ပြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။
ကာရေန္တေ၊ သော်။ တဿ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းအား။ စတ္တာရော၊

လေးယောက်ကုန်သော။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။
 တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းကို။
 ပက္ခောသေတွာ၊ ခေါ်၍။ “သမ္မ၊ အချင်းရထားထိန်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကိသုကံ၊
 ပေါက်ပင်ကို။ ဒဠကာမာ၊ မြင်လိုကုန်၏။ နော၊ ငါတို့အား။ ကိသုကံ၊ ပေါက်ပင်ကို။
 ဒဿေဟိ၊ ပြလော့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။
 “သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဒဿေဿာမိ၊ ပြအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ စတုန္နမ္ပိ၊
 လေးယောက်ကုန်သော မင်းသားတို့အားလည်း။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။
 အဒဿေတွာ၊ မပြမူ၍။ ဇေဋ္ဌရာဇပုတ္တံ၊ မင်းသားကြီးကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ရထေ၊
 ရထား၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဝါ- စီးစေ၍။ အရညံ၊ တော သို့။ နေတွာ၊
 ဆောင်၍။ “အယံ၊ ဤသည်ကား။ ကိသုကော၊ ပေါက်ပင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။
 ခါဏုကကာလေ၊ အခက်အလက်မရှိသော သစ်ငုတ်ကာလ၌။ ကိသုကံ၊ ပေါက်ပင်
 ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ(၏)ပြီ။ အပရဿ၊ တစ်ယောက်သော မင်းသားအား။
 ဗဟလပလာသကာလေ၊ ထူသော အရွက်ရှိသော ကာလ၌။ ဒဿေသိ၊ ပြ(၏)ပြီ။
 အပရဿ၊ တစ်ယောက်သော မင်းသားအား။ ပုပ္ဖိတကာလေ၊ ပွင့်သော ကာလ၌။
 ဒဿေသိ၊ ပြပြီ။ အပရဿ၊ တစ်ယောက်သော မင်းသားအား။ ဖလိတကာလေ၊
 အသီးသီးသော ကာလ၌။ ဒဿေသိ၊ ပြ(၏)ပြီ။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။
 စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဘာတရောပိ၊ မင်းသားညီနောင်တို့သည်
 လည်း။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ နိသိန္နာ၊ နေကြကုန်လျက်။ “ကိသုကော
 နာမ၊ ပေါက်ပင်မည်သည်။ ကိဒိသော၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘော
 ရှိသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်(၏)ပြီ။ တတော၊
 ထို့နောင်မှ။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော မင်းသားသည်။ “ဈာမထူဏော၊
 သေယျထာပိ၊ မီးလောင်ငုတ်ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ ဝါ- ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
 ဆို၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြှောက်သော မင်းသားသည်။ “နိဂြောဓရက္ခော
 သေယျထာပိ၊ ပညောင်ပင်ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ ဝါ- ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
 ဆို၏။ တတိယော၊ သုံးယောက်မြှောက်သော မင်းသားသည်။ “မံသပေသိ
 သေယျထာပိ၊ သားတစ်ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ ဝါ- ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။
 စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြှောက်သော မင်းသားသည်။ “သိရီသော သေယျထာပိ၊
 ကုက္ကိပင်ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တေ၊ ထိုမင်းသား
 တို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ အပရိတုဋ္ဌာ၊

မနှစ်သက်နိုင်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ ပိတု၊ အဖ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ “ဒေဝ၊ ခမည်းတော် မင်းမြတ်။ ကိသုကော နာမ၊ ပေါက်ပင် မည်သည်ကား။ ကိဒိသော၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိသနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးကုန်၍။ “တုမေဟိ၊ သင်မင်းသားတို့သည်။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကထိတနိဟာရံ၊ ဆိုအပ်သော အမှတ်ကို။ ရညော၊ မင်းအား။ ကထေသံ၊ လျှောက်ကုန်(၏)ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “စတူဟိ၊ လေးယောက်ကုန်သော။ တုမေဟိပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ကိသုကော၊ ပေါက်ပင်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ဖူး၏။ ဝါ- ပြီ။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ဝါ- သက်သက်။ ဝေါ- တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ကိသုကဿ၊ ပေါက်ပင်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြလတ်သည် ရှိသော်။ ဝါ- ပြသော။ သာရထိ၊ ရထား ထိန်းကို။ ‘ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ဤမည်သော ကာလ၌။ ကိသုကော၊ ပေါက်ပင်သည်။ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း။ ဣမသ္မိံ၊ ဤမည်သော ကာလ၌ကား။ ကိသုကော၊ သည်။ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း။’ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဘဇိတွာ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍။ န ပုစ္ဆိတော၊ မမေးအပ်ပေ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေါ တုမ္ဟာကံ၊ သင်တို့အား။ ကင်္ခါ၊ သို့လောသို့လော သဘောမရှင်း ယုံမှားခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “သဗ္ဗေဟိ။ပ။ ပရိပုစ္ဆိတော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၉၆။ “သဗ္ဗေဟိ ကိသုကော ဒိဋ္ဌော၊ ကိန္တေတ္ထ ဝိစိကိစ္ဆထ။
န ဟိ သဗ္ဗေသု ဌာနေသု၊ သာရထိ ပရိပုစ္ဆိတော”တိ။

ဂါထာအနက် တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သင်တို့သည် ကိသုကော၊ ပေါက်ပင်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ဖူးကြ၏။ ဝါ- မြင်အပ်ဖူး၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပေါက်ပင်၌။ တေ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ကိန္တေတ္ထ၊ အဘယ်ကြောင့် ယုံမှားရှိကုန်သနည်းဟူမူကား။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းကို။ န ပရိပုစ္ဆိတော၊ မမေးအပ်ပေ။ တေန၊ ထိုသို့ မမေးအပ် သောကြောင့်။ ဝိစိကိစ္ဆထ၊ ယုံမှားရှိကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုသဗ္ဗေဟိ ကိသုကော စသောဂါထာ၌။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ တေ ဘာတိကာ၊ ထိုမင်းသားညီနောင်တို့သည်။ ဝိဘာဂံ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်ခြင်းကို။ ကတွာ၊

ပြု၍။ အပ္ပတ္တိတတ္တာ၊ မမေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကိသုကော၊ ပေါက်ပင်၌။ ကခီ၊ သဘောမရှင်း ယုံမှားခြင်းကို။ ဥပ္ပဒေသုံ ယထာ၊ ဖြစ်စေကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ တွမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း။ ဣမသ္မိဓမ္မေ၊ ဤတရား၌။ ကခီ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ “ဧဝံ သဗ္ဗေဟိ။ ပ။ ဘာတရော”တိ၊ ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၉၇။ “ဧဝံ သဗ္ဗေဟိ ဉာဏေဟိ၊ ယေသံ ဓမ္မာ အဇာနိတာ။

တေ ဝေ ဓမ္မေသု ကင်္ခန္တိ၊ ကိသုကသ္မိဝံ ဘာတရော”တိ။

ဂါထာအနက် ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘာတရော၊ လေးယောက်ကုန်သော မင်းသား ညီနောင်တို့သည်။ ကိသုကသ္မိ၊ ပေါက်ပင်၌။ ကင်္ခန္တိ ဣဝ၊ ယုံမှား ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာဏေဟိ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်။ ဓမ္မာ၊ ဖဿ အာယတန အစရှိသော တရားတို့ကို။ အဇာနိတာ၊ မသိအပ်ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဓမ္မေသု၊ ဖဿ အာယတန အစရှိကုန်သော တရားတို့၌။ ကင်္ခန္တိ၊ ယုံမှားကုန်၏။

တဿာ၊ ထို ဧဝံ သဗ္ဗေဟိ စသော ဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တေ ဘာတရော၊ ထိုမင်းသားညီနောင် လေးယောက်တို့သည်။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ ကိသုကဿ၊ ပေါက်ပင်၏။ ဝါ- ကို။ အဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မမြင်အပ်ဖူးကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကခီသု ယထာ၊ ယုံမှား ကြကုန်ပြီး၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝိပဿနာ- ဉာဏေဟိ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ ဆ ဖဿာယတနခန္ဓဘူတဓာတုဘေဒါ၊ ခြောက်ပါးသော ဖဿာ- ယတနခန္ဓာဖြစ်၍ဖြစ်သော ဓာတ်အပြားရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို။ အဇာနိတာ၊ မသိအပ်ကုန်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အဇာနိတာ၊ မသိအပ်ကုန် သနည်း။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ ဝါ-ကို။ အနဓိဂတတ္တာ၊ မသိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်ကုန်။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဘာတရော၊ မင်းသားညီနောင်တို့သည်။ ဧကသ္မိယေဝ၊ တစ်ပင်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကိသုကသ္မိ၊ ပေါက်ပင်၌။ ကင်္ခန္တိ ယထာ၊ ယုံမှားကုန်

သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ တေသု
 ဖဿာယတနာဒိဓမ္မေသု၊ ထိုဖဿာယတနအစရှိသော တရားတို့၌။ ကင်္ခန္တိ၊ သို့လော
 သို့လော သဘောမရှင်း ယုံမှားကြလေကုန်သတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊
 ဂါထာ၏ အနက်တည်း။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ (ကို၊ အာဟရိတ္တာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊
 တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တဒါ၊ ၌။
 ဗာရာဏသိရာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။
 သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

အဋ္ဌမာ၊ သော။ ကိသုကောပမဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉။ သာလကဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္ထာ၊ သည်။ “ဧကပုတ္တော ဘဝိဿသီ”တိအာဒိကေန၊
 “ဧကပုတ္တော ဘဝိဿသီ” ဤသို့အစရှိသော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။
 ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤသာလကဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊
 မူစဉ်။ အညတရံ၊ မထင်ရှားသော။ မဟာထေရံ၊ မထေရ်ကြီးကို။ အာရပ္ပ၊ ၍။
 ကထေသိ၊ မူပြီ။ သော၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ကုမာရံ၊
 သူငယ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍။ ပိဋေန္တော၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းလျက်။ တတ္ထ၊ ထို
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ ကိရ၊ နေသတတ်။ သာမဏေရော၊ ကိုရင်သည်။
 ပိဋံ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းကို။ သဟိတံ၊ သည်းခံအံ့သောငှာ။ အသက္ကောန္တော၊
 မတတ်နိုင်သည်။ ဝါ- မစွမ်းနိုင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိ၊ လူထွက်(၏)ပြီ။
 ထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ကုမာရ၊ သူငယ်။ တဝ၊ သင်၏။
 စီဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်။ တဝေဝ၊ သင့်အတွက်သာလျှင်။ ဝါ- သင့်အဖို့သာလျှင်။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ တဝ၊ သင်၏။ ပတ္တောပိ၊ သပိတ်သည်လည်း။ တဝေဝ၊
 သင့်အတွက်သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။
 ပတ္တစီဝရမ္ပိ၊ သပိတ် သင်္ကန်းသည်လည်း။ တဝေဝ၊ သင့်အဖို့သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊

ဖြစ်လတံ။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တံ၊ သင်သူငယ်သည်။ ပဗ္ဗဇာဟိ၊ ရှင်ပြန်ပြုလော့။”
 က္ကတိ၊ သို့။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဥပလာပေ တိ၊ ဖြားယောင်းလေ၏။ သော၊ ထို
 သူငယ်သည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ န ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရှင်မပြု တော့အံ့။” က္ကတိ၊ သို့။
 ဝတ္တာပိ၊ ဆို၍လည်း။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝုစ္စမာနော၊ ဖြားယောင်း ပြောဆို
 သည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်ပြန်ပြုပြန်(၏)ပြီ။ အထ၊ ဌှံ။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတ
 ဒိဝသတော၊ ရှင်ပြန်ပြုသော နေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ထေရော၊
 မထေရ်ကြီးသည်။ ဝိဟေဌေသိညှဉ်းဆဲ(၏)ပြန်ပြီ။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ပိဠ၊
 ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို။ အသဟန္တော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။
 ဥပဗ္ဗဇိတွာ၊ လူထွက်ပြန်၍။ အနေကဝါရံ၊ အကြိမ်များစွာ။ တသ္မိံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်။
 ယာစန္တေပိ၊ တောင်းပန်သော်လည်း။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တံ၊ သင်သည်။ မံ၊
 အကျွန်ုပ်ကို။ နေဝ သဟသိ၊ သည်းမခံနိုင်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဝတ္တိတုံ၊
 နေအံ့သောငှာ။ န သက္ကောသိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ အဟံ၊ သည်။ န ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊
 ရှင်မပြုနိုင်တော့ပြီ။” က္ကတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ န ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်မပြုတော့။ ဘိက္ခု၊
 တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ဌှံ။ “အာဝုသော၊ တို့။ သုဟဒယော၊ လိမ္မာသောစိတ်
 ရှိသော။ ဝါ- စိတ်ကောင်း နှလုံးတောင်းရှိသော။ သော ဒါရကော၊ ထိုသူငယ်သည်။
 ဝတ၊ စင်စစ်။ မဟာထေရဿ၊ မထေရ်ကြီး၏။ အာသယံ၊ အလိုကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။
 န ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်မပြုဘဲ နေလေ၏။” က္ကတိ၊ သို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်
 စေကုန်(၏)ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဌှံ။ တုမော၊
 တို့သည်။ ကာယ၊ မည်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္တနု၊
 သနည်း။” က္ကတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မူ၍။ “ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ဌှံ။
 ကုမာယ နာမ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။” က္ကတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊
 ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသ ဧသော၊ ဤသူငယ်သည်။ က္ကဒါနေဝ၊ သာလျှင်။
 သုဟဒယော၊ လိမ္မာသော စိတ်ရှိသည်။ ဝါ- ကောင်းသော စိတ်နှလုံး ရှိသည်။ န၊
 မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ဌှံလည်း။ သုဟဒယောဝ၊ လိမ္မာသော စိတ်ရှိသည်သာလျှင်။
 ဝါ- ကောင်းသော စိတ်နှလုံးရှိသလျှင်ကတည်း။ ဧကဝါရံ၊ တစ်ကြိမ်။ ဧတဿ၊
 ထိုသူ၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ န ဥပဂစ္ဆိ၊ မပေါင်းဖော်ပြီ။
 ဝါ- မကပ်တော့ပြီ။” က္ကတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌံ။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဌံ။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္တံ၊ ကို။
 ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကုဋ္ဌမိကကုလေ၊
 သူကြွယ်မျိုးဌံ။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။
 ခညဝိက္ကယေန၊ စပါးရောင်းခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။
 အညတရောပိ၊ တစ်ယောက်သော။ အဟိတုဏ္ဍိကော၊ အလမ္ဗိယသမားသည်။
 ဧကံ၊ တစ်ကောင်သော။ မက္ကဋ္ဌံ၊ မျောက်ကို။ သိက္ခာပေတွာ၊ သင်(၏)၍။ ဩသဓံ၊
 ဆေးကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဝါ- ကိုင်စေ၍။ တေန၊ ထိုမျောက်ဖြင့်။ သပ္ပံ၊
 မြွေကို။ ကိဋ္ဌာပေန္တော၊ ကစားစေသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။
 ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ သော၊ ထိုအလမ္ဗိယသမားသည်။ ဗာရာဏသီယံ၊ ပြည်၌။
 ဥဿဝေ၊ ပွဲလမ်းသဘင်သည်။ ယုဋ္ဌေ၊ ကြွေးကြော်သည်ရှိသော်။ ဥဿဝံ၊ ပွဲလမ်း
 သဘင်ကို။ ကိဋ္ဌိတုကာမော၊ ကစားလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ “ဣမံ၊ ဤမျောက်ကို။
 မာ ပမဇ္ဇိ၊ မမေ့မလျော့ပါလင့်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တံ၊ မက္ကဋ္ဌံ၊ ထိုမျောက်ကို။
 တဿ၊ ခညဝါဏီဇဿ၊ ထိုစပါးကုန်သည်၏။ ဟတ္ထေ၊ ဌံ။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။
 ဥဿံ၊ ပွဲလမ်းသဘင်ကို။ ကိဋ္ဌိတွာ၊ ကစား၍။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သော။
 ဒိဝသေ၊ နေ့၌။ တဿ၊ ထိုစပါးကုန်သည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။
 “မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး(၏)ပြီ။
 မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်သည်။ သာမိကဿ၊ အရှင်၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတွာဝ၊ ကြား
 သာလျှင်။ ခညာပဏတော၊ စပါးကျည်မှ။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်လာ၏။
 အထ၊ ဌံ။ နံ၊ ထိုမျောက်ကို။ သော၊ ထိုအလမ္ဗိယသမားသည်။ ဝေဠုပေသိကာယ၊
 ဝါးခြမ်းပြားဖြင့်။ ပိဋိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ ပေါထေတွာ၊ ရိုက်၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
 ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ ဧကမန္တေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။
 ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။ နိဒ္ဓံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဩက္ကမိ၊ သက်ရောက်(၏)ပြီ။ ဝါ-
 အိပ်ပျော်လေ၏။ မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်သည်။ တဿ၊ ထိုအလမ္ဗိယသမား၏။
 နိဒ္ဓါယနဘာဝံ၊ အိပ်ပျော်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဗန္ဓနံ၊
 အနှောင်အဖွဲ့ကို။ မောစေတွာ၊ ဖြေ၍။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ အမ္မရုက္ခံ၊ သရက်ပင်
 သို့။ အာရုယျ၊ တက်၍။ အမ္မပက္ကံ၊ သရက်သီးမှည့်ကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ အဋ္ဌိ၊
 အစေ့ကို။ အဟိကုဏ္ဍိကဿ၊ မြွေအလမ္ဗိယသမား၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်ပေါ်၌။
 ပါတေသိ၊ ချလိုက်၏။ ဝါ- ကျစေ၏။ သော၊ ထိုအလမ္ဗိယသမားသည်။ ပဗုဒ္ဓိတွာ၊
 နိုး၍။ ဥလ္လောကေန္တော၊ မော်ကြည့်လတ်သော်။ တံ၊ ထိုမျောက်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။

“မဇုရဝစနေန၊ ချိုသာနာဖွယ်သော စကားဖြင့်။ နံ၊ ထိုမျောက်ကို။ ဝဉ္ဇေတွာ၊ လှည့်ပတ်၍။ ရုက္ခာ၊ သရက်ပင်မှ။ သြတာရေတွာ၊ သက်စေ၍။ ဂဏှိဿာမိ၊ ဖမ်းအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဥလ္လောကေန္တော၊ မော်ကြည့်လျက်။ တံ၊ ထိုမျောက်ကို။ “ဧကပုတ္တကော။ပ။ ဝဇေမသေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၉၈။ “ဧကပုတ္တကော ဘဝိဿသိ၊ တွဉ္စ နော ဟေဿသိ ဣဿရော ကုလေ။ သြရောဟ ဒုမသွာ သာလက၊ ဧဟိ ဒါနိ ယရကံ ဝဇေမသေ”တိ။

ဂါထာအနက် သာလက၊ သာလက။ တွံ၊ သင်သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ကုလေ၊ အိမ်၌။ ဧကပုတ္တကော၊ တစ်ယောက်တည်းသော သားသည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်ရလတ်။ မေ၊ ငါ၏။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ ဣဿရော၊ အစိုးရသည်။ ဟေဿသိ၊ ဖြစ်ရလတ်။ ဒုမသွာ၊ သရက်ပင်မှ။ သြရောဟ၊ ဆင်းခဲ့လော့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယရကံ၊ အိမ်သို့။ ဝဇေမသေ၊ သွားကြကုန်အံ့။

တဿာ၊ ထိုဧကပုတ္တကော စသော ဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တွံ၊ သင်သည်။ မယံ၊ တို့၏။ ဧကပုတ္တကော၊ တစ်ယောက်တည်းသော သားသည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ်။ မေ၊ ငါ၏။ ကုလေ စ၊ အိမ်၌လည်း။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ ဣဿရော၊ အစိုးရသည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ်။ ဧတမှာ ရုက္ခာ၊ ထိုသရက်ပင်မှ။ သြတရ၊ သက်ဆင်းလော့။ ဧဟိ၊ လာခဲ့လော့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ယရံ၊ အိမ်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွား ကုန်အံ့။ သာလကာတိ၊ သာလကာဟူ၍။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ အာလပန္တော၊ ခေါ်လို သည် ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “နန မံ။ပ။ ယထာသုခ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၉၉။ “နန မံ သုဟဒယောတိ မညသိ၊
ယဉ္စ မံ ဟနသိ ဝေဠုယဋ္ဌိယာ။
ပက္ကမ္မဝနေ ရမာမသေ၊
ဂစ္ဆ တွံ ယရကံ ယထာသုခ”န္တိ။

ဂါထာအနက် ဘော အဟိတုဏ္ဍိက၊ အိုအလမ္ဗာယ်သမား။ တုံ၊ သင်သည်။ မံ၊
 ငါ့ကို။ သုဟဒယောတိ မညသိနန၊ လိမ္မာသော စိတ်ရှိ၏ဟူ၍
 အောက်မေ့သည် မဟုတ်တုံလော။ တုံ၊ သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝေဠုယဌိယာ၊ ဝါးခြမ်း
 ဖျားဖြင့်။ ယဉ္ဇဟနသိ၊ အကြွင့်ကြောင့်ရိုက်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 ပက္ကမ္မဝနေ၊ သရက်သီး မှည့်သော တော၌။ ရမာမသေ၊ မွေ့လျော်ကုန်အံ့။ တုံ၊
 သင်သည်။ ယရကံ၊ အိမ်သို့။ ယထာသုခံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဝါ- ချမ်းသာသလို။ ဂစ္ဆ၊
 သွားလေလော့။

တတ္ထ၊ ထိုနန မံ စသော ဂါထာ၌။ နန မံ သုဟဒယောတိ မညသိတိ၊
 ဟူသည် ကား။ တုံ၊ သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ “သုဟဒယော”တိ၊ “ကောင်းသော
 စိတ်နှလုံးရှိသူ”ဟူ၍။ မညသိ နန၊ အောက်မေ့သည် မဟုတ်တုံလော။ “အယံ၊
 ဤမျောက်သည်။ သုဟဒယော၊ စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်းရှိ၏။” ဣတိ။ သို့၊ မညသိ၊
 မှတ်ထင်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယဉ္ဇ မံ ဟနသိ
 ဝေဠုယဌိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ယံ အတိမညသိ၊ အကြွင်
 အလွန်အထင်သေး၏။ ဝေဠုပေသိကာယ၊ ဝါးခြမ်းဖျားဖြင့်။ ယဉ္ဇ ဟနသိ၊ အကြွင်
 ရိုက်နှက်လည်း ရိုက်နှက်၏။ တေန၊ ထိုသို့အထင်သေး၍ ရိုက်နှက် သောကြောင့်။
 အဟံ၊ သည်။ နာဂစ္ဆမိ၊ မလာတော့အံ့။ ဣတိ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒီပေတိ၊
 ပြ၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုအလမ္ဗာယ်သမားကို။ “မယံ၊ တို့သည်။ ဣမသ္မိ ပက္ကမ္မဝနေ၊
 ဤမှည့်သော အသီးရှိသော သရက်တော၌။ ရမာမသေ၊ မွေ့လျော်ကုန်အံ့။ တုံ၊
 သင်သည်။ ယရကံ၊ အိမ်သို့။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသလို။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။” ဣတိ၊
 သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဥပ္ပတိတ္တာ၊ ခုန်တက်၍။ ဝနံ၊ သရက်တောသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။
 အဟိတုဏ္ဍိကောပိ၊ မြွေအလမ္ဗာယ်သမားသည်လည်း။ အနတ္တမနေ၊ နှလုံး
 မသာယာသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ဂေဟံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ပြန်သွား
 လေ(၏)ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို၊ အာဟရိတ္တာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊
 တို့၊ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာမဏေရော၊ ကိုရင်သည်။ တဒါ၊ ၌။ မက္ကဋေ၊
 မျောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။
 တဒါ၊ ၌။ အဟိတုဏ္ဍိကော၊ အလမ္ဗာယ်သမားသည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ

ပန၊ ဌိကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ တဒါ၊ ဌ။ ခညဝါဏိဇော၊ စပါးကုန်သည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။” က္ကတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ က္ကတိ က္ကဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဌဗ္ဗံ၊ ၏။

နဝမာ၊ သော။ သာလကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀။ ကပိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သတ္တာ၊ သည်။ “အယံ က္ကသိ ဥပသမသံယမေ ရတော”တိအာဒိ ကေန၊ “အယံ က္ကသိ ဥပသမသံယမေ ရတော” ဤသို့အစရှိ သော။ ဂါထာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သော။ က္ကဒံ၊ ဤကပိဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ ကုဟကံ၊ အံဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေ တတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ဤ။ ကထေသိ၊ မူပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကုဟကဘာဝေါ၊ အံဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေသည်၏အဖြစ်ကို။ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့၌။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ဌ။ “အာဝုသော၊ တို့။ အသုကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နိယျာနိကော၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဤ။ ကုဟကဝတ္ထံ၊ အံဖွယ် သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းကို။ ပူရေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။” က္ကတိ၊ သို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်(၏) ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ တုမေ၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ကုန်သနည်း။” က္ကတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤ။ “ဘန္တေ ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ က္ကမာယ နာမ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။” က္ကတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသ ဧသော ဘိက္ခု၊ သည်။ က္ကဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ ကုဟကော၊ အံဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ဌလည်း။ ကုဟကောယေဝ၊ အံဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေဖူးသလျှင် ကတည်း။ အဂ္ဂိမတ္ထဿ၊ မီးမျှ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်

သည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ ကောဟညံ၊ အံ့ဖွယ်သရဲ၏အဖြစ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုဖူး၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ မူပြီ။

အတိတ်ဝတ္ထု အတိတေ၊ ဌ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရန္တံ၊
ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကာသိရဌေ၊ ဌ။
ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဤ။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်
သည်ရှိသော်။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ဝါ-သည်။ အာဓာဝိတွာ၊ ရှေးရှုပြေး၍။
ပရိဓာဝိတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြေး၍။ ဝိစရဏကာလေ၊ သွားနိုင်သော ကာလ၌။
ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ မတာယ၊ သေသည်ရှိသော်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အင်္ဂေန၊
ရင်ခွင်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ချီ၍။ ဝါ- ယူ၍။ ဟိမဝန္တံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊
ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဤ။ တမ္ပိ၊ ပုတ္တံ၊ ထိုသားကိုလည်း။ တာပသ-
ကုမာရကံ၊ ရသေ့ငယ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဏ္ဏသာလာယ၊ သစ်ရွက်မိုးသော သင်္ခမ်း၌။
ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု(၏)ပြီ။ ဝဿာရတ္တသမယေ၊ မိုးလအခါ၌။ အတ္ထိန္ဒဓာရေ၊
အလျဉ်မပြတ်စီးသော။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊ စွေလတ်သည် ရှိသော်။ ဧကော၊
တစ်ကောင်သော။ မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်သည်။ သီတပိဋိတော၊ အချမ်းသည် နှိပ်စက်
အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ ဒန္တေ၊ သွားတို့ကို။ ခါဒန္တော၊ ခဲလျက်။ ကမ္ပန္တော၊
တုန်လှုပ်လျက်။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မဟန္တေ၊ ကြီးကုန်သော။
ဒါရုက္ခန္တေ၊ ထင်းတုံးတို့ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ကတွာ၊ ညှိ၍။
မဉ္ဇူကေ၊ ညောင်စောင်းငယ်၌။ နိပဇ္ဇိ၊ လျောင်း(၏)ပြီ။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။
ပုတ္တကောပိ၊ သားငယ်သည်လည်း။ ပါဒေ၊ ဘုရားလောင်း၏ခြေတို့ကို။ ပရိမဇ္ဇ-
မာနော၊ ဆုပ်နယ်လျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သော၊ မက္ကဋ္ဌော၊ ထိုမျောက်သည်။ ဧကဿ၊
တစ်ပါးသော။ မတတာပသဿ၊ သေလေသော ရသေ့၏။ သန္တကာနိ၊ ဥစ္စာဖြစ်
ကုန်သော။ ဝက္ကလာနိ၊ လျော်တေသင်္ကန်းတို့ကို။ နိဝါသေတွာ စ၊ ဝတ်၍
လည်းကောင်း။ ပါရုပိတွာ စ၊ ရုံ၍လည်းကောင်း။ အဇိနစမ္ပံ၊ သစ်နက်ရေကို။ အံသေ၊
ပနံ၌။ ကတွာ၊ တင်သည်ကို ပြု၍။ ကာဇကမဏ္ဍလံ၊ ထမ်းပိုးကရားကို။ အာဒါယ၊
ယူ၍။ ဣသိဝေသေန၊ ရသေ့အသွင်ဖြင့်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ပဏ္ဏသာလဒ္ဓါရေ၊
သစ်ရွက်မိုးသော သင်္ခမ်း၏ တံခါး၌။ အဂ္ဂိဿ၊ မီး၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။
ကုဟကကမ္ပံ၊ အံ့ဖွယ်သရဲ ချီးဝံ့သော အမှုကို။ ကတွာ၊ ဤ။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။
တာပသကုမာရကော၊ ရသေ့ငယ်သည်။ တံ၊ ထိုရသေ့ပရိက္ခရာ ဝတ်ရုံထားသော

မျောက်ကို။ ဒိသွာ၊ ဤ။ “တာတ၊ ဖခင်။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ သီတပိဋ္ဌိတော၊ အချမ်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ကမ္မမာနော၊ တုန်လှုပ်လျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဣမ၊ ဤမီးဖိုသို့။ န၊ ထိုရသေ့ကို။ ပက္ခောသထ၊ ခေါ်ကုန်လော့။ ဝိသိဗ္ဗေဿတိ၊ မီးလှုံလတုံ။” ဣတိ၊ သို့။ ပိတရံ၊ အဖကို။ အာယာစန္တော၊ တောင်းပန်လိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ “အယံ ဣသီ။ပ။ ကေဝလ”န္တိ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၂၀၀။ “အယံ ဣသီ ဥပသမသံယမေ ရတော၊
သ တိဋ္ဌတိ သိသိရဘယေန အဋ္ဌိတော။
ဟန္တ အယံ ပဝိသတု’မံ အဂါရကံ၊
ဝိနေတု သီတံ ဒရထဉ္စ ကေဝလ”န္တိ။

ဂါထာအနက် တာတ၊ ဖခင်။ ဥပသမသံယမေ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ကို ငြိမ်းစေခြင်း သီလကို ထိန်းသိမ်းခြင်း၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်ထသော။ သ၊ သော အယံ ဣသီ၊ ဤရသေ့သည်။ သိသိရဘယေန၊ လေနှင့်တကွရွာသော မိုးသည် ဖြစ်စေအပ်သော ချမ်းအေးခြင်း ဘေးသည်။ အဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဟန္တ၊ ယခု။ အယံ၊ ဤရသေ့သည်။ ဣမံ အဂါရကံ၊ ဤကျောင်းသို့။ ပဝိသတု၊ ဝင်စေသတည်း။ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော။ သီတဉ္စ၊ ချမ်းခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဒရထဉ္စ၊ ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝိနေတု၊ ဖျောက်စေ သတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုအယံ ဣသီ အစချီသော ဂါထာ၌။ ဥပသမသံယမေ ရတောတိ၊ ဟူသည် ကား။ ရာဂါဒိကိလေသဥပသမေ စ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်း၌ လည်း ကောင်း။ သီလသံယမေ စ၊ သီလကို ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ ဝါ- သီလကို စောင့်စည်းခြင်း၌ လည်း ကောင်း။ ရတော၊ မွေ့လျော်၏။ သ တိဋ္ဌတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ သိသိရဘယေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝါတဝုဋ္ဌိဇနိတဿ၊ လေနှင့်တကွရွာသော မိုးသည် ဖြစ်စေအပ်သော။ သိသိရဿ၊ ချမ်းအေးခြင်းမှ။ ဘယေန၊ ကြောက်ခြင်း ကြောင့်။ အဋ္ဌိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပိဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်။ ပိဝိသတု’မန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမံ၊ ဤကျောင်းသို့။ ပဝိသတု၊ ဝင်စေသတည်း။ ကေဝလန္တိ၊ ကေဝလံ ဟူသည်ကား။

သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသော။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ မက္ကဋ္ဌဘာဝံ၊ မျောက်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ- မျောက်ဖြစ် နေမှန်းကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “နာယံ ဣသီ။ပ။ ဒူသေယျဂါရ”န္တိ ဟူ၍။ ဝါ-ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၂၀၁။ “နာယံ ဣသီ ဥပသမသံယမေ ရတော၊
ကပီ အယံ ဒုမဝရသာခဂေါစရော။
သော ဒူသကော ရောသကော စာပိ ဇမ္ဗော၊
သစေ ဝဇေ'မမ္ပိ ဒူသေယျဂါရ”န္တိ။

ဂါထာအနက် တာတ၊ ချစ်သား။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဥပသမသံယမေ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ကို ငြိမ်းစေခြင်း၊ သီလကို စောင့်စည်းခြင်း၌။ ရတော၊ မွေ့လျော် သော။ ဣသီ၊ ရသေ့သည်။ န၊ မဟုတ်။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဒုမဝရသာခဂေါစရော၊ မြတ်သော သစ်ပင်တို့၏ အခတ်၌ ကျက်စားတတ်သော။ ကပိ၊ မျောက်တည်း။ သော၊ ထိုမျောက်သည်။ ဒူသကော စ၊ ဖျက်လည်း ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ရောသကော စာပိ၊ ချုပ်လည်း ချုပ်ချယ်တတ်၏။ ဇမ္ဗော စ၊ ယုတ်လည်း ယုတ်မာ၏။ ဣမမ္ပိ၊ ဤကျောင်းသို့လည်း။ သစေ ဝဇေ၊ အကယ်၍ဝင်ငြားအံ့။ အဂါရံ၊ ကျောင်းကို။ ဒူသေတိ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏။

တတ္ထ၊ ထိုနာယံ ဣသီ အစချီသော ဂါထာ၌။ ဒုမဝရသာခဂေါစရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုမဝရာနံ၊ မြတ်သောသစ်ပင်တို့၏။ သာခဂေါစရော၊ သစ်ခတ်၌ ကျက်စားတတ်သော။ သော ဒူသကော ရောသကောစာပိ ဇမ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုမျောက်ကြီးသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဂတဂတဌာနဿ၊ ရောက်အပ်ရာ ရောက် အပ်ရာအရပ်၏။ ဝါ- သည်။ ဒူသနတော၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်။ ဝါ- ပျက်စီးစေတတ် သောကြောင့်။ ဒူသကော၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်လည်းကောင်း။ ယဋ္ဌနတာယ၊ ထိခိုက် တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရောသကော၊ ချုပ်ချယ်တတ်သည်လည်းကောင်း။ လာမက ဘာဝေန၊ ယုတ်ညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇမ္ဗော၊ ယုတ်မာသည်လည်းလည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစေ ဝဇေတိ၊ ဟူသည်

ကား။ ကုမံ ပဏ္ဏသာလံ၊ ဤသစ်ရွက်မိုးသော သင်္ခမ်းသို့။ ယဒိ ဝဇေ အကယ်၍
ဝင်ငြားအံ့။ ပဝေသေယျ၊ ဝင်ငြားအံ့။ သဗ္ဗံ အလုံးစုံ အကုန်အစင်။ ဝါ- အလုံးစုံသော
ကျောင်းသင်္ခမ်းကို။ ဥစ္စာရပဿာဝကရဏေန စ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စွန့်ခြင်းကို ပြသဖြင့်
လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိဒါနေန စ၊ မီးတိုက်ပေးခြင်း ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒူသေယျ၊ ဖျက်ဆီး
လေရာ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဧဝဉ္စ ပန၊ ဤသို့လျှင်။ တစ်နည်း- စ ပန၊ ထပ်၍ ဆက်ဦးအံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊
၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဥမ္မကံ၊ မီးစကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ တံ၊ ထိုမျောက်ကို။
သန္တာ သေတွာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍။ ဝါ- ခြောက်လှန့်၍။ ပလာပေသိ၊ ပြေးစေ(၏)ပြီ။
သော၊ ထိုမျောက်သည်။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်လွှား၍။ ဝနံ၊ တောသို့။ ပက္ခန္ဓော၊ ဝင်သည်။
တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပက္ခန္ဓောဝ၊ ဝင်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်(၏)ပြီ။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ န အဂမာသိ၊ မလာတော့ပြီ။
ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အဘိညာ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယော စ၊
တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တာပသကုမာရဿ၊ ရသေ့ငယ်
အားလည်း။ ကသိဏပရိကမ္ပံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို။ အာစိက္ခံ၊ ပြောကြား(၏)ပြီ။
သောပိ၊ ထိုရသေ့ငယ်သည်လည်း။ အဘိညာ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။
သမာပတ္တိယော စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ(၏)ပြီ။ ဥဘော၊ နှစ်ဦး
ကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုရသေ့သားအဖတို့သည်လည်း။ အပရိဟိနုဇ္ဈာနာ၊ မယုတ်
လျော့သော ဈာန်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏာ၊
ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဇာတ်ပေါင်း သတ္တာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တိုး၊ ဧသ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဣဒါနေဝ၊
သာလျှင်။ ကုဟကော၊ အံ့ဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ န၊
မဟုတ်သေး။ ပေါရာဏတော၊ ရှေးကာလမှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ဧသ ဧသော၊ ဤရဟန်း
သည်။ ကုဟကောယေဝ၊ အံ့ဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေသလျှင်ကတည်း။” ဣတိ၊ သို့။
ကုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ မူ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်
မူ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ဌံ။ ကေစိ၊
အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပန္နာ၊ တို့သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။
ကေစိ၊ တို့သည်။ သကဒါဂါမိနော၊ တို့သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ကေစိ၊ တို့သည်။

အနာဂါမိနော၊ တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကေစိ၊ တို့သည်။ အရဟန္တာ၊
တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကိံ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊ ကား။ “ဧတရဟိ၊ ဌံ။
ကုဟကဘိက္ခု၊ အံဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော ရဟန်းသည်။ တဒါ၊ ဌံ။ မက္ကဋ္ဌော၊
မျောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ၊ ဌံ။ ရာဟုလော၊ သည်။ တဒါ၊ ဌံ။
ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။ ဧတရဟိ ပန၊ ဌံကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။
တဒါ၊ ဌံ။ ပိတာ၊ အဖရသေသည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ သမောဓာနေသိ၊
မူပြီ။ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဤ။

ဒသမာ၊ သော။ ကပိဇာတ်ကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဒသမော၊ သော။ သိင်္ဂီလဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုသိင်္ဂီလဝဂ်၌။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား။ သဗ္ဗဒါဋ္ဌိ စ၊ သဗ္ဗဒါဋ္ဌိဇာတ်
လည်းကောင်း။ သုနခေါ၊ ဇာတ်။ ဂုတ္တိလော၊ ဇာတ်။ ဝိဂတိစ္ဆာစ၊ ဝိဂတိစ္ဆာဇာတ်။
မူလပရိယာယံ၊ မူလပရိယာယဇာတ်။ ဗာလောဝါဒံ၊ ဇာတ်။ ပါဒဉ္စလိ၊ ဇာတ်
လည်းကောင်း။ ကိံသုကောပမံ၊ ဇာတ်။ သာလကံ၊ ဇာတ်။ ကပိ၊ ကပိဇာတ်
လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သိင်္ဂီလဝဂ္ဂေါ၊ ဌံ။ တေ၊ ထိုဇာတ်တို့သည်။ ဒသ၊
ဆယ်ဇာတ်တို့တည်း။ ဝါ- တို့သည်။ တဿ၊ ထိုသိင်္ဂီလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒါန်းတည်း။

သိင်္ဂီလဝဂ် ပြီး၏။

အထ၊ ထိုသိင်္ဂီလဝဂ်၏အခြားမဲ့၌။ ဝဂ္ဂါနံ၊ ဒုကနိပါတ်ဇာတ် ပါဠိတော်၌
လာသောဝဂ်တို့၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား။

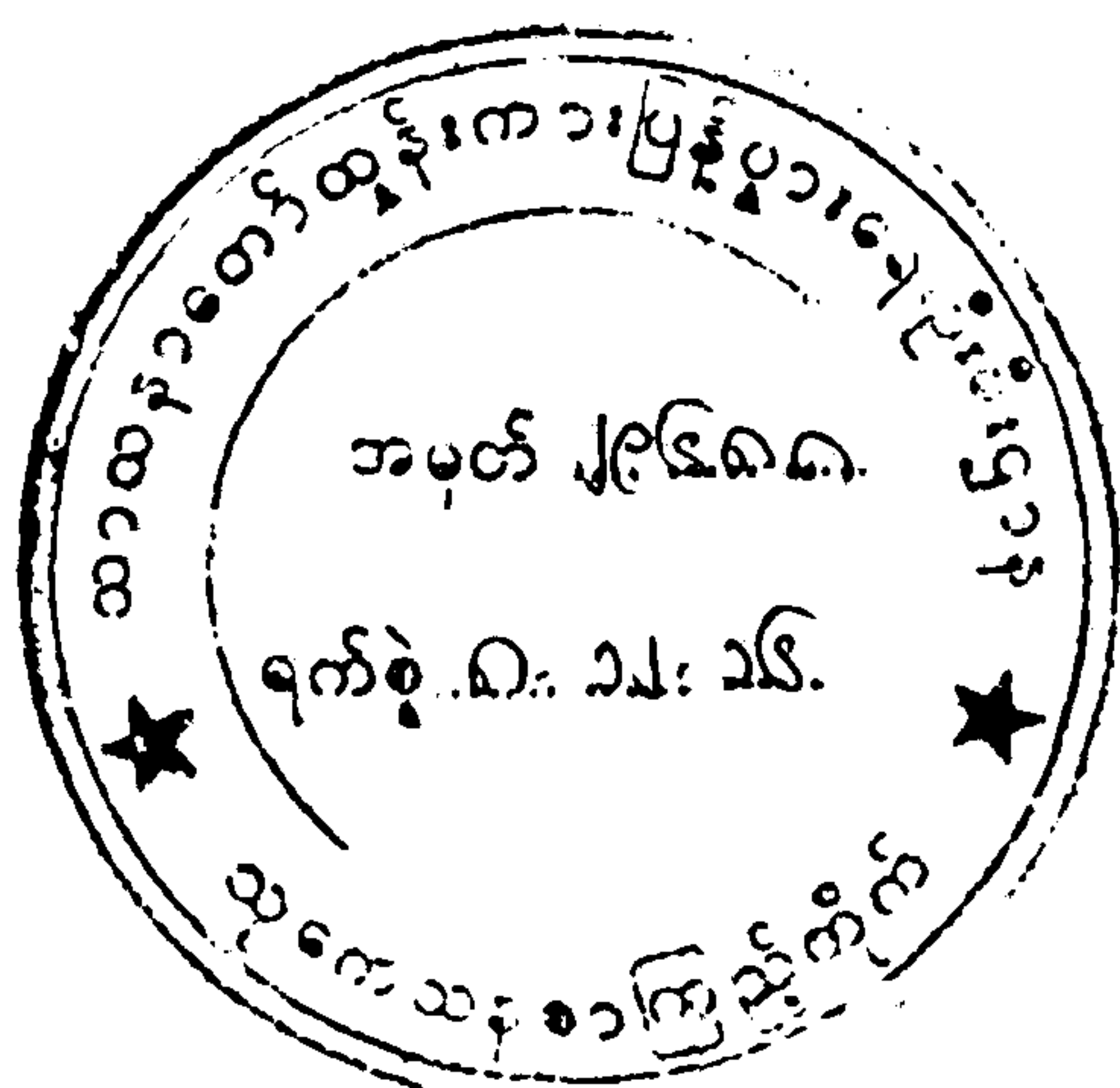
ဒဠ္ဇဝဂ္ဂေါ စ၊ ဒဠ္ဇဝဂ်၎င်း။ သန္တဝေါ၊ သန္တဝဂ်။ ကလျာဏဓမ္မော၊
ကလျာဏဓမ္မဝဂ်။ သဒိသော၊ သဒိသဝဂ်။ ရဟကော၊ ရဟကဝဂ်။ ဒဠ္ဇဝဂ္ဂေါ စ န
တံ၊ ဒဠ္ဇဝဂ်။ ဗီရဏက ထမ္ဘကာသာဝေါ၊ ဗီရဏထမ္ဘဝဂ်၊ ကာသာဝဂ်။ ဥပါဟနာ၊
ဥပါဟနဝဂ်။ သိင်္ဂီလော စ၊ သိင်္ဂီလဝဂ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုကော၊ ဒုကနိပါတ်
ဇာတ်ပါဠိတော်၌။ ဒသဝဂ္ဂေါ၊ ဆယ်ပါးသော ဝဂ်တို့သည်။ ဝါ- ဆယ်ပါးသော
ဇာတ်အစုတို့သည်။ သိယုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဒုကနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ ဒုကနိပါတဇာတ်ပါဠိတော်၏အဖွင့်သည်။ ဝါ- ဒုကနိပါတဇာတ်ပါဠိတော်ကို ဖွင့်ဆိုခြင်းသည်။ ဝါ- ဖွင့်ဆိုကြောင်းဖွင့်ဆိုရာ အဋ္ဌကထာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ဆုံးခန်းတိုင်မြောက် အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

၁၃၆၉ ခုနှစ်၊ နယုလပြည့်ကျော် (၁၀)ရက်၊ (၉-၆-၀၇) နေ့တွင် လက်ရေးမူဖြင့်
ရေးသား၍ ပြီး၏။

၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လွန်း (၁၄)ရက်၊ (၁၃-၁၀-၂၀၀၈)
တနင်္လာနေ့တွင် ကွန်ပျူတာဖြင့် ရိုက်နှိပ်၍ ပြီး၏။

အရှင်သာသနဝရ ရေးသားထုတ်ဝေပြီး

ကျမ်းစာအုပ်များ

- ၁။ ဗုဒ္ဓဝင်နှင့် ဓမ္မစကြာ (တတိယအကြိမ်) (၂၀၀၉)
- ၂။ ဗုဒ္ဓ၏ ပုံတော်နှင့် ဂုဏ်တော်များ (၁၉၉၉)
- ၃။ မိဘမေတ္တာ (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၀၉)
- ၄။ ဘဝငြိမ်းချမ်းအောင် နေမယ် (၂၀၀၀)
- ၅။ အနှိုင်းမဲ့ဗုဒ္ဓ၏ အနှိုင်းမဲ့တရားတော်များ
ဥပရိပဏ္ဏာသ (၁) (တတိယအကြိမ်) (၂၀၁၂)
- ၆။ အနှိုင်းမဲ့ဗုဒ္ဓ၏ အနှိုင်းမဲ့တရားတော်များ
ဥပရိပဏ္ဏာသ (၂) (တတိယအကြိမ်) (၂၀၁၂)
- ၇။ ဓမ္မလက်ဆောင် (၂၀၀၁)
- ၈။ အနှိုင်းမဲ့ဗုဒ္ဓ၏ အနှိုင်းမဲ့တရားတော်များ မူလပဏ္ဏာသ (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၁၁)
- ၉။ ပိဋက ဝိနိစ္ဆယကထာ (၁) (၂၀၀၇)
- ၁၀။ စိန်ရတနာ ပါဠိသင်နည်း (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၁၁)
- ၁၁။ ပရိတ်တော် အဓိပ္ပာယ် ကြည်ညိုဖွယ် (၂၀၀၈)
- ၁၂။ ပရိတ်တော် လင်္ကာများ (၂၀၀၈)
- ၁၃။ ပဌာန်းလင်္ကာများ (၂၀၀၈)
- ၁၄။ သဒ္ဓါအုတ်မြစ် (၂၀၀၉)
- ၁၅။ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၁၀)
- ၁၆။ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၁၃)

ဖြန့်ချိရေး

- သစ္စာမဏ္ဍိုင်စာပေ၊ ရွှေတိဂုံတောင်ဘက်မုခ်
ဖုန်း-၀၁-၃၈၇၈၄၉၊ ၀၉-၅၁-၂၅၂၈၅

ဓမ္မဗိမာန်ထုတ် ကျမ်းစာအုပ်များ

- ၁။ ဂါထာသူစိ (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၁၀)
 - ၂။ ဗုဒ္ဓဘာသာအရေး ဓမ္မဒဿန အတွေးအမြင်များ (၂၀၀၃)
 - ၃။ WHAT BUDDHISM HAS TO OFFER THE WORLD (2003)
 - ၄။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဗုဒ္ဓဝင် (၂၀၀၃)
 - ၅။ ကုတိဝုတ်ပါဠိတော် နိဿယသစ် (၂၀၀၃)
 - ၆။ သီလက္ခန္ဓ် အဋ္ဌကထာ မြန်မာပြန် (၂၀၀၃)
 - ၇။ အဋ္ဌသာလိနီ စည်းမျဉ်းရောင်ခြည် (၂၀၀၃)
 - ၈။ ပိဋကတ်ဝတ္ထုလမ်းညွှန် (၂၀၀၄)
 - ၉။ ဗုဒ္ဓညွှန်ပြ အလှူကမ္ဘာ (၂၀၀၄)
 - ၁၀။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် (၂၀၀၄)
 - ၁၁။ KHANDHĀ (THE AGGREGATES) AND THEIR NATURE (2005)
 - ၁၂။ ဥဒါန်းပါဠိတော် နိဿယသစ် (၂၀၀၅)
 - ၁၃။ သီလက္ခန္ဓ်စည်းမျဉ်း အဖြေ (၂၀၀၅)
 - ၁၄။ နေတ္ထိအဋ္ဌကထာနိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၀၅)
 - ၁၅။ ဘာသာဋီကာလမ်းညွှန် (၂၀၀၇)
 - ၁၆။ နေတ္ထိအဋ္ဌကထာနိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၀၇)
 - ၁၇။ သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ မြန်မာပြန် (၂၀၀၉)
 - ၁၈။ မဟာဝဂ္ဂဋီကာနိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၁၀)
 - ၁၉။ မဟာဝဂ္ဂဋီကာနိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၁၀)
 - ၂၀။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် နိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၁၀)
 - ၂၁။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် နိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၁၀)
 - ၂၂။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် နိဿယ (တတိယတွဲ) (၂၀၁၁)
 - ၂၃။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် နိဿယ (စတုတ္ထတွဲ) (၂၀၁၁)
 - ၂၄။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် နိဿယ (ပဉ္စမတွဲ) (၂၀၁၃)
 - ၂၅။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ (၂၀၁၂)
 - ၂၆။ အဘိဓမ္မာဝိနိစ္ဆယကျမ်း (၂၀၁၃)
 - ၂၇။ စူဠဂန္ထဝံသမြန်မာပြန် နှင့် လေ့လာစိစစ်ချက် စာတမ်း (မောင်မောင်ညွန့်-မန်းတက္ကသိုလ်) (၂၀၁၃)
- ဖြန့်ချိရေး

- သစ္စာမဏ္ဍိုင်စာပေ၊ ရွှေတိဂုံတောင်ဘက်မုခ်

ဖုန်း-၀၁-၃၈၇၈၄၉၊ ၀၉-၅၁-၂၅၂၈၅